

eul_wid: cto-ah

Ξενοφώντος Σχόλια · Xenophon Scholia

Scholia-Euripides' Hecuba

Σχόλια εἰς Εὐριπίδου Ἑκάβην

Period: Κλασική Classical
Dialect: Μικταὶ διάλεκτοι Mixed Dialects
Domain: Γραμματική Grammar
Format: Πεζός Prose

- 1.1 META τὴν Ἰλίου πολιορκίαν οἱ μὲν Ἕλληνες εἰς τὴν ἀντιπέραν Τρωάδος Χερρόνησον καθωρμίσθησαν· Ἀχιλλεὺς δὲ νυκτὸς ὄραθεις σφαγῆναι ἡξίου μίαν τῶν Πριάμου θυγατέρων. οἱ μὲν οὖν Ἕλληνες τιμῶντες τὸν ἥρωα Πολυξένην ἀποσπάσαντες Ἑκάβης ἐσφαγίασαν· Πολυμήστωρ δὲ ὁ τῶν Θρακῶν βασιλεὺς ἓνα τῶν Πριαμιδῶν Πολύδωρον κατέσφαξεν. εἰλήφει δὲ τοῦτον παρὰ τοῦ Πριάμου ὁ Πολυμήστωρ εἰς παρακαταθήκην μετὰ χρημάτων. ἀλούσης δὲ τῆς πόλεως κατασχεῖν αὐτοῦ βουλόμενος τὸν πλοῦτον φονεῦειν ὥρμησεν, καὶ φιλίας δυστυχοῦς ὠλιγόωρσεν. ἐκριφέντος δὲ τοῦ σώματος εἰς τὴν θάλασσαν τὸ κλυδώνιον πρὸς τὰς τῶν αἰχμαλωτίδων σκηναῖς αὐτὸν ἐξέβαλεν. Ἑκάβη δὲ τὸν νεκρὸν θεασαμένη ἐπέγνω· κοινωσαμένη δὲ τὴν γνώμην Ἀγαμέμνονι Πολυμήστορα σὺν τοῖς παισὶν αὐτοῦ ὡς ἑαυτὴν μετεπέμψατο, κρύπτουσα τὸ γεγονός, ὥς ἵνα θησαυροὺς ἐν Ἰλίῳ μηνύσῃ αὐτῷ· παραγενομένου δὲ τοῦ μὲν υἱοῦ κατέσφαξεν, αὐτόν δὲ τῶν ὀφθαλμῶν ἐστέρησεν. ἐπὶ δὲ τῶν Ἑλλήνων λέγουσα τὸν 2. Ὑποθεσις in A.B. nulla est. 6. σφαγῆναι] σφάγιον Marc. 468. Quod primo loco posui Argumentum 11. κατασχεῖν— ὥρμησεν] κατασχεῖν ex Paris. 2712. primum edidit τὸν χρυσὸν βουλόμενος τοῦ φονεῦειν Brunckius. Legitur etiam, etsi τὸν παῖδα ὥρμησεν Marcianus 468. nulla cum memorabili scripturae 12. ἐκριφέντος] ἐκριφθέντος Fl. 9. 18. diversitate in Gu. (i. e. Guelferbyitano), 15. ὡς ἑαυτὴν—κρύπτουσα] πρὸς Veneto Marciano 468., αὐτὴν—κρύψασα Marc. 468. Florentinis 9, 18, 33., Havniensi 16. ἵνα addidi ex Gu. Fl. 9. 18. 3549. aliisque. Est grammatici 17. παραγενομένου] παραγενομένῳ recentis. Par. 2712. et Gu. 4. εἰς τὴν ἀντιπέραν] εἰς ἀντιπέραν 18. τῶν ὀφθαλμῶν] τῆς ὀράσεως Fl. 9. 18. εἰς τὰ ἀντίπερα Fl. 33. Marc. 468. κατήγορον ἐνίκησεν. ἐκρίθη γὰρ οὐκ ἄρχειν ὠμότητος, ἀλλ' ἀμύνασθαι τὸν κατάρξαντα.
- 1.2 Μετὰ τὴν Τροίαν ἄλῳσιν ἄραντες οἱ Ἕλληνες καθωρμίσθησαν ἐν τῇ ἀντιπέραν Χερρονήσῳ τῆς Θράκης, ἧς Πολυμήστωρ ἤρχεν· οὗ δὲ καὶ κενοτάφιον ἔχωσαν Ἀχιλλεὺς ἐν Τροίᾳ ταφέντι. διατρίψαντες δὲ ἐκεῖ ἡμέρας δὴ τινάς, ἐφ' ᾧ τὰ αὐτῶν εὖ διαθήσονται, ἐπεὶ ἀναχθήσεσθαι ἔμελλον, φανέν τὸ τοῦ Ἀχιλλέως εἶδωλον ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπέσχε τοὺς Ἀχαιοὺς τῆς ἀναγωγῆς, αἰτοῦν γέρας αὐτῷ δοθῆναι τὴν παῖδα Πριάμου Πολυξένην, τὴν καὶ πρότερον κατεγγυηθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ πατρὸς, δι' ἣν καὶ ὑπὸ Πάριδος καὶ Δηϊφόβου τοξευθεὶς ὄλωλεν, ὅτε τὰς ἐγγύας πρὸς τοῦτον πληροῦν ἔμελλε Πρίαμος. Ἕλληνες μὲν οὖν ὧν εὖ ἔπαθον ὑπ' αὐτοῦ μεμνημένοι καὶ τιμῶντες τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρὸς ἐψηφίσαντο σφάξαι τὴν Πολυξένην ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ ἥρωος. ἔπεμψαν δὲ τὸν τοῦ Λαέρτου Ὀδυσσεᾶ πρὸς τὴν μητέρα αὐτῆς Ἑκάβην, ὡς ἂν τὴν τε

παρθένον λάβη καὶ τῷ ποικίλῳ τῶν λόγων, τοιοῦτος γὰρ ἦν ὁ ἀνὴρ, πείσῃ Ἑκάβην μὴ δυσχερῶς σχεῖν ἐπὶ τῇ τῆς παιδὸς ἀφαιρέσει. ἔλθων οὖν Ὀδυσσεὺς, τὴν τε κόρην συναιρομένην εὔρεν αὐτῷ τῆς σπουδῆς, καὶ πείθουσιν τὴν μητέρα ὡς τὸ τεθνήξεσθαι μᾶλλον αὐτῇ προσῆκον ἢ τὸ ζῆν παρ' ἀξίαν. σφαγείσης δὲ τῆς παρθένου Ἑκάβη θεράπαιναν αὐτῆς ἔπεμψε παρὰ τὰς ἀκτὰς, ἐφ' ᾧ ὕδωρ ἐκείθεν κομίσαι πρὸς λουτρὸν Πολυξένης. εὔρε δὲ Πολύδωρον ἐκεῖ κείμενον· ἀλοῦσαν γὰρ ὡς ἔγνω τὴν Τροίαν Πολυμήστῳ, σφάζας αὐτὸν ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς ἂν αὐτὸς ἔχη τὸν χρυσὸν, ὃν πρὸς αὐτὸν μετὰ τοῦ παιδὸς Πολυδώρου πρώην Πριάμος ἔπεμψε λάθρα, ἐπειδὴ ἑώρα τὸ Ἴλιον πρὸς κίνδυνον 4. Hanc ὑπόθεσιν, Thoma Magistro codicibus pluribus, quos memorari dignam, primum edidit Aldus, operae pretium non est, vel iisdem subjectam Vitae Euripidis ab verbis perscripta vel compendifacta, Thoma scriptae, praescripto ἢ ὑπόθεσις ut in Havniensi. θεσις τοῦ δράματος οὕτως ἔχει. Legitur 9. αὐτῷ Barnesius pro αὐτῷ. tur cum eodem lemmate in B. (i. e. 15. τοῦ λαέρτου B. τοῦ om. Ald. codice Parisino 2713.) in parte codicis 17. ἦν om. B. dicis ab manu seculi quinti decimi 18. τῆς om. B. scripta, aliisque ejusdem aetatis 20. τὸ τεθνήξεσθαι B. τὸ om. Ald. ἤδη χωροῦν. ἦν δὲ ὁ χρυσὸς οὗτος πολὺς ἄγαν, καὶ ἱκανὸς ὀρθῶσαι καὶ αὐθις τὸ γένος τοῦ Πριάμου. ὁ δὲ Πολυμήστῳ τῶν ἄγαν φίλων Πριάμου. ὡς οὖν τοῦτον εὔρεν ἡ δούλη κείμενον ἐπ' ἀκταῖς, ἀνελομένη καὶ τῷ πέπλῳ εἰλίξασα κομίζει πρὸς τὴν Ἑκάβην, καὶ ἡ τὸν τῆς Πολυξένης νεκρὸν, πρὶν ἐκκεκαλύφθαι τοῦτον, εἶναι νομίσασα, ἐπειδὴ ἔγνω Πολύδωρον, ἀθλίως τε ἔσχε, καὶ ὅπως ἀμυνεῖται τὸν Πολυμήστορα, μηχανᾶται τοιόνδε· κοινωσαμένη πρότερον τὴν περὶ τούτου γνώμην Ἀγαμέμνονι πέμπει τὴν αὐτῆς δούλην ὡς Πολυμήστορα, αὐτόν τε καὶ τὰ τέκνα πρὸς αὐτὴν μετακαλουμένη ἐφ' ᾧ περὶ τίνος ἀναγκαίου πρὸς αὐτὸν κοινώσασθαι. οὗτος μὲν οὖν ἀγνοῶν ὅτι Πολύδωρος εὔρηται παρὰ τὰς ἀκτὰς, καὶ ἅμα καὶ τισιν ἐλπίσιν ὑποκλαπεῖς μετὰ τῶν παίδων πρὸς αὐτὴν ἀφικνεῖται. Ἑκάβη δὲ πρὸς αὐτὸν τούτου χάριν ἔφη κεκληκέναι, ἵνα χρυσοῦ θησαυροὺς κεκρυμμένους ὑπ' αὐτῆς ἐν Ἰλίῳ μηνύσῃ. εἰσάγει δὲ καὶ τῆς σκηνῆς ἔνδον εἰποῦσα, ὡς ἂν καὶ ἕτερά ττα αὐτῷ δώσει χρήματα, μεθ' ὧν ἐξῆλθε τῆς Τροίας. ἐκέκρυπτο δὲ εἴσω πλεῖστος γυναικῶν ὄχλος· σὺν αἷς τοῦτον εἰσελθόντα Ἑκάβη ὀφθαλμῶν τε στερεῖ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀποσφάττει. δικάσαντος δὲ αὐτοῦ τοῦ Ἀγαμέμνονος ὕστερον, καὶ τοῦ Πολυμήστορος πολλὰ περὶ τῆς σφαγῆς Πολυδώρου διαπλασαμένου, Ἑκάβη περιεγένετο, ἐλέγξασα αὐτὸν ὡς τοῦ χρυσοῦ χάριν, καὶ οὐχ ὧν προὔτεινε, τὸν παῖδα ἀνείλε, σύμψηφον σχοῦσα καὶ Ἀγαμέμνονα.

- 1.3 Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν τῇ ἀντιπέραν τῆς Τροίας Χερρονήσῳ· ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ γυναικῶν αἰχμαλωτῶν Τρωάδων, συμμαχησασῶν τῇ Ἑκάβῃ.
- 1.4 Στίχοι πολιτικοὶ τοῦ Τζέτζου.
- 1.5 Πολύδωρον Ἑκάβης τε καὶ τοῦ Πριάμου παῖδα ὁ Πολυμήστωρ ἔκτεινεν ὁ τῶν Θρακῶν κατάρχων, ἀφ' οὗ τὴν Τροίαν ἔμαθεν Ἑλλήσι πορθηθῆναι, καὶ κτεῖνας εἰς τὴν θάλασσαν ἔρριψε τὴν ἐκεῖσε, καίπερ λαβὼν παρὰ πατρός ὅπως αὐτὸν φυλάσσοι. Ἑκάβης αἰχμαλώτου δὲ οὔσης ἐν Χερρονήσῳ, ἐκεῖ γὰρ καὶ τὸ στράτευμα ὑπῆρχε τῶν Ἑλλήνων, ὃναρ φανεῖς Πολύδωρος τῇ σφῇ μητρὶ Ἑκάβῃ. ὅπως αὐτὸν ἀπέκτεινεν ὁ Πολυμήστῳ λέγει, καὶ τὰ λοιπὰ δὲ σύμπαντα λεπτομερεῖ τῷ λόγῳ. οὕτω κατ' ἔπος λέγει δὲ διὰ τοῦ Εὐριπίδου, ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα τε καὶ πύλας ἀρεῖς σκότος, ἔκτοτε τοῖς φυγοῦσι δὲ δεινοῖς ἐξ ἀρρωστίας, ὡς ἐγερθεῖς ἐκ τῶν νεκρῶν λέγομεν τὰ τοιαῦτα· τοῖς μὴ μαθοῦσι γράφομεν, οὐ τοῖς μαθοῦσι ταῦτα.
- 1.6 Τοῦ Χορτασμένου.
- 1.7 Κάντεῦθεν ἄν κατίδοι τις τοῦ ζωτικοῦ τὴν φύσιν καὶ τὴν σπουδὴν τὴν ἄμετρον, ἣν ἔχει περὶ λόγους· τοῦ γὰρ βιβλίου τουτοῦ μηδενὸς στερουμένου, μηδ' ἐνδεῶς τυγχάνοντος ὧνπερ

προσῆκεν ἔχειν, τὸν Εὐριπίδην τὸν σοφὸν ποιητικῆς τὸ κλέος, ὃ δ' ὥσπερ οὐκ ἀρκούμενος τοῖς ὤδε γεγραμμένοις, καὶ τοὺς παρόντας τουτουσί γραμματικοῦ τοῖ Τζέτζου στίχους προσέθηκεν αὐτῷ μηδὲν ἄμελῆσας, μηδ' ἀνασχόμενος εἰπεῖν τινὰ τῶν περὶ λόγους, ὥς ἄρα τούτου κάλλιον ἐκτίσατο βιβλίον.

1.8 Ἐπειδὴ περὶ τοῦ εἰδῶλου προεθέμεθα εἰπεῖν, τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα γλώσσαις μὲν ἀπάσαις προβέβληται, οὐδέπω δὲ σεσαφηνίσται, ἀλλ' ἔστιν οὗ καὶ διαφοροῖς ἐννοίαις ἐκφέρεται, χρεῶν εἰπεῖν τί ποτε τοῦτο ἐστὶ καὶ πόθεν εἴληφε τὴν συνθήκην. πῇ μὲν γὰρ εἴδωλα τῶν σωμάτων φαινομένη τὰς ψυχὰς, καὶ ῥήτορα εἰδωλοποιὸν ὀνομάζομεν τὸν ταῖς ἀπελθούσαις τῶν σωμάτων ψυχῇς λόγους περιτιθέμενον. φιλόσοφοι δὲ ζύμπαντες τὰ χείρονα εἴδωλα τῶν κρείττονων φασίν. οὕτω γὰρ κατὰ τῆς συνηθείας ἔστιν εἰδεῖν· οὗτος μὲν γὰρ ὁ χαλκοῦς ἀνδριὰς Ἡρακλέους εἴδωλον, ὅδε δὲ Θησέως· καὶ ἡ χαλκὴ λύκαινα, ἡ τοὺς μαστοὺς ὑποτιθεῖσα τοῖς βρέφεσι, ποιήματα μὲν παλαιᾶς ἐργασίας, εἴδωλα δὲ ἀληθείας, καθ' ἣν Ῥῆμος καὶ Ῥώμυλος ὑπὸ τοῦ Φαιστύλου ῥιφέντες ἐπὶ τὴν ἀκτὴν τῆς ζώσης λυκαίνης τοὺς μαστοὺς εἴλκυσαν. τίς οὖν ὁ τῆς διαφορᾶς λόγος; ἐγὼ γοῦν φημι λογισάμενος καὶ ἐκτιθέμενος ὥς ἡ ψυχὴ οὐ πέφυκεν εἴδωλον, ἀλλὰ τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς, ὥς χεῖρον κρείττονος· ἐπεὶ δὲ αἱ ψυχαὶ φανταζόμεναι σωματικοῖς τυποῦνται μορφώμασι πρὸς τὴν τῶν ὁρώντων δύναμιν, ἀσαφές μιν καὶ συγκεχυμένοις, καὶ τὸ ὅλον σκιώδεσι, διὰ ταῦτα λέγονται τῶν σωμάτων εἴδωλα· σῶμα μὲν γὰρ καὶ τὸ σχῆμα ὄρθιον καὶ τὴν ἀφὴν στερεὸν καὶ ἀντιτυπές, καὶ τὸ χρῶμα ἐν λευκὸν καὶ βαρὺ καὶ γεῶδες καὶ ἄερί μὴ ἐποχούμενον, ἡ δὲ τοῦ Πολυδώρου ψυχὴ οὐχ οὕτω τῇ Ἐκάβῃ ἐφαίνετο, ἀλλὰ ζοφερόν καὶ σκιᾶ παρόμοιον καὶ δυσεῖκαστον· 2. Moschopuli περὶ τοῦ εἰδῶλου seculi quinti decimi scripta, post disputatio, Hecubae, in qua Polydori. Tzetzae versus supra appositos, εἴωλον in scenam producitur, tos, cum lemmate περὶ τοῦ εἰδῶλου. praefixa in codicibus Byzantinis Pars postrema inde ab verbis τῶν multis legitur, primum edita ab σωμάτων μὲν Πλάταν ὡς ἀπεφημίσθη Aldo post Moschopuli Vitam Euripidis: μίσθη εἴκασμα legitur etiam in codice unde inscriptum ei est dice Guelferbvtano in initio scholiorum τοῦ αὐτοῦ περὶ εἰδῶλου. Inscriptio ab liorum ad Hecubam. me posita ex codice sumpta est 112. ὅδε δὲ B. et Dresd. ὁ δὲ Ald. Dresdensi (D. 22.) de quo dixi ad 14. Ῥῆμος Musgr. pro Ῥῶμος. Scholia in Sophoclem vol. 2. p. 15. μαστοὺς] μαζοὺς Dresd. 408. Habet etiam codex Parisinus. 21. ὄρθιον B. Dresd. ὄρθριον Ald. (B.) 2713. in parte ab manu 22. καὶ βαρὺ] καὶ om. B. διὰ γοῦν τὴν τοιαύτην μορφήν, τὴν ἀσαφὴ καὶ συγκεχυμένην, εἴδωλά φασιν οἱ σοφοὶ τὰς ψυχὰς τῶν σωμάτων· καὶ Πλάτων γοῦν ἐν τῷ Φαίδωνι τὰ ἐν τοῖς τάφοις φαινόμενα σκιοειδῆ φαντάσματα ψυχὰς φιλοσωμάτων ὠνόμασεν, ὥς μηδὲ μετὰ τὴν ἐντεῦθεν ἀποδημίαν πρὸς τὸ καθαρὸν ἀνιούσας φῶς, ἀλλ' ἔτι τῶν σωμάτων ἔχομένας, ἃ δὴ διὰ τὰς ἀνδραποδώδεις ἡγαπήκασιν ἡδονὰς διὰ ταῦτα μὲν οὖν εἴδωλον σωμάτων ἢ ψυχῇ, αὐθις δὲ σῶμα ψυχῆς εἴδωλον, ὅτι περὶ οὗ τούτῳ ὀφθαλμὸς, ἐκείνη ὁ νοῦς· καὶ ὁ τούτῳ ἀφὴ, ἐκείνη πάλιν ἐξεταστικὴ καλλίων δὲ νοῦς ὀφθαλμοῦ καὶ νοερά ζήτησις δυνάμειος ἀπτικῆς διὰ ταῦτα πάλιν εἴδωλον τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς. τὸ δὲ ὄνομα τοῦτο ὁ Χριστιανῶν ἐμυσάχθη θεσμός, ὅτι δὴ τοῖς Ἑλληνικοῖς θεοῖς ἀπεφημίσθη εἴκασμα.

1.1 ΜΕΤΑ τὴν Ἰλίου πολιορκίαν οἱ μὲν Ἕλληνες εἰς τὴν ἀντιπέραν Τρωάδος Χερρόνησον καθωρμίσθησαν· Ἀχιλλεὺς δὲ νυκτὸς ὄραθεις σφαγῆναι ἡξίου μίαν τῶν Πριάμου θυγατέρων. οἱ μὲν οὖν Ἕλληνες τιμῶντες τὸν ἥρωα Πολυξένην ἀποσπάσαντες Ἐκάβης ἐσφαγίασαν· Πολυμήστωρ δὲ ὁ τῶν Θρακῶν βασιλεὺς ἓνα τῶν Πριαμίδων Πολύδωρον κατέσφαξεν. εἰλήφει δὲ τοῦτον παρὰ τοῦ Πριάμου ὁ Πολυμήστωρ εἰς παρακαταθήκην μετὰ χρημάτων. ἀλούσης δὲ τῆς πόλεως κατασχεῖν αὐτοῦ βουλόμενος τὸν πλοῦτον φονεύειν ὥρμησεν, καὶ φιλίας δυστυχοῦς ὠλιγόρησεν. ἐκρίφεντος δὲ τοῦ σώματος εἰς τὴν θάλασσαν τὸ κλυδώνιον πρὸς τὰς τῶν αἰχμαλωτῶν σκηνὰς αὐτὸν ἐξέβαλεν. Ἐκάβη δὲ τὸν νεκρὸν θεασαμένη ἐπέγνω·

κοινωσαμένη δὲ τὴν γνώμην Ἀγαμέμνονι Πολυμήστορα σὺν τοῖς παισὶν αὐτοῦ ὡς ἑαυτὴν μετεπέμψατο, κρύπτουσα τὸ γεγονός, ὡς ἵνα θησαυροὺς ἐν Ἰλίῳ μηνύσῃ αὐτῷ παραγενομένου δὲ τοὺς μὲν υἱοὺς κατέσφαξεν, αὐτόν δὲ τῶν ὀφθαλμῶν ἐστέρησεν. ἐπὶ δὲ τῶν Ἑλλήνων λέγουσα τὸν 2. Ὑποθεσις in A.B. nulla est. 6. σφαγῆναι] σφάγιον Marc. 468. Quod primo loco posui Argumentum 11. κατασχεῖν— ὥρμησεν] κατασχεῖν ex Paris. 2712. primum edidit τὸν χρυσὸν βουλόμενος τοῦ φονεῦν Brunckius. Legitur etiam, etsi τὸν παῖδα ὥρμησεν Marcianus 468. nulla cum memorabili scripturae 12. ἐκριφέντος] ἐκριφθέντος Fl. 9. 18. diversitate in Gu. (i. e. Guelferbyitano), 15. ὡς ἑαυτὴν—κρύπτουσα] πρὸς Veneto Marciano 468., αὐτὴν—κρύψασα Marc. 468. Florentinis 9, 18, 33., Havniensi 16. ἵνα addidi ex Gu. Fl. 9. 18. 3549. aliisque. Est grammatici 17. παραγενομένου] παραγενομένῳ recentis. Par. 2712. et Gu. 4. εἰς τὴν ἀντιπέραν] εἰς ἀντιπέραν 18. τῶν ὀφθαλμῶν] τῆς ὀράσεως Fl. 9. 18. εἰς τὰ ἀντίπερα Fl. 33. Marc. 468. κατήγορον ἐνίκησεν. ἐκρίθη γὰρ οὐκ ἄρχειν ὠμότητος, ἀλλ' ἀμύνασθαι τὸν κατάρξαντα.

- 1.2 Μετὰ τὴν Τροίᾳς ἄλωσιν ἄραντες οἱ Ἕλληνες καθωρμίσθησαν ἐν τῇ ἀντιπέραν Χερρονήσῳ τῆς Θράκης, ἧς Πολυμήστωρ ἦρχεν· οὗ δὲ καὶ κενοτάφιον ἔχωσαν Ἀχιλλεὺς ἐν Τροίᾳ ταφέντι. διατρίψαντες δὲ ἐκεῖ ἡμέρας δὴ τινάς, ἐφ' ᾧ τὰ αὐτῶν εὖ διαθήσονται, ἐπεὶ ἀναχθήσεσθαι ἔμελλον, φανέν τὸ τοῦ Ἀχιλλέως εἶδωλον ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπέσχε τοὺς Ἀχαιοὺς τῆς ἀναγωγῆς, αἰτοῦν γέρας αὐτῷ δοθῆναι τὴν παῖδα Πριάμου Πολυξένην, τὴν καὶ πρότερον κατεγγυηθεῖσαν αὐτῷ ὑπὸ τοῦ πατρὸς, δι' ἣν καὶ ὑπὸ Πάριδος καὶ Δηϊφόβου τοξευθεὶς ὄλωλεν, ὅτε τὰς ἐγγύας πρὸς τοῦτον πληροῦν ἔμελλε Πρίαμος. Ἕλληνες μὲν οὖν ὧν εὖ ἔπαθον ὑπ' αὐτοῦ μεμνημένοι καὶ τιμῶντες τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρὸς ἐψηφίσαντο σφάξαι τὴν Πολυξένην ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ ἥρωος, ἔπεμψαν δὲ τὸν τοῦ Λαέρτου Ὀδυσσεᾶ πρὸς τὴν μητέρα αὐτῆς Ἑκάβην, ὡς ἂν τὴν τε παρθένον λάβῃ καὶ τῷ ποικίλῳ τῶν λόγων, τοιοῦτος γὰρ ἦν ὁ ἀνὴρ, πείσῃ Ἑκάβην μὴ δυσχερῶς σχεῖν ἐπὶ τῇ τῆς παιδὸς ἀφαιρέσει. ἐλθὼν οὖν Ὀδυσσεύς, τὴν τε κόρην συναιρομένην εὔρεν αὐτῷ τῆς σπουδῆς, καὶ πείθουσιν τὴν μητέρα ὡς τὸ τεθνήξεσθαι μᾶλλον αὐτῇ προσήκον ἢ τὸ ζῆν παρ' ἀξίαν. σφαγείσης δὲ τῆς παρθένου Ἑκάβη θεράπαιναν αὐτῆς ἔπεμψε παρὰ τὰς ἀκτὰς, ἐφ' ᾧ ὕδωρ ἐκείθεν κομίσαι πρὸς λουτρὸν Πολυξένης. εὔρε δὲ Πολύδωρον ἐκεῖ κείμενον· ἀλοῦσαν γὰρ ὡς ἔγνω τὴν Τροίαν Πολυμήστωρ, σφάξας αὐτὸν ἔρριπεν εἰς τὴν θάλασσαν, ὡς ἂν αὐτὸς ἔχῃ τὸν χρυσόν, ὃν πρὸς αὐτὸν μετὰ τοῦ παιδὸς Πολυδώρου πρώην Πρίαμος ἔπεμψε λάθρα, ἐπειδὴ ἐώρα τὸ Ἴλιον πρὸς κίνδυνον 4. Hanc ὑπόθεσιν, Thoma Magistro codicibus pluribus, quos memorari dignam, primum edidit Aldus, operae pretium non est, vel iisdem subjectam Vitae Euripidis ab verbis perscripta vel compendifacta, Thoma scriptae, praescripto ἢ ὑπόθεσις ut in Havniensi. θεσις τοῦ δράματος οὕτως ἔχει. Legitur 9. αὐτῷ Barnesius pro αὐτῷ. tur cum eodem lemmate in B. (i. e. 15. τοῦ λαέρτου B. τοῦ om. Ald. codice Parisino 2713.) in parte codicis 17. ἦν om. B. dicis ab manu seculi quinti decimi 18. τῆς om. B. scripta, aliisque ejusdem aetatis 20. τὸ τεθνήξεσθαι B. τὸ om. Ald. ἤδη χωροῦν. ἦν δὲ ὁ χρυσὸς οὗτος πολὺς ἄγαν, καὶ ἱκανὸς ὀρθῶσαι καὶ αὐθις τὸ γένος τοῦ Πριάμου. ὁ δὲ Πολυμήστωρ τῶν ἄγαν φίλων Πριάμου. ὡς οὖν τοῦτον εὔρεν ἡ δούλη κείμενον ἐπ' ἀκταῖς, ἀνελομένη καὶ τῷ πέπλῳ εἰλίξασα κομίζει πρὸς τὴν Ἑκάβην, καὶ ἡ τὸν τῆς Πολυξένης νεκρὸν, πρὶν ἐκκεκαλύφθαι τοῦτον, εἶναι νομίσασα, ἐπειδὴ ἔγνω Πολύδωρον, ἀθλίως τε ἔσχε, καὶ ὅπως ἀμυνεῖται τὸν Πολυμήστορα, μηχανᾶται τοιόνδε· κοινωσαμένη πρότερον τὴν περὶ τούτου γνώμην Ἀγαμέμνονι πέμπει τὴν αὐτῆς δούλην ὡς Πολυμήστορα, αὐτόν τε καὶ τὰ τέκνα πρὸς αὐτὴν μετακαλουμένη ἐφ' ᾧ περὶ τίνος ἀναγκάσι πρὸς αὐτὸν κοινώσασθαι. οὗτος μὲν οὖν ἄγνωστος ὅτι Πολύδωρος εὔρηται παρὰ τὰς ἀκτὰς, καὶ ἅμα καὶ τισιν ἐλπίσιν ὑποκλαπεῖς μετὰ τῶν παίδων πρὸς αὐτὴν ἀφικνεῖται. Ἑκάβη δὲ πρὸς αὐτὸν τούτου χάριν ἔφη κεκληκέναι, ἵνα χρυσοῦ θησαυροὺς κεκρυμμένους ὑπ' αὐτῆς ἐν Ἰλίῳ μηνύσῃ. εἰσάγει δὲ καὶ τῆς σκηνῆς ἔνδον

εἰποῦσα, ὥς ἂν καὶ ἕτερ' ἄττα αὐτῷ δώσει χρήματα, μεθ' ὧν ἐξήλθε τῆς Τροίας. ἐκέκρυπτο δὲ εἴσω πλείστος γυναικῶν ὄχλος· σὺν αἷς τοῦτον εἰσελθόντα Ἑκάβη ὀφθαλμῶν τε στερεῖ καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ ἀποσφάττει. δικάσαντος δὲ αὐτοῦ τοῦ Ἀγαμέμνονος ὕστερον, καὶ τοῦ Πολυμήστορος πολλὰ περὶ τῆς σφαγῆς Πολυδώρου διαπλασαμένου, Ἑκάβη περιεγένετο, ἐλέγξασα αὐτὸν ὥς τοῦ χρυσοῦ χάριν, καὶ οὐχ ὧν προὔτεινε, τὸν παῖδα ἀνείλε, σύμψηφον σχοῦσα καὶ Ἀγαμέμνονα.

1.3 Στίχοι πολιτικοὶ τοῦ Τζέτζου.

4.1 Ἐπειδὴ περὶ τοῦ εἰδώλου προεθέμεθα εἰπεῖν, τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα γλώσσαις μὲν ἀπάσαις προβέβληται, οὐδέπω δὲ σεσαφηνίσται, ἀλλ' ἔστιν οὗ καὶ διαφόροις ἐννοίαις ἐκφέρεται, χρεῶν εἰπεῖν τί ποτε τοῦτο ἐστὶ καὶ πόθεν εἴληφε τὴν συνθήκην. πῇ μὲν γὰρ εἶδωλα τῶν σωμάτων φαρμέν τὰς ψυχὰς, καὶ ῥήτορα εἰδωλοποιὸν ὀνομάζομεν τὸν ταῖς ἀπελθούσαις τῶν σωμάτων ψυχαῖς λόγους περιτιθέμενον. φιλόσοφοι δὲ ξύμπαντες τὰ χείρονα εἶδωλα τῶν κρειττόνων φασίν. οὕτω γὰρ κατὰ τῆς συνηθείας ἔστιν εἰδεῖν· οὗτος μὲν γὰρ ὁ χαλκοῦς ἀνδριάς Ἡρακλέους εἶδωλον, ὅδε δὲ Θησέως· καὶ ἡ χαλκὴ λύκαινα, ἡ τοὺς μαστοὺς ὑποτιθεῖσα τοῖς βρέφεσι, ποιήματα μὲν παλαιᾶς ἐργασίας, εἶδωλα δὲ ἀληθείας, καθ' ἣν Ῥῆμος καὶ Ῥώμυλος ὑπὸ τοῦ Φαιστύλου ῥιφέντες ἐπὶ τὴν ἀκτὴν τῆς ζώσης λυκαίνης τοὺς μαστοὺς εἴλκυσαν. τίς οὖν ὁ τῆς διαφορᾶς λόγος; ἐγὼ γοῦν φημι λογισάμενος καὶ ἐκτιθέμενος ὥς ἡ ψυχὴ οὐ πέφυκεν εἶδωλον, ἀλλὰ τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς, ὥς χεῖρον κρείττονος· ἐπεὶ δὲ αἱ ψυχαὶ φανταζόμεναι σωματικοῖς τυποῦνται μορφώμασι πρὸς τὴν τῶν ὁρώντων δύναμιν, ἀσαφές μέντοι καὶ συγκεχυμένοις, καὶ τὸ ὅλον σκιώδεις, διὰ ταῦτα λέγονται τῶν σωμάτων εἶδωλα· σῶμα μὲν γὰρ καὶ τὸ σχῆμα ὄρθιον καὶ τὴν ἀφὴν στερρὸν καὶ ἀντιτυπές, καὶ τὸ χρῶμα ἔνι λευκὸν καὶ βαρὺ καὶ γεῶδες καὶ ἀέρι μὴ ἐποχούμενον, ἡ δὲ τοῦ Πολυδώρου ψυχὴ οὐχ οὕτω τῇ Ἑκάβῃ ἐφαίνετο, ἀλλὰ ζοφερὸν καὶ σκιᾶ παρόμοιον καὶ δυσείκαστον· 2. Moschopuli περὶ τοῦ εἰδώλου *seculi quinti decimi scripta, post disputatio, Hecubae, in qua Polydori. Tzetzae versus supra appositos, εἶδωλον in scenam producitur, tos, cum lemmate περὶ τοῦ εἰδώλου. praefixa in codicibus Byzantinis Pars postrema inde ab verbis τῶν multis legitur, primum edita ab σωμάτων μὲν Πλάταν* usque ad ἐπεφημίσθη Aldo post Moschopuli *Vitam Euripidis: μίσθη εἵκασμα legitur etiam in codice unde inscriptum ei est dice Guelferbvtano in initio scholiorum τοῦ αὐτοῦ περὶ εἰδώλου. Inscriptio ab liorum ad Hecubam. me posita ex codice sumta est 112. ὅδε δὲ B. et Dresd. ὁ δὲ Ald. Dresdensi (D. 22.) de quo dixi ad 14. Ῥῆμος Musgr. pro Ῥῶμος. Scholia in Sophoclem vol. 2. p. 15. μαστοὺς] μαζοὺς Dresd. 408. Habet etiam codex Parisinus. 21. ὄρθιον B. Dresd. ὄρθιον Ald. (B.) 2713. in parte ab manu 22. καὶ βαρὺ] καὶ om. B. διὰ γοῦν τὴν τοιαύτην μορφήν, τὴν ἀσαφὴ καὶ συγκεχυμένην, εἶδωλά φασιν οἱ σοφοὶ τὰς ψυχὰς τῶν σωμάτων· καὶ Πλάτων γοῦν ἐν τῷ Φαίδωνι τὰ ἐν τοῖς τάφοις φαινόμενα σκιοειδῆ φαντάσματα ψυχὰς φιλοσωμάτων ὠνόμασεν, ὥς μηδὲ μετὰ τὴν ἐντεῦθεν ἀποδημίαν πρὸς τὸ καθαρὸν ἀνιούσας φῶς, ἀλλ' ἔτι τῶν σωμάτων ἐχομένας, ἃ δὴ διὰ τὰς ἀνδραποδώδεις ἡγαπήκασιν ἡδονάς διὰ ταῦτα μὲν οὖν εἶδωλον σωμάτων ἢ ψυχῇ, αὐθις δὲ σῶμα ψυχῆς εἶδωλον, ὅτιπερ ὁ τούτῳ ὀφθαλμὸς, ἐκείνῃ ὁ νοῦς· καὶ ὁ τούτῳ ἀφὴ, ἐκείνῃ πάλιν ἐξεταστικὴ· καλλίων δὲ νοῦς ὀφθαλμοῦ καὶ νοερὰ ζήτησις δυνάμεως ἀπτικῆς διὰ ταῦτα πάλιν εἶδωλον τὸ σῶμα τῆς ψυχῆς. τὸ δὲ ὄνομα τοῦτο ὁ Χριστιανῶν ἐμυσάχθη θεσμός, ὅτι δὴ τοῖς Ἑλληνικοῖς θεοῖς ἐπεφημίσθη εἵκασμα.*

2.1 1.—58. Ἡ εἴσοθεσις τοῦ δράματος ἄρχεται ἐκ μονοστροφικῆς περιόδου· οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι νή, ὧν ὁ τελευταῖος “φθείρει θεῶν τις τῆς πάροιθ' εὐπραξίας.” ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

2.2 59.—99. Τὰ τοιαῦτα εἶδη καλεῖται συστήματα ἐξ ὁμοίων κατὰ περιορισμοὺς ἀνίσους. σύστημα δέ ἐστιν, ὥς Ἡφαιστίων φησὶ, μέτρων συναγωγὴ ἥτοι δύο, ἢ πλειόνων, ἢ ὁμοίων, ἢ ἀνομοίων.

ἔστι δὲ τὸ μέτρον ἀναπαιστικόν, Λακωνικὸν καλούμενον διὰ τὸ τὸν Λάκωνα Ἀλκμᾶνα τούτῳ
 πρῶτον χρήσασθαι. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν τῶν κῶλων δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ τῶν ἀποθέσεων
 καταληκτικά δίμετρα, ἥτοι ἐφθημιμερῇ. ἡ μέτρον καλεῖται παροιμιακόν, διὰ τὸ πολλὰς
 παροιμίας τούτῳ τῷ μέτρῳ γεγράφθαι. τὸ μέντοι ιζ̄ κῶλον, τὸ 9. Ἡφαιστίων] Cap. 4. p. 119.
 loco altero alatis scholiasta ed. Gaisf. secundae. ab Morello memoratus adscriberet, 10.
 Λακωνικόν] Hoc nomen Hephaestio παρακλητικὰ ἐκ τῶν Τυρταίου, et Tzetz. c. 8. p. 50.
 tetrametris Histor. 1, 696. eos Tyrtaeo tribueret, tribuit anapaesticis qui spondeum praeunte,
 ut ait, Dione ante catalexin habeant, cujus hoc Chrysostomo, etsi ab hoc sine nomine affert
 exemplum, ἄγετ' ὦ Σπάρτας poetae sunt appositi. ἔνοπλοι κοῦροι, ποτὶ τὰν Ἄρεος κίνασιν, 13.
 πολλὰς παροιμίας] Proverbia quem versus Alcmanis esse conjecit metro paroemiaci scripta
 collegit Valckenarius apud Santen. ad Meinekium in Appendice ad Theocritum Terent. Maur. p.
 79., alii Tyrtaeo critum p. 454.—469. tribuunt, collatis versibus quos ex 14. ιζ̄] ις B. (ut mox
 λδον et Λακωνικοῖς ἐμβατηρίοις attulit Dio λς pariterque in scholio v. 100.) Chrys. vol. 1. p. 92.
 ἄγετ' ὦ Σπάρτας ἑκαίδεκατον I. qui numeros modo εὐάνδρου | κοῦροι πατέρων πολιτῶν
 plene scriptos exhibet modo literis etc. quos Tyrtaei esse colligi potest expressos. De quo
 semel monemus. ex iis quae Dio ib. p. 82. de versibus Hic autem vitiosum est ιζ̄, etsi incerta
 Tyrtaei ὑπὸ φάλαγγος ἐνόπλου est correctio, quum nesciamus cantatis dixit: unde factum ut
 versibus quomodo dactylos, qui in hoc λδ̄ καὶ τὸ λς̄ μονόμετρά ἐστιν ἀκατάληκτα, ὃ καὶ
 ἀναπαιστική ὀνομάζεται βάσις, τὰ δὲ πάντα κῶλα τοῦ συστήματος εἰσὶ λή, ὧν τελευταῖον
 “πέμψατε, δαίμονες, ἱκετεύω.” ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. B.I.

- 2.3 93. Οὕτω δὲ χρή γράφειν καὶ ταῦτα τὰ κῶλα, ἵν' ἡ δίμετρα, ὡς τὰ πολλά. ἐν γὰρ τοῖς
 ἀναπαιστικοῖς μονόμετρα μόνον διὰ μέσου εὔρηται, οὐ μὴν καὶ δίμετρα καταληκτικά, ἀλλ' ἐν
 μόναις ταῖς ἀποθέσεσι. διὰ τοῦτο οὖν οὕτως ὠρθώθη παρ' ἡμῶν· εἰ δέ τις μέμφοιτο τὰς
 προθέσεις, ἀλλ' ἴστω ὡς οὐκ ἂν ἔχοι τις ἄλλως ταυτὶ διορθώσασθαι.
- 2.4 100.—154. Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται συστήματα ἐξ ὁμοίων κατὰ περιορισμοὺς
 ἀνίσους, ὡς εἴρηται. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο τὸ μέτρον ἀναπαιστικόν, Λακωνικὸν καλούμενον. εἰσὶ δὲ
 τὰ μὲν τῶν κῶλων δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ τῶν ἀποθέσεων καταληκτικά, ἥτοι ἐφθημιμερῇ,
 ὃ μέτρον καλεῖται παροιμιακόν, ὡς εἴρηται. τὸ μέντοι ιζ̄ κῶλον, τὸ κε, τὸ μ', τὸ ν' καὶ τὸ νέ
 μονόμετρά εἰσιν ἀκατάληκτα. τὰ δὲ πάντα κῶλα τοῦ συστήματος νζ̄, ὧν τὸ τελευταῖον “δειρῆς
 νασμῶ μελαναυγεῖ.” ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.
- 2.5 155.—177. Σύστημα κατὰ περικοπὴν ὁμοιομερές· ἐξ ὁμοίων γὰρ σύγκειται ἀναπαιστικῶν
 κῶλων. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο κατὰ περιορισμοὺς ἀνίσους. τὰ δὲ κῶλα πάντα αὐτοῦ κγ̄, ὧν
 τελευταῖον “σᾶς ψυχᾶς αἰώ φάμαν.” εἰσὶ δὲ τὰ μὲν δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ τῶν carmine
 anapaestis sunt interpositi, τράπωμαι. errore manifesto. Kingius in versus vei breviores vel
 longiores inseruit scholio v. 93. post verba diviserit Triclinius. Monometros καὶ τότε ὃ μέλλω
 εἰπεῖν φόβημά ἐστιν, λδ̄ et λς̄ manifestum est dici verba nec dubitandum quin ad κῶλα
 pertineat v. 95. φάντασμ' Ἀχιλέως et v. 97. verbis οἰκτρῶς καὶ τότε μοι δεῖμα τινὰ Τρωϊάδων. In
 praecedentibus inita, etsi nescimus quomodo Triclinius duo reperiuntur monometri, v. 83.
 haec in ordinem redigere ἔσται τι νέον et v. 86. φρίσσει, ταρβεῖ, sit conatus. eo loco positi ut
 manifestum sit 6. πολλά] Temere ing. λοιπά. numerum denarium, quem praebet Nam τὰ
 πολλὰ dicit Triclinius quia ἑκαίδεκατου vel ιζ̄, in vicenarium versus huius carminis non
 omnes esse mutandum. Itaque corrigendum sunt anapaestici. videtur, τὸ μέντοι κγ̄ καὶ κς̄ 15.
 τὸ μέντοι—καὶ τὸ νέ] Versus κῶλον— dicit qui sunt in editione nostra 5. Οὕτω δὲ χρή—] Haec
 annotatio 115. 124. 139. 149. 153. in l. adjuncta est scholio v. 88. 16. εἰσιν] ἐστιν B. post verba
 οἶον τίς γένωμαι καὶ πῇ ἀποθέσεων καταληκτικά. τὸ μέντοι ζ' κῶλον καὶ τὸ ιζ̄ μονόμετρά ἐστιν

ἀκατάληκτα, τὸ δὲ ἰε τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. τίθενται γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα συστήματα ἐν μέσῳ τῶν ἀναπαιστικῶν. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, καὶ ἐπὶ τῷ τέλει ὡσαύτως. B.I.

2.6 163. ποίαν—: οὕτω δὲ χρή γράφειν ταῦτα τὰ κῶλα καὶ τὰ ἐξῆς ὡς διωρθώθη παρ’ ἡμῶν, ἵν’ ἔχη πρὸς μέτρον ὀρθῶς.

2.7 178.—215. Σύστημα ἕτερον κατὰ περικοπὴν ἀμοιβαῖον, ὁμοιομερές· ἐξ ὁμοίων γὰρ σύγκειται ἀναπαιστικῶν κῶλων. εἰσὶ δὲ πάντα τὰ κῶλα λθ’, ὧν τελευταῖον “κρείσσων συντυχί” ἐκύρησεν.” εἰσὶ δὲ τὰ μὲν δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ τῶν ἀποθέσεων καταληκτικά. τὸ δὲ δ’ καὶ τὸ ἰά, τὸ ἰδ’, τὸ ἰζ’. τὸ κζ’, καὶ τὸ λγ’ μονόμετρα καὶ πενθημιμερῆ· τὸ μέντοι ἐ τροχαϊκὸν ἐστὶ πενθημιμερές καὶ τὸ λδ’ ὁμοίως ἐφθημιμερές. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς· τέλος γὰρ ἔχει τὰ ἀναπαιστικά. B.I.

2.8 200. λῶβαν: οἱ γράφοντες “λῶβαν ἐχθίσταν” ἀγνοοῦσι τὰ μέτρα· σὺ δὲ μαθὼν μὴ γράφε τοῦτο· δίμετρον γὰρ ὀφείλει εἶναι τὸ κῶλον, ὡς καὶ τὰ λοιπά· διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ’ ἐμοῦ.

2.9 216—437. Αἱ περίοδοι αὗται πᾶσαι στίχων εἰσὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων σκή, ὧν τελευταῖος “αἴσχιστα Τροίαν εἴλε τὴν εὐδαίμονα.” ἐπὶ τῷ τέλει μὲν τῶν ἀποθέσεων παράγραφος, ἐπὶ τῷ τέλει δὲ πάντων τῶν στίχων κορωνίς, ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν.

2.10 444.—465. Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται κατὰ σχέσιν. κατὰ σχέσιν δὲ ἐστίν, ὡς Ἑφαιστίων φησὶν, ὅσα δουλεύων ὁ ποιητὴς ἀνταποδόσει καὶ ἀνακυκλήσει γράφει. εἰσὶ δὲ τὰ παρόντα δύο στροφαί. τῆς μὲν οὖν προτέρας στροφῆς τὰ κῶλα ἰά, καὶ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ ἄ ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἥτοι ἐφθημιμερές Φερεκράτειον, ἐξ ἐπιτρίτου ἄ καὶ βακχείου. τὸ β’ ὅμοιον δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου δ’, διὰμβου καὶ συλλαβῆς ἀδιαφόρου. τὸ γ’ ἰωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ 2. ἰθυφαλλικόν] φαλικόν I. Kingius. 5. οὕτω δὲ—] Praeedit in I. 23. Ἑφαστίων] C. 7. p. 122. scholion τοῦτο λέγει— ἐπικαλέσεται. 24. ἀνταποδόσει] ἀνταποδώσει I. 9. συντυχί] ξυντυχί B. Correctum ex Heph. 19. σκή] Immo σκζ. ib. γράφει additum ex Heph. 22. κατὰ σχέσιν. κατὰ σχέσιν δέ] 25. προτέρας στροφῆς—ἀντιστροφῆς] κατάσχεσις, κατάσχεσις δέ I. Correxīt V. 444.—454. et 455.—465. ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, τροχαϊκῆς συζυγίας, ἥτοι διτροχαίου, καὶ ἰωνικοῦ ἡμίσεως· ἐν μέντοι τῷ τῆς στροφῆς κῶλῳ παίωνα β’ ἔχει ἀντὶ ἰωνικοῦ. τὸ δ’ δίμετρον ὑπερκατάληκτον· καλεῖται δὲ περίοδος διὰ τὸ συγκεῖσθαι ἐκ τροχαϊκῆς καὶ ἱαμβικῆς συζυγίας· ἐστὶ δὲ τῶν ἀσυναρτήτων. τὸ ἐ ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἥτοι διτροχαίου. τὸ ζ’ ἱαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ζ’ ἰωνικὸν ὅμοιον τῷ ἐ. τὸ ἡ ὅμοιον δίμετρον καταληκτικόν, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἥτοι ἐπιτρίτου β’, καὶ συλλαβῆς μιᾶς. τὸ θ’ χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν ἥτοι ἐφθημιμερές, ἐκ χοριάμβου καὶ ἀναπαίστου, ἥτοι τριβραχέος διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ἰ χοριαμβικὸν ὅμοιον ἡμιόλιον, ἐκ χοριάμβου, ἥγουν ἐπιτρίτου β’, καὶ τροχαίου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ἰά τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς στροφῆς καὶ τῆς ἀντιστροφῆς παράγραφος μόνη.

2.11 454. πεδία λιπαίνειν: οὐ χρή “πεδία λιπαίνειν” γράφειν, ἀλλὰ “τὰς γύας,” ἵν’ ᾗ τροχαϊκὸν τὸ κῶλον, ὡς καὶ τῆς ἀντιστροφῆς. Bar. 74.

2.12 466.—483. Τῆς β’ ταύτης στροφῆς τὰ κῶλα θ’ καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ ἄ ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐφθημιμερές, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ κρητικοῦ ἥτοι ἀμφιμάκρου, τὸ β’ ὅμοιον κατὰ πάντα. τὸ γ’ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, Γλυκῶνειον καλούμενον, ἐξ ἐπιτρίτου δ’ καὶ ἱαμβικῆς συζυγίας, ἥτοι διὰμβου. τὸ δ’ δίμετρον ἀκατάληκτον, προσωδιακὸν καλούμενον, ἀσυνάρτητον ἐκ χοριάμβου καὶ ἰωνικοῦ ἀπ’ ἐλάττονος. τὸ ἐ ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ δισπονδείου. τὸ χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου. τὸ ζ’ ὅμοιον, ἐξ ἐπιτρίτου γ’, ἢ δισπονδείου,

καὶ ἀναπαίστου· δύναται δὲ εἶναι καὶ ἀντισπαστικόν. τὸ ἢ ἀντισπαστικόν 9. χοριαμβικόν] Syllabas dicit (v. in strophā haud dubie scripserat 453.) —στῶν ὑδάτων πατέρα. φασὶν Ἀπιδανὸν πεδον (vel γύας) 12. τὸ ιά] Versum dicit 454. λιπαίνειν, in antistropha, χρυσᾶν ἄμπυκα γύας λιπαίνειν. Nam sic Tri. πυκα τόξα τ' εὐλογήσω, versu hendecasyllabo. pro πεδία λιπαίνειν correxit, syllabo. ut apparet ex annotatione proxima, 22. Γλυκῶνιον scripsi pro Γλυκῶνιον. feminino τὰς γύας more Byzantino νιον. Recta forma servata ad Phoen. indocte pro τοὺς γύας posito. Euripides 103. et alibi. Μοχ προσοδιακόν I. δίμετρον, καταληκτικόν. τὸ θ' δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου δ', εἰ δὲ βούλει, δισπονδείου, καὶ χοριάμβου. ἔχει δὲ τὸ τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον τὸν πρῶτον πόδα πεντασύλλαβον. ἐπὶ μὲν τῷ τέλει τῆς στροφῆς κορωνίς, δηλοῦσα τέλος σχεῖν τὰς τοῦ χοροῦ ὥδὰς καὶ στροφάς.

2.13 484. —628. Αἱ περίοδοι αὗται πᾶσαι στίχων εἰσὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ρμέ, ὧν ὁ τελευταῖος “ὅτῳ κατ' ἡμαρ τνγχάνει μηδὲν κακόν.” ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς, ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν.

2.14 629. —646. Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται ἐπωδικά. ἐπωδικὰ δέ ἐστιν, ὡς Ἑφαιστίων φησὶν, ἐν οἷς ὁμοίοις ἀνόμοιον τι ἐπιφέρεται ἐπ' ἔλαττον μέντοι τοῦ τῶν τριῶν ἀριθμοῦ, ἥτοι στροφῆς, ἀντιστροφῆς καὶ ἐπωδοῦ, οὐκ ἂν γένοιτο τὸ τοιοῦτον, ἐπὶ πλεῖον δὲ οὐδὲν κωλύει ἐκτείνεσθαι· γίνεται δὲ, ὥσπερ τριάς ἐπωδική, οὕτω καὶ τετράς καὶ πεντὰς καὶ ἐπὶ πλεῖον. ἔστι δὲ τὰ παρόντα τριάς ἐπωδική, καὶ εἰσὶ τῆς μὲν στροφῆς τὰ κῶλα θ' καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ α' ἀντισπαστικόν ἡμιόλιον ἐξ ἐπιτρίτου α' καὶ ἰάμβου. τὸ β' ὅμοιον ἀντισπαστικόν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου α', διιάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ γ' ὅμοιον ἐξ ἐπιτρίτου δ' καὶ διιάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ δ' δίμετρον ἀκατάληκτον πολυσχημάτιστον, πριάπειον καλούμενον, ἐξ ἀντισπάστου καὶ χοριάμβου. τὸ ε' τροχαϊκόν, διὰ τὸ ἐξῆς, πενθημιμερές, ἐκ δύο χορείων, ἥτοι τριβραχέων, καὶ συλλαβῆς. τὸ ζ' τροχαϊκόν ἰθυφαλλικόν, ἥτοι δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ζ' ἰωνικόν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ παίωνος τρίτου, διιάμβου καὶ συλλαβῆς· εἰ δὲ βούλει, ἱαμβικόν ἐφθημιμερές ἐκ δύο ἀναπαίστων καὶ ἰάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ ἢ ἀναπαιστικόν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ θ' χοριαμβικόν ἡμιόλιον, 1. δίμετρον—δισπονδείου ap. King. 23. δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου δ', ζ' Kingius. δίμετρον ὑπερκατάληκτον ε' ἰ δὲ βούλει σπονδείου I. ἐκ παίωνος τρίτου, διιάμβου καὶ σύλλαβῆς· πεντασύλλαβον] Decepit Triclinium βῆς· εἰ δὲ βούλει, ἱαμβικόν ἐφθημιμερές scriptura vitiosa θεράπαιναν ἐκ δύο ἀναπαίστων καὶ ἰάμβου· εἰ δὲ (v. 482.) pro θεράπναν. βούλει, ἀναπαιστικόν δίμετρον βραχυκατάληκτον. 4. σχεῖν] ἔχειν ap. King. τὸ ζ' I. 11. Ἑφαιστίων] C. 8. p. 125. 26. ἰάμβου—τὸ θ' Kingius. ἰάμβου, 12. μέντοι] μὲν King. εἰ δὲ βούλει ἀναπαιστικόν δίμετρον 19. ἐπιτρίτου δ' King. δ' om. I βραχυκατάληκτον. τὸ θ' I. εἰ δὲ βούλει, δακτυλικόν πενθημιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παράγραφος.

2.15 647.—656. Τοῦτο καλεῖται ἐπωδός, διὰ τὸ ἐπάδεσθαι τῇ τε στροφῇ καὶ τῇ ἀντιστροφῇ, ἥγουν μετὰ τὴν στροφήν ἄδεσθαι. ἰστέον δὲ ὅτι τὴν μὲν στροφήν κινούμενοι πρὸς τὰ δεξιὰ οἱ χορευταὶ ἦδον, τὴν δὲ ἀντιστροφήν πρὸς τὰ ἀριστερά, τὴν δὲ ἐπωδὸν ἰστάμενοι ἦδον. ἐδήλου δὲ, ὡς φασιν, ἡ μὲν στροφή τὴν οὐρανοῦ ἐκ τῶν ἐφῶν πρὸς τὰ δυτικὰ μέρη κίνησιν, ἡ δὲ ἀντιστροφή τὴν τῶν πλανητῶν, ὡς ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἕω γινομένην, ἡ δὲ ἐπωδός τὴν τῆς γῆς στάσιν, ἰσταμένων τῶν χορευτῶν ἄδομένων. ἔστι δὲ τῆς παρούσης τὰ κῶλα ιά. τὸ α' ἰωνικόν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ παίωνος γ' ἀντὶ ἰωνικοῦ, τροχαικῆς συζυγίας, ἥτοι διτροχαίου, καὶ ἰάμβου. τὸ β' ἀναπαιστικόν μονόμετρον. τὸ γ' ἱαμβικόν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ δ' δακτυλικόν, ἢ ἀναπαιστικόν πενθημιμερές. τὸ ε' παιωνικόν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παιώνων δευτέρων δύο. τὸ ζ' τροχαϊκόν πενθημιμερές. τὸ ζ' ἰωνικόν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ παίωνος γ' ἀντὶ τοῦ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος, ἱαμβικῆς συζυγίας, ἥτοι διιάμβου, καὶ συλλαβῆς. τὸ

ἡ ἐπιχοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ διαμβου, χοριάμβου καὶ ἰάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ θ' τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικὸν, ἥτοι δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ἰ ἰωνικὸν ἡμιόλιον, εἰ δὲ βούλει, παιωνικὸν ἐκ παίωνος β' καὶ δύο συλλαβῶν. τὸ ἰά ὅμοιον, δίμετρον καταληκτικὸν, ἐκ παίωνος δ' καὶ βακχείου· εἰ δὲ βούλει, τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικὸν, τοῦ α' ποδὸς χορείου. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς, εἴτα παράγραφος. ταῦτα γὰρ τοῦ τέλους τῆς ἐπώδου σημεῖα.

- 2.16 688.—692. Τὰ τοιαῦτα εἶδη καλεῖται ἀνομοιόστροφα. ἀνομοιόστροφα δὲ εἰσιν, ὡς Ἑφαιστίων φησὶν, ὅσα πάντως διαιρεῖται, ἢ κατὰ πρόσωπον ἀμοιβαῖον, ἢ χοροῦ πρὸς ὑποκριτὴν ἀπόκρισιν. καὶ διαιρεῖται εἰς δύο, ἢ εἰς πλείονα. εἰ μὲν οὖν εἰς δύο διαιρεῖται, καλεῖται ἑτερόστροφον, εἰ δὲ εἰς πλείω, ἀλλοιόστροφον. εἰσιν οὖν τὰ παρόντα ἀλλοιόστροφα. τῆς πρώτης δὲ στροφῆς ταύτης τὰ κῶλα ζ'. 9. γινομένην] κινουμένων Kingius. I. Voluit κινουμένων, quod posuit 20. ἥτοι addidit King. Musgr. 27. Ἑφαιστίων] C. 9. p. 130. 13. ἰαμβικὸν King. ἰωνικὸν I. 31. πρώτης King. δευτέρας I. 19. καὶ ἰάμβου King. καὶ διαμβου τὸ α' στίχος ἰαμβος τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὸ β' παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος πεντασυλλάβου καὶ ἰάμβου· διαιροῦνται γὰρ αἱ μακραί τῶν τοιούτων ποδῶν εἰς δύο βραχείας. τὸ γ' ὅμοιον καθαρὸν, ἐκ παίωνος δ' καὶ ἰάμβου. τὸ δ' ὅμοιον, δίμετρον καταληκτικὸν, ἐκ παίωνος α' καὶ δακτύλου. τὸ ε' τροχαϊκὸν ἀκατάληκτον. τὸ ζ' ὅμοιον τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές. οὕτω διηρημένα χρή ταῦτα τὰ κῶλα, καὶ τὰ ἐξῆς, ὡς ἡμῖν διήρηται, ἵν' εὐχερῶς καὶ τίνος εἴη μέτρου ἔχωμεν γινῶναι· ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.
- 2.17 693.—696. Δευτέρα αὕτη στροφή κῶλων ἐστὶ δ'. τὸ α' τροχαϊκὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ β' καὶ γ' παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος δ' καὶ σπονδείου. τὸ δ' δακτυλικὸν πενθημιμερές.
- 2.18 697.—701. Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές στίχων ἰαμβικῶν τριμέτρων τριῶν καὶ κώλου, ὃ τρίτον κείμενον δακτυλικὸν ἐστὶ πενθημιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.
- 2.19 702.—708. Ἡ τρίτη αὕτη στροφή κῶλων ἐστὶ ζ'. τὸ α' τροχαϊκὸν μονόμετρον. τὸ β' ὅμοιον ὑπερκατάληκτον ἐκ χορείων. τὸ γ' ὅμοιον ἐφθημιμερές καθαρὸν. τὸ δ' τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. τὸ ε' παιωνικὸν δίμετρον, ἐκ παίωνος α' καὶ παλιμβακχείου. τὸ ἀναπαιστικὸν ἐφθημιμερές, τοῦ β' ποδὸς δακτύλου. τὸ ζ' παιωνικὸν δίμετρον, ἐκ παίωνος α' καὶ κρητικοῦ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.
- 2.20 710.—711. Ἡ δ' αὕτη στροφή κῶλων ἐστὶ δ', ὣν τὸ α' παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος δ' καὶ ἰάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ β' ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος α' καὶ κρητικοῦ. τὸ γ' καὶ τὸ δ' ὅμοιον τῷ πρώτῳ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.
- 2.21 716.—720. Ἡ ε' αὕτη στροφή κῶλων ἐστὶν ἕξ. τὸ α' παιωνικὸν 4. παίωνος δ' King. παίωνος δὲ I. scriptus legitur. Kingius, qui scholion 7. μέτρου ἔχωμεν Barn. μέτρον ἔχομεν I. totum ex cod. se correxisse ait, pro τὸ ζ' ἀναπαιστικὸν ἐφθημιμερές scripsit χομεν I. 16. ὑπερκατάληκτον King. ἐφθημιμερές τὸ ζ' τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν, εἰσεῖδον (nam sic codices) in εἶδον mutato, I. ib. τό γ'] Versum dicit ὁμμάτων ita ut quintus versus esset ἐμῶν ὄψιν, non offensus syllaba ante μελανόπτερον, ἃν εἶδον, sextus ἀμφὶ σ', catalexin longa, quae brevis esse ὦ τέκνον, οὐκέτ' deberet. Nihilo peritius verba 23. ἐκ παίωνος α' King. pro ἐκ proxima οὐ με παρέβα φάσμα pro παίωνος δ'. Metri dochmiaci ignarus versu ithyphallico habet. Triclinius Θρηῖκιος legit ut est in 18. τὸ ζ'—δακτύλου Haec non codicibus, quum Θρηῖκιος scribere conveniunt versui ut nunc in libris deberet. ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος α' καὶ σπονδείου. τὸ β' χοριαμβικὸν ἡμιόλιον καθαρὸν. τὸ γ' ὅμοιον τῷ α' ἐκ παίωνος δ' καὶ ἰάμβου. τὸ δ' ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ ε' ὅμοιον τῷ τρίτῳ. τὸ ζ' ὅμοιον τῷ δ'. οὕτω χρή γράφειν καὶ ταῦτα ὡς διήρηται καὶ τὰ ἄνω, ἵν' εἴη καὶ τὰ μέτρα εὐγνώστα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

2.22

721. —904. Αἱ ἐξῆς αὗται συστηματικαὶ περίοδοι στίχων εἰσὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκατάληκτων ρξδ, ὧν τελευταῖος “κακόν τι πάσχειν, τὸν δὲ χρηστὸν εὐτυχεῖν.” μετὰ τὸν ρμγ κώλου τμήμα τὸ φευ. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, καὶ ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

2.23 905. —922. Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται ἐπωδικά. ἔστι δὲ τὰ παρόντα πεντὰς ἐπωδική, ἥτοι στροφή καὶ ἀντιστροφή, καὶ πάλιν στροφή καὶ ἀντιστροφή καὶ ἐπωδός. εἰσὶν οὖν τῆς ἀ στροφῆς τὰ κῶλα θ καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ ἀ ἰωνικὸν ἀπ’ ἐλάττονος δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος γ ἀντὶ τοῦ ἰωνικοῦ καὶ διαμβον. τὸ β τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές, ὃ καλεῖται Εὐριπίδειον, ἢ ληκύθιον. τὸ γ χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ χοριάμβου καὶ δισπονδείου· εἰ δὲ βούλει, δακτυλικὸν ἐφθημιμερές. τὸ δ’ προσωδιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, χοριάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ εἰ ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές. τὸ ζ ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ παίωνος γ ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ’ ἐλάττονος, διαμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ αὐτὸ δύναται καὶ ἱαμβικὸν εἶναι ἐφθημιμερές, τῶν πρώτων ποδῶν ἀναπαίστων. τὸ ζ’ ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, ἥτοι ἐφθημιμερές, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ κρητικοῦ, ἥτοι ἀμφιμάκρου. τὸ η’ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον καθαρὸν, ἐξ ἐπιτρίτου δ, διαμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ θ’ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον καθαρὸν, ἐξ ἀντισπάστου, διαμβου καὶ συλλαβῆς. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς στροφῆς παράγραφος.

2.24 923.—932. Τῆς β ταυτησὶ στροφῆς τὰ κῶλα ι καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ ἀ ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ β καὶ γ ποδὸς χορείου. τὸ β ὅμοιον καθαρὸν, ὃ καλεῖται Ἀνακρεόντειον. 1. Addirdi ἀ post ἐκ παίωνος. Tertiam ρνζ. adjectivi κατάρατε syllabam B. τὸν —κώλου τμήμα scripsi pro pro brevi habuit. τῶν—κώλων τλήμα. Sic κώλου τμήμα 2. Addidi δ post παίωνος. dixit ad Orest. 316. 1018. 6. συστηματικαὶ Barnes. συστικά 17. προσωδιακὸν] προσοδιακὸν I. I. 20. ἐκ παίωνος King. καὶ παίωνος I. 7. ρξδ—ρμγ scripsi pro ρζή — 25. ἀντισπαστικὸν addidit King. τὸ γ ὅμοιον πενθημιμερές. τὸ δ’ ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἢ ἐπιωνικὸν ἐξ ἐπιτρίτου γ, ἰωνικοῦ ἀπ’ ἐλάττονος καὶ συλλαβῆς. τὸ εἰ ἀσυνάρτητον ἐξ ἀναπαιστικῆς βάσεως καὶ ἱαμβικοῦ πενθημιμεροῦς. τὸ ζ ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ τριῶν χορείων καὶ ἱάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ζ’ ὅμοιον καθαρὸν ἱαμβικοῦ. τὸ η’ ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου β καὶ α καὶ δύο συλλαβῶν ἀδιαφόρων. τὸ θ χοριαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ β χοριάμβων καὶ ἀναπαίστου· εἰ δὲ βούλει, ἀναπαιστικὸν δίμετρον. τὸ ι ἱαμβικὸν ἐφθημιμερὶς καθαρὸν. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἀντιστροφῆς παράγραφος.

2.25 942.—952. Τῆς ἐπωδοῦ ταύτης τὰ κῶλα ι. τὸ πρῶτον ἐπιωνικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν, ἐξ ἐπιτρίτου γ, ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ δακτύλου. τὸ β ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον ἐξ ἐπιτρίτου δ’ καὶ σπονδείου· εἰ δὲ βούλει. τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. τὸ γ χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἐκ χοριάμβου καὶ ἀναπαίστου. τὸ δ’ ἱαμβικὸν πενθημιμερές. τὸ εἰ τροχαϊκὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ σπονδείων λαὶ τροχαίων. τὸ ζ ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ζ’ ἐπιχοριαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου δ, χοριάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ η’ ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές, τοῦ β καὶ γ ποδὸς χορείου. τὸ θ παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος δ καὶ δύο συλλαβῶν. τὸ ι χοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ χοριάμβου, ἐπιτρίτου α καὶ τροχαίου. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς καὶ παράγραφος.

2.26 953. —1022. Αἱ περίοδοι αὗται στίχων εἰσὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων ὁ, ὧν τελευταῖος “ξὺν παισὶν οὔπερ τὸν ἐμὸν ὥκισας γόνον.” ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.

2.27 1024. —1034. Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται μονοστροφικά. μονοστροφικά δὲ εἰσὶν, ὡς Ἥφαιστίων φησὶν, ὅποσα ὑπὸ μιᾶς στροφῆς καταμετρεῖται. εἰσὶ δὲ τῆς παρούσης στροφῆς τὰ

κῶλα ἰβ'. τὸ ἄ ἱάμβος τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὸ β' παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος δ' καὶ ἱάμβου. οὕτω δὲ χρή γράφειν τὰ κῶλα, ὡς ὑφ' ἡμῶν διηρέθη, ἵν' ἔχωμεν γινῶναι τίνος εἰσὶ μέτρον. τὸ γ' ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον, ἐξ ἐπιτρίτου γ' καὶ ἱάμβου. τὸ δ' ὅμοιον τῷ β'. 13. δ' King. τρίτου ἢ δ' I. finem scholii rejecit King. correcto 27. Ἡφαιστίων] C. 8. p. 125. quod in I. est μέτρα. 30. οὕτω —μέτρον] Haec aptius in τὸ ἐ ὅμοιον τῷ γ', ἐξ ἐπιτρίτου δευτέρου καὶ ἱάμβου. τὸ ζ' καθαρὸν ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον. τὸ ζ' ὅμοιον τῷ β'. τὸ ἡ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάστου, ἐπιτρίτου δ' καὶ συλλαβῆς. τὸ θ' ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ ἄ καὶ β' ποδὸς χορείου. τὸ ι' ἱάμβος τρίμετρος. τὸ ιά παιωνικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παιώνων δ' δύο καὶ κρητικοῦ. τὸ ἰβ' ὅμοιον κατὰ πάντα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος μόνη.

- 2.28 1035.—1055. Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀμοιβαίων στίχων ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων κα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.
- 2.29 1056. —1084. Τὰ τοιαῦτα εἶδη καλεῖται μονοστροφικά, ὡς εἴρηται· καλεῖται δὲ καὶ μετρικά ἄτακτα, διότι μέτρῳ μὲν γέγραπται, οὔτε δὲ ὁμοιότητα ἔχει πρὸς ἄλληλα οὔτε ἀνακύκλησιν. εἰσὶ τὰ παρόντα καὶ συστηματικὰ κατὰ περιορισμοὺς ἀνίσους, τὰ κῶλα δὲ πάντα λγ'. τὸ ἄ μονόμετρον χοριαμβικόν. τὸ β' ὅμοιον δίμετρον καταληκτικόν, εἰ δὲ βούλει, δακτυλικὸν ἐφθημιμερές ἐκ σπονδείων. τὸ γ' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος δ', ἀντισπάστου καὶ διιάμβου. τὸ δ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, τοῦ ἄ ποδὸς ἐξασυλλάβου. τὸ ε' δακτυλικὸν ἐξάμετρον καταληκτικόν εἰς συλλαβὴν ἐκ σπονδείων. τὸ ζ' ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ζ' ἐπιχοριαμβινὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ παίωνος ἄ, χοριάμβου καὶ β' συλλαβῶν ἀδιαφόρων. καλεῖται δὲ καὶ προσωδιακόν, τὸν παίωνα ἔχον ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. τὸ ἡ ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάστου καὶ ἐπιτρίτου γ' καὶ ἱάμβου. τὸ θ' ὅμοιον ἐκ παίωνος ἄ καὶ ἐπιτρίτου δ' καὶ ἱάμβου· εἰ δὲ βούλει, ἔστω ἰωνικόν· ὁ γὰρ παίων οἰκεῖος μᾶλλον τοῖς ἰωνικοῖς. τὸ ι' ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος μονόμετρον ὑπερκατάληκτον, ἥτοι πενθημιμερές· εἰ δὲ βούλει, ἀναπαιστική βᾶσις. τὸ ιά χοριαμβικόν 1. τὸ ζ' King. τὸ ζ' ὅμοιον I. ἐκ μολοσσῶν. 5. ἀκατάληκτον] καταληκτόν King. 22. προσωδιακόν scripsi pro προσωδικόν. 12. ἀνακύκλωσιν (sic) I. Restitui Recta forma alibi non raro ἀνακύκλησιν, ut supra dixit ad v. 444. servata. προσωδικόν I. p. 216, 6. 14. ὅμοιον δίμετρον καταληκτικόν ib. τὸ ἡ ἀντισπαστικὸν King. τὸ ἡ Haec verba cum proximis εἰ δὲ βούλει ὅμοιον ἐκ παίωνος τρίτου ἄ, καὶ ἐπιτρίτου delevit King. non animadvertens ἐξ ἀντισπάστου καὶ ἐπιτρίτου τρίτου καὶ Triclinium de choriambis in molossos ἱάμβου, εἰ δὲ βούλει, ἀντισπαστικόν I. contractis somniasse. Fortasse 24. παίωνος ἄ King. παίωνος τρίτου igitur post δίμετροι addendum ἄ I. ἡμιόλιον, ἐκ χοριάμβου καὶ ἱάμβου. τὸ ἰβ' ὅμοιον δίμετρον καταληκτικόν, ἐκ χοριάμβου καὶ ἀναπαίστου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ιγ' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ παίωνος γ' ἀντὶ ἰωνικοῦ, τροχαϊκῆς συζυγίας καὶ συλλαβῆς ἀδιαφόρου. τὸ ιδ' χυριαμβικόν, ὅμοιον τῷ ιά εἰ δὲ βούλει, καὶ δακτυλικὸν πενθημιμερές Ἀρχιλόχειον. τὸ ιε' δακτυλικὸν τρίμετρον. τὸ ιζ' προσωδιακόν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ χοριάμβου. τὸ ιζ' χοριαμβικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον καθαρόν· εἰ δὲ βούλει, καὶ δακτυλικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ιη' παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος ἄ καὶ σπονδείου. τὸ ιθ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου δ' καὶ δισπονδείου· εἰ δὲ βούλει, τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ κ' ἀντισπαστικὸν τρίμετρον καταληκτικόν ἐξ ἐπιτρίτων δ' δύο καὶ ἀναπαίστου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ κά χοριαμβικὸν ἡμιόλιον καθαρόν. τὸ κβ' δίμετρον ἀντισπαστικόν καταληκτικόν Φερεκράτειον, ἐξ ἀντισπάστου καὶ κρητικοῦ, ἥτοι ἀμφιμάκρου. τὸ κγ' ἱαμβικὴ βᾶσις, ἥτοι μονόμετρον. τὸ κδ' ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ κε ὅμοιον. τὸ κζ' ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές, τοῦ γ' ποδὸς χορείου. τὸ κζ' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος καὶ

κρητικοῦ. τὸ κή δακτυλικὸν ἐφθημιμερές ἐκ σπονδείων. τὸ κθ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου β, ἀντισπάστου καὶ συλλαβῆς. τὸ λ ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ λά ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος ἡμιόλιον. τὸ λβ ἱαμβικὸν δίμετρον, βραχυκατάληκτον. τὸ λγ ὅμοιον. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῷ τέλει.

2.30 1088.—1106. Καὶ τὰ τοιαῦτα κῶλα ὅμοιά ἐστι τοῖς εἰρημένοις, μονοστροφικὰ καὶ μετρικὰ ἄτακτα. εἰσὶ δὲ τὰ κῶλα τῆς ὅλης στροφῆς κβ. τὸ α ἱαμβικὸν μονόμετρον. τὸ β ἰωνικὸν ἀπὸ μείζονος δίμετρον καταληκτικὸν, ἐξ ἐπιτρίτου α καὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. τὸ γ προσωδιακὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, 3. ἐκ παίωνος—ἀδιαφόρου King. ἐξ Bar. μονόμετρον. τρίμετρον καταληκτικὸν ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ χοριάμβου I. ἐξ ἐπιτρίτου α καὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. 11. δισπονδείου King. σπονδείου I. μονόμετρον τρίμετρον καταληκτικὸν 12. ἐξ ἐπιτρίτων δ—ἀναπαίστου ἐξ ἐπιτρίτου α, ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος King. ἐξ ἐπιτρίτου δ δύο καὶ ἀναπαίστων. καὶ ἀμφιθραχέος. τὸ γ I. *verbis pluribus I. ab typotheta per errorem repetitis*. 15. ἀντισπάστου King. ἀντισπαστων I. 27. δίμετρον—τὸ γ Kingius ex 28. προσωδιακὸν προσωδιακὸν I. χοριαμβικοῦ πεντασυλλάβου καὶ ἱάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ δ ἱαμβικὸν πενθημιμερές. τὸ ε ὅμοιον. τὸ ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ γ ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ ζ δακτυλικὸν δίμετρον. κατὰ γὰρ μονοποδίαν μετρεῖται τὰ δακτυλικά, ὡς φασιν οἱ μετρικοί. τὸ η ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος ἡμιόλιον, εἰ δὲ βούλει, παιωνικόν. τὸ θ ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ὅμοιον τῷ ζ, τοῦ β ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ ι ἱαμβικὸν μονόμετρον. τὸ ια ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές. τὸ ιβ ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. καλεῖται δὲ ταῦτα, ὡς Ἡφαιστίων φησὶν, Ἀνακρεόντεια καὶ ἀμφοτέρα. τὸ ιγ περίοδος δύο γάρ εἰσι τροχαῖοι καὶ δύο ἱαμβοί. καὶ καλεῖται τοῦτο τὸ κῶλον περίοδος, εὐρηται δὲ καὶ ἀντεστραμμένον. τὸ ιδ χοριαμβικὸν ἡμιόλιον, ἐκ χοριάμβου καὶ σπονδείου, εἰ δὲ βούλει, δακτυλικὸν ἐφθημιμερές, ὃ καλεῖται Ἀλκμανικόν. τὸ ιε τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ιζ ἀσυνάρτητον ἐκ τροχαϊκῆς καὶ ἀναπαιστικῆς βάσεως. τὸ ιζ παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παιώνων πρώτων δύο. τὸ ιη τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές, ὃ καλεῖται Εὐριπίδειον, ἢ ληκύθιον. τὸ ιθ δακτυλικὸν ἐφθημιμερές Ἀλκμανικόν. τὸ κ ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές, τοῦ α ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ κά παιωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ δύο παιώνων ποώτων, τοῦ α πεντασυλλάβου, καὶ τροχαίου. τὸ κβ χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, ἥτοι ἐφθημιμερές, ἐκ χοριάμβου καὶ κρητικοῦ. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος· ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

2.31 1107.—1292. Αἱ ἐξῆς αὗται περίοδοι εἰσὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ρπζ, ὧν τελευταῖος “ἔχοντ’ ἴδοιμεν τῶνδ’ ἀφειμένοι πόνων.” μετὰ δὲ τὸν θ στίχον κῶλον ὅμοιον μονόμετρον βραχυκατάληκτον. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, καὶ ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

2.1 1.—58. Ἡ εἴσοθσις τοῦ δράματος ἄρχεται ἐκ μονοστροφικῆς περιόδου· οἱ δὲ στίχοι εἰσὶν ἱαμβικοὶ τρίμετροι ἀκατάληκτοι νή, ὧν ὁ τελευταῖος “φθείρει θεῶν τις τῆς πάροιθ’ εὐπραξίας.” ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

2.2 59.—99. Τὰ τοιαῦτα εἶδη καλεῖται συστήματα ἐξ ὁμοίων κατὰ περιορισμοὺς ἀνίσους. σύστημα δέ ἐστιν, ὡς Ἡφαιστίων φησὶ, μέτρων συναγωγὴ ἥτοι δύο, ἢ πλειόνων, ἢ ὁμοίων, ἢ ἀνομοίων. ἔστι δὲ τὸ μέτρον ἀναπαιστικόν, Λακωνικόν καλούμενον διὰ τὸ τὸν Λάκωνα Ἀλκμᾶνα τούτῳ πρῶτον χρῆσασθαι. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν τῶν κῶλων δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ τῶν ἀποθέσεων καταληκτικά δίμετρα, ἥτοι ἐφθημιμερῆ. ἢ μέτρον καλεῖται παροιμιακόν, διὰ τὸ πολλὰς παροιμίας τούτῳ τῷ μέτρῳ γεγράφθαι. τὸ μέντοι ιζ κῶλον, τὸ 9. [Ἡφαιστίων] Cap. 4. p. 119. loco altero alatis scholiasta ed. Gaisf. secundae. ab Morello memoratus adscriberet, 10. [Λακωνικόν] Hoc nomen Hephaestio παρακλητικὰ ἐκ τῶν Τυρταίου, et Tzetz. c. 8. p. 50. tetrametris Histor. 1, 696. eos Tyrtaeo tribueret, tribuit anapaesticis qui spondeum praeunte, ut ait, Dione ante catalexin habeant, cujus hoc Chrysostomo, etsi ab hoc sine nomine affert

exemplum, ἄγετ', ὧ Σπάρτας poetae sunt appositae. ἔνοπλοι κοῦροι, ποτὶ τὰν Ἄρεος κίνασιν, 13. πολλάς παροιμίας] Proverbia quem versus Alcmanis esse conjecit metro paroemiaco scripta collegit Valckenarius apud Santen. ad Meinekium in Appendice ad Theocritum Terent. Maur. p. 79., alii Tyrtaeo critum p. 454.—469. tribuunt, collatis versibus quos ex 14. ιζ'] ις B. (ut mox λδον et Λακωνικοῖς ἐμβατηρίοις attulit Dio λς pariterque in scholio v. 100.) Chrys. vol. 1. p. 92. ἄγετ' ὧ Σπάρτας ἐκκαίδέκατον I. qui numeros modo εὐάνδρου | κοῦροι πατέρων πολιητῶν plene scriptos exhibet modo literis etc. quos Tyrtaei esse colligi potest expressos. De quo semel monemus. ex iis quae Dio ib. p. 82. de versibus Hic autem vitiosum est ιζ', etsi incerta Tyrtaei ὑπὸ φάλαγγος ἐνόπλου est correctio, quum nesciamus cantatis dixit: unde factum ut versibus quomodo dactylos, qui in hoc λδ' καὶ τὸ λς μονόμετρά ἐστιν ἀκατάληκτα, ὁ καὶ ἀναπαιστική ὀνομάζεται βάσις, τὰ δὲ πάντα κῶλα τοῦ συστήματος εἰσὶ λή, ὧν τελευταῖον “πέμψατε, δαίμονες, ἰκετεύω.” ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς. B.I.

- 2.3 93. Οὕτω δὲ χρή γράφειν καὶ ταῦτα τὰ κῶλα, ἵν' ἢ δίμετρα, ὡς τὰ πολλά. ἐν γὰρ τοῖς ἀναπαιστικοῖς μονόμετρα μόνον διὰ μέσου εὔρηται, οὐ μὴν καὶ δίμετρα καταληκτικά, ἀλλ' ἐν μόναις ταῖς ἀποθέσεσι. διὰ τοῦτο οὖν οὕτως ὠρθώθη παρ' ἡμῶν· εἰ δὲ τις μέμφοιτο τὰς προθέσεις, ἀλλ' ἴστω ὡς οὐκ ἂν ἔχοι τις ἄλλως ταυτὶ διορθώσασθαι.
- 2.4 100.—154. Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται συστήματα ἐξ ὁμοίων κατὰ περιορισμοὺς ἀνίσους, ὡς εἴρηται. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο τὸ μέτρον ἀναπαιστικόν, Λακωνικὸν καλούμενον. εἰσὶ δὲ τὰ μὲν τῶν κῶλων δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ τῶν ἀποθέσεων καταληκτικά, ἥτοι ἐφθημιμερῆ, ὃ μέτρον καλεῖται παροιμιακόν, ὡς εἴρηται. τὸ μέντοι ιζ' κῶλον, τὸ κε, τὸ μ', τὸ ν' καὶ τὸ νέ μονόμετρά εἰσιν ἀκατάληκτα. τὰ δὲ πάντα κῶλα τοῦ συστήματος νζ', ὧν τὸ τελευταῖον “δειρῆς νασμῶ μελαναυγεῖ.” ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.
- 2.5 155.—177. Σύστημα κατὰ περικοπὴν ὁμοιομερές· ἐξ ὁμοίων γὰρ σύγκειται ἀναπαιστικῶν κῶλων. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο κατὰ περιορισμοὺς ἀνίσους. τὰ δὲ κῶλα πάντα αὐτοῦ κγ', ὧν τελευταῖον “σᾶς ψυχᾶς αἰώ φάμαν.” εἰσὶ δὲ τὰ μὲν δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ τῶν carmine anapaestis sunt interpositi, τράπωμαι. errore manifesto. Kingius in versus vei breviores vel longiores inseruit scholio v. 93. post verba diviserit Triclinius. Monometros καὶ τότε ὁ μέλλω εἰπεῖν φόβημά ἐστιν, λδ' et λς manifestum est dici verba nec dubitandum quin ad κῶλα pertineat v. 95. φάντασμι' Ἀχιλέως et v. 97. verbis οἰκτρῶς καὶ τότε μοι δεῖμα τινὰ Τρωϊάδων. In praecedentibus inita, etsi nescimus quomodo Triclinius duo reperiuntur monometri, v. 83. haec in ordinem redigere ἔσται τι νέον et v. 86. φρίσσει, ταρβεῖ, sit conatus. eo loco positi ut manifestum sit 6. πολλά] Temere ing. λοιπά. numerum denarium, quem praebet Nam τὰ πολλά dicit Triclinius quia ἐκκαίδέκατον vel ιζ', in vicensarium versus huius carminis non omnes esse mutandum. Itaque corrigendum sunt anapaestici. videtur, τὸ μέντοι κγ' καὶ κς 15. τὸ μέντοι—καὶ τὸ νέ] Versus κῶλον— dicit qui sunt in editione nostra 5. Οὕτω δὲ χρή—] Haec annotatio 115. 124. 139. 149. 153. in l. adjuncta est scholio v. 88. 16. εἰσιν] ἐστιν B. post verba οἶον τίς γένωμαι καὶ πῇ ἀποθέσεων καταληκτικά. τὸ μέντοι ζ' κῶλον καὶ τὸ ιζ' μονόμετρά ἐστιν ἀκατάληκτα, τὸ δὲ ιε' τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. τίθενται γὰρ καὶ τὰ τοιαῦτα συστήματα ἐν μέσῳ τῶν ἀναπαιστικῶν. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, καὶ ἐπὶ τῷ τέλει ὡσαύτως. B.I.
- 2.6 163. ποίαν—: οὕτω δὲ χρή γράφειν ταῦτα τὰ κῶλα καὶ τὰ ἐξῆς ὡς διωρθώθη παρ' ἡμῶν, ἵν' ἔχη πρὸς μέτρον ὀρθῶς.
- 2.7 178.—215. Σύστημα ἕτερον κατὰ περικοπὴν ἀμοιβαῖον, ὁμοιομερές· ἐξ ὁμοίων γὰρ σύγκειται ἀναπαιστικῶν κῶλων. εἰσὶ δὲ πάντα τὰ κῶλα λθ', ὧν τελευταῖον “κρείσσων συντυχί' ἐκύρησεν.” εἰσὶ δὲ τὰ μὲν δίμετρα ἀκατάληκτα, τὰ δὲ τῶν ἀποθέσεων καταληκτικά. τὸ δὲ δ' καὶ

τὸ ιά, τὸ ιδ, τὸ ιζ. τὸ κζ, καὶ τὸ λγ μονόμετρα καὶ πενθημιμερῇ· τὸ μέντοι ἐ τροχαικὸν ἐστὶ πενθημιμερές καὶ τὸ λδ ὁμοίως ἐφθημιμερές. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς· τέλος γὰρ ἔχει τὰ ἀναπαιστικά. B.I.

- 2.8 200. λώβαν: οἱ γράφοντες “λώβαν ἐχθίσταν” ἀγνοοῦσι τὰ μέτρα· σὺ δὲ μαθὼν μὴ γράφε τοῦτο· δίμετρον γὰρ ὀφείλει εἶναι τὸ κῶλον, ὡς καὶ τὰ λοιπά· διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ’ ἐμοῦ.
- 2.9 216—437. Αἱ περίοδοι αὗται πᾶσαι στίχων εἰσὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων σκῆ, ὧν τελευταῖος “αἴσχιστα Τροίαν εἴλε τὴν εὐδαίμονα.” ἐπὶ τῷ τέλει μὲν τῶν ἀποθέσεων παράγραφος, ἐπὶ τῷ τέλει δὲ πάντων τῶν στίχων κορωνίς, ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν.
- 2.10 444.—465. Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται κατὰ σχέσιν. κατὰ σχέσιν δὲ ἐστὶν, ὡς Ἑφαιστίων φησὶν, ὅσα δουλεύων ὁ ποιητὴς ἀνταποδόσει καὶ ἀνακυκλήσει γράφει. εἰσὶ δὲ τὰ παρόντα δύο στροφαί. τῆς μὲν οὖν προτέρας στροφῆς τὰ κῶλα ιά, καὶ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ ἄ ἀντισπαστικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἥτοι ἐφθημιμερές Φερεκράτειον, ἐξ ἐπιτρίτου ἄ καὶ βακχείου. τὸ β ὁμοιον δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου δ, διὰμβου καὶ συλλαβῆς ἀδιάφορου. τὸ γ ἰωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ 2. ἰθυφαλλικόν] φαλικόν I. Kingius. 5. οὕτω δὲ—] Praeedit in I. 23. Ἑφαστίων] C. 7. p. 122. scholion τοῦτο λέγει— ἐπικαλέσεται. 24. ἀνταποδόσει] ἀνταποδώσει I. 9. συντυχί] ξυντυχί B. Correctum ex Heph. 19. σκῆ] Immo σκζ. ib. γράφει additum ex Heph. 22. κατὰ σχέσιν. κατὰ σχέσιν δέ] 25. προτέρας στροφῆς—ἀντιστροφῆς] κατάσχεσις, κατάσχεσις δέ I. Correxit V. 444.—454. et 455.—465. ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, τροχαϊκῆς συζυγίας, ἥτοι διτροχαίου, καὶ ἰωνικοῦ ἡμίσεως ἐν μέντοι τῷ τῆς στροφῆς κῶλῳ παίωνα β ἔχει ἀντὶ ἰωνικοῦ. τὸ δ δίμετρον ὑπερκατάληκτον· καλεῖται δὲ περίοδος διὰ τὸ συγκεῖσθαι ἐκ τροχαϊκῆς καὶ ἱαμβικῆς συζυγίας· ἔστι δὲ τῶν ἀσυναρτήτων. τὸ ἐ ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἥτοι διτροχαίου. τὸ ζ ἱαμβικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ζ ἰωνικὸν ὁμοιον τῷ ἐ. τὸ ἡ ὁμοιον δίμετρον καταληκτικόν, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ τροχαϊκῆς συζυγίας, ἥτοι ἐπιτρίτου β, καὶ συλλαβῆς μιᾶς. τὸ θ χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν ἥτοι ἐφθημιμερές, ἐκ χοριάμβου καὶ ἀναπαίστου, ἥτοι τριβραχέος διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ι χοριαμβικὸν ὁμοιον ἡμιόλιον, ἐκ χοριάμβου, ἥγουν ἐπιτρίτου β, καὶ τροχαίου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ιά τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς στροφῆς καὶ τῆς ἀντιστροφῆς παράγραφος μόνη.
- 2.11 454. πεδία λιπαίνειν: οὐ χρὴ “πεδία λιπαίνειν” γράφειν, ἀλλὰ “τὰς γύας,” ἵν’ ἡ τροχαικὸν τὸ κῶλον, ὡς καὶ τῆς ἀντιστροφῆς. Bar. 74.
- 2.12 466.—483. Τῆς β ταύτης στροφῆς τὰ κῶλα θ καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ ἄ ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν ἐφθημιμερές, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ κρητικοῦ ἥτοι ἀμφιμάκρου, τὸ β ὁμοιον κατὰ πάντα. τὸ γ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, Γλυκῶνειον καλούμενον, ἐξ ἐπιτρίτου δ’ καὶ ἱαμβικῆς συζυγίας, ἥτοι διὰμβου. τὸ δ’ δίμετρον ἀκατάληκτον, προσωδιακὸν καλούμενον, ἀσυνάρτητον ἐκ χοριάμβου καὶ ἰωνικοῦ ἀπ’ ἐλάττονος. τὸ ἐ ἰωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ δισπονδείου. τὸ χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἐκ χοριάμβου καὶ βακχείου. τὸ ζ ὁμοιον, ἐξ ἐπιτρίτου γ, ἡ δισπονδείου, καὶ ἀναπαίστου· δύναται δὲ εἶναι καὶ ἀντισπαστικόν. τὸ ἡ ἀντισπαστικὸν 9. χοριαμβικόν] Syllabas dicit (v. in strophā haud dubie scripserat 453.) —στῶν ὑδάτων πατέρα. φασὶν Ἀπιδανὸν πεδον (vel γύας) 12. τὸ ιά] Versum dicit 454. λιπαίνειν, in antistrophā, χρυσᾶν ἄμπυκα γύας λιπαίνειν. Nam sic Tri. πυκα τόξα τ’ εὐλογῆσω, versu hendecasyllabo. pro πεδία λιπαίνειν correxit, syllabo. ut apparet ex annotatione proxima, 22. Γλυκῶνειον scripsi pro Γλυκῶνιον. feminino τὰς γύας more Byzantino vion. Recta forma servata ad Phoen. indocte pro τοὺς γύας posito. Euripides 103. et alibi. Mox προσωδιακὸν I. δίμετρον, καταληκτικόν. τὸ θ

δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου δ', εἰ δὲ βούλει, δισπονδείου, καὶ χοριάμβου. ἔχει δὲ τὸ τῆς ἀντιστροφῆς κῶλον τὸν πρῶτον πόδα πεντασύλλαβον. ἐπὶ μὲν τῷ τέλει τῆς στροφῆς κορωνίς, δηλοῦσα τέλος σχεῖν τὰς τοῦ χοροῦ ᾠδὰς καὶ στροφάς.

2.13 484.—628. Αἱ περίοδοι αὗται πᾶσαι στίχων εἰσὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ρμέ, ὧν ὁ τελευταῖος “ὅτω κατ’ ἡμαρ τνγχάνει μηδὲν κακόν.” ἐπὶ ταῖς ἀποθέσει παράγραφος, ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς, ἐξιόντων τῶν ὑποκριτῶν.

2.14 629.—646. Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται ἐπωδικά. ἐπωδικὰ δὲ ἐστίν, ὡς Ἡφαιστίων φησὶν, ἐν οἷς ὁμοίοις ἀνόμοιον τι ἐπιφέρεται ἐπ’ ἔλαττον μέντοι τοῦ τῶν τριῶν ἀριθμοῦ, ἥτοι στροφῆς, ἀντιστροφῆς καὶ ἐπωδοῦ, οὐκ ἂν γένοιτο τὸ τοιοῦτον, ἐπὶ πλεῖον δὲ οὐδὲν κωλύει ἐκτείνεσθαι· γίνεται δὲ, ὥσπερ τριάς ἐπωδική, οὕτω καὶ τετράς καὶ πεντάς καὶ ἐπὶ πλεῖον. ἔστι δὲ τὰ παρόντα τριάς ἐπωδική, καὶ εἰσὶ τῆς μὲν στροφῆς τὰ κῶλα θ' καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ α' ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον ἐξ ἐπιτρίτου α' καὶ ἰάμβου. τὸ β' ὅμοιον ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου α', διιάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ γ' ὅμοιον ἐξ ἐπιτρίτου δ' καὶ διιάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ δ' δίμετρον ἀκατάληκτον πολυσχημάτιστον, πριάπειον καλούμενον, ἐξ ἀντισπάστου καὶ χοριάμβου. τὸ ε' τροχαϊκόν, διὰ τὸ ἐξῆς, πενθημιμερές, ἐκ δύο χορείων, ἥτοι τριβραχέων, καὶ συλλαβῆς. τὸ ζ' τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν, ἥτοι δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ζ' ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ παίωνος τρίτου, διιάμβου καὶ συλλαβῆς· εἰ δὲ βούλει, ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές ἐκ δύο ἀναπαίστων καὶ ἰάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ η' ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ θ' χοριαμβικὸν ἡμιόλιον, 1. δίμετρον—δισπονδείου ap. King. 23. δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου δ', ζ' Kingius. δίμετρον ὑπερκατάληκτον εἰ δὲ βούλει σπονδείου I. ἐκ παίωνος τρίτου, διιάμβου καὶ σύλλαβῆς· πεντασύλλαβον] Decerit Triclinium βῆς· εἰ δὲ βούλει, ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές scriptura vitiosa θεράπαιναν ἐκ δύο ἀναπαίστων καὶ ἰάμβου· εἰ δὲ (v. 482.) pro θεράπναν. βούλει, ἀναπαιστικὸν δίμετρον βραχυκατάληκτον. 4. σχεῖν] ἔχειν ap. King. τὸ ζ' I. 11. Ἡφαιστίων] C. 8. p. 125. 26. ἰάμβου—τὸ θ' Kingius. ἰάμβου, 12. μέντοι] μὲν King. εἰ δὲ βούλει ἀναπαιστικὸν δίμετρον 19. ἐπιτρίτου δ' King. δ' om. I βραχυκατάληκτον. τὸ θ' I. εἰ δὲ βούλει, δακτυλικὸν πενθημιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς στροφῆς καὶ ἀντιστροφῆς παράγραφος.

2.15 647.—656. Τοῦτο καλεῖται ἐπωδὸς, διὰ τὸ ἐπάδεσθαι τῇ τε στροφῇ καὶ τῇ ἀντιστροφῇ, ἥγουν μετὰ τὴν στροφήν ᾄδεσθαι. ἰστέον δὲ ὅτι τὴν μὲν στροφήν κινούμενοι πρὸς τὰ δεξιὰ οἱ χορευταὶ ἦδον, τὴν δὲ ἀντιστροφήν πρὸς τὰ ἀριστερά, τὴν δὲ ἐπωδὸν ἰστάμενοι ἦδον. ἐδήλου δὲ, ὡς φασιν, ἡ μὲν στροφή τὴν οὐρανοῦ ἐκ τῶν ἐφῶν πρὸς τὰ δυτικὰ μέρη κίνησιν, ἡ δὲ ἀντιστροφή τὴν τῶν πλανητῶν, ὡς ἀπὸ δυσμῶν πρὸς ἕω γινομένην, ἡ δὲ ἐπωδὸς τὴν τῆς γῆς στάσιν, ἰσταμένων τῶν χορευτῶν ᾄδομένων. ἔστι δὲ τῆς παρούσης τὰ κῶλα ἰά. τὸ α' ἰωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ παίωνος γ' ἀντὶ ἰωνικοῦ, τροχαικῆς συζυγίας, ἥτοι διτροχαίου, καὶ ἰάμβου. τὸ β' ἀναπαιστικὸν μονόμετρον. τὸ γ' ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ δ' δακτυλικόν, ἡ ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές. τὸ ε' παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παιώνων δευτέρων δύο. τὸ ζ' τροχαϊκὸν πενθημιμερές. τὸ ζ' ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ παίωνος γ' ἀντὶ τοῦ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος, ἱαμβικῆς συζυγίας, ἥτοι διιάμβου, καὶ συλλαβῆς. τὸ η' ἐπιχοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον ἐκ διιάμβου, χοριάμβου καὶ ἰάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ θ' τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν, ἥτοι δίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ ἰ ἰωνικὸν ἡμιόλιον, εἰ δὲ βούλει, παιωνικὸν ἐκ παίωνος β' καὶ δύο συλλαβῶν. τὸ ἰά ὅμοιον, δίμετρον καταληκτικόν, ἐκ παίωνος δ' καὶ βακχείου· εἰ δὲ βούλει, τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν, τοῦ α' ποδὸς χορείου. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς, εἴτα παράγραφος. ταῦτα γὰρ τοῦ τέλους τῆς ἐπωδοῦ σημεῖα.

2.16 688.—692. Τὰ τοιαῦτα εἶδη καλεῖται ἀνομοιόστροφα. ἀνομοιόστροφα δὲ εἰσιν, ὡς Ἡφαιστίων φησὶν, ὅσα πάντως διαιρεῖται, ἢ κατὰ πρόσωπον ἀμοιβαῖον, ἢ χοροῦ πρὸς ὑποκριτὴν

ἀπόκρισιν. καὶ διαιρεῖται εἰς δύο, ἢ εἰς πλείονα. εἰ μὲν οὖν εἰς δύο διαιρεῖται, καλεῖται ἐτερόστροφον, εἰ δὲ εἰς πλείω, ἀλλοιόστροφον. εἰσὶν οὖν τὰ παρόντα ἀλλοιόστροφα. τῆς πρώτης δὲ στροφῆς ταύτης τὰ κῶλα ζ'. 9. γινομένην] κινουμένων Kingius. I. Voluit κινουμένων, quod posuit 20. ἦτοι addidit King. Musgr. 27. Ἑφαιστίων] C. 9. p. 130. 13. ἱαμβικὸν King. ἰωνικὸν I. 31. πρώτης King. δευτέρας I. 19. καὶ ἱάμβου King. καὶ διιάμβου τὸ ἄ στίχος ἱάμβος τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὸ β' παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος πεντασυλλάβου καὶ ἱάμβου· διαιροῦνται γὰρ αἱ μακραὶ τῶν τοιούτων ποδῶν εἰς δύο βραχείας. τὸ γ' ὅμοιον καθαρὸν, ἐκ παίωνος δ' καὶ ἱάμβου. τὸ δ' ὅμοιον, δίμετρον καταληκτικὸν, ἐκ παίωνος ἅ καὶ δακτύλου. τὸ ε' τροχαϊκὸν ἀκατάληκτον. τὸ ζ' ὅμοιον τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές. οὕτω διηρημένα χρή ταῦτα τὰ κῶλα, καὶ τὰ ἐξῆς, ὥς ἡμῖν διήρηται, ἵν' εὐχερῶς καὶ τίνος εἴη μέτρου ἔχωμεν γινῶναι ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.

- 2.17 693.— 696. Δευτέρα αὕτη στροφή κῶλων ἐστὶ δ'. τὸ ἄ τροχαϊκὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον. τὸ β' καὶ γ' παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος δ' καὶ σπονδείου. τὸ δ' δακτυλικὸν πενθημιμερές.
- 2.18 697. —701. Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀνομοιομερές στίχων ἱαμβικῶν τριμέτρων τριῶν καὶ κώλου, ὃ τρίτον κείμενον δακτυλικόν ἐστι πενθημιμερές. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.
- 2.19 702.—708. Ἡ τρίτη αὕτη στροφή κῶλων ἐστὶ ζ'. τὸ ἄ τροχαϊκὸν μονόμετρον. τὸ β' ὅμοιον ὑπερκατάληκτον ἐκ χορείων. τὸ γ' ὅμοιον ἐφθημιμερές καθαρὸν. τὸ δ' τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. τὸ ε' παιωνικὸν δίμετρον, ἐκ παίωνος ἅ καὶ παλιμβακχείου. τὸ ἀναπαιστικὸν ἐφθημιμερές, τοῦ β' ποδὸς δακτύλου. τὸ ζ' παιωνικὸν δίμετρον, ἐκ παίωνος ἅ καὶ κρητικοῦ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.
- 2.20 710. —711. Ἡ δ' αὕτη στροφή κῶλων ἐστὶ δ', ὣν τὸ ἄ παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος δ' καὶ ἱάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ β' ὅμοιον δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος ἅ καὶ κρητικοῦ. τὸ γ' καὶ τὸ δ' ὅμοιον τῷ πρώτῳ. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.
- 2.21 716. —720. Ἡ ε' αὕτη στροφή κῶλων ἐστὶν ἔξ. τὸ ἄ παιωνικὸν 4. παίωνος δ' King. παίωνος δὲ I. scriptus legitur. Kingius, qui scholion 7. μέτρου ἔχωμεν Barn. μέτρον ἔχομεν I. totum ex cod. se correxisse ait, pro τὸ ζ' ἀναπαιστικὸν ἐφθημιμερές scripsit χομεν I. 16. ὑπερκατάληκτον King. ἐφθημιμερές τὸ ζ' τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν, εἰσεῖδον (nam sic codices) in εἶδον mutato, I. ib. τό γ'] Versum dicit ὁμμάτων ita ut quintus versus esset ἐμῶν ὄψιν, non offensus syllaba ante μελανόπτερον, ἃν εἶδον, sextus ἀμφὶ σ', catalexin longa, quae brevis esse ὦ τέκνον, οὐκέτ' deberet. Nihil peritius verba 23. ἐκ παίωνος ἅ King. pro ἐκ proxima οὐ με παρέβα φάσμα pro παίωνος δ'. Metri dochmiaci ignarus versu ithyphallico habet. Triclinius Θρηῖκιος legit ut est in 18. τὸ ζ'—δακτύλου Haec non codicibus, quum Θρήκιος scribere conveniunt versui ut nunc in libris deberet. ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος ἅ καὶ σπονδείου. τὸ β' χοριαμβικὸν ἡμιόλιον καθαρὸν. τὸ γ' ὅμοιον τῷ ἄ ἐκ παίωνος δ' καὶ ἱάμβου. τὸ δ' ἀντισπαστικὸν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον. τὸ ε' ὅμοιον τῷ τρίτῳ. τὸ ζ' ὅμοιον τῷ δ'. οὕτω χρή γράφειν καὶ ταῦτα ὥς διήρηται καὶ τὰ ἄνω, ἵν' εἴη καὶ τὰ μέτρα εὐγνώστα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.
- 2.22 721. —904. Αἱ ἐξῆς αὗται συστηματικαὶ περίοδοι στίχων εἰσὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ρξδ', ὧν τελευταῖος “κακὸν τι πάσχειν, τὸν δὲ χρηστὸν εὐτυχεῖν.” μετὰ τὸν ρμγ κώλου τμήμα τὸ φευ. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, καὶ ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.
- 2.23 905. —922. Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται ἐπωδικά. ἔστι δὲ τὰ παρόντα πεντὰς ἐπωδική, ἦτοι στροφή καὶ ἀντιστροφή, καὶ πάλιν στροφή καὶ ἀντιστροφή καὶ ἐπωδός. εἰσὶν οὖν τῆς ἅ στροφῆς τὰ κῶλα θ' καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ ἄ ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος γ' ἀντὶ τοῦ ἰωνικοῦ καὶ διιάμβου. τὸ β' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές, ὃ καλεῖται Εὐριπίδειον, ἢ ληκύθιον. τὸ γ' χοριαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ χοριάμβου καὶ

δισπονδείου· εἰ δὲ βούλει, δακτυλικὸν ἐφθημιμερές. τὸ δ' προσωδιακὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, χοριάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ ἑ ἀναπαιστικὸν πενθημιμερές. τὸ ζ' ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ παίωνος γ' ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος, διαμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ αὐτὸ δύναται καὶ ἱαμβικὸν εἶναι ἐφθημιμερές, τῶν πρώτων ποδῶν ἀναπαίστων. τὸ ζ' ἰωνικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, ἥτοι ἐφθημιμερές, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ κρητικοῦ, ἥτοι ἀμφιμάκρου. τὸ ἡ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον καθαρὸν, ἐξ ἐπιτρίτου δ', διαμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ θ' ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον καθαρὸν, ἐξ ἀντισπάστου, διαμβου καὶ συλλαβῆς. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς στροφῆς παράγραφος.

- 2.24 923.—932. Τῆς β' ταυτησὶ στροφῆς τὰ κῶλα ι' καὶ τὰ τῆς ἀντιστροφῆς τοσαῦτα. τὸ α' ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ β' καὶ γ' ποδὸς χορείου. τὸ β' ὅμοιον καθαρὸν, ὃ καλεῖται Ἀνακρεόντειον. 1. Addirdi α' post ἐκ παίωνος. Tertiam ρνζ'. adjectivi κατάρατε syllabam B. τὸν —κώλου τμήμα scripsi pro pro brevi habuit. τῶν—κώλων τλήμα. Sic κώλου τμήμα 2. Addidi δ' post παίωνος. dixit ad Orest. 316. 1018. 6. συστηματικαὶ Barnes. συστικάι 17. προσωδιακὸν] προσοδιακὸν I. I. 20. ἐκ παίωνος King. καὶ παίωνος I. 7. ρξδ—ρμγ scripsi pro ρζή — 25. ἀντισπαστικὸν addidit King. τὸ γ' ὅμοιον πενθημιμερές. τὸ δ' ἰωνικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἡ ἐπιωνικὸν ἐξ ἐπιτρίτου γ', ἰωνικοῦ ἀπ' ἐλάττονος καὶ συλλαβῆς. τὸ ε' ἀσυνάρτητον ἐξ ἀναπαιστικῆς βάσεως καὶ ἱαμβικοῦ πενθημιμεροῦς. τὸ ζ' ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ τριῶν χορείων καὶ ἱάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ζ' ὅμοιον καθαρὸν ἱαμβικοῦ. τὸ ἡ ἀντισπαστικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου β' καὶ α' καὶ δύο συλλαβῶν ἀδιαφόρων. τὸ θ' χοριαμβικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν ἐκ β' χοριάμβων καὶ ἀναπαίστου· εἰ δὲ βούλει, ἀναπαιστικὸν δίμετρον. τὸ ι' ἱαμβικὸν ἐφθημιμερὶς καθαρὸν. ἐπὶ τῷ τέλει τῆς ἀντιστροφῆς παράγραφος.
- 2.25 942.—952. Τῆς ἐπωδοῦ ταύτης τὰ κῶλα ι. τὸ πρῶτον ἐπιωνικὸν τρίμετρον καταληκτικὸν, ἐξ ἐπιτρίτου γ', ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ δακτύλου. τὸ β' ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον ἐξ ἐπιτρίτου δ' καὶ σπονδείου· εἰ δὲ βούλει. τροχαϊκὸν ἰθυφαλλικόν. τὸ γ' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικὸν, ἐκ χοριάμβου καὶ ἀναπαίστου. τὸ δ' ἱαμβικὸν πενθημιμερές. τὸ ε' τροχαϊκὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ σπονδείων λαὶ τροχαίων. τὸ ζ' ἀναπαιστικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ζ' ἐπιχοριαμβικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου δ', χοριάμβου καὶ συλλαβῆς. τὸ ἡ ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές, τοῦ β' καὶ γ' ποδὸς χορείου. τὸ θ' παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος δ' καὶ δύο συλλαβῶν. τὸ ι' χοριαμβικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ χοριάμβου, ἐπιτρίτου α' καὶ τροχαίου. ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς καὶ παράγραφος.
- 2.26 953. —1022. Αἱ περίοδοι αὗται στίχων εἰσὶν ἱαμβικῶν τριμέτρων ὅ, ὧν τελευταῖος “ξὺν παισὶν οὐπὲρ τὸν ἐμὸν ὥκισας γόνον.” ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ἐπὶ δὲ τῷ τέλει κορωνίς.
- 2.27 1024. —1034. Τὰ τοιαῦτα εἶδη τῶν χορῶν καλεῖται μονοστροφικά. μονοστροφικά δὲ εἰσιν, ὡς Ἑφαιστίων φησὶν, ὅποσα ὑπὸ μιᾶς στροφῆς καταμετρεῖται. εἰσὶ δὲ τῆς παρούσης στροφῆς τὰ κῶλα ιβ'. τὸ α' ἱάμβος τρίμετρος ἀκατάληκτος. τὸ β' παιωνικὸν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος δ' καὶ ἱάμβου. οὕτω δὲ χρή γράφειν τὰ κῶλα, ὡς ὕφ' ἡμῶν διηρέθη, ἵν' ἔχωμεν γνῶναι τίνος εἰσὶ μέτρον. τὸ γ' ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον, ἐξ ἐπιτρίτου γ' καὶ ἱάμβου. τὸ δ' ὅμοιον τῷ β'. 13. δ' King. τρίτου ἢ δ' I. finem scholii rejecit King. correcto 27. Ἑφαιστίων] C. 8. p. 125. quod in I. est μέτρα. 30. οὕτω —μέτρον] Haec aptius in τὸ ε' ὅμοιον τῷ γ', ἐξ ἐπιτρίτου δευτέρου καὶ ἱάμβου. τὸ ζ' καθαρὸν ἀντισπαστικὸν ἡμιόλιον. τὸ ζ' ὅμοιον τῷ β'. τὸ ἡ ἀντισπαστικὸν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάστου, ἐπιτρίτου δ' καὶ συλλαβῆς. τὸ θ' ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ α' καὶ β' ποδὸς χορείου. τὸ ι' ἱάμβος τρίμετρος. τὸ ια' παιωνικὸν τρίμετρον

ἀκατάληκτον, ἐκ παιώνων δ' δύο καὶ κρητικοῦ. τὸ ἰβ' ὅμοιον κατὰ πάντα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος μόνη.

- 2.28 1035.—1055. Σύστημα κατὰ περικοπὴν ἀμοιβαίων στίχων ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων κα. ἐπὶ τῷ τέλει παράγραφος.
- 2.29 1056. —1084. Τὰ τοιαῦτα εἶδη καλεῖται μονοστροφικά, ὡς εἴρηται· καλεῖται δὲ καὶ μετρικὰ ἄτακτα, διότι μέτρῳ μὲν γέγραπται, οὔτε δὲ ὁμοιότητα ἔχει πρὸς ἄλληλα οὔτε ἀνακύκλησιν. εἰσὶ τὰ παρόντα καὶ συστηματικὰ κατὰ περιορισμοὺς ἀνίσους, τὰ κῶλα δὲ πάντα λγ'. τὸ ἁ μονόμετρον χοριαμβικόν. τὸ β' ὅμοιον δίμετρον καταληκτικόν, εἰ δὲ βούλει, δακτυλικόν ἐφθημιμερές ἐκ σπονδείων. τὸ γ' ἀντισπαστικόν τρίμετρον ἀκατάληκτον, ἐκ παίωνος δ', ἀντισπάστου καὶ διαμβου. τὸ δ' ἀντισπαστικόν δίμετρον ὑπερκατάληκτον, τοῦ ἁ ποδὸς ἐξασυλλάβου. τὸ ε' δακτυλικόν ἐξάμετρον καταληκτικόν εἰς συλλαβὴν ἐκ σπονδείων. τὸ ζ' ἀναπαιστικόν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ζ' ἐπιχοριαμβινόν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ παίωνος ἁ, χοριάμβου καὶ β' συλλαβῶν ἀδιαφόρων. καλεῖται δὲ καὶ προσωδιακόν, τὸν παίωνα ἔχον ἀντὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. τὸ η' ἀντισπαστικόν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἀντισπάστου καὶ ἐπιτρίτου γ' καὶ ἱάμβου. τὸ θ' ὅμοιον ἐκ παίωνος ἁ καὶ ἐπιτρίτου δ' καὶ ἱάμβου· εἰ δὲ βούλει, ἔστω ἰωνικόν· ὁ γὰρ παίων οἰκεῖος μᾶλλον τοῖς ἰωνικοῖς. τὸ ι' ἰωνικόν ἀπὸ μείζονος μονόμετρον ὑπερκατάληκτον, ἥτοι πενθημιμερές· εἰ δὲ βούλει, ἀναπαιστική βᾶσις. τὸ ιᾶ χοριαμβικόν 1. τὸ ζ' King. τὸ ζ' ὅμοιον I. ἐκ μολοσσῶν. 5. ἀκατάληκτον] καταληκτόν King. 22. προσωδιακόν scripsi pro προσωδικόν. 12. ἀνακύκλωσιν (sic) I. Restitui Recta forma alibi non raro ἀνακύκλησιν, ut supra dixit ad v. 444. servata. προσωδικόν I. p. 216, 6. 14. ὅμοιον δίμετρον καταληκτικόν ib. τὸ η' ἀντισπαστικόν King. τὸ η' Haec verba cum proximis εἰ δὲ βούλει ὅμοιον ἐκ παίωνος τρίτου ἁ, καὶ ἐπιτρίτου delevit King. non animadvertens ἐξ ἀντισπάστου καὶ ἐπιτρίτου τρίτου καὶ Triclinium de choriambis in molossos ἱάμβου, εἰ δὲ βούλει, ἀντισπαστικόν I. contractis somniasse. Fortasse 24. παίωνος ἁ King. παίωνος τρίτου igitur post δίμετροι addendum ἁ I. ἡμιόλιον, ἐκ χοριάμβου καὶ ἱάμβου. τὸ ἰβ' ὅμοιον δίμετρον καταληκτικόν, ἐκ χοριάμβου καὶ ἀναπαίστου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ ιγ' ἰωνικόν ἀπ' ἐλάττονος δίμετρον ὑπερκατάληκτον, ἐκ παίωνος γ' ἀντὶ ἰωνικοῦ, τροχαϊκῆς συζυγίας καὶ συλλαβῆς ἀδιαφόρου. τὸ ιδ' χυριαμβικόν, ὅμοιον τῷ ιᾶ εἰ δὲ βούλει, καὶ δακτυλικόν πενθημιμερές Ἀρχιλόχειον. τὸ ιε' δακτυλικόν τρίμετρον. τὸ ιζ' προσωδιακόν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ χοριάμβου. τὸ ιζ' χοριαμβικόν μονόμετρον ὑπερκατάληκτον καθαρόν· εἰ δὲ βούλει, καὶ δακτυλικόν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ιη' παιωνικόν ἡμιόλιον, ἐκ παίωνος ἁ καὶ σπονδείου. τὸ ιθ' ἀντισπαστικόν δίμετρον ἀκατάληκτον, ἐξ ἐπιτρίτου δ' καὶ δισπονδείου· εἰ δὲ βούλει, τροχαϊκόν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ κ' ἀντισπαστικόν τρίμετρον καταληκτικόν ἐξ ἐπιτρίτων δ' δύο καὶ ἀναπαίστου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ κά χοριαμβικόν ἡμιόλιον καθαρόν. τὸ κβ' δίμετρον ἀντισπαστικόν καταληκτικόν Φερεκράτειον, ἐξ ἀντισπάστου καὶ κρητικοῦ, ἥτοι ἀμφιμάκρου. τὸ κγ' ἱαμβικὴ βᾶσις, ἥτοι μονόμετρον. τὸ κδ' ἀναπαιστικόν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ κε ὅμοιον. τὸ κζ' ἱαμβικόν ἐφθημιμερές, τοῦ γ' ποδὸς χορείου. τὸ κζ' ἰωνικόν ἀπ' ἐλάττονος καὶ κρητικοῦ. τὸ κη' δακτυλικόν ἐφθημιμερές ἐκ σπονδείων. τὸ κθ' ἀντισπαστικόν δίμετρον ὑπερκατάληκτον ἐξ ἐπιτρίτου β', ἀντισπάστου καὶ συλλαβῆς. τὸ λ' ἱαμβικόν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ λά ἰωνικόν ἀπ' ἐλάττονος ἡμιόλιον. τὸ λβ' ἱαμβικόν δίμετρον, βραχυκατάληκτον. τὸ λγ' ὅμοιον. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῷ τέλει.
- 2.30 1088.—1106. Καὶ τὰ τοιαῦτα κῶλα ὅμοιά ἐστι τοῖς εἰρημένοις, μονοστροφικά καὶ μετρικὰ ἄτακτα. εἰσὶ δὲ τὰ κῶλα τῆς ὅλης στροφῆς κβ'. τὸ ἁ ἱαμβικόν μονόμετρον. τὸ β' ἰωνικόν ἀπὸ μείζονος δίμετρον καταληκτικόν, ἐξ ἐπιτρίτου ἁ καὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. τὸ γ' προσωδιακόν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐξ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος, 3. ἐκ παίωνος—ἀδιαφόρου King. ἐξ Bar.

μονόμετρον. τρίμετρον καταληκτικὸν ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος καὶ χοριάμβου I. ἐξ ἐπιτρίτου ἅ καὶ ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος. 11. δισπονδείου King. σπονδείου I. μονόμετρον τρίμετρον καταληκτικὸν 12. ἐξ ἐπιτρίτων δ'—ἀναπαίστου ἐξ ἐπιτρίτου ἅ, ἰωνικοῦ ἀπὸ μείζονος King. ἐξ ἐπιτρίτου δ' δύο καὶ ἀναπαίστων. καὶ ἀμφιθραχέος, τὸ γ' I. *verbis pluribus I. ab typothea per errorem repetitis*. 15. ἀντισπάστου King. ἀντισπάστων I. 27. δίμετρον—τὸ γ' Kingius ex 28. προσωδιακὸν προσοδιακὸν I. χοριαμβικοῦ πεντασυλλάβου καὶ ἰάμβου διὰ τὴν ἀδιάφορον. τὸ δ' ἱαμβικὸν πενθημιμερές. τὸ ε' ὅμοιον. τὸ ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, τοῦ γ' ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ ζ' δακτυλικὸν δίμετρον. κατὰ γὰρ μονοποδίαν μετρεῖται τὰ δακτυλικά, ὡς φασιν οἱ μετρικοί. τὸ ἧ ἰωνικὸν ἀπ' ἐλάττονος ἡμιόλιον, εἰ δὲ βούλει, παιωνικόν. τὸ θ' ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον, ὅμοιον τῷ ζ', τοῦ β' ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ ι' ἱαμβικὸν μονόμετρον. τὸ ια' ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές. τὸ ιβ' ἱαμβικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. καλεῖται δὲ ταῦτα, ὡς Ἡφαιστίων φησὶν, Ἀνακρεόντεια καὶ ἀμφοτέρω. τὸ ιγ' περίοδος δύο γὰρ εἰσι τροχαῖοι καὶ δύο ἱαμβοί. καὶ καλεῖται τοῦτο τὸ κῶλον περίοδος, εὐρηται δὲ καὶ ἀντεστραμμένον. τὸ ιδ' χοριαμβικὸν ἡμιόλιον, ἐκ χοριάμβου καὶ σπονδείου, εἰ δὲ βούλει, δακτυλικὸν ἐφθημιμερές, ὃ καλεῖται Ἀλκμανικόν. τὸ ιε' τροχαϊκὸν δίμετρον ἀκατάληκτον. τὸ ις' ἀσυνάρτητον ἐκ τροχαϊκῆς καὶ ἀναπαιστικῆς βάσεως. τὸ ιζ' παιωνικὸν δίμετρον ἀκατάληκτον ἐκ παιώνων πρώτων δύο. τὸ ιη' τροχαϊκὸν ἐφθημιμερές, ὃ καλεῖται Εὐριπίδειον, ἢ ληκύθιον. τὸ ιθ' δακτυλικὸν ἐφθημιμερές Ἀλκμανικόν. τὸ κ' ἱαμβικὸν ἐφθημιμερές, τοῦ ἁ ποδὸς ἀναπαίστου. τὸ κά παιωνικὸν τρίμετρον βραχυκατάληκτον, ἐκ δύο παιώνων ποώτων, τοῦ ἁ πεντασυλλάβου, καὶ τροχαίου. τὸ κβ' χοριαμβικὸν δίμετρον καταληκτικόν, ἥτοι ἐφθημιμερές, ἐκ χοριάμβου καὶ κρητικοῦ. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος· ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

2.31 1107.—1292. Αἱ ἐξῆς αὐται περίοδοι εἰσιν ἱαμβικῶν τριμέτρων ἀκαταλήκτων ρπζ, ὧν τελευταῖος “ἔχοντ’ ἴδοιμεν τῶνδ’ ἀφειμένοι πόνων.” μετὰ δὲ τὸν θ' στίχον κῶλον ὅμοιον μονόμετρον βραχυκατάληκτον. ἐπὶ ταῖς ἀποθέσεσι παράγραφος, καὶ ἐπὶ τῷ τέλει κορωνίς.

3.1 1—58. ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ. Ἐγὼ ὁ Πολύδωρος, ὁ γεγονὼς υἱὸς τῆς Ἑκάβης, τῆς θυγατρὸς τοῦ Κισσέως, πατρός τε τοῦ Πριάμου, ἦλθον ἄρτι, ἀφείξομαι τὸν ἀπόκρυφον τόπον τῶν νεκρῶν, καὶ τὰς πύλας τοῦ ἀφεγγοῦς τόπου, ὅπου ὁ Ἀϊδης ὤκισμένος ἐστίν, ὡς ἀπὸ μερισμοῦ δηλονότι, ἄνευ τῶν οὐρανίων θεῶν. ὅστις ὁ Πρίαμος, ἐπεὶ κατέλαβε τὴν Τροίαν φόβος καὶ ὑποψία καταβληθῆναι ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολέμου, φοβηθεὶς ἔξω ἔπεμψεν ἐμὲ τῆς Τρωϊκῆς γῆς πρὸς τὸ οἶκημα τοῦ Πολυμήστορος, τοῦ φίλου τοῦ Θρακικοῦ, ὃς Πολυμήστῳ γεωργεῖ τὴν ἀρίστην καὶ ἐπαινετὴν πεδιάδα τῆς Χερρονήσου. τὸν ἱππικὸν καὶ πολεμικὸν λαὸν διεξάγων διὰ τοῦ δόρατος. πολὺν δὲ χρυσὸν ἐξέπεμψεν ὁ πατήρ σὺν ἐμοὶ κρυφίως, ἵνα, ἐάν ποτε καταβληθεῖ τὰ τεῖχη τῆς Τροίας, μὴ εἴη τοῖς ζῶσι παισὶ στέρησις καὶ ἔνδεια τοῦ βίου, ἥγουν τῶν συντελούντων πρὸς τὴν ζωὴν. νεώτατος δ' ἦν τῶν παίδων τοῦ Πριάμου, διὸ καὶ κρυφίως ἔξω ἔπεμψεν ἐμὲ τῆς γῆς· οὔτε γὰρ δυνατὸς ἦν βαστάζειν ὅπλα οὔτε ἔγχος διὰ τοῦ ἀπαλοῦ καὶ τρυφεροῦ βραχίονος. ἐν ὧν ὅν χρόνῳ τὴν ὀρθίαν εἶχον θέσιν τὰ ὀροθέσια τῆς γῆς, οἱ πύργοι τε τῆς Τρωϊκῆς χθονὸς ἦσαν ἀκατάβλητοι, καὶ ὁ Ἐκτωρ, ὁ ἐμὸς ἀδελφός, ἡτύχει ἐν τῷ πολέμῳ, καλῶς παρὰ τῷ Πολυμήστορι, τῷ πατρικῷ φίλῳ, ἐν τροφαῖς, καθά τις κλάδος, ἡὔξανόμην ὁ τάλας. ἐπεὶ δὲ ἡ Τροία ἀπώλετο, καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἐκτορος ἀπώλετο, κατὰ κοινοῦ, καὶ ἡ οἰκία ἡ πατρικὴ ἠφανίσθη, αὐτὸς τε ὁ πατήρ, ὁ Πρίαμος ἔπεσεν, ἥτοι ἐφρονεύθη, ἐν τῷ βωμῷ τῷ θεοκατασκευάστῳ, σφαγεῖς ἐκ τοῦ παιδὸς τοῦ Ἀχιλλέως τοῦ ἄγαν φονικοῦ, τοῦ Νεοπτολέμου δηλονότι, ἔκτεινεν ἐμὲ τὸν ταλαίπωρον ὁ πατρικὸς φίλος ἔνεκα τοῦ χρυσοῦ, καὶ κτανὼν ἔρριψεν εἰς τὸ κύμα τῆς θαλάσσης, ὅπως ἔχη τὸν χρυσὸν ἐν τοῖς δόμοις. κείμενα δὲ ἐν τῷ αἰγιαλῷ ἄλλοτε ἐν τῷ κλυδωνίῳ καὶ τῇ ταραχῇ τοῦ πόντου, φερόμενος πολλοῖς δρόμοις κυμάτων, ἄταφος, ἥτοι ἐστερημένος ταφῆς. νῦν δὲ ὁρμῶ, ἥτοι φέρομαι, ἐπάνω τῆς μητρὸς τῆς

Ἐκάβης τῆς προσφιλοῦς, ἔρημον ἀφείς τὸ ἐμὸν σῶμα, μετεωριζόμενος τρίτην ταύτην ἡμέραν ἤδη, ὅσονπερ ἡμάρ δηλονότι ἐν τῇδε τῇ γῇ τῇ Χερρωνησίᾳ πάρεστιν ἢ ἐμὴ μήτηρ ἐκ τῆς Τροίας ἢ ἀθλία. πάντες δὲ οἱ Ἀχαιοὶ, ἔχοντες καὶ οἰκοῦντες τὰς ναῦς, κάθηνται ἡσυχῶς ἐπὶ ταῖς ἀκταῖς τῆς χθονὸς τῆς Θρακικῆς. ὁ υἱὸς γὰρ τοῦ Πηλέως, ὁ Ἀχιλλεὺς, φανεῖς ἐπάνω τοῦ ἑαυτοῦ τάφου, ἐκράτησε πάντας τοὺς Ἑλληνας, κινοῦντας πρὸς τὸν οἶκον τὴν κώπην τὴν θαλασσίαν· ζητεῖ δὲ τὴν Πολυξένην σφάγιον ἐπὶ τῷ τάφῳ, ἥτοι ἐπάνω τοῦ τάφου, φίλον καὶ προσφιλές, αὐτῷ δηλονότι. καὶ ἐπιτυχὴς γενήσεται τοῦδε, οὐδὲ ἔσται ἀγέραςτος παρὰ τῶν ἀνδρῶν τῶν φίλων, ἥτοι τῶν Ἑλλήνων. ἡ μοῖρα δὲ συνελαύνει καὶ φέρει θανεῖν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν. θεάσεται δὲ ἡ μήτηρ δύο σώματα νεκρὰ δύο παίδων, ἐμοῦ καὶ τῆς κόρης τῆς δυστήνου. φανήσομαι δὲ ἐν τῷ αἰγιαλῷ ὁ ἄθλιος, ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τῆς δούλης, ἵνα τύχῳ ἐνταφιασμοῦ· τοὺς γὰρ ἐν τῷ Ἄιδῃ δυναμένους Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην ἐξητησάμην καὶ ἰκέτευσα ἐπιτυχεῖν τύμβου, ἥτοι ἐνταφιασμοῦ, καὶ πεσεῖν εἰς τὰς χεῖρας τῆς μητρός. τὸ ἐμὸν μὲν, ὅσονπερ ἤθελον τυχεῖν, ἔσται, ὥστε τυχεῖν τούτου δηλονότι. ὑποχωρήσω δὲ μακρὰν τῇ γεραιᾷ Ἐκάβῃ. διαπερᾷ γὰρ καὶ κινεῖ αὕτη τὸν πόδα ὑποκάτω τῆς σκηνῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος, φοβουμένη τὸ ἐμὸν φάντασμα, τουτέστι τὸ ὄναρ, ὃ εἶδε περὶ ἐμοῦ. φεῦ, ὦ μήτερ, ἥτις ἐκ τῶν βασιλικῶν οἴκων εἶδες ἡμάρ δούλειον, ἥτοι δουλείαν, λίαν δυστυχεῖς, ὅσονπερ ποτὲ εὐτύχεις δηλονότι· ἀντισταθμίσας δέ τις τῶν θεῶν ἀπὸ τῆς πρότερον εὐτυχίας ἔφθειρε σέ. I.

- 3.2 1. Ἀφείς ὁ Πολύδωρος τὸ σῶμα ἑαυτοῦ καὶ μόνη ψυχὴ ὧν αἰωρεῖται ἐπάνω τῆς μητρός αὐτοῦ καὶ λέγει εἰς ἐπήκοον αὐτῆς τὴν τε σφαγὴν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐσομένην τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ Πολυξένη ὑφ' Ἑλλήνων. ἐποίησε δὲ τοῦτο ὁ ποιητὴς ἐξεπίτηδες, ἵνα δηλα πᾶσι ποιήσῃ τὰ κατὰ τὸν Πολύδωρον, ὃ καὶ ἐν ἀρχῇ πάντων τῶν αὐτοῦ δραμάτων ποιεῖν εἴωθεν. B.I.
- 3.3 1. ἦκω: τὸ ἦκω Ἀττικόν ἐστίν· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἦκον ἦκω λέγουσιν. ῥέπει δὲ τοῦτο πρὸς τὸ παρεληλυθὸς, καθόσον τὸ εἶμι πρὸς τὸ μέλλον. Gu. I.
- 3.4 ἦκω: οἱ ῥήτορες τὸν ἐνεστώτα ἀντὶ παρωχημένου λαμβάνουσιν. ἢ διὰ τὸ ἀεικίνητον τῆς ψυχῆς. Fl. 25.
- 3.5 κευθμῶνα: ἡγουν τὸν ἀπόκρυφον τόπον. Gr.
- 3.6 σκότου: γρ. καὶ σκότους. M. γράφεται καὶ τὸ σκότος οὐδετέρως καὶ ὁ σκότος· καὶ τῷ μὲν οὐδετέρῳ χρῶνται οἱ κοινοί, τῷ δ' ἀρσενικῷ οἱ Ἀττικοί. B.I. καὶ σκότος κατὰ τὸ ἐντελές καὶ σκότου κλινόμενον. δηλοῖ δὲ τὸ μὴ διαλυόμενον σκότος τῆς νυκτός. Fl. 25. ἔρχομαι τῶν νεκρῶν τὸ κατοικητήριον ἀπολιμπάνων, τὰ τοῦ Ἄιδου χωρία. Fl. 33. ἥτοι τὴν εἰς Ἄιδου κατοίκησιν. Gr.
- 3.7 2. ἴν' ὅπου. M. Ἄιδης: ἢ διὰ τὸν ἐν Ἄιδου τόπον νοητέον, ἴν' ἢ τὸ ὥκισται ἀντὶ τοῦ κατωκίσθη ὑπὸ τῶν νεκρῶν καὶ τοῦ Πλούτωνος καὶ Περσεφόνης, ἢ ἀντὶ τοῦ ὁ Πλούτων· Ἄιδης γὰρ καὶ Πλούτων ὁ αὐτὸς λέγεται. τὸ δὲ ὥκισται ἢ ἀντὶ τοῦ κατωκίσθη, ἢ ἀντὶ τοῦ κατοικεῖται, κατὰ ἀντιχρονισμόν, ὅπερ κατοικεῖται εἴποις, εἰ τόπον τὸν Ἄιδην μόνον νοήσεις. B.I. Ἄιδης ὁ περὶ τὴν γῆν σοτεινὸς ἀήρ. Fl. 34. 59. 76. χωρὶς ὥκισται: κεχωρισμένος ἡγουν ὥκισμένος ἐστὶ τῶν οὐρανίων. Gr.
- 3.8 3. Πολύδωρος Ἐκάβης παῖς: προλογίζει Πολύδωρος Ἐκάβης ὧν γνήσιος παῖς, ὃν Πολυμήστωρ ὁ τῆς Θράκης βασιλεὺς ἀνεῖλεν. τὴν δὲ Ἐκάβην Ὀμηρος Δύμαντος, οἱ πολλοὶ δὲ Κισσέως. ἔνιοι δὲ γράφουσιν “Ἐκάβης παῖς γεγὼς τῆς Κισσέως” καὶ στοχάζονται ἀπὸ γένους τινὸς τῆς Φρυγίας ἢ κώμης οὕτως αὐτὴν προσαγορεύεσθαι, ὥς καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ πρὸς Ἀσκληπιάδην ἐπιστολῇ. M.
- 3.9 τὰ περὶ τὴν Πολυξένην ἔστι καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ εὐρεῖν. M.
- 3.10

Ἐκάβης παῖς γεγώς Πριάμου: Φερεκύδης γράφει οὕτως “Πρίαμος δὲ ὁ Λαομέδοντος γαμεῖ Ἐκάβην τὴν Δύμαντος τοῦ Ἡϊονέως τοῦ Πρωτέως ἢ Σαγγαρίου τοῦ ποταμοῦ καὶ Νηϊδος νύμφης Εὐαγόρας.” Γλαυκίππην δ’ ἔνιοι τὴν Ξάνθου τῆς Ἐκάβης παρέδοσαν μητέρα. Νίκανδρος δὲ Εὐριπίδῃ συνδραμῶν τὴν Ἐκάβην φησὶ Κισσέως “Ἐνθ’ Ἐκάβῃ Κισσηΐς, ὅτ’ ἐν πυρὶ δέρκετο πάτρην καὶ πόσιν ἔλκηθεῖσα παρασπαίροντα θυηλαῖς, εἰς ἄλλα ποσσὶν ὄρουσε καὶ ἦν ἡλλάξατο μορφὴν, γρήϊον Ὑρνακίδεσσιν ἐξειδομένην σκυλάκεσσιν. Μ.

- 3.11 Ἐκάβης παῖς γεγώς τῆς Κισσέως: τὰ περὶ τοῦ ὀνόματος τῆς Ἐκάβης διαφόρως ἱσθόρηται. Φιλόχορος μὲν γὰρ ἐν τῷ περὶ τραγωδιῶν συγγραμμάτων Χοιρίλῃν αὐτὴν φησὶ καλεῖσθαι, ἴσως δὲ διὰ τὸ πολὺπαιδα γεγενῆσθαι. ἢ γὰρ χοῖρος πολλὰ τίκτει, καὶ ἐν τοῖς Ὀρφικοῖς οἱ χοῖροι ἐκάβαι προσαγορεύονται. οἱ δὲ λοιποὶ τῷ κυρίῳ αὐτὴν ὀνόματι προσηγόρευσαν. πολλάκις δὲ ὁ Εὐριπίδης αὐτοσχεδιάζει 1. Φερεκύδης] *Partem hujus scholii derus ad Nicandri Fragm. p. 67. ediderat Fulv. Ursinus in Virgil. 8. ἔλκηθεῖσα — θυηλαῖς Cobetus. Collect. script. Gr. illustr. p. 404. ἔλκηθεῖσαν—θυηλαῖς M. Tzetz. Exeg. in Iliad. p. 38, 11. 9. ποσσὶν ὄρουσε Cobetus. πόσιν Πρίαμος ὁ Λαομέδοντος καὶ Λευκίππης (sic) ὤρουσεν M. υἱὸς, κατὰ Φερεκόδην τὸν Σύρον (Λέριον 10. γρήϊον Ὑρνακίδεσσιν ἐξειδομένην] *dicere dicebat*) ἱστορικόν, γήμας Ἐκάβην γρηιονυρνακίδεσσιν ἐξειδόμενον M. *Correxit τὴν Δύμαντος τοῦ Ἡϊονέως πολλοὺς Hermannus in Schneidewini μὲν υἱὸς, πολλὰς δὲ θυγατέρας Philologo vol. 2. p. 134., praecedente ἐσχέκει. ἦν ἡλλάξατο in ἀντηλλάξατο 2. Ἡϊονέως] ἰονέως M. *Correxi ex mutato. Quo servato Schneiderus Tzetz. I proposuit Ὑρνακίδεσσι δ’ ἐξειδομένην 3. Νηϊδος νύμφης Εὐαγόρας] *Scribendum σκυλάκεσσιν (scil. etiamnum versi Εὐαγόρης, ut Εὐαγόρη una ex potest in saxum conversa.) Nereidibus appellata fuit. Εὐνόη 11. τοῦ ὀνόματος om. M. Sumsi dicitur ab schol. Hom. Il. 16, 718. ex A. Tum τῆς ἐκάβης uterque qui ipse quoque Pherecyde auctore codex, non τὴν ἐκάβην ut apud utitur, Δύμαντος καὶ Εὐνόης νύμφης, ὡς Cobetum. Φερεκόδης. Metopam nominat Apol- 12. διαφόρως A. διάφορον M. 3, 12, 5. Πρίαμος—ἔγημεν Ἐκάβην 13. καλεῖσθαι] κεκλησθαι A. τὴν Δύμαντος, ἢ ὡς τινὲς φασὶ Κισσέως, 14. καὶ A. ὡς M. ἢ ὡς ἕτεροι λέγουσι Σαγγαρίου ποταμοῦ 15. λοιποὶ A. λυποὶ M. καὶ Μετώπης. ib. τῷ] Sic A.M., non πάντες ut 4. παρέδοσαν Cobetus. παρίδος ἂν apud Cobetum. M. 16. αὐτοσχεδιάζει *obscurum in A. 7. Ἐνθα non τοπικῶς, sed χρονικῶς αὐτοσχεδιάζειν M. dictum esse monet O. Schnei- ἐν ταῖς γενεαλογίαις, ὡς καὶ ἑαυτῷ ἐνίστε ἐναντία λέγειν, καὶ νῦν Κισσέως ἔφη θυγατέρα τὴν Ἐκάβην μετενεγκὼν τὸν πατέρα Θεανῶς, περὶ οὗ φησιν Ὅμηρος “Κισσηΐς τὸν ὕψιρεψε δόμοις ἐνὶ τυτθὸν ἐόντα μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανῶ καλλιπάρηον.” A.M.*****
- 3.12 τὸ ἐξῆς, ἥκω Πολύδωρος ὁ παῖς Ἐκάβης τῆς Κισσέως. ἔνιοι Ἡετίωνος καὶ Ἱπποθόης τῆς Ἐριχθονίου. Κισσέως φασὶ γενέσθαι οὕτως καὶ Τηλεκλείας τῆς Ἰλίου Ἐκάβην καὶ Θεανῶ. Μ.
- 3.13 τὸ χ ὅτι ἴδιον Κισσέως τὴν Ἐκάβην, Ὀμήρου Δύμαντος αὐτὴν εἰρηκότος “αὐτοκασίγνητος, υἱὸς δὲ Δύμαντος.” Μ.
- 3.14 γεγώς: γεννηθείς. γίγνομαι, γενήσομαι, γέγονα, καὶ κατὰ συγκοπὴν γέγωα· ἢ μετοχὴ ὁ γεγώς, τοῦ γεγονότος. Fl. 21.
- 3.15 4. ὅς μ’ ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν: τὸ χ ὅτι οἱ νεώτεροι συγγέουσι Φρυγίαν καὶ Τροίαν, Ὅμηρος δὲ διαιρεῖ. Μ.
- 3.16 ὅς μ’ ἐπεὶ: ὅστις ἀφ’ οὗ τὴν τῶν Φρυγῶν πόλιν μοῖρα ἀπόνοια ἔλαβε ὑπὸ τῷ Ἑλληνικῷ ξίφει, φοβηθείς ἔπεμψε με τῆς Τρωϊκῆς γῆς. Fl. 33. τὸ ἐπεὶ καὶ χρονικὸν καὶ αἰτιατικόν ἐστὶ. Gr.
- 3.17 5. κίνδυνος: κινδυνεύω ἀντὶ τοῦ ἐν δεινῷ εἶμι· καὶ κινδυνεύω ποιεῖν τόδε, ὅπερ οὐ θέλω δηλονότι, ἀλλ’ ὑπὸ τινος ἀνάγκης εἰς τοῦτο συνελκόμενος. καὶ κινδυνεύω πείσεσθαι τόδε, ἀφ’ οὗ κίνδυνος ἐπὶ τῶν δύο τούτων σημαινομένων· κίνδυνος γὰρ αὐτὸ τὸ δεινόν, καὶ κίνδυνος

πείσεσθαι τινὰ τόδε, ὅπερ οὐκ αὐτὸ δηλοῖ τὸ δεινὸν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τὸ δεινὸν συνελαύνουσαν ἀνάγκην. B.I.

- 3.18 κίνδυνος: μοῖρα. M. ἀνάγκη, ὑποψία. ἔσχε: ἐκράτησε. 3. θεανούς περὶ οὗ φησὶν A. θεανούς ad v. 4. ubi lemma in M. nulum (sic) φησὶν M. est. ib. Ὀμηρος] Il. 11, 223. ib. Ὀμέρου] Il. 16. 718. 6. Κισσέως] οἱ δὲ Κισσέως 13. Τροίαν] τροι M., oblitterato Cobetus. compendio syllabae αν. “Aristonicus 7. οὕτως] Abundat nec satis aptum nicus ad Iliad. 2, 862. ἡ διπλῇ ὅτι οἱ ὄντως. Schol. Homeri Il. 16, νεώτεροι τὴν Τροίαν καὶ τὴν Φρυγίαν τὴν 718 Ἀθηνίων Κισσέως καὶ Τηλεκλείας αὐτὴν λέγουσιν, ὁ δὲ Ὀμηρος οὐχ οὕτως. (φησί), et, ἡ διπλῇ ὅτι Ὀμηρος τὴν Idem ad 3, 184. ἡ διπλῇ ὅτι διαφέρει Ἑκάβην Δύμαντος, ὁ δὲ Εὐριπίδης ἡ Φρυγία τῆς Τροίας καὶ Ὀμηρον, οἱ δὲ Κισσέως. νεώτεροι συγχέουσιν. Vide eundem ib. Ἑκάβην Cobetus. ἐκάβης M. ad 16, 719. 18. 291.” COBET. 8. Ἰδίων] Fort. ἰδίως. Post Κισσέως 16. αἰτιατικὸν Matth. pro in M. vocula quae legi non ἀττικόν. potest. Ceterum in M. lemma ὅς 18. ὑπό τινος] ὑπὸ τῆς I. μ’ ἐπεὶ φρυγῶν πόλιν, quod pertinet 23. ὑποψίας Matth. pro ἐποψίας. πεσεῖν: πολέμῳ καταστραφῆναι. Gr. δορί: ἡγουν δυνάμει Ἑλληνικῇ. Fl. 21.
- 3.19 6. ὑπεξέπεμψε: ἡγουν λάθρα ἔπεμψεν. Fl. 21. ἡ ὑπὸ τὸ λάθρα δηλοῖ, ἡ δὲ ἐξ τὸ ἔξω. Fl. 18. 76. Gr. ὑπὸ καὶ ἡ ἐκ πρόθεσις δηλοῖ τὴν λαθραίαν ἐκ τῶν ἰδίων ὅρων πομπήν. Fl. 25.
- 3.20 7. δῶμα: πρὸς τὸ δῶμα τοῦ Θρακικοῦ φίλου, τὸ τοῦ βασιλέως τῆς Θράκης. Fl. 21.
- 3.21 Θρηκίου: ὁ Θράξ τοῦ Θρακός, καὶ ἀπὸ τούτου Θρηκίος, κατὰ παραγωγὴν ἐκφωνουμένου τοῦ ι, καὶ τρεπομένου τοῦ α εἰς η. ξένου: ξένος κυρίως ὁ φίλος, ὃν ἐπὶ τῆς πατρίδος τις ποιήσεται ἀπὸ ξένης ἐλθόντα, ἀπλῶς δὲ καὶ ὁ φίλος. B. Gu. I.
- 3.22 8. πλάκα: χώραν. “ἡ δυσγενὴς ὣν πλουσίαν ἀροῖ πλάκα.” περιφραστικῶς τὴν Χερρόνησον, ἡ ἃ ἡ δὲ Χερρόνησος πόλις Θράκης, ἥς ὁ βασιλεὺς Πολυμήστωρ. M.
- 3.23 πλάκα: πλάξ οὐ μόνον ἡ πετρώδης γῆ, ἀλλὰ καὶ ἀπλῶς πᾶσα γῆ, ὥσπερ κἀνταῦθα οὐ γὰρ οἶόν τε ἀρίστην αὐτὴν προσεῖπεῖν, εἰ πετρώδης ἦν, ἀλλ’ ἔστι τὸ πλάκα ἀντὶ τοῦ γῆν. δῆλον δὲ ἐκ τοῦ σπείρει. B.I. πεδιάδα γῆν. Gr.
- 3.24 8.—9. ὅς—δορί: ὅστις τὴν ἔνδοξον Χερρόνησον γῆν διοικεῖ, ἰθύνει, κρατεῖ, καὶ τὸν πολεμικὸν λαὸν διευθύνων αἰχμῇ. Fl. 33.
- 3.25 9. σπείρει: διοικεῖ. M. γεωργεῖ, κατοικεῖ. Gr. φίλιππον: ἵππικόν. Gr.
- 3.26 φίλιππον: ἀντὶ τοῦ ἵππικόν. M. ἀντὶ τοῦ τὸν ἵππον φιλοῦντας παρορμῶν. Fl. 21. εὐθύνων: παρορμῶν ἐπὶ πόλεμον. M. τὸν στρατὸν διεξάγων ἐν τῷ πολέμῳ. Fl. 21. ἄγων. Gr.
- 3.27 10. σὺν ἐμοί: μετ’ ἐμοῦ, χάριν ἐμοῦ. Gr. ἐκπέμπει: δηλονότι ὁ ἐμὸς πατήρ σὺν ἐμοί χρυσὸν ἐκπέμπει κρυφίως, ὅπως, ἐάν ποτε τὰ τῆς Ἰλίου τεῖχη πέση, ὑπάρχη τοῖς ζῶσιν αὐτοῦ παισὶν ὁ χρυσός, μὴ ὁ βίος ὀλιγοστὸς ᾗ. Fl. 33.
- 3.28 11. πέσοι: καταστραφῇ. Gr.
- 3.29 12. τοῖς ζῶσιν: τουτέστιν ἐμοί. Fl. 34. Gr. σπάνις βίου: ἔνδεια περιουσίας. M. στήρης, ἔνδεια ζωῆς. Gr. σπάνις: ὑστέρησις. βίου: ζωῆς. Fl. 56. βίου: περιουσίας. Fl. 21. Βίος 9. ἐκφ.—η] ἐκφ. τοῦ αἰ εἰς η Gu. Stheneboea versus: v. Arist. Ran. 12. ἡ δυσγενὴς—] Euripidis ex 1217. cum annotatione scholiastae. σημαίνει πέντε: τὴν τέχνην, ὡς τὸ “ἐμπορικὸν βίον, ἢ φιλόσοφον ζῆ” τὸν τρόπον, ὡς τὸ “χρηστοῦ βίου ἐστὶ τὸν παρόντα ἐνὸς ἐκάστου χρόνον τῆς ζωῆς τὴν περιουσίαν, καὶ τὰς πρὸς τὸ ζῆν συντελούσας τροφάς. Gu. I.
- 3.30 13. νεώτατος δ’ ἦν: μικρότατος δ’ ἦμην τῶν ἐμῶν ἀδελφῶν. M. μικρότατος δὲ ἦμην Πριαμιδῶν, τουτέστι τῶν ἐμῶν ἀδελφῶν, δι’ ὃ καὶ ἐξέπεμψεν ἐμὲ Τρωϊκῆς γῆς. Fl. 21. διὰ τὸδ’ ὅντα με νεώτατον τῶν Πριάμου παίδων τῷ τοιούτῳ τρόπῳ κάμει τῆς ἰδίας γῆς ὑπεξέπεμψεν. Fl. 33.

- 3.31 ὁ καὶ με γῆς: τοῦτο οὕτω νοήσεις: ὅπερ, τὸ εἶναί με νεώτατον τῶν ἀδελφῶν, ὑπεξέπεμψε τῆς γῆς, ἀντὶ τοῦ τοῦτο γέγονεν αἴτιον τοῦ ἐκπεμφθῆναί με. B. Bar. 74. ὁ καὶ: διό. Gr.
- 3.32 14. 15. οὔτε γάρ: καὶ γὰρ οὐκ ἦν οἶος, ἤγουν ἄξιος, δυνατός. Fl. 21. οὔτε ὅπλα οὔτε κοντάριον φέρειν ἴσχυον νέος ὢν. Fl. 33.
- 3.33 14. φέρειν: κινεῖν. φέρειν ὅπλα: ἤγουν ὀπλίζεσθαι. Gr. ὅπλα: τὰ φυλακτήρια, οἶον θώραξ, κράνος· ἔγχος δὲ καὶ σπάθη ἀμυντήρια. B. Gu. I.
- 3.34 15. ἔγχος: ξίφος. Gr. νέω βραχίονι: δυνατὸς ἤμην. M. τῷ ἐμῷ βραχίονι, χειρί. Fl. 21. βρεφικῇ χειρί. Gr.
- 3.35 16—20 ἕως οὖν τῆς ἐμῆς γῆς σῶα ἦσαν τὰ τεῖχη καὶ οἱ πύργοι ἄθραυστοι τῆς Τρωϊκῆς γῆς, καὶ ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς Ἑκτωρ εὐτύχει τῷ δορί ἐν τῷ πολέμῳ, καλῶς καὶ ἐγὼ ὁ τάλας ταῖς τροφαῖς, ὡς οἶά τις κλάδος νεαρὸς, ἠϋξάνομην παρὰ τῷ Θρακικῷ ἀνδρὶ καὶ πατρώῳ φίλῳ. Fl. 33.
- 3.36 16. ἕως: μέχρις ὅτου. Fl. 21.
- 3.37 ἕως μὲν οὖν γῆς: δεύτερον προοίμιον. τὸ γῆς μὴ νομίσης διὰ τὴν περὶ τὴν Τροίαν γῆν, ὡς οἴονται τινες κακῶς, ἀλλὰ δι' αὐτὴν τὴν Τροίαν, ἵν' ἢ τὰ ὀρίσματα ἀντὶ τοῦ οἱ πύργοι· περιορισμὸς γὰρ τῆς ἐν τῇ πόλει γῆς οἱ πύργοι· ὥστε τὸ γῆς ὀρίσματα καὶ τὸ πύργοι Τρωϊκῆς χθονὸς ταυτὸν ἐστίν. ὅτι δὲ ἐστὶ ταυτὸν καὶ οὐχ ὡς ἐκεῖνοί 1. πέντε] ζ Gu. 3. περιουσίαν] τὴν καθόλου ζωὴν add. ib. ὡς τὸ—ζῆ om. Gu. Gu. 2. ὡς τὸ—ἐστὶ om. Gu. 4. τροφάς] πρὸς τὸ ζῆν συντεινούσας ib. τὸν παρόντα—ζωῆς] τὴν ζωὴν τροφάς, ὅποιον εἶναι μᾶλλον εἰπεῖν ἐντινὸς ἐκάστου, ὅποιον φασὶ καὶ ἐνταῦθα ταῦθα Gu. Gu. 28. περιορισμὸς—πύργοι om. B. φασι, μαρτυρεῖ τὸ “ἐπεὶ δὲ Τροία” ὃ ἐπέφερε πρὸς τὰ δύο, δηλῶν ὡς ταυτοσημαντὰ ἐστίν. ἔκειτο δὲ εἶπεν, ἐπειδὴ οἱ θεμέλιοι τῶν τειχῶν ἐν τῇ γῇ κεῖνται. B.I.
- 3.38 ὄρθ: ἄθραυστα καὶ ἀνάρρηκτα. Fl. 21. ὀρθίαν εἶχον θέσιν. Fl. 18. 34. 56. 59. 76. Gr. ἔκειθ: ἴστατο. Fl. 10. ὀρίσματα: ἀντὶ τοῦ τὰ τεῖχη καὶ ὀροθέσια. M. Fl. 21. οἱ ὄροι. Gr.
- 3.39 17. πύργοι: τὰ τεῖχη. ἄθραυστοι: ἀσάλευτοι. Gr.
- 3.40 18. ἠϋτύχει: εὐοδοῦτο. δορί: τῷ πολέμῳ. Gr.
- 3.41 19. καλῶς: ἐπὶ κρισίς. ἐπιμελῶς. Gr. πατρώῳ ξένῳ: πατρώῳ φίλῳ. M.
- 3.42 20. τροφαῖσιν ἠϋξόμην: ἀντὶ τοῦ ἀνετρεφόμην. B.I. τάλας: ὁ ἄθλιος. Fl. 21. Gr.
- 3.43 21. ἐπεὶ δὲ Τροία: συνεκδοχή. Gr. τοῦτο λέγεται συνεκδοχὴ ἀπὸ τοῦ ἐπομένου τὸ προηγούμενον. Gu. ἀπώλετο: ἀλώθη, ἐφθάρη. Fl. 21. ἡ ἀπώλεια σημαίνει δύο, τὴν παντελῶς ἀφάνισιν καὶ τὴν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μεταβολήν. Fl. 25. ἀφ' οὗ δὴ ἡ Τροία καὶ ἡ τοῦ Ἑκτορος ψυχὴ ἀπώλετο, καὶ ἡ πατρικὴ οἰκία κατηδαφίσθη, καὶ ὁ ἐμὸς πατὴρ Πρίαμος ἐν τῷ θεοκτίστῳ βωμῷ πίπτει, σφαγεῖς δηλονότι ὑπὸ τοῦ μαιφόνου παιδὸς τοῦ Ἀχιλλέως—Νεοπτόλεμος ἦν ὁ αὐτός μετὰ γὰρ τὴν σφαγὴν Ἀχιλλέως Πύρρος καὶ Νεοπτόλεμος ἐλθόντες ἐν Τροίᾳ πολλοὺς ἔκτειναν καὶ ἕν τινι ναῷ καταλαβὼν Νεοπτόλεμος τὸν Πρίαμον ἀνεῖλεν. Fl. 33.
- 3.44 22. ψυχὴ: ἤγουν ἡ ζωὴ. Gr. πατρώα: ἡ τοῦ πατρός· τὸ κτητικὸν ἀντὶ μόνης τῆς γενικῆς, ἵν' ἢ καλῶς ἔχον τὸ ἐπαγόμενον, αὐτὸς δέ. B.I.
- 3.45 ἐστία: ἐστία λέγεται ἡ ὅλη κατοικία, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν, ἀπὸ τοῦ εὖω τὸ φωτίζω καὶ φλογίζω, ἢ ἀπὸ τοῦ ἕζω τὸ κάθημαι. I. ἤγουν ἡ οἰκία θεὰ τῆς ἡρίνης (sic). Fl. 21. ἐστία λέγεται ὁ τόπος ἔνθα ἄπτεται τὸ πῦρ, ὅς ἐστι κυριώτερος παντὸς τοῦ οἴκου. ἀναφέρεται τοῦνομα τοῦτο τῇ θεᾷ τῇ Ἑστίᾳ. δῆλον καὶ οἱ παλαιοὶ ἐν αὐτῷ τὴν θυσίαν ἐτέλουν αὐτῇ. Fl. 25.
- 3.46 23. αὐτός: ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς ὁ Πρίαμος ἐν τῷ βωμῷ λίθῳ κατεσκευασμένῳ πίπτει, ἐνταφιάζεται. Fl. 21. βωμῷ: βωμὸς καλεῖται τόπος ἐν ᾧ τὰ θύματα ἔσφαζον, τετραγωνοειδὲς ὢν καὶ μέρος τοῦ ἱεροῦ· ἐσχάρα δὲ ὁ λάκκος ἐν τῇ ἱερᾷ ἔκαιον. Gu. πρὸς λιθοδμήτῳ: γρ. πρὸς θεοδμήτῳ. M.

- θεοδμήτω: οὐχ ὅτι θεόδητος ἦν ὁ βωμὸς τῆς Ἀθηνᾶς, διὰ τοῦτο θεοδμήτω λέγει, ἀλλὰ τῷ τῇ θεᾷ παρὰ τῶν Τρώων δομηθέντι ἢ τῷ θείῳ καὶ θαυμαστῶς κτισθέντι. B.I. θεοκατασκευάστῳ. Fl. 6. τῷ δομηθέντι διὰ τοὺς θεούς. Gr. πιτνεῖ: ἀντὶ τοῦ ἔπεσε, τουτέστιν ἐφονεύθη. B.I.
- 3.47 24. Ἀχιλέως: διὰ τὸ μέτρον ἀφηρέθη τὸ ἐν λ. ὅμως καὶ σὺν τοῖς δύο γράφεται, καὶ ἔστι συνίτησις. I. παιδός: Πύρρου καὶ Νεοπτολέμου. Fl. 59. μαιφόνου: αἰμοχαροῦς. Fl. 6. τοῦ μιανοῦ. Fl. 21. παρανόμου. Gr.
- 3.48 25. κτείνει: ἀντὶ τοῦ φονεύει. Fl. 17. 18. ἀντὶ τοῦ ἔκτεινε. Gr. ἔνεκεν δηλονότι τοῦ χρυσοῦ ὁ πατρικὸς φίλος ἐμὲ τὸν ταλαίπωρον ἔκτεινε, καὶ κτείνας εἰς τὸ κύμα τῆς θαλάσσης ἀφῆκεν, ὅπως αὐτὸς τὸν ἡμέτερον χρυσὸν ἐν τοῖς ἑαυτοῦ οἴκοις κατέχη. Fl. 33.
- 3.49 ταλαίπωρον: τὸν ἄθλιον. Fl. 6. 17.
- 3.50 26. ξένος πατρῷος: ἐν εἰρωνείᾳ εἶπε “ξένος πατρῷος,” ἦτοι ὁ πατρικὸς μου φίλος, κατὰ ἀντίφρασιν, ὡς ἀποκαλεῖ ὁ Ὅμηρος κύνας ἀργοὺς τοὺς ταχυτάτους. A.
- 3.51 κτανών: φονεύσας εἰς τὸ κύμα τῆς θαλάσσης ἔρριπεν, ὅπως ὁ Πολυμήστωρ δηλονότι τὸν χρυσὸν ἐν τοῖς οἴκοις ἔχη. Fl. 21.
- 3.52 οἶδχ: οἶδμα ἀπὸ τοῦ οἶδομαι τὸ ἐξογκοῦμαι. Fl. 9. εἰς τὴν θάλασσαν αὐτὸς ἔρριπεν. Fl. 17. κύμα. Gr.
- 3.53 μεθῆχ': ἀφῆκεν. M. ἤγουν ἔρριπεν. Gr.
- 3.54 28. ἄλλοτ': ἐπίρρημα. Fl. 21. ἄλλοτε μὲν ἐπάγεται γὰρ τὸ νῦν δέ. Gr. Fl. 56. 59. 76. κατάκειμαι ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς καὶ τῇ τῆς θαλάσσης ταραχῇ, πολλαῖς δὲ συστροφαῖς κυμάτων φερόμενος, καὶ ἄταφος καὶ ἄκλαυστος. Fl. 33.
- 3.55 29. διαύλοις κυμάτων: δίαυλα λέγονται κύματα ἐξερχόμενα καὶ πάλιν εἰσερχόμενα. διαύλοις οὖν ταῖς παλιρροίαις τῶν κυμάτων. δίαυλοι δὲ τὰ ἔνθεν καὶ ἐκεῖθεν τοῦ ἵππικοῦ. ἀπὸ μεταφορᾶς οὖν εἴρηται, πρὸς ὃ καὶ τὸ χ πρὸς τὴν διαφοράν. κυρίως γὰρ δίαυλον 5. θεοδμήτω] Doctius de hoc v. scholion codicis A. vide in Præfatione. δρόμον ἀπελθεῖν καὶ ἐλθεῖν. οἷον παλινδρομίαις πολλαῖς ἐν τῇ θαλάττῃ κεκρημένος, τουτέστιν ἐνταῦθα κάκεισε ὑπὸ τῶν κυμάτων φορούμενος καὶ πολλοὺς σταδίους τῇ βίᾳ τῶν κυμάτων ἀνύσας. A.M.
- 3.56 πολλοῖς διαύλοις κυμάτων: παλιρροίαις καὶ στροφαῖς, ἤγουν δρόμοις. ὥσπερ ἐρμηνεία ἐστὶ πρὸς τὸ πόντου σάλῳ. οὐδὲν γὰρ ἄλλο ἐστὶν ἢ τῆς θαλάττης ταραχὴ ἀλλ' ἢ συνεχεῖς κυμάτων στροφαί. B.I. δίαυλα λέγονται τὰ κύματα τὰ εἰσερχόμενα καὶ ἐξερχόμενα. διαύλους τὰς παλιρροίας τῶν κυμάτων. κυρίως δὲ διαύλους, ὅσον οἱ δρομεῖς διέρχονται ἐν τῷ ἀπελθεῖν καὶ ἐλθεῖν, ὅθεν καὶ δίαυλοι τὰ ἔνθεν καὶ ἔνθεν τοῦ ἵππικοῦ. Fl. 25. 6.
- 3.57 φορούμενος: ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυμάτων, ὁ πολλοὺς σταδίους τῶν κυμάτων τῇ βίᾳ ἀνύσας. δίαυλος ἐπὶ ξηρᾶς, κέλευθος ἐπὶ θαλάσσης. κυρίως δὲ λέγεται ὁ στενομήκης τόπος τοῦ ἵπποδρομίου, ἔνθα τὴν αὐτὴν καὶ ὁμοίαν ὁδὸν ἀνέρχονται καὶ κατέρχονται οἱ κέλητες. οὐκ ἀπεικόντως δὲ εἰρήκει διαύλους τὰ κύματα τῆς θαλάσσης. Fl. 6. 25. ἀγόμενος. Fl. 17. 59. κομιζόμενος. Fl. 21.
- 3.58 30. ἄκλαυστος: χωρὶς κλαυθοῦ καὶ τάφου εἰμὶ, χωρὶς ἐνταφιασμοῦ. Fl. 21.
- 3.59 ὑπὲρ μητρὸς φίλης: ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς τῆς μητρὸς ὃ ἐστὶν ὄναρ αὐτῇ φαίνομαι. ἔμπροσθεν, φησὶ, τῆς μητρὸς ὁρμῷ τὸ σῶμα καταλιπὼν, οἷον φάντασμα ποιήσας, ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας μετεωριζόμενος, ὅσας ἔχει καὶ ἡ ἐμὴ μήτηρ ἐν τῇ Χερρονήσῳ, ὡς τρεῖς ἡμέρας οὔσης τῆς Ἑκάβης ἐκεῖ. A.M.
- 3.60

ὑπέρ: ἀντὶ τοῦ ὑπεράνω τῆς μητρός. Gr. φίλης: τῆς ἡγαπημένης. Fl. 21. νῦν δὲ ὑπὲρ τῆς προσφιλεστάτης μου μητρός Ἐκά ὁρμῶ, ὅπως τὸ ἐμὸν σῶμα καταλείψω καὶ ἡσυχάσω, ἡγουν ταφῶ. Fl. 33.

3.61 31. αἵσσω: ὁρμῶμαι. Fl. 2. ὁρμῶ. Gr.

3.62 ἐρημώσας: καταλείψας τὸ ἐμὸν σῶμα ἔρχομαι εἰδωλον. M. ἡγουν ἔρημον ἀφείς. Gr.

3.63 32. τριταῖον: ἀφ' οὗ τέθηκε τριταῖός φησιν εἶναι. τοσοῦτον δὲ χρόνον καὶ ἡ Ἐκάβη παραβαλοῦσα ἦν ἐν Χερρονήσῳ. ἤδη τρίτην ἡμέραν ἔχων καὶ φερόμενος ἐν τῇ θαλάσῃ· μαθὼν γὰρ ὁ Πολυμήστωρ ἐκέισε 4. παλιρ.—δρόμοις desunt in B.I. Gu. supra διαύλοις scripta. MATTH. add. King. ἡγουν δρόμοις gl. est in 6. ἀλλ' ἢ] ἀλλ' αἱ I. τοὺς Ἑλληνας ἐλθόντας, φοβούμενος μὴ ἀπαιτηθῇ τὰ χρήματα, ἔσφαξε τὸν Πολύθωρον καὶ ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν· τρίτην γὰρ εἶχον ἡμέραν οἱ Ἕλληνες ἐκέισε. Ἄλλως. ἐπειδὴ τρεῖς ἡμέρας εἶχον οἱ Ἕλληνες ἐν τῇ Χερρονήσῳ, τοσαύτας ὅσας εἶχεν ἀπὸ σφαγῆς ὁ Πολύδωρος. A.M.

3.64 τριταῖον: τὰ τρία καὶ τέτταρα καὶ ἐξῆς ὀνόματα ἀριθμοῦ δηλωτικά, τὸ τρίτον δὲ καὶ τέταρτον καὶ ἐξῆς ὀνόματα τάξεως δηλωτικά· ἔστι γὰρ τρίτον μὲν τὸ ἔχον ὀπισθεν ἑαυτοῦ πρῶτον καὶ δεύτερον, τέταρτον δὲ τὸ ἔχον ὀπισθεν πρῶτον καὶ δεύτερον καὶ τρίτον. εἰσὶ δὲ ταῦτα τριγενῆ, ἀπὸ τῶν θηλυκῶν τούτων, τριταῖος καὶ τεταρταῖος παράγωγα, ὡς Ἀθηναῖος, Μυκηναῖος, ἢ τοιοῦτόν τι. ἔστιν οὖν ἄλλο τρίτον καὶ ἄλλο τριταῖον, ὥσπερ ἄλλο Ἀθηναῖ καὶ ἄλλο Ἀθηναῖος· ἐνταῦθα δὲ τὸ τριταῖον ἀντὶ τοῦ τρίτον λέγεται. λαμβάνεται δὲ τὸ τρίτον, τὸ τέταρτον καὶ τὰ τῆς ἀκολουθίας ταύτης καὶ ἐπὶ μορίων, ἃ ἀρμοδιώτερον λέγεται ἔχοντα ἐν συνθέσει τὸ μόριον, οἷον τριτημόριον, τεταρτημόριον καὶ ἐξῆς. ἔχουσι δὲ ἐρωτηματικά τὸ πόσα, τὸ πόστον, τὸ ποσταῖον καὶ τὸ ποστημόριον. καὶ πρὸς μὲν τὸ πόσα ἀπαντᾷ τὸ τρία τυχόν, ἢ τέσσαρα· πρὸς δὲ τὸ πόστον τὸ τρίτον ἢ τέταρτον ἐπὶ τάξεως πρὸς δὲ τὸ ποσταῖον τὸ τριταῖον ἢ τεταρταῖον· οἷον πρὸς τὸ “ποσταῖος ἀπ' οὐρανοῦ πάρει.” ἀπαντήσῃ τὸ τριταῖος τυχόν ἢ τεταρταῖος, ἢ τρίτην ἡμέραν ἔχω ἀφ' οὗ πάρειμι, ἢ τετάρτην· πρὸς δὲ τὸ ποστημόριον τὸ δυοστόν, τὸ τρίτον, τὸ τέταρτον ἐπὶ μορίων, ἢ τὸ δυοστόν, τὸ τριτημόριον, τὸ τεταρτημόριον, ζητεῖ δὲ τὸ μὲν πόσα διωρισμένον ποσόν, τὸ δὲ πόστον τάξιν, τὸ δὲ ποσταῖον συμβαῖνόν τι ἐν τάξει, τὸ δὲ ποστημόριον μέρος. ἐπεὶ δὲ τὸ ποσόν διαιρεῖται, καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ ἐστὶ συνεχές, τὸ δὲ διωρισμένον, εὗρεν ἢ φύσις καὶ ἐπὶ τοῦ συνεχοῦς ἕτερον ἐρωτηματικόν, τὸ πηλίκον. ὥστε πρὸς μὲν τὸ πόσα ἀπαντᾷ διωρισμένον ποσόν, πρὸς δὲ τὸ πηλίκον συνεχές. Gu. I. ἡγουν τρίτον. Fl. 17. 34. 56. 59. 76. Gr. ἡγουν τρεῖς ἡμέρας, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ὑψούμενος καὶ φερόμενος ἢ φανταζόμενος. Fl. 21.

3.65 ἥδη: ἄρτι. Fl. 56. φέγγος: ἡγουν ἡμέραν. αἰωρούμενος: φανταζόμενος. A.M. κρεμάμενος, ἢ ὅπερ καὶ κρεῖττον, ὑπὲρ τῆς 6. τρία καὶ] τρίτα τὰ Gu. 11. τοιοῦτον] τοιοῦτο I. 8. ἑαυτοῦ et τέταρτον δὲ —τρίτον 14. ἃ ἀρμοδιώτερα—ἔχοντα] ὃ ἀρμοδιότερον om. I. (sic)—ἔχον Gu. μητρός αἰωρούμενος. A. κρεμάμενος. Gr. ἐν ἀέρι φερόμενος. Fl. 2. 6. τρία γὰρ νυχθήμερα τανῦν ἔχω ταλαιπωρούμενος. Fl. 33.

3.66 33. ὅσον: χρόνον. Fl. 59. ἐν γῇ: πάρεστιν, ἡγουν ἐλθοῦσα ἐστίν. Fl. 2. ἐνταῦθα. Fl. 59. τοσοῦτον ἐν τῇδε Χερσονησίᾳ γῇ. Fl. 33.

3.67 34. πάρα: πάρεστι. ποιητικὸν δὲ τὸ πάρα. Fl. 21. ἡ ἐμὴ μήτηρ ἢ κακοτυχῆς ἐκ Τροίας πάρεστιν. Fl. 33.

3.68 35. Ἀχαιοί: οἱ Ἕλληνες. Fl. 21.

3.69 ἔχοντες: ἐμπαρασκεύους δηλονότι, κρατοῦντες. Fl. 21. ἡγουν οἰκοῦντες. Gr. ἡσυχοι: ἡσύχως. Gr. οἱ δὲ πάντες Ἀχαιοὶ ἡσυχοὶ μένουσιν ἐν ταῖς ἑαυτῶν ναυσί. Fl. 33.

3.70

36. θάσσουσ': κάθηνται ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς ταύτης τῆς Θρακικῆς γῆς. Fl. 33. προσμένουσι. Fl. 21: καθέζονται. Fl. 10. ἤγουν κάθηνται. Gr.
- 3.71 37. ὑπέρ: ὑπεράνω τοῦ τύμβου φαντασθεῖς. Fl. 21. ἄνω τοῦ τάφου αὐτοῦ. Gr.
- 3.72 38. κατέσχ': ἐκράτησεν τοῦ προσμεῖναι ὅλον. Fl. 21. καὶ ὁ τοῦ Πηλέως παῖς Ἀχιλλεὺς εἰς τὸν ἑαυτοῦ τάφον ἀναφανεῖς καὶ ἐκράτησεν ὅλον τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν. Fl. 33.
- 3.73 Ἑλληνικόν: γρ. καὶ Ἀχαϊκόν. A.M.
- 3.74 39. εὐθύνοντας: ἤγουν ἀπευθύνοντας πρὸς τὸ σημαινόμενον δὲ ἀποδίδοται. B.I. ταχέως κινουῦντας. Fl. 21. διεξάγοντας. Fl. 17. πρὸς οἶκον διυθύνοντας εἰς τὴν θαλασσίαν κώπην. Fl. 33.
- 3.75 πλάτην: τὴν κώπην, ἀπὸ μέρους καὶ τὴν ναῦν, καὶ ἀπὸ μιᾶς τὰς πάσας παρέλαβεν. A.M.
- 3.76 40. αἰτεῖ: ζητεῖ τοῦ σφαγῆναι. Fl. 21. καὶ δι' ὀνείρου αἰτεῖ τὴν ἐμὴν ἀδελφὴν Πολυξένην σφαγιασθῆναι, καὶ τὸν προσφιλέστατον αὐτοῦ τάφον ῥαντισθῆναι τῷ αἵματι, ἵνα λάβῃ γέρας παρ' αὐτῶν. Fl. 33.
- 3.77 41. τύμβω φίλον πρόσφαγμα: ὑπὸ Νεοπτολέμου φασὶν αὐτὴν σφαγιασθῆναι Εὐριπίδης καὶ Ἰβυκος, ὁ δὲ τὰ Κυπριακὰ ποιήσας φησὶν ὑπὸ Ὀδυσσεύος καὶ Διομήδους ἐν τῇ τῆς πόλεως ἀλώσει τραυματισθεῖσαν 15. ὑπέρ] V. scholion A. in Praef. 32. τραυματισθεῖσαν ἀπολέσθαι] 31. ὁ δὲ τὰ Κυπριακὰ ποιήσας] τραυματισθῆναι εἰσαναπολεῖσθαι M. Conf. schol. Androm. 898. COBET. Correctum ex A. de quo v. Praefat. ἀπολέσθαι, ταφῆναι δὲ ὑπὸ Νεοπτολέμου, ὡς Γλαῦκος γράφει. A.M. ἄλλοι δὲ φασὶ συνθέμενον Πριάμῳ τὸν Ἀχιλλέα περὶ τοῦ Πολυξένης γάμου ἀναιρεθῆναι ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ἄλσει. M.
- 3.78 φίλον: ἡγαπημένον. Fl. 17. προσφιλές. Gr. πρόσφαγμα: θῦμα. Fl. 2. ἤγουν σφάγιον. Gr. γέρας: τιμὴν. Fl. 17. 21. 59. Gr.
- 3.79 42. τεύζεται: ἐπιτύχη. Gr. λάβῃ, ἐπιτύχη. Fl. 21. 59. ἐπιτύχοι. 56. καὶ τεύζεται δῆλον τύχη τῆς τιμῆς παρὰ τῶν ἰδίων φίλων· καὶ ἔσται παρὰ τῶν ἀνδρῶν τετιμημένος. Fl. 33.
- 3.80 ἀδώρητος: ἄνευ δώρων. Fl. 21. χωρὶς δώρων. Fl. 33. ἤγουν ἀγέραστος. Gr. φίλων: Ἀγαμέμνονος καὶ Μενελάου. Fl. 21.
- 3.81 43. πεπρωμένη: ἡ τύχη. Fl. 2. 17. 21. ἡ μοῖρα. Gr. ἄγει: ἐλαύνει. Gr.
- 3.82 44. θανεῖν: ἀποθανεῖν τὴν Πολυξένην. Fl. 17. 21. καὶ ἡ ἐμὴ ἀδελφὴ τῇδε τῇ ἡμέρᾳ θανεῖται. Fl. 33.
- 3.83 τὴν ἐμὴν τῇδ' ἡμέρᾳ: γρ. τῷδ' ἐμὴν ἐν ἡματι. M.
- 3.84 45. δυοῖν: τοὺς δύο νεκροὺς τῶν παίδων. M. καὶ ἡ ἐμὴ μήτηρ Ἐκάβῃ δύο νεκρὰ σώματα τῶν δύο παίδων αὐτῆς κατόψεται, ἑμοῦ τοῦ Πολυδώρου, καὶ τῆς ἐμῆς πολυστενάκτου ἀδελφῆς Πολυξένης. Fl. 33. δυοῖν ἐπὶ γενικῆς καὶ δοτικῆς, δυεῖν δὲ ἐπὶ γενικῆς. Viteb.
- 3.85 46. κόρης: τῆς θυγατρὸς. Fl. 36. 59. 76.
- 3.86 47. φανήσομαι: τὸ ἐξῆς, φανήσομαι γὰρ δούλης ποδῶν πάροιθεν, ὅπως ἂν τάφου τύχω. M. ὀφθήσομαι, εὔρεθήσομαι, ἵνα τύμβου ἐγὼ ὁ ἄθλιος ἐπιτύχω. Fl. 21. ἐπιφανήσομαι, ὡς ἐκ τάφου ἐρχόμενος ὁ πολλὰ ὑπομείνας, ἵνα τύχω δηλονότι ταφῆς. Fl. 33. ὡς τάφου: ἵνα ἐνταφιασμοῦ. Gr.
- 3.87 48. ἐν κλυδωνίῳ: ἐν αἰγιαλῷ μελλούσης ὕδωρ ἀποφέρειν εἰς τὰ λουτρὰ τῆς Πολυξένης. M. κλυδώνιον τὸν αἰγιαλὸν λέγει· ἐν τούτῳ γὰρ τὴν ταραχὴν ἐξερεύγεται ἡ θάλασσα. B. κλυδώνιον τὸ κύμα τῆς θαλάσσης, ὃ παρὰ τῷ αἰγιαλῷ εὐδίας οὔσης ἐπικλύζεται. B Gu. I.
- 3.88 πάροιθεν: ἤγουν μακρὰν, ἔμπροσθεν ἐν τῷ αἰγιαλῷ τῷ παραθαλασσίῳ. 17. γρ.—] Ad τὴν ἐμὴν πολυξένην 21. δυοῖν] V. Lob. ad Phryn. p. 211. v. 40. rettulit librarius in M. 29. V. scholion A. in

Praef. Fl. 21. ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τῆς ἐμῆς μητρὸς, τῆς δούλης γεννησομένης ἐν τῷ κλυδωνίῳ, δηλὸν ἐπὶ τῇ ἀλώσει τῆς Τροίας. Fl. 33.

- 3.89 49. κάτω: εἰς τὸν Ἄϊδην. Fl. 59. σθένοντα: βασιλεύοντας, Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην. M. τοὺς δυναμένους κάτω, ἡγουν τοὺς καταχθονίους ἐξήγησα θεούς. Fl. 21. ἐγὼ τοίνυν ὁ Πολύδωρος τοὺς κάτω βασιλεύοντας, ἡγουν Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην, αἰτήσας τάφου ἐπιτυχεῖν καὶ εἰς τὰς χεῖρας τῆς μητρὸς πεσεῖν. Fl. 33. ἐξηγησάμην: καθικέτευσα. Gr.
- 3.90 50. κυρῆσαι: τυχεῖν. Gr. πεσεῖν: εὐρεθῆναι. Fl. 21.
- 3.91 51. τοῦμόν: τὸ ταφῆς ἀξιοθῆναι παρὰ τῆς μητρός, M. βούλημα. Gr. τὸ ἐμόν, ἡγουν τὸ τυχεῖν τάφου. Fl. 21. θέλημα. Fl. 59. κἀγὼ ὅσον ἤθελον εὐρεῖν, εἴληφα. Fl. 33.
- 3.92 τυχεῖν: τάφου τυχεῖν. M. τὸ τυχεῖν ἀεὶ γενικῇ συντάσσεται. ἐνταῦθα δὲ τὸ ὅσον οὐ πρὸς τὸ τυχεῖν λέγεται, ἀλλὰ πρὸς τὸ προηγησάμενον τὸ ἐμόν. B. Gu. I.
- 3.93 52. γεραιᾶ: τὸ γεραιᾶ οὐ πρὸς τὸ ἐκποδὼν ἐστίν, ὡς οἴονταί τινες, ἀντίπτωσιν ποιοῦντες, ἐπειδὴ τὸ ἐκποδὼν γενικῇ συντάσσεται, ἀλλὰ πρὸς τὸ χωρήσομαι. ὥσπερ γὰρ φαιμέν, ἀφαιρῶ σοι χρήματα, οὐ πρὸς τὸ χρήματα συντάσσοντες τὸ σοί, ὡς τινες τῶν ἀμαθῶν οἴονται, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀφαιρῶ,—τὴν γὰρ ἀφαίρεσιν σοι ποιῶ—οὕτω καὶ τὸ χωρήσομαι τῇ Ἑκάβῃ ἐκποδὼν ἀντὶ τοῦ τὴν ὀρμὴν τῆς ἀποστασίας ποιῶ. περᾶ δὲ ὑπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἵν' αὐτόθι τῇ Κασάνδρᾳ ἐντύχη, ἥτις μαντεύσεται αὐτῇ περὶ τοῦδε τοῦ φαντάσματος. B.I.
- 3.94 ἐκποδὼν: ἐπίρρημα τοπικόν· μακρὰν δηλονότι. Fl. 21. τῇ δὲ γεραιᾷ μητρὶ ἐκποδὼν διαχωρισθῆσομαι. Fl. 33. χωρήσομαι: ἀναχωρήσω, ἀπέλθω. Fl. 21. 56. 76. ἀντὶ τοῦ ὑποχωρήσω. Gr.
- 3.95 53. περᾶ: ὁρᾶ γὰρ Ἑκάβην προῖοῦσαν ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ φησι, μὴ βούλομαι φανῆναι αὐτῇ, ἵνα μὴ ἐκφοβηθῇ τὸ εἶδωλον ὁρῶσα τοῦ παιδὸς τοῦ δοκοῦντος σώζεσθαι. M. περᾶ γὰρ ἢ δὲ ὑπὸ σκηνῆς πόδα Ἀγαμέμνονος; εἰ κατὰ τὸν Εὐριπίδην ἴδια γυναικῶν αἰχμαλώτων στέγαι ἦσαν, πῶς ἐκ τῆς σκηνῆς Ἀγαμέμνονος 21. σοι om. I. ib. οὕτω καὶ τὸ] οὕτως τὸ B. ἐξήκει ἡ Ἑκάβη, πῶς δὲ καὶ ἐκείνας ἐξιοῦσα ἐξ . . το λόγον “ποῦ ποτε Κασάνδραν ἐσίδω, Τρωάδες,” τῆς Κασάνδρας τῷ Ἀγαμέμνονι συνοικουσης; νοητέον δὲ τὴν Ἑκάβην τῷ φάσματι ταραχθεῖσαν προελθεῖν ἐκ τῆς σκηνῆς τῶν αἰχμαλωτίδων, εἰσελθεῖν δὲ εἰς τὴν σκηνὴν Ἀγαμέμνονος εἰς ζήτησιν τῆς Κασάνδρας, ἵνα αὐτῇ κρίνῃ τὸν ὄνειρον, καὶ μὴ εὐροῦσαν αὐτὴν διὰ τὸ ἴσως τὴν κόρην μετὰ τὴν κοίτην τοῦ Ἀγαμέμνονος καθαρμοῦ χάριν ἔωθεν εἰς τὴν θάλασσαν ἀπολυμνημένην πάλιν ἐξελθεῖν τὴν Ἑκάβην τῆς βασιλικῆς σκηνῆς ἣν ἰδὼν ὁ Πολύδωρος ἔφη “περᾶ γὰρ ἢ δὲ ὑπὸ σκηνῆς πόδα Ἀγαμέμνονος.” A.M.
- 3.96 περᾶ: ἐκβαίνει ἡ Ἑκάβη. Fl. 21. συνεκδοχὴ ἐστὶ περᾶ τὸν πόδα. Fl. 21. ἀπέρχεται γὰρ καὶ αὕτη καὶ τὸν πόδα κινεῖ πρὸς τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος σκηνήν. Fl. 33.
- 3.97 54. φάντασμα: τὸν ὄνειρον. ἐμόν: ἡγουν ὅπερ εἶδε περὶ ἐμοῦ. Gr. δειμαίνου: φοβουμένη τὴν ἐμὴν φαντασίαν. καὶ γὰρ κατ' ὄναρ ἐκείνῃ ὥφθη. Fl. 21. τὸ ἐμόν φάντασμα φοβοῦσα, δειλιῶσα. Fl. 33.
- 3.98 55. φεῦ: θαυμαστικόν. Fl. 17. βαβαί, ὦ μητερ, ἡ φεῦγε, ὦ μητερ, ἐκ τῶν βασιλικῶν οἴκων. Fl. 33. ἥτις: σὺ οὔσα. Fl. 21. ἐκ τυραννικῶν δόμων: ἡγουν μετὰ βασιλικοὺς οἴκους. Gr.
- 3.99 56. δούλειον: δουλικὴν ἡμέραν ἔγνω. Fl. 21. δουλοσύνης ἡμέραν ὑπέστης καὶ κακῶς πράττεις. Fl. 33. ὡς: λίαν δυστυχῆσεις. Fl. 21. λίαν ἐν δυστυχίᾳ ἐξετάζη. M. πράσσεις: διάκεισαι. πράσσεις κακῶς: ἀντὶ τοῦ δυστυχεῖς. B. Fl. 56. 59. 76. Gr.
- 3.100 57. ὅσονπερ: ὅσον, ὁπόσον εὖ ποτε πρότερον ἔπραττες, νῦν κακῶς πράσσεις. Fl. 21.
- 3.101

ἀντισηκώσας: ἀντισταθμήσας. Gr. ἀνακουφίσας σέ τις θεῶν. Fl. 21. ἀναμετρήσας. Fl. 2. 6. ὅσον ποτέ εὔ καὶ καλῶς εἶχες. νῦν δὲ δυστυχίαν ὑπομένεις. τίς ἐκ τῶν θεῶν τῆς προτέρας ἡμῶν εὐπραξίας διέφθειρε καὶ ἠφάνισεν. Fl. 33.

3.102 58. φθείρει: ἤγουν ἔβλαψεν, ἔσφαλεν. Gr. φθείρειν τὸ ἀφανίζειν καὶ τὸ βλάπτειν· καθὸ λέγεται ἐφθάρθαι τὰ δικαστήρια. B. 1. ποῦ ποτε—] V. 88. 10. ἐκβαίνει] ἐκβάλει (sic) Fl. 21. 7.

ἀπολυμνηναμένην] ἀπο . . . λυμ . . . M. 30. φθείρειν—καὶ τὸ βλάπτειν] φθείρειν De Scholiis A. v. Praefat. γὰρ—καὶ βλάπτειν Gu. Gu. I. ἔβλαψεν. Fl. 17. 34. 56. 59. 76. εὐπραξίας: εὐπραγίας. Fl. 56. 59. 76. Gr. εὐτυχίας. Gr.

3.103 59—100. Παράφρασις. ὦ παῖδες, ὦ δοῦλοι, ἄγετε τὴν γραῦν, ἐμὲ δηλονότι, πρὸ τῶν δόμων, ἥτοι ἔξω τῶν οἴκων ἄγετε, ὦ Τρωάδες, ὀρθοῦσαι, ἀντὶ τοῦ ἀνορθοῦσαι καὶ ἀναβαστάζουσαι, τὴν ὁμόδουλον ὑμῖν νῦν, πρόσθεν δὲ καὶ πρότερον ἄνασσαν. λάβετε, ὡς γραῦν δηλονότι, φέρετε, ὡς ἄψυχον τρόπον τινὰ, πέμπετε, ἀντὶ τοῦ παραπέμπετε, ὡς ἄνασσαν δηλονότι, αἰρίετε, ἀντὶ τοῦ αἶρετε καὶ ἀνακουφίζετε, τὸ δέμας ἐμοῦ, προσλαζύμεναι, ἥτοι λαμβανόμεναι καὶ ἐχόμεναι, τῆς γεραιᾶς χειρὸς, ἐμοῦ δηλονότι. καὶ ἐγὼ ἐρειδομένη καὶ στηριζομένη διὰ τῆς χειρὸς σκίμπων σκολιῶ, ἥτοι ῥάβδῳ ἐπικαμπεῖ καὶ βακτηρίᾳ ἐπερειστικῇ, σπεύσω, προτιθεῖσα καὶ ποιοῦσα ἥλυσιν καὶ πορείαν τῶν ἄρθρων, καὶ τῶν ἀρμονιῶν, ἥτοι τῶν ποδῶν, βραδύπουν καὶ ἀργήν. ὦ στεροπὰ καὶ ἀστραπὴ Διὸς, ἀντὶ τοῦ ὦ ἡμέρα, ὦ νύξ σκοτία καὶ σκοτεινὴ, τί ποτε, ἀντὶ τοῦ διὰ τί ἄρα, αἶρομαι καὶ μετεωρίζομαι ἔννυχος καὶ νυκτερινὴ ἐν δείμασι, καὶ ἐν φόβοις, ἐν φάσμασι, καὶ φαντάσμασιν. χθὼν πότνια καὶ σεβασμία, μήτηρ τῶν ὀνείρων τῶν μελανοπτερύγων καὶ ἀφανῶν, ἀποπέμπομαι καὶ ἀποδιώκω τὴν νυκτερινὴν ὄψιν (λέγει δὲ τὸ ὄναρ,) ἣν εἶδον διὰ τῶν ὀνείρων περὶ τοῦ παιδὸς, ἤγουν ἔνεκα τοῦ παιδὸς, τοῦ φυλαττομένου κατὰ τὴν Θράκην, καὶ περὶ τῆς Πολυξένης, τῆς προσφιλοῦς θυγατρὸς. εἶδον γὰρ ὄψιν φοβερὰν, ἥτοι φόβου ποιητικὴν, ἔμαθον, ἐδάην, ἀκριβῶς ἔγνων. ὦ θεοὶ χθόνιοι, ἀντὶ τοῦ καταχθόνιοι ἢ ἐγχώριοι, σώσατε τὸν ἐμὸν παῖδα, ἤγουν τὸν Πολύδωρον, ὃς ἄγκυρά τε ὦν μόνος, ἥτοι στηρίγμα, καὶ φύλαξ τῶν ἐμῶν οἴκων, κατοικεῖ τὴν δυσχεῖμερον Θράκην, ἐν ἐπιτηρήσει τοῦ φίλου τοῦ πατρῶου καὶ πατρικοῦ, ἥτοι τοῦ Πολυμήστορος. ἔσται καὶ γενήσεται τι παράδοξον, ἡμῖν δηλονότι. ἤξει τι μέλος γοερὸν, καὶ θρηνῶδες, ταῖς γοεραῖς, ἡμῖν δηλονότι. οὐποτε, ἀντὶ τοῦ οὐδέποτε, ἢ ἐμὴ γνῶσις οὕτως, ὑπῆρξε δηλονότι, ἄφυκτος φρίσσει, ταρβεῖ. ποῦ ἄρα θεάσομαι, ὦ Τρωάδες, τὴν θείαν ψυχὴν τοῦ Ἑλένου, περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ τὸν Ἑλενον, ἢ τῆς Κασάνδρας, ἵνα διακρίνωσιν ἐμοὶ τοὺς ὀνείρους; εἶδον γὰρ ἔλαφον κατάστικτον, καὶ ταχεῖαν, σφαζομένην ἐν ὄνυχι λύκου αἵματηρᾶ, ἀποσπασθεῖσαν τῶν ἐμῶν γονάτων, ἀφαιρεθεῖσαν σὺν ἀνάγκῃ καὶ βίᾳ οἰκτρῶς, καὶ ἐλεεινῶς. καὶ 13. ἀρμονιῶν Matth. ἀρμονικῶν I. Conf. p. 236, 12. τόδε, καὶ τοῦτο, λέγω τὸ φάντασμα τοῦ Ἀχιλλέως, ὑπὲρ τῆς ἄκρας κορυφῆς τοῦ τύμβου, δεῖμα καὶ φόβος ἦλθεν ἐμοί. I.

3.104 59. ἐγερθεῖσα ἢ Ἑκάβη τεταραγμένη ἀπὸ τοῦ ὀνείρου ταῦτά φησιν. Gu. προϊοῦσα ἢ Ἑκάβη ἀπὸ τῆς σκηνῆς Ἀγαμέμνονος ταῦτά φησι χειραγωγουμένη ὑπὸ τῶν Τρωάδων διὰ τὸ ἀδυνάτως βαδίζειν ὑπὸ τε τῆς δυστυχίας καταπονηθεῖσα καὶ τοῦ γήρωος. A.M. Fl. 33. ἄγετε: ἐπὶρρηματικῶς, κομίσασθε. Fl. 21. φέρετε. Fl.

3.105 56. ἐκβάλλετε. Fl. 59. παῖδες: παιδίσκαι. Fl. 56. γραῦν: τὴν ἀσθενῆ. Fl. 56. πρὸ δόμων: ἤγουν ἔξω τῶν σκηνῶν. Fl. 21. ἤγουν ἔξω τοῦ δόμου τοῦ ἐμοῦ καὶ ἔμπροσθεν τῶν δόμων τοῦ Ἀγαμέμνονος. Fl. 59.

3.106 60. ὀρθοῦσαι: ὑψοῦσαι, ὑπερείδουσαι. Fl. 21. ἤγουν ἐπὶ τῶν ποδῶν ἰστᾶσαι. Fl. 17. κουφίζουσαι. Fl. 59. ἀντὶ τοῦ ἀνορθοῦσαι. Gr.

3.107

ὁμόδουλον: τὴν μεθ' ὑμῶν δοῦλον οὖσαν. Fl. 21. νῦν ὑποστηρίξεσθε τὴν ὁμόδουλον ὑμῖν, τὴν ἔμπροσθεν δὲ βασίλισσαν. Fl. 33. ἐμὲ δηλονότι, τὴν ποτὲ μὲν δέσποιναν οὖσαν, νῦν δὲ διὰ τὴν αἰχμαλωσίαν ὁμόδουλον ὑμῖν. λέγει γὰρ ταῦτα πρὸς τὰς ἀπὸ τῆς Τροίας αἰχμαλώτους γυναῖκας. Gr.

- 3.108 61. Τρωάδες: παῖδες ἐκ τῆς Τροίας. Fl. 21. ὦ γυναῖκες. Fl. 56. πρόσθε: πρότερον δὲ οὖσαν ἄνασσαν ὑμῖν, ἡγουν βασίλισσαν. Fl. 21. καὶ πρότερον δέσποιναν. Fl. 17. πρότερον οὖσαν δέσποιναν ὑμῶν. Fl. 59.
- 3.109 62. λάβετε: κρατήσατέ με. Fl. 56. 59. Gr. φέρετε: βαστάζετε. Fl. 56. 59. Gr. πέμπετ' ἡγουν ἀποπέμπετε, ἔξω φέρετε. Fl. 21. ὁδοποιήσατε. Fl. 6. ὁδηγεῖτε. Fl. 59. αἰείρατε: ἡγουν αἵρετε, ὑψώσατε, ἀναβαστάζετε. Fl. 6. 59. αἰείρετέ μου: λείπει τὸ σῶμα, ἐπαίρετέ μου τὸ σῶμα τῆς χειρὸς λαβόμεναι. Ἄλλως. ἄγετέ μου τὸ σῶμα τῆς χειρὸς λαβόμεναι, καὶ ἐγὼ τῷ βάκτρῳ διὰ τῆς χειρὸς ἐπαιρομένη τῷ οὐκ ὀρθῷ, ἀλλ' ἐπικαμπεῖ πορεύσομαι. A. πέμπετ', αἰείρετε: ἀνακουφίσατε. λείπει τὸ σῶμα. 2. ἦλθεν ἐμοί] His addidit King.: 4. Ἀγαμέμνωνος om. Fl. 33. Idem ἐζήτηι δὲ, ὥσπερ δῶρον, τινὰ ἀπὸ τῶν τῶν τρωάδων δουλίων διὰ—ὑπὸ τοῦ γήρωος πολυπαθῶν Τρωϊάδων. ἀπ' ἐμῆς οὖν, ἀπ' καὶ τῆς δυστυχίας.. ἐμῆς τῆς θυγατρὸς τοῦτο ἀποδιώξει, ὥ 12. ὑπερείδουσai] ὑπερέουσai Fl. 21. δαίμονες, παρακαλῶ, fortasse ex Bar. ὑπηρετοῦσαι Matth. Gr. δέμας: σῶμα. Fl. 17. 59. ἐπιλάβετε καὶ ἐπάρατε, κουφίσατέ μου τῆς ἀδυναμίας. Fl. 33. τὸ σῶμα ἐπαιρόμενον, τὸ σῶμα τῆς χειρὸς λαβομεναι. M.
- 3.110 64. γεραιᾶς χειρός: ἡγουν διὰ τῆς χειρὸς ἐμοῦ τῆς γεραιᾶς λαμβανόμεναι, ἐχόμεναι, ἀπτόμεναι. Fl. 6. 21. Gr. τὴν χεῖρα ἐμὴν τὴν γεραιάν. Fl. 17. χεῖρ, χειρὸς ἢ χερὸς Αἰολικῶς. Gu. προσλαζύμεναι: ἔστι καὶ λάζυμαι καὶ λάζομαι, τὸ λαμβάνω, τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ λάζυμι, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ λάζω. τὸ δὲ λάζω δύο σημαίνει, τὸ λαμβάνω καὶ τὸ ὑβρίζω. καὶ τὸ μὲν λαμβάνω γίνεται ἀπὸ τοῦ ἔλω τὸ λαμβάνω, καὶ τοῦ ἄγω ἄξω, ὃ δηλοῖ τὸ φέρω, καὶ τροπῇ τοῦ διπλοῦ εἰς διπλοῦν, ἐλάζω καὶ λάζω. τὸ δὲ ὑβρίζω ἀπὸ τοῦ ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ ξέω ἔστι δὲ Αἰολικόν. ἀπὸ γοῦν τοῦ λάζομαι παθητικοῦ, τοῦ δηλοῦντος τὸ λαμβάνω, γίνεται τὸ λαζοῖατο παρὰ τῷ ποιητῇ, οἷον “ὁδὰξ λαζοῖατο γαῖαν,” καὶ δῆλον ἐντεῦθεν ὅτι διαφορεῖται κατὰ τὴν σύνταξιν. I. ὑψούμεναι. Fl. 21. προσλαβόμεναι, Αἰολικῶς ἔτρεψε τὸ β εἰς ζ, τὸ δὲ ο εἰς υ. Fl. 25. 6. λήβω, ὃ μέλλων λήψω, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἄλλο ῥῆμα λαβάζω, καὶ κατὰ συγκοπὴν λάζω, λάξω, τὸ λαμβάνω. Fl. 6. 25.
- 3.111 64. σκίπωνι: τῷ κέντρῳ διὰ τῆς χειρὸς ἐπαιρομένη καὶ ἐπερειδομένη. Καὶ ἄλλως. τῷ οὐκ ὀρθῷ βάκτρῳ, ἀλλ' ἐπικαμπεῖ, ὡς διὰ πτωχείαν καὶ τούτου αὐτῆς ἀπορούσης. A.M.
- 3.112 64. σκολιῷ σκίμπωνι: λοξῷ ῥάβδῳ. Fl. 34. 56. 59. 76. Gr. ἐν καμπτῷ ῥάβδῳ. Fl. 21. ἐπερειστικῇ βακτηρίᾳ. Gr. σκίπων λέγεται ἡ ῥάβδος. ἐτυμολογεῖται δὲ ἀπὸ τοῦ σκιὰν ποιεῖν, ἢ ἀπὸ τοῦ σκεδαννύειν τὰ βλάπτοντα. δι' αὐτῆς γὰρ σκεδάννυμεν τὰ καθ' ἡμῶν διὰ τινὰ βλάβην ἐπερχόμενα. Fl. 6. 25. καὶ ἐγὼ ἐπικαμπεῖ βακτηρίᾳ διὰ χειρὸς λαβοῦσα. Fl. 33.
- 3.113 65. διερειδομένα: ἢ διὰ πρὸς τὸ χειρός. ἐπιστηριζομένη, διερειδομένη, 4. διὰ et ἀπτόμεναι om. Gu. λίαν ζέειν. MATTH. 9. Verba καὶ τὸ μὲν λαμβάνω— 14. ποιητῇ] Il. 2, 418. λάζω sunt etiam in Flor. 6. 25. nisi ib. διαφορεῖται] διαφορεῖται I. quod in 6. ἐλάζω καὶ λάζω, in 25. 15. ὑψούμεναι] ὑψώμενοι Fl. 21. tantum ἐλάζω καὶ desunt. Ex iisdem 17. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἄλλο ῥῆμα] καὶ ἐξ verba τὲ δὲ ὑβρ.—Αἰολικόν desumta αὐτοῦ ἄλλος μέλλων λαβάζω Fl. 25. sunt, quum in editis schol. 19. σκίπωνι—ἄλλως om. A. tantum esset, τὸ δὲ ὑβρίζειν ἀπὸ τοῦ 20. ὀρθῷ βάκτρῳ, ἀλλ' ὀρθῷ καὶ A. στηριζομένη, διαναπαυομένη. M. ἀναπαυομένη. Fl. 21. ἡγουν διὰ τῆς χειρὸς στηριζομένη. Gr.

βραδύπουν ἤλυσιν ἄρθρων: τὴν βραδεῖαν ἔλευσιν καὶ πορείαν τῶν ἄρθρων προσταθεῖσα τῶ σκίπωνι. M. βραδύπους, ὁ βραδὺς τοὺς πόδας. ἐνταῦθα δὲ τὴν κίνησιν λέγει βραδύπουν, τὸν πόδα τιθεὶς ἀντὶ τῆς πορείας. B. Gu. I. βραδύπουν: ἀργὴν διὰ τὸ γῆρας. Bar. 74. βραδεῖαν, τὴν βραδυκίνητον. Fl. 59. στηριζομένη σπουδάσω τὴν βραδεῖαν ἔλευσιν ἐνδυναμοῦσα. Fl. 33.

- 3.115 67. ἤλυσιν: πορείαν. εἰώθασιν οἱ ποιηταὶ μετατιθέναι τοὺς χρόνους· τὸ γὰρ ὅλουμένην οὐλομένην λέγουσιν, οὕτω καὶ τὴν ἔλευσιν ἤλυσιν. I. ἤλυσιν: πόρευσιν. Fl. 59. σπεύσω τὴν κίνησιν τὴν βραδύπουν διὰ τῶν ἐμῶν ποδῶν ἀρμονιῶν. Fl. 21. προτιθεῖσα: ἐμαυτὴν καὶ διεριδομένη. Fl. 21. προβιβάζουσα. Fl. 6. 59. καὶ πορείαν τῶν ἐμῶν μελῶν προσθήσω διὰ τὴν συμφοράν. Fl. 33.
- 3.116 68. τὸ ὦ στεροπὴ Διὸς ἀντὶ τοῦ ὦ ἡμέρα, ἡ δίκην ἀστραπῆς λάμπουσα· ἡ ἐπειδὴ πρὸς τὴν τοιαύτην ὄψιν ἐδυσχέραине, ποιεῖ τὸν λόγον πρὸς τὴν ἀστραπὴν τοῦ Διὸς, ἵνα ἀποτρέψῃ αὐτὴν καὶ ἀφανίσῃ. B.I. ὦ στεροπά: ἡγουν ὦ ὄνειρον. Fl. 59. αὐτὸν τὸν Δία ἐπικαλεῖται. A.M. Fl. 22. Gr. στεροπὴν ἐνταῦθα τὸν ὄνειρον κατὰ τὴν ἀστραπὴν...ταχέως ἀφανίζεται, ἡ διὰ τὸ καταπληκτικόν, ὥσπερ καὶ ἡ ἀστραπή. Fl. 59.
- 3.117 σκοτία: μέλαινα. Fl. 21. ὦ ἀστραπὴ τοῦ Διὸς, ὦ σεβασμία νύξ· καὶ οὕτως ὦ σελήνη, ἡ δίκην ἀστραπῆς καταυγάζουσα τὸν νυκτερινὸν καιρόν. Fl. 33.
- 3.118 69. τί ποτὶ τίνος ἔνεκεν, πῶς. Fl. 17. 21. αἶρομαι: μετεωρίζομαι. M. ἀντὶ τοῦ ἐπαίρομαι καὶ μετεωρίζομαι καὶ ὥσπερ ἀνάστατός εἰμι. ἔννυχος δ' εἶπε πρὸς τὸ αἶρομαι, δέον ἐννύχως εἰπεῖν. B.I. αἰωροῦμαι, ἐπαίρουαι. Fl. 6. ἐκφοβοῦμαι. Fl. 59. φαντάζομαι, 1. In A. τὸ δὲ διεριδομένη, ἐπιστηριζομένη, δύπορος, μετεωριζομένη. 10. ὅλουμένην Matth. pro ὅλοημένην. 6. τιθεῖς] συντεθεῖς B. Gu. unde Accusativum οὐλομένην posuit fortasse συντιθεῖς scribendum cum grammaticus respiciens ad Iliadis Musgravio: quo significatur adjectivum versum secundum. βραδὺς cum πούς esse compositum, 15. τὸ ὦ] τὸ om. I., Διὸς om. B. non cum πορείας vocabulo, 17. ἀφανίσῃ] Pergunt B.I. τὸ δὲ i. e. βραδύπους dictum esse pro βρα- αἶρομαι—(schol. v. 69.) μετεωρίζομαι ἀπὸ τοῦ καθεστηκότος. Id. διὰ τί ποτε φαντάζομαι ἐν τῇ νυκτὶ οὕτως. Fl. 33.
- 3.119 70. δείμασι, φάσμασιν: ἥτοι ἀντὶ τοῦ δεινοῖς φάσμασιν ἢ δείμασι φασμάτων. ὁ δὲ νοῦς, τί μετεωρίζομαι ἐν τούτοις τοῖς φάσμασι. A.M. φόβοις φασμάτων· ἡ δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς. Fl. 6. 17. 56. 59. 76. ἐν δείμασι φαντασμάτων ἐχρῆν εἰπεῖν, ἀλλ' ὅμως ἀντὶ γενικῆς ἡ δοτικὴ φέρεται. Fl. 21. τὸ δείμασι φαντάσμασιν, ἢ ἐν φαντάσμασι καὶ ὄνειροις, δείμασι καὶ δειματοποιοῖς, ὥσπερ καὶ σχέτλιος ὁ σχετλιοποιὸς, συντακτέον, ἢ καὶ οὕτως, ἡγουν ἐν δείμασι καὶ φοβήμασι, καὶ ἐν φαντάσμασιν. Fl. 59. φοβερismoῖς, φαντασίαις. Fl. 33. φοβήμασι, ἐνυπνίοις. Gr.
- 3.120 ὦ πότνια χθών: γρ. νύξ. M. ὦ σεβασμία γῆ. A. Fl. 17. 21. 33. 59. Gr. ἡ οὕτως ὦ μητρικὴ γῆ, τί δή μοι ὥδε τὰ σκοτεινὰ ὄνειρα καὶ δι' ὅλης νυκτὸς ἀποπλανῶμαι διὰ τὴν τῶν ὀνείρων θεωρίαν. Fl. 33.
- 3.121 71. μελανοπτερύγων: ἐπειδὴ ἐν νυκτὶ προσπελάζουσι. καὶ Ἡσίοδος περὶ τῆς νυκτὸς λέγων ἐπιφέρει “ἔτικτε δὲ φῦλον ὀνείρων.” οἱ δὲ γράφουσι χθών· οὕτως εἶπεν, ἐπειδὴ ἐκ τῆς γῆς λέγονται ἀναπέμπεσθαι οἱ ὄνειροι. M. Ἄλλως. τὴν γῆν εἶπεν, ἐπειδὴ ἐξ Αἰδοῦ λέγονται οἱ ὄνειροι ἀναπέμπεσθαι. Ἡσίοδος δὲ Νυκτὸς τοὺς ὀνείρους φησὶν. A.M.
- 3.122 μελανοπτερύγων: διὰ τοῦτο τὴν χθόνα μητέρα τῶν ὀνείρων φασὶν ἢ διότι τὰ βρώματα ἐξ αὐτῆς ἐστὶ, δι' ὧν οἱ ὄνειροι, ἢ διότι ἐξ αὐτῆς ἡ νύξ εἶναι δοκεῖ, ὑπὸ γῆν ὄντος τοῦ ἡλίου. μελανοπτέρυγα δὲ τὰ ὀνείρατα λέγεται ἢ ὥς ἐν τῇ νυκτὶ γινόμενα καὶ ταχέως εἰς λήθην ὄντα, ἢ ὅτι σκοτεινὸν ἔχει τὸν κατ' αὐτὰ νοῦν, καὶ οὐδεὶς δύναται αὐτὰ διακρίναι. B. μητέρα τῶν ὀνείρων εἶπε τὴν γῆν, ἢ ὅτι ἐξ ἀντιφράξεως τῆς σκιάς αὐτῆς ἡ νύξ γίνεται, καθ' ἣν καθεύδοντες οἱ ἄνθρωποι τοὺς ὀνείρους βλέπουσιν, ἢ καθ' ἑτέρους, ὅτι ἐκ μὲν τῆς γῆς αἱ τροφαὶ, ἐκ δὲ τῶν

τροφῶν οἱ ὕπνοι, ἐκ δὲ τῶν ὕπνων οἱ ὄνειροι· τῆς 4. τούτοις τοῖς] τοιούτοις A. 19. Ἄλλως om. A. 5. φόβοις—] Gu. οἶον φασμάτων. 20. δὲ Cobetus. γὰρ M. ἡ δοτικὴ ἀντὶ γενικῆς ὀνειράσι φάσμασιν 28. ἀντιφράξεως] ἀντιφράσεως B. ἔρωσιν. in quo scholio, rubrica scripto, Gu. verba φασμάτων—γενικῆς uncis atramento ib. κ. οἱ ἄ.] οἱ ἄ. κ. l. pictis seclusasunt. MATTH. 30. τῆς γῆς ἄ. οἱ ὄνειροι om. Gu. 17. Ἡσίδος] Theog. 212. γῆς ἄρα οἱ ὄνειροι. μελανοπτέρυγας δὲ τοὺς ὀνειρούς εἶπεν, ὅτι ἐν τῷ σκότειν δοκοῦσιν ἵπτασθαι ἄστατοι γὰρ εἰσι. B. Gu. I.

- 3.123 μελανοπτέρυγων: διὰ τὸ τὴν νύκτα ἔρχεσθαι μέλανοι καλοῦνται. Fl. 21. τῶν μελαίνας πτέρυγας ἐχόντων. Fl. 17. μελάνων, ἀφανῶν καὶ σκοτεινῶν. Fl. 59. πτέρυγας τιθέασιν οἱ Ἕλληνες πᾶσι τοῖς σύντονον ἔχουσι κίνησιν. Gr.
- 3.124 μᾶτερ: αἰτία. Fl. 17. δημιουργή. Fl. 6.
- 3.125 72. ἀποπέμπομαι: ἀπ' ἐμαυτῆς ἐκβάλλομαι τὴν νυκτερινὴν θέαν, τὸ φάντασμα. Ἄλλως. ἀποτροπιάζομαι τὴν νυκτερινὴν φαντασίαν καὶ τὴν θέαν τοῦ ὀνείρου, ἥντινα εἶδον περὶ τοῦ ἐμοῦ παιδὸς Πολυδώρου τοῦ σωζομένου κατὰ Θρήκην καὶ τῆς Πολυξένης. τὸ δὲ εἶδον λείπει. A.M. νυκτερινὴν ὄψιν. ἀντὶ τοῦ, εἴθε πόρρω ἀπ' ἐμοῦ γένηται ἡ ὄψις αὕτη. A. ἀποδιώκω, μισῶ. A. ἤγουν ἀποτροπιάζομαι. Fl. 6. 17. 34. 56. 76. 59. Gr. ἤγουν ὁρῶ καὶ κεῖμαι εἰς νυκτερινὸν φάντασμα. Fl. 21. ὄψιν: θέαν. Fl. 17. ὄνειρον. Fl. 59.
- 3.126 74. τοῦ σωζομένου: οὐκ εἶπε τοῦ ὄντος, ἀλλὰ τοῦ σωζομένου· ὃ γὰρ ἠβούλετο, τὸ σώζεσθαι τὸν παῖδα δηλονότι, τοῦτο καὶ λέγει. B. Gr. I. ἤγουν τοῦ τρεφομένου. Fl. 21.
- 3.127 κατὰ Θρήκην: τοῦτο ὡσπερ οὐκ ἐν Θράκῃ οὐσά φησι, τῆς σκηνῆς ὑποκειμένης ἐν Χερρονήσῳ. ῥητέον δὲ ὅτι ποιητικὸν ἔθος τὸ τοιοῦτον. Ὅμηρος “υἱεὶ δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἤγετο κούρην.” ἐν Σπάρτῃ γὰρ ἐστὶν ὁ Μενέλαος. A.M. κατὰ: εἰς. Fl. 21. τοῦ κατὰ τὴν Θρήκην φυλαττομένου. Fl. 33.
- 3.128 75. ἀμφί: ἀπὸ κοινοῦ τὸ εἶδον. M. ὁμοῦ καὶ περὶ τῆς Πολυξένης ἀπὸ κοινοῦ ὑπακούεται τὸ εἶδον. ἀμφί ποιητικόν, ἢ περὶ κοινόν. Gu. φίλης ἀγαπητικῆς. Fl. 59. καὶ περὶ τῆς προσφιλεστάτης μου θυγατρὸς Πολυξένης διὰ τῶν νῦν ὀνείρων καὶ φαντασμάτων. Fl. 33. δι' ὀνείρων: ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὄψιν. M.
- 3.129 76. εἶδον: ἐθεασάμην. Fl. 59. ἐθεάθην γὰρ φοβερὰν θεωρίαν καὶ ἔγνω. Fl. 33. τὸ εἶδον τὸ ὀπίσθεν καὶ τοῖς ἔμπροσθεν ἐπεκτείνεται. Gr.
- 3.130 φοβερὰν: φόβον ἐμποιοῦσαν. Fl. 6. 17. θαυμασίαν. Fl. 21. ἔμαθον, ἐδάην: ἐκ παραλλήλου, ἐνόησα. Fl. 6. τί ἐστί. Fl. 21. ἐδάην: ἐδιδάχθην. Fl. 6. 21. τὸ αὐτό. Fl. 17. ἐδιδάχθην, ἤγουν ἐπιστημονικῶς ἔμαθον. Fl. 59. ἔμαθον ἐπιστημόνως. Gr.
- 3.131 77. χθόνιοι: καὶ οἱ ἐπιχθόνιοι, ἥτοι οἱ ἐπάνω τῆς γῆς, τουτέστιν οἱ ἐγχώριοι καὶ ἐντόπιοι, καὶ οἱ ὑποχθόνιοι, ἥτοι οἱ ὑποκάτω τῆς γῆς. I. γήϊνιοι. FM. 21. Τρωϊκοί. Fl. 56. ὑπόγειοι. Gr. Πλούτων καὶ Περσεφόνῃ. Fl. 59. Gu. σώσατε: (ζῶντα. Gr.) φυλάξατε. Fl. 17. 59. Gr. ὦ καταχθόνιοι θεοί, διασώσατε τὸν ἐμὸν παῖδα Πολύδωρον. Fl. 33.
- 3.132 78. ὃς μόνος: ὅστις ἐπὶ τῶν ἐμῶν οἴκων ἄγκυρα ὑπολειπόμενος τὴν Θράκην οἰκεῖ ἐν τοῖς ἀτυχήμασι σωζόμενος. A.M. Ἄλλως. οἶται ζῆν αὐτὸν, μετ' οὐ πολὺ δὲ γινώσκει ὅτι τέθνηκε, καὶ γίνεται διπλοῦν τὸ πάθος τῆς τραγωδίας, πῇ μὲν Πολυξένην ὀδυρομένης τῆς Ἑκάβης, πῇ δὲ Πολύδωρον. A. ἢ πρὸς τὸ μόνος ὑποστικτέον, ἵν' ἢ τὸ τε οὐκ ἄργον, οὕτως ὃς μόνος ὑπάρχων ἐμοὶ ἀπὸ τῶν ἐμῶν παίδων, καὶ ἄγκυρα τῶν ἐμῶν οἴκων, ἐπειδὴ ἐλπίς ἐστὶν αὐτὸν ἀνακτήσασθαι τὴν ἡμῶν ἀρχὴν, κατέχει τὴν χιονώδη Θράκην· ἢ τὸ ἄγκυρα πρὸς τὸ οἴκων καὶ πρὸς τὸ ἐμῶν ἐκκληπτεόν, οὕτως ὃς μόνος ἄγκυρα ὦν τῶν οἴκων, καὶ τῶν ἐμῶν, ἥτοι τῶν κατ' ἐμὲ πραγμάτων, κατέχει τὴν Θράκην. B.I. οἴκων ἄγκυρα: τουτέστι τελευταία ἄγκυρα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ναυτιλλομένων, οἱ τὰς ἄλλας ρίψαντες ἀγκύρας. ἂν μὴδὲν δι' αὐτῶν

ἀνύσωσιν, ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ τὰς ἐλπίδας ἔχουσιν. B. Gu. I. ἀσφάλεια, βασιλεία. M. F. 21. στερέωμα. Fl. 17. ἄγκυρα καὶ στήριγμα καὶ ρίζα. Fl. 59. ὅστις μόνος ἥλπιζον ὑπάρχειν τῶν ἡμετέρων οἰκῶν κληρονόμος. Fl. 33.

- 3.133 79. χιονώδη: τὴν ψυχρὰν, τὴν ὑψηλὴν καὶ χειμερινὴν καὶ χειμαζομένην. A. τὴν ψυχρὰν. Fl. 6. 17. 56. 59. 76. Gr. τὴν συνεχῶς χειμάζουσαν. Fl. 21. κατέχει: κατοικεῖ. A. ἀντὶ τοῦ ἔχει (οἰκεῖ Fl. 6. 17. Gr.). ἢ κατὰ περισσὴν. Fl. 6. 566. 59. 76. Gr. κατέχων αὐτὸς καὶ φυλάττων εἰς τὴν χιονώδη Θράκην. Fl. 33.
- 3.134 80. φυλακαῖσιν: ἐν συντηρήσεσιν. A. Fl. 21. ἀσφαλείαις. Fl. 59. ἐν ταῖς τηρήσεσι τοῦ πατρικοῦ φίλου ἦν. Fl. 33. ἐπιτηρήσεσι. Gr.
- 3.135 83. ἥξει τι νέον: νέον, τὸ νεαρὸν καὶ τὸ χαλεπὸν, ὡς ἐνταῦθα. I. ἔσται τι νέον: γενήσεται ὃ οὐ γινώσκομεν. τὸ νέον λαμβάνεται καὶ ἐπὶ καινοῦ τινὸς καὶ ἐπὶ δεινοῦ. Fl. 6. 25. ἔσεται πρᾶγμα μάταιον. Fl. 21. νεοστόν. Fl. 56. γενήσεται καινόν. Fl. 59. τὸ νέον ἀντὶ τοῦ δεινόν· τὸ νεωστὶ, τὸ ἰσχυρόν, τὸ ἀπαλὸν καὶ τὸ παράδοξον, ὅπερ καὶ ἐνταῦθα. Fl. 59.
- 3.136 84. γοερὸν: τὸ γοερὸν καὶ ὁ γόος καὶ τὸ κωκύειν ποιαὶ φωναὶ εἰσι, καὶ ταῦτά εἰσι τῇ τ' ἐννοίᾳ καὶ τῇ προφορᾷ. συγγενὴ γάρ ἐστι τό τε γ καὶ κ. μέσον γάρ ἐστι τὸ γ τοῦ κ καὶ χ. B. Gu. I. μέλος γοερὸν: θρῆνος θρηνῶδες. B. Fl. 6. λυπηρόν, θλιβερόν ἐν ἡμῖν ταῖς ἀθλίαις. Fl. 21. ποιαὶ φωναί. Fl. 17. ἐλεύσεται θρῆνος θρηνητικὸν ἡμῖν ταῖς θρηνούσαις. Fl. 59. παραγενήσεται τι μέλος θρηνητικὸν ἡμῖν. A.M. Fl. 33. γοεραῖς: ἡμῖν ταῖς γοεραῖς. M.
- 3.137 85. οὐποτ' ἐμὰ φρήν: οὐποτε, φησὶν, ἢ ἐμὴ φρήν οὕτω φρίσσει. εἴτα ἐπάγει ἀλίαςτος, ἥγουν ἄφυκτος, τουτέστιν, ὃ φοβεῖται ἢ ἐμὴ φρήν, οὐ δύναται τοῦτο φυγεῖν. τὸ ταρβεῖ δὲ ταυτὸν τῷ φρίσσει. ἢ οὐποτε ὁ ἐμὸς λογισμὸς ταρβεῖ, ὡς ἔξω φόβων καὶ κακῶν εἶναι. B. Gu. I. οὐποτ': φησὶν ἢ Ἐκάβη ὅτι οὐδέποτε δεδίττω τι καὶ γίνομαι ἄφυκτος ἐκεῖνου. Ἄλλως. οὐδέποτε ἢ ἐμὴ ψυχὴ ἀχώριστος μένει φόβου, τουτέστιν, αἰὲν ἐν κακοῖς εἰμί. Fl. 25. οὐδέποτε, φησὶν, ἢ ἐμὴ ψυχὴ ἢ ἢ ἐμὴ διάνοια ὥδε φόβου ἀχώριστός ἐστιν, ἀλλ' αἰὲν τρέμει καὶ φοβεῖται. οἰονεῖ ὅτι φοβοῦμαι καὶ ὑπονοῶ λέγεται. Fl. 33. ἀλίαςτος: ἀμετακίνητος. A. ἀνέκφευκτος: ἀπὸ τοῦ λιάζω τὸ ἐκφεύγω, τουτέστιν, οὐδέποτε ἐκφεύγει ἢ δειλίᾳ ἀπὸ τῆς ἐμῆς ψυχῆς. Fl. 25. ἀμέτοχος. Fl. 17. ἥρεμος, ἀτάραχος. Gr.
- 3.138 86. φρίσσει, ταρβεῖ: θαυμάζει, δειμαίνει. Fl. 21. τὸ μὲν 10. καὶ τὸ] τὸ om. Gu. om. Gu. 11. ταυτάεισι] ταυτόν ἐστι B. Gu. 24. ἢ ἢ ἐμὴ Matth. pro ἢ ἐμοί. 12. ἐστι τό τε γ καὶ κ B. εἰσὶ τὸ 28. ἀτάραχος est etiam gl. in M., γ καὶ τὸ κ Fl. 6, I. ex quo praeterea ad ταρβεῖ enotatum 18. εἴτα— ἄφυκτος om. B. τινὲς τὸ ταρβεῖν ἀντὶ τοῦ ib. ἄφυκτος] ἀφύκτως φρίσσει Gu. ἀτάραχος. 19. τὸ ταρβεῖ—φρίσσει] ταρβεῖν— 29. θαυμάζεν—] Pars hujus scholii φρίσσειν I. τὸ ταρβεῖ—κακῶν εἶναι est in Fl. 25. sic finita, ὃ δὲ νοῦς, οὐ- φρίσσει καὶ ταρβεῖ ταυτόν ἐστιν· ὃ δὲ νοῦς, οὐδέποτε ἢ ἐμὴ ψυχὴ ἀχώριστος φόβου μένει, τουτέστιν ἐν κακοῖς αἰὲν μένει. ἢ οὕτως· οὐδέποτε ἢ ἐμὴ ψυχὴ ὑπονοεῖ τι καὶ τούτου ἀχώριστος γίνεται. ἢ, οὐδέποτε ἀχώριστος φόβου ἢ ἐμὴ ψυχὴ γίνεται. τινὲς οὕτως· οὐδέποτε ἢ ἐμὴ ψυχὴ φρίσσει καὶ φοβεῖται τι ἢ ὑπονοεῖ καὶ τούτου ἀχώριστος γίνεται, οἶον, εἴ τι φοβοῦμαι καὶ ὑπονοῶ, τοῦτο καὶ γίνεται. A.M.
- 3.139 87. τοῦ ποτε θεῖαν: ἀρίστην, τοῦ ἐμοῦ υἱοῦ τοῦ μάντεος ψυχὴν. Fl. 21. ἄρα μαντικὴν, τουτέστι τὸν Ἑλενον· ἔζη γάρ. Fl. 6. 56. 59. Gr. τουτέστι τὸν Ἑλενον. ἀπὸ τοῦ κρείττονος μέρους αὐτὸν ὀνομάζει, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς ἀντὶ τοῦ τὸν δεῖνα εἰπεῖν τὴν ἱερὰν λέγομεν κεφαλὴν. Fl. 59. ὁ Ἑλενος καὶ ἡ Κασάνδρα μαντικοὶ ἦσαν, δι' ὃ λέγει, ποῦ μοι ὁ Ἑλενος καὶ ἡ θεία αὐτοῦ ψυχὴ, καὶ ἡ Κασάνδρα, ἵνα μοι κρίνωσι τοὺς ὀνειρούς. Fl. 33.
- 3.140 ποῦ ποτε θεῖαν Ἑλένου ψυχάν: ἔζη γάρ Ἑλενος, καὶ ὡς μὲν τινες ἱστοροῦσιν, ἠὲ τομὸλῃσεν, ὡς δὲ τινες, ὑπὸ τῶν πολέμιων ἐλήφθη. ὃ δὲ νοῦς, ποῦ μοι ἄρα ἢ τοῦ Ἑλένου ψυχὴ καὶ ἡ μαντικὴ

Κασάνδρα. περιφραστικῶς δὲ εἶπε ποῦ μοι ἄρα ὁ Ἑλενος καὶ ἡ Κασάνδρα, ἵνα μοι ὡς μάντεις ὄντες κρίνωσι τοὺς ὀνείρους. A.M.

- 3.141 Ἑλένου ψυχάν· Ἑλένου καὶ Κασάνδρας ἐν ναῶ Ἀπόλλωνος ὄντων, ἐλθόντες ὄφεις, καὶ τὰ αὐτῶν περιλείξαντες ὦτα, οὕτως ὀξυηκούς εἰργάσαντο ὡς μόνους τὰς τῶν θεῶν ἀκούειν βουλὰς καὶ μάντεις ἄκρους εἶναι. εἶπε δὲ τὸ ψυχὴν Ἑλένου, ἐπειδὴ τεθνηκῶς ἦν, Κασάνδραν δὲ καὶ οὐ Κασάνδρας, ἐπειδὴ ζῶσα ἦν. B.I.
- 3.142 Κασάνδρας· τὴν θεῖαν ψυχὴν. Fl. 59. τῆς ἐμῆς θυγατρὸς. Fl. 21. ἐσίδω· θεάσω. Fl. 6. θεάσομαι. Gr. ὄψομαι. Fl. 21. οὐκ εἶπεν ὄψομαι ὀριστικῶς, ἀλλ' ἐσίδω ὑποτακτικῶς· αἰεὶ γὰρ τὰ ἀπορηματικά, τουτέστι τὰ ἀπορίαν ἐμφαίνοντα, ὑποτακτικοῖς συντάσσονται, οἷον τίς γένωμαι, καὶ πῇ τράπωμαι. B. Gu. I.
- 3.143 89. ὥς· ἵνα. M. κρίνωσιν· ἵνα διαλύσωσι, ἤγουν διακρίνωσιν, ὅθεν καὶ ὀνειροκρίτης. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. διερμηνεύσωσιν· ὅθεν καὶ ὀνειροκρίτης. Gr.
- 3.144 90. εἶδον γάρ· ἐξήγησις τοῦ ὀνείρου. Fl. 21. ἐθεασάμην. Fl. 59.
- 3.145 βαλίαν· γράφεται καὶ βαλιά καὶ βαλία. διαφέρει δέ· βαλία μὲν γὰρ λέγεται ἡ ταχεῖα παρὰ τὸ λίαν βαίνειν, βαλιά δὲ ἡ κατάστικτος καὶ φολιδωτός. Ἄλλως. εἶδον γὰρ βαλίαν ἔλαφον σφαζομένην ἐν ἀνάγκῃ τῷ αἵματοποιῶ ὄνυχι τοῦ λυκοῦ ἀναρπασθεῖσαν ἀπὸ τῶν ἐμῶν γονάτων οἰκτρῶς. A.
- 3.146 βαλίαν· βαλιά ἀπὸ τοῦ βάλλω. Fl. 9. τὴν ὀξεῖαν καὶ οἷον σύντονον τῷ σώματι, ἀπὸ τοῦ λίαν βαίνειν· ἢ βαλιὰν ἐνεργὸν τῷ βήματι, ἢ τὴν κατάστικτον καὶ ποικίλην. βαλιά ἡ κατάστικτος ἔλαφος λέγεται, καὶ βαλιά ἡ δρομικωτάτη, ἢ βαίνουσα λίαν. Fl. 25. τὸ βαλιὰν ἢ τὸ ταχεῖαν ἀπὸ τοῦ λίαν βαίνειν, ἢ τὴν κατάστικτον ὀξυτόνως, ἀπὸ τοῦ τὰς στίξεις αὐτῆς βολαῖς καὶ τρώσεσιν ἐοικέναι, ἤγουν αἱματώδεις καὶ κοκκίνους. Fl. 59. βαλίαν· ἔλαφος ἡ τελεία καὶ ὀξεῖα ἐκ τοῦ βαίνειν λίαν. Fl. 33.
- 3.147 αἵμονι χαλᾶ· τῇ φονικῷ, τῇ αἵματοποιῶ ὄνυχι. M. αἱματηρῷ ὄνυχι. Fl. 17. 21. Gr. χαλᾶ· διὰ ὄνυχος. Fl. 6. χεῖλος τὸ τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τοῦ χέω διὰ διφθόγγου· χηλὴ δὲ ὁ ὄνυξ ἀπὸ τοῦ χαλῶ. Fl. 9.
- 3.148 91. σφαζομένην· συνάπτεται τοῦτο πρὸς τὸ οἰκτρῶς. Fl. 6. ὑπὸ λύκου κατάστικτον διὰ τῶν χηλῶν ἤγουν ὀνύχων σφαζομένην. Fl. 33.
- 3.149 ἀπ' ἐμῶν· τὸ σχῆμα πρωθύστερον. Fl. 59. σπασθεῖσαν· τῇ ἀνάγκῃ ἀποσπασθεῖσαν μετὰ βίας τῶν ἐμῶν γονάτων. M. ἀρπασθεῖσαν μετὰ ἀνάγκης, βιαίως. Fl. 17. 21. 34. 56. 76. ἀρπασθεῖσαν καὶ ἐλκυσθεῖσαν, ἤγουν σὺν βίᾳ. Fl. 59. καὶ ἀπὸ τῶν ἐμῶν κόλπων ἀποσπασθεῖσαν δι' ἀνάγκης ὀδυνηρῶς. Fl. 33. ἤγουν ἀρπασθεῖσαν. Gr. ἀφαιρεθεῖσαν. Gu.
- 3.150 93. οἰκτρῶς· ἤγουν οὕτως, ὥστε ἐλεῆσαι τινὰ ἰδόντα καὶ καμφθῆναι. Cant. ἐλεεινῶς. M. Gr. ἀνηλεῶς. M. Fl. 21. 56.
- 3.151 καὶ τόδε δεῖμα· καὶ τοῦτο τὸ φάντασμα τοῦ Ἀχιλλέως πλέον με φοβεῖσθαι ποιεῖ· συντείνει γὰρ εἰς τὸν ὄνειρον, καὶ εἰς ἐμὲ ἐτράπη τὰ κατὰ τοῦ Ἀχιλλέως γέρας αἰτοῦντος τοὺς Ἑλλήνας μίαν τῶν Τρωϊκῶν γυναικῶν εἰς σφαγὴν· οὐ γὰρ ἰδικῶς τὴν Πολυξένην ἠτήσατο, ἀλλὰ μίαν τῶν αἰχμαλωτίδων κάλλει ὑπερφέρουσιν. M. Fl. 25.
- 3.152 καὶ τόδε δεῖμα· καὶ τόδε, ὃ μέλλω εἰπεῖν, φόβημά ἐστιν, τὸ φάντασμα τοῦ Ἀχιλλέως, τὸ φανέν δηλονότι ὑπὲρ τῆς ἄκρας κορυφῆς τοῦ τύμβου, δεῖμα καὶ φόβος ἦλθεν ἐμοί. I. δεῖμα· φόβος. Gu. τὸ φόβημα. Fl. 6. 17. τόδε· ὅπερ εἶδον. Gr.
- 3.153 94. ὑπὲρ ἄκρας· ἄνω ὑπὲρ τοῦ ἄκρου τῆς κορυφῆς τοῦ τύμβου. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. τοῦ ἐν Χερρονήσῳ κενοταφίου. ἐτάφη γὰρ ἐν Τροίᾳ φονευθεὶς ὑπὸ Πάριδος ἐν τόξοις εἰς τὸν τῆς

Ἀθηνᾶς νεών, ὅτε τοῦτον ἔμελλε Πρίαμος Πολυξένη συνάψαι. εἰκότως δὲ ταύτην σφάγιον ἤτησεν, ὅτι δι' αὐτὴν πεφόνευται. τὸ δὲ ποιεῖν κενοτάφιον ἔθος ἦν τοῖς Ἑλλησιν εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῶν ἀποικομένων. Gu.

3.154 95. φάντασι': τὸ φανὲν δηλονότι καὶ τὸ εἶδωλον. Fl. 17. 59. καὶ τὸ τοιοῦτον δεῖμα καὶ φόβισμα ἦλθεν ὑπὸ τῆς κορυφῆς καὶ ἄκρας τοῦ Ἀχιλλέως τάφου, δῆλον τὸ ὄραμα. Fl. 33. φάντασμα: διὰ τό. Gr. εἶδωλον. Gu.

3.155 96. γέρας: τιμὴν. Fl. 21. Gr. εἰς τιμὴν. Fl. 17. πολυμόχων: τῶν πολλὰ κοπιασάντων. Fl. 17. δυστυχῶν. Fl. 59. δυστυχεστάτων. Gr. πολυπαθῶν. Gu.

3.156 97. Τρωϊάδων: γυναικῶν δηλονότι. Fl. 21. καὶ ἐζήτει τιμὴν μίαν ἐκ τῶν Τρωϊκῶν γυναικῶν τῶν ὑπομενουσῶν πολλὰ κακά. Fl. 33.

3.157 98. ἀπ': μακράν. τὸ δευτερολογεῖν ἢ ἐπὶ χαρᾶς ἢ ἐπ' ἐκπλήξεως, ὡς ἐνταῦθα, ἢ ἐπὶ θλίψεως. Gr. τόδε: ἡγουν τὸ αἶτημα. Gr. τὴν τοῦ γέρου αἴτησιν ἢ τὸ δεῖμα.) Gu. αἴτησιν τῆς Πολυξένης. Fl. 6. τὸ φάντασμα καὶ τὸ δεῖμα. Fl. 21. 56. τὸ ζήτημα τοῦ Ἀχιλλέως. Fl. 59.

3.158 99. πέμψατε: ἀποπέμψατε, ὧ θεοὶ, δεομένης μου ὑπακούοντες, ἀποπέμψατε, ὧ θεοὶ, τοῦτο τὸ φάντασμα τῆς ἐμῆς θυγατρὸς δεομένης μου ἐπακούοντες. M. ἀποστήσατε. Fl. 17. ἀποπέμψατε, ὧ θεοί. Fl. 21. 17. ἀποδιώξατε. Gr. ὧ θεοὶ, ἰκετεύω ἐκβῆναι τὸν ὄνειρον ἐπ' ἀγαθῷ. Fl. 33.

3.159 100. Ἐκτάβη: ὁ χορὸς ἐκ Τρωϊάδων αἰχμαλώτων γυναικῶν. ὁ δὲ λόγος, ὧ Ἐκάβη, πρὸς σὲ ὠρμήθην μετὰ σπουδῆς τὰς δεσποτικὰς σκηνὰς τοῦ Ἀγαμέμνονος καταλιποῦσα. A.M. ἔοικεν οὐ διασωθῆναι Ἐκάβην μέχρι τῆς σκηνῆς Ἀγαμέμνονος, ἐμποδισθεῖσαν παρὰ τοῦ χοροῦ, ἀλλ' ἀπελθεῖν εἰς τὴν σκηνὴν Πολυξένης. Gu. χορὸς ἐκ Τρωϊάδων αἰχμαλωτίδων γυναικῶν. χορὸς διαιρεῖται εἰς τρία, εἰς στάσιμα, εἰς παροδικὰ καὶ εἰς κωμικά. Fl. 25. ὁ χορὸς ἐκ τῶν Τρωϊκῶν γυναικῶν τῶν αἰχμαλωτισθεισῶν συνέστη. Fl. 33. ὁ δὲ λόγος, ὧ Ἐκάβη, πρὸς σὲ ἐλιάσθην, ἡγουν ἐξώρμημαι καὶ παρεγενόμην, μετὰ σπουδῆς, τὰς δεσποτικὰς σκηνὰς τοῦ Ἀγαμέμνονος λιποῦσα. Fl. 25. σπουδῇ: σπουδαίως. Fl. 59. ἀντὶ τοῦ μετὰ ταχυτήτος. Gr. σπουδαίως. ἀπὸ ὀνόματος τὸ ἐπίρρημα. Gu. ἐλιάσθην: ὠρμήθην, παρεγενόμην. οὕτως Εὐριπίδης. M. προσέφυγον, ἦλθον. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλῶ, τὸ πλανῶ καὶ ἐκκλίνω· ὅθεν ἀλίζω, καὶ κατὰ μετάρθεσιν λιάζω· ὁ παθητικὸς πρῶτος ἀόριστος ἐλιάσθην. I. ἐλιάσθην; προσέφυγον, ἦλθον πρὸς σὲ, οὐδὲν ἀπὸ τῶν παθέων, ὧν ἔχεις δηλονότι, κουφίζουσα. Baroc. προσῆλθόν σοι, προσέφυγον· σύναπτε δὲ τοῦτο πρὸς τὸ παθέων, τὰ δ' ἄλλα διὰ μέσου. Gu. ἡγουν ἔφυγον. Gr. ἀπὸ τοῦ λῖαν, αἴσσω καὶ ὀρμῶ. Gu. ἡγουν ἔφυγον, προσῆλθον. Fl. 6. 59. ἔφυγον, ἦλθον, ὠρμίσθην, ἐπαραγενόμην. ἔλομαι τὸ πλανοῦμαι. Fl. 21. ἦλθον συντόμως. Fl. 17. ἐκλίνθην. Havn.

3.160 100.—124. Ἐκάβη, σπουδῇ πρὸς σ' ἐλιάσθην: ὁ χορὸς φησιν ὅτι σπουδῇ ἐχωρίσθην ἀπὸ τῆς σκηνῆς Ἀγαμέμνονος οὐκ ἐπὶ τῷ κουφίσαι τι τῶν κακῶν σου, ἀλλὰ καὶ ἐπισάξαι διὰ τῶν λεγομένων ὑπ' ἐμοῦ. Ἄλλως. Ἐκάβης σπουδῇ ἦλθον πρὸς σὲ, λιποῦσα τὰς δεσποσύνους σκηνὰς Ἀγαμέμνονος, ὅπου ἐτάχθην φυλάττειν ἀπελθοῦσα, 8. καταλιποῦσα] Pergit A. ἄλλως. αἰχμαλωτισθέντων. ὁ χορὸς φησιν ὅτι etc. quae vide infra 21. κουφίζουσα] ἐλαπφρύνουσα Gu. ad v. 100.—124. qui incipit ab πρὸς σέ. 13. αἰχμαλωτισθεισῶν scripsi pro ἐκβληθεῖσα ἀπὸ τῆς Τροίας, τοῦ κοπτικοῦ στόματος τῆς λόγχης παρὰ τῶν Ἀχαιῶν γενομένη δοριθήρατος. ἦλθον δὲ οὐ μέλλουσα τι εὐφραντόν μηνῦσαί σοι ἢ ἀποκουφίσαι σὲ ἀπὸ τῶν θλίψεων, ἀλλὰ μᾶλλον αἰρομένη καὶ φέρουσα μέγα βάρος ἀγγελίας, ἀντὶ τοῦ μεγάλην λύπην. ἐν γὰρ τῷ συναθροίσματι τῶν Ἑλλήνων λέγεται δόξαν γενέσθαι, εἴτ' οὖν θέλησιν, τὴν σὴν παῖδα Πολυξένην σφάγιον θέσθαι τῷ Ἀχιλλεῖ. γινώσκεις γὰρ καὶ αὐτὴ ὡς ὁ Ἀχιλλεὺς θυσίαν ἐζήτησεν, ὅτε ἐφάνη σὺν ὅπλοις χρυσοῖς ἐπιβάς τοῦ τύμβου, ἐκώλυε δὲ τὰς ποντοπόρους ναῦς

ἐπεριδομένας, ἐχούσας τὰ ἰστία ἐν τοῖς σχοινίοις, ταῦτα βοῶν καὶ λέγων, ποῖ ἀπέρχεσθε, Δαναοί, λιπόντες τὸν ἐμὸν τάφον ἀγέραστον; δόξα δὲ διπλῇ ἦν ἐν τῷ πολεμικωτάτῳ στρατῷ τῶν Ἑλλήνων. τοῖς μὲν γὰρ ἤρεσκε διδόναι καὶ ποιεῖν σφάγιον ἐν τῷ τοῦ Ἀχιλλέως τύμβῳ, τοῖς δὲ οὐδαμῶς τοῦτο καλὸν ἐδόκει. ἦν δὲ σπουδάζων καὶ θέλων τὸ σὸν καλὸν, ἤγουν τὸ μὴ σφαγιασθῆναι τὴν Πολυξένην, ὁ Ἀγαμέμνων ὁ ἀνέχων τὰς κοίτας τῆς μαντικῆς Κασάνδρας καὶ σὺν αὐτῇ κοιμῶν. Α.

3.161 100—154. Παράφρασις. ὦ Ἑκάβη, σὺν σπουδῇ ὥρμησα πρὸς σέ, καταλιποῦσα τὰς δεσποτικὰς σκηνὰς, ὅπου διὰ κλήρου ἐδόθη καὶ ἐτάχθη δούλη, ἀποδιωκομένη ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς Ἰλιάδος τῇ ὀξύτητι τοῦ δόρατος, δοριάλωτος γενομένη παρὰ τῶν Ἀχαιῶν. ἐλιάσθη δηλονότι κατὰ κοινοῦ, οὐδὲν ἀπὸ τῶν παθῶν ἐλαφρύνουσα καὶ ἐλαττοῦσα, ἀλλὰ ἐπιφέρουσα μέγα βάρος μηνύματος, σοί τε, ὦ γύναι, ἦλθον κῆρυξ καὶ ἄγγελος ἀχέων καὶ θλίψεων. ἐν γὰρ τῇ συνελεύσει τῶν Ἀχαιῶν τῇ πεπληρωμένῃ περιάδετα καὶ φημίζεται κυρωθῆναι, θέσθαι καὶ ποιῆσαι τὴν σὴν θυγατέρα θῦμα τῷ Ἀχιλλεῖ. γινώσκεις δὲ ὅτι ἐπιβάς, ὁ Ἀχιλλεὺς δηλονότι, τοῦ τύμβου τοῦ ἑαυτοῦ, ἐφάνη σὺν ὅπλοις χρυσοῖς, ἐπέσχε δὲ τὰς ναῦς τὰς ἐν τῷ πόντῳ τὴν πορείαν ποιουμένας, ἐπεριδούσας τὰ ἄρμενα ἐν σχοινίοις, τάδε βοῶν, ὦ Δαναοί, ποῦ πορεύεσθε, ἀφέντες τὸν ἐμὸν τύμβον ἄτιμον; συνέβη δὲ, καὶ ἐπῆλθε, ταραχὴ πολλῆς φιλονεικίας, δόξα δὲ, καὶ γνώμη καὶ ὑπόληψις, ἐχώρει καὶ ἐκινεῖτο εἰς τὸν στρατὸν τὸν πολεμιστήν. τοῖς μὲν δοκοῦν, ἦν δηλονότι, διδόναι σφάγιον τῷ τύμβῳ, τὴν θυγατέρα δηλονότι, τοῖς δὲ οὐχί. (οἱ δὲ νεώτεροι συντάσσουσιν οὕτως τοῖς μὲν δοκοῦν, ἀντὶ τοῦ δοκοῦντος, ἥτοι ἀρεστοῦ ὄντος, διδόναι τῷ τύμβῳ 34. ἀρεστοῦ Matth. pro ἀρίστου. σφάγιον, τὴν Πολυξένην δηλονότι, τοῖς δὲ οὐχί.) ἦν δὲ ὁ μὲν σπεύδων εἰς τὸ σὸν ἀγαθὸν ὁ Ἀγαμέμνων, ἅτε τιμῶν τὴν κοίτην τῆς μαντικῆς Κασάνδρας· οἱ υἱοὶ δὲ τοῦ Θησέως, Ἀκάμας καὶ Δημοφῶν, οἱ κλάδοι τῶν Ἀθηνῶν, ἦσαν δημηγόροι λόγων διπλῶν. συνέτρεχον δὲ βουλῇ μιᾷ, ὥστε στεφανοῦν τὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως ἐν αἵματι προσφάτῳ καὶ παρθενικῷ. τὴν δὲ κοίτην τῆς Κασάνδρας οὐκ ἔλεγον προτιμήσειν τῆς ἀνδρείας τοῦ Ἀχιλλέως. αἱ ἄμιλλαι δὲ τῶν κατατεινομένων λόγων, ἥτοι τῶν ἀγωνιστικῶς λεγομένων καὶ ἐριστικῶς, πῶς καὶ κατὰ τινὰ τρόπον ἦσαν ἴσαι, μέχρις οὗ κατέπεισε τὴν στρατιὰν ὁ Ὀδυσσεὺς ὁ ποικίλα φρονῶν, ὁ κόπις καὶ ὁ λάλος, ἥτοι ὁ ῥήτωρ ὁ ἡδὺς κατὰ τοὺς λόγους, ὁ τῷ δήμῳ χαριζόμενος, λέγων δηλονότι, μὴ τὸν ἄριστον πάντων τῶν Ἀχαιῶν, Ἀχιλλέα, ἀποδιώκειν καὶ παραβλέπειν χάριν σφαγίων δουλικῶν, μηδὲ τινὰ τῶν ἀποθανόντων στάντα πλησίον τῆς Περσεφόνης εἰπεῖν ὅτι οἱ Δαναοὶ ἀπῆλθον τοῦ τόπου τῆς Τροίας, κακοὶ καὶ ἀχάριστοι φανέντες τοῖς Ἑλλησι, τοῖς ἀποθανοῦσιν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. παραγενήσεται δὲ συντόμως ὁ Ὀδυσσεὺς, ἀποσπάσων τὴν πῶλον, ἥτοι τὴν Πολυξένην, ἀπὸ τοῦ σοῦ κόλπου, καὶ παρορμήσων καὶ παρακινήσων ἐκ τῆς γεραιᾶς χειρὸς τῆς σῆς. ἀλλ' ἅπιθι πρὸς ναοὺς, ἴθι πρὸς βωμοὺς, κάθησο παρακλήτρια τοῦ Ἀγαμέμνονος διὰ τῶν γονάτων αὐτοῦ δηλονότι. ἐπικαλοῦ τούς τε ἐν τῷ οὐρανῷ θεοὺς, τούς τε ὑποκάτω τῆς γῆς. ἡ γὰρ αἰ λитаὶ ἐμποδίσουσιν ἔσεσθαι ἐστερημένην παιδὸς μελέας, καὶ ἀθλίας, ἡ ἀπόκειται ἰδεῖν τὴν παρθένον προκειμένην τοῦ τύμβου, βαπτομένην ἐκ τῆς χρυσοφόρου δειρῆς ἐν ρεύματι μελαναυγεῖ, καὶ μέλαιναν ὄψιν ἔχοντι αἵματος. Ι.

3.162 101. δεσποσύνους: τὰς τῶν δεσποτῶν. δεσπόσυνος δὲ κυρίως ὁ τοῦ δεσπότης υἱός. κατεχρήσατο οὖν οὕτως εἰπών. ἦν γὰρ ἡ Ἑκάβη ἐν τῇ τοῦ Ὀδυσσεὺς σκηνῇ, ὁ δὲ χορὸς ἐν τῇ τοῦ Ἀγαμέμνονος. διὰ τοῦτο λέγει τὰς δεσποσύνους, τουτέστι τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὅπου ἐκληρώθη εἶναι δούλη. Μ.

3.163 δεσποσύνους: δεσπόσυνον κατὰ ποιητὰς τὸ τοῦ δεσπότης κτῆμα, παρ' ἡμῖν ὁ τοῦ δεσπότης υἱός. Gr. δεσποσύνους: δεσποτείας. Fl. 21. Plut. 32. τὰς δεσποτικὰς, περιφραστικῶς τὰς τοῦ Ἀγαμέμνονος. Fl. 10. Gu. δεσπόσυνος δὲ κυρίως ὁ τοῦ δεσπότης υἱός. κατεχρήσατο οὖν

δεσποσύνους τὰς τῶν δεσποτῶν σκηνάς· ἦν γὰρ Ἑκάβη ἐν τῇ τοῦ Ὀδυσσέως σκηνῇ, ὁ δὲ χορὸς ἐν τῇ τοῦ Ἀγαμέμνονος, τὸ πλεῖον δὲ, διότι ἦν ἡ Κασάνδρα ἐν τῇ τοῦ Ἀγαμέμνονος, διὰ τοῦτο οὖν λέγει τὰς δεσποσύνους, τουτέστι τοῦ Ἀγαμέμνονος. Fl. 25. σκηνάς· τέντας. Fl. 17. κατοικίας. Fl. 59. προλιποῦσα· ἀντὶ τοῦ λιποῦσα. Cant. Gr. λέγεται ἡ πρόθεσις περισσὴ καὶ ἐν πεζῷ λόγῳ. Cant. Gr. ἀφεῖσα. Fl. 59.

- 3.164 102. ἴν' ἐκληρώθην· ὅπου ἐκ κλήρου ἔλαχον. Fl. 6. 17. 56. 59. ὅπου, εἰς ἃς σκηνάς. Fl. 21. ὅπου διὰ κλήρου κατέστην. Fl. 21. plut. 32. Gu. προσετάχθην ἀντὶ τοῦ ἐτάχθην καὶ ὠρίσθην εἶναι δηλονότι. Fl. 59. ὅπου εἰς κλῆρον ἐδόθη καὶ παρεδόθη δούλη. Fl. 33. καὶ ἐκληρώθην. Gr. ἐγενόμην, ὠρίσθην. ἡ πρὸς ὑστεροχρόνιος ἐνταῦθα. Gu.
- 3.165 103. ἀπελαυνομένα· διωκομένη τῆς σῆς πόλεως Ἰλιάδος. Fl. 33. ἐξελθοῦσα καὶ διωκομένη. Gr.
- 3.166 104. λόγχης αἰχμῇ· ἡγουν τῷ δόρατι, τουτέστι τῷ πολέμῳ. Cant. λόγχης· τοῦ λόχου, τοῦ πολέμου. Fl. 17. ἡγουν τοῦ δόρατος. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. νόμῳ πολέμου. M. rec. Fl. 21. αἰχμῇ· τῷ ξίφει. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. διὰ τῶν Ἑλληνικῶν δοράτων αἰχμαλωτισθεῖσα. Fl. 33.
- 3.167 105. δοριθήρατος· αἰχμάλωτος. Fl. 21. plut. 32. ἡγουν δοριάλωτος. Gr. αἰχμάλωτος γενομένη δηλονότι. Gu.
- 3.168 106. οὐδὲν παθέων· ἐλιάσθην πρὸς σὲ οὐδὲν ἀπὸ τῶν παθῶν, ὧν ἔχεις δηλονότι, κουφίζουσα. B. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. οὐδὲν τῶν περιεχόντων σε κακῶν ἀποκουφίζουσα, καὶ θεραπεύουσα. Ἄλλως. ἐν ὑπερβατῷ, σπουδῇ προσελιάσθην. σπονδῇ, φησὶν, ἐχωρίσθην ἀπὸ τῆς 10. ἡ πρὸ πρόθεσις περισσὴ καὶ ἐν π. κουφίζουσα ἡγουν τῶν κακῶν θεραπεύουσα λ. tantum habet Fl. 59. δὲ ἡ Cant. Fl. 25. 20. ἡγουν τῷ δόρατι] ἡγουν τοῦ δόρατος. ib. θεραπεύουσα] ἐλαττοῦσα addit τῷ ξίφει, ἡγουν τῷ δόρατι τουτέστι Fl. τῷ πολέμῳ Gr. 30. προσελιάσθην] οὐδὲν παθέων ἀποκουφίζουσα 29. σε κακῶν—θεραπεύουσα] ἀπο- addit M. σκηνῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος, οὐκ ἐπὶ τῷ κουφίσαι τι τῶν κακῶν σου, ἀλλὰ καὶ ἐπισάξαι τοῖς λεγομένοις ἀπ' ἐμοῦ. M. οὐδὲν παθέων ἀποκουφίζουσα· οὐδὲν τῶν περιεχόντων σε κακῶν θεραπεύουσα καὶ ἀποκουφίζουσα, ἀλλὰ τὸναντίον ἐπιτιθεῖσα βάρος ἀγγελίας, τουτέστιν ἕτερα πρὸς οἷς ἔχεις κακοῖς ἀπαγγέλλω κακά. A.M. Ἄλλως. παρεγινόμενη δὲ οὐκ ἐλαττοῦσά σου τὰς συμφοράς, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ παραύξουσα διὰ ταύτης τῆς ἀγγελίας. M. καὶ οὐδὲν τῶν παθέων ἀνακωχὴν ἔχουσα. Fl. 33.
- 3.169 107. ἀλλ' ἀγγελίας· μᾶλλον δὲ μηνύματος φορτίον ἐπιφέρουσα. Fl. 17. διὰ τῆς φήμης. Fl. 59. μηνύσεως. Fl. 6.
- 3.170 ἀραμένα· ἀντὶ τοῦ ἐπιτιθεῖσα μέγα βάρος. γέγραπται δὲ καὶ αἰρομένη, ἡγουν φέρουσα καὶ βαστάζουσα. Baroc. ἀραμένη· ἐπιτιθεῖσα. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. ἀλλὰ βάρος μέγα φέρουσα ἀγγελίας. Fl. 33. ἐπιτιθεῖσα, ἥτοι ἕτερα, πρὸς οἷς ἔχεις κακοῖς, ἀπαγγέλλω σοι κακά. Fl. 10. αἰρομένη· κομίζουσα, φέρουσα. γρ. ἀραμένη, ἡγουν ἐπιτιθεῖσα. Gr. προστιθεῖσα, ἐπιτιθεῖσα, φορτίζουσα. Gu.
- 3.171 108. σοί τε· καὶ ἦλθον. Gu. γύναι, κῆρυξ· ὦ Ἑκάβη, ἐγενόμην κήρυξ σοι τῶν θλίψεων. Fl. 21. ἄγγελος λυπῶν καὶ θλίψεων. Fl. 6. 17. 56. 59. 76. Gu. ἀχέων· θλίψεων. M. rec. ἀπὸ τοῦ α ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ χάνω. Fl. 9. τὸναντίον ἐπιτίθεις σαυτῆς. σὺ, ὦ γύναι, ὑπάρχεις κήρυξ τῶν Ἑλλήνων. Fl. 33.
- 3.172 109. πλήρει ξυνόδῳ· ἐκκλησίᾳ. M. συναθροίσει. Fl. 6. ἐν πεπληρωμένῃ ἐκκλησίᾳ. Fl. 21. ἐν τῇ συναγωγῇ. Fl. 56. πεπληρωμένη συνάξει. Fl. 59. τὴν πολὺ πλῆθος ἀνθρώπων ἔχουσιν. Fl. 17. ἐπὶ γὰρ τῶν Ἑλληνικῶν συνόδων σῶν λέγονται εἶναι αἱ συμβουλαί. Fl. 33. πλήρει· τῇ πολλῇ. Gr. πεπληρωμένη καὶ τελέα. Gu. σύνοδος κυρίως ἢ ἀπὸ πάντων συνέλευσις· ἐκκλησία δὲ ἢ ἀπὸ τῶν ἐκλεκτῶν. Gr.

3.173

110. δόξαι: ψηφισθῆναι. Fl. 21. ἀρεστὸν φανῆναι, ἡγουν κυρωθῆναι. Fl. 59. καὶ εἰνομισθεῖ (sic) τὴν σὴν παῖδα σφάγιον θῦσαι τῷ Ἀχιλλεῖ. Fl. 33. ἡγουν κυρωθῆναι. Gr. ἀρεστὸν φανῆναι, ἐπεψηφίσθαι τῇ βουλῇ. Gu.

- 3.174 θέσθαι: ἡγουν ποιῆσαι (ποιήσασθαι, γενέσθαι.) Gu. τύμβου: τοῦ ἑαυτοῦ τύμβου γὰρ ἐπαναστάς. Fl. 6. τοῦ ἑαυτοῦ τύμβου γὰρ ἐπιβάς καὶ πορευθεῖς. Fl. 59. τοῦ τάφου τοῦ ἑαυτοῦ στάς. Fl. 17. τὸ δὲ ἀντὶ τοῦ καὶ γὰρ ἐπαναβάς ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τύμβου. Fl. 21. ἐπίβαινε ἐν τῷ τάφῳ αὐτοῦ δῆλον ὁ Ἀχιλλεὺς ὄναρ ἐπιστάς ἐζήτει τὸ αἶτημα. Fl. 33. ὅτι τὸ ἐπιβαίνειν ἐνίῳτε μὲν γενικῇ συντάσσεται, ὡς ἐνταῦθα· τύμβου δ' ἐπιβάς, ἐνίῳτε δὲ δοτικῇ, ὡς ἐν τούτοις· τὸν πρῶτον ἐπιβάντα Ἀθηναίων τῇ νήσῳ ἄκριτον ἀποθνήσκειν. Gu.
- 3.175 112. οἷσθ': γινώσκεις τοῦτο δηλονότι. Fl. 17. 21. γινώσκεις ὅτι ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπάνω στάς τοῦ αὐτοῦ τύμβου σὺν ὅπλοις χρυσοῖς ἐπέιχε τὰς ναῦς, οὐριον ἐχούσας τὸν πλοῦν. A.M. Fl. 25. συντακτέον οὕτως· οἷσθα δὲ, ἡγουν οἷσθα γὰρ καὶ γινώσκεις, ὅτε καὶ ὁπότε ἐφάνη ὁ Ἀχιλλεὺς σὺν ὅπλοις χρυσεῖς ἐπὶ τοῦ τύμβου καὶ ἐπάνω τοῦ τύμβου βάς καὶ πορευθεῖς, καὶ τὰ ἐξῆς. Fl. 59. ἐφάνη: ὁ Ἀχιλλεὺς δηλονότι. Fl. 17. 59.
- 3.176 113. τὰς ποντοπόρους: τὰς ἐν τῷ πόντῳ τὴν πορείαν ποιουμένας, ἢ τὰς περώσας τὸν πόντον. Fl. 21. τὰς πορευομένας ἐν τῷ πόντῳ. Gu. ἔσχε: ἐκράτησεν. Fl. 21. ἐκώλυσεν. Fl. 6. 17. 36. 59. 76. Gr. κατέσχε. Gu. σχεδία: σχεδία κυρίως ἢ πρὸς τάχος γενομένη ναῦς, καὶ σχέδος. M. ναῦς ἀκατασκεύαστος, ἀπὸ ξύλων μόνων ἀπερίττως συντεθειμένη· νῦν δὲ τὰς ναῦς τῶν Ἑλλήνων λέγει σχεδίας. B. Gr. I. σχεδία δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἢ σὺν τάχει γενομένη ναῦς. I.
- 3.177 114. λαίφη: τὰ ἄρμενα τοῖς σχοινίοις ἐντεταμένα ἐχούσας πρὸς τὸ πλεῖν. M. Fl. 6. 10. 25. ἡγουν διὰ τῆς λαίφης, μέρος νεώς. Fl. 21. προτόνοις: πρότονος τὸ σχοινίον, δι' οὗ δεσμοῦσι τὸν ἰστόν. Gr. I. τὸ δὲ ἐπεριδομένας ἀντὶ τοῦ ἐπεριδούσας σχοινίοις τὰ λαίφη, στηριζομένας, ὡς ἥδη πλευσεῖσθαι. ἔστι δὲ τὸ λαίφη καὶ τὸ ἐπεριδομένας καθ' ὅλον καὶ μέρος. οὐ γὰρ πᾶσα ἡ ναῦς ἐρείδεται τοῖς 10. ὅτε—αὐτοῦ] ὅταν—ιδίου Fl. 28. στηριζομένας—ἔστι δὲ e Gu. 25. addidi, e quo etiam postea dedi οὐ 21. ἀπερίττως atramento superscriptum γὰρ πᾶσα ἡ ν. et δι' ὧν αὐτὴ φ. pro in Gr. αὕτη. Idem ἐμπίπτοντος pro ἐπιπνέοντος. ib. λέγει hoc loco B., ante τῶν MATTH. Verba σχοινίοις Ἑλλήνων Gr. I. —ἔστι δὲ om. B. in quo τὸ λαίφη— 24. σχοινίοις M. ἰστίοις ceteri. ἐπιπνέοντος rubrica scripta sunt. ib. ἐχούσας addidi ex M. προτόνοις, ἀλλὰ μόνον τὰ λαίφη, δι' ὧν αὐτὴ φέρεται ἀνέμου ἐπιπνέοντος. Gu. I. ἐπεριδομένας: συνδεδεμένας. Fl. 21. ἐκτεινούσας. M. Fl. 21. ἐπιστηριζομένας. Fl. 17. 56. μετὰ πολλοῦ στηριγμοῦ ἐχούσας. Fl. 59. τὰ ἄρμενα καὶ σχοινία τῶν πλοίων ἐντεταμένα ἔχουσι. Fl. 33.
- 3.178 115. τάδε θωύσων: ταῦτα λέγων. κυρίως δὲ ὑλακτῶν. τὸ δὲ ἐξῆς, ἐφάνη τάδε θωύσων. M. ταῦτα λέγων, ἡγουν βοῶν ὁ Ἀχιλλεὺς. Fl. 6. 17. 21. 56. 59. 76. ταῦτα βοῶν, λέγων δηλονότι ὁ Ἀχιλλεὺς. Fl. 33. ἡγουν θηριωδῶς (μεγάλως Gu.) βοῶν. Gr.
- 3.179 116. Δαναοὶ ἀπὸ Δαναοῦ τινὸς βασιλεύσαντος αὐτῶν. Fl. 17.
- 3.180 117. στέλλεσθε: ἀποπλέετε· κυρίως δὲ ἀποστέλλειν ἐστὶ τὸ διὰ νεώς ἐκπέμπειν, ὅθεν καὶ στόλος λέγεται ὁ πολλῶν νεῶν ἀπόπλους. καταχρηστικῶς δὲ ἀποστέλλειν λέγεται καὶ τὸ δι' ἐτέρου τινὸς ἐκπέμπειν. A.M. πορεύεσθε. τὸ στέλλω σημαίνει δ' στέλλω τὸ κοσμῶ, ἅφ' οὗ καὶ στολή· στέλλω τὸ πέμπω, ἅφ' οὗ καὶ ἀποστολή· στέλλω τὸ πλέω, ἅφ' οὗ καὶ στόλος, ὁ πολλῶν ἀπόπλους νεῶν· στέλλω καὶ τὸ κρύπτω, ἅφ' οὗ καὶ τὸ περιστείλαντες, ἀντὶ τοῦ κατὰ γῆν κρύψαντες, ἡγουν θάψαντες. I. στέλλεσθε: ποῖ ἀποπλέετε. κυρίως δὲ τὸ ἀποστέλλεσθαι ἐπὶ νεώς. ἔστι δὲ καὶ τὸ δι' ἐτέρου, ἢ ἐκπλεῖν ἢ ἐκπέμπειν. Fl. 25. ὧ Ἕλληνες, τὸν ἐμὸν τάφον ἀποπλέετε καὶ ἄτιμον ἔατε. Fl. 33. ἀγέραστον: ἄτιμον. ἀφέντες: καταλείψαντες. Gu.

118. πολλῆς δ' ἔριδος: πολλῆς φιλονεικίας συνέκρουσε ταραχή. I. συνέπεσε, ἤγουν συνέκρουσε, συνῆλθε μετὰ ταραχῆς. Fl. 59. τὸ συνέπεσεν ἤγουν συνῆλθεν, ἐγένετο. Fl. 59. συνέβη, συνῆλθε. μεταφορικῶς ὅρα διὰ τὸ δίυγρον τοῦ λόγου. Gu. κλύδων: ταραχή. Gr. θόρυβος. Fl. 56. 59. μετὰ δὲ φιλονεικίας ἐγένετο ταραχή. Fl. 33.

3.182 119. δόξα: δόκησις διττή. M. δόγμα. Fl. 6. 17. 56. 59. 76. δόκησις. Fl. 10. 21. δόξα, ἤγουν δόκησις, βουλή. Fl. 59. ἤγουν δόγμα. Gr. υπόληψις, θέλησις. Gu. ἐχώρει, ἐπορεύετο. Fl. 21. ἤγουν ἐκινεῖτο. Gr. ἐφημίζετο, ὥρμα. Gu. δίχ': διχῶς. Fl. 6. 21. 1. αὐτῇ] αὕτη B. 19. γῆν] γῆς Matth. 25. Simile est in Fl. 21. MATTH. 76. διπλῶς. Fl. 56. 59. Gu. ὑπονοία ψῆφος ἐχώρει διπλῶς ἐν τοῖς Ἑλλησι, καὶ εἰς τὸν πολεμικὸν στρατόν. Fl. 33.

3.183 120. αἰχμητήν: πολεμικόν. Fl. 6. 17. 21. 56. 76. Gr. πολεμικόν, στρατιωτικόν. Fl. 59. τοῖς μὲν διδόναι: δοκοῦν καὶ ἀρέσκον ἦν κατὰ ἐπαναστροφὴν διδόναι σφάγιον τῷ τύμβῳ, τοῖς δὲ οὐχὶ δοκοῦν καὶ ἀρέσκον ἦν συνουσίαν. Fl. 59. καὶ οἱ μὲν διδόναι ἔθεντο τὸ σφάγιον πρὸς αἰτήσεως Ἀχιλλέως, οἱ δὲ οὐ· ἤγουν δόκησις διττὴ ἐγένετο περὶ τούτου. Fl. 33.

3.184 121. σφάγιον: θῦμα. Fl. 17. δοκοῦν: ἀντὶ τοῦ δοκοῦντος καὶ οὐκ ἐδόκει. Fl. 56. ἀντὶ τοῦ δοκοῦντος, ἀρέσκον ἦν. Fl. 59. φαινομένου. Fl. 17. δοκοῦντος καὶ φαινομένου καὶ ἀρέσκοντος. Gu.

3.185 122. τὸ μὲν σόν: ἦν δὲ ὁ Ἀγαμέμνων τὸ σὸν συμφέρον σπεύδων διὰ τὸ τιμᾶν αὐτὸν τὰ λέκτρα τῆς Κασάνδρας. A.M. χαριζόμενος τῇ Κασάνδρᾳ διὰ τὴν πρὸς αὐτὴν κοινωνίαν ὁ Ἀγαμέμνων οὐκ ἐβούλετο σφαγῆναι τὴν Πολυξένην. M. ἤγουν τὸ σοὶ σύμμετρον. Fl. 17. τὸ σὸν ἀγαθόν: τὸ μὴ τὴν σὴν θυγατέρα σφαγῆναι, ἀλλὰ ἄλλην τινὰ τῶν αἰχμαλωτίδων. Gu. σπεύδων: σπουδὴν ποιούμενος, ἥτοι ἔσπευδεν. σπεύδω ἐγώ, ἐπισπεύδω ἕτερον. I. σπεύδων: ὁ βοηθῶν. B. rec. ἤγουν ὁ συντείνων καὶ σπουδάζων. Fl. 59. ἦν δὲ ὁ Ἀγαμέμνων εἰς τὸ σὸν συμφέρον, καὶ σπεύδει σῶσαι τὴν σὴν παῖδα Πολυξένην, διὰ τὸ ἔχειν λέκτρα, ἤγουν κοίτην, συνουσίαν, μετὰ τῆς Κασάνδρας, τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. Fl. 33. σπεύδων: σπουδάζων. σπεύδω ἐγώ· ἐπισπεύδω δὲ ἕτερον. Gr. ἀγωνιζόμενος, συναγωνιζόμενος. Gu.

3.186 123. τῆς μαντιπόλου βάκκης: ἤγουν τῆς μαντικῆς. Gr. χρησμοδοῦ. Gu. ἤγουν τῆς Κασάνδρας. τὸ βάκκης λέγει, ἐπειδὴ οἱ μαντεύομενοι ἔνθεοι ὑπὸ θεῶν γενόμενοι μαντεύονται, καθάπερ αἱ Βάκχαι τῷ Διόνυσῳ πληγεῖσαι ἄνω καὶ κάτω φέρονται, ὥσπερ μαινόμεναι. Gu. I. μαντιπόλου: τῆς ἀναστρεφομένης ἐκ τῆς μαντείας. Fl. 6. βάκκης: ἡ ἐκκεχυμένη τὴν βάσιν ἢ τὴν βοήν. Gu. ἀνέχων: ἤγουν τιμῶν καὶ περιποιούμενος. καὶ γὰρ οἱ ἀνέχοντες καὶ ἀνακουφίζοντες τι, φροντίδος 12. ἦν δὲ—σπεύδων] Haec etiam 30. ἤγουν add. B. Fl. 25. 31. τι hoc loco Gu., post ἀνέχοντες 26. ἤγουν τῆς Κασάνδρας Gr. τῆς B.I. Tum τὸ φροντίδος B. et μαντικῆς Κασάνδρας I.B. incipit ab τὸ ἔχουσιν pro ἀνέχουσιν. I. βάκκης λέγειν (sic), ἐπειδὴ etc. τοῦτο ἀξιοῦντες, ἀνέχουσιν. B. Gu. ἀνέχω τὸ ἀναδίδωμι, ὡς τὸ “ἀνέσχεν ἡ γῆ βοτάνας” καὶ “ἀνέσχεν ὁ ἥλιος,” ἀντὶ τοῦ ἀνέτειλε, καὶ ἀνέχειν ἐπὶ προσευχῆς τὰς χεῖρας ἀντὶ τοῦ ἀνατείνειν. I. ἀνέχων: τιμῶν, αὖξων. M. ὁ τιμῶν τὴν κοίτην τῆς Κασάνδρας, τῆς μαντιπόλου, τῆς περὶ τὰ μαντεῖα πολούσης. Fl. 25. μαντικὴν καὶ βάκκην τὴν Κασάνδραν λέγει, διότι αὕτη θυγάτηρ ἦν Ἑκάβης, καὶ πρὸ τοῦ ἀλωθῆναι τὴν Τροίαν ἐμαντεύετο τὰ γινόμενα. Fl. 33.

3.187 125. τῷ Θησεΐδᾳ δ', ὅζω Ἀθηναίων: τοὺς Θησεῶς παῖδας ἔνιοί φασὶ μὴ ἡγεμόνας στρατεύεσθαι ἐπὶ Ἴλιον μηδὲ τῆς συμμαχίας χάριν, ἀλλὰ ἀποληψομένους τὴν Αἴθραν. διὸ καὶ τὸν Ὀμηρον λέγειν τὸν Μενεσθέα ἡγεῖσθαι τῶν Ἀθηναίων. Διόνυσιος γοῦν ὁ τὸν Κύκλον ποιήσας φησί· Δημοφῶν δὲ ὁ Θησεῶς ἐδεῖτο αὐτῶν δοῦναι Αἴθραν τὴν Πιτθέως τὴν τοῦ πατρὸς μητέρα, ὅπως αὐτὴν κομίσωσιν οἴκαδε. Μενέλαος δὲ πρὸς Ἑλένην πέμπει Ταλθύβιον κελεύσας ἄγειν Αἴθραν καὶ Ἑλένην δωρησαμένη Αἴθραν παντοδαπῷ κόσμῳ ἀποστέλλει πρὸς Δημοφῶντα καὶ

Ἀκάμαντα. Ἑλλάνικος δέ φησιν αὐτοὺς ἐστρατευκέναι, ὅπως εἰ μὲν ἔλοιεν Ἴλιον λάφυρον αὐτὴν λάβοιεν, εἰ δὲ μὴ, κἄν λυτρώσαιντο δώροις. ἦσαν δὲ καὶ μετὰ Χαλκῳδοντος τοῦ Ἄβαντος ἐν Εὐβοίῳ. Α.Μ. οἱ δὲ τοῦ Θησέως παῖδες Ἀκάμας καὶ Δημοφῶν, οἳ ἦσαν κλάδοι τῶν Ἀθηναίων, οἳ καὶ ἐστρατεύσαντο ὑπὸ Ἴλιον, οὐχ ἡγούμενοι τινῶν, ἀλλ' ἐπὶ τὴν ἀπολύτρωσιν τῆς Αἴθρας ἔνεκεν γὰρ ταύτης ἐστρατευκέναι τούτους φασίν. Μ.

- 3.188 τῷ Θησεΐδᾳ: οἱ τοῦ Θησέως παῖδες, Ἀκάμας καὶ Δημοφῶν, οἳ ἦσαν Ἀθηναῖοι τὸ γένος, ἐστράτευσαν ἐπὶ τὸ Ἴλιον, οὐχ ἡγούμενοι τινῶν. δι' ὃ καὶ Ὅμηρος λέγει τὸν Μενεσθέα μόνον ἡγεῖσθαι τῶν Ἀθηναίων, ἀλλ' ἐπὶ τὴν ἀπολύτρωσιν τῆς Αἴθρας τούτους ἐστρατευκέναι φασίν. Ἑλλάνικος δὲ λέγει διὰ τοῦτο αὐτοὺς ἀπελθεῖν ἐκεῖσε, ὥστε, εἰ μὲν ἔλοιεν Ἑλληνες τὴν Τροίαν, λάφυρον αὐτὴν καὶ γέρας λαβεῖν, εἰ δὲ μὴ, κἄν λυτρώσασθαι δώροις, καὶ μὴ ἔασαι ταύτην ὑπὸ τούτων κατασκαφῆναι. Β. Gu. I.
- 3.189 ὄζω: οἱ ὄζοι, ἡγουν οἱ κλάδοι. Fl. 6. 17. 21. 56. 59. 76. Gr. οἱ δὲ δύο υἱοὶ τοῦ Θησέως, οἱ κλάδοι τῶν Ἀθηναίων. Fl. 33.
- 3.190 126. δισσῶν μύθων: οἱ δύο λέγοντες καὶ ῥητορεύοντες ἦσαν εἰς ταυτὸ, συνέτρεχον μίαν γνώμην ἔχοντες. Μ. ἡγουν διπλῶν, ὡς οὔτε ἀνηλεῶς δεῖ πρὸς τὴν παῖδα διατεθεῖσθαι—ἀρκεῖ γὰρ τὸ αἰχμάλωτον εἶναι—οὔτ' αὖ τὴν Ἀχιλλέως παριδεῖν αἵτησιν, μεγάλα τὸν στρατὸν ὠφελήκοτος, ἀλλὰ προθύμως τελέσαι. Β. Gu. I.
- 3.191 δισσῶν: διπλῶν ἡγουν τῷ ἐνὶ ἐδόκει τὸ ναῖ, καὶ τῷ ἐτέρῳ τὸ οὐ. Fl. 21. δισσῶν—συνεχωρεῖτην: ἡγουν οἱ μὲν λόγοι διττοὶ ἦσαν, ἐπεὶ καὶ δὺς οἱ λέγοντες Θησεΐδαι συνέτρεχον δὲ καὶ συνέβαλλον ἐν μιᾷ βουλῇ, ἡγουν τὴν Πολυξένην τῷ Ἀχιλλεῖ γέρας γενέσθαι ἔλεγον. Fl. 59.
- 3.192 127. γνώμη δὲ μιᾷ: μιᾷ διαθέσει, σκοπῷ, βουλήματι. I. συνεχωρεῖτην, συνέτρεχον, σννήρχοντο, συνεφώνουν. I. ἐν μιᾷ γνώμῃ καὶ ψήφῳ προσετέθη. Α.Μ.
- 3.193 128. στεφανοῦν: ἡγουν τιμᾶν. Β. Gr. I. στεφανῶσαι καὶ κοσμεῖν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νικῶντων καὶ ἐστεφανωμένων. Gu, I.
- 3.194 στεφανοῦν: ἀπὸ τοῦ πλεονάζοντος τοῦτο λέγεται, ὥσπερ τὸ καταλιθοῦν τοῖς μήλοις. Β. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. τὸν τοῦ Ἀχιλλέως τάφον στεφανῶσαι αἵματι νέας παιδός. Fl. 33.
- 3.195 129. αἵματι χλωρῷ: νέας παιδὸς αἵματι, ἢ ὑγρῷ, ὡς καὶ τὰ χλωρὰ φυτὰ ὑγρὰ λέγεται. τινὲς δὲ νεαρῷ. Μ. νεαρῷ, παρθενικῷ. Μ. προσφάτῳ, νεαρῷ. I. χλωρῷ: νέῳ. Fl. 17. 59. νεαρὸν, ὑγρὸν, αὐξητικόν. Fl. 33. ἡγουν νεάζοντι. Gr. νέῳ καὶ παρθενικῷ ὑγρῷ, νεορρύτῳ νέας παρθένου. Gu.
- 3.196 τὰ δὲ Κασάνδρας: ἔλεγον δὲ τὰ τῆς Κασάνδρας λέκτρα οὐκ 1 οἱ ὄζοι Gr. ἡγουν ὄζοι Flor. Gu. est, sed ab alia m. συνεχώρουν. 2. οἱ Θησεΐδαι ἡγουν οἱ υἱοὶ τοῦ Θησέως MATTH. ὁ ἀκάμας καὶ ὁ δημοφῶν Gr. 16. ἡγουν Β. ὥστε I. om. Gr. 6. αὖ τὴν] αὐτὴν I. In M. nihil praeter τιμᾶν, ἀπὸ μεταφορᾶς ib. μεγάλα] μεγάλως I. τῶν νικῶντων καὶ ἐστεφανωμένων 7. ἀλλὰ π. τελέσαι om. I. μετὰ τιμῆς. 13. βουλήματι addit Fl. 17. βουλῇ ib. στεφανῶσαι καὶ κοσμεῖν e Gu. Gu. accesserunt. Idem στεφανουμένων 14. συνέτρεχον—συνεφώνουν] Primum pro ἐστεφ. MATTH. est in Fl. 10. 33. alterum in 18. πλεονάζοντος] δὲ add. Β. 2. 6. 56. 59. 76. Pro ultimo in 19. τοῖς μήλοις] ἐν μόλοις Β. ὀφείλειν προκριθῆναι τῆς Ἀχιλλέως ἀρετῆς. Α.Μ. ὁ γὰρ Ἀγαμέμνων εἰς τιμὴν Κασάνδρας συνεμάχει Πολυξένη. Μ. τὸ συγκαθεύδειν τὴν Κασάνδραν τῷ Ἀγαμέμνονι (ἀπὸ τοῦ ὀργάνου τὸν ἐνεργοῦντα) οὐ δέον εἶναι ἔλεγον προτιμήσειν τῆς ἀνδρείας τοῦ Ἀχιλλέως. I. τὰ δὲ Κασάνδρας: ἡγουν οὐ συνεχώρησαν προτιμῆσαι τὴν Κασάνδραν τὴν κατεχομένην παρ' Ἀγαμέμνονος εἰς ἄλοχον. Fl. 21. μηδαμῶς δὲ διὰ τῆς Κασάνδρας τὴν κοίτην ἄτιμον ἐάσομεν τὴν ἀνδρείαν καὶ γενναιότητα τοῦ Ἀχιλλέως. Fl. 33.
- 3.197 130. λέκτρ: ἀπὸ τοῦ λέχω τὸ κοιμῶμαι, ἢ ἀπὸ τοῦ λέχω τὸ φροντίζω. Gu.
- 3.198

131. πρόσθεν θήσιν: προτιμήσιν, ποιήσιν, ἤγουν προτιμήσασθαι. Fl. 59. προτιμήσαι καὶ προκρίναι. Fl. 21. λόγχης: τῆς δυνάμεως τοῦ Ἀχιλλέως. Fl. 21. ἤγουν τῆς πολεμικῆς δυνάμεως. Gr. ἀπὸ συμβόλου τὸ κύριον. Gu.
- 3.199 132. σπουδαί: (ἤγουν) ἀντιλαβαί. M. Fl. 21. ἤγουν ἄμιλλαι. Gr. ἀγῶνες, κρίσεις, μελέται. Gu. λόγων: λέξεων. κατατεινομένων: ἤγουν ἀντιτεινόντων. Fl. 6. 21. 56. 76. γινομένων. Fl. 17. πολλαὶ δὲ σπουδαὶ λόγων διατεινομένων ἐν ἰσότητι πάντων εὐρέθησαν. Fl. 33. ἤγουν ἀντιτεινόντων. Gr. σφοδρῶς καὶ σπουδαίως φερομένων, διΐσχυριζομένων καὶ ἐνστατικῶς λεγομένων, σπουδαζομένων. Gu.
- 3.200 133. πρίν: ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ. Fl. 21. 17. ἀντὶ τοῦ πρίν Ὀδυσσεὺς μιᾷ γνώμῃ καὶ ψήφῳ προσετέθη. M. Fl. 21.
- 3.201 ποικιλόφρων: ἤγουν ὁ πολυμήχανος. Gr. ὁ ποικίλος τὸν νοῦν καὶ φρόνιμος. ἰδίωμα τῶν ῥητόρων τὸ ποικίλως φρονεῖν. Gu. ὁ πανοῦργος. Fl. 17. πολύβουλος. Fl. 6. ὁ συνετόβουλος. M. Fl. 21. ποικιλόβουλος. Fl. ὁ ποικίλος τῇ φρονήσει καί. Fl. 33. φρόνιμος. I.
- 3.202 134. κόπις: ὁ λάλος ὅθεν καὶ κόβαλος ὁ κομπός “καὶ μὴν κόβαλά γ’ ἐστίν, ὥς καὶ σοὶ δοκεῖ.” κοπίδας τε τὰς τῶν λόγων τέχνας ἄλλοι τε καὶ Τίμαιος οὕτως γράφει ὥστε καὶ φαίνεσθαι μὴ τὸν Πυθαγόραν εὐράμενον τῶν ἀληθινῶν κοπίδων μηδὲ τὸν ὕφ’ Ἡρακλείτου κατηγορούμενον, ἀλλ’ αὐτὸν Ἡράκλειτον εἶναι τὸν ἀλαζονευόμενον. τὰ περίεργα γὰρ τῶν λόγων καὶ τὰ κατεστωμυλμένα κόβαλα 11. προτιμήσασθαι] ἤγουν προτιμήσιν 32. περίεργα] πάρεργα esse videtur Gr. cuius ultimae syllabae ab altera in M. m. superscriptum est σασθαι. ib. κατεστωμυλμένα Cobetus pro 27. καὶ μὴν] Arist. Ran. 1021. κατεστωμυλημένα. ἔλεγον, ὥς Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις “κόβαλά γ’ ἐστίν, ὥς καὶ σοὶ δοκεῖ.” M.
- 3.203 κόπις: ῥήτωρ. I. κόπις, ὁ λάλος, ὅθεν καὶ κόβαλος, καὶ κομπός, κοβάλαι δὲ καὶ κωπιάδες αἱ τῶν ἀλόγων τέχναι. Bar. σύντομος καὶ ὀξὺς καὶ ἡδὺς τῷ λόγῳ. M. Fl. 21. ἡδύνων, γλυκαίνων τοῖς λόγοις. Fl. 17. γλυκυλόγος τῷ πλήθει. Gu. δημοχαριστής: τῷ δήμῳ χαριζόμενος ἐν τῷ λέγειν. I. ὁ τῷ δήμῳ κεχαρισμένα λέγων. κόπις, ἡδυλόγος: λάλος, ἡδυλόγος, καὶ τῷ δήμῳ κεχαρισμένος. Fl. 33.
- 3.204 135. Λαερτιάδης: ὁ υἱὸς τοῦ Λαερτίου. Fl. 6. 17. 21. 56. 59. εἰώθασιν οἱ ποιηταὶ πατρωνυμικῶς. Fl. 56. πείθει: ἀντὶ τοῦ ἔπεισε. Fl. 6. 17. 56. 59. 76. πρὸ τοῦ πείσαι. Fl. 21.
- 3.205 στρατιάν: στρατιὰ δέ ἐστι τὸ ἄθροισμα τῶν στρατιωτῶν, στρατεία δὲ αὐτὸς ὁ πόλεμος καὶ ἡ ἐν πολέμῳ τάξις. A.M.
- 3.206 136. τὸν ἄριστον: ἤγουν τὸν κρεῖττονα, τὸν ἀνδρειότατον τῶν Ἑλλήνων. Fl. 17. μηδαμῶς τὸν ἔνδοξον Ἑλλήνων πάντων. Fl. 33. τὸν κρεῖττονα. Gr. εὐδοκιμώτερον. Gu.
- 3.207 137. δούλων: αἰχμαλώτων. Fl. 59. σφαγίων: θυμάτων. Fl. 17. σφαγμάτων, ἤγουν τῆς Πολυξένης. Fl. 21. ἀπωθεῖν: ἀποδιώκειν ἀφ’ ἡμῶν τὸν Ἀχιλλέα, ἤγουν μὴ ἐχθρὸν ἡμῖν αὐτὸν ποιῆσαι. Fl. 59. παραβλέπειν. Gr. παραλογίζεσθαι, ἀποπέμπειν ἀγέραστον, ἀποστρέφειν, ἀτιμάζειν. Gu.
- 3.208 138. παρά: ἀπέναντι τῆς Περσεφόνης. Fl. 21.
- 3.209 139. φθιμένων: ἀπὸ τῶν τεθνηκότων ἐν Τροίᾳ. Fl. 6. 17. 56. 59. 76. Gr. τῶν ἀποθανόντων στάντα παρὰ τῇ θυγατρὶ τῆς Δήμητρος, τῇ ἀλόχῳ τοῦ καταχθονίου θεοῦ Πλούτου τοῦ κρίνοντος τοὺς τεθνηκότας. Fl. 21.
- 3.210 140. ὡς ἀχάριστοι: ὡς ἀπέβησαν ἀπὸ τῶν πεδίων τῶν Τρωϊκῶν 4. κωπιάδες ex κόπιδες corruptum, 21. 56. 59. 76. in quibus subjicitur κοβάλαι ex κοβαλεῖται, ut videtur. τὸ εὐνοϊαν ἐπισπᾶσθαι παρ’ αὐτῶν. Glossam Etym. Gud. p. 332. 3. 13. στρατιὰ δὲ (γὰρ M.)—]In A.M.

comparavit Lobeck. Aglaorph. p. haec leguntur post προσετέθη (schol. 1322. ubi κόβαλος ἀπὸ τῆς κοπίδος, κοπίβαλός v. 127.) καὶ—τάξις om. A. τις ὦν, derivatur. 15. ἀνδρειότατον scripsi ex Fl. 56. 5. καὶ ἡδὺς om. M. pro ἀνδρείον (sic). ib. τῷ λόγῳ] τῶν λόγων Fl. 18. αἰχμαλωτῶν Fl. αἰχμαλωτικῶν 8. ὁ τῷ δ. κ. λ. ex M. Gu. Fl. 6. Matth. Δαναοὶ ἀχάριστοι τοῖς Δαναοῖς τῶν τεθνηκότων Ἑλλήνων ἐγένοντο, ὃ ἐστίν, ἀχάριστοι οἱ Ἕλληνες ἐγένοντο εἰς τοὺς τελευτήσαντας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. M. ὅτι ἀγνώμονες γενόμενοι. Fl. 6. 17. 21. 56. 59. 76. ὅτι ἀγνώμονες. Gr. γινόμενοι, μὴ διδόντες τὴν χάριν. Gu. Δαναοί: ἴστέον ὅτι Δαναοί, Ἀχαιοὶ καὶ Ἕλληνες ταῦτά ἐστι. Fl. 9. μηδὲ ἀχάριστοι γένοιτο οἱ Ἕλληνες τῶν φονευομένων καὶ ἀπολλυμένων Ἑλλήνων. Fl. 33.

- 3.211 141. οἰχομένοις: φθαρεῖσιν. Fl. 59. τοῖς τεθνηκόσιν. M. Fl. 21. τοῖς Ἕλλησι τοῖς φθειρομένοις ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. Fl. 33. τοῖς ἀποθανοῦσιν. Gr. ἀπολωλόσιν. Gu.
- 3.212 142. Τροίας πεδίων: ἀντὶ τοῦ Τροίας περιφραστικῶς. ἀπὸ τῶν χωρίων ἀπῆλθον. Fl. 17. πεδίων: τῶν ἀρουρῶν, χωρίων. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. τῆς Τρωϊκῆς γῆς ἀπέβησαν. Fl. 33. ἀπέβησαν: ἀπῆλθον. Gr. ἀπῆλθον, ἀπέπλευσαν, ἀπεχώρησαν. Gu.
- 3.213 143. ἤξει: ἐλεύσεται ἐνταῦθα. Fl. 59. τὰ τοῦ χοροῦ ῥήματα. Fl. 21. ὅσον οὐκ ἦδη: ὅσον οὐδέπω, μετ’ οὐ πολὺ. M. ἀντὶ τοῦ ὅσον οὐπω, ταχέως. Fl. 17. 21. 59. 76. ἀντὶ τοῦ ὅσον οὐπω, πρὸ ὀλίγου. Fl. 6. ἔρχεται Ὀδυσσεὺς οὐ μετὰ πολλόν, ἀλλὰ ἀρτίως. Fl. 33. ἀντὶ τοῦ ὅσον οὐπω. Gr. μετ’ ὀλίγον, ταχέως, παραυτίκα. Gu.
- 3.214 144. πῶλον: ἀντὶ τοῦ παρθένον. M. τὴν παῖδα λέγει μεταφορικῶς. Gr. I. πῶλον: ἤγουν τὴν θυγατέρα. Fl. 59. ἀφέλξων: ἀφέλκω, ὁ μέλλων ἀφέλξω, καὶ ἡ μετοχή ὁ ἀφέλξων. Fl. 17. ἤγουν ἀποσπάσων. Gr. ἀφελκύσων. Gu. μαζῶν: εἰκότως πρὸς τὸ πῶλον ἐπήγαγε τὸ ἀπὸ μαζῶν· οἱ γὰρ πῶλοι γάλακτι τρέφονται. ἢ τὸ ἀπὸ μαζῶν ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ σοῦ στήθους, καὶ τῆς σῆς πρὸς αὐτὴν φύσεως, ἢ φυσικῆς προσπαθείας. B. Gu. I. μαστὸς καὶ μασθὸς διαφέρει· μαστὸς ὁ γυναικεῖος ἀπὸ τοῦ μεστὸς εἶναι γάλακτος, μασθὸς δὲ ὁ τῶν ἀνδρῶν ἀπὸ τοῦ μὴ ἐσθιέσθαι. I. μαζῶν: ἤγουν ἀπὸ τοῦ σοῦ κόλπου παρακινήσων. Cant. μαστὸς ἐπὶ γυναικὸς, ὡς ὁ τοιοῦτος ἀλλαχοῦ λέγει “ὦ στέρνα μαστοὶ μ’ ἐθρέψαθ’ ἡδέως” μαζὸς δὲ ἐπὶ 1—3. οὐχ ἀπλῶς λέγει τῶν ἀποθανόντων αὐτῶν ἐν Ἰλίῳ Ἕλληνας, ἢ λίαν ἀχάριστοι καὶ ἐν Ἀΐδου ὄντων, ἀλλὰ τῶν οἱ ἐν Ἰλίῳ Ἕλληνες τοῖς Ἑλλήνων τῶν ἐν τῇ Τροίᾳ ἐν τῷ ἀριστεύειν τεθνηκάσιν:—A. καὶ τῶν ἄλλων προμάχεσθαι 25. φύσεως ἢ om. Gu. ἀναιρεθέντων. ἀχάριστοι δὲ οἱ Ἕλληνες 30—p. 257. I. 1. Нес. 424. et ἐγένοντο εἰς τοὺς τελευτήσαντας ὑπὲρ Hom. Il. 4, 123. ἀνδρὸς, ὡς τὸ “νευρὴν μαζῷ πέλασε” παρ’ Ὀμήρῳ εὔρηται, καὶ μαζὸς ἐπὶ θήλεος καταχρηστικῶς καὶ ὡς ἐνταῦθα καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ “ἦ ῥὰ λεαίνης μαζὸς θήλασδε.” φασὶ μὲν οἱ τεχνικοὶ, ἐπὶ μὲν θήλεος διὰ τὸ στ ἐκφέρεται, οἷονεὶ μασητόν, ἐπὶ δὲ ἀνδρὸς διὰ τὸ σθ, οἷον ὁ μὴ ἐσθιόμενος. Fl. 56. ἀντὶ τοῦ τὴν σὴν θυγατέρα, τὴν παρθένον, τὴν νεάνίδα, ἀπὸ τῶν σῶν μαστῶν ἀποσπάσει, αἶρει. Fl. 33. μαζὸς ἐπὶ ἀνδρὸς. ὡς παρ’ Ὀμήρῳ “νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν.” μαστὸς δὲ ἐπὶ γυναικὸς, οἷονεὶ μασητός τις ὦν. ἐνταῦθα γοῦν ἀπὸ μαζῶν εἴρηκεν ἀντὶ τοῦ στήθους, δεικνὺς τὴν φυσικὴν προσπάθειαν ὁ ποιητής. Gu. ἀπὸ μαστῶν: ἤγουν ἀπὸ τοῦ σοῦ κόλπου. Gr.
- 3.215 145. χειρὸς: ἀπὸ τῆς σῆς ἐντίμης χειρὸς ἀφαιρήσει. Fl. 33. ὁρμήσων: ἐξορμήσων αὐτὴν τῆς χειρὸς, τουτέστιν ἀφαιρησόμενος. M. παρορμήσων, παρακινήσων, ἀφαιρησόμενος. Bar. Gr. ἔξω ἐκβαλῶν. Gu. καὶ ἐλεύσεται συνεκδοχικῶς ἐξορμήσων καὶ μέλλων ἐκβαλεῖν ἀπὸ τῆς γεραιᾶς χερὸς τὴν πῶλον. Fl. 59.
- 3.216 146. ἀλλ’ ἴθι ναοὺς: ἀλλὰ ἄπελθε εἰς τοὺς ναοὺς ἐπαναφορὰ, ἅπιθι πρὸς τοὺς βωμούς. διαφέρει δὲ ναὸς βωμοῦ. ναὸς μὲν, ἔνθα τὰ εἰδωλά εἰσι, βωμὸς δὲ, ἔνθα αἱ θυσίαι γίνονται. I. ἴθι πρὸς

βωμούς· ἤγουν ἐπικαλοῦ τοὺς θεοὺς τοὺς βοηθῆσαι τὴν σὴν πῶλον. Fl. 21. ἔρχου πρὸς τοὺς ναοὺς καὶ εἰς τοὺς θεϊκοὺς βωμούς. Fl. 33. βωμούς, θυσιαστήρια. Fl. 59.

- 3.217 147. ἴζι πίπτε. Fl. 6. κάθισον. Fl. 17. κάθιζε καὶ δέου τοῦ Ἀγαμέμνονος. Fl. 21. 76. ἰκέτις· ἰκετικῶς. Fl. 17. καὶ γίνου παρακλήτωρ τοῦ Ἀγαμέμνονος. Fl. 33. γονάτων· ἀπτομένη δηλονότι. Gr. γονάτων ἤπτοντο οἱ καθικετεύοντες καὶ γενειάδος καὶ δεξιᾶς χειρός. Gr. διά. Gu. οὕτω λαμβανομένη ἔξωθεν ἢ διά συντακτέον· οὐ γὰρ τὰ γόνата ἐμελλε παρακαλεῖν, ἀλλὰ δι' ἐκείνων ἰκετεύσειν ἐκεῖνον. οὕτω νοεῖ τὰ περὶ τούτου ὁ κύριος Μάξιμος. Gu.
- 3.218 148. κήρυσσε· ἐπικαλοῦ. Gr. I. ἀνακάλει, μεγάλως. Gu. οὐρανίδας· ἤγουν τοὺς οὐρανίους, τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν καὶ τοὺς ἄλλους. Fl. 59. ἐπικαλοῦ βοηθούς σοι γενέσθαι τοὺς οὐρανίους καὶ καταχθονίους 2. Θεοκρίτῳ] 3, 15. 32. β. σοι γενέσθαι post θεός Fl. 8. μαστὸς Matth. μαζὸς Gu. 33. addito καὶ ante ἐπικαλοῦ. θεός. M. Fl. 33. τοὺς οὐρανίους. Gr. πατρωνυμικῶς, ἦτοι τοὺς υἱοὺς τοῦ Οὐρανοῦ, τὸν Κρόνον καὶ τὴν Ῥέαν. πατρωνυμικὸν ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ. Gu.
- 3.219 149. τοὺς θ' ὑπὸ γαῖαν· κάτω τῆς γῆς. Gr. I. τοὺς ὑποχθονίους. Fl. 59. τὸν Πλούτωνα τὴν καὶ Περσεφόνην. Gu. Fl. 59.
- 3.220 150. λιταί· αἱ παρακλήσεις αἱ εἰς τοὺς θεοὺς. Fl. 17. 56. 59. αἱ ἰκεσῖαι. Fl. 21. ὅπως αἱ σαί λιταὶ διακωλύσουσι τὴν σφαγὴν τῆς σῆς θυγατρὸς. Fl. 33. διακωλύσουσ'· ἐὰν ποιήσης ὅπερ λέγω. Fl. 59.
- 3.221 ἢ γὰρ διακωλύσουσι καὶ ἐμποδίσουσί σε αἱ παρακλήσεις τοῦ εἶναί σε ὀρφανὴν τῆς ἀθλίας παιδὸς, ἢ ἀπόκειται σοι θεάσασθαι τὴν παρθένον θυγατέρα προπετῇ καὶ ἔμπροσθεν κειμένην τοῦ τάφου τοῦ Ἀχιλλέως καὶ φοινισσομένην καὶ βαπτομένην ἐν νασμῷ καὶ ῥεύσει μελαναυγεῖ καὶ σκοτεινῷ τοῦ αἵματος τοῦ ἐκ τῆς χρυσοφόρου δειρῆς, ἤγουν τοῦ χρυσοῦ φοροῦντός ποτε τραχήλου. Gu.
- 3.222 151. ὀρφανόν· ἔρημον, ὡς “κλυτὸς Ἴπποδάμεια.” M. στερουμένην. M. ἀντὶ τοῦ ὀρφανὴν, Ἀττικῶς, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης “οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργὸς ἦν.” οὐ χρὴ τοίνυν ὀρφανὰν γράφειν, ὡς ἔν τισιν εὐρηται· οὐ γὰρ ἀρμόζει τῷ μέτρῳ. I.
- 3.223 ὀρφανόν· κατὰ τοὺς παλαιοὺς ὀρφανὸς ἐλέγετο καὶ πατήρ ἐπὶ στερήσει παιδὸς, καὶ οἶκος ὀρφανὸς ἐπὶ στερήσει οἰκήτορος παρ' ἡμῖν ὀρφανὸς ἐπὶ στερήσει γονέων, ὅθεν καὶ ὀρφανικὰ χρήματα τὰ εἰς παρακαταθήκην τιθέμενα ἀτελῇ ὄντος τοῦ παιδός. Gr.
- 3.224 μελέας· ματαίας. M.
- 3.225 152. ἢ· ἢ δεῖ σ' ἐπιδεῖν τὴν παρθένον ἐγγὺς τοῦ τύμβου κειμένην ἐκ χρυσοφόρου δειρῆς φοινισσομένην νασμῷ μελαναυγεῖ, ὃ ἐστὶ τῇ ῥύσει τοῦ αἵματος. A.M. ἀπόκειται θεάσασθαι. Gr. τὴν θυγατέρα. Gu. τὸ ἢ διαλυτικόν ἐστὶν ἀντὶ τοῦ εἰ δὲ μή. Fl. 21. προπετῇ· προνενεκυῖαν. M. προκειμένην. I. προνενευμένην. Fl. 21. φανερώς κειμένην. Gr. ἔμπροσθεν κειμένην. Gu.
- 3.226 153. φοινισσομένην· ἡματωμένην. Fl. 59. ἐπὶ τὸν τάφον πορευομένην αἵματι φοινισσομένην. Fl. 33. ἤγουν βαπτομένην. Gr. μολυνομένην. Gu.
- 3.227 154. χρυσοφόρου· τῆς ποτε χρυσοφόρου δειρῆς, ὡς τὸ “ἔϋμμελίῳ Πριάμοιο.” M. Fl. 21. ἦτοι ἐκ τραχήλου φέροντος κόσμια χρύσεια. οἱ παλαιοὶ γὰρ, ὅταν ἔμελλον σφαγιάσαι τινὰ γυναῖκα ἐπὶ τάφῳ τινός, ἐκόσμουσαν αὐτὴν διὰ χρυσέων κόσμων ὥσπερ νύμφην. A. τὴν νεάνίδα δεδεμένην ἐκ τῆς ποτε χρυσοκοσμημένης. Fl. 33.
- 3.228 155. δειρῆς· τοῦ τραχήλου. Fl. 6. 21. 56. 59. Gu. δειρὴ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ τραχήλου. λέγεται δὲ κυρίως ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων διὰ τὸ ἐκεῖθεν ἐκδέρεσθαι. Gr. νασμῷ· ῥεύματι. I. χύσει αἵματος μελανιεῖ. Fl. 57. τῇ ῥύσει τοῦ μέλανος αἵματος. M. Fl. 10. 21. ἤγουν μέλαιναν ὄψιν ἔχοντι. Gr. μέλανι, σκοτεινῷ. τὸ ἐρυθρὸν μᾶλλον πλησιάζει τῷ μέλανι ἢ ἄλλῳ ὁτφοῦν χρώματι. Gu.

- 3.229 155.—162. Παράφρασις. οἱ ἐγὼ μελέα: φεῦ μελέα εἰμὶ ἐγὼ δηλονότι, τί ἄρα βοήσω; ποῖαν κραυγὴν, ποῖον θρήνον; δειλαία εἰμὶ δηλονότι ἔνεκα τοῦ ἀθλίου γήρωος, ἔνεκα τῆς δουλείας τῆς οὐ φορητῆς. ὦμοι μοι, τίς βοηθήσει ἐμοί; ποῖον τέκνον, ποία πόλις; ἀφανὴς ὁ Πρίαμος, ἀφανεῖς οἱ παῖδες. I.
- 3.230 οἱ ἐγὼ μελέα: φεῦ. οἷμοι καὶ οἱ ἐμοὶ κοινὸν, οἱ ἐγὼ μετ' εὐθείας ποιητικόν. ταῦτα λέγουσιν ἄνθρωποι δυσφοροῦντες, ὅτι πλῆθος κακῶν ἔχουσιν. Gr. οἷ: φεῦ μοι. Fl. 21. μελέα: ἀθλία. Fl. 6. 17. 21. 56. 59. 76. ἀπύσω: εἴπω. Fl. 59. φρονήσω. Fl. 21. οὐαί μοι τῆς ἀθλίας, καὶ τί δὴ βοήσω. Fl. 33. ἤγουν βοήσω. Gr. φωνήσω, πρὸς τὸ παρὸν ἄκουσμα. Gu.
- 3.231 156. ἡχώ: ἀντὶ τοῦ βοήν: τινὲς δὲ περισπῶσι τὸ ἀχῶ, ἵν' ἢ ὁποῖαν ἡχήσω βοήν. M. ἀχώ: θλίψιν. Fl. 59. φωνήν. Fl. 17. βοήν. Fl. 6. 21. τραγωδίαν. Fl. 56. ἡ περισπωμένως, ἀχῶ. Fl. ὀδυρμόν: κλαυθμόν. Fl. 17. ποῖαν ἡχὴν ἤγουν βοήν καὶ ποῖον κλαυθμόν. Fl. 33. ἤγουν θρήνον. Gr.
- 3.232 157. δειλαία δειλαίου: λείπει τὸ ἔνεκα. ἐγὼ ἀθλία εἰμὶ ἔνεκα τοῦ δυστυχοῦς γήρωος. M. ἀθλία εἰμὶ ἀθλίου ἔνεκα. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. ἀθλία εἰμὶ ἔνεκεν τοῦ δυστυχοῦς καὶ ἀθλίου γήρωος. Fl. 17. ἡ ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος τοῦ δυστυχουμένου καὶ τάλαιπώρου μου γήρωος. Fl. 33.
- 3.233 158. τλατᾶς: φεῦ τῆς δουλείας ταύτης τῆς οὐ τλητῆς οὐδὲ φορητῆς. καρτερικῆς, οὐ φορητῆς. M. τῆς ἀνυποίστου, τῆς οὐχ 1. ἐϋμμελία Πρίαμοιο] Hom. Il. 4, 165. ὑπομονητῆς. Fl. 6. 17. 56. 59. 76. Gr. ἔνεκα τῆς ἀπίστου. Fl. 21. καὶ δουλοσίνης τῆς ἀνυπομονήτου καὶ ὑπερηφάνου ποτέ. Fl. 33.
- 3.234 159. οὐ φερτᾶς: οὐ φορητῆς. ποιητικὸν φερτὸν, κοινὸν φορητόν. φορυτὸς δὲ ὁ συρφετὸς, ἤγουν ἡ πολλὴ ἀχρεία εἰς ἓν συνηγμένη. Gr.
- 3.235 160. ἀμύνη: ἤγουν βοηθήσει. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. ἀμύνει: ἤγουν βοηθήσει. Gr. βοηθεῖ. Gu. ἀμύνω τὸ ἐκδικῶ καὶ βοηθῶ δοτικῇ, ἀμύνομαι τὸν ἐχθρόν μου ἀντὶ τοῦ κολάζω, ἀεὶ αἰτιατικῇ. ἐκ τούτου λέγεται καὶ ἄμυνα ἐπὶ θηλυκοῦ, καὶ ἀμυντήρια ὅπλα, οἷον ξίφος ἢ δόρυ ἢ τόξον ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον. δι' οὗ ἀναστέλλομεν μηκόθεν τὸν πολέμιον. Gr. μετὰ ὀριστικοῦ καὶ εὐκτικοῦ τὸ τίς καλὸν ἐστι. Gu.
- 3.236 ποία γέννα: τῶν τέκνων. Fl. 17. καὶ γὰρ καὶ τὰ πεντήκοντα φροῦδὰ εἰσιν. Fl. 21. τίς βοηθήσει μοι ἢ τίς ἀνταμείψεται τοὺς ἡδίκηκότας; ποία γενεά. Fl. 33. ἤγουν ποῖον τέκνον. γέννα ἢ ἐκ τῆς μήτρας ἔκπτωσις τοῦ ἐμβρύου καὶ τὸ γεννηθέν. οὕτω καὶ τόκος. Gr. ποία δὲ πόλις: ἀμύνη μοι δηλονότι. Fl. 17. 21.
- 3.237 162. φροῦδος: ἀφανὴς, πρὸ ὁδοῦ. Fl. 6. 21. 5. 59. 76. Gr. πρέσβυς: ὁ γέρων ὁ Πρίαμος. Fl. 17. ἄφαντα, ἀβέβαια τὰ ἐμὰ πάντα, ἀφανὴς ὁ ἀνὴρ, ἤγουν ὁ Πρίαμος, οἱ παῖδες. Fl. 33.
- 3.238 163.—177. ποῖαν, ὁδὸν δηλονότι, πορευθῶ; ἢ ταύτην ἢ ἐκείνην: ποῖ δὲ ἦσω καὶ ὁρμήσω; ποῦ τις ἀπὸ τῶν θεῶν ἢ ἀπὸ τῶν δαιμόνων ἔσταιβοηθός; ὦ Τρωάδες, αἱ ἀπαγγεῖλασαι κακὰ, ὦ Τρωάδες, αἱ ἐνεγκοῦσαι κακὰ πῆματα, ὠλέσατε καὶ ἐφθείρατε ἐμὲ δηλονότι· οὐδαμῶς ἐστὶ μοι ἐν τῷ φωτὶ βίος θαυμαστός. ὦ τλήμων πούς, ὁδηγὸς γενοῦ ἐμοὶ τῇ γραίᾳ πρὸς τὴν τῶν αἰχμαλῶτων σκηνήν. ὦ τέκνον, ὦ παῖ μητρὸς ἀθλιωτάτης, ἔξελθε ἀπὸ τῶν οἴκων, ἄκουε, ὦ τέκνον, τὴν φωνὴν τῆς σῆς μητρὸς, ἵνα ἀκούσης οἷαν ἀγγελίαν ἀκούω περὶ τῆς σῆς ψυχῆς, ἔνεκα τῆς σῆς ζωῆς. I.
- 3.239 ποῖαν: ποῖαν ὁδὸν βοηθείας παραγίνομαι. M. τοῦτο λέγει ἀποροῦσα τί ποιήσει, καὶ τίνα θεῶν βοηθὸν πρὸς τὰ παρόντα ἐπικαλέσεται. Gu. I. οὕτω δὲ χρὴ γράφειν ταῦτα τὰ κῶλα καὶ τὰ ἐξῆς 30. τοῦτο] τοῦτο δὲ Gr clinii, quod continuatur verbis τὸ 31. θεῶν om. I. δὲ ἔστ' etc. 32. οὕτω—ὀρθῶς] Scholion Tri- ὡς διωρθώθη παρ' ἡμῶν, ἵν' ἔχη πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς. I. ποῖαν: εἰς ποῖαν βοήθειαν παραγενήσομαι. Fl. 33. ὁδὸν δηλονότι. τοῦτο λέγουσιν ἐξαπορούμενοι καὶ ἐν ἀφύκτοις ὄντες πράγμασιν ἄνθρωποι. Gr.

- 3.240 164. στείχω: ὀδεύσω. Fl. 17. βαδίσω. Fl. 59. ἤγουν πορευθῶ. Gr. πορεύσομαι, ἐνεστῶς ἀντὶ τοῦ μέλλοντος. Gu. ἰστέον ὅτι ὑποτακτικὸς ἐνεστῶς μέλλοντος καὶ ἐνεστῶτος σημασίαν ἔχει· τὸ στείχω γὰρ ἐνεστῶς ὦν ἐνταῦθα μέλλοντα ἐμφαίνει· ὁ δὲ παρακείμενος καὶ ἀόριστος μέλλοντα μόνον. Gu.
- 3.241 ἦσω: ὀρμήσω. ἦμι, τὸ ὀρμῶ καὶ πορεύομαι, ὁ μέλλων ἦσω, καὶ ψιλοῦται, ἦμι δὲ τὸ πέμπω δασύνεται. I. ἦσω: εἰς ποίαν βοήθειαν ὀρμήσω. M. Fl. 21. ποῦ πέμψω, ἤγουν εἰς τίνα ἄνθρωπον, πέμψω ὥστε βοηθησαί με. Fl. 59. ποῦ ἔλθω· πότε τις ἐκ τῶν θεῶν βοηθήσει μοι. Fl. 33. ἦσω, ἤγουν πορευθῶ ὀρμήσω. Gr. ἦμι, ἦσω. Gu.
- 3.242 165. θεῶν ἢ δαιμόνων: θεοὺς ὑψηλότερόν τι τάγμα ἡγοῦντο τῶν δαιμόνων· ὃν γὰρ λόγον ἔχουσιν οἱ ἥρωες πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους, ὑψηλότεροί τινες δοκοῦντες καὶ ὑπερέχοντες, τὸν αὐτὸν λόγον καὶ οἱ θεοὶ πρὸς τοὺς δαίμονας, ὑψηλότεροί τινες δοκοῦντες τούτων εἶναι. λέγονται δὲ καταχρηστικῶς θεοὶ καὶ οἱ δαίμονες. I. τοῦτο διὰ τὸν Δία λέγει· οὗτος γὰρ μόνος οὐ λέγεται δαίμων, ἀλλὰ θεός· οἱ δὲ ἕτεροι καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες. Gr.
- 3.243 τὸ δὲ ἔστ' ἐπαρωγὸς δύναται καὶ ἀντὶ τοῦ ἔστιν εἶναι καὶ ἀντὶ τοῦ ἔσται· ἡ γὰρ ἀπόστροφος, ὡς φασί, καὶ ἀντὶ δύο τίθεται φωνηέντων, ὡς τὸ “βούλοι· ἐγώ,” καὶ ἀνθ' ἐνός, οἷον “τοῦτ' ἔστιν.” I. ἐπαρωγός. ἤγουν βοηθὸς ἔσται δηλονότι. Gr.
- 3.244 166. κακά: δεινά. Fl. 17. ἐνεγκοῦσαι: ὑπομένουσαι. Fl. 17. ἤγουν διακομίσασαι. Gr, Fl. 76. ἀπαγγείλασαι, ἢ ὑπομείναςαι καὶ παθοῦσαι. Fl. 10. ἤνεγκα ἀντὶ τοῦ ἐκόμισα καὶ ἤνεγκα ἀντὶ τοῦ ὑπέμεινα. Gr. Τρωάδες: Τρώς, ὃ κλίνεται Τρώδς, καὶ Τρωαὶ γυναῖκες, αἱ καὶ Τρωάδες λέγονται καὶ Τρωϊάδες ποιητικῶς. I.
- 3.245 Τρωάδες: κόραι δηλονότι. Fl. 17. ὦ κακὰ πήματα καὶ βλάβας ἀπαγγείλασαί μοι, Τρωϊκαὶ γυναῖκες. Fl. 33.
- 3.246 167. πήματα: βλάβας. Gr. Fl. 17. 21. 56. 59.
- 3.247 168. ὠλέσας: ἀπώλεσα ἀντὶ τοῦ ἔφθειρα καὶ ἀντὶ τοῦ κοινῶς 11. ὀρμήσω ante εἰς ποίαν Fl. 21. ἐχάωσα. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. Gu. οὐκέτι: εἰς τὸ ἐξῆς. Fl. 59. βίος: ἤγουν διαγωγὴ. Fl. 59. οὐδ' ἔτι μοι: οὐδ' ἔτι μοι φορητὸς ἢ θαυμαστὸς καὶ ἀποδεκτὸς ὁ βίος ἐν τῇ ζωῇ γενήσεται, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐναντίων ἐπαχθής. A.M.
- 3.248 169. ἀγαστός: θαυμαστὸς, ἤγουν οὐκέτι μοι τὸ ζῆν περισπούδαστον. Fl. 6. Gu. θαυμαστὸς, ποθητὸς, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐναντίων. M. Fl. 21. ἤγουν θαυμαστὸς. Gr. ποθητὸς, ἀποδεκτὸς, ζηλωτὸς. Gu. φάει: ἡμέρα. Fl. 17. καὶ τῷ φωτὶ, τῇ ζωῇ. Fl. 21. 59. καὶ ἀμφοτέρω μικρὰ γράφει ὁ κύριος Μάξιμος. οὐκ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ὁ βίος καὶ ἡ διαγωγὴ ὁ ἐν τῷ φάει καὶ τῷ φωτὶ ἤγουν τῇ ζωῇ ἀγαστὸς καὶ ποθεινὸς, ἤγουν οὐ θέλω ζῆν, ἀλλὰ θανεῖν. I. 59. οὐδαμῶς μοι ὁ βίος θαυμαστὸς καὶ φωτοφανής, ἀλλ' ἐπαχθής καὶ ἀπολεσμένος. Fl. 33. ἐν φάει: φωτὶ. Gr. ἐν τῇ ἡμέρᾳ. Gu.
- 3.249 170. τλᾶμον: ὦ τλήμων πούς. ἀπεχθής. M. ὦ ταλαίπωρε. Gr. Fl. 59. 76. ἀθλία. Fl. 17. ἔνδον ἐβούλετο εἰσελθεῖν πρὸς τὴν τῶν αἰχμαλωτίδων σκηνήν. βούλεται γὰρ συντυχεῖν τῇ Πολυξένη καὶ μηνῦσαι τὸν ἐσόμενον αὐτῇ θάνατον. M. Fl. 10. ἄγησαι: καθήγησαι. M. ἤγουν ἡγεμόνευσον. Gr. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. ὁδηγὸς γενοῦ. Gr. ὑπούργησον. Fl. 17. ὦ τλήμων, ἐλαινὴ, ἀθλία θύγατερ θανατοῦσαι ἢ μηνυσαί μοι τῇ γραΐᾳ τὰ ἐπελθόντα σοι. Fl. 33.
- 3.250 172. πρὸς τάνδ' αὐλάν: πρὸς τήνδε τὴν αὐλήν, ὦ παῖ τῆς ἀθλιωτάτης καὶ ταλαιπώρου μητρός. Fl. 33. ἡ πρὸς καὶ ἐπὶ ἐμψύχου καὶ ἀψύχου. ὡσαύτως καὶ ἡ εἰς. Gr. αὐλάν: ἐν ᾗ πάρεστιν ἡ Πολυξένη. Cant. Gu.
- 3.251 ὦ τέκνον, ὦ παῖ: ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό. λέγεται δὲ ἐκ παραλλήλου, ὅτε συνέλθωσι διάφοροι φωναὶ τῆς αὐτῆς ἐννοίας δηλωτικά. Gr.

- 3.252 173. ματέρος ποιητικόν, μητρός κοινόν. οὕτω καὶ πατρός καὶ θυγατρός. Gr. ἔξελθ', ἔξελθ': ἐκ δευτέρου καὶ τρίτου λέγεται ὁ αὐτὸς λόγος, ἢ δι' ὑπερβάλλουσαν χαρὰν, ὡς ἐν τῷ “ἐγκαίνια ἐγκαίνια,” ἢ δι' ὑπερβάλλουσιν λύπην, ἢ διὰ κατεπείγουσαν ἀνάγκην} Gr. ἔξελθε ἐκ τῶν οἴκων καὶ ἄκουσον τῆς σῆς μητρός τὴν φωνήν, ὧ τέκνον. Fl. 33.
- 3.253 175. εἰδῆς: μάθης. Fl. 6. 21. 56. 69. 76. ἤγουν μάθης. Gr. 15. τὴν τῶν] τῶν om. Fl. 10. ἀκούσης, αἰσθησις ἀντὶ αἰσθήσεως, ὃ καὶ μετάληψις αἰσθήσεως λέγεται, ἀντὶ τοῦ ἄκουε. Gu.
- 3.254 176. οἶαν: οἶαν ἤκουσα φωνήν ἢ φήμην περὶ τῆς σῆς ψυχῆς, ἤγουν περὶ τοῦ σοῦ θανάτου. M. Fl. 21.
- 3.255 177. σᾶς ψυχᾶς: ψυχὴ λέξις ὁμώνυμος οὖσα σημαίνει τὴν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ λογικὴν ψυχὴν καὶ τὴν ἐν τοῖς ζώοις τοῖς ἀλόγοις καὶ τοῖς φυτοῖς, ἔτι δὲ τὴν ζωὴν, ὡς ἐνταῦθα Εὐριπίδης φησὶ, καὶ ἀλλαχοῦ “ἐπεὶ δὲ Τροία θ' Ἑκτορός τ' ἀπώλετο ψυχή,” ἤγουν ἡ ζωὴ καὶ τὴν φύσιν, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ “ὅστις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγώς” ἤγουν τῆς ἐμῆς φύσεως. B.I. ψυχᾶς: ζωῆς. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. Gr. καθὼς ἤκουσα λόγον περὶ τῆς ψυχῆς, ἤγουν περὶ τοῦ σοῦ θανάτου. Fl. 33.
- 3.256 178. ἀντὶ τοῦ ἰοῦ θρηνητικόν, ἢ οὐαὶ μῆτερ. τί βοᾶς. Fl. 33. νέον: παράδοξον. Gr. πρόσφατον, ὃ πρώην οὐκ ἐγινώσκομεν. Gu.
- 3.257 178.—180. ὧ μῆτερ, διὰ τί βοᾶς, διὰ τί νεωστὶ κηρύξασα καὶ βοήσασα ἐκπτῆναι ἐποίησας, ἥτοι συντόμως ἐξελεῖν ἐμὲ τῶν οἴκων τῷδε τῷ θάμβει καὶ ταύτῃ τῇ ἐκπλήξει, ὡς καὶ καθὰ ὄρνιν. I.
- 3.258 179. καρύξας: εἰποῦσα. Fl. 59. βοήσασα. Gu. τί νεωστὶ κακὸν εἰσεληλυθὸς ἐκήρυξας; A.
- 3.259 180. θάμβει: τῷ θαύματι καὶ τῇ ἐκπλήξει, οἷς κατασχεθεῖσαν ὑπὸ τοῦ σοῦ λόγου πετασθῆναί με ἐποίησας. I. ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι ποιεῖς. Fl. 17. τῷ φόβῳ. Gu. ἐξέπταξας: ἐκ τῶν οἴκων ὥσπερ ὄρνιν ἐξέπτηξάς με τούτῳ τῷ φόβῳ. ἢ καταπτῆξαι καὶ δειλιάσαι ἐποίησας. A.M. ἐφόβησας. Fl. 17. ἐδειλιάσας. Fl. 10. τῷ τοιούτῳ φόβῳ ἐξέπτηξάς με καὶ καταπτῆξαι καὶ δειλιάσαι πεποίηκας. Fl. 33. ἐξέπτηξας ἢ μᾶλλον σὺν φόβῳ ἐξέβαλες. οὕτω λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἐναντίου ὑποπτῆσαι ἀντὶ τοῦ σὺν φόβῳ κρύπτεται. Gr. πετασθῆναι ἐποίησας, ἐθρόησας, ἐφόβησας. Gu.
- 3.260 181. ἰὼ μοί μοι τέκνον: διὰ τί δυσφημεῖς καὶ ἐλεεινολογεῖς ἐμὲ, λέγουσα δηλονότι ἐμοὶ κακὰ προοίμια. I.
- 3.261 178. ἰὼ μοι: ὁ λόγος τῆς Ἑκάβης οὐ πρὸς τὴν ἐρώτησιν τῆς Πολυξένης, 3. φωνὴν ἢ om. M. 9. Σοφοκλεῖ] Electr. 765. ib. σῆς om. Fl. 21. 10. ἤγουν B. ἀντὶ τοῦ I. 4. ἤγουν om. M. 21. οἷς κατασχεθεῖσαν] οἷς κατεσχέθην 7. ἀλλαχοῦ] Nec. 21. Gu. reliquis omissis. ἀλλὰ καθ' ἑαυτὴν κλαυθμος ἐστὶ διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν λύπην. Gr.
- 3.262 182. δυσφημεῖς: βοᾶς. Fl. 17. τί με δύσφημα φθέγγῃ. M. Fl. 6. 21. 10. τί με δύσφημα καὶ κακόφημα φθέγγῃ, καὶ προοίμια μοι κακὰ προλέγεις; Fl. 33. δυσφημῶ κυρίως τὸ κακῶς λέγω, ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ λέγω ἀπλῶς οὕτω γὰρ συμβιβασθεῖη καλῶς. Fl. 59. φροίμια: προοίμια. M. Gr.
- 3.263 183. αἶ αἶ: δυσφημῶ δηλονότι περὶ τῆς σῆς ψυχῆς, ἥτοι ἔνεκα τῆς σῆς ζωῆς. I. αἶ αἶ: οὐαὶ οὐαὶ τῆς σῆς ψυχῆς. Fl. 33.
- 3.264 184. ἐξαύδα: ἐξάγγελλε καὶ φανερώς λέγε, μὴ κρύψῃς ἐπὶ πολὺ. I. μὴ κρύψῃς: ὅρα ἵνα. Fl. 6. 17. 21. 56. 59. 76. ἔξειπε, λέξον, μὴ μοι κρύψῃς ἐπὶ πολὺ, ἢ ἐπιδήλωσον. Fl. 33. τὸ μὴ μετὰ τῶν ἄλλων χρόνων προστακτικῶς λέγεται, μὴ τύπτε, μετὰ δὲ τοῦ ἀορίστου ὑποτακτικῶς, μὴ τύψῃς ἀντὶ τοῦ μὴ τύπον, μετὰ δὲ τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἀορίστου προστακτικῶς. Gr.
- 3.265 185. δειμαίνω: φοβοῦμαι, ὧ μῆτερ, διὰ τί ἄρα ἀναστενάδειμαίνω: δέδοικα. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. φοβοῦμαι, μῆτερ.
- 3.266

186. ἀναστένεις; στενάζεις. Fl. 17. 59. στένεις. Fl. 21. τί δήποτε στενάζεις, ὃ τέκνον ἀθλίας μητρός. Fl. 33. ἤγουν μεγάλως στενάζεις. Gr. ἐπειδὴ ἡ ἀνιά τὸ ἐπάνω δηλοῖ, ἢ ἐκ δευτέρου στενάζεις, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἐκ δευτέρου δηλοῖ ἢ πρόθεσις. Gr.

3.267 187. ὦ τέκνον: ὦ τέκνον μητρός ἀθλίας. I. μελέας; ἀθλίας. Gr. ματαίας. Gu.

3.268 188. τί τόδ' ἀγγέλλεις; διὰ τί ἀγγέλλεις καὶ μηνύεις, ἤτοι λέγεις τόδε, τουτέστι τί ἐστὶ τόδε ὁ ἀγγέλλεις. I. τί τόδ': τί ἐστὶ τόδε ὁ λέγεις. Fl. 17. τί ἐστὶ τόδε ὁ ἀγγέλλεις καὶ μηνύεις. Fl. 56. 59. 76. διὰ τί λέγεις τόδε. Fl. 6. διὰ τί φθέγγεις. Fl. 21. τί δὴ ὅπερ ἀγγέλλεις; Fl. 33. ἀγγέλλεις; λέγεις. Gr.

3.269 189. σφάζαι σ': τὸ ἐξῆς, σφάζαι σε Πηλείδα γέννα, ὃ ἐστὶ Πηλέως γενεᾶ, ἀντὶ τοῦ Πηλέως παιδί Ἀχιλλεῖ. πατρωνυμικὸν ἀντὶ πρωτοτύπου Πηλέως γέννη. M. τῷ Πηλέως παιδί Ἀχιλλεῖ, ἢ ἀντὶ τοῦ Πηλέως, πατρωνυμικὸν ἀντὶ πρωτοτύπου. M. ἡ γέννα 3. φθέγγῃ M. φθέγγις ceteri, ut lin. 29. τοῦ Πηλείδου, ἤγουν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιλλέως ὁ Νεοπτόλεμος, κοινῇ γνώμῃ τῶν Ἀργείων συντείνει καὶ σπεύδει σφάζαι σε πρὸς τὸν τάφον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ δηλονότι. οὕτω συντακτέον, ἡ κοινὴ γνώμῃ τῶν Ἀργείων συντείνει σφάζαι σε πρὸς τὸν τύμβον τοῦ Πηλείδου, ἤγουν τοῦ Ἀχιλλέως. B. Gu. I. τὸ γέννα ἢ κλητικὴν διὰ τὴν Πολυξένην νοητέον, ἀντὶ τοῦ ὦ θύγατερ, ἢ δοτικὴν πρὸς τὸ Πηλείδα. κρεῖττον δέ ἐστὶ τὸ πρῶτον. B. Gu. I. κοινά: ἡ κοινὴ τῶν Ἑλλήνων γνώμῃ συντείνει, ἤτοι προκρίνει τοῦ σφάζαι σε πρὸς τὸν τάφον τοῦ Πηλείδου, δηλονότι τοῦ Ἀχιλλέως, ὅς ἐστὶ τοῦ Πηλέως γενεά. Fl. 33.

3.270 190. συντείνει: συνέρχεται, ὁμοφωνεῖ. Gr. συντρέχει ἢ ἐπισπεύδει ἡ κοινὴ γνώμῃ τῶν Ἀργείων συντείνει τῇ γέννᾳ τοῦ Πηλείδα σφάζαι σε πρὸς τύμβον. Gu. γνώμα: βουλή. ἀλλαχοῦ ἢ προαίρεσις. ὅθεν καὶ εὐγνώμων καὶ κακογνώμων. Gr. γνώμα: ἀντὶ τοῦ βουλή. M. γνώμῃ ὁ τρόπος, ὁ λογισμὸς καὶ ἡ ψῆφος. B. rec.

3.271 191. γέννα: τῇ γέννᾳ καὶ τῇ γενεᾷ τῶν Ἀργείων, ἤγουν τοῖς Ἀργείοις, συντείνει καὶ συντρέχει γνώμῃ καὶ βουλῇ καὶ αἵρεσις κοινῇ, ἤγουν τῶν ὅλων, ὥστε σφάζαι σε πρὸς τὸν τύμβον καὶ τὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως, δηλονότι τοῦ Πηλείδου καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως ἢ ἡ γέννα τῶν Ἀργείων, ἤγουν οἱ Ἀργεῖοι, συντείνει καὶ συντρέχει ἐν κοινῇ γνώμῃ καὶ βουλῇ, λεγούσῃ σφάζαι σε πρὸς τὸν τύμβον τοῦ Πηλείδου Ἀχιλλέως. Fl. 59. ὁ Πύρρος. Fl. 21.

3.272 192. οἴμοι, μᾶτερ: γρ. παῖ. M. οἴμοι, ὦ μητερ, πῶς φθέγγῃ ἀμέγαρτα καὶ ἀφθόνητα τῶν κακῶν—ἀφθόνητα διὰ τὸ εἶναι λίαν κακά: τοῖς γὰρ τοιούτοις οὐδεὶς φθονεῖ.—μήνυσόν μοι, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖ, ὦ μητερ. I.

3.273 φθέγγῃ: λέγεις. Fl. 17. 56. 59. φθέγγομαι τὸ λέγω, ἀποφθέγγομαι δὲ τὸ βραχέα καὶ συνεσταλμένα λέγω· ὅθεν καὶ ἀποφθέγματα οἱ βραχεῖς λόγοι, ὡς τὸ “οἱ πλείους κακοί.” B. rec.

3.274 193. ἀμέγαρτα: ἀφθόνητα, οἷς οὐκ ἄν τις φθονήσῃ. λέγονται καὶ ἀμέγαρτα τὰ μεγάλα, ἀπὸ τοῦ μὴ ἀγείρεσθαι. Cant. ἀνέλπιστά 3. οὕτω συντακτέον om. Gu. In I. πηλείδα σφάζαι σε πρὸς τύμβον Gu. est ἄλλως. κοινὴ γνώμῃ τῶν ἀ. συντείνει ib. ἤγουν τοῦ Ἀχιλλέως om. B. πρὸς τύμβον γνώμα ἢ σπεύθει σφάζαι 5. τὸ γέννα ἢ κλητικὴν—δοτικὴν] σε etc. ἢ τὸ γέννη κλητικὴ—δοτικὴ Gu. ib. ἡ κοινὴ] ἢ om. B. 6. κρεῖττον δέ ἐστὶ τὸ πρῶτον om. 4. σφάζαι—Πηλείδου] τῇ γέννᾳ τοῦ Gu. μοι κακά, ἢ ἀφθονα κακά μοι ἐπαγγέλλεις: τὰ γὰρ κακά οὐδεὶς φθονεῖ. Fl. 33. μέγιστα, ὅθεν καὶ μέγα, τὰ ἔνδοξα οἰκήματα. Gr. ἀμέγαρτα κακῶν: ἀφθόνητα, ἐκ τοῦ ἄ καὶ μεγάριω, ὧν οὐκ ἄν τις τοῖς ἔχουσι φθονῇ διὰ τὸ εἶναι κακά. B. Gu. τοῖς γὰρ κακοῖς οὐδεὶς ἐπίφθονος. Gu.

3.275 μάνυσον: δήλωσον. Fl. 6. 17. 21. 56. 59. 76. φανέρωσον. Fl. 17. λέγε μοι, λέγε μοι. Fl. 33. τὸ μηνύειν παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς λέγειν ἐστὶ, παρὰ δὲ τοῖς κοινοῖς τὸ πέμπειν μεθ'

έτέρου τινὸς πρὸς τινὰς λόγους περὶ τινος. καὶ μηνυτὴς ὁ τούτοις διακομίζων, ἀλλὰ καὶ ὁ πέμπων. εἶπέ. Gr. ἄγγειλον ταῦτα τὰ κακά. Gu.

- 3.276 195. αὐδῶ, παῖ: λέγω, παῖ, φήμας δυσφήμους, ἥτοι πράγματα κακὴν φήμην καὶ ἀγγελίαν ἔχοντα. ἀγγέλλουσιν ἐμοὶ κυρωθῆναι τῇ ψήφῳ τῶν Ἀργείων ἔνεκα τῆς σῆς ζωῆς. I. αὐδῶ: λέγω. Fl. 6. 17. 56. λέξω. Fl. 21. αὐδὴ κυρίως ἐπὶ μόνων ἀνθρώπων λέγεται. σύγκειται δὲ ἐκ τοῦ αὖω τὸ φωνῶ, καὶ τοῦ δέω τὸ δεσμεύω, ἢ συνδεδεμένη καὶ ἔναρθρος φωνή. Gu. δυσφήμους φάμας: ὃ οὐ καλὰς φήμας ἐχούσας. Fl. 17. ἥγουν πράγματα οὐ καλὴν φήμην ἔχοντα καὶ λόγους. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.
- 3.277 196. ἀγγέλλουσ': τὸ ἐξῆς, ἀγγέλλουσί μοι δόξαι ταῖς τῶν Ἀργείων ψήφοις δυσφήμους φήμας περὶ τῆς σῆς ψυχῆς, ἀντὶ τοῦ ἀπαγγέλλουσί μοι αἱ φῆμαι περὶ τῆς σῆς ψυχῆς δόξαν τῇ ψήφῳ τῶν Ἑλλήνων, δηλονότι ἀποθανεῖν. M. μηνύουσιν. Fl. 17. 56. δόξαι καὶ βουλαὶ ἐκ τῶν Ἑλλήνων ἀγγέλλουσί μοι. Fl. 33. δόξαι ψήφω: ἥγουν ἐκκλησιάσαντες οἱ Ἀχαιοὶ κακὰ περὶ σοῦ ἐψηφίσαντο. Gu. I. δόξαι: κυρωθῆναι. Gr.
- 3.278 197. ψήφω: τῇ κρίσει, τῇ ἀποφάσει. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ψήφω καὶ κρίσει περὶ τῆς σῆς ψυχῆς, ἥγουν περὶ τοῦ σοῦ θανάτου. Fl. 33. τὸ μοι σχετικόν. Gr. περισσόν. Gu. ψυχᾶς: τῆς ζωῆς. Gr. οὐ περιποιήσασθαι, ἀλλ' ἀφανίσαι: ἥρμοζε γὰρ εἰπεῖν μᾶλλον περὶ τοῦ σοῦ θανάτου. Gr. περὶ μοι ψυχᾶς: περὶ τοῦ σοῦ θανάτου. λείπει κρίνασαι. M.
- 3.279 198. ὦ δεινὰ παθοῦς': ὦ παθοῦσα δεινὰ καὶ χαλεπὰ, ὦ παντλήμων 3. ἐκ—μεγαίω om. Gu. 27. τῇ κρίσει] κρίσει gl. Gu., τῇ βουλῇ gl. Gr. καὶ παναθλία, ὦ μητερ, ἔνεκα τῆς δυστήνου καὶ ἀθλίας βιοτῆς καὶ ζωῆς. I.
- 3.280 ὦ δεινὰ παθοῦς': βαβαί, φοβερὰ ὑπομένουσα, ὦ παναθλία, ἐλαινή. Fl. 33. ὦ δυστυχεστάτη. Fl. 10. πολυπαθεστάτη. Gr. ὑπομείνασα. γραμματικὸν τὸ ἦθος καὶ ῥητορικόν. Gu. δεινὸν τὸ χαλεπὸν ἀπὸ τοῦ δέος ὁ φόβος: δεινὸν τὸ ἐπιτήδειον ἀπὸ τοῦ δέον τὸ πρέπον. B. rec. παντλάμων: τλήμων παρ' Ὀμήρῳ ὁ καρτερικός: “τλήμονα θυμὸν ἔχοντες.” παρὰ δὲ τοῖς τραγικοῖς τλήμων ὁ δυστυχής. B. rec.
- 3.281 199. δυστάνου μᾶτερ βιοτᾶς: πάλιν Ἀττικῶς λείπει τὸ ἔνεκα, ὦ δυστυχῆς μητερ ἔνεκα τῆς ἀθλίας ζωῆς σου. A.M.
- 3.282 200.—201. οἶαν, οἶαν: θαυμαστικόν. λώβην καὶ ὕβριν ἐχθίστην καὶ λίαν μεμισημένην, ἀρρήτην καὶ ἄρρητον, ἥτοι πολλὴν καὶ μεγάλην, ἐπήγαγέ σοι δαίμων τις. οὐδαμῶς ἔστι σοι ἡ παῖς ἥδε, ἥγουν ἐγώ. οὐκέτι δὴ συνδουλεύσω ἡ ἀθλία τῷ γήρᾳ, τῷ σῷ δηλονότι. I. οἶαν, οἶαν: τίς δὲ ἐκ τῶν θεῶν πάλιν σοι βλάβην μεμισημένην καὶ ἐχθροτάτην καὶ ἀνέκφραστον διηγείρην; Fl. 33. λώβαν: οἱ γράφοντες “λώβαν ἐχθίσταν” ἀγνοοῦσι τὰ μέτρα. σὺ δὲ μαθὼν μὴ γράφε τοῦτο: δίμετρον γὰρ ὀφείλει εἶναι τὸ κῶλον, ὡς καὶ τὰ λοιπά· διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ. I. λώβαν: βλάβην. Gr. τὴν ἑαυτῆς στέρησιν λώβην καλεῖ ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς νόσου. Gr. ἐχθίσταν: μισητήν. Gr.
- 3.283 201. ἀρρήταν: μὴ δυναμένην ῥηθῆναι. Fl. 17. μεγάλην. Gr. ἣν οὐ δύναται τις εἰπεῖν διὰ τὸ μέγεθος, μὴ δυναμένην ῥηθῆναι. Gu. ἄρρητον τὸ μὴ δυνατόν ῥηθῆναι καὶ τὸ μὴ ἄξιον ῥηθῆναι, ἢ ὡς ἀποτροπαῖον, ἢ ὡς αἰσχροῦ, ἢ ὡς μυστηριῶδες. ἄρρητον ὑπερβολικῶς καὶ τὸ μέγα ἢ τὸ πολὺ. B. rec.
- 3.284 202. ὦρσε: ἐπήνεγκε. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἐνέβαλεν. Fl. 21. διηγείρε. Gr. ἐνέβαλε, παρώρμησε. ὄρω τὸ διεγείρω· ὁ μέλλων κοινῶς ὀρῶ, Αἰολικῶς δὲ ὄρσω, ὡς τὸ σπείρω, σπερῶ, σπέρσω, καὶ κείρω, κερῶ, κέρσω. ὄρσω γοῦν ὁ μέλλων, ὁ ἀόριστος ὦρσα, ὦρσας, ὦρσε. Gu. δαίμων: κακοποιὸς θεός. Fl. 59.

3.285

203. οὐκέτι· εἰς τὸ ἐξῆς. Fl. 59. οὐχ ὑπάρχει σοι παῖς αὕτη οὐδαμῶς. Fl. 33. ἅδ· ἀντὶ τοῦ ᾧδε. M. γήρᾱ· ἐγὼ ἢ δειλαία τῷ δειλαίῳ σου γήρᾱ οὐκέτι συνδουλεύσω. 7. τλήμονα—] Il. 5, 670. 16. λώβαν—έμοῦ] Scholion Triclinii. M. τῷ τάλαιπῶρῳ γήρει, καὶ οὐκέτι συνδουλεύσω σοι ἐγὼ ἢ ἀθλία. Fl. 33.
- 3.286
- 3.287 συνδουλεύσω· ἤγουν συγκακοπαθήσω, ἤγουν οὐκέτι σοι ἔσομαι γηροτρόφος. Bar. 74. Gu. οὐκέτι σοι συνδουλεύσω, οὐ μὴ σοι ἀποδώσω τὴν κεχρεωστημένην τοῖς πατράσι περὶ τῶν παίδων τιμὴν. Gu.
- 3.288
204. σκύμνον γάρ· σκύμνος τὸ τῶν λεόντων γέννημα, μόσχος τὸ τῶν βοῶν, νεβρὸς τὸ τῶν ἐλάφων, ἀρνειὸς τὸ τῶν προβάτων. λέγει δὲ οὕτως, ὡς σκύμνον γάρ καὶ ὡς οὐριθρέπτην μόσχον ὅψει με, ᾧ δειλαία, τὴν δειλαίαν αἰφνιδίως ἀναρπασθεῖσαν τῆς σῆς χειρὸς, καὶ ὑπὸ τὸν σκότον τῆς γῆς τοῦ Ἄιδου πεμπομένην ἀπολαιμότομον, ἤγουν ἀποτετμημένην τὸν λαιμόν. B. Gu. I. σκύμνον· ὡς σκύμνον. τὸ ὡς ἀπὸ κοινοῦ. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. σκύμνον λέγει διὰ τὸ βασιλικόν, διότι καὶ ὁ λέων τῶν ἄλλων ζώων βασιλεύει. Fl. 59. ὥσπερ τινὰ σκύμνον ἢ μόσχον ἐν ὄρει τρεφόμενον ὅψει με, ᾧ δειλαία, τὴν τάλαιπῶρον ἀρπαζομένην, καὶ λαιμοτόμον ὅψει οἶον, ὅψει με τῷ Ἄϊδι πεμπομένην οὐ κοινῶ θανάτῳ, ἀλλὰ τῷ ξίφει θανατουμένην, καὶ ἀποπεμπομένην εἰς τὸν τῆς γῆς σκότον, κάκεῖ μετὰ νεκρῶν ἀταλαιπωρήτως κατοικήσομαι. Fl. 33.
- 3.289
- οὐριθρέπταν· οὐριθρέπταν μόσχον ἀντὶ τοῦ νέαν· τὸ γὰρ μόσχον οἱ παλαιοὶ ἀντὶ τοῦ νέου παραλαμβάνουσιν. M. ὅψει γάρ με τὴν μόσχον, ὃ ἐστὶ τὴν νέαν, ἀπὸ τῆς σῆς χειρὸς ἀρπαζομένην ὥσπερ σκύμνον ἐν ὄρει τεθραμμένον. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ εἰσόψει με λαιμοτόμον πεμπομένην τῷ Ἄϊδι εἰς τὸν ὑπὸ γῆς σκότον, οἶον εἰσόψει με οὐ κοινῶ θανάτῳ ἀποθνήσκουσιν, ἀλλὰ τῷ διὰ σφαγῆς. A.M.
- 3.290
205. τὸ μόσχον ἢ πρὸς τὸ δειλαίαν σύναπτε, ἢ πρὸς τὸ σκύμνον, ἵν' ἢ λεοντώδη μόσχον· εἶπε δὲ τὸ μόσχον διὰ τὸ νέον, σκύμνον δὲ διὰ 7. τῶν λεόντων B. τοῦ λέοντος I. 11. ἀπολαιμότομον (sic etiam in Verba σκύμνος—οὕτως, ὡς om. Gu. in textu) ἤγουν add. B. 8. ἀρνειὸς—προβάτων om. B. 25. ἀποθνήσκουσιν A. ἀποθνησκομένην ib. λέγει δὲ οὕτως add. B. M. θανατονομένην est in scholio 9. ὡς σκύμνον] ὡς om. B. codicis Flor. 33. ib. οὐριθρέπτην om. B. 26. τὸ μόσχον] τὸ om. I. ib. ᾧ δειλαία post τὴν δειλαίαν B. 27. λ. μόσχον· εἶπε δὲ τὸ μόσχον 10. ἀναρπασθεῖσαν] ἀρπασθεῖσαν διὰ Gu. λ. σκύμνον διὰ I. Gu. ib. σκύμνον δὲ] δὲ om. Gu. τὸ βασιλικόν. ἔστι δὲ τὸ Ἀἶδα καὶ τὸ σκότῳ τῆς γῆς ταυτόν. Gu. I. μόσχον· νέαν. Fl. 10. 59. οἱ παλαιοὶ ἐπὶ παντὸς νέου παρελάμβανον. Fl. 6. μοσχάριον. Fl. 11. ἀπαλόν. Gr. μόσχος λέγεται παρ' ἡμῖν τὸ μοσχάριον, παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς τὸ νεογνὸν γέννημα, ὡς ἐνταῦθα. Gr. δειλαία δειλαίαν· ἀθλία τὴν ἀθλίαν. Fl. 17.
- 3.291
206. εἰσόψει· θεάσει. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἀναρπαστάν· ἢ ἀνά τὴν ἄνω σχέσιν δηλοῖ, ἤγουν ἐλαφρῶς, εὐκόλως ἀρπασθεῖσαν. Gr.
- 3.292
207. ἀπολαιμότομον· τὸ λαιμοτόμον ἤγουν τὸν λαιμόν κεκομμένην, ὃ ἐστὶ πεφονευμένην. Fl. 59. ἐν τῷ λαιμῷ τμηθεῖσαν. Fl. 10. λαιμοτόμος ὁ κόπτων τὸν λαιμόν, λαιμοτόμος δὲ ὁ τμηθεὶς τὸν λαιμόν. Gu. ἀναστροφή. Gr.
- 3.293
208. ὑποπεμπομένην· πορευομένην. Fl. 59. ὑπερβατόν. Gu. σκότον, τὸν σκοτεινὸν τόπον. Fl. 59. ἔνθα· εἰς ὃν τάφον, ὅπου. Fl. 21. ὅπου. Fl. 59. ἔνθα ἐπίρρημα τοπικὸν καὶ χρονικόν· τοπικὸν μὲν ὡς ἐνταῦθα, χρονικὸν δὲ ὡς παρ' Ὀμήρῳ “ἔνθ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδει Παλλὰς Ἀθήνη” καὶ τὰ ἐξῆς, ἀντὶ τοῦ τότε δή. B. rec.
- 3.294
211. καὶ σὲ μὲν· ἀντὶ τοῦ, περὶ σοῦ ἢ ἐπὶ σοί, ὥσπερ καὶ θαυμά σου φασὶν ἀντὶ τοῦ ἐπὶ σοί. τινὲς δὲ φασὶ λείπειν τὸ χάριν, ἢ ἀπὸ κοινοῦ τὸν βίον, ἢ κλαίῳ σου τὸν βίον. M. καὶ σὲ μὲν, ᾧ μητερ

ἀθλία, κλαίω ἐν θρήνοις παγκλαύστοις, τὸν ἐμὸν δὲ βίον καὶ τὴν ζωὴν, ὕβριν καὶ βλάβην οὔσαν, οὐ θρηνώ, ἀλλ' ἡ συντυχία, ἥγουν ἡ συνάντησις τοῦ θανεῖν, ἐκύρησε καὶ ὑπῆρξεν ἐμοὶ κρείσσων ταύτης τῆς ζωῆς. I.

3.295 καὶ σέ: σὲ δὲ. μήτερ ταλαίπωρὲ, θρηνώ πανολεθρίοις κλαυθοῖς. Fl. 33. θέσις ῥητορική καὶ κατάφασις φιλόσοφος. Gu.

3.296 212. κλαίω: κλαίω τὸν δεῖνα καὶ κλαίω ἀμετάβατον. Gr. πανοδύρτοις: τοῖς νικῶσι πάντα τὸν ὀδυρμόν. Fl. 6. πλείστοις. Gr. 1. τὸ σκότῳ—ταυτόν Gu. τῷ σκότῳ—τὸ 16. Ὁμήρῳ] Il. 5, 1. αὐτό I. 26. θέσις—φιλόσοφος] Idem scholion 12. ἀναστροφή] Hoc scriptum in in Gu. ad v. 213. ubi ἄρνησις textu super ἀπολαιμότομον. Legit pro θέσις. igitur ἄπο λαιμότομον. In fine versus 27. Scholia versuum 212—256. post αἶδα adscriptum in Gr. οὐ πατρωνυμικόν, nulla sunt in A., amisso folio uno. ἀλλ' ὡς πατρωνυμικόν. παγκλαύστοις. Gu. θρήνος καὶ κλαυθμός τὸ αὐτό· πένθος ἢ διὰ λύπην μελανειμονία, καὶ ἡ κουρὰ, καὶ ἡ οἴκοι ἀπόκλεισις καὶ ὅσα τοιαῦτα. Gr.

3.297 213. τὸν ἐμὸν δὲ βίον: τὴν ἐμὴν ζωὴν ἐπὶ βλάβην καὶ λύμην οὔσαν μοι οὐ κλαίω. M. λύμαν: λοιμικήν. M. τὴν ἐμὴν δὲ ζωὴν, ἀπολλυμένην δηλονότι, τὴν βλάβην καὶ τὴν φθορὰν τὴν ἐμὴν, οὐ μόνον οὐ μεταβαλλομένη κλαίω, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀποθανεῖν παρ' ἐμοὶ συνάντημά ἐστι κρεῖττον τῆς ζωῆς δηλονότι. Gu. I. τὸν ἐμὸν δὲ βίον: τὸν δὲ ἐμὸν βίον, ἥγουν τὴν στέρησιν τῆς ἐμῆς ζωῆς, καὶ τὴν βλάβην καὶ τὴν λύμην τὴν ἐμὴν, ἥγουν τὴν στέρησιν τοῦ θανάτου, οὐ κλαίω. Fl. 59. τὸν δὲ ἐμὸν βίον τὸν βλαβερόν καὶ ἐπικίνδυνον οὐ θρηνώ. Fl. 33. ἀπολλύμενον δηλονότι. Gr. τὴν ἐμὴν ζωὴν. Gu. λώβαν: τὸν ὄντα ὕβριν καὶ βλάβην. Fl. 17. 21. 56. τὴν ἐμὴν βλάβην. Fl. 59. λώβη ἢ ὕβρις, λύμη ἢ βλάβη. Fl. 33. βλάβην. Gr. ὄντα. Gu. βίος ἢ τοιάδε ζωὴ καὶ ὁ περιεκτικὸς τοιῶνδε ζώων, οἷον “ποίησιν τις βιότοιο τάμοι τρίβον;” καὶ ἡ ἀντικειμένη τῷ θανάτῳ ζωὴ, ὡς Εὐριπίδης ἀλλαχοῦ φησιν “ἥδ' ἡμέρα θάνατον ἢ βίον φέρει,” ἥγουν ζωὴν· βιὸς δὲ ὀξυτόνως τὸ τόξον. B. rec.

3.298 214. μετακλαίομαι: οὐ κλαίομαι, ἀντὶ τοῦ οὐκ ὀδύρομαι. M. Fl. 21. ἥγουν οὐ κλαίω μετὰ τὸ κλαίειν σέ. Gr. τὸ κλαίω, τὸ σφάττω, τὸ ὑβρίζω καὶ ἕτερα τοιαῦτα ῥήματα πάθος ἔχοντα ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς ἔμφυτον οὐκ ἔχουσι τὰ παθητικὰ ἀντ' ἐνεργητικῶν, οἷον κλαίομαι τὸν δεῖνα ἢ ὑβρίζομαι ἢ σφάττομαι τὸν δεῖνα, ἀλλὰ κλαίομαι ὑπὸ τοῦ δεῖνος ἢ σφάττομαι ἢ ὑβρίζομαι. παρὰ δὲ τῇ ποιητικῇ αὐτονομίᾳ λαμβάνονται καὶ τὰ τοιαῦτα παθητικὰ ἀντ' ἐνεργητικῶν, ὡς ἐνταῦθα, μετὰ προθέσεων, καὶ τὸ ἀνακλαίομαι, μετακλαίομαι, ἐπικλαίομαι καὶ ἀποκλαίομαι. Gr. μετα—: περισσή. Gu.

3.299 ἀλλὰ θανεῖν μοι: ἀλλ' ἡ τοῦ ἀποθανεῖν μοι δυστυχία βελτίων ἐφάνη τοῦ ζῆν ἀτίμως. τοῦτο δὲ λέγεται παρ' ὅσον μετὰ τὴν πόρθησιν τῆς Τροίας καὶ τὸν τῶν ἀδελφῶν θάνατον καὶ τοῦ πατρὸς καὶ 17. ἀλλαχοῦ] Soph. Aj. 802. καθ' ἡμέραν τὴν νῦν, ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει. ἄλλων μυρίων αὐτῇ γενομένη αἰχμάλωτος καὶ δουλεύειν ἔμελλε καὶ τὰ αἰσχίστα ὑπομένειν, ὧν φησι προτιμότερον εἶναι τὸν θάνατον. M. ἀλλὰ τὸ τοῦ νῦν θανάτου σύμβαμα προτιμότερον ἐμοὶ συνέβη τῆς ζωῆς. καὶ εἰ μὲν τὸ ἐκύρησε διὰ τοῦ υ ψилоῦ καὶ η γράψεις, οὕτως ἐρεῖς εἰ δὲ διὰ τοῦ η καὶ υ ψилоῦ, οὕτως: ἀλλὰ ἡ ξυντυχία καὶ ἡ νῦν ξύμβασις ἐκήρυξε, καὶ δίκην κήρυκος προσέταξεν ἐμοὶ κρεῖσσω τὸ θανεῖν. δεόν δὲ ἐκήρυξεν εἰπεῖν, ἐκήρυσσεν εἶπε κατὰ ἀντιχρονισμόν. οὕτω δὲ λέγων ἢ ω μέγα τὸ κρείσσω γράψεις πρὸς τὸ πρῶτον, ἢ ο μικρὸν πρὸς τὸ δεύτερον. Gu. I. συντυχία: δυστυχία. Fl. 10. ἥγουν τὸ σὺν αὐτῇ μοι κρεῖσσω ὑπῆρξ' ἐμοὶ ὥστε θανεῖν. Fl. 17. ἥγουν ἡ συμφορὰ τοῦ θανάτου κρείσσω ὑπῆρξεν ἐμοὶ τῆς ζωῆς δηλονότι. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἀλλὰ κρείσσω ἐκύρησεν, ἥγουν κυρεῖ καὶ ὑπάρχει ἐμοὶ ἡ ξυντυχία, ἡ ἐπιτυχία, ἡ συνέλευσις τοῦ θανάτου τῆς ζωῆς δηλονότι. ἐπιτυχάνει δέ τις τοῦ θανάτου, ἥγουν ἀποθνήσκει. τοῦ θανεῖν δὲ ἥγουν τοῦ θανάτου. Fl. 59. ἀλλὰ ἡ τοῦ θανάτου δυστυχία κρείσσω

μοι φαίνεται τοῦ ζῆν ἀτίμως. Fl. 33. ἡ συνάντησις. Gr. ἐπέλευσις. Gu. ἐκύρησεν: ἤγουν ἐγένετό μοι κρείσσων ὁ θάνατος τῆς ἀτίμου ζωῆς. Fl. 33. ἐφάνη. Fl. 10. ἐγένετο. κυρέω κυρῶ ποιητικῶς τὸ ὑπάρχω, κυρῶ κυρῶ κοινῶς τὸ βεβαίω, ἐπὶ διαθήκαις ἢ ψήφου ἀποφάσει νόμου καὶ συμβολαίων τιθέμενον. Gr. συνέπεσεν, ἐφάνη, ἐψηφίσθη. Gu.

- 3.300 216. μῆν: καὶ μῆν, ὦ Ἑκάβη, ἔρχεται ὁ Ὀδυσσεὺς σὺν σπουδῇ ποδός, σημανῶν καὶ δηλώσων, ἥτοι λέξιν μέλλων πρὸς σέ ἔπος τι νέον. I. καὶ μῆν: καὶ δὴ ἔρχεται ταχύδρομος, ὦ Ἑκάβη. Fl. 33. τὸ καὶ μῆν τίθεται ἐπὶ μεταπτώσει προσώπων καὶ ὑποθέσεων, ἢ ἐπὶ ἐναντιώσει, οἶον ὑβρίζεις με· καὶ μῆν ἐγὼ ἐπαινῶ σε. Gr. τὸ μῆν βεβαιωτικόν, ἔστι δὲ οὐ καὶ ἐναντιωματικόν. Gu. σπουδῇ ποδός: μετὰ σπουδῆς τοῦ ποδός. M. ἀντὶ τοῦ ἐν σπουδῇ. Gr.
- 3.301 217. νέον: ἥτοι καινὸν ἢ δεινόν. Μένανδρος “νεώτερόν τί σοι συμβέβηκεν.” M. χαλεπόν. Fl. 6. δεινόν. Fl. 10. λυπηρόν. Gr. καινόν, κακόν, δεινόν. Gu. σημανῶν ἔπος: χρέος, πρᾶγμα. M. λέξων λόγον. Fl. 33. δηλώσων λόγιον. Gr. ἔπος παρὰ τοῖς ποιηταῖς τὸ λόγιον καὶ ὁ ἔμμετρος στίχος, παρὰ δὲ τοῖς ῥήτορσιν οὐδ’ 1. μυρίων] ὦν δὲ (sic) addit M. 6. ἐκήρυξε—δέον δὲ om. I. 7. ἐκήρυσσεν] ἐκήρυξεν I. ὅλως ἐστὶν ἡ λέξις ἐν χρήσει πλὴν ὅσον οὕτως εἰπεῖν καὶ ὥς ἔπος εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ ἐν ὀλίγῳ εἰπεῖν ἤγουν συντόμως. τοῦτο γὰρ, ὥς ἂν εἴποι τις, εἰς παροιμίαν ἔπεσεν. B. rec.
- 3.302 218. γύναι: νομίζω σε, ὦ γύναι, γινώσκειν τὴν ψῆφον καὶ τὴν ἀπόφασιν τοῦ στρατοῦ, τὴν κυρωθεῖσαν καὶ τελειωθεῖσαν. ἀλλ’ ὅμως λέξω. I.
- 3.303 δοκῶ: ὑπολαμβάνω, νομίζω. Fl. 6. Gu. γνώμη: τὴν βουλήν. Fl. 9. 17. 21. Gu. τὴν δόξαν. Fl. 21. 56. 59. 76. Gu. ὦ γύναι, ὑπολαμβάνω γινώσκειν σε τὴν γνώμην καὶ βουλήν τοῦ στρατοῦ. Fl. 33.
- 3.304 219. ψῆφον: ἤγουν τὴν κρίσιν. Fl. 6. 9. 10. 17. 21. 56. 59. 76. καὶ τὴν προκριθεῖσαν ψῆφον, ἀλλ’ ὅμως λέξω. Fl. 33. τὴν κραθεῖσαν: κερνῶ ἐνεστῶς, κεράσω μέλλων, κεκέρακα παρακείμενος, ἐκράθην δεύτερος ἀόριστος, κραθεῖς μετοχή. λέγεται δὲ κρᾶσις ἐπὶ τῶν ὑγρῶν, οἶον οἴνου καὶ ὕδατος καὶ τῶν τοιούτων, μίξις δὲ ἐπὶ ξηρῶν, σίτου, κριθῆς καὶ τῶν ὁμοίων. I. κραθεῖσαν: τὴν κυρωθεῖσαν. M. Gr. τελειωθεῖσαν. Gu. ἐνωθεῖσαν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν συγκερνωμένων καὶ εἰς ἐν ἡνωμένων ὑγρῶν, οἴνου καὶ ὕδατος, ὄξους καὶ μέλιτος. καὶ ἡ βουλή ἐξ ἐναντιουμένων καὶ ἀμφοτερογνωμόνων ἐνοῦται καὶ συνδοξάζεται. Gu.
- 3.305 220. — 221. ἔδοξ’ Ἀχαιοῖς: ἀρεστὸν ἐφάνη τοῖς Ἑλλησι σφάξαι τὴν σὴν παῖδα πρὸς τὸν ὑψηλὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως, ἐμὲ δὲ πομπὸν καὶ ἀγωγὸν τῆς κόρης ἔταξαν ὑπάρχειν· ἡγεμῶν δὲ καὶ σφαγεὺς τοῦ σφαγίου τοῦδε ὁ Νεοπτόλεμος, ὁ παῖς τοῦ Ἀχιλλέως. I.
- 3.306 ἔδοξ’: ἐφάνη. Fl. 17. 33. ἤρесе. Fl. 6. 9. 17. 21. 50. 59. 76. ἐκρίθη δίκαιον, ἐκυρώθη, ἤρесе. Gu.
- 3.307 221. ὀρθόν: ὑψηλόν. Gr. χῶμα: ἀντὶ τοῦ μνημα. M. μνημα, τὸν τάφον. Gu. ἤγουν πρὸς τὸν ὑψηλὸν τάφον, ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸ μνημα. Fl. 21. θυσιάσαι πρὸς τὸ μέγα ἢ φανερόν μνημα τοῦ Ἀχιλλέως. Fl. 33.
- 3.308 222. ἡμᾶς δέ: ἐμὲ, Ἀττικόν. Gr. πομπούς: ὁδηγούς. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. προπομπούς. Gr. ἀγωγούς, ὁδηγούς. Gu. κομιστήρας: ἀρχηγούς. M. ἐκ παραλλήλου. Fl. 17. Gu. ἐπιμελητάς. Fl. 56. ἵνα κομίσωμεν. Fl. 21. κόρης: τῆς Πολυξένης, 24. τοῦδε King. τοῦδε ἔγωγε 1. 31. προπομπούς et ὁδηγούς etiam M. ἢ τῆς παρθένου ἢ τῆς θυγατρὸς σου. Fl. 59. ἡμᾶς δὲ μανδαταφόρους καὶ ἀποκομιστάς ἔταξαν εἶναι. Fl. 33. κόρη ἢ ἄγαμος καὶ ἢ γαμηθεῖσα, εἰ τύχη νέα εἶναι, καὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ, τὰ μὲν πρῶτα ἀπὸ τοῦ κορῶ τὸ ἐπιμελοῦμαι, τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ κορὸν τὸ μέλαν. κόρρη ἢ παρειὰ διὰ δύο ρρ. Gr. ὅπερ ἐπὶ γυναικὸς ἢ κόρη, τοῦτο ἐπὶ ἀνδρὸς ὁ κοῦρος. ἔστι δὲ ποιητικόν. B. κόρη ἢ νέα καὶ ἢ θυγάτηρ· κόρρη ἢ παρειὰ διὰ δύο ρ. B. rec. τάσσουσιν: καθιστῶσιν. Gr. ἔταξαν. ῥητορικῶς ἐνεστῶς ἀντὶ παρωχημένου. Gu.

223. ἐπιστάτης· οἰκονόμος. Fl. 17. ἡγεμῶν, πράκτης, ὁ τελειτῆς ἤγουν ὁ Νεοπτόλεμος. Fl. 59. δεσπότης. M. Fl. 21. ἐνεργός. Gr. οἰκονόμος, δεσπότης, ἡγεμῶν. Gu.
- 3.310 224. ἱερεὺς· σφαγεὺς. Gr. θύτης. κυρίως ἱερεὺς ὁ σφαγεὺς καὶ ἱερευσις ἢ σφαγή. Gu. εἰκότως τὸν Νεοπτόλεμον θύτην τῆς Πολυξένης ἔταξαν, ὑπερπονοῦντα τοῦ πατρὸς καὶ λύπην ὑπὲρ τούτου ἔχοντα μείζονα. Gu. ἐπέστη· ἐτάχθη. Fl. 17. ἐτάγη, ἐχειροτονήθη. M. Fl. 21. Gu. παῖς Ἀχιλλέως· ὁ υἱὸς, ὁ Νεοπτόλεμος. Fl. 17. ἤγουν ὁ Νεοπτόλεμος ὁ καὶ Πύρρος καλούμενος. B. rec. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. καὶ ἱερεὺς, ἤγουν θυσιαστής, ἦλθεν ὁ Νεοπτόλεμος, ὁ τοῦ Ἀχιλλέως παῖς. Fl. 33.
- 3.311 225. — 228. οἷσθ' οὖν· γίνωσκε οὖν ὃ ποιήσεις· ὅρα ἵνα μὴ ἀφαιρεθῇς τὴν κόρην βία, μῆτε ἔξω τοῦ πρέποντος εἰς ἀγῶνα καὶ ἔριν τῶν ἐμῶν χειρῶν ἔλθῃς. γίνωσκε δὲ τὴν δύναμιν τὴν ἐμὴν, ἢ τὴν τῶν ἀρχόντων ἰσχὺν καὶ τὴν ἐπέλευσιν τῶν σῶν κακῶν. συνετόν ἐστι καὶ ἐν τῇ δυστυχίᾳ φρονεῖν ἃ πρέπει. I.
- 3.312 δρᾶσον· τὰ καλὰ τῶν ἀντιγράφων δρᾶσον ἔχει. M. οἶδας οὖν τί δρᾶσαι ὀφείλεις. M. οἷσθ' οὖν ὃ δρᾶσον· οἱ Ἀττικοὶ χρῶνται τοῖς προστακτικοῖς ἀντὶ ὑποτακτικῶν ἀπαγορευτικῶν, καὶ αὐτοῖς τοῖς προστακτικοῖς ἀντὶ ὀριστικῶν. τοῦ μὲν οὖν πρώτου τὸ Ἀριστοφάνους ἐν Θεσμοφοριαζούσαις παράδειγμα “μὴ ψεῦσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούστης ἡμέρας.” τοῦ δευτέρου δὲ Μένανδρος “οἷδ' τι ποιήσον” ἀντὶ 21. ποιήσεις Matth. pro ποιήσης. 27. οἱ Ἀττικοὶ —] Scholion ex 26. δρᾶσον, superscripto εἰς, in Greg. Cor. p. 14. compositum. textu habet M. In Gr. est τὰ ἀκριβέστερα 30. Θεσμοφ.] 870. ubi ἐπιούσης τῶν ἀντιγράφων οἷσθ' οὖν ὃ ἐλπίδος. δρᾶσον ἔχουσιν. τοῦ ὅ τι ποιήσεις. τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ Εὐριπίδης “οἷσθ' οὖν ὃ δρᾶσον” ἀντὶ τοῦ δράσεις ἐξήνεγκεν. I.
- 3.313 οἷσθ'· γινώσκεις. Fl. 17. δρᾶσον· ποιήσεις. Fl. 17. πράξεις. Fl. 56. ἐν οἷς μέλλεις ποιήσῃς, ἢ ὅπερ βούληται ποιεῖ. Fl. 33. γινώσκεις τί δρᾶσαι ὀφείλεις. Gr. ἀποσπασθῇς· μὴ ἀφαιρεθῇς. M. ἀποσπάσης· γέγραπται καὶ ἀποσπασθῇς, ἤγουν ἀφαιρεθῇς, τὴν κόρην δηλονότι. Cant. ἀφαιρεθῇς, τῆς παιδός. Gu. τῆς Πολυξένης. Gr. βία· δυνάμει. Gu. βία· βία ἐστὶν ἢ παρὰ φύσιν φορὰ βία καὶ ἡ ἰσχὺς. B. rec.
- 3.314 226. ἄμιλλαν· συνάντησιν. Fl. 56. μάχην. Gr. ἀγῶνα, ἔριν, βίαν. ἀπὸ τοῦ ἅμα καὶ τοῦ εἰλῶ τὸ συστρέφω. Gu. ἐξέλθῃς ἐμοί· ἔξω τοῦ προσήκοντος ἔλθῃς. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἐξενεχθῇς τοῦ προσήκοντος. Fl. 34. μήποτε ἐμοὶ εἰς τῶν ἐμῶν χειρῶν ἔριν καὶ ἀγῶνα ἔλθῃς. Fl. 33. ἀντιστῆς ἐμοὶ διὰ τῆς χειρὸς, ἔξω τοῦ προσήκοντος ἔλθοις. Gu.
- 3.315 227. ἀλκὴν· γίνωσκε τὴν ἐμὴν ἰσχὺν, σαυτῆς δὲ ἀσθένειαν. M. τὴν σὴν δύναμιν δηλονότι. Fl. 21. γίνωσκε τὴν ἐμὴν δύναμιν. Fl. 33. Gr. ἀρχήν. Fl. 10. παρουσίαν κακῶν· διὰ τὴν ἐμὴν ἀρχήν. M. καὶ τὰ παρόντα κακά. Fl. 21. ἐπιδημίαν. Gr. ἐπέλευσιν. Gu.
- 3.316 228. σοφόν· φρόνιμον. Fl. 17. γνῶσις Gr. φρόνιμον ὑπάρχει, συνετόν. Gu. κὰν κακοῖς· ἐν δυστυχίμασιν (συμφοραῖς Gu.). ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δυστυχοῦντες ἄνθρωποι ἐξίστανται τοῦ καλῶς φρονεῖν. Gr. ἃ δεῖ φρονεῖν· ἐπίθετον τοῦτό ἐστι τὸ ἐν τοῖς κακοῖς μὴ ἐπαίρεσθαι καὶ παροξύνεσθαι. M. Gu. μὴ παροξύνεσθαι. Fl. 10. τὸ δεῖ σημαίνει τὸ ἐλλείπει καὶ τὸ δεσμεῖ καὶ τὸ πρέπει καὶ τὸ χρεῖα ἐστί. καὶ τὸ μὲν δεῖ ἀντὶ τοῦ πρέπει μετὰ ἀπαρεμφάτου, τὸ δὲ δεῖ ἀντὶ τοῦ λείπεται μετὰ γενικῆς, οἷον πολλοῦ γε καὶ δεῖ. ὁμοίως καὶ τὸ δεῖ ἀντὶ τοῦ χρεῖα ἐστί μετὰ γενικῆς, οἷον “δεῖ δὴ χρημάτων.” B. rec.
- 3.317 229.—233. αἶ αἶ παρέστηχ'· φεῦ, φεῦ ἐνέστηκε καὶ ἐπῆλθεν, ὡς φαίνεται, ἀγωνία μεγάλη, ἔμπλεως θρήνων καὶ οὐκ ἀμέτοχος, 4. ποιήσῃς Matth. pro ποιήσει. ribus ἐπίθετον—κακοῖς. 17. τὴν ἐμὴν ἰσχὺν est in Fl. 17. 29. δεῖ δὴ χρημάτων] Verba Demosthenis et καὶ σαυτῆς ἀσθένειαν in Fl. 10. p. 15, 2. 23. μὴ] τὸ μὴ Gu., omissis prio- ἀλλὰ πεπληρωμένη, δακρύων. καὶ γὰρ ἐγὼ

- οὐκ ἔθανον, ὅπου χρεία ἦν ἀποθανεῖν, ἤγουν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν, ἣν εἶχον πρώην, οὐδ' ἔφθειρέ με ἡ μοῖρα, ἀλλὰ σώζει με, ὅπως βλέπω ἕτερα κακὰ μείζονα τῶν κακῶν ὧν εἶδον. I.
- 3.318 παρέστηχ': φαίνεται. Fl. 17. οὐαὶ οὐαὶ, ἐπέστη μοι μεγάλη ἀγωνία. Fl. 33. ἤλθε, ἐνέστηκεν. Gu. ἀγὼν μέγας: κίνδυνος. Gr. ἀγωνία μεγάλη. Gu.
- 3.319 ἔοικ': τὸ ἔοικε λαμβάνεται ποτὲ μὲν ἀντὶ τοῦ φαίνεται, ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ ὁμοίος ἐστὶ. καὶ ὅτε μὲν ἀντὶ τοῦ φαίνεται, συντάσσεται ἀπαρεμφάτω, ὡς τὸ “ἔοικεν εἰληφέναι δῶρα παρὰ Φιλίππο.” ὅτε δὲ ἀντὶ τοῦ ὁμοίος ἐστὶ, συντάσσεται δοτικῇ, ὡς τὸ “βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας.” ἔστι καὶ ἔοικεν ἀντὶ τοῦ πρέπει ποιητικῶς ἀναπόλυτον, ὡς παρ' Ὀμήρῳ “ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν.” B.
- 3.320 230. πλήρης: πεπληρωμένος. Fl. 17. 21. γεγεμισμένος. Gr. πλήρης στεναγμῶν: θέσις. (κατὰ θέσιν). Gu. οὐδὲ δακρύων: ἄρσις. (κατὰ ἄρσιν). Gu. κενός, ἐστερημένος. Fl. 17. καὶ στεναγμάτων γέμουσα καὶ οὐκ ἄμοιρος δακρύων. Fl. 33. διὰ τοῦ στεναγμοῦ καὶ τῶν δακρύων τὸν θρήνον δηλοῖ. Gu.
- 3.321 231. ἐχρῆν: ἔπρεπεν. Fl. 17. 21. διὰ τί οὐ κἀγὼ ἔθνησκον, ὅτε με ἔπρεπε ἀποθανεῖν, ἤγουν ὅτε ἐπολιορκήθη ἡ Τροία. Fl. 33. ὅπου με ἔδει τεθνάναι οὐκ ἀπέθανον, ὃ ἐστὶν ἐν Τροίᾳ. M. θανεῖν: ἐν τῇ Τροίᾳ. Fl. 10. Gr. ὅπου. λέγω δὴ εἰς τὴν πρώτην εὐδαιμονίαν. Gu.
- 3.322 232. οὐδ' ὤλεσε: εἰς τὸ τέλος τῆς ζωῆς ἔφερε με. Gu. Ζεὺς: ἡ μοῖρα. Gu. τρέφει: αὖξει. M. φυλάσσει. Gr. σώζει. Gu. τρέφει ἀντὶ τοῦ ἀνατρέφει καὶ παιδαγωγεῖ καὶ ἀντὶ τοῦ τροφήν παρέχει καὶ ἀντὶ τοῦ φυλάσσειν, ὡς ἐνταῦθα. Gr. τρέφει εἶπεν ἀντὶ τοῦ διατηρεῖ με. Fl. 33. ὅπως: ἵνα. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἀλλὰ τρέφει με ὁ Ζεὺς, ἤγουν ἡ εἰμαρμένη, ὅπως βλέπω. Fl. 33.
- 3.323 233. κακῶν: τῶν προτέρων. Fl. 17. Gu. τάλαιν': ἡ ἀθλία. Fl. 17. καὶ ἄλλα κακὰ μείζονα τῶν προτέρων κακῶν ἡ ταλαίπωρος ἐγώ. Fl. 33.
- 3.324 234 —237. εἰ δ' ἔστι: εἰ δ' ἔξεστι τοῖς δούλοις τοὺς ἐλευθέρους ἐρωτᾶν, μὴ λυπῇ μηδὲ δάκνη καρδίαν τῶν ἀκούοντων. M. εἰ δ' ἔξεστι τοῖς δεδουλωμένοις ἐρωτῆσαι τοὺς ἐλευθέρους, ἤγουν τοὺς δεσπότας, μὴ λυπηρὰ καὶ τὴν καρδίαν δάκνοντα, σοὶ μὲν, ἥτοι πρὸς σέ, χρεῶν καὶ πρέπον ἐστὶν εἰρησθαι ὑπὲρ ἐμοῦ δηλονότι, ἡμᾶς δὲ τοὺς ἐρωτῶντας ἀκοῦσαι ταῦτα. ἢ οὕτως σοὶ μὲν κείνοις ἀποκρίνασθαι πρέπον ἐστὶν, ἡμᾶς δὲ ἀκροᾶσθαι τοὺς ἐρωτῶντας ταῦτα. I.
- 3.325 ἔστι: ὑπάρχει. Fl. 17. ἀντὶ τοῦ ἔξεστιν, ἐκδεδομένον ἐστίν. Fl. 3. 21. 56. 59. 76. Gr. ἐλευθέρους: ἀντίκειται τῷ δούλῳ ὁ ἐλεύθερος. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. εἰ δ' ἔξεστι τοῖς δούλοις λέγειν τοὺς ἐλευθέρους. Fl. 33. τοῖς δούλοισι (ἡμῖν) τοὺς ἐλευθέρους τοὺς δεσπότας (ὕμᾱς). Gr. προδιόρθωσις καὶ προπαρασκευή. Gu.
- 3.326 235. δηκτήρια: ἀπὸ τοῦ δάκνω. Fl. 21. ὅσα μὴ λυπεῖ τὴν καρδίαν, καὶ μὴ τιτρώσκει καὶ δάκνει. Fl. 33. δακνηρὰ (λυπηρὰ). Gr.
- 3.327 236. ἐξιτορησαι: ἀντὶ τοῦ ἐρωτῆσαι, ἀκοῦσαι. σοὶ μὲν πρέπει ἀπολογεῖσθαι πρὸς τὰ ἐρωτώμενα. M. ἱστορῶ τὸ πολὺν τόπον διέρχομαι. καὶ ἱστορῶ τὸ τὰ παλαιὰ πράγματα ἀφηγοῦμαι, καὶ τὸ ἐρωτῶ ποιητικῶς. B. ἱστορῶ τὸ ἐρωτῶ, τὸ μανθάνω, τὸ διηγοῦμαι, τὸ βλέπω, καὶ τὸ ζωγραφῶ. Cant. ἱστορησαι. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἱστορῶ κατὰ τοὺς τραγικοὺς τὸ ἀπλῶς ἐρωτῶ, ὡς ἐνταῦθα· κατὰ δὲ τοὺς κοινούς τὸ παρελθοῦσαν ὑπόθεσιν γράφω, ὅθεν καὶ ἱστορικός· καὶ ἱστορῶ τὸ εἰκόνας γράφω, ὅθεν καὶ ἱστορογράφος. Gr. σοὶ μὲν: πρὸς σέ. Gu. εἰρησθαι: ἀποκρίνεσθαι. Gr. λεχθῆναι, ἀπολογεῖσθαι πρὸς τὰ ἐρωτώμενα ὑπὲρ ἐμοῦ. Gu. σοὶ μὲν πρέπει πρὸς τὸ ἐρώτημα ἀπολογήσασθαι. Fl. 21. σοὶ μὲν λέγειν ἀρμόζει τὰ ἐρωτώμενα, ἐμοὶ δὲ ἐρωτᾶν καὶ ἀκούειν παρὰ σοῦ. M. σοὶ μὲν λέγειν ἀρμόζει, ἡμᾶς δὲ ἀκούειν τὰ παρὰ σοῦ λεγόμενα. Fl. 33. ἀρμόζει, ἤγουν ἀπολογεῖσθαι πρὸς τῶν ἐρωτωμένων. Fl. 10.
- 3.328

238. ἔξεστ' ἐκδεδομένον ἐστίν, ἐρώτα· τῆς βραδυτῆτος γὰρ ἔνεκα οὐ φθονῶ σοι. Gu. I. ἔξεστ' ἄδεια ὑπάρχει. Fl. 17. φθονῶ· τῆς ὑπερθέσεως γάρ σου ἔνεκεν οὐ φθονῶ. M. φθονῶ, τὸ μέφομαι, καὶ τὸ βασκαίνω. Fl. 6. εἰ ἔξεστί σοι λέγειν· διὰ τὸν καιρὸν γὰρ οὐ μέφομαί σοι. Fl. 33. αἰνίττεται ὅτι χρόνον μόνον μέλλει ἡ Ἑκάβη καθικετεύουσα ἀναλῶσαι. Gr. φθονῶ, μέφομαί σοι. φθονῶ τὸ μέφομαι—ἐξ οὗ καὶ ὁ ἄφθονος πλοῦτος, ὁ ἄμεμπτος, — καὶ τὸ βασκαίνω. Gu.

3.329 239—241. οἷσθ' ἡνίκα· γινώσκεις ὁπότε ἦλθες τῆς Τροίας κατάσκοπος, δυσειμονία καὶ περιβολῇ εὐτελεστάτων ἐνδυμάτων, κακὴν ὄψιν ἔχων ἀπὸ τῶν ἱματίων, καὶ οἱ σταλαγμοὶ τοῦ φόνου κατέβρεχον τὴν σὴν γένυν, ἦτοι τὸν σὸν πώγωνα. I.

3.330 239. κατάσκοπος· ὁ κοινῶς καταπατητής. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. γινώσκεις, ἐπίστασαι, ὁπότεν ἦλθες κατάσκοπος ἐν Τροίᾳ, ἡγουν συμβιβαστής. Fl. 33.

3.331 240. δυσχλαινία· καχειμονία, κακομορφία. ἦλθε γὰρ Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν Τροίαν εἰς ἐπαίτην μετασηματίσας ἑαυτόν. M. ἐν δυσειμονία, περιβολῇ φαύλων ἐνδυμάτων. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. κακοφορεσία. Gr. εὐτελεστάτη στολῇ καὶ ἐνδύσει, ἵνα μὴ λαμπρὰ φορῶν νοηθείς. Gu. ἄμορφος· ἀντὶ τοῦ ἄγνωστος. M. ἀκαλλώπιστος, (δύσμορφος). Gu. ὁμμάτων τ' ἄπο· ὁ Ὀδυσσεὺς, ἵνα κατασκοπήσῃ ἀπὸ τῶν ἐντὸς τὴν Τροίαν καὶ προσέξει πόθεν ἐστὶ τὸ δυσαλωτότερον μέρος, ἔβαλεν ἱμάτια πενιχρὰ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Τροίαν ὡς πτωχός. ἰδοῦσα γοῦν τοῦτον ἡ Ἑλένη ἐγνώρισεν αὐτὸν καὶ εἶπεν ἵνα φονεύσωσιν αὐτόν. ὁ γοῦν Ὀδυσσεὺς φοβηθεὶς μὴ φονευθῇ παρεκάλεσε τὴν Ἑκάβην καὶ ἀφῆκεν αὐτόν. Fl. 59.

3.332 241. φόνου σταλαγμοί· ὑπὲρ τοῦ ἐπικειμένου φόνου ἀγωνιῶν ἐδάκρυσε. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν δάκρυα φόνου ἦν σημαντικά ἀπὸ δὲ τῶν ὁμμάτων, φησὶ, σταγόνες φόνου. M. μὴ λάβης εἰς τὸ φόνου ἔξωθεν τὸ ἔνεκα, ἀλλ' ἔστιν ἡ γενικὴ πρὸς τὸ σταλαγμοί. καὶ γὰρ τὰ δάκρυα, ἃ τότε ὁ Ὀδυσσεὺς ἐδάκρυε φωραθεὶς, φόνου δάκρυα ἦσαν· ἔκλαιε γὰρ, ἐπειδὴ τὸν περὶ ψυχῆς ἔθεεν. ὅθεν καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ αἱμάτινα δάκρυα φαμέν, ἡγουν φονικά. ἀπίθανον δὲ τὸ πλάσμα καὶ οὐχ ἀρμόδιον· οὐ γὰρ ἂν ἐσίγησεν Ἑκάβη, πολέμιον θεασαμένη κατοπτεύοντα τὰ κατὰ τοὺς Τρῶας πράγματα. ἡ δὲ 9. ἐπαίτην] ἐπέτην M. posuisse videtur. 22. καὶ γὰρ τὰ] τὰ γὰρ Gu. 1. 27. Verba ἀπίθανον—πράγματα Gr. Mutavi ex B. qui primam scholii habet ad v. 243. sic scripta ἀπίθανον partem habet usque ad περὶ ψυχῆς τὸ πρᾶγμα· οὐ γὰρ—πολέμιον ἰδοῦσα καὶ ἔτρεχεν. τοιοῦτον, ἡ Ἑλένη δὲ μᾶλλον εἰκότως·— 24. ἦσαν] ἦν I. Plura habet M. σταγόνες φόβου (sic) ib. ἔθεεν] ἔτρεχεν B. I. δὲ εἰπεῖν (fort. δὲ εἶπεν ἀντὶ τοῦ) δακρύων, 26. ἀρμόδιον] Hoc scholiasta recentior οἷον τὰ δάκρυα ἦν σημαντικά pro ὁμηρος vel ὁμηρικόν, de (adde φόνου), ὅθεν καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ quo vide annotationem proximam, αἱμάτινα δάκρυα φαμέν·— ἀπείθανον Ἑλένη εἰκότως· ἄτην γὰρ μετέστενεν Ἀφροδίτης. Gu. I. ῥανίδες, δάκρυα, ὧν ἦν αἵτιος ὁ τοῦ θανάτου φόβος. Bar. 74. ἔτρεχεν δάκρυα σημειωτικά φόνου, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπικειμένου σοι φόνου δακρύων σταλαγμοὶ κατέβρεχον τὴν σὴν γενειάδα. Fl. 33. ἀναιρέσεως δάκρυα. Gr. ὑπὲρ τοῦ μὴ φονευθῆναι ἀγωνιῶν ἐδάκρυες. Gu. κατέσταζον· ἔβρεχον. Gr. κατέρρεον. Gu.

3.333 242. αἱ ἀποκρίσεις οὐ πρὸς τὸν νοῦν ἀπαντῶσι τῆς Ἑκάβης, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἀστεῖον προφέρονται κεκρυμμένως μετὰ ὀνειδους. Gr.

3.334 οἷδα· γινώσκω· οὐ γὰρ ἐξ ἐπιπολῆς ἤψατο τῆς καρδίας μου τὸ πρᾶγμα. I. οἷδ' ὅπερ λέγεις, οὐκ ἂν εἰς ἄκρον ἤψατό μου ὁ φόβος. Fl. 33. οὐ γὰρ ἄκρας· ἀλλ' ἔνδον. Fl. 10. οὐ γὰρ τοῦ ἄκρου τῆς καρδίας μου ἤψατο τὸ πρᾶγμα. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἔψαυσέ μου· ἀντὶ τοῦ ἐλυπήθην. M. ἡγουν προσέψαυσεν. Fl. 17. ἤψατο. Gr. τὸ πρᾶγμα· ἵνα καὶ εἰς λήθην τούτου ἀφίξομαι. Gu.

3.335

243. ἔγνω: ἡ Ἑλένη δέ σε μόνη ἐγνώρισε καὶ ἀνήγγειλέ μοι. I. μόνη: ἐκείνη. Fl. 21. κατεῖπε: ἀντὶ τοῦ εἶπε. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gr. ἐγίνωσκέ σε ἡ Ἑλένη καὶ εἶπέ μοι, ὅπως σε ἀνέλωσιν. Fl. 33.
- 3.336 244. μεμνήμεθ' : ἐνθυμούμεθα τὰ μέγιστα κινδυνεύσαντες. I. μεμνήμεθ': ἐνθυμοῦμαι ὅτι εἰς κίνδυνον ἤλθομεν μέγαν. Fl. 33. κίνδυνον: κίνδυνος ἐπὶ δύο σημαινομένων εἴρηται. κίνδυνος γὰρ αὐτὸ τὸ δεινὸν καὶ κίνδυνος πείσεσθαι τινα τόδε, ὅπερ οὐκ αὐτὸ δηλοῖ τὸ δεινὸν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τὸ δεινὸν συνελάνθουσιν ἀνάγκη. B.
- 3.337 245. ἦψω: ἔψαυσας δὲ τῶν ἐμῶν γονάτων ἐλεεινὸς ὢν. I. ἐκράτησας ἱκετεύων με μὴ παραδοῦναι σε θανάτῳ. Fl. 17. Gu. τότε γὰρ τεταπεινωμένος ὑπῆρχες, καὶ ἦψω τῶν ἐμῶν γονάτων, ἡγουν ἐπροσκύνεις. Fl. 33. γονάτων: οἱ δεόμενοι ἥπτοντο τῶν γονάτων, ἢ τῆς χειρὸς, ἢ τῶν παρειῶν. Gu. I. ταπεινὸς ὢν: ἐλεεινὸς ὢν. M.
- 3.338 246. ὥστ' ἐνθανεῖν: ναί, ἡψάμην οὕτως ὥστε δόξαι νεκρωθῆναι ἐν τοῖς σοῖς ἐνδύμασι τὴν ἐμὴν χεῖρα ὑπὸ τοῦ δέους. I. ὥστ' ἐνθανεῖν: (sic hic et alibi interdum) δὲ τὸ gust. b. c. ap. Herm. Praef. p. IX. πλάσμα καὶ οὐχ ὄμρ (i. e. ὄμηρος: unde Simile est in Fl. 6. 9. 17. 21. 56. Ὀμηρικὸν Cobetus) οὐ γὰρ—πράγματα. 59. 76. et Gu. qui pro ῥανίδες, δάκρυα Tum sequuntur verba ἡ δὲ Ἑλένη—habent σταλαγμοὶ δακρύων, et ἀφροδίτης, quae om. Gu. I. αἴτιος φόνου φόβος. MATTH. 1. ῥανίδες—φόβος] Sic etiam Au- νεκρωθῆναι ὑπὸ τοῦ δέους τὴν χεῖρά μου. M. ναί, λέγω, ἡψάμην, ὥστε καὶ ἐβουλήθην θανεῖν τὴν ἐμὴν χεῖρα ὑπὸ τοῦ δέους ἐν τοῖς σοῖς ἱματίοις, ἢ μᾶλλον ἐβουλήθην τὴν ἐμὴν χεῖρα θανεῖν ἢ ἀποσπασθῆναι ἀπὸ τῶν σῶν ἱματίων. Fl. 21. νεκρωθῆναι. Gr. μικροῦ καὶ ναρκῆσαι. Gu. χεῖρ' ἐμήν: καὶ γὰρ διὰ τῆς χειρὸς τῶν ἐκείνης γονάτων ἦψατο παρακαλῶν ἐκείνην. Fl. 59. μήποτε θανατωθῶ ἐν τοῖς σοῖς οἴκοις. Fl. 33. πέπλοισι: εὐστόλοις ἐνδύμασιν. Gr. καὶ παρ' ἡμῖν πέπλα λέγονται τὰ τίμια ὑφάσματα. Gr.
- 3.339 247. τί δῆτ' ἔλεξας: τί λοιπὸν ἔλεξας, δοῦλος ὑπάρχων ἐμὸς τότε; I. εἶπας. Fl. 17. τί δὴ τότε ἔλεξας, ὥς δοῦλος ὢν ἐμὸς τότε, εἰ μόνον ἠθελον. Fl. 33. πάντα τὰ γνωστικά ῥήματα καὶ τὰ ἐναντία τούτων μετὰ μετοχῆς συντάσσονται. Gu. δοῦλος ὢν: ἀντὶ τοῦ ὑποκείμενός μοι. M. ὑπὸ τὴν ἐμὴν ἐξουσίαν. Gr.
- 3.340 248. πολλῶν λόγων εὐρήμαθ' : ἔλεξα δηλονότι πολλὰ ἐνθυμήματα καὶ μηχανὰς λόγων, ὅστε μὴ ἀποθανεῖν. I. λόγων: εἰπὸν σοι. Fl. 59. εὐρήμαθ': μηχανήματα. Fl. 17. Gu. ἐξευρήματα. Fl. . 9. 21. 34. 56. 59. 76. Gu.
- 3.341 249. ἔσωσα: ἐρρυσάμην σε, καὶ ἐξέπεμψά σε ἀπὸ τῆς πόλεως. I. δῆτα: ἀληθῶς. Fl. 6. ἐξέπεμψα: ἐξέβαλον. Fl. 59. κἀγὼ δέ ὁ ἔσωσα καὶ ἐξαπέστειλον τῆς ἐμῆς γῆς. Fl. 33.
- 3.342 250. ὥστ' εἰσορᾶν: ναί, ὥστε βλέπειν τόδε τὸ φῶς τοῦ ἡλίου. I. εἰσορᾶν: ἀντὶ τοῦ ὁρᾶν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.
- 3.343 251—259. οὐκοῦν κακύνῃ: οὐκοῦν κακὸς φαίνει κατὰ τάδε τὰ βουλευματα, ὃς ἐξ ἐμοῦ ἔπαθες ὅποια λέγεις παθεῖν, ποιεῖς δὲ οὐδὲν καλὸν εἰς ἡμᾶς, ἀλλὰ κακὸν ὅσον δύνῃ. ἄγνωμον ὑπάρχει τὸ γένος ὑμῶν, ὅσοι μακαρίζετε τὰς ἀπὸ τοῦ δήμου συμβαινούσας τοῖς ῥήτορι τιμὰς, δι' ὧν ἀρέσκειν αὐτῷ σπεύδετε ἐκ τοῦ τὰ συμφέροντα αὐτῷ ἀγορεύειν. εἴθε μὴδὲ ἐγινώσκεσθε ὑπὸ ἐμοῦ, οἱ βλάπτοντες τοὺς φίλους οὐ φροντίζετε καὶ οὐκ ἐπιστρέφεσθε, ἐὰν λέγητε τῷ δήμῳ τι πρὸς ἡδονὴν καὶ ἀποδοχὴν αὐτῶν. ἀτὰρ τί σοφισάμενοι καὶ ἐφευρόντες, ἔδοξεν ὑμῖν εἰκότως τὴν περὶ τῆς ἐμῆς παιδὸς σφαγὴν βουλευσασθαι; I.
- 3.344 251. οὐκοῦν κακύνῃ: οὐκοῦν κακὸς φαίνει ἐξ ὧν νῦν δὴ ἐβουλεύσω κατὰ τῆς ἐμῆς θυγατρὸς, δι' ἐμὲ ζῶν, ὡς φῆς. Bar. 74. Gu. κακύνῃ: κακὸς γίνῃ καὶ φαίνει. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. κακῶς ἀλίσκει. ὁ δὲ λόγος: κακὸς φαίνει ἐξ ὧν νῦν ἐβουλεύσω κατὰ τῆς ἐμῆς θυγατρὸς, δι' ἐμὲ ζῶν. M. Fl. 59. διαφέρει κάκυνσις καὶ κάκωσις. κάκυνσις μὲν ἐπὶ ψυχῆς, κάκωσις δὲ ἐπὶ σώματος.

οὐκοῦν κακῶς φαίνη ἐξ ὧν νῦν ἐβουλεύσω κατὰ τῆς ἐμῆς θυγατρὸς, δι' ἐμὲ ζῶν. διαφέρει τὸ ὠραῖον. ἀπόφασίς ἐστι καταγομένη πρὸς πρόσωπον, ὡς τὸ “ἀχάριστον ὑμῶν τὸ σπέρμα, ὅσοι δημηγόρους ζηλοῦτε τιμάς.” ἐπήγαγε δὲ τὸ ὑμῶν, ὃ καὶ κατὰ πάντα ἐστίν, ὅτε ῥηθήσεται. τὸ δὲ γνωμικὸν ἀπόφασίς ἐστι μὴ ἀφορῶσα πρὸς πρόσωπον, ἀλλ' ἀπολύτως αἰὲ λεγομένη κατὰ πάντα, ὡς τὸ “γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγὴ φέρει. Fl. 56. κακίζω, ψέγω· κακύνομαι παθητικῶς τὸ κακὸς γίνομαι, κακόω, κακῶ, τὸ κακωτικὰ εἶς τινα ποιῶ. Gr.

- 3.345 βουλεύμασιν: κατὰ ταῦτα τὰ βουλεύματα, ἃ δηλονότι ἐβουλεύσασθε κατὰ τῆς θυγατρὸς μου. Fl. 6. 21. 59. 76. Gr. ταῖς πανουργίαις. Fl. 59. διὸ μὴ κακύνῃς ἡμᾶς τοῖς τοιούτοις βουλεύμασιν, ὅστις, ἀντὶ τοῦ σὺ, ἐξ ἐμοῦ οὐκ ἔπαθές τι τῶν κακῶν, καθὼς λέγεις σὺ παθεῖν ἡμᾶς. Fl. 33.
- 3.346 252. ἐξ ἐμοῦ: παρ' ἐμοῦ. Fl. 17. τοιούτων εὐεργεσιῶν παρ' ἐμοῦ τυχών. M. Fl. 21. φῆς: ὁμολογεῖς. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. ἔπαθε κακὸν τι καὶ ἔπαθε καλόν. τοῦτο λέγεται ἀποσιώπησις. Gr.
- 3.347 253. οὐδέν: οὐδαμῶς. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Ἀττικοὶ τὸ οὐ ἀπαγορευτικὸν οὐδὲν λέγουσι. Gu. ποιεῖς δὲ ἡμῶν οὐδὲν καλόν, κακὸν δὲ ὅσον ἰσχύεις. Fl. 33. κακὸν δ' ὅσον δύνῃ: ἀπὸ κοινοῦ τὸ δρᾶσον. M. τὸ κοινὸν δύνασαι, τὸ Ἀττικὸν δύνῃ. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ποιοῦσι τοῦτο καὶ ἐν ταῖς συζυγίαις τῶν εἰς μι. Gr.
- 3.348 254. ἀχάριστον: τῶν δημαγωγῶν ὑμῶν τὸ σπέρμα ἀχάριστόν ἐστιν· ἐπιθυμεῖτε γὰρ τὰς τιμάς, ἀλλ' οὐκ ἔχετε ἀνταμεῖβειν. Fl. 33. οὐ μνημονεῦον χάριτος. Gr. ἄγνωμον. Gu. σπέρμα: γένος. Gr. δημηγόρους: δικανικάς. M. τὰς ἐκ τῆς δημηγορίας. Gr. εἰς τοὺς κατ' αὐτὸν δημηγοροῦντας ἀποτείνει τὸν λόγον, ὡς διὰ τὸ τοῦ δήμου ἀρεστὸν βλάβῃν τοῖς φίλοις προξενούντας. κατατρέχει δὲ ὁ Εὐριπίδης διὰ τῆς Ἑκάβης τῶν τότε δημηγόρων. Gr. τὰς ἀπὸ τοῦ δήμου συμβαινούσας ὑμῖν δι' ὧν ἀρέσκειν αὐτῷ σπεύδετε 1. ἀλίσκει] ἀλώνῃ M. 4. ἐξ ὧν Matth. pro ζῶν. ib. κακὸς] κακῶς Fl. 59. 18. τυχών] παθεῖν Fl. 21. 2. ἐμὲ] ἐμοῦ Fl. 59. 20. Ἀττικοί] Conf. ad v. 264. ἐκ τοῦ τὰ συμφέροντα αὐτῷ ἀγορεύειν. Gu. ῥητορικάς, τὰς δικανικάς. Fl. 59. εἰς τοὺς κατ' αὐτὸν δημοκοποῦντας ῥήτορας λέγει. M. Fl. 59. ταῦτα εἰς τὴν κατ' αὐτὸν πολιτείαν λέγει. καὶ ἔστι τοιοῦτος ὁ Εὐριπίδης περιάπτων τὰ καθ' ἑαυτὸν τοῖς ἥρωσι καὶ τοὺς χρόνους συγχέων. M. Fl. 59.
- 3.349 255. ζηλοῦτε: ποθεῖτε. Fl. 17. ἀγαπᾶτε. Fl. 59. Gr. μακαρίζετε. Gu. τὸ ζηλοῦν δύο δηλοῖ, τὸ φθονεῖν καὶ τὸ μακαρίζειν. ὥσπερ δὲ λέγουσιν ἐνίοτε τὸ ἐπαινεῖν ἀντὶ τοῦ ἐργάζεσθαι, οἷον ἀρετὴν ἐπαινεῖ τις ἀντὶ τοῦ ἐργάζεται, καὶ τὸ σιγᾶν ἐπαινῶ ἀντὶ τοῦ σιγᾶν, οὕτω καὶ τὸ ζηλοῦν καὶ μακαρίζειν ἐνίοτε ἐπὶ τοῦ μιμεῖσθαι τιθέασιν, εἰκότως· ὁ γὰρ ἐπαινεῖ τις, τοῦτο πάντως εἰκὸς ἐργάζεσθαι, καὶ ὃν μακαρίζει, τις τοῦτον πάντως μιμήσασθαι· ἄν, ἵνα τύχη τοῦ μακαρισμοῦ. B.
- 3.350 256. οἵ: ὑμεῖς. Fl. 17. φροντίζετε: λογίζετε. Fl. 56. ἐπιστρέφεσθε. Gu. θέλοντες γὰρ δοξάζεσθαι ἐν τῷ δημηγορεῖν προδίδοτε πολλάκις καὶ τοὺς φίλους. Gu. βλάπτοντες: ἀφανίζοντες. Gu.
- 3.351 257. ἣν τοῖσι πολλοῖς: τῷ ὄχλῳ. M. ἐὰν τῷ δήμῳ πρὸς ἀποδοχὴν τι ἀφορῶν λέγητε. Bar. 74. Gr. πρὸς χάριν: πρὸς ἀποδοχὴν τινα ἀφορῶντες. Fl. 17. ἡδονήν. Gu.
- 3.352 258—263. ἀτάρ: τί δὴ σόφισμα, ἥτοι σοφὸν καὶ φρόνιμον, ἡγούμενοι καὶ νομίζοντες τοῦτο οἱ Ἕλληνες ὥρισαν ἥτοι ἐψηφίσαντο καὶ ἔταξαν τὴν κρίσιν τοῦ φόνου εἰς τήνδε τὴν παῖδα; ἄρα τὸ πρέπον ἦγαγεν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ἀνθρώπους κτείνειν πρὸς τὸν τάφον, ὅπου πρέπει μᾶλλον βοῦς θύειν· ἢ θέλων ὁ Ἀχιλλεὺς ἀνταποκτεῖναι τὸν κτανόντα αὐτὸν δηλονότι, δικαίως ἐπάγει τὸν φόνον εἰς τήνδε; I.
- 3.353 258.—270. ἀτάρ τί δὴ σόφισμα τοῦθ' ἡγούμενοι: τοίνυν δίκαιον καὶ ἀρμόζον τοῦτο ἡγούμενοι, τὸ σφάζαι τὴν Πολυξένην, εἰς 1. ῥητορικάς est etiam in 6. 9. 17. Fl. 59. 21. 56. 76. Gu. MATTH. ib. λέγει] λέγεται Fl. 59. 3. λέγει] τείνει Fl. 59. Post λέγει 4. καθ' ἑαυτὸν Matth. καθ' ἑαυτοῦ novum

in M. scholion incipit M. μεθ' ἑαυτῶν Fl. 59. ad verba βλάπτοντες οὐ γινώσκετε 5. συγγέων Matth. συγγένων Fl. relatum. 59. Obscure scriptum in M. ita ib. ταῦτα (sic Matth. pro τὰ, ut συγκρούων legi possit. quod est in Fl. 59.) om. M. 27. εἰς τὴν] Supple εἰς αὐτὴν ib. αὐτὸν Matth. αὐτοῦ M. αὐτῶν ὄρισαν τὴν, vel simile quid. τὴν τοῦ φόνου ψῆφον; ἄρα τὸ τρέπον καὶ τὸ δίκαιον ἀντὶ τοῦ σφάζειν εἰς τὸν τύμβον, ἔνθα μάλιστα βοῦς πρέπει θυσιάζειν, ἢ τοὺς θανόντας ἀνταποκτεῖναι θέλων ὁ Ἀχιλλεὺς εἰς τήνδε τὴν παῖδα δικαίως τείνει τὸν φόνον; ἀλλ' οὐδὲν αὕτη εἰς αὐτὸν δέδρακε κακὸν, ἢ πεφόνευκεν. εἴπω σοι τὸ ἀληθές; Ἑλένην ἐχρῆν ἐν τῷ τύμβῳ αὐτῷ θυμὰ γενέσθαι· αὕτη γὰρ ἔστιν ἡ αἰτία τοῦ φόνου αὐτοῦ. εἰ γὰρ μὴ αὕτη τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἠκολούθει, οὐκ ἂν ὁ Ἀχιλλεὺς εἰς Τροίαν ἦλθε καὶ ἀπέθανεν. εἰ δὲ πολλάκις λέγεις ὅτι χρή τινα ἔκκριτον ἀπὸ τῶν αἰχμαλώτων γυναικῶν θανεῖν ἢ εὐπρεπεστέρα τῷ εἶδει, οὐχ ἡμεῖς τοῦτο ἔχομεν. τίς γὰρ εὐεидεστέρα Ἑλένης; ἄλλως τε καὶ οὐδὲν ἦττον ἡμῶν εὐρέθη αὐτὸν ἀδικήσασα, καὶ εἰ τὸ δίκαιον θέλετε πράξειν, αὐτὴν χρή σφαγῆναι. A.

- 3.354 258. ἀτάρ: ὁ ἀτάρ καὶ ὁ δὲ σύνδεσμος ταὐτὸ δηλοῦσι, διαφέρουσι δὲ κατὰ τοῦτο, ὅτι ὁ μὲν ἀτάρ ποιητικὸν ἐστί, ὁ δὲ δὲ ὑποτέτακται. Cant. ὁ ἀτάρ σύνδεσμος γράφεται καὶ παρὰ ποιηταῖς καὶ παρὰ τοῖς κοινοῖς ἀντὶ δὴ ἀργοῦ. τίθεται δὲ εἰς ἀρχὴν κώλου, τὸ δὲ δὴ εἰς τέλος. Gr. τί δέ. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἀλλὰ τί δὲ τοῦτο τὸ συμβόλιον, ᾧ ἡγούμενοι καὶ ἄρχοντες τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, εἰς τὴν τοιαύτην παῖδα ἐκρίνατε καὶ ὠρίσατε φόνου ψῆφον καὶ κρίσιν. Fl. 33. ἀτάρ τί συμπέρασμα συντελοῦν εἰς κρίσιν τὴν περὶ τῆς Ἀχιλλέως τιμῆς. Fl. 10. 59. αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους κτείνειν ἤγαγε, τὸ δέον καὶ ὀφείλειν αὐτοὺς εἰς προθυμίαν ἤγαγεν ἀνθρωποκτονεῖν εἰς τάφους τῶν τελευτησάντων· οὐ γὰρ Πολυξένη αὐτῷ αἰτία θανάτου γέγονεν. Fl. 59. σόφισμα: εὗρημα συντελοῦν εἰς τὴν τοῦ Ἀχιλλέως τιμὴν. Gr. βούλευμα σοφὸν ἔργον, φρόνημα δίκαιον, πιθανολόγημα· ἦτοι τί σοφισάμενοι καὶ ἐφευρόντες δόξουσιν ἡμῖν εἰκότως τὴν περὶ τῆς ἐμῆς παιδὸς σφαγὴν βεβουλεῦσθαι. Gu.
- 3.355 259. ψῆφον: ἀπόφασιν, κρίσιν, ἀποκύρωσιν. Gu. κρίσιν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ψῆφος ἀρσενικῶς ὁ λογαριασμός. ἐκ τούτου 1. τὸ δίκαιον ἀντὶ τοῦ] Supple 254. εἰς τοὺς— συγγένων, et in eo τὸ δίκαιον ἤγαγεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἀνθρωποκτονεῖν, legitur ἄρτι συμπέρ. eique nullo ἀντὶ τοῦ—. spatio relicto adhaerent verba αὐτιῶς 2. ἔνθα] ἔνθα δὲ A. τοὺς ἀνθρώπους etc. quae in 10. 6. Addidi γενέσθαι. desunt. MATTH. 20. ἀτάρ—τιμῆς] In cod. 59. hoc 22. τὸ δέον— τελευτησάντων] Haec scholion cohaeret cum altero ad v. etiam infra p. 283, 15. καὶ ψηφίζω ἐνεργητικῶς. ψῆφος δὲ θηλυκὸν ἐνίοτε μὲν ὁ καιρικὸς νόμος, ἄλλοτε ἡ ἀπόφασις καὶ τὸ κύρος. ἐκ τούτου καὶ ψηφίζομαι παθητικῶς ἀντὶ τοῦ ἀποφαίνομαι. Gr. ὠρίσαν: ἔταξαν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 76. προσέταξαν, ἀπεφῆναντο, ἔταξαν. Gu. Fl. 59.
- 3.356 260. πότερα: τὸ πότερα ἀντὶ τοῦ πότερόν ἐστιν, ὡς ἔστιν καὶ τὸ “οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους,” τὸ πληθυντικὸν ἀντὶ ἐνικοῦ. Fl. 9. χρῆν: τὸ χρή νόμιμόν ἐστιν, ἐπιρρηματικῶς. M. Fl. 10. 21. ὅποῖον χρή ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀνθρωποκτονεῖν, ἢ τὸ βουθυτεῖν. τοῦτο γὰρ μᾶλλον πρέπει ἐπὶ τὸν τάφον ποιῆσαι. Fl. 33. τὸ χρῆν: καὶ πρέπει. Gr. τὸ πρέπει καὶ ὁ νόμος. Gu. τὸ χρῆν κατὰ μὲν τοὺς παλαιοὺς κανονίζεται, κατὰ δὲ τοὺς νέους ῥῆμά ἐστιν ἀπρόσωπον. κανονίζεται δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς χρῆμι, καὶ ὁ παρατατικὸς ἔχρην. Ἀττικῶς διὰ τοῦ η. August. c. ap. Herm. Praef. πότερα τὸ χρῆν: τὸ δέον καὶ ὀφείλον αὐτοὺς εἰς προθυμίαν ἤγαγεν ἀνθρωποκτονεῖν εἰς τοὺς τάφους τῶν τελευτησάντων, ἔνθα πρέπει μᾶλλον βουθυτεῖν. ἀναγνωστῶν δὲ κατ' ἐρώτησιν. A.M.
- 3.357 261. ἔνθα: ὅπου, ἡγουν ἐν τῷ τύμβῳ. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. βουθυτεῖν: τὸ θύω λέγεται ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς σφάττω· καὶ θύω τὸ εἰς θυσίαν σφάττω· καὶ θύω τὸ ἀτάκτως ὀρμῶ, ὅθεν καὶ θυνοὺς ὁ ἰχθύς, καὶ θύρσοι οἱ μετὰ μέθης εἰς τὴν ἐορτὴν τοῦ Διονύσου βακχεύοντες. Gr.

262. ἢ τοὺς· οὐ γὰρ Πολυξένη αὐτῷ αἰτία θανάτου γέγονε. M. Fl. 10. ἢ ἡμᾶς τοὺς τεθνατωμένους δηλονότι ὑπὸ τῆς αἰχμαλώσεως πάλιν θανατῶσαι θέλετε. Fl. 33. τοὺς φονεύσαντας. Gr. τοὺς θανάτου παραιτίους. Gu. κτανόντας· αὐτόν. Gu.
- 3.359 263. τήνδ· τὴν Πολυξένην. Fl. 17. ἐνδίκως· τὸ ἐνδίκως εἰς τὸ ἀνταποκτεῖναι σύνταξον. Gr. ἐνδίκως λέγει, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐφονεύθη. Gu. τείνει· τείνει ὁ Ἀχιλλεὺς φόνον εἰς τήνδε ἀντὶ τοῦ ἐπάγει, καὶ τείνει ὁ λόγος εἰς τόδε ἀντὶ τοῦ ἀφορᾷ. Gu. Fl. I.
- 3.360 264—270. ἀλλ' οὐδέν· ἀλλ' οὐδὲν κακὸν πεποίηκεν αὐτὸν τὸν Ἀχιλλέα ἢδε ἢ Πολυξένη. τὴν Ἑλένην χρὴ αὐτὸν ζητεῖν σφάγιον τῷ τάφῳ· ἐκείνη γὰρ ὤλεσεν αὐτὸν τὸν Ἀχιλλέα, καὶ ἤγαγεν εἰς 5. καὶ τὸ] Or. 413. ponit A. 16. τάφους post τῶν τελευτησάντων ib. ἔνθα—ἐρώτησιν om. M. τὴν Τροίαν. εἰ δὲ πρέπει θανεῖν τινὰ ἐπίλεκτον, ὑπερφέρουσαν τε, ἥτοι τὸ πλεον ἔχουσαν, τῶν αἰχμαλώτων κατὰ τὸ κάλλος, οὐχ ἡμῶν τόδε, τὸ ὑπερφέρειν τῷ κάλλει δηλονότι· ἢ θυγάτηρ τοῦ Τυνδάρεω Ἑλένη ὠραιότατη καὶ εὐειδεστάτη ἐστὶ κατὰ τὸ εἶδος, καὶ ἐφωράθη ἀδικοῦσα τὸν Ἀχιλλέα οὐδὲν ἔλαττον ἡμῶν. I.
- 3.361 ἀλλ' οὐδέν· σύντομος ἀπάντησις λέγεται. Gr. λύσις κατὰ τὸ βίαιον. Gu. οὐδὲν Ἀττικόν ἐστίν· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ οὐκ ἀπαγορευτικὸν οὐδὲν λέγουσι. Cant. ἢδε· αὕτη. Gr. Fl. 17. εἴργασται· ἀντὶ τοῦ εἰργάσατο. Fl. 17. ἀλλὰ οὐδαμῶς εἰς αὐτὸν αὕτη εἰργάσατο κακόν. Fl. 33.
- 3.362 265. νιν· αὐτόν, τὸν Ἀχιλλέα. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. τὸ νιν καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ. ἔστι δὲ ποιητικόν. Gr. τάφῳ προσφάγματα· ἀντὶ τοῦ πρόσφαγμα ἢ σφάγιον τοῦ τάφου. Bar. 74. Fl. Gu. θύματα τῷ τάφῳ. Fl. 17. Ἑλένην δὲ μᾶλλον αὐτὸν χρὴ αἰτεῖν σφαγιασθῆναι ἐν τῷ ἑαυτοῦ τάφῳ. Fl. 33.
- 3.363 266. ὤλεσεν· ἔφθειρεν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἄγει· καὶ ἐκείνη δηλονότι ἤγαγεν εἰς τὴν Τροίαν αὐτόν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. ἐκείνη γὰρ ὤλεσεν αὐτόν καὶ τοὺς λοιποὺς, οὓς ἐν τῇ Τροίᾳ ἤγαγεν. Fl. 33. πρωθύστερον. Gr.
- 3.364 267. ἔκκριτον· ἐκλελεγμένην. Gr. Fl. 17. εὐμορφον. Fl. 21. ἐπίλεκτον εὐμορφίας ἔνεκεν. M. Fl. 21. ἐὰν δέ τινα ἔντιμον ἐκ τῶν αἰχμαλώτων γυναικῶν χρὴ θανεῖν δι' αὐτόν. Fl. 33. ἐκλελεγμένην. Gr. ἔξοχον, ἐπίλεκτον, ὠραίαν καὶ εὐγενίδα. Gu.
- 3.365 268. ὑπερφέρουσαν· διαφέρουσαν, ὑπερβάλλουσαν. M. ὑπερνιῶσαν. Fl. 17. καὶ κατὰ κάλλος ὑπερκειμένην, πλεον ἔχουσαν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τόδε· ἔστι. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. διαφέρουσαν τῶν λοιπῶν ἡμῶν πάντων ἐν κάλλει. Fl. 33. τὸ ἔκκριτον καὶ ὑπερφέρον, τὸ ὑπερφέρειν τῷ κάλλει. Gu.
- 3.366 269. ἢ Τυνδαρίς· ἢ Ἑλένη ἐστὶν ἡ εὐπρεπεστάτη εἰς κάλλος. Τυνδαρίς γὰρ αὐτὸς λέγει, διότι Τυνδάρεω ἦν θυγάτηρ. Fl. 33. εἶδος· εἶδος ἢ θεωρία καὶ εἶδος τὸ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις ὑπὸ τὸ γένος ταττόμενον, οἷον τὸ ζῶον διαιρεῖται εἰς λογικὸν καὶ ἄλογον. τὸ ζῶον γένος, λογικὸν καὶ ἄλογον εἶδος. Gr.
- 3.367 270. ἀδικοῦσα· αὕτη δὲ ἢ Ἑλένη, καίπερ ἄδικα πράξασα, κατ' οὐδὲν ἡμῶν ἐλάττων εὐρέθη. A. ἀντὶ τοῦ ἠδίκησε. Fl. 59. ὑμᾶς δηλονότι. Fl. 21. ἦττον εὐρέθη· ἀλλὰ μᾶλλον ἐφωράθη. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἢ Τυνδαρίς γὰρ εὐειδεστάτη καὶ ἐφωράθη μᾶλλον ἡμῶν ἀδικοῦσα. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu.
- 3.368 271.—277. τῷ μὲν δικαίῳ τόνδ' ἀμιλλῶμαι λόγον· ἀντὶ τοῦ ὅτι μὲν δίκαιόν ἐστι τὴν Ἑλένην παθεῖν καὶ οὐχὶ τὴν Πολυξένην, τοῦτο ἀμιλλῶμαι καὶ λέγω· ἃ δὲ δεῖ σε ἀντιδοῦναί μοι ὑπὲρ ὧν παρ' ἐμοῦ ἔπαθες ἄκουσον. ἢ ψω, ὡς φῆς, τῆς χειρός μου καὶ τῆς παρειᾶς, ἀνθάπτομαι κἀγὼ σου τῶνδε καὶ ζητῶ σε χάριν, ἢν ἐγὼ σοι δέδωκα, ἡγουν ὥσπερ ἐγὼ σε ἔσωσα τοῦ θανάτου τότε, ὅτε εἰσῆλθες εἰς τὴν Τροίαν κατάσ κοπος, οὕτω καὶ σὺ σῶσον νῦν τὴν Πολυξένην. A.
- 3.369

271. τῷ μὲν δικάϊω: ἦτοι τῇ δικαιολογίᾳ καὶ κατὰ τὸ δίκαιον τόνδε τὸν λόγον κατὰ ἀγῶνος λέγω ἅτινα δὲ πρέπει ἀντιδοῦναί σε, ἀπαιτούσης ἦτοι χρέος ζητούσης ἐμοῦ, ἄκουσον· ἔψαυσας τῆς ἐμῆς χειρὸς, ὡς λέγεις, καὶ τῆσδε γηραιᾶς παρειᾶς προσπίπτων καὶ παρακαλῶν· ἐπίσης ἄπτομαί σου κἀγὼ τῶν γονάτων καὶ τῆς παρειᾶς, καὶ ἀπαιτῶ τὴν ὑπάρξασάν σοι παρ' ἐμοῦ τότε χάριν, καὶ ἰκετεύω καὶ παρακαλῶ σε μὴ ἀφελκύσης τὸ τέκνον βιαίως ἐκ τῶν χειρῶν μου, μηδὲ κτάνητε· ἀρκούντως ἔχει τὸ πρᾶγμα ἔνεκα τῶν τεθνηκότων, ἐντῷ πολέμῳ δηλονότι. I.

- 3.370 τῷ μὲν δικάϊω: ὅσον κατὰ τὸ δίκαιον. Fl. 17. 21. ἔνεκα τοῦ δικαίου. Gr. ὅτι οὐ χρή ἀνθρωποθυτεῖν τάφοις, ἢ ὅτι οὐκ ἐφονεύσαμεν, ἢ ὅτι οὐχ ὑπερφέρομεν κάλλει. Gr. κατὰ τὴν δικαίαν ἐξέτασιν, τῇ δικαιολογίᾳ, δικαίως. Gu. ἀμιλλῶμαι: παρατίθημι. M. Fl. 10. 17. 59. ἀγωνίζομαι. Fl. 9. 56. ἀνταγωνίζομαι. Fl. 6. ἐπιθήσω. Fl. 21. τῷ τοιούτῳ γὰρ ἐστὶ δίκαιον καὶ τὸν τοιοῦτον λόγον ἀντιφιλονεικῶ. Fl. 33. ἀγωνίζομαι. Gr. ἀγωνιστικῶς λέγω. Gu.
- 3.371 272. ἀντιδοῦναι: ἀνταποδοῦναι. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. αὕτη ἀντιδοῦναι, πρέπει σοι ζητεῖν. Fl. 33. δεῖ, ἀπόκειται. Fl. 17. ἀπαιτούσης: παρακαλούσης. Fl. 59. ὡς χρέος ζητούσης. Gr.
- 3.372 273. ἦψω: ἦψω προσπίπτων. Fl. 6. 9. 21. 59. 76. Gu. ἔλαβες. Fl. 17. 56. ἐλάβου. Gu. λάβε τῆς ἡμετέρας χειρὸς. Fl. 33. φῆς: ὁμολογεῖς. Gu. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.
- 3.373 274. παρειάδος: ἡ παρειὰ κοινὸν, ἡ παρειὰς ποιητικόν. Gr. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν πώγωνος παρειάδος εἶπεν ἀπὸ τοῦ σύνεγγυς. Gu. εἰ καὶ οὐδὲν ἄνω αὐτολεξὶ εἶπεν ὡς ἦψατο τῆς χειρὸς Ἑκάβης καὶ τῆς παρειᾶς, ἀλλὰ δι' ὧν ὠμολόγησεν ὡς ἦψατο τῶν αὐτῆς γονάτων ἐπὶ τοσοῦτον ὥστ' ἐν τοῖς πέπλοις αὐτῆς νεκρωθῆναι μικροῦ καὶ ναρκῆσαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ, διὰ τούτων καὶ τοῦτο ἐδήλωσεν. ὁ γὰρ τινα ἰκετεύων οὐ γονάτων αὐτοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ χειρὸς καὶ πώγωνος ἄπτεται, ἵνα κατανεύσῃ πρὸς τὴν αἴτησιν, (τοῦτο γὰρ ὁ πώγων βούλεται) καὶ ἐνεργήσῃ, (τοῦτο γὰρ τῆς χειρὸς) καὶ σπουδάσῃ τάχιστα ἐκτελέσαι· τῶν γὰρ ποδῶν ἐστὶ τὸ σπουδάζειν. τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων οὐδὲν δεῖ θαυμάζειν καὶ ἀπορεῖν εἰ ὡς φῆς εἶπεν. Gu.
- 3.374 προσπιτνῶν: προσπίπτων, δεόμενος. Fl. 59.
- 3.375 275. ἀνθάπτομαι: ὁμοίως ἄπτομαι. Gr. ἀντιψαύω. Gu. τῶνδε τῶν αὐτῶν: τῶν αὐτῶν τούτων, ἦγουν τῆς χειρὸς καὶ τῆς παρειᾶς. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. ὡς τῆς χειρὸς τῆς παρηίδος. Fl. 59. κατασπάζομαί σου κἀγὼ τῶν αὐτῶν, δηλονότι χειρῶν. Fl. 33. ἦγουν γονάτων καὶ παρειᾶς. Gr.
- 3.376 276. ἀπαιτῶ: ζητῶ. Fl. 56. ἀπαιτῶ σοι δηλονότι τὴν χάριν, ἣν ἀπήτησας τότε ἐμοὶ καὶ ἰκετεύω σέ. Fl. 21. ἰκετεύω γὰρ σε καὶ αἰτῶ σοι τὴν τοιαύτην χάριν. Fl. 33. ὡς χρέος ζητῶ. Gu. τὴν τόθ: γεγонуῖαν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι ἔσωσά σε τοῦ θανάτου. Gr.
- 3.377 277. μή μου: μὴ τὸ ἡμέτερον τέκνον ἐξαρκάσης ἐκ τῶν ἐμῶν χειρῶν. Fl. 33.
- 3.378 278. μηδὲ κτάνητε: ἐπειδὴ ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς μόνος ἔμελλε λαβεῖν τὴν Πολυξένην ἐκ τῆς Ἑκάβης, τὸ δὲ θανεῖν αὐτὴν κοινῇ πᾶσι τοῖς Ἑλλήσιν ἔδοξε, διὰ τοῦτο πρὸς μὲν τὸν Ὀδυσσεᾶ ἐνικῶς εἶπε τὸ ἀποσπάσης, πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους τὸ κτάνητε. Gu. I. ἄλις: ἀντὶ τοῦ αὐτάρκεια τῶν ἀποθανόντων μου τέκνων, καὶ ἐν ταύτῃ χαίρω. A. M. Fl. 21. μηδὲ αὐτὴν θανατώσητε· ἀρκετὸν γὰρ ἐστὶν ὑμῖν τῶν τεθνεώτων ὁ ἀφανισμός. Fl. 33. τὸ ἄλις ἐνίστε μὲν ἔχει προσκείμενον τὸ ἔχειν ῥῆμα καὶ λαμβάνει γενικὴν συνυπακουόμενον τοῦ ἔνεκα, οἷον ἄλις ἔχω δακρύων. ἐνίστε δὲ ἔχει ἔξωθεν τὸ ἔχει προσυπακουόμενον καὶ λέγεται ἢ μετὰ εὐθείας μόνης. ὡς τὸ “ἄλις σῆς κόρης θάνατος” 5. αὐτῆς] αὐτοῖς Gu. ib. ἀντὶ τοῦ et καὶ ἐν τ. χαίρω addidi 27. ἀποσπάσης] μὴ ἀποσπάσης I. ex A. ἀντὶ τοῦ ἱκανῶς ἔχει ὁ θάνατος τῆς σῆς κόρης. ἢ μετὰ γενικῆς ὅτε καὶ τὸ πρᾶγμα συνυπακούεται ὡς ἐνταῦθα “τῶν τεθνηκότων ἄλις,” ἦγουν ἱκανῶς ἔχει τὸ πρᾶγμα ἔνεκα τῶν τεθνηκότων. B.

3.379

- 279.—281. ταύτη γέγηθα: ταύτη τῇ Πολυξένη χαίρω καὶ ἐπιλανθάνομαι τῶν ἐπισυμβάντων μοι κακῶν. A. ἐπὶ ταύτῃ χαίρω καὶ ἐπιλανθάνομαι τῶν κακῶν· ἡδ' ἀντὶ πολλῶν, πραγμάτων δηλονότι, ἔστι μοι παραμυθία καὶ παρηγορία, πόλις, τροφὸς, βακτηρία, ἡγεμῶν καὶ ὁδηγὸς ὁδοῦ. I. ὁ παρακαίμενος ἀντὶ τοῦ ἐνεστῶτος, ὡς τὸ δέδοικα καὶ δέδορκα, ποιητικῶς. Gr.
- 3.380 279. κάπιλήθομαι: καὶ ἐπιλανθάνομαι τῶν πρόσθεν δυστυχιῶν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. ἐν ταύτῃ γὰρ δηλονότι τῇ Πολυξένη καγὼ χαίρομαι καὶ ἐπιλέλησμαι τῶν προτέρων κακῶν. Fl. 33.
- 3.381 280. ἡδ' : ἀπίθανα ταῦτα (οὐ γὰρ ἔμελλε γηροβοσκεῖν ἡ Πολυξένη τὴν Ἑκάβην) ὅμως μέντοι πρὸς τὴν ἱκεσίαν τῆς μητρὸς χρήσιμα. A. M. Fl. 59. ἀντὶ πολλῶν: ὧν εἶχον. Fl. 17. αὕτη γάρ μοι καὶ ἀναψυχὴ ἀντὶ τῶν πολλῶν κακῶν ὧν ἔπαθεν. Fl. 33. παραψυχὴ: παραμυθία. Gr. παράκλησις. Gu.
- 3.382 281. τιθηνή: τροφὸς τοῦ γήρω. Fl. 21. βάκτρον: ῥάβδος ἐπερειστική. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. ἀσφάλεια. Fl. 17. κόσμος, τροφὸς, βακτηρία, παρηγορία τοῦ βίου. Fl. 33. βακτηρία. Gr. στήριγμα. Gu. πόλις: ἐνίστε τὸ τεῖχος, ἄλλοτε ἡ γῆ, ἄλλοτε ὁ λαός. οὕτω καὶ οἶκος. ὁδὸς καὶ ἡ στράτα καὶ ἡ ἀφορμή, ὡς τὸ ἔσχεν ὁδὸν τοιαύτην ποιῆσαι τόδε. Gr.
- 3.383 282. οὐ τοὺς κρατοῦντας: τοὺς ἄρχοντας οὐ πρέπει κρατεῖν τῶν πραγμάτων ἐκείνων δηλονότι, ἀ μὴ χρεῶν, ἥτοι οὐ πρόπον κρατεῖσθαι, οὐδὲ τοὺς εὐτυχοῦντας δοκεῖν καὶ νομίζειν πράττειν αἰεὶ εὖ, ἥτοι εὐτυχεῖν. I. οὐ τοὺς κρατοῦντας καὶ ἄρχοντας ἀνόμου καὶ κακῆς βουλῆς χρὴ ἔχεσθαι, ἀλλὰ πρὸς τὸ δίκαιον πίπτειν αἰεὶ τῶν μὴ προσηκόντων ἀπεχομένους, οὐδὲ τοὺς εὐτυχοῦντας ὑπολαμβάνειν αἰεὶ 12. χαίρομαι] Notandus Datismus. 59. est ἔμελλον γ. τὴν ἐ. ἡ π. ὅμως 14. ἀπίθανα scripsi ex A. pro μέντοι χρήζει μητρὸς ἱκεσίαν. ἀπίθανον. Sequentia ex M. correxi. 28. κρατοῦντας καὶ om. Gu. Nam in A. est ἔμελεν ἡ π. γηροβοσκεῖν 29. βουλῆς χρῆ] χρῆ βουλῆς Gu. (sic) τὴν ἐ. μὴ οὕσα μετ' αὐτῆς. ib. ἀλλὰ πρὸς] ἀλλ' ἐπὶ Gu. ὅμως μέντοι πρὸς τὴν ἱκεσίαν :—in Fl. εὐτυχῆσειν. εἶπε δὲ ἄμφω διὰ τοὺς Ἕλληνας ὡς εὐτυχεῖς ὄντας καὶ ἄδικα περὶ τῆς Πολυξένης βουλευσαμένους. Gu. I.
- 3.384 τοὺς κρατοῦντας: τοὺς ἐν ἀρχαῖς ὄντας καὶ δυναμένους πράττειν, ἀ βούλονται οὐ χρὴ εἰς κακὸν χρῆσθαι τῇ ἐξουσίᾳ, εἰδότες ὅτι οὐκ ἐν τῇ αὐτῇ μενοῦσι τύχη. A. M. Fl. 10. 59. οὐ χρὴ τοὺς ἡγεμόνας πράσσειν ἅπερ μὴ πρέπει. Fl. 33. τοὺς δυναμένους, ὅθεν καὶ κράτωρ ποιητικόν, αὐτοκράτωρ κοινόν. Gr. κρατῶ τὸ δύναμαι ποιητικόν, αἰτιατικῇ, καὶ κρατῶ τὸ κατέχω κοινόν· κρατῶ τὸ ἐξουσιάζω γενικῇ, κρατεῖ γαστρός. Gr. κρατεῖν, ἐξουσιάζειν. Fl. 17.
- 3.385 283. οὐδ' εὐτυχοῦντας: οὐδὲ τοὺς εὐτυχοῦντας δοκεῖν αἰεὶ ἔχειν καλῶς. Fl. 33. δοκεῖν: νομίζειν. Gr. ὑπολαμβάνειν. Gu.
- 3.386 284. καγὼ γὰρ ἦν: καὶ ἐγὼ γὰρ ὑπῆρχον εὐδαίμων ποτὲ, ἀλλὰ νῦν οὐχ ὑπάρχω, πάντα δέ μοι τὸν πλοῦτον μία ἡμέρα ἀφείλετο. I.
- 3.387 ἦν: εὐτυχὴς δηλονότι. Fl. 6. 9. 56. 59. 76. Gu. οὐκ εἴμ' ἔτι: ἡ γὰρ εὐτυχία οὐκ ἔστιν ἄλλο ἢ εἶναι, ἡ δὲ δυστυχία οὐκ ἄλλο ἢ οὐδὲν ἢ μὴ εἶναι. τὸ ἔτι δὲ εἶπεν ὡς πρὸς τὸν πρόσθεν χρόνον τὸ ἦν· τὰ γὰρ παρόντα τῶν πάλαι ὕστερά ἐστι καὶ ἐφεξῆς. Gu. I. οὐκ εἴμ' ἔτι εὐτυχὴς δηλονότι. M. οὐκέτι εἰμὶ, οὐδαμῶς εἰμί. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ποτὲ γὰρ καὶ ἐγὼ ὑπῆρχον βασιλῆς, ἀλλὰ νῦν οὐκ εἰμὶ ἔτι. Fl. 33.
- 3.388 285. ἡμαρ ἔν: ὅτε ἡ πόλις ἐάλω, ἡμέρα μία ἡ τῆς δυστυχίας. Gu. ἀφείλετο: ἐστέρησε. Fl. 17. ὅλον γὰρ μοι τὸν πλοῦτον μία ἡμέρα ἠφάνισε. Fl. 33. ἀφείλετό με τόδε, ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς αἰτιατικὴν, Ἀττικόν· ἀφειλετό μου τόδε κοινόν, ἀπὸ γενικῆς εἰς αἰτιατικὴν. Gr.
- 3.389 286.—290. ἀλλ' ὦ φίλον γένειον: ἀπτομένη τοῦ γενείου τοῦτό φησιν. ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν· γένειον αἰ κατὰ τὰς σιαγόνας τρίχες, γένυς δὲ ἡ σιαγών. Gu. I. ἀλλ', ὦ Ὀδυσσεῦ, οἴκτειρον καὶ ἐλέησον, 2. τῆς om. Gu. Kingius et exstant in Mosqu. et 3. πράττειν] ἄρχειν M. Gu. cui etiam τοῦ

γενείου pro τῶν γενείων 5. μενοῦσι] μένουσι M. debetur. Hic omittit vv. ἀπὸ 16. τὸ ἦν om. I. μ. τὸ πᾶν. et habet γένεια δὲ λέγεται 17. ἐστι] εἰσι Gu. αἱ κ. τ. σ. τρ. In sqq. King. αἱ ἐν 20. ἔτι Matth. pro τί. τῇ σιαγόνι τρ. ut Gu. MATTH. 26. ἀπτομένη—φησί] Haec addidit ἀπελθὼν δ' εἰς τὸν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων παραίνεσον καὶ εἶπε ὅτι μέμψις καὶ δυσφημία ἐστίν, ἀποκτείνειν καὶ φονεύειν τὰς γυναῖκας, ἃς κατ' ἀρχὰς οὐκ ἐφονεύσατε, ἀφελκύσαντες ἀπὸ τῶν βωμῶν, ἀλλ' ἡλεήσατε. I.

- 3.390 286. φίλον: προσφιλές. Fl. 17. αἰδέσθητι: αἰδῶς καὶ αἰσχύνῃ διαφέρει. αἰδῶς γάρ ἐστιν, ὥς φησιν Ἀριστόξενος ὁ μουσικὸς, ἡ ἐπ' ἀγαθοῖς βία καὶ ὑποστολή, αἰσχύνῃ δὲ ἐστίν ἡ ἐξ αἰσchrῶν πραγμάτων ἀτιμία καὶ κατήφεια. Cant. αἰδέσθητι: ἐντράπηθι. Fl. 17. 56. δυσωπήθητι. Fl. 6. 9. 21. 59. 76. Gu. ἀλλ', ὦ προσφιλέστατοι, τὸ γῆρας αἰσχύνθητε τὸ ἐμόν. Fl. 33.
- 3.391 287. οἴκτειρον: σὺ δὲ Ὀδυσσεὺς ἐλέησόν με καὶ πορεύθητι εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν. Fl. 33.
- 3.392 ἐλθὼν εἰς Ἀχαιῶν στρατόν: σὺ, ὦ Ὀδυσσεύ, ἐλθὼν εἰς τὸν τῶν Ἀχαιῶν στρατὸν παρηγόρησον, ἀντὶ τοῦ παρακάλεσον, εἰ παρηγόρευσας καὶ ἐδημηγόρησας πρὶν ὅτι καλὸν ἐστὶ σφαγιάσαι τὴν Πολυξένην, ἕτερόν τι νῦν λέξον καὶ εἶπε ὅτι μέμψις ἐστὶν ἀποκτείνειν γυναῖκας ὡς πρῶτον τοῦτο οὐκ ἐπράξατε ἀπὸ τῶν βωμῶν ἀποσπάσαντες, ἀλλ' οἴκτειρήσατε. νόμος δ' ὁ αὐτὸς κεῖται καὶ περὶ τῶν δούλων καὶ τῶν ἐλευθέρων μὴ φονεύεσθαι τινα, παρόσον καὶ ὁ δοῦλος φονεύσας τῷ αὐτῷ ἄγει ἐνέχεται. ἐὰν οὖν ταῦτα εἴπῃς τοῖς Ἑλλησιν, ἀκουσθήσῃ καὶ πείσεις αὐτούς. ὁ γὰρ εἷς λόγος καὶ ὁ αὐτὸς ὅταν ἐκ τῶν ἀδόξων καὶ ἐν δόξῃ ἐξέλθῃ, οὐ τὸ ὅμοιον δύναται, οὐ τὴν ὁμοίαν δύναμιν ἔχει. A.
- 3.393 288. παρηγόρησον: παραίνεσον. ἔστιν ἀγορά, ἀφ' οὗ ἀγορεύω ῥῆμα, ἐξ οὗ σύγκεινται τό τε δημηγορῶ καὶ παρηγορῶ καὶ συνηγορῶ καὶ τὰ τοιαῦτα. I. ἀντὶ τοῦ παρηλλαγμένα ἀγόρευσον. Fl. 59. ἐνηλλαγμένα εἶπέ. Fl. 17. παρηγορῶ τὸ παραμυθοῦμαι καὶ τὸ παραινῶ. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. Gu. παράπεισον, νουθέτησον. M. Fl. 21. 33. τὰ ἐναντία ἀγόρευσον, ἦγουν παρ' ὃ ἡγόρευσας, εἶπέ. Gr. ἡ παρά τὴν παραλλαγὴν ἐνταῦθα δηλοῖ. Gu.
- 3.394 φθόνος: ἀντὶ τοῦ νέμεσις. διαφέρει γὰρ νέμεσις φθόνου. νεμεσῶσι μὲν γὰρ οἱ δίκαιοι τοῖς ἀναξίως εὐτυχοῦσι, φθονοῦνται δὲ οἱ 6. Ἀριστόξενος] Hoc ex Ammonio 26. παρηλλαγμένα Matth. pro sumsit p. 5. ubi vid. Valck. et conf. παρηλειγμένα. Etym. Gud. p. 16, 15. et Gaisford. 29. ἀγόρευσον —εἶπέ] παραίνεσον παρ' ad schol. Hesiodi p. 126. ὃ πρόσθε ἔφης ἀγόρευσον Gu. καλοί. νεμεσήσειαν οὖν ὑμῖν οἱ θεοὶ εἴ γε ἃς πρότερον τοῖς βωμοῖς τῶν θεῶν προσφυγούσας ἀποσπάσαντες οὐκ ἐκτείνετε εἰς τιμὴν θεῶν, νῦν φονεύετε χαριζόμενοι τῷ Ἀχιλλεῖ. Ἄλλως, φθόνος νέμεσις. σημειωτέον δὲ ὅτι τὸν φθόνον νῦν ἐπὶ τοῦ μώμου τίθησιν, ὡς ἐν Θησεῖ “καίτοι φθόνου μὲν μῦθον ἄξιον φράσω,” ἦτοι μέμψεως ἄξιον. A.M. ὅτι φθόνος ἀντὶ τοῦ μέμψις. M.
- 3.395 φθόνος: καταχρηστικῶς ἀντὶ τοῦ μέμψις. διαφέρει δὲ φθόνος μέμψεως, ὅτι ὁ μὲν φθόνος εἰς τοὺς καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ἀπὸ τῶν κακῶν, (φθονοῦνται γὰρ τὰ καλὰ τοῖς κακοῖς) ἡ δὲ μέμψις ἀπὸ τῶν καλῶν εἰς τοὺς κακοὺς τε καὶ πονηροὺς. I. φθόνος, λύπη ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς, ἐνταῦθα δὲ μέμψις. Gr. καὶ νέμεσις καὶ φθόνου ἔργον ἐστί. Gu. ψόγος. Fl. 59. ἄδικον. Fl. 21. μὴ διὰ φθόνον ἀποκτείνειν τὰς γυναῖκας. Fl. 33.
- 3.396 ὡς ἀποκτείνειν φθόνος γυναῖκας ἃς τὸ πρῶτον οὐκ ἐκτείνετε: τὸ μὴ φονευθῆναι τὴν ἀρχὴν, ἀλλ' ἐλεηθῆναι εὐτυχία τις ἦν. ὁ φθόνος δὲ πάσῃ εὐτυχίᾳ ἀντίκειται. εἰκότως οὖν τὸ φονευθῆναι τὰς ἡλεημένους φθόνον φησὶν ἀντὶ τοῦ φθόνου ἔργον. δύναται δὲ ἄνθρωπος ζήσας ἐκκρούειν τὸν φθόνον. ὅτε οὖν δύναται, εἰ μὴ ἐκκρούσει, ἄτοπον καὶ ὑπὸ μέμψιν ἐστίν. ἐνταῦθα οὖν οἱ Ἑλληνες εἰ μὴ ἐκκρούσουσι νάμενοι μέμψ ὥστε τὸ φθόνος το ταυτὸ δύναται

φθόνου ἔργον ψιν δυναμένην ποπέμψ μήπροαι διὸ τινὲς ἐνταῦθα συντομία χρώμενοι ἢ μᾶλλον ἀτελῶς νοοῦντες τὸ φθόνος ἀντὶ τοῦ μέμψις εἰρήκασιν. Gu.

3.397 289. τὸ πρῶτον: κατὰ τὴν γυναῖκα. Fl. 59. ἄς ἐν τῇ ἀλώσει τῆς Τροίας οὐκ ἐκτεínaτε. Fl. 33.

3.398 290. βωμῶν: ἀπὸ τῶν νεῶν. Fl. 59. ἡνίκα ἀπὸ τῶν βωμῶν ἐξάραντες, ἀλλ' ἠλεήσατε. Fl. 33.

3.399 291.—295. νόμος δ' ἐν ὑμῖν: νόμος δ' ἐν ὑμῖν μήτε δοῦλον μήτε ἐλεύθερον φονεύεσθαι, παρ' ὅσον καὶ οἰκέτην κτείνας ἐνέχεται τῷ ἄγχι τοῦ ἀνδροφόνου. Ἄλλως. ἐν ὑμῖν τοῖς Ἑλλήσι νόμος κεῖται σωζόμενος τὸ ἴσον κρίνειν τοῖς ἐλευθέροις καὶ τοῖς δούλοις περὶ θανάτου, οἷον, ὥσπερ ἐλεύθερόν τις ἀνελὼν τιμωρίαν δίδωσιν ὑπὲρ τοῦ 5. φθόνου μὲν] μὲν φθόνου M. Correctum φθόνου μὲν μῦθον ἄξιον φράσαι. ἄλλως. ex A. in quo eadem fere ἀντιτοῦ νέμεσις—ἀχιλλεῖ. σημειωτέον δὲ sed vitiosius scripta leguntur, φθόνος ὅτι τὸν φθόνον ὥδὲ ἀντὶ τῆς μέμψεως εἴρηκεν μέμψις. σημεῖον δὲ ὅτι ἀντὶ τοῦ μώμου εὐριπίδης, ὡς εἰ καίτοι φθόνου μὲν μου νῦν φθόνον τίθισιν, ὡς ἐν θησεῖ καίτοι μῦθον ἄξιον φράσω. ἦτοι μέμψεως ἄξιον. φόνου, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ δοῦλος φονεύων ὑποχείριος ἐστὶ τῷ ἐγκλήματι τοῦ θανάτου. A.M. νόμος δ' ἐν ὑμῖν τοῖς Ἑλλήσι κεῖται περὶ φόνου, ὅμοιος τοῖς ἐλευθέροις καὶ τοῖς δούλοις. ἢ δὲ σὴ ἀξία, καὶ ἐὰν κακῶς λέγῃ, καταπεῖσει· λόγος γὰρ ὁ ἐξιὼν ἐκ τῶν ἀδοξούντων καὶ ἀτίμων καὶ ἐκ τῶν δοκούντων, ἦτοι ἐξ ἐνδόξων καὶ ἐντίμων, οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν. I.

3.400 νόμος: νόμος δὲ κεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς Ἑλλήσι περὶ φόνου ἴσος τοῖς ἐλευθέροις καὶ τοῖς δούλοις, ἦγουν ἐν ἴσῳ κακῷ τάττων τὸν τοῦ δούλου φόνον, ὃν αὐτὸς δηλονότι ὑπὸ τινος φονευθήσεται, καὶ τὸν τοῦ ἐλευθέρου. Gu. I. ἦγουν τοῦτο τὸ τοὺς τοῖς βωμοῖς καταφυγόντας μὴ κτείνειν νόμιμον ἡγοῦμεθα ἐπίσης καὶ δοῦλοι καὶ ἐλεύθεροι. Gu. I.

3.401 ἴσος: τάχα. Fl. 17. σημαίνει τὸ ἴσος ὅτι ὁ μὲν Ὀμηρος περισπᾷ αὐτὸ καὶ μακρὸν δέχεται, οὗτος δὲ ὀξύνει καὶ βραχὺ δέχεται. Fl. 59.

3.402 292. αἵματος: ἀπὸ τοῦ ἐπομένου, ἦγουν τοῦ αἵματος, τὸ προηγούμενον, ἦτοι ὁ φόνος. λέγεται δὲ αἷμα ὁ φόνος, καὶ τὸ γνήσιον αἷμα καὶ εἰς τῶν δ' χυμῶν. Gr.

3.403 293. τὸ δ' ἀξίωμα: τὸ δὲ σὸν ἀξιόλογον πρόσωπον, κἂν κακῶς λέγῃ καὶ παρὰ τὸ δίκαιον, ὅμως πείσει, πόσω γε μᾶλλον ὅτε καὶ ἔννομα; A.M.

3.404 ἀξίωμα: ἢ τιμιότης. Gr. τὸ μέγεθος, ἢ ἀξία ἢ σὴ. Gu. κακῶς: ἀδίκως. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gr. παραλόγως. Fl. 59. ἀσυφόρως καὶ μὴ κατὰ γνώμην τῷ πλήθει. Gu. τὸ σόν: στόμα. Fl. 59.

3.405 294. λόγος γάρ: ὁ γὰρ αὐτὸς λόγος ἔκ τε τῶν ἀδόξων καὶ τῶν ἐνδόξων λεγόμενος οὐ ταυτὸν ἰσχύει καὶ δύναται, ἀντὶ τοῦ δυνατὸς γίνεται, κἂν ἦ φαῦλος ὁ παρὰ τοῦ ἐνδόξου λεγόμενος. A. M. ἰών: ἐρχόμενος. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἐλθών. Gr. λεγόμενος. Fl. 10.

3.406 295. δοκούντων: ἐκ τῶν δοξαζομένων. A.M. ἐντίμων. Gr. ἐνδόξων. τῶν φαινομένων τε καὶ λαμπρῶν· οἱ γὰρ ἄδοξοι ὥσπερ ἀφανεία κρύπτονται. Gu. οὐ ταυτὸν σθένει: οὐ τὴν αὐτὴν δύναμιν δύναται φονευθόσμενος καὶ τοῦ ἐλευθέρου. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.

3.407 296. οὐκ ἔστιν οὕτω στερρός: τὸ ἐξῆς, οὐχ οὕτως ἐστὶ στερρός φύσις ἀνθρώπου ἥτις οὐκ ἂν ἐκβάλοι δάκρυον τῶν γόνων τῶν σῶν καὶ τῶν ὀδυρμάτων τοὺς θρήνους ἀκούσασα. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ τῶν ὀδυρμάτων. τὸ δὲ στερρός ἀντὶ τοῦ στερρά, Ἀττικὸν σχῆμα ὡς “κλυτὸς Ἴπποδάμεια.” A.

3.408 296.—298. οὐκ ἔστιν οὕτω στερρός: οὐκ ἔστι φύσις ἀνθρώπου οὕτω στερρὰ καὶ σκληρὰ, ἥτις, ἀκούουσα τοὺς θρήνους τῶν σῶν γόνων καὶ τῶν πολλῶν ὀδυρμάτων, οὐκ ἂν ἐκπέμψοι δάκρυον. I.

3.409 296. στερρός: ἀντὶ τοῦ στερρά, ὡς “κλυτὸς Ἴπποδάμεια.” Ἀττικὸν δὲ τὸ σχῆμα. M. οἱ Ἀττικοὶ τὰς εἰς α καὶ εἰς η ληγούσας εὐθείας διὰ τοῦ ος λέγουσιν, οἷον ἡ οὐράνιος, ἢ θεὸς, ἢ στερρός. I. τὰ

παρ' ἡμῖν ἐκφερόμενα εἰς ᾱ καὶ εἰς η, οἶον ἡ στερρὰ καὶ ἡ κλυτὴ. παρ' Ἀττικοῖς εἰς ος ἐκφέρεται, “κλυτὸς Ἴπποδάμεια,” καὶ ἐνταῦθα στερρὸς φύσις· τὰ δὲ παρ' ἡμῖν ἐκφερόμενα εἰς ος παρ' Ἀττικοῖς εἰς ᾱ ἐκφέρεται, οἶον λέγομεν ἡμεῖς ἡ οὐράνιος, ἐκεῖνοί φασιν ἡ οὐρανία. Gu. τὰ εἰς ᾱ λήγοντα θηλυκὰ εἰς ος λήγουσιν οἱ Ἀττικοί, εἰ καθαρὰ τύχοι ὄντα, ἀγία ἄγιος, ἡ τὸ ρ ἔχουσι, στερρὰ στερρὸς. Gr. στερρὰ ὡς τὸ “κλυτὸς Ἴπποδάμεια” ἀντὶ τοῦ κλυτῆ, ἔστι δὲ Ἀττικὸν, εὐρισκόμενον καὶ παρὰ λογοποιοῖς. Gu. τὸ οὕτω πρὸς τὸ ἥτις ἔχει τὴν ἀπόδοσιν. ἐπάγομεν γὰρ καὶ οὕτω τὰς ἀποδόσεις τοῦ οὕτως καὶ τοῦ τοσοῦτον, οὐ μόνον πρὸς τὸ ὡς. Gu. φύσις: προαίρεσις. Gr.

- 3.410 297. γόων: θρήνων. Fl. 17. 59. μακρῶν: ὑψηλῶν, ὄξυφώνων. Gr. πολλῶν. Gu. ὄδυρμάτων, θρηνημάτων. Fl. 59. τῶν σῶν θρήνων καὶ τῶν μεγάλων κλαυθμῶν εἰσακούουσα οὐχὶ δακρῦσει. Fl. 33. τοὺς θρήνους τῶν ὄδυρμάτων. M.
- 3.411 298. θρήνους: κλαυθμούς. Fl. 59.
- 3.412 299. πρότασις προσφωνηματικὴ μετ' ἐπιτιμήσεως. Gu. Ἑκάβη, διδάσκου: ὦ Ἑκάβη, διδάσκου, ἥτοι μάνθανε, μηδὲ τῷ θυμουμένῳ, μέρει τῆς ψυχῆς δηλονότι, ποιοῦ δυσμενῆ καὶ ἐχθρὸν ἐν τῇ φρενὶ καὶ τῷ λογισμῷ. I.
- 3.413 διδάσκου: μάνθανε παρ' ἐμοῦ. Fl. 21. ὑπ' ἐμοῦ, ὃ ἀγνοεῖς. Gr. γνῶσιν λάμβανε οἴκοθεν, μάνθανε, σωφρόνει. Gu. μηδὲ τῷ θυμουμένῳ: τῷ θυμῷ δει μέρει τῆς ψυχῆς. λέγει δὲ τῷ θυμουμένῳ μέρει τῆς ψυχῆς, τουτέστι τῷ θυμοειδεῖ. M. μηδὲ ἐν τῇ ἐνούση σοι ὀργῇ χάριν τοῦ σφαγῆναι τὴν Πολυξένην ὑπολάμβανε ἐχθρὸν με ἐν σῇ διανοίᾳ τὸν μὴ ἐλκύσαντα ἐν βίᾳ ἀπὸ τῶν σῶν ἀγκαλῶν τὴν Πολυξένην, ἀλλὰ λέγοντά σοι παραδοῦναι αὐτήν. A. εἰς τρία μεριζομένης τῆς ψυχῆς, εἰς λογικὸν, θυμικὸν καὶ ἐπιθυμητικὸν, ὅτε μὲν ἐστὶ τὸ λογικὸν καθαρὸν, διακρίνει καὶ λογίζεται τὰ προσήκοντα καὶ καλῶς ἔχοντα, σκοτίζεται δὲ ὑπὸ τοῦ θυμικοῦ καὶ ἐπιθυμητικοῦ καὶ ὑπὸ ἄλλου τινὸς συναντήματος, κἀντεῦθεν οὐ συγχωρεῖται λογίζεσθαι τὰ δέοντα. I. οἱ μὲν τῷ θυμουμένῳ τῷ θυμικῷ φασὶ τῆς ψυχῆς μέρει. τρία δὲ μέρη τῆς ψυχῆς, λογικὸν, θυμικὸν καὶ ἐπιθυμητικόν. καὶ τὸ μὲν θυμικὸν ἔγκειται παρὰ τὴν καρδίαν, τὸ ἐπιθυμητικὸν δὲ παρὰ τὸ ἥπαρ, τὸ δὲ λογικὸν παρὰ τὸν ἐγκέφαλον, ὃ καὶ λόγον αὐτοκράτορος ἐπέχει πρὸς ἐκεῖνα, τὰς ἀτάκτους ὁρμὰς αὐτῶν καταστέλλον καὶ οὐκ ἔων ἀλόγως φέρεσθαι. ἐγὼ δὲ ἐνταῦθα θυμουμένῳ λέγω τῷ θυμῷ· ὥσπερ γὰρ φαμέν βουλούμενον οὐ μόνον τὸ θέλον τι, ἀλλὰ καὶ τὴν βούλησιν αὐτήν, καὶ μεμνημένον οὐ μόνον τὸ μνεῖαν ἔχον τινὸς, ἀλλὰ καὶ τὴν μνήμην αὐτήν, καὶ ὑπήκοον οὐ μόνον τὸ ὑπακούον τινος, ἀλλὰ καὶ τὴν ὑπάκουσιν αὐτήν, οὕτω καὶ θυμούμενον οὐ μόνον τὸ θυμῷ κατεχόμενον, ἀλλὰ καὶ ὁ θυμὸς αὐτός. I. Gu. ὑπὸ τοῦ θυμικοῦ τῆς ψυχῆς μέρους ἡγουν ἐν τῷ θυμῷ. Gu. θυμουμένῳ: ὑπὸ τοῦ μέρους τοῦ θυμικοῦ. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τῷ θυμῷ δει μέρει τῆς ψυχῆς, ἥτοι τῷ θυμοειδεῖ Fl. 10.
- 3.414 300. εὔ λέγοντα: καλῶς συμβουλευόντα. Fl. 17. συμβουλευόμενον. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. ποιοῦ φρενί: νόμιζε κατὰ τὸν λογισμόν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 76. νόμιζε, πράττε κατὰ τὸν λογισμόν, κατὰ τὴν διάνοιαν. Fl. 59. τὸν καλῶς λέγοντα ποιεῖ τὸ περισσὸν φρόνημα. Fl. 33. ποιοῦ: ἡγοῦ. Gr. νόμιζε, λογίζου. Gu. φρενί: νοῖ. Gr. κατὰ τὸν λογισμόν. θυμὸς γὰρ τὰς φρένας ἐξίστησιν. Gu.
- 3.415 301.—305. συγγνώμην ἑαυτῷ κατασκευάζει ἐν τούτοις πιθανῶς 9. ἐπιθυμητικὸν δὲ] δὲ ἐπιθυμητικὸν etiam in B, sic scripta, τινὲς τῷ θυμουμένῳ ἐπιθυμητικὸν I. τῷ θυμικῷ φασὶ τῆς ψυχῆς 10. λογικὸν] λογιστικὸν I. μέρει· ἐγὼ δὲ ἐνταῦθα—οὐ μόνον τὸν ib. αὐτοκράτορος ἐπέχει] αὐτοκράτορα θέλοντα—οὐ μόνον τὸν μνεῖαν ἔχοντα, ἔχει I. ἀλλὰ καὶ—οὕτω καὶ θυμούμενον τὸν 11. τὰς ἀτάκτους—φέρεσθαι om. I. θυμὸν οἰκεῖον ἔστιν εἰπεῖν:— 13. τὸ θέλον τι] τὸν θέλοντα I. 24. Scholion mutilum, sic fortasse 14. τινός om. I. supplendum: τὸν κ. λ.

νόμιζε 15. καὶ ὑπήκοον —αὐτήν om. I. ἐχθρόν· τοῦτο γὰρ ποιεῖ τὸ περισσὸν φρόνημα 17. ὁ θυμὸς αὐτός] τὸν θυμὸν αὐτόν vel simile quid. MATTH. I. Ceterum pars huius scholii est ἐκφεύγων τὴν ἀξίωσιν τῆς Ἑκάβης μετατιθέμενος τὴν αἰτίαν. Gr. ἐγὼ τὸ μὲν σὸν: οἱ μὲν τῆς Ἑκάβης λόγοι παρασκευῇ ἐοίκασιν, οἱ δὲ τοῦ Ὀδυσσέως ἀνασκευῇ. ἐγὼ τὸ μὲν σὸν σῶμα, ὅφ' οὐπὲρ εὖ ἔπραττον, ἕτοιμός εἰμι καὶ πρόθυμος ῥύεσθαι· ἃ δ' εἶπον ἐνώπιον πάντων οὐκ ἀρνήσομαι, λέγω, πορθηθείσης τῆς Τροίας, δοῦναι θῦμα τὴν σὴν παῖδα τῷ Ἀχιλλεῖ, αἰτοῦντι αὐτὴν δηλονότι. I.

- 3.416 301. τὸ σὸν σῶλ: ἡγουν σέ. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. σέ. συνεκδοχικόν. Gr. ηὐτύχουν: καὶ γὰρ σοῦ σωσάσης με ηὐτύχουν ἐν τῷ φάει. Fl. 21. εὖ ἔπραττον. Gr. ἐσωζόμην. ὅτε ἐφωράθην κατάσκοπος. Gu.
- 3.417 302. ἕτοιμός εἰμι: πρόχειρος ὑπάρχω. Fl. 59. ἄλλως: ὁ ἀλλοτρόπως λέγων, καὶ οὐχ ὡς δοκεῖ, τοῖς ἀκούουσι μάταια λέγει· ἄλλο γὰρ οἱ λόγοι αὐτοῦ βούλονται. Bar. 74. Gu. ἄλλως: μάτην. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. ἀλλοτρόπως. Fl. 76. καὶ οὐ ματαίως λέγω. Fl. 33. μάτην, ἢ οὐκ ἄλλως ἢ φρονῶ. Gr.
- 3.418 303. τὸ δ' εἶπον πρὸς τὸ δοῦναι σύναπτε τῇ ἐννοίᾳ, τὸ δὲ οὐκ ἀρνήσομαι διὰ μέσου ἐτέθη. Bar. 74. Gu. εἶπον: ἔλεξα. Fl. 59. ἅπαντας: ὅλους τοὺς Ἀχαιοὺς. Fl. 59. τοὺς Ἑλλήνας. Fl. 6. 9. Gu. κατέναντι πάντων Ἑλλήνων. Fl. 21. 56. ἀρνήσομαι: τὸ ἀρνεῖσθαι ἐναντίον τοῦ ὁμολογεῖν, ὥστε τὸ οὐκ ἀρνεῖσθαι ταυτὸν τῷ ὁμολογεῖν. Gu. I. ἀρνηθεῖην, τουτέστιν ὁμολογήσομαι. Fl. 59. τουτέστιν ὁμολογήσω. Fl. 6. 9. 21. 56. 76. Gr. ἀλλ' ὁμολογήσω. Fl. 17.
- 3.419 304. ἀλούσης: κατασχεθείσης. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. πολέμῳ ἀναλωθείσης. Gr. κρατηθείσης. Fl. 59. δεικνύει τὸ ῥηθὲν παρ' αὐτοῦ εἰς πάντας. Fl. 21. τῷ πρώτῳ στρατοῦ: τῷ Ἀχιλλεῖ. M. Gu. τὸ πρῶτον λαμβάνεται ἐνίοτε μὲν ἐπὶ τάξεως, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ ἀπαριθμήσεως· ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τάξεως λέγεται. Gu. I. πρώτῳ: ἡγουν τῷ στρατῷ. Fl. 17. ἐν τῷ τῆς ἀριστείας ἀξιώματι. Gu. πολιορκουμένης δηλονότι τῆς Τροίας, τῷ ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ καὶ ἐνδόξῳ Ἀχιλλεῖ ἐξαιτουμένῳ τὴν σὴν παῖδα Πολυξένην σφαγιασθῆναι. Fl. 33.
- 3.420 305. σὴν παῖδα: ἀπὸ κοινοῦ τὸ εἶπον. M. λείπει τὸ κατὰ Ἀττικῶς. Gu. σφάγιον: θυσίαν. Fl. 59. εἶπον ἐγὼ δηλονότι δοῦναι αὐτῷ. Fl. 21.
- 3.421 306.—312. ἐν τῷδε γάρ: ταῦτα εἶπον· εἰ γάρ τις ἀριστεύσας μὴδὲν πλέον τῶν δειλῶν ἀπενέγκηται, οἱ λοιποὶ ἀριστεῖς κινδύνου καταλαμβάνοντος τὴν πόλιν οὐκ ἂν ἔλαιντο ὑπερμαχεῖν τῆς πατρίδος ὀρῶντες τοὺς προαριστεύαντας μὴδενὸς γέρωσ τετυχηκότας. καὶ οὕτω συμβαίνει τὰς πόλεις κάμνειν μὴ ἐχούσας τοὺς προκινδυνεύοντας. τουτῷ γάρ, φησὶ, τουτέστι τῷ Ἀχιλλεῖ, ἐξαιτησαμένῳ τὴν σὴν θυγατέρα σφάγιον συνεβούλευσα τοῖς Ἑλληνισιν ἐπιδοῦναι. A.M. διὰ τοῦτο γὰρ δυσπραγοῦσιν αἱ πλείους πόλεις, ὅταν τις ἀγαθὸς καὶ ἀνδρεῖος ἀνὴρ ἀπολαύῃ περισσότερον μὴδὲν τῶν φαύλων τε καὶ δειλῶν. ἐν ἡμῖν δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς ἄξιός ἐστι τιμῆς καὶ δόξης, ὧ γύναι, θανὼν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐνδοξότατα· ἐπεὶ ἄσχημον καὶ ἀπρεπές ἐστιν, εἰ ζῶντι μὲν ἐκείνῳ ἐχρώμεθα φίλῳ, ἂν οὐδ' ἐφθάρη, μηκέτι χρώμεθα, φίλῳ δηλονότι. I.
- 3.422 ἐν τῷδε γάρ κάμνουσιν: ἐν τῷδε γάρ δυστυχοῦσι καὶ ἀφανίζονται αἱ πολλαὶ πόλεις, τῷ μὴ τιμᾶσθαι δηλονότι τοὺς ἀγαθοὺς καὶ γενναίους ἄνδρας. A.
- 3.423 ἐν τῷδε: τῷ πράγματι. Fl. 56. ἐν τούτῳ γάρ πάσχουσιν ἐμφανίζονται αἱ πλείσται πόλεις. Fl. 33. διὰ τόδε. Gr. διὰ τοῦτο. τῷ μὴ τιμᾶσθαι δηλονότι τοὺς ἀγαθοὺς καὶ γενναίους ἄνδρας. Gu. ἢ ἐν ἐνίοτε δηλοῖ τὴν εἰς τι πρᾶγμα κατάληξιν, οἷον ἦλθεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἄλλοτε αἰτίαν ὡς ἐνταῦθα. οὕτω καὶ ἢ εἰς, ἦλθεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἦλθεν εἰς τὸ δημηγορῆσαι. Gr. ἐν τῷδε

γὰρ κάμνουσιν: δια τοῦτο δυστυχοῦσιν. M. δυστυχοῦσι. Fl. 17. 21. 59. Gr. αἱ πολλάι: αἱ πλείονες. Fl. 21. Gr.

- 3.424 307. πρόθυμος: πρὸς πᾶν ἔργον, οἷος ὁ τοῦ Πηλέως. Gu. ὤν: ὑπάρχων. Fl. 17. ὅτι ὁ ἐσθλὸς καὶ ἀγαθὸς καὶ ἀνδρεῖος καὶ ἐμπρόθυμος ἄνδρας, ἵνα διαφέρει ἐπὶ πολὺ τῶν μικρῶν. Fl. 33.
- 3.425 308. φέρηται: ἀπολάβῃ. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἔχη. Fl. 59. προτιμᾶται. Gu. κακιόνων: κακῶν ἡγουν δειλῶν. Fl. 9. 17. 56. 76. τῶν δειλῶν καὶ ἀνάνδρων. M. Fl. 21. 59. τῶν κακῶν. Gr. ἡ δειλῶν, τῶν χειρόνων αὐτοῦ ἀνδρῶν. Gu.
- 3.426 309. ἐπιχείρημα ἀπὸ προσώπου. Gr. ἡμῖν: παρ. Fl. 6. 9. 56. 76. Gr. παρ ἡμῖν ὑπάρχει. Fl. 59. τιμῆς: δόξης. τιμὴ ἢ δόξα καὶ τὸ εἰς ὦνὴν διδόμενον. Gr.
- 3.427 310. Ἑλλάδος: οἱ Ἀττικοὶ λαμβάνουσι τὸ ἀπλοῦν ἀντὶ 1. ταῦτα —] Haec ad ἃ δ' εἶπον v. 303. relata in A.M. οἷον Ἑλλάδος τῆς Ἑλληνικῆς: οἱ δὲ Ἴωνες τοῦναντίον, οἷον αἱ παρθενικαὶ ἀντὶ τοῦ αἱ παρθένοι. Gu. κάλλιστα: καλλίστως. Gr. ὡς κάλλιστος ἀνὴρ. Gu. ἐνδοξόταται. Gu.
- 3.428 311. οὐκοῦν τόδ' αἰσχρόν: οὐκοῦν κακόν ἐστι τοῦτο καὶ ἄδικον, ἐὰν, ὅταν ζῇ τις, φίλον αὐτὸν ἔχωμεν, ὅταν δὲ τελευτήσῃ, μή. A. οὐκοῦν: τολοιπόν. Fl. 59. τὸ οὐκουν ποτὲ μὲν ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς νοεῖται, ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ τοίνυν, ὡς ἐνταῦθα. Gu. βλέποντι: ἀντὶ τοῦ ζῶντι. M. Gr. ὁ γὰρ βλέπων ζῇ, ὁ δ' ἀποθανὼν οὐ. Gu. φίλῳ: προσφιλές. Fl. 35. ἐπιχείρημα ἀπὸ χρόνου. Gr. βλέπει τίς τι καὶ βλέπει ἀντὶ τοῦ οὐ τυφλὸς ἐστὶν ἀμετάβατον, καὶ βλέπει ἀντὶ τοῦ ζῇ, ἀπὸ τοῦ ἐπομένου τὸ προηγούμενον, ὡς ἐνταῦθα. Gr.
- 3.429 312. ἐπεὶ δ' ὄλωλε: ἐπειδὴ ἐφονεύθη. Fl. 33.
- 3.430 313. εἶεν: ἔστω ταῦτα. I. εἶεν ἀντὶ τοῦ, ταῦτα μὲν οὕτω ἐχέτωσαν, ἔστω ταῦτα. Fl. 59. ἀντὶ τοῦ, ἔστω ταῦτα, ἃ εἶπομεν δηλονότι. Fl. 21. ἔσται. Fl. 33. ταῦτα οὕτως ἔχει, τὰ δὲ ἐξῆς οὕτως. Gr. ἔστω ταῦτα. Gu. ἡγουν ταῦτα οὕτως ἔχουσιν. ἔστι δὲ τὸ εἶεν τῆς πρώτης ἐννοίας ἀποθετικόν, ἀρκτικόν δὲ τῆς μετὰ ταῦτα. ἔστι δὲ ἀπόθεσις τὸ σχῆμα Ἀττικὴ καὶ ῥητορικὴ. Gu. τοῦτο λέγεται κατὰ ῥήτορας ἀπόθεσις τῶν λεχθέντων καὶ ἑναρξίς τῶν λεχθησομένων. Gr. τὸ εἶεν ποτὲ μὲν ἐστὶν ἐπίρρημα ἀποθετικόν καὶ προκαταστατικόν τῶν τε εἰρημένων καὶ ῥηθησομένων ὡς ἐνταῦθα, καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ “εἶεν· τί δή σοι παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου,” ποτὲ δὲ ἐστὶ ῥῆμα ὡς τὸ “τίνες ἂν εἶεν.” B.
- 3.431 τί δῆτ' ἐρεῖ τις: κατὰ ἔνστασιν καὶ ἀντιπαράστασιν, τί ἐρεῖ τις, ἐὰν πάλιν γένηται σύναγμα στρατοῦ καὶ ἀνάγκη τῶν πολεμίων; πότερον μαχεσόμεθα, ἢ φιλοζώησομεν καὶ δειλιάσομεν, τὸν ἀποθανόντα βλέποντες οὐ δοξαζόμενον: ἀλλὰ καὶ ἐμοὶ, ἐν ὧ μὲν ζῶ, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ζωῆς μου, πάντα ἱκανὰ καὶ ἀρκοῦντα μέλλουσιν εἶναι, κἂν μικρὰ ταῦτα ᾧσι· τὸν ἐμὸν δὲ τάφον βουλοίμην ἂν ὀρᾶσθαι τιμώμενον· ἐπὶ πολὺ γὰρ ἡ χάρις, ἡγουν ἡ τιμὴ, διὰ μακροῦ 23. Σοφοκλεῖ] Aj. 101. correxi quod est in I. τὸν τῆς τιμῆς— 31. ἡγουν —] Haec King. et περιῶν sunt in Gu. In Gr. est gl. Musgr. inter scholia posuerunt, χρόνου (ad μακροῦ) et ἡ τιμὴ ἢ διὰ sed ita: διὰ μακροῦ γὰρ χρόνου ἢ τιμὴ τοῦ τύμβου (ad χάρις), in Gu. διὰ μακροῦ ἢ διὰ τοῦ τύμβου· ἡγουν ἢ τιμὴ etc. χρόνου. Verba ὁ γὰρ ὀρῶν τοῦτον τιμῆς (unde γίνεται καὶ πολυχρονία, ταῖς διαδοχαῖς αὐξανομένη· ὁ γὰρ ὀρῶν τοῦτον τιμῆς ἀξιούμενον πρὸς τὸν ἐγκείμενον ἀνάγει τὸν νοῦν, ἡγούμενος αὐτὸν μὴδ' ἂν μετὰ θάνατον οὕτως τιμᾶσθαι, εἰ μὴ πολλοῦ τινος ἄξιος ἦν περιῶν. I.
- 3.432 τί δῆτ' ἐρεῖ τις: τί δῆτα εἶποι τις, ἐὰν πάλιν ἄθροισις φανῇ στρατοῦ καὶ μάχῃ; πολεμήσομεν, ἢ φιλοψυχήσομεν ὀρῶντες μὴ τιμωμένους τοὺς θανόντας ὑπὲρ τῆς πόλεως; δῆλον ὡς φιλοψυχήσομεν. A.
- 3.433

ἐρεῖ: λέξει ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος. Fl. 59. καὶ τί λοιπὸν εἴποι. Fl. 56. λέξει. Fl. 6. τί δὲ ἐρεῖ τις ἀνθρώπων. Fl. 21. αὖ φανῇ: τίς πάλιν φανερωθῇ. Fl. 33.

- 3.434 314. ἄθροισις: συναγωγή, σύναξις. Fl. 21. 59. ἀγωνία: βία. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. φόβος. Fl. 59. Gu. ἀγωνία: ἀγών. Gr. ἀγὼν λέγεται ἡ μάχη, ἀγωνία δὲ φόβος ἀστοχίας γινομένου τινὸς πράγματος. καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου γίνεται ῥῆμα ἀγωνίζομαι, ἀπὸ δὲ τοῦ δευτέρου ἀγωνιῶ. κατὰ δὲ Ἀττικοὺς λέγεται ἀγωνία καὶ ὁ ἀγών, ὡς ἐνταῦθα. Gr. ἄμιλλα, ἢ φόβος, βία, ἀνάγκη. Gu.
- 3.435 315. πότερα: ἀντὶ τοῦ πότερον, Ἀττικῶς. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. μαχοῦμεθ': μαχεσόμεθα. Florr. πολεμήσομεν. Gr. φιλοψυχήσομεν: φιλοζωήσομεν μὴ μαχόμενοι. M. τὴν ζωὴν ἀγαπήσομεν. Fl. φιλοζωήσομεν, δειλιάσομεν, δειλανδρήσομεν. Gu.
- 3.436 316. κατθανόνθ' : τὸν φονευθέντα. τὸ κατθανεῖν ἐπὶ βιαίου θανάτου λέγεται, ὡς τὸ ἐκθανεῖν καὶ ἐξέθανε παρ' Ἀττικοῖς. Gr. τὸν τεθανατωμένον ὀρώντες. Fl. 33. τιμώμενον: οὐ τιμὴν λαμβάνοντα. Fl. 17. καὶ οὐ διὰ τιμῆς ἔχοντα. Fl. 59.
- 3.437 317. καὶ μὴν ἔμοιγε ζῶντι: εἰ ἐν τοῖς ζῶσιν εἰμι καὶ μετρίως εὐτυχοίην, ἀρκούντως ἂν ἔχοι. θανὼν δὲ βούλομαι τιμᾶσθαι καὶ κλέος ἔχειν αἰδίμον παρὰ τῶν ζώντων τιμώμενος. A.
- 3.438 καθ' ἡμέραν: κατὰ τὴν ζωὴν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gr. ἐκάστην, τὴν παροῦσαν. Gu. Σωκρατικὸς καὶ οὗτος ὢν, καὶ τὴν ψυχὴν νομίζων καὶ μετὰ τὸν θάνατον ἐν τῷ Ἄιδη ζῆν, διαστέλλων ἐκείνης τῆς ζωῆς ταῦτά φησιν· ζῶντι καθ' ἡμέραν, ἤγουν κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν, ἣν ὁ ἥλιος ποιεῖ, ἀντὶ τοῦ ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ, ἔνθα ἡ ἡμέρα καὶ ὁ ἥλιος, καὶ οὐκ ἐν τῷ Ἄιδη δηλονότι. Gu.
- 3.439 318. ἔχοιμι: ἔχω. Fl. 59. κεῖ σμικρὸν ἔχοιμι: ἤγουν μικρὰν καὶ ὀλίγην τιμὴν ἔχω. Gu. ἀρκούντως: ἀρκετῶς, ἱκανῶς. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἔχοι: διακείντο. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ὅτι καθ' ἡμέραν καίπερ μικρὸν προστιθεὶς αὐξάνω τὴν δόξαν μου. Fl. 10.
- 3.440 319. ἀξιούμενον: ἔνδοξον. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 76. τιμώμενον, ἄξιον τιμῆς νομιζόμενον. M. Fl. 10. 59. τιμώμενον, ἔνδοξον. Gr. τὸ ἂν πρὸς τὸ ὀρᾶσθαι σύναπτε, οὐ πρὸς τὸ βουλοίμην. Gu.
- 3.441 320. ὀρᾶσθαι: κατανοεῖν. Fl. 59. φαίνεσθαι. Fl. 21. Gu. διὰ μακροῦ: πολυχρόνιος. Fl. 59. χάρις: δόξα. Fl. 59. ἐπὶ πολὺν γὰρ χρόνον μένει ἡ δόξα. M. Fl. 21. ἐπὶ πολὺ γὰρ ἡ δόξα καὶ πολυχρόνιος γίνεται κατὰ διαδοχὴν αὐξανομένη. A. χάρις τὸ δῶρον, καὶ πᾶν ᾧ ἂν τις ἀρέσκοιτο καὶ θέλγοιτο, καὶ Χάριτες αἱ ἐπιτροπεύουσαι θεαί. τρεῖς δὲ αὐταὶ εἰσιν. B.
- 3.442 321.—324. εἰ δ' οἰκτρὰ πάσχειν: εἰ δὲ λέγεις πάσχειν ἔλεεινὰ, ἀντάκουέ μου τάδε· ὑπάρχουσι παρ' ἡμῖν γραῖαι γυναῖκες, οὐχ ἥσσον ἔλεεινότεραί σου, καὶ νύμφαι στερόμεναι τῶν νυμφίων, οὓς ἡ Τρωϊκὴ γῆ καλύπτει. ὑπόμενε ταῦτα. ἡμεῖς δὲ εἰ κακῶς νόμους τιθέαμεν δοξάζειν τὸν ἀνδρεῖον, μωρίαν χρεωστήσομεν. I.
- 3.443 321. εἰ δ' οἰκτρὰ πάσχειν φῆς: εἰ δὲ οἰκτρὰ πάσχειν λέγεις, ταῦτα ἀντάκουέ μου. εἰσὶ καὶ παρ' Ἑλλησι γυναῖκες αἱ μὲν παίδων ἑστερημέναι, αἱ δὲ νυμφίων, οὓστινας ἐν τῇ Τροίᾳ σφαγέοντας ἡ Τρωϊκὴ κόνις κρύπτεται. A.
- 3.444 εἰ δ': ἀντίθεσις ἐλέους ἀξία. Fl. 59. ἐὰν δὲ ἔλεεινὰ ὑπομένειν λέγεις, τάδε κάμου ἄκουσον. Fl. 33. ἀντάκουέ μου: ἀποκρινομένου ἄκούέ μου. Bar. 74. Gr. ἐξ ἐναντίου. Gu.
- 3.445 322. ἡμῖν: ἐν τῇ Ἑλλάδι δηλονότι. Fl. 10. 59. τοῖς Ἑλλησι. Fl. 2. Gu. οὐδὲν ἥσσον: μᾶλλον σου M. Fl. 6. 9. 17. 21. 76. Gr. ἀλλὰ μᾶλλον. μᾶλλον καὶ ἔλαττον. M. Fl. 56. ἄθλια: ἐλεειναί. Fl. 59. εἰσὶ γὰρ καὶ παρ' ἡμῖν τοῖς Ἑλλησιν, οὐδὲ ἐλείποντο τῆς 18. μου Matth. εἴ μου I. ἔκ μου 28. ἄκούέ μου] μου ἄκουσον Gr. Barn. ἀθλιωτάτης σου γυναῖκες γραῖαι ταλαιπωρούμεναι, γυναῖκες ἀρίστων ἀνδρῶν καὶ στερισκόμεναι τῶν ἰδίων ἀνδρῶν. Fl. 33.

3.446

323. γραῖαι: ἀπὸ τοῦ ῥῶ, τὸ φθείρω, ῥέα καὶ γραῖα ἢ διεφθαρμένη ὑπὸ μακρῶν χρόνων. τὸ γὰρ ῥῶ πέντε σημαίνει. ῥῶ τὸ λέγω, ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα καὶ ῥήτωρ· ῥῶ τὸ ὑγιαίνω, ἐξ οὗ καὶ ῥώσις, ἢ ὑγεία· ῥῶ τὸ πράττω, ἐξ οὗ καὶ ῥέζειν τὸ πράττειν· καὶ ῥῶ τὸ χέω, καὶ ῥέω, ἐξ οὗ ῥέεθρον καὶ ῥεῖθρον, καὶ ἐπὶ τοῦ ἄλλως σηματομένου. Fl. 6. ἦδε: καί. Fl. 56. 76. Gu. ἀλλά. Fl. 10.
- 3.447 πρεσβῦται: τὸ χ πρὸς τὴν συγκοπὴν· πρεσβύτεραι γὰρ ἔδει εἰπεῖν, σοῦ οὐδὲν ἦσσαν ἄθλιαι. M. πρεσβῦται: ἀντὶ τοῦ πρεσβύτεραι. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59.
- 3.448 76. Gr. τὸ πρεσβύται οὐχ, ὡς δοκοῦσι τινές, συγκριτικὸν ὃν πρεσβύτεραι κατὰ συγκοπὴν πρεσβύται γέγονεν, ἐθέλοντες συντάξαι τὸ σέθεν, ἀλλὰ τὸ πρεσβύται ἀντὶ τοῦ γέροντές ἐστι διὰ μέσου, τὸ δὲ σέθεν πρὸς τὸ ὀπισθεν ἦσσαν συντάσσεται, ἵν' οὕτως ἦ· εἰσὶ παρ' ἡμῖν γραῖαι γυναῖκες ἄθλια οὐδὲν ἦττον σέθεν καὶ σοῦ καὶ γέροντες, καὶ τὰ ἐξῆς. Gu. I.
- 3.449 324. νύμφαι: νύμφη ἢ ἄρτι εἰς γάμον ἐρχομένη, ἣτις ποιητικῶς νυὸς λέγεται. νύμφαι καὶ τὰ τῶν πηγῶν ὕδατα καὶ αἱ ἔφοροι τούτων δαίμονες παρ' Ἑλλησιν· ἐνταῦθα δὲ νύμφαι ἀπλῶς αἱ ἄνδρας ἔχουσαι γυναῖκες. Gr. I. καὶ νυμφίος ὁμοίως ὁ ἄρτι εἰς γάμον ἐρχόμενος, ἐνταῦθα δὲ νυμφίων ἀντὶ τοῦ τῶν ἀνδρῶν ἀπλῶς γυναικας ἐχόντων. Gr. νύμφαι: ἀντὶ τοῦ γυναικας. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. ἀρίστων: μεγάλων. Fl. 59. νυμφίων: ἀνδρῶν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τητῶμεναι: ἀντὶ τοῦ ἐστερημέναι. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. στερισκόμεναι. Fl. 17. Gu. στερηθεῖσαι. M. Fl. 10.
- 3.450 325. ὦν: ἀφ' ὧν. Fl. 59. νυμφίων, ἀνδρῶν. Fl. 10. 21. ἦδε: αὕτη. Fl. 59. κεύθει: κατέχει. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gr. κρύπτει. Gu. Ἰδαία: ἡ Τρωϊκή. M. Gr. ἡ Ἴδα ὄρος ἐν Τροίᾳ. 7. ῥέεθρον Matth. pro ἔρεθρον. est in B, sic scripta, νυμφίος ὁ ἄρτι 12. τὸ om. I. εἰς γάμον ἐρχόμενος καὶ νύμφη ἢ ἄρτι 15. ἦ] ἔχη I. εἰς γάμον ἐρχομένη. νύμφαι καὶ—οἱ 16. οὐδὲν ἦττον σέθεν καὶ σοῦ] οὐχ ἔφοροι τούτων δαίμονες:— ἦσσαν σοῦ I. 20. αἱ omittit Gu. 19. αἱ] οἱ I. Pars hujus scholii 22. τοῦ om. Mosq. Fl. 21. ὦντινων αὕτη ἢ Ἰδαία, ἡγουν ἢ Τρωϊκή, κόνις τὰ σώματα κρύπτει ἐν τάφοις. Fl. 33.
- 3.451 326. τόλμα: ὑπόμενε, καρτέρει. M. ὑπόμενε, φησὶ, ταῦτα. ἡμεῖς δὲ ἐὰν οἰώμεθα κακῶς δοξάζειν τοὺς ἀγαθοὺς, ἀμαθεῖς δόξομεν. I.
- 3.452 τόλμα: καρτέρει καὶ σύ. Fl. 10. 21. 59. Gu. φέρε. Fl. 59. ὑπόμενε. Gr. κακῶς: ἡγουν οὐκ ὀρθῶς. νομίζομεν: ἡγουν νόμους τίθεμεν καὶ νομικῶς κρίνομεν νομίζοντες δηλονότι. Fl. 6. 9. 21. 59. λογιζόμεθα ἢ νόμιμον ἡγούμεθα, ὑπολαμβάνομεν, νομοθετοῦμεν. Gu. ἡμεῖς δὲ νομίζοντες καὶ νόμιμον ἡγούμενοι τὸ τιμᾶν τὸν ἐσθλὸν καὶ τὸν ἀνδρεῖον ὀφλήσομεν ἀμαθίαν καὶ ἀπαιδευσίαν, ἡγουν ἀπαιδευτοὶ δόξομεν εἰ νομίζομεν, ἡγουν νομοθετοῦμεν, κακῶς καὶ κακοήθως. Gu.
- 3.453 327. ἀμαθίαν ὀφλήσομεν: ἀπαιδευσίαν λάβωμεν. Fl. 59. ἐν ἀμαθίᾳ συγχωρήσομεν, ἐάσομεν. Fl. 10. μὴ τιμᾶν τὸν ἔνδοξον Ἀχιλλέα ἀγνωσία ἐστίν, ἀλλὰ χρεώστημα. Fl. 33. μωρίαν. ἀσύνητοι λογισθησόμεθα. Gu. ὀφλήσομεν: ἡμεῖς δηλονότι. M.
- 3.454 328.—331. οἱ βάρβαροι δὲ μήτε τοὺς φίλους φίλους ἡγεῖσθε: ὑμεῖς δηλονότι. τὸ μὴ τοὺς φίλους ὡς φίλους τιμᾶν, μηδὲ τοὺς ἐνδόξως ἀννημένους θαυμάζειν, ἵνα ἦ ἢ μὲν Ἑλλὰς κατὰ τοῦτο εὐτυχής, ὑμεῖς δὲ πρὸς ταῦτα τὰ βουλευματα καὶ τὴν τύχην κτήσησθε, οἷα βούλησθε, τοιαῦτα ἔχητε. A. M. ὑμεῖς δὲ οἱ βάρβαροι μήτε τοὺς φίλους ὑπολαμβάνετε φίλους μήτε τοὺς ἐνδόξως καὶ καλῶς ἀποθανόντας τιμᾶτε. καὶ διὰ τοῦτο ἢ μὲν Ἑλλὰς εὐδαιμονεῖ, (ταῖς γὰρ καλαῖς βουλαῖς ἔργα καλὰ ἔπονται) ὑμεῖς δὲ διάκεισθε κατὰ τὰ βουλευματα ὑμῶν. I.
- 3.455 328. οἱ βάρβαροι: ὑμεῖς δὲ οἱ Τρωαδίται οὐχ ἡγεῖσθε τοῦτο, οὔτε εἰς τοὺς φίλους οὔτε εἰς τοὺς καλῶς τεθνηκότας. Fl. 33.
- 3.456

329. ἡγεῖσθε: τὸ ἡγοῦμαι τρία σημαίνει, τὸ νομίζω καὶ ὑπολαμβάνω, καὶ τὸ προοδοποιῶ, ὡς τὸ “ἡγοῦ μοι, γέρον,” καὶ τὸ ἄρχω 17. μήτε τοὺς—ἔχητε] Hoc scholion 21. οἷα —ἔχητε] οἷα γοῦν βούλοισθε in M. in duo est divisum, τοιαῦτα ἔχετε A. quorum prius τὸ μήτε τοὺς φίλους ὡς 26. Τρωαδῖται, quod Τρωαδῖται scribendum, φίλους τιμᾶν—θαυμάζειν, alterum novitia adjectivi forma est, ὑμεῖς δὲ πρὸς—ἔχητε. comparanda cum Τρωαδήσιος, quo 18. μὴ τοὺς] μὴ αὐτοὺς A. saepe usi sunt scriptores Byzantini. 20. κτήσησθε] κτήσεσθε A. Melioris notae est Τρωαδεῖς, annotatum κτήσασθε M. ab Stephano Byz. καὶ ἐξουσιάζω, ὅθεν καὶ ἡγούμενος ὁ ἄρχων. Cant. ἡγεῖσθε: προστακτικόν. Fl. 21. νομίζετε. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gr. τιμᾶσθε. Fl. 10. καλῶς: ἐπαινετῶς. Fl. 56. χρησίμως, ἀνδρείως, ἐνδόξως. Gu. τεθηκότες: ὑπὲρ ὑμῶν δηλονότι. Fl. 21. ἀνηρημένους. Fl. 10.

3.457 330. θαυμάζεθ: θαυμάζω τὸ ἐκπλήττομαι καὶ τὸ ἐπαινῶ, ὡς ἐνταῦθα. Fl. 6. τιμᾶτε. M. Gu. ὡς: ἴνα. Fl. 9. 10. 21. 56. 59. 76. Gr. διὰ τοῦτο. Gu. Ἑλλάς: ἡ γῆ τῶν Ἑλλήνων. Fl. 17. εὐτυχῇ: κατὰ τοῦτο. Fl. 10. κατὰ τοῦτο, καὶ τοὺς βοηθοῦντας αὐτῇ ἔχη πολλούς. Gu.

3.458 331. ὑμεῖς: ὑμεῖς δὲ πρὸς ταῦτα τὰ βουλευμάτα καὶ τὴν τύχην κτήσασθε, οἷα βούλεσθε, τοιαῦτα ἔχοντες. M. ἡγουν οἱ βάρβαροι. Fl. 59. ὅμοια τοῖς βουλευμασιν: ἡγουν δυστυχῆτε τῶν γὰρ κακῶν βουλῶν τοιαῦτα καὶ τὰ ἔργα ἀπαντᾷ: οἷονεὶ τῷ καταφρονῆσαι τῆς τιμῆς τῶν ἀρίστων ὁμοίαν ἔξετε ἀντάμειψιν. Gu. ὅμοια: ὁμοίως. Fl. 59. τὴν τύχην. Fl. 10. βουλευμασιν: ὑμῶν δηλονότι, ἡγουν κακῶς πράξετε. Fl. 21.

3.459 332. αἶ αἶ, τὸ δοῦλον: φεῦ φεῦ, ὡς κακὸν τὸ πεφυκέναι τινὰ δοῦλον· τῇ βίᾳ γὰρ ὁ δοῦλος κρατούμενος τολμᾷ πράττειν ἃ μὴ χρή. πᾶς γὰρ δοῦλος ἀναγκαζόμενος πλεῖστα πράττει ἄδικα. A.

3.460 τὸ δοῦλον ὡς κακόν: ὅμοιον τῷ παρὰ Σοφοκλεῖ “κρείσσων γὰρ ἦσθα μηκέτ’ ὦν ἢ ζῶν τυφλός.” ὥσπερ γὰρ ἐκεῖ, ὀφείλων θεῖναι τὸ κρεῖττον ἐπὶ τοῦ ῥήματος, ἴν’ ἦ, κρεῖττον ἦν μηκέτ’ εἶναι σὲ ἢ ζῆν τυφλόν, ὁ δὲ τίθησιν ἐπὶ τοῦ ὀνόματος, οὕτω κἀνταῦθα, ὀφείλων τάξει τὸ πάνυ κακὸν ἐπὶ τοῦ πεφυκέναι, ὁ δὲ τίθησιν ἐπὶ τοῦ ὀνόματος, καὶ φησὶ τὸ δοῦλον πάνυ κακόν, εἴτα ἐπάγει πεφυκέναι, ἡγουν ὥστε εἰς ὑπαρξιν ἐλθεῖν· δι’ οὗ ὥσπερ ἐπανορθοῖ τὸν λόγον, ἵνα δείξη τὸ ὑπὸ δουλείας κακὸν εἰς ὑπαρξιν ἐλθεῖν, οὐ μέντοι γε κακὸν κατὰ τὴν ἑαυτοῦ φύσιν. Gr. I. γράφεται καὶ πέφυκ’ αἰεί, τὸ δοῦλον λίαν πέφυκε κακὸν αἰεί. Ἄλλως, τὸ γενέσθαι τινὰ δοῦλον λίαν κακόν ἐστίν· 21. Σοφοκλεῖ] Oed. T. 1368. p. X. et Mosqu. in hoc tamen 23. κρεῖττον ἦν μηκέτ’ εἶναι] κρεῖττον pro ὥσπερ est οὕτως, et ἵνα δηλοῖ pro μὴ εἶναι I. ἵνα δείξη, tum τὸ ὑπὸ δουλείαν κακόν. 28. δουλείας] τῆς δουλείας I. Aug. pro δι’ οὗ legit διὸ et τῆς ante ib. Verba δι’ οὗ — ἐλθεῖν sunt δουλείας omittit. MATTH. etiam in Aug. c. ap. Herm. Praef. 28. μέντοι γε] μέν τοινες (sic) I. ὑπομένει γὰρ ἃ μὴ πρέπει, ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὑπὸ τῆς ἀνάγκης νικώμενος. I. πεφυκέναι: τὸ “πέφυκ’ αἰεί” ἐν τινι λίαν παλαιῷ τῶν ἀντιγράφων εὔρηται, ὃ καὶ μάλιστα κρεῖττον εἶναί μοι δοκεῖ τοῦ τε “πέφυκέναι” καὶ τοῦ “πέφυκεν αἰεί” καὶ ἔτι τοῦ “πέφυκε τι,” ὃ πλανώμενοί τινες ἔθεντο. Bar. 74. ὥστε εἰς ὑπαρξιν ἐλθεῖν. γρ. πέφυκ’ αἰεί. Gr. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. οὐαὶ οὐαὶ τῆς δουλοσύνης, ὅτι κακὸν ὑπάρχει. Fl. 33. πεφυκέναι: εὔρηται καὶ πέφυκ’ αἰεί. καὶ ἔστι καὶ τοῦτο χρήσιμον, ὥσπερ καὶ τὸ πέφυκε τι. εὔρηται γὰρ καὶ τοῦτο. Gu.

3.461 333. τολμᾷ: ὑπομένει πολλάκις ὃ μὴ πρέπον ἐστίν ὑπὸ τῆς βίας ἀναγκαζόμενον. M. πράττει, ὑπομένει τὰ ἀνύποιστα. Fl. 59. ὑπομένει τοι. Gr. ἃ μὴ χρή: τολμᾶσθαι. Fl. 21. τὰ μὴ πρέποντα, τὰ ἀνύποιστα. Gu. βία: ὑπὸ βίας. Fl. 6. 9. 21. 56. 76. ὑπὸ τῆς δυναστείας. Gu. νικώμενον: ἀναγκαζόμενον. Fl. 10. θαρρεῖ γὰρ εἰς ἅπερ μὴ πρέπει. Fl. 33. κρατούμενον καὶ ἀναγκαζόμενον ὑπὸ τῆς τῶν δεσποτῶν βίας. Gu.

3.462

334.—341. ὦ θύγατερ· ὦ τέκνον. M. οἱ ἐμοὶ μὲν λόγοι οἱ περὶ τοῦ σοῦ φόνου φροῦδοι καὶ ἀφανεῖς εἰσι, ριφθέντες πρὸς τὸν ἀέρα· σὺ δὲ εἰ ἔχεις δύναμιν μείζονά τι καὶ κατὰ τι, παρὸ ἢ μήτηρ, σπούδαζε ὡς στόμα ἀηδόνης ἀφιεῖσα πάσας φθογγάς, ὥστε μὴ στερηθῆναι τῆς ζωῆς. πῖπτε δὲ ἐλεεινῶς πρὸς τὸ γόνυ τοῦδε τοῦ Ὀδυσσέως, καὶ πεῖθε, ἥτοι πειρῶ πείθειν· ἔχεις δὲ πρόφασιν καὶ ἀφορμήν· ἔστι γὰρ καὶ τῷδε τέκνα, ὥστε οἰκτεῖραι καὶ ἐλεῆσαι τὴν σὴν τύχην καὶ δυστυχίαν. I.

3.463 οὔμοι· οἱ ἐμοὶ· ἔκλειψις καὶ κρᾶσις. Fl. 59. ὦ τέκνον, οἱ ἐμοὶ μὲν λόγοι πρὸς αἰθέρα ἠφανίσθησαν καὶ εἰς μάτην περὶ τοῦ σοῦ φόνου. Fl. 33. τὸ πρὸς αἰθέρα πρὸς τὸ μάτην ριφέντες σύναπτε. Gu. ἀντὶ τοῦ πρὸς ἀέρα. M.

3.464 335. φροῦδοι· ἀνωφελεῖς, ἀφανεῖς, εἰς μάτην ἐκτοξευθέντες οὐ 10. ὑπομένει—] Similiter in A. ex M. approsuimus versui proximo, ὑπομένει πολλά τὸ μὴ πρέπον τῇ βίᾳ ἢ μήτηρ ἔχεις· συναλιφή (voluit συναλιφήν, κρατούμενον, ὑπὸ τῆς βίας usitata recentioribus forma). ἀναγκαζόμενον ἢ μήτηρ ἀντὶ τοῦ ἥπερ μήτηρ. σὺ δὲ, εἰ 29. φροῦδοι—] In A. praefixum μᾶλλον τῆς μητρὸς ἔχεις μείζονα δύναμιν, ἄλλως. praecedit enim aliud scholion, σπούδαζε. quod paullo aliter scriptum γὰρ ἔκαμψαν τὸν τοῦ Ὀδυσσέως θυμὸν, ἢ τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ τὸ ψηφισθὲν αὐτοῖς ἔτι μένει. οὕτως ἢ σύνταξις, ἔχεις πρόφασιν ὥστε τὴν σὴν ἐποικτεῖραι τύχην· ἔστι γὰρ τέκνα καὶ τῷδε τῷ Ὀδυσσεῖ. A.

3.465 φροῦδοι· φροῦδος κατὰ τὸ ἔτυμον λέγει ὁ παρεληλυθὼς τῆς ὁδοῦ καὶ προαπελθὼν. A.M. πρόοδος γὰρ τίς ἐστι καὶ προῦδος καὶ φροῦδος. Cant. φροῦδοι· ἀπῆλθον. Fl. 59. φροῦδος οἰκείως ὁ παρεληλυθὼς καὶ προαπελθὼν τῆς ὁδοῦ. Fl. 10. ἀφανεῖς εἰσίν. Gr. κατ' οὐδὲν ἀνύσαι δύνανται. Gu. μάτην· διακενῆς. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. ματαίως, εὐχερῶς. Fl. 17. ριφέντες· ἐκτοξευθέντες, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν βελῶν τῶν τοῦ σκοποῦ ἀμαρτόντων. Gu. ἀμφὶ σοῦ φόνου· περὶ τοῦ σοῦ φόνου, ὃν ἐτάχθης σὺ δηλονότι φονευθῆσεσθαι. φόνος γὰρ τινος λέγεται ἢ ὃν αὐτὸς φονεύει ἕτερον, ἢ ὃν αὐτὸς ὑφ' ἑτέρου φονεύεται. Gr. I.

3.466 336. μείζω· τινά. Fl. 10. διὰ τὸ τῆς ἡλικίας ἀκμάζον. Gu. ἔχεις· κέκτησαι. Fl. 17. Gu. σὺ δὲ ἐάν τι ἔχεις δύναμιν λόγων. Fl. 33. ἢ μήτηρ ἔχεις· ἀντὶ τοῦ ἥπερ. οἶον, σὺ δὲ εἰ μᾶλλον τῆς μητρὸς δύναμιν ἔχεις. ἔστι δὲ συναλιφή ἢ μήτηρ ἀντὶ τοῦ ἥπερ ἢ μήτηρ. σὺ δὲ εἰ μᾶλλον ἔχεις μείζονά τινα δύναμιν, σπούδαζε. A. M.

3.467 337. σπούδαζε· ἀγωνίζου, ἐπιμελοῦ. Fl. 17. 59. μελέτα. Fl. 56. σπεῦδε καθὼς στόμα εὐλάλου ἀηδόνης. Fl. 33. ἀγωνίζου, ἡγουν ἀγωνιστικῶς καὶ σπουδαίως λέγε. Gu. σπουδάζω τὸ σπεύδω ὡς ἐνταῦθα, καὶ σπουδάζω τὸ φιλοσοφῶ, ἐξ οὗ καὶ σπουδαῖος ὁ φιλόσοφος, οὗ ἐναντίον τὸ παίζω. σπουδάζω πρὸς σέ, ὅταν σε ἀξιῶ ἐπιμελείας τοῦ σώματος. καὶ σπουδάζω περὶ σέ, ὅταν ἐπιμέλωμαι τῶν περὶ σέ πραγμάτων. B. πάσας· καὶ παντοίας, ἡγουν ἡδείας καὶ συνεχεῖς θρηνωδίας. θρηνεῖ γὰρ αὕτη τὸν Ἴτυν. Gu. τοιαύτη γὰρ τῆς ἀηδόνης ἐστὶ φωνή, πυκνή, συνεχῆς, ἡδεῖά τε καὶ παμποίκιλος, πρὸς τούτοις καὶ κλαυθμηρά. Gu. ὥστ'· καθά. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ὁ τέ παρέλκει. M. Fl. 21.

3.468 338. φθογγάς· λαλιάς. Fl. 59. λόγους. Fl. 56. ἰεῖσα· πέμπουσα. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. ἀφιεῖσα. Gu. καὶ φθογγὰς λόγων πέμπε, μὴ στερηθεῖσα τοῦ βίου. Fl. 33.

3.469 339. πρόσπιπτε· παρακάλει. Fl. 17. πρὸς τὸ γόνυ τοῦ Ὀδυσσέως τοῦδε προσελθοῦσα πῖπτε οἰκτρῶς ἡγουν ἐλεεινῶς. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. πρόσπεσον ἐλεεινῶς ἐπὶ τοῖς γόνασι, ὡς ὑπολαμβάνη πεισθῆναί σοι. Fl. 33. πρόσπιπτε δὲ τῷ γόνυϊ, καὶ κατὰ ἀποκοπὴν γόνυ· τὸ γὰρ προσπίπτω δοτικῇ συντάσσεται. Gu. οἱ παλαιοὶ ἰκετεύοντες ἐδράττοντο τῆς γενειάδος καὶ τῆς χειρὸς καὶ τοῦ γόνυος, τῆς μὲν γενειάδος ὡς κατανεῦσαι, ἢ εἰπεῖν τι πρὸς ἄλλον ὑπὲρ τοῦ δεομένου, εἴ γε δεήσει τοῦτο ποιεῖν, τῆς δὲ χειρὸς ὡς ἐνεργῆσαι, τοῦ δὲ ποδὸς ὡς βαδίσαι. Gu. I.

- 3.470 340. πεῖθ'· τὸ ἐξῆς, καὶ πείθου τὴν σὴν ὥστ' ἐποικτεῖται τύχην. M. πειρῶ πείθειν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. ἔχεις δὲ πρόφασιν· πρόφασιν κυρίως ὁ προτεινόμενος εὐπρόσωπος λόγος ἐπὶ κατηγορίᾳ τινὸς, καὶ ἀπὸ τούτου ἀπλῶς ἡ αἰτία. Gr. I. αἰτίαν. Fl. 17. ἀφορμὴν τοῦ πείθειν. Gu.
- 3.471 341. τῷδε· τῷ Ὀδυσσεῖ δηλονότι. Fl. 17. 21. 56. ὑπάρχουσι γὰρ καὶ τούτῳ τέκνα, ὥστ' ἐλεήσει σου τὴν ἡλικίαν. Fl. 33. εἰσὶ γὰρ καὶ αὐτῷ τέκνα, καὶ πτοηθήσεται, μὴ τὴν νεαρὰν ἡλικίαν ἀνοικτὶ φονευθέντα τῆς ὁμοίας ἐγκύρσωσιν. Gu. τύχην· ἀτυχίαν. Fl. 10. δυστυχίαν. Gr. ἡγουν σὲ τὴν δυστυχὴ καὶ αἰχμάλωτον. Gu. τύχη λέγεται κυρίως ὅταν ἄλλο φρονῇ τις, εἴτα ἄλλο συμβῇ. τύχαι καὶ ταπειναὶ τάξεις αἱ τῶν ἀνθρώπων καὶ αἱ ὑψηλαί, καθ' ὃ σημαίνονμενον ἐνταῦθα εἴρηται τύχη. B.
- 3.472 342. ὁρῶ ὃ, Ὀδυσσεύς· ἀκούσας ὁ Ὀδυσσεὺς τῆς Ἑκάβης εἰπούσης τῇ Πολυξένῃ, ὃ τέκνον, πρόσπιπτε Ὀδυσσεῖ λαβοῦσα τῆς δεξιᾶς χειρὸς αὐτοῦ καὶ γενειάδος, καὶ ἰκέτευσον αὐτὸν ὅπως τὴν σὴν τύχην ἐποικτεῖρη· οὕτω γὰρ ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς παρακαλεῖν τῆς χειρὸς καὶ τῆς γενειάδος ἀπτομένοις· ταῦτα ἀκούσας ὁ Ὀδυσσεὺς τὴν μὲν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα εἰσήγαγεν ἔσωθεν τοῦ εἵματος αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον εἰς τοῦπίσω ἀντέστρεφεν, ὅπως μήτε τῆς χειρὸς αὐτοῦ λάβηται μήτε τῆς γενειάδος. ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν ἡ Πολυξένη 5. οἱ παλαιοὶ—] In Gu. hoc scholion lia, quae ex M. infra posuimus, ὁρῶ versui 343 est adscriptum. ὁ Ὀδυσσεὺς τὴν μὲν δεξιὴν χεῖρα κρύπτοντα 13. τινὸς καὶ ἀπὸ τ. ἁ. ἡ αἰτία] τινὶ ὑπὸ τὰ ἱμάτια—πέφειγας παρ' ἀπὸ τ. ἁ. καὶ ἡ αἰτία I. ἐμοῦ τοῦ τούτου τυχεῖν. ἄλλως. ἐνταῦθα 23. ἀκούσας] In A. ἄλλως praeifixum. ἐφύλαξεν—παρρησιαστικόν. Nam praecedunt duo scho- οὕτως ποιήσαντα εἶπεν ἡ Πολυξένη, ὁρῶ σε, Ὀδυσσεῦ, τὴν μὲν δεξιὰν χεῖρα κρύπτοντα ἐν τῷ ἱματίῳ, τὸ δὲ πρόσωπον στρέφοντα, ἵνα μὴ ἰκετεύω σε. θάρρει, ἐπεὶ πέφευγας τὸν ἐμὸν ἰκέσιον Δία, τουτέστι τὴν ἐμὴν ἰκεσίαν· ἐκ τοῦ Διὸς γὰρ πᾶσα ἰκεσία. ἰκέσιον δὲ Δία τὸν παρακλήσει λαμ, ὡς ἔστιν ὁ Ζεὺς φίλιος, ξένιος ἰκετεύω σε. A.
- 3.473 342.—344. ὁρῶ· παρεπιγραφὴ χρήσιμος. ἡ δὲ παρεπιγραφὴ τοῖς τραγικοῖς διότι ὁ ποιητὴς ἐν τοῖς τραγικοῖς οὐ φαίνεται. Gu. ὁρῶ σε, φησὶν, ὃ Ὀδυσσεῦ, τὴν μὲν δεξιὰν χεῖρα κρύπτοντα ὑπὸ τὰ ἱμάτια, τὸ δὲ πρόσωπον ἀποστρέφοντα, ἵνα μὴ ἰκετεύω σε. M. ὁρῶ σε, Ὀδυσσεῦ, κρύπτοντα τὴν δεξιὰν χεῖρα ὑποκάτω τοῦ ἱματίου, καὶ τὸ πρόσωπον στρέφοντα εἰς τοῦπίσω, ἵνα μὴ ἄψωμαι τῆς γενειάδος σου. I.
- 3.474 ὁρῶ ὃ, Ὀδυσσεῦ· ὁρῶ ἐπὶ σώματος, θεωρῶ ἐπὶ ψυχῆς. δηλοῖ δὲ δύο, τὸ τὰ θεῖα ὁρῶ καὶ τὸ σκέπτομαι. Gr. I. ἐνταῦθα ἐφύλαξεν ὁ Εὐριπίδης τὸ ἡρωϊκὸν ἦθος· οὐ γὰρ ταπεινῶς, ἀλλὰ μετὰ παρρησίας τὴν Πολυξένην λέγειν εἰσήνεγκεν. Gu. I. ὑφ' εἵματος· ὑπὸ τὰ ἱμάτια. M. ἀντὶ τοῦ ὑποκάτω τοῦ ἱματίου. Gr.
- 3.475 344. προσθίγω· προσψάύσω. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. ἰκετεύω σε. Fl. 10. ἰκετεύσω. Gu. μήποτε προσεγγίσω σου, ἢ κατὰ πρόσωπόν σε ἴδω. Fl. 33.
- 3.476 345. θάρρει· ἐκπέφευγας τὴν ἐμὴν ἰκεσίαν. Gr. I. οἱ δεόμενοι προτείνειν εἰώθασιν Δία ἰκέσιον, οἱ δὲ συνοικοῦντες ἐφέστιον, οἱ δὲ φίλοι φίλιον, οἱ δ' ἐν μιᾷ τάξει καὶ συμμορίᾳ καταλεγόμενοι ἑταίρειον, οἱ δὲ ξένοι ξένιον, οἱ δ' ἐν ὅρκοις συμφωνίας ποιοῦντες ὅρκιον, οἱ δὲ ἀδελφοὶ ὁμόγνιον. B. I. φησὶν οὖν ἐκπέφευγας τὸν ἐμὸν ἰκέσιον Δία, ἡγουν ὃν ἐγὼ ἔμελλον προτείνειν ἰκετεύουσα ἰκέσιον Δία, τουτέστιν ἐκπέφευγας τὴν ἐμὴν ἰκεσίαν. Gr. θάρρει· Αἰολικῶς θάρρει θάρρος 5. ξένιος] Literae post ξένιος 22. ἐκπέφευγας] ἦτοι ἄφοβος ἔσο oblitteratae ex scholio Gr. ad v. praemittit I. 345. sic fere supplendae, καὶ τὰ ib. οἱ δεόμενοι προτείνειν εἰώθασιν Δία λοιπὰ, οὕτως ἰκέσιος. οὐχ— ἰκέσιον] Brevius scholion in Gr. οἱ 15. ἐνταῦθα—] In Gu. haec versui ἰκετεύοντες ἰκέσιον Δία προτείνον. 345. adscripta. In A.B. est 26. Verba φησὶν—ἐμὴν ἰκεσίαν ἐνταῦθα—οὐ γὰρ ταπεινὸν αὐτὸν μεμίμηται, quae addidit King. exstant etiam in ἀλλὰ

παρρησιαστικόν:— Gr. ex quo φησὶν pro vulg. φῆ, Δία ἔλεγον. Gu. θάρσει: θάρρει. Fl. 21. μὴ φρόντιζε. Fl. 56. οὐχ ἰκετεύω σε, ἐπεὶ πέφευγας παρ' ἐμοῦ τούτου τυχεῖν. M. οὐχ ἰκετεύω γάρ σε τὴν δέησιν τὴν ἔχουσιν τὸ τῆς δίκης νόημα. Fl. 17. χαῖρε ὅτι τὸν ἐμὸν παρακλήτορα Δία πέφευγας, ἡνίκα ἦς ἐν τῇ Τροίᾳ. Fl. 33. ἦν γὰρ καὶ ἕτερος Ζεὺς ἔφορος τῆς ἰκεσίας. λέγει δὲ ἡ Πολυξένη ὅτι πέφευγας τὸν ἐμὸν ἰκέσιον Δία, ἡγουν οὐχ ἰκετεύσω σε περὶ τοῦ θανάτου, ἀλλὰ γενναίως ἄξω. Fl. 21. ὃν ἐβουλόμην θέσθαι σοι εἰς παράκλησιν. ὡς ἔστιν ὁ Ζεὺς ξένιος, φίλιος καὶ τὰ λοιπὰ, οὕτω καὶ ἰκέσιος. Gu.

- 3.477 346.—354. ὡς ἔψομαί σοι: ὅτι ἀκολουθήσω σοι, καὶ χάριν τοῦ ἀπαραιτήτου, καὶ θέλουσα ἀποθανεῖν· εἰ δὲ μὴ θελήσω, φανοῦμαι γυνὴ δειλὴ καὶ φιλόζωος· κατὰ τί γάρ με πρέπει ζῆν, ἥτινι πατὴρ μὲν ἦν ἄναξ πάντων τῶν Φρυγῶν καὶ Τρώων· —τοῦτο πρῶτον καὶ ἐξαίρετον ἐμοὶ τοῦ βίου καὶ τῆς ζωῆς— — ἔπειτα ἀνετράφην ὑπὸ καλῶν ἐλπίδων, βασιλεῦσι νύμφη, ἐσομένη δηλονότι, ἔχουσα ζῆλον γάμου οὐ μικρὸν, εἰς οὗτινος ἐστίαν καὶ οἰκίαν παραγενήσομαι. I. ὥς: ὄντως. Fl. 17. λίαν. Fl. 10. ἀναγκαίου: ἔνεκα τῶν ἀναγκῶν. Fl. 17. ἡγουν ἔνεκεν τῆς ἀνάγκης. Fl. 59. ἀπαραιτήτου· ἀπαραίτητος γάρ ἐστιν ἡ τῶν Ἑλλήνων κατ' ἐμοῦ ψῆφος. Gu.
- 3.478 347. θανεῖν τε χρήζουσ' : ὡς λυτρωθῆναι σπουδάζουσα τῆς τυραννικῆς δουλείας τὴν κάκωσιν. Gu. βουλήσομαι: βουληθῶ ἀκολουθεῖν σοι. Gu. καὶ βουληθῶ ζῆν. Fl. 59. τοῦτο ποιῆσαι δηλονότι. Fl. 21. ὄντως ἐπακολουθήσω σοι, καὶ δι' αὐτὸ τὸ ἀναγκαῖον, καὶ ὅτι βούλομαι ἀπολέσθαι. Καὶ ἄλλως, ἔνεκα καὶ τῆς ἀνάγκης ἀκολουθήσω σοι καὶ ὅτι ἀποθανεῖν βούλομαι, ἐπεὶ προτιμότερόν μοι ἐστὶ τοῦ ζῆν κακῶς. M. Fl. 10.
- 3.479 348. φανοῦμαι: φανήσομαι. Fl. 21. 59. Gu. φιλόψυχος φιλόζωος. Gr. δειλὴ. Gu. δειλὴ καὶ φιλόζωος γυνὴ φανήσομαι. M.
- 3.480 349. δεῖ: τί με χρὴ ζῆν. Fl. 33. ἦ καὶ ὅπου. Fl. 17. ἐμοί. Fl. 21. ἡγουν ὃν pro διὰ ὃν et ἐκπέφευγας pro 24. ὄντως] ὅτι Fl. 19. ἐκπέφυγας recepi. MATTH. ib. σοι] σε Fl. 10. 2. Verba ἐπεὶ et παρ' ἐμοῦ τοῦτο 26. μοι om. Fl. 10. (sic) τυχεῖν sunt etiam in Fl. 10. ib. κακῶς om. M. ἦν: ὑπῆρχε. Fl. 17. ἄναξ: βασιλεύς. Fl. 17. 21. ὅρα ὅπως ὁ ποιητὴς εἰς τὸν κανόνα τῆς ἡθοποιίας τῷ μὲν παρεληλυθότι χρόνῳ χρῆται ἐν τῷ λέγειν “ἦ πατὴρ μὲν ἦν ἄναξ,” τῷ δὲ ἐνεστώτι ἐν τῷ “νῦν δ' εἰμὶ δούλη,” τῷ δὲ μέλλοντι, ὅταν λέγῃ “ἔπειτ' ἴσως ἂν δεσποτῶν ὠμῶν φρένας τύχοιμ' ἄν,” καὶ τὰ λοιπὰ. Gu. I.
- 3.481 350. τοῦτό μοι πρῶτον βίου: τοῦτό μοι ἦν πρῶτον, καὶ ὅτι ἦν βασιλέως θυγάτηρ· ἔπειτα ἐτράφην ὑπὸ καλῶν ἐλπίδων, βασιλεῦσι θυγάτηρ. τοῦτο ἐλλιπὲς ἐστίν. ὁ δὲ νοῦς καὶ ἡ σύνταξις οὕτως, ἐτράφην ὑπὸ καλῶν ἐλπίδων μέλλουσα γενέσθαι νύμφη βασιλεῦσιν ἀπὸ βασιλέων γεννηθεῖσα. λείπει γὰρ ἐν τῷ βασιλεῦσι νύμφη τὸ μέλλουσα γενέσθαι. A.
- 3.482 ἀπάντων: ὅλων. Fl. 17. Gu. πρῶτον: τὸ κεφάλαιον. M. Fl. 10. 21. Gu. ἐπὶ ἀριθμήσεως. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 79. Gr. τὸ πρῶτον τριχῶς, ἢ κατὰ τὸ ἀξίωμα, ἢ κατὰ τάξιν, ἢ κατ' ἀπαριθμήσεως. Gu.
- 3.483 351. ἐλπίδων: τοῦ γενέσθαι νύμφη βασιλέως. Fl. 17.
- 3.484 352. ζῆλον: μακαρισμὸν, ἔπαινον τῶν γάμων. M. ἡγουν ζηλοτυπίαν οὐ σμικρὰν καὶ ἐλπίδα. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. ἔπαινον, μακαρισμὸν. Fl. 10. ἔριν τιθεῖσα βασιλεῦσι πρὸς ποῖον ἀφίζομαι. Fl. 10.
- 3.485 353. ὅτου: ἀντὶ τοῦ οὗτινος. M. ἐστίαν τ': καὶ εἰς τὴν θεάν. Fl. 21. ἔχουσα οἰκίαν καὶ πόλιν πεπαρρησιασμένην βασιλὶς ἡ ταλαίπωρος ταῖς Τρωϊκαῖς γυναιξὶν ἡμῃν. Fl. 33. νυμφῶνα. δῶμα τὸ ὅλον, ἐστία μέρος. ἀπὸ τοῦ εὑρεθῆναι ἀπὸ τινος γυναικὸς καλουμένης Ἑστίας. Gu. ἐστία τὸ τιμιώτερον μέρος τῆς οἰκίας, ἐν ᾧ τὸ πῦρ ἄπτεται, καὶ ἀπὸ τούτου ἐστία ἡ οἰκία πᾶσα. Ἑστία καὶ ἡ μία τῶν δώδεκα θεά. B.

- 3.486 354.—356. δέσποινα δ': ἐγὼ ἢ δύστηνος δέσποινα. M. ὑπῆρχον δὲ ἢ δύστηνος δέσποινα ἐν ταῖς Ἰδαίαις γυναιξίν, ἐν παρθένοις τε περιφανῆς, ἰσότημος τοῖς θεοῖς, πλήν κατὰ τὸ θανεῖν μόνον. I.
- 3.487 Ἰδαίαισιν: Ἰδαιῶν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Τρωϊκῆς. Fl. 17. Τρωαῖσι. Fl. 21. ταῖς Τρωϊκαῖς. Gu.
- 3.488 355. γυναιξί: γυναικῶν. Fl. 6. 9. 21. 56. 76. ἀπόβλεπτος: 1. ὄρα] καὶ ὄρα I. ubi haec leguntur 17.) post εἰσήνεγκεν. in scholio v. 342. (p. 305, 17. ἦγουν et καὶ ἐλπίδα om. Gr. ἦγουν ἐξαίρετος διὰ τὸ κάλλος, καὶ τὰς ἀπάντων εἰς ἑαυτὴν πόρρωθεν ἐπιστρέφουσα ὄψεις. Bar. 74. Gu. περιφανῆς. Gr. Fl. 33. περίβλεπτος, εὐδαίμων, ἔνδοξος. M. Gu. Fl. 17. 21. 59.
- 3.489 356. πλήν τὸ κατθανεῖν: τὸ ἀποθανεῖν. M. μὴ λάβης κατὰ ἕξωθεν εἰς τὸ πλήν τὸ κατθανεῖν, ἀλλ' ὥσπερ φαμέν, ἴσος ἔστιν οὗτος ἐκείνῳ τὴν σύνεσιν, καὶ οὐ λαμβάνομεν ἕξωθεν τὸ κατὰ, καὶ πάλιν ἐρῶ σου ἔρωτα, οὕτω κάνταῦθα, εἰ καὶ τὸ πλήν ἀντὶ τοῦ χωρὶς ποιεῖ τὴν ἀσάφειαν, ἴση ταῖς θεαῖς, πλήν τὸ κατθανεῖν μόνον, ἀντὶ τοῦ χωρὶς τοῦ κατθανεῖν ὑπάρχω ἐκείναις ἴση. ἄλλοι δὲ μὴ λαμβάνοντες κατὰ γράφουσι τοῦ πρὸς τὸ πλήν, ἀγνοοῦντες καὶ οὗτοι τὴν σύνταξιν. καὶ μὴν ἑτέρους ψυχρολόγους ἔστιν ἰδεῖν τὸ πλήν ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ λέγοντας, ἴση ταῖς θεαῖς, εἰ μὴ τὸ κατθανεῖν μόνον ὑπῆρχεν αὐτῇ. Gu. I. πλήν: χωρὶς. Fl. 59. Gu. κατθανεῖν: τοῦ θανάτου δηλονότι. Fl. 17. ἐγὼ γὰρ ἦν θνητὴ, οἱ δὲ θεοὶ οὐ. Fl. 21. οὐκ ἰσόθεος ἦν. οὐκ ἀποδίδεται δὲ τοῦτο πρὸς τὸ πλήν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἴσος. Gu. καὶ Σοφοκλῆς ἐν Φιλοκτῆτου δράματι “οἰκουμένη γὰρ στέγη πυρὸς μέτα πάντ' ἐκπορίζει πλήν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ.” Gu. τὸ πλήν μετὰ πασῶν τῶν πτώσεων συντάσσεται πλήν τῆς κλητικῆς. Gu.
- 3.490 357. νῦν δ' εἰμὶ δούλη: νῦν δὲ ὑπάρχω δούλη. I. πρῶτα μέν: ἀντὶ τοῦ πρῶτον, ὡς τὸ πότερα ἀντὶ τοῦ πότερον. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. πρῶτα: κατὰ πρῶτα. Fl. 17. κατ' ἀρχάς. Gu. τοῦνομα: ἦτοι τὸ καλεῖσθαι δούλην, οὐκ εἰωθὸς καὶ οὐ σύνηθες ὄν, ποιεῖ ἐμὲ ἐπιθυμεῖν θανεῖν. I. τὸ ὀνομάζεσθαι. Fl. 17. τὸ ὄνομα τῆς δουλείας. Fl. 6. 9. 10. 21. 56. 59. 76. Gr. τοῦτο τὸ δούλη. Gu.
- 3.491 358. θανεῖν ἐρᾶν: ἀποθανεῖν. Fl. 17. τὸ τῆς δουλείας ὄνομα τοῦ θανεῖν με ἐρᾶν ποιεῖ. M. κακοσύνθετον δὲ τὸν λόγον πεποιήκασιν τὰ δύο ἀπαρέμφατα. Fl. 10. ἐρᾶν: ἀγαπᾶν. Fl. 56. φιλεῖν. Fl. 21. ἐπιθυμεῖν. Gu. τίθησιν: ποιεῖ. Gr. παραπεῖθει. Gu. εἰωθός: ἔθω, τὸ ἐξ ἔθους τι διαπράττω ὁ μέλλων ἔσω, ὁ παρακείμενος 4. λάβης] λάβε I. Prior pars 9. χωρὶς τοῦ κατθανεῖν ὑπάρχω] χωρὶς scholii est in B. sic scripta, μὴ κατθανεῖν οὐχ ὑπάρχει Gu. λάβης — ἴσος οὗτος — ἀσάφειαν, οὕτως 10. τοῦ] τοῦτο I. ἴση—μόνον, ἦτοι χωρὶς τὸ κατθανεῖν οὐχ 11. ψυχρολόγους om. Gu. ὑπάρχω ἐκείνοις ἴση:— 16. Φιλοκτῆτου] φιλοκτῆτους Gu. 8. ἴση] οὕτω ἴση I. Est v. 299. ἦκα, ὁ μέσος ἦθα καὶ Ἀττικῶς εἴωθα, ἢ μετοχὴ εἰωθώς, τοῦ εἰωθότος, τὸ οὐδέτερον τὸ εἰωθός. I. οὐκ εἰωθός ὄν: οὐ σύνηθες ὄν τοῦτο τὸ ὄνομα τῆς δουλείας ἐν ἐμοί· καὶ γὰρ οὐκ ἦν ποτε δούλη. Fl. 21. πρόθυμός εἰμι εἰς τὸ θανεῖν· οὐκ εἴωθα τῆς δουλοσύνης τὰ ἔργα. Fl. 33.
- 3.492 359.—368. ἔπειτ' ἴσως ἄν: ἔπειτα ἴσως ἂν τύχοιμι δεσποτῶν τινῶν καὶ ἀπηνῶν κατὰ τὰς φρένας, ὅστις, ἐκείνων λέγω, ἀγοράσει δι' ἀργυρίου ἐμὲ, τὴν ἀδελφὴν τοῦ Ἑκτορος καὶ ἐτέρων πολλῶν, προσθεὶς δὲ ἐν τοῖς δόμοις ἀνάγκην σιτοποιὸν, ἦτοι ἀρτοποιητικὴν, ἀναγκάσει ἐμὲ, ἄγουσαν ἡμέραν λυπηρὰν, καὶ σαροῦν τὸ δῶμα, καὶ ἐφεστάναι ταῖς κερκίσιν, ἀντὶ τοῦ ὑφάσματος (ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν). τὰ ἐμὰ δὲ λέχη καὶ τὴν ἐμὴν κοίτην μιανεῖ δοῦλος ὠνητὸς ποθὲν, τυράννων καὶ βασιλέων πρόσθεν ἄξια ὄντα. οὐ δῆτα, ἦτοι οὐκ ἀνέξομαι ζῆν ἐν τούτοις, οὐ προτιμήσω ταῦτα τοῦ θανάτου· ἀφίημι τόδε τὸ φέγγος τῶν ὁμμάτων ἐλεύθερον, προστιθεῖσα τῷ θανάτῳ τὸ ἐμὸν σῶμα. I. ἴσως ἄν: οἱ Ἀττικοὶ πῇ μὲν ἐκλείπουσι τὸ ἄν, πῇ δὲ πλεονάζουσιν, ὡς ἐνταῦθα, ἴσως ἂν τύχοιμ' ἄν. Gu.
- 3.493 δεσποτῶν: τὸ ἐξῆς, δεσποτῶν ὅστις ὠμῶν κατὰ τὰς φρένας. M. αὐθεντῶν. Fl. 17. ὠμῶν: σκληρικῶν (σκληρῶν. Gu.) κατὰ ψυχὴν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ὠμῶν φρενῶν. Fl. 33.

- 3.494 360. τύχοιμ' ἄν: λέγω ἐκεῖνον. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. ὅστις: δεσπότης. Fl. 21. ὅς ὥς τινα ἀργυρώνητον δοῦλον. Fl. 33. δι' ἀργύρου. Gr.
- 3.495 361. κάσιν: τὴν κάσιν. Ἀνακρέων “οὔτε μὴν ἀπαλὴν κάσιν.” σεσημειώται δὲ ὅτι τὴν θήλειαν κάσιν ἐποίησεν, εἰ μὴ ἀποκοπὴ ἐστὶ τοῦ κασιγνήτην. A.M. τὴν Ἑκτορος καὶ ἐτέρων πολλῶν ἀδελφῆν. Fl. 33. κατ' ἐξοχήν. κατ' ἐξαιρετον τῶν ἄλλων διὰ τὸ ἀνδρεῖον. Gu.
- 3.496 362. προσθεῖς δ' ἀνάγκην σιτοποιόν: τὴν μυλικὴν εἶπε. προσθεῖς τὴν σιτοποιὸν ἀνάγκην ἐν δόμοις τοῖς αὐτοῦ, ὅστις με ὠνήσεται, καὶ προσθεῖς τὸ σαίρειν τὸ δῶμα καὶ ἐφεστάναι ταῖς κερκίσιν ἀναγκάσει με ἄγειν φέρειν ἡμέραν λυπηράν. A.
- 3.497 προσθεῖς: ἐπιθεῖς. Fl. 6. 9. 56. 59. 76. Mosq. Gr. ἐπιθεῖς δὲ ἐκεῖνος ὁ δεσπότης. Fl. 21. ἀνάγκην: δουλείαν. Fl. 59. 6. τινῶν] ὠμῶν τινῶν Matth. 24. ἐποίησεν—κασιγνήτην] εἶπεν εἰ 23. Ἀνακρέων] ὡς ἀνακρέων λέγει A. μὴ ἀποκοπὴ ἐγένετο τοῦ κασιγνήτην A. ib. οὔτε μὴν Cobetus. οὔτε μὲν M. In Fl. 10. σημειῶσαι ὅτι τὴν θήλειαν τότε μ' A. κάσιν εἶπεν, εἰ μὴ ἀποκοπὴ κασιγνήτης. σιτοποιόν: ἀντὶ τοῦ μυλωθρικῆν. M. τὰ πρὸς ζωάρκειαν ποιοῦσαν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. ἀνάγκην σιτοποιόν: μαγειρικὴν· σῖτα γὰρ καὶ σιτία τὰ βρώματα· ἢ ἀρτοποιητικὴν. Gr. ἦγουν ἀναγκάσας ἀλήθειν. Gu.
- 3.498 363. σαίρειν: φιλοκαλεῖν. M. Fl. 10. 17. 21. Gu. σαροῦν. Gr. ἀναγκάσει με καὶ σαίρειν τὸ δῶμα καὶ ἐφεστάναι ταῖς κερκίσιν ἀντὶ τοῦ ταῖς ἱστουργίαις. ἀπὸ μέρους· κερκίδες γὰρ αἷς συντιθέασι τὴν κρόκην τῷ στήμονι. Bar. 74. Gr.
- 3.499 κερκίσιν: ὑφάσμασιν. ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν· κερκίδες γὰρ κυρίως ὄργανά τινα δι' ὧν συνέχονται τὰ ὑφαινόμενα, ἃ αἱ γυναῖκες ἰδιωτικῶς σαγίτας καλοῦσι. Gu. καὶ ἐφιστάναι κερκίσι καὶ ἐπιστασίαν ἔχειν καὶ ἴστασθαι, τουτέστιν ὑφαίνειν ἐπὶ τοῖς ἱσταρίοις. Gu.
- 3.500 ἐφεστάναι: ἀντὶ τοῦ παρεστάναι ἐπὶ κερκίσι μετ' ἀνάγκης. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ προσθεῖς. M. ἐπιστατεῖν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Mosq. ἐπιστάτην εἶναι. Fl. 17. καὶ σαίρειν, ἦγουν φιλοκαλεῖν τὰ οἰκήματα, καὶ παρειστήκειν καὶ κινᾶν, ἢ ἐν ὑβρίσμασιν παρειστήκειν. Fl. 33.
- 3.501 364. λυπρὰν ἡμέραν: ἦγουν λυπηρὰν καὶ ἀλγεινὴν διάγουσαν ζωὴν. Gr. Bar. 74. λυπητικὴν ἐπιφέρειν ἡμέραν. Fl. 33. οἰκτρὸν καὶ ἄθλιον βίον. Gu. ἀναγκάσει: ὁ ἐμὸς δεσπότης. Fl. 21.
- 3.502 365. λέχη: ἦγουν τὴν ἐμὴν παρθενίαν. Fl. 21. ὠνητός: ἀγοραστός Fl. 17. 56. Gu. ποθέν: ἀπό τινος τόπου. Fl. 56. Gu. καὶ τὴν ἐμὴν κοίτην καὶ συνουσίαν ἦγουν μίξιν γαμικὴν δοῦλος ἀγοραστός. Fl. 33.
- 3.503 366. χρανεῖ: μολυνεῖ, κακῶς ποιήσει. M. φθείρει, μολύνει. Fl. 17. μιανεῖ. Gr. μολυνεῖ. Gu. τυράννων πρόσθεν ἡξιωμένα: βασιλέων πρότερον ἄξια κεκριμένα. Fl. 6. 9. 21. 55. 59. 76. Gr. χρανεῖ καὶ μολυνεῖ, ἔμπροσθεν τῶν τυράννων ἀξιωμένη. Fl. 35.
- 3.504 367. οὐ δῆτ' ἀφήμι: τὸ οὐ δῆτα ἀντὶ τοῦ οὐ θέλω ζῆν καὶ πάσχειν τοιαῦτα. ἐλεύθερον δὲ ἀφήμι τὸ φῶς τοῦτο τῶν ἐμῶν 1. ποιοῦσαν est ab al. m. in Gu. 10. συνέχονται] συνέχοντο Bar. ποιοῦντα Mosq. ib. ὑφαινόμενα] ὑφάσματα Bar. 7. ἱστουργίαις] ἱστουργεῖαις Gr. ib. ἃ αἱ—καλοῦσι om. Gu. ἰδιωτικῶς Correxi ex Bar. 74. in quo eadem κῶς scripsi pro ἰδιωτικὰς. De voc. fere quae in Gr. et Gu. leguntur. σαγίτα v. Ducang. Gloss. ib. τὴν κρόκην] τὴν κρόκον Mosq. 18. διάγουσαν] διάγουσα Bar. D. ὁμμάτων. οὐ γὰρ ἔστιν ὑπηρετήσῃ καὶ δουλεύσει τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπὶ τὸ ὁρᾶν καταφωτίζον αὐτούς. ἐπεὶ προστίθῃμι τῷ Ἄϊδι τὸ ἐμὸν δέμας. A.
- 3.505 οὐ δῆτ'· οὐ ταῦτα ὑποστήσομαι θελήσασα ζωὴν. M. οὐδαμῶς ἀφήμι ἐλεύθερον φῶς ἐκ τῶν ὁμμάτων. Fl. 33. οὐκ ἀνοίγω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐλευθέρως. Fl. 17. ταῦτα ὑποστήσομαι. Fl. 10. οὐκ ἀφήμι, διότι καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν ἀκτῖνας ἐκπέμπουσιν, αἱ προσομιλοῦσι ταῖς ἡλιακαῖς ἀκτῖσιν· οὐκ ἄλλως γὰρ ὁρῶμεν ἀλλ' ἢ ἐκ τῆς πρὸς ἄλληλα σχέσεως θατέρου γὰρ

- ἐπιλάμπαντος, κἄν τὸ ἐν ἐπικρατεῖ, σκότος ἡμῖν τὰ πάντα λελόγισται. Fl. 17. οὐκ ἀνέξομαι ζῆν ἐν τούτοις, οὐ προτιμήσω ταῦτα τοῦ θανάτου. Gr. ἔσται τοῦτο. Gu. ἀφήμι: καταλιμπάνω. Gu. ἐλεύθερον: ἦτοι ἐλεύθερον δουλείας. τουτέστιν ἐλευθέρα θέλω ἀποθανεῖν. Gu. ἀφήμι τόδε τὸ φέγγος τῶν ὁμμάτων ἐλεύθερον, προστιθεῖσα τὸ ἐμὸν δέμας τῷ Ἄϊδι, ἀντὶ τοῦ τῷ θανάτῳ. Gr.
- 3.506 368. τόδ' Ἄϊδι: γρ. τόδ' ἤδη. M. ἀντὶ τοῦ τὸ ἐμὸν δέμας προστίθημι τῷ Ἄϊδι. M. προστιθεῖς: δοῦσα, προσβαλοῦσα. Fl. 59. προσθήκην ποιήσασα, παραδοῦσα τὸ ἐμὸν σῶμα εἰς θάνατον. Fl. 6. ἀλλὰ τῷ Ἄϊδι προσεγγίζημι τὸ ἐμὸν σκῆνος. Fl. 33.
- 3.507 369.—371. ἄγ' οὖν: ἄγε ἐμὲ λοιπὸν, Ὀδυσσεῦ· οὔτε γὰρ θάρρος ἐλπίδος ὁρῶ οὔτε δόξης καὶ ὑπολήψεως τινος, ὅτι ἀπόκειται ποτὲ πρᾶξαι καλῶς καὶ εὐτυχῆσαι. I.
- 3.508 ἄγ': ἄγαγε. Fl. 17. προηγοῦ μοι, ὦ Ὀδυσσεῦ, καὶ φέρε. Fl. 33. διέργασαι: ἀντὶ τοῦ διαχειρίσαι, σφάζαι, φόνευσον, διάχρησαι. M. φόνευσον. Fl. 6. 9. 10. 56. 59. 76. Gr. σφάζαι. Fl. 17. θῦσον, σφάζον. Gu. διεργάζω διαχειρίζω διαχρῶ καὶ ἐκπράττω τὸ φονεύω σημαίνουσιν. Gu. ἄγων ἀγαγών. Fl. 17. διὰ χειρός. Fl. 59.
- 3.509 370. τοῦ: τινός, θηλυκόν. Fl. 10. δόξης: ὑπονοίας. M. Fl. 17. 21. 59. βοηθείας. Fl. 6. τινός ὑπολήψεως. Gr. ἔδει εἰπεῖν τῆς πρὸς τὸ δόξης, νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ τῆς τοῦ Ἀττικῶς λέγει· οὔτοι γὰρ τοῖς θηλυκοῖς ὀνόμασιν ἔσθ' ὅτε ἄρθρα ἀρσενικὰ προσάπτουσιν, ὡς ἔχει τὸ τοῦ Σοφοκλέους “οὔτε του σάλπιγγος” καὶ τὴν χεῖρα παρὰ πᾶσι καὶ τοῖν πόλεοι παρ' Ἰσοκράτει καὶ Θουκυδίδῃ. B. Gu. ἡ δόξα καὶ ἐγγὺς ἐλπίδος ἐστίν, ἀλλ' οὐκ ἔχει τὸ πλεόν, καὶ ὥσπερ προηγούμενόν ἐστι τῆς ἐλπίδος· ἔστι γὰρ τι, ἀφ' οὗ τις δοξάζων περὶ αὐτοῦ τὰ βελτίω εἶτα ἐλπίζει. Gu.
- 3.510 371. θάρσος: εἶναι προσδοκίαν. Fl. 59. παρηγόρημα. Gu. ἡμῖν: τοῖς Τρωσί. Fl. 21. ἐν ἐμοί. Gu. ποτ': εἰς τὸ μέλλον. Gu. εὖ πρᾶξαι: εὐτυχῆσαι. Gu. χρή: ἀπόκειται. Gr.
- 3.511 372.—378. μήτερ: ὦ μήτερ, σὺ δὲ μηδαμῶς γένη ἐμπόδιον ἐμοί, μηδὲ λέγουσα, μηδὲ δρῶσα, σὺν ἐμοί δὲ βούλου θανεῖν ἐμὲ πρὸ τοῦ τυχεῖν αἰσχυρῶν παρ' ἀξίαν· ὅστις γὰρ οὐ συνήθειαν ἔχει πείραν λαμβάνειν τῶν δυστυχιῶν, φέρει μὲν τιθεὶς ἐν τῷ ζυγῷ τὸν αὐχένα, ἡγουν ἐν τῇ ἀνάγκῃ τῆς δυστυχίας, ἄχθεται δὲ, ὥσπερ δηλονότι βοῦς ἀγύμναστος ὑπὸ ζυγὸν τιθεμένη. θανῶν δὲ εἴη ἂν μᾶλλον εὐτυχέστερος ἢ ζῶν· τὸ γὰρ μὴ καλῶς ζῆν, μεγάλη ὁδύνη. Gr. I.
- 3.512 ἐμποδών: μηδὲν ἡμῖν ἐμποδὼν γένη, ὦ μήτερ, μήτε λέγουσα μήτε πράττουσα. M. μήτε λέγουσα μήτε ἀνύουσα. A. εἰς ἐμπόδισμα, ἐπιρρηματικῶς. Fl. 21. σὺ δὲ, μήτερ, μηδαμῶς ἔμπροσθεν ἡμῖν γενοῦ, ἢ ἐμπόδιος ἡμῖν. Fl. 33.
- 3.513 373. λέγουσα: μηδέ· ἀπὸ κοινοῦ τὸ μή. Fl. 6. 9. 10. 21. 56. 59. 76. Gr. μήτε. Fl. 17. φλυαροῦσα, μηδὲν ἀνύουσα, M. Fl. 10. δρῶσα: κωλύουσα. Fl. 59. πράττουσα. Fl. 10. συμβούλου; σύνθελέ μοι, σὺν ἐμοί βουλεύου ἀποθανεῖν. M. Fl. 10. σύνθελε. Fl. 17. Gu. σὺν ἐμοί βούλου. Gr. ἢ λέγουσα ἢ ποιοῦσα συμβούλευσόν μοι θανεῖν, πρὶν ἀνάξιόν τι πάθω. Fl. 33.
- 3.514 374. μὴ κατ' ἀξίαν: ἀναξίως. Fl. 17. πρὸ τοῦ τυχεῖν αἰσχυρῶν 1. δόξης] ἐλπίδος Gu. 16. τῶν om. Gr. hic et in gl. interlineari. 4. τοῖς θηλυκοῖς—προσάπτουσιν] τὰ θηλυκὰ ἄρθρα ἔσθ' ὅτε ἀρσενικῶς 17. ὥσπερ δηλονότι Gr. (qui verba ἐκφέρουσιν Gu. ὅστις γὰρ—τιθεμένη habet). δηλονότι 5. Σοφοκλέους] Aj. 291. ὥσπερ I. ib. οὔτε] τὸ οὔτε Gu. 25. μηδὲν] μὴ M. 6. Ἰσοκράτει] P. 55 C. πραγμάτων, ἡγουν ἀσχήμων, οὐ κατ' ἀξίαν, τουτέστι παρὰ τὴν ἀξίαν, παρὰ τὸ πρέπον. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr.
- 3.515 375. ὅστις: ὅστις οὖν οὐκ ἠθὰς τῶν κακῶν, φέρει ἀκουσίως μὲν· λυπεῖται γὰρ ὁ αὐχὴν ἐν τῷ καμάτῳ. Fl. 33. ἄπτεσθαι. Gu.
- 3.516 376. φέρει: τῷ τῶν κακῶν ζυγῷ τὸν αὐχένα ἐντιθεὶς ἀλγεῖ. M. ὑπομένει. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. ταῦτα. Gu. τὸ αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῷ σύναπτε πρὸς τὸ φέρει μὲν, οὐ πρὸς τὸ ἀλγεῖ δέ. Bar. 74.

Gu. ἀλγεῖ: ἄχθεται. Gr. διὰ τὸ ἀσύνηθες. Gu. ἐντιθείς: ὑποβαλὼν. Fl. 56. Gu. ζυγῶ: ἡγουν ἀνάγκη. Gu. πρωθύστερον. Gu.

3.517 377. θανών: ἡγουν ἀποθανών. Fl. 17. μάλλον: ἐκ παραλλήλου. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. περισσοτέρως. Gu. κρεῖττον ἂν εἶη θανεῖν ἐν εὐτυχίᾳ ἢ ζῶν ἐν ἀτυχίᾳ ὑπάρχειν. Fl. 33.

3.518 378. μὴ καλῶς: ἀλλὰ δυστυχῶς. Fl. 17. τὸ γὰρ μὴ ζῆν καλῶς μέγας πόνος ἐστί. Fl. 33.

3.519 379. δεινὸς χαρακτήρ: δυσχερές ἐστι, φησὶ, τὸ ἐξ ἀγαθῶν ἀγαθὸν γενόμενον τὸν χαρακτήρα καὶ τὸ φρόνημα τῆς εὐγενείας ἀπορρίψαι καὶ ἀφανίσει. Ἄλλως. ἱκανὸς ἐστὶ χαρακτήρ καὶ φανερόν ἐπὶ ἀνθρώποις τὸ ἀγαθὸν γενέσθαι. ἱκανή, φησὶ, καὶ ἔνδοξος φρόνησις ἐν τοῖς ἀνθρώποις τὸ ἐξ ἀγαθῶν ἀγαθὸν προελθεῖν, καὶ ἐπὶ πολὺ θαυμαζόμενοι καὶ δοξαζόμενοι γίνονται οἱ παρασκευάζοντες ἑαυτοὺς ἀξίους εἶναι τῆς εὐγενείας. οἶον, τοῖς ἄξια τῆς εὐγενείας διαπραττομένοις ἐπεκτείνεται τὸ ὄνομα τῆς εὐγενείας ἐπὶ πλεόν καὶ ἔνδοξότερον γίνεται. A.M. Ἄλλως εἰς τὸ αὐτό. σαφές, φανερόν καὶ πρόδηλος χαρακτήρ τὸ ἀπὸ ἀγαθῶν γενέσθαι, οἶον ἀπὸ εὐγενοῦς προελθὼν πᾶσιν εὐδιάγνωστός ἐστι καὶ ἐπὶ πολὺ θαυμάζονται καὶ δοξάζονται οἱ αὐτοὺς ἀξίους τῆς εὐγενείας παρασκευάζοντες, ἡγουν ἄξια τῆς εὐγενείας διαπραττομένοις ἐπεκτείνεται τὸ ὄνομα τῆς εὐγενείας ἐπὶ πλεόν καὶ ἔνδοξότεροι γίνονται, ὥσπερ καὶ ἡ Πολυξένη ἄξια 3. οὐκ ἡθὰς] οὐκ ἠθήσε Fl. Sensus πολὺ—ἐνδοξότεροι γίνονται adscripta postulat οὐκ ἡθὰς vel οὐκ ἐγεύσατο. sunt v. 381. 18. ἱκανὸς ἐστὶ—γενέσθαι om. A. 22. εἶναι om. A. 19. φησὶ om. A. ib. οἶον—ἐνδοξότερον γίνεται] Haec 20. προελθεῖν] καὶ γενέσθαι addit A. pars acholii in M. non hoc loco legitur, ib. θαυμαζόμενοι καὶ δοξαζόμενοι] δοξαζόμενοι sed ad v. 381. ubi ἐνδοξότεροι καὶ θαυμαζόμενοι A. Illud γίνονται, quod est etiam in Fl. 10. est in Fl. 10. in quo verba καὶ ἐπὶ 27. αὐτοῦς] αὐτοῦς A. τῆς ἑαυτῆς εὐγενείας πέπραχεν. εἴλετο γὰρ θανεῖν ἢ δούλη ὑπάρχειν. ἢ δὲ σύνταξις οὕτω, δεινὸς χαρακτήρ καὶ ἐπίσημος ἐν βροτοῖς τὸ ἀπὸ ἐσθλῶν γενέσθαι (λείπει δὲ ἡ ἀπὸ πρόθεσις) καὶ ἐπὶ πλεόν ἔρχεται τὸ ὄνομα τῆς εὐγενείας ἐν τοῖς ἀξίοις αὐτῆς τῆς εὐγενείας. πολλοὶ γὰρ εὐγενεῖς, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ πλεόν ἔρχεται τὸ ὄνομα τούτων μὴ τὰ τῆς εὐγενείας πραττόντων ἄξια. A.

3.520 δεινὸς χαρακτήρ: ἐκπλαγεῖς ὁ χορὸς πρὸς τοὺς τῆς Πολυξένης λόγους, ὡς μετὰ φρονήματος εἰρημένους μάλα γενναίου, φησὶ, μεγάλως χαρακτηρίζει καὶ δηλοποιεῖ τὸν εὐγενῆ ἢ εὐγένεια· πρὸς γὰρ τὴν εὐγενῆ αὐτοῦ φύσιν καὶ τοὺς λόγους ποιεῖται· καὶ δηλὸς τοῖς οὐκ εἰδόσιν αὐτὸν γίνεται. Ἄλλως. ὅστις ἐστὶν εὐγενὴς καὶ γένους λαμπροῦ χαρακτηρίζει ἑαυτὸν καλοῖς λόγοις καὶ ἡθεσι, καὶ δηλὸς τοῖς οὐκ εἰδόσι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἐντεῦθεν καθίσταται. καὶ τὸ τῆς εὐγενείας ὄνομα μέγιστον τότε γίνεται ὅταν οἱ διαδεξάμενοι τοῦτο ἄξια τούτου δρῶσιν, ὁποῖόν τι καὶ νῦν γέγονεν. B. Gu. I. Ἄλλως. ἐπιτήδειος χαρακτήρ, ἥτοι σφραγὶς καὶ σημεῖον, καὶ ἐπίσημος, ἡγουν διάδηλος, ἐν βροτοῖς, τὸ γενέσθαι τινὰ δηλονότι ἀπὸ ἐσθλῶν καὶ εὐγενῶν. καὶ ἐπὶ μείζον ἔρχεται, ἥτοι αὐξάνει καὶ πλεόν γίνεται, τὸ ὄνομα τῆς εὐγενείας τοῖς ἀξίοις, ἢ ὑπὸ τῶν πραττόντων ἀνάξια τῆς εὐγενείας. I. τὸ ἐξ ἀγαθῶν καὶ εὐγενῶν τινὰ γενέσθαι ἱκανόν ἐστὶν εἰς γνωριμότητα καὶ χαρακτηρισμὸν ἐν τοῖς ἀνθρώποις· εἰ γὰρ τοι καὶ ὁ γεννηθεὶς ἐξ εὐγενῶν μὴ ἔχη τινὰ ἀγαθὴν καὶ καλὴν πράξιν, ὅμως ἐκ τῆς τῶν γονέων περιφανείας ἄριστος καὶ αὐτὸς εἶναι ὑπολαμβάνεται· εἰ δὲ καὶ τῆς εὐγενείας ἄξια πράττει τι, ἐπὶ πλεόν τῆς εὐγενείας αὐτῶν αὖξεται καὶ ἐνδοξότερος γίνεται. Fl. 17.

3.521 379. δεινός: μέγας. Fl. 17. ἐπιτήδειος. Gr. δεξιός, μέγας. 1. εἴλετο γὰρ] Fort. προείλετο, aut 10. καὶ δηλός—γίνεται. Ἄλλως om. μάλλον addendum post θανεῖν. B. 7. ὁ χορὸς om. I. 12. καλοῖς] καλοῖς αὐτοῦ Gu. 8. μάλα om. I. 13. τὴν ψυχὴν] τὴν τύχην Gu. ib. In Gu. verba μεγάλως—ποιεῖται ib. τὸ om. B. I. aliud scholion per se constituunt; 14. τότε] τοῦτο B. I. quae autem sequuntur καὶ ib. γίνεται] γίνετα Gu. δηλός —ἄλλως, in eodem desunt. 21. γνωριμότητα, de

quo v. dixi MATTH. in Thesaurο vol. 2. p. 688., restitui 9. εὐγενῆ ἢ εὐγένεια] εὐγένεια τὸν pro γνωριμώτατον. εὐγενῆ B. Gu. χαρακτηρ: τύπος. Fl. 6. σφραγίς. Gr. κάπησημος: ἐπίσημος, φανερός, ἔνδοξος. M. κυρίως ἐπίσημον ἀργύριον τὸ κεχαραγμένον, καὶ ἄσημον τὸ μὴ κεχαραγμένον, καὶ παράσημον τὸ παρακεχαραγμένον. ἀπὸ τούτων δὲ καὶ ἐπίσημος ὁ διάδηλος ἀπλῶς, καὶ ἄσημος ὁ ἄδηλος καὶ ἀφανής, καὶ παράσημος ὁ βεβλαμμένος τι μέρος. Gr. I. κατάδηλος. Fl. 17. φοβερόν ἐστι τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἄθλιον ὁ ὑψηλὸς χαρακτηρ, ἡγουν ἄνθρωπος ἐξ ἀγαθῶν γονέων, τοῦ γενέσθαι ἄσημος καὶ ἀφανής, ὅτι τῆς εὐγενείας τὸ ὄνομα αἰσχύνεται, Fl. 33. διάδηλος. Gr. φανερός. Gu.

- 3.522 380. ἐσθλῶν: τὸ ἐξ ἀγαθῶν προγόνων. M. εὐγενῶν. Gr. γονέων. Gu.
- 3.523 γενέσθαι: προαχθῆναι, γεννηθῆναι. Fl. 17. Gu. καπὶ μεῖζον ἔρχεται: αὐξάνει. Gr. αὖξεται. Gu.
- 3.524 381. τοῖσιν ἀξίοις: τῆς εὐγενείας. οἶον, τοῖς ἄξια τῆς εὐγενείας διαπραττομένοις ἐπεκτείνεται τὸ ὄνομα τῆς εὐγενείας ἐπὶ πλέον καὶ ἐνδοξότεροι γίνονται. M. ἀπὸ τῶν ἀξίων τῆς εὐγενείας. Fl. 17. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr.
- 3.525 τοῖσιν ἀξίοις: ταύτης. Gu. τοῖς ἡξιωμένοις ἐκείνου. Gu. ἐπὶ πλέον τὸ ὄνομα τῆς εὐγενείας αὐτῷ αὖξεται, καὶ ἀξιειπαιετώτερος καὶ ἐνδοξότερος γίνεται, εἰ καὶ τὰ τῆς εὐγενείας ἄξια διαπραττόντο· πολλοὶ γὰρ εὐγενεῖς, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ πλέον ἔρχεται τὸ ὄνομα τῶν μὴ τῆς εὐγενείας πραττόντων ἄξια. Gu.
- 3.526 382.—388. καλῶς μὲν: ὧ θύγατερ, καλῶς μὲν εἶπας, ἀλλὰ τῷ καλῷ ἔνεστι καὶ λύπη. εἰ δὲ πρέπει γενέσθαι τιμὴν τῷ Ἀχιλλεῖ καὶ φυγεῖν ὑμᾶς, ὧ Ὀδυσσεῦ, μέμψιν, τὴν Πολυξένην μὴ κτείνετε, ἐμὲ δὲ ἄγοντες πρὸς τὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως κεντεῖτε καὶ σφάζετε, μὴ φεΐδεσθε, ἐμοῦ δηλονότι· ἐγὼ γὰρ ἔτεκον τὸν Πάριν, ὃς ὤλεσε τὸν Ἀχιλλέα τρώσας διὰ τόξου. I.
- 3.527 382. καλῶς μὲν εἶπας: διὰ τὸ εἰπεῖν “τὸ γὰρ ζῆν μὴ καλῶς.” Gu. καλῶς μὲν εἶπας: τὸ καλῶς λέγειν ἐνίοτε μὲν τὸ κεκαλλιεπημένα 3. καὶ παράσημον] καὶ om. I. ὑπὸ, quod est in Gr. 4. ἀπλῶς] τὸ ἀπλῶς Gr. 30. κεκαλλιεπημένα King. καλλιεπημένα 7. μέρος] μέρος Bar. Gr. I. Ex Fl. 17. ad καλῶς 11. προαχθῆναι om. Fl. 17. Ad adscriptum affertur ἐνδεῶς γενέσθαι in Gu. adscriptum τινά. σωφότερον (sic). 16. ἀπὸ] Libri partim sic partim ῥήματα λέγειν δηλοῖ, ἐνίοτε δὲ τὸ ὀρθῶς καὶ ἀληθῶς λέγειν, ὡς ἐνταῦθα. Gr. I. εἶπας: ὅτι βούλη ἀποθανεῖν. Fl. 21.
- 3.528 ἀλλὰ τῷ καλῷ λύπη πρόσσεστιν: ἔνεστιν. Gr. ἀλλὰ τῷ τοιούτῳ, ἡγουν τῷ νομιζομένῳ σοι καλῷ, τουτέστι τῷ θανάτῳ, λύπη. Gu.
- 3.529 384. χάριν: τιμὴν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. Mosq. εἰ δὲ δεῖ καὶ πρέπει τῷ τοῦ Πηλέως υἱῷ Ἀχιλλεῖ γεννηθῆναι χάριν, καὶ ἀποφυγεῖν τὸ ὄνειδος τοῦ στρατοῦ, τήνδε μὴ φονεύσητε. Fl. 33.
- 3.530 385. ὑμᾶς: ἐπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸν Ὀδυσσεά. M. τοὺς Ἑλλήνας. ἐπιστρέφει πρὸς τὸν Ὀδυσσεά. Fl. 21. μὴ κτείνετε: ἡγουν μὴ φονεύσετε. Fl. 17.
- 3.531 386. ἡμᾶς δ': ἡμᾶς δὲ ἄγητε εἰς τὴν θυσίαν τοῦ Ἀχιλλέως. Fl. 33. ἄγοντες: ἄγω ποτὲ μὲν σημαίνει τὸ ἐνάγω καὶ ἔλκω, οἶον ἄγω σε εἰς δουλείαν, ποτὲ δὲ τὸ διάγω καὶ διατρίβω, ὡς τὸ “ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν” παρὰ Σοφοκλεῖ, ποτὲ δὲ τὸ ἔχω, ὡς τὸ “ἄγει ἡ θάλασσα γαλήνην,” ποτὲ δὲ τὸ τελῶ, ὡς τὸ “ἐορτὴν ἄγει τὸ ἔθνος,” ποτὲ δὲ τὸ ἡγοῦμαι, ὡς τὸ “τοὺς νόμους μεγάλους ἄγω.” B. πρὸς πυράν: πυρὰ τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ νεκρῷ ἀπτόμενον, καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ τὸ πῦρ ἄπτεται. I.
- 3.532 387. κεντεῖτε: κτείνετε. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. σφάζετε. Gu. μὴ φεΐδεσθ': ἡγουν μὴ ἀκριβολογεῖσθε. Fl. 17. ἐλεήσατε. Fl. 21. 56. ἔλεον λαμβάνετε. Gu. τέκον: ἔτεκον. Gr. ἐγέννησα. Fl. 17. Πάριν: ἡγουν τὸν Ἀλέξανδρον. Fl. 17. ἐμὲ κτείνετε, μὴ ἐλεήσητε. ἐγὼ ἔτεκον τὸν Πάριν, ἥτοι τὸν Ἀλέξανδρον. Fl. 33.
- 3.533

388. ὤλεσεν: ἔφθειρε. Fl. 17. ἐφόνευσεν. Fl. 2. 6. 9. 56. 59. 76. Gr. τόξοις βαλὼν: λέγεται γὰρ κληθῆναι αὐτὸν πρὸς τοῦ Πριάμου ὡς φίλον, καὶ φονευθῆναι πρὸς Ἀλεξάνδρου διὰ βέλους. Bar. 74. βαλὼν: τὸν παῖδα, τὸν Ἀχιλλέα. Fl. 17. τιτρώσας. Fl. 21. ὅστις ἐποίησε ταῦτα τὰ κακὰ, ὅστις καὶ διὰ τοξεύματος ἀνείλε τὸν παῖδα τῆς Θέτιδος, ἡγουν τὸν Ἀχιλλέα. Fl. 33. σημείωσαι ὅτι εἰς Τροίαν ἐφονεύθη ὁ Ἀχιλλεὺς ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου νυμφοστολικῶς πορευόμενος· περιπλεξάμενος γὰρ αὐτὸν ὁ Ἀλέξανδρος χάριν ἀσπασμοῦ διεχειρίσατο αὐτὸν μαχαίρα. ἄλλοι δέ φασιν ὡς ἀντικρὺς αὐτοῦ στὰς ἔτρωσεν αὐτὸν μετὰ βέλους. Gu.

3. 534 389. οὐ ὃ γεραία: οὐ σὲ ἀποθανεῖν, γεραία, ἠτήσατο τοὺς Ἀχαιοὺς τὸ φάντασμα τοῦ Ἀχιλλέως, ἀλλὰ ταύτην ἠτήσατο. Gr. I. φησὶν ὁ Ὀδυσσεὺς, οὐδαμῶς σὲ, ὦ γεραία, ἠτήσατο τὸ τοῦ Ἀχιλλέως φάντασμα, ἀλλὰ ταύτην, ἥτοι τὴν Πολυξένην. ἡ δὲ Ἑκάβη φησὶν, εἰ τὸ φάντασμα ἐκείνην ἠτήσατο, ἀλλ' ὑμεῖς με συμφονεύσατε τῇ θυγατρὶ. A. οὐχὶ σὲ τὸ τοῦ Ἀχιλλέως ὄραμα ἠτήσατο τοὺς Ἕλληνας, ἀλλὰ ταύτην. Fl. 33.

3. 535 390. ἠτήσατο: ἐξήτησεν. Fl. 17.

3. 536 391—393. ὑμεῖς δέ: ἀλληλογραφία καὶ ἀμοιβαῖα. Gu. ἀλλὰ κἂν ὑμεῖς σὺν τῇ θυγατρὶ με ἀποκτείνετε, καὶ διπλῇ πόσις αἵματος τῇ τε γῇ γενήσεται καὶ τῷ αἰτοῦντι Ἀχιλλεῖ. I.

3. 537 ὑμεῖς δέ μ' ἀλλά: ὑπέρθεσις ἀλλ' ὑμεῖς. M. οὐκ ἔστι τὸ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ κἂν, ὡς οἶονταί τινες, ἀλλ' οὕτως ἔχει· εἰποῦσα γὰρ ἡ Ἑκάβη πρὸς Ὀδυσσεά τὸ “ἡμᾶς δ' ἄγοντες πρὸς πυρὰν Ἀχιλλέως κεντεῖτε,” ἐπεὶ παρ' αὐτοῦ ἤκουσεν ὡς οὐκ αὐτὴν, ἀλλὰ τὴν θυγατέρα Ἀχιλλεὺς ἠτήσατο, φησὶν, ὑμεῖς δέ, ἐπεὶ οὐ βούλεσθε ἐμὲ μόνην ἀποκτινύναι, ἀλλὰ σὺν τῇ θυγατρὶ φονεύσατε. Gu. I. ὑμεῖς δέ: εἰ καὶ τὸ φάντασμα ἐκείνην ἤτησεν, ἀλλ' ὑμεῖς με σὺν τῇ θυγατρὶ φονεύσατε. M.

3. 538 392. καὶ δις τόσον: διπλοῦν γενήσεται τὸ πόμα τοῦ αἵματος τῇ γῇ καὶ τῷ νεκρῷ, ἐὰν κάμῃ συσφάζητε τῇ παιδί μου. A.

3. 539 τόσον: ὁπόσον. Fl. 17. καὶ διπλὸν γενήσεται τὸ τῆς σφαγῆς αἷμα, ἢ διπλὸν πόμα τὸ αἷμα γενήσεται τῷ ζητουμένῳ νεκρῷ. Fl. 33. κατ' εἰρωνείαν. Gu.

3. 540 394. ἄλις κόρης σῆς: ἀντὶ τοῦ αὐτὴ μόνῃ ἀρκεῖ. οὐ γὰρ ἄλλος θάνατος πρὸς ἄλλῳ· οὐ θέλομεν γὰρ ὀφείλειν καὶ τὸν σὸν θάνατον. A. ἱκανῶς ἔχει ὁ θάνατος τῆς σῆς θυγατρὸς· οὐκ ἄξιον προσενεχθῆναι καὶ ἕτερον σφαγιάσαι· εἴθε μὴδὲ τόνδε ὠφείλομεν ποιεῖσθαι. I.

3. 541 ἄλις: ἀρκοῦντως. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gr. οὐ οὐ προσενεκτέος. M. Fl. 17. οὐκ ἄξιος προσφέρεσθαι. Fl. 6. 9. 1. οὐ σὲ—Ἀχιλλέως] Haec partim 16. ἀποκτινύναι] ἀποκτεῖναι I. in M. σὲ ὦ γεραία, φησὶ, κατθανεῖν 17. εἰ καὶ—ἤτησεν] Haec etiam νεῖν ἠτήσατο τὸ φάντασμα ἀχιλλέως. Fl. 10. ib. τοὺς Ἀχαιοὺς om. I. 23. διπλοῦν et πόσις gl. sunt in Gu. 13. ἡ Ἑκάβη] ἡ om. I. 29. ποιεῖσθαι] ποιῆσθαι I. 21. 56. 59. 76. Gr. κοιμιστέος, ληπτέος. Gu. ἀρκετός ἐστιν ὁ τῆς κόρης θάνατος, οὐκ ὠφείλομεν ἄλλον ὑπὲρ ἄλλου σφάζαι. Fl. 33.

3. 542 395. πρὸς ἄλλῳ: ἐπ' ἄλλῳ θανάτῳ. Fl. 6. 9. 21. 56. 76. Gr. τόνδ' ὠφείλομεν: τὸν τῆς θυγατρὸς σου θάνατον ἐχρεωστοῦμεν. Fl. 6. 9. 21. 56. 76. μὴδὲ τόνδ' ὠφείλομεν: ἀντὶ τοῦ οὐ γὰρ ἀναγκάσεις με συναποκτεῖναί σε τῇ θυγατρὶ σου. A. εἴθε μὴδὲ τοῦτον ἐχρεωστοῦμεν. Gr.

3. 543 396. πολλή γ' ἀνάγκη: λείπει τὸ ἐστί. M. ἀνάγκη ἐστὶ συν ἀποθανεῖν με τῇ θυγατρὶ. I. ἀνάγκη: ἐστὶν ἐμοὶ δηλονότι. Fl. 21. ἐπεὶ τὰ μετὰ ἀνάγκης δούλης. Fl. 10.

3. 544 397. πῶς; οὐ γὰρ οἶδα δεσπότης: εἰπούσης τῆς Ἑκάβης ὡς ἀνάγκη συναποθανεῖν τῇ θυγατρὶ μου, φησὶν ὁ Ὀδυσσεὺς, πῶς; οὐ γὰρ δοῦλός εἰμι, ἵνα μετὰ ἀνάγκης δεσποτῶν διαπράττωμαί τι. πρῶτός εἰμι ἐν τῷ στρατῷ καὶ ὃ θέλω ποιήσω. οὐ γὰρ ὑπ' ἄλλου προστάς σομαι, ἵνα εἰπόντος ἐκείνου σφαγῇτω καὶ ἡ Ἑκάβη ἀκούσω τούτου. A. πῶς λέγεις συναποθανεῖν; οὐ γὰρ οἶδα ὅτι κέκτημαι δεσπότην σὲ, τοῦτό με ποιῆσαι ἀναγκάσοντα. I. πῶς; ποιήσω τοῦτο δηλονότι; ἡγουν

οὐ δύναμαι. καὶ γὰρ ἐγὼ κέκτημαι δεσπότης, ἡγουν κυρίου, τὸν Ἀγαμέμνονα καὶ τὸν Μενέλαον, καὶ οὐκ οἶδα τί βουλήσονται ἐκεῖνοι ἐν τούτῳ. Fl. 21. πῶς; ἔστιν ἀνάγκη. Gu. θέλεις ἀποθανεῖν; οὐ γὰρ ἀναγκάσεις με συναποκτενεῖν σε τῇ σῇ θυγατρὶ· οὐ γὰρ ἔχω σε κυρίαν καὶ δεσπότηριαν, ὥς τὸ προσταχθέν σοι πληρώσω καὶ ὑπακούσομαι. Gu. οὐ γὰρ οἶδα δεσπότης κεκτημένος; τὸ οἶδα κεκτημένος οὐκ ἔστι περίφρασις Ἀττικὴ ἀντὶ τοῦ κέκτημαι, ἀλλὰ οὕτω νόει· οὐ γὰρ οἶδα ὅτι δεσπότης ἔχω. Gu. δεσπότης; ἡγουν αὐθέντας. Fl. 17. κεκτημένος; ἔχων. Fl. 56. οὐ δοῦλός εἰμι, ἵνα μετὰ ἀνάγκης δεσποτῶν διαπράττωμαί τι. M. Fl. 19. ἐπεὶ τὰ μετὰ ἀνάγκης δούλοις πρέπει. M.

- 3.545 398. ὅποια κισσός; καθάπερ κισσοῦ δρυὸς ἀντιλαμβάνεται περιπλακέντος, καὶ γὰρ ταύτης μεταλαμβάνομαι καὶ οὐ χωρισθήσομαι αὐτῆς ἀναιρουμένης, ἀλλὰ σὺν αὐτῇ θνήσκειν βούλομαι. M. καθάπερ ὁ κισσὸς ἀντιλαμβάνεται καὶ περιπλέκεται τῇ δρυϊ, τὸν αὐτὸν καὶ γὰρ τρόπον ταύτης λάβωμαι καὶ οὐ χωρισθήσομαι. Ἄλλως, κισσός ἐστὶν εἶδος δένδρου μικροῦ, ὅπερ καὶ ἐν ταῖς ἀμπέλοις συνεχῶς ἀνέρχεται καὶ εἰλίσσεται ἐν αὐταῖς, ἀναφέρεται δὲ Διονύσῳ. εἰς νάρθηκα γὰρ ἔπλεον τὸ αὐτὸ φυτὸν καὶ οὕτως ἐχόρευον αἱ Βάκχαι τῷ Διονύσῳ. A. ὥσπερ ὁ κισσὸς ἔχεται τῆς δρυὸς, οὕτως ἔξομαι αὐτῆς. I. ὅποια; καθά. Fl. 17. ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ ὥς. Fl. 6. 9. 56. 59. 76. Gr. τοιαύτη ἔσομαι ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ ὥς ἔχεται, οὕτω τῆς Πολυξένης ἄψομαι. Fl. 21. ὅπως; οὕτως. Gr. τὸ ὅπως ἀντὶ τοῦ ὥσπερ, ἀντὶ τοῦ πῶς, ἀντὶ τοῦ ἵνα, ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ, καὶ ἀντὶ τοῦ οὕτως. Gu. ἔξομαι; ἄψομαι. Gr. περιπλακῶ. Gu.
- 3.546 399. οὐκ ἦν γε πείθῃ: ἐὰν πείθῃ τοῖς σοφωτέροις σου, οὐδαμῶς τοῦτο ποιήσεις, τὸ συσφαγιασθῆναι σε τῇ θυγατρὶ, ἀλλὰ καταλείψεις αὐτὴν μόνην. A. οὐχ ἔξῃ, οὐ ποιήσεις τοῦτο, τὸ ἔξεσθαι δηλονότι τῆς θυγατρὸς, ἦν πείθῃ τοῖς φρονιμωτέροις σου. I. οὐκ: μὴ οὕτως ποιήσης, μὴ ἄψῃ τῆς θυγατρὸς. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. μηδαμῶς τοῦτο ποιήσεις. Fl. 10. σοφωτέροις: φρονιμωτέροις. Gr.
- 3.547 400. ὥς—μεθήσομαι: γίνωσκε ὅτι οὐκ ἀποστήσομαι τῆς παιδὸς, οὐδ' ἀπολύσω αὐτὴν ἐθελοντῆς. I. ὥς: γίνωσκε ὅτι. Gr. τὸ ὥς, εἰ μὲν συνάψεις πρὸς τὸ μεθήσομαι, ἀντὶ τοῦ ὄντως ἐρεῖς, εἰ δὲ πρὸς τὸ ἐκοῦσα, ἀντὶ τοῦ καθά. Gu. ἐκοῦσα: θέλουσα. Fl. 21. ἐκοντί. τὸ ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρήματος. Gu. μεθήσομαι: καταλείψω. Fl. 17. χωρισθήσομαι. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. χωρισθήσομαι, ἀπολύσω. Gr. ἀπολειφθῶ. Gu. ταύτης μοι δὲ τῆς παιδὸς ἐκοῦσα οὐ χωρισθήσομαι, οὐκ ἔασομαι. Fl. 33.
- 3.548 401. ἀλλ' οὐδ': ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ ἀπελεύσομαι ἀπολιπὼν τήνδε. I. αὐτοῦ: αὐτόθι παρὰ σοί. M. μήν: ἄργον. Gu.
- 3.549 402—416. μήτερ, πιθοῦ μοι: ὦ μήτερ, πείσθητί μοι, καὶ σὺ, 5. κισσός—] Idem scholion in νύσῳ· ἐν τῷ νάρθηκι γὰρ ἐπέπλεκτο Fl. 17. verbis leviter mutatis, κισσὸς αὐτὸ τὸ φυτὸν, καὶ οὕτως ἐχόρευον αἱ ἐστὶν εἶδος δένδρου. καίπερ ἐν ταῖς Βάκχαις ἔμπροσθεν τῷ Διονύσῳ. ἀμπέλοις συνεχῶς ἔρχεται καὶ εἰλίσσεται 9. τῆς Matth. pro τοῦ. ἐν αὐταῖς ἀναφέρεται δὲ ἐν Διο- Ὀδυσσεῦ, ἐνδίδου τοῖς γεννήτορσιν ὀργιζομένοις πρεπόντως, σύ τε, ὦ ἀθλία, τοῖς ἄρχουσι μὴ πολέμει. θέλεις πεσεῖν πρὸς τὸ ἔδαφος, τραυματίσαι τὸ σὸν γεροντικὸν σῶμα, βιαίως ἀποπεμπομένη, καὶ ἀτιμασθῆναι, ὑπὸ νεανικοῦ βραχίονος σπαραχθεῖσα καὶ συρεῖσα. μὴ σύ γε πάθῃς ταῦτα· οὐ γὰρ ἄξιον παθεῖν. ἀλλ', ὦ προσφιλὴς μήτερ, δός μοι τὴν γλυκυτάτην σου χεῖρα καὶ τὴν παρειὰν προσερεῖσαι τῇ ἐμῇ παρηΐδι, ὅτι οὐ μετὰ ταῦτα, ἀλλὰ νῦν τελευταῖον θεάσομαι τὸν κύκλον τοῦ ἡλίου. τέλος δὲ δὴ λαμβάνεις τῶν ἐμῶν προσαγορεύσεων καὶ λαλιῶν. ὦ μήτερ, ὦ τεκοῦσα, ἀπέρχομαι εἰς τὸν Ἀἰδὴν ἀνύμφευτος καὶ ἄμοιρος ὑμεναίων, ὧν ἔπρεπεν ἐμὲ λαχεῖν δηλονότι. ὦ θύγατερ, ἐγὼ δὲ δουλεύσω ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ. I. πιθοῦ: πείσθητι. Gr. Λαερτίου: ἀντὶ τοῦ Λαέρτου. M.

- 3.550 403. χάλα: τὸ χάλα ἐκ μεταφορᾶς τῶν τῆς νεὸς προτόνων εἴρηται, ἃ τεταμένα, ὅταν ἄνεμός τις συμβῇ, χαλῶσιν οἱ ναῦται, ἵνα μὴ τῇ τούτων τάσει καὶ τῇ τοῦ πνεύματος φορᾷ τὸ πλοῖον ὑποβρύχιον γένηται. Gu. σύγγνωθι γονοῖς. Fl. 21. ὑποχώρει, ἐνδίδου, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ὑποχαλόντων τὸν πόδα πολλοῦ ὄντος ἀνέμου ἐν τῷ ἀρμένῳ τοῦ πλοίου. A.M. Fl. 10. ὑπόπιπτε, ὕπικε. Gu. θυμουμένοις: τοῖς λυπουμένοις. Fl. 33. ὀργιζομένοις. Gr.
- 3.551 404. σύ τ': μήτερ Ἑκάβη. Fl. 21. σὺ, ὦ τάλαινα, τοῖς βασιλεῦσι μὴ ἔριζε. Fl. 33. κρατοῦσι: ἐνδόξοις. Fl. 17. τοῖς ἄρχουσι. Gr. βασιλεῦσιν. Gu. μάχον: ἀντιτεῖνοι. Fl. 6. μάχου; κατὰ Ἀττικοὺς δοτικῇ, κατὰ δὲ κοινοὺς αἰτιατικῇ, ὥσπερ καὶ τὸ ναυμαχῶ. Gu.
- 3.552 405. βούλει: βούλει καταπεσεῖν καὶ πρὸς ὁδὸν ἐλκῶθηναι. Fl. 33. πρὸς οὐδας: πρὸς τὸ ἔδαφος. Gr. ἐλκῶσαι: ἀντὶ τοῦ τραυματίσαι. M. ἀντὶ τοῦ ἔλκου καὶ τραυμάτων πληρῶσαι τὸν σὸν γηραιὸν χρῶτα. A.
- 3.553 406. γέροντα χρῶτα: τὸ σὸν γηραιὸν σῶμα. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. ἀπλοῦν ἀντὶ κτητικοῦ. Gu. τὴν δὲ γεγηρακυῖαν πρόσοψιν, μετὰ βίας πατουμένη. Fl. 33. πρὸς βίαν ὠθουμένη: 16. γονεῦσι Matth. 17. τὸν πόδα A. τῇ ποδιᾷ M. (i. e. ib. ὑποχώρει om. Fl. 10. τὰ πόδια) τὰ ἰστία διὰ Fl. 10. Verba ib. ἐνδίδου—πλοίου] Brevius ἐνδίδου, ἐν τῷ ἀρμένῳ τοῦ πλοίου om. A. et, ἀπὸ τῶν χαλόντων τὰ ἰστία Gr. opīnor, M. Bar. 26. τραυματίσαι etiam Gr. βιαίως ἐκκρουομένη, βιαστικῶς διωκομένη. Cant. πρὸς βίαν: βιαίως. Ἀττικόν. βιαστικῶς ἀποπεμπομένη. Gu.
- 3.554 407. ἀσχημονῆσαι: ἄσχημον πρᾶγμα παθεῖν. Cant. Gr. ἀτιμασθῆναι. Gu. νέου: νέος γάρ ἐστιν Ὀδυσσεύς. Fl. 21. καὶ ἀπὸ νεαροῦ βραχίονος ἀσχημονῆσαι. Fl. 33. ἰσχυροῦ. Gu.
- 3.555 408. σπασθεῖς: συρεῖσα. Gr. ἐλκυσθεῖσα. Fl. 33. ἃ πείσῃ: ἅτινα πάθῃς. M. ἅπερ πάθῃς, ἣν μὴ μοι πείθῃ. Gu. ἅπερ πάθῃ, εἴθε μὴ πείσοις σύ. ὑποτακτικὸν ἀντὶ εὐκτικοῦ. Fl. 21. ἄξιον: ἔστι παθεῖν σὲ ταῦτα δηλονότι. Fl. 21. ἅπερ μὴ πεισθῇς οὐκ ἔστιν ἄξιον. Fl. 33. τοῦτο παθεῖν. Gu.
- 3.556 409. φίλη: ἀγαπητή. Fl. 21. ἡδίστην: γλυκεῖν. M. Fl. 21. εὐφράντην. Gu.
- 3.557 410. προσβαλεῖν: τουτέστιν ἐρεῖσαι καὶ πλησιάσαι τῇ ἐμῇ. Fl. 59. περιπλακῆναι, προσμῖξαι. Fl. 6. δός μοι τὴν παρειὰν τὴν σὴν προσεγγίσαι τῇ ἐμῇ. Fl. 33. ἐρεῖσαι. Gr. πλησιάσαι. Gu.
- 3.558 411. ὥς οὐποτ': ὅτι οὐποτε ἐσόψομαι. Fl. 21. ὅτι οὐδέποτε. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. νῦν: ὁρῶ. Fl. 21. πανύστατα: ἀντὶ τοῦ ὕστατον. Gr. Fl. 21. τέλειον. Fl. 21. τελευταῖον. Gu. ὥς οὐδέποτε ὄψομαι τὸ ἡλιακὸν φῶς. νῦν δὲ ἔστι μοι τὸ ἔσχατον πάντων. Fl. 33.
- 3.559 412. ἀκτῖνα: τὸ φῶς. πρῶτον ἢ ἀκτὶς ὑποπίπτει τῇ ὄψει, εἴτα ὁ δίσκος. Gu. κύκλον: τὸν ὅλον περιφραστικῶς. Fl. 17.
- 3.560 413. τέλος: πλήρωμα. οὐ γὰρ προσομιλήσω σοι τοῦ λοιποῦ. A. Gu. τέλος δ' ἔχῃ: γρ. τέλος δ' ἔχει. Gr. προσφθεγμάτων: ἡγουν τῶν ῥημάτων, τῶν λέξεων. Fl. 17. προσαγορεύσεων. Gr. ἀντὶ τοῦ τὰ ἐμὰ προσφθέγματα. Fl. 21. τῶν ἐμῶν λόγων τὸ τέλος εἴληφεν. Fl. 33.
- 3.561 414. ὦ μήτερ, ὦ τεκοῦσα, ἅπειμι δὴ κάτω: ταῦτα λεγούσης τῆς Πολυξένης ἀπεκρίθη ἡ Εκάβη, ἡμεῖς ἐν φάει δουλεύσομεν· ἡ δὲ Πολυξένη πρὸς ταῦτα οὐκ ἀπεκρίθη, ἀλλ' ἔχεται τῶν αὐτῶν λόγων, κἂν ἀμοιβαῖοι φαίνωνται οἱ στίχοι. οὕτως γὰρ ἐστὶν ἡ ἀκολουθία τούτων, ὦ μήτερ, ὁ τεκοῦσα, ἅπειμι δὴ κάτω ἄνυμφος, ἄνυμναιος, ἄνευ τῶν ἐπὶ γάμῳ λεγομένων ὕμνων, ἐκεῖ δ' ἐν Ἄιδου κείσομαι χωρὺς σέθεν, ἀντὶ τοῦ σοῦ. ἡ μὲν δὲ ἐβόα Ἑκάβη ἐκείνης λαλούσης, ὅπως 16. ὅτι habet M. 25. ἀντὶ τοῦ] τὸ Gu. 33. ἡ μὲν δὴ] ἡ μὲν δὲ A. ἀποκριθῇ καὶ εἴπῃ αὐτῇ τι, καὶ οὐκ ἀντεῖπεν αὐτῇ μέχρι τοῦ στίχου τοῦ λέγοντος “τί σοι πρὸς Ἑκτορ' ἢ γέροντ' εἴπω πόσιν;” A. ὦ τεκοῦσα: ἡγουν ἡ γεννήσασα. Fl. 17. κάτω, ἐν Ἄιδῃ. Fl. 10.
- 3.562 ἅπειμι: πορεύομαι ἐν τῷ θανάτῳ. Fl. 33.
- 3.563

415. ἐν φάει: ἐγὼ ἐν τῷ βίῳ δουλεύσω, δούλη ἔσομαι. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἐν τῷ βίῳ. Gr. ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ. Gu. Πο. λυξένη οὐκ ἀπεκρίθη πρὸς ταῦτα, ἀλλ' ἔχεται τῶν αὐτῶν λόγων ἀπὸ τοῦ “ὦ μητερ” μέχρι τοῦ “τί σοι πρὸς Ἑκτορα,” καὶ ἀμοιβαῖοι φαίνονται οἱ στίχοι. Gu.
- 3.564 416. ἄνυμφος: χυρὶς γάμου. Fl. 17. ἄνευ γάμου. Gu. ἔπεται τοῦ λόγου. Fl. 21. ἄπειμι κάτω δηλονότι. M. Fl. 10. ἀνυμέναιος: ἀμελχδητος. Fl. 56. χωρὶς ὕμνων. Fl. 17. ἀπέρχομαι δηλονότι. Gr.
- 3.565 ἀνυμέναιος: ἄμοιρος ὑμεναίων. Gr. ὑμένας λέγουσι τὰ περιλαμβάνοντα σπλάγχνον ἢ τι τοιοῦτο λεπτότατον, σπερ δέρμα· ἐπεκράτησε δὲ ἰδίως λέγεσθαι ὑμένα τὸν τῆς παρθενίας, οὗ διαρηγνυμένου τῇ συνουσίᾳ οὐκέτι τό θῆλυ πρὸς παρθενίαν ἐστί. διὸ καὶ λέγεται ἀπὸ τούτου ὑμέναιος ἢ ἐπιθαλάμιος ὡδὴ, ἡγουν ἢ ἐπὶ τῷ γάμῳ καὶ τῇ διαρρήξει τούτου τοῦ ὑμένος ἄδομένη, ἀφ' οὗ ὕμνος, ὃς ἐπὶ θεοῦ μὲν καὶ θείων ἀνδρῶν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ λέγεται, ἐτάχθη δὲ ὅμως λέγεσθαι καὶ ἐπὶ τῆς ἀπλῶς ὡδῆς, καθὼς λέγουσιν ὕμνοπόλους τοὺς ποιητὰς ἥτοι τοὺς ἀναστρεφόμενους περὶ τὴν ὡδὴν ἀπλῶς, ἡγουν τὴν ἐμμελῆ συνθήκην καὶ ἔμμετρον. λέγεται ὕμνος καὶ ἡ φήμη καὶ διαλάλησις, καθὼς λέγεται παρὰ Σοφοκλεῖ τὸ “βαῖα μὲν, αἰεὶ δ' ὕμνούμενα.” κατὰ τοῦτο δὴ τὸ τελευταῖον σημαινόμενον λέγεται τὸ “προθέλυμνον ἔπεσε τὸ δένδρον,” ἡγουν οὕτως ἔπεσεν ὡς εἰς φῶς προαχθῆναι καὶ τὸ μέρος ἐκεῖνο αὐτοῦ, δι' οὗ θέλει τὸ ὄνομα καὶ τὴν μνήμην, τουτέστι τὴν ρίζαν. ταύτης γὰρ σωζομένης, εἰ καὶ πᾶν ἐκκοπεῖται τὸ δένδρον, βλαστήσειεν ἄν τι ἀπ' αὐτῆς, ὃ φυλάξει τοῦνομα καὶ τὴν μνήμην τοῦ δένδρου. εἰ δ' ἀπολοῖτο αὕτη, καὶ ἡ τοῦ δένδρου πᾶσα ἐλπίς καὶ μνήμη συναπόλλυται. ὁσάκις δὲ λέγει ὁ Ὅμηρος προθέλυμνον, ὅτι τὸ προβεβλησθαι καὶ ῥύεσθαι ἐπισπᾶται ὄνομα καὶ μνήμην. λέγεται καὶ πρόρριζον ἔπεσε τὸ δένδρον ὁμοίως, ἡγουν οὕτως 17. διὸ καὶ Matt. διὸ καὶ τῆς 24. Σοφοκλεῖ] Aj. 292. ubi βαί', παρθενίας ὁ ὕμνην Gu. αἰεὶ δ' ὕμνούμενα. ἔπεσεν ὡς καὶ τὴν ρίζαν αὐτοῦ ἀνασπασθῆναι καὶ εἰς φῶς προαχθῆναι. Gu.
- 3.566 ὦν: νυμφεύματος καὶ ὑμεναίου. Gr. θαλαμίων ὕμνων. Gu.
- 3.567 τυχεῖν: ἐπιτυχεῖν. Fl. 17. ἀνύμφευτος, μὴ τυχοῦσα ἄσμάτων γαμικῶν. ὑμέναιον λέγεται ἄσμα, ὃ ἄδουσιν ἐν τοῖς γάμοις τοῖς νεογνοῖς νυμφίοις. Fl. 33.
- 3.568 417. οἰκτρά: ἐλεεινή. M. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. Gr. διαφέρει οἰκτρὸς τοῦ ἀθλίου· οἰκτρὸς γὰρ λέγεται ὁ ἄξιος ἐλέους, ἀπὸ τοῦ οἶκτος, ἢ ἐλεημοσύνη, ἄθλιος δὲ ὁ πολλὰ δεινὰ πάσχων καὶ ὑπομένων, ἀπὸ τοῦ ἀθλῶ τὸ καρτερῶ. Fl. 17. ἄξια οἴκτου καὶ ἐλέους, διὰ τὸ τιῷ θανάτῳ ἄωρον. Gu.
- 3.569 ἀθλία: δυστυχής. Fl. 17. δυστυχῆς διὰ τὴν σὴν στέρησιν. Gu δ' ἐγώ: συναλιφὴ τῶν δύο ἔστι δὲ ἐγώ. M.
- 3.570 418. ἐκεῖ: ἐν τῷ τόπῳ. (τοῦ Ἰδου add. Gu.) Fl. 17. ἐν Ἰδου: ἐλλειπτικῶς ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Ἰδου. Fl. 21.
- 3.571 419. οἴμοι, τί δρᾶσω: οἴμοι, τί ποιήσω, εἰς ποῖαν τύχην καταντήσω, ποῖον τέλος ἔξω τοῦ βίου, ποῦ πληρώσω τὸν βίον. I. ποῖ: χρονικόν. Fl. 59. Gr. τελευτήσω: πληρώσω, τελέσω. ἡγουν μέχρι τίνος ζήσομαι; ἀχθομένη τῇ ἐαυτῆς ζωῇ τοῦτό φησιν. Cant. Gr. πῶς τὸ τέλος δράξω τοῦ βίου. M.
- 3.572 420. δούλη θανοῦμαι: οὗσα πατρὸς ἐλευθέρου, ἥτοι βασιλέως. ἐλεύθερος κατὰ ψυχὴν καὶ ἐλεύθερος κατὰ σῶμα, ὃ καλῶς ἐκτραφεῖς, ἥτοι εὐτυχῶς καὶ ἐλευθερίως. ὁμοίως καὶ δοῦλος· καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ σώματος ὁ ἐωνημένος, ἐπὶ δὲ ψυχῆς ὁ κόλαξ. ἀπελεύθερος δὲ ὁ ἀργυρώνητος μὲν πρῶτον, εἴτα ἐλευθερωθεὶς, ὃ δὲ ἐλευθερώσας αὐτὸν πάτρων, καὶ κλίνεται πάτρωνος. I. δούλη: ὡς δούλη θνήσκω ἢ πρόσθεν ὑπάρχουσα βασιλέως θυγάτηρ. Fl. 33. ἐλευθέρου: κυρίου. Fl. 21. ἡγουν ἀκαταδουλώτου, ἢ εὐτυχῶς καὶ καλῶς τραφέντος, ἡγουν βασιλέως. Gu.

- 3.573 421. ἡμεῖς δέ: ἀποθανούμεθα ἢ ἐσμέν. Gu. ἡμεῖς δὲ πεντήκοντά γ' ἄμμοροι τέκνων: ἐζήτῃται ἐνταῦθα πῶς δέκα καὶ ἐννέα παῖδας ποιήσασα Ἐκάβη πεντήκοντα ἑαυτὴν παίδων ἀμέτοχόν φησι. καὶ φαμέν ὡς συμπεριεῖληφε τοὺς νόθους παῖδας τοῦ Πριάμου σὺν τοῖς ἑαυτῆς. A. ἡμεῖς δὲ ἄμμοροι καὶ ἐστερημένοι πεντήκοντα 31. δέκα καὶ ἐννέα] δεκαεννέα in scholio proximo 1. τέκνων. ἰθ' ἐγέννησεν αὕτη αὔξουσα δὲ τὸ πάθος ν' λέγει, ἢ ὅτι συμπεριλαμβάνει καὶ τοὺς νόθους τοῦ Πριάμου παῖδας σὺν τοῖς παισὶν ἑαυτῆς διὰ τὴν διάθεσιν τοῦ ἀνδρός. Gu. I. πεντήκοντα αὔξουσα τὸ πάθος φησί· ἰθ' γὰρ μόνους παῖδας ἐγέννησεν. καὶ Ὅμηρος “ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος ἦσαν.” ἢ ὅτι ἐμπεριλαμβάνει τοὺς νόθους διὰ τὴν διάθεσιν τοῦ ἀνδρός. M. Fl. 10. σύλληψις δὲ λέγεται ὁ τρόπος· οὐδὲ γὰρ αὕτη ἐγέννησεν, ὁ δὲ Πρίαμος ἐξ ἄλλων γυναικῶν. M. τί ν' λέγει; ὅτι ν' τέκνα ἐποίησεν ὁ Πρίαμος. Fl. 33. ἄμμοροι: ἀμέτοχοι. M. Fl. 2. ἐστερημένοι. Fl. 56. Gu.
- 3.574 422. τί σοι πρὸς Ἑκτορα: τί βούλει ἔνεκα σοῦ εἶπω πρὸς τὸν Ἑκτορα, ἢ πρὸς τὸν γέροντα Πριάμον τὸν σὸν ἄνδρα: μῆνυε πασῶν γυναικῶν ἀθλιωτάτην. Gr. I. τί σοι: τί εἶπω πρὸς τὸν Ἑκτορα καὶ τὸν σὸν ἄνδρα καὶ σύνοικον Fl. 33. εἶπω: ἀγορεύσω. Fl. 10. πόσιν: ἄνδρα. Gr.
- 3.575 423. ἄγγελλε: ἐκείνοις. Fl. 17. εἶπέ. Fl. 21. ἀθλιωτάτην: οὔσαν δυστυχεστάτην. Fl. 17. 56. εἶναι. Fl. 21. τὸ ὑπερθετικὸν ἀντὶ συγκριτικοῦ. Gu.
- 3.576 424. ὦ στέρνα μαστοῖ θ' : ταῦτά φησιν ὡς ἀσπαζομένη τοὺς τῆς μητρός μαστούς. A. περιπτυσσομένη τὴν μητέρα ταῦτά φησίν. Gu. Fl. 10. I. ὦ τῆς πρὶν τοῦ προσήκοντος καιροῦ ἀθλίας τύχης. 1. στέρνα: στήθη. Fl. 21. 59. ἡδέως: γλυκέως. Fl. 21.
- 3.577 425. ὦ τῆς: φεῦ, ἔνεκα Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. Gr. χάριν, ἔνεκεν. Fl. 17. τῆς ἀθλίας καὶ πρὸ καιροῦ σου τύχης. Fl. 33. ἁώρου: ἀκαίρου. Fl. 56. Gu. ταχυθανάτου, μήπω γηρασάσης, τουτέστι νέας. M. Gu. τύχης: ἡμῶν δηλονότι. Fl. 21.
- 3.578 426. χαῖρ, ὦ τεκοῦσα: κἀνταῦθα οὐκ ἀμοιβαῖοι εἰσιν οἱ λόγοι, ἀλλὰ διὰ μέσου φησὶν Ἐκάβη, ὅπως ἀποκριθῇ αὐτῇ, καὶ οὐκ ἀντιλέγει. οὕτως γὰρ ἐστὶν ὁ νοῦς καὶ ἡ σύνταξις, χαῖρ, ὦ τεκοῦσα, 1. v] ταῦτα Gu. reliquis omissis. 2. σὺν τοῖς] σὺν om. I. 19. περιπτυσσομένη Gu. περιπλεκοπαισὶν ib. om. Gu. μένη I. Verba περιπτυσσομένη (sic) 4. Ὅμηρος] Il. 24, 496. τὴν μητέρα τοῦτο (sic etiam Gu.) φησὶν 5. ἰῆς om. Fl. 10.. sunt etiam in M. 16. ἔνεκα σοῦ εἶπω] ἵν' εἶπω ἔνεκα 27. κἀνταῦθα] Eespicit ad ea quae annotaverat de στίχοις ἀμοιγέροντα] 11. γέροντα τὸν πόσιν Gr., βαίοις ad v. 414. χαῖρε Κασάνδρα τ' ἐμοί, ὃ τ' ἐν φιλίπποις Θραξὶ Πολύδωρος, καὶ λεγοῦσης ταῦτα Πολυξένης λέγει καὶ ἡ Ἐκάβη διὰ μέσου, χαίρουσιν ἄλλοι, καὶ ἂν ζῇ Πολύδωρος ἀπιστῶ. τοῦ ὄνειρου γὰρ ἐμνημόνευσεν ὃν εἶδε περὶ ἐκείνου ἐν ἀρχῇ τοῦ δράματος, καὶ τότε ἀποκρίνεται αὐτῇ Πολυξένη καὶ λέγει περὶ τοῦ Πολυδώρου, ζῇ καὶ θανούσης σου καλύψει τοὺς σοὺς ὀφθαλμούς. A.
- 3.579 χαῖρ' ὦ τεκοῦσα: τὸ ἐμοί οὐ πρὸς τὸ Κασάνδρα ἐστὶν, (εἰ γὰρ ἦν οὕτω, διὰ τοῦ ἡ ὥφειλε γράφεσθαι) ἀλλὰ πρὸς τὸ χαῖρε· σύναπτε δὲ καὶ πρὸς ἀμφοτέρω, χαῖρέ μοι, ὦ τεκοῦσα, καὶ χαῖρέ μοι, ὦ Κασάνδρα. I. ἐμοί: σχετικόν. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. Gr. τεκοῦσα: ἡ γεννήσασά με. Fl. 17. μήτερ ἐμή. Fl. 21. Κασάνδρα: ἀδελφή. Fl. 21. 56. ἡ Κασάνδρα ἀδελφὴ ἦν τῆς Πολυξένης. Fl. 33.
- 3.580 427. χαίρουσιν ἄλλοι: μητρὶ δ' οὐκ ἔστι τὸ χαίρειν δηλονότι. I. χαίρουσιν: οἱ φονεύοντες, οἱ Ἑλληνες. Gu. χαρά γρ. τόδε. M.
- 3.581 428. ὃ τ': ἀπὸ κοινοῦ τὸ χαίρέτω. M. Fl. 10. χαῖρε καὶ ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς Πολύδωρος ὁ ὑπάρχων ἐν τοῖς ἱππικοῖς Θραξίν. G. I. ὃ τε ἐν τοῖς πολεμίοις Θραξίν ὁ Πολύδωρος, ὁ ἐμὸς ἀδελφός. Fl. 33.
- 3.582 429. εἰ ζῇ γ', ἀπιστῶ δέ: οὕτως εἰς πάντα δυστυχῆς εἰμι ὥστε καὶ περὶ ἐκείνου ἀπιστῶ εἰ ζῇ. M. οὕτως εἰμὶ δυστυχῆς ὡς οὐ πιστεύω ζῆν τὸν Πολύδωρον. A. τοῦ ὄνειρου γὰρ ἐμνημόνευσεν, ὃν

- εἶδε περὶ ἐκείνου ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ δράματος. Gu. εἰ ζῇ γε: χαίρησεται δηλονότι· ἀπιστῶ δὲ, ὅτι οὕτω κατὰ πάντα δυστυχῶ. I. πάντα: ἐν πᾶσι. Fl. 21. δυστυχῶ: ὥστε ἀπιστεῖν εἰ ζῇ. Fl. 10.
- 3.583 430. ζῇ: δηλονότι. Fl. 59. ἐκεῖνος. Fl. 17. θανούσης: σοῦ. Fl. 17. 59. 76. Gr. συγκλείσει: ἀσφαλίσαι. Fl. 17. καλύψει. Fl. 21. Gu.
- 3.584 431. τέθηκ' ἔγωγε: ἐγὼ πρὶν τοῦ θανεῖν ὑπὸ τῶν κακῶν τέθηκα. M. πρὸ τοῦ θανεῖν με τὸν φυσικὸν θάνατον τέθηκα ὑπὸ τῶν περιεχόντων με κακῶν. Gu. πρὶν: πρὸ τοῦ. Fl. 56. Gu.
- 3.585 432. κόμιζ', Ὀδυσσεῦ: περικαλύψας τὴν κεφαλὴν ἱματίῳ, ὅτι πρὸ τοῦ σφαγῆναι ἐκτέτηκα τὴν καρδίαν. I. κόμιζ': ἄπαγε πρὸς 16. χαίρέτω] χαῖρε Fl. 10. 18. Πολύδωρος ὁ ὑπάρχων] ὁ πολὺδωρος ὁ ὑπάρξων Gr. τὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως. Gu. ἀντίπτωσις. ἄπαγε, καλύψας τὴν κεφαλὴν τοῖς ἱματίοις. Fl. 10. ὦ Ὀδυσσεῦ, περιθεὶς τῇ ἐμῇ κάρᾳ τὰ βασιλικά μοι πέπλα, καὶ ἀποκόμισόν με. Fl. 33. ἀμφιθεὶς: σκεπάσας. Fl. 6. 9. 21. 5. 59. 76. Gr. περικαλύψας διὰ τὸ κόσμιον. Gu. κάρᾳ: κοινῶς μὲν ἡ κρὰς λέγεται, τῆς κρατὸς, ἡ δὲ τραγωδία καὶ τὸ κρᾶτα λέγει οὐδετέρως, ὡς τὸ κάρᾳ ἡ δὲ κάρᾳ τῶν νεωτέρων ἐστίν. I. πέπλοις: ἐν. Fl. 17. σκεπάσμασιν. Fl. 21. τοῖς σοῖς ἢ τοῖς ἐμοῖς. Gu.
- 3.586 433. ἐκτέτηκα: τὸ τήκεσθαι κυρίως ἐπὶ χιόνος λέγεται καὶ κηροῦ καὶ τῶν κατ' ὀλίγον ἀναλίσκομένων, καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ τῶν καταπιπτόντων ὑπὸ λύπης καὶ διαρροεμένων. B. Gu. I. δεδάμακα. Fl. 17. ἔλυσσας. El. 21. ἐξετάκην τὴν ἑμαυτοῦ καρδίαν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. ἐδάμασσα. Fl. 56. Gu. ἤγουν κατακέκομαι τὴν ψυχὴν, ἐδαμάσθην. Gu. καρδίαν: τὴν ἑμαυτῆς καρδίαν ἐκτέτηκα τοῖς θρήνοις τῆς μητρὸς, κἀγὰ δὲ ταύτην ἐκτέκω. A.M. ἐμήν. Fl. 10. ἐξεπλάγην τῇ καρδίᾳ τοῖς θρήνοις τῆς ἐμῆς μητρὸς. Fl. 33.
- 3.587 434. θρήνοισι: ἐν. El. 10. ἐκτέκω: πάλιν. Fl. 10. δαμάζω. El. 17. 56. λύω. Fl. 21. γόοις: διὰ τῶν θρήνων. Fl. 17. θρήνοις. El. 56.
- 3.588 435. φῶς: ἔξεστί μοι προσφωνεῖν τὸ σὸν ὄνομα καὶ προσλέγειν· οὐ γὰρ ἀποκέκλεισμαι καὶ τοῦ λαλεῖν. A. προσειπεῖν γὰρ τὸ σὸν ὄνομα ἔξεστί μοι, ἤγουν ὁ καιρὸς ἐνδίδωσί μοι προσφωνῆσαι καὶ καλέσαι τὸ σὸν ὄνομα. I. ἔξεστί μοι: ἄδεια δέδοταί μοι. Fl. 17.
- 3.589 436. μέτεστι δ' οὐδέν: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπὶ πολὺ μέτεστί μοι τὸ φῶς ἀνακαλεῖσθαι, πλὴν ὅσον φθάσαι με εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως. ὅταν δὲ ἐκεῖ φθάσω, οὐκέτι προσφωνήσω σοι, δηλονότι ἕως οὗ τὴν ὁδὸν ταύτην τελειώσω καὶ φθάσω εἰς τὸν τοῦ Ἀχιλλέως τάφον, ἔκτοτε οὐκ ἴδω τὸ φῶς, οὔτε προσφθέγομαι αὐτό· σφαγῆσομαι γάρ. A. οὐδέν ἐστι τὸ μεταξὺ τῆς πυρᾶς τοῦ Ἀχιλλέως καὶ τοῦ ξίφους. M. Fl. 10. μετουσία δὲ ἔστι μοι σοῦ οὐδὲν πλέον ἢ καθ' ὅσον χρόνον ἵσταμαι μεταξὺ τοῦ ξίφους καὶ τοῦ τάφου τοῦ Ἀχιλλέως. I. μέτεστι, μετέχει ἐμοί. El. 21.
- 3.590 437. βαίνω: περιπατῶ, πορεύομαι. Fl. 6. περιπατῶ τὴν ὁδόν. Gu. πορεύομαι μέσον ἐν τῇ θυσίᾳ τοῦ Ἀχιλλέως ἢ ἀνάμεσον τῶν Ἑλλήνων πορεύομαι, οἵτινες τῆς θυσίας τοῦ Ἀχιλλέως ἐγένοντο σύνεργοι. Fl. 33. πυρᾶς: τοῦ τάφου. Gr.
- 3.591 438.—443. οἱ ἄγε προλείπω: φεῦ ἐγὼ ἐκλείπω· τὰ δὲ μέλη μου λύεται, πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν λείπω τὴν ζωὴν, αἱ δ' ἁρμονίαι λύονται τῶν μελῶν μου. ὦ θυγάτερ, πρόσψασαι τῆς σῆς μητρὸς, δὸς τὴν χεῖρα' μὴ μ' ἄτεκνον καταλείψῃς ἀπωλόμην, ὦ φίλοι γυναῖκες. οὕτω τὴν ἐκ τῆς Λακεδαιμονίας Ἑλένην θεασαίμην, τὴν ἀδελφὴν τοῦ Κάστορος καὶ Πολυδεύκου· διὰ γὰρ τῆς ωραιότητος καὶ τοῦ προσόντος αὐτὴ κάλλους αἰσχίστως καθεῖλε καὶ κατέστρεψε τὴν πρὶν εὐδαίμονα Τροίαν. I.
- 3.592 προλείπω: ἐκλείπω. Gr. ἀποψύχω. M. Fl. 6. 9. 17. 21. 56.
- 3.593 59. 76. Gr. πρὸ τοῦ καιροῦ οἴχομαι, πρὸ τοῦ φυσικοῦ θανάτου λείπω τὴν ψυχὴν, ἀντὶ τοῦ ἤδη θνήσκω. Gu. λύεται: τήκεται, φθείρονται. Fl. 21.

- 3.594 439. ἄψαι: ὑστερολογία. Gu. κρατήσοι. Fl. 17. ἐπιλαβοῦ. Fl. 56. ὦ θύγατερ, προσεγγίσαι τῆς σῆς μητρός. Fl. 33. ἔκτεινον: ἄπλωσον. Fl. 56. ἐξάπλωσον, δός. Gu.
- 3.595 440. δός: ἐπίδος μοι τὴν σὴν προσφιλεῖ χεῖρα, μή μ' ἄτεκνον ἀπολείπης. Fl. 33. μὴ λίπης: μὴ ἐάσεις. Fl. 96. ἀπωλόμην: ἐφθάρην. Fl. 17. 56. Gu. φίλαι: γυναῖκες, πρὸς τὸν χορὸν τοῦτο φησι. Fl. 21.
- 3.596 441. ὥς: οὕτως. M. εἶθε καὶ οὕτως. Fl. 59. καθὼς σέ, τέκνον, ὁρῶ, οὕτω καὶ τὴν ἀπὸ Λακεδαιμονίας Ἑλένην, τὴν σύγγονον τῶν Διοσκοούρων, διὰ τῶν ὀφθαλμῶν μου ἴδοιμι. Fl. 33. Λάκαιναν: τὴν Λακωνικὴν. Fl. 59. Gu. καὶ οὕτως. τὴν ἐκ τῆς Λακεδαιμονίας ἀδελφὴν τοῦ Κάστορος καὶ τοῦ Πολυδεύκου. Gr.
- 3.597 442. ἴδοιμι: θεασαίμην. Gr.
- 3.598 διὰ καλῶν: αἰσχιστος ὁ δύσμορφος ἐναντία γὰρ αἰσchrός καὶ καλός, καὶ αἰσχιστος καὶ κάλλιστος διὸ καὶ εἴρηται κατὰ σχῆμα ἀντίθετον τὸ διὰ καλῶν γὰρ ὀμμάτων αἰσχιστα. Cant. δι' εὐπρεπείας. M. Fl. 21. 59. 76. ἦτοι διὰ τὴν εὐμορφίαν αὐτῆς. Fl. 56. 20. προσφιλεῖ] προσφίλην Fl. 33. σχρς) καὶ κάλλος King. 30. αἰσchrός καὶ καλός] αἰσchrος(αῖ- 32. εὐπρεπείας] εὐπρέπειαν Florr. διὰ τὴν εὐπρέπειαν ἑαυτῆς. Fl. 10. διὰ τῆς προσοῦσης αὐτῇ ὥρας. Gu.
- 3.599 443. αἰσχιστα: αἰσchrά. Fl. 17. αἰσchrῶς. R. 56. αἰσχίστως. Gu. κάκιστα. Pl. 21. εἶλε: κατέλαβε. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. ἐκράτησε. Fl. 17. ἐπόρθησεν, ἔλαβεν. Gu. εὐδαίμονα: εὐτυχεστάτην. Fl. 56. ἦτις αἰσχίστως τὴν Τροίαν τὴν παμπλούσιον εἶλε καὶ ἠφάνισεν. Fl. 33.
- 3.600 444. τοῦ Ὀδυσσεὺς λαβόντος τὴν Πολυξένην καὶ ἀπερχομένου ἀνακλαίεται αὐτὴν ὁ χορὸς διὰ τὸ ἄδηλον καὶ τὸ μὴ εἰδέναι τί μέλ λει αὕτη παθεῖν. ὁ δὲ χορὸς οὗτός ἐστιν ἐκ Τρωάδων γυναικῶν, καὶ φησι πρὸς τὸν τῆς θαλάσσης ἄνεμον· ἀπὸ ἐνικοῦ δὲ δηλοῖ πάσας τὰς γυναῖκας ὁ ποιητής. φησὶ δὲ ταῦτα ὁ χορὸς. I.
- 3.601 446. ἀκάτους: ἄκατοι τὰ μικρὰ πλοῖα· ἐνταῦθα δὲ τὰς ναῦς. ἀπλῶς λέγει. B. Gr. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. ταχείας ναῦς. M. λίμοας: ἰδιὸν ἐστὶ τῆς ποιητικῆς τὸ χρῆσθαι ταῖς λίμναις ἀντὶ θαλασσῶν καὶ ταῖς θαλάσσαις ἀντὶ λιμνῶν. Fl. 17. λίμνην τὴν θάλασσαν φησιν ὁ Ὀμηρος “ ἥελιος δ' ἀνόρουσε λιπὼν περικαλλέα λίμνην” M. Fl. 10.
- 3.602 447. αὔρα: ὦ πνοὴ θαλασσία, ἥτις τὰς ταχείας ναῦς, τὰς ἐν τῇ θαλάσῃ τὴν πορείαν ποιουμένας, φέρεις ἐπὶ τὸ κύμα τῆς θαλάσσης, ποῦ με τὴν ἀθλίαν ἄξεις, ἦτοι πορευθῆναι ποιήσεις; I. ὦ πνοὴ ἀνέμου καὶ διὰ θαλάσσης κομίζουσα τοὺς πόντω πορευομένους, ἤγουν ἐν γιγλῶ, καὶ τὰς ταχείας ναῦς ἐπὶ τὸ κύμα τῆς θαλάσσης, ποῦ ἐμὲ τὴν ἀθλίαν διακομίσεις; Fl. 33.
- 3.603 αὔρα ἢ ἐξ ὑγροῦ ἀναπεμπομένη πνοὴ διὰ τοῦ υ· ἄθρα δὲ ἢ δούλη 10. αὕτη παθεῖν A. παθεῖν αὕτη I. 25. ἀρα] οὔρα Gr. I., ut ubique. . 11. φησὶ-ἄνεμον] In Gu. priora Correxi, etsi vix dubitandum quin· usque ad καὶ desunt et scholion in- inimae aetatis grammatici ipsi vicipit ab his verbis: τὸ εἶδος τοῦ τioso ut in aliis vocabulis multis χοροῦ ἐνταῦθα στάσιμον· κρὸς τὸν τῆς accentu usi sint: quod manifestum . θαλ. ἄν. φησὶν ὁ χορὸς οὔρα. Deinde est in proxima imperiti hominis omittit δέ et verba φησὶ δὲ ταῦτα ὁ annotatione, q̄i οὔρα secundum canonem corripi dicit, quod ab ne- 17. ὁ(ὁ om.M.) “Ὀμηρος] Od.3,1. mine factum, amiraturque produc- 22. πόντω πορευομένους] Videtur tum ab Euripide αὔρα esse. ποστοπορευομένους scripsisse Homeri ib. ἀναπεμπομένη] φερομένη Gr. ἐκεχemplo, qui ποντοπορεόειν dixit. φερομένη I. 23. γιγλῶ] Id est αγγιγλῶ. Vide ib. πνοὴ] ἐκπνοὴ Gr.: omisit I. Duang. Glossar. s. v. γιγλός. διὰ τοῦ β. Gr. I. τὸ αὔρα εἰ καὶ ὁ κανὼν βραχύνει, ἀλλ' οὗτος μακρὸν τοῦτο δέχεται, ὥς καὶ τὸ Φαίδρα ἐν ἑτέροις. καὶ Ἀριστοφάνης “αὔρα τις ἐξέπνευσε μυστικῶτάτη” λέγων. ἅτις δὲ γράφεται διὰ τὸ μέτρον ἄτε. I. ἥτις. M.
- 3.604

ὦ αὔρα ποντιάς, ποῦ με τὴν δυστυγῆ ἐπαγάγης, ἢ ποῖ τῶν νήσων, ἢ ποῖ τῶν τόπων, καὶ τίνι δούλῃ γενήσομαι; ἄρα εἰς τὸν ὄρμον τῆς Δωρίδος γῆς με ἀπάξεις ἢ τῆς Φθιάδος, ὅπου, εἰς τὴν Φθίαν, τὸν Ἀπιδανὸν ποταμὸν φασὶ ῥέειν, ἢ ποῦ ἀπὸ τῶν νήσων; ἄρα εἰς τὴν Δῆλόν με ἀπάξεις, ὅπου ὁ πρωτόγονος φοῖνιξ (πρωτόγονον δὲ εἶπεν αὐτὸν ὡς πρῶτον γεννηθέντα τῆς δάφνης) καὶ ἡ δάφνη κλάδους ἀνέφυσε μελλούσης τεκεῖν τῆς Λητοῦς τὸν Ἀπόλλωνα. ἢ εἰς Ἀθήνας με ἀγάγης, καὶ ἐν τῷ πέπλῳ, ἐν πάσσουσι τὰ τῆς Ἀθηνᾶς ἄθλα αἱ παρθένοι, καὶ σὺν ἐκείναις στίξω καὶ γράψω εἰς τὸν αὐτὸν πέπλον τὰ ταύτης ἄθλα καὶ τὴν τῶν Τιτάνων γενεάν, ἣν ὁ Ζεὺς κατέφλεξεν ἐν τῷ κεραυνῷ· ἔθος γὰρ ἦν τῷ τότε πάσσειν ἐν τοῖς πέπλοις τὰ τῶν ψευδωνύμων αὐτῶν ἄθλα θεῶν, καθὼς καὶ ἡμεῖς ἐν τοῖς πέπλοις νῦν γράφομεν ἵππους, ὄρνις καὶ τινα ἄλλα. τοὺς δὲ πέπλους οὐ μόνον παρθένοι ἔκαμνον, ἀλλὰ καὶ αἱ μὴ οὕτως ἔχουσαι. καὶ ὁ μὲν νοῦς ἐστὶ τοιοῦτος, ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· αὔρα ποντιάς αὔρα, ἥτις κομίζεις τὰς ἐν θαλάσῃ πορευομένας, ἥτοι ταχυτάτας, νῆας ἐπὶ τὸ κύμα τῆς θαλάσσης πῇ με τὴν μελέαν καὶ δυστυγῆ κομίσεις καὶ ἀγάγης (τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ πορεύσεις), καὶ πρὸς τίνος οἶκον ἀφίξομαι τὸ γὰρ “δουλόσυνος πρὸς οἶκον κτηθεῖς ἀφίξομαι” τοῦτο λέγει, πρὸς τίνος οἶκον ἀφίξομαι δούλῃ γενομένη. τὸ τῷ ἀντὶ γενικῆς, τὸ δὲ ἢ πρὸς τὸ αὔρα ἀποδοτέον, ἢ οὕτως, αὔρα ποντιάς, ποῖ με κομίσεις, ἢ εἰς τὸν ὄρμον τῆς Δωρίδος γῆς, καὶ τὰ λοιπὰ διὰ μέσου, ἢ εἰς τὸν ὄρμον τῆς Φθιάδος γῆς, ἔνθα τὸν Ἀπιδανὸν ποταμὸν τὸν πατέρα τῶν καλλίστων ὑδάτων φασὶ λιπαίνειν τὰ πεδία, ἢ ποῖ με τῶν νήσων ἐπάξεις τὴν τάλαιναν. τὸ δὲ ποῖ ἀπὸ κοινοῦ πεμπομένην ἐν τῇ ἀλιήρει κώπῃ ἔχουσαν ἐμὲ οἰκτρὰν βιοτὴν ἐν τοῖς οἴκοις, οὗ γενήσομαι δούλῃ, εἰς τὴν Δῆλόν με ἀπάξεις, ἔνθα πρωτόγονός τε φοῖνιξ καὶ ἡ δάφνη ἱεροὺς ἀνέσχε πτόρθους τῇ Λητοῖ φίλα ἀγάλματα καὶ δῶρα τῆς αὐτῆς ἐνδόξου ἀδίνος, καὶ σὺν ταῖς Δηλιάσι κόραις ὑμνήσω τῆς Ἀρτέμιδος θεᾶς τὴν χρυσοῦν περικεφαλαίαν καὶ τὰ τόξα, ἢ ἐν ταῖς 2. Ἀριστοφάνης] Ran. 317. Ἀθήναις, κάκεῖσε ἀπελθοῦσα ὑφανῶ ἐν τῷ κροκέῳ πέπλῳ τῆς καλλιδίφρου Ἀθηνᾶς τοὺς πῶλους, ποικίλλουσα αὐτοὺς ἐν ἀνθοβαφέσι τονίοις ἢ μεταξίοις. ἢ τῶν Τιτάνων γενεάν ὑφανῶ ἐν τῷ πέπλῳ, ἣν κομίζει ὁ Ζεὺς καὶ φαίνει ἐν ἀμφιπύρῳ φλογμῷ, ἥγουν κεραυνῷ. ὦμοι τῶν ἐμῶν γονέων καὶ πατέρων καὶ χθονός, ἥτις κατεστράφη φλεχθεῖσα ἐν πυρί. κατὰ γὰρ τὸ πῦρ, φησὶ, γενομένη ἡ πόλις αὕτη δορίληπτος καὶ δούλῃ τῶν Ἑλλήνων, ἐγὼ δ’ ἐν ξένη γῇ δούλῃ κληθήσομαι λιποῦσα τὴν Ἀσίαν δούλην θεράπαιναν τῆς Εὐρώπης, ἀλλάξασα τοὺς τῶν Ἑλλήνων θαλάμους ἀρ’ Αἰδοῦ. φησὶ γὰρ, κρεῖττον ἦν σφαγῆναί με ἢ δούλην γενέσθαι. πολλῶν γὰρ Τρωάδων γυναικῶν ἐφείσαντο οἱ Ἕλληνες χάριν τοῦ μοιχεύειν αὐτάς. A.

3. 605 πορεύσεις: πορεύομαι ἐγὼ καὶ πορεύω ἕτερον, ὡς ἐνταῦθα καὶ παρὰ Πλάτωνι “ὦ δὴ προστέτακται τοὺς ἐνθένδε ἐκεῖσε πορεύσαι.” B. Gr. I. ἥγουν κομίσεις, ἄξεις. Fl. 6. 9. 21. 59. 76. Gu. διαβιβάσεις. Fl. 56. διὰ τὴν πολυαρχίαν τοῦτο ἔφη, διστάσασα ἐν ποίῳ μέρει μέλλει τυχεῖν. Gu.
3. 606 446.—451. τῷ δουλόσυνος: τίνι δούλῃ ὀνομασθεῖσα πρὸς τὸν οἶκον ἀφίξομαι; M. πρὸς τίνος οἶκον δούλῃ κτηθεῖσα ἀφίξομαι; ἢ πορεύσεις με ἀπὸ κοινοῦ πρὸς τὸν ὄρμον τῆς Δωρίδος, ἢ εἰς τὸν ὄρμον τῆς Θετταλικῆς γῆς, ἥγουν εἰς τὰ Φάρσαλα. Gr. I.
3. 607 τῷ: τίνι. Fl. 10. 59.
3. 608 449. κτηθεῖσα: ὑποταγεῖσα, δοθεῖσα, πραθεῖσα. Fl. 46. ταχθεῖσα. Gu. ἀφίξομαι: γενήσομαι. Fl. 17. ἔλθω. Fl. 56. ἢ πορεύομαι ἢ παρρησιάσομαι. Fl. 33. πορεύομαι, παραγενήσομαι. Gu.
3. 609 450. ἢ Δωρίδος: ἄρα, φησὶν, εἰς τὸν ὄρμον τῆς Δωρίδος γῆς ἀφίξομαι, ἢ ἐπὶ τοῦ ὄρου τῆς Φθιάς. M. τὸ ἢ τὸ πρὸ τοῦ Δωρίδος ἢ ἀντὶ τοῦ ἄρα, ἢ διαζευκτικόν. Gu. I. οὐ πρὸς τὸ ἀφίξομαι τὸ ἢ Δωρίδος ἐστίν, ἀλλὰ πρὸς τὸ πορεύσεις· εἰ γὰρ καὶ ἐνταῦθα τὸ ἀφίξομαι νοεῖται, ἀλλὰ μετ’

ὀλίγον ἐλέγχεται, ὅταν λέγη τὸ ἢ νῆσον ἀλιήρει κώπα πεμπομέναν τάλαιναν· ἔδει γὰρ, εἰ πρὸς τὸ ἀφίξομαι 13. Πλάτωνι] Phaedon. p. 107 E. πρὸς τὸ δωρίδος Gu. Correxī ex I, ubi 19. τῆς Δωρίδος] ἡγουν τῆς πελοπον- haec infra post διαζευκτικόν leguntur νησιακῆς addit Gr. sic scripta, τὸ ἢ δὲ τὸ πρὸ τῆς δωρίδος 20. Θετταλικῆς] φθιάδος Gr. ἢ ἀντὶ τοῦ ἄρα, ἢ διαζευκτικόν. 27. τὸ ἢ τὸ πρὸ τοῦ Δωρίδος] τὸ ἢ τὸ 29. τὸ ἢ] τὴν Gu. ἦν, εὐθεῖαν εἰπεῖν πεμπομένα τάλαινα. νῦν δὲ ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι πρὸς τὸ πορεύσεις ἐστὶ τὸ ἢ Δωρίδος, τὸ δὲ τῷ δουλόσυνος πρὸς οἶκον κτηθεῖς· ἀφίξομαι διὰ μέσου. Gu. I. ἢ ἀντὶ τοῦ ἄρα. Fl. 50. 59. Δωρίδος: τῆς Πελοποννήσου. ἴσως καὶ διὰ τὸν Ἀγαμέμνονα λέγει τοῦτο. M. Gu. Fl. 10. ἢ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ τὸν ὄρμον. Fl. 33. αἶας: γῆς. M. Fl. 10. Δωρίδος γῆν λέγει τὴν Πελοπόννησον, Φθίαν δὲ τὴν Θετταλίαν διὰ τὸν Νεοπτόλεμον τὸν υἱὸν Ἀχιλλέως. A.

- 3.610 451. Φθιάδος: τῶν Φαρσάλων. Fl. 46. τῆς Θεσσαλίας διὰ τὸν Νεοπτόλεμον. M. Fl. 59. τῆς Θετταλίας, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. διὰ τὸν Ἀχιλλέως υἱὸν Νεοπτόλεμον. Gu.
- 3.611 451.—460. ἔνθα: ὅπου τὸν Ἀπιδανὸν τὸν γεννήτορα τῶν καλλίστων ὑδάτων λέγουσιν ἀρδεύειν τὰ πεδία· ἢ πορεύσεις με τὴν τάλαιναν πεμπομένην θαλασσίᾳ κώπῃ, ἐλεεινὴν ζωὴν ἔξουσιν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν δεσποτῶν, εἰς τὴν νῆσον τὴν Δῆλον, ὅπου πρωτοφανῆς φοῖνιξ καὶ δάφνη πρωτόγονος ἱεροὺς ἀνεβλάστησαν κλάδους χάριν τῆς Λητοῦς τῆς φίλης, εἰς τιμὴν τῆς ὠδίνος τῆς δίας, ἢ τῆς ἀπὸ τοῦ Διὸς, ἢ τῆς θαυμαστῆς. I.
- 3.612 454. Ἀπιδανόν: Ἀπιδανὸς ποταμὸς Θεσσαλίας. M. ὄνομα ποταμοῦ. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. Gr. λιπαίνειν: τὰ ἀπὸ Θεσσαλίας ἀρδεύειν· τὸ γὰρ ὕδωρ τρόφιμον. M. ἀρδεύειν. Gr. ἡγουν ποτίζειν. Bar. 74. Gu. οὐ χρὴ πεδία λιπαίνειν γράφειν, ἀλλὰ τὰς γυίας, ἵν' ἢ τροχαικὸν τὸ κῶλον, ὥς καὶ τῆς ἀντιστροφῆς. Bar. 74.
- 3.613 455. ἢ νάσων: ἀπὸ κοινοῦ τὸ πορεύσεις, ἢ εἰς τίνα τῶν νήσων με πορεύσεις. M. ἐπειδὴ ἐμνήσθη νήσων καὶ ἡ Δῆλος νήσός ἐστι. καὶ Ὅμηρος “Δῆλον δὴ ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ φοῖνικος νέον ἔρνος ἀπερχόμενον ἐνόησα.” λέγεται δὲ ἡ δάφνη πρῶτον ἐν Δήλῳ γενέσθαι καὶ ὁ φοῖνιξ. M. ἢ εἰς τὴν Δῆλον πορεύσεις. διὰ τὸν Ἀγαμέμνονα καὶ τοῦτο. Gu. καὶ τοῦτο ἴσως διὰ τὸν Ἀγαμέμνονα, ὃν φησιν Ὅμηρος “πολλῇσι νήσοισι καὶ Ἀργεὶ παντὶ ἀνάσσειν.” 1. πεμπομένα] πεμπομένη I. 26. Ὅμηρος] Od. 6. 163. Conf. 4. τῆς Ἰελοποννήσου] εἰς τὴν (εἰς τὴν 9. 334, 12. om. Gu.) πελοπόννησον Gu. Fl. 10. 29. ἴσως om. M. Legitur in ib. ἴσως καὶ om. Gu. καὶ om. Fl. 10. annotatione simili in v. 450. 5. λέγει τοῦτο om. M. Fl. 10. 30. ὃν φησιν] φησὶ καὶ Fl. 10. 22. οὐ χρὴ—] Scholion Triclinii. ib. Ὅμορος] Il. 2, 108. M. Fl. 10. ἀλιήρει δὲ τῇ ἐν ἀλὶ ἐρεσσομένη κώπῃ. M. Fl. 10. ἐν τῇ θαλάσῃ ἐρεσσομένη. Fl. 17. διὰ κώπης ἀλιήρους, ἡγουν ἢ ἐρέσσουσι κατὰ τὴν θάλασσαν. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. Gr. θαλασσίῳ. Gu.
- 3.614 ἀλιήρει κώπα: ἢ πορεύσεις με τὴν τάλαιναν πεμπομένην ἀλιήρει κώπῃ, ἐλεεινὴν ζωὴν ἔξουσιν ἐν οἴκοις εἰς τὴν νῆσον, ἔνθα καὶ φοῖνιξ πρωτόγονος καὶ δάφνη πρωτόγονος ἱεροὺς ἀνεβλάστησε κλάδους χάριν τῆς Λητοῦς τῆς φίλης εἰς τιμὴν τῆς ὠδίνος τῆς δίας, τουτέστιν εἰς τὴν Δῆλον. Gr. I.
- 3.615 456. κώπα: κώπη πόθεν ἐτυμολογεῖται ; ἀπὸ τοῦ κινεῖν τοὺς ὦπας καὶ τοὺς ὀφθαλμούς. Fl. 96. πεμπομένα: πορευομένα ἐμέ. Fl. 6. τάλαιναν: ἀθλίαν. Fl. 17.
- 3.616 457. οἰκτρὰν: ἐν οἷς ἀφίξομαι οἴκοις οἰκτρὰν ζωὴν ἔχουσα. M. Fl. 59. ταλαίπωρον βιοτάν. Fl. 33. ἔχουσιν: ἀντὶ τοῦ ἔξουσιν. Fl. 6. 9. 17. 21. 50. 59. 76. Gr.
- 3.617 458 Ζεὺς ταύτῃ συγ μγυναικῶν κυοφορίαις α παρεγένετο εἰς Ἀστερίαν τὴν νῆσον, μίαν τῶν Κυκλάδων τυγχάνουσαν, κάκεῖσε χθοῦσα καὶ ἀψαμένη δύο φυτῶν, ἐλαίας καὶ φοῖνικος, διδύμους παῖδας ἀπέτεκεν, Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα. οἱ δὲ φασιν ὅτι, ὀπηνίκα εἰς Ἀστερίαν τὴν νῆσον ἡ Λητὰὺ παρεγένετο τυγχάνουσα ἔγκυος εὐθέως ἐν τῇ γῇ τῆς εἰρημένης νήσου δύο

κάλλιστα φυτὰ ἀνεβλάστησαν, φοῖνιξ καὶ δάφνη, ἐναργὲς τεκμήριον τῆς τῶν παίδων τῶν δύο τῆς Λητοῦς ἀποτέξεως, Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος, ἥ καὶ ὡς ἀναθήματα παρὰ τῆς γῆς ἀνεδόθησαν τῆς καλλίστης καὶ περιφανοῦς ὠδίνος αὐτῆς· διὸ καὶ τὴν νῆσον μετωνόμασαν Δῆλον, ὅτι φανερόν καὶ ἐναργὲς σημεῖον ἐν αὐτῇ ἀνεδόθη τῆς τῶν εἰρημένων παίδων αὐτῆς ἀποτέξεως. Ἄλῳς εἰς τὸ ἔνθα πρωτόγονός τε φοῖνιξ, ὁ Ζεὺς κρυφίως τῆς ἰδίας γυναικὸς Ἥρας συμμιγείς τῇ Λητοῖ ἔγκυον ταύεποίησεν, τὴν δὲ γνοῦσα ἡ Ἥρα ἐδήλωσε τῇ Τῇ μὴ δέξασθαι αὐτὴν ἐν 6. ἔνθα καὶ—[ἱεροῦς] ἔνθα καὶ ὁ πρω- incipit in A. fol. 11. versum, lineis τόγονος φοῖνιξ (hoc accentu etiam tribus primis partim oblitteratis. Earum prima finitur literis ταύτη Gr) ἱερὸν 1. 8. δίας] ἴδας Gr. συγ, secunda κυοφορίαις, tertia τὴν 11. ὀφθαλμούς Fr. de Furia. Prima νῆσον μίαν. litera ὁ est in Fl. 56. 27. ἀποτέξεως] Hic in A. inter- 13. οἴκοις] οἰκοί Fl. 59. positum est scholion v. 450. Δω- 16. . . . Ζεὺς —] Ab hoc scholio ρίος-υἶὸν Ἀχιλλέως, τῷ καιρῷ τοῦ τοκετοῦ. τοῦτο γνοῦς ὁ Ζεὺς ἠξίωσε τὸν Ποσειδῶνα ἀναδοῦναι εἰς φῶς τὴν κάτωθεν παρ' αὐτοῦ οὔσαν πόλιν, ὃ καὶ πεποίηκεν ἀναδοῦς τὴν σήμερον καὶ οὔσαν νῆσον Δῆλον, ἐν ᾗ καὶ δύο κλάδοι ἐβλάστησαν, φοῖνιξ καὶ δάφνη, ἅτινα κρατήσασα ἡ Λητώ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ τοκετοῦ ἔτεκεν Ἀρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα. A.

3. 618 ἔνθα πρωτόγονος: φασὶ τὸν Δία πρὸς συνουσίαν ἐλθεῖν τῇ Λητοῖ, μαθοῦσαν δὲ τὴν Ἥραν τοῦτο ζηλοτυπήσασαν κελεῦσαι μὴ ἐν τῇ γῇ γεννησθαι δυνηθῆναι τὴν Λητώ· βιαζομένης δ' αὐτῆς πρὸς τὴν ἀποκύησιν, συνέταξεν ὁ Ζεὺς ρμῇν λαβόντα αὐτὴν ἀπάξαι εἰς Δῆλον. ἡ δὲ Δῆλος ἦν νῆσος, ὡς τινὲς μὲν φασιν, ἀναδοθεῖσα ἀπὸ θαλάσσης, ὡς τινὲς δὲ, κινουμένη πρῶτον καὶ τότε σταθεῖσα καὶ δῆλη γενομένη. εἰς ἣν Δῆλον ἡ Λητώ ἀφικομένη ἔτεκεν Ἀπόλλωνα καὶ Ἀρτεμιν, δύο φυτῶν ὑπὸ Διὸς τότε ἀναφυέντων, φοίνικος καὶ δάφνης, οἷς ἐρειδομένη εὐκόλως τὸ ἔμβρυον ἐξήγαγεν. ἐτιμᾶτο οὖν ἐν τῇ νήσῳ Ἀπόλλων καὶ Ἀρτεμις, ὡς ἐκεῖ γεννηθέντες. φασὶ δὲ ὡς ἡ Ἀρτεμις προεξέθορε τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ πρὸς τὸν τούτου τόκον Λητώ ἐμαιεύσατο. B. Gu. I.

3. 619 ἔνθα πρωτόγονος: ἡ Λητοῦς ἀδελφὴ Ἀστερία, φεύγουσα τὴν Διὸς μίξιν, μετέβαλλεν ἑαυτὴν εἰς ὄρτυγα καὶ ἤλατο εἰς θάλασσαν, καὶ γέγονε νῆσος ἥτις ρτυγία καὶ Ἀστερία ἐκαλεῖτο. ὕστερον δὲ τοῦ Διὸς συγγενομένου Λητοῖ, καὶ ποιήσαντος αὐτὴν ἔγκυον Ἀρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα ζήλω τῆς Ἥρας μήτε ἐν γῇ μήτε θαλάσση ὑποδεχομένη τῇ Λητοῖ πρὸς ἀπότεξιν, κελεύσας τῷ Ποσειδῶνι Ζεὺς, καὶ ἀνέδωκε ταύτην τὴν Ὀρτυγίαν καὶ Ἀστερίαν καλουμένην, πρότερον κρυνπτομένην τοῖς ὕδασι, ἔτι καὶ ὑποτρέμουσαν· καὶ ἐκ τοῦ φανῆναι αὐτὴν Δῆλον ὠνόμασεν. ἐκεῖ οὖν ἐλθοῦσα ἡ Λητώ, καὶ δάφνης καὶ φοίνικος πρώτως ἐκεῖ φανέντων ἀψαμένη τὴν Ἀρτεμιν γεννᾷ. ἡ δὲ 6. ἐλθεῖν] συνελθεῖν Gu. 13. οἷς ἐρειδομένη —ἐξήγαγε om. 1. 7. ἐν τῇ γῇ] ἐν γῷ Gu. 15. ἐκεῖ post γεννηθέντες Gu. 9. αὐτὴν om. 1. ib. φασὶ δὲ—ἐμαιεύσατο om. B. I. 10. μὲν om B. I. 22. μήτε ἐν γῇ-ὑποδεχομένη] Loib. ἀναδοθεῖσα] ἀναδοθεῖσαν Gu. cum corruptum sic fortasse sana- 11. τινὲς δὲ] δὲ τινες I. veris : μήτε γῆς μήτε θαλάσσης ὑποδε- ib. κινουμένη] κινουμένην Gu. χομένης, ut Ἀρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα ab ib. καὶ τότε] καὶ om. Gu. I. ὑποδεχ. pendean. Pro ἔγκυον in 12. εἰς ἣν Δῆλον ἡ Λητώ] ἐν ᾗ cod. erat ἔγκυρον. Nec sequentia sana sunt. MATH. Λητώ Gu. ταύτην μαιεύει, καὶ τίκτει καὶ τὸν Ἀπόλλωνα. καὶ Ἀρτεμις μὲν τὴν Δῆλον κατέσχεν, Ἀπόλλων δὲ εἰς Λυκίαν ἀπῆλθεν. Fl. 6. ὁ Ζεὺς τῇ Λητοῖ συμμιγείς, καὶ ζηλοτυπούσης ὑπὲρ τούτου τῆς Ἥρας, φοβούμενος ὁ Ζεὺς μή τι κακὸν ἐπάγοι τῇ Λητοῖ ἡ Ἥρα, κατὰ τὸ μέσον τῆς θαλάσσης ἀνεδόθη ἡ Δῆλος νῆσος, κάκεῖσε ταύτην ὁ Ζεὺς ἔπεμψε. καὶ μὴ ἔχουσα παραμυθίαν τινὰ ἔνεκα τῆς γέννας αὐτῆς, τότε πρώτως ἀνέδωκε τὸν τε φοίνικα καὶ τὴν δάφνην ἐκ τῆς γῆς εἰς παραμυθίαν αὐτῆς. τεκοῦσα δὲ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Ἀρτεμιν, ἀφιερῶθησαν τὰ τοιαῦτα φυτὰ τῷ Ἀπόλλωνι. διὰ τοῦτο καὶ ἱερὰ καλοῦνται. Fl. 59.

3. 620

ἔνθα: ἐν ἧ νήσῳ εἰς τὴν μὲν ἐκείνην Δῆλον ἀνεβλάστησεν τὸν φοῖνικα τε καὶ τὴν δάφνην. Fl. 21. καὶ Ὅμηρος “Δήλῳ δὴ ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ φοῖνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα.” Fl. 10. πρωτόγονον δὲ εἶπεν αὐτὸν ὡς πρῶτον γεννηθέντα τῆς δάφνης, καὶ ἡ δάφνη κλάδους ἀνέφυσε, μελλούσης τεκεῖν τῆς Λητοῦς τὸν Ἀπόλλωνα. I. ὁ τότε πρῶτως γεννηθεὶς ἐκ τῆς γῆς ὁ φοῖνιξ καὶ ἡ δάφνη. Fl. 59. κατὰ πρῶτην γένεσιν, ἐπιρρηματικῶς. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gr. πρωτοφυής. Gu.

3. 621 φοῖνιξ: ὅ τε φοῖνιξ καὶ ἡ δάφνη. M. τὸ φοῖνιξ καὶ τὸ κήρυξ μακρὰν ἔχει φύσει τὴν λήγουσαν, καὶ δῆλον ἀπὸ τῆς γενικῆς μακρὰν ἐχούσης τὴν παραλήγουσαν. I.
3. 622 459. δάφνα: καὶ δάφνη πρωτόγονος δηλονότι. Gr. ὡς ἀναδοθέντας τότε Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος χάριν ἱεροῦς τοὺς πτόρθους φησὶν. Gu. ἀνέσχε: ἀνεβλάστησε. Gr. ἀνέδωκε. Gu.
3. 623 461. ἄγαλμα: λείπει ἢ εἰς. M. Fl. 10. τιμὴν. Fl. 10. εἰς τέρψιν. Fl. 59. εἰς ἄγαλμα καὶ καλλώπισμα τῆς Λητοῦς. ταῦτα μὲν κατέχουσα ἀπεκύησε τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Ἄρτεμιν. M. Fl. 59. καλλώπισμα. Gu. δίας: τῆς θείας, ἢ ἀπὸ τοῦ Διὸς γενομένης. M. Fl. 10. εἰς τιμὴν τῆς γέννας τῆς δίας, ἢ τῆς ἀπὸ τοῦ Διὸς, 12. Ὅμηρος] Od. 6, 162. sic scripta, ἱεροῦς δὲ τοὺς πτόρθους φησὶν 14. πρωτόγονον δὲ—] Haec in I. ὡς ἄ.—τῆσιν, post quae in I. sequuntur infra leguntur ad v. 459. verba πρωτόγονον δὲ εἶπεν— 22. ὡς ἀναδοθέντας— φησὶν] Haec Λητοῦς Ἀπόλλωνα, quae supra apposuimus leguntur etiam in B.I. post verba ad πρωτόγονος. ἐκεῖ γεννηθέντες in scholio ad v. 458. 26. εἰς om. M. ἢ τῆς θαυμαστῆς καὶ ἐνδόξου. Gr. Flor. 56. 76. ἡγουν τῆς Ἀρτέμιδος. Fl. 21.
3. 624 462. —465. σὺν Δηλιάσιν: ἐν τῇ Δήλῳ σὺν ταῖς Δηλιάσι κούραις τῆς Ἀρτέμιδος τὴν ἄμπυκα εὐλογήσω καὶ ὑμνήσω. M. σὺν ταῖς ἀπὸ Δήλου νέαις τὸ χρυσοῦν κρήδεμνον καὶ τὰ τόξα ὑμνήσω τῆς Ἀρτέμιδος. I.
3. 625 464. τε: περισσόν. Fl. 17. ὁ τέ πλεονάζει. M. Fl. 21. κούραισιν: ἀντὶ τοῦ γυναιξίν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. τοῦτο τὸ τε πρὸς τὸ χρυσεῖαν ἄμπυκα σύναπτε. Gu.
3. 626 465. ἄμπυκα: ἀπὸ τοῦ κεφαλοδέσμου τὸ καλόν τῆς θεοῦ ἐσήμανεν. M. ἄμπυξ κυρίως κόσμος τις χρυσῷ καὶ λίθοις πεποικιλμένος, ὃν περὶ τὰς κεφαλὰς αἱ γυναῖκες φοροῦσιν ἄφ’ οὗ κατὰ μεταφορὰν καὶ οἱ διάχρυσοι χαλινοὶ ἄμπυκες λέγονται. B. I. κεφαλοδέσμιον. Fl. 10. περικεφαλαίαν. Fl. 17. 21. Gu. τὸ χρυσοῦν ὕφασμα. I. 21. ἄμπυξ γὰρ ἐστὶν ἐπίδεσμος ὃς εἰς κόσμησιν τῆς κεφαλῆς περιδέδεται τῇ τριχώσει ὡς στέφανος πεπλεγμένος. Fl. 33. κρήδεμνον. Gr. εὐλογήσω: μέλψω. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 76. Gr. ὅπως μέλψω καὶ εὐφημήσω, ὑμνήσω. Fl. 59. Gu.
3. 627 466.—471. ἡ Παλλάδος: ἡ πορεύσεις ἐμὲ ἐν ταῖς Ἀθήναις, ὅπως ἐμβεβαμμένῳ ἀπὸ κρόκου ὑφάσματι τοὺς πώλους τῆς περικαλλῆ δίφρον ἐχούσης Ἀθηνᾶς ἐξευγμένους ποιήσω διαφόρως ποικίλλουσα καὶ καλλωπίζουσα ἐν ποικίλαις μετὰξαις ἀνθηραῖς. I. ἡ Παλλάδος: ἡ τῆς πολεμικῆς Ἀθηνᾶς. Fl. 33. διὰ τοὺς Θησέως παῖδας Ἀκάμαντα καὶ Δημοφῶντα. Fl. 10. Gu.
3. 628 467. καλλιδίφρου: καλὰ ἄρματα ἐχούσης. Fl. 59 τὰ πολεμιστήρια Ἀριστοφάνους “Φεῖν. πόσους δρόμους ἔλᾳ τὰ πολεμιστήρια, Στρεψ. ἐμὲ μὲν σὺ τὸν πατέρα πολλοὺς ἐλαύνεις δρόμους. ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν: τρεῖς μνᾶς διφρίσκου καὶ τροχοῖν Ἀμυνίῳ.” Fl. 21. τῆς πολεμικῆς. Gu.
3. 629 468. ἐν κροκέῳ πέπλῳ: τῷ τῆς Ἀθηνᾶς κροκοειδεῖ πέπλῳ, ἐν ᾧ ἐγγράφεται ἥτοι ἀναίρεσις τῶν Τιτάνων ἢ τῶν Γιγάντων. ὁ δὲ 1. καὶ ἐνδόξου om. Gr. 27. Ἀριστοφάνους] Nub. 28. 15. χρυσοῦς Matth. pro χρυσός. 29. τὸν Πασίαν] τῶν πασίας Fl. 21. νοῦς, ἐλθοῦσα, φησὶν, εἰς τὰς Ἀθήνας ἢ τοὺς πώλους ζεύξομαι τοὺς ἐπὶ τῷ πέπλῳ, ἢ ἐπισκιάσω τὰς ἀριστείας αὐτῶν ὑφαίνουσα, ἢ τὴν γιγαντομαχίαν. M. οὐ μόνον γὰρ παρθένοι ὕφαινον, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ περὶ θεῶν αὐλῆς, ἀλλὰ καὶ τέλειαι γυναῖκες, ὡς Φερεκράτης ἐν Δουλοδιδασκάλῳ. A.M. ὅτι δὲ κρόκινός

ἐστι καὶ ὑακίνθινος καὶ τοὺς Τίγαντας ἐμπεποίκιλται δηλοῖ Στράττις. τοῦτον δὲ ἀνιέρουν διὰ πενταετηρίδος ἐν τοῖς Παναθηναίοις. Μ.

3. 630 κροκέω πέπλω: ἤγουν ἐν ἱματίῳ βεβαμμένῳ ἀπὸ τοῦ κρόκου. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἐν κοκκίνῳ βλατίῳ. Fl. 33. κρόκη τὸ ἰδίωτικῶς καλούμενον ὑφάδιον, ὅπερ εἰλίττεται περὶ τὸν στήμονα, ὡς Πισίοδος φησι λέγων “στήμονι δ’ ἐν παύρῳ πολλὴν κρόκα μηρύσασθαι.” Ἄλλως. ἀπὸ τοῦ κρόκου ὁ αἰγιαλὸς παρὰ τὸ κείρω τὸ κόπτω κερόκη καὶ κρόκη, εἰς ἃ κείρονται καὶ κυλῶνται τὰ κύματα. οὐ μόνον δὲ αἱ παρθέναι ὕψαινον, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ περὶ θεῶν αὐλῇ, ἀλλὰ καὶ γυναῖκες τέλειαι, ὡς ερεκράτης ἐν Δουλοδιδασκάλῳ. Fl. 6. 10. ὕφαντῳ κρόκη γὰρ τὸ ὑφάδιον· ἢ κροκοειδεῖ. Gu.
3. 631 469. ζεύξομαι ἄρματι πώλους: ἔθος ἦν ἐν λήναις ὑφαίνειν τὰς παρθένους τῇ Ἀθηνᾶ πέπλον ἔχοντα τὰς ἀριστείας τῆς θεοῦ πολεμικῆς οὔσης, καὶ ἃ κατὰ τῶν ἱγάντων κατεπράξατο μετὰ τοῦ Διός. ὕψαινον γὰρ ἐν τοῖς Παναθηναίοις. τὰ δὲ Παναθήναια ἦν ἑορτὴ Ἀθηνᾶς, πάντων Ἀθηναίων συνιόντων ἐκεῖσε καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τέσσαρας ἡμέρας πανηγυριζόντων. ἀνετίθετο δὲ ὁ πέπλος τῇ θεῷ. B. 4. αὐλῆς corruptum. Vide adl. 15. 15. αὐλή] αὐλῆς schol. vetus. Est ib. Φερεκράτης ἐν Δουλοδιδασκάλῳ] haud dñbie nurmeri nota. πρώτη φιλοκράτης ἐν τλόγπτῳ διδασκαλικῷ. A. Meinek. Com. vol. 1. p. 95. ed. 5. ὑακίνθινος] ἀκάνθινος M. min. Apollodorum ἐν τῇ περὶ θεῶν 9. βλατίρ] Hoc frequentius βλατ- .ζ citat schol. Soph. Oed. Col. 489. τίον scribitur: de quo dixit Ducang. Verba ἐν τῇ—αὐλῶν om. Fl. 6. ib. Φερεκράτης ἐν Δουλοδιδασκάλῳ] 10. εἰλίττεται] εἰλήγεται codex. φιλοκράτης (φιλόστρατος Fl. 6.) ἐν Correxit de Furia. δουλοδιδασκάλοις Fl. 6. 10. Correc- 11. Ἡσίοδος] Op. 536. tuam ex scmol. vet. 12. κρόκου] Immo κρόκου. 20. τῶν Γιγάντων] τῶν om. B.I. 13. κυλῶνται] Fort. κυκῶνται. 21. γὰρ] δὲ B.I. 14. "/>holii ex scholiasta vetere est ex- 22. Ἀθηνᾶς] τῆς ἀθηνῶς B.I. cerpta, cuqus annotationem ex M 23. τέσσαρας] πολλὰς B.I. apposui. ib. θε] ἀθηνᾶ B.I. Gu. 1. εἰκότως εἶπε τὸ ζεύξομαι πρὸς τὸ πώλους· ζεύγνυνται γὰρ οἱ πῶλοι· εἶτα προῖων εἰς τὸ ἢ Τιτάνων γενεάν οὐ ζεύξομαι εἶποις, ἀλλ’ ὕφαντῳ καὶ γὰρ κἀνταῦθα ὕφαντῳ ἔδει εἰπεῖν, ἀλλ’ ἐτήρησε τὴν τροπὴν, ὡς ἔφαμεν, πρὸς τὸ πώλους. B. Gu. I.
3. 632 ζεύξομαι: κατασκευάσω καὶ ὕφαντῳ. Fl. 59. ὑφάσματι συναρμόσω. Fl. 9. 17. ἤγουν ἵππους ἄρματι ἐξευγμένους ποιήσω. Gr. διὰ τῆς ὑφάνσεως συζεύξω, ὕφαντῳ. Gu.
3. 633 470. δαιδαλέαισι: ποικίλως εἰργασμέναις. Fl. 6. 9. 21. 56. 76. Gr. ἐν ποικίλοις καὶ πολυχρωμάτοις βάμμασι. Fl. 33. ποικίλλουσ’ : ζωγραφούσ. Fl. 56. καλλωπίζουσα. Gu.
3. 634 ἀνθοκρόκοισι πήναις: κροκοβαφέσιν. ἄνθος γὰρ τὸ βάμμα. Ἄλλως. ἀνθοβαφέσι καὶ κρόκῳ. τινὲς δὲ τοῖς πηνίοις τοῖς ἀπὸ τῶν βαμμάτων. M. ἀνθηροῖς πηνίοις. M. ἀνθηραῖς καὶ ποικίλαις ὡς τὰ ἄνθη. Gu. πήναις: κατασκευαῖς. Fl. 33. κροκοβαφέσι μετάξαις. Gr.
3. 635 471. Τιτάνων: ἀντὶ τοῦ γιγάντων. ὑποσυγχέουσι δὲ τὴν ἐν ἑκατέροις διαφορὰν. καὶ Καλλίμαχος “ἦχι πάλους ἐβάλλοντο, διεκρίναντο δὲ τιμὰς πρῶτα γιγαντείου δαίμονες ἐκ πολέμου.” M. ἐνεποίκιλλον δὲ τῷ πέπλῳ καὶ τὴν γιγαντομαχίαν, ἐπεὶ διὰ τὴν τῆς Ἀθηνᾶς ἰσχὺν κατωρθώθη. M. Τιτάνων: τῶν καταχθονίων γιγάντων. Bar. 74. Gr. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ζεύξομαι. Fl. 21. ἤγουν τὴν γιγαντομαχίαν, ἐν ἐγράφετο ἡ ἀναίρεσις τῶν Τιτάνων ἢ τῶν γιγάντων. ὁ δὲ νοῦς: ἐλθοῦσα, φησὶν, εἰς τὰς Ἀθήνας ἢ τοὺς πώλους ζεύξομαι τοὺς ἐπὶ τῷ πέπλῳ, ἢ ἐπισκιάσω τὰς ἀριστείας αὐτῆς ὑφαίνουσα, ἢ τὴν γιγαντομαχίαν. ἢ ἐν τῇ πόλει τῆς Παλλάδος ζεύξομαι καὶ ὕφαντῳ ἐν τῷ κροκέῳ πέπλῳ καὶ ἰστοὺς τοὺς ἐν τῷ ἄρματι πώλους τῆς καλλιδίφρου Ἀθηνᾶς. ἐπεὶ γὰρ πολεμικὴ ἡ θεὸς, ἀφιέρουν ταύτῃ πέπλους ἔχοντας ὕφαντοὺς καὶ τοὺς πώλους αὐτῆς σὺν τῷ ἄρματι. ἢ ἐπεσκίαζον καὶ ἐτέρας ἐν τῷ πέπλῳ καὶ ἐτέρῳ αὐτῆς ἀριστείῳ. Fl. 59. τὴν

γίγαντομαχίαν· τούτους γὰρ πολεμήσασα ἐνίκησε. Gu. σημαίνει ὅτι Τιτᾶνες καὶ γίγαντες οἱ αὐτοὶ ἐλέγοντο. Gu.

3. 636 473. τὰν Ζεύς: ἦντινα γενεὰν τῶν Τιτάνων θανατοῖ, ἤγουν ἔθανάτωσεν 1. εἰκότως] εἰκότως δὲ B.I. τίου M. ib. et 3. πρὸς τὸ] πρὸς τοὺς 1. 25. καὶ ἰστοὺς τοὺς] Corrige καλ- 16. πάλους ἐβάλλοντο—γίγαντείου λίστους. Cobetus: πάλους ἐβάλλοντο—γίγαν- ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου κεραυνῶ καυστικῶ. I. ἀμφιπύρῳ : καυστικῶ κεραυνῶ καταπαύει. M. κύκλω. Gr. περικαεῖ. Gu.
3. 637 474. κοιμίζει: θανατοῖ, ἀντὶ τοῦ ἔθανάτωσεν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gr. ἀφανίζει ὡς ἐπαναστᾶσαν κατ' αὐτοῦ. Gu.
3. 638 475. —479. ὥμοι τεκέων: φεῦ ἔνεκα τῶν ἐμῶν τέκνων, φεῦ ἔνεκα τοῦ Πριάμου· πατέρα γὰρ τοῦτον τῶν τέκνων αὐτῆς καλεῖ· χθονός τε, ἤγουν τῆς πατρίδος, ἢ καταβέβληται καὶ ἀφανίζεται καιομένη, αἰχμάλωτος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων 1. ἐν γὰρ τῷ χορῶ καὶ παρθένοι εἰσὶ καὶ γυναῖκες. M. Fl. 10.
3. 639 477. καπνῶ κατερείπεται: ἀντὶ τοῦ πυρί. Gr. καθάπερ καπνᾷ ἀφανίζεται. Fl. 33. πυρὶ καταβέβληται. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76. κατεστράφη. M. Fl. 10. 21. καταστρέφεται. M. Fl. 21. ἀντὶ τοῦ καταβέβληται. Gr. εἰς τὴν γῆν. Gu. ἀφανίζεται. Gu.
3. 640 478. τυφομένα: κεκαυμένη. M. Fl. 6. 9. 56. 59. ἀλαζονεύομενα, κενοδοξούμενα. Fl. 33. καιομένη. Gr. φλεγόμενη. Gu. δορίκτητος: δοριάλωτος, ὑπὸ τὴν κτῆσιν καὶ δεσποτείαν γινομένη τῶν Ἑλλήνων. M. Fl. 10. 21.
3. 641 480. κέκλημαι: ἢ τὸ κέκλημαι ἀντὶ τοῦ κεκλήσομαι κατὰ ἀντιχρονισμόν, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐκλήθην. ἀφ' οὗ γὰρ τῆς πατρίδος ἐξελήλαται πορθηθείσης, ἀπὸ τούτου τοῦ καιροῦ εἰς δουλείαν ἐτάχθη, εἰ καὶ μήπω ἐπέβη τοῦ τόπου, οὗ δουλεύειν ἔμελλεν. τὸ δ' ἐν ξείνῃ χθονὶ ἢ οὗ ἔμελλεν, ὡς ἔφαμεν, ἀπελθεῖν νοητέον, ἢ διὰ τὴν Χερρόνησον, ἐν ἣ πρὸς τὸ παρὸν εὐρίσκεται, καταλιποῦσα τὴν Ἀσίαν, ἤγουν τὸν τόπον τῆς Τροίας, τὴν δούλην τῆς Ἑλλάδος τὸ ὅλον ἀντὶ μέρους. B. Gu. 1. κέκλημαι: ἀντὶ τοῦ κληθήσομαι. Fl. 6. 9. 10. 17. 21. 56. 59. 76.
3. 642 481. λιποῦσ' Ἀσίαν : καταλιποῦσα τὴν Ἀσίαν τῇ Εὐρώπῃ θεράενα 5. τῶν τέκνων τῶν ἐμῶν et ib. ἀντιχρονισμόν] Hoc voc. uti- ἤγουν τοῦ πριάμου. πατέρα γὰρ τέκνων tur schol. ad v. 511. 20. εἰ καὶ δουλεύειν ἔμελλεν om. αὐτῆς λέγει Gr. 16. ὑπὸ—γινομένη τῶν Ἑλλήνων] B.I. καὶ ὑπὸ—τῶν ἑλλήνων γενομένη Fl. ib. τὸ δ' ἐν ξείνῃ χθονὶ] τὸ δὲ ξένη ἐν χθονὶ B. τῇ ξείνῃ χθονὶ Gu.. 18. κέκλημαι: ἢ τὸ κέκλημαι ἀντὶ 22. ὡς ἔφαμεν, ἀπελθεῖν νοητέον] ἢ τοῦ] ἐγὼ δ' ἐν ξείνῳ γῇ: κέκλημαι ἀντὶ ὡς ἔφαμεν ἐκτὸς νοητέον Gu. 23. εὐρίσκεται] ηὐρίσκετο Gu. Pro- ib. κεκλήσομαι] δοόλη add. I. Gl. xima καταλιποῦσα—ἀντιμέρουςom. B. interl. ἀντὶ τοῦ κληθήσομαι est in M. παιναν. κατὰ συγκοπὴν Ἀσία γὰρ ἢ Τροία, Εὐρώπη δὲ ἢ Πελοπόννησος. M. ἐπειδήπερ ἡ μὲν Τροία ἐν Ἀσίᾳ ἐστίν, οἱ δὲ ταύτην πεπορθηκότες Ἕλληνες ἐν Εὐρώπῃ, διὰ τοῦτο τὴν Ἀσίαν δούλην τῆς Εὐρώπης λελοιπέναι φησί. Gu. I. Ἀσίαν: τὴν Τροίαν, τὸ ὅλον ἀντὶ τοῦ μέρους. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. εἰς τρία διαιρεῖται πᾶσα ἡ γῆ, εἰς Ἀσίαν, εἰς Λιβύην καὶ εἰς Εὐρώπην. Fl. 17.
3. 643 482. Εὐρώπας: τῆς τῶν Ἑλλήνων γῆς. Fl. 6. 9. 21. 5. 59. 76. Gr. Ἑλλάδος. Fl. 17. θεράπαιναν: γενέσθαι δούλην. Fl. 56.
3. 644 483. ἀλλάξας' Αἶδα θαλάμους: ἀντιστρόφως λέγεται ἀντὶ τοῦ ἀλλάξαμένη Αἶδην τῶν θαλάμων, ἤγουν ἀντὶ τοῦ τῶν θαλάμων, τουτέστι τῶν οἴκων Αἶδην κληρωσαμένη, ὅμοιον τῷ ὠνοῦμαι δραχμῆς ἢ τοιούτου τινὸς τόδε, ἤγουν διὰ δραχμῆς ὠνοῦμαι τόδε· καὶ τὸ ὠνεῖσθαι γὰρ ἀνταλλάττειν ἐστίν. ἐν τοῖς τοιούτοις γὰρ κατὰ γενικὴν προφερόμενον ἀεὶ ἐστὶ τὸ διδόμενον, τὸ δὲ κατὰ αἰτιατικὴν τὸ λαμβανόμενον. Gr. I. θαλάμους: τὰς ἐμὰς εὐνάς. Gu. I. τουτέστι παλλακὶς ἐγεγόνειν καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀπέθανον. τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ἀλλάξασα Αἶδα θαλάμους,

ἀντὶ τοῦ δοῦσα τὸ ἐμὸν λέγος τῷ σκυλεύσαντι καὶ βουληθέντι φονεῦσαί με. Gu. I. ἀνταλλαξαμένη τὸν θάνατον τοῦ ζῆν. τοῦτο δέ φησιν ἐπεὶ πολλοὶ ἐφείσαντο σφάζαι τινὰς τῶν Τρωάδων ἀγαπῶντες αὐταῖς παλλακίσι χρῆσασθαι. M. Ἄλλως. ἀλλάξας Ἄϊδα. ὃ ἐστὶ τὸν θάνατον ἀνταλλαξαμένη, ἀντὶ τοῦ θελήσασα μᾶλλον τεθνάναι ἢ περὶ ζῆν. M. Fl. 21. 59. ἀνταλλαξαμένη Ἄϊδου οἴκων. Fl. 17. καταλλάξασα αὐτῶν τῶν θαλάμων τὸν Ἄϊδην. Fl. 33. ἀλλάξας Ἄϊδα θαλάμους: πολλοὶ γὰρ 2. ἐπειδήπερ] ἐπειδὴ I. ib. ἀνταλλαξαμένη —] In A. est 3. πεπορθηκότες] πορθήσαντες I. ἀλλάξας τοὺς τοῦ ἄδοῦ θαλάμους, ὃ 5. τοῦ μέρους] τοῦ om. Gr. ἐστὶ τὸν θάνατον ἀνταλλαξαμένης οὐτῶν. 10. Verba ἡγουν—θαλάμων e Gu. τοῦτο δέ— ἀγαπῶντες αὐτὰς ὡς Florr. 6. 9. 21. 34. 50. 59. 76. παλλακίδας: —In Fl. 10. ἀλλαξαμένη addidi; sed Florr. habent ἀντὶ τῶν τοῦ θανάτου τὸ ζῆν. ἢ ἀνταλλαξαμένη MATTH. ἀντὶ τοῦ θελήσασα ζῆν ἢ περ 14. προσφερόμενον] προσφερόμενον I. τεθνάναι. 15. θαλάμους] τὸ δὲ θαλάμους I. 23. σῖκων Matth. pro ἄκων. ubi haec leguntur post λελοιπέναι 24. πολλοὶ—χρήσονται] In Flor. φησί in scholio ad v. 481. 59. est τοῦτο δέ φησιν, ἐπεὶ πολλοὶ 16. οὐκ ἀπέθανον. τοῦτο om. I. ἐφείσ. σφ. τινὰς τῶν Τρ. ἀγαπῶντες Praecedens διὰ τοῦτο om. Gu. αὐτὰς πολλάκις χρῆσασθαι. In eodem 18. φονεῦσαι] φονεύσειν Gu. et cod. 10. hoc scholion v. 481. Ἑλλήνων ἐφείσαντο σφάζαι τὰς Τρωάδας, ὡς παλλακίσιν αὐταῖς χρήσονται. Fl. 10. 21. 59. θαλάμους: τὰ οἰκήματα τοῦ Ἄϊδου, ἡγουν θάνατον. Fl. 59.

3. 645 ἀλλάξας : ἀμείψασα, ἀντιδιδούσα. Gu. ἀντιδοῦσα. Fl. 56. θαλάμους: τὰς ἐμὰς εὐνάς. Gu.
3. 646 484. ποῦ τὴν ἄνασσαν: ὧ Τρωικαὶ γυναῖκες, ποῦ ἂν εὐροιμι τὴν Ἑκάβην, τὴν ἤδη ὑπάρχουσιν βασιλίσσαν τῆς Τροίας. I. ὧ κοῦραι καὶ νέαι Τρωάδες, ποῦ τὴν ποτὲ οὔσαν βασιλίδα τῆς Τροίας κάβην εὐροιμι, Fl. 33.
3. 647 ἄνασσαν: δέσποιναν. Fl. 17. κατὰ τὸ σιωπώμενον ἐσφάγη ἢ Πολυξένη. ἔθος γὰρ τοῖς τραγικοῖς τὸ μὴ ἐπ' ὅψει τῶν θεατῶν ἀναιρεῖν· ἠνιάθησαν γὰρ ἂν ὀρώντες τοιαύτην θέαν. A. M. Fl. 10. 50.
3. 648 485. ἐξεύροιμι: περισσὴ ἢ ἐξ. Fl. 6. 9. 17. 21. 50. 59. 76.
3. 649 486. αὕτη πέλας: αὕτη πέλας σου, ὧ Ταλθύβιε, ἐρριμμένη κατὰ γῆς κεῖται, κεκαλυμμένη τοῖς ἱματίοις. 1. αὕτη ἐγγὺς σοῦ ἐστὶ, ἔχουσα ἐπὶ τὴν γῆν τὰ ἑαυτῆς νῶτα. Fl. 33.
3. 650 αὕτη: δεικτικῶς. λιποθυμήσασα γὰρ διὰ τὴν τῆς θυγατρὸς ἀφαίρεσιν νεκροῦ δίκην κατὰ γῆς ἔρριπτο. Gu. πέλας σου: ἔμπροσθέν σου κειμένη. Fl. 17. πλησίον. Fl. 21. 56.
3. 651 487. συγκεκλεισμένη: συγκεκαλυμμένη διὰ πέπλων. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gr. ἐντετυλιγμένη. Gu.
3. 652 488.—491. ὧ Ζεῦ, τί λέξω: ἄρα ὁρᾷν σε ταύτην κεκτῆσθαι ἡμᾶς, ἢ τύχη δ' ἐπισκοπεῖν. ταῦτα δὲ εἶπε λυπτὴν κάβην καὶ λέγων, ὧ Ζεῦ, διὰ τί οὐκ ἐλευθεροῖς αὐτὴν ἀπὸ τῶν λυπῶν πολλὰ παθοῦσαν δεινά; ἢ δὲ σύνταξις οὕτως, ὧ Ζεῦ, ἄρα εἶπω σε μὴ ὁρᾷν καὶ ἐπισκοπεῖν τοὺς ἀνθρώπους, ἢ τὴν δόξαν ταύτην, ἢ τὴν ὑπόληψιν adscriptum est. MATTH. Idem 17. λιποθυμήσασα—ἐρριπτο] Idem etiam in Gu. legitur sic scriptum, est hoc scholion, quod e Baroc. κολλῶν Τρωάδων γυναικῶν ἐφείσαντο οἱ 74. ad v. 495. adscripsit King. in Ἑλληνες χάριν ἀναπαύσεως. quo male legitur ἀποθυμήσασα et 11. τραγικοῖς] χοροῖς addunt Fl. ἀναίρεσιν. August. c. ap. Herm. Praef. ad Hec. p. xii. ad νῶτα v. 14. αὕτη πέλας σου—] Simile 496. λιποθυμήσασα διὰ τὴν Πολυξένην. scholion, sed partim oblitteratum in MATTH. Hinc correxi quod in A. in initio folii 12, αὕτη πλησίον Gu. est λιποθυμήσασα. σου, οὔ ταλθύβιε. . . ἡγουν ἐπὶ τῆς 20. συγκεκλειμένη etiam M. qui γῆς κειμένη. addit ἀπὸ τοῦ κλειώ. μάταια κεκτῆσθαι τοὺς βροτοὺς, ψευδῶς τὸ δαιμόνων γένος δοκοῦντα εἶναι, τὴν τύχην δὲ καὶ τὴν μοῖραν πάντα τοῖς ἀνθρώποις ἐπισκοπεῖν. A. οὐκέτι δέ σε, ὧ Ζεῦ, ἐφορᾷν τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα, ἀλλὰ τύχην εἶναι τὴν διέπουσαν. A. rec. ὀρῶν ὁ Ταλθύβιος τὴν Ἑκάβην οὕτως

ἀθλίως ἐν γῇ κειμένην ἐκπληττόμενος λέγει πρὸς τὸν πότερον, ὦ Ζεῦ, σὺ τοὺς ἀνθρώπους ἐφορᾷς, ἢ δοκοῦντες οἱ ἄνθρωποι εἶναι θεοὺς καὶ κήδεσθαι αὐτῶν ἔχουσι τὴν περὶ τούτου δόξαν ψευδῇ, τὸ δὲ τῆς τύχης διοικεῖ τὰ ἀνθρώπεια; οὕτω τὸ ψευδῇ πρὸς τὸ δόξαν συντακτέον, οὐ πρὸς τὸ δοκοῦντας, καθὼς οἴονταί τινες ἀγνοήσαντες, καὶ τὸ ψευδῇ ἀντὶ τοῦ ψευδῶς ἐκλαβόντες. Gu. I. φεῦ, ἄρα εἴπω σε ὁρᾷν τοὺς ἀνθρώπους, ἢ λέξω τοῖς ἀνθρώποις ὑπόνοιαν ψευδῇ ταύτην κεκτῆσθαι τοὺς θεοὺς, τὴν τύχην δὲ εἶναι τήνδ' ἢ οὐράνιον τὴν σκοποῦσαν καὶ διοικοῦσαν αὐτούς. Fl. 17. ὦ Ζεῦ, ποῖα δεῖ λέγειν, πότερον ὁρᾷν ἀλληνάλλως τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μάτην γεγεννημένην. ψευδῇ γὰρ οἱ θεοὶ τὴν τύχην ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐπισκοπεῖν. Fl. 33.

3. 653 488. λέξω: εἴπω. Fl. 17. 56. 59. Gu. πότερα: ἄρα λέξω ἐφορᾷν. Fl. 6. 9. 17. 21. 50. 59. 76. Gr. ὁρᾷν: τουτέστιν ἐπισκοπεῖν τοὺς ἀνθρώπους. Fl. 17. ἐφορᾷν, διοικεῖν. M.
3. 654 489. : λέξω. Fl. 59. ἢ λέξω τοῖς ἀνθρώποις ὑπόνοιαν ταύτην ψευδῇ κεκτῆσθαι δοκοῦντας εἶναι θεοὺς. M. δόξαν: ὑπόνοιαν. M. Fl. 10. 21. 59. δόκησιν, ὑπόληψιν. Fl. 17. δόξα σημειοῖ τρία, τὸ δόγμα, τὴν δόκησιν καὶ τὴν τύχην. Fl. 6. ἄλλως: τὸ ἄλλως καὶ τὸ μάτην ἐκ παραλλήλου. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. τήνδε: τοῦ ἐφορᾷν σε τὰ αὐτῶν. Gu.
3. 655 490. ψευδῇ: ψευδῶς. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. τὸ ψευδῇ μεθερμηνευτικόν ἐστὶ τοῦ μάτην καὶ τοῦ ἄλλως. Gu. δοκοῦντας: ὑπολαμβάνοντας. Gu. νομίζοντας γένος εἶναι θεῶν τοὺς ἀνθρώπου ὡς 5. ἀθλίως ἐν γῇ κειμένην] ib. ἐκλαβόντες] ἐκλαμβάνειν B. ἀθλίως οὕτως διακειμένην B.I., nisi quod 14. δεῖ—πότερον] δὴ—πρότερον Fl.33. 19. ἐφορᾷν est in Gu., διοικεῖν in B. κειμένην. ib. ἐκπληττόμενος] ἐκπλησσομένης B. Fl. 10. 7. καὶ κήδεσθαι αὐτῶν om. I. 28. νομίζοντας—ἀνθρώπους] Cor. 9. τὸ δοκοῦντας] τὸ om. 1. rupto 21. νομιζομένους γένος εἶναι τοὺς 10. τὸ ψευδῇ post τοῦ φευδῶς in ἀνθρώπους. MATTH. νομιζομένους Gu. I. πους. M. Fl. 59. 21. μὴ μέντοι γε εἶναι θεοὺς τοὺς ταῦτα ἐφορῶντας καὶ διέποντας. Gu.
3. 656 491. τύχην: μηκέτι δὲ σὲ, ὦ Ζεῦ, ἐφορᾷν τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα, ἀλλὰ τύχην εἶναι τὴν διέπουσαν καὶ διοικοῦσαν. M. μοῖραν. Fl. 17. τυχερόν. Fl. 59. τὰν βροτοῖς: πράγματα. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἐπισκοπεῖν: ἐφορᾷν. Fl. 6. 9. 17. 21. 50. 59. 76. Gr. ἐπιτηρεῖν. Fl. 59. Gu. διοικεῖν. Gu.
3. 657 492.—496. οὐχ ἡδ' ἄνασσα: ἡδε οὐκ ἦν δέσποινα τῶν πλουσίων Τρώων ἡδε οὐκ ἦν γυνὴ Πριάμου τοῦ λίαν πλουσίου; καὶ νῦν ἡ μὲν πόλις ἀνάστατος γέγονεν ὑπὸ τοῦ πολέμου, αὕτη δὲ ἡ γραῦς Ἐκάβη δεδουλωμένη καὶ παίδων ἐστερημένη κεῖται ἐν τῇ γῇ, μολύνουσα τὴν ἀθλίαν κεφαλὴν διὰ τῆς κόνιος. 1.
3. 658 492. ἡδ': αὕτη ὑπῆρχεν. Fl. 56. ἄνασσα: βασίλισσα. Fl. 17. πολυχρύσων: εὐδαιμόνων. Fl. 17. οὐχὶ δὲ αὕτη βασιλὶς ἦν τῶν πολυχρυσοτάτων Τρώων; Fl. 33.
3. 659 493. μέγ' ὀλβίου: μεγάλως μακαρίου. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. οὐχὶ δὲ αὕτη τοῦ μεγαλοπλουσίου Πριάμου σύννοικος; Fl. 33. δάμαρ: γυνή, παρὰ τὸ δεδῶσθαι ἀνδρὶ. Fl. 17. δάμαρ ἡ γυνή, παρὰ τὸ δεδῶσθαι ἅμα τῇ ἀνδρ. Fl. 6. δάμαρ ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ δαμάζεσθαι ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς, ἢ ἀπὸ τοῦ γάμος γάμαρ καὶ δάμαρ. Fl. 59.
3. 660 494. πόλις: ἡ Τροία. Fl. 59. ἀνέστηκεν: ἀνετράπη. Fl. 17. ἀνάστατος γέγονε τῷ πολέμῳ, ἡγουν ὑπὸ τοῦ πολέμου. Gr. ἀνετράπη, ἡφανίσθη. Gu. καὶ νῦν ἡ αὐτῆς πόλις πᾶσα ἡφάνισται 25, δοριάλωτος. Fl. 33.
3. 661 495. αὕτη δέ: αὕτη δὲ δούλη καὶ ἄπαιδος καὶ γῆν τὴν ταλαίπωρον ἐπιπασομένη. Fl. 33.
3. 662 496. κεῖται: ἀναπαύεται. Fl. 59. φύρουσα: ἀναδεύουσα. M. Fl. 10. μολύνουσα. M. Gr. δύστηνον: γεγηρακὸς, πεπαλαιωμένον. Fl. 59. τὴν ἀθλίαν κεφαλὴν. Gr.
3. 664

497. φεῦ φεῦ, γέρων : γέρων μὲν εἰμι, ἀλλὰ φιλόζωος. οὕτω γὰρ νοητέον· τί γὰρ καινὸν ἐὰν γέρων ὄν θανεῖν θέλῃ; ἀλλὰ προσληπτέον τὸ φιλόζωος, ἵνα ἧ, οὕτως ἀκριβὲς γέρων μὲν εἰμι φιλόζωος, ἀλλ' ὅμως καίπερ φιλῶν τὸ ζῆν θάνοιμι πρὶν περιπεσεῖν αἰσχυρῶ τινι τύχῃ. A. γέρων μὲν εἰμι, ὅμως; εἰ καὶ ὡς γέρων φιλόζωός εἰμι, ὅμως ἀποθανεῖν ἢ ἀποψυχῆναι βούλομαι. A. rec. γέρων μὲν εἰμι καὶ διὰ τοῦτο οὐ δέδοικα τὸ δυστυχεῖν, ὡς, εἰ καὶ συμβήσεται μοι δυστυχία, ταχέως παρέλθοι διὰ τὸ ὀλίγον ἔτι εἶναι τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς ὅμως δ' εὐχομαι θανεῖν πρὸ τῆς δυστυχίας. ἢ τὸ “γέρων μὲν εἰμι” διὰ τὸ τοῖς γέρουσι περισπουδαστότερον εἶναι τὸ ζῆν, ἐπειδὴ ὁρῶσιν ὡς ἐγγὺς εἰσι τοῦ θανάτου. Gu. I. γέρων ὦν φιλόζωος εἰμί· ὅμως ἀποθανεῖν ἢ ἀτυχεῖν εὐχομαι. Fl. 10. 21. ἔχρηζον ἀποθανεῖν ἐμὲ εὐτυχῇ ὄντα πρὸ τοῦ ἐμπεσεῖν εἰς δυστυχίαν. Fl. 17. ὅμως δέ μοι: τὸ ἐναντίον λέγει· οἱ γὰρ νέοι μᾶλλον φιλοῦσι ζῆν, οἱ δὲ γέροντες ἀποθανεῖν. λέγει δὲ, ἐπειδὴ μᾶλλον ὁ ἄνθρωπος ἐν γῆρᾳ γένηται, τότε καὶ φιλοζωότερός ἐστι. τὸ αὐτὸ καὶ ὁ Τκλθύβιος “γέρων μὲν εἰμι” λέγων, ὅμως δὲ πρὶν περιπεσεῖν τοιαύτη δυστυχία, γένοιτό μοι θανεῖν. Fl.

3. 664 498. εἴη: εἴθε, πρότερον πρὶν περιπεσεῖν ἀσχήμῳ τινὶ τύχῃ, ἥτοι πρὸ τοῦ δυστυχεῖν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. περιπεσεῖν: ἐντυχεῖν. Fl. 59. τύχη: δυστυχία. M.
3. 665 499. ἀνίστασ' : ἐγέρθητι, ὦ ἀθλία, καὶ μετέωρον τὴν πλευρὰν ἔγειρε καὶ τὴν ἄγαν λευκὴν κεφαλὴν. I. ἀνίστασ' : ἀνάστηθι, ἔγειραι. Gu.
3. 666 μετάρσιον: μετέωρον. M. Gr. εἰς ὕψος. M. Fl. 10. 17. 21. ἤγουν μετέωρον, ὀρθήν. Fl. 59. ὦ ἀθλία, ἀνάστα ἄνω. Fl. 33.
3. 667 500. πάλλευκον: γεγηρακὸς καὶ πεπολιωμένον. M. γεγηρακὸς, 6. γέρων μὲν εἰμι—θανάτου] Gu. πον recepi. In marg. interiore est : καὶ διὰ τοῦτο—ὡς ταχέως παρέλθοι διὰ γέρων μὲν εἰμι φιλόζωος· ἀλλ' ὅμως κσὶτὸ ὀλίγον τοῦ λοιποῦ βίον inter lineas, περ φιλῶν τὸ ζῆν θάνοιμι πρὶν. MATTH. et in scholio marginali, γέρων μὲν In Gu. non τὸ λοιπὸν, sed τὸ λοιπὸν, εἰμι: καὶ εἰ συμβ. μοι δυστ. ταχ. παρ. quod etiam λεῖπον esse potest. διὰ τὸ τοῦ γήρως ὀλιγοχρόνιον· ὅμυς δ' 19. πρὶν om. 56. οὖν, εἰ καὶ γέρων εἰμι, καὶ ταχέως πα- ib. ἀσχήμῳ] αἰσχυρᾷ ἤγουν ἀσχήμῳ Gr. ρέλθοι ἢ ἐπελθοῦσά μοι δυστυχία διὰ τὸ 27. γεγηρακὸς habet etiam 21. ὀλίγον ἔα εἶναι τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς εὐχ. Pro πεπαλιωμένον 10. πεποιωμένον, θ. πρὸ τῆς δυστ. ἢ τὸ γ. μ. εἰμι νόει διὰ λίαν λευκὸν est etiam in 6. 9. 21. τό etc. Ex eo τὸ λοιπὸν pro τὸ λεῖ- 56. 76. MATTH. τὸ πεπαλιωμένον. Fl. 17. λίαν λευκὸν, τὸ πάνυ γηραιόν. Fl. 59. λίαν λευκὸν. Gr. δι' ὅλου λευκὸν, ὀλόλευκον. Gu.
3. 668 501. ἔα: τὸ ἔα ἢ ἀντὶ τοῦ ἄφες, ἢ ἐπὶ ἐκπλήξεως λάμβανε. Τίς ἐστὶν οὗτος, ὅστις οὐκ ἀφίησι τὸ ἐμὸν σῶμα κεῖσθαι; τί με ὀχλεῖς καὶ ταραττεῖς, ὅστις ὑπάρχεις, λυπουμενὴν; I.
3. 669 ἔα: γράφεται ὡή. ἔστι δὲ κλητικὸν ἐπίρρημα. M. Fl. 21. 59. ἄφες. Fl. 33.
3. 670 502. κεῖσθαι: ἀναπαύεσθαι. Fl. 59. ἡσυχάζειν. Gu. κινεῖς: ταραττεῖς, ὀχλεῖς. Gu. ὅστις: ὁποῖος. Fl. 17. Gu. λυπουμενὴν: ὑπάρχουσαν. Fl. 56.
3. 671 503. Ταλθύβιος: Ταλθύβιος ὁ τῶν Ἀχαιῶν κῆρυξ ἦκω, μετακαλεσαμένου σε, ὦ γύναι, τοῦ Ἀγαμέμνονος. I.
3. 672 ἦκω: ἦλθον. Fl. 17. 56. ἦλυθον. Fl. 59. ἔρχομαι τῶν Ἑλλήνων ὁ δοῦλος. Fl. 33. ἀπὸ τούτου δ' ἔχομεν γινῶναι ὅτι ἐν τῷ εἰπεῖν “ἦκω νεκρῶν κευθμῶνα” οὐ φησι διὰ τὸ ἀεικίνητον τῆς ψυχῆς, ἀλλὰ διότι ἐστὶν Ἀττικόν· καὶ ἐνταῦθα γὰρ οὐχὶ ψυχὴ τις λέγει, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Ταλθύβιος. Gu. Δαναϊδῶν: τῶν παίδων τῶν Δαναῶν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. Gr.
3. 673 504. πέμψαντος: λείπει ἢ σέ, μεταπεμψαντός σε. καὶ πῶς ὑποκατιῶν φησι “πέμπουσιν δέ με δισσοὶ τ' Ἀτρεΐδαι καὶ λεῶς Ἀχαιϊκός;” τάχα οὖν αὐτὴν ἄφοβος καθιστὰς ἐν προοιμίῳ οὐ θορυβεῖ αὐτὴν πλήθει ὀνομάτων. M. μετακαλέσαντος. Fl. 17. μετακαλεσαμένου. Gr. σε. Gu.

μεταστειλαμένου. Fl. 59. τὸ μεταπέμψαντος ἦγουν μεταστειλαμένου, ἢ, ὃ καὶ κάλλιον, μετακαλεσαμένου καὶ ζητήσαντος σὲ τοῦ Ἀγαμέμνονος. Fl. 59.

3. 674 505. ὦ φίλτατ': ὦ φίλτατε, ἄρα καὶ ἐμὲ ἦλθες μετακαλέσων, ὥστε ἐπισφάξαι τῷ τάφῳ κατὰ τὸ δοκοῦν τοῖς Ἑλλησιν: λῖαν προσφιλὲς λέγεις. δεῦρο, ἵνα σπεύσωμεν, ἐγείρωμεν κόνιν, προηγοῦ μοι καὶ προοδοποιεῖ, γέρον. I. ἐπισφάξαι: ἐπὶ τῷ τάφῳ σφάξαι. Gr.
3. 675 506. δοκοῦν: κατὰ τὸ δοκοῦν. Fl. 6. 9. 21. 56. 76. δοκοῦντος, Ἀττικόν. Fl. 10. κατὰ τὸ δοκοῦν, δοκοῦντος, ἀρέσαντος. Fl. 59. 3. τὸ ἔα—λάμβανε] Sic Gr. sed sema est super ἔα scriptum, ἢ ἄφες, Gu. in marg. τὸ ἔα ἢ ἐκπληκτικὸν ἢ ἐπὶ ἐκπλήξεως. ἀντὶ τοῦ φεῦ, ἢ ἀντὶ τοῦ ἄφες προστακτικόν 31. δοκοῦν addidit Matthiae. ῥήμα. MATTH. In Gr. glos- ἄρα δοκοῦντος καὶ ἀρέσαντος τοῖς Ἀχαιοῖς καὶ ἀρεστὸν φανέντος, ἦλθες ἐπαρεῖν καὶ ἐμὲ καὶ σφάξαι ἐπὶ τῷ τάφῳ τοῦ Ἀχιλλέως μετὰ τῆς θυγατρὸς μου: εἰ οὕτως ἦλθες, λῖαν λέγεις προσφιλέστατα. Fl. φίλ': ῥήματα. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. ἀγαπητά. Gu. λέγης: οἱ superscr. Gr. εἴπης. Gu. ποθῶ γὰρ σφαγῆναι τῆς Πολυξένης στερηθεῖσα. Gu.
3. 676 507. ἐγκονῶμεν: ἐγκονῶ τὸ σπεύδω, τουτέστι τὸ κόνιν ἐγείρω· οἱ γὰρ σπουδάζοντες κόνιν εἰώθασιν ἀνιστᾶν τοῖς ποσί. τὸ δὲ σπεύδωμεν, καὶ ἐγκονῶμεν, καὶ τὸ ἡγοῦ μοι, γέρον, ἔμφασιν ἔχει τῆς πολλῆς προθυμίας, ἣν εἶχεν ἡ Ἑκάβη ἀποθανεῖν συνάμα τῇ θυγατρὶ. B. Gu. I. σπουδάζωμεν. Fl. 17. ἐτοιμασθῶμεν. Fl. 56. ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό· οἱ γὰρ σπεύδοντες κονιορτοῦνται τὰ γυμνὰ τοῦ σώματος. M, Fl. 21. θμαὶ κόνιν ἀπὸ τῆς σπουδῆς· ὅταν γὰρ τις δρομαίως τρέχῃ, ἐγείρει κόνιν ὑπὸ τῆς γῆς τῇ σπουδαίᾳ καὶ κινήσει τῶν ποδῶν. ἢ προεுτρεπιζώμεθα εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα ὅσπερ οἱ μέλλοντες εἰσελθεῖν εἰς πάλιν ἀλείφονται κόνιν. A. ταυτολογία. Fl. 10. ἡ ταυτολογία τὴν προθυμίαν ἐμφαίνει τῆς Ἑκάβης. Gu.
3. 677 508. —513. σὴν παῖδα: τὴν σὴν θυγατέρα ἀποθανοῦσαν ἵνα θάψῃς, ὦ γύναι, ἦλθον μετακαλούμενος· πέμπουσι δέ με ὁ Ἀγαμέμνων καὶ ὁ Μενέλαος οἱ Ἀτρεΐδαι καὶ ὁ στρατὸς τῶν Ἑλλήνων. I.
3. 678 509. οἶονεῖ ἤκω μετακαλέσαι ὅπως ἐλθοῦσα θάψῃ τὴν Πολυξένην. A. μεταστείχων: μετακαλέσων, μεταπορεύσων, μεταπεμπόμενος. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. μετακαλῶν. Fl. 10. μεταπεμπόμενος. Gr. μετακαλούμενος. Gu. πέμπουσι ἀντὶ τοῦ ἔπεμψαν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.
3. 679 510. διισοί: οἱ δύο. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Ἀτρέως καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαός. Fl. 33. ἵνα μὴ τῷ τῶν ὀνομάτων πλήθει τὴν Ἑκάβην ἐκ προοιμίων θορυβῆσῃ, ἀνωτέρω παρ' Ἀγαμέμνονος μόνου πεμφθῆναι εἶπεν. Gu.
3. 680 511.—514. οἵμοι, τί λέξεις: ἀντὶ τοῦ τί λέγεις. λοιπὸν οὐχ ὡς μέλλουσιν τεθνήξασθαι ἀφίκου πρὸς ἐμὲ, ἀλλὰ μηνύσων κακὰ τέθνηκας, ὦ παῖ, ἰπὸ τῆς μητρὸς ἀρπασθεῖσα· ἐγὰρ δ' ἄτεκνος, ὅσον τὸ κατὰ σέ. I.
3. 681 τί λέξεις: ἀντὶ τοῦ τί λέγεις. Fl. 6. 9. 21. 33. 56. 59. ἀντιχρονισμὸς λέγεται αἰντὶ τοῦ λέγεις. Gr. οὐκ ἄρα: ἐνταῦθα οὐκ ἐρωτηματικὸν τὸ ἄρα, ἀλλὰ συμπερασματικὸν καὶ ἀποφαντικόν ἐστι, διὸ καὶ ὀξύνεται. τὸ ἄρα τὸ μὲν ἀπορηματικόν, ἥτοι κατ' ἐρώτησιν τιθέμενον, περισπᾶται, καὶ μακρὸν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εὐρίσκεται· τὸ δὲ ἄρα τὸ συμπερασματικὸν καὶ ἀποφαντικὸν ἀεὶ βαρύνεται καὶ βραχύνεται. εἴρηται δὲ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, διότι καὶ βραχὺ σπανίως εὐρίσκεται. I. τὸ ἄρα ἐρωτηματικὸν ἢ συμπερασματικὸν καὶ ἀποφαντικόν, διὸ καὶ ὀξύνεται καὶ περισπᾶται. καὶ ἐρωτηματικὸν μὲν δοκεῖ πρὸς τὸ “τί λέξεις,” ἀποφαντικὸν δὲ πρὸς τὸ σὴν παῖδα καταθανοῦσαν.” Gu.
3. 682 512. μετῆλθες: ἢ μετὰ ἀντὶ τῆς εἰς. Fl. 17. εἰς ἐμὲ ἦλθες. Fl. 6. 9. 21. 5. 59. 76. μετακαλέσων ἦλθες. Fl. 59. ἀλλὰ σημανῶν: ἦλθες μηνύσων, ἀγγελῶν, δηλώσων, ἥτοι τὴν τῆς Πολυξένης σφαγὴν. Fl. 59.

3. 683 513. ὄλωλας: ἐφθάρης, ὦ παιδίον μου. Fl. 17. ἐφθάρης, ὦ θύγατερ. Fl. 56. ὦ τέκνον, ἀπωλέσθης, ἀπέθανες. Fl. 33. ἀρπασθεῖς: ἀποσπασθεῖσα τοῦ κόλπου. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.
3. 684 514. ἡμεῖς δ' ἄτεκνοι τοῦπὶ σ': οἶον, τὸ ἐπὶ σοὶ ἄτεκνοι ὑπάρχομεν, ὦ Πολυξένη. σὺ γὰρ ἤδη σφαγήσῃ, ὅσον δὲ ἐπὶ Κασάνδρᾳ καὶ Πολυδῶρῳ οὐ. ἐδόκει γὰρ ἔτι τὸν Πολύδωρον ζῆν. Ἄλλως. ὅσον ἐπὶ σοί. ὑπολαμβάνει γὰρ ἔτι τὸν Πολύδωρον ζῆν καὶ Κασάν Α. ἡμεῖς: ἐσμέν. Fl. 59. ἡμεῖς δὲ ὅσον τὸ ἐπὶ σοί, ἡγουν κατὰ σέ, ἄτεκνοι ὑπάρχομεν. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. Gr. ὅσον τὸ κατὰ σέ μέρος ἄπαιδες ἐσμέν. ὅσον τὸ κατὰ σέ εἶπεν· ἔζη γὰρ Κασσάνδρα, ἡγεῖτο δὲ καὶ τὸν Πολύδωρον ζῆν. Fl. 10. 21. τοῦπὶ σ': εἰς τὸ μετὰ ταῦτα, εἰς τὸ μέλλον. Fl. 59. οἱ Ἀττικοὶ τὸ μὲν παρεληλυθὸς καλοῦσιν ἔμπροσθεν, τὸ δὲ μέλλον ὀπίσω, ἀπὸ 22. τοῦ κόλπου solus habet 21. σὲ ἤκεν (male εἶπεν Florr.) ἔζη—ζῆν. 29. ὅσον—] In M. ὅσον τὸ κατὰ ib. ὅσον τὸ ἐπὶ σ' (sic)—ζῆν habet σὲ μέρος ἄπαιδές ἐσμεν. ὅσον τὸ κατὰ etiam Gu. μεταφορᾶς τῆς βαδίσσεως τῶν ζώων, προτιθεμένων τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν εἴτε παρεληλυθόντων, καὶ μετερχομένων τῶν ὀπισθεν ἥτοι μελλόντων Fl. 59.
3. 685 515.—518. πῶς καὶ νιν: πῶς αὐτὴν ἐφονεύσατε; ἄρα εὐλαβούμενοι, ἢ πρὸς τὸ ἀπηνέες ἦλθετε, τουτέστι δεινῶς καὶ ἀπηνῶς ἐφονεύσατε, ὡς ἐχθρὰν φονεύοντες; I.
3. 686 515. πῶς καὶ νιν ἐξεπράξατ': πῶς ταύτην, ὦ γέρον, διεχειρίσασθε καὶ ἐσφάξατε. ἄρα μετὰ αἰδοῦς, ἢ πρὸς τὸ δεινόν, ἡγουν τὸ ἀναιδές, ἦλθετε καὶ τὸ ἀπηνέες ὡς ἐχθρὰν κτείναντες; τὸ δὲ ὄλον, ἄρα ἐγυμνώσατε αὐτὴν καὶ ἐφάνησαν τὰ μέρη τοῦ σώματος ἃ χρὴ κρύπτεσθαι, ἢ οὐ Α. ἐφονεύσατε. M. διεφονεύσατε. Gr. διεξεπράξαί. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. διεχειρίσασθε. Fl. 59. Gu. διεχρήσατε. Fl. 17. πῶς δὴ ἐν αὐτῇ ἐποίησατε. Fl. 33. αἰδούμενοι: μετὰ τιμῆς. Fl. 6. μετὰ ἐντροπῆς. Fl. 56. Gu.
3. 687 516. δεινόν: καὶ τὸ ἀναιδές καὶ τὸ ὠμὸν καὶ τὸ ἄγριον. Fl. 17. πρὸς τὸ χαλεπόν. Fl. 33. τὸ ἀπηνέες. Gr. ἄγριον καὶ ἀναιδές. Gu. ἢ πρὸς τὸ δεινόν ἦλθετε, ἡγουν ἢ δεινῶς, τουτέστιν ἀπηνῶς, ἐφονεύσατε, ὡς ἐχθρὰν κτείνοντες; Gr. ἢ ὡς ἐχθρὰν κατησχύνατε. M.
3. 688 517. λέξων: μέλλων εἰπεῖν. Fl. 17. 59. φίλα: ἐμοί. Fl. 59. προσφιλεῖ ἐμοί. Fl. 6. 17. καίπερ οὐ προσφιλεῖς λέγεις.
3. 689 518. διπλᾶ με χρῆζεις δάκρυα κερδᾶναι: διπλᾶ με χρῆζεις. θέλεις, ὦ γύναι, δάκρυα κερδᾶναι, οἶον, κλαύσας ἐν τῷ οἴκῳ τῆς σῆς παιδὸς ἀρξόμενον τὰ ταύτης λέγειν. διπλᾶ δὲ εἶπεν ὡς νῦν μὲν κλαῦσομαι λέγων τὰ κείνης, ἔκλαυσα δὲ καὶ ὅτι ἐσφάζετο. ὡς φίλος γὰρ κέρδος οἶεται τὸ κλαῦσαι ἐκ δευτέρου περὶ τὴν Πολυξένην. ἢ δὲ σύνταξις οὕτως, ὦ γύναι. διπλᾶ με θέλεις δάκρυα κερδᾶναι τῷ οἴκῳ τῆς σῆς παιδός. νῦν μὲν γὰρ λέγων τέγξω, ἡγουν βρέξω, τοῖς δάκρυσιν τοῦτο τὸ ὄμμα. πρὸς τάφῳ δὲ, ὅτι ὥλλυτο, καὶ τοῦτο ἐλλιπές λείπει γὰρ τὸ ἐπεὶ καὶ ὁ καὶ σύνδεσμος, ἴν' ἢ οὕτως, νῦν τε γὰρ 2. ὀπισθεν pro ἔμπροσθεν Matth. legit. MATTH. 5. τουτέστι—φονεύοντες habet eti- 11. διεξεπράξατ'] Immo διεπράξατ. am Gu. ad v. 516: nisi quod ἡγουν 30. ἐλλιπές] ἐλλιπές Α. δεινῶς τουτέστιν ἀπ. ἐφ. ὡς ἐ. κτείνοντες βρέξω τὸ ὄμμα, ἐπεὶ καὶ ὅτε ὥλλυτο ἔκλαυσα. Α. θέλεις. Gr. κερδᾶναι: ἐκχῦσαι. Fl. 21. κέρδος ἡγεῖται τὸ δις κλαῦσαι. Fl. 10. ὡς φιλόσοφος φησι τὸ κερδᾶναι: κέρδος γὰρ οἶεται τὸ κλαῦσαι καὶ δεύτερον περὶ τῆς Πολυξένης. M. Fl. 59. οἱ γὰρ λυπούμενοι παραμυθίας ἔχουσι τὸ κλαίειν. τὸ κερδᾶναι γίνεται ἀπὸ τοῦ κέρδος, τὸ δὲ κέρδος ἀπὸ τοῦ τὸ κέαρ ἡδαίνειν καὶ εὐφραίνειν. Fl. 59.
3. 690 519. οἴκτω: τῷ θανάτῳ. Fl. 21. τῷ φόνῳ, ἡγουν τῷ ἐλέῳ. Fl. 59. τῆς σῆς παιδὸς τῇ φιланθρωπίᾳ καὶ ἐπικάμψει. Fl. 33. λέγων κακά: διηγούμενος ἀλγεινὰ, δυστυχῇ, ἡγουν τὸν φόνον αὐτῆς Fl. 56. 59. 76. Gr. λέγων γὰρ τὰ συμβάντα βρέξω δι' ὀφθαλμῶν δάκρυα δολερά: τοῦτο γάρ ἐστι τὸ κερδᾶναι δάκρυα. Fl. 33.
3. 691

520. τέγξω: κάθυγρον ποιήσω, δάκρυσι δηλονότι. Gr. βρέξω. Gu. τάφω θ': ἔτεγξα κατὰ κοινοῦ. M.

3. 692 521. παρῆν μὲν ὄχλος: παρὸν ἦν πᾶν τὸ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων ἔμπροσθεν τοῦ τάφου τοῦ Ἀχιλλέως πρὸς τὰς σφαγὰς τῆς σῆς θυγατρὸς. I. πλήρης, οἷον πεπληρωμένος, ἔμπροσθεν τοῦ τύμβου ἐπὶ σφαγῆς τῆς σῆς θυγατρὸς. εἰπὼν δὲ τὸ ἅπας καὶ πλήρης ἔδειξε τὸ ὡς οὐδεὶς ἐλείπετο. A.
3. 693 παρῆν: διήγησις. Fl. 59. ἤρξατο τῆς διηγῆσως. Fl. 21. ὑπῆρχεν. Fl. 17. 59. ἐπαρουσίαζεν. Fl. 59. Ἀχαϊκοῦ: Ἑλλη Fl. 59. ὅτι πρὸς τὸν τάφον ἔθνησκε, παρειστήκει πᾶς ὄχλος. Fl. 33.
3. 694 522. πλήρης: πεπληρωμένος, ἅπας. Fl. 17. 59. τὸ πᾶς καὶ τὸ πλήρης κατ' ἐπίτασιν λέγεται. B. Gr. I. πρὸ τύμβου: αἶτημα σκηνικόν. πῶς γὰρ τοῦ Ἀχιλλέως ἐν Τροίᾳ ταφέντος ὁ Ταλθύβιος λέγει πρὸ τύμβου τοῦ Ἀχιλλέως ἴστασθαι τοὺς Ἑλληνας, ὄντας ἐν Χερρονήσῳ; καὶ φαμέν ὅτι ἡ κενοτάφιον ἐν Ἄερρονήσῳ 2. ἐκχῦσαι] ἐκχῆσαι Fl. 21. καὶ τὸ πλήρης κατ' ἐπίτασιν λέγεται, 3. ὡς φιλόσοφος] ὡς φίλος M. "Fl. quae scholio v. 522. inserui, ubi in ὁ φίλος φησὶ τὸ κερδ. Gu. ὡς φιλόσοφος codicibus leguntur. τὸ κερδ. E Gu. addidi etiam καὶ 19. ἐλείπετο] ἐλειπ. . . . A. δεότ. περὶ τῆς Π. reliqua in eo de- 24. τὸ πᾶς—λέγεται] Vid. ad vi sunt." MATTH. 6. ἡδανειν] Leg. ἡδόνειν. MATTH. 25. αἶτημα σκηνικόν et γὰρ om. 10. ἦγουν—αὐτῆς om. Gr. Gu. I. Postrema καὶ φαμέν—κόρην 15. Ἑλλήνων] Addit I. τὸ δὲ πᾶς om. M. ἐποίησαν, ἡ εἰς Τροίαν ἀπῆλθον καὶ ἔθυσαν τὴν κόρην. M. Fl. 10. Gu. I.
3. 695 523. λαβῶν δ' Ἀχιλλέως: λαιῶν δὲ ὁ τοῦ Ἀχιλλέως παῖς Νεοπτόλεμος τὴν Πολυξένην ἀπὸ τῆς χειρὸς ἔστησεν ἐπὶ τοῦ ἀνωτάτου μέρους τοῦ τάφου. I. ὁ τοῦ Ἀχιλλέως παῖς Νεοπτόλεμος λαβῶν ἐκ τῆς χειρὸς τὴν κόρην Πολυξένην ἔστησεν ἐπάνω τοῦ μνήματος, ἐγγὺς δὲ ἐγώ. Fl. 33.
3. 696 λαβῶν: κρατήσας. Fl. 59. Gu. παῖς: ἦγουν ὁ Πύρρος. Fl. 21. χερὸς: διὰ. ἀπὸ τῆς χειρὸς. B.
3. 697 524. ἐπ' ἄκρου χώματος: ἐπὶ καθέδρας γενικῇ, ἐπὶ δὲ κινήσεως αἰτιατικῇ, ὅπερ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἐναντίον ποιοῦσιν. Gu. πέλας δ' ἐγώ: πλησίον ἦν καὶ ἐγώ. ἐπειδὴ κῆρυξ ἦν ὁ Ταλθύβιος, διὰ τοῦτο πλησίον ἴστατο τοῦ Νεοπτολέμου, ἵνα, ὅταν βουληθῇ ὁ Νεοπτόλεμος εἰπεῖν τι τοῖς Ἀχαιοῖς, δι' ἐκείνου λέγῃ κήρυκος ὄντος καὶ δυναμένου λέγειν εἰς ἐπήκοον πάντων· αὐτὸς γὰρ ἦν ὁ σιωπὴν παντὶ τῷ στρατῷ κηρύξας, ὡς καὶ αὐτὸς παρακατιῶν λέγει, ὑπὸ Νεοπτολέμου προσταχθεὶς. I. πλησίον δὲ ἐγώ καὶ οἱ ἐπίλεκτοι καὶ πρόκριτοι τῶν Ἑλλήνων καὶ ἔκκριτοι νεανῖαι. λείπει γὰρ ἐνταῦθα ὁ καὶ σύνδεσμος. A.
3. 698 525. λεκτοὶ τ' Ἀχαιῶν: ἡκολούθουν δὲ καὶ ἐπίλεκτοι, ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐκλελεγμένοι νέοι, τὸ πῆδημα τῆς σῆς παιδὸς καθέζοντες καὶ κρατήσοντες διὰ τῶν χειρῶν. I. λεκτοί: ἐπίλεκτοι. Gr. ἐξειλεγμένοι. Gu. ἔκκριτοι: ἐκλελεγμένοι, εὐγενεῖς νέοι ἄνδρες. Fl. 59. πρόκριτοι, ἐπωνομασμένοι. B. μετὰ τοῦ Νεοπτολέμου ἐκλελεγμένοι ἄνδρες, μὴ πως ἰδοῦσα τὸ ξίφος ἡ Πολυξένη τεινόμενον κατ' αὐτῆς καὶ φοβηθεῖσα σκιρτήσῃ ἦγουν ἐκφύγῃ, ἐκεῖνοι δὲ, ἵνα κρατήσωσι ταύτην. Fl. 59. καὶ οἱ ἐκλελεγμένοι τῶν Ἀχαιῶν, καὶ ἔγκριτοι, καὶ χρήσιμοι νέοι. Fl. 33.
3. 699 526. σκίρτημα: τὸ κίνημα. M. Fl. 6. 10. 21. 59. περιφραστικῶς τὸ κίνημα. Fl. 17. καὶ ὡς βοή μόσχου ἐγένετο. Fl. 33. σπάραγμα, κίνημα. Gu. μόσχου: τῆς νέας. B. M. Fl. 10. 1. ἀπῆλθον] ἀνῆλθον Hermann. ad 14. τι om. Gu. Hec. p. 64. ed. pr. ib. λέγη] εἶπη I. ib. κόρην] κόριν Gu. 31. τῆς νέας] τῆς om. Fl. 10. 13. ὁ N. εἰπεῖν] εἰπεῖν ὁ N. I. καθέζοντες: μέλλοντες κρατήσῃν διὰ τῶν χειρῶν. B. Fl. 6. 9. 21. 56. 5. 76.
3. 700 527. ἔσποντο: παρεγένοντο, ἵνα τὸ κίνημα ταύτης κρατήσωσιν, εἴ πως δειλανδρήσει ἐν τῷ σφάττεσθαι. A. ἡκολούθησαν. τὸ θέμα ἴσπω ἄχρηστον, τὸ ἀκολουθῶ. ὁ β' ἀόριστος ἔσπον, (καθ'

ὁμοίωσιν τοῦ ἔχω, ὁ β' ἀόριστος ἔσχον,) ὁ μέσος ἐσπόμην, τὸ γ' τῶν πληθυντικῶν ἔσποντο. I. εἶποντο. Fl. 16. 9. 21. 56. 59. 76. εἶποντο, ἠκολούθουν. Gr. παρεγένοντο. Gu.

- 3.701 527.—529. πληρες: πρῶτον γὰρ οἶνον ἔρραινεν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Ἀχιλλέως, ὅπως ἀνέλθῃ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ καὶ τότε ἀνελθούσης τῆς ἐκείνου ψυχῆς σφάζει τὴν Πολυξένην A. ὁ δὲ τοῦ Ἀχιλλέως παῖς Νεοπτόλεμος, λαβὼν διὰ τῆς χειρὸς ποτήριον πάγχρυσον, ἔρρει θυσίας τῷ θανόντι πατρὶ, θυσίας, οἶνον δηλονότι, μέλι, γάλα καὶ ἄλευρον. I. πληρες: μέγαν. Fl. 21. πεπληρωμένον οἶνου δηλονότι. Fl. 17. 59. καὶ οἱ πάντες ἔποντο, ἠκολούθουν. El. 33.
- 3.702 528. πάγχρυσον: ὀλόχρυσον. Fl. 39. ἔρρει: διὰ τοῦτο πρὸ τοῦ θῦσαι τὴν Πολυξένην ἔρρει χοάς, ἵνα ἀναχθεῖσα ὑπὸ τῆς χοῆς ἢ ψυχῇ πίῃ τοῦ αἵματος. Gu. I. ἔρρει διὰ τῆς χειρὸς. B. ἔρρει χοάς, ὡς λέγω λόγον. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. Gu. προσφέρει τῷ πατρὶ τῷ Ἀχιλλεῖ χοάς. Fl. 21. χειρί: ἐκτείνει διὰ τῆς χειρὸς. Fl. 21.
- 3.703 529. χοάς: χοὴ λέγεται ἐπὶ ὑγρῶν, μέλιτος, ἐλαίου καὶ ἀλεύρου καὶ τῶν ἐτέρων, θυσία δὲ ἐπὶ σφαγῆς ζώων. σπονδὴ, χοή, θυσία διαφέρουσι: σπονδὴ ἐπὶ τῶν ξηρῶν, οἶον σίτου καὶ κριθῆς χοὴ ἐπὶ ὑγρῶν, οἶνου, μέλιτος καὶ γάλακτος: θυσία δὲ ἐπὶ ζώων, προβάτων, βοῶν καὶ τῶν ὁμοίων. ἄλλοι δὲ σπονδὴν καὶ χοὴν ταῦτ' ἀλέγουσιν, ὃ καὶ κρεῖττον. Bar. 74. Gu. 1. προσφέρει τῷ πατρὶ χοάς. M. σπονδάς. Fl. 10. ἡγουν θυσίας, χάριν τοῦ θανόντος πατρός. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.
- 3.704 529. σημαίνει δέ μοι: προστάσσει, παραδηλοῖ μοι κηρῦξαι σιωπὴν παντὶ τῷ στρατῷ τῶν Ἑλλήνων. ἐπιτάσσει πως διὰ σημείων καὶ σχημάτων, οἶον ἔθος ἐστὶ τοῖς βασιλεῦσι διὰ νευμάτων πάθη τινὰ δηλοῦν, κατὰ μίμησιν τοῦ τῷ νεύματι καὶ βουλήματι τὸ πᾶν διοικονομοῦντος. παρακατιῶν γὰρ φησι: λογάσι δ' Ἀργείων στρατοῦ νεανίαις ἔνευσε παρθένον λαβεῖν. B. rec. I. σημαίνει: παραδηλοῖ ἀντὶ τοῦ παρεδήλωσεν. Fl. 6. 9. 21. 56. 76. εἶπε δέ μοι σιγὴν παντὶ τῷ στρατῷ ἐπισημῆναι. Fl. 33.
- 3.705 530. σιγὴν: ποιῆσαι. Fl. 21. κηρῦξαι: καταστῆσαι. Fl. 59.
- 3.706 531. μέσοις: τοῖς ἀνθρώποις, Ἀχαιοῖς δηλονότι. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τὸ ἐν μέσοις περισσόν· τὸ γὰρ παραστάς τὴν ἔννοιαν δηλοῖ καθ' αὐτό. Gu.
- 3.707 532. σιγᾶτ' : σιωπήσατε. I. σῖγα πᾶς ἔστω λαός: μιμεῖται τὸ πολλάκις κηρύσσειν τὰ αὐτὰ τοὺς κήρυκας. τὸ σῖγα, εἰ μὲν ἐστὶ προστακτικόν, ὀξύνεται, εἰ δὲ ἐπίρρημα, περισπᾶται. I. σιγᾶτ' : σιωπᾶτε. Fl. 17. τὸ μὲν σιγᾶτε πρὸς τὸ πλῆθος, τὸ δὲ σῖγα, σιώπα καθ' ἑνα. τοιαῦτα γὰρ εἰώθασιν ποιεῖν οἱ κήρυκες, πρῶτον μὲν προσφωνοῦντες δημοσίᾳ, εἶτα καθ' ἑνα ἕκαστον, σιγῶντες. Fl. 59. σῖγα: ἐπίρρημα. Fl. 10. σῖγα: ἐν σιγῇ. Gr. καθολικῶς. Gu.
- 3.708 533. νήνεμον: ἀθόρυβον. M. Fl. 6. 56. 59. 76. ἥσυχον. M. νήνεμος ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ νη στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ ἀνέμου, ἢ ταραχῆς. Fl. 6. ἀντὶ τοῦ ἥσυχον. Gr. ἀθόρυβον, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀνέμων. Gu. ἔστης: ἔταξα. Fl. 6. 56. 59. 76. ἐν ἥσυχίᾳ δὲ ἔστησα τὸν ὄχλον. Fl. 33. κατέστησα. Gr. ὄχλος ἢ ὄχλησις καὶ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ. Gu.
- 3.709 534. ὁ δ': ὁ Νεοπτόλεμος. Fl. 16. 56. Πύρρος. Fl. 21. ὁ δὲ Νεοπτόλεμος εἶπεν· ὦ παῖ τοῦ Πηλέως καὶ πατὴρ ἐμός. Fl. 33. πατὴρ δ' ἐμός: ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ, Ἀττικόν, τὰς κλητικὰς ἀντωνυμίας 1. προστάσσει, παραδηλοῖ habent tius διοικονομοῦντος Διός. Flor. 17. 59. MATTH. In B. hoc 13. μιμεῖται—] In M. σῖγα. κοινή scholion incipit ab ἐπιτάσσει—. ἐστὶ κατὰ τὸ μέτρον. μεμίμηται 5. διοικονομοῦντος] Διὸς οἰκονομοῦντος τὸ πολλάκις κηρύττειν τὰ αὐτὰ τοὺς κήρυκας: Matth. In B. διὰ νευμάτων πολλάκις:—et in A. σιώπα. μέμνηται τὸ τοῖς ὑπηκόοις τινὰ πάθη δηλοῦν—τὸ π. κηρύσσειν etc. πᾶν δῖ. τος παρακατιῶν —λαβεῖν, 28. ἐμοῦ] Legitur ἐμὲ, ut in schol. literis pluribus post δῖ et τος Flor. Mox μὴ in διὰ τὸ μὴ τὰς αὐτὰς oblitteratis. Scribendum igitur po- εἶναι delendum videtur. MATTH. οὐ δέον ἔχειν κλητικὰς, διὰ τὸ μὴ τὰς αὐτὰς εἶναι

ταῖς τῶν πρωτοτύπων αἰτιατικάις. λαμβάνονται γοῦν αἱ εὐθείαι Ἀττικῶς ἀντὶ τῶν κλητικῶν. αἱ δὲ κτητικάι πᾶσαι, εἴτε εὐθείας εἶεν, εἴτε γενικῆς, εἴτε ἡστινοσοῦν ἄλλης πτώσεως, ἥτοι ἐνικῆς, ἢ δυϊκῆς, εἰ μὲν πρώτου προσώπου εἶεν, ἀντὶ τῆς πρωτοτύπου γενικῆς τοῦ πρώτου προσώπου λαμβάνονται· εἰ δὲ δευτέρου, ἀντὶ τῆς πρωτοτύπου γενικῆς τοῦ β' προσώπου· εἰ δὲ τρίτου, ἀντὶ τῆς πρωτοτύπου γενικῆς τοῦ τρίτου προσώπου. I. ἐμός: ἀντὶ τοῦ ἐμέ, Ἀττικόν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Ἀττικισμός. B. αἱ ἀντωνυμίαι οὐκ ἔχουσι κλητικάς. Fl. 59.

3.710 535. δέξαι χράς: λάβε μου ταύτας τὰς θυσίας τὰς θελκτηρίους, τὰς ἡδυντηρίους. I. τὰς πραυνούσας τὰς ψυχὰς τῶν νεκρῶν, ἢ τὰς κηλούσας τοὺς καταχθονίους δαίμονας. A.M.I. χράς: σπονδάς. Fl. 59. κλητηρίους: τοὺς σοὶ ἐνηδόνους, τοὺς σοὶ θυμήρεις. Fl. 59. ἀπατητικάς. M. Fl. 21. εὐφραντικούς. Fl. 59. κατακηλούσας τὰς ψυχὰς τῶν νεκρῶν, ἢ τοὺς καταχθονίους δαίμονας. Fl. 10. 21. θελκτικάς, τὰς σοὶ ἐνηδόνους καὶ ἀποδοχῆς ἀξίας. Gu.

3.711 536. νεκρῶν ἀγωγούς: ἀναφερούσας τὰς ψυχὰς. ἄγω ῥῆμα τὸ κομίζω καὶ φέρω· ἀγωγὸς ὁ φέρων καὶ ὁ κομίζων, καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ· ἀγώγιμον, τὸ φερόμενον καὶ κομιζόμενον· ἀγωγή δὲ ἡ τοῦ κομίζειν ἐνέργεια. I. τῶν τεθνεώτων τοὺς προπομπούς. ἐλθὲ, ὅπως λάβης αἷμα μελιχρὸν τῆς καθαρᾶς κόρης, ὅπερ σοι προσφέρομεν, κάγω καὶ ὁ στρατός. Fl. 33.

3.712 537.—542. ἐλθὲ δ': ἐλθὲ δὲ, ἵνα πίης τὸ καθαρὸν αἷμα τῆς παρθένου, ὅπερ σοι χαριζόμεθα καὶ ὁ στρατός καὶ ἐγώ, καὶ λῦσαι τὰς ναῦς καὶ τὰ σίδηρα καὶ τὰ σχοινία τῶν νεῶν, δὸς δὲ ἡμῖν εὐμενοὺς ἀπὸ τῆς Τροίας ὑποστροφῆς ἀγαθῆς ἐπιτυχόντας ἡμᾶς εἰς τὴν πατρίδα ἀπελθεῖν. I.

3.713 537. κόρης ἀκραιφνές: καθαρὸν, ἄχραντον, τουτέστι τὸ τῆς παρθένου. A.M. ἀκραιφνές τὸ καθαρὸν. ὑψηλὸν καὶ τὸ ἀκραιφνοῦς 5. πρώτου Maltb. πρωτοτύπου I. 27. τὰ σίδηρα] τὰ πρυμνήσια King. 11. τὰς θελκτηρίους—δαίμονας] τὰς ἀγκύρας Matt. utrumque ex Verba τὰς θ. τὰς πραυνούσας—δαί- scholio v. 539. ubi σίδηρα est in μονος pro gl. habet Gu., λαλούσας B. pro κηλούσας scripto. 30. καθαρὸν] τὸ καθαρὸν καὶ A. 13. κηλούσας] κατακηλούσας A. ἀκηροφανοὺς, οἷονεὶ ἀβλαβοῦς· κῆρ γὰρ ὁ θάνατος. B. rec. παρθένου παρθενικόν, καθαρὸν, ἄχραντον. Fl. 17. 50. 59. 76. καθαρὸν. Gr. ἀμόλυντον, ὡς παρθενικόν. Gu. δωρούμεθα: παρέχομεν. Fl. 59.

3.714 538. πρευμενής: γαληνός, ἥσυχος, ἴλεως. Fl. 17. πρᾶος καὶ εὐμενής. Fl. 6. 9. 21. 5. 59. 76. Gr. συμπαθής, ἴλεως. Gu. σὺ δὲ γενοῦ ἡμῖν πρᾶος, ἴλαος. Fl. 33. πρᾶος, εὐμενής. ἐκ γὰρ τῶν δύο σύγκειται ἡ λέξις. B. M. Flor. 59. ἀντὶ τοῦ ἀλύπου, ἀπὸ τοῦ πράου καὶ εὐμενοῦς. M. τὸ πρευμενής ἐκ δύο ταύτοσημάντων γίνεται λέξεων, τοῦ πρᾶος καὶ εὐμενής. γίνεται οὖν πραευμενής, εἴτα κατὰ κρᾶσιν πρευμενής. ἢ πρευμενής καὶ πρᾶος καὶ εὐμενής γενοῦ ἡμῖν, ὥστε λῦσαι τὰς πρύμνας καὶ τὰ χαλινωτήρια τῶν νεῶν, ἥγουν λυθῆναι, ἢ γενοῦ δὲ ἡμῖν πρευμενής καὶ ἔπειτα λῦσαι καὶ λυθῆναι ποίησον τὰς πρύμνας καὶ τὰ χαλινωτήρια τῶν νεῶν. στικτέον εἰς τὸ “πρευμενής δ' ἡμῖν γενοῦ,” εἴτα δὸς ἡμῖν λῦσαί τε τὰς πρύμνας καὶ τὰ χαλινωτήρια τῶν νεῶν. Fl. 59.

3.715 539. πρύμνας: σίδηρα. B. πρύμνας καὶ χαλινωτήρια: περίφρασις. Il. 17. περιφραστικῶς τὰ πλοῖα. Gu. τὰ ἀπόγεια σχοινία. Fl. 10. χαλινωτήρια: τὰ σχοινία. B. τὰ πρυμνήσια. Gr. τὰς ἀγκύρας, τὰ ἀπόγεια σχοινία. Gu. καὶ ἡνίκα τὰ τῶν νεῶν δέματα λῦσαι θελήσομεν καὶ πορεύεσθαι βουλευθῶμεν καὶ ἐπανελθεῖν εἰς τὰς πατρίδας, ἐπίδος ἡμῖν πράεως ἀπ' Ἰλίου ἐπαναζεῦξαι. Fl. 33.

3.716 540. πρευμενοὺς τ' ἀπ' Ἰλίου νόστου τυχόντας: ἀπελθεῖν ἀπὸ τῆς Τροίας εἰς τὴν πατρικὴν γῆν τυχόντας πρευμενοῦς, ἥτοι ἀλύπου, νόστου. ἀπὸ τοῦ πράου καὶ εὐμενοῦς. A.

3.717

541. νόστου· στροφῆς. Fl. 17. ἐπιστροφῆς. Fl. 21. ὑποστροφῆς. Fl. 56. καταστροφῆς. Fl. 6. τυχόντας, ἀντὶ τοῦ τυχεῖν. Fl. 21. καινόσχημον πρὸς τὸ ἀπαρέμφατον. τυχοῦσι γὰρ ἔμελλεν εἰπεῖν πρὸς τὸ ἡμῖν. Gu. “δὸς ἡμῖν” εἰπὼν ὥφειλε “τυχοῦσιν” εἰπεῖν· ὁ δὲ ὥσπερ ἐκ μεταμελείας ἀποδίδωσι τὸν λόγον κατ’ αἰτιατικὴν πρὸς τὸ ἀπαρέμφατον. Gr. 1. μολεῖν, ἀπελθεῖν δὸς ἡμῖν, ἀπὸ κοινοῦ τὸ δός. Fl. 21. 59.
- 3.718 542. τοσαῦτ’ ἔλεξε· τοσαῦτα εἶπεν, ὅλος δὲ ὁ στρατὸς εὐχὴν ἐποιήσατο, ἥτοι ἐπ’ ἐκείνων ἠῦξατο, ἡγουν μετὰ τὸ πληρῶσαι ἐκείνον τὴν εὐχὴν ἣν ἠῦξατο. Gr. I.
- 3.719 ἐπηῦξατο· ἐπὶ τῇ Νεοπτολέμου εὐχῇ. Gu.
- 3.720 543. ἀμφίχρυσον· τὸ ἀμφοτέρωθεν κεχρυσωμένον ξίφος διὰ τῆς λαβῆς λαβῶν, εἴτα λαβῶν ἀπὸ τῆς κώπης τὸ ἀμφίχρυσον ξίφος ἐξεῖλκεν ἀπὸ τῆς ξιφοθήκης. ἀμφίχρυσον δὲ νοητέον τὸ ξίφος οὐ κατὰ τὰ κοπτικὰ μέρη, ἀλλὰ κατὰ τὴν κώπην μόνην, ἡγουν τὸ κρότημα, ἵν’ ἢ τὸ ἀμφίχρυσον ἀντὶ τοῦ περιχρυσον. A. εἴτ’ ἀμφίχρυσον· ἔπειτα περικεχρυσωμένον ξίφος λαβῶν ἀπὸ τῆς λαβῆς ἐξεῖλκε τῆς θήκης. 1. τὸ κεχρυσωμένον διὰ τῆς λαβῆς λαβῶν. B. M. εἴτα περιχρυσον σπάθην λαβῶν παρὰ τοῦ πύσματος ἔσυρεν ἐκ τῆς ξιφοθήκης καὶ τοῖς ἐγκρίτοις ἔνευσεν. Fl. 33. φάσανον· τὸ ξίφος τὸ ἐν σφαγαῖς γαννυσκόμενον. ἢ παρὰ τὸ φάος καὶ τὸ γάνος τὸ στίλβον οἷόν τι σκεῦος γεγανωμένον. κουλεὸς δὲ ἡ ξιφοθήκη ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ τὰ ὀλοᾶ, ἡγουν τὰ ὀλέθρια, ξίφη κεῖσθαι. B.I.
- 3.721 544. ἐξεῖλκε· ἀνέσπα. Fl. 59. ἐξέβαλε. ἐκ τοῦ Ὀμήρου τοῦτο ἔχει. Gu. λογάσι δ’ Ἀργείων· τοῖς ἐπιλέκτοις. B. M. Gr. ἐκκρίτοις. Gu. καὶ τοῖς ἐπιλέκτοις νεανίαις τοῦ στρατοῦ τῶν Ἑλλήνων ἔνευσε τὴν κόρην κρατῆσαι. I.
- 3.722 545. ἔνευσε· ὥρισε. Fl. 56. ὑπεσήμανε. Gu. λαβεῖν· ἡγουν κατασχεῖν. Fl. 10. 17. ὥστε κρατῆσαι. Gu.
- 3.723 546.—551. ἡ δ’ ὥς ἐφράσθη· αὕτη δὲ ἐπεὶ ἐφράσατο καὶ ἐνόησε, τοῦτον τὸν λόγον ἐδήλωσεν· ὦ Ἕλληνες οἱ πορθήσαντες τὴν ἐμὴν πόλιν, ἐθελουσίως θέλω τεθνήξεσθαι. ὅρα ἵνα μή τις ἄψηται καὶ προσεγγίσῃ τοῦ ἐμοῦ σώματος· παρέξομαι γὰρ τὸν λαιμὸν εὐκαρδίως τε καὶ εὐψύχως. ἀπολελυμένην δέ με πρὸς θεῶν ἀφέντες κτείνετε, ἵνα ἐλευθέρα θάνω, καὶ μὴ δούλη δηλονότι. I. ἡ δὲ Πολυέπ’ 2. ἐκείνων—ἠῦξατο] Gr. inci- 15. ἀπὸ—κεῖσθαι] ἀπὸ τοῦ κεῖσθαι pīt ab ἐπ’ ἐκείνῳ (sic) et τελέσαι ha- ἐν αὐτῇ τὸ ὀλοὸν καὶ ὀλέθριον Fl. 59. bet pro πληρῶσαι, omittit autem ἣν 16. ὀλοᾶ] οὐλοᾶ I. 28. ἡ δὲ Πολυξένη —ἐφάπτεται] Si- ἠῦξατο. 11. λαβῆς] χειρὸς B. mile scholion, sed in fine defectum 13. τὸ ξίφος —γεγανωμένον] τὸ ἐν est in A. αὕτη δὲ ἡ Πολυξένη ὥς ἐν. . . σφαγαῖς γανόμενον (conf. Eustath. ὥς ἤκουσεν, ὥς ἐνόησεν ὅτι μέλλουσι ταῦ- p. 675, 58.), ἢ τὸ γεγανωμένον ἡγουν τῆς δέξασθαι τινες, εἶπε τοῦτον τὸν λόγον, στίλβον σκεῦος I. ἐκοῦσα θνήσκω, μή τις ἄψηται ξένη ὥς ἐνόησεν τὸν θάνατον, τοῦτον εἶπε τὸν λόγον, ὦ Ἕλληνες, οἱ τὴν ἐμὴν πόλιν πορθήσαντες, ἐκουσίως θνήσκω· καὶ μή τις ἐξ ὑμῶν τοῦ ἐμοῦ σώματος ἐφάπτεται. Fl. 33. ἐπεὶ ἐφράσατο, ἡγουν ἐνόησε. Gr. ἐνόησε. M.
- 3.724 ἐσήμηνεν· ἔλεγεν. Fl. 21. ἀντὶ τοῦ εἶπεν. M. Fl. 10 ἐδήλου. Gr.
- 3.725 547. ὦ τὴν ἐμὴν· ἐνταῦθα φαίνεται τὸ ἀνδρεῖον τῆς Πολυξένης. Gu. πέρσαντες· πορθήσαντες. B. Gr. Ἀργεῖοι· Ἕλληνες. B.
- 3.726 548. ἐκοῦσα· εὐτόλμως. Fl. 6. 9. 10. 21. 5. 59. 76. ἐκοντί. τὸ ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρήματος. Gu. μή τις· ὁρᾶτε ἵνα οὐδεὶς. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. χροός· χρώματος. Fl. 17. σώματος. Gu.
- 3.727 549. παρέξω· δώσω τὴν δειρὴν, ἡγουν τὸν λαιμὸν, τολμηρῶς, εὐτόλμως. δώσω, καὶ παρέχω καὶ παρέχομαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λέγεται. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. Gr. δώσω τράχηλον εὐτόλμως. B. Fl. 17.

καθὼς δέ εἰμι βασιλὶς, τοσαυτικῶς θανῶ καὶ ὀλωεγκαρδίως παραδίδω τὸν ἐμὸν αὐχένα. Fl. 33. εὐκαρδίως: τολμηρῶς, εὐτόλμως. Gr. θαρσαλέως. Gu.

- 3.728 550. ἐλευθέραν: ἤτοι ἄδετον, ἀδέσμευτον, καταλείψαντες κτείνετε, ἵνα ὡς ἐλευθέρα ἀποθάνω. δουλείαν γὰρ ἡγεῖτο καὶ τὸ δεδεσμένη θανεῖν. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως, πρὸς θεῶν ὀρκωμοτικῶν μεθέντες με, ἀντὶ τοῦ καταλείψαντες ἐλευθέραν, ἡγουν λυτὴν, κτείνάτέ με, ὡς ἐλευθέρα θάνω. ἐν νεκροῖς γὰρ αἰσχύνομαι δούλη καλεῖσθαι ὡς δεσμηθεῖσα. A. ἐλευθερος ὁ ἀπολελυμένος καὶ μὴ ὑπὸ τινος κατεχόμενος καὶ ὁ μὴ ὑπὸ δουλείαν· ἀνελευθερος δὲ ἐπὶ φειδωλίας, ᾧ ἐναντίον ὁ ἐλευθέριος. Gr. I. ἡ δὲ σύνταξις οὕτω πρὸς θεῶν, μεθέντες καὶ ἀφέντες ἐμὲ ἐλευθέραν καὶ ἄνετον, κτείνετε, ὅπως θάνω ὡς ἐλευθέρα καὶ οὐ δούλη. οὕτω τὸ μὲν ἐλευθέραν ἀντὶ τοῦ ἄνετον ἐκληπτέον, 15. τοσαυτικῶς] Notandum vocabulum gantur quod v. p. 356, 4—6. ἀπολελυμένη—δηλονότι. inauditum. ib. ὀλωεγκαρδίως] Videtur ὀλοκαρδίως 24. Sic Gr. Vulgo φειδωλείας. scripsisse. ὀλοκάρδιος dixit Epiphanius Idem scholion usque ad ἐλευθέριος in Physiologo. est in Flor. 6. 9. 21. 56. 59. 76. 16. αὐχένα] αὐχὴν Fl. 33. MATTH. 20. θεῶν] θεὸν A. 25. ἡ δὲ σύνταξις οὕτω om. Gu. 23. ἐλεύθερος] ἐλεύθερος γὰρ Gr. (in 26. ὡς om. Gu. scholio marginali) recte si haec 27. τὸ μὲν] τὸ om. I. cum scholio interlineari conjun- τὸ δὲ ἐλευθέρα ἀντὶ τοῦ οὐ δούλη, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ τῆς κατασκευῆς· εἰ γὰρ ἀψαμένων τινῶν ταύτης ἀπέθνησκε, δουλικῶς ἂν καὶ οὐκ ἐλευθέρως τεθνάναι ἔδοξεν. Gu. I. τὸ ἐξῆς, ἐλευθέραν δέ με θέντες κτείνετε, ἵνα ἐλευθέρα θάνω. B. M. ἀπολελυμένην δέ με πρὸς θεῶν μεθέντες, ἡγουν ἀφέντες, ἐάσαντες κτείνετε, ἵνα ἐλευθέρως θάνω καὶ μὴ δούλη δηλονότι. Gr. ἀδέσμευτον. Fl. 10. ἄνετον. Gu. ὡς: τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ἵνα. B.
- 3.729 551. πρὸς θεῶν: ὀρκωμοτικόν. Gu. διὰ τοὺς θεοὺς. Fl. 17. ἀντὶ τοῦ ἔνεκεν τῶν θεῶν. Fl. 21. μεθέντες: καταλείψαντες. Fl. 59. ἀφέντες, ἐάσαντες. Gr. ἀφέντες, καταλείψαντες. Gu.
- 3.730 ἐν νεκροῖσι: ἐν τοῖς νεκροῖς γὰρ καλεῖσθαι δεδουλωμένη, δέσποινα οὖσα, ἐντρέπομαι. κτείνάτέ με γὰρ παρὰ τοῖς νεκροῖς μετὰ τῶν θεῶν ἐάσαντες κατοικεῖσθαι. Fl. 33. ἐν: παρὰ τῶν. Fl. 17.
- 3.731 552. δούλη: δουλείαν γὰρ ἡγεῖτο καὶ τὸ δεδεσμημένη θανεῖν. Gu. κεκλησθαι: ὀνομασθῆναι. Fl. 56. οὖσα: ὑπάρχουσα. Fl. 59. βασιλὶς γὰρ ὑπάρχουσα αἰσχύνομαι τοῦ εἶναί με δούλην.
- 3.732 553. λαοὶ δ' ἐπερρόθησαν: ἐβόησαν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυμάτων. B. M. ὁ δὲ λαὸς ἤχησεν, —ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἤχου τῶν ῥοθίων· μὴ δὲ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων ἔλεξε τοῖς νέοις ἀφεῖναι τὴν παρθένον. I. ἐβόησαν, ἐπλήγησαν, ἐλυπήθησαν, ἢ ταραχὴν ἐποίησαν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ῥοθίων, ἡγουν τῶν ῥεομένων. A. εἰκότως τὸ ἐπερρόθησαν καὶ ἀρμυδίως εἴρηται ἐπὶ πλήθους, ἡγουν ἀσήμως ἤχησαν· ἐκ μεταφορᾶς δὲ τῶν κυμάτων ἢ λέξις· τὸ γὰρ πλῆθος ὁμοῦ βοῆσαν ἄγνωστον τοῖς ἀκούουσιν ὅ τι καὶ λέγει. Gu. I. ἐπεβόησαν, διὰ τὸ ἄσημον. ἤχησαν, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἤχου τῶν ῥοθίων, ἡγουν τῶν κυμάτων. καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ πλήθους οἰκείως τῇ λέξει ἐχρήσατο, ἐπὶ δὲ τοῦ Ἀγαμέμνονος τῷ εἶπεν. Bar. 74. Gu. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυμάτων· οὐ γὰρ ἐξακούεται καθαρῶς ἢ τοῦ ὄχλου φωνῇ, ἀλλὰ τοιόνδε λόγον ἀποτελεῖ ἢ ῥόθα. Fl. 59.
- 3.733 554. μεθεῖναι: ἀφεῖναι, ἐᾶσαι, ἔαν ἀκατάσχετον. Fl. 10. 17. 59. 76. ἀφεῖναι. Gr. ἐᾶσαι, καταλείψαι. Gu.
- 3.734 555 "οἱ δ' ὡς τάχιστ' : οὗτοι δ' ἐπεὶ ταχέως ἤκουσαν τὴν ἐσχάτην φωνὴν τοῦ βασιλέως —τέλος γὰρ πάσης ὑπεροχῆς ὁ βασιλεύς· καὶ Πίνδαρος "τὸ δ' ἔσχατον κορυφούται βασιλεῦσι." ὥφειλε δὲ εἰπεῖν οὕτως, οἱ δ' ἐπεὶ ἤκουσαν τὴν ὑστέραν φωνὴν, ἡγουν τὴν βασιλικήν, μεθ' ἣν οὐδενὶ ἄλλῳ λέγειν ἔξεστιν, οὗτινος βασιλέως μέγιστον ἦν κράτος, μεθῆκαν. ὁ δὲ ἀντιστρόφως, ἐπεὶ τάχιστα, φησὶν, ἤκουσαν, μεθῆκαν. ἔστι δὲ ὁ σχηματισμὸς οὗτος οὐ ποιητικὸς, ἀλλ' Ἀττικὸς, καὶ συνήθης τοῖς ῥήτορσιν. Ἄλλως. βουλόμενος οὕτως εἰπεῖν, οἱ δ' ὡς τάχιστ' ἤκουσαν ὑστερον τὴν ὅπα τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὑστέραν ἐπήγαγε πρὸς τὸ ὅπα, ἀντὶ τοῦ ἐπιρρήματος ὄνομα

θείς· συναπτε δὲ τὸ τάχιστα πρὸς τὸ μεθῆκαν. Gu. I. οἱ δ' ὡς τάχιστ' ἤκουσαν: οὕτως ὠφείλεν εἰπεῖν· οἱ δὲ ἐπεὶ ἤκουσαν ὑστάτην ὅπα, οὐπὲρ καὶ μέγιστον ἦν κράτος, τάχιστα μεθῆκαν· ὁ δὲ ἀντιστρόφως, ἐπεὶ τάχιστ' ἤκουσαν, μεθῆκαν. ἔστι δὲ ὁ σχηματισμὸς μᾶλλον ῥήτορσι συνήθης ἢ ποιηταῖς. 1. ὑστάτην ὅπα: τὴν 1. ἔαν ἀκ. etiam M. adscripto ab manu eadem, ἐγράφη 3. οὗτοι — βασιλεῦσι] In Fl. 59. ὀπισθεν. In Gu. nihil est nisi ὁσταάυστεραν ὅπα, ὅπερ καὶ μέγ. ἦν κρ. τὴν ὅπα, βασιλικὴν, μεθ' ἣν οὐδενὶ ἄλλω αὐτοῦ τοῦ Ἀγαμέμνονος. ὑστέραν ὅπα λέγειν ἔξεστιν, ἢ ὑστέραν. βουλόμενος τὴν τοῦ βασιλέως φωνήν· τέλος γὰρ— γὰρ οὕτως etc. βασιλεῦσι. Quae sequuntur, sunt 5. Πίνδαρος] Ol. 1, 182. τὸ δ' ex etiam in Gr. sic, ἤκουσαν: οὕτως B. scripsi pro τὰδ. ὠφείλεν· οἱ δὲ ἐπ. ἦκ. ὑστάτην ὁ. οὐπ. 7. ἄλλω om. I. καὶ μέγ. ἦν κρ. τάχιστα μεθῆκαν. 11. ὕστερον] ὕστατον Gu. Seqq. ὁ δὲ ἀντιστρ.—μεθῆκαν sunt in 13. οἱ δ' ὡς τάχιστ' ἤκουσαν] In I., Gu. inter lineas adscr. Tum Gr. sine lemmate, ἄλλως. ἔστι δὲ etc. MATTH. In B. fol. 14. οὕτως—ἢ ποιηταῖς] Ultimum 17 a. scholion est litera ε ad tex. hoc scholion est etiam in Flor. 59. tum relatum, (συναπτεόν τὸν λόγον nisi quod post ὠφείλεν omittit cum οὕτως praemittit M.) ὑστέραν ὅπα οὐ— Gr. εἰπεῖν, tum verba ὁ δὲ ἀντιστρ.— περ καὶ μέγιστον ἦν κράτος: τουτέστι μεθῆκαν, quae etiam Gr. habet, ab (ἀντὶ M.) τοῦ ἀγαμέμνονος. ὑστέραν alia manu colore viridi suproversum οδν (οὖν om. M.) ὅπα τὴν τοῦ βασιλέως appicta sunt. Pro ἔστι δὲ ὁ σχ. in φωνήν. τέλος γὰρ πάσης ὑπεροχῆς βασι- Flor. et Gr. es, quod supra legimus: λεός. πίνδαρος τὸ δ' ἔσχατον κορυφοῦται ἔ. δὲ ὁ σχ. οὗτος οὐ π. ἀλλ' Ἄττ. καὶ σ. βασιλέος: (sic etiam M.)—Tum τοῖς ρ. MATTH. fol. 17 b. idem scholion litera 17. τὴν τελευταίαν φωνήν] In A. ad textum relatum, σὺπερ καὶ μέγι- haec sic conformata, τὴν ὑστάτην στον ἦν κράτος: ἀντὶ τοῦ ἀγαμέμνονος ὅπα, ἥτοι τὴν τελευταίαν φωνήν, μεθ' ἣν ὑστέραν ὕπα τὴν τοῦ— βασιλεύς, sed οὐδεὶς δύναται ἀντειπεῖν. εἰπόντος γὰρ τελευταίαν φωνήν, μεθ' ἣν ἄλλος οὐδεὶς ἔλεγεν. B. M. Fl. 17. 59. γρ. καὶ ὑστέραν. B. ἥτοι τὴν βασιλικὴν φωνήν. B.

3. 735 556. μεθῆκαν: τοῦ ὑστέρου λόγου. M. ἤγουν ἀφῆκαν. Fl. 17. ἔασαν. Fl. 76. οὐπὲρ: βασιλέως. Fl. 10. κράτος: ἐξουσία.
3. 736 557.—562. κάπεὶ τόδ' εἰσήκουσε: ἐπεὶ δὲ, ἀψ' οὗ δὲ ἤκουσε τοῦτο τὸ λόγιον τῶν δεσποτῶν, λαβοῦσα τὰ ἱμάτια ἔσχισεν ἀπὸ τῆς ἄκρας ἐπωμίδος μέχρι τοῦ μέσου τῆς λαγόνος, καὶ ἔδειξε τὰ στήθη καθάπερ ἀγάλματα κάλλιστα, καὶ καταβαλοῦσα πρὸς γῆν τὸ γόνυ, εἶπε λόγον ἀθλιώτατον, πάντων τῶν λόγων δηλονότι. I.
3. 737 εἰσήκουσε: ἡ κόρη. Fl. 21. εἰσηκούσθη. τὸ ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ. B.
3. 738 558. λαβοῦσα: λαβοῦσα τὰ τηλατῖα ἐκ τῆς ἄκρας τοῦ, ὡμοφορίου οὐπὲρ ἐφόρει ὡς βασιλῆς, ἔσχισεν. Fl. 33. ἄκρας: ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῆς ἐπωμίδος. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. τῆς περιτραχηλίου. Fl. 10. 17. ἐπωμίδος: ἐπωμὶς τὸ ὑπερέχον τοῦ βραχίονος, καὶ εἶδος ἐνδύματος. ἐνταῦθα δὲ τὸ πρότερον δοκεῖ λέγειν. Gr. I.
3. 739 559. ἔρρηξε λαγόνος: ἀντὶ τοῦ διέσχισε τὰ ἱμάτια κατὰ τὸ πλησιάζον μέρος ταῖς λαγόσι καὶ τῷ ὀφθαλμῷ. A. λαγόνος: ἤγουν τῶν λαγόνων. Fl. 6. 9. 21. 57. 59. 76. μέχρι μέσης τῆς λαγόνος. Fl. 17. εἰς μέσον: τὸ εἰς ἀντὶ τοῦ ἔως, ὡς καὶ παρὰ Δημοσθένει “τούτῳ φιλανθρώπως ἐχρῶμην εἰς τήνδε τὴν ἡμέραν” ἀντὶ τοῦ, μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας. λάμβανε δὲ τοῦτο τὸ εἰς καὶ πρὸς τὸ λαγόνας κατὰ συνεκδοχὴν. Gu. I. παρ' ὀμφαλόν: τὸ ἐξῆς εἰς λαγόνας. Fl. 21. μέχρι τῶν λαγόνων μέσων· εἴτ' ἐπάγει παρ' ὀμφαλόν, δεικνὺς ὅτι τὸ μέσον τῶν λαγόνων ὀμφαλός ἐστιν. Gu.
3. 740 560. μαστούς: καὶ ἔδειξεν τοὺς μαστοὺς καὶ τὰ στέρνα τὰ βασιλέως ἄλλος οὐκ ἀντιλέγει. σὺπερ: 13. τηλατῖα] Sic. συναπτεόν τὸν λόγον οὕτως, ὑστέραν ὅπα, 21. τὸ εἰς] εἰς ὕπερ Gu. σὺπερ καὶ μέγιστον ἦν κράτος, τοῦ ἀγα- ib. ὡς om. I. μέμνονος δηλονότι. ὅπα γὰρ τὴν τοῦ ib. Δημοσθένει]

T. 411, 10. ubi βασιλέως φωνήν ἐκάλεσε. τέλος γὰρ legitur τούτῳ πάνυ φιλ. ἐκεχρήμην πάσης ὑπεροχῆς ὁ βασιλεύς. πίνδαρος ἐγὼ, καὶ ἀηδὲς ἐμοὶ καὶ τούτῳ γέγονεν λέγει, τόδ—βασιλεύς. εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην οὐδέν. 1. ἄλλος οὐδεὶς] οὐδεὶς ἄλλος Fl. 17. 24. συνεκδοχὴν] ἀντιστροφὴν Gu. 59. ἄλλος om. Fl. 10. κάλλιστα καὶ λαμπρά. Fl. 33. ὡς ἀγάλματος: ἀναθήματα. Fl. 17. καθὰ ὡς ἀνδριάντος τινός. Fl. 59. θείας μορφῆς. Fl. 21.

- 3.741 561. καθεῖσα: κλίνασα. Fl. 6. 9. 10. 21. 56. 59. 76. Gr. κατακλίνασα. B. Gu.
- 3.742 562. ἔλεξε: καὶ εἶπεν ἔμπροσθεν πάντων οἰκτρότατον λόγον καὶ θρηνητικόν. Fl. 33. τλημονέστατον: δυστυχέστατον. B. καρτερικώτατον, ὑπομονητικώτατον. M, Fl. 10. 17. 21. 59. ἀθλιώτατον. Gr. οἰκτρότατον. Gu.
- 3.743 563.—565. ἰδοὺ τόδε: ἰδοὺ, ὦ νεανία, εἰ μὲν τόδε τὸ στέρνον παίειν προθυμῇ, παῖσον, εἰ δ' ὑπ' αὐχένα θέλεις, πάρεστι λαιμὸς εὐτρεπῆς ὅδε. Gr. I.
- 3.744 ἰδοὺ: τόδε τὸ σῶμα δηλονότι. M. Fl. 10. 21. τὸ σῶμα ἢ τὸ στέρνον. Gu.
- 3.745 564. παίειν: τύπτειν διὰ τοῦ ξίφους. Fl. 17. κεντεῖν. Gu. προθυμῇ. θέλεις. Gu. παῖσον: ἡγουν τύψον. Fl. 17. Gu. ὑπ' αὐχένα: ἡγουν ὑπὸ τὸν τράχηλον, βούλει δηλονότι. El. 17. βαλεῖν τὸ ξίφος. Fl. 59. ἀρτηρίας. Fl. 10.
- 3.746 565. χρρῖεις: θέλεις παίειν δηλονότι. Fl. 6. 9. 21. 59. 76. Gr. πάρεστι: παίειν δηλονότι. Gu. εὐπρεπῆς: ἔτοιμος. Gu. παρεσκευασμένος. Fl. 19. 59. Gu. ἐὰν δὲ τὸν αὐχένα χρρῖεις, παῖσον καὶ τύψον· παρειαίη σοι γὰρ ὁ εὖμορφος τράχηλος. Fl. 33.
- 3.747 566. ὁ δ' οὐ θέλων καὶ μὴ θέλων: οὐ θέλων μὲν ὡς οἰκτιζόμενος τὴν Πολυξένην, θέλων δὲ ὡς τιμῶν τὸν πατέρα καὶ ὡς πρὸς τὴν πατρίδα θέλων ἐλθεῖν. Ἄλλως. ὁ δὲ οὐ θέλων ἐν τῷ οἴκτῳ τῆς Πολυξένης καὶ θέλων τὸ μὴ παρακοῦσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ. A. τὸ ἐξῆς, οὐ θέλων οἰκτῶ καὶ συμπαθεῖα τῆς κόρης, τέμνει τὸν λαιμόν· ἐκ τούτου γὰρ πνεῖ τε καὶ ἀναπνεῖ ῥέον τὸ αἷμα. I.
- 3.748 οὐ θέλων τῷ οἴκτῳ τῆς κόρης, ἡγουν ἐλεῶν τὴν κόρην, καὶ θέλων, διὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ, ὑπ' ἀνάγκης· ὅπερ καὶ παροϊμακῶς λέγεται, ἐκὼν ἄκων. Gu. Fl. 10. 59. οἰκτῶ: τῷ ἐλέῳ. Fl. 56. ὁ δὲ τοῦ Ἀχιλλέως παῖς Νεοπτόλεμος ἄκων τε καὶ ἐκὼν τέμνει τῷ σιδήρῳ τὸν τράχηλον τῆς οἰκτῆς καὶ τάλαιπώρου κόρης. El. 33.
- 3.749 567. πνεύματος διαρροάς: τὰς ἀρτηρίας καὶ φλέβας τὰς τῆς ἀναπνοῆς. I. διαρροαὶ αἱ φλέβες, ἐν αἷς τὸ πνεῦμα διέρχεται ἐκ τῶν ἀρτηριῶν. διαφέρει δὲ ἀρτηρία φλεβὸς τῷ τὴν μὲν ἀρτηρίαν ἔχειν πνεῦμα πολὺ τὸ καὶ ὑποκάτω κεῖσθαι τῆς φλεβὸς, αἷμα δὲ ὀλίγον, τὴν δὲ φλέβα αἷμα μὲν πολὺ καὶ ἄνω κεῖσθαι τῆς ἀρτηρίας, πνεῦμα δὲ ὀλίγον. Gu. 1. δηλονότι τὰς φλέβας τοῦ πνεύματος ἔταμε. Fl. 33. τὰς ἀρτηρίας, τὰς διεξόδους, ἡγουν τὸν λαιμόν· διὰ τούτου γὰρ ἐκπνεῖ τε καὶ ἀναπνεῖ ῥέον τὸ πνεῦμα. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76.
- 3.750 568.—570. κρουνοί: σταλαγμοὶ δὲ τοῦ αἵματος καὶ ἐκχύσεις προήρχοντο. ἢ δὲ καίπερ ἀποθνήσκουσα, προμήθειαν εἶχεν ὥστε εὐπρεπῶς καὶ εὐσχήμως πεσεῖν καὶ κρύπτειν ἃ πρέπον κρύπτειν τὰ ὄμματα τῶν ἀρρένων. τὸ κρύπτω μετὰ αἰτιατικῆς λέγεται, καὶ πρὸς τὸ πρόσωπον καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα, οἷον κρύπτω σε τὴν ἑμαυτοῦ βουλήν. I.
- 3.751 568. κρουνοί: διαρροαί. Fl. 17. ἐκρεύσεις τοῦ αἵματος ὥρμουν. Fl. 59. οἱ σταλαγμοὶ τοῦ αἵματος ἔρρεον. Fl. 33. ῥεύματα ἐφέ-ροντο, ὥρμουν. Gu.
- 3.752 569. πρόνοιαν: προμήθειαν. Gr. προσοχήν, βούλευσιν, φροντίδα. Gu. πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν: μεγάλην ἐπιμέλειαν εἶχεν. Fl. 33. εὐσχήμως: πρεπόντως τοῦ πεσεῖν ἐντίμως. Fl. 33. εὐπρεπῶς. Gr. εὐσχημόνως, κοσμίως. Gu.
- 3.753 570. κρύπτειν δ' ἃ κρύπτειν: γρ. κρύπτουσ' ἃ κρύπτειν. B. ἀπὸ τῶν ὁμμάτων. B. καὶ κρύπτειν ἃ χρεῶν, ἡγουν πρέπον, κρύπτειν 1. τὰς ἀρτηρίας — ἀναπνοῆς habet κάτω κεῖται τῆς φλεβὸς, ἢ

δὲ φλέψ B. in glossemate. ἐπάνω τῆς ἀρτηρίας. εἶπν δὲ πνεύμαδιαρροαί] 2. διαρροαί πνεύματος 1. τος διαρροὰς ἔδειξεν ὅτι αἱ φλέβες καὶ ib. πνεῦμα] αἷμα I. αἱ ἀρτηρίαι ἐτμήθησαν:—Quorum 3. τῷ τὴν—πολῷ] τὴν μὲν ἀρτη- pars ma]orr legitur etiam in B. M. ρίαν πνεῦμα μὲν πολὺ ἔχειν Gu. sic scripta, πνεύματος —τὴν ἀρτηρίαν 6. πνεῦμα δὲ ὀλίγον] In Gu. aliud μὲν ὀλίγον ἔχειν αἷμα, πνεῦμα δὲ πολὺ. scholion additum πνεύματος διαρ—τὸ δὲ πνεῦμα ὀλίγον ὡς (ὡς om. B.) ροάς: τὰς ἀρτηρίας καὶ φλέβις. δια- πρὸς σύγκρισιν τοῦ ἐν τῇ ἀρτηρίτ :— φέρει δὲ ἀρτηρία φλεβὸς ταύτη, τῷ τὴν 7. τὰς ἀρτηρίας —πνεῦμα] Idem μὲν ἀρτηρίαν ὀλίγον αἷμα ἔχειν, πνεῦμα scholion a vv. ἡγουν τὸν λ. exstat δὲ πολὺ, τὴν δὲ φλέβα τὸ ἐναντίον τὸ etiam in Gr. In Gu. est διεξόδους μὲν αἷμα πολὺ, τὸ δὲ πνεῦμα ὀλίγον φλέβας. MATTH. πρὸς σύγκρισιν τοῦ ἐν τῇ ἀρτηρίᾳ. ὑπο- τὰ ὅμματα τῶν ἀρρένων. τὸ κρύπτω μετὰ αἰτιατικῆς λέγεται καὶ πρὸς τὰ πρόσωπα καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα, οἷον κρύπτω σε τὴν ἐμαυτοῦ βουλήν. Gr. I.

3.754 Ὅυκ ὀλίγοι πειραθέντες ἐρμηνεύσαι τὸ χωρίον τοῦτο τοσοῦτον ἀπέσχοντο τοῦ τάληθές εἰπεῖν ἐξευρεῖν, ὅσον ἂν εἰμηδὲ τὴν ἀρχὴν ἐπικεχειρηκότας φανῆναι κατὰ γνώμην σφίσιν ἐπῆλθε. δυοῖν γὰρ οὐσῶν τῶν αἰτιατικῶν, καὶ τοῦ γε νοῦ καθεστῶτος ἐντεῦθεν ἐν σκότῳ, βουλόμενοι συντεταχέναι, ἐναλλαγαῖς τε ἐχρήσαντο καὶ προθέσεσιν ἔξωθεν, εἰς ἃ χρεῶν τὰ ὅμματα τῶν ἀρσένων κρύπτεσθαι φάσκοντες. ἐγ δὲ οὔτ' ἐκείνοις μεμφόμενος καὶ τὸ δοκοῦν εἰπὼν ἐμαυτῷ, οἶμαι ἂν πάντας, ὅσοις ὀρθότητος ἐν λόγοις μέλει, ἐκ τοῦ εὐθέως ἀκούσαντας, ἢ μὴν τοῦθ' οὕτως ἔχειν ψηφίσασθαι. λέγων γὰρ ὁ Ταλθύβιος τὰ περὶ τῆς κόρης, εἶτα ἐπήνεγκεν, ἢ δὲ καὶ θνήσκουσα ὅμως προῦνοεῖτο εὐσχημόνως πεσεῖν, καὶ κρύπτειν ἐκεῖνα, χρεῶν ἐστὶ κρύπτειν τὰ ὅμματα τῶν ἀρσένων. I.

3.755 Ὡσπερ ἀφαιρῶ σὲ τὴν χλαμύδα φαμέν, καὶ στερῶ σὲ τὸ ἀργύριον, ὄντα καὶ ἀμφοτέρα αἰτιατικά, καὶ ὁ ἀφαιρούμενος καὶ ὁ ἀφαιρεῖται, καὶ ὁ στερούμενος καὶ ὁ στερεῖται· οὕτω καὶ κρύπτω σὲ τότε λέγομεν, οἷον ἔχων τις ὅτιοῦν κτῆμα καὶ μόνος βουλόμενος ἀπολαύειν κρύπτει τοῦτο τοὺς ἄλλους. καὶ ἡ Πολυξένη γυνὴ οὖσα, εἰ καὶ τὸν περὶ τοῦ θανεῖν ἔθει, ἀλλ' οὖν πρόνοιαν εἶχεν εὐσχήμως πεσεῖν καὶ τὰ αἰδοῦς ἄξια κρύπτειν, ἃ πρέπον ἐστὶ κρύπτειν τὰς τῶν ἀνδρῶν ὧφεις καὶ μὴ δεικνύναι. μαρτύριον δὲ τούτου ἄλλα τε πολλὰ καὶ τὸ τοῦ Σοφοκλέους “οὐδὲν γὰρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι.” καὶ Αἰσχύλος πάλιν “μὴ τοί με κρύψῃς τοῦθ' ὑπὲρ μέλλω παθεῖν.” Gu. I. κρύπτειν: κακοζηλία. Fl. 17. οἱ δὲ ἄνδρες ἔκρυπτον τὰ ἑαυτῶν ὅμματα, καθὼς πρέπει ἀρρένων κρύπτειν. Fl. 33. κρύπτειν: κρύΟυκ 4. ὀλίγοι—τῶν ἀρσένων] Scho- 21. εὐσχήμως] εὐσχημόνως 1. lion hoc non ex codice aliquo 23. μαρτύριον] μάρτυς I. sumtum, sed ab Arsenio ipso 24. Σοφοκλέους] El. 957. scriptum esse loquendi genus ib. οὐδὲν] οὐδὲ I. ostendit. Quod animadsertit Mat. ib. Αἰσχύλος] ἄλλος I. Est rom. thiae. 16. Ὡσπερ Gu. ὅσπερ γὰρ 1. γὰρ 25. πάλιν om. 1. addidit Arsenius, ut haec cum scho- 26. κακοζηλία Matth. pro καλι- lio ab se scripto conjungeret. ζηλία. 19. ὅτιοῦν om. I. πτέσθαι. Fl. 59. ἀρσένων: μετάπτωσις. Fl. 17. ἔπεσεν εἰς τὸ κακόζηλον, ὅπερ κακίζουσιν οἱ ὀβελίζοντες. Gu.

3.756 571. ἐπεὶ δ' ἀφῆκε: ἐπεὶ δ' ἐξέπνευσε τὴν ψυχὴν ὑπὸ θανατηρᾶς σφαγῆς, οὐδεὶς ἀπὸ τῶν Ἀρχείων εἶχε τὴν ὁμοίαν ἐργασίαν, ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν τιμῶντες αὐτὴν διὰ τὸ εὐθαρσὲς καὶ εὐψυχον φύλλοις καὶ ἄνθεσιν ἔβαλλον. 1. ἔπεμπεν. B.

3.757 571. σφαγῇ: σφάξ λέγεται τὸ κοῖλον τοῦ λαιμοῦ, ἐξ οὗ καὶ διασφάγες τὰ κοιλώματα τῆς γῆς. ἀπὸ τούτου γοῦν λέγεται καὶ σφαγή. Fl. 59. ὑπὸ θανατηρᾶς σφαγῆς. Gr.

3.758 572. αὐτόν: τὸν ὅμοιον. B. Gu. Ἀργείων: ἀπό. B. πόνον: πόνος ἢ ὀδύνη καὶ ἀπὸ τούτου ἡ ἐργασία. Fl. 9. 21. 56. 59. Gr. ἀψ' οὗ δὲ ἀφῆκε τὸ πνεῦμα ἐν τῇ σφαγῇ, οὐδεὶς τῶν Ἑλλήνων εἶχε τὸν αὐτὸν πόνον. Fl. 33. ἐνέργειαν. Gu.

3.759

573. ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν: τινὲς μὲν ἀπό. B. τιμῶντες αὐτὴν διὰ τὸ εὐθαρσὲς καὶ εὐψυχον οἱ Ἑλληνες φύλλοις καὶ ἄνθεσιν ἔβαλλον. B. M. ἐκ χερῶν: διὰ τῶν. B.

- 3.760 574. φύλλοις ἔβαλλον: οἶονεὶ στεφάνων τύπους ποιοῦντες διὰ φύλλων παρετίθουν εἰς αὐτήν. Ἄλλως. τιμῶντες αὐτὴν διὰ τὸ εὐθαρσὲς καὶ εὐψυχον οἱ Ἑλληνες φύλλοις καὶ ἄνθεσιν ἔβαλλον. φυλλοβολεῖται δὲ ἡ Πολυξένη ὅσπερ ἐν ἀγῶνι νικήσασα. Ἄλλως. τοῦτο παρὰ τοὺς χρόνους. Ἐρατοσθένης γὰρ περὶ τῆς φυλλοβολίας φησὶν ὡς πάλαι χωρὶς ἄθλων ἀγωνιζομένων ἀνθρώπων, τῷ νικήσαντι καθάπερ ἔρανον εἰσφέροντες ἔρριπτον τῶν θεατῶν ὅπως ἕκαστος ἠυπόπει. διὸ δὴ σύνηθες ἐγένετο κύκλῳ περιπορευόμενον ἐπαγεῖρην καὶ λαμβάνειν τὸ διδόμενον. οἱ μὲν οὖν ἐμπορευόμενοι διάφορα δῶρα, τῶν δὲ λοιπῶν οἱ μὲν ἐγγὺς καθήμενοι στεφάνους ἐπετίθεσαν, οἱ δὲ ἀνωτέρω τοῦτο ὅπερ ἦν λοιπὸν ἔβαλλον τοῖς ἄνθεσι καὶ φύλλοις. 17. οἶονεὶ —εἰς αὐτήν om. M. von, licet eadem paullo aliter scripta 18. Ἄλλως] ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν M. infra sequantur. 19. εὐψυχον] ἔμψυχον A. M. 21. τοῦτο—χρόνους om. I. 20. φυλλοβολεῖται—Ἄλλως om.] M. ib. γὰρ om. et φησὶ post Ἐρατο- Contra in A. desunt extrema scho- σθένης habet I. lii proximi verba φυλλοβολεῖται δὲ ἡ 23. ἕκαστος om. M. Πολυξένη—μετὰ τὸ νικήσαι καθὰ καὶ ib. ἠυπόρει] εὐπόρει A.B.I. Verba προεῖρηται. Idem A. mox post ἔπως proxima διὸ δὴ—τὸ διδόμενον om. M. (ἕκαστος addidit Cobetus) εὐπόρει ad. 26. τῶν δὲ] δὲ om. B.I. διτ σύνηθες ἐγένοντο κύκλῳ περιπορευόμε- 27. καὶ φύλλοις om. M. von ἐπαγεῖραι καὶ λαμβάνειν τὸ διδόμε- καὶ νῦν μὲν ἐπὶ τοῖς ἐπιφανῶς ἀγωνιζομένοις προβάλλουσι ζώνας, πέταλα, χιτωνίσκους, πετάσους, κρηπίδας. ἔως μὲν οὖν ν ἀγώνισμα κατὰ τὴν νλυμπίαν ἦν, δαυιλῆς ἐγένετο ἡ τῶν δώρων δόσις· πολυπλασιαζομένων δὲ τούτων ταῦτα ἐμειοῦτο εἰς πολλὰ καταμεριόμενα καὶ τέλος ἡ φυλλοβολία κατελείφθη. ταῦτα οὖν περὶ τοὺς χρόνους Εὐριπίδης· ὁψὲ γάρ ποτε ὁ ἀγερμὸς τῆς φυλλοβολίας ἀπεδείχθη. φυλλοβολεῖται δὲ ἡ Πολυξένη, ὥσπερ ἐν ἀγῶνι νικήσασα· ἐφυλλοβολοῦντο γὰρ μετὰ τὸ νικήσαι, καθὰ καὶ προεῖρηται. A.B.M.I.
- 3.761 φύλλοις ἔβαλλον: ἄνθεσι. M. ἐκαλλώπιζον, ἐστεφάνουν. Fl. 17. ἔστεφον. B. διὰ φύλλων ἔπαττον. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. Gr. ἐνίκησεν γὰρ ἐν ἀγῶνι Πολυξένη. Fl. 10. ἔστεφον, περιέσκεπον. Gu. πληροῦσι: τελειοῦσι. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 50. 59. 76. πυρὰν: τὸν τάφον, τὸν τόπον, ἔνθα ἡ πυρὰ ἐγένετο. Gu. τινὲς δὲ ἐπλήρουν τάφον. B.
- 3.762 574.—582. οἱ δέ: τινὲς δὲ ἐπλήρουν τὸν τάφον, βασιτάζοντες δᾶδας ἐκ πεύκης, ὁ δὲ μὴ φέρων παρὰ τοῦ φέροντος τοιάσδε κατηγορίας ἤκουε· ἔστηκας, ὦ κακότροπε, οὔτε πέπλον οὔτε καλλωπισμόν τινα διὰ χειρὸς φέρων ὑπὲρ τῆς νεάνιδος καὶ χάριν τῆς νεάνιδος ; οὐ πορεύσῃ δώσων τι τῇ μεγαλοψύχῳ καὶ εὐκαρδίῳ περισσῶς καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν ἀνδρείᾳ; τοιαῦτα ἔλεγον περὶ τῆς θυγατρὸς σου ἀποθανούσης. τὴν εὐγονωτάτην δὲ πασῶν γυναικῶν ἀθλιωτάτην βλέπω. I.
- 3.763 575. κορμούς: ζύλα. Fl. 6.
- 3.764 576. τοιάδ' : ὑβριστικὰς τοιαύτας κατηγορίας. Fl. 17. ἤκουε: τὸ αἶψα καὶ ἀκούω κατὰ Ἀττικοὺς αἰτιατικῇ, κατὰ δὲ κοινὸν γενικῇ. Gu. κακά: ὀνειδιστικὰ ῥήματα. Gu.
- 3.765 577. ἔστηκας: ἀπὸ τοῦ στήκω κανονίζεται εἰς παρακείμενον. Fl. 59. κάκιστε: δειλὲ, κακοτροπώτατε. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. Gr. ὥσπερ τὸ τρίτος ἐπὶ μορίων, ἢ τὸ τέταρτον, ἢ τι ἕτερον τῆς ἀκολουθίας ταύτης ἐνίστε μὲν λέγεται μόνον, ἐνίστε δὲ μετὰ τῆς συνθέσεως τοῦ μορίου, ἤγουν τριτημόριον, ἢ τεταρτημόριον, οὕτω καὶ τὸ κακὸν ἐπὶ τρόπου ἐνίστε μὲν λέγεται μόνον, ἐνίστε δὲ μετὰ τῆς συνθέσεως τοῦ τρόπου, ἤγουν κακότροπον. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. Gr. τῇ νεάνιδι: ὑπὲρ τῆς νεάνιδος. B.
- 3.766 578. κόσμον: ἀντὶ τοῦ κόσμιον. B. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gr. ἔχων: φέρων. Gr. ἄγων. ὡς τὸ “ἔχει τῷ λέγοντι κίνδυνον” ἤγουν ἄγει. Gu.

- 3.767 579. οὐκ εἶ τι δώσων: οὐ πορεύη, φησὶν, οὐ βαδίζεις δώσων τι τῇ περισσῶς εὐψύχῳ καὶ εὐθαρσεῖ καὶ εὐτόλμῳ καὶ κατὰ ψυχὴν ἀρίστη; B. M. οἱ μὲν λέγουσι τὸ εἶ ἀντὶ τοῦ πορεύη, οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεις, οὕτως, οὐκ εἶ καὶ οὐχ ὑπάρχεις δώσων τι, τουτέστιν οὐ δώσεις: περίφρασις δὲ Ἀττική. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον. Gu. I. εἶ: ὑπάρχεις ἐνταῦθα. Fl. 59. οὐ βαδίζεις δώσων τι τῇ περισσῶς εὐτόλμῳ. Fl. 10. οὐ πορεύσεις, οὐδὲ βαδίσεις. ἀπὸ τοῦ ἴω. Fl. 21. δώσων: μέλλων δοῦναι. B. εὐκαρδίῳ: τολμηρᾷ. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. τῇ περισσῶς εὐκαρδίῳ, τῇ μεγαλοψύχῳ, τῇ τολμηρᾷ. Gr. γενναίᾳ, εὐτόλμῳ. Gu.
- 3.768 580. ἀμφί: περί. B. λέγων: ἀντὶ τοῦ ἔλεγεν, ὡς τὸ “δικῶν ἐπ’ οἶδμα πόντου.” M. λέγον: ἔλεγον. B. ἔλεγον, ποιητικόν. Gr.
- 3.769 581. εὐτεκνωτάτην: ὁ ποιητὴς ἐδέξατο μετὰ τῆς κνω, ὡς μὴ ἐκτεινομένου τοῦ τε, ἐπεὶ τοι γε τὸ μὲν κ ἄφωνόν ἐστι, τὸ δὲ ν ἀμετάβολον, ἀναγκασθεὶς διὰ τὸ μέτρον τοῦ στίχου, ἐπεὶ, εἰ μακρὸν ἔμελλε δέξασθαι τὸ τε, ἐγένετο ἂν ὁ στίχος σφαλερός. οἱ δὲ γραμματικοὶ 2. δειλὲ om. Gr. 22. λέγων] Sic M. in textu, λέγον, 12. φησὶν om. M. ut est in libris plerisque, ab correctore. 13. καὶ κατὰ] τῇ κατὰ M. in quo verba τῇ κατὰ ψ. ἀ. separatim ib. ὡς τὸ] Or. 992. ubi libri pierique scripta sunt in margine. omnes ἐς οἶδμα. Male autem 14. πορεύη] πορεύση I. scholiasta, prava interpunctione 16. περίφρασις δὲ] δὲ om. Gu. deceptus, δικῶν pro ἔδικεν dictum ib. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον om. Gu. accepit. 17. περισσῶς scripsi pro περισσῇ. γράφουσι τοῦτο μικρὸν κατὰ τὸν λόγον ὅτι τὸ κ καὶ τὸ ν ἐκτείνουσι τὸ τε: τὰ γὰρ διὰ τοῦ ὡτερος καὶ ὡτατος, εἰ μὲν ἔχουσι τὴν πρὸ τοῦ ω συλλαβὴν βραχεῖαν, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφουσιν, εἰ δὲ μικρὸν, διὰ τοῦ ο μικροῦ, χωρὶς τοῦ ξενότατος καὶ στενότατος, ἅτινα ὁ Ὅμηρος γράφει μικρὰ κάκεϊνος διὰ τὴν τοῦ μέτρου ἀνάγκην, ἐπεὶ, εἰ ἦν μέγα τὸ νω, ὥφειλεν ἐκτείνεσθαι καὶ ἡ πρὸ τῆς διπλοῦ συλλαβῆ, καὶ ἐγένετο ἀμφίμακρος, ὡς πρὸ τῆς διπλοῦ συλλαβῆς μακρᾶς οὔσης, τῆς δὲ ξε βραχείας καὶ τῆς νω μακρᾶς. ἦν γοῦν ἐκεῖ νω ἀχρήσιμος εἰς τὸ τοῦ ἡρωϊκοῦ στίχου δακτυλικὸν μέτρον. ἡμεῖς τοίνυν ἐκείνῳ ἀκολουθήσαντες ὡς ἀρχαιοτέρου καὶ τῶν ἐτέρων ποιητῶν κρείττονι κάκεινων αὐτὸν ἀκολουθησάντων, γράφομεν καὶ ἡμεῖς τοῦτο μικρὸν, διδάσκαλον ἐκείνων ἔχοντες πάντων καὶ τῶν λέξεων Ἑλληνιστὴν ἀκριβέστατον, ὡς καὶ τὸ ἴσον ἐκεῖνος μὲν ἐδέξατο μακρὸν τὸ ι προστιθεὶς καὶ περισπωμένην κατὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα, πᾶσα φύσει μακρὰ πρὸ βραχείας ληκτικῆς, ὁ δὲ γε παρὼν ποιητὴς ἐδέξατο βραχὺ τὸ ι, προστιθεὶς καὶ ὀξεῖαν. ἐπακολουθοῦντες οὖν καὶ ἡμεῖς τὸν Ὅμηρον, καὶ οὐ τὸν Εὐριπίδην, ἢ ἕτερόν τινα τῶν ποιητῶν, περισπῶμεν αὐτὸ, ἐπεὶ ἐκεῖνος φυλάττει, ὡς εἵπομεν, τὴν τῶν λέξεων ἀκρίβειαν. οὗτοι δὲ λογοειδῆ γράφοντες—οἱ γὰρ ἱαμβογράφοι ὡς λογοειδῆ γράφουσι—τὰ αὐτῶν κατελείψαμεν, γράφοντες καὶ ἰσότατος ἐν ταῖς πεζογραφίαις μικρὸν τὸ σο, ὡς ἐδηλώσαμεν τὸ ἴσον μακρὸν ἔχον τὸ ι. τὰ γὰρ ἔχοντα μακρὰν τὴν πρὸ τοῦ ο συλλαβὴν σμικρύνονται. Fl. 59.
- 3.770 582. πασῶν: οὔσαν. B.
- 3.771 583. δεινόν τι πῆμα : χαλεπὴ τις αὕτη βλάβη τῶν θεῶν, ἡγουν ἥς αἵτιοι οἱ θεοὶ, ἀπαραίτητος—λέγει δὲ τὴν αὐτῶν ἐπέζεσεν ἀντὶ τοῦ ἐπῆλθε τοῖς Πριαμίδαις καὶ τῇ πόλει τῇ ἐμῇ. Gr. I. τὸ δὲ ἐπέζεσεν ἀντὶ τοῦ ἐπήρθη καὶ ηὐξήθη, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ζέοντος ὕδατος ἐν τοῖς λέβησι καὶ ἐπαιρομένου ἐν τῷ ζέειν. I. ἐπέζεσε: ἐπῆλθεν, ἡγουν μετὰ σφοδρότητος ἐπῆλθεν, δίκην φλογός. Bar. 74. ἀντὶ τοῦ ἐπέβρασεν, ἐπήρθη, ἐξεχύθη, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ βραζομένου ὕδατος ἐν λέβητι. λέγεται δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ κύματος, ὅτε ὑπεράνω πηδᾷ τῶν τοίχων τῆς νηός. ἐξέζεσε δὲ ἐπὶ σκωλήκων 24. ἡγουν—θεοὶ om. Gr. τοῦ) ἐπήρθη—ζέειν sunt etiam in 26. ἐπέζεσεν ἀντὶ τοῦ om. I. B M. et (qui ἐν τῇ ζέσει) A. 27. Verba ἐπέζεσεν (omisso ἀντὶ λέγεται, ὅταν ἀπὸ σήψεως τῇ σαρκὶ γεννηθῶσι. λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐψημένων ὕδατι. Gr.

584. θεῶν: ἀπό. B. παρὰ θεῶν, μετὰ ἀνάγκης δεδομένον. Fl. 21. ἀναγκαῖον: ἀνάγκη. Fl. 19. ἀπαραίτητον τοῦτο ἦλθε. Gr. ὡς πεπωμένον. Gu. ὅπερ συνέβη νῦν, τὸ ἀναλωθῆναι τὴν Τροίαν. Gu. ἀπαραίτητον. πόλει: καὶ ἐν τῇ. B.

- 3.773 585.—591. ὦ θύγατερ: οὐ γινώσκω εἰς ὅπερ τῶν κακῶν θεάσομαι, πολλῶν ὑπαρχόντων· ἐὰν γὰρ προσεγγίσω τινός, τὸ ἕτερόν με οὐκ ἀφήσιν, ἀφέλκεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἑτέρου μέρους διάδοχος κακῶν προτέρων δηλονότι κακοῖς ἑτέροις ἐπαγομένοις. καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν πάθος οὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλεῖψαι ἀπὸ τῆς φρενός, ὥστε μὴ στένειν αὐτὸ δηλονότι· τὸ δὲ λῖαν στένειν ἐμὲ καὶ θρηνεῖσθαι ἀφεῖλες ἀγγελθεῖσά μοι γενναία καὶ μεγαλόψυχος. I.
- 3.774 585. οὐκ οἶδ'. αὕτη ἡ ἔννοια γράφεται καὶ ἐν τοῖς ἐγκωμίοις. Gu.
- 3.775 586. ἄψωμαι: γεύομαι. B. τινος: κακοῦ. Fl. 21. 59.
- 3.776 587. τὸ δ' οὐκ ἔξ με: δηλονότι τὸ σὸν κακὸν, ὅταν ἐνθυμηθῇ πολλῶν ὄντων τῶν εἰς ἐμὲ κακῶν γεγενημένων ἢ γινομένων οὐκ ἀφήσι καὶ ἔξ καὶ καταλιμπάνει, ἐφέλξει δὲ ἄλλη τις λύπη ἐκεῖθεν διάδοχος ὑπάρχουσα ἢ λύπη πάντων τῶν κακῶν τοῖς κακοῖς. καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν πάθος ὥστε γὰρ θρηνεῖν ἔξ με. Ἄλίως. τὸ γὰρ κακὸν διάδοχον τῶν κακῶν εἰσαγωγή ἐστίν. προστέθεικε γοῦν τὸ κακὸν κακοῖς, ἵνα ἡ διαδοχὴ τῶν κακῶν ἑτέρων κακῶν φανῇται ὁδοποιός. A. τόδ': τὸ ἕτερον κακόν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. Gr. παρακαλεῖ: παρακινεῖ. B. Fl. 6. 9. 21. 33. 56. 76. παρακαλῶ τὸ καθικετεύω, τὸ παραμυθοῦμαι, ὅθεν καὶ παράκλησις, καὶ τὸ ἐφέλκομαι. Fl. 6. Gr. ἐφέλκεται. B. M. Gr. παρασύρει, ἔλκει. Gu. ἐκεῖθεν: ἀπὸ τοῦ ἑτέρου μέρους. Gr. αὖ: πάλιν. Gu.
- 3.777 588. λύπη τις ἄλλη: ἄλλη κακὴ ἐναλλαγὴ. Fl. 33. διάδοχος: ἐγώ. Fl. 33. λύπης κακῶν, ἐν οἷς εἰμί. Gr. διάδοχος κακῶν προτέρων κακοῖς ἑτέροις ἐπαγομένοις. Gr. διαδεχομένη τὰ κακὰ τοῖς κακοῖς. B. τὸ ἐξῆς, λύπη τις ἄλλη κακὴ. M.
- 3.778 589. νῦν τὸ μὲν σὸν—πάθος: νῦν τὸ μὲν σὸν πάθος ἐξαλεῖψασθαι 2. ἐψημένων] ἐψημένων Gr. Rectum 10. Verba καὶ νῦν—δηλονότι sunt est ἡψημένων. etiam in Gu. ἀπὸ τῆς φρενός τῆς ἐμῆς, ὥστε μὴ στένειν, οὐκ ἂν δυναίμην. A. στένειν: φράζειν. B. στενάζειν. Gu. θρηνεῖν. Fl. 59. πάθος: τὴν σὴν συμφορὰν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν πάθος οὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλεῖψαι ἀπὸ τῆς ἐμῆς φρενός, ὥστε μὴ στένειν αὐτὸ δηλονότι. Gr.
- 3.779 590. ἐξαλεῖψασθαι: ἀφελεῖν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἐκβαλεῖν. Fl. 33. ἀντὶ τοῦ ἐξαλεῖψαι. Gr.
- 3.780 591. τὸ δ' αὖ λῖαν: τὸ πάνυ λυπεῖσθαι ἀφείλου ἀγγελθεῖσά μοι τολμηρά. B. M. τὸ δὲ γενναῖος Ἀττικῶς, ὡς τὸ “κλυτὸς Ἀμφιτρίτη.” B. στένειν, ἀπὸ κοινοῦ τὸ κακὸν, ὑπερβολικῶς. Fl. 6. θρηνεῖν. Fl. 17. 33. λυπεῖσθαί με. B. Fl. 10. 21. 76. Gr. πλέον, τὸ πάνυ λυπεῖσθαι. Fl. 59. παρείδες: παρέκοψας. Fl. 17. 76. Gr. ἔμο. Fl. 10. ἀφεῖλες. Gu.
- 3.781 592. γενναῖος: τολμηρά. Fl. 21. 59. ἀποθανοῦσα τολμηρά. Fl. 10. 17. γενναία, μεγαλόψυχος. Gr. γενναῖος ἀντὶ τοῦ γενναῖα Ἀττικόν. τὸ γενναῖος οἱ παλαιοὶ ἀντὶ τοῦ εὐγενικοῦ ἔλεγον. Gu.
- 3.782 592—598. οὐκουν δεινόν: οὐ θαυμαστὸν, φησὶν, ὅταν κακὴ γῆ τυχοῦσα εὐκρασίας ἀέρων παρὰ θεοῦ, στάχυν φέρη καλὸν, ἢ δὲ ἀγαθὴ τούτων ἀποτυχοῦσα καρπὸν κακὸν φέρη, ἐν δὲ τοῖς ἀνθρώποις τοῦτο οὐκ ἔστιν ἰδεῖν, ὅτι τὸ ἐκ φύσεως οὐ μεθίσταται· ὁ γὰρ κακὸς ἀεὶ κακὸς ἐστί, καὶ ὁ ἀγαθὸς ἀεὶ ἀγαθός, κἂν ἀτυχήμασι περιτύχη. ταῦτα δὲ φησι, θαυμάζουσα τὴν Πολυξένην. Gu. I.
- 3.783 οὐκουν δεινόν: οὐδὲν ὑπάρχει θαυμαστὸν, εἰ ἡ γῆ μὲν κακὴ, τυχοῦσα καιροῦ καλοῦ ἢ ἐπιμελείας γεωργικῆς, φέρει καρπὸν καλόν, ἢ δὲ καλὴ γῆ ἀμεληθεῖσα παρὰ τοῦ γεωργοῦντος αὐτὴν ἀποδώσει καρπὸν κακόν. ἐπὶ μὲν οὖν τῆς γῆς οὕτως ἔχει, ἐπὶ δὲ τῶν ἀνθρώπων ὁ ἀπὸ φύσεως ὑπάρχων πονηρὸς ἢ κακὸς ἢ ἀγεννὴς καὶ μέχρι τέλους οὕτω διαμένει, ὁ δὲ ἐσθλὸς ἢ ὁ

εὐγενικός καὶ ἀπὸ φύσεως ὑπάρχων ἀγαθός, κἄν καὶ μυρία συμφοραὶ περικυκλώσουσι τοῦτον, οὐ πάλιν διέφθειρε τὴν εὐγένειαν αὐτοῦ, ἀλλ' εἰς τέλος διαμένει χρηστός. τὸ αὐτὸ πέπονθε καὶ ἡ Πολυξένη εὐγενὴς οὖσα, μὴ πτοηθεῖσα, μηδὲ δειλανδρήσασα 11. με om. B. 20. καρπὸν κακὸν] κακὸν καρπὸν B. 19. παρὰ θεοῦ om. I. 22. αἰὶ ἀγαθός] αἰὶ om. B. ib. φέρη] φέρει utrobique Gu. ib. περιτύχ] περιπέση Gu. 1. Prius φέρη om. B. ἐπὶ τὴν σφαγὴν, ἀλλὰ βασιλικῶς καὶ γενναίως ἀποθανοῦσα. Fl. 59. οὐχὶ δεινὸν εἰ κακὴ γῆ, ὅταν τὰ ἐκ θεοῦ αὐτῇ κατὰ καιρὸν ἀπαντήσῃ— λέγει δὲ τοὺς ὑετοὺς καὶ τὸν ἀέρα—φέρει στάχυν καλὸν, ἡ δὲ ἀγαθὴ τούτων ἀποτυχοῦσα κακὸν καρπὸν φέρει, τῶν δ' ἀνθρώπων αἰὶ ὁ κακὸς κακός ἐστιν, ὁ δ' ἀγαθὸς ἀγαθός, κἄν ἀτυχήμασι περιτύχη. ταῦτα δέ φησι θαυμάζουσα τὴν Πολυξένην. M. Fl. 21. οὐκ ἔνι ἔπαινος. Fl. 17. δεινόν: παράδοξον. Gr. θαυμαστὸν καὶ μέγα. Gu.

- 3.784 593. καιροῦ: καλοῦ δηλονότι. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. ἐπιτηδείου. B. Gu. τουτέστιν εὐκρασίας ἀέρων. Gu. τοῦτο βούλεται λέγειν, ὅτι τὰ μὲν ἄλλα πράγματα ταῖς ἐπιμελείαις ἢ ἀμελείαις τῶν ἀνθρώπων οὕτως ἢ οὕτω γίνονται, οἱ ἄνθρωποι δὲ, ὡς ἔχουσι φύσεως, μένουσι καὶ οὐκ ἀλλάσσουσι τὴν προαίρεσιν τοῖς καιροῖς καὶ τοῖς πράγμασιν. Gr. θεόθεν: παρὰ τῶν θεῶν. Fl. 21. φέρει: εὐφορεῖ κατὰ τοὺς καρπούς. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. Gr.
- 3.785 594. ἀμαρτοῦς' : ἀμαρτάνω, τὸ ἀμαρτίαν ποιῶ, ἀμεταβάτως· ἀμαρτάνω δὲ τὸ ἀποτυγχάνω, καὶ συντάσσεται γενικῇ, ὡς τὸ ἥμαρτον τοῦ σκοποῦ. Fl. 17. ἀποτυχοῦσα. B. Gr. ἀτυχήσασα. Gu. χρεών: πρέπον. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.
- 3.786 597. συμφορᾶς ὑπο: ὑπὸ τῆς δυστυχίας. B. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἦγουν παθὼν τι λυπηρόν. Gu.
- 3.787 598. φύσιν διέφθειρ: τρόπῳ οἰκείῳ. B. ἦγουν ἡλλοίωσε. Fl. 17. τὴν εὐγένειαν, τὴν γνώμην ἐπὶ τὸ χεῖρον μετέβαλεν, (ἡλλοίωσεν). Fl. 6. 9. 21. 56. 76. Gu. φύσις οὐσίας διαφέρει· οὐσία γὰρ λέγεται ἡ ὑπαρξίς, φύσις δὲ ἡ ἐπιφαινομένη τῇ οὐσίᾳ ἐνέργεια, οἷον οὐσία πυρὸς τὸ εἶναι ζηρὸν καὶ θερμὸν, φύσις δὲ τὸ φωτίζειν καὶ τὸ καίειν, καὶ φύσις ἀνθρώπου τὸ εἶναι ἀνδρεῖον ἢ δειλὸν, οὐσία δὲ τοῦεἰ 2. κακὴ γῆ, ὅταν Matt. ὅταν δὲ ἀγαθῶν τούτων ἀποτυχοῦσα καρπὸν κακὴ γῆ (sine ei) M. ὅταν κακῇ γῇ κακὸν φέρει, τῶν δὲ ἀνθρώπων αἰὶ ὁ κακὸς κακός ἐστιν, ὁ δὲ ἀγαθὸς ἀγαθός 5. ταῦτα — ολυξένην om. Fl. ἐστιν, κἄν ἀτυχήμασιν περιτύχη. ταῦτα δέ φησι θαυμάζουσα τὴν πολυξένην. 6. θαυμάζουσα τὴν Πολυξένην] His Mox ad v. 597. in eodem annotaaddit A. scholion simile, ἄλλως. tum, τὰ ἐγγενὲς καὶ φθορᾷ ἔχουσι μεοῦχι δεινὸν οὖν.....εἰ κακὴ γῆ ὅτι τὰ ταλλαγὰς, ὁ δὲ ἄνθρωπος αἰὶ ὁ αὐτός. ἐκ θεοῦ αὐτὸ κατὰ καιρὸν ἀπαντήσῃ 26. καίειν—δεκτικόν] καίειν καὶ οὐ(ἀπαν codex), λέγει δὲ τοὺς ὑετοὺς σία ἀνθρώπου τὸ εἶναι ζ.—δεκτικόν. φύ- καὶ τὸν ἀέρα, φέρει στάχυν καλὸν, ἡ σὺς δὲ τὸ εἶναι ἄ. ἡ δ. Gr. του τὸ εἶναι ζῶον λογικόν, θνητόν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν. Fl. 25. Gr. αἰεί: διαπαντός. Fl. 17.
- 3.788 599.—601. ἄρ' οἱ τεκόντες: ἄρα, φησὶν, ἡ τῶν τοκέων εὐγένεια προτιμότερα καὶ τῇ τούτων εὐγενείᾳ καὶ οἱ παῖδες γίνονται ἀγαθοί, ἢ ἡ ἀνατροφή. καὶ ὑπὸ τῆς καλῆς ἀνατροφῆς γίνεται ὁ ἀπὸ κακῶν γονέων καλός. τοῦτο ἐπήνεγκε δηλῶν ὅτι τὸ ἐκ γονέων εἶναι καλῶν καὶ γὰρ καὶ ἡ Πολυξένη, εἰ μὴ ἀπὸ γονέων ἦν καλῶν, οὐκ ἂν τοιαύτη ἐφάνη ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῆς, εἰ καὶ καλῶς ἀνετράφη, τὸ κακὸν δηλονότι. ἐάν τις μάθῃ, εὖ οἶδε καὶ τὸ κακὸν μαθὼν τοῦ καλοῦ τὸν κανόνα. Ἄλλως. πότερον τῶν τεκόντων ἡ εὐγένεια προτιμότερα ἐστὶν ἢ ἡ ἀνατροφή; τοῦτο ἐπήνεγκεν ὅτι πολὺ διαφέρει τὸ ἐκ γονέων εἶναι καλῶν. A. ἄρα ἀπὸ φύσεως ἔχει τοῦτο ἥτοι ἀμετάβλητον τοῦ καλοῦ καὶ τῆς εὐγενείας, ἢ ἀπὸ παιδεύσεως καὶ ἀνατροφῆς; καὶ τὸ τραφῆναι καὶ παιδευθῆναι καλῶς ἔχει τινὰ δίδαξιν ἀγαθοῦ, πλεον δὲ ἀπὸ φύσεως ἔχει τοῦτο καὶ τὸ ἐξ εὐγενῶν εἶναι γονέων καὶ καλῶν. τοῦτο δὲ τὸ καλὸν ἐὰν μάθῃ τις, εἴτε ἀπὸ φύσεως, εἴτε ἀπὸ

παιδεύσεως, οἶδεν ἀνάγκη καὶ τὸ καλόν· ὁ γὰρ γινώσκων τὸ καλὸν καὶ τὸ ἐναντίον τούτου γινώσκει, μαθὼν καὶ τοῦτο τῷ κανόνι τοῦ καλοῦ. Fl 59.

3.789 ἄρ οἱ τεκόντες· ἄρ οἱ τεκόντες διαφορὰν ἔχουσιν, ἥτοι τὴν ἐναλλαγὴν ποιοῦσιν, ἢ αἱ ἀνατροφαί; I. ὥσπερ ἀποροῦσα ἡ Ἑκάβη τοῦτό φησιν· ἄρα τὸ γενέσθαι τινὰ ἀγαθῶν γονέων συντελεῖ πρὸς τὸ εἶναι τοῦτον χρηστὸν, ἢ τὸ πεπαιδεῦσθαι καὶ ἀγωγῆς οὐκ ἀγεννοῦς λαχεῖν; ἐκ δὲ τοῦ λέγειν “ἔχει γε μέντοι καὶ τὸ τραφῆναι καλῶς δίδαξιν ἐσθλοῦ” φαίνεται τὸ μὲν τῶν γονέων προτιμᾶν, τὸ δὲ τῆς παιδεύσεως ἐν δευτέρῳ τίθεσθαι. Gu. I. πότερον ἡ εὐγένεια τῶν τεκόντων προτιμότερα ἢ ἡ ἀνατροφή, καὶ τοῦτο μὲν προτερεῖ, δευτερεῖ δὲ ἡ ἀνατροφή; διὸ καὶ φησιν ὡς καλὸν καὶ τὸ θρεφθῆναι καλῶς, τοῦ καὶ συνδέσμου προτίμησιν τῆς εὐγενείας ἐμφαίνοντος. 7. καλῶν] Indicavi lacunam. B. Flor. 10. 21. et repetuntur in Excidit πολὺ διαφέρει, quod Gu. in margine altera. in scholio proximo legitur, vel simile 27. προτιμότερα non solum in Gu., quid. sed etiam in M. (qui verba πότερον—ἀνατροφή 18. τοῦτου Matth. pro τοῦτο. habet) et Fl. 10. 21. 24. γε om. Gu. ib. ἢ ἢ] ἢ hic om. Gu. ; sed habet 26. πότερον] πότερα Gu. Verba loco altero. πότερον—ἢ ἡ ἀνατροφή sunt etiam in ib. προτερεῖ Matth. pro προτιμεῖ. Gu. ἀμφοτέροις δίδωσιν ὁ Εὐριπίδης τὸ αἴτιον, καὶ τοῖς τεκοῦσι καὶ ταῖς τροφαῖς, πλέον δὲ τοῖς τεκοῦσιν. Gr. τεκόντες: οἱ γεννήτορες. B. Gr. τεκνήσαντες. Fl. 17. γονεῖς. Fl. 21. διαφέρουσιν: διαφορὰν ποιοῦσιν αἱ ἀνατροφαί, παιδαγωγίαι. Gr. εἰς τὸ εἶναι τινα καλὸν ὠφελούσι, συντελοῦσιν. Gu. τροφαί: αἱ παιδεύσεις. B. ἡ ἀνατροφή. M.

3.790 600.—602. ἔχει γέ τι: ἀντὶ τοῦ παρέχει κατὰ τι καὶ τὸ ἀνατραφῆναι καλῶς δίδαξιν καὶ γνῶσιν ἀγαθοῦ· τοῦτο δὲ, ἥτοι τὸ καλῶς ἀνατραφῆναι ἢ τὸ ἐσθλόν, ἐὰν μάθοι τις καλῶς, οἶδε τὸ ἀπρεπὲς, μαθὼν τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ καλοῦ. I. ἔχει γέ τοι τι: τοῦτο ἐπήνεγκεν δηλονότι· πολὺ διαφέρει τὸ ἐκ γονέων εἶναι καλῶν. B. M. Fl. 21. θρεφθῆναι: ἀνατραφῆναι. B. Gr. παιδευθῆναι. Gu.

3.791 601. δίδαξιν: διδασκαλίαν, γνῶσιν. Gu. μάθησιν. Gr. τοῦτο δ' ἦν τις εὖ μάθη: τὸ καλὸν ἐὰν τις ἀκριβῶς μάθῃ, οἶδε καὶ τὸ κακὸν διὰ τὸν τοῦ καλοῦ κανόνα. ὁ γὰρ ἐθισθεὶς τοῖς καλοῖς, ὅταν τι καὶ πράξῃ, γινώσκει τοῦτο ὡς ἀπὸ τοῦ καλοῦ, διδασκάλῳ τῇ πείρᾳ χρώμενος. οἶον, τρῶγέ τι γλυκὺ καὶ παρευθὺ γεῦσαι καὶ πικροῦ, καὶ νοεῖς τὸ πικρὸν εἰθισμένος ὦν τῷ γλυκεῖ, τρώγων δὲ τις πάντοτε πικρὸν, μὴ γευσάμενος γλυκέος, οὐκ οἶδε τὸ πικρὸν ὡς πικρὸν ἐστὶ τῇ ἀπειρίᾳ τοῦ γλυκέος. A. τὸ ἐσθλόν. Gu. τοῦτο: τὸ καλῶς ἀνατραφῆναι. Gr. μάθη: γνωρίση. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. Gr. τινὲς ἐπιλαμβάνονται τοῦ ποιητοῦ τῷ βάρβαρον εἰσάγειν καὶ λέγειν περὶ φύσεως ἄλλ' οὐ τὸ τυχὸν πρόσωπον ἡ Ἑκάβη, ἀξιοπρεπὲς δὲ ὡς ἀρχικόν. Gr. τοῦτο δ' ἦν τις εὖ μάθη: τὸ καλὸν δηλονότι. B. M. ὁ τὸ ὀρθὸν τῆς τέχνης μαθὼν οὐ χρεῖαν ἔχει μαθεῖν τὸ μὴ ὀρθόν· οἶδε γὰρ τῇ τέχνῃ τοῦ ὀρθοῦ, ὡς ὁ τὸ κατ' ἥχον μαθὼν οἶδε φυσικῶς τὸ παρ' ἥχον. Gr.

3.792 602. οἶδε τό γ' αἰσχρόν: ὁ γὰρ μαθὼν τὸ καλὸν μανθάνει καὶ τὸ κακόν. Gu. κανόνι: διὰ τοῦ κανόνος, ἰσότητι. Gr. ἐν τῇ στάθμῃ, ἐπιστήμῃ, τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀκολουθίᾳ. Gu.

3.793 603.—608. καὶ ταῦτα μὲν ὁ νοῦς ἀπέρριψε μάτην· σὺ δὲ, ὦ Ταλθύβιε, ἄπελθε καὶ εἰπὲ τοῖς Ἀργείοις τάδε, μὴ ἄπτεσθαι τῆς παιδός μου μηδένα, ἀλλὰ κωλύειν καὶ ἀποσοβεῖν τὸν ὄχλον· ἐν γὰρ πολλῷ στρατεύματι ὄχλος ἀκόλαστος καὶ ἀπαίδευτος, ἡ ναυτική τε ἀναρχία καὶ ἀνυποταξία κρείσσων καὶ ἰσχυροτέρα πυρός. I.

3.794 603. καὶ ταῦτα μὲν δὴ: ὁ νοῦς, ἡ ἐμὴ διάνοια μάτην ἐτόξευσε καὶ ἐξεκένωσε καὶ εἶπεν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τοξοτῶν. τί γάρ με δεῖ τοιαῦτα σκοπεῖν καὶ ἐνθυμεῖσθαι ἐν τοιούτοις δεινοῖς οὔσαν, A. ἦσθετο Εὐριπίδης ἑαυτοῦ παρεκβεβηκότος ἀκαίρως, καὶ διὰ τοῦτο τεθερα— πευκέναι τοῦτο βουλόμενός φησι “καὶ ταῦτα μὲν δὴ νοῦς ἐτόξευσε μάτην,” τουτέστιν οὐ κατὰ καιρὸν εἴρηται. Bar. 74. Gu. νοῦς: ὁ ἐμός. Fl. 10. 17. 76. ἐτόξευσεν μάτην: ἀπέρριπεν διὰ κενῆς. Fl. 6. 9.

21. 56. 59. 76. ἀπέρριψε ματαίως. Fl. 17. εἶπεν. Fl. 10. ἐφιλοσόφησεν. B. καὶ ταῦτα μὲν ὁ ἡμέτερος νοῦς ἐστοχάσθη ματαίως, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τοξοτῶν εὐστόχως βαλλόντων, ἡγουν ὅτι, εἰ καὶ οἱ λόγοι, οὐς εἶπον, εὐστοχοί εἰσι καὶ ἀληθεῖς, ὥσπερ ἐν σκοπῷ τινι, ἡγουν τῇ ἀληθείᾳ, οὕτως ἐλέχθησαν οἱ λόγοι μου, ὅμως δὲ μάτην ἔλεξα τούτους μηδὲν ὠφελήσαντάς με. Fl. 59. ἡ ἐμὴ διάνοια μάτην ἐτόξευσεν, ὃ εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἐξέπεμψεν, ἀπέβαλεν. B. M. Fl. 21. ἐνεθυμήθη. Fl. 33. ἀπέρριψε. Gr. ἐξέπεμψεν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τοξοτῶν. ὡς ἀπὸ τῆς Ἑκάβης λέγει ὁ ποιητής. Gu. μάτην: διὰ κενῆς, ἀνωφελῶς, διὰ τὸ εἶναι παρὰ καιρὸν ἡγουν ἐν θρήνῳ. Gr.

- 3.795 604. σὺ δ' ἐλθέ: εἴσελθε, ὦ Ταλθύβιε. Fl. 21. ἀπελθε. ἀποστροφή πρὸς τὸν Ταλθύβιον. Gr. Ἀργείοις: ἀντὶ τοῦ τοῖς στρατηγοῖς. Fl. 21. τὸ ἐξῆς, μὴ θιγγάνειν μου τῆς παιδὸς μηδένα. ὅχλον δὲ τὴν ὅχλησιν, ὡς τὸ “ὅχλον παρέξεις, ὡς ἔοικας, ὦ γύναι.” ἡ Ἀργείοις σήμηνον, ἀντὶ τοῦ στρατηγοῖς εἶργειν τὸν ὅχλον. ἐν τῷ πολλῷπλήθει ἀπαίδευτος ὁ ὅχλος καὶ ἀκόλαστος καὶ ἀνεξέταστος. M. Fl. 33.
- 3.796 605. θιγγάνειν: τὸ ἐξῆς, μὴ θιγγάνειν μου τῆς παιδὸς μηδένα. 19. ὁ M. καὶ B. καὶ ὁ Fl. 21. δὲ— ὥσπερ ὅχλον—ἡ ἀργίαν σήμηνον τοῖς 27. τὴν ὅχλησιν—ὅχλον] Similiter σ. ε. τ. ὅχλον μὴ θιγγάνειν τῆς παιδὸς in B. ἀλλ' εἶργειν ὅχλον: τὴν ὅχλησιν. μου μηδένα :— ἡ ἀργείοις φησὶ τοῖς στρατηγοῖς εἶργειν ib. ὡς τὸ Matth. pro ὡς τόν. Est τὸν ὅχλον. τὸ ἐξῆς σήμηνον μὴ θιγγάνειν Med. 341. μου τῆς παιδὸς μηδένα :—In A. ὅχλον M. θίγειν. Fl. 10. κωλύειν ἄπτεσθαι. Fl. 17. μὴ ἄπτηταί τις ἐκείνων, τῶν στρατηγῶν δηλονότι, τῆς παιδὸς, ἀλλὰ μᾶλλον κωλύειν καὶ τὸν ὅχλον τοῦ ψαύεσθαι ἐκείνης. Fl. 21. μὴ ψαύειν μου τῆς παιδὸς, ἡγουν τῆς θυγατρὸς, μηδένα, ἀλλ' εἶργειν, τουτέστι κωλύειν, τὸν ὅχλον. ἔστι δὲ τὸ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ καί, ἡγουν καὶ τὸν ὅχλον κωλύειν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr.
- 3.797 606. μυρίῳ στρατεύματι: ὁ νοῦς, ἐν τῷ πολλῷ στρατεύματι ἀπαίδευτος ὅχλος καὶ ἀκόλαστος καὶ ἀνεξέταστος, ἐπικρατεστέρα δὲ ἡ ναυτικὴ ἀναρχία καὶ πυρός. παρ' αὐτοῖς δὲ κακοῖς οὖσι καὶ ὁ μηδὲν κακὸν ποιῶν κακὸς νομίζεται ἐκεῖνος. A. Fl. 17. ἡγουν παρὰ τῷ πλήθει τῶν ἀτάκτων ὁ εὐτακτος καὶ μηδὲν κακὸν ποιῶν κακὸς νομίζεται. Fl. 17. πολλῷ. B. ἐν τῷ στρατῷ ὁ ὅχλος ἀκόλαστος ὑπάρχει, ἀπαίδευτος: ἐξαιρέτως δὲ ἡ ναυτικὴ ἀναρχία, ἡγουν οἱ τὴν θάλασσαν πλέοντες, αἰδοῦνται τούτους εἰπεῖν καὶ βασιλεῖς, καὶ οὐκ ἀνακόπτουσιν ἀπὸ τῶν κακῶν· ὅπου δ' ἂν πλησιάσωσι, κρεῖσσον πυρὸς καίουσι. τὸ αὐτὸ φοβηθεῖσα καὶ ἡ Ἑκάβη περὶ τῆς παρθένου κειμένης οὕτως ἐν μέσῳ τῷ πλήθει, μὴ πῶς τις ἀπὸ τῶν ἀκολάστων καὶ ἀπαιδευτῶν, τῶν ὄντων ἐν τῷ πλήθει, ἡ ἀρπᾶση τι τῶν ἱματίων αὐτῆς, ἡ τις τῶν πρὸς τὰς συνουσίας καταφόρων ἱστάμενος καθορᾷ τοὺς μαστοὺς καὶ τὴν αἰδῶ ταύτης, καὶ ἄτιμος φανῇ ἡ παρθένος· τοιαῦτα γὰρ εἰώθασιν ποιεῖν οἱ ἐν τῷ ὅχλῳ ἀκόλαστοι· διὰ τοῦτο παραγγέλλει μὴ ψαύειν ταύτης τινά. Fl. 59.
- 3.798 607. ἀκόλαστος: ἀπαίδωτος. M. ἀκράτητος. B. ἀντὶ τοῦ δειλία ἀπαίδευτος ἐπικρατεστέρα. B. ἀνοητότατος. Fl. 17. κυρίως ἀκολασία ἢ λαγνεῖα λέγεται, ἀκόλαστος γλῶττα καὶ ἀκόλαστος βρῶσις. Fl. 6. 25. ἀναρχία: ἀναίδεια. M. Fl. 17. ἀταξία. B. ἀνυποταξία. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ναυτικὴ ἀναρχία λέγει οὐχ ὡς ἀνάρχων ὄντων τῶν Ἀργείων αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι ἀνάρχους εἰκόασιν οἱ ναῦται, κἂν ὑπ' ἀρχὴν ᾧσι, διὰ τὸ αὐτῶν ἀκόλαστον καὶ ἄτακτον. Gu.
- 3.799 608. —613. κακὸς δ' ὁ μὴ τι δρῶν: κακὸς ὀνομάζεται παρὰ τοῖς ναύταις ὁ μὴ σὺν αὐτοῖς δρῶν τι κακὸν, ἢ ὡς οὐχ ἐπόμενος αὐτοῖς καὶ τὰ αὐτῶν πράττων αἴσχιστα. σὺ δὲ, δούλη παλαιά, λαβοῦσα τὸ ἀγγεῖον, βάψασα, ἡγουν γεμίσασα, κόμισον ὧδε, ὕδωρ δηλονότι, ἀπὸ τοῦ ἐνδοτάτου μέρους τῆς θαλάσσης, ἵνα τὴν ἐμὴν τὴν κακόνυμφον νύμφην καὶ κακοπάρθενον παρθένον λούσω ἐν λουτροῖς πανυστάτοις. I.

- 3.800 κρείσσων: ἐπικρατεστέρα ὑπάρχει. Fl. 6. 9. 10. 21. 33. 50. 59. 76. ἰσχυροτέρα. Gr. ἐπικρατεστέρα, δραστικωτέρα. Gu. κρείσσων ὁ καλλίων καὶ κρείσσων ὁ ἐπικρατέστερος, ὡς τὸ κρείσσων γέγονεν ἢ νόσος τῆς υγείας, ἡγουν ἐπικρατεστέρα, νικήσασα τὴν υγείαν. Gr. κακός: δοκεῖ. Fl. 17. παρὰ τῷ πλήθει κακός νομίζεται ὁ μὴ τι δρῶν κακόν. M. Fl. 25. νομίζεται παρ' ἐκείνοις, ὡς οὐχ ἐπόμενος αὐτοῖς καὶ τὰ αὐτῶν πράττων αἰσχιστα. Gu. παρὰ τοῖς κακοῖς νομίζεται. Fl. 10. εἰ δὲ καὶ ἐστὶ τις ἐσθλὸς ἐν ἐκείνοις ὃς μηδὲν ἰδὼν ἢ ποιήσων τῇ ἐκείνων κακοπραγία, πονηρὸς καὶ οὗτος καλεῖται τε καὶ νομίζεται. Fl. 21.
- 3.801 609. ἄγγος: ἀγγεῖον. M. ἀρχαία λάτρι: παλαιὰ δούλη, ἀντὶ τοῦ γραῦ. λάτρις δὲ ἡ μετὰ φόβου δουλεύουσα, παρὰ τοῦ λα ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ τρεῖν τὸ φοβεῖσθαι. B. a m. sec. λάτρις ἡ μετὰ φόβου δουλεύουσα παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ τρεῖν, ὃ σημαίνει τὸ φοβεῖσθαι. B. Fl. 6. 10. 25. φησὶν ἡ Ἑκάβη πρὸς τὴν θεράπαιναν, καὶ ἔστι Ἀττικόν· λείπει γὰρ τὸ μέρος ἔνεκα τῆς ποντίας ἀλός. Fl. 33. παλαιὰ ὑπηρέτις, δούλη. M.
- 3.802 610. βάψασ': βάπτειν ἐστὶ τὸ χαλᾶν τι εἰς ὕδωρ, ἢ εἰς ἕτερόν τι ὑγρόν. Gr. 1. ὅμοιον τὸ ἔφαγε τοῦ ἄρτου καὶ ἔπιε τοῦ ὕδατος. Gr. I. βάψασ' : πλήσασα. Fl. 17. ὠθήσασα κατὰ τοῦ ὕδατος. Gr. πληρώσασα. Gu. δεῦρο: ἐνταῦθα. Fl. 17. Gu.
- 3.803 611. ὥς: ἴνα. B. Gr. ἴνα, ὅπως. M. παῖδα: τὴν θυγατέρα τὴν ἐμήν. Gr. πανυστάτοις: ὑστέροις, τελευταίοις. Fl. 17. ἀντὶ τοῦ τοῖς ὑστάτοις. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἐσχάτοις. Fl. 33. Gr.
- 3.804 612. νύμφην: Ἀχιλλέως. Fl. 10. ὡς μνηστευθεῖσαν τῷ Ἀχιλλεῖ. Gu. ἄνυμφον: ἔν ἴσῳ τῷ κακόγαμον. M. κακόνυμφον. Gr. ὡς μὴ τῆς μνηστείας τετελεσμένης. Gu. ἀπάρθενον: ἡγουν δυστυχή παρθένον. Fl. 6. 9. 10. 21. 56. 59. 76. Gr. σημείωσαι τὸ τραγικὸν ἔθος νύμφην ἄνυμφον ἔσεσθαι. παρὰ τὸ πυκνότερον τοὺς ποιητὰς οὕτως κεχρηῆσθαι, λέγοντας γάμον ἄγαμον, ἥτοι κακόγαμον, καὶ νῦν λέγει νύμφην τ' ἄνυμφον καὶ παρθένον τ' ἀπάρθενον. Fl. 33. πρὸς τὸ τραγικὸν ἔθος. νύμφη, διότι ἔμελλε καλλωπίσαι ταύτην καὶ προθήσειν, ἄνυμφος δὲ διότι οὐκ ἔζη, ἀλλὰ ἀπέθανεν. Fl. 59. ἀπάρθενον: κακοπάρθενον. Gr. εἰς κακὸν τὴν παρθενίαν φυλάξασαν. Gu. οἱ μὲν τὸ ἀπάρθενον ἀντὶ τοῦ κακοπάρθενόν φασιν, ἐμοὶ δὲ οὐχ οὕτω δοκεῖ, ἀλλ' εἰποῦσα “νύμφην τ' ἄνυμφον” νύμφην μὲν ὡς μνηστευθεῖσαν τῷ Ἀχιλλεῖ, ἄνυμφον δὲ ὡς τῆς μνηστείας μὴ τελεσθείσης, ἐπήγαγε πρὸς μὲν τὸ νύμφην τὸ ἀπάρθενον, πρὸς δὲ τὸ ἄνυμφον τὸ παρθένον. Gu. I. τὸ α σημαίνει ἐπτά, ὡς τὸ ἀοίκητος ὁ μὴ ἔχων οἰκίαν. ἐπίτασιν, ὡς τὸ ἄξυλος ὕλη. ὁμοῦ, ὡς τὸ ἄκοιτις ἢ ὁμόκοιτος. κακόν, ὡς τὸ ἄφωνος ὁ κακόφωνος. ὀλίγον, ὡς τὸ ἀμαθὴς ὁ ὀλιγομαθής. ἄθροισιν, ὡς τὸ ἅμα ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ, καὶ πλεονασμόν, ὡς τὸ πᾶς ἅπας. A.
- 3.805 613. —615. προθῶμαι: εἰς τὸ μέσον θήσω, ὡς μὲν ἀξία, ἐστὶ δηλονότι, πόθεν; οὐδαμῶς δυναίμην. (τὸ πόθεν καὶ τὸ οὐδαμῶς ταυτὸ σημαίνει· διαφέρουσι δὲ κατὰ τοῦτο, ὅτι τὸ μὲν πόθεν ἐμφαίνει ἐρώτησιν τινα, τὸ δὲ οὐδαμῶς τελείαν ἀπόφασιν.) ὡς δὲ ἔχω καὶ δύναμαι ποιήσω. ταῦτα λέγει ἀποβλέπουσα πρὸς τὴν πρόσθεν αὐτῇ προσοῦσαν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν νῦν ἀπορίαν. I. τὸ τε τοῦ 7. δυστυχή παρθένον etiam in M. 12. προθήσειν scripsi pro προθήσαι. 8. ἔθος] ἔθνος Fl. 33. Correxī 15. εἰποῦσα] εἰπὼν Gu. ex scholio quod B. a m. sec. habet, 16. τῆς μ. μὴ τελεσθείσης] μὴ τῆς νύμφην δὲ ἄνυμφον καὶ παρθένον ἀπάρθενον μνηστείας τετελεσμένης Gu. ἐν ἴσῳ τὸ (corr. τῷ) κακόγαμον ib. μὲν τὸ] μὲν τὴν I. καὶ δυστυχή παρθένον. σημείωσαι δὲ 27. ταῦτα King. πόθεν ταῦτα I. πρὸς τὸ τραγικὸν ἔθος:— 28. τὸ τε τοῦ] τὸ δὲ King. 11. τραγικὸν] στρατιωτικόν Fl. 33. κόσμον τ' ἀγείρασα πρὸς τὸ ὡς δ' ἔχω οὕτως ἐστὶν, ἀξίως μὲν οὐκ ἂν δυναίμην αὐτὴν λοῦσαί τε καὶ προθέσθαι· ὡς δὲ ἔχω, ποιήσω τοῦτο καὶ ἀγείρασα κόσμον ἀπὸ τῶν αἰχμαλωτιδων. Gu. I. προθῶμαι: προθήσω. Fl. 6. 10. ποιήσω. Fl. 56. προθήσω ἀντὶ τοῦ θάψω. M. Fl. 21. θάψω. Fl. 10. 17. νεκρὸν ἔμπροσθεν πολλῶν θήσω. Gr. εἰς μέσον

θήσω. Gu. ὡς δ' εὐπορῶ, προθήσω. M. ὡς: καθά. Fl. 59. 76. ἀξία: ὑπάρχει. Fl. 59. 76. ἐστί. Fl. 17. πόθεν: οὐδαμῶς. Gr. γράφεται ποθὲν, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τινος πράγματος. Gr. προθῶμαι: προθήσομαι. ἀντὶ τοῦ θάψω, ὡς μὲν ἀξία ἢ παρθένος προτεθῆναι οὐκ ἂν δυναίμην προθεῖναι αὐτήν· πόθεν γάρ; ὡς δὲ ἔχω προθῶμαι αὐτήν κόσμον ἀγείρασα παρὰ τῶν αἰχμαλωτίδων, ἴν' ἢ περιττὸς ὁ τε. τὸ πόθεν δὲ ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. ἔστι δὲ ἐπίρρημα ἀρνήσεως. B. a m. sec. ὡς μὲν ἀξία ἐστὶν ἢ παρθένος προθῶμαι αὐτήν, πόθεν; μὴ ἔχουσα τὰ ἄξια αὐτῆς· ὡς δὲ δύναμαι προθῶμαι αὐτήν κόσμον ἀγείρασα αἰχμαλωτίδων πάρα, ἴν' ἢ περιττὸς ὁ τε. ὡς μὲν ἀξίως αὐτήν προθῶμαι οὐκ ἂν δυναίμην, ὡς δὲ ἔχω, οὕτως αὐτήν προθῶμαι. A.B.M. Fl. 59. προθήσω ἐπὶ τῷ κλαῦσαι αὐτήν. ὡς μὲν ἀξία, πόθεν; ἐπεὶ γὰρ βασιλὶς ἦν, ἀξία ἦν καλλωπισθῆναι ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῆς, ὡς νύμφης, πολυτελῶς, οἷα τὰ τῶν βασιλέων. μὴ ἔχουσα δὲ ἡ Ἑκάβη λέγει πόθεν, ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς ἔχω τινὰ καλλωπίσματα ἀρμόζοντα τῇ θυγατρὶ μου. τοιοῦτον γὰρ ἐστί τὸ πόθεν, ἡγουν πόθεν ἔχω εὐρεῖν ταῦτα; οὐδαμῶς οὐκ ἂν δυναίμην, οὐκ ἔχω, οὐκ εὐπορῶ τῶν ἀρμόζόντων. ὡς δὲ ἔχω, προθήσω τὰ κατ' ἀξίαν μὴ ἔχουσα. τί γὰρ πάθω; εἰ πολλάκις ἀπὸ τῶν αἰχμαλωτίδων τινὲς λαθόντες ἑαυτῶν δεσπότης, ὅτε ἐν τῇ Τροίᾳ ἐσκύλευον, παρεκρύψαντό τινες κόσμους αὐτῶν, τούτους ἀραμένη, καὶ καλλωπίσασα προθήσω αὐτήν. Fl. 59. πόθεν: γρ. καὶ τυχεῖν. M.

- 3.806 614. δυναίμην: κοσμήσαι. Fl. 17. οὐ μὴ δυνηθῶ. Fl. 56. 1. ἔχω—λοῦσαι] ἔχω ἐστὶν οὕτω, μαι αὐτήν addidi ex A. ὡς μὲν ἀξία ὑπάρχει δηλονότι, οὐκ ἂν ib. αἰ. πάρα] παρὰ τῶν αἰ. Fl. 59. 16. ὡς μὲν—πρόθωμαι] Rectius δυναίμην λοῦσαι I. 12. Verba πέθεν ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς Fl. 25. ὡς μὲν ἀξία αὐτήν προθεῖναι, ἐπίρρημα ἀρνήσεως sunt etiam in M. οὐκ ἂν δ. ὡς δὲ ἔ. οὐ. α. προτίθημι, Fl. 25. Gu. MATTH. αὐτήν προτίθημι etiam A.B. 14. προθῶμαι] πρόθωμαι hic et infra ib. ἀξίως] ἀξία B. Fl. 59. B. Proxima πόθεν; μὴ—προθῶ. ὡς δ' ἔχω: καθὼς δὲ δύναμαι προθῶμαι. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. ὡς δὲ ἀπορῶν προτίθημι. B. προθήσω ὡς εὐπορῶ. Fl. 10. τί γὰρ πάθω: ἡγουν τί ποιήσω; τὸ γὰρ ποιεῖν πάθος ἐστὶν, ἐπειδὴ ὁ ποιῶν τι πάσχει τρόπον τινὰ κατ' αὐτὸ τὸ ποιεῖν. Gu.
- 3.807 615.—618. κόσμον: καλλωπισμὸν ἀγείρασα παρὰ τῶν αἰχμαλωτίδων, αἱ οἰκοῦσιν ἔνδον τῶνδε τῶν σκηνῶν σύννοικοι ἐμοί, ἐάν τις λαθοῦσα τοὺς νεωστὶ δεσπότης, ἡγουν τοὺς Ἑλλήνας, ἔχει τι κλέμμα τῶν ἑαυτῆς δόμων. I. κόσμον τῶν αἰχμαλωτίδων λέγει χρυσία, ἱμάτια καὶ ἄλλ' ἅττα. ἵνα δὲ μὴ τις αὐτῷ ἐναντιωθῇ, ὡς αἰχμαλωτίδες οὔσαι οὐδὲν οὐδ' ὅτιοῦν κέκτηνται, φησὶν, εἴ τις ἔλαθε τοὺς ἑαυτῆς δεσπότης καὶ ἔχει τι τῶν οἰκείων, κλέψασα τοῦτο τοὺς δεσπότης καὶ μὴ ὑπ' ἐκείνων ἀφαιρεθεῖσα. Gu. I. κόσμος τὸ πᾶν, καὶ ὁ καλλωπισμὸς, καὶ τὸ κατὰ τάξιν, οἶον κατὰ κόσμον ἔκειντο τὰ ὅπλα. Fl. 25. Gr. ἐγκόσμια. Fl. 56. περιττὸς ὁ τε. Gu. ἀγείρας': ἀθροίσασα. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. συνάξασα. Fl. 56. συναθροίσασα. Fl. 33. αἰχμάλωτος ἐπὶ ἀρσενικοῦ καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ, καὶ αἰχμαλωτὶς ἐπὶ θηλυκοῦ. Gr. πάρα: ἀπό. B.
- 3.808 616. πάρεδροι: συγκατοικοι. B. ἐγκάτοικοι. Fl. 17. παρακαθήμεναι, παραμένουσαι. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. συγκαθέδροι. Gu. σκηνωμάτων: τῶν σκηνῶν. Gr. κατοικιῶν. Gu. κατὰ τοῦτο λέγεται καὶ σκηνῶμα τὸ τοῦ ἀνθρώπου σῶμα διὰ τὸ πρὸς χρόνον βραχὺν κατοίκησιν εἶναι τῆς ψυχῆς. σκηνὴ γὰρ καὶ σκηνῶμα ἢ πρὸς χρόνον βραχὺν ὡς ἔτυχε γενομένη οἰκία ἢ τέντα ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον. Fl. 25. Gr.
- 3.809 617. εἴ τις: ἀπὸ πληθυντικοῦ μεταπίπτει εἰς ἐνικόν, ἴσως διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἀπάσας. Gr. δεσπότης: Ἑλλήνας. M.
- 3.810 619. κλέμμα: κλοπή. B. τῶν: ἀπό. B.
- 3.811 619.—628. ὧ σχήματ' οἴκων: ὧ καλλωπισμοὶ τῶν οἴκων, ὧ δόμοι οἱ ποτὲ εὐτυχεῖς, ὧ Πρίαμε εὐτεκνώτατε, ὁ ἔχων πλεῖστα καὶ πολλὰ καὶ κάλλιστα, ἢ γεραῖά τε ἐγὼ αὐτὴ ἡ μήτηρ τῶν

τέκνων, 1. καθὼς] καθὰ Gu. 11. ἔχει] ἔχειν I. 9. ἵνα δὲ] ἵνα δὴ I. 22. ψυχῆς] ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου ib. αἰχμαλώτιδες] Frequens in Fl. 25. libris accentus pro αἰχμαλωτίδες. 23. τέντα] Tentorium. Vid. Ducang. 10. οὔσαι om. I. λίαν ἤλθομεν εἰς τὸ μηδὲν, στερηθέντες τῆς πρώην ἐπάρσεως. εἶτα δῆτα καὶ ἐπαιρόμεθα, ὁ μὲν τις ἐν δώμασι πλουσίοις, ὁ δὲ τίμιος κεκλημένος ἐν πολίταις. τὰ δὲ, ὁ πλοῦτος καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐδὲν εἰσι δηλονότι· μάτην αἱ στροφαὶ τῶν λογισμῶν καὶ ἡ μεγαλορρημοσύνη. ἐκεῖνος δ' ἐστὶν εὐτυχέστατος, ὥστιν καθ' ἡμέραν, ἡγουν κατὰ τὴν ζωὴν, μηδὲν ὑπάρχει κακόν. I.

- 3.812 ὦ σχήματ' οἴκων: ἀπιδούσα ἡ Ἑκάβη πρὸς τὴν προτέραν αὐτῆς τύχην καὶ τὴν νῦν δουλείαν φησὶ, τῶν πραγμάτων οὕτως ἐχόντων, καὶ τοῦ μὲν πρόσθεν εὐδαίμονος ὄντος νῦν δυστυχοῦς, τοῦ δὲ πρὶν δυστυχοῦς νῦν εὐδαίμονος, εἶτα ἐπαιρόμεθα, ὁ μὲν ἐν πλούτῳ, ὁ δὲ ἐν πολιτικῇ τιμῇ. ταῦτα δὲ πάντα, ὅ τε πλοῦτος καὶ ἡ δόξα τά τ' ἄλλα τὰνθρώπινα, οὐδὲν ἐστίν, ἄνω καὶ κάτω τῆς τύχης Εὐρίπου δίκην ἰούσης. τὸ δὲ εἶτα ἢ κατ' ἐρώτησιν, ἢ ἀποφαντικὸν καὶ συλλογιστικόν. τὸ δὲ ἄλλως φροντίδων βουλευματα, ἥτοι διανοήματα, τουτέστι ματαίως φροντίζουσι περὶ τούτων οἱ ἄνθρωποι· τὸ γὰρ φροντίδων βουλευματα ἀντὶ τοῦ φροντίδες, περιφραστικῶς. Gu. I.
- 3.813 ὦ σχήματ' οἴκων: τύποι καλλωπισμάτων. Fl. 17. κάλλη, εὐπρέπεια καὶ σχηματισμοί. Gu. ἐνθυμηθεῖσα ἡ Ἑκάβη ὄντινα εἶχε πλοῦτον καὶ καλλωπισμὸν, νῦν δὲ μὴ ἔχουσα κοσμηῆσαι τὴν Πολυξένην, ἀποκλαίεται. Fl. 59. λέγουσα περὶ κόσμου ἀνεμνήσθη ὧν εἶχε, καὶ περὶ ἐκείνων λόγον μετὰ θρήνου ποιεῖται, ἀφεῖσα τὸν προκείμενον αὐτῆς λόγον. Gr. ὅτε ἐβασίλευον. ταῦτα δὲ λέγει ἀποβλέπουσα πρὸς τὴν πρόσθεν αὐτῇ προσοῦσαν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν νῦν ἀπορίαν. Gu.
- 3.814 620. πλεῖστα: πολλά. Fl. 33. πράγματα. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gr. κτήματα ἢ τέκνα. Gu.
- 3.815 621. τέκνων: τῶν τέκνων τοῦ Πριάμου, ἡγουν καὶ ἐγὼ ἦδε ἡ γραῖα, ὡς συμμετέχουσα ἐκείνῳ τῆς εὐτεκνίας. Fl. 6. 9. 21. 56.
- 3.816 622. ὡς: λίαν. Gr. ὄντως. Gu. τὸ ὡς καὶ τὸ εἰς ἐκ 7. ὦ—] Ἄλλως praefixum in I. tio acholii 643. (p. 383, 6.) Ἄν ποιβ. ἀπιδούσα] πιθοῦσα Gu. pr., suit, oblitterata rubricatoris litera omissa ut solet litera initiali ab rubricatore quae haud dubie ε fuit. addenda, cujus litera rubra 9. ὄντος om. I. nunc oblitterata, imposito ε atro. 11. πολιτικῇ] πολλῇ I. Eodem errore eadem manus in ini?? 13. ἀποφαντικόν] ἀποφατικόν I. τὸ γὰρ ὡς, ὅτε ἐπὶ κινήσεως τίθεται, ἀντὶ τῆς εἰς λαμβάνεται. οἱ δὲ τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὄντως ἢ λίαν ἐνταῦθα λέγοντες καὶ οὗτοι δοκοῦσιν εὖ λέγειν. Gu. ὡς εἰς τὸ μηδὲν: λιάν εἰς τὸ εὐτελές. φρονήματος δὲ τοῦ πλούτου καὶ τῆς πρώην ἐπάρσεως. B. τὸ μηδὲν: ἡγουν εἰς τὸ εὐτελές. Fl. 10. 17. ἤκομεν: κατέστημεν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gr. φρονήματος: δόξης, πλούτου. Fl. 17. τοῦ πλούτου. M. φρόνημα ἐνταῦθα τὴν ἐκ τοῦ πλούτου λέγει ἔπαρσιν καὶ τὴν δόξαν· φρόνησις δὲ κυρίως ὁ νοῦς καὶ ἡ καθεστηκυῖα σύνεσις. A. Gu. ἐπάρσεως. Gr. ὑπερηφανίας πλούτου, βασιλείας, εὐτυχίας, τῆς πρόσθεν ὑπεροχῆς καὶ λαμπρότητος. Gu.
- 3.817 623. πρὶν: ἔμπροσθεν. Florr. πρώην. Gu. στερέντες: στερηθέντες. Gr. στέρημι Αἰολικῶς, καὶ ὁ παρατατικὸς ἐστέρην, ἡ μετοχὴ ὁ στερεῖς, τοῦ στερέντος. Gu. εἶτα δῆτ' ὀγκούμεθα: ὑπονοούμεθα, ὑπερηφανευόμεθα. ἐν ἐρωτῇ δὲ ὁ λόγος καὶ ἡθεὶς τοῦ “τὰ δ' οὐδέν.” B. ὁ μὲν τις ἀφ' ἡμῶν ἡλαζονεύετο τοῖς πλουσίοις δώμασιν, ἥτοι τοῖς ποικίλοις, τοῖς λαμπροῖς, οἷς εἶχε πρότερον, ὁ δὲ ἡλαζονεύετο ἐν τῇ ἀρχῇ, ἐν τῇ ἐξουσίᾳ· οἱ γὰρ ἄρχοντες παρὰ τοῖς πολίταις, ἥτοι τοῖς ἀρχομένοις, τίμιοι καλοῦνται. ταῦτα δὲ οὐδὲν εἰσι. Fl. 59. ὀγκούμεθα: ἀπονοούμεθα. M. ἐπαιρόμεθα, μεγαλαυχοῦμεν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. οἱ ἄνθρωποι. Fl. 33. εἶτα δῆτ' ὀγκούμεθα: ἐπειδὴ εἶπε καὶ ἀνεκαλέσατο τοὺς αὐτῆς δόμους τοὺς πρὶν εὐτυχεῖς, εἶπε δὲ καὶ ὅτι

συναγείρω κόσμον ἐκ τῶν αἰχμαλωτίδων, ἐὰν ἔχωσί τι καὶ θάψω κοσμίως καὶ πλουσίως τὴν Πολυξένην, μετέγνω καὶ φησιν, εἰς τὸ μηδὲν ἤκομεν. εἴτα δὴ νῦν ὀγκούμεθα καὶ ἐπαιρόμεθα καὶ ζητοῦμεν θάψαι πολυτελῶς τὴν Πολυξένην. Α.

3.818 624. πλουσίοις: ὑπερηφάνοις. Gu.

3.819 625. τίμιος: ἔνδοξος. Gu. κεκλημένος: πεφημισμένος.

3.820 626. τὰ δ' οὐδέν: ταῦτα πάντα, ἡγουν ἡ τιμὴ τῶν πολιτῶν. B. ταῦτά εἰσιν. Gr. ὁ πλοῦτος, ἡ τιμὴ, τὰ τ' ἄλλα. ἐνταῦθα λέγει καὶ τὰς βουλάς καὶ τὰ πάντα τοῦ βίου ὡς μάτην ἔχουσιν. Gu. 14. ὑπονοοῦμεθα—οὐδέν] Pars scholii τήσιν (ἐν ἤθει Gr.) ὁ λ.—τάδ' οὐδέν. lii est in Gr. et Fl. 33. 59. ἐν ἔρω- ἄλλως: ματαίως. M. ἄλλως φροντίδων: τοῦτο κατ' ἰδίαν ἀναπεφώνηται. μάτην εἰσὶν τὰ βουλευματα καὶ τὰ τῆς γλώττης καυχήματα. B. τὸ ἄλλως καὶ μάτην. εἰ μὲν ἐν λ γράφεται, ἀπὸ τοῦ ἄλλῃ ἡ πλάνη γίνεται· οἱ γὰρ πλανώμενοι μάταιοί εἰσιν· εἰ δὲ δύο λλ, ἡγουν ἄλλως καὶ ἀλλοτρόπως ἔχει τὸ πρᾶγμα παρὸ λέγεις σὺ, ἡγουν οὐκ ἔχει οὕτως. ἀπὸ δὲ τούτου συνάγομεν τὸ ματαίως ἡγουν μάτην λέγεις. Fl. 59. φροντίδων: λογισμῶν. Gr. φροντίδων βουλευματα: ἡγουν φροντίδες Ἀττικῶς. Gu. βουλευματα: στροφαί. Gr. ἐφευρήματα, διανοήματα. Gu. μάταιά εἰσι τὰ βουλευματα τῶν φροντίδων, ἥτοι οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐπὶ τῷ πλούτῳ καὶ τῇ δόξῃ αὐτῶν μάτην καυχῶνται, μὴ γινώσκοντες ποῦ μέλλει ἀποβῆναι ὁ βίος αὐτῶν καὶ ἡ ἀρχή. Fl. 59.

3.821 627. γλώσσης τε κόμποι: καὶ μεγαλορημοσύναι. Gr. ἐπάρσεις, μεγαλαυχήματα. ῥητορεῖαι. Gu. καυχήσεις. Fl. 10. 17. καυχήματα. Fl. 21. 59. μάτην εἰσὶ τὰ βουλευματα καὶ ἐφευρέματα τῶν φροντίδων καὶ ἐπινοιῶν, οἱ κόμποι τε καὶ αἱ μεγαλορρημοναί, καὶ αἱ κενοδοξίαι, καὶ αἱ γαυριώσεις καὶ αἱ ῥητορεῖαι τῆς γλώσσης. Fl. 33. ὀλβιώτατος: εὐτυχέστατος. Gr. εὐδαίμων ὑπάρχει. Gu. ἐκεῖνος δὲ ὀλβιώτατος, πλουσιώτατος, μακαριστός, ᾧ τινι μηδὲν ἐπέλθῃ λυπηρὸν παντὶ τῷ βίῳ αὐτοῦ, ἀλλὰ τυγχάνει χωρὶς τινος θλίψεως. Fl. 59.

3.822 628. κατ' ἡμᾶρ: κατὰ τὴν ζωὴν. B. καθ' ἐκάστην ἡμέραν. M. Fl. 10. καθ' ἡμέραν, ἡγουν κατὰ τὴν ζωὴν. Gr. κατὰ τὴν παροῦσαν ζωὴν, παρ' ὅλην τὴν ζωὴν. Gu. μηδὲν κακόν: μηδεμία δυστυχία. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. Gr. τυγχάνει: ὑπάρχει, συμβαίνει. Gu.

3.823 629. —648. ἐμοὶ χρῆν συμφορὰν: ἥτοι ἀπέκειτο γενέσθαι βλάβην, ἐξ ἐκείνου τοῦ καιροῦ δηλονότι, ὅτε κατὰ τὴν ἀρχὴν ἔκοψεν ὁ Ἀλέξανδρος ὕλην ἀπὸ ἐλάτης δένδρου, πλεύσων ἐπὶ τὸ κῦμα τὸ θαλάσσιον διὰ τὰ λέκτρα τῆς Ἑλένης, ἣν ὠραιότατην ὁ λαμπρὸς βλέπει ἥλιος. πόνοι γὰρ καὶ ἀνάγκαι ἐπικρατέστεραι τῶν πόνων κυκλοῦσιν, ἡμᾶς δηλονότι. κοινὸν δὲ κακὸν ἀφανιστικὸν ἐξ ἰδίας μωρίας ἐπῆλθε τῇ Τρωϊκῇ γῇ συμφοραί τε, ἀπ' ἄλλων συμφορῶν 1. ἀναπεφώνηται] πεφώνηται Fl. 2. καυχήματα etiam M. 33. 59. qui reliqua omittunt. 31. ἐπικρατέστεραι] ἐπικρατέστεροι I. δηλονότι ἐκρίθη δὲ, ἀντὶ τοῦ διεκρίθη, ἡ ἔρις, ἂν, ἀντὶ τοῦ δι ἣν ἔριν ἐδίκασεν ἐν τῇ Ἰδῇ τὰς τρεῖς θυγατέρας τῶν θεῶν ὁ βουκόλος Ἀλέξανδρος, ἐπὶ πολέμῳ καὶ φόνῳ καὶ βλάβῃ τῶν ἐμῶν οἰκημάτων. I. οἶον αὐτὴ ὡς ἄξιον τὴν Ἑλένην. ἀλλ μοι χρῆν πῆματα μχορός αὐτὴν ἀνακλαίεται, καὶ φησιν, ἐμοὶ ἀπέκειτο συμφορὰν καὶ πημονὴν γενέσθαι ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἀφ' ἧς ὁ Ἀλέξανδρος ἔτεμε τὴν ἀπὸ τῆς Ἰδῆς τοῦ ὄρους ὕλην τὴν ἐλατίνην (ἐλάτῃ δὲ εἰδός ἐστι δένδρου), ναυστολήσων εἰς τὴν θάλασσαν διὰ τὰ λέκτρα Ἑλένης, ἡγουν διὰ τὴν κοίτην τῆς Ἑλένης, εἰς ἣν ὁ ἥλιος λάμπει, πόνοι δὲ μείζονες ἐπέρχονται, καὶ κοινὸν τῇ Σιμουντίδι γῇ ἐπεισῆλθεν ἐξ ἰδίας ἀνοίας, ἡγουν ἐκ τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου. ἴδιον. γὰρ τὸ χωρὶς, ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· ἐμοὶ χρῆν συμφορὰν, ἐμοὶ χρῆν πημονὴν γενέσθαι πρῶτον ὅτε ὁ Ἀλέξανδρος ἔτεμε τὴν Ἰδαίαν ὕλην μέλλων αὐτομολῆσαι ἐπὶ κῦμα θαλάσσης ἐπὶ τὰ τῆς Ἑλένης λέκτρα, ἣν ἀυγάζει ὁ χρυσοφαῆς ἥλιος, ἀντὶ τοῦ εἰς ἣν λάμπει ὁ ἥλιος. Α.

3.824 629. ἐμοὶ χρῆν συμφορὰν: ἔδει μοι ἄρα, ὡς ἔοικε καὶ εἰμαρμένον ἦν, συμφορὰν γενέσθαι. B. M. αὕτη μοι ἀρχὴ συμφορᾶς ὅτε ἐναυπηγήσατο ὁ Ἀλέξανδρος ὡς ἄξων τὴν Ἑλένην. B. M.

ἀπέκειτο ἔμοι συμφορὰν γενέσθαι, ἀπέκειτο ἔμοι βλάβην γενέσθαι, ὅτε πρῶτον ὁ Ἀλέξανδρος ἐτάμετο τὴν δαίαν ὕλην τὴν εἰλατίνην, ἤγουν τὰ ἀπὸ τῆς Ἰδης τοῦ ὅρους δένδρα τὰ ἐλάτινα, στόλον νηῶν μέλλων κινήσειν ἐπὶ τὸ κῦμα τὸ θαλάσσιον ἐπὶ τὴν κοίτην τῆς Ἑλένης, ἣν εὐειδестаτὴν λάμπει ὁ χρυσοφαῆς ἥλιος. Gr. Bar. 74. ἀπέκειτο καὶ εἰμαρμένον μοι ἦν παθεῖν συμφορὰν ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἥς πρῶτον καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν ἔκοψεν ὁ Ἀλέξανδρος ἀπὸ τῆς Ἰδης τὰ ἀπὸ ἐλάτων δένδρων ξύλα μέλλων ἀπελθεῖν ἐπὶ τὰ λέκτρα τῆς Ἑλένης, ἦντινα τὴν Ἑλένην τὴν καλλίστην λαμπρύνει ὁ χρυσοφαῆς ἥλιος, ἤγουν τὴν ὠραιοτάτην· ἐτέραν γὰρ ὠραιοτάτην ταύτης ὁ χρυσοφαῆς ἥλιος οὐκ ἐθεάσατο. Fl. 59.

- 3.825 χρῆν: ὑπῆρχεν, ἀπέκειτο. B. Gr. εἰμαρμένον ἦν, χρεῶν ὑπῆρχε. ὁ χορὸς ἑαυτὸν ἀνακλαίεται. Gu.
- 3.826 630. πημονάν: βλάβην. Gu. γενέσθαι: παραγενέσθαι. Gr. ὑπάρξει. Fl. 17.
- 3.827 631. Ἰδαίαν: τὴν ἀπὸ τῆς Ἰδης τοῦ ὅρους. Gr. Fl. 59. δύο Ἰδαί, μία ἐν τῇ Τροίᾳ, καὶ ἑτέρα ἐν τῇ Κρήτῃ. Gr. ὅτε: ἀφ' οὗ καιροῦ. Gr. Fl. 17. ὕλαν: τὰ ξύλα λέγει τῶν καραβίων. Fl. 59. ὕλη ἤγουν τὰ δένδρα. Gr.
- 3.828 632. εἰλατίναν: ἀπὸ ἐλάτης δένδρου. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. εἶδος δένδρου ἐπιτήδειον εἰς κατασκευὴν νηῶν· ὀρθιον γὰρ καὶ μακρόν. Fl. 59.
- 3.829 633. ἐτάμεθ' : ἔκοψεν. Gr. ἔτεμεν. Gu. ἐπ' οἶδμα: ἐπὶ τὴν θάλασσαν. M. ναυστολήσων: πλεύσων. Gu. Fl. 6. 21. 33. μέλλων πλεῦσαι. B. Fl. 17. στόλον νηῶν κινήσαι. Gu.
- 3.830 635. ἐπὶ λέκτρα: διὰ τὰ. B. ἐπὶ τὴν ἀρπαγὴν τῆς Ἑλένης. Fl. 59. διὰ στρωμνάς. Gr. τὴν κοίτην. Gu. λέκτρα πόθεν ἐτυμολογεῖται; ἀπὸ τοῦ λήγω τὸ καταπαύω. Fl. 17. τάν: ἦντινα τὴν Ἑλένην. B.
- 3.831 636. καλλίσταν: κρείττω τῶν ἄλλων γυναικῶν. Fl. 59. ὠραιοτάτην. Gr. εὖμορφον. Gu. χρυσοφαῆς: ὁ χρυσᾶ φάη ἔχων. Gr. ὁ χρυσοῦ δίκην ἀστράπτων. Gu.
- 3.832 637. ἀυγάξει: θεωρεῖ, λάμπει. Gr. δεικνύει. διὰ τὸ κάλλος ταύτης τοῦτο εἶρηκεν. Gu. ὁρᾷ, βλέπει. B. ἥλιος ὁρᾷ. M.
- 3.833 638. πόνοι: ὀδύνας. Gr. δυστυχίαι. Gu. αὕτη ἢ κατασκευὴ πρὸς τὸ ἔμοι χρῆν συμφορὰν. Gu.
- 3.834 639. ἀνάγκαι: βίαι. Gr. δυστυχίαι. Gu. κρείσσονες: ἐπικρατέστεραι τῆς ἡμῶν δυνάμεως. Gr. μείζονες τῶν πρὸ αὐτῶν. Gu. μείζονες καὶ χείρονες. B. M. κυκλοῦνται: περικυκλοῦσιν ἡμᾶς. Gr. ἐπέρχονται, περιλαμβάνουσιν. Gu. ἐπικυκλοῦνται καὶ ἐπιφέρονται. B. ἐπιφέρονται, ἐπικυλίουσιν. M. Fl. 10. 21. ἐπέρχονται. Fl. 33. κυκλοῦσι γὰρ ἡμᾶς ἀνάγκαι καὶ πόνοι μείζονες τῶν ὧν ἔχομεν πόνων. Fl. 59. ὅταν καὶ νῦν σφαξαμένης. Fl. 10.
- 3.835 640. —642. κοινὸν δ' ἐξ: κοινὸν δὲ κακὸν ἀφανιστικὸν καὶ συμφορὰ ἐπῆλθεν ἀπ' ἄλλων ἀνθρώπων τῇ Τρωϊκῇ γῇ ἐξ ἰδίας ἀφροσύνης τῆς γῆς δηλονότι· ἡ γὰρ τοῦ Πάριδος ἀφροσύνη οὐκ ἄλλοτρία τῶν Τρώων ἦν. Gr. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἢ καὶ οὕτως· ἐξ ἰδίας ἤγουν μερικῆς ἀνοίας, ἥτοι τοῦ Ἀλεξάνδρου μόνου, κοινὸν κακὸν ἐπῆλθε τῇ Τρωϊκῇ γῇ. Gr. ἐκ δὲ τοῦ Πάριδος τῆς ἰδίας ἀνοίας κοινὸν κακὸν καὶ ὀλέθριον ἔμολε τῇ Τρωάδι γῇ, οὐκ ἰδίως αὐτῷ τῷ Ἀλεξάνδρῳ, καίτοι αὐτοῦ παρανομήσαντος καὶ ἀδικήσαντος· ἔδει γὰρ μόνῳ τῷ ἐργασαμένῳ γενέσθαι τὸ δεινὸν ἐπὶ τῇ κρίσει τοῦ μήλου, ὅτε ἐν τῇ Ἰδῇ ἔκρινεν ὁ Ἀλέξανδρος ἔχειν τὸ μῆλον τὴν Ἀφροδίτην, τὰς ἄλλας δὲ θεὰς παραβλέψας. Fl. 33.
- 3.836 640. κοινὸν δ' ἐξ ἰδίας ἀνοίας: κοινὸν δὲ κακὸν ἔμολε τῇ Σιμουντιδε γῇ ἐξ ἰδίας ἀνοίας, ἤγουν τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ συμφορὰ ἀπ' ἄλλων, ἤγουν Ἑρας, Ἀθηνᾶς καὶ Ἀφροδίτης. ἐκρίθη δὲ ἡ ἔρις εἰς τὰς τρεῖς θεὰς ταύτας, ἣν κρίνει ὁ βουκόλος Ἀλέξανδρος ἐπὶ βλάβῃ τῶν ἐμῶν δόμων. A. κοινόν: καθολικόν. Gr. εἰς πάντας τοὺς Τρώας. Gu. ἰδίας: οἰκείας ἢ μερικῆς. Gr. ἐνὸς

άνθρωπου, ἡγουν ἐκ τοῦ Ἀλεξάνδρου. Gu. μονομεροῦς, ἡγουν τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀγνωσίας. Fl. 6. ἀνοίας: μωρίας. Gr. ἀγνωσίας. Gu.

- 3.837 641. Σιμουντίδι γᾶ: Σιμόεις ποταμὸς παραρρέει τῇ Τροίᾳ καὶ διὰ τοῦτο Σιμουντίς ἡ ἐκεῖσε γῆ κέκληται. Bar. 74. Gu. Σιμουν— τὶς δὲ λέγεται ἡ Τρωϊκὴ γῆ διὰ τὸ ρεῖν ἐκεῖσε τὸν Σιμόεντα ποταμὸν, ἡγουν τὸν Σκάμανδρον. Gr. Σιμουντίς λέγεται ἡ Τροία ἀπὸ ποταμοῦ Σιμόεντος καλουμένου παραρρέοντος ἐκεῖσε. Fl. 25.
- 3.838 642. ἀπ' ἄλλων: ἀνθρώπων. Gr. ἦτοι τῶν Ἑλλήνων, ἡ ἀπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ Φερέκλου. Gu. καὶ ἀπὸ ἐτέρων, ἡγουν τοῦ Πάριδος καὶ τῆς Ἑλένης, ἔμολε κοινὴ συμφορὰ. Fl. 59. συμφορῶν. Fl. 33. μεγαλωτέρα τῶν ἄλλων, ἐξαίρετος καὶ μεγάλη, οἷον πρὸς τὰς ἄλλας συμφορὰς ἐξηλλαγμένη. M. Fl. 10. 21. 59.
- 3.839 643. ἐκρίθη δ' ἔρις: ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. M. ἐν Πηλέως καὶ Θέτιδος γάμῳ, τῶν τριῶν κεκλημένων θεῶν, Ἥρας, Ἀθηνᾶς, Ἀφροδίτης σὺν ἄλλοις θεοῖς, ἐπεὶ τὴν Ἑριν οὐκ εἶχεν ὁ γάμος, δυσχεράνασα μῆλον κατασκευάζει χρυσοῦν, ἐν ᾧ “τῇ καλῇ τὸ μῆλον” γεγραφυῖα, ἀναβάσας ἐπὶ τοῦ τέγους, ρίπτει τοῦτο παρὰ ταῖς τρισὶ θεαῖς. αἱ δὲ ἀναγνοῦσαι τὸ μῆλον ἥριζον πρὸς ἀλλήλας, ἑαυτὴν ἐκάστη καλλίω τῆς ἄλλης λέγουσα. ἀπελθοῦσαι οὖν παρὰ τῷ Διὶ, ἡξίουσαν αὐτὸν τῇ μάλλον ὥρᾳ λαμπούσῃ διδόναι τὸ μῆλον. ὁ δὲ τὴν κρίσιν ἀποφυγὼν, τῷ μὴ δόξαι πρὸς χάριν ταυτηνὴν πεποιθῆσθαι καὶ οὐκ εἰκότως—εἵτε γὰρ ἐδεδώκει τῇ Ἥρᾳ, ὡς γυναικὶ ἂν δεδωκέναι ὑπέληπτο, εἴτε τῇ Ἀθηνᾷ, ὡς θυγατρὶ, εἴτε τῇ Ἀφροδίτῃ, ἀδελφὴν ἂν τιμῶν ἔδοξεν.—τοῦτο οὖν δεδιὼς, καὶ τῆς αἰτίας ἔξω γενέσθαι βουλόμενος, καθίζει κριτὴν ταῖς θεαῖς Ἀλέξανδρον τὸν Πριάμου, βουκόλον ὄντα τότε παρὰ τὴν Ἰδην, ὡς ἀνεπιφθόνως καὶ χάριτος ἔξω δικάσοντα. ἀπελθοῦσαι οὖν παρ' αὐτὸν αἱ θεαὶ σὺν Ἑρμῇ Διὸς ἐπιπέμψαντος ἐκέλευον τῇ κάλλει νικῶσῃ τὸ μῆλον δωρήσασθαι, ἐπαγγελλούμεναι καὶ μείζους δώσειν αὐτῷ δωρεὰς, εἰ πρὸς ταύτην, καὶ μὴ πρὸς ἐκείνην, νεύσει τῇ κρίσει. ἡ μὲν γὰρ Ἥρα βασιλείαν, αὐτοῦ μὴ στερηθεῖσα, ὑπέσχετο, ὡς ἔφορος ταύτης· Ἀθηνᾶ δὲ, ἐν πολέμῳ κρατεῖν, καὶ μηδενὶ τῶν ἀντιπάλων ἡττᾶσθαι· πολεμικὴ γὰρ 4. μεγαλωτέρα τῶν ἄλλων om. M. 17. δεδιὼς] δεδοικῶς Bar. I. 8. σὺν ἄλλοις θεοῖς om. Gu. 19. παρὰ τὴν Ἰδην—ἀπελθοῦσαι 10. γεγραφυῖα] ἐπιγράψασα I. Idem om. I. mox ἐπὶ et τρισὶ om. 21. ἐπιπέμψαντος] πέμψαντος Gu. ib. ἐπὶ om. Gu. ib. τῇ — μῆλον] τὴν κάλλει νικῶσαν ib. τοῦτο] τουτὶ Gu. τῷ μῆλῳ Gu. ib. τρισὶ om. Gu. 22. εἰ πρὸς — νεύσει] εἰ μὴ πρὸς ἐκείνην 11. αἱ δὲ] αἱ δὲ I. καὶ μὴ πρὸς ταύτην νεύσει I. 12. οὖν om. Gu. 23. β., αὐτοῦ μὴ] β. αὐτῷ, μὴ King. 13. ὥρᾳ λαμπούσε] ὥραία 1. 24. αὐτοῦ μὴ στερηθεῖσα om. Gu. 14. τῷ (τὸ Gu.) μὴ δ. πρὸς χάριν] 25. πολέμῳ] πολέμοις Gu. τῷ μὴ δ. τὴν χάριν 1. ib. πολεμικὴ] πολεμικὸς Gu. 15. εἰκότως] ἀπεικότως Bar. ἡ θεὸς Ἀφροδίτῃ δὲ τὴν Ἑλένην προτείνει, καὶ δι' ἐκείνης γοητεύει τὸν ἄνθρωπον, καὶ νικᾷ, καὶ λαμβάνει τὸ μῆλον ἄθλον ὣν ἐπηγγείλατο. τὰ δὲ ἦν, πείσαι τὴν ἄνθρωπον ἀκολουθῆσαι αὐτῷ, εἰ πρὸς Λακεδαίμονα ἀφίκοιτο. ναῦς οὖν Φερέκλου κατασκευάσαντος αὐτῷ, ἐπιβάς ἀνάγεται πρὸς τὴν Σπάρτην, καὶ κατηρκῶς ἐκεῖσε καὶ τὴν Ἑλένην λαβὼν, ἀπῆλθεν αὐθις εἰς Ἴλιον. Gu. I.
- 3.840 ἐκρίθη: κατέστη. Gr. ἐτελειώθη καὶ διεχωρίσθη, ἐτελέσθη, εἰς κρίσιν ἔβη. Gu. σύναπτε τὸ ἐκρίθη ἐπὶ δορί. Gu. ἐκρίθη δὲ ἔρις ἢ ὁ ἀνὴρ ὁ βουκόλος ἡγουν ὁ Ἀλέξανδρος ἔκρινεν ἐν τῇ Ἰδῇ τὰς τρεῖς παῖδας τῶν μακάρων ἐπὶ πολέμῳ καὶ φόνῳ καὶ βλάβῃ τῶν ἐμῶν οἰκημάτων. Gr. ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. Fl. 21. 59. ἔρις: ἡ φιλονεικία δηλονότι τῶν θεῶν. Fl. 21. στάσις τῆς ἔριδος τῶν τριῶν θεῶν ἣν αὕτη ἐν τῷ τῆς Θέτιδος γάμῳ παρῆσαν τρεῖς θεαὶ, Ἥρα, Ἀφροδίτῃ καὶ Ἀθηνᾷ. ἡ Ἑρίς οὖν ἄκλητος οὔσα καὶ ζηλοτυποῦσα ἔρριψε μῆλον ἐν μέσῳ τῶν ῥηθειςῶν θεῶν καθημένων ἐν τῷ γάμῳ ἐπιγεγραμμένον οὕτως, τῇ καλῇ τὸ μῆλον. Fl. 25. καὶ ἀφ' οὗ καιροῦ ἐκρίθη καὶ διεχωρίσθη, ἡ ἔρις, ἣν εἶχον περὶ τοῦ μῆλου ἢ τε Ἀθηνᾶ, ἢ Ἥρα καὶ ἡ Ἀφροδίτῃ, ἐπιδώσας ὡς φιλήδονος τὴν Ἀφροδίτην τὸ μῆλον διὰ τὴν ὑπόσχεσιν τῆς Ἑλένης, ἀπ' ἐκείνου καιροῦ

ἀπέκριντο ἡμῖν τὰ δεινά. ἐπὶ πολέμῳ τοίνυν καὶ φόνῳ ἢ βλάβῃ τῶν ἐμῶν οἴκων ἔκρινε τὰς θεὰς ὁ Ἀλέξανδρος, προτιμησόμενος τὴν Ἀφροδίτην. Fl. 59. ἂν ἐν Ἰδῇ: ἦν ἐν τῇ Ἰδῇ. M.

- 3.841 645. κρίνει: ἔκρινε. B. τρισσάς: ἀντίπτωσις. B. σύνταξις ἐρμηνευτική. Fl. 33.
- 3.842 646. παῖδας: λέγω. B. βούτας: βουκόλος ἤγουν ὁ Ἀλέξανδρος. Gr. ὁ βουκόλος. B. μετὰ ποιμένων ἀνετράφη, ἤγουν ὁ Ἀλέξανδρος, ποιμανῶν κάκεϊνος πρόβατα. Fl. 59.
- 3.843 647. ἐπὶ δορί: ἐπὶ πολέμῳ. Gr. ἀσπίς πλείστη καὶ χεῖρ ἰσχυρὰ ἐπὶ στρατοπέδῳ· δόρυ δὲ καὶ ξίφος ἐπὶ πολέμῳ. γράφεται καὶ δουρί· οἱ γὰρ παλαιοὶ δοῦρα ἐκάλουν τὰ ξύλα. λέγεται καὶ ξυστὸς ἀπὸ τοῦ ξύεσθαι. Gr. μελάθρων: οἰκημάτων. Gr. οἴκων. 1. Ἀφροδίτῃ δὲ] δὲ om. I. ἐκεῖ I. 3. ἀκολουθῆσαι] ἀκολουθήσειν Gu. 6. ἀπῆλθεν αὐθις] ἀπῆλθε πάλιν I. 4. κατασκευάσαντος] κατασκευακός 10. ἐπὶ—γάρ] ἐπὶ ἦν ἐν τῇ Ἰδῇ. ὁ Gu. δὲ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ B. 5. κατηρκῶς ἐκεῖσε] κατηρτυκῶς Gu. μέλαθρον καὶ μέγαρον διαφέρουσι. μέλαθρον γὰρ λέγεται τὸ μαγειρεῖον ἀπὸ τοῦ μελαίνειν τὸν ε. θμ μέγαρον δὲ τὸ παλάτιον, ἢ καὶ ἄλλοι τῶν εὐγενῶν οἴκημα, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ μεγαίρω τὸ φθονῶ. A. λῶβα: βλάβῃ, φθορὰ. Gr. ἀπωλεία. Gu. ἤγουν αἰχμαλωτίσας καὶ φόνῳ τῶν ἀνδρῶν καὶ ἐπὶ βλάβῃ τῶν ἐμῶν οἴκων. Fl. 33.
- 3.844 648. στένει δὲ καὶ τις: στενάζει δ' ἐν τοῖς οἴκοις καὶ τις κόρη τάλαινα πολύδακρυς εἰς τὸν Εὐρώταν ποταμὸν τὸν πολύρρουν, μήτηρ τε τίθεται χεῖρα ἐπὶ κρᾶτα λελευκασμένον, ἔνεκα τῶν θανόντων τέκνων, δρύπτεται τε καὶ ξαίνεται τὴν παρεῖαν, ποιοῦσα τὸν ὄνυχα ἡματωμένον διὰ τῶν σπαραγμῶν. I. οὐ μόνον αἱ Τρωάδες θρηνοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλλήνων οὐκ ὀλίγαι γυναῖκες, ἡ μὲν ὡς ἀποθανόντος τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐν Τροίᾳ, ἡ δὲ ὡς στερηθεῖσα τῶν τέκνων. δέον δὲ εἰπεῖν ἀμφὶ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, ὁ δὲ ἀμφὶ τὸν εὐρουν Εὐρώταν εἶπεν, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. ποταμὸς δὲ οὗτος ἐν Λακεδαιμονίᾳ. Gu. I. στένει δὲ καὶ τις κόρη Λάκαινα ἐν τοῖς δόμοις πολυδακρύτως περὶ τὸν Εὐρώταν τὸν εὐρουν. Gr.
- 3.846 στένει: στενάζει, θρηνεῖ. Gr. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. οὐ μόνον δὲ εἰς τὸ κοινὸν τῇ Τροίᾳ τὰ τῆς ἀνοίας τοῦ Ἀλεξάνδρου προῆλθεν, ἀλλὰ καὶ αὐτῇ τῇ Ἑλλάδι, οἷον οὐ μόνον αἱ Τρωάδες θρηνοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλληνίδων τινές. M. Fl. 33. οὐ μόνον δὲ αἱ Τρωϊκαὶ θρηνοῦσι γυναῖκες, οὐ μόνον ἐπὶ τῇ Τροίᾳ ἦλθε τὸ κακὸν, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς Ἑλλησι. θρηνεῖ καὶ τις κόρη πολυδάκρυτος ἐν τῇ Λακεδαιμονίᾳ ἀμφὶ τὸν εὐρουν Εὐρώταν—ἐκεῖσε γὰρ ῥέει ὁ Εὐρώτας ποταμὸς—ἤγουν καὶ αἱ τῶν Ἑλλήνων γυναῖκες θρηνοῦσιν, αἱ μὲν τοὺς αὐτῶν ἀνδρας, αἱ δὲ τοὺς παῖδας, ἀλλὰ καὶ μητέρες θανόντων τῶν τέκνων αὐτῶν ξέουσι τὰς παρεῖας αὐτῶν ποιοῦσαι τὸν ὄνυχα αἱματώδη. Fl. 10. 59. εὐρουν: πολύρρουν. Gr. παρήχησις. Fl. 11. Ἑλλήνων] ἑλληνίδων Gu., ο- τις: οὐ μόνον αἱ τρωάδες—ἀλλὰ καὶ misso γυναῖκες. τῶν ἑλληνίδων. ἄλλως. οὐ μόνον δὲ— ib. ὡς hic et mox om. I. et om. ἑλλάδι :— αὐτῆς ἐν Τροίᾳ. 18. εἰς τὸ] τὸ om. M. 14. Λακεδαιμονία] λακεδαίμονι Gu. 19. Τρωάδες] ἀπώλλυντο καὶ add. Pars hujus proximique acholii est Fl. 33. in B. στένει δὲ καὶ τις: οὐ μόνον— 20. Ἑλληνίδων] ἑλλήνων Fl. 33. ἀλλὰ καὶ ἡ ἑλληνίδες γυναῖκες;—ἄλλως. τινές om. M. οὐ μόνον δὲ εἰς τὸ κοινὸν—τῇ ἑλλάδι:— 27. παρήχησις] In παράκλησις cor- Et in altero margine, στένει δὲ καὶ ruptum in Fl. 17. 17. Gu. Εὐρώταν: ὄνομα ποταμοῦ Λακεδαιμονίας. M. ὄνομα ποταμοῦ περὶ τὴν Λακεδαιμονίαν. Fl. 17. σύνηθες τοῖς παλαιοῖς ἀπὸ ποταμῶν καὶ πηγῶν καλεῖν τοὺς τόπους, διὰ τὸ εἶναι ταῦτα ἀνεξάλειπτα. Gr.
- 3.846 650. πολυδάκρυτος: γενομένη τότε. B. πολυδακρύτως. Gu. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76.
- 3.847 651. πολιόν: γηραιάν. Fl. 59. λελευκασμένον. Gr. λευκὴν. Gu. ἐπί: κατά. B. κρᾶτα: κεφαλὴν. Fl. 56. 59. κάρα. Fl. 21.
- 3.848 652. τίθεται: τίθησι. Gu. Fl. 21. 56.
- 3.849 655. δρύπτεται: ξαίνεται. Gr. κόπτει, καταξέει, σπαράττει. Gu.

- 3.850 656. δίαϊμον: τὸν αἱματώδη. B. M. γρ. καὶ (γράφει Fl. 10.) δίδυμον. B. Fl. 10. ἡματωμένον. Gr. αἱματώδη. πᾶς γὰρ ὁ τὴν ἑαυτοῦ παρειὰν ξαίνων ἀνάγκη καὶ τὸν ὄνυχά αἱματοῖ. Gu. ἡλλαγ—
μένην. Fl. 17. τιθεμένα: ποιοῦσα. Gr. σπαραγμοῖς: ἐν ξέσεσι. Fl. 59. ἐν τοῖς σχίσμασι. Fl. 21.
- 3.851 657.—660. γυναῖκες: μία τῶν δούλων Ἐκάβης ἔρχεται φέρουσα τὸ σῶμα τοῦ Πολυδώρου. ἦν
γὰρ πεμφθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἐκάβης ἐπὶ τῷ γεμίσει ὕδωρ εἰς τὰ λουτρά τῆς Πολυξένης. αὕτη οὖν ἡ
δούλη ἀπελθοῦσα παρὰ θάλασσαν εὐρίσκει τὸ σῶμα τοῦ Πολυδώρου. καὶ ἔρχεται δεικνύουσα
αὐτὸ τῇ Ἐκάβῃ. B.M.I. λέγει δὲ πρὸς τὸν χορὸν τῶν αἰχμαλωτίδων, ὧς γυναῖκες, ποῦ ἐστὶν ἡ
ἀθλιωτάτη Ἐκάβη, ἡ νικῶσα ἐν ταῖς δυστυχίαις πάντα ἄνδρα καὶ θήλειαν γενεάν, οὐδεὶς τὸν
τῆς δυστυχίας στέφανον ἀντ' αὐτῆς λήψεται. I. οὐδεὶς μᾶλλον αὐτῆς ἀποίσει στέφανον,
νικήσας αὐτὴν ἐν κακοῖς. ἐπεὶ γὰρ εἶπεν ἄνω ὡς πάντα ἄνδρα καὶ γυναῖκα νικᾷ ἐν τοῖς κακοῖς,
ἐπήγαγε τοῦτο· ἔπονται γὰρ τῇ νίκη στέφανοι. Gu. I.
- 3.852 659. θήλυν σποράν: θήλειαν γενεάν. Gr. γυναῖκας πάσας. Gu.
- 3.853 660. κακοῖσιν: ἐν ταῖς δυστυχίαις. B. Gr. οὐδεὶς στέφανον: οὐδεὶς μᾶλλον αὐτῆς ἀποίσει
στέφανον, νικήσας αὐτὴν ἐν δυστυχίαις. οὐδεὶς αὐτὴν ἐν τοῖς κακοῖς νικήσει ποτέ. B. οὐδεὶς
τὸν στέφανον αὐτῆς ἀφαιρήσει νικήσας αὐτὴν εἰς κακά. M. οὐδεὶς τὸ πρωτεῖον 10. ξάινεται]
ξένεται Gr. 24. ἀποίσει στέφανον] στέφανον 16. Ἐκάβος] αὐτῆς B. M. λάβη Gu. 18. τῷ γεμίσει]
τὸ κομίσει 1. 25. ἄνω] ἄνωθεν Gu. ib. εἰς τὰ] τὰ om. M. 29. οὐδεὶς—] Hoc scholion in 20. ἔρχεται
δεικνύουσα] ἐλθοῦσα δεῖ— B. legitur post 9. 394, 18. κνυσι B.I. λάβη εἰς τὰ κακά. B. ἐν τοῖς
κακοῖς δηλονότι. Gu. οὐδεὶς στέφανον τῆς δυστυχίας ἀντ' αὐτῆς λήψεται. Gr. στέφανον
ἀνθαιρήσεται: οὐδεὶς ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν νικήσει ταύτην τὴν Ἐκάβην ἐν τοῖς
κακοῖς Gu. οὐδεὶς νικήσας ἐκείνην ἐν κακοῖς στέφανον λάβη, ἀλλ' ἐκείνη νικῶσα πάντας ἐν
κακοῖς στεφανωθήσεται. τοῦτο λέγει διὰ τὸ τοὺς νικῶντας ἐν τοῖς ἀγῶσι στεφανοῦσθαι. Gr.
- 3.854 661. τί δ', τάλαινα: τί ἐστὶ τὸ βούλημα τῆς σῆς κακοφήμου βοῆς; ὡς καὶ λῖαν, ἢ ὅτι, οὐδέποτε
σου ἡρεμεῖ τὰ λυπηρὰ μηνύματα. I. στικτέον εἰς τὸ τί δὲ ἀντὶ τοῦ τί ἐστίν, ἵνα καθ' ὑπόκρισιν ἢ
ἡ ἐρώτησις, τὰ δὲ λοιπὰ κατὰ ἀναφώνησιν. B. τί δ' : ἀντὶ τοῦ τί ἐστίν. ἔνεκα σῆς. τὸ δὲ λοιπὸν
κατὰ ἀναφώνησιν. M. τί ἐστίν, τί λέγεις. Fl. 59. σῆς: ἔνεκα σῆς κακοφήμου βοῆς. Fl. 59.
- 3.855 662. ὡς: ὄντως. Gr. ὅτι, λῖαν. Gu. εὐδαι: ἡρεμεῖ. Gr. ἡσυχάζουσιν, ἡγουν οὐποτε παύση δνστυχῇ
ἀγγέλλουσα. Gu. οὐδέπο ε παύουσι τὰ λυπηρὰ σου κηρύγματα. Fl. 59.
- 3.856 663. Ἐκάβη: τῇ Ἐκάβῃ φέρω ταύτην τὴν λύπην. ἐν ταῖς δυστυχίαις δὲ οὐκ εὐκόλον ἀνθρώποις
εὐφημεῖν κατὰ τὸ στόμα, ἥτοι εὐφημα λέγειν καὶ ἀγαθὰ. I.
- 3.857 Ἐκάβη φέρω: ἡ ἀπολογία εἰς τὸ “τί δ' ὧς τάλαινα.” Fl. 59. ἐν κακοῖσι: πολλῶν κακῶν
προκειμένων. Gu.
- 3.858 664. οὐ ῥάδιον: οὐκ εὐχερῶς. Fl. 33. ὅταν καταλάβῃ τινά τι κακὸν, καὶ ἄλλα μείζονα
ἐπακολουθοῦσι τούτῳ. ἐν τοῖς κακοῖς δὲ τοῖς καταλαβοῦσί τινα οὐκ εὐκόλον ὑπάρχει εὐφημεῖν
καὶ καλῶς λέγειν τοῖς βροτοῖς ἐπὶ παραμυθία τῆς λύπης αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐπιφέρειν καὶ
ἕτερα λυπηρότερα. Fl. 59. εὐφημεῖν: οὐ ῥάδιον τὸ τῶν ἀνθρώπων στόμα σιωπᾶν. Bar. 74. Gr.
εὐρημα λέγειν, καλῶς λέγειν. Gu. εὐφημον ἔχειν. B. M.
- 3.859 665. καὶ μὴν περῶσα τυγχάνει: ἀντὶ τοῦ περᾶ, ἀπὸ τῶν οἰκημάτων αὕτη. εὐκαίρως δὲ φαίνεται
τοῖς σοῖς λόγοις. I. καὶ μὴν: ὄντως. Gr. περῶσα: διαπερῶσα. M. ἐρχομένη. Gr. ἡγουν περᾶ καὶ
ἐξέρχεται. Gu. περᾶν καὶ ἐπὶ θαλάσσης καὶ ἐπὶ ξηρᾶς, ὡς ἐνταῦθα· καὶ πόρος ἐπὶ θαλάσσης καὶ
ἐπὶ 8. τί δὲ ἔστιν, ὧς τάλαινα—βοῆς in Gr. 10. στικτέον] Conf. p. 389, 5. ξηρᾶς λέγεται. οὕτω καὶ
ὁδεύειν καὶ ἐπὶ θαλάσσης καὶ ἐπὶ ξηρᾶς, καὶ ὁδὸς ἐπ' ἀμφοτέρων λέγεται, ὁδοιπορεῖν δὲ ἐπὶ
ξηρᾶς μόνον. Gr. Fl. 25. δόμων ἄπο: ἐπέκεινα ἡγουν ἔξω. Gu. ἔξω τῶν σκηνῶν. Fl. 59.

666. ἐς καιρόν: εἰς πρόπον(Μ.), ἐγκαίρως. Fl.6.9.17.21.56.76.

- 3.861 667.—670. ὦ παντάλαινα: καὶ παναθλία, καὶ ἔτι μᾶλλον παναθλία δηλονότι, ἢ καὶ παρὸ λέγω, ὦ δέσποινα, ὄλῳλας, καὶ ἐφθάρης, καὶ οὐκέτι ὑπάρχεις βλέπουσα φῶς, χωρὶς παιδός, χωρὶς ἄνδρος, χωρὶς πόλεως, ἐξεφθαρμένη. I. τὸ ὄλῳλας πρὸς τὸ ἐξεφθαρμένη συναπτέον, τὸ δὲ “οὐκέτ’ εἰ βλέπουσα φῶς” διὰ μέσου, οὕτως ὄλῳλας ἐξεφθαρμένη, ἄπαις, ἄνανδρος, ἄπολις. Gu. I.
- 3.862 ὦ παντάλαινα: ὦ παναθλία δέσποινα, καὶ ἔτι πλέον ἢ παναθλία. Gu. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. καὶ τᾶλλα. Gr. καὶ ἔκθλιψις καὶ κρᾶσις. τὸ δὲ πάθος ἦν συναλοιφή. Gu. ἔτι. Ἀττική ἢ συναλοιφή. B.
- 3.863 668. ὄλῳλας: ἐφθάρης. Gr. ἀπωλέσθης. ὄλῳλα ἐγὼ, ὠλωλέκειν δὲ ἕτερον. Gu. οὐκέτ’ εἰ: οὐδαμῶς ὑπάρχεις, ἤγουν ἀπέθανες. Gr. γράφεται οὐκ ἔως ἐζώσας (sic) ζῆς. Fl. 33. οὐκέτι βλέπεις φάος καὶ ζῶσα οὐ ζῆς. Fl. 17.
- 3.864 669. ἄνανδρος ἢ μὴ ἔχουσα ἄνδρα καὶ ἢ ἔχουσα καὶ ἀποβαλομένη, ὡς ἐνταῦθα, καὶ ἄνανδρος ὁ δειλός. Gr.
- 3.865 ἐξεφθαρμένη: παντελῶς διεφθαρμένη. Fl. 17. 33. κατὰ πολὺ ἀφανισθεῖσα. Gu.
- 3.866 670.—673. οὐ καινὸν εἶπας: οὐ νέον εἶπας, εἰδόσι δ’ ὠνείδισας, ἥτοι εἰς ὀνειδισμόν προέφερες. διὰ τί δὲ ἡλθές μοι φέρουσα τόνδε τὸν νεκρὸν τῆς Πολυξένης, ἥς ὁ ἐνταφιασμός ἐδηλώθη ἡμῖν ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων σπουδάζεσθαι. I.
- 3.867 οὐ καινὸν εἶπας: νομίζουσα ἢ Ἐκάβη ὅτι ἡ θεράπαινα τὸν τῆς Πολυξένης φέρει νεκρὸν, καὶ δι’ ἐκεῖνον ἀποκλαίεται, καὶ τέλος δ’ εἰς ταύτην αὐτὴν λέγει, οὐ παράδοξόν τι λέγεις, γινώσκουσι δὲ ἡμῖν τὴν λύπην λέγεις. διὰ τί δὲ φέρεις τὸν νεκρὸν τῆς Πολυξένης ἐνταῦθα ταφῆναι ἀτίμως καὶ κρυφίως, ἥστινος ὁ τάφος ἀπηγγέλθη γενέσθαι ἔμπροσθεν πάντων Ἀχαιῶν ἐνδόξως καὶ ἐντίμως, πάντων 19. ζῶσα οὐ ζῆς] Hoc etiam in B. In M. βλέπουσα φῶς καὶ ζῶσα οὐ ζῆς. τῶν Ἑλλήνων συνεργούντων ἐπὶ τῷ τάφῳ, ἤγουν τῇ ταφῇ αὐτῆς. Fl. 59. εἰδόσιν: εἰδυῖαις. Ἀττικῶς. Gr. ὠνείδισας: τὴν σφαγὴν τῆς Πολυξένης ἀνέμνησας, εἶπας. Fl. 59. εἰδόσι προήγαγες τὰ δυστυχήματα ὀνειδίζειν γάρ ἐστι τὸ προφέρειν δυστυχήματα. Fl. 21. 59. παροιμιακῶς. Gu.
- 3.868 671. ἀτὰρ τί: στικτέον εἰς τὸ τί, ἵνα καθ’ ὑπόκρισιν ἢ ἢ ἐρώτησις. A.B.M. Fl. 21. 33. εἰς ἀγγεῖον ἐσκεπασμένον βασταζούσης τῆς θεραπαίνης τὸν Πολύδωρον ἰδοῦσα ἢ Ἐκάβη τὸ ἀγγεῖον ἔξωθεν ἐδόκει ὡς τὸ τῆς Πολυξένης σῶμά ἐστι, καὶ φησι, τί τὸ Πολυξένης σῶμα κομίζεις, ἥς ἀπηγγέλθη τάφος σπουδαζόμενος παρὰ τῶν Ἑλλήνων; A.
- 3.869 ἀτὰρ τί: τί δέ. Fl. 6. 9. 56. 59. 76. Gr. διὰ τί. Gu. νεκρόν: ἐνόμισεν ἢ Ἐκάβη τὴν Πολυξένην εἶναι. Fl. 33.
- 3.870 672. ἀπηγγέλθη: ἐδηλώθη ἡμῖν ὁ ἐνταφιασμός. Gr. ἐμηνύθη μοι παρὰ Ταλθυβίου. Gu. τάφος: ἐνταφιασμός. B.
- 3.871 673. πάντων Ἀχαιῶν: ἐπειδὴ ἤκουσεν ὅτι οἱ μὲν αὐτὴν ἐφυλλοβόλουν τιμῶντες, αἱ δὲ ξύλα παρεκόμισαν εἰς τὴν πυρκαϊάν, ταῦτά φησιν. A. Fl. 33. 59.
- 3.872 διὰ χερός: κομισάντων εἰς τὴν πυρκαϊάν φύλλα καὶ ξύλα. Fl. 10. σπουδὴν ἔχειν: ἐπιμέλειαν. Gu. ἄγῳνα. Fl. 59. ἤγουν σπουδάζεσθαι. Fl. 59. Gr. τιμὴν. Fl. 33.
- 3.873 674. ἢ δ’ οὐδὲν οἶδε: κατ’ εἰρωνείαν. B. ἦδε ἢ Ἐκάβη οὐδὲν γινώσκει, ἀλλὰ θρηνεῖ τὴν Πολυξένην μοι, νέων δὲ πημάτων οὐκ αἰσθάνεται. I. ἡ θεράπαινα πρὸς τὰς τοῦ χοροῦ γυναῖκας φησιν, οὐ πρὸς τὴν Ἐκάβην. B.
- 3.874 ἦδ’ αὕτη. Fl. 56. ἀποστροφή πρὸς τὰς γυναῖκας. Fl. 21. καθ’ ἑαυτὴν τοῦτο λέγει. Gr. μοι: ἔνεκά μου. Fl. 17. παρέλκον. Fl. 59. ὑπ’ ἐμοῦ κινήθεισα. Gu.
- 3.875

675. νέων δὲ πημάτων: τῆς νεαρᾶς βλάβης οὐχ ἄπτεται, ἥτοι τοῦ ἀποθανεῖν τὸν Πολύδωρον. Ἄλλως. τῆς νέας βλάβης, ἥγουν 4. προφέρειν M. pro φέρειν, quod 6. στικτέον] ὑποστικτέον A. στικτέον προσφέρειν scriptum in B. et Flor. in annotatione simili p. 387, 10. 10. 25. 33. in quibus similis legitur ib. ἵνα om. Fl. 21. 33. annotatio. In M. duae sunt ib. ἥ ἢ] εἴη A. ἥ om. Fl. 21. 33. annotationes, προήγαγες τὰ δυστυχήματα, 17. ταῦτά φησιν om. Fl. 33. 59. et ὀνειδίζειν ἐστὶ τὸ προφέρειν 30. Ἄλλως addidi. δυστυχήματα. τῆς τοῦ Πολυδώρου σφαγῆς καὶ τῆς ἐν θαλάσῃ τούτου ἀπορριφῆς οὐκ αἰσθάνεται. A. ἥγουν τῆς Πολυδώρου σφαγῆς καὶ τῆς ἐν θαλάσῃ τούτου ἀπορριφῆς. Gu. νέων φησὶν ὡς προγεγονυίας τῆς σφαγῆς τῆς Πολυξένης. Gr. οὐχ ἄπτεται: οὐκ αἰσθάνεται. Gr. οὐ λαμβάνει αἴσθησιν. Gu. τῶν κατὰ τὸν Πολύδωρον. B. M.

3.876 676. οἱ ἐγώ: φεῦ, τάλαινά εἰμι ἐγώ. ἄρα φέρεις δεῦρο τὸ βακχευτικὸν κάρα τῆς μάντεως Κασάνδρας; I. βακχεῖον κάρα τῆς Κασάνδρας λέγει τὸ μανικόν, ὡς μαντικῆς· οἱ γὰρ μάντιες θεία μανία κατεχόμενοι μαντεύονται. φησὶ γὰρ Πλάτων ἐν Γοργία ὡς ἡ μαντικὴ μανικὴ οὕσα πρῶτον, προστεθέντος τοῦ τ, μαντικὴ γέγονεν. Gu. I.

3.877 οἱ γὰρ τάλαινα: ἡ Ἑκάβη φησὶ, φεῦ ἐγὼ ἀθλία· εἴτα τὴν θεράπαιναν ἐρωτᾷ βλέπουσα ἀγγεῖον ἐσκεπασμένον βαστάζουσιν, ἐν ᾧ ἦν ὁ Πολύδωρος, ἄρα τὴν Κασάνδραν βαστάζεις; ἡ δὲ θεράπαινά φησι πρὸς τὴν Ἑκάβην, τὴν ζῶσαν λέγεις, τὸν θανόντα δ' οὐ στένεις καὶ κλαίεις τοῦτον. ἐπιδεικνύει γὰρ αὐτῇ τὸν νεκρὸν τοῦ Πολυδώρου. A. μῶν: ἄρα. M. Gr. τὸ μῶν ἀντὶ τοῦ ἄρα ἀπὸ τοῦ μὴ οὖν γίνεται κατ' ἐκβολὴν τοῦ η καὶ τροπῇ τοῦ οὖν εἰς ὦν. Gr. βακχεῖον: τὸ μαντικόν τὸ τῷ βακχεῖῳ συνδιατιθέμενον. B. M. Ἄλλως. κινητικὸν ἢ σύντονον, ἢ ἀντὶ τοῦ θρηνητικόν. Ἄλλως. οὐκ ἐκ Διονύσου μαθοῦσα τὸν γυναικεῖον νόμον, ἀλλ' ἐξ ἀλαστῶρων τινός. B. ἡ Κασάνδρα μάντις καὶ ὁ Ἑλένος. B. μαντικόν. Fl. 17. 76. μανικόν. Fl. 10. 33. 59. τὸ μαντικόν, τὸ ἐνθουσιαστικὸν κάρα, ἥγουν τὸ σῶμα, ἀπὸ τοῦ κρείττονος μέρους τὸ ὅλον, ὡς φανερὸν καὶ ἱερὰν κεφαλὴν, τῆς μάντεως Κασάνδρας φέρεις, I.

3.878 677. θεσπιωδοῦ: τῆς μάντεως. Gr. τῆς μαντικῆς, χρησμοδοῦ. Gu. τῆς ἐπὶ τὰς θυσίας μαντευσμένης. Fl. 33. τῆς τὰ θεῖα λεγούσης. Fl. 33. θεσπιωδὸς ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ θεὸς καὶ τοῦ ἔπω τὸ λέγω καὶ τοῦ ὠδῆ ἡ τραγωδία, ὁ τὰ θεῖα λέγων. Fl. 6. 25.

3.879 678.—680. ζῶσαν λέλακας: τὴν ζῶσαν εἴπας, τὸν θανόντα δὲ 8. μαντικῆς] μανικῆς I. In his lacuna esse videtur post κεφαΓοργία] 9. Phaedro p. 244 C. λήν, fortasse sic explenda: κεφαλὴν. 19. συνδιατιθέμενον] διατιθέμενον M. ἢ τὴν κεφαλὴν τῆς μ. K. φ. Ceterum 23. τὸ μαντικόν et κάρα e Gr. addi. in I. hoc scholion sequitur post pa- di, in quo desunt ultima: τὸ ὅλον etc. raphrasin v. 6S1—687. MATTH. τόνδε οὐ θρηνεῖς. ἀλλ' ἄθρησαι καὶ ἴδε σῶμα νεκροῦ γυμνωθὲν, ἐπεὶ φανεῖταί σοι ἔκπληξις καὶ παρὰ προσδοκίαν. I.

3.880 λέλακας: ἀντὶ τοῦ εἴπας ἢ θρηνεῖς. B. εἴρηκας. Gr. τὸ λέλακας ἐπὶ ὄρνιθος μόνον λαμβάνεται, ὡς καὶ Ἡσίοδος φησι δαιμονίη, τί λέληκας;" περὶ ἀηδόνης λέγων. ὁ δὲ παρὼν τραγωδὸς καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐδέξατο τοῦτο. A. Gu.

3.881 679. ἄθρησον: θέασαι, βλέψον. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἴδε, θέασαι. Gu. ταῦτα λέγουσα ἀνακαλύπτει τὸν νεκρὸν. A.B.M. γυμνωθὲν: ἀνακαλυφθὲν. ἀνακαλύπτει τὸ σῶμα τοῦ Πολυδώρου ταῦτα λέγουσα. Gr. περικεκάλυπτο γὰρ τῷ αὐτῆς πέπλῳ. Gu.

3.882 680. εἰ: ἵνα, ὅπως. Fl. 59. ἐπεὶ. Gr. θαῦμα: ἔκπληξις. Gu. παρ' ἐλπίδας: ἐξαίφνης. Fl. 59. προσδοκίαν. Gu.

3.883 681.—687. οἱμοι: βλέπω δὲ τὸν ἐμὸν παῖδα Πολύδωρον τεθνηκότα, ὃν ἐφύλαττεν ἐμοὶ ἐν τοῖς οἴκοις ὁ Θνρᾶξ Πολυμήστωρ. ἀπωλόμην ἢ δύστηνος, οὐκέτι δὴ εἰμί. ὦ τέκνον, αἰ αἰ, κατάρχομαι μελῶν μανικῶν, ἀρτιμαθῆς οὕσα δηλονότι κακῶν ἐξ ἐχθροῦ τινός. I.

3.884 682. μοι: ἔνεκα ἐμοῦ. Fl. 17. ἐξ ἐμοῦ. Gr.

- 3.885 683. ἀπωλόμην: ἐφθάρην. Fl.17. 21. ἀπωλέσθην. Gu. δύστηνος: ἤγουν ἡ ἀθλία. Fl.17. ζητητέον ἐπὶ τοῦ “οὐκέτ’ εἰμὶ δὴ, ἀπωλόμην δύστηνος” διὰ τί κάβη, καὶ πρότερον ἔχουσα λύπας πολλὰς τῶν τε παίδων καὶ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ ἀλλοτρώπως θρηνοῦσα, οὐκ εἶπε καὶ τότε τὸ “οὐκέτ’ εἰμὶ δὴ.” καὶ φαμέν ὅτι πρότερον πολλὰς ἔχουσα λύπας, ὅμως ἐθάρρει εἰς τὸν Πολύδωρον, ὅπως, ἀνατραφέντος τούτου, κρατήσῃ πάλιν τὴν Τροίαν, καὶ γενήσεται διάδοχος τοῦ πατρὸς αὐτῆς, καὶ ἔσται ἡ γενεὰ αὐτῆς ὡς καὶ πρότερον· νῦν δὲ ἰδοῦσα καὶ τοῦτον σφαγέντα, ὡς μὴ ἔχουσα ἄλλον τινὰ παῖδα, εἰς ὃν ἔχει τὴν ἐλπίδα, ἀποκλαίουσα ἑαυτὴν λέγει, ἕως τοῦ νῦν εἶχόν τινα ἐλπίδα εἰς τὸν Πολύδωρον, ἀπὸ τοῦ νῦν δὲ οὐκέτι ὑπάρξω ἔχουσα ἐλπίδα εἰς τὸ κρατῆσαι καὶ αὖθις τὴν Τροίαν. Fl. 59.
- 3.886 685. κατάρχομαι: εὗρηται τὸ ἄρχω καὶ παρὰ Πινδάρῳ αἰτιατικῇ “ἄρχε δὲ οὐρανῷ πολυνεφέλα κρέοντι, (θύγατερ, δόκιμον ὕμνον.” εὗρηται δὲ καὶ ἔν τινι τῶν παλαιῶν οὕτως. I. ἀρχὴν ποιοῦμαι. Gu. νόμων: μελῶν. Gr. νόμος γὰρ τοῖς μαινομένοις θρηνεῖν. Gu. κατάρχομαι γόνων ἤγουν θρηνητικῆς ᾠδῆς· νόμους γὰρ οἱ παλαιοὶ τὰς ᾠδὰς ἔλεγον. Fl. 17. 21. 25. καὶ γὰρ αὕτη ἡ λύπη ἀφόρητος οὔσα οὐκ ἐφ’ με τοῦτο φέρειν, ἀλλὰ ποιεῖν ὡς μαινομένη βάκχη. Fl. 21. ἀρχὴν ποιοῦμαι τοῦ θρήνου τὸν βακχεῖον νόμον· οἱ γὰρ βακχευόμενοι μαινομένοις ἐοίκασιν. ἦλθε δὲ εἰς ἡμᾶς ἡ ἀρχὴ τοῦ θρήνου τούτου ἐξ ἀλάστορος τινος, ἤγουν κακῆς τύχης, ἢ ἐκ τοῦ ἀλάστορος, ἤγουν τοῦ Πολυμήστορος, ἀρτίως μαθοῦσα τὰ νῦν κακά. Fl. 59. ἀρχομένη λέγει τὸ αἰῖ αἰῖ, ὅπερ ἐστὶ νόμος ἀπὸ τῶν Βακχῶν· αἰ γὰρ Βάκχαι πρῶτον τὸ αἰ ἐξεφάνησαν. Fl. 33.
- 3.887 685. αἰαῖ κατάρχομαι νόμον: κατάρχομαι γόνων βακχείων ἐξ ἀλάστορος, οὐκ ἐκ Διονύσου τὸν βακχεῖον νόμον μαθοῦσα, ἀλλ’ ἀπὸ τινος ἀλάστορος· οἱ γὰρ γόοι τῶν Βακχῶν μεθ’ ἡδονῆς γίνονται· μαινόμεναι γὰρ οὐ λυποῦνται. καὶ φησι καὶ κάβη, καὶ ἐγὼ βακχείων γόνων κατάρχομαι, ἀλλ’ ἐξ ἀλάστορος καὶ ἀηδόνου δαίμονος· οὐ γὰρ ἡδονὴν ἔχει ὁ ἐμὸς γόος ὥσπερ ὁ τῶν Βακχῶν δαίμων. Ἄλλως. ταῦτα λέγουσα ἀνακαλύπτει τὸν νεκρὸν, οὐκ ἐκ Διονύσου μαθοῦσα τὸν βακχεῖον νόμον. ἀρτιμαθῆς δὲ ἐστὶν ἀπηρτισμένα μαθοῦσα ὑπὸ τοῦ ὀνείρου. Ἄλλως. οὐκ ἐκ Διονύσου μαθοῦσα τὸν βακχεῖον νόμον, ἀντὶ τοῦ τῆς θρηνητικῆς ᾠδῆς. νόμους γὰρ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ καὶ τὰς ᾠδὰς. ἀρτιμαθῆς ἀντὶ τοῦ ἀπηρτισμένως καὶ ὑγιῶς καὶ ἀρτίως μαθοῦσα τὰ κακά ὑπὸ τοῦ ὀνείρου οὗ εἶδεν ἔνθα φησὶν “εἶδον γὰρ βαλιὰν ἔλαφον” καὶ τὰ ἐξῆς. A.
- 3.888 Βακχεῖον: Βάκχαι ἰέρειαι ἦσαν τοῦ Διονύσου, καὶ κατεχόμεναι ὑπ’ ἐκείνου ἐδόκουν μαίνεσθαι, ἄνετοι οὔσαι τὰς κόμας καὶ τὰ ἱμάτια περιερρηγμένα, βοῶσαι τῷ Διονύσῳ ἱάκχε ἱάκχε· ἐντεῦθεν γὰρ καὶ Βάκχαι ἐκλήθησαν. Βακχείων οὖν ἐνταῦθα νόμων λέγει τῶν μανικῶν, 1. Πινδάρῳ] Nem. 3, 16. ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰς ᾠδὰς. Huc us- 3. παλαιῶν] ἀντιγράφων add. ing. que etiam M. βακχεῖον δὲ κινητικὸν 4. κατάρχομαι—ἔλεγον] In B. νό- —τινος (ut in scholio ad v. 676.) μον(νόμων superscripto γρ. γόνων M.): 14. βακχείων] βακχεῖον A. ἀντὶ τοῦ θρηνητικῆς ᾠδῆς νόμοις γὰρ 25. ἔνθα φησὶν] V. 90. καὶ οἷς χρῶνται αἱ Βάκχαι, ὑμνοῦσαι τὸν θεόν. γράφεται δὲ καὶ βακχείων γόνων. Gu. I.
- 3.889 βακχείων: μανικῶν. Gr. παραφρονεῖν ποιούντων, ἢ θρηνητικῶν. Gu. ἤγουν τοῦ Διονύσου. Fi. 17. βακχεῖον δὲ θρηνητικὸν ἢ κινητικὸν ἢ σύντονον, ἀλλ’ οὐκ ἐκ Διονύσου μαθοῦσα τὸν βακχεῖον νόμον, ἀλλὰ ἐξ ἀλάστορος, ἤγουν πονηροῦ δαίμονος· οἱ γὰρ γόοι τῶν βακχείων μεθ’ ἡδονῆς γίνονται, ὁ δ’ ἐμὸς οὐς οὕτως. Fl. 25. κινητικὸν ἢ σύντονον, ἢ ἀντὶ τοῦ θρηνητικὸν, ἢ τὸν τῷ βακχεῖῳ διασυντιθέμενον, οὐκ ἐκ Διονύσου μαθοῦσα τὸν βακχεῖον νόμον. Fl. 33. ἐξ ἀλάστορος: ἐχθροῦ. Gr. τοῦ Πολυμήστορος. Gu. ἐξ ἐχθροῦ, φθονηροῦ (πονηροῦ, ut 6.). ἐξ ἐχθροῦ δαίμονος. Fl. 21. κακοποιῶ δαίμονος. Fl. 17. ἐκ κακοῦ δαίμονος. Fl. 21. 59. ἀλάστωρ κυρίως λέγεται ὁ φονεὺς, ἢ ὁ ἄλαστα καὶ ἀλάθητα ἔργα ποιῶν· οὐδέποτε γὰρ δύναται κρυβῆναι ὁ φόνος· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀλῶ τὸ πλανῶμαι· ὁ γὰρ φονεύσας τινὰ κατὰ τὴν παλαιὰν συνήθειαν

ἐξήρχετο τοῦ τόπου αὐτοῦ, καὶ περιπατῶν κατὰ τόπους ἐπλανᾶτο ἔνθεν κάκειθεν, ζητῶν τὴν ἴασιν τοῦ φόνου οὗ ἔπραξεν, ἕως οὗ ἔζη. μαρτυρεῖ δὲ τοῦτο καὶ Ὅμηρος, εἰς τὸν Βελλεροφῶντα πλανώμενον λέγων “ἦτοι ὁ καππεδίου τοῦ Ἀλήϊου οἶος ἀλάτο,” ἦγουν μόνος. Ἀλήϊον δὲ ἀκὸ τοῦ ἀλῶ τὸ πλανῶμαι. Fl. 59. ἀλάστωρ ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ λήθη, ὁ διάβολος, ἀπὸ τοῦ ἀλῶ τὸ πλανῶ, καὶ ὁ φθορεὺς ἀπὸ τοῦ ἀλίσκω.

- 3.890 686. ἀρτιμαθής: ἐξ ὀλοκλήρου μαθοῦσα τὰ κακά. B. ἀρτίως ἀντὶ τοῦ νεωστὶ, καὶ ἀρτίως ἀντὶ τοῦ ὀλοκλήρου. ἐνταῦθα οὖν ἀρτιμαθής κακῶν, ἀντὶ τοῦ ἀρτίως καὶ νεωστὶ ἕτερα μαθοῦσα κακά. Gu. I. ἡ τελεία οὕσα εἰς μάθησιν. Gu. ἀρτιμαθής κακῶν: γρ. ἀρτιμαθῆ νόμον. ἀρτιμαθής δὲ ἀπηρτισμένως μαθοῦσα, ἡ ἀρτίως μαθοῦσα ὑπὸ τοῦ ὀνείρου. B. M. ἡ μαθοῦσα τὰ κακά ἄρτι, ἡ πάντα 8. ἡ ἀντὶ] ἡ om. Fl. 33. Addidi 26. ἡ τελεία οὕσα εἰς μάθησιν] ex M. qui post θρηνητικὸν pergit, Haec e Gu. accesserunt, in quo vv. ἄλλως οὐκ ἐκ δ. μ. τὸν β. νόμον:— ἀρτίως καὶ νεωστὶ ἔτ.—μάθησιν inter ib. διασυντιθέμενον] Immo συνδια- lineas scripta sunt. Idem scho- τιθέμενον, ut 9. 390, 19. lion est in marg. ab eadem manu. 17. Ὅμηρος] Il. 6, 201. In eo desunt ultima ἡ τελεία etc. 24. ἀντὶ τοῦ νεωστὶ] ἀντὶ τοῦ ΜΑΤΤΗ. om. I ib. κακῶν: γρ. ἀρτιμαθῆ om. B. ib. ἀρτίως ἀντὶ] ἀρτίως om. Gu. τὰ κακά διελθοῦσα. Fl. 33. τῶν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ἀρτίως μαθοῦσα. Fl. 59. ὑπ’ ὀνείρου. Fl. 6. ἀπηρτισμένη, μαθοῦσα ἀπὸ τῶν ὀνείρων. Fl. 10.
- 3.891 687. ἔγνωσ γάρ: ἥδη ἐπέγνωσ τὴν ἀληθῆ αἰτίαν καὶ τὸ συμβὰν περὶ τὸν παῖδά σου. A. ἐνόησας. B. ἔγνωσ δὴ, ὧ δύστηνε, τὴν βλάβην τοῦ παιδός σου. I. ἄτην: ἦγουν ὑπὸ τίνος πεφόνευται. Gu. ὧ δύστηνε σύ: ἡ κατὰ ἀπόφασιν. Gu. λείπει τὸ οὕσα. B. M.
- 3.892 688. ἄπιστ’ ἄπιστα: τουτέστιν, οὐ πιστεύεσθαι δυνάμενα βλέπω, ἕτερα δὲ κακὰ ἀπὸ ἐτέρων κακῶν κυρεῖ, ἀντὶ τοῦ ἐντυγχάνει, ἡμῖν δηλονότι, οὐδέποτε καταλήψεται ἐμὲ ἡμέρα χωρὶς δακρύων καὶ χωρὶς στεναγμῶν. I.
- 3.893 ἄπιστα: οὐ πιστεύεσθαι δυνάμενα. Gr. ἀπροσδόκητα, ἃ εἰ ἔκ τινος ἤκουον, οὐκ ἐπίστευον. Gu. οὐ πιστεύεσθαι δυνάμενα, παράδοξα, ἃ οὐκ ἤλπιζον μηδεμίαν ἔχοντα πίστιν, βλέπω. Fl. 59. 76. διττολογεῖ τὸ πάθος σφόδρα σχετλιαστικὸν ὁ τραγωδὸς ἐν τῇ τραγωδίᾳ ποιῶν. Fl. 33. τὸ ἐπαναλαμβάνειν τοὺς αὐτοὺς λόγους ἐν τῷ θρηνεῖν σφόδρα σχετλιαστικὸν καὶ πάθος ἐγεῖρον ἐν τῇ τραγωδίᾳ. A.B.M. Fl. 10. 21. καινά: παράδοξα. Gr. διὰ τὸ ἀνέλπιστον. Gu.
- 3.894 689. ἕτερα δ’ ἀφ’ ἐτέρων: μεθ’ ἕτερα εὐθὺς κατὰ διαδοχὴν. Fl. 6. 9. 21. 5. 59. 76. Gr. κυρεῖ: τυγχάνει. B. M. ἐπέρχεται. B. rec. ἐντυγχάνει ἡμῖν. Gr. καταλαμβάνει ἐμὲ, ἐπιγίνεται, ἐπέρχονται. Gu. ὑπάρχει. Fl. 17. κυκλεῖ ἡμᾶς. Fl. 21.
- 3.895 690. ἀδάκρυτον: χωρὶς δακρύων. Gr. ἀστένακτον: χωρὶς στεναγμῶν. Gr. πρὸς μὲν τὸ ἡμέρα τὸ ἀδάκρυτος καὶ ἀστένακτος ἀποδοτέον, πρὸς δὲ τὸ ἐμὲ ἀδάκρυτον καὶ ἀστένακτον. Gu. δακρύων καὶ στεναγμῶν μὴ μετέχουσα. M. Fl. 10. 21. 33.
- 3.896 691. ἐπισχήσει: καταλήψεται. Gr. καταλάβῃ, κωλύσει. Gu. κατέλαβε. Fl. 59. παύσει ἢ σχήσει ἐμέ. Fl. 21.
- 3.897 692. δεινά: χαλεπά. Gr. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. τὸ τῆς Ἑκάβης πάθος οἰκεῖον ὁ χορὸς λογίζεται, ὡς βασιλίδος οὔσης πρόναγμῶν. σθεν αὐτῆς. Gu.
- 3.898 693.—695. ὧ τέκνον: ὧ τέκνον ἀθλίας μητρὸς, τίνι μόρῳ ἔθανες, τίνι τύχῃ κεῖσαι, πρὸς τίνος ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων: μόρῳ μὲν, τῷ θανάτῳ· πότμῳ δὲ, τῇ προφάσει. ἴν’ ἢ, ποίῳ θανάτῳ καὶ ποίᾳ προφάσει: ἢ τίς ὁ ἀνελών σε: εἶπε, τέκνον. I.
- 3.899 ὧ τέκνον: ὁ λόγος πρὸς τὸν Πολύδωρον. Gr. ὡς ἐμπύχῳ τῷ σώματι προσδιαλέγεται. Gu.
- 3.900

695. τίνι μόρω: θανάτω, ἤγουν ποίω τρόπῳ θανάτου. Gr. μόρος ἀπὸ τοῦ μερίζεσθαι τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος. Gu. θνήσκεις: ἀντὶ τοῦ ἔθανες. Gr. πότμω: τύχη, ἤγουν διὰ ποίαν αἰτίαν. Gr. δυστυχία. Gu. προφάσει, δυστυχία. Fl. 10. 21. κεῖσαι: ἀποθνήσκεις. Fl. 17. ἔθανες. Fl. 21.
- 3.901 696. πρὸς τίνος: ἀπό. Gr. παρὰ Fl. 56. Gu. παρὰ τίνος ἀνθρώπων (ὑπὸ τίνος τῶν ἄ. Fl. 10. 21.) ἐφονεύθης. Fl. 10. 21. 59. παρὰ τίνος διόλλυσαι. Fl. 17.
- 3.902 οὐκ οἶδα: οὐ γινώσκω· κυρῶ δὲ, ἀντὶ τοῦ εὖρον καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ. ἐκβεβλημένον ὑπὸ τῆς θαλάσσης, ἢ πτώμα ὑπὸ δορὸς φονικοῦ, ἥτοι ὑπὸ τινος φονευθέντα: ἐξήνεγκεν αὐτὸν ὁ πελάγιος κλύδων τοῦ πόντου ἐν ψαμάθῳ λευρᾷ, ἥτοι πλατεία καὶ ὁμαλῇ. I.
- 3.903 οὐκ οἶδ': ὁ τῆς θεραπαίνης λόγος πρὸς τὴν Ἑκάβην, τῆς Ἑκτάβης πρὸς τὸν παῖδα λεγούσης. τοῦτο δὲ συμβαίνει οὕτω γίνεσθαι ἐν ταῖς λύπαις. Gr. κυρῶ: εὖρον, ἔτυχον. B. M. ἐντυγχάνω. Fl. 10.
- 3.904 698. ἐκβλητον: ἀποπνιγέντα ὑπὸ θαλάσσης καὶ ἐκβεβλημένον, ἢ ἀναιρεθέντα ξίφει. πέσημα γὰρ τὸ πτώμα. B. πεπνιγμένον. Gr. ἐκπεπνιγμένον καὶ ἐκβεβλημένον ὑφ' ἁλός. Gu. τουτέστιν ἐκριφθέντα τῆς θαλάσσης. Fl. 17. ἤγουν τετρωμένον (om. 25.), ἤγουν ἀποπνιγέντα ὑπὸ (10. 21. ἀπὸ) θαλάσσης. Fl. 10. 21. 25. 59. πέσημα: πτώμα. M. Gr. ἢ ὑπὸ τινος φονευθέντα. Gu. ἢ ἀναιρεμόρῳ 2. μὲν—τέκνον sunt etiam in 23. ἀποπνιγέντα ἀπὸ (sic)—ξίφει Fl. 33. qui post προφάσει addit πρὸς sunt etiam in M., omisso καὶ ἐκβε- τίνος, καταλάβει δὲ ἴν' ἢ —post βλημένον, sed cum gl. interlin. ἐκβε- ἀνελών σε autem εἴτε ὥστε διαφέρει βλημένον. In A. φονίου δορός: ἀποπνιγένοπτος καὶ μόρος. πότης μὲν γὰρ ἐστὶ τὸς ἀπὸ τῆς θ. ἢ ἀναιρεθέντος τῷ φονικῷ τὸ αἷτιον. MATTH. μόρῳ—τέκνον δόρατι ὑπὸ τινος ἀνδροφόνου, εἴτα εἰς θά- sunt etiam in A B. M. qui post τῇ λασσαν ριφέντα. προφάσει addunt πρὸς τίνος δὲ ὑπὸ τίνος. θέντα ἐν ξίφει (ἐκ ξίφους 17. ξίφοις 10. 21. ξίφει 33. τῷ ξίφει 10. 59.). πέσημα γὰρ τὸ πτώμα. Fl. 25.
- 3.905 699. ψαμάθῳ: ἄμμῳ. ἄμμος τὸ τῆς γῆς χῶμα παρὰ τὸ ἀμαθὲς καὶ ἀμέτρητον εἶναι. Gu. ἄμμος ἢ ἐν ξηρᾷ, ὡς ἐν ἐρήμῳ, ψάμαθος ἢ ἐν θαλάσσει. Gr. λευρᾷ: ὁμαλῇ ψάμμῳ. M. ὁμαλῇ, πλατεία. Gr. λεπτή. Gu.
- 3.906 701. πόντου: θαλάσσης αὐτόν. Gr. πόντος ποιητικῶς τὸ πέλαγος, κοινῶς δὲ μέρος θαλάσσης· ὅθεν καὶ ποντικοὶ οἱ ἐν τῇ ξηρᾷ τοῦδε τοῦ μέρους κατοικοῦντες. Gr.
- 3.907 ἐξήνεγκε: ἔξω ἔφερε. Fl. 56. 59. ἐξήνεγκεν ἢ κρίσις λόγους, ἐξήνεγκεν ἢ θάλασσα Πολύδωρον. Fl. 33. πελάγιος κλύδων: περιφραστικῶς τὸ πέλαγος. Fl. 17. τὸ ὕδωρ. Fl. 59.
- 3.908 702. ὦμοι αἱ αἱ: ἔμαθον τὴν νυκτερινὴν ὄψιν τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, οὐ παρέβη με τὸ φάσμα τὸ σκοτεινὸν καὶ ταχέως ἀφιστάμενον, ὃ ἐθεασάμην, ὃ τέκνον, περὶ σοῦ, οὐδαμῶς ὄντος ἐν τῷ φωτὶ τοῦ Διός. I.
- 3.909 ἔμαθον: ἔγνων. Gu. Fl. 17. ἔγνωκα. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. τὸ ἐνύπνιον ἢ πρὸς τὸ ὄψιν συναπτέον, ἴν' ἢ τὴν ἐνύπνιον καὶ κατὰ τοὺς ὕπνους φανεῖσάν μοι ὄψιν τῶν ἐμῶν ὀμμάτων, ἢ πρὸς τὸ ἐνύπνιον ὑποστικτέον, ἴν' ἢ τὸ ὄψιν τῶν ἐμῶν ὀμμάτων, ὥσπερ ἐρμηνεία τοῦ ἐνύπνιον. κρεῖττον δὲ ἐστὶ τὸ πρῶτον. Gu. I. ὀμμάτων: τουτέστιν ἣν εἶδον τὰ ἐμὰ ὄμματα. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. ἔμαθον τὸ ἐνύπνιον τῶν ἐμῶν ὀμμάτων, διελύθη τὸ ὄναρ, ὅπερ εἶδον· εἰς γὰρ τὴν ἀρχὴν τοῦ δράματος εἶδε τοῦτο ἢ Ἑκάβη· οὐδὲ γὰρ ἦλθε τὸ φάντασμα ὡς οὐδὲν, οὐδὲ ἢ μελανόπτερος ὄψις, ἣν εἶδον, ὃ παῖ, διὰ σὲ οὐκέτι μέλλοντα ὀρᾶν τὸ φῶς, ἀλλὰ ἀληθὲς ἀπεδείχθη. μελανόπτερον δὲ τὴν ὄψιν, καὶ τὰ μὲν πτερὰ διὰ τὴν ταχύτητα καὶ τὴν ἀνυπόστασιν, ἣν ἔχει, καὶ ἀφανίζεται εὐθέως ἀποχωρήσαντος τοῦ ὕπνου, μέλανα δὲ διὰ τὸ σκοτεινὸν τῆς νυκτός. Fl. 59.
- 3.910

703. παρέβα: παρήλθε. B. Gr. παρέδραμε, ἀλλ' ἐγνώσθη. Gu. φάσμα: φάντασμα. Fl. 6. 9. 21. 56. φαντασία. Fl. 59. ὄνειρον. Fl. 17. τὸ βλεπόμενον. Fl. 33.
- 3.911 705. μελανόπτερον: τὸ σκοτεινὸν ἀφιπτάμενον. B. σκοτεινὸν καὶ ἄγνωστον. μεσεμβόλημα. Gu.
- 3.912 706. τὸ ἄν πρὸς τὴν ὄψιν ἐστὶ, τὸ δὲ οὐ με παρέβα μελανόπτερον φάσμα διὰ μέσου. Gu. ἐσεῖδον: ἀντὶ τοῦ εἶδον. Gu. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἀμφὶ σ': οἰκτρόν. Fl. 17. περὶ σοῦ. Gr. Ἰωνικῶς. Gu.
- 3.913 708. ὄντα: πρὸς τὸ σημαινόμενον τοῦ, ὃ τέκνον, ὃ παῖ, ἀπέδωκε τὸ ὄντα· εἰ γὰρ πρὸς τὸ τέκνον, ὃν ἔδει εἰπεῖν. Gu. οὐκέτι μέλλοντα ἔσεσθαι. Fl. 59. λείπει τὸ ὥς, ὥς οὐκέτ' ὄντα Διὸς ἐν φάει. A.B.M. Fl. 21. Διός: τοῦ ἀέρος. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. φάει: ἐν τῷ παρόντι βίῳ. Fl. 56. ἤγουν οὐ ζῆς. Fl. 21.
- 3.914 709. τις γάρ: τίς δέ. Fl. 59. τίς γάρ νιν ἔκτεινεν, ὃ ἐξ ὄνειράτων φρονοῦσα καὶ διανοουμένη Ἑκάβη M. τίς αὐτὸν ἐφόνευσεν; γινώσκεις, ὃ ἐξ ὄνείρων φρονοῦσα καὶ διανοουμένη, εἰπεῖν; Fl. 59. ὄνειρόφρων: ὥς ὄνειρον φρονοῦσα καὶ διανοουμένη Ἑκάβη. B. ὃ ἢ ἀπὸ τῶν ὄνείρων διανοουμένη. Gr. ἢ τοὺς ὄνειρους κρίνουσα, ἢ φρονοῦσα καὶ πιστεύουσα τοῖς ὄνείοις. Gu. τοῦτο λέγει ἢ θεράπεινα διὰ τὸ εἰπεῖν τὴν Ἑκάβην, ἔμαθον ἐνύπνιον. Gr. ἀκούσασα ἢ θεράπεινα τὴν Ἑκάβην λέγουσαν ὅτι οὐ παρήλθε τὸ φάντασμα ψευδές, λέγε, ὃ ὄνειρόφρων, ἤγουν τὸ ὄνειρον φρονοῦσα λέγειν τὴν ἀλήθειαν, καὶ τίς ἐφόνευσεν αὐτόν. Fl. 59.
- 3.915 710. ἐμὸς φίλος ἔκτεινεν Θραξ, ὅπου ὁ πατήρ ὁ γέρων ἔκρυψεν αὐτόν. B.
- 3.916 ξένος: φίλος. κατ' εἰρωνείαν λέγει τὸ φίλος ἢ Ἑκάβη. Gr. κατ' εἰρωνείαν εἴρηται, ὀνομαζόμενος φίλος. B. ἱππότης: φίλιππος. Gr. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. φιλιππικός. Fl. 17. καβαλλάριος. Fl. 33.
- 3.917 712. ὦμοι, τί λέξεις; οἷμοι τί λέγεις; ἔκτεινε δηλονότι, ἵνα κτανὼν ἔχη τὸν χρυσόν; I. τί λέξεις; τί λέγεις. Gr. ἤγουν τίνα αἰτίαν ἐρεῖς τοῦ θανάτου. Gu. τὸν μέλλοντα ἀντὶ ἐνεστώτος. Fl. 59.
- 3.918 713—717. ἄρρητα: οὐ δυνάμενα ῥηθῆναι, περαιτέρω, μείζονα θαυμάτων, οὐχ ὅσια, οὐδὲ φορητά. I. ποῦ ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη τῶν φίλων, ἢ ποῦ ἐστὶν ἡ Δίκη τῶν ξένων, ἤγουν ἢ τούτους ἐφορῶσα θεὸς καὶ τιμωρουμένη τοὺς αὐτοὺς ἀποκτείναντας, ὃ καὶ κρεῖττόν ἐστὶν τοῦ προτέρου. Gu. I. ὃ καταρῶν ἄξιε ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, Πολυμήστορ, μονονουχὶ καὶ εἰς μέρη διεῖλες τὰ τοῦ παιδὸς μέλη, ὅστις ἐμέρισας τὸ σῶμα, κόψας φασγάνῳ σιδηρῷ. I.
- 3.919 ἄρρητα: οὐ δυνάμενα ῥηθῆναι· ὑπερβολικῶς δὲ λέγεται. Gr. τὰ καταλαβόντα ἡμᾶς πράγματα καὶ ἃ ἐκεῖνος ἐποίησε. Gu. μὴ δυνάμενα λεχθῆναι βλέπω. Fl. 59. ἀπόρρητα καὶ ἀδιήγητα ταῦτα τὰ παρόντα δηλονότι. B. M. Fl. 10. 33. τὸ ἄρρητον λέγεται τριχῶς ἐπὶ ἀγαθοῦ, ὥς τὸ ἄρρητος ἢ φιλανθρωπία τοῦ θεοῦ· ἐπὶ κακῆς τινος πράξεως, ἥς διὰ τὸ κακὸν οὐκ ἔστι καλὸν ῥηθῆναι ταύτην· καὶ ἐπὶ πολλῆς θλίψεως, ὥς καὶ νῦν. Fl. 59. ἀνωνόμαστα: μὴ δυνάμενα ὀνομασθῆναι. Gu. τὸ ἀνωνόμαστα μεγεθύνεται, ὥς τὸ ἀνώνυμος καὶ τὰ παρ' αὐτοῦ. Fl. 59. πέρα: ἐπέκεινα. Gu. Fl. 6. 9. 17. 50. 59. 76. περαιτέρω καὶ μείζονα. B. M. περαιτέρω. Fl. 10. 21. 33. ὅτε μὲν δηλοῖ τόπον, γράφεται μετὰ τοῦ ν, ὥς τὸ πέραν τοῦ χειμάρρου τῶν κέδρων, ὅτε δὲ χωρὶς τοῦ ν, δηλοῖ τὸ ἐπέκεινα.
- 3.920 715. ὅσια: δίκαια. Gr. Fl. 21. 56. τὸ ὅσιον ἐπὶ θεοῦ, τὸ δὲ δίκαιον ἐπὶ ἀνθρώπου, τὸ κηδεμονικὸν ἐπὶ ζώων. Fl. 33. ἀνεκτά: ὑπομονητά. Gu. φορητὰ πάσχομεν δηλονότι. Gr. δίκαια ξένων: ἢ ἔφορος τῶν ξένων. Gr. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ποῦ τὸ δίκαιον 5. μείζονα King. Ω μείζονα I. 9. προτέρου] πρώτου νοῦ I. 6 κοῦ] ἢ κοῦ Gu., ἢ ab rubica- ib. Πολυμήστορ] πολυμήστορ(sic) I. tore addito. In Gu. lemma est 10. ὅστις—σιδηρῷ om. B. δίκαια ξένων, in 1. ποῦ δίκη ξένων. Ver. 14. ἀπόρρητα] ἤγουν ἀπόρρητα B. ba ποῦ ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη τῶν φίλων ib. καὶ ἀδιήγητα om. Fl. 10. cum lemmate ποῦ δίκαια ξένων in I. 15. δηλονότι om. B. Fl. 10. leguntur etiam supra post verba διὰ 19. ὡς addidit Matth. μέσου, quibus finitur scholion v. 706. 23. χειμάρρου τῶν κέδρων] Reg. 2 7.

- θεὸς proximumque τοὺς om. 1. 15, 23. τὸ ἐν τοῖς φίλοις (τοῦ ξενίου Διὸς addit 10.) ἢ ποῦ ἢ ἐκδίκησις τῶν ξένων. Gu. Fl. 10. 21. ποῦ ἐστὶν ἡ δίκη τῶν φονευόντων τοὺς ξένους. Fl. 59.
3. 921 716. ὦ κατάρατ': ὦ κατάρας ἄξιε ὑπὲρ τοὺς ἀνθρώπους Πολυμήστορ. M. ἀντὶ τοῦ καταρατότατε. (Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.) τοῦτο πρὸς τὸν Πολυμήστορα (Fl. 17. 59.) λέγει ἡ Ἐκάβη βλέπουσα τὰς τομάς. Gr. διεμοιράσω: ἔκοψας. Gr. μονονουχὶ εἰς μέρη διεῖλες. B. M. Gu. ἔταμες. Fl. 17. ἤγουν εἶλες. Fl. 6.
3. 922 718. φασγάνω: ξίφει. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.
3. 923 720. μέλεα: εἰς μέλη. Gr. ῥκτισας: ῥκτειρας. Fl. 10. 17. 59. ἠλέησας. Gr.
3. 924 721. ὥς: λίαν. Gr. ὄντως, λίαν. Fl. 17. 59. πολυπονωτάτην: πολυστένακτον. Fl. 33. πολύλυπον. Gr. ἀθλιωτάτην. Gu.
3. 925 723. δαίμων: κακοποιὸς θεός. Fl. 17. ὁ θεός. Gr. ἡ τύχη. Gu. βαρύς: κακός. Fl. 21. 56. κακωτικὸς, ἐπαχθής. Gr. πολέμιος, κακοποιὸς, ἐπώδυνος. Gu.
3. 926 724. ἀλλ' εἰσορῶ γάρ: τὸ ἀλλὰ πρὸς τὸ τὸν θένδε συναπτεόν. τὸ δὲ "εἰσορῶ γάρ τοῦδε δεσπότης δέμας Ἀγαμέμνωνος" διὰ μέσου. Gu. I. περιφραστικῶς δὲ τὸ τοῦ δεσπότης Ἀγαμέμνωνος δέμας, ἀντὶ τοῦ, τὸν δεσπότην Ἀγαμέμνονα. I. τὸ γάρ περισσὸν κατὰ συνήθειαν τραγικὴν. Gu.
3. 927 725. τὸν θένδε: κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦδε. I. ἔνεκα τούτου. Fl. 17. ἀπεντεῦθεν, ἀπὸ τοῦ νῦν. Fl. 6. 10. ἀπὸ τοῦ νῦν, τοπικὸν καὶ χρονικόν. Gu. σιγῶμεν: αἰδεσθεῖσθαι αἱ γυναῖκες τὴν παρουσίαν τοῦ Ἀγαμέμνωνος, σιγῶσιν, ὥς δεσπότην αὐτῶν ὄντα. Fl. 59. φίλαι: γυναῖκες. Fl. 56. Τρωάδες δηλονότι. Fl. 21.
3. 928 726. Ἐκάβη, τί μέλλεις: Ἐκάβη, διὰ τί βραδύνεις τὴν σὴν 1. ἐν τοῖς φίλοις B., qui reliqua του] κατὰ περίφρασιν ἀντὶ τοῦ δεσπό- om. ἐν τῷ ξένῳ Fl. 21. In M. κοῦ του Gr. In B. M. Fl. 10. 33. περι- τὸ δ, τὸ ἐν τῷ ξένῳ. φραστικῶς τὸν δεσπότην :— 5. καταρατότατε] καταρώτατε Gr. 27. Ἐκάβη—καλῶς ἐστι] Haec (sed superscripto at ab Gu.) et omnia desunt in 1. Addidit King., Florr. non e codice, ut opinor, sed e 7. μονονουχὶ om. Gu. glossis superscriptis et scholiis 17. πρὸς τὸ] Aberat τό. editis a se concinnata. quod e 18. τοῦδε] τοῦ I. comparatis scholiis, imprimis Guel. 19. περιφραστικῶς δὲ τὸ τοῦ δεσπό- pherbytanis, patebit. MATTH. θυγατέρα θάπτειν ἐλθοῦσα, καθάπερ ὁ Ταλθύβιος ἀνήγγειλέ μοι, μὴ ψαύειν μηδένα τῶν Ἀργείων τῆς σῆς θυγατέρος. ἡμεῖς μὲν οὖν εἰάσαμεν, οὐδὲ ἐψάσαμεν· σὺ δὲ βραδύνεις, ὥστε με θαυμάζουν. μέλλω δὲ ἀποστελεῖν σε· τὰ ἀπ' ἐκείνου γὰρ μέρους καλῶς ἐπράχθησαν, εἴ τι τῶν πραχθέντων καλῶς ἐστι.
3. 929 τί μέλλεις: διὰ τί βραδύνεις. Gr. ὑπερτίθης. Gu. μέλλειν τὸ βραδύνειν, τὸ ἀποκεῖσθαι, καὶ τὸ φαίνεσθαι. Gr. I. κρύπτειν τάφῳ: θάπτειν. Gu.
3. 930 727. ἐλθοῦς: τὸ ἐλθοῦσα Ἀττικὴ σύνταξις τὸ κοινὸν ἐλθεῖν. Gr. ἐφ' οἷσπερ: καθά. B. I. καθάπερ. Gr. ὥς τοῦ Ταλθύβιου ἀνσγγείλαντός μοι· καὶ γὰρ ἠγγειλέ μοι. Fl. 21. ὥς τοῦ Ταλθύβιου ἀπαγγείλαντος αὐτῷ ἃ ἡ Ἐκάβη αὐτῷ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν εἶπε. B. M. Fl. 25. 33. καθάπερ. Gu. ἠγγειλέ μοι: ἀνήγγειλέ μοι. Gu.
3. 931 728. θιγγάνειν: ψαύειν. I. ἄπτεσθαι. Fl. 59.
3. 932 729. ἐῶμεν: ἀντὶ τοῦ ἐάσωμεν. I. ἀντὶ τοῦ εἰάσαμεν. Gr. κατὰ τὸν σὸν λόγον. Gu. ἤγουν ἀφίεμεν. Fl. 17. ψαύομεν: ἐψάσαμεν. Gr. ἤγουν προσεγγίζομεν. Fl. 17. ἐθάψαμεν. Fl.
3. 933 33. τοῦτο τὸ σχῆμα ἀντιχρονία λέγεται. Fl. 21. ἄρσις καὶ θέσις σημαίνουσα τὸ αὐτό. Fl. 59.
3. 934 730. σχολάζεις: ἐμβραδύνεις. B. M. βραδύνεις. Gr. I. σχολή ἢ ἐπιμονή καὶ ἡ ἀργία καὶ ἡ βραδύτης· ὅθεν καὶ σχολαῖον βάδισμα. ἀπὸ τούτων καὶ ῥήματα· σχολάζει ἀντὶ τοῦ ἀργεῖ, καὶ

ἀντὶ τοῦ βραδύνει, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπιμένει. Gr. θαυμάζειν: ἐκπλήττειν. Fl. 56. τὴν βραδυτῆτά σου. Fl. 59. ἐκπλήττεσθαι, διὰ θαύματος ἔχειν. Gu.

- 3.935 731. ἤκω: ἦλθο. Gu. Fl. 17. 59. ἀντὶ τοῦ εἶμι αὐθις ἐκεῖ πέμψων σε. Gu. μέλλω σε ἀποστελεῖν. Gr. I. ἀποστελῶν : μετακαλούμενος. B. μεταπεμψόμενος. Fl. 33. τάκειθεν: ἦτοι τὰ ἀπὸ τοῦ στρατοῦ γενέσθαι πρόποντα, πῦρ τε λέγω ποιῆσαι, καὶ ξύλα συνάξαι, καὶ ἄλλα τὰ πρὸς τὴν ταφὴν ἐπιτήδεια ἐγγόνει καλῶς. λοιπὸν οὖν ἐστὶ σέ τε ἔλθειν καὶ κρύψαι τὴν παῖδα ἐν τῷ τάφῳ. 6. ὑπερτίθης] In M. τί ὑποτίθη. 28. ἦτοι] ἢ I. 7. ἀποκεῖσθαι] ἀπόκεισθαι Gu. 29. γενέσθαι πρόποντα] πρόποντα 18. ἀντιχρονία] I.e. enallage tem- γενέσθαι I. porum. 27. μέλλω] μέλλων I. 30. τὴν ταφὴν] τὴν om. I. οὕτω τὸ τάκειθεν νοητέον, καὶ οὐχ ὥς ἐκεῖσε, ὥς οἴονταί τινες. τὸ δὲ εἴ τι τῶνδ' ἐστὶ καλῶς, διὰ τοῦτο λέγει· ἐπεὶ λυπηρὸς ἐδόκει τῇ Ἑκάβῃ ὁ τῆς θυγατρὸς θάνατος, οὕτως ἀθλίως ἀνηρημένης, ἢ ὅτι καὶ τὰ πρὸς ταφὴν παρασκευαζόμενα ἐπιτήδεια λυπεῖ τοὺς ὀρῶντας, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἰδὼν ταῦτα οὐ στενάξειεν. Gu. I. τὰ ἀπ' ἐκείνου τοῦ μέρους. Gr. τὰ ἀπὸ τοῦ στρατοῦ γενέσθαι πρόποντα. Gu. τὰ κατὰ τὴν Πολυξένην ἐπιτήδεια παρεσκευάσθησαν. Gu. ἦγουν τὰ ἐν τῇ ταφῇ καλῶς ἐπράχθησαν, ἐὰν δυνατόν ἐστι καλεῖν ταῦτα τὰ πραχθέντα καλῶς. ἔστι γὰρ σφαγὴ καὶ τάφος τι κακόν· ἦγουν ἐὰν τέως ἄξιον ὑπάρχει καλεῖν ταῦτα τὰ πραχθέντα καλῶς. Fl. 59. ἐν τῷ στρατῷ πάντα εὐτρέπισται, ἦγουν ἢ πυρά. Fl. 25.
- 3.936 732. πεπραγμέν' ἐστίν: καλῶς ἐπράχθησαν. Gr. τῶνδε: ἅτινα ἐπράχθησαν. Fl. 17. τῶν πραχθέντων. Gr. I. τῶν μετὰ τὴν ταφὴν πεπραγμένων. Gu. κολάζει τὸν λόγον. Gu. ἐστὶν καλῶς: κατ' εἰρωνείαν. B. ἀντὶ τοῦ ἔχων ἐστὶ καλῶς. Fl. 17. γινόμενα. Fl. 59. καὶ ἐὰν εἰσὶ καὶ τὰ ἐντεῦθεν ὄντως καλῶς εὐτρεπισμένα. ἢ οὕτως· ἐὰν δοκῇ σοι, Ἑκάβη, τῶν ἐκεῖσε πραχθέντων καλῶς.
- 3.937 733.—735. ἔα: ἐπὶ ἐκπλήξεως. G. I. τίς ἐστὶν ὁ ἀποθανὼν οὗτος ἀνὴρ τῶν Τρώων, ὃν εἰσορῶ ἐπὶ ταῖς σκηναῖς: Gr. I. οὐ γὰρ πέπλοι τῶν Ἀργείων τὸ σῶμα αὐτοῦ περικαλύπτοντες συμβάλλειν διδόασί μοι. I. ἐπὶ σκηναῖς: κείμενον δηλονότι βλέπω. Fl. 17. ἐντὸς τῶν σκηνῶν. Gr.
- 3.938 734. Ἀργείων: εἶναι δηλονότι. Fl. 17. ὅτι γὰρ οὐκ ἔστιν Ἑλληνικὸς ὁ νεκρὸς, φανερόν μοι ποιοῦσιν οἱ πέπλοι μὴ ὄντες Ἑλληνικοὶ, ἀλλὰ Τρωϊκοί. B. M. Fl. 10. 33.—59. οὐ γὰρ οἱ πέπλοι οἱ περιπτύσσοντες καὶ περισκέποντες τὸ σῶμα λέγουσιν ἐμοὶ εἶναι τὸν ἀποθανόντα Ἀργεῖον, ἦγουν Ἑλληνα. Fl. 25. οὐ γὰρ οἱ πέπλοι οἱ περικαλύπτοντες τὸ σῶμα αὐτοῦ λέγουσί μοι αὐτὸν συστέλλεσθαι.
- 3.939 735. περιπτύσσοντες: περικαλύπτοντες. Gr. ἀγγέλλουσί μοι: 1. τὸ τάκειθεν] τάκειθεν Gu. τὰ Fl. 10. 17. 21. ἐκεῖθεν I. Addidi τό. 9. ἔστι γὰρ] Matth. pro ἐπεὶ γάρ. ib. καὶ οὐχ—τινες om. I. 24. ὅτι] In B. lemma praeifixum 4. λυπεῖ] λυπῇ I. ἀργεῖοι πέπλοι, ut in textu legitur. 7. τὰ κατὰ τὴν Il. etiam B. M. non ἀργείων πέπλοι. διδόασί μοι συμβάλλειν. Gr. εἶναι Τρώων καὶ οὐκ Ἀργεῖον δηλονότι. Gr. μηνύουσιν, ἐρμηνεύουσι, δηλοῦσιν. Gu.
- 3.940 736.—738. δύστηνε: ταῦτα καθ' ἑαυτὴν λέγει ἡ Ἑκάβη· πότερον πρὸς τὸ γόνυ προσεληθοῦσα τούτου πέσω, ἢ ὑπομένω διὰ σιγῆς τὰ κακά; I. ὦ δύστηνε Πολύδωρε, τί δράσω ἐγὼ ἡ Ἑκάβη. ἐγκύψασα δὲ διαλέγεται πρὸς τὸν νεκρὸν Πολύδωρον καὶ πρὸς ἑαυτήν. ὅτι γὰρ ἀποστραφεῖσα ταῦτα λέγει δηλὸν ἐξ ὧν καὶ ὁ Ἀγαμέμνων φησὶ πρὸς αὐτήν “τί μοι προσώπων νῶτον ἐγκλίναςα σὸν δῦρῃ.” τὸ δὲ δύστηνε ὁ Δίδυμός φησι πρὸς τὸν Πολύδωρον λέγειν τὴν Ἑκάβην, ὦ δύστηνε Πολύδωρε, ἑμαυτὴν γὰρ λέγω, δύστηνον ἀποκαλοῦσα σέ. τί δράσω, πότερον ἰκετεύσω Ἀγαμέμνονα, ἢ σιωπήσω; B.M.I. τὸ δύστηνε οἱ μὲν διὰ τὸν Πολύδωρόν φησι τὴν Ἑκάβην οὕτω λέγειν, ὦ δύστηνε Πολύδωρε· λέγουσα γὰρ ἐγὼ ἡ Ἑκάβη σέ δύστηνον, ἑμαυτὴν λέγω, ἢ πρὸς ἑαυτήν οὕτως, ὦ Ἑκάβη δύστηνε. λέγουσα γὰρ σε δύστηνον ἑμαυτὴν λέγω. οὐ γὰρ τὸ ὄνομα ἐπαινεῖται ἢ ψέγεται, οὗτος αὐτὸς ὁ τὸ ὄνομα ἔχων ἐπαινεῖται ἢ ψέγεται. ἰστέον δὲ ὅτι οἱ

ἐκλαμβάνοντες τὸ δύστηνον πρὸς τὸν Πολύδωρον οἱ μὲν τὸ Ἑκάβη συντάσσουσιν ὡς ἡμεῖς ἔφαμεν, οἱ δὲ στίζουσι μὲν πρὸς τὸ σέ, τὸ δὲ Ἑκάβη πρὸς τὸ κάτω συνάπτουσι, λέγοντες τὴν Ἑκάβην πρὸς ἑαυτὴν ἡρέμα κοινόλογεῖσθαι τὸ πότερον προσπέσω. διὸ καὶ κρεῖττον ἐστὶ τὸ δύστηνε πρὸς τὸν Πολύδωρον, καὶ οὐ πρὸς ἑαυτὴν λέγεσθαι. Gu. I. δύστηνε: καθ' ἑαυτὴν λέγει τὸν λόγον ἢ Ἑκάβη μέχρι 1. συμβάλλειν] συμβάλειν Gr. δύστηνε ὁ δίδυμος—λέγειν καὶ τὴν ἐκά- 5. ὦ δύστηνε] ἄλλως praefixum βην ἢ σιωπήσω :— 8. φησί] λέγει I. 6. ἐγκύψασα δὲ διαλέγεται] Ante ib. δύρη] ὀδυρῇ B., o a m. rec. haec verba in Flor. 33. leguntur superne adscripto. ὁδὸρη I. ista: ταῦτα πρὸς ἑαυτὴν λέγει ἢ Ἑκά- 11. πότερον B. M. πότερα I. βη, τὸ δὲ δύστηνος πρὸς τὸν Πολύδωρον ib. τὸ δύστηνε] ἄλλως ὦ δόστηνε ἀποτείνεται, ὡς καὶ τοῦ (leg. τὸ) μέχρι praefixum in I. τοῦ οὐδέν τι τούτων ὧν σὺ δοξάζεις, ἄναξ 12. οὕτω λέγειν] λέγειν οὕτω Gu. (v. 759.) ἐγκρύψασα (sic) διαλέγεται 13. ἐγὼ addidi e Gu. ex quo κ. τ. λ. MATTH. etiam paulo ante scripsi λέγειν οὕτω ib. ἑαυτήν] αὐτήν M. in quo scho- pro οὕτω λέγειν. lion hic initur, sed in altero mar- 14. ἢ πρὸς ἑαυτὴν—ἐμαυτὴν λέγω gine est, ὦ δόστηνε πολὺδωρε, τί δρά- om. Gu. σω; πρὸς ἑαυτὴν ἀποστραφεῖσα λέγει 15. οὐ] οὐ I. δηλονότι ἐξ ὧν ὁ ἀγαμέμνων πρὸς αὐτήν 17. μὲν om. I. λέγει, τί μοι πρὸς ὧν νῶτον. τὸ δὲ 20. ἡρέμα om. I. πολλοῦ μὴ ἀποκρινομένη τῷ Ἀγαμέμνονι. Gr. ὦ ἄθλιε Πολύδωρε. Fl. 33. λέγω: ὀνομάζω. Fl. 33.

3. 941 737. Ἑκάβη: ὅσπερ ἄλλη τις οὖσα λεγομένη Ἑκάβη. Gu. προσπέσω γόνυ: πρὸς τὸ γόνυ προσελθοῦσα πέσω. Gr. κατὰ διάλυσιν, ὅτι προσπίπτω δοτικῇ συντάσσεται. Gu. τοῦτο ἀντίπτωσίς ἐστι. Fl. 21. ὑπέρβατον. Fl. 33.
3. 942 739. τί μοι προσώπω: καθ' ἑαυτὴν συλλογίζεται ἢ Ἑκάβη. B. ἀπορούσης τῆς Ἑκάβης καθ' ἑαυτὴν ἄρα προσπέσω τῷ Ἀγαμέμνονι, καὶ βοηθεῖν πείσω, ἢ οἶσω τὰ κακὰ ἐν σιγῇ, ἰδὼν ὁ Ἀγαμέμνων οὕτως αὐτὴν ἐνδοιάζουσιν, φησί, τί ἐγκλίνας καὶ στρέψας τὸν σὸν νῶτον ἐμοὶ θρηνεῖς, καὶ οὐ στρέψας πρόσωπον πρὸς πρόσωπον λέγεις τὸ πραχθέν; τίς ἐστὶν οὗτος ὁ νεκρὸς; τὸ δέ μοι καὶ τὸ προσώπω καθ' ὅλον καὶ μέρος εἴρηται, τὸ μὲν ἐμοὶ ὅλον, τὸ δὲ προσώπω μέρος. μέρος γὰρ τοῦ παντὸς σώματος τὸ πρόσωπον. Gu. I.
3. 943 τί μοι προσώπω: τί με ἀποστραφεῖσα καὶ τῷ προσώπῳ μου τὸν νῶτόν σου δοῦσα θρηνεῖς; B. M. διὰ τί ἐν τῷ προσώπῳ μου κλίνας ἤγουν τρέψας τὸν σὸν νῶτον. Gu. τί τὸ πρόσωπον πρὸς τὸν νῶτον δοῦσα ὁδύρη καὶ θρηνεῖς; ἀντίπτωσις. τί τὸ πρόσωπόν σου κρύβεις καὶ στρέφεις ὀπίσω εἰς τὴν ῥάχιν, καὶ οὐ λαλεῖς; Fl. 33. ἐγκλίνας: ὑποκύψας. Fl. 59.
3. 944 740. ὁδύρη: θρηνεῖς. Gr. τὸ ὁδύρῃ ἀντὶ τοῦ ὁδύρη, ὁ μέλλων ἀντὶ ἐνεστῶτος. ὁ γὰρ ἐνεστῶς μακρὸν ἔχει τὸ δυ, καὶ οὐ συμφωνεῖ τῷ μέτρῳ. Gu. δύρη: κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ο. ὁδύρη γὰρ ἐστίν. B.
3. 945 741. ἀλλ' εἴ με: ταῦτα καθ' ἑαυτὴν φησιν ἢ Ἑκάβη. ἀλλ' ἐὰν εἴπω τοῦτον τὰ κακὰ τὰ ἐμὰ, ἢ κρατήσω τὸ γόνυ τούτου, φοβοῦμαι μὴ ἡγησάμενος ἐμὲ εἶναι ποτὲ πολεμίαν, νῦν δὲ δούλην, ἀποδιώξει με τῶν γονάτων αὐτοῦ, καὶ ἀποδιωχθεῖσα προσθήσω ἐμαυτῇ πλειοτέραν θλίψιν. Fl. 59.
3. 946 742. ἀπώσαιτ': ἀποδιώξει, εὐκτικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ. Fl. 59. ἀποδιώξει ἐμὲ δηλονότι. Fl. 21. ἄλγος: λύπην. Gr. τὸ ἐκ τοῦ ἀπωσθῆναι. Gu. προσθείμεθ' ἄν: τῷ ἄλγῳ δηλονότι. Gr. τῷ περὶ τοῦ παιδὸς ἄλγῳ. Gu. τῷ ἄλγῳ δηλονότι, ἤγουν τῇ λύπῃ. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἀλλ' ἐὰν ἀπώσαιτο καὶ ἀποδιώξη ὁ Ἀγαμέμνων, ἡγούμενος ἐμὲ ἐχθρὰν, προσθείμεθα καὶ προσθήσομεν ἄλγος ἐν τῷ ἄλγῳ, ἤγουν λύπην περισσοτέραν. προσθείμεθα κανόνισον· τίθημι, ὁ μέλλων θήσω, ὁ β' ἀόριστος ἔθην, ὁ μέσος ἐθέμην, καὶ τὸ εὐκτικὸν θέμην θεῖο θεῖτο, τὸ πληθυντικὸν θέμεθα καὶ προσθείμεθα. Fl. 25.

743. κλύων: ἀκούων. Gr. τί πάσχεις. Gu. ἐκ τοῦ κλύω τὸ ἀκούω γίνεται καὶ τὸ περὶ κλυτος ὁ ἐξάκουστος ἡγουν ὁ περισσῶς ἀκουόμενος. Gr.

3. 948 744. ἐξιστορῆσαι: ἀντὶ τοῦ μαθεῖν. M. Gr. γνωρίσαι, γνῶναι. Gu. ὁδόν: μέθοδον. Gr. τὴν θέλησιν, τὸν τρόπον. Gu. ὑπόθεσιν. B. βουλευμάτων: βούλημα, τὸ θέλημα, βούλευμα δὲ τὸ ἀπὸ τῆς βουλῆς ἡγουν σκέψεως κατάντημα. Gr. ὁδὸν βουλευμάτων: τὰ σὰ βουλευματα περιφραστικῶς. Gu.

3. 949 745. ἄρ' ἐκλογίζομαι: εἰποῦσα ἄνωθεν ὡς πολεμίαν καὶ δούλην ἡγούμενος αὐτὴν Ἀγαμέμνων τὴν ταύτης ἀπώσαιτο δέησιν νῦν φησιν, ἄρα ἐκλογίζομαι καὶ ὑπολαμβάνω τὰς φρένας τοῦδε πρὸς τὸ δυσμενὲς καὶ τὸ ἐχθρὸν μᾶλλον ἢ τὸ φιλάνθρωπον, οὐκ ὄντος δυσμενοῦς καὶ ἐχθροῦ; ἐκ δὲ τοῦ οὕτω διαπορεῖν φαίνεται ἑαυτὴν μὲν μεμφομένη, ὡς οὐ τάληθῃ περὶ ἐκείνου ὑπολαμβάνουσαν, ἐκεῖνον δὲ τῆς αἰτίας ἀπολύουσα. Gu. I. ἄρ' ἐκλογίζομαί γε: ἐὰν στίξωμεν εἰς τὸ τοῦδε, νοητέον οὕτως: ἄρα χαλεπὰς καὶ ἐχθρὰς λογίζομαι τὰς τούτου φρένας τοῦ Ἀγαμέμνονος οὐκ ὄντος δυσμενοῦς, ἴν' ἢ τὸ πᾶν περὶ Ἀγαμέμνονος. ἢ εἰς τὸ μᾶλλον στικτέον, ἴν' ἢ οὕτως: ἄρα πρὸς τὸ δυσμενὲς μᾶλλον ῥέπω, τούτου ὄντος οὐχὶ δυσμενοῦς τὰς φρένας. B. M. Fl. 10. I.

3. 950 ἐκλογίζομαι: διανοοῦμαι. B. ἀντὶ τοῦ διαλογίζομαι. M. καὶ τοῦτο καθ' ἑαυτὴν φησιν ἡ Ἐκάβη. B. ἀντὶ τοῦ συλλογίζομαι, 27. τούτου addidi ex M. 23. μὲν om. I. ib. μεμφομένη] μεμφομένην I. et ib. ἔντος M. ἔντος αὐτοῦ ceteri. infra ἀπολύουσαν. ib. τὸ πᾶν] ὁ λόγος ἅπας Flor. 10. 25. ἀρ'] ἄλλως praefixum in I. ἡγουν νοῶ. Gr. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ὑπολαμβάνω, διαλογίζομαι, ἔξω τοῦ νοὸς λογίζομαι, (Fl. 33. ἔξω τοῦ νοὸς κρίνω) ἔξω τοῦ καθήκοντος λογίζομαι καὶ τάττω. Gu. ὑποπτεύω. Gu. ἄρα παραλογίζομαι καὶ ἐκλαμβάνω τοῦτον δυσμενῆ. Gu. ἄρα χαλεπὰς καὶ ἐχθρὰς λογίζομαι τούτου τὰς φρένας. Fl. 10. 33. δυσμενές: ἐχθρῶδες. Fl. 21. Gu. πρὸς τὸ ἐχθρόν. Fl. 59. ἔχθος. Fl. 56. χαλεπόν. Fl. 33. ἰδοῦσα ἡ Ἐκάβη τὸν Ἀγαμέμνονα πρῶως ὁμιλοῦντα αὐτῇ καὶ ὡς εἰπεῖν συλλυπούμενον λέγει, ἄρα ὑπολαμβάνω μᾶλλον τὰς φρένας τοῦ Ἀγαμέμνονος εἶναι πρὸς τὸ δυσμενὲς καὶ τὸ ἐχθρωδέστερον, μὴ ὄντος τοῦ Ἀγαμέμνονος οὐχὶ ἐχθροῦ, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον φίλους Fl. 59.

3. 951 747.—748. εἴ τί με βούλει: εἰ μηδὲν ἀπὸ τούτων βούλει εἰδέναι με, συμφωνεῖς ἐμοί: καὶ γὰρ οὐδ' ἐγὼ βούλομαι ἀκούειν. I. τῶνδε: τῶν κακῶν. Fl. 56. μηδέν: μή τι. ὄνομα γὰρ ἐστὶν ἐνταῦθα τὸ μηδέν. Gr. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.

3. 952 748. εἰς ταυτὸν ἦκεις: τὰ αὐτά μοι βουλευῆ. M. συμφωνεῖς ἐμοί, ἡγουν ὅπερ θέλεις ἐκεῖνο θέλω. Gr. ἦκεις καὶ ἔρχῃ σὺ εἰς τὴν αὐτὴν γνώμην ἐμοί. Gu. ταυτόν: τὸ ἐν καὶ ὅμοιον. Gu. ἡγουν τὰ ἴσα μοι φρονεῖς καὶ γὰρ οὐδὲ ἐγὼ θέλω κλύειν· ἢ εἰς τὴν αὐτὴν γνώμην ἦκεις ἐμοί. Fl. 25. εἰ θέλεις ἐμὲ μηδέν τι τούτων γινώσκειν, εἰς τὸ ὅμοιον ἐμοί ἦλθες καὶ γὰρ οὐδὲ ἐγὼ θέλω ἀκούειν.

3. 953 749.—753. οὐκ ἄν: οὐκ ἄν δυναίμην χωρὶς τοῦδε βοηθεῖν τοῖς ἐμοῖς τέκνοις. διὰ τί στρέφω ἐπὶ νοῦν καὶ διαλογίζομαι τάδε; ἀνάγκη τολμᾶν, ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρεῖν, εἰπεῖν, κἂν τύχω βοηθείας δηλονότι, κἂν μὴ τύχω. ὦ Ἀγαμέμνον, ἰκετεύω σε πρὸς τῶνδε τῶν γονάτων, καὶ πρὸς τοῦ σοῦ γενείου, καὶ πρὸς τῆς δεξιᾶς, χειρὸς δηλονότι, τῆς εὐτυχοῦς καὶ εὐδαίμονος. I.

3. 954 749. οὐκ ἄν δυναίμην: δυνηθῶ. Fl. 59. οὐ μὴ δυνηθῶ. Fl. 56. καθ' ἑαυτὴν λέγει ἡ Ἐκτάβη, οὐ μέλλω δυνηθῆναι χωρὶς τοῦ Ἀγαμέμνονος βοηθῆσαι τοῖς τέκνοις μου, ἡγουν φονεῦσαι τὸν Πολυμήστορα. Fl. 59. τιμωρεῖν: βοηθεῖν. B. Gr. τιμωροῦμαι τὸ ἀπλῶς κολάζω καὶ ἀνταμύνομαι· καὶ τιμωρῶ τὸ ἀπλῶς βοηθῶ καὶ τὸ ἐκδικῶ. τὰ πρῶτα αἰτιατικῇ, τὰ δεύτερα δοτικῇ. Gr. τιμωρῶ τὸ 8. αὐτῷ Matth. pro ταύτην. 18. τὸ ἐν atrum, ὅμοιον rubrum in Gu. βοηθῶ δοτικῇ συντάσσεται, τιμωρῶ δὲ τὸ κολάζω αἰτιατικῇ. Fl. 25. 33. ἀπεκδικεῖν. Fl. 21.

- 3.955 750. τί στρέφω τάδε: διαλογίζομαι, ἤγουν τί σκέπτομαι ταῦτα; B. διὰ τί. ἐπὶ νοῦν δηλονότι, ἢ στρέφω κατὰ νοῦν, ἢ στρέφω ἀπὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος, κινεῖσθαι πρὸς ἐκεῖνον. Gr. τί τῇδε κάκεισε ταῦτα φέρω, τί σκέπτομαι καὶ λογίζομαι, ἀναπεμπάζω καὶ κατὰ νοῦν περιφέρω. Gu. τί σκέπτομαι λάθρα, καὶ οὐ λέγω ταῦτα. Fl. 59.
- 3.956 751. τολμᾶν: θαρρεῖν. B. ἐπιχειρεῖν. Gr. τοῦτο τὸ εἰπεῖν. Gu. ὑπομένειν λέγειν. Gu. ἀνάγκη τολμᾶν καὶ θαρρεῖν προσπέσοι τοῖς γόνασι τοῦ Ἀγαμέμνονος, κἂν ἀκούσῃ μου κἂν οὐ. Gu. τολμᾶν κατὰ κοινούς τὸ ὑπὲρ δύναμιν ἐπιχειρεῖν, κατὰ δὲ τοὺς ποιητὰς τὸ τὰ τυχόντα ἐπιχειρεῖν καὶ τὸ ὑφίστασθαι. Gu. ἀνάγκη ὑπάρχει τολμῆσαι με εἰπεῖν ταῦτα πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα, κἂν τύχῃ βοηθείας κἂν μὴ τύχῃ. Fl. 59. ἀνάγκη: ἀπαραίτητόν ἐστιν. Gr. ὑπάρχει. Fl. 59. Gu. ἐμὲ ὁμιλεῖν τούτῳ δηλονότι. Fl. 21.
- 3.957 752. ἰκετεύω: ἤγουν παρακαλῶ σε. Fl. 17. τῶνδε: πρὸς. Gr. ἀπτομένη. ἔνεκα. Gu. οἱ Ἕλληνες ὅταν ἔμελλον παρακαλέσαι τινὰ, εἰ μὲν ἐκάθητο, πρῶτον μὲν ἡσπάζοντο παρακαλοῦντες τὸ γόνυ αὐτοῦ, εἶτα τὴν χεῖρα, εἶτα ἐκράτουν τῆς γενειάδος αὐτοῦ, ἵνα διὰ μὲν τοῦ γόνατος βαδίσῃ ἔνεκεν τῆς αὐτοῦ βοηθείας πρὸς τὸν βασιλέα, διὰ δὲ τῆς χειρὸς, ἵνα διὰ τῆς αὐτοῦ βασιλείας χειραγωγήσῃ αὐτὸν πρὸς τὰ χρήζοντα, διὰ δὲ τῆς γενειάδος, ἐπεὶ ὁ νοῦς ἀφανὴς καὶ ἀκατάσχετός ἐστιν, ἀντὶ νοῦ τὴν γενειάδα κατεῖχον, ὥς μὴ ἐπιλήσμων τῆς ὑπομνήσεως τάχα γένηται. Fl. 25. γενειάδος καὶ δεξιᾶς καὶ γονάτων ἥπτοντο οἱ παλαιοὶ καθικετεύοντες, διὰ τῆς γενειάδος τὸ τίμιον ὑπεμφαίνοντες, διὰ τῆς δεξιᾶς τὴν πρᾶξιν, διὰ τῶν γονάτων τὴν κίνησιν, πραγματικῶς, οἷονεὶ λέγοντες, κινηθεῖς πρᾶξον ἐντίμως εἰς ἐμέ. Gl.
- 3.958 753. εὐδαίμονος: εὐτυχοῦς. Gr. βασιλικῆς. Gu. εὐδαίμων γὰρ ἦν, ὣν ἄναξ πάντων Ἑλλήνων. Fl. 21.
- 3.959 754. τί χρήμα: ποῖον πρᾶγμα ἐπιζητοῦσα. B. M. Fl. 59. τί 3. τί σκέπτομαι etiam M. σκέπτομαι Fl. 6. 9, 21. 56. 59. πρᾶγμα ζητοῦσα, ἰκετεύεις δηλονότι; ποιῆσαι τὸν τῆς ζωῆς σου χρόνον ἐλεύθερον; ῥαδίόν ἐστὶ σοι, τοῦτο δηλονότι. l.
- 3.960 τί χρήμα μαστεύουσα: τὸ μαστεύουσα μεταφορικὸν ἀπὸ τῶν βρεφῶν τῶν τοὺς μαστοὺς τοῖς χείλεσιν ἀνιχνευόντων. Gr. τί χρήμα ἐπιζητοῦσα; μὴ οὖν ἐλεύθερον· ἐκ μεταφορᾶς τοῦ μαστοῦ. Fl. 33. ἄρα ζητεῖς ποιῆσαι τὴν σὴν ζωὴν ἐλευθέραν; μαστεύω τὸ ζητῶ καὶ παρακαλῶ· ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν νηπίων τῶν τὴν μητρὸς ἐπιζητοῦσαν μαστήν. Fl. 25. ἀμοιβαῖοι οἱ παρόντες στίχοι, διὰ δὲ τὴν γλυκύτητα συγκόπτει τοὺς λόγους τῶν προσώπων κατὰ μικρόν. Fl. 59. μῶν: ἄρα. Fl. 17. ἄρα. Gu. μὴ οὖν μαστεύεις. Gr. ἄρα θέλεις. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. ἐλεύθερον: ἀκαταδούλωτον. Fl. 59. δοῦλαι γὰρ ἦσαν τῶν Ἑλλήνων πᾶσαι αἱ αἰχμαλωτισθεῖσαι. Gu.
- 3.961 755. αἰῶνα: τὸν τῆς ζωῆς χρόνον. Gr. ἤγουν τὸν ἅπαντα βίον. αἰὼν ὁ χρόνος καὶ ἡ ἐνὸς ἐκάστου ζωῆ. Gu. θέσθαι: ποιῆσαι. Gr. ποιήσασθαι. Gu. ῥάδιον: εὐκόλον. Fl. 17. 59. Gu. ἔστι σοι: τὸ τυχεῖν τούτου δηλονότι. M. Fl. 21. ποιῆσαί σοι τοῦτο. Fl. 59.
- 3.962 756. οὐ δῆτα: οὐδαμῶς βούλομαι δηλονότι ἐλευθερωθῆναι, τοὺς κακοὺς δὲ κολάζουσα τὸν ἅπαντά μου βίον θέλω δουλεῦσαι. l. οὐδαμῶς θέλω τοῦτο δηλονότι. Fl. 21. τιμωρονμένη: κολάζουσα. Gr. τιμωρῶ τὸ βοηθῶ προφέρεται ἐνεργητικῶς, τιμωροῦμαι δὲ τὸ κολάζω παθητικῶς. Fl. 33.
- 3.963 757. δουλεῖσαι: δούλη εἶναι. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. δούλη ἔσεσθαι. Fr. 59.
- 3.964 758. καὶ δὴ τιν' ἡμᾶς: καὶ δὴ εἰς τίνα ἐπάρκειαν καὶ βοήθειαν καλεῖς ἡμᾶς, ἤγουν ἐμέ; l. καὶ διὰ τίνα βοήθειαν λέγει ἡμᾶς ἐνταῦθα, τί θέλουσα. Fl. 59. τὸ εἰς ἀναστροφή, εἰς τίνα βοήθειαν ἡμᾶς καλεῖς. Gu.
- 3.965

759. οὐδέν τι: οὐδέν τι τούτων, ὧν σὺ ὑπονοεῖς, ἄναξ, θέλω δηλονότι. ὁρᾷς τόνδε τὸν νεκρὸν, καθ' οὗ στάζω δάκρυον I. εἰς οὐδέν τι τούτων καλῶ σε, ὦ ἄναξ, ὧν ὑπονοεῖς ἃ ἔμελλεν εἰπεῖν, διὰ δὲ τὴν προηγησαμένην πτῶσιν εἶπεν ὧν. Fl. 17. αἰτῶ δηλονότι, ἐπιθυμῶ, τὸ ζητεῖν με ἐλευθέραν ζωὴν. Gu. δοξάζεις: ὑπονοεῖς. 17. δηλονότι om. M. δοξάζει ἀντὶ τοῦ τιμᾶ, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπολαμβάνει, καὶ ἀντὶ τοῦ στέργει, οἷον τὰ τῶν Ἰουδαίων δοξάζει. Gr. ὑπολαμβάνεις. Gu.
- 3.966 760. οὗ: ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ οὗ. M. ὑπέρ. Fl. 10.
- 3.967 761. ὁρῶ· τὸ μέντοι μέλλον: ἦτοι ὁ μέλλεις περὶ τούτου εἰπεῖν οὐ δύναμαι νοῆσαι. I. τὸ μέντοι: ἡγουν τί (ἥτις Gu.) ἐστὶν ἡ δέησις περὶ τούτου (ἢ ὑπὲρ τούτου τοῦ νεκροῦ Gu.) οὐ δύναμαι νοῆσαι. Fl. 6. Gu. τὸ δὲ μέλλον, διὰ ποῖον τρόπον ἐφρονεύθη, οὐ δύναμαι νοῆσαι. Fl. 59. ῥηθήσεσθαι. οὐκ ἔχω: οὐ δύναμαι. Gr. ὁ περὶ τούτου μέλλεις εἰπεῖν. Gu. τὸ μέλλον καὶ ἐσόμενον διαφέρει, παρότι τὸ μὲν ἀμφίβολον, τὸ δὲ ἀναμφίβολον. Gu. μαθεῖν: νοῆσαι. Gr. ἡ εἰπεῖν. γρ. φράσαι. Gu.
- 3.968 762. τοῦτόν ποτ': τοῦτον ἔτεκον ποτὲ καὶ ἔφερον ὑπὸ τῆς ζώνης, τουτέστιν ἐν γαστρὶ εἶχον. καὶ ἔφερον ζώνης ὑπο, ἀντὶ τοῦ ὑποκάτω τῆς ζώνης ἐβάσταζον ποτὲ τοῦτον, καὶ ἔτεκον ὑπὸ τῆς ζώνης. ὅμοιον τῷ “ὁρῶ ὁ, Ὀδυσσεῦ, δεξιὰν ὑφ' εἵματος κρύπτοντα χεῖρα” καὶ τῷ “περᾶ γὰρ ἦδ' ὑπὸ σκηνὴν πόδα.” I. ἔτεκον κἄφερον: πρωθύστερον, (ὑστερολογία Gu.) ἀντὶ τοῦ ὑποκάτω τῆς ζώνης ἐβάσταζον ποτὲ καὶ ἔτεκον. Gr. πρωθύστερον ποιήσον, ἵνα γένηται σαφές· τοῦτόν ποτε ἔφερον ζώνης ὑπο καὶ ἔτεκον. Καὶ ἄλλως. τοῦτον ποτὲ εἶχον κατὰ γαστρὸς ὑπὸ τὴν ζώνην καὶ ἐγέννησα αὐτόν. B. M. Fl. 10. 21. 25. 33. παρὰ σοῦ. τί ἄρα ἔστιν οὐκ ἔχω ὑπονοῆσαι γαστρὸς ὑπὸ ζώνης. Fl. 33.
- 3.969 763. ἔστιν δὲ τίς: ἔστι δὲ, ὦ τλήμων, οὗτος τίς τῶν σῶν παίδων; I. τίς: ποῖος. τὸ τί ἐπὶ τῆς οὐσίας τίθεμεν ἐρωτῶντες, οἷον τί ἐστὶ τόδε; τὸ δὲ τίς ἐπὶ τῶν ὀνομάτων, οἷον τίς ἐστὶν ὧδες Gu. τίς δὲ καὶ ποῖος ἀπὸ τῶν σῶν τέκνων ὑπάρχει οὗτος, ὦ ἀθλίας Fl. 59. παρασχηματισμός. B.
- 3.970 764. οὐ τῶν θανόντων: οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῶν υἱῶν τοῦ Πριάμου τῶν θανόντων ἐν Ἰλίου. I. οὐ: λείπει τὸ ναί. Fl. 33. ὑπ' Ἰλίου: ἐντὸς τῆς Ἰλίου. ἢ ὑπὸ δηλοῖ τὸ κάτω, οἷον ὑπὸ τὸ δένδρον. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἐντὸς, ὡς ἐνταῦθα καὶ παρὰ Θουκυδίδη “ὑπὸ νύκτα ἔφυγον οἱ 15. τῷ—καὶ τῷ] V. 342. et 53. tur om. B. ib. χεῖρα] τὴν χεῖρα 1. ib. καὶ M. Fl. 33. καὶ εἶτα ceteri. 20. τὴν ζώνην M. Fl. 33. τῆς ζώ- 25. ἔστιν] ἔειν I. Gl. οὐκ ἔστιν est νης ceteri. Quae post ζώνης sequun- in Gu., υἱῶν τοῦ πριάμου in Gr. πολέμιοι.” Gr. ὑπὸ μετὰ δοτικῆς κατὰ Ἀττικῆς κατὰ δὲ κοινὸς γενικῆ καὶ αἰτιατικῆ. Gu.
- 3.971 765. γάρ: ἄρα ἔτεκες καὶ ἄλλον τινὰ παρὸ ἐκείνους; Gu. I. ἐρωτηματικὸς ὁ ἦ σύνδεσμος. ἄρα γάρ τινα ἄλλον ἐγέννησας παῖδα παρ' ἐκείνους ἐτέρῳ τινί; B. M. Fl. 21. 25. 33. Gu. ἄρα, ὦ γύναι, ἐκείνους μόνους ἔτεκες, ἢ καὶ ἄλλον τινά; Fl. 59.
- 3.972 766. ἀνόννητά γε: ἀνωφελῶς, ὡς φαίνεται, ἔτεκον καὶ τόνδε, ὃν ὁρᾷς. I. ὡς φαίνεται, ἀνωφελῶς ἐγέννησα τοῦτον, ὃν βλέπεις, μηδεμίαν ὠφέλειαν παρέχοντά μοι. Fl. 59.
- 3.973 767. ποῦ δ' ὧν: ποῦ δὲ ἦν, ἡνίκα ἐφθείρετο ἡ πόλις; I.
- 3.974 768. πατήρ νιν: ὁ πατήρ ἐξέπεμψε, φοβούμενος μὴ καὶ αὐτὸς ἀποθάνῃ, ὥσπερ δηλονότι οἱ ἄλλοι, ἀλούσης τῆς Τροίας. I. ὁρῶδῶν: ὁρῶδῶ τὸ φοβοῦμαι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων, τῶν τὴν οὐρὰν συστελλόντων διὰ φόβον ἐπὶ τὸν πρωκτὸν καὶ ἐν τοῖς αἰδοίοις δεσμοῦσι. Fl. 25. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κυνῶν τῶν φοβουμένων καὶ τῷ πρωκτῷ τὴν οὐρὰν βαλλόντων. Fl. 10. φοβούμενος. M.
- 3.975 769. ποῖ τῶν τότε: ποῦ ἐξέπεμψε δηλονότι, χωρίσας μόνον τῶν τότε ὄντων τέκνων. I. ποῦ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν μόνον ἀποχωρίσας ἀπὸ τῶν ἄλλων τέκνων αὐτοῦ. Fl. 59. τοῦτον τὸν

στίχον ἢ Ἐκάβῃ ἔμελλεν εἰπεῖν· τὸ γὰρ ποῖ μόνον μέλλει τῷ Ἀγαμέμνονι, ἀλλ' ἵνα σώσῃ ὁ στίχος καὶ τὴν ἔννοιαν τῆς Ἐκάβης. Gu.

3.976 770. ἐς τήνδε χώραν· εἰς τήνδε τὴν Χερρόνησον, ὅπου εὐρέθη θανών. I.

3.977 771. πρὸς ἄνδρα· τὸν Πολυμήστορα δηλονότι, ὃς ἄρχει τῇσδε τῆς χθονός. Gr. I. πρὸς ἄνδρ· καὶ οὗτος ὁ λόγος τῆς Ἐκάβης. Gu. ἄρχει· ἀντὶ τοῦ βασιλεύει καὶ ἀντὶ τοῦ προηγεῖται, ὡς τὸ ἄρχει φιλίας, ἥγουν πρῶτος αἰνεῖται εἰς φιλίαν· ἄρχεται δὲ τοῦ ἔργου παθητικῶς ἀντὶ τοῦ ἀρχὴν τίθῃσι τῷ ἔργῳ, καὶ ἄρχεται ἀντὶ τοῦ ὑπ' ἀρχὴν ἐστίν, ἥγουν ἐξουσιάζεται. Gr.

3.978 772. ἐνταῦθ'· ναὶ, ἐνταῦθα ἐπέμφθη ὁ Πολύδωρος, φύλαξ χρυσοῦ 3. παρὸ super παρὰ scriptum ha- Fl. 33. bet Gr. et in paraphrasi huius v. ib. ἐτέρῳ] ἐν ἐτέρῳ Fl. 21. 25. Gu. 12. ὀρρωδῶ—αἰδοίοις habet B. sic Gu. παρὸ (sic) I. 5. παρ'] παρὸ Gu. scripta, ὀρρωδῶ—συστελλόντων ἐν τοῖς ib. ἐκείνους] ἐκείνου B. M. ἐκείνῳ αἰδοίοις διὰ δέος·—πικροτάτου. πικρότατον λέγει τὸν χρυσὸν, ὡς αἴτιον τῷ Πολυδώρῳ τοῦ φονευθῆναι γενόμενον· αἴτιος γὰρ γέγονε πικρίας τῷ παιδί ὁ χρυσός. I. πικρότατον τὸν χρυσὸν εἶπε διὰ τὸ αἴτιον αὐτὸν γενέσθαι θανάτου καὶ σφαγῆς. B. M.

3.979 773. θνήσκει δέ· ἀντὶ τοῦ ἔθανε παρὰ τίνος, καὶ τίνος θανάτου τυχών. I. παρὰ τίνος. B. M.

3.980 774. τίνος· ὑπὸ τίνος ἄλλου, ἔθανε δηλονότι. ὁ Θραξ ὁ φίλος. ὤλεσεν αὐτόν. Gr. I. ξένος· ὁ νομιζόμενος φίλος. B. Fl. 10. ξένος ὁ προσδεχθεὶς καὶ ὁ προσδεξάμενος, ὡς ἐνταῦθα. Gu.

3.981 775. ὦ τλήμον· τὸ τλήμον ἢ πρὸς τὸν Πολυμήστορα ἢ πρὸς τὸν Πολύδωρον. καὶ πρὸς μὲν τοῦτον ὡς χρυσοῦ ἔνεκα φονέα γενόμενον, πρὸς δὲ τὸν Πολύδωρον ὡς ἀδίκως φονευθέντα, ἢ πρὸς τὴν Ἐκάβην διὰ τὸν τοῦ παιδὸς φόνον. Gu. τὸ ἢ πρὸς ἐκεῖνον, πρὸς τὸν Πολύδωρον. B. τοῦτο δύναται νοηθῆναι καὶ πρὸς τὴν Ἐκάβην διὰ τὸν φόνον τοῦ παιδὸς, πρὸς τε τὸν Πολυμήστορα, ὡς χρυσοῦ ἔνεκα φονέα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸν Πολύδωρον, ὡς ἀδίκως φονευθέντα. I. ὦ ὑπομονητικὴ ἐν τοῖς δεινοῖς. ἢ τὸν Πολυμήστορα τλήμονα λέγει, διὰ τὸ κέρδος ἀσεβείᾳ κοινωνήσαντα. B. M. I. ἡράσθη· ὁ Πολυμήστῳ. I. ἐπεθύμησε, καὶ διὰ τοῦτο ἔκτεινε δηλονότι. Fl. 21.

3.982 776. τοιαῦτ'· καὶ τοιαῦτα ἐποίησεν ἄφ' οὗ τὴν συμβᾶσαν βλάβην ἔγνω τῶν Φρυγῶν, ἥτοι τῶν Τρώων. οἱ γὰρ νεώτεροι τὴν αὐτὴν Τροίαν καὶ Φρυγίαν φασίν. I. ἀντὶ τοῦ οὕτως ἐποίησε. B. ναὶ οὕτως. Gr. ἐποίησεν, ἔπραξεν, εἰργάσατο. Gu. Φρυγῶν· ὅτι οἱ νεώτεροι τὴν αὐτὴν Φρυγίαν καὶ Τροίαν φασί. M. Fl. 33. τοιαῦτα πληθυντικῶς εἶπεν ἀντὶ τοῦ τοιοῦτόν τι ἐστίν. M. Fl. 33.

3.983 777. εὗρες· ποῦ δὲ εὗρες αὐτόν; ἢ τίς ἔφερε νεκρόν; I. τὸ εὐρεῖν ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπὶ τῶν ζητουμένων λέγεται, τὸ δὲ ἐντυχεῖν ἐπὶ τῶν ἐξαίφνης καὶ ἀπροσδοκῆτων. Gu.

3.984 778. ἦδ'· τὴν θεράπαιναν δείκνυσι. B. M. ἦδε ἡ θεράπαινα ἥνεγκεν ἐντυχοῦσα ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ. I. τυχηρῶς τοῦτον εὐροῦσα. Gr.

3.985 779. τοῦτον ματεύουσ'· ψηλαφῶσα. B. τοῦτον ζητοῦσα, ἢ ἐνεργοῦσα ἄλλην ἐνέργειαν. I. πονοῦσ'· Ἀττικῶς, ὡς τὸ γράφω γραφὴν καὶ λέγω λόγον, οὕτω καὶ πονοῦσα πόνον. Gu. Fl. 28.

3.986 780. λούτρ' ὥχετ' οἴσουσ'· ἐπορεύθη κομίσασα ὕδατα, λουτρὰ τῆς Πολυξένης. I. ἥγουν ὕδατα ἐπὶ λουτρῷ ἐπορεύθη μέλλουσα οἴσειν (κομίσουσα ἀπὸ τῆς θαλάσσης Gr.) χάριν τῆς Πολυξένης. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ὕδωρ ὠφειλεν εἰπεῖν εἰς λουτρὰ τῆς Πολυξένης. διότι δὲ τὸ ὕδωρ διὰ τὰ λουτρὰ τῆς Πολυξένης ἔχρηζον, αὐτὸ εἶπε λουτρά. Fl. 59. λουτρὰ τὰ ὕδατα, ὁ μισθὸς ὁ ἐπὶ τοῖς λουτροῖς διδόμενος, καὶ αὐτὸ τὸ κτίσμα. Gu.

3.987 781. κτανών νιν· κτανών αὐτόν, ὡς φαίνεται, ἔρριπεν ὁ φίλος. I. ὁ Πολυμήστῳ. B. M. ἐκβάλλει· ἀντὶ τοῦ ἐξέβαλεν, ἥγουν ἔρριπεν. ἀρμοδία ἡ λέξις ἐπὶ θανάτου· καὶ ἐκβλητον γὰρ λέγεται, ὅπερ ῥιφή ὑπὸ θαλάσσης. Gr.

- 3.988 782. θαλασσόπλαγκτον: ὑπὸ τῆς θαλάσσης φέρεσθαι, οὕτω διακόψας τὸ σῶμα ἔρριψεν. I. ὤδε: ὡς ὁράς. Gu. οὕτως δεικνύει τὰς τομάς. Gr. διατεμών: φονεύσας, διαμοιράσας, διαμελίσας τὸ σῶμα ὁ Πολυμήτωρ. Gu.
- 3.989 783. ὦ σχετλία: ὦ οἰκτρά σὺ τῶν ἀναριθμῆτων ἔνεκα θλίψεων. I. σχετλία: δυστυχῆς. Gu. οἰκτρά. βλέπων τὰς τομάς ταῦτα λέγει ὁ Ἀγαμέμνων. Gr.
- 3.990 784. ὄλωλα κούδεν: ὄλωλα, φησὶν, ὑπὸ τῶν κακῶν καὶ τῶν συρμφορῶν, καὶ εἰς τὸ οὐδὲν ἦκω. ἢ ἔλλειπτικῶς, φασὶν, ὄλωλα, ὦ Ἀγάμεμνον καὶ οὐδὲν λοιπὸν τῶν κακῶν ἄκος εὐρεῖν δύναμαι, ἢ οὐδὲν ὑπολείπεται μοι κακὸν, ὃ οὐ πέπονθα. B. Fl. 33. I. τελέως ἐφθάρην. Gu. ἐφθάρην. Fl. 17. 21. ἀπὸ τοῦ νῦν ἐφθάρην, ὦ Ἀγάμεμνον, παντελῶς καὶ οὐδὲν ἐστὶν ἐπίλοιπον τῶν κακῶν, ἀλλὰ πάντα συνήλθοσαν εἰς ἐμέ. κούδεν λοιπόν: ἐπίλοιπον, ὃ μέλλω πείσεσθαι. Gu. ὑπόλοιπον. Gr. ἡγουν οὐδὲν ἀπὸ τῶν κακῶν ἐναπέμεινεν, ὅπερ οὐκ 18. φέρεσθαι] πλάζεσθαι Gr. in ib. φασὶν] φησὶν I. scholio simili. ib. ὄλωλα, ὦ Ἀ. ὄλωλα, φησὶν, ἄ. 26. οὐδὲν] μοδὲν Fl. 33. I. Gu. I. ἔπαθον. Gr. τὸ λοιπὸν οἱ παλαιοὶ οὐ τιθεῖσιν ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο· πεζὸν γὰρ ἐστὶν, εἰ μὴ ἀντὶ τοῦ ἐπίλοιπον. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ λείπω λοιπὸς καὶ λοιπὸν τὰ ἔχοντα τὸ ε. Fl. 59. κακῶν: ὑπό. Fl. 10.
- 3.991 785. φεῦ φεῦ: τίς ἄλλη γυνὴ σοῦ δυστυχεστέρα ἐγένετο. I. ὑπάρχει. B.
- 3.992 786.—794. οὐκ ἔστιν: οὐκ ἔστιν ἑτέρα δυστυχεστέρα ἐμοῦ δηλονότι, εἰ μὴ που αὐτὴν τὴν δυστυχίαν λέγεις. ἀλλ' ὦν χάριν προσπίπτω τοῖς σοῖς γόνασιν ἄκουσον. καὶ εἰ μὲν δίκαιά σοι παθεῖν φαίνομαι, ἀγαπῶν ἄν· εἰ δὲ τὸ ἐναντίον, τουτέστιν ἀνόσια ἔπαθον, βοηθὸς ἐμοὶ γενοῦ ἔνεκα τοῦ ἀνοσιωτάτου ξένου, ὃς οὔτε τοὺς κάτω θεοὺς, ἡγουν τοὺς καταχθονίους, οὔτε τοὺς ἄνω, τουτέστι τοὺς οὐρανίους, δείσας, ἔργον ἀνοσιώτατον πεποίηκεν. (τοὺς μὲν κάτω θεοὺς, ὅτι ἄταφον αὐτὸν ἔρριψεν, τοὺς δὲ ἄνω, ὡς ἐφόρους ὄντας φιλίας, οὐκ. ἔδεισεν. ἀλλ' εἰργάσατο φόνον παιδὸς ἐμοῦ, τυχῶν ἐμοὶ τραπέζης κοινῆς, τουτέστι μετ' ἐμοῦ πολλάκις ἐστιαθεῖς, καὶ τὰ πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων τυγχάνων, καὶ οὐκ αἰδεσθεῖς οὔτε τοὺς κοινούς ἄλλας. οὔτε τὴν φιλίαν αὐτήν). I.
- 3.993 οὐκ ἔστιν: τίς γυνὴ δυστυχεστέρα ἐμοῦ οὐκ ἐγένετο πώποτε, εἰ μὴ καὶ μόνη αὐτὴ ἡ Δυστυχία. σωματοποιεῖ τὴν Δυστυχίαν. ἐκείνη πέμπει τὴν δυστυχίαν εἰς τοὺς ἀνθρώπους. χωρὶς γοῦν αὐτῆς τῆς Δυστυχίας ἑτέρα τις γυνὴ οὐκ ἐγένετο ἐμοῦ δυστυχεστέρα. Fl. 59. ἐνταῦθα γὰρ προσωποποιεῖ τὴν Δυστυχίαν. Gu. τὴν δυστυχίαν δηλονότι. B. M.
- 3.994 787. οὔνεκ'· τὸ οὔνεκα λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ὅτι καὶ ἀντὶ τοῦ χάριν· ἀντὶ τοῦ ὅτι, ὡς τὸ “οὔνεκα τὸν Χρῆσιν.” ἀντὶ τοῦ χάριν, ὡς καὶ ἐνταῦθα. τὸ δὲ ἔνεκα ἀντὶ τοῦ οὔνεκα οὐ λαμβάνεται πώποτε. Fl. 59.
- 3.995 788. εἰ μὲν ὅσια: εὐσεβῆ, δίκαια. B. M. ὅσιον λέγεται τὸ δίκαιον. διαφέρει δὲ τοῦτο, ὅτι τὸ δίκαιον, ὥσπερ γένος ὄν, διαιρεῖται εἰς ὅσιον καὶ δίκαιον· καὶ τὸ μὲν πρὸς θεοὺς ἐξ ἀνθρώπων γενόμενον 3. τὸ ε] τὸ ο Matth. κάτω, ὅτι etc. 12. τουτέστι scripsi pro οὔτε. 17. οὔτε τοὺς ex Gu. οὔτε om. I. 13. τοὺς μὲν κάτω—φιλίαν αὐτήν] 23. τὴν et δηλονότι om. B. Haec pars acholii est etiam in Gu, 27. οὔνεκα Matth. pro ἔνεκα. incipiens, θεοὺς δηλονότι, καὶ τοὺς μὲν 29. εὐσεβῆ om. B. ὅσιον καλοῦμεν, τὸ δὲ πρὸς ἀνθρώπους, δίκαιον. ἐνταῦθα δὲ καταχρηστικῶς ἡ Ἑκάβη τὸ ὅσιον λέγει. Gu. I.
- 3.996 789. στέργοιμ' ἄν: ἀγαπῶν ἄν. Gr. ὑπομένοιμι, ὑπομένω. Gu. ὁ ἄν σύνδεσμος ἐν τέλει λέξεων κεῖται, καὶ εὐκτικῇ φωνῇ συντάσσεται, ὀριστικῇ δὲ σημασίᾳ. Gr. καρτερῶ. Fl. 10. τοῦμπαλιν: ἡγουν τὸ ἐναντίον, τουτέστιν ἀνόσια. Gr. δοκῶ παθεῖν. δεξιὸν καὶ σύντομον ῥήτορος. Gu. ἡγουν ἐὰν δοκῶ παθεῖν ἀδίκως. Fl. 17. 59. 76. εἰ μὲν δοκῶ σοι παθεῖν δίκαια, ἔπαθον, ἵνα ὑπομενῶ τοῦτο· εἰ δὲ ἀδίκως δοκῶ σοι παθεῖν, σύ μοι γενοῦ βοηθός. Fl. 59.

- 3.997 790. τιμωρός; κολαστής. Fl. 6. 10. 21. βοηθός. Gr. ἐκδικητής, κολαστής. Gu. ἀνοσιωτάτου: ἀδικωτάτου, ἀκολάστου. Fl. 6. 10. 21. 59. 76.
- 3.998 791. τοὺς τῆς νέρθεν: ἤγουν ὅς οὔτε τοὺς κάτω τῆς γῆς, θεοὺς δηλονότι, ἤγουν τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Περσεφόνην, τοὺς καταχθονίους, οὔτε τοὺς ἄνω δείσας πεποίηκεν ἔργον ἀνοσιώτατον. Gr. χθονίους μὲν διὰ τὸ ἄταφον ἔᾶσαι φονεύσαντα, οὐρανίους δὲ διὰ τὸν ξένιον καὶ φίλιον Δία. B. rec. M. διὰ τὸ ἄταφον αὐτὸν ἔᾶσαι φονεύσαντα. Fl. 10. 33. τοὺς ἄνω: τὸν Δία καὶ τοὺς λοιπούς. Gu.
- 3.999 792. δείσας: φοβηθείς. δεῖδω τὸ φοβοῦμαι· καὶ δέδοικα καὶ δέδια τὸ αὐτό· δεδίττω δὲ τὸ φοβῶ ἔτερον. Gr.
- 3.1000 793. κοινῆς τραπέζης; πολλάκις συγκοινωνήσας ἐμοὶ τραπέζης, ἀπολαύσας. Gr. Fl. 6. 9. 21. 56. πολλάκις φαγὼν καὶ πιών μετ’ ἐμοῦ, καὶ ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν φίλων μου πρῶτος ὑπάρχων. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. καὶ ἐν ἀριθμῷ, ἤγουν ἐν τάξει, δεξιώσεως φίλων πρῶτος ταττόμενος δηλονότι τῶν ἐμῶν φίλων. Gr. Florr. iidem. λείπει ἢ ἐν πρόθεσις, ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν ἐμῶν φίλων πολλάκις τῆς κοινῆς τραπέζης καὶ τῆς ξενίας τὰ πρῶτα τυχόν. B. Fl. 59. εἰ γὰρ τοὺς ἅπαξ κεκοινωνηκότας ἁλῶν καὶ ἄρτου μετὰ τινος οὐκ ἔξεστιν κτείνειν, πόσῳ μᾶλλον τοὺς πολλάκις τῆς αὐτῆς τυχόντας τραπέζης; καὶ τῆς ξενίας τὰ πρῶτα λαχὼν καὶ λαβὼν προμηθίαν, ὃ ἐστὶ χρήματα καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ τοῦ παιδὸς πρόνοιαν τῶν κατ’ ἐμὲ πραγμάτων. Fl. 25. 23. 59. ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν ἐμῶν φίλων πολλάκις τῆς 25. δηλονότι om. Gr. λαχάν Fl. 59. 26. πρόθεσις om. B. 31. τὴν addidi ex B., qui verba 27. πρῶτα τυχόν] πρῶτα πρῶτος καὶ λαβὼν—πραγμάτων habet. κοινῆς τραπέζης καὶ τῆς ξενίας τὰ πρῶτα τυχόν. Fl. 10. πολλάκις: ἀντὶ τοῦ πλειστάκις. καὶ ἅπαξ. Gr. ἐν πολλοῖς καιροῖς. Gu.
- 3.1001 794. ξενίας: φιλίας. B. M. Gu. ὑποδοχῆς φιλικῆς. ξενία ἢ ὑποδοχὴ καὶ κυβέρνησις ἢ εἰς τοὺς ξένους, καὶ ξενία ἢ ξενιτεία. Gr. ἀριθμῷ: τὸ ἀριθμῷ ἐπὶ τοῦ τάττω, τὸ μετρῶ ἐπὶ τοῦ σκοπῶ. Fl. 33. πρῶτα: ἔχων. Gr. ὦν. Gu.
- 3.1002 ἐμῶν φίλων: γρ. καὶ ξένων. M. ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν ἐμῶν φίλων πολλάκις τῆς κοινῆς τραπέζης καὶ τῆς ξενίας τὰ πρῶτα τυχόν. M.
- 3.1003 795. καὶ λαβὼν: ἐπιτυχὼν δὲ ὁπόσων πρέπει τυχεῖν φίλον, καὶ λαβὼν προμηθίαν (ὃ ἐστὶ τὰ χρήματα καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ τοῦ παιδὸς πρόνοιαν· ἢ πρόνοιαν τῶν κατ’ ἐμὲ πραγμάτων,) ἐφόνευσε, τύμβου δ’ οὐκ ἠξίωσεν, ἐπεὶ φονεῦσαι ἤθελεν, ἀλλ’ ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν. ἡμεῖς μὲν οὖν δεδουλωμένοι καὶ ἀδύνατοι εἰς ἐκδίκησιν ἐπίσης ὑπάρχομεν· ἀλλ’ οἱ θεοὶ ἰσχύουσι, καὶ ὁ νόμος ἐκείνων ὁ κρατῶν πάντων· νόμῳ γὰρ θεὸν ἴσμεν, τῷ σέβειν θεοῦ νόμους. τῷ γὰρ φυλάττειν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ νενομοθετημένα καὶ τὸ θεῖον νομίζομεν. I.
- 3.1004 τὸ τυχόν δ’ ὅσων δεῖ καὶ λαβὼν προμηθίαν νοητέον ἢ ὅτι τυχόν ἐξ ἡμῶν ὅσων δεῖ τυγχάνειν τοὺς φίλους πρὸς φίλων καὶ λαβὼν πρέπουσαν κηδεμονίαν ἔκτεινε τὸν ἐμὸν υἱὸν, ἢ ὅτι τυχόν ὅσων δεῖ τυγχάνειν τοὺς βασιλέων παῖδας ἐν οἴκοις τρέφοντας, χρημάτων καὶ τῆς λοιπῆς δαπάνης. καὶ τὸ μὲν πρῶτον νοεῖται ἐκ τοῦ “κοινῆς τραπέζης τυχόν ἐμοί,” καὶ “τὰ πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων ὦν,” τὸ δὲ δεύτερον πρὸς τὸ ἔκτεινεν. Gu. I. τυχόν: φιλίων πραγμάτων καὶ ἐτέρων. Fl. 59.
- 3.1005 λαβὼν προμηθίαν: λαβὼν τὴν ὑπὲρ τοῦ παιδὸς πρόνοιαν, ὃ ἐστὶ χρήματα. Ἄλλως. πρόνοιαν τῶν κατ’ ἐμὲ πραγμάτων, ὅτι πορθηθείσης τῆς Τροίας ἐδυστύχησα εἰς πολλὰ μεγάλως. M. προμηθίαν: Ἰωνικόν, τὸ κοινὸν προμήθεια, ἀντὶ τοῦ ἐπιβουλήν. Gr. πρόνοιαν, κηδεμονίαν. Gu. τὴν ὑπὲρ τοῦ παιδὸς πρόνοιαν καὶ ὠφέλειαν, ὃ ἐστὶ χρήματα. Fl. 10. οἱ δὲ πεζογράφοι προμήθειαν γράφουσιν. Fl. 59.
- 3.1006 796. εἰ: τὸ εἰ ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ, σύνδεσμος συναπτικὸς ἀντὶ παρασυναπτικοῦ. Fl. 21.

- 3.1007 797. οὐκ ἠξίωσεν: ἄξιον ἔκρινεν. ἀξιώ τὸ καθικετεύω αἰτιατικῇ· ἀξιώ τὸ ἄξιον κρίνω καὶ ἐπὶ καλοῦ καὶ ἐπὶ κακοῦ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικὴν· καὶ ἀξιώ τὸ τιμῶ, ὅθεν καὶ ἀπηξίωσεν. Gr. ἀφῆκε: ἔρριψεν. B. Gr. πόντιον: εἰς τὴν θάλασσαν. B. Gr. θαλάσσιον. Gu.
- 3.1008 798. ἴσως: ἀντὶ τοῦ ἐπίσης, μὴ ἔχοντες παρὰ τινὸς τινὰ βοήθειαν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἀντὶ τοῦ ἐπίσης. Gr. ὁμοίως, ἐξίσης. Gu. ἴσως δὲ λέγει, ἐπεὶ ἔχει ἔτι τινὰ ἐλπίδα τιμωρῆσθαι. Gr.
- 3.1009 799. σθένουσι: ἰσχύουσιν, καὶ ὁ νόμος ἐκείνων, ἡγουν τῶν θεῶν, ὁ κρατῶν τῶν ἀνθρώπων δηλονότι, ἐξουσιάζων. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. δύνανται, ὥστε κολάσαι αὐτόν. Gu. κρατῶν: ὁ δυνάμενος, ὁ ἰσχύων. Gu.
- 3.1010 800. νόμῳ γάρ: διὰ τοῦ νόμου γὰρ τοὺς θεοὺς γινώσκομεν (ἡγουν διὰ νόμου καταλαμβάνομεν εἶναι θεοὺς Gu.), καὶ ζῶμεν διὰ τοῦ νόμου τὰ δίκαια καὶ τὰ ἄδिका τάξαντες. τῶν νόμων ἐκ θεοῦ ὄντων τιμωμένων σώζεται καὶ ἡ εἰς ἐκείνον τιμὴ, μὴ τιμωμένων δὲ καταλύεται. Gr. ἐν νόμῳ γὰρ νομίζομεν ζῆν τοὺς θεοὺς, ἡγουν νομίμως καὶ δικαίως διεξάγειν καὶ διακυβεῖν τὰ πάντα. ὑπὸ τῶν θεῶν δὲ διεξαγόμεθα ἡμεῖς τάξαντες ἡμᾶς ζῆν δίκαια. ἡμεῖς δὲ ζῶμεν ἄδिका καίπερ ὠρισμένοι τὴν δικαιοσύνην κρατεῖν καὶ δίκαια ζῆν. Fl. 59. ὑπολαμβάνομεν τοὺς θεοὺς ζῆν ἐννόμως, ἢ οὕτως· διὰ τοῦ θεοῦ γινώσκομεν τοὺς θεοὺς, καὶ ζῶμεν ἄδिका. Fl. 25. θεὸν ἴσμεν τῷ σέβειν θεοῦ νόμους. τῷ γὰρ φυλάττειν τὰ ὑπὸ θεοῦ νενομοθετημένα εἶναι καὶ τὸ θεῖον νομίζομεν. Fl. 10. 59. διπλῶς τοῦτο εἶπεν ἢ ὅτι τοὺς θεοὺς 21. διακυβεῖν Matth. pro δια- bis, sed ibi τὸ σέβειν scriptum est. Idem exhibent sqq. κακοσυνθέτως κερβεῖν. 26. τῷ γὰρ φ.—νομίζομεν] Haec κ. τ. λ. sed vitiose, δεῖ γὰρ οὐ. εἶπ. sunt etiam in Gu. sed scriptum est καὶ ζ. ἀδίκως τὰ δ. ὅρ. παρὰ τῶν θεῶν τὸ pro τῷ et ἦδεν pro εἶναι. Idem ἐν τοῖς πρ. τηρ. in quo παρὰ τῶν θεῶν scholion mancum est in Florr. 10. fort. verum. MATTH. In B. est 33. 59. τὸ γὰρ φυλάττειν τὰ ὑπὸ θεοῦ θεὸν γὰρ ἴσμεν—νόμους:—ἄλλως. τῷ νομίζομεν. Etiam superiora θεὸν γὰρ—νομίζομεν. ἴσμεν—νόμους sunt in iisdem codd. ἐννόμως ἡγούμεθα καὶ νομίζομεν ζῆν, ἢ ὅτι ἐννόμως καὶ τοῖς νόμοις πειθόμενοι τοὺς θεοὺς σεβόμεθα. Fl. 10. 33. 59.
- 3.1011 801. καὶ δίκαι' ὠρισμένοι: ἀφωρισμένοι καὶ πρόδηλα ἔχοντες. M. κακοσυνθέτως εἶπεν. ἔδει γὰρ οὕτως εἰπεῖν, καὶ τὰ δίκαια ὀρισθέντες παρὰ τοῦ θεοῦ τηρεῖν ἐν τοῖς πράγμασιν ἀδίκως βιοῦμεν. B. I. ὀρίσαντες, τάξαντες. Gr. ὑπὸ τῶν θεῶν, διακρίνοντες. Gu. ἡγουν ὀρισθέντες καὶ προσταχθέντες. ὥσπερ γὰρ φαμέν προσετάχθην τὰ καὶ τὰ, οὕτως ὠρίσθην δίκαια καὶ ἄδिका ὑπὸ τοῦ νόμου, ἵνα τὰ μὲν φεύγω, τὰ δὲ πράττω. Gu.
- 3.1012 802.—805. ὃς εἶς σ' ἀνελθῶν: ὁ θεῖος νόμος ἀναχθεὶς εἰς σέ, εἰ ἀκυρωθήσεται, καὶ μὴ ποινὴν δώσουσιν, οἱ τοὺς φίλους φονεύουσι καὶ ἱεροσυλοῦσιν, οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῶν πολιτευομένων πραγμάτων ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐν ἰσότητι οὐδὲν, ἡγουν ἐν δικαιοσύνῃ. I. ὃς ὁ νόμος ἀνελθῶν εἰς σέ, ὡς σὺ ὑπάρχεις βασιλεὺς, καὶ τὸ καταλύσαι τὸν νόμον ἐν σοὶ ἔστιν καὶ τὸ συστήσαι τοῦτον, εἰ διαφθείρεται καὶ μὴ δώσουσι δίκην, οἵτινες φονεύουσι τοὺς ξένους, ἢ τολμῶσι φέρειν, ἀντὶ τοῦ καταλύειν, τὰ ἱερὰ, ἡγουν τοὺς νόμους τῶν θεῶν, οὐ μὴ εἶπω ὅτι ἔστι τι τῶν ἐν ἀνθρώποις πραγμάτων δικαίως πραττόμενον, ἀλλὰ πάντα δηλονότι ἄδिका. Fl. 59. ὃς: τουτέστιν ὁ νόμος. M.
- 3.1013 802. ἀνελθῶν: θαυμαστῶς ἐνταῦθα τὸ ἀνελθῶν κεῖται· διὰ γὰρ τὸ τῆς βασιλείας ὕψος ταύτῃ τῇ λέξει ἐχρήσατο· τὸ γὰρ ἀνά τὴν ἄνω φορὰν δηλοῖ. Gu. I. ὡς λέγομεν ἀνῆλθε καὶ ἀνέδραμεν ὁ δεῖνα εἰς ὑπερέχον πρόσωπον, ἵνα λάβῃ ἐκδίκησιν, οὕτω λέγει καὶ τὸν νόμον ἐνταῦθα ἀνελθεῖν εἰς τὸν Ἀγαμέμνονα. Gr. διαφθαρήσεται: ἀκυρωθήσεται. Gr. ἀτιμασθήσεται, παραβαθήσεται. Gu.
- 3.1014 803. δίκην: τιμωρίαν. Gu. Fl. 21. 56. 59.
- 3.1015 804. θεῶν ἱερά: ἱερά θεῶν λέγει ἢ τοὺς περὶ τῆς φιλίας γενομένους ὅρκους, καὶ αὐτὴν τὴν μετὰ σπονδῆς θεῶν ἀρχομένην φιλίαν, καὶ τὸ πρὸς τοὺς ξένους παρὰ τῶν θεῶν ταχθὲν δίκαιον. Gu.

I. ἱερὰ τολμῶσιν φέρειν: ἱεροσυλήσωσιν. M. ἤγουν ἱεροσυλεῖν. Gr Fl. 4. ἔδει] δεῖ B. θήσεται. MATTH. 11. ἀκυρωθήσεται] Sic Gr, Fl. 6. 21. τὴν ἄνω φορὰν] φορὰν τὴν ἄνω 17. 56. 59. 70. qui priora ista Gu. habent, cum explic, ἀτιμασθήσε- 27. γενομένους] γινομένους Gu. ται, ἀπολεῖται. In I. εἰ οὐ κυρω- 28. ἀρχομένην] ἀρχομένων I. 6. 9. 17. 21. 33. 56. 76. φέρειν: ἀντὶ τοῦ κλέπτειν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 5. 59. ἔχειν, κινεῖν, καταλύειν, κλέπτειν ἢ παρακινεῖν. Gu.

- 3.1016 805. ἴσον: δίκαιον, ὑγιές, βέβαιον. Gu. ἴδιον τοῖς ἐπείγομένοις εἷς τι δι' οἰκείαν ὠφέλειαν ἀπὸ τῶν μερικῶν τὰ καθόλου κρίνειν, ἢ ἀπὸ τῶν ὑπερεχόντων προσώπων ἢ πραγμάτων τὰ ἄλλα. Gr.
- 3.1017 806. ταῦτ' οὖν: ἀντὶ τοῦ τοῦτο, ἤγουν τὸ ἀκυρῶσαι καὶ μὴ πληρῶσαι τὸν θεῖον νόμον, αἰσχροὺν καὶ ἄδικον ἡγησάμενος, ἐντράπηθί με. I. ἅπερ εἶπον, διανοηθεῖς ὅτι εἰσὶν αἰσχροὶ καὶ κακὰ τὰ παρ' ἐκείνου πραχθέντα. Fl. 6. 25. ταῦτ' οὖν, ἅπερ σοι λέγω, θέμενος ἐν αἰσχρῷ, ἤγουν ἐν αἰσχύνη, αἰδέσθητί με, ποῦ μὲν καὶ διὰ τὸν νόμον αὐτόν, ποῦ δὲ καὶ διότι ὑπάρχω μὴ ἔχουσα τινὰ ἕτερον εἰς βοήθειαν. Fl. 59. ἅπερ λέγω, τὸ κτείνειν τοὺς ξένους καὶ τῶν θεῶν ἱερὰ κινεῖν. Gu. ἐν αἰσchrῷ θέμενος: ἤγουν αἰσχυνθεῖς. Gr.
- 3.1018 807. ὡς γραφεύς τ' ἀποσταθεῖς: ὡς ζωγράφος ἀπωτέρω στὰς κατανοεῖ τὰς εἰκόνας, εἰ καλῶς ἐγράφησαν, οὕτω καὶ σύ με ἄθρησον, οἷοις κακοῖς περιέπεσον. τὸ δὲ ἴδου βαρυτονεῖται, ῥῆμα ὄν· ἐπίρρημα δὲ, ὀξύνεται. B.I. ἀποσταθεῖς: τὸ σταθεῖς οὐ πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα νοητέον, ἀλλὰ πρὸς τὸ γραφεύς, οὕτω καὶ ἰδοῦ με καὶ ἀνάθρησον, οἷα ἔχω κακὰ, ὥσπερ γραφεύς τὴν εἰκόνα βλέπει, σταθεῖς ἄπο, ἵνα μὴ πλησίον ὦν διαχεθεῖη τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ οὐ κατάληψιν ἀκριβῆ ποιήσαιτο. οἱ δὲ πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα τὸ σταθεῖς λέγοντες οὐ μόνον εὐήθεις εἰσὶν, ἀλλὰ καὶ τὸν Εὐριπίδην συμπαραλαμβάνουσι μετ' αὐτῶν. πῶς γὰρ οὐκ ἡλίθιος τις, λέγων σταθεῖς ἄπο, ὦ Ἀγάμεμνον, ὥσπερ γραφεύς. Gu. I. ἀποσταθεῖς: τοῦτο ποιοῦσιν οἱ ζωγράφοι· ἢ αἰσθησις γὰρ ἀπρακτεῖ τῇ ἄκρα ἐγγύτητι, ὡς τῷ λίαν πόρρω. Gr.
- 3.1019 808. ἰδοῦ με κἀνάθρησον: θέασαι καὶ ἀνασκόπησον. Fl. 6. 9. 15. ὡς ζωγράφος —περιέπεσον habet καλῶς γέγραπται τὸ ζῶδιον: — etiam Flor. 33. Aliud scholion in 18. τὸ σταθεῖς om. I. eodem et 10. ὡς ζωγρ. πορρωτέρω στὰς 19. ἰδοῦ] ἴδου (sic) I. κατανοεῖ τὰς εἰκόνας, εἰ καλῶς γέγρα 22. ἀκριβῆ] ἀκριβῶς I. πται τὸ ζῶδιον, οὕτω καὶ σύ. Sequen— ib. οἱ δὲ—] In Gu. οἱ δὲ πρὸς τὸν tia iidem codd. sic: ἰδοῦ βαρυτόνως ἄ. τὸ στ. λέγοντες οὐ καλῶς λέγουσιν, ῥῆμα, ὀξυτόνως ἐπίρρημα. MATTh. reliquis omissis. Quae Arsenius Cum Fl. 10. 33. fere consentit M. interpolasse videtur. in quo est ὡς ζωγράφος ἀπωτέρ—εἰ 24. λέγων Matth. pro λέγειν. 17. 21. 50. 59. 76. Gr. πολλάκις θεώρησον καὶ ἐκ δευτέρου βλέψον καὶ ἀναλόγισαι. Gu. ἴδου: βαρυτόνως τὸ ῥῆμα, ὀξοτόνως τὸ ἐπίρρημα. M.
- 3.1020 809. τύραννος: δέσποινα. Gr. βασιλῖς. ἐλέου εἰσβολή, σύγκρισις ἀπὸ τοῦ μείζονος. Gu. σέθεν: εἰμὶ δηλονότι, πρὸς ὃ ἀποδίδοται τὰ ἐξῆς. Fl. 6. 17. 21. 56. 59. 76.
- 3.1021 810. εὐπαις ποτ' οὐσα: λάμβανε τὸ ἦν βασίλισσα ἀπὸ κοινοῦ, ἵν' οὕτως ἦ· εὐπαις ποτ' οὐσα ἦν βασίλισσα, νῦν δὲ γραῦς, καὶ ἄπαις. Gu. I. πολλοὺς καὶ καλοὺς παῖδας ἔχουσα. Fl. 59. εὐπαις ὁ καλοὺς παῖδας ἔχων καὶ ὁ καλῶς ἔχων περὶ γένναν παίδων. Gr. γραῦς: αἱ γὰρ γραῖαι οὐδὲ παιδοποιοῦσι. Fl. 59.
- 3.1022 811. ἔρημος: ἐστερημένη καλῶν. Gr. πάντων. Gu. Fl. 59.
- 3.1023 812. οἶμοι τάλαινα: παρεπιγραφὴ τὸ σχῆμα. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. κρατοῦσα τὰ γόνата τοῦ Ἀγαμέμνονος ἦσθετο τοὺς πόδας κινουῖντα, ὥστε ἐκβαλεῖν τῶν χειρῶν αὐτῆς. Gr. ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα: ποῦ μεταφέρεις τὸν πόδα σου; τὸ ἐντελές, ποῦ μοι ὑπεξέρχη. ἐδιχοστάτει γὰρ αὐτῇ ἐπικουρεῖν ὁ Ἀγαμέμνων, διὰ τὸ φίλον εἶναι τὸν Πολυμήστορα· οὐ γὰρ συνεμάχησεν ὅδε τοῖς Τρωσὶ χαριζόμενος τοῖς Ἑλλήσι. B.M.I. ὑπεξάγεις: ἀπ' ἐμοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐξάγεις. Gr. κρυφίως

μεταφέρεις, κινεῖς. Gu. ἰδοῦσα τὸν Ἀγαμέμνονα ἐπὶ συννοίᾳ γενόμενον καὶ διχοστατοῦντα εἰς βοήθειαν αὐτῆς, ὡς φίλου ὄντος τοῖς Ἑλλήσι τοῦ Πολυμήστορος, λέγει, ποῦ ὑπεκφέρεις τὸν πόδα, ἡγουν τὸν νοῦν σου, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς βαδίσσεως τοῦ ποδός, διαλογιζομένου τοῦ ἄνδρος, ποῖαν ἄρα ὁδὸν κρατήσῃ. ἢ οὕτως ἐν συννοίᾳ τὸν Ἀγαμέμνονα γενόμενον καὶ ἐγερθέντα τῆς καθέδρας αὐτῆς διαλογίζεσθαι αὐτὸν περιπατοῦντα, οἷα 2. Ἰδου] Hoc accentu M. in textu. bet 10. sed priora sic: οὐκ ἤθελεν Conf. p. 417, 17. γὰρ αὐτῷ ἐπικουρεῖν Ἀγαμέμνων διὰ τὸ 8. ἴν' οὕτως ἢ om. I. φίλον εἶναι τῷ Πολυμήστορι. Totum 12. καλῶν om. Fl. 59. ἐδιχοστάτει— Ἑλλήσι Flor. 59. qui 17. ἐδιχοστάτει] ἐδιχοστάτη M. etiam ὁ Ἀγαμ. Idem etiam habet ib. ὁ Ἀγαμέμνων] ὁ om. B. ποῦ μεταφέρεις τὸν πόδα, om. σου, et 18. συνεμάχησεν ὅδε τοῖς] συνεμά- addit ἡγουν τὸν νοῦν. Longius abit χησε τοῖς I. Gu. ἐνταῦθα δείκνυται ὡς ἀκούσας ib. Verba τὸ ἐντελές—Πολυμή- Ἀγαμέμνων ἀπὸ τῆς Ἑκάβης τῶν περὶ στορα sunt etiam in Flor. 33. qui τοῦ βοηθῆσαι αὐτῇ δεήσεων ὑποχωρεῖ om. μοι post ποῖ, et addit ὁ ante ἀπ' αὐτῆς, διὰ τὸ φίλον αὐτοῦ εἶναι— Ἀγαμ. Ultima οὐ γὰρ—Ἑλλήσι ha- τοῖς Ἑλλήσι. MATTH. εἰώθασιν οἱ ἐν δισταγμῷ ὄντες ποιεῖν. Fl. 59. τί με ποιεῖς ἐπὶ πολὺ ὀδεύειν; εἶπε δὲ τοῦτο, διότι εἶδεν ἐκεῖνον ὑποχωροῦντα. Fl. 33.

- 3.1024 813. πράξιν: ἀνύσειν. Gu. οὐδέν: ὦν ἐβουλόμην, ἀπὸ τούτων ὦν χρήζω. Gu.
- 3.1025 814.—818. τί δῆτα θνητοί: ῥητορικῆς ἔπαινος. διὰ τί ζητοῦμεν ἃ οὐδέν ἐστι, τὴν δὲ πειθῶ μόνην οὐκ ἀσκοῦμεν, ἰσχυρὰν οὔσαν, μισθοὺς διδόντες. I.
- 3.1026 815. μοχθοῦμεν: μετὰ πόνου μανθάνομεν. I. μοχθοῦμεν ὡς χρή πάντα: ζητοῦμεν ἃ οὐδέν ἐστι, τὴν δὲ πειθῶ μόνην οὐκ ἀσκοῦμεν μισθοὺς διδόντες. Ἄλλως. πειθῶ δὲ τὴν τύραννον ὁ νοῦς οὐ σπουδάζομεν τὴν πειθῶ μανθάνειν ἀκριβῶς, ἥς ἔδει μᾶλλον τῶν ἄλλων τεχνῶν ἀντιποιεῖσθαι, ἵν' εἴ ποτε πείθῃν ἔδει, καὶ τὰ ἐξῆς. οὐκ ἀνατίθῃσι δὲ ἀεὶ τοῖς ῥήτορσι τὴν τοῦ πείθῃν δύναμιν, εἰπὼν τὸ ποτέ ὡς οὐκ ἀεὶ πείθῃν δυναμένοις, ἀλλ' ὅτε δεῖ καὶ ἐν οἷς, ἵνα ὑπάρχη, φησὶ, τὸ πείθῃν εἰς ἃ τις βούλεται. B. M. πονοῦμεν. Gu. κοπιῶμεν, μετὰ μόχθου μανθάνομεν. μοχθῶ καὶ πονῶ περὶ τὸ πρᾶγμα μετὰ προθέσεως κοινὸν, χωρὶς προθέσεως ποιητικόν. ἐπιλαμβάνονται καὶ ἐνταῦθα τοῦ ποιητοῦ, βαρβάρῳ προσώπῳ ταῦτα λέγοντος. Gr. ἐπιζητοῦμεν. B. ζητοῦμεν. Gr. Fl. 10. 33.
- 3.1027 816. πειθῶ: τὴν δὲ πειθῶ μανθάνειν ἀκριβῶς οὐ σπουδάζομεν, ἥς ἔδει μᾶλλον τῶν ἄλλων τεχνῶν ἀντιποιεῖσθαι, ἵνα ὑπάρχη, φησὶ, πείθῃν εἰς ἃ τις βούλοιο. εἰπὼν δὲ τὸ ποτέ οὐκ ἀεὶ αὐτῇ ἀνατίθῃσι τὴν τοῦ πείθῃν δύναμιν. I. πειθῶ τὴν τύραννον: τὴν, ὥσπερ βασιλεὺς, ὑπάγουσαν πάντας πρὸς τὸ δοκοῦν ἑαυτῇ λόγοις ποικίλοις 4. ἀνύσειν] ἀνύσαι B. καὶ ἄλλως. οὐκ ἀνατίθῃσιν οὐδὲ τοῖς 6. διὰ τί—διδόντες] Florr. 6. 9. 17. ῥήτορσι τὴν τοῦ πείθῃν δύναμιν:— reliquis 21. 56. 59. 76. κοπιῶμεν, διὰ μόχθου quae B. habet omissis. μανθάνομεν, ὡς ἐνδέχεται, ζητοῦμεν etc. 22. Verba in I. omissa τῶν ἄλλων omissis vv. ἰσχυρὰν οὔσαν. Verba τ. sunt e Florr. 10. 25. 33. ζητοῦμεν—διδόντες sine ἰσχ. οὐ. habent In v. ἀντιποιεῖσθαι desinit scholion etiam 10. 33. qui subjiciunt: cod. 10. sed 25. 33. pergunt, ἵν' ἢ ὥφειλεν ὁ ἄνθρωπος τὸν βίον αὐτοῦ ὅλον ποτε πείθῃν ἔδει (I. ἃ ἔδει) καὶ τὰ ἐξῆς. διδόναι καὶ μανθάνειν ἃ μὴ θέλει πράττειν. οὐκ ἀνατίθῃσι οὐδὲ τοῖς ῥήτορσι τοῦ πείθῃν MATTH. δύναμιν, ἀλλ' ὅτε δεῖ, καὶ ἐν οἷς, ἵνα 11. Ἄλλως om. M. ὑπάρχη, φησὶ, τὸ πείθῃν εἰς ἃ τις βούλοιο. ib. τὴν τύραννον om. B. MATTH. 13. Post ἀντιποιεῖσθαι M. pergit, καὶ πιθανοῖς. Gu. I. τὴν τὸ πείθῃν ἐπιτηδεύουσαν τέχνην τῶν λόγων, τὴν μόνην ἐν τοῖς ἀνθρώποις δέσποιναν, ἡγουν τὴν ῥητορικὴν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 50. 59. 76. τὴν καταπείθῃσιν, τὴν δύναμιν τοῦ πείθῃν τὴν ῥητορικὴν δι' αὐτῆς γὰρ τὸ πείθῃν. Gu.
- 3.1028 817. οὐδέν τι μᾶλλον: ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς, ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρήματος, ὡς τὸ ταχὺς ἦλθεν ἀντὶ τοῦ ταχέως. ὡς ὄνομα γὰρ δύναται ἔχειν ὑποτεταγμένον τὸ τί. Gr. I. εἰς τέλος: μέχρι τέλους. Gr. Fl.

6. 9. 17. 21. 50. 59. 76. εἰς τὸ ἄκρον, τελείως. Gu. σπουδάζομεν : μετὰ σπουδῆς ἐργαζόμεθα καὶ μανθάνομεν. Gu.
- 3.1029 818. μισθούς: πολλούς. Fl. 59. διδόντες: τοῖς διδάσκουσι. Gu. μανθάνειν: ὥστε. B. Gu. διδάσκεσθαι ταύτην εἰς ἄκρον. Fl. 59. ἀσκεῖν. Fl. 10. ἴν' ἢ ποτε: ἴν' ὑπάρχη τὸ πείθειν εἰς ἃ τις βούλοιο πράξειν καλῶς. M. Fl. 33. ὅπως ὑπάρξη. Gr.
- 3.1030 819. ἅ: εἰς ἅτινα. Gr. ὡς τὸ “ἢ ῥά μοι πείθοιο ὅττι κεν εἴπω” παρ' Ὀμήρῳ μετὰ αἰτιατικῆς. πείθει χρυσὸς, δάκρυα, κάλλος καὶ λόγος. Gu. βούλοιο: πείθειν δηλονότι, Gr. θέλοι, ἐλπίσειεν. Gu. τυγχάνειν: ὧν χρεῖαν ἔχει. Gr. βούλοιο. Gu.
- 3.1031 820. τί οὖν: πῶς οὖν. M. πῶς οὖν ἔτ' ἂν τις: εἰς τί οὖν ἐλπίσειέ τις πράξειν καλῶς. B.I. εἰς τὸ ἐξῆς. Gr. ἀπὸ τοῦ νῦν. Gu. ἐλπίσαι: θαρρήσειε. Gu. ἐλπίσειεν εὐτυχήσειν. Gr. Fl. 59. 76. ἀντὶ τοῦ εὐπραγήσειν ἐμέ. Fl. 59. 76. ἀπὸ τοῦ νῦν τίς ἐλπίς ἐν ἐμοὶ εὐπραγήσειν, στερηθείσῃ τῶν τέκνων μου· ἐγὼ δὲ πορεύομαι δούλῃ ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς πράγμασι. Fl. 59. περὶ ἐαυτῆς λέγουσα σχηματίζει τὸν λόγον εἰς τρίτον πρόσωπον, συμπεραίνει δὲ πάλιν διὰ τῶν ἐπαγομένων εἰς πρῶτον. τοῦτο καὶ τοῖς λογογραφοῦσι σύνηθες. Gr. Fl. 25.
- 3.1032 822. ἐπ' αἰσχροῖς: ἀπρεπέσιν. Gr. λυπηροῖς. Gu. οἴχομαι: φθείρομαι. Gr. πορεύομαι. Gu.
- 3.1033 823. ὑπερθρώσκοντα: γρ. καὶ ὑπερτέλλοντα. B. ὑπερτέλλοντα. I. ἀνερχόμενον καὶ ὑπερπηδῶντα. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἀκμὴν δὲ καὶ τὸν καπνὸν τῆς πόλεως καυθείσης βλέπω ὑπερθρώσκοντα καὶ ὑπεράνω αὐτῆς πεδῶντα. Fl. 59.
- 3.1034 824. καὶ μὴν ἴσως: σεμνότης τὸ σχῆμα παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ἴσως, φησὶ, κενὸν ὑπάρχει τὸ τὴν Ἀφροδίτην εἰς μεσιτείαν προτείνειν, ἀλλ' ὅμως λεχθήσεται. I.
- 3.1035 824.—845. καὶ μὴν ἴσως: καὶ μὴν ἴσως κενὸν καὶ ἄκαιρον τόδε, τὸ ἔμπροσθεν τοῦ λόγου ποιεῖσθαι τὴν συνουσίαν τῆς θυγατρὸς, ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται. πρὸς ταῖς σαῖς πλευραῖς εἰς ὕπνον τρέπεται ἢ ἐμὴ μαντικὴ παῖς, ἣν τινα ὀνομάζουσιν οἱ Φρύγες Κασάνδραν. ποῦ δῆτα δείξεις, ὦ ἄναξ, τὰς προσφιλεῖς νύκτας, ἢ ποῦ ἔξει ἢ ἐμὴ παῖς — τὸ ποῦ κατὰ κοινοῦχάριν τινὰ καὶ ἀνταμοιβὴν, ἔνεκα τῶν ἐν τῇ εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων καὶ φιλημάτων, τίνα χάριν ἔξει ἢ ἐμὴ παῖς ἀπὸ σοῦ, ἀπ' ἐκείνης δ' ἐγώ; ἐκ τῆς νυκτὸς γὰρ καὶ ἐκ τῶν νυκτερινῶν φίλτρων πάνυ μεγίστη γίνεται χάρις τοῖς βροτοῖς. ἄκουε δὴ νῦν· ὁρᾷς τόνδε τὸν θανόντα, ἦγουν τὸν Πολύδωρον· τοῦτον δρῶν καλῶς, ἦτοι εὐεργετῶν, ὄντα γυναικαδεφὸν σέθεν, ἦγουν σοῦ, δράσεις εὖ δηλονότι. ἐνός ἐστιν ἐμοὶ ὁ μῦθος ἐλλιπής. εἴθε γένοιτό μοι λαλιά ἐν τοῖς βραχίοσι καὶ ἐν ταῖς κόμαις καὶ ἐν τῇ βάσει τῶν ποδῶν, ἢ ἐν τέχναις Δαιδάλου, ἢ τινος ἀπὸ τῶν θεῶν, ἵνα πάντα τὰ μέλη μου ἄπτοινο ὁμοῦ τῶν σῶν γονάτων, κλαίοντα καὶ ἐντελλόμενα παντοίους λόγους. ὦ δέσποτα, ὦ μέγιστον φᾶος τοῖς Ἑλλήσιν, ἀντὶ τοῦ τῶν Ἑλλήνων, πείσθητι, καὶ δὸς ἐμοὶ τῇ πρεσβύτιδι χεῖρα βοηθὸν, εἰ καὶ μηδὲν ἐστιν ἢ ἱκετεύουσα σε δηλονότι, ἀλλ' ὅμως δεῖ αὐτὴν παρὰ σοῦ ἐλεηθῆναι. ἴδιον γὰρ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ τῇ δικαιοσύνῃ βοηθεῖν καὶ τοὺς κακοὺς δρᾶν ἀεὶ πανταχοῦ κακῶς, ἦτοι τιμωρεῖσθαι. I.
- 3.1036 824. καὶ μὴν: τοῦτο εἰς μεταπτώσεις ὑποθέσεων κεῖται. Gr. προθεραπεία καὶ διόρθωσις. Gu. τοῦ λόγου: γρ. ὁ λόγος. κενόν: ἄκαιροδ. τόδε: γρ. ὅδε. Gr. περισσὸν, μάταιον. Gu. μάταιον, ἀδόκιμον. B. M. Fl. 59. μάταιος, ἀδόκιμος. Fl. 6. 9. 21. 56. κενὸν τοῦτο λέγει (Fl. λέγουσα) καίτοι γε μέγα (Fl. μεγάλα) δυνάμενον, συγ- 1. σεμνότης] σεμνότατον I. Cor- νοῦντάς σε εἰς βοήθειαν. Praeterea rexi ex B. in quo nihil est praeter pro ἐν τοῖς βραχ.—ποδῶν habet εἰς σεμνότης τὸ σχῆμα παρὰ τοῖς ῥήτορσι. πάντα μου τὰ μέλη, tum ὁμοῦ ἄψοιντο, 15. εἴθε—] Haec habet Fl. 59. et προφασιζόμενα pro ἐντελλόμενα. additamentis nonnullis aucta, τέχ- 27. ἄκαιρον] Superscriptum ἄκαιναις τοῦ ἀγαλματοποιοῦ δαιδάλου ἢ δυνά ρος spectat ad ὁ λόγος. μεῖ καὶ θελήματι τινος—λόγους παρακι- ib. μάταιον] μάταιον καὶ B. κρίνουσα οἷς εἶπεν, ὅτι νόμῳ τοὺς

- θεοὺς ἡγοῦμεθα, καὶ τοῖς ἄλλοις. 1. 25. Gr. ἡγουν ὁ λόγος ὅδε ἄκαιρος ἐστίν. Gu. Fl. 17. 59. 76. κενός. Fl. 59.
- 3.1037 825. Κύπριν: συνουσίαν. B. Gr. ἀφροδίτην, μίξιν. Gu. μίξιν τῆς Κασάνδρας συνουσίας. Fl. 25. 33. 59. προβάλλειν: ὥστε. B. εἰς μεσιτείαν προτείνειν. Gr. προφέρειν. Gu.
- 3.1038 826. πρὸς σαῖσι πλευραῖς: οὐ μαστροπώδεις οἱ λόγοι, ἀλλ' ἀφαιρεθεῖσα τὸν τὴν τύχης ὄγκον εἰς πᾶν ὅτιοῦν καταβαίνει, καθομιλοῦσα τοῖς καιροῖς, καὶ λέγουσα ταῦτα δι' ὧν ἔμελλε θηρᾶσθαι βοήθειαν. B. M. Gr. Fl. 25. 33. 59.
- 3.1039 826. κοιμίζεται: εὐνάζεται. Gu. πᾶς κοιμώμενος καὶ κοιμίζεται, οὐ μὴν πᾶς ὁ κοιμιζόμενος καὶ κοιμᾶται. Gr.
- 3.1040 827. Φοιβάς: ἡ μαντική. Gr. ἡ μάντις, ἀπὸ τοῦ Φοῖβος ὁ Ἀπόλλων. Fl. 10. 25. Κασάνδραν: ἡ Κασάνδρα πρῶν Ἀλεξάνδρα ἐκαλεῖτο, ὡς καὶ Λυκόφρων φησὶν, ἐκλήθη δὲ Κασάνδρα παρὰ τῶν Τρώων διὰ τὸ κάσιν καὶ ἀδελφὸν ἀνδρεῖον ἔχειν τὸν Ἑκτορα. Gu.
- 3.1041 828. ποῦ: τοπικόν, ποῦ εὗρες τὸν δεῖνα; καὶ αἰτίαν δηλοῦν, ποῦ ἐστὶ τόδε δίκαιον, ἀντὶ τοῦ ἐν τίνι πράγματι ἐστὶ δίκαιον· καὶ ποῦ ἀντὶ τοῦ ἐν τίνι, ὡς ἐνταῦθα. Gr. τὰς φίλας εὐφρόνας: τὴν διὰ τῆς νυκτὸς γινομένην εὐφροσύνην (Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.), ἢ τὰς ἐνηδόνους νύκτας. Gr. εὐφροσύνη δὲ ἡ νύξ λέγεται. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τὰς νυκτερινὰς προσφιλεῖς συνουσίας. Fl. 59. τὰς εὐφραντικὰς νύκτας διὰ τὸ ἐν αὐταῖς καλῶς φρονεῖν καὶ σκέπτεσθαι. Fl. 10. 21. 25.
- 3.1042 829. ἀσπασμάτων: φιλημάτων. Gr.
- 3.1043 830. χάριν: ἀντίχαριν. Gr. ἀνταμοιβήν, ἀντάλλαγμα. Gu. εὐεργεσίαν δώσει. Fl. 17. κείνης δ' ἐγώ: τίνα δὲ χάριν ἔξω καὶ λάβω ἐγὼ ἐκείνης, εἰ μὴ νῦν βοηθήσεις μοι. Gu. ἐπ' ἐκείνης δὲ ἐγώ. B. M.
- 3.1044 831. σκότου: τῆς νυκτός. Gu. νυκτέρων: νυκτερινῶν. M.
- 3.1045 832. φίλτρων: φίλτρον ἢ ἀγάπη, ὡς ἐνταῦθα. καὶ τὸ εἰς φιλίαν ἐνοῦν, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ “πᾶ μοι τὰ φίλτρα τ' οὕτω λέγεται καὶ λύτρον ἢ ἐλευθερία, καὶ λύτρον ὃ δίδωσί τις ἐλευθερῶν τινά. Gr. μεγίστη: πολλαὶ γὰρ δωρεαὶ γίνονται πρὸς τὸ μέρος τῆς γυναικὸς, ὅτε ὁ ἀνὴρ εἰς συνουσίαν αὐτῆς ἔλθῃ καὶ εἰς γυναῖκα ἄξῃ. Fl. 59. χάρις: ἀπ' ἀλλήλων δηλονότι. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76. Gr.
- 3.1046 833. ἄκουε δὴ νυν: λοιπόν. Fl. 56. τὸν θανόντα: τὸν θανόντα τοῦτον, ὃν βλέπω, δράσας καλῶς, ἡγουν ἐκδικήσας, γυναικαδελφόν σου ὄντα καλῶς ποίησον. Fl. 59.
- 3.1047 834. κηδεστήν: το χ ὅτι ἀντὶ γαμβροῦ κηδεστήν εἶπεν· ἀδελφὸς γὰρ ἦν τῆς Κασάνδρας. B. ἀγχίστην. Fl. 59. γυναικάδελφον. B. rec. Gr. κηδεστὰς νῦν λέγομεν τοὺς πενθεροὺς, οἱ παλαιοὶ δὲ ἀπλῶς ἅπαντας τοὺς ἐξ ἐπιγαμβρίας συγγενεῖς. Gr. γαμβρόν. Fl. 10. κηδεστὴς μὴ μόνον ὁ πενθερὸς λέγεται, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐκ συμπενθερίας συγγενεῖς, ἡγουν οἱ ἀγχιστεῖς. κηδεσταὶ λέγονται κοινῶ ὀνόματι πάντες οἱ ἐξ ἀγχιστείας. Fl. 59.
- 3.1048 835. δράσεις: καλῶς. B. Gr. ἐνός μοι: ὁ λόγος ἐμοῦ ἐνὸς ἔτι ἐνδεῆς. Gr. πράγματος ὑπάρχει. Gu. ἐνδεῆς: ἐλλείπη. Gu. ἔτι: ἀκμήν. Gu. ἐνός πράγματος ἀκμήν ἐστερημένος ὑπάρχει ὁ λόγος μου. Fl. 59.
- 3.1049 836. τὸ εἰ ἀντὶ τοῦ εἶδε. B.
- 3.1050 837. ποδῶν βάσει: γρ. καὶ βαδίσματι. B.
- 3.1051 838. Δαιδάλου τέχναισι: περὶ τῶν Δαιδάλου ἔργων ὅτι ἐκινεῖτο καὶ προίει φωνὴν αὐτός τε ὁ Εὐριπίδης ἐν Εὐρυσθεῖ λέγει, οὐκ ἔστιν, ὧ γεραιέ, μὴ δείσης τάδε· τὰ Δαιδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ βλέπειν τ' ἀγάλαθ' ὁδ' ἀνὴρ κείνος σοφός. 3. Θεοκρίτῳ] 2, 1. νεῖτο καὶ προίει φωνὴν αὐτὸς ὁ Εὐριπίδης ib. μοι] δὲ codex Cantabr. —γηραιέ—κινεῖσθαι δοκεῖ:— 12. ἀντὶ τοῦ γαμβροῦ κηδεστήν εἶπεν 26. ὁ om. B.I. est etiam in M. 28. δοκεῖ] δέκει Valckenarius. 25. περὶ τῶν

Δαιδάλου ἔργων] Ex 29. βλέπειν Grotius pro βλέπει, hoc scholio haec sunt excerpta in quod est etiam ap. Tzetzam Hist. Gu. τὸν δαίδαλόν φασι ποιεῖν εἴδωλα 1, 518. καὶ μετὰ τὸ πληροῦν αὐτὰ ποιεῖν ταῦτα ib. ὦδ'] ὅδ' B. κινεῖσθαι καὶ φθέγγεσθαι. ὅτι δὲ ἐκί- καὶ Κρατῖνος ἐν Θράτταις “Πανὶ κακὸν δεῦρο μαστεύων τινὰ ποτὲ χαλκοῦν ἢ ξύλινον καὶ χρύσειον προσῆν, οὐδαμῶς ξύλινος ἐκεῖνος, ἀλλὰ χαλκοῦς ὦν ἀπέδρα. πότερον Δαιδάλειος ἦν, ἢ τίς ἐξέκλεψεν αὐτόν;” καὶ Πλάτων A. οὗτος, τίς εἶ; λέγε ταχύ τί σιγᾷς; οὐκ ἔρεῖς: B. Ἐομῆς ἔγωγε Δαιδάλου φωνὴν ἔχων ξύλινος βαδίζων αὐτόματος ἐλήλυθα.—B. M.I.

3.1052 Δαιδάλου τέχνησι: ἀγαματοποιὸς ὁ Δαίδαλος, ποιῶν ἀγάλματα. οὕτω κάλλιστα ὡς ἱστορηθῆναι περὶ τούτων τοῖς ποιηταῖς ὅτι φωνὴν ἠφίεσαν καὶ ἐκινούντο. οὗτος δὲ ὁ Δαίδαλος καὶ πτερὰ, ὅτε ἐβούλετο, περιετίθει ἑαυτῷ καὶ ἵπτατο. ἐπεὶ καὶ τὸν υἱὸν Ἴκαρον, ἐκ κηροῦ πτερὰ πλασάμενος καὶ περιθεὶς αὐτῷ, ἐποίησεν ἐναέριον κομισθῆναι. διαλυθέντος δὲ τοῦ κηροῦ πέπτωκεν εἰς τὸ νῦν ἀπ’ αὐτοῦ καλούμενον Ἰκάριον πέλαγος. φασὶ γὰρ ἀμυνόμενον τὸν Ἥλιον Δαίδαλον, ὡς πεποιηκότα τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Πασιφάην, ἐρασθεῖσαν ταύρου, μιγῆναι αὐτῷ, ἐπεὶ τότε πετόμενον εἶδε τὸν υἱὸν αὐτοῦ κάρων, ἐκ κηροῦ πτεροῖς χρώμενον, σφοδρῶς ἐμπεσεῖν τοῖς πτεροῖς, καὶ διαλυθῆναι ταῦτα παρασκευάσαι, καὶ τὸν ἐν τούτοις κουφίζόμενον Ἴκαρον κατενεχθέντα πεπνίχθαι. Gu. 1. Δαιδάλου: ὃς καὶ τὰ εἴδωλα ἐποίει καὶ κινεῖσθαι καὶ λαλεῖν. Fl. 10. ὁ Δαίδαλος ἀνὴρ ἦν ἀγαματοποιός: ἐποίει δὲ ἀγάλματα ξύλινα, καὶ ἐκινούντο καὶ ἐλάλουν. Fl. 33. πῶς δὲ μέλλει γίνεσθαι τοῦτο. Gu. τὸν Δαί- 1. Κρατῖνος] Cratini fragmentum datio est, tentata ab Dobraeo ad ex quattuor versuum, metro Eu. Aristoph. Nub. 518. hunc in mo- polideo scriptorum reliquiis com- dum, positum est, quorum incerta emen- Πσνὶ κάδον δεῦρο βάστασόν τινα. β. πότερα χαλκοῦν ἢ ξύλινον; α. καὶ χρυσοῦν, ἐὰν προσῇ. β. οὐδαμῶς, ξόλινος δ’ ἐκεῖνός σοι, χαλκοῦς μοί ποτ’ ἦν, ἀλλὰ χαλκοῦς ὦν ἀπέδρα. α. πότερα Δαιδάλειος ἦν, ἢ τίς ἐξέκλεψεν αὐτόν; ib. μαστεύων M. μαστάων B.I. in hoc versu anapaestus post tribra- 2. προσῆν] πρὸς ἦν M. chum positus, quod perraro factum. 3. ἀπέδρα] ἀπέδραι B 7. αὐτόματος] αὐτομάτως B.I. ib. ἐξέκλεψεν B. M. ἔκλεψεν I. 10. οὗτος δὲ] δὲ om. I. 4. Πλάτων] In hoc fragmento 11. ἑαυτῷ καὶ ἵπτατο om. I. personarum notas A. et B. addidi. 13. ἀπ’ αὐτοῦ κ.] κ. ἀπ’ αὐτοῦ I. Prima verba οὗτος τίς εἶ; λέγε ταχύ. 16. ταύρου] τοῦ ταύρου I. τί σιγᾷς om. M. Notandus autem ib. υἱὸν αὐτοῦ] αὐτοῦ υἱὸν I. δαλον λέγουσι μεταμείβειν ἑαυτὸν εἰς ποικίλα εἶδη καὶ μορφάς, καὶ ἀγάλματα ποιεῖν βαδίζοντα. ἔστι δὲ μῦθος, λέγεται δὲ οὕτως διὰ τὸ ποικίλας ὑπὲρ πάντας καὶ παρηλλαγμένας μορφάς προσφέρειν τοῖς ἀγάλμασι, καὶ διὰ τὸ διαλελυμένους τοὺς πόδας τῶν ἀγαλμάτων ποιοῦντα, τῶν ἄλλων συνημμένους ποιούντων. Gr.

3.1053 839. ὡς πάνθ’ ὁμαρτῇ: ἵνα μου πάντα τὰ μέλη φωνὴν ἀφιέντα κατὰ ταυτὸν ἰκετεύσῃ σε. B. Fl. 10. 33.

3.1054 840. ἐπισκῆπτοντα: μεθ’ ἰκεσίας ἐπάγοντα. Gr. ἐπιφέροντα, προβαλλόμενα. Gu. ἐπισκῆπτει κεραυνός: καὶ ἐπισκῆπτει ἀντὶ τοῦ μεθ’ ἰκεσίας λέγει· καὶ ἐπισκῆπτει ἀντὶ τοῦ μετὰ θειασμοῦ ὑποτίθησι. Gr.

3.1055 842. χεῖρα τιμωρόν: βοηθόν. M. Gr. βοήθειαν. Gu.

3.1056 843. —845. εἰ καὶ μηδὲν ἔστιν: εἰ καὶ μηδὲν ἔστιν ἢ ἰκετεύουσά σε, ὡς αἰχμάλωτος καὶ δούλη. ἀλλ’ οὖν δι’ αὐτὸ τὸ δίκαιον τιμώρησαι τὸν Πολυμήστορα. τοῦτο γάρ ἔστιν ἀνδρός ἀγαθοῦ, τὸ τοὺς κακοὺς ἐννόμως τιμωρεῖσθαι. B. εἰ καὶ μηδὲν ὑπάρχοι ἢ γραῦς, ἢ ἰκετεύουσά σε, ἤγουν ἐγὼ δούλη οὖσα καὶ αἰχμάλωτος, ἀλλ’ ὅμως βοήθησον αὐτὸ τὸ δίκαιον. ἀγαθοῦ γὰρ ἀνδρός τὸ ὑπουργεῖν καὶ τὸ ὑπηρετεῖν τῇ δίκῃ, ἤγουν τὸ πράττειν τὰ δίκαιασωματοποιεῖ τὴν δίκην, ὡς θεόν — καὶ τὸ πράττειν κακῶς πάντοτε τοὺς κακοὺς καὶ μὴ ἐλεεῖν. Fl. 59. ἢ ἰκετεύουσά σε, ἀντὶ

τοῦ, μὴ ὡς αἰχμάλωτον καὶ δούλην παρίδης. M. Fl. 10. 33. 59. ἀλλ' ὅμως· ἀλλ' ὅμως δεῖ αὐτὴν παρὰ σοῦ ἐλεηθῆναι. Gr. παράσχε διὰ τὸ δίκαιον. Gu.

3.1057

846.—849. δεινὸν γε θνητοῖς· ἐπειδὴ τὴν Ἑκάβην ὁ χορὸς εἶδε δεομένην τοῦ Ἀγαμέμνονος βοηθῆσαι αὐτῇ, ἐχθροῦ ὄντος, ὡς τὴν πόλιν ταύτης πορθήσαντος, λέγει δεινοπαθῶν· δεινὸν ἐστὶν ὅτι συμπίπτει καὶ συμπίπτει πάντα τοῖς θνητοῖς, καὶ οὔτε ὁ φίλος ἀεὶ φίλος, οὔτε ὁ ἐχθρὸς ἀεὶ ἐχθρὸς. ἀλλ' ὁ μὲν φίλος ἔστιν ὅτε ἐχθρὸς γίνεται, ὁ δὲ ἐχθρὸς φίλος, καὶ οἱ νόμοι κελεύοντες τὸν μὲν φίλον ἀεὶ φίλον ἡγεῖσθαι, τὸν δὲ ἐχθρὸν ἀεὶ ἐχθρὸν, λέγουσι κεχωρισμένως τὰς ἀνάγκας τιθέντες διὰ τούτων τοὺς φίλους ἐχθροὺς, καὶ τὸ ἀνάπαλιν. 6. πάντα post μέλη Fl. 10. 33. 21. μὴ ὡς—παρίδης] ὡς— οὐ παρί- 7. κατὰ ταυτὸν om. Fl. 10. 33. δης M. 20. θεάν] θεός Fl. 59. 25. ἐπειδὴ] ἐπεὶ I. οἷον ἐάν τις ἀνάγκη συμβῇ, ὥσπερ καὶ νῦν, ὁ μὲν φίλος ἐχθρὸς, ὁ δὲ ἐχθρὸς φίλος καθίσταται. οὕτω τοῦτο νοεῖται. οἱ δὲ ἐναλλάσσοντες τὰς λέξεις καὶ τὰς ἀνάγκας ἀντὶ τοῦ ἀνάγκαι, καὶ τὸ νόμοι ἀντὶ τοῦ νόμους, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως λέγοντες, οὐ καλῶς λέγουσι. Gu. I. δεινὸν γε θνητοῖς· μεταλλακτέον τὰς πτώσεις. ἔστι γὰρ, καὶ αἱ ἀνάγκαι τοὺς νόμους διώρισαν. ὁ δὲ νοῦς δεινὸν ὅτι πάντα συνέρχεται τὰ κακὰ κατὰ ταυτὸν τοῖς ἀνθρώποις καὶ αἱ ἀνάγκαι τὰ νενομισμένα τοῖς ἀνθρώποις μετήλλαξαν. ἐδέδοκτο γὰρ πολέμιον εἶναι τῇ Ἑκάβῃ τὸν Ἀγαμέμνονα, ἀλλ' ἡ ἀνάγκη τὸν νενομισμένον τῇ Ἑκάβῃ μετήλλαξεν. Ἄλλως. ἐναντίως εἶπεν· ἔδει γὰρ, καὶ τοὺς νόμους αἱ ἀνάγκαι διορίζουσιν, αὗται γὰρ καὶ νόμων ἐπικρατέστεραι, οὐ τὸ ἐναντίον, διότι οἱ νόμοι τὰ ἐκούσια τιμωροῦνται, οὐχὶ τὰ ἐξ ἀνάγκης δρώμενα, ὡς καὶ νῦν ἡ γραῦς ἐξ ἀνάγκης φίλον ποιεῖται τὸν πολέμιον. B.M.I. ὁ δὲ Δίδυμος οὕτως μᾶλλον ὥφειλεν εἰπεῖν ὅτι τοὺς νόμους αἱ ἀνάγκαι διορίζουσιν· αἱ γὰρ ἀνάγκαι καὶ τῶν νόμων ἐπικρατέστεραι, οὐχ οἱ νόμοι τῶν ἀναγκῶν. καὶ νῦν οὖν τὸ ἐναντίον εἶπεν. M. Fl. 21. Καὶ ἄλλως, αἱ ἀνάγκαι οὐκ ἀκολουθῶς τοῖς νόμοις πράττουσιν. M. Fl. 59.

3.1058

δεινὸν γε· θαυμαστὸν πρᾶγμα ὑπάρχει, ὡς τὰ πάντα τὰ τε καλὰ καὶ τὰ κακὰ συνέρχονται τοῖς βροτοῖς, καὶ τὰς ἀνάγκας, ἡγουν τὴν εἰμαρμένην αὐτὴν, διέταξαν οἱ νόμοι, — ὅπου γὰρ εἰμαρμένον, ἐκεῖ νόμος οὐκ ἔστι — φίλους τιθέντες τοὺς πολεμιοτάτους, καὶ ἀνάπαλιν τοὺς φίλους ἐχθροὺς. ὁ γὰρ Ἀγαμέμνων πρὸ τῆς τοιαύτης δυστυχίας τῆς Ἑκάβης, ἡγουν τοῦ φόνου τοῦ Πολυδώρου, ἐχθρὸς ἦν αὐτῇ, Ἑκάβῃ, ὡς αἰχμαλωτίσας αὐτήν· νῦν δὲ, καταλαβὼν ταύτην 2. οὕτω τοῦτο νοεῖται] Haec in Gu. 10. Ἄλλως] καὶ ἄλλως M. legi nequeunt. 11. αἱ om. M.I. ib. ἐναλλάσσοντες] ἀλλάσσοντες I. ib. αὗται γὰρ] γὰρ om. B.I. 4. οὐ καλῶς λέγουσι Gu. literis 12. οἱ νόμοι om. I. Legitur non prope evanidis. ἀμαθεῖς I. solum in B., sed etiam in Fl. 10. 5. δεινὸν] ἄλλως praeifixum in I. vide infra. In B. M. lemma καὶ τὰς ἀνάγκας οἱ 13. ἡ γραῦς— ποιεῖται] ἡμᾶς—ποιεῖσθαι. I. νόμοι. 7. κατὰ ταυτὸν] καταυτὸν M. 14. οὕτως Cobetus. οὐ M. et Fl. ib. αἱ om. M. 21. ib. τὰ ν. τοῖς ἄ. M.I. τοῖς ἄ. τὰ ν. B. 15. αἱ γὰρ] καὶ γὰρ Fl. 21. 8. γὰρ] γοῦν M. 17. καὶ ἄλλως. αἱ ἀνάγκαι] ὥφειεν 9. ἡ ἀνάγκη] ἡ om. M. εἶναι, αἱ ἀνάγκαι Fl. 59. ἕτερον δεινὸν, καὶ εἰς βοήθειαν Ἀγαμέμνονα χρήζουσα, φαίνεται φίλος ταύτης ὁ πρῶην ἐχθρὸς, ὁ δὲ Πολυμήστωρ, ὁ πρῶην φίλος, μετὰ τὴν τοῦ Πλυδώρου σφαγὴν ἐχθρὸς ἐγένετο τῇ Ἑκάβῃ ὁ πρῶην αὐτῇ φίλος. διὸ καὶ τὰ καλὰ καὶ τὰ κακὰ συνέρχονται τοῖς ἀνθρώποις. Fl. 59. ἀντίπτωσις. καὶ αἱ ἀνάγκαι τοὺς νόμους διεμέρισαν, διορίζουσι, τάσσουσι, διέταξαν. Fl. 10. 17. 33. 56. 59. 76. οἱ νόμοι τὰ ἐκούσια τιμωροῦνται, οὐ τὰ ἐξ ἀνάγκης δρώμενα, ὡς καὶ νῦν ἐξ ἀνάγκης φίλιον ποιεῖται τὸν πολέμιον· ἐπικρατέστεραι γὰρ τοῦ νόμου αἱ ἀνάγκαι. Fl. 10. οὐκ ἔστι τι, ὅπερ οὐκ εὐμαρῶς ἔρχεται τῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων. καὶ ἡ ἀνάγκη γὰρ αὐτῇ, ἡ συνδέονται φίλοι ἢ συγγενεῖς, καταλύεται καὶ τρέπεται τοῖς νόμοις, καὶ ἡγούμεθα τὸν παρανομοῦντα φίλον πολέμιον, τὸν δὲ μὴ παρανομοῦντα καὶ ἀδικούμενον φίλον, εἰ καὶ πολέμιός ἐστι. τοῦτο λέγει ὁ χορὸς προκαταλαμβάνων τὸν τοῦ Ἀγαμέμνονος λόγον, καὶ ἀποφαινόμενος ὡς λίαν δίκαιος ὄντος τοῦ πράγματος βοηθηθῆναι τὴν Ἑκάβην. Gr.

- 3.1059 δεινόν: χαλεπὸν καὶ ἄδικόν ἐστι λίαν τὸ μὴ πάσχειν τοὺς κακοὺς κακῶς καὶ τοὺς ἀγαθοὺς καλῶς. Fl. 33. μέγα πρᾶγμα ὑπάρχει. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. φοβερὸν, δυσνόητον, θαυμαστόν. Fl. 33. ἅπαντα: κακά. Fl. 10. ἃ βούλονται τε καὶ οὐ βούλονται, καλὰ, κακά. Gu. συμπίπτει: συμβαίνει. Gr. συμπίπτει. Gu.
- 3.1060 847. τὰς ἀνάγκας: αἱ ἀνάγκαι τοὺς νόμους μετήλλαξαν. B. τὰς ἀλύτους διαθέσεις. Gr. ἐν ταῖς ἀνάγκαις. διὰ τῶν ἀναγκῶν. Gu. διώρισαν: διετύπωσαν, ἀφορίζουσιν. B.M.I. οἷον αἱ ἀνάγκαι οὐκ ἀκολουθῶς τοῖς νόμοις πράττουσιν· ὅθεν αἱ ἀνάγκαι τῶν νόμων ἐπικρατέστεραί εἰσιν, οὐχ οἱ νόμοι τῶν ἀναγκῶν. B.I. ἀντὶ τοῦ διέστησαν. διορίζομαι τὸ διαβεβαιοῦμαι, τὸ διαμερίζω, ὡς ἐνταῦθα. Gr. ἐχώρισαν τῶν ἄλλων ὧν διακελεύονται, μετήλλαξαν. Gu. ὀρίζω τὸ προστάσσω, καὶ ὀρίζομαι κατὰ φιλοσόφους τὸ ὀρισμὸν λέγω, οἷον τὸν ἄνθρωπον ζῶον λογικόν, καὶ τὰ ἐξῆς. ἐξορίζω τὸ εἰς ἐξορίαν πέμπω. διορίζω τὸ διῴστω καὶ διαστέλλω, ὡς ἐνταῦθα διορίζομαι τὸ προστάσσω καὶ διαβεβαιοῦμαι. ἀφορίζω τὸ μακρὰν πέμπω καὶ τὸ ἐκλέγομαι, καὶ τὸ ἀφορισμοὺς γράφω. Gr.
- 3.1061 848. τοὺς γε πολεμιωτάτους: ἦγουν τοὺς πρὶν ἐχθρούς. Gr. διὰ τὸν Ἀγαμέμνονα. Fl. 59.
- 3.1062 849. ἐχθρούς: Πολυμήστορα. Fl. 10. πρὶν: δεδοκμημένους. Fl. 10. εὐμενεῖς: ἦγουν τοὺς φίλους. Fl. 17. 56. διὰ τὸν Πολυμήστορα. Fl. 59.
- 3.1063 850. ἐγὼ σε καὶ σὸν παῖδα: ἐγὼ σε καὶ τὸν παῖδά σου καὶ τὰς δυστυχίας καὶ τὴν ἱκεσίαν χεῖρα ἐλεῶ. B.M.I. καὶ θέλω, φησὶν, ἔνεκα τῶν θεῶν καὶ τοῦ δικαίου ταύτην σοι δοῦναι τὴν χάριν, τὸ τιμωρήσασθαι δηλαδὴ τὸν ἄδικον ξένον, εἴ πως δυνατόν γένοιτο, ὥστε καὶ σοὶ καλῶς γενέσθαι, καὶ τοῖς Ἑλλήσι μὴ δόξω διὰ Κασσάνδραν τιμωρεῖσθαι τὸν Πολυμήστορα. B.I.
- 3.1064 τύχας: δυστυχίας. B. Gr. Fl. 33.
- 3.1065 851. δι' οἴκτου: ἦγουν θέλω ἐλεῆσαί σε καὶ ἔχω κατ' οἴκτον. Fl. 59. ἦγουν ἐλεῶ. Gr.
- 3.1066 152. καὶ βούλομαι: βούλομαι ἔνεκα τῶν θεῶν, καὶ ἔνεκα τοῦ δικαίου, δοῦναί σοι τὸν ἀνόσιον τήνδε τὴν δίκην. I. καὶ θέλω παρασχεῖν σοι τήνδε τὴν χάριν, ἦγουν τοῦ ἐκδικῆσαί σε, ἔνεκα τῶν θεῶν καὶ ἔνεκα τοῦ δικαίου αὐτοῦ εἰς τὸν ἀνόσιον ξένον, ἦγουν εἰς τὸν φόνον, ὃν ἔπραξεν ὁ Πολυμήστωρ, ἵνα φανείην, ὥστε ἔχειν καλῶς ἔν σοι, ἦγουν βοηθησαί σοι, καὶ ἵνα μὴ δόξω ἐν τῷ στρατῷ, ὅτι χάριν τῆς Κασσάνδρας ἐπιβουλεύω τῷ Πολυμήστορι τοῦ φονεῦσαι αὐτόν. Fl. 59.
- 3.1067 854. εἴ πως: καὶ θέλω, ὅπως, ἵνα. Fl. 59. φανερόν μὲν ὃν τὸ πρᾶγμα, τίθεται ἀδιστακτικῶς τὸ ὅπως ἢ τὸ ἔνεκα, ἐλθὲ, ἵνα ποιήσωμαι τόδε· τὸ δὲ ἔχον δισταγμὸν, εἴτε μέλλον γενήσεσθαι, εἴτε καὶ μὴ, τίθεται εἴ πως. Fl. 59. σκοπῶ, διανοοῦμαι, τίνι τρόπῳ. Gr. κατὰ τίναν τρόπον. Gu. φανείη: τὸ πρᾶγμα. Gr. δειχθεῖν τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ βοηθησαί σοι. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. εἴ πως φανείη σοι τοιαύτη συμμαχία, ὥστε καὶ σοὶ καλῶς γενέσθαι, καὶ τοῖς Ἑλλήσι μὴ δόξαι διὰ Κασσάνδραν τοῦτον τιμωρεῖσθαι. M. 4. ἐγὼ σε— δυστυχίας (nisi quod in B. cum lemmate εἴ πως φανείη. M. τὴν δυστυχίαν) B. M. ἐγὼ σε καὶ 8. Κασσάνδραν] κασάνδραν I. τὸν σὸν παῖδα: καὶ τὴν δυστυχίαν σου I 13. βούλομαι] ἄλλως praefixum in 5. τὴν ἱκεσίαν] In Gu. gl. πα- I. In M. est, καὶ βούλομαι θεῶν θ' ρακλητικὴν. οὐνεκα: τὸ ἐξῆς, καὶ βούλομαι θεῶν οὐ- ib. θέλο] θέλων I. νεκα καὶ τοῦ δικαίου ἀνόσιον ξένον τήνδε 6. τῶν θ. καὶ τοῦ δ.] τοῦ. δ καὶ σοι δοῦναι δίκην:— 27. τοιαύτη om. M. 7. εἴ πως] Novi scholii initium 28. τοῦτον om. M. Fl. 10. 21. 33. ἔχειν: διακεῖσθαι. Fl. 6. 9. 17. 21. 50. 59. 76. Gr.
- 3.1068 855. μὴ δόξαιμι: δεόν δόξαι εἰπεῖν, πρὸς τὸ σοὶ τ' ἔχειν— ὁ γὰρ τε σύνδεσμος τοῦτο ἀπῆται — δόξαιμι εἶπε πρὸς τὸ φανείην. ζητῶν δὲ πανταχοῦ ταύτην εὐρήσεις τὴν σύνταξιν. I. δόξαιμι: νομισθεῖν. Fl. 6. 9. 17. 21. 50. 59. 76. Gr.
- 3.1069

856. βουλευῶσαι: μελετῆσαι. Gr. τὸ ἐπιβουλεύω καὶ συμβουλεύω οἱ Ἀττικοὶ χωρὶς τῶν προθέσεων γράφουσι, βουλεύω λέγοντες μόνον, ὡς καὶ τὴν τροφήν ἀντὶ τοῦ ἀνατροφῆν. Fl. 59.
- 3.1070 857. ἔστιν γὰρ ἡ ταραγμός: ἀντὶ τοῦ τετάραγμα καὶ πεφόβημα. B. λείπει τὸ τίς, ἴν' ἢ, ἔστι γάρ τι, φησὶ, καθ' ὃ τετάραγμα. ποῖον τοῦτο; τὸν ἄνδρα τοῦτον φίλιον ἡγεῖται στρατός B. M. Gu. I. Ἄλλως. ἔμελλεν εἰπεῖν ὅτι ἔστι φίλος τοῖς Ἑλλησιν· εἶτα ἀντὶ τοῦ τετάραγμα μεταλογιζόμενος φησι, ταραγμός ἐμπέπτωκέ μοι, ἐννοήσας ὅτι φίλος ἐστὶ τῷ στρατεύματι ὁ Πολυμήστορ. B.I. τοιοῦτό ἐστιν ὁ ταραγμὸν ἐμποιεῖ τῷ Ἀγαμέμνονι. Gr. ἔστι γὰρ μερίς, ἐφ' ἣ, ὅπου. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gr. ἔν τινι. Fl. 33. ταραγμός: δειλία. Fl. 56. Gu. ἐμπέπτωκε: ἐπῆλθε. Fl. 56. ἔπεσεν. Fl. 33. ὑπερβατὸν μέχρι καὶ τοῦ διαβληθήσομαι. Gu.
- 3.1071 858. τοῦτον: τὸν Πολυμήστορα. Gr. φίλον: προσφιλή. Fl. 6. 9. 17. 21. 50. 59. 76. Gr. τὸ φιλεῖν καὶ ὁ φίλος διαφορεῖται παρὰ τοῖς ποιηταῖς· ἔστι γὰρ καὶ μακρὸν καὶ βραχὺ τὸ φίλος. Fl. 21.
- 3.1072 859. τὸν κατθανόντα: τὸν Πολύδωρον. Gr. Florr. εἰ δέ σοι φίλος: εἰ δέ φίλος ὑπάρχει σοι ὁ Πολύδωρος, χωρὶς ὑπάρχει τῷ στρατῷ τοῦτο. μόνη συ ἔχεις αὐτὸν φίλον, στρατὸς δέ οὐ. μᾶλλον τὸν Πολύμηστορα ἔχει τὸ κοινὸν φίλον. Fl. 59. τὸ εἰ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ πολλάκις. Fl. 17. εἰ δέ σοι φίλος Πολύδωρος, τοῦτο οὐ κοινὸν τῷ στρατῷ, ὡς συμπονῆσαί σοι. Fl. 25.
- 3.1073 860. ὁδ': ὁ υἱός σου. Fl. 10. δηλονότι ὁ Πολύδωρος. M. ὁ κατθανών. Gu. χωρὶς τοῦτο: κατ' ἰδίαν σοὶ μόνη τοῦτο. Gr. ἰδίως, κεχωρισμένως ὑπάρχει, ἡγουν ἴδιον ὑπάρχει σοι τὸ ἀγαπᾶν 11. λείπει τὸ τί] τὸ τί ἐλλείπει I. 14. ἀντὶ τοῦ τετάραγμα hoc loco ib. γάρ τι] γάρ τι πρᾶγμα Gu. M., post ἐμπέπτωκέ μοι ceteri. ib. φησὶ om. M. Gu. ib. μεταλογιζόμενος M. μεταλογι- 12. τοῦτο] το M. σάμενος ceteri. ib. φίλιον] φίλον B. Gu. I. ib. ταραγμός] ὅτι ταραγμός I. τὸν υἱόν σου, καὶ οὐ συντείνει πρὸς τὸν στρατὸν ἢ πρὸς τοῦτόν σοι φιλία. Gu. χωρὶ ἀντὶ τοῦ ἄνευ, χωρὶς ἀντὶ τοῦ μακράν. Fl. 21. κοινόν: δηλονότι εἰ ἐστὶ φίλος σοι, οὐκ ἐστὶ τῷ στρατῷ τῷ Ἑλληνικῷ. Fl. 21. εἵποιεν οἱ Ἕλληνες ἐμοί· εἰ δέ σοι φίλος Πολύδωρος. τοῦτο οὐ κοινὸν τῷ στρατῷ. καὶ ἄλλως ἀπὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος τῇ. Ἐκάβη· εἵ σοι φίλος, ὡς υἱός, ὁ Πολύδωρος, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τῷ στρατῷ, ὡς συμπονῆσαί σοι. Καὶ ἄλλως. εἰ δέ ὁδε καὶ οὗτός ἐστι σοι φίλος. ἡγουν εἰ καὶ ἐγὼ φίλος σου εἰμὶ, ἀλλ' οὐ κοινὸν τοῦτο καὶ τῷ στρατῷ, ὡς εἶναι κάκεινους φίλους σου. Gr.
- 3.1074 861. φρόντιζε: γίνωσκε. Gr. σκόπει. Florr. Gu. σὺ δέ, ὦ Ἐκάβη, φρόντιζε, ὡς ἔχεις με ταχὺ θέλοντα βοηθῆσαί σοι, βραδὺν δέ, εἵπερ χάριν Κασάνδρας διαβληθήσομαι. Fl. 25. πρὸς ταῦτα σκόπει ὡς ὅτι θέλοντα μὲν καὶ βουλόμενον καὶ ὀρεγόμενον ἔχεις ἐμὲ εἰς τὸ βοηθῆσαί σοι, καὶ ταχὺν αὐθις εἰς τὸ προσαρκέσαι σοι. εἰ δέ διαβληθήσομαι καὶ κατηγορήθησομαι ἐν τοῖς Ἀχαιοῖς, ὅτι τὸν υἱόν σου βοηθῶ, ἔχεις με βραδὺν εἰς βοήθειαν. Fl. 59.
- 3.1075 862. συμπονῆσαι: συγκοπιάσαι. Gr. προσαρκέσαι: βοηθῆσαι. M. εἰς τὸ ἐπαρκέσαι ἡγουν εἰς τὸ βοηθῆσαι. Gr. Florr.
- 3.1076 863. βραδύν: ἀκίνητον. M. ἀργὸν, ἀκίνητον, τουτέστιν οὐ βοηθοῦντά σοι, ἔχεις. Gu. διαβληθήσομαι: προδοθήσομαι. Gr. καταγνωσθήσομαι, εἰ μέλλω κατηγορηθῆναι, χάριν Κασάνδρας βοηθεῖν σοι. Gu. διαβάλλω τὸ ψευδῇ κατηγορῶ, ὅθεν καὶ διαβολεύς καὶ διάβολος· καὶ διαβάλλω τὸ ἀπλῶς κατηγορῶ, ὡς τὸ διαβάλλουσι τὸν ἅγιον τὸν τῶν Χριστιανῶν πρεσβεύοντα. Gr.
- 3.1077 864.—867. φεῦ, οὐκ ἔστι θνητῶν: ταῦτά φησιν, ἐπειδὴ ἐν ἐξουσίᾳ ἔν ὁ Ἀγαμέμνων οὐ δύναται αὐτῇ χάριν παρασχεῖν, ὑφορώμενος τοὺς Ἕλληνας. B.M.I. φεῦ, οὐκ ἔστι: οὐκ ἔστιν ὅστις ἀπὸ τῶν θνητῶν ἐστὶν ἐλεύθερος, ἀντὶ τοῦ ὅστις οὐκ ἔστι δοῦλος· ἡ γὰρ δοῦλός ἐστι χρημάτων | κατὰ κοινού], ἡγουν φιλοχρήματος, ἡ δοῦλος, κατὰ κοινοῦ, τύχης καὶ εὐτυχίας, ἡ τὸ πλῆθος, ἡγουν ὁ δῆμος τῆς πόλεως, ἡ αἱ γραφαὶ τῶν νόμων, ἥτοι αἱ νομικαὶ διατάξεις, κωλύουσιν

αὐτὸν μὴ χρῆσθαι τοῖς νόμοις κατὰ γνώμην καὶ κατὰ θέλησιν. 1. οὐκ ἔστι τις ἀπὸ τῶν θνητῶν ὅστις ὑπάρχει ἀκαταδούλωτος· ἡ χρημάτων γὰρ δοῦλός ἐστιν, ἤγουν ὁ ἐπιθυμῶν χρημάτων 25. ἐπειδὴ om. B. M. 29. κατὰ κοινοῦ delet MartI. δουλοῦται καὶ οὐ πράττει εἴ τι βούλεται, ἀλλ' ὅσον παρὰ τοῦ δεσπότου αὐτὸν προσταχθῇ· καὶ λέγεται ἐκεῖνος δοῦλος χρημάτων· διὰ γὰρ τὰ χρήματα ἐδουλώθη. ἡ τῆς τύχης ἐστὶ δοῦλος, ὡς καὶ ἡ Ἑκάβη, πρότερον δέσποινα οὖσα, ὕστερον ὑπὸ τῆς τύχης ἐγένετο δούλη. καὶ λέγεται τοῦτο δοῦλος τύχης, ὅστις κακοπραγεῖ. ἡ ἐστὶ δοῦλος τοῦ πλήθους, ὡς ὁ βασιλεὺς. καὶ νῦν ὁ Ἀγαμέμνων βασιλεὺς ὢν ὅμως φοβεῖται τὸ πλήθος τὸ βοηθῆσαι τὴν Ἑκάβην καὶ φονεῦσαι τὸν Πολυμήστορα· οὐ γὰρ δύναται βασιλεὺς πράξαι τι, μὴ θέλοντος τοῦ κοινοῦ· ὁ γὰρ τυχῶν ἄνθρωπος ἕνα μόνον φοβεῖται, τὸν βασιλέα, ὁ δὲ βασιλεὺς οὐχ ἕνα μόνον, ἀλλὰ τὸ πλήθος. Fl. 59. ἀστοχήσασα ἡ Ἑκάβη τοῦ ζητουμένου καθόλου γνωματευομένη ποιεῖται τὸν λόγον, ὡς πάντες οἱ ἄνθρωποι δεδούλωνται τισι καὶ οὐκ εἰσὶν ἐλεύθεροι, ὥστε πράττειν τὰ κατὰ βούλησιν. Gr.

3.1078 865. ἡ χρομάτων γὰρ δοῦλός ἐστιν ἡ τύχης· δοῦλος τύχης ἐστὶν ὁ ὑπὸ τύχης ἀναγκαζόμενος δουλεύειν. Ἄλλως. τύχης· εὐτυχίας εὐδαίμονος ἀνδρός· τῇ γὰρ εὐτυχίᾳ τῶν μειζόνων δουλεύομεν. οὕτως τινές. οὐ τῆς θείας οὖν τύχης φησὶν, ἀλλὰ τῆς μερικῆς καὶ ἐν ἀνδράσιν ὁρωμένης. B. M. τῷ ὅχλῳ δὲ τὸ πλεον νέμεις, ἀντὶ τοῦ τὰ κεχαρισμένα τοῖς Ἑλλήσι πράττεις. B. δοῦλος πᾶς ἐστὶν ἐκείνου τοῦ πράγματος οὗ ἥττων ἐστὶ, καὶ πράττει τὰ ἀρέσκοντα ἐκείνῳ. Gr. ἡ τύχης· τύχη λέγεται κυρίως, ὅταν ἄλλο ἐνεργῇ τις, εἴτα ἄλλο συμβῇ. τύχαι γὰρ παρ' Ἑλλήσι καὶ αἱ ταπειναὶ τάξεις τῶν ἀνθρώπων καὶ ὑποτεταγμένα, καὶ αἱ ὑψηλαὶ καὶ ἐπικρατοῦσαι. ἀπὸ τῆς τύχης γὰρ ἐνόμιζον ταῦτα γίνεσθαι τοῖς ἀνθρώποις, οὐκ ἀπὸ εὐβουλίας τε καὶ κακοβουλίας. ἐνταῦθα κατὰ τὸ δεύτερον σημαινόμενον λέγεται, ἤγουν ἡ χρημάτων γὰρ ἐστὶ δοῦλος, ἡ τύχης ἐστὶ δοῦλος, τουτέστιν ὑψηλοτέρας τινός τάξεως καὶ ἐπικρατούσης. διάφέρει 1. παρὰ Matth. pro περί. ib. φησὶν post ὁρωμένης habet B. 14. δοῦλος τύχης -πράττεις] Ex Post ὁρωμένης pergit I. φεῦ, οὐκ ἔστι hoc scholio excerpta sunt quae θνητῶν—Ἑλλήνας;—(ad v. 864.) minus emendate leguntur in Fl. 19. Verba τὰ κεχαρισμένα πράτ- 33. ἡ χρημάτων γάρ· τῆς εὐτυχίας εὐ- τεις τοῖς Ἑλλήσιν habet etiam M. et δαίμονος—οὕτως τίνες. ἡ τῆς θείας γοῦν iterum ad v. 868. οἷον κεχαρισμένα τύχης φησὶ, ἀλλὰ τῆς—ὁρώμεν. δοῦλος πτοῖς Ἑλλήσι. τύχης ἐστὶν ὁ ἀπὸ τύχης ἁ. δ. οἷον τὰ 22. γὰρ om. I. χαρισμένα (sic) πράττεις τοῖς Ἑλλήσιν. ib. τάξεις] πράξεις I. 17. οὖν om. M. 24. ταῦτα] πάντα I. δὲ ἡ τύχη τοῦ αὐτομάτου τῷ τὴν μὲν τύχην εἶναι τοῦτο ὅπερ εἴρηται, τὸ δὲ αὐτόματον, ὅταν γένηται τι μηδενὸς ἄλλου ἐνεργοῦντος. δοῦλος δὲ τύχης ἐστὶν ὁ ἀναγκαζόμενος δουλεύειν τῇ τῶν κρειττόνων εὐτυχίᾳ. Gr. I.

3.1079 866. πλήθος πόλεος· ὁ δῆμος κωλύει τὸ μὴ πράττειν ὃ βούλεται. Fl. 17. 59. 76. σχῆμα ζευγμα. Fl. 33. εἵργουσιν. ζευγμα· νόμος γὰρ ἦν μὴ κακοποιεῖν κοινὸν φίλον πόλεως δι' οἰκείαν ἔχθραν. Gu. ἡ νόμων γραφαί· νόμοι γεγραμμένοι. Gr. ἡ νόμων γραφαὶ κωλύουσιν αὐτὸν μὴ χρῆσθαι τοῖς κατὰ γνώμην τρόποις· θέλει γὰρ τις ἵνα πορνεύσῃ ἢ κλέψῃ, ἀλλ' ἐνθυμηθεὶς ὅσον ὁ νόμος περὶ τούτου διακελεύεται, φοβεῖται καὶ οὐ πράττει ὅσον βούλεται. Fl. 59.

3.1080 867. εἵργουσι χρῆσθαι· κωλύουσι μὴ χρῆσθαι τοῖς τρόποις τοῖς ἑαυτοῦ δηλονότι κατὰ γνώμην, ἤγουν κατὰ θέλησιν. Gr. Fl. 59. 76. κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ. τοῦ μὴ δὲ καὶ ὄντος καὶ ἀπόντος σώζεται ὁ λόγος. Fl. 59. 76. τρόποις· τοῖς θελήμασι, βουλεύμασι τῇ τῆς ψυχῆς προαιρέσει. Gu.

3.1081 868.—875. ἐπεὶ δὲ ταρβεῖς· ἐπεὶ δὲ φοβῇ καὶ τῷ ὅχλῳ πλεον νέμεις, ἀντὶ τοῦ κεχαρισμένα τοῖς Ἑλλήσιν, ἐγὼ ποιήσω σε ἀπολελυμένον τοῦδε τοῦ φόβου. συνεπίστασο, ἐὰν βουλεύσω τι κακὸν τῷ ἀποκτείναντι, τὸν Πολύδωρον δηλονότι, καὶ μὴ συμπράξης. ἐὰν δὲ πάσχοντος τοῦ Πολυμήστορος οἷα πείσεται καὶ ὑπομενεῖ, φανῇ ἐκ τῶν Ἀχαιῶν θόρυβός τις ἡ καὶ βοήθεια, κώλυε, μὴ φαινόμενος δι' ἐμὲ εἵργειν δηλονότι. τὰ δ' ἄλλα, κατὰ τὰ ἄλλα, θάρρει, ἐγὼ ποιήσω πάντα καλῶς. I.

- 3.1082 τῷ τ' ὄχλῳ πλέον νέμεις· τῷ γε πλήθει, ἤγουν τὸ πλῆθος προτιμᾷς. Fl. 17. 59. πλέον· τὴν νίκην. B. τῆς σῆς διαθέσεως. Gr. τουτέστι τὰ προσφιλῆ καὶ κεχαρισμένα τοῖς Ἑλλήσι πράσσεις, ἀντὶ τοῦ πλέον πίπτεις εἰς τὸ μέρος τῶν Ἑλλήνων ἢ εἰς ἐμέ. Gu. νέμεις· δίδως. Fl. 59.
- 3.1083 869. ἐλεύθερον· ἀπολελυμένον. Gr. ἀμέτοχον. Fl. 17.
- 3.1084 870. σύνισθι· συνεπίστασο. Gr. συγγίνωσκε. Gu. συγγίνωσκε 1. τῷ] διττὸν I. I. Sequentia δοῦλος—εὐτυχία om. Gr. 2. γένηται τι μηδενὸς ἄλλου (μηδενὸς 13. ἑαυτοῦ] ἑαυτῶν Gr. hic repetit Gr.) ἐνεργοῦντος] γένηται 22. καὶ βοήθεια Matth. pro κακοήθεια. τι ἄλλο, ἄλλου μηδαμῶς ἐνεργοῦντος μὲν ἂν τι κακὸν ἐργάσωμαι τῷ τὸν Πολύδωρον ἀποκτείναντι Πολυμήστορι, μὴ μέντοι συμπράξης μοι. B. συγγίνωσκε μὲν γὰρ οἶονεῖ τῷ τὸν Πολύδωρον δηλονότι ἀποκτείναντι. M. συγγίνωσκε μὲν γὰρ τῷ μέλλοντι φονεῦσαι τοῦτον τὸν Πολυμήστορα, ἂν βουλεύσω τι κακὸν περὶ αὐτοῦ, μηδὲν δὲ συνδράσης καὶ οὐ συμπράξεις σὺν ἐμοὶ εἰς τὸν φόνον αὐτοῦ. Fl. 59. βουλεύσω· ἐργάσωμαι. Gu. ἤγουν ἂν φονεύσω αὐτόν. Fl. 59.
- 3.1085 871. συνδράσης δὲ μή· διχῶς τοῦτο νοητέον, ἢ μὴ συνδράσης ἐμοὶ τῷ ἀποκτείναντι, ἤγουν κατὰ τοῦ ἀποκτείναντος τόνδε τὸν Πολύδωρον δηλονότι, ἢ μὴ συνδράσης τῷ ἀποκτείναντι τόνδε. Fl. 21. ἢ τὸ ὑποτακτικὸν ἀπαγορευτικὸν ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ κατὰ Ἀττικοὺς, ἤγουν μὴ σύνδρασον. Gu. ἤγουν μὴ βοηθήσης. Gu. μηδὲ συμβοηθήσης ἐμοί. Fl. 59. τὸ μή κεῖται κατὰ περισσοτέραν ἐνάργειαν, ὡς λέγομεν, κωλύει τὸν δεῖνα τοῦ μὴ ἱερατεύειν. Fl. 25. Gr. καὶ τὸ μή μετὰ τοῦ παρατατικοῦ προστακτικῶς συντάσσεται, μὴ τύπτε, καὶ μετὰ τοῦ τρίτου προσώπου τῶν ἐνικῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἀορίστου, μὴ ποιησάτω, μὴ ποιησάτωσαν, μετὰ δὲ τοῦ δευτέρου τῶν ἐνικῶν ὑποτακτικῶς μὴ ποιήσης, καὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ προσταγὴν δηλοῦντος. Gr.
- 3.1086 872. θόρυβος· ταραχή. Gu. ἔνεκεν τῆς δίκης, ἣν ἐκείνῳ ποιήσομεν. Fl. 21. ἐπικουρία· συνδρομή, βοήθεια. Gr. βοήθεια Πολυμήστορι. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. φοβηθεῖσα ἡ Ἑκάβη μή πως, ὅταν ἔμελλε φονεῦσαι αὐτόν, ἀποτύχη τούτου, καὶ γίνεται θόρυβος, ἢ, ὅταν ἔμελλε φονεῦσαι αὐτόν, λαλήσῃ καὶ γένηται ὄχλησις, καὶ ἀκούσαντες οἱ Ἕλληνες ἔλθωσι καὶ οὐκ ἐάσωσι φονεῦσαι αὐτόν, λέγει, ἂν δὲ πολλάκις, φονευομένου τοῦ Πολυμήστορος, φανῇ ἀπὸ τῶν Ἀχαιῶν τις θόρυβος ἢ βοήθεια, οἷα πείσεται, ἤγουν οἷα μέλλει παθεῖν παρ' ἐμοῦ, τοῦτο κώλυσον, μόνον μὴ δοκῶν διὰ τὴν ἐμὴν χάριν ποιεῖν τοῦτο, διὰ δὲ τὸ δίκαιον. εἰς τὰ ἄλλα, ἤγουν εἰς τὸν φόνον 4. βουλεύσω Matth. pro βουλεῦ- quod sequitur, inter lineas ea- dem manu. Fortasse cohaerent 9. κατὰ τοῦ ἀποκτ. τόνδε ἤγουν τὸν ἤγουν μὴ βοηθήσης, ἢ τὸ ὑποτ. πολύδωρον etiam in Gr. MATTH. 11. ἢ τὸ] Sic liquido exaratum 13. ἐνάργειαν] ἐνέργειαν Fl. 25. in Gu. In eo hoc scholion in 29. ποιεῖν Matth. pro ποιῶν. margine interiore scriptum est, id αὐτοῦ, θάρσει· πάντα ἐγὼ πράξω καλῶς, ἤγουν δύναμαι φονεῦσαι αὐτόν. Fl. 59.
- 3.1087 873. πάσχοντος· τινὸς πράγματος γενομένου. Fl. 17. πείσεται· συμβαίνει. B.
- 3.1088 874. εἶργε· κώλυε τοῦτο. Fl. 17. 59. 76. δοκῶν· φαινόμενος. Gr. μὴ νομιζόμενος εἶργειν. Gu. ἐμὴν· διὰ τὴν. B.
- 3.1089 875. τὰ δ' ἄλλα· κατὰ τὰ ἄλλα. Gr. ἤγουν ὅπως φονευθῇ. Gu. ἤγουν πῶς μέλλω φονεῦσαι αὐτόν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. θάρσει· ἤγουν μεγάλην ἀφοβίαν ἔχε. Gr. θάρρος ἐξ ἐλπίδος ἀφοβία, θάρρος ἐκ μεγάλης ἐλπίδος ἀφοβία, θάρρος ἢ ἀπερίσκεπτος ὁρμή. Gr. Fl. 25. ἀπὸ τοῦ θέρω τὸ θερμαίνω ἐτυμολογεῖται τὸ θράσος, ὅπερ μετατιθέμενον γίνεται καὶ θάρσος. καὶ θράσος μὲν ὁ ἀλόγιστος θυμὸς, θάρσος δὲ ὁ ἔλλογος ἐπὶ ψυχῆς. Fl. 59. θήσω καλῶς· διαθήσω καλῶς. M.
- 3.1090

- 876.—879. πῶς οὖν: τί οὖν πράξεις, ὦ γραῖα: πότερα μετὰ ξίφους φονεύσεις αὐτὸν ἢ μετὰ φαρμάκων ἢ μετὰ βοηθείας τινός τίς χεῖρ καὶ ποία δύναμις ἔσται μετὰ σοῦς ; πόθεν ἔχεις τοὺς φίλους τοὺς μέλλοντας βοηθήσαι σοι ; Fl. 59.
- 3.1091 πῶς οὖν ; τί δράσεις: κατὰ τίνα τρόπον ποιήσεις καλῶς. Gr. τὸ πῶς μὲν δηλοῖ τὸν τρόπον, τὸ δὲ τί τὸ πράγμα. Gu.
- 3.1092 877. γραῖα: σὺ ἢ γεραιά, ἢ χειρὶ γεραιᾷ. Fl. 21. ἐμφαντικὸν ἀδυναμίας. Gu. βάρβαρον: ἐμφαντικὸν δυνάμεως. Gu.
- 3.1093 878. φαρμάκοισιν: γοητεῖαις. Gu. μαγείαις, ἢ δηλητηρίοις. φάρμακα γὰρ καὶ αἱ μαγεῖαι. Gr. ψωἐπικουρία : συμμαχία. B. Gu.
- 3.1094 879. συνέσται: ποία δύναμίς σοι συμβάλλεται : M. σύμμαχος ἔσται. Gr. χεῖρ: τίς σοι συνυπάρξει δύναμις. I. δύναμις. B. Gr. βοήθεια. Gu. πόθεν: ἐκ ποίας μηχανῆς καὶ ἀφορμῆς, αἰτίας. Gu. κτήση: λάβης. B. ἔξεις. Gr.
- 3.1095 880. στέγαι: σκηναί. B. Gr. κεκεύθουσι: κρύπτουσι. Gr. I. ἔστι δὲ τὸ κε ἀναδίπλωσις ποιητική, ὡς τὸ κεκάδονται. Gu. κεύθουσι. Fl. 33.
- 3.1096 881. τὰς αἰχμαλώτους: ἐμφαντικὸν ἀδυναμίας. Gr. Ἑλλήνων 11. ὁρμή om. Gr. 16. ἢ μετὰ Matth. ἢ om. Fl. 13. θάρσος Matth. pro θρά- 59. 17. σοῦ Matth. pro μοῦ. ἄγραν: ἡγουν ἄς ἡγρευσαν ἀντὶ τοῦ ἡχμαλώτευσαν οἱ Ἑλληνες. Gr. τὰς—ἄγραν: ἐρωτηματικόν. Gu. Fl. 21.
- 3.1097 882. τὸν ἐμὸν φονέα: οἰκείουται τὸν τοῦ παιδὸς θάνατον. Gr. Fl. 17. 59. 76. τιμωρήσομαι: κολάσω. 1. φονεύσω. Fl. 59. τιμωρῶ, τὸ βοηθῶ γράφεται πάντοτε ἐνεργητικῶς, οὐ μὴν δὲ καὶ παθητικῶς τὸ δὲ τιμωρῶ τὸ κολάζω παθητικῶς γράφεται καὶ ἐνεργητικῶς. Fl. 59.
- 3.1098 883. καὶ πῶς: καὶ πῶς ἔσται ταῖς γυναιξὶ κράτος τῶν ἀρσένων, ἡγουν καὶ πῶς αἱ γυναῖκες κρατήσουσιν ἢ νικήσουσι τοὺς ἄνδρας: Gr. καὶ πῶς ὑπάρξει ταῖς γυναιξὶ κράτος καὶ δύναμις κατὰ τῶν ἀρσένων, ἡγουν αἱ γυναῖκες πῶς μέλλουσι φονεῦσαι ἄνδρα; Fl. 59. κράτος: ἐπικράτεια. I. νίκη, κυρίευσις. Gu.
- 3.1099 884. δεινόν: χαλεπὸν τὸ πλῆθος καὶ σὺν δόλῳ δυσκαταγώνιστον. I. χαλεπόν. Gr. ἰσχυρόν. Gu. σὺν δόλῳ ; μετὰ δόλου. Gu. δύσμαχον : ἀκαταμάχητον. M. Gr. δυσμάχητον, δυσκαταγώνιστον. Gu.
- 3.1100 885. δεινόν: ναί, ἀλήθειαν λέγεις. Gu. χαλεπόν. Gr. μέφομαι: ψέγω. Gr. καταγινώσκω καὶ φαῦλον ἡγοῦμαι: ἀσθενὲς γὰρ καὶ μαλακόν. Gu.
- 3.1101 886. τί δ' ; οὐ γυναῖκες: τί δὲ οὐ γυναῖκες ἀνείλον τὰ τέκνα τοῦ Αἰγύπτου, κσὶ τοὺς ἄρσενας ἐξοικισθῆναι ἐποίησαν τῆς Λήμνου; ἀντίστροφον, ἀντὶ τοῦ τοὺς ἄρσενας ἐξώκισαν ἄρδην τῆς Λήμνου. I. Ἱστορία. Αἴγυπτος καὶ Δαναὸς ἀδελφοὶ ἦσαν, ἀπὸ Ἰοῦς τῆς Ἰνάχου θυγατρὸς. τούτων ὁ μὲν Αἴγυπτος ἔσχε πεντήκοντα παῖδας ἄρρενας, ὁ δὲ Δαναὸς ἔσχε καὶ αὐτὸς πεντήκοντα θυγατέρας. οὗτος φθονῶν τῷ ἀδελφῷ Αἰγύπτῳ διὰ τὴν τῶν ἀρρένων παίδων κτήσιν, καὶ φοβηθεὶς ὅπως μὴ ὑπ' αὐτῶν ἐκβληθῇ τῆς βασιλείας, ἀνδρωθέντων τῶν 23. Ἱστορία om. B. M. Gu. κοντα (ν B.) θυγατέρας] δαναὸς καὶ ib. ἀπὸ Ἰοῦς τῆς] Ἰοῦς δὲ τῆς αὐτὸς θυγατέρας ν Gu. I. Gu. I. ib. φθονῶν post Αἰγύπτῳ Gu. I. 24. θυγατρὸς] παῖδες addit Gu., 26. ἀρρένων (ἀρσένων Gu.) παίδων κτήσιν] ἀρσένων κτήσιν I., omissio ἀπόγονοι I. ib. πεντήκοντα (ν B. M.) παῖδας ἄρ- παίδων. ρενας] παῖδας ἄρσενας πεντήκοντα (ἄρ- 27. ὅπως —βασιλείας] μὴ πῶς ὑπ' ρενας ν Gu.) Gu. I. αὐτοῦ τῆς βασιλείας ἐκβληθῇ Gu. I. 25. Δαναὸς ἔσχε καὶ αὐτὸς πεντή- ib. τῆς] ἐκ τῆς M. υἱῶν αὐτοῦ, ἐδίωξεν αὐτὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον ἅμα τοῖς παισὶν, ὅθεν καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἡ χώρα Αἴγυπτος ἐκλήθη. χρόνου δὲ τινος παρελθόντος καὶ τῶν παίδων ἀνδρωθέντων, θαρρῶν τῇ τῶν παίδων δυνάμει, παρεγένετο εἰς τὸ Ἄργος. ὁ δὲ Δαναὸς

φοβηθεὶς αὐτὸν καὶ πρόνοιαν ἑαυτοῦ ποιούμενος καὶ τῆς βασιλείας, ἐπιβουλὴν κατὰ τῶν Αἰγύπτου υἱῶν ταύτην ἐσκέψατο· συνέθετο γὰρ τῷ Αἰγύπτῳ συνάψαι πρὸς γάμον τὰς ἑαυτοῦ θυγατέρας τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ. ἐτοίμως δὲ τοῦτο κατεπαγγεिलाμένος τῷ Αἰγύπτῳ ὁ Δαναὸς συνεβούλευσε ταῖς θυγατράσιν ὥστε ἀνελεῖν νύκτωρ τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας πρὸ τῆς μίξεως τῆς πρὸς αὐτάς, θάνατον ἐπαπειλήσας ταῖς μὴ τοῦτο ποιούσαις. αἱ μὲν οὖν πᾶσαι τὸ τοῦ πατρὸς ἔχουσαι πρόσταγμα ἀνείλον τοὺς ἄνδρας, μία δὲ μόνη τούτων ἡ Ὑπερμνήστρα ἐφείσατο τοῦ Λυγκέως, ἀπὸ τῆς μίξεως διάθεσιν ἐσχηκυῖα πρὸς αὐτόν. οὗτος δὲ σωθεὶς ἐξεδίκησε τοὺς ἀδελφούς. ἐφόνευσεν γὰρ τὰς θυγατέρας τοῦ Δαναοῦ, ἅμα καὶ αὐτὸν, καὶ τῆς τούτου βασιλείας ἐκράτησε τοῦ Ἄργους ἅμα τῇ Ὑπερμνήστρᾳ. καὶ γίνεται ἐκ τούτων Ἄβας, ἐξ Ἀβαντος Προῖτος καὶ Ἀκρίσιος, ἐξ Ἀκρισίου Δανάη, ἐκ Δανάης Περσεὺς, ἐκ Περσέως Ἀλκαῖος, Ἡλεκτρύων καὶ Σθένης, ὧν ὁ μὲν Ἀλκαῖος Ἀμφιτρύωνα ἔσχε παῖδα, ὁ δὲ Ἡλεκτρύων τὴν Ἀλκμήνην, ἐξ Ἀλκμήνης δὲ Ἡρακλῆς καὶ Ἴφικλος, ἐξ οὗ Ἰόλαος. B. M. Gu. I. φασὶ δὲ οἱ ποιηταὶ ταύτας ἐν Αἴδου διὰ τὸν φόνον τῶν ιδίων ἀνδρῶν κολάζεσθαι, ὑδροφορεῖν 1. τὴν Αἴγυπτον] τὴν om. B. Gu. I. 11. πᾶσαι] ἄλλαι I. ib. παισὶν] παισὶν αὐτοῦ I. ib. ἔχουσαι] τηρήσασαι Gu. 2. ἀπ' αὐτοῦ] ὑπ' αὐτοῦ M. 12. μόνη τοούτων] τούτων μόνη I. ib. παρελθόντος] διαγενομένου Gu. ib. ἡ Ὑπερμνήστρα om. B. M. διαγινόμενου I. γενομένου M. 13. οὗτος—Ὑπερμνήστρᾳ] οὗτος σωθεὶς 3. θαρρῶν—ἐσκέψατο] θαρρῶν ὁ Αἴγυπτος τῶν ἀδελφῶν ἀμύντωρ ἐγένετο, καὶ τῇ τούτων δυνάμει—αὐτὸν πρόνοιαν φονεύσας τὸν δαναὸν σὺν ταῖς θυγατράσι—βασιλείας κατὰ τῶν αἰγύπτου τῆς ἄργους βασιλείας ἐκράτησεν ἅμα υἱῶν τοιαύτην ἐσκέψατο τὴν ἐπιβουλὴν τῇ ὑπερμνήστρᾳ Gu. qui sequentia Gu. I. καὶ γίνεται—Ἰόλαος omittit. ib. τῶν παίδων B. τούτων Gu. I. 16. τούτων] τούτου I. τοότου M. 17. ἐκ Δανάης om. B. 8. κατεπαγγεिलाμένος] κατεπαγγελλόμενος 18. Ἀμφιτρύωνα ἔσχε] ἔσχε τὸν I. ἀμφιτρύωνα I. ib. ὁ Δαναὸς om. Gu. 19. Ἀλκμήνης δὲ] δὲ om. M. 9. τῆς μίξεως τῆς πρὸς αὐτάς (sic 20. Ἴφικλος] ἰφικλς (i. e. ἰφικλῆς) M.: ceteri αὐτούς)—ἐπαπειλήσας] τοῦ M. μιγῆναι τούτους αὐταῖς—ἀπειλήσας Gu. 21. κολάζεσθαι ante διὰ τὸν φόνον 10. ποιούσαις] ποιησάσαις Gu. I. καταδικασθείσας ἐν τετρυπημένῳ πίθῳ. ὅθεν καὶ παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἀνήνυτα μοχθούντων εἰς τετρυπημένον πίθον ἀντλεῖν λέγομεν. Gu. I. Ἱστορία. ἐξ Ἰοῦς τῆς θυγατρὸς Ἰνάχου ἐγένοντο δύο παῖδες, Αἴγυπτος καὶ Δαναός. ἔχων οὖν ὁ Δαναὸς θυγατέρας πεντήκοντα φοβηθεὶς τὸν ἀδελφὸν ἔχοντα πεντήκοντα υἱοὺς ἐξέβαλε μετὰ δόλου τῆς πόλεως. ἀλώμενος οὖν ἐκεῖνος εἰς ἀλλοτρίους τόπους ἐπανῆλθεν ἀνδρωθέντων τῶν υἱῶν. φοβηθεὶς οὖν ὁ Δαναὸς τὴν πολιορκίαν μήναι διὰ πρέσβων τῷ Αἰγύπτῳ περὶ κήδους τῶν θυγατέρων καὶ τῶν παίδων ἐκείνου. τοῦτο οὖν γίνεται καὶ ἀναιροῦσιν ἅπαντας τῷ καιρῷ τῆς μίξεως ξιφιδίοις ὑποθήκαις τοῦ πατρὸς, μιᾶς φεισομένης Λυγκέως καὶ ἐξειπούσης τὸ ἀπόρρητον. Gr.

3.1102 887. καὶ Λῆμνον ἄρδην: ἐν Λήμνῳ γυναῖκες ἐτέλουν ἑορτὴν ἐτήσιον τῇ Ἀφροδίτῃ. ἐπεὶ οὖν ποτὲ καταφρονήσασαι τῆς θεοῦ ἀπέλιπον τὸ ἔθος, ὀργισθεῖσα ἡ Ἀφροδίτη ἐνέβαλεν αὐταῖς δυσοδομίαν, ὥς μὴ δύνασθαι τοὺς αὐτῶν ἄνδρας αὐταῖς πλησιάσαι. αἱ δὲ νομίσασαι ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν καταφρονεῖσθαι τούτους πάντας ἀπέκτειναν. Gu. I.

3.1103 Αἱ Λήμνιαι μὴ τιμῶσαι τὴν Ἀφροδίτην, καθὰ καὶ αἱ ἄλλαι γυναῖκες, ὀργισθεῖσα ἡ θεὰ δέδωκεν αὐταῖς δυσωδίαν εἷς τε τὴν αἰδῶ καὶ εἷς τὸ στόμα. ἦσαν τοίνυν μισούμεναι παρὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν. ἐκεῖναι δὲ αὐτοῖς μὴ συγκοιταζόμεναι μετὰ τῶν ἀνδρῶν αὐτῶν ἐμίσησαν αὐτοὺς καὶ ἀπέκτειναν. Fl. 59. ἔθος ἦν τοῖς Λημνίοις κατ' ἔτος θύειν τῇ Ἀφροδίτῃ. παριδόντες οὖν τὸ τοιοῦτον ἐτήσιον ἔθος σχεδὸν οὐ μνήμην ἐποιοῦν αὐτῆς. αὕτη οὖν ὀργισθεῖσα ἐπέβαλε ταῖς γυναῖξιν αὐτῶν δυσωδίαν, δι' ἣν οἱ ἄνδρες αὐτάς ἀπεστρέφοντο. αἱ δὲ ὀργισθεῖσαι ἀνείλον τοὺς ἑαυτῶν ὁμευνέτας. μόνη δὲ Ὑψιπύλη ἔσωσε τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα Θόαντα. τούτου οὖν

ἀναμιμνήσκουσα τὸν Ἀγαμέμνονα ἢ κάβη δηλοῖ ὅτι οὐκ ἔστι δυσκατόρθωτον τὸ τοὺς ἄνδρας ὑπὸ γυναικῶν φονεῦσαι. Fl. 33.

3.1104

καὶ Λῆμνον ἄρδην: ὁ Δίδυμος οὕτως· Πελαργοὶ ἐπιθέμενοι ποτὲ 1. παροιμίαν] παροιμία 1. ib. δυσσοδίαν] δυσωδίαν I. 7. μήνῃ] Sic codex. Requiritur 15. αὐτῶν] ἐαυτῶν I. μηνύει vel πέμπει vel simile quid. 18. τιμῶσαι] τιμῶντες Fl. 59. 12. ἐορτὴν ἐτήσιον] ἐτήσιον ἐορτὴν I. 30. ὁ Δίδυμος] ὁ δὲ δίδυμος I. 14. ὀργισθεῖσα om. I. nullo lemmate praefixo. ταῖς Ἀθήναις πολλοὺς τῶν ἐξ Ἀθηνῶν ἀρπάσαντες ἤγαγον εἰς Λῆμνον, ἐν οἷς καὶ γυναῖκας Ἀττικάς, αἷς καὶ παλλακίσιν χρησάμενοι ἔσχον παῖδας· σὺς αἱ μητέρες τὴν τε πάτρην γλῶσσαν καὶ τὰ ἔθνη ἐδίδαξαν. οἱ δὲ συνήρχοντο τότε ἀλλήλοις, καὶ εἴ τις τύπτοι τινὰ αὐτῶν, ἐβοήθουν ἅπαντες. καὶ τέλος ἄρχοντα ἴδιον ποιήσαντες παρῶξυναν τοὺς Πελαργοὺς οὕτως· ὥστε ἐκείνην ἀνελεῖν τε τοὺς παῖδας ἅπαντας καὶ Ἀττικάς πάσας γυναῖκας. καὶ μετὰ ταῦτα καὶ αἱ Λήμνιαι γυναῖκες τοὺς σὺν Θόαντι πάντας ἀπέκτειναν. δι' ἀμφοτέρω ταῦτα ἢ παροιμία ἐδόθη, τὰ Λήμνια κακὰ. B.M.I. καὶ Λῆμνον: οἱ Πελαργοὶ Ἀθήνας εἶλον στρατεύσαντες κατ' αὐτῶν, καὶ γυναῖκας εἰς Λῆμνον ἤγαγον καὶ χρησάμενοι ἐπαιδοποίησαν. αἱ δὲ τὴν πατρίον φωνὴν τοὺς παῖδας καὶ τὰ ἔθνη ἐπαίδευσαν· οἱ καὶ διήγον φίλοι τε ἀλλήλοις ὄντες καὶ ἀμυνόμενοι τοὺς ἀδικοῦντας, προκρίναντες καὶ ἄρχοντα ἐξ αὐτῶν ἓνα. ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες οἱ πατέρες αὐτοὺς τε καὶ τὰς μητέρας ἀνεῖλον. ὅθεν φοβηθεῖσαι αἱ περιλειφθεῖσαι Λημνιάδες μὴ καὶ αὐταὶ τὰ ὅμοια σπάθωσιν ἀνεῖλον πάντας τοὺς ἄνδρας. ἐξ ἀμφοῖν οὖν ἢ παροιμία ἐλέχθη Λήμνια κακὰ, ἐξ ὧν τε οἱ ἄνδρες μετὰ παίδων τὰς γυναῖκας ἀνεῖλον καὶ ἐξ 1. πολλοὺς] πολλὰ M μινιάδες τοὺς σὺν Θόαντι ἄνει- 2. γυναῖκας om. M. λον. δι' ἄμφω οὖν ἢ παροιμία ἐλέχθη ib. αἷς καὶ] καὶ om. B.I. τὰ Λήμνια κακὰ :—quae redintegrari : 3. τὴν τε πατρίαν] τῶν τε πατέρων possunt ex Fl. 33. οἱ Πελαργοὶ ταῖς τὴν B.I. Ἀθήναις ἐπιθέμενοι ποτὲ πολλοὺς τῶν ib. γλῶσσαν—ἔθνη] γλῶτταν—ἔθνη I. ἐξ Ἀθηνῶν ἀρπάσαντες ἤγαγον εἰς Λῆ-] 4. τινὰ αὐτῶν] ἀπ' αὐτῶν τινα 1. μνον, ἐν οἷς ἔτι καὶ γυναῖκας ἤρπασαν, 5. καὶ τέλος— Ἀττικάς πάσας γυναῖ- αἷς πολλάκις (sic) χρησάμενοι ἐπαιδο- κας habet H., om. B.I. ποίησαν. αἱ δὲ τοὺς παῖδας τὴν πατρίον 6. ἐκείνην] Sic M. φωνὴν καὶ τὰ ἔθνη ἐδίδαξαν· οἱ καὶ βῆ- 7. καὶ αἱ] αἱ om. B.I. σάντες (leg. ἡβήσαντες) συνήρχοντο· 8. ἀμφοτέρω] ἀμφοτέρω δὲ B. ἀλλήλοις καὶ φίλοι ἦσαν, καὶ τοὺς ἀδι- 10. οἱ Πελαργοὶ—] Simile scho- κοῦντας αὐτοὺς ἡμύναντο. καὶ εἴ τις lion est in M. quod ex parte tan- ἔτυπτε τινα αὐτῶν, ἐβοήθουν πάντες, tum legi nunc potest, καὶ ἄλλως. καὶ τέλος ἄρχοντας ἰδίους ποιήσαντες πελαργοὶ ἀθήναις ἐπιθέμενοι ἤρπασαν ἐπέστησαν· ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες οἱ ἄλλα τε καὶ γυναῖκας εἰς Λῆμνον ἤγαγον πατέρες αὐτοὺς τε καὶ τὰς μητέρας τὰς καὶ χρησάμενοι ἐπαιδοποίησαν. αἱ δὲ Ἀττικάς, τουτέστι πάντα, ἀνεῖλον. με- τὰ τοὺς παῖδας τὴν πατρίον φωνὴν τε καὶ τὰ δὲ ταῦτα αἱ Λημναῖαι γυναῖκες τοὺς ἔθνη ἐπαίδευσαν. οἱ δὲ ἡβη. . . . φίλοι τε σὺν Θόαντι πάντας ἀπέκτειναν etc. ἀλλήλοις ἦσαν καὶ ἄμυ . . . τοὺς ἀδι- 12. ἔθνη] ἔθνη Gu. Conf. I. 3. κοῦντας πελαργοὺς καὶ ἄρχοντα αὐτοῖς 16. περιλειφθεῖσαι] περιληφθεῖσαι . . . ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντες—ἀνεῖλον Gu. ὧν αἱ γυναῖκες τοὺς ἄνδρας. Gu. Λήμνιαι γυναῖκες ὑπερφερεῖς οὔσαι τῷ κάλλει ἐπήρθησαν κατ' Ἀφροδίτης. χολωθεῖσα οὖν ἐκείνη ἐμβάλλει ταῖς σαρξὶ τούτων δυσωδίαν, δι' ἣν ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν ἀπεστρέφοντο. ὅθεν καὶ ἐμπεσοῦσαι μιᾷ τῶν νυκτῶν ἀναιροῦσιν ἅπαντας ὀλίγων πάντη φεισάμενοι γονῆς χάριν. Gr. ἄρδην: παντελῶς, ὁμοῦ. Fl. 9. 17. 21. 56. 59. 76. παντελῶς, ἐπὶ κακοῦ κεῖται τὸ ἄρδην ἀεὶ ποτε. Gr. ἐξώκισαν: ἐξοικισθῆναι ἐποίησαν, ἐξώκισμένους ἐποίησαν. Gu.

3.1105

888—897. ἀλλ' ὥς γενέσθαι: ἀλλὰ πῶς χρή γενέσθαι, τόνδε μὲν τὸν λόγον ἄφες παράπεμψον δὲ χάριν ἐμοῦ τήνδε τὴν γυναῖκα διὰ τοῦ στρατοῦ ἀκινδύνως. καὶ σὺ, ὦ γύναι, πλησιάσασα τῷ φίλῳ τῷ Θρῳκί, λέξον· καλεῖ σε ἡ Ἑκάβη ἢ ποτὲ ἄνασσα τῆς Τροίας, διὰ χρεῖαν σὴν μᾶλλον ἢ ἐκείνης, καὶ παῖδας, καλεῖ δηλονότι, ὅτι δεῖ γινώσκειν καὶ τὰ τέκνα τοὺς ἀπ' ἐκείνης λόγους.

τὸν δὲ τάφον, ἤτοι τὴν ταφὴν τῆς νεοσφαγοῦς Πολυξένης, καρτέρησον, ὦ Ἀγάμεμνον, ἵνα οὗτοι οἱ ἀδελφοί, ἡ διπλῇ φροντίς ἐμοί, ἐν μιᾷ φλογὶ κρυφθῇτον, ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ χθονὶ πλησίον ἀλλήλων δηλονότι. I.

- 3.1106 ἀλλ' ὥς γενέσθαι: μέλλει. B. ἀλλ' ὥστε μὲν γενέσθαι τὴν τιμωρίαν τοῦ Πολυμήστορος, ἄφες τὸν περὶ τούτου λόγον. Fl. 59. διχῶς νοητέον] τοῦτο· ἀλλ' ὥς χρή γενέσθαι, ἢ πῶς χρή γενέσθαι, μέθες τόνδε τὸν λόγον ἐμοί· ἢ ἀλλ' ὥς ἡγουν οὕτως γενέσθαι τοῦτο, ὥς ἐκεῖνο τῶν γυναικῶν. Fl. 21.
- 3.1107 889. πέμψον: παράπεμψον, ὀδήγησον. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gr. ἀσφαλῶς: ἀνεμποδίστως. Florr. Gr. ἀφόβως καὶ ἀκινδύνως, ἵνα μὴ τις τῶν Ἑλλήνων κωλύσῃ αὐτὴν αἰχμάλωτον οὔσαν. M. Gu. ὥς αἰχμάλωτος καὶ ὥς γυνή, ἀπρεπὲς ἦν διέρχεσθαι μέσον τοῦ στρατοῦ· ἐν γὰρ τῷ στρατῷ καὶ ἀκόλαστοί εἰσιν ἄνδρες. καὶ φοβηθεῖσα μὴ πως κρατήσῃ τις ταύτην, καὶ ἡ φθείρη—νέα γὰρ ἦν ἡ ἀποσταλθεῖσα—ἢ ἀλλοτρόπως ἐπηρεάζῃ, λέγει τὸν Ἀγαμέμνονα, ὥς ἐπιδώσῃ αὐτῇ τι σημεῖον βασιλικὸν εἰς τὸ διέρχεσθαι ταύτην μέσον τοῦ στρατοῦ ἀφόβως. Fl. 59.
- 3.1108 890. πλαθεῖσα: ἐγγίσασα. M. πλησιάσασα. B. Gr.
- 3.1109 892. σὸν οὐκ ἔλασσον: ἀντὶ τοῦ μᾶλλον, ἵνα ἦ διὰ σὸν μᾶλλον 5. χάριν] Sequitur in Gu. ἄλλως. (p. 438, 10.) οἱ πελαργοί—γυναῖκες τοὺς ἄνδρας ib. παντελῶς etiam M. χρέος ἥπερ ἐκείνης. B. ὄφελος. B. κείνης χρέος: μὴ λάβῃς εἰς τὸ χρέος ἔξωθεν τὸ διά, ἀλλ' ἔστιν αὕτη ἡ αἰτιατικὴ πρὸς τὸ σέ, οὕτω· καλεῖ σε ἡ Ἑκάβη χρέος καὶ χρεῖαν σοὶ οὐκ ἔλασσον ἢ ἐκείνη, ἡγουν εἰ ἀφίξῃ, σαυτῷ οὐκ ἔλασσον ἢ ἐκείνη ὑπάρξεις χρεῖα. ὥσπερ γὰρ φαμέν, καλῶ τὸν δεῖνα ἑαυτῷ βοήθειαν οὐχ ἤττον ἢ ἐμοί, οὕτω καὶ τοῦτο· δέον δὲ εἰπεῖν σοί, σὸν εἶπε πρὸς τὸ χρέος. Gu. I. διὰ χρέος καὶ χρεῖαν οὐκ ἔλασσον σὴν, ἀντὶ τοῦ μᾶλλον σὴν παρὸ διὰ χρεῖαν ἐκείνης. Fl. 59. ἀντὶ τοῦ μᾶλλον, ἴν' ἦ, διὰ σοῦ μᾶλλον χρέος ἢ διὰ ἐκείνην. Fl. 33.
- 3.1110 893. καὶ παῖδας: σὺ δὲ κάλεσον καὶ τοὺς παῖδας ὥς ὅτι δεῖ καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνης παῖδας εἰδέναι τοὺς ἡμετέρους λόγους. B.
- 3.1111 895. ἐπίσχες: καρτέρησον. Gr. ἀνάμεινον, κράτησον, κώλυσον. Gu. καρτέρησον, ἀντὶ τοῦ ἀναβαλοῦ τὴν ταφὴν αὐτῆς. M. Fl. 56. 59.
- 3.1112 896. ὥς τῷδ' ἀδελφῷ: δυνικῶς τοὺς ἀδελφούς. ὅπως τοὺς ἐμοὺς παῖδας τόν τε Πολύδωρον καὶ τὴν Πολυξένην εἰς μίαν πυρκαϊάν ἐμβαλοῦσα τῆς ἐμῆς μερίμνης θάψω. Ἄλλως. ἵνα οὗτοι οἱ δύο ἀδελφοὶ πλησίον μιᾷ φλογὶ κρυφθῶσι χθονί. μέριμναι δὲ ἀλγηδόνες τῆς μητρός. B. πλησίον: ἀλλήλων τεθέντες δηλονότι. Gr. μιᾷ φλογί: καυθέντες. Gr.
- 3.1113 897. κρυφθῇτον: οἱ Ἀττικοὶ ἐκρύφθην γράφουσιν, οἱ δὲ πεζογράφοι ἐκρύβην. ἵνα οἱ δύο ἀδελφοὶ καυθῶσιν ἐν μιᾷ φλογὶ καὶ ταφῶσιν ἐν ἐνὶ τάφῳ. ἐν διπλῇ δὲ μερίμνῃ ὑπάρξουσιν τῇ μητρὶ, ἡγουν δύο μερίμνας μέλλω ἔχειν, τοῦ τε Πολυδώρου καὶ τῆς Πολυξένης, εἰ καὶ ἐνὶ τάφῳ κρυφθῶσιν. Fl. 59.
- 3.1114 898.—904. ἔστω τάδε: οὕτως, ὥς λέγεις, δηλονότι. καὶ γὰρ, εἰ μὲν ἦν τῷ στρατῷ καιρὸς πλοῦ, οὐκ ἂν εἶχόν σοι δοῦναι τὴν δωρεὰν ταύτην. νῦν δὲ — οὐ γὰρ ἀφίησιν ὁ Ποσειδῶν πνοὰς ἐπιτηδεῖας— 1. εἰς τὸ χρέος om. I. τοὺς παῖδας ἢ ὅτι δεῖ καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνης 3. ἔλασσον] ἔλαττον I. et mox παῖδας εἰδέναι τοὺς ἡμετέρους λόγους:— 13. ἀναβαλοῦ] ἀναβάλλου M. ἐλάττονι. 4. ἢ ἐκείνη ὑπάρξεις] ἢ ἐκείνη om. ib. ταφὴν αὐτῆς] αὐτῆς ταφὴν Fl. Gu. 56. 59. 10. καὶ παῖδας—] Hujus scholii 15. ὥς τῷδ' ἀδελφῷ] Hujus scholiii et praecedentis nunc fragmenta pars extrema superest in M tantum legi possunt in M. ἵνα καὶ λως ἀδελφοὶ πλησίον—τῆς μητρός. διὰ τὴν χρεῖαν . . καὶ οὐκ ἔλασσον ἀνάγκη προσκαρτερεῖν προσδοκῶντας πλοῦν ἤσυχον. εἴθε δὲ γένοιτο κατὰ τινὰ τρόπον, πραχθῆναι δηλονότι τὰ κατὰ σέ, εὖ καὶ καλῶς καὶ ἐνὶ

ἐκάστω καὶ πόλει καταθύμιον τόδε· λέγω τὸ τὸν μὲν κακὸν πάσχειν κακὸν, τὸν δὲ χρηστὸν εὐτυχεῖν. I.

- 3.1115 898. καὶ γὰρ εἰ μὲν ἦν: οὐ καλῶς φησι ταῦτα ὁ Ἀγαμέμνων. ἐχρῆν γὰρ αὐτὸν ἅπαξ δόντα τὴν χάριν σιωπῆσαι καὶ μὴ ἐλέγξει τὴν ἑαυτοῦ γνώμην· οὐ γὰρ ἀνάγκη τοιαύτη ὑπέκειτο βασιλεὺς ὢν. B.M.I.
- 3.1116 899. εἶχον: ἡδυνάμην. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gr.
- 3.1117 900. οὐ γὰρ—θεός: διὰ μέσου. Gu. ἀφίησιν ἐπιτηδεῖους. M. οὐρίας: εὐφόρους, ἐπιτηδεῖους. Gr. εὐδιεινούς. Gu. οὐριος ἄνεμος ἀπὸ τῆς οὐρᾶς, ἡγουν ὁ ἀπόπισθεν τοῦ καραβίου· ὅταν γὰρ ἔχη τὸν ἄνεμον ἀπὸ τῶν ὀπισθίων μερῶν, τότε ταχέως τρέχει, ὅτε δὲ ἀπὸ τῶν ἔμπροσθεν, οὐ δύναται πλεῦσαι. Fl. 59. θεός: ὁ Ποσειδῶν. Gu.
- 3.1118 901. ὀρῶντας : ἐκδεχομένους, προσδεχομένους. Gr. βλέποντας. Gu. ἥσυχον ὁ γαληνὸν ἄνεμον. M. Fl. 10. 21. ἀνενέργητον. Gu.
- 3.1119 902. γένοιτο δ' εὖ πως: εἴη δὲπραχθῆναι τὸ κατὰ σὲ καλῶς, ὅτι καὶ πᾶσι καταθύμιον τοῦτο· ὁ γὰρ φόνον δράσας κοινὸν τοῖς ἀνθρώποις ἀδίκημα ἐποίησε, λυμηνάμενος τῷ κοινῷ νόμῳ, καὶ ἀδικήσας τὸ τῆς φύσεως ὁμοιογενές. B.M.I. γένοιτο δὲ σοὶ καλῶς, ὥστε φονεῦσαι τοῦτον. ὅπερ μέλλεις πρᾶξαι τὸ κοινὸν συμφέρον ἔνι τοῖς πᾶσιν καὶ ἰδίᾳ· ἀπὸ γὰρ τῆς τοιαύτης τιμωρίας μέλλουσι σωφρονισθῆναι οἱ φονεῖς καὶ οἱ ξένων πραγμάτων ἐρῶντες, καὶ κατὰ νόμους ἔνι τὸν μὲν κακὸν πάσχειν κακῶς, τὸν δὲ καλὸν εὐτυχεῖν. Fl. 59. κοινόν: στεργόμενον παρὰ πάντων, ἀγαθόν. Gr.
- 3.1120 903. ἰδίᾳ θ' ἐκάστω: καὶ καθ' ἕκαστον πάντες καὶ ὁμοῦ πάντες τοῦτο ἀποδέχονται, τὸ τὸν κακὸν κολάζεσθαι, τὸν δὲ χρηστὸν εὐεργετεῖσθαι. Gr. ἰδίᾳ: κατ' ἰδίαν. Gr. ἐκάστω: ἀνθρώπῳ ὑπάρχει. Gu. πόλει: κοινῶς. Gr.
- 3.1121 905. —922. σὺ μὲν, ὦ πατὴρ Ἰλιάς: ἡ μὲν θεράπαινα κατὰ τὴν πρόσταξιν τῆς Ἑκάβης ἀπέρχεται πρὸς τὸν Πολυμήστορα, ὁ δὲ' χορὸς τῶν αἰχμαλωτίδων γυναικῶν λέγει τὰς συμφορὰς αὐτῶν, ἵνα μὴ ἀργῇ τὸ δρᾶμα, μέχρις οὗ ἔλθῃ ὁ Πολυμήστωρ. λέγεται δὲ οὕτως· σὺ μὲν, ὦ πατὴρ Τρωϊκῇ, οὐδαμῶς κληθήσῃ πόλις τῶν ἀπορθήτων· τοιόνδε νέφος καὶ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων περικαλύπτει σε πορθηθεῖσαν ἐν δορὶ καὶ πολέμῳ. ἀπεκόπης δὲ τὴν στεφάνην καὶ τὸν καλλωπισμὸν τῶν πύργων, κατεχρώσθης δὲ, ἥτοι μεμελάνωσαι, ἐλεεινότατα κηλίδι καπνοῦ αἰθάλου καὶ καυστικοῦ. ὦ τάλαινα, πατὴρ δηλονότι, οὐκέτι ἐνδιατρίψω καὶ ἐμπεριπατήσω σοι. κατὰ τὸ μεσονύκτιον ἐφθάρην, ὀπηνίκα ἐκ τῶν δειπνῶν, ἥτοι μετὰ τὰ δεῖπνα, κέχυται ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὕπνος γλυκύς. ἀπὸ τῶν ὕμνων δὲ καὶ ἀπὸ τῶν χαροποιῶν θυσιῶν καταπαύσας, ἑαυτὸν δηλονότι, ὁ πόσις ἔκειτο ἐν τοῖς θαλάμοις, οὐδαμῶς ὀρῶν τὸν ναυτικὸν ὄμιλον περιπατοῦντα εἰς τὴν Τροίαν, τὸ δόρυ δὲ, ἔκειτο κατὰ κοινοῦ, ἐπὶ τῷ πασσάλῳ. τὸ δὲ ἀκόντιον εἰπὼν ἀπὸ μέρους ἐδήλωσεν ὅλα τὰ ὅπλα. I.
- 3.1122 905. πατρίς: τὸ πατὴρ ἡγουν ἀπὸ τοῦ πατρὸς καλεῖται ἡ πατρίς, πῶς δὲ οὐ καλεῖται καὶ ἀπὸ τῆς μητρὸς ματρίς, ὥς πατρίς; καὶ φησὶν ὁ Θεσσαλονίκης ὅτι ἀπὸ μὲν τοῦ πατρὸς ἔλαβε τὸ ὄνομα τῆς πατρίδος, οὐκ ἐκλήθη δὲ καὶ ἀρσενικῶς ὁ πάτρος ἢ ἄλλο τι· ἀπὸ δὲ τῆς μητρὸς ἔλαβε τὴν κλίσιν, καὶ κλίνεται θηλυκῶς ἡ πατρίς. καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ πατρὸς ἔλαβε τὸ ὄνομα, ἀπὸ δὲ τῆς μητρὸς τὴν κλίσιν τῶν θηλυκῶν, καὶ διὰ τοῦτο σώζει ἐν ταυτῷ καὶ τῶν δύο. Fl. 59.
- 3.1123 906. ἀπορθήτων: μία τῶν μὴ ἀλωθέντων ἀπὸ τῶν πολεμίων. Fl. 6. 21. 56. ἔλεγον πρὸ τῆς πορθήσεως τῆς Ἰλίου εἶναι ταύτην ἀπορθήτων ὡς θεόδητος· ὁ γὰρ Ποσειδῶν καὶ ἕτεροι θεοὶ ἔκτισαν ταύτην, καὶ ἔνεκα τούτου ἐκάλουν αὐτὴν ἀπόρθητον. νῦν δὲ πορθηθεῖσα λέγει ὁ χορὸς· ἀπὸ τοῦ νῦν, ὦ πατὴρ Ἰλιάς, οὐκέτι καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα κληθήσῃ πόλις τῶν ἀπορθήτων, ἀλλὰ δηλονότι τῶν πορθηθέντων· μέγα γὰρ νέφος καὶ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων

περιέκρυσσε καὶ ἠφάνισέ σε, πορθήσαν καὶ σκυλεῦσαν ἐν δορὶ καὶ ἐν κονταρίῳ. Fl. 59. λέξει: καταριθμήση. Fl. 10. 21. οὐδαμῶς εἰς τὸ ἐξῆς ῥηθήση. Gr. ὄνο- 19. ὁ Θεσσαλονίμης] Intelligitur ἐπίσκοπος. Videtur autem Eustathium dicere. μασθήση, κληθήση. Gu. οὐκέτι, φησὶν, ὧ πατρὶς Ἰλιάς, ταῖς ἀπορθήτοις πόλεσι συγκαταριθμηθήση. νέφος δὲ ἀντὶ τοῦ πολέμου τὸ νέφος πορθήσαν σε τῶν Ἑλλήνων, ἀντὶ τοῦ ὁ πόλεμος. ἡ δὲ ἀμφὶ πρὸς τὸ κρύπτει τουτέστι περικαλύπτει σε. B.

- 3.1124 907. νέφος: πλήθος. B. Gr. ἀφανισμός, σκότος. Gu. καλύπτει: περικαλύπτει σε. Gr. περιέκρυσσεν, ἐνεστῶς ἀντὶ παρψημένου. Gu. τὸ ἀμφὶ πρὸς τὸ καλύπτει (κρύπτει Gu. ὅ ἐστι περικαλύπτει add. Flor. συναπτέον add. Gu.) Fl.21. Gu.
- 3.1125 909. δορὶ δὴ δορί: διπλασιάζει ἔνεκεν τῆς λύπης. Fl. 21. πολέμῳ. Gr. πέρσαν: πορθήσαν. Fl. 33. ἐπόρθησαν. B. Gr. ἀφα- νίσαν. Gu.
- 3.1126 910. ἀπὸ δὲ στεφάναν κέκαρσαι: Καλλισθένης ἐν β' τῶν Ἑλληνικῶν οὕτω γράφει· ἑάλω ἡ Τροία Θαρρηλιῶνος μηνὸς, ὡς μὲν τινες τῶν ἱστορικῶν ἡ' ἱσταμένου, ὡς δὲ ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα ἡ' φθίνοντος. διορίζει γὰρ αὐτὸς τὴν ἄλωσιν φάσκων συμβῆναι τότε τὴν κατάληψιν ἡνίκα νῦξ μὲν ἔην μέσση, λαμπρὰ δ' ἐπέτελλε σελήνη. μεσονύκτιος δὲ μόνον τῇ ὀγδόῃ φθίνοντος ἀνατέλλει, ἐν ἄλλοις δ' οὐ 3. πορθήσαν] πορθεῖσαν B. In M. scriptis grammaticorum ellipsi, de brevius λέξη: ἀριθμηθήση, (ad νέφος) qua dixit Schaeferus ad Lamb. Bos. ὁ πόλεμος. ἡ ἀμφὶ πρὸς τὸ κρύπτει, ὁ p. 393. et Sylburg. ad Etym. M. ἐστι περικαλύπτει :— p. 47, 3. Adde Hesych. s. v. Σφυ- 12. Καλλισθένης] Plut. V. Ca- ροδέται, τοῖς τὰ ἵπποτροφικά, ubi γε- mili c. 19. Καρχηδόνιοι περὶ Σικελίαν γραφόσι addidit Musurus. ὑπὸ Τιμολέοντος ἡττῶντο τῇ ἔβδόμῃ φθί- ib. ἡ' φθίνοντος B. ὀγδόῃ φθίνοντος νοντος, περὶ ἣν δοκεῖ καὶ τὸ Ἰλιον ἁλῶ. Fl. 21. ὀγδόῃ φθίνοντος M. ναι, Θαρρηλιῶνος, ὡς Ἐφορος καὶ Καλ- 17. ἔην B. M. ἦν Fl. 21. λισθένης καὶ Δαμάστης καὶ Φύλαρχος ib. μέσση Matt1. pro μέση, vel ἱστορήκασι. Partem hujus scholii μεσάτη, quod μεσάτα scriptum apud ex codice Fulvii Ursini protulit Clem. Alex. loco infra afferendo, Scaliger de emend. temp. 5. 9. ut σελάνα ibidem pro σελήνη, quia 378. ed. Genev. a. 1629. λαμπρὰ terminationem Doricam ha- ib. β'] θ' Fl. 21. bere videbatur. 13. ἑάλω B. ἑάλω μὲν M. Fl. ib. ἐπέτελλε] ἐπέστελλε Fl. 21. 18. ἀνατέλλει, ἐν ἄλλοις δ' οὐ συμπε- ib. μὲν τινες B. μέντοι M. Fl. φώνηκεν Εὐριπίδης Cobetus. ἀνατέ- λειεν ἄλλη δ' οὐ συμπεφώνηκεν εὐρινπί- 14. τῶν ἱστορικῶν ἡ (ν M.) ἱστα- ὅς M. ἀνατέλει ἄλλο δ' οὐ. συμπε- μένου B. M. τῷ ἱστορικῷ ν ἱσταμένου φώνηκεν εὐριπίδης B. ἀνατελείειεν. ἄλλη Fl. 21. δ' οὐ συμπεφώνη (sic) μὲν εὐριπίδῃ ib. ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα] Intelligi. Fl. 21. tur γράψας vel ποιήσας, frequenti in συμπεφώνηκεν Εὐριπίδης ὡς ὁμολογουμένης τῆς δόξης. Λυσίμαχος δὲ φησι Δημοφώντος Ἀθήνησι βασιλεύοντος ἔτους τετάρτου Θαρρηλιῶνος ἱσταμένου δωδεκάτη. B. M. Fl. 21.
- 3.1127 στεφάνην πύργων : ἡγουν ἀφῆρέθης τοὺς δίκην στεφάνου περιβάλλοντας πύργους. ἡ τὸ στεφάναν γενικὴν τῶν πληθυντικῶν νόει. οὕτω γὰρ οἱ Δωριεῖς τὰς γενικὰς τῶν πληθυντικῶν ἐκφέρουσιν. ὅπερ οὕτως ἐρεῖς ἀποκέκαρσαι δὲ τῶν στεφάνων, τῶν πύργων λέγω. Gu. I. τὴν στεφάνην τῶν πύργων, ἣν οἱ πύργοι δηλονότι ποιοῦσιν. Gr. Fl. 17. 59. 76. ἡγουν τοὺς προμαχῶνας καὶ προμαχίονας. τὸν κύκλον. Gu. τὸ κάλλος, τὴν ἐξοχὴν τοῦ τείχους. M. Fl. 10. 21. στέφανος λέγεται ὁ χρυσὸς, ὃν φοροῦσιν αἱ γυναῖκες, στεφάνη δὲ θηλυκῶς τὰ τῶν πύργων προμαχιόνια, ὥπερ καὶ κάλαμος μὲν τὸ καλάμιον, καλάμη δὲ θηλυκῶς ὁ τοῦ σίτου κάλαμος. Fl. 59. ἀπὸ κέκαρσαι : ἀπεκάρης. Gr. ἀπεκόπη. B. M. Gu. ἀποτέμψαι. Fl. 33.
- 3.1128 911. αἰθάλω: οὐ χρή γράφειν αἰθάλου καπνοῦ κηλίδι, ἥτοι καυστικῇ κηλίδι, ἀλλ' αἰθάλω κηλίδι, ἥτοι καυστικῇ κηλίδι, ἡγουν πυρὶ, ἡ καπνῷ ἀπὸ μέρους. περισσὸν οὖν ἦν τῷ καπνῷ. διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ, ἵν' οἰκεῖον ᾗ τὸ κῶλον πρὸς τὸ τῆς ἀντιστροφῆς. I. αἰθάλου:

καυστικοῦ. Gr. μέλανος ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἀνερχομένου καπνοῦ. Gu. τοῦ ἀπὸ αἰθάλης καὶ πυρὸς γενομένου καπνοῦ. B. Fl. 10. 21. 33. ἤτοι ῥυπαρία τοῦ μελαίνοντος καπνοῦ. B.

3.1129 912. κηλῖδ': ῥύπον. Gr. Fl. 56. μελαντηρίῳ, ἀμαυρώσει. Gu. βάρος, μίasma. M. Fl. 21. μελανία τῆς αἷγλης. Fl. 59. ῥυπαρίαν 3. δωδεκάτη] δεκάτη Cobetus. Delendum νῆς. "νῦξ μὲν ἔην (φησὶν ὁ τὴν μικρὰν rotius ἵσταμένου, ut patet Ἰλιάδα πεποιηκῶς) μεσάτα (corrige μεσάτη), ex Clem. Alex. Strom. I. p. 381. λαμπρὰ δ' ἐπέτελλε σελάνα κατὰ δὲ τὸ ὀκτωκαιδέκατον ἔτος τῆς (corrige σελήνη)." ἔτεροι Σκιροφοριῶνος Ἀγαμέμνονος βασιλείας Ἰλιον ἐάλω, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. ὀγδόην φθίνοντος Δημοφῶντος τοῦ Θησέως βασιλεύοντος Θαρρηλιῶνος ponit etiam Dionysius Ἀθήνησι τῷ πρώτῳ ἔτει, Θαρρηλιῶνος Ant. Rom. 1, 63. Accurate de μηνὸς δευτέρᾳ ἐπὶ δέκα, ὡς φησι Διονόσιος diversis his computationibus exposuit ὁ Ἀργεῖος, Ἀγίας δὲ καὶ Δερκύλος posuit Boeckh. in commentario ad ἐν τῇ τρίτῃ μηνὸς Πανήμου ὀγδόῃ φθνοντος Marmor Parium Corp. Inscr. vol. 2. Ἑλλανικὸς γὰρ (γὰρ om. Eusebius 9. 329. Praep. Ev. 10. p. 498. Fort. 4. ἀφηρέθης om. I. δέ) δωδεκάτῃ Θαρρηλιῶνος μηνὸς, καὶ ib. στεφάνου] στεφάνων I. τινὲς τῶν τὰ Ἀττικὰ συγγραψαμένων 7. δὲ om. I. ὀγδόῃ φθίνοντος, βασιλεύοντος τὸ τελευταῖον 18. παρ' ἐμοῦ] Est scholion Triclinii. ἔτος Μενεσθέως, πληθούσης σελή- τοῦ μελαίνοντος καπνοῦ. Fl. 10. 21. 33. κέχρωσαι: κεκάπνισαι. B. κεκάπνισαι ἢ κέκαυσαι. M. κατακέχρωσαι ἀντὶ τοῦ ἐχρώσθης ἢ μεμελάνωσαι. Gr. ἐχρωματίσθης, κατεμολύνθης, ῥερύ- Gu. κατεζοφώθης. Fl. 59.

3.1130 913. ἐμβατεύσω: ἐπιβήσομαι. ἀντὶ τοῦ εἰσέλθω εἰς σέ. M. βαδίσω. Gr. περιπατήσω. ἐμβατεύω τὸ περιπατῶ καὶ τὸ ἐξετάζω, ὡς τὸ καρδίας ἐμβατεύων. Gu. περὶ τῆς πόλεως ταῦτά φησιν πρὸς αὐτὴν ἀποκλειομένη, ὅτι οὐκέτι σ' ἐμβατεύσω ἐλευθέρῳ ποδὶ, καθάπερ καὶ πρῶτον, ἀγαλλομένη καὶ θάλλουσα. Fl. 33.

3.1131 914. Οἱ Ἕλληνες, μὴ δυνάμενοι Τροίαν ἐλεῖν ἵππον κατεσκεύασαν ξύλινον, ἀνατιθέμενοι τοῦτον δῆθεν τῷ Ὀλυμπίῳ Διὶ τῷ Τροίαν φυλάσσοντι. ἐμβαλόντες δὲ τοῦτ' πολλοὺς τε ἄλλους τῶν ἡρώων καὶ Μενέλαον ἔστησαν πρὸ τῶν τειχῶν, αὐτοὶ δὲ ὑπεχώρησαν εἰς τὰς ναῦς, καὶ ἀνηνέχθησαν ἐν θαλάσῃ, δοκοῦντες οἴκαδε ἀναστρέφειν. οἱ τοίνυν Τρῶες, ἐπιχειρήσαντες εἰσαγαγεῖν εἰς τὴν πόλιν τὸν δούρειον ἵππον, ἐπεὶ οὐχ οἶός τε ἦν ἔνδον γενέσθαι διὰ τὸ μέγεθος, ἕνα τῶν πύργων, ὡς φασὶ τινες, κατενεγκόντες, οὕτως ἔνδον τὸν ἵππον ἤγαγον. βαθείας δὲ νυκτὸς γενομένης καὶ τῶν Τρώων ἀμερίμνως κειμένων, ὡς μηδενὸς τῶν Ἑλλήνων φαινομένου ἐν τῷ λιμένι, ἐξελθόντες ἐκ τοῦ ἵππου οἱ Ἕλληνες, ἔχοντες καὶ προδότας τῆς Τροίας, ἀναβάντες ἐπὶ τοῦ τείχους μετὰ πυρσῶν καὶ βοῆς, ἐκάλεσαν τοὺς Ἕλληνας, οἵτινες ἀφικόμενοι παρεστήσαντο τὴν Τροίαν. Gu. I. μεσονύκτιος: ἀντὶ ἐπιρρήματος ἡγουν κατὰ τὸ μεσονύκτιον. Gr. μεσονύκτιος Ἀττικόν· οὕτω λέγεται καὶ ὀλίγοις ἔτεσι καὶ ὀλιγοετῆς, καὶ πολλοῖς ἔτεσι καὶ πολυετῆς ἀπεβίω. Gr. ἀπωλλύμαν: ἐφθειρόμην καὶ αἰχμαλωτιζόμην. Fl. 56. ἀπωλόμην. Gr. ἐφθάρην. Gu.

3.1132 915. ἦμος: ὀπηνίκα. Gr. ἐκ δείπνων: μετὰ τοὺς δείπνους. Gu. Fl. 33.

3.1133 916. κίδναται: διαχέεται. B. ἡνίκα ἐκ δείπνων ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν ὁ γλυκὺς ὕπνος κατασκεδάζεται. B. ἐπ' ὅσοις: ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς. M. κέχυται. Gr. ἐπέρχεται, διαχέεται, ἐφαπλοῦται. 10. Τροίαν] τὴν τροίαν 1. πον, quod om. Gu. 11. τοῦτον δῆθεν] δῆθεν τοῦτον I. 16. ἔνδον] εἴσω I. ib. Τροίαν] τὴν τρρίαν 1. 17. ἤγαγον] εἰσήγαγον I. 15. εἰσαγαγεῖν om. ., sed habet 22. ἀφικόμενοι] ἐπανελθόντες I. ἀγαγεῖν post δούρειον (δούριον Gu.) ἵπ- Gu. διασκορπίζεται. M. Fi. 21. 59. μολπᾶν: μέλψεων. Fl. 17. τῶν εἰς τοὺς θεοὺς ὕμνων. Fl. 59. τραγωδιῶν. Fl. 21. χοροποιῶν: χαρμοσυνῶν. Gu.

3.1134 μολπᾶν ἄπο καὶ χοροποιῶν: τουτέστι καταπαύσαντες τοὺς χοροὺς καὶ τὰς ψδὰς καὶ τὰς θυσίας οἱ ἄνδρες ἀνεπαύοντο ἐν τοῖς οἴκοις ἀμέριμνοι, ὡς ἀναπλευσάντων τῶν Ἑλλήνων. οἱ γὰρ

Ἑλληνες εἰς Τένεδον προσορμισθέντες καὶ ἔμφασιν ποιήσαντες τῆς οἴκαδε ἐπανόδου νυκτὸς ἐπῆλθον τοῖς Τρωσὶν ἀπὸ χορειῶν καὶ εὐωχιῶν οὓσι διὰ τὴν καθίδρυσιν τοῦ δουρείου ἵππου καὶ κεκμηκότας ἀνεῖλον αὐτούς. B.

- 3.1135 918. θυσίαν· Δωρικόν· ἃς ἐποιεῖτο τοῖς θεοῖς εἰς ἐλευθερίαν. Gu. ἔθος ἦν μετὰ ἀπαλλαγὴν λοιμοῦ καὶ πολέμου ἄδειν τοῖς θεοῖς εὐχαριστήρια, καὶ θύειν αὐτοῖς, καὶ ἐν χαρᾷ διάγειν, καὶ ἄδειν παιᾶνας. τοῦτο δὴ καὶ οἱ Τρῶες ἐποίησαν νομίσαντες ὅτι οἱ Ἑλληνες ἔφυγον καὶ τοῦ πολέμου ἔπαυσαν. λέγει γοῦν ὁ χορός· ὀπηνίκα τοῦ πολέμου ἔπαυσαν, καὶ διεσκορπίσθη μετὰ τοὺς δεῖπνους ὁ ὕπνος ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς. μετὰ γὰρ τοῦ ἀρίστου ἔρχεται καὶ ὁ ὕπνος ἀπὸ τῆς ὑγρότητος τῶν βρωμάτων. καταπαύσας δὲ ὁ ἀνὴρ μου ἀπὸ τῶν ὕμνων τῶν θεῶν καὶ τῶν χαροποιῶν θυσιῶν, ὧν τοῖς θεοῖς ἔθουον τοῦ 20 πολέμου ἀπαλλαγέντες, ἔκειτο ἐν τοῖς θαλάμοις. Fl. 59.
- 3.1136 919. ἔκειτο· τὸ ἐξῆς, πόσις ἐν θαλάμοις ἔκειτο ναυτῶν οὐκέθ' ὀρῶν ὄμιλον, ξυστὸν δ' ἐπὶ πασσάλῳ ἔκειτο. ἀπὸ κοινοῦ γὰρ τὸ ἔκειτο. B. M. τὸ ἔκειτο πρὸς τὸ ναύταν οὐκέθ' ὀρῶν ὄμιλον συναπτέον· τὸ δὲ ξυστὸν δ' ἐπὶ πασσάλῳ διὰ μέσου. λάμβανε δὲ εἰς τὸ πασσάλῳ ἢ ἔκειτο ἀπὸ κοινοῦ, ἢ ὑπῆρχεν, καὶ μὴ ὥσπερ τινὲς τῶν ἀμαθῶν τὸ ἔθηκεν, αἰτιατικὴν τὸ ξυστὸν λογιζόμενοι. Gu. I. ἐν θαλάμοις· ἐν τοῖς οἴκοις ἀμέριμνος. Fl. 17. 59. κοίταις. Fl. 21.
- 3.1137 920. ξυστὸν δ' ἐπὶ πασσάλῳ; τὸ δὲ ἀκόντιον ἐπὶ τῶν πασσάλων ἐκρέματο, ἐπεὶ τὸν τῶν Ἑλλήνων ὄχλον οὐκ ἐθεωροῦμεν ἐν τῇ Τροίᾳ· τὸ δὲ ἀκόντιον εἰπὼν ἀπὸ μέρους ἐδήλωσεν ὅλα τὰ ὅπλα. B. M. ξυστόν· δόρυ, ἀκόντιον. B. τὸ δόρυ αὐτοῦ. ἀπὸ μέρους ἐδήλωσε τὰ ὅπλα ὅλα. Gu. ἀπὸ ἐνὸς πάντα δηλοῖ. Fl. 21. ἐπὶ πασσάλῳ : ἔκειτο. Gr. ἦν, ἢ ἔκειτο ἀπὸ κοινοῦ. ἀπηώρησεν. Gu. ἐκρέμασεν. Fl. 21.
- 3.1138 922. ἐμβεβαῶτα· τὸ ἐμβαίνω εἰ μὲν πρὸς δοτικὴν συντάσσεται, τὸ ἐν ἔχει τὴν δύναμιν, εἰ δὲ πρὸς αἰτιατικὴν, τὸ βαίνω, ὥσπερ κἀνταῦθα τὸ ἐμβεβαῶτα Τροίαν Ἰλιάδα. φησὶ δὲ καὶ Φιλόστρατος ἐν τοῖς Ἡρωϊκοῖς “ἐμβὰς τὴν ναῦν.” Gu. 1. ἐμβεβῶτα χρὴ γράφειν, οὐκ ἐμβεβαῶτα· οὐχ οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς, ἀλλ' ἐκείνως. I. ἐμβεβῶτα· ἡγουν βαδίζοντα, ἀναστρεφόμενον, περιπατοῦντα, βαίνοντα. Fl. 17. περικυκλοῦντα. Fl. 59. ἐπιβαίνοντα. Fl. 6.
- 3.1139 923. ἐγὼ δὲ πλόκαμον· ἐγὼ δὲ τὸν πλόκαμον ἠντρέπιζον κατὰ τάξιν, καὶ ἐκόσμου ἐν μίτραις καὶ αἰτανίοις ἀναδέτοις, ἥτοι ἐπάνω τῆς κεφαλῆς δεδεμένοις, λεύσσουσα εἰς κυκλοτερεῖς αὐγὰς τῶν χρυσεῶν κατόπτρων, ἵνα πέσοιμι εἰς τὴν κοίτην. εἰς δὲ τὴν πόλιν ἔμολεν ἦχος. κέλευσμα δὲ, ἥτοι βοή τῶν Ἑλλήνων, ἦν κατὰ τὸ ἄστρ τῆς Τροίας τόδε, ὧ Ἑλληνες, πότε δὴ, πότε πορθήσαντες τὴν Τρωικὴν ἐξοχὴν, τουτέστι τὴν ἀκρόπολιν, παραγενήσεσθε εἰς τοὺς οἴκους; τὴν προσφιλεῖ δὲ κοίτην λιποῦσα μονοχίτων, καθὰ κόρη Λακεδαιμονία, καθίζουσα πρὸς τὴν σεμνὴν Ἀρτεμιν ἰκέτις οὐκ ἦνυσα ἢ ἀθλία, τουτέστιν οὐκ ἠδυνήθην σωθῆναι. ἄγομαι δὲ ἐπὶ τὸ πέλαγος τὸ θαλάσσιον, ἰδοῦσα τὸν ἐμὸν ἄνδρα θανόντα, καὶ τὴν πόλιν ἀπὸ μακρόθεν ὀρῶσα, ἄφ' οὗ ἐπίστροφον ἢ ναῦς ἐσάλευσε πόδα. I.
- 3.1140 πλόκαμον· τὰς τρίχας. Fl. 59. τὴν ἐμὴν πλεξίδα. Fl. 21. ἀναδέτοις· καὶ σήμερον οὕτως λέγεται ἀναδέτοις. Fl. 59. ἐγὼ δὲ 1. τὸ δὲ—τὰ ὅπλα] τὸ δὲ ἀκόντιον ubi vid. Boiss. p. 335. ἀπὸ μέρους εἶπεν ὅλα τὰ ὅπλα M. et in ib. ἐμβεβῶτα—] Annotatio Triclinii. margine altera ἀπὸ ἐνὸς τὰ πάντα 17. αἰτανίοις etiam in Gr. v. 924. scriptum super μίτρασιν et ibidem ὅπλα δηλοῖ. 9. βαίνω] βαίνει I. Fl. 59. ad v. 923. et αἰετάνιον v. 18. καὶ om. I. 11. τοῖς om. I. Philostrati locus 22. παραγενήσεσθε Barnes. παρα- est p. 666. (ubi ἐμβῆναι τὴν ναῦν), γενήσεσθαι I. ἐκαλλωπιζόμενη τὸν πλόκαμον ἐν αἰτανίοις ἀναδέτοις. εἰώθασι γὰρ αἱ γυναῖκες κατὰ τὴν νύκτα πλέκεσθαι, εἴτα βλέπειν εἰς τὸ κάτοπτρον, εἰ ὀρθίως κεῖται ἢ πλοκή. Fl. 59. μετὰ τὸ εὐωχηθῆναι ἐν ταῖς μίτραις

ἐκαλλωπιζόμεν καὶ ἀνεδέσμουν ἐπὶ τῷ καθεύδειν μετὰ τοῦ ἀνδρὸς, κατὰ τὸ γυναικεῖον ἔθος.
B.M.I.

- 3.1141 924. μίτραισιν: αἰτανίοις. Gr. ὑφάσμασι κεφαλοδεσμίοις, ἐκ μετάξης πλέγμασι. Gu. μίτρα λέγεται τὸ αἰετάνιον μιτηρόν τι ὄν, καὶ συγκόπτεται τὸ η. μίτος δὲ λέγεται ἢ μία τοῦ χρυσαφίον, εἴτε τῆς μετάξης ἴτρα. καὶ τὰ νῦν λεγόμενα βιτάρια ἰδιωτικῶς μιτάρια λέγονται, ὡς μετὰ τῶν μίτων πλεκόμενα. Fl. 59. ἐρρηθμιζόμεν: ἔταττον, ἐκόσμουν. Gr. ἐκαλλωπιζόμεν, ἐκοσμούμεν, διεχωρίζον. Gu. κατεκόσμουν, κατὰ ῥυθμὸν ἐτίθουν. εὐρημα δὲ γυναικεῖον τὸ καὶ μέσης νυκτὸς καλλωπίζεσθαι. μίτραις δὲ τοῖς κεφαλοδεσμίοις. B.
- 3.1142 925. χρυσέων χρύσεια ἔνοπτρα λέγει διὰ τὸν κόσμον. ἔνοπτρον καὶ κάτοπτρον τὸ αὐτὸ· ἔσοπτρον δὲ τὸ φανάριον. Gr. κυκλοτερῶς ἀντὶ μολίβδου ἢ ξύλου εἶχε χρυσάφιον τὸ ἔνοπτρον. Fl. 59. κακόζηλον δὲ φαίνεται τοῦτο· οὐ γὰρ κατὰ τὴν νύκτα ὁρῶσιν αἱ γυναῖκες τὰ κάτοπτρα, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἡμέραν. ὅμως δὲ δεικνύει τὸ φιλήδονον, ὅπερ εἶχον. Fl. 59. διὰ τὸ ἀπίθανον τούτου καιροῦ. Fl. 10. διασυρτικῶς τῶν γυναικῶν τὸ καὶ μέσης νυκτὸς καλλωπίζεσθαι. Fl. 10.
- 3.1143 926. λεύσσουσ' : βλέπουσα. Gu. Fl. 56. 59. ἀτέρμονας δὲ περιφερεῖς τούτων γὰρ οὐκ ἔστι τέρμα· τὰ γὰρ κυκλοτερῆ τέρματα οὐκ ἔχει. λέγει δὲ λεύσσουσ' ἐς κυκλοτερεῖς αὐγάς, τουτέστι τὰς τέλος μὴ ἔχούσας· τούτων γὰρ οὐκ ἔστι τέρμα. παρὰ τὸ εἰωθὸς δὲ ἔφη μεσονύκτιον ἔνοπτρίζεσθαι. B.I. κυκλοτερεῖς. Gr. μὴ τέλος, ὡς κυκλοτερεῖς, ἔχούσας, ἀτελειώτους. Gu. αὐγάς: ὄψεις. Gr. I. λαμπηδόνας. Gu. ἐπὶ τοῦ βλεπομένου, οὐκ ἐπὶ τοῦ βλέποντος. Gr. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76.
- 3.1144 927. ἐπιδέμνιος: ἀντὶ ἐπιρρήματος, (Cant.) ἤγουν ἐπὶ τῇ κοίτῃ. r. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἐπὶ τοῖς στρώμασι. Gu. ἤγουν ἐπὶ κοίτῃν. ἔστι δὲ τοῦτο καὶ τὸ εἰς εὐνὴν ἐκ παραλλήλου. Gu. ὡς: ἵνα. M.
- 3.1145 928. ἀνὰ δὲ κέλαδος: τὸ δὲ οὐκ ἔστι περισσόν, ὡς οἶονταί τινες, ἀλλ' εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ ἐν ταῖς ἀποδόσεσι καὶ ἐπαναλήψεσι τοῦτο τιθέναί. ὁ ζητῶν πανταχοῦ εὐρήσεις. Gu. I. ἀνὰ δὲ πόλιν: ἀνὰ τὴν πόλιν δὲ ἔμολεν, ἤγουν ἐπῆλθε, κέλαδος, φωνή, ἦχος, θόρυβος. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gr. ἐν ὧσιν δὲ ταῦτα ἐποιοῦν, κατέλαβεν ἀνὰ τὴν πόλιν κέλαδος καὶ θόρυβος οἱ γὰρ ἔξω Ἕλληνες ἐλθόντες παρεκελεύοντο τοῖς ἐν τῷ δουρεῖ ἵππῳ Ἕλλησιν ἀνοῖξαι αὐτοῖς τὰς πύλας καὶ εἰσελθεῖν λέγοντες αὐτοῦς, πότε δὴ πορθήσαντες τὴν Ἰλιάδα σκοπιὰν ἐλεύσεσθε εἰς τοὺς οἴκους; Fl. 59. ὅσα ῥήματα κίνησιν ἔχουσιν ἐμμέσως, μετὰ προθέσεων ποιοῦσι τὴν σύνταξιν· ἔρχεται εἰς τὸν τόπον, καὶ βαδίζει, καὶ κινεῖται, καὶ τὰ ὅμοια. Gr.
- 3.1146 929. κέλευσμα: βοή τῶν Ἑλλήνων, φώνημα. Gu. προσφώνημα. Fl. 21. φωνή. 33.
- 3.1147 930. πότε: λείπει τὸ, εἰ μὴ νῦν. ὁ δὲ νοῦς, τοῦτο δὲ, φησὶν, ἔλεγον οἱ Ἕλληνες, παρακελευόμενοι ἀλλήλοις, πότε δὴ τὴν ἀκρόπολιν πορθήσαντες τῆς Τροίας παραγενήσεσθε εἰς τὰ οἰκεῖα; B. M.I.
- 3.1148 931. σκοπιὰν: ἤγουν τὴν ἀκρόπολιν. M. Gr. ἢ τὴν ὑψηλὴν Τροίαν. ἀπὸ μέρους τὸ ὄλον. Gu. σκοπιὰ λέγεται ὁ ὑψηλὸς τόπος, εἰς ὃν ἰστάμενοι ἀποσκοπεύουσι περὶ τινων. Gr. Ἰλιάδα σκοπιὰν λέγει ἢ τὴν ἀκρόπολιν, ἢ, ὡς τῷ Ὀμήρῳ δοκεῖ, ἐπὶ ὑψηλοῦ τινος τόπου ἔκειτο τὸ κάστρον, καθὼς αὐτὸ τοῦτο δηλοῖ. σκοπιὰ δὲ λέγεται 5. περισσόν] περιττὸν I. 21. παραγενήσεσθε Barnes. παρα- 6. καὶ ἐπαναλήψεσι om. Gu. γενέσθαι M. παραγένεσθε B.I. quod 12. αὐτοῖς Matth. pro αὐτάς. ex more recentionum pro futuro 13. ἐλέοσεσθε Matth. pro ἐλεύ-positum esse potest. σεσθαι. ib. οἰκεῖα] οἰκία Matth. 19. λείπει τὸ] τὸ om. M. 23. ἤγουν om. M. ib. ὁ δὲ νοῦς om. I. 24. σκοπιὰ] σκοπιὰς Gr. 20. ἀλλήλοις] ἀλλήλους 1. 27. τόπου Matth. pro τρόπου. ib. δὴ addidi ex M. ται ὁ ὑψηλὸς τόπος, ἐν ἀνελθὼν τις σκοπεῖ τὰ κάτω. (ἐν ἡ ἴσταται τις ἰδεῖν μακράν. Fl. 17.) Fl. 59.

- 3.1149 932. λέχη: στρώματα. Gr. τὴν στρωμνὴν. Fl. 59. φίλια τὰ προσφιλῇ. B. M. μονόπελος: αἱ Λακεδαιμόνιοι γυναῖκες ἐν τοῖς ἀγῶσι μονοχίτωνες ἦσαν, πόρπας ἐφ' ἑκατέρου τῶν ὤμων ἔχουσαι ὅθεν καὶ δωριάζειν τὸ γυμνοῦσθαι Ἀνακρέων φησί. Gu. I.
- 3.1150 934. λιποῦσα Δωρὶς ὡς κόρα: Δουῖρις ἐν τῷ β' τῶν Ὡρων γράφει οὕτως “κατὰ δὲ τοῦτον τὸν χρόνον ὑπὸ Αἰγινητῶν Ἀθηναῖοι κατὰ θάλατταν ὀχλούμενοι πέμπουσι πεζοὺς εἰς τὴν νῆσον ὑπολαμβάνοντες, ἂν φθάσωσι πεζοὺς ἀποβιβάσαντες, πολλὰ βλάψαι τὴν Αἴγιναν. οἱ δὲ ἐπεξελθόντες, ἔτυχον γὰρ αὐτοῖς προσκαταπεπλευκότες τῶν Σπαρτιατῶν τινὲς, τοὺς Ἀθηναίους ἀπαντῶντας ἀπέκτειναν πλὴν ἑνός. τοῦτον δὲ ἀπέστειλαν ἀπαγγελοῦντα. τὸν δὲ, ὡς ἦλθεν, περιέστησαν αἱ τῶν τεθνεώτων γυναῖκες αἱ μὲν ἐρωτῶσαι τοὺς ἄνδρας τί γεγόνασιν, αἱ δὲ τοὺς υἱοὺς, αἱ δὲ τοὺς ἀδελφούς. ἐτύγχανον δὲ φοροῦσαι κατ' ἐκείνους τὸν χρόνον Δωρίδα στολὴν. τὰς περόνας οὖν ἀπὸ τῶν ὤμων ἐλκυσάμεναι τὸν ἄνθρωπον πρῶτον ἐξετύφλωσαν, εἶτα ἀπέκτειναν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι μεγάλην ἠγήσαντο συμφορὰν τὸ γενόμενον πάθος. ἔδοξε δὲ αὐτοῖς περιελέσθαι τῶν γυναικῶν τὰς περόνας, ἐπεὶπερ εἰς ὀπλισμὸν αὐταῖς περιέστησαν, οὐ φυλακὴν τῆς ἀμπεχόνης. πάντων δὲ ἰδιαίτατον συνέβαινεν ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων. οἱ μὲν γὰρ κόμας ἐφόρουν, αἱ δὲ γυναῖκες ἐκείροντο, καὶ τοῖς μὲν ἀνδράσι ποδήρεις ἦσαν χιτῶνες, αἱ δὲ γυναῖκες ἐβρύαζον ἐν τῇ Δωρίδι στολῇ, διόπερ καὶ εἰς ἡμᾶς πολλοὶ τοὺς ἀχίτυνας δωριάζειν ἔφασαν.” M.
- 3.1151 Δωρὶς ὡς κόρα: αἱ Λακεδαιμόνιοι κόραι διημερεύουσιν ἄζωστοι καὶ ἀχίτυνας, ἱματίδιον ἔχουσαι πεπορημένον ἐφ' ἑκατέρου τῶν ὤμων. καὶ Καλλίμαχος ἔσκειν ὅτ' ἄζωστος χᾶτερόπορπος ἔτι. καὶ τῶν ἐν ταῖς ἀρχαίαις γραφαῖς οὐκ ὀλίγα οὕτως ἔσταλται. καὶ δωριάζειν τὸ γυμνουμένης φαίνεσθαι τὰς γυναῖκας. Ἀνακρέων “ἐκδῦσα χιτῶνα δωριάζειν.” B.M.I. Ἄλλως. ὑπὸ Αἰγινητῶν πειρατευόμενοι Ἀθηναῖοι στρατιὰν κατ' αὐτῶν ἀποστέλλουσιν. οἱ δὲ ἅμα Σπαρτιάταις ἅπαντας ἀπέκτειναν. εἷς δὲ σωθεὶς ὑπέστρεψεν ἄγγελος, ὃν ὑπαντήσασαι τῶν τεθνεώτων αἱ γυναῖκες ἀφελόμεναι τὰς περόνας τῶν ὤμων καὶ τυφλώσασαι πρῶτον ἀπέκτειναν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι δεινὸν ἠγησάμενοι περιῖλον τῶν γυναικῶν τὰς περόνας, ἐπεὶπερ εἰς ὀπλισμὸν αὐταῖς ἐχρήσαντο, οὐ φυλακὴν τῆς ἀμπεχόνης, αὐτοὶ τε ἐκόμων, αἱ δὲ γυναῖκες ἐκείροντο. καὶ τοῖς μὲν ἀνδράσι ποδήρεις ἦσαν οἱ χιτῶνες, αἱ δὲ γυναῖκες ἐβρύαζον ἐν ταῖς Δωρικαῖς στολαῖς. διὸ καὶ εἰς ἡμᾶς τὰς ἀχίτυνας δωριάζειν ἔφασαν. B.M.I.
- 3.1152 Δωρὶς ὡς κόρα: Λακεδαιμονία. Gr. Μονεμβασιώτισσα. Gu. αἱ Δωρίδες κόραι ἐρχόμεναι εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτεμίδος ἐνθουσιῶσαι μετὰ ἑνὸς μόνου χιτῶνος ἤρχοντο. λιποῦσα δὲ καὶ καταλείψασα τὰ φίλια λέχη, ἡγουν τὴν στρωμνὴν αὐτὴν, ἐπεὶ ἀνεπαύετο (καλεῖ ταῦ- 1. αἱ Λακεδαιμονίων —] Hoc scho- 8. οἱ δὲ] οἱ δ' B. lion in B.I. legitur post scholion 9. σωθεὶς om. I. proximum, praefixo ἄλλως. 10. ὑπαντήσασαι M. περιστάσαι 4. ἔτι καὶ τῶν I. cum interpunc- B.I. tione ante ἔτι, et sic B. M. quoque, ib. γυναῖκες M. γυναῖκες καὶ B.I. in quibus est ἔτι δὲ καὶ τῶν. ib. ἀφελόμεναι τὰς π. τῶν ὤ. (ad- 5. ὀλίγα] ὀλίγα M. unde Cobe- didi καὶ) τυφλώσασαι πρῶτον ἀπέκτει- tus ὀλίγα οὕτως εἰσὶν ἐσταλμένοι. vān M. τὰς π. τῶν ἄ. ἀφελόμεναι ἔξε- ib. οὕτως Cobetus. ὅ B.M.I. τύφλωσον, εἶτα ἀπέκτειναν B.I. 6. γυμνουμένης B. γυμνουμένους M. 12. δεινὸν ἤ.] δεινὸν M. 13. οὐ φυλακὴν B. M. καὶ οὐ πρὸς γυμνάς I. 7. Ἄλλως. ὑπὸ— M. In BI. φυλακὴν I. Δωρὶς ὡς κόρα: θουῖρις ἐν τῷ ιβ' τῶν ὦρων ib. αὐτοὶ τε] αὐτοὶ γε M. (non καὶ (sic vel ὦρων B.) γράφει οὕτως ὡς ὑπὸ αὐτοῖ γε) Idem ἐκόμουν. etc. Sed Duridis nomen nihil ad 15. ἐν ταῖς] ἐν om. I. ea pertinere quae sequuntur ex ib. Δωρικαῖς M. in quo literae δω scholio quod supra ex M. edidimus et circumflexus supersunt. Δωρίαις patet, in quo Duridis verba appo- B.I. sita sunt. ib. πειρατευόμενοι] στρατευόμενοι M. 16. καὶ εἰς ἡμᾶς B. M. εἰς om. I. οὕτως ἢ διὰ τὸ ἡδονικὸν τῆς μίξεως ἐπάνω γὰρ ταύτης ἐσυνουσιάζετο) καταλείψασα τὰ φίλια λέχη μονόπελος μονοχίτων μετὰ τοῦ ἐπικαμνοῦ μόνον ἔφυγον εἰς τὴν Ἀρτεμιν, ἡγουν εἰς τὸν

ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος ἐν γὰρ καιρῷ σκυλεύσεως οὐ προστρέχομεν ἀλλαχόθι, εἰ μὴ ἐν τοῖς ναοῖς. τὸ αὐτὸ καὶ ἐκεῖναι φοβούμεναι προσέδραμον εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος καὶ τῶν ἄλλων θεῶν, ὡς ὁ Πρίαμος καὶ οἱ ἕτεροι. Ἡ ἄλλως. ὡς κόρη Δωρὶς μονοχίτων προσκαθίσασα εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος καὶ τῶν ἄλλων θεῶν, ὡς καὶ ὁ Πρίαμος καὶ οἱ ἕτεροι. Ἡ ἄλλως. ὡς κόρη Δωρὶς μονοχίτων προσκαθίσασα εἰς τὸν ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος, οὕτως καὶ ἐγὼ ἔδραμον ἐν τοῖς ναοῖς. οὐκ ἦνυσα δὲ, ἦγουν οὐκ ἐτελείωσά τι, οὐχ εὖρον σωτηρίαν, ἀλλ' ἀπεσπάσθην τῶν ἐκεῖσε, ὡς αἰχμάλωτος. Fl. 59.

- 3.1153 935. προσίζονσ' : μέλλουσα προσελθεῖν. B. ἰκέτις καθίζουσα. Gr. προσκαθημένη. Gu. προσκαθίσασα τῇ Ἀρτέμιδι οὐκ ἦνυσα, φησὶ, τὸ ἐμὸν βούλημα, ὥστε μὴ ἀρπαγῆναι καὶ αἰχμαλωτισθῆναι. ἄγομαι δὲ θανόντα ἰδοῦσα τὸν ἀκοίταν τὸν ἐμὸν, ἦγουν τὸν ἄνδρα. διαλύεται δὲ τὸ προσίζουσα, οἶον, ἴζουσα πρὸς τὴν Ἄρτεμιν, ἦγονν προσκαθημένη τῇ Ἀρτέμιδι. Gr.
- 3.1154 936. οὐκ ἦνυσ' : οὐκ ἐτελείωσα. Gr. οὐκ ἐτέλεσά τι τῆς εὐχῆς, οὐκ ἡδυνήθην σωθῆναι. Gu. ὡς καταφυγούσης αὐτῆς εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος καὶ μηδὲν ὠφελισάσης. M. Fl. 10. οὐκ εὐώδωσα, οὐκ ἐτελείωσα. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.
- 3.1155 937. ἄγομαι: ἄγομαι, φησὶν, ἐπὶ τὸ πέλαγος, ἑωρακυῖα τὸν ἄνδρα μου ἀποθανόντα. B.M.I. ἰστέον δὲ ὡς καὶ τὸ ἐπεὶ νόστιμον πρὸς τὸ ἄγομαι συναπτέον τῇ ἐννοίᾳ. Gu. I. ἄγομαι: φέρομαι, ὡς αἰχμάλωτος. Gu.
- 3.1156 939. ἀποσκοποῦσα: μακρόθεν ὀρῶσα. Gr. πόρρωθεν βλέπουσα. Gu. καὶ ἄπο καὶ μακρὰν σκοποῦσα, καὶ ἐπιτηροῦσα τὴν πόλιν. Fl. 59. ἐπεὶ καὶ πόρρωθεν ἑωρᾶτο ἡ Τροία καιομένη, οἶον ἀπὸ Χερρονήσου. B. M. Fl. 21.
- 3.1157 940. νόστιμον: τὸν τῆς ὑποστροφῆς. Gr. ὑποστρεπτικὸν πρὸς 1. ἢ delendum, nisi quid excidit. αἰχμάλωτος addita sunt scholio v. 3. ἐπικαμνουῖ] Sic. 945. post ταύτην εἶναι. 23. φησὶν om I. δὲ est in M. 29. ἐπεὶ Τροία M. ἐπεὶ καὶ πόρρω- 24. ὡς καὶ] ὅτι I. θεν ἡ Τροία ἑωρᾶτο 1. πόρρωθεν γὰρ ἡῶ- 25. συναπτέον] συναπτται sine ac- ρᾶτο ἡ Τροία B. centu Gu. in quo haec ἰστέον δὲ— τὸν οἶκον. Gu. τὸν τῆς ὑποστροφῆς. (Flor. 6. 9. 17. 56. 59. 76.) παλινσοστύντα, ἐπιστρέφοντα. Fl. 21. ὀπισθόρμητον. B. Fl. 33. πόδα, τὴν τρόπιν (Flor. τροπήν) ἢ τὴν κώπην. Gr. Fl. 6.
- 3.1158 940.—952. καὶ μ' ἀπὸ γῆς: καὶ ἐμὲ ἀπὸ τῆς γῆς ἐξώρισε τῆς Τρωϊκῆς — ἀπηγόρευσα ἡ ἀθλία τῇ λύπῃ— τῇ Ἑλένῃ τῇ ἀδελφῇ τῶν Διοσκούρων, Καστορος καὶ Πολυδεύκους. καὶ τῷ Πάριδι καταρωμένη, ἐπεὶ με τῆς πατρώας γῆς καὶ τῶν οἴκων ἐξώκησεν οὐ γάμος, ἀλλὰ τालαιπωρία δαίμονός τινος κακοποιοῦ, ἦντινα Ἑλένην μήτε τὸ πέλαγος ἀπαγάγοι πάλιν, ἦγουν εἰς τοῦπίσω, μήτε ἀφίκοιτο εἰς τὸν πρῶτον οἶκον. I.
- 3.1159 941. ὥρισεν: ἀφώρισεν. B. M. Gr. ἐχώρισεν. B. M. Gu. ἐξώρισεν. Gu. διεχώρισεν. Fl. 33. ἀπέπεμψε. B.
- 3.1160 942. ἀπεῖπον: ἀπείρηκα τοῖς καλοῖς ἡ ἀθλία ἐγώ. B. M. ἡσθένησα. B. ἀπηγόρευσα, ἀπέκαμον ὑπὸ τοῦ ἄλγους. Gr. τοῖς κακοῖς ἢ ἀγανακτήσει. θλίψει. Gu. ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ δύναμαι λέγειν τι, δαμασθεῖσα τῇ θλίψει. Fl. 59.
- 3.1161 944. Διοσκόροι: τὴν Ἑλένην φησὶ τὴν τῶν Διοσκούρων κάσιν Καστορος καὶ Πολυδεύκους καὶ τὸν Πάριν τὸν βουκόλον καταρωμένη ὡς αἰτίοις τοῦ πολέμου. ἰστέον δὲ ὅτι ὀλιγάκις κεῖται τὸ κάσις ἐπὶ ἀδελφῆς, ἐπὶ δὲ ἀδελφοῦ πολλακίς. B. ἡ Λήδα συλλαβοῦσα ἐκ τοῦ Τυνδάρεω καὶ ἐκ τοῦ Διὸς, μεταβληθέντος εἰς κύκνον, ἐγέννησεν ὦδον. ἀφ' οὗ ἐξῆλθεν ἡ τε Ἑλένη καὶ ὁ Καστωρ καὶ ὁ Πολυδεύκης. διὰ τοῦτο λέγονται Διόσκοροι οὗτοι, οἷονεὶ κοῦροι τοῦ Διός. κόρη λέγεται θηλυκῶς καὶ κούρη ποιητικῶς, κόρος δὲ ὁ υἱὸς οὐ λέγεται, ἀλλὰ κοῦρος. ἐκ τούτου λέγονται

Διόσκουροι. Gr. συνεκδοχικῶς, διδοῦσα ἐν κατάρα. (συνεκδ. καὶ καταρωμένη *alius codex*) Fl. 59. κάσιν: ἀδελφήν. Gr. αὐταδελφήν. Gu.

- 3.1162 945. βούταν: βουκόλον, βοτῆρα, ποιητικόν. Gr. βοσκόν. Gu. βούτας λέγεται ὁ Ἀλέξανδρος, ἐπεὶ εἰς τὰ ποίμνια τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἦν καὶ ἀνετρέφετο, μέχρις οὗ εἰς τὴν Λακεδαιμονίαν ἦλθε· Ἰδαῖος δὲ διὰ τὴν Ἰδὴν τὸ ὄρος· πόλις γὰρ τῆς Τροίας ὑπὲρ τὸ ὄρος· αἰνόπαρις δὲ, διότι ἐπὶ κακῶ ἐξέφυγε καὶ παρέδραμε τὸν φόνον, ὃν ἔκριναν οἱ μάντιες θανατῶσαι αὐτόν. Fl. 59.
- 3.1163 κατάρα διδοῦσα: ἐπαρωμένη καὶ αἴτιος τοῦ πολέμου. M. πρὸς 19. ὅτι ὀλιγάκις—πολλάκις] *Haec etiam in M.* τὸ ἀποσκοποῦσα ἐστὶ καὶ ἡ μετοχὴ τὸ κατάρα διδοῦσα· τὸ δὲ ἐπεὶ νόστιμον καὶ τὸ τάλαινα ἀπεῖπον ἄλγει διὰ μέσου, εἰ καὶ φασὶ τινες πρὸς τὸ ἀπεῖπον τὴν μετοχὴν ταύτην εἶναι. Gu. I. οἱ μὴ δυνάμενοι τιμωρῆσαι τοὺς ἑαυτῶν ἐχθροὺς ὑποβάλλουσι κατάρα αὐτοῦς. τὸ αὐτὸ καὶ ὁ χορὸς λέγει· ἀπηγόρευσα αὐτῇ πολλῇ θλίψει, διδοῦσα ἐν κατάρα, ἡγουν καταρωμένη, τὴν Ἑλένην, τὴν ἀδελφὴν τῶν Διοσκόρων, τοῦ τε Κάστορος καὶ τοῦ Πολυδεύκου, τὸν δαῖον τε βούταν, καὶ βουκόλον, τὸν αἰνόπαριν, ἡγουν τὸν Ἀλέξανδρον, διότι ἀπώλεσεν καὶ ἄπο καὶ μακρὰν ἔθηκεν ἐμὲ ἐκ τῆς πατρικῆς γῆς, καὶ ἐξᾶώκισεν, καὶ ἀποίκους ἐποίησεν ἡμᾶς, ὁ γάμος τοῦ Ἀλεξάνδρου, ὁ οὐ γάμος, ἀλλ' οἰζὺς καὶ συμφορὰ ἀλάστορός τινος δαίμονος.
- 3.1164 947. ἀπώλεσε: γρ. ἀπούρισεν. M. πρωθύστερον. Gr. μετὰ ὀλέθρου ἐξέβαλλε. Gu.
- 3.1165 948. ἐξώκισε: ἐξέβαλλεν, ἐξώρισεν. Gu. γάμος, οὐ γάμος: γάμος μὲν διὰ τὸ συγκοιτασθῆναι καὶ ἔχειν αὐτήν, οὐ γάμος δὲ, διότι οὐκ ἦν ἔννομος, ἀλλ' ἑτέρου ἦν ἡ γυνή. Fl. 59.
- 3.1166 949. ἀλάστορος: ὁ τῆς Ἑλένης γάμος. B. δαίμονος κακοποιοῦ. Gr. κακοῦ, παλαμναίου δαίμονός τινος. Gu. οἰζὺς: τιμωρία καὶ ταλαιπωρία. Fl. 10. 21. 33. ἀλλὰ δαίμονος παλαμναίου τιμωρία καὶ ταλαιπωρία. M.
- 3.1167 950. ἂν μήτε: ἦντινα τὴν Ἑλένην μὴ ὑποστρέψῃ ἢ θάλασσα πάλιν, καὶ εἰς τοῦπίσω, ἡγουν μὴ φέρῃ ταύτην εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆς, μηδὲ καταλάβῃ εἰς τὸν πατρῶον οἶκον αὐτῆς, ἡγουν μὴ ἴδῃ τοῦτον. Fl. 59. ἦντινα Ἑλένην μήτε πέλαγος ἀπενέγκοι μήτε οἱ οἴκοι δέξονται αὐτοὺς οἱ Τρωικοί. Fl. 10. 33.
- 3.1168 951. ἴκοιτ': πορευθῇ. B. πατρῶον: τὸν τοῦ Τυνδάρεω. M. Fl. 10.
- 3.1169 953.—967. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν: ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Πρίαμε, καὶ σὺ, ὦ Ἑκάβη φιλτάτη, δακρύω εἰσορῶν σε τὴν τε σὴν πόλιν καὶ τὴν θυγατέρα σου τὴν θανοῦσαν πρὸ ὀλίγου. φεῦ (θαυμαστικόν) οὐκ 2. φασὶ τινες] τῶν ψυχρῶν *addit* 23. εἰς τοῦπίσω] *Glossemata* ἦν τὴν Ἑλένην *et* εἰς τοῦπίσω *habet* B. I 18. κακοποιοῦ—παλαμναίου] ἀλλὰ 24. πατρῶον *Matth.* *pro* πρῶτον. δαίμονος παλαμναίου B. 27. τὸν τοῦ *om.* Fl. 10. ἔστιν οὐδὲν πιστὸν καὶ βέβαιον, οὔτε εὐδοξία καὶ εὐημερία οὔτε εὐτυχοῦντά τινα μὴ δυστυχῆσειν. φύρουσι δὲ καὶ ταραττοῦσιν αὐτὰ οἱ θεοὶ εἰς τοῦπίσω καὶ ἔμπροσθεν, ἐντιθέντες σύγχυσιν, ἵνα ἀγνοίᾳ τοῦ μέλλοντος σέβωμεν αὐτοῦς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὰ κακὰ κατὰ τί δεῖ θρηνεῖν, ἐμὲ δηλονότι, οὐδαμῶς προκόποντα καὶ προερχόμενα εἰς τὸ ἔμπροσθεν τῶν κακῶν, ὃ ἐστίν, οὐ κατόπιν ὄντα τὰ κακά. σὺ δὲ εἰ κατὰ τι μέμφῃ ἐμοὶ ἔνεκα τῆς ἀποδημίας, ἐπίσχες, σαυτὴν δηλονότι· ἐτύγχανον μὲν ἀποδημῶν ἐν τῷ μέσῳ τῶν τῆς Θράκης ὁρίων, ὅτε ἦλθες ὧδε. ἐπεὶ δὲ ἦλθον, αἶροντί μοι καὶ κινοῦντι, τὸν πόδα ἕξω τῶν δωματίων, εἰς ταυτὸν, ἥτοι ὁμοῦ, συμπίνει καὶ συναντᾷ ἡ δούλη σου αὕτη, ἀπαγγέλλουσα ἀγγελίας, ὧν ἀκούων ἀφικόμεν. I.
- 3.1170 952.—961. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Πρίαμε: ἔρχεται Πολυμήστωρ ἀκούσας ὅτι καλεῖ σε ἡ Ἑκάβη καὶ ἀνακαλεῖται τεθνηκότα τὸν Πρίαμον. B. ἐλθὼν ὁ Πολυμήστωρ πρὸς τὴν Ἑκάβην, πρὸς μὲν τὸν Πρίαμον ὡς ἀπόντα λέγει μόνον, ὦ φίλτατε Πρίαμε, δίχα τοῦ σύ, πρὸς δὲ τὴν Ἑκάβην ὡς ζῶσαν χρῆται καὶ τῷ σύ, καὶ θρηνεῖ αὐτήν τε ὡς δούλην καὶ τὴν πόλιν αὐτῆς ὡς ἀλοῦσαν, καὶ τὴν νεοσφαγὴ Πολυξένην, εἴτα γνωματευόμενος λέγει· οὐκ ἔστιν οὐδὲν βέβαιον, οὔτε εὐτυχία,

οὔτε, ἐὰν εὐτυχῇ τις, ἢ κατ' ἐκεῖνον εὐτυχία ἀεὶ παραμένει, ἀλλὰ τῆς μεταβολῆς τῶν πραγμάτων αἰτίους ἡγεῖται τοὺς θεοὺς. φύρειν γὰρ καὶ ἐνοῦν αὐτὰ τούτους φησὶ, καὶ τὸν πλούσιον εἰς τὸ ὀπισθεν ἄγειν, πένητα καθιστῶντας — τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ πάλιν — τὸν δὲ πένητα εἰς τὸ πρόσθεν φέρειν, ἡγουν πρὸς εὐπορίαν καὶ πλοῦτον, ποιοῦντας τῶν πραγμάτων σύγχυσιν, ἵνα τούτων ἐν ἀδήλῳ καθεστῶτων μὴ προσέχωμεν αὐτοῖς, ὡς μεταβαλλομένοις, ἀλλὰ τοὺς θεοὺς σεβόμενοι αἰτῶμεν τὰ ἀγαθὰ καὶ ἡμῖν συμφέροντα. τὸ δὲ “ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ θρηνεῖν” οὐχ, ὡς οἶονταί τινες, συντακτέον, συνάπτοντες τὸ ταῦτα πρὸς τὸ κακῶν, καὶ οὕτω συντάσσοντες, τὸ ἀληθὲς τῆς συντάξεως οὕτως ἔχει δυσχεράνας γὰρ ὁ Πολυμήστωρ 6. ὄντα] ἔοντα I. 18. γνωματευόμενος] γνωμωτευόμε- 12. ἔρχεται Πολυμήστωρ—Πρίαμον] νος I. Haec in duo scholia divisa in M. 19. ἐὰν] ἂν I. Πολυμήστωρ ἀνακαλεῖται τὸν τεθνηκότα 27. μὲν om. I. πρίαμον. et, ὁ Πολυμήστωρ ἔρχεται, ib. θρηνεῖν] φρονεῖν Gu. φησὶν, ἀκοόσας ὅτι καλεῖ σε ἡ ἑκάβη. ib. συντακτέον—οὕτως ἔχει om. I. 16. χρῆται καὶ] καὶ om. I. ἄνωθεν πρὸς τὸ ἀβέβαιον τῶν πραγμάτων, καὶ τούτων τὴν αἰτίαν ἀναθεῖς τοῖς θεοῖς, νῦν φησιν, ἀλλὰ ταῦτα, ἅπερ εἶπον, τί δεῖ θρηνεῖν οὐδὲν καὶ οὐδαμῶς προκόπτοντα καὶ προχωροῦντα εἰς τὸ ἔμπροσθεν τῶν κακῶν, τουτέστιν οὐχ ὑπερβαίνοντα τὰ κακὰ καὶ μεταβαλλόμενα, ἀλλ' ἀεὶ κακὰ τυγχάνοντα. τὸ γὰρ μεταβάλλεσθαι τινα ἀπὸ κακοῦ πρὸς καλὸν ἔμπροσθεν τοῦ κακοῦ φαμὲν γίνεσθαι. Gu. I.

3.1171 952. φίλτατ' : ἀπὸ τοῦ φίλος οὐ γίνεται φιλωτέρως, ἀλλὰ φίλτερος τὸ συγκριτικὸν καὶ φίλτατος τὸ ὑπερθετικόν. Gr.

3.1172 955. ἀρτίως: οἱ Ἀττικοὶ ἄρτι ἀντὶ τοῦ νῦν λέγουσιν, ἀρτίως δὲ ἀντὶ τοῦ πρὸ ὀλίγου. ἰστέον δὲ ὅτι, ὡς τὸ νῦν καὶ ἀκαριαῖόν ἐστιν, οἷον νῦν φθέγγομαι, καὶ πλατυκόν, ὡς τὸ νῦν ἄρχει ὁ δεῖνα, τουτέστι τοῖς χρόνοις τούτοις, οὕτως ἐστὶ καὶ τὸ ἄρτι, οἷον ἄρτι φθέγγομαι, τουτέστι ταύτῃ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἄρτι ἄρχει ὁ δεῖνα, τουτέστι τούτοις τοῖς χρόνοις. Gr. θανοῦσαν: ἡγουν τὴν Πολυξένην. B.

3.1173 957. φεῦ: χαριζόμενος ὁ Πολυμήστωρ τῇ Ἑκάβῃ καὶ πεπλασμένως συλλυπούμενος αὐτῇ ἰδὼν τὴν τε Τροίαν καυθεῖσαν, τὴν Πολυξένην σφαγεῖσαν, τὸν Πρίαμον καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ φονευθέντας, ταύτην δὲ αἰχμάλωτον, ἀποκλαιόμενος λέγει· ἐν τοῖς ἀνθρώποις οὐδὲν ἐστὶ πρᾶγμα πιστὸν καὶ βέβαιον, οὔτε ἡ εὐδοξία καὶ ἡ εὐδαιμονία ὑπάρχει βέβαιος, ἀλλὰ μεταφέρεται, οὔτε πάλιν τὸν καλοπραγοῦντα ἔσται μὴ κακοπραγήσειν· χθὲς γὰρ ἡ Ἑκάβη βασιλὶς ἦν μετὰ τῶν παίδων αὐτῆς, ἡ Τροία εὐτύχει, τὰ ἐκείνων πάντα εὐτυχῶς εἶχον· νῦν δὲ ἡ μὲν βασιλὶς δούλη, ἡ δὲ Τροία κατεστράφη. φύρουσι δὲ καὶ συγχέουσιν οἱ θεοὶ αὐτὰ, τὰ πράγματα τῶν ἀνθρώπων, πάλιν καὶ πρόσω, εἰς τὸ ὀπίσω καὶ εἰς τὸ ἔμπροσθεν, ἡγουν εἰς εὐδαιμονίαν καὶ δυστυχίαν, ἐντιθέντες καὶ τιθέμενοι καὶ ποιοῦντες εἰς τοὺς ἀνθρώπους ταραγμὸν καὶ σύγχυσιν, ὡς ὄντως ἐν ἀγνωσίᾳ σέβωμεν καὶ τιμῶμεν αὐτοὺς, ἡγουν τοὺς θεοὺς. ἀποβλέπων γὰρ ὁ Πολυμήστωρ 2. ἀναθεῖς ante τὴν αἰτίαν habet I. pro ὑπερβαίνει τὰ κακὰ μ., quod legitur ib. εἶπον] ἔφην I. in scholio ampliore. ib. δεῖ θρηνεῖν] θρηνεῖν δεῖ I., omissis 5. τὸ γὰρ] τὸ δὲ I. οὐδὲν καὶ et προκόπτοντα καί. ib. μεταβάλλεσθαι τινα] μεταβαλέσθαι 4. τουτέστιν — μεταβαλλόμενα] τι ἀεὶ I. Haec verba in Gu. repetuntur in 7. φιλωτέρως] φιλότερος Gr. margine v. 961. ad προκόπτοντα, unde 16. αὐτῷ Matth. pro αὐτήν. ὑπερβαίνοντα τὰ κακὰ καὶ μ. scripsi τὰς θυσίας καὶ τιμὰς, ἃς ἡ Ἑκάβη πρὸς τοὺς θεοὺς ἐθυσίαζε καὶ ἐδίδου, μηδὲν ὠφελούσας αὐτήν, λέγει, ὄντως ἐν ἀγνωσίᾳ ὄντες οἱ ἄνθρωποι σέβωμεν αὐτούς καὶ γὰρ ὄφελος ἡ Ἑκάβη εὔρεν ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς θεοὺς θυσιῶν, ὧν ἐποίει. Fl. 59. πιστόν: βέβαιον, ἀραρός. B. βέβαιον. M. Gr. μόνιμον. M. Gu. βέβαιον καὶ ἐδραῖον. Fl. 10. 33. εὐδοξία: εὐπραγία. B. ἡ δόξα. Gr. εὐτυχία, εὐπραξία. Gu.

3.1174 957. καλῶς: εὐτυχῶς. M.

- 3.1175 958. φύρουσι: ἀναμιγνύουσιν αὐτὰ οἱ θεοὶ εἰς τοῦπίσω καὶ ἔμπροσθεν, ἀντὶ τοῦ οὔτε εἰς τὰ παρελθόντα πράγματα τάξιν φυλάττουσιν οὔτε εἰς τὰ μέλλοντα, ἀλλ' ἄτακτα ἑῶσι τὰ πράγματα, ἵνα σέβωμεν αὐτοὺς, τουτέστιν, οὔτε διηνεκῶς εὐτυγεῖ ἄνθρωπος, ἐάν ποτε τῶν καιρῶν εὐτυχῇ, οὔτε τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβῆναι ἐπίσταται, ἀλλ' ἄτακτα ἑῶσι τὰ πράγματα οἱ θεοὶ, ἵνα σέβωμεν αὐτοὺς τῇ ἀγνωσίᾳ. Fl. 10. 33. φύρουσι: ταράσσουσι. Gr. μιγνύουσι, συγχέουσιν. Gu. φύρω τὸ συγχέω, φυρῶ δὲ τὸ μιγνύω ἄλευρον ὕδατι ὅθεν καὶ φύραμα ἡ ζύμη. Gu. πάλιν: ὀπίσω, ἡγουν εἰς τὸ δνσυχές, καὶ πρόσω, ἡγουν εἰς τὸ εὐτυχές. Gr. εἰς τοῦπίσω, ἀπὸ εὐδοξίας εἰς ἀδοξίαν. πρόσω, ἀπὸ ἀδοξίας εἰς εὐδοξίαν. Gu. πρόσω: ἔμπροσθεν εἰς τε τὸ ἐνεστὸς καὶ τὸ μέλλον. B.
- 3.1176 959. ταραγμόν: σύγχυσιν. Gr. ἐντιθέντες: ποιοῦντες. Gu. ἀγνωσίᾳ: ἀγνοίᾳ τοῦ μέλλοντος. Gr. τῇ ἀδηλίᾳ τῶν πραγμάτων τῶν μελλόντων. Gu.
- 3.1177 960. ἀλλὰ ταῦτα μέν: ἀλλὰ τί δεῖ με, φησὶ, ταῦτα θρηνεῖν μηδὲν ἐκ τοῦ θρηνεῖν δυνάμενον ἐπικόψαι τῶν κακῶν μὴ εἰς τὸ πρόσω βαίνειν Ἄλλως. τί δεῖ με ταῦτα θρηνεῖν οὐδὲ τὸ τυχὸν προκόπτοντα τῶν κακῶν ἔμπροσθεν, ὃ ἐστὶν οὐ κατόπιν ἑῶντα τὰ κακά. B. M. ταῦτα: τούτους τοὺς θρήνους. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 1. ἐθυσίαζε Matth. pro ἐθουσίαζε. μέλλοντος σέβωμεν αὐτούς:— 2. ὠφελοῦσας Matth. pro ὠφελοῦ- ib. τοῦπίσω B. ὀπίσω M. Fl. 10. σαν. ib. ὄντως] ὡς ὄντως Matth. 10. εἰς τὰ παρελθόντα B. M. κατὰ 9. ἀναμιγνύουσιν— πράγματα, ἵνα παρελθόντα Fl. 10. 33. σέβωμεν αὐτούς] Haec sunt etiam in ib. φυλάττουσιν B. M. φυλάττουσι B. M., addito alio scholio, ἄλλως. τοῦ μέλλοντος Fl. 10. 33. (ἄλλως om. M.) ἵνα τῇ ἀγνωσίᾳ τοῦ 26. Ἄλλως om. M. 76. ἅπερ εἶπον. Gu. ὁ λόγος ἐναντίος τοῖς ἄνω. εἶρηκε γὰρ ὅτι φύρονται τὰ πράγματα οὕτω καὶ οὕτω, καὶ ποτὲ μὲν τοιαῦτα φαίνονται, ποτὲ δὲ τοιαῦτα. ἀλλὰ ἀπαγορεύει παντελῶς τὰ τῆς Ἑκάβης. Gr.
- 3.1178 961. θρηνεῖν: ἀντὶ τοῦ μετὰ θρήνου λέγειν, ὥσπερ καὶ τὸ ἐξετραγωδησεν ἀντὶ τοῦ μετὰ τραγωδίας καὶ θρήνου διηγῆσατο τὰ κατ' αὐτόν. ὁμοίως καὶ τὸ ἀπεκλαύσατο. γράφεται δὲ οὕτως ἐν τῇ πεζογραφίᾳ. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί ὄφελος μετὰ θρήνου λέγειν ταῦτα οὐδαμῶς ἀπὸ τῶν κακῶν προκόπτοντα εἰς τὸ ἔμπροσθεν. πότε γὰρ ἡ Ἑκάβη ἔμελλε πάλιν ἐπανελθεῖν εἰς τὴν εὐτυχίαν αὐτῆς, ἢ πότε ἡ Τροία ἐπανορθωθῆναι ἀπὸ τῶν κακῶν τῶν ἐπελθόντων ἀρτίως τῇ Ἑκάβῃ καὶ τοῖς Τρωσίν; οὐδαμῶς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἔσεται: τις ἐπανόρθωσις. Fl. 59. προκόπτοντα: ἀντὶ τοῦ περαιτέρω εἰς τὸ βέλτιον ἀνύοντα, ὠφελοῦντα. Fl. 59. προχωροῦντα, προβαίνοντα. Gu. διακόπτοντα. Fl. 10. οὐδέν: ὠφελίμον. Fl. 33. οὐδαμῶς. Gu. εἰς πρόσθεν κακῶν: εἰς τὸ ἔμπροσθεν. τὸ δὲ ἔμπροσθεν τῶν κακῶν τὸ καλὸν ἐστὶ. Gu.
- 3.1179 962. ἀπουσίας: ἀποδημίας. B. Gr. παρουσία ἡ ἐπιδημία, ἀπουσία ἡ ἀποδημία. ἐναντίον ἡ ἀπουσία τῇ παρουσίᾳ. Fl. 59. 6. 209. 17. 21. 56. 76.
- 3.1180 963. σχέες: παύου. M. Fl. 10. κράτησον σαυτήν. Gr. ἐπίσχες. B. M. Gu. ὑπόμεινον. Gu.
- 3.1181 964. ἀπών: προφασίζεται πλαττόμενος, οὐκ ἐβούλετο γὰρ ὀφθῆναι τῇ Ἑκάβῃ, ἐπειδὴ ἀπέκτεινε τὸν Πολύδωρον. B. M. Fl.
- 3.1182 965. ἥδη πόδ' : ἡγουν οὐπω εἰσελθόντι μοι εἰς τὸν οἶκον. Gr. ἐπαίροντί μοι καὶ προσιόντι πρὸς σέ. B. M. Fl. 10.
- 3.1183 966. ἐς ταυτόν: τῇ αὐτῇ ὥρῃ. Gr. εἰς τὸ ἔν. Gu. συμπίτνει: συναντᾷ. Gr. Fl. 33. καταλαμβάνει, συνέρχεται. Gu.
- 3.1184 967. μύθους: λόγους. Gr. ἀγγελίας. Gu.
- 3.1185 968.—975. αἰσχύνομαί σε προσβλέπειν: ὦ Πολυμήστορ, αἰσχύνομαι βλέπειν πρὸς σέ κατὰ πρόσωπον, κειμένη ἐν τοιαύταις 10. εὐτυχίαν Matth. pro ἀτυχίαν. 27. ἐπαίροντί μοι καὶ om. Fl.

10. 14. ἀνύοντα, ὠφελοῦντα etiam Gr. ib. προσιόντι M. προιόντι ceteri. 24. ἐπειδὴ] ἐπεὶ Fl. 10. 33. δυστυχίαις σοὶ γὰρ, ᾧτινι ὥφθην εὐτυχοῦσα, αἰδοῦμαι ὀφθῆναι δηλονότι, ὑπάρχουσα ἐν ταύτῃ τῇ δυστυχίᾳ, ὅπου εἰμὶ νῦν, καὶ οὐκ ἂν δυναίμην βλέπειν πρὸς σέ ὀφθαλμοῖς ὀρθῶς ἀτενίζουσιν. ἀλλ' αὐτὸ μὴ νομίσης ἔχθραν σου, ᾧ Πολυμήστορ ἄλλως τε καὶ νόμος αἰτίον τι, λέγω τὸ μὴ βλέπειν γυναῖκας κατὰ πρόσωπον ἀνδρῶν. I.

3.1186 968. αἰσχύνομαί σε: τῇ μὲν ἀληθείᾳ οὐ θέλει αὐτὸν ὁρᾶν μισοῦσα, ὡς φονεύσαντα τὸν υἱὸν, προφασίζεται δὲ διὰ τὴν δυστυχίαν ἐρυθρίαν. ἐπεὶ οὖν εἶπεν, οὐ δύναμαί σε προσβλέπειν ὀρθαῖς κόραις, τὴν ὑποψίαν αὐτοῦ περιελεῖν βούλεται εἰποῦσα μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν. B. M. αἰδοῦμαι, ἐντρέπομαι. B. οὗτοι οἱ στίχοι λέγονται ἐσχηματισμένοι, οἵτινες τῷ μὲν φαινομένῳ κατ' ἀληθὲς ὁμιλοῦνται, τῷ δὲ νοουμένῳ λέγονται ἐσχηματισμένως. ἡ Ἑκάβη γοῦν τῷ μὲν φαινομένῳ πρὸς τὸν Πολυμήστορα διαλεγομένη ὡς αἰχμάλωτος λέγει· αἰδοῦμαι προσβλέπειν σε, Πολυμήστορ, κατὰ πρόσωπον, ἐν τοιούτοις κειμένη κακοῖς· αἰδῶς γὰρ καὶ ἐντροπὴ ἔχει ἐμὲ ὑπάρχουσαν ἐν τοιαύτῃ δυστυχίᾳ τὴν πρώην οὔσαν βασιλίδα, καὶ αἰδῶς ἔχει ἐμὲ κατὰ κοινὸν βλέπειν, ᾧτινι ὥφθην εὐτυχοῦσα, ἡγουν σοι, καὶ οὐ δύναμαι προσβλέπειν σε ἐν ὀρθοῖς ὀφθαλμοῖς. Fl. 59. τὸ αἰσχύνεσθαι ἐπὶ μεγάλοις αἰτιάμασιν ἐστίν, τὸ αἰδεῖσθαι ἐν μικροῖς. Gr. ἐναντίον: ἀντιπρόσωπον. Gr. ἔμπροσθεν, ἄντικρυς. Gu. ἡ ἔμπροσθεν, ἡ τὸν ἐχθρόν. B.

3.1187 969. τοιοῖσδε: τοιούτοις συγκειμένη. B. rec.

3.1188 970. ὥφθην: ᾧτινι γὰρ ὥφθην εὐτυχοῦσα. M. ἐφάνην. B. Gu. ἐθεάθην. Gu. εὐτυχοῦσ' : ἐξεθλίβῃ τὸ α καὶ τὸ ν, ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ “βούλομ' ἐγὼ λαόν,” καὶ ὡς τὸ “ἔωθ' ὅδε” ἀντὶ τοῦ ἔστιν ὅδε· πολλὰ γὰρ εὐρίσκονται ἐκθλιβόμενα στοιχεῖα. εἰ δὲ συντάξεις τοῦτο τυγχάνουσα εὐθεῖαν, σολοικοφανὲς ἐστὶ, καὶ ἀσυντακτικὸν παντελῶς. Fl. 21. 59. αἰδῶς μ' ἔχει: ἀγνοοῦντές τινες ἐνταῦθα τὴν σύνταξιν σόλοικον ἡγοῦνται, λέγοντες ὡς τυγχάνουσαν ἔδει εἰπεῖν πρὸς τὸ αἰδῶς μ' ἔχει. τὸ δ' οὕτω συντάσσεται· ἐν τῷδε γὰρ τῷ πότμῳ καὶ τῇ τύχῃ, ἵνα καὶ ὅπου εἰμὶ νῦν τυγχάνουσα, αἰδῶς μ' 6. τῇ ἀληθείᾳ (omisso μὲν) —ἐρυ- ἐπεὶ—ἡγήσῃ τὸ ῥηθέν (sic) ad v. 972. θριᾶν] Haec sunt etiam in Flor. 16. τὴν Matth. pro ἡ. 28. τινες] μικροῦ πάντες I. 8. ἐπεὶ οὖν] οὖν om. M. in quo 31. ἵνα καὶ om. I. haec separato scholio scripta sunt ἔχει ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς, ὅτῳ καὶ ὥφθην καὶ ἐφάνην εὐτυχοῦσα. ἡ τὸ τυγχάνουσα πρὸς τὸ αἰδῶς συναπτέον οὕτως αἰδῶς γὰρ ἔχει ἐμὲ ἐκείνου, ὅτῳ ὥφθην εὐτυχοῦσα, τυγχάνουσα ἢ αἰδῶς ἐν τῷδε τῷ πότμῳ, ἵνα καὶ ὅπου εἰμὶ νῦν, τουτέστιν αἰδοῦμαι θεάσασθαι σε. ἡ δὲ αἰδῶς οὐκ ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῆς δυστυχίας ἐστὶν ἢ νῦν πρόσκειμαι. ὃ δὴ καὶ κρεῖττον ἐστὶ τοῦ προτέρου. Gu. I. ἐντροπή. κρατεῖ. B. αἰδοῦμαι καὶ ἔχω αἰδῶ καὶ ἔχει με αἰδῶς ταυτόν. Gr.

3.1189 971. πότμῳ: ἐν δυστυχίᾳ. M. τύχῃ. Gr. τυγχάνουσ': τυγχάνουσαν ὀφθῆναι δηλονότι. M.

3.1190 972. ὀρθαῖς: οὐκ ἀπεστραμμέναις. Gu. ἀτενέσιν. M. Fl. 10.

3.1191 973. αὐτό: τὸ ῥηθέν. Fl. 10. ἡγουν ὅτι οὐ βλέπω σε εἰς πρόσωπον. Gr. τὸ μὴ δύνασθαι βλέπειν σε. Gu. δύσνοιαν: κακίαν. Gr. κακόνοιαν, ἔχθραν. Gu. ἡ δύσνοια ἢ ἐμὴ, ἢ ἥν ἔχει τις πρὸς ἐμὲ, ἢ ἥν ἔχω ἐγὼ πρὸς ἕτερον. ἐνταῦθα δὲ τὸ πρότερον λέγεται σημαινόμενον. Gu. Cant.

3.1192 ἡγήσῃ: νομίσεις. σέθεν: ἡγουν ἀπ' ἐμοῦ εἰς σέ. Gr.

3.1193 974. αἰτίον τι: ὑπάρχει κατὰ τι. Fl. 59. νόμος: ἡ φύσις. Fl. 10. τὴν ὑποψίαν αὐτοῦ περιελεῖν βούλεται· φυσικῶ νόμῳ αἱ γυναῖκες ἐνατενίζουσιν ἀνδράσι κωλύονται. Fl. 33. ἐσχηματισμένως. δὲ καὶ πεπλασμένως λέγει τοῦτον, ὡς φονέα τοῦ παιδὸς αὐτῆς· Πολυμήστορ, αἰσχύνομαι προσβλέπειν σε κατὰ πρόσωπον· τὸν γὰρ φονέα τοῦ παιδὸς αὐτῆς πῶς ἔμελλε βλέπειν ἐν ὀφθαλμοῖς ὀρθοῖς; πεπλασμένως δὲ λέγει, ᾧτινι ὥφθην εὐτυχοῦσα, ἄλλως τε δὲ ὅτι καὶ ὁ νόμος κωλύει τοῦ μὴ ὀρᾶσθαι τοὺς ἀνδρας κατὰ πρόσωπον ὑπὸ τῶν γυναικῶν. Fl. 59. νόμος:

ἔθος. Gr. ἢ ὥσπερ νενομισμένον ἐστί. Gu. τὸ χρόνους βεβαιωθὲν, ἢ στερχθὲν τῇ φύσει νόμον καλοῦσιν οἱ παλαιοί. Gr.

- 3.1194 976. καὶ θαῦμα γ' οὐδέν· αἰσχύνεσθαι σε δηλονότι. ἀλλὰ τίς χρεῖα ἐμοῦ σοι; διὰ τί πρᾶγμα μετεπέμψω ἐκ τῶν δόμων τὸν 1. ἀνδρὸς —ἐφάνην] ἀνδρὸς, ᾧ τινι 6. δὴ] δὲ 1. ἐφάνην εὐτυχοῦσα 1. 18. φυσικῶ —κωλύονται] Haec ib. ἢ τὸ τυγχάνουσα om. 1. sunt etiam in Gu. In Flor. post 2. συναπτέον] συντακτέον 1. νόμῳ interpungitur. MATTH. Sunt ib. ἐμὲ] με 1. illa verba etiam in B. M. cum lem- 4. ἵνα καὶ et νῦν om. 1. mate γυναικας ἀνδρῶν μὴ βλέπειν. ἐμὸν πόδα, ἡγουν ἐμέ ; 1. ἀλλὰ τίς χρεῖα σ' ἐμοῦ· ἔδει οὕτως εἰπεῖν, ἀλλὰ τίς χρεῖα σοι ἐμοῦ ; νῦν δὲ Ὀμηρικῶ ζήλῳ ἀντὶ τοῦ σοί σέ εἶρηκε, λαμβάνων τὴν εἰς πρόθεσιν ἔξωθεν, ὥς τὸ “χρεώ βουλῆς ἐμέ καὶ σέ” ἢ ἐπεὶ ἡ οἱ δίφθογγος κουφίζεται, ἔστω κἀνταῦθα σοί. Gu. 1. καὶ θαῦμα γ' οὐδέν : τὰ τῆς Ἑκάβης συγγνώμῃ διδοῦς ὁ Πολυμήστωρ τὴν ἔπειξιν ποιεῖται πρὸς τὸ ἴδιον βούλημα. Gr.
- 3.1195 977. τί χρῆμ' : διὰ τί. Gr. κατὰ ποίαν αἰτίαν. Gu. χρῆμ' : πρᾶγμα. Gu. μὴ λάβῃς εἰς τὸ τί χρῆμα κατὰ, ὥς τινες, ἀλλ' ἔστιν αὕτη ἡ αἰτιατικὴ πρὸς τὸ πόδα, οὕτω· τί χρῆμα τὸν ἐμὸν πόδα ἐξεπέμψω καὶ ἐξέβαλες τῶν δόμων, ἡγουν ὁ ἐμὸς ποὺς ἐκπεμφθεὶς ἐνταυθοῖ παρὰ σοῦ τί χρῆμα ἐξεπέμφθη, ἀντὶ τοῦ, τίς ὁ νοῦς τῆς τούτου πρὸς σέ μετακλήσεως; Gu. ἐπέμψω : μετεκαλέσω. Gr. ἐξέβαλες, ἐκίνησας. Gu. μετεπέμψω. M. διὰ τί χρῆμα μετεπέμψω με καὶ προσεκάλεσας. B. πόδα: ἀπὸ τοῦ μέρους τὸ ὅλον, συνεκδοχικῶς. Gr.
- 3.1196 978.—980. ἴδιον ἐμαυτῆς; ἡμέτερον ἰδιάζον. M. ἴδιον δὴ τι ἐμαυτῆς βούλομαι εἰπεῖν πρὸς σέ καὶ τοὺς σοὺς παῖδας. τοὺς δὲ ἀκολούθους κέλευσον χάριν ἐμοῦ μακρὰν γενέσθαι τῶνδε τῶν δόμων. 1.
- 3.1197 980. κέλευσον τῶνδ' ἀποστῆναι δόμων: ἀκολουθούντων τῷ Πολυμήστορι τῶν αὐτοῦ ὑπηκόων ἐλθόντι πρὸς τὴν Ἑκάβην ἰδοῦσα αὕτη ὥς οὐ δυνηθεῖν τὸ κατ' αὐτοῦ δρᾶμα τελέσαι, τούτων παρόντων, φησὶ πρὸς τὸν Πολυμήστορα, κέλευσον ἀπελθεῖν τοὺς σοὺς δούλους, ἵνα σοι λάθρα εἴπω ὃ βούλομαι. καὶ ὃς πεισθεὶς, ὑποχωρεῖτε, τοῖς αὐτοῦ δούλοις φησὶν· οὐ γὰρ φοβοῦμαι μονωθεὶς ὑμῶν. τουτὶ γὰρ δηλοῖ τὸ “ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ ἦδε ἡ ἐρημία.” Gu. 1.
- 3.1198 981.—985. χωρεῖτε: ἀποχωρεῖτε· ἐν ἀσφαλεῖ, ἀντὶ τοῦ ἐν οὐδενὶ φόβῳ ἐστὶν ἦδε ἡ ἐρημία. προσφιλὴς μὲν εἶ σὺ, προσφιλὲς δὲ ἐμοὶ καὶ τόδε τὸ στράτευμα τῶν Ἀχαιῶν. ἀλλὰ πρέπει δηλοῦν, ἥτοι λέγειν σέ, τί τὸν εὐτυχοῦντα πρέπει βοηθεῖν τοῖς μὴ εὐτυχοῦσι φίλοις, ὅτι ἔτοιμός εἰμι ἐγώ. 1.
- 3.1199 ἐν ἀσφαλεῖ γάρ: ἐν οὐδενὶ φόβῳ. δειλοὶ γὰρ οἱ βάρβαροι περιφέροντες τοὺς ἀκολούθους ἑαυτοῖς διὰ τὸ μὴ ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τινος ἀδικηθέντος ὑπ' αὐτῶν. προσφιλὲς δὲ εἶναι αὐτῷ ὁ Πολυμήστωρ ἔφη τὸ Ἑλληνικὸν στράτευμα διὰ τὸ μὴ συμμαχεῖσθαι αὐτὸν τοῖς Τρωσὶ. B. M. ἀντὶ τοῦ ἀσφαλῆς ἡ μόνωσις. Gr. ἡ στέρησις ἡμῶν, ἡ μόνωσις. Gu.
- 3.1200 983. σημαίνειν: προστάσσειν. Gu. δηλοῦν τὸ σὸν βούλημα. Gu. Fl. 6. 17. 21. 56. 59. 76. χρή: πρέπει· ὁ παρὼν ἀντὶ ἐνεστῶτος. Fl. 59.
- 3.1201 984. τί χρή: ἀλλὰ χρή καὶ πρέπει σημαίνειν σέ τί. τὸ τί ἀπὸ τοῦ ἐτέρου στίχου, καὶ ἔκτοτε στίζον αὐτὸ εἰς τὸ τί. Fl. 59. εἰ μὲν στίξεις εἰς τὸ “σημαίνειν σε χρή,” τὸ λοιπὸν ὁ Πολυμήστωρ ὅλον ἐν ἐρωτήσει καὶ ἔτοιμός εἰμι ἐγὼ βοηθῆσαι σοι. εἰ δὲ στίξεις εἰς τὸ τί, τὸ λοιπὸν ἡ Ἑκάβη ἀπολύτως, ὅτι ἔτοιμός εἰμι βοηθῆσαι σοι. Fl. 25. τί χρή: καὶ διὰ τί κέκλημαι ὧδε. Gr. τὸν εὖ πράσσοντα: ἐμὲ τὸν εὐτυχοῦντα σοὶ τῇ ἀτυχούσῃ προσήκει βοηθῆσαι. B. M. χρή γὰρ τὸν εὐπραγοῦντα, καὶ καλῶς ἔχοντα, ἐπαρκεῖν, καὶ βοηθεῖν τοῖς φίλοις τοῖς μὴ πράσσουσιν εὔ, τοῖς κακοπραγοῦσιν ἥτοι τοῖς κακῶς ἔχουσιν, ὥς καὶ καθὰ ἔτοιμός εἰμι ἐγὼ ποιεῖν τοῦτο εἰς σέ. οἱ Ἀττικοὶ τὸ εὐπραγῶ σύνθετον ὃν λέγουσιν οὕτω διαλελυμένως, εὔ πράσσω. ὁμοίως καὶ τὸ

κακοπραγῶ καὶ τὸ ἀγαθὸν πράσσω, ἤγουν τὸ καλοπραγῶ, εἰς δὲ τὴν σύνταξιν πάλιν συντάσσεται συνηρημένως. Fl. 59.

3.1202 985. ὥς: ὅτι, λίαν. Gu.

3.1203 986.—988. πρῶτον μὲν εἶπε: διὰ τὸν παῖδα τὸν Πολύδωρον, ὃν ἔχεις ἐν τοῖς δόμοις ἐκ τῆς ἐμῆς χειρὸς, λαβὼν δηλονότι, ἔκ τε τοῦ πατρὸς, εἰ ζῇ. τὰ δὲ ἄλλα ἐρωτήσω σε κατὰ δευτέρον λόγον. I. ὅσον δι' ἐκείνον εὐτυχεῖς. B. M. ὅσον τὸ κατ' ἐκείνον. Fl. 10.

3.1204 988. ἐρήσομαι: ἐρωτήσω. M.

3.1205 989. μάλιστα: ζῇ· κατὰ τὸ μέρος ἐκείνου, ἤγουν ὅσον δι' ἐκείνον, εὐδαιμονεῖς. I.

3.1206 990. ὦ φίλτατε: ὥς λίαν καλῶς καὶ ἀξίως σου λέγεις. διαχλευάζουσα αὐτὸν ταῦτά φησι. B.M.I.

3.1207 991. τί δῆτα, τί οὖν θέλεις ἐκ δευτέρου μαθεῖν ἐξ ἐμοῦ; I.

3.1208 992. εἰ τῆς τεκούσης: τοῦτο θέλω μαθεῖν, εἰ ὁ υἱός μου μέμνηται κατὰ τι ἐμοῦ τῆς τεκούσης ἐκείνον. I.

3.1209 993. καὶ δεῦρὸ γ': ναί, μέμνηται δηλονότι, καὶ ὧδε κρυφίως ἐζήτει ἔλθει. I. ἐμφαντικὸς ὁ καὶ τοῦ μὴ μόνον μεμνησθαι, ἀλλὰ καὶ πλέον τι διατίθεσθαι πρὸς αὐτήν. Gr. κρύφιος: ἔνεκεν τῶν Δαναῶν. Fl. 21.

3.1210 994. χρυσός: ὁ δὲ χρυσὸς ἀνελλιπὴς καὶ ἀκέραιός ἐστιν, ὃν ἤλθε φέρων ἐκ Τροίας I. σῶς: ἀπὸ τοῦ σῶος κατὰ συγκοπὴν γίνεται σῶς. τὸ δὲ σῶς Δωρικῶς σάος, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ω μέγα καὶ ἐκβολῇ τοῦ ο σῶς. ἔτι δὲ καὶ σόοι διὰ τοῦ ο μικροῦ, ἀφ' οὗ καὶ λαοσσόος Ἀθηνᾶ. τοῦτο δὲ γίνεται ἀπὸ τοῦ σείω σόος. Fl. 59.

3.1211 995. σῶς: σῶος. Gr. σῶός ἐστιν, ἐν τοῖς ἐμοῖς φυλασσόμενος οἴκοις. I.

3.1212 996. σῶσόν νυν αὐτόν: φύλαττε δὴ αὐτόν, τὸν πλοῦτον, καὶ μὴ ἐπιθύμει τῶν πραγμάτων τοῦ πλησίον. I. τὸ νῦν οὐκ ἔστι χρονικὸν ἐνταῦθα, ἀλλὰ συμπερασματικόν, ἀντὶ τοῦ δὴ λαμβανόμενον, ὥσπερ καὶ τὸ νῦ παραπληρωματικόν. χρῶνται δὲ τῷ νῦ μόνοι οἱ ποιηταί, τῷ δὲ νῦν καὶ ποιηταί καὶ λογοποιοί. Gu. I. ἴσθι δὲ ὅτι τὸ μὲν νῦν τὸ χρονικὸν ἀεὶ μακρόν ἐστι καὶ περισπᾶται· διὸ καὶ τὸ νυν ἐκ τούτου γινόμενον μακρόν ἐστι· τὸ δὲ νῦν ἀντὶ τοῦ δὴ ἀεὶ βραχὺ, καὶ ὀξύνεται μόνον κείμενον, συντεθὲν δὲ ἐγκλίνεται, ὥς κἀνταῦθα. διὸ καὶ τὸ τοίνυν ἐκ τούτου γινόμενον βραχὺ ἐστι. 1. νῦν: ἀντὶ τοῦ δὴ. M. τὸ νῦν ἀντὶ τοῦ δὴ παραπληρωματικὸς σύνδεσμός ἐστι, καὶ οἱ ἄλλοι δὴ, ῥά, νύ. ὅταν οὖν ἔχη ἔμπροσθεν αὐτοῦ φωνῇεν, ἐφελκυστικόν ἐστι τοῦ ν, ὅταν δὲ σύμφωνον, ἐκλείπει, ὥς τὸ οὕτω οὕτως. μέχρι μέχρις, καὶ τὰ ἕτερα. Fl. 59. σῶσον: διατήρησον. Gr. σῶον καὶ ὑγιᾶ διαφύλαττε. Gu. τῶν πλησίον: τῶν τοῦ πλησίον. Gu. πραγμάτων φίλου. Gr. νόει δὲ τὸ τοῦ πλησίον ἀντὶ τοῦ χρυσοῦ αὐτοῦ, περὶ οὗ ἠρώτησε· πλησίον γὰρ αὐτοῦ ἦν, ἐπειδὴ περ ἐν τοῖς οἴκοις αὐτοῦ κατείχετο. Gu.

3.1213 997. ἤκιστ' ὀναίμην: οὐδαμῶς ἐρῶ τοῦ πλούτου τοῦ πλησίον· ἀπολαύσαιμι τοῦ ἰδίου οὐ κέκτημαι, ὧ γύναι. B.I. ἤκιστα: οὐδαμῶς. Gr. ἐλάχιστα τοῦ πλησίον ἐρῶ. Gu. ἤγουν εἰς τὸν πλησίον ἐρῶ, μὴδὲ τοῦ παρόντος μοι καὶ ὠφεληθεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐκείνον ἀπολαύσαιμι. Fl. 33. οὐ κέκτημαι ἰδίου ἀπολαύσαιμι. M. ἢ στικτέον εἰς τὸ ἤκιστα, ἵνα λέγῃ οὐδαμῶς ἀπολαύσαιμι τοῦ παρόντος πλούτου μου, ὧ γύναι. οὐδαμῶς ἀπολαύσαιμι τοῦ παρόντος πλούτου, ὧ γύναι, ἤγουν τοῦ πλούτου τοῦ υἱοῦ σοῦ. Fl. 59. παρόντος: ἐμοὶ δηλονότι, ἤγουν ἰδίου. Fl. 10. 59.

3.1214 998. οἷσθ' οὖν: οἶδας οὖν ἃ εἶπεῖν σοὶ καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις θέλω; — οὐκ οἶδα· τοῦτο δὲ δηλώσεις διὰ τοῦ σοῦ λόγου.— ἀγαπηθήτω ὁ παῖς μου ὑπὸ σοῦ, ὥς νῦν σὺ ἀγαπᾷς ὑπ' ἐμοῦ. κατὰ μὲν τὸ φαινόμενον λέγει, ἀγαπάσθω ὁ Πολύδωρος ὑπὸ σοῦ οὕτως, καθὰ σὺ νῦν φιλεῖς ὑπ' ἐμοῦ· κατὰ δὲ τὸ νοούμενον, ὥς σὺ φιλεῖς ἀρτίως παρ' ἐμοῦ, οὕτως ἐφιλεῖτο καὶ ὁ Πολύδωρος παρὰ σοῦ I.

3.1215

1001. τί χρῆμα: τί ἐστὶ τὸ πρᾶγμα, ὅπερ ἐστὶ πρέπον εἰδέναι καὶ ἐμὲ καὶ τὰ ἐμὰ τέκνα: θησαυροὶ παλαιοὶ χρυσοῦ κεκρυμμένοι τῶν Πριαμιδῶν· τοῦτό ἐστὶ τὸ πρᾶγμα, θησαυροὶ κεκρυμμένοι τῶν Πριαμιδῶν. I.
- 3.1216 1002. κατώρυχες : κεκρυμμένοι ἐν γῇ θησαυροί. Gr. κατορυγμένοι. Gu. θησαυροί. M. Fl. 59. κατώρνυχες οἱ θησαυροί. παρηκολούθησεν ἡ λέξις· ὁρύσσει γάρ τις τὴν γῆν καὶ εἰσάγει τὸν χρυσόν. Fl. 59.
- 3.1217 1003. ταῦτ' ἔσθ': ταῦτα ἃ διηγῆσω. B. τοῦτό ἐστὶ τὸ πρᾶγμα. θησαυροὶ κεκρυμμένοι τῶν Πριαμιδῶν. M. ταῦτά ἐστιν ἅτινά με θέλεις δηλῶσαι τῷ παιδί σου; I. ἄνω εἰπὼν “τί χρῆμ' ὃ κάμῃ καὶ τέκν' εἰδέναι χρεών” ἐνταῦθα λέγει, ταῦτά ἐστιν ἃ βούλει 1. οὐδαμῶς—πλησίον om. B. 16. τί ἐστὶ—τέκνα] Haecetiam Gu. 2. οὗ κέκτημαι om. I., ὧ γύναι 17. τὰ ἐμὰ] τὰμὰ I. om. B. 24. τοῦτο τὸ πρᾶγμα θ. κ. τῶν π.] 3. εἰς τὸν πλησίον ἐρῶ] Fort. οὐ Haec verba habet etiam B., omisso τῶν (vel τοῦ) πλησίον ἐρῶ. ἐστι τι 4. ἐκείνον ἀπολαύσαιμι] ἐκεῖνον ἀπο- 26. ἄνω—ἰδιοποιούμενος] Hujus λέσαι μοι Fl. 33. Correxī ex scho- scholii prior pars, ἄνω—λέγει, ad v. lio superiore. In margine v. 997. 1001. altera ἔξαπατῶν etc. ad v. Gu. habet, ἡ ἐσχηματισμένον, τοῦ ἰδίου 1002. e Flor. 25. enotata est, me- χρυσοῦ τοῦ παιδὸς ἅ. dia desunt. MATTH. παιδί τῷ σῶ δηλῶσαι; ἔξαπατῶν δῆθεν τὴν Ἑκάβην, ὡς μηδαμῶς τὰ τοῦ παιδὸς ἐκείνης ἰδιοποιούμενος. Gr.
- 3.1218 1004. μάλιστα: ναί, διὰ σοῦ θέλω μηνῦσαι ταῦτα τῷ Πολυδώρῳ· ὑπάρχεις γὰρ εὐσεβὴς ἄνθρωπος. I. εὐσεβής: εἰρωνικῶς κατ' ἀντίφρασιν, τουτέστιν ἀσεβής. Gu.
- 3.1219 1005.—1017. κατὰ τί οὖν χρειά ὑπάρχει τῆς ἐλεύσεως τῶν παίδων — λυσιτελές ἐστίν, ἐὰν σὺ ἀποθάνῃς, τούτους γινώσκειν. —καλῶς εἶπας οὕτως τῇδε τῇ διανοίᾳ, καὶ σοφωτέρως ἐμοῦ. I.
- 3.1220 1006. τούσδ' εἰδέναι: διπλόης ὁ λόγος. Gr.
- 3.1221 1007. τῇδε: οὕτως. Gr. ἡ ἐν τῇδε καὶ ταύτῃ τῇ διανοίᾳ καὶ γνώμῃ. Gu. ταύτῃ τῇ διανοίᾳ. B. M. ταύτῃ τῇ μερίδι. Fl. 6. 9. 17. 21. 59. 76.
- 3.1222 1008. οἷσθ' οὖν: γινώσκεις ποῦ ἐστὶν ὁ ναὸς τῆς Ἰλιακῆς Ἀθηνᾶς; B.M.I. Ἰλῖος: οὐ μόνον Ἰλῖας ἡ Τρωϊκὴ, ἀλλὰ καὶ Ἰλία. Gu. στέγαι: οἱ ναοί. Gr. ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν· στέγη γὰρ κυρίως ἡ τοῦ οἴκου σκέπη. Gu.
- 3.1223 1009. ἐνταῦθ' ὁ χρυσός : ἐκεῖ ἐστὶν ὁ χρυσός ; τί δὲ σημεῖον τοῦ τόπου ἐν ἐστίν; I. ἐνταῦθα: προαρπάζει τὸν λόγον ὁ Πολυμήστωρ ὡς φιλοχρυσότατος, λέγων, ἐνταῦθα ὑπάρχει ὁ χρυσός, ἥγουν ἐκεῖ ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀθηνᾶς τί δὲ σημεῖόν ἐστιν εἰς τὸ ἐξευρεῖν τοῦτον ; Fl. 59. οὐ λέγει ναί, ἀλλ' ἐρωτῶ εἰ ἐκεῖ ὁ χρυσός· τὸ πρόσωπον γὰρ τοῦ Πολυμήστορος ἐναγώνιον παραληφθὲν ἐν τοῖς ἀμοιβαίοις τούτοις τοιοῦτον φαίνεται πανταχοῦ. Gr, Fl. 25.
- 3.1224 1010. μέλαινα πέτρα: μέλαινα πέτρα ὑπάρχει ὑπερκειμένη τῆς γῆς. I. τὴν τύφλωσιν αὐτοῦ λέγει. Gu. ὑπερτέλλουσ' : ὑπερανέστηκυῖα, ὑπερικομένη. B. ἀνεστηκυῖα. Gr. ὑπεράνω κειμένη, ὑπεράνω τῆς στέγης ἀνεστηκυῖα. ὑπερφαινομένη. Gu.
- 3.1225 1011. ἔτ' οὖν: τί οὖν. τί βούλει. M. ἔτι οὖν ἐπὶ τούτοις θέλεις τι τῶν ἐκεῖ πραγμάτων δηλοποιεῖν μοι ; I.
- 3.1226 1012. σῶσαί σε: φυλάξαι σε τὰ χρήματα, μεθ' ὧν ἐξῆλθον τῆς πόλεως, θέλω. I.
- 3.1227 1013. ποῦ δῆτα: εἰσὶ δηλονότι. ἐντὸς τῶν πέπλων ἔχεις ἢ κρύψασα ἀλλαχοῦ φυλάσσεις ; I. ποῦ δῆτα ἔχεις; M. ποῦ δῆτα 9. διπλόης] Sic Gr. ad v. 1000. 12. ποῦ ἐστὶν ὁ ναὸς post Ἀθηνᾶς M. ἐνδιαθέτως κατὰ τὸν διπλόην λόγον διὰ In ποῦ ἐστὶ τῆς τ. ἀ. ὁ ν. μέσου τοῦτό φησιν ἡ Ἑκάβη. φέρεις ταῦτα ἔσωθεν τῶν πέπλων, ἥγουν τοῦ κόλπου σου, ἢ κρύψας' αὐτὰ ἔχεις; Fl. 59. κρύψας' ἔχεις: ἔκρυψας. Gr. ἀλλαχοῦ. Gu.
- 3.1228

1014. σκύλων ἐν ὄχλῳ: ἐν τῷ πλήθει τῶν σκύλων ἐν ταῦταῖς ταῖς σκηναῖς, ἔνθα τὰ λάφυρά ἐστι πάντα. τὸ δὲ ταῖσδε καὶ ἀναφορικὸν ἐστὶ καὶ δεικτικόν. ἢ μὲν οὖν Ἑκάβη δεικτικῶς εἶπε ταῦταις ταῖς στέγαις ἦτοι σκηναῖς, ὃ δὲ Πολυμήτωρ ἀναφορικῶς νοήσας, ἐρωτᾷ· ποῦ δὲ αὗται αἱ κατασκηνώσεις τῶν Ἀχαιῶν αἱ ναυ- τικαί: (εἰς τὸ αἶθε στικτέον· τὸ δὲ λείπον ἰδίᾳ κατ' ἐρώτησιν ἐν ὑποστιγμῇ. ναύλοχοι δὲ τὰ ναύσταθμα.) ποῦ δὲ αἱ στέγαι αὗται, ἃς λέγεις ἔχειν τὸν χρυσόν; ἄρα τὰ ναύσταθμα τῶν Ἑλλήνων, τουτέστιν ἐν ταῖς ναυσίλέγεις εἶναι τὸν χρυσόν; πρὸς δ' ἐπάγει ἢ Ἑκάβη ὅτι οὐ τὰς ναῦς στέγας εἶπον. ἴδιαι γὰρ γυναικῶν αἰχμαλωτίδων στέγαι. B.M.I. σκύλων: λαφύρων ἤγουν αἰχμαλωτίδων. Gr. τῷ ἐσκυλευμένων γυναικῶν ἐν τῷ πλήθει. Gu. ἐν ταῖς στέγαις, ἤγουν ἐν τοῖς καλυβίοις φυλάττονται ἐν τῷ πλήθει τῶν κρούσων, σώζονται, φυλάττονται. Fl. 59.

3.1229 1015. ποῦ δ' αἶδε: αἱ στέγαι δηλονότι. Gr. εἰσὶν αἱ στέγαι τῶν αἰχμαλωτίδων. Gu. αὗται γὰρ τῶν Ἀχαιῶν εἰσι σκηναί. ἢ στικτέον εἰς τὸ “ποῦ δέ” ναύλοχοι καὶ τὰ ναύσταθμα. ποῦ δέ, φησὶν, αὗται; αὗται γὰρ εἰσι τῶν Ἀχαιῶν σκηναί. Fl. 25. περιφραστικῶς τὰ ναύσταθμα. 4. ἐν τῷ—] In Flor. 10. 25. 35. 8. ποῦ δὲ αὗται—ναύσταθμαι om. idem scholion legitur, in his tan- B. M., habent vera scholion sepa- tum ab edito discrepans: τὸ σιέ. ratim scriptum, τοῦ δ' αἶδε: εἰς τὸ γαῖς ἀναφορητικὸν ἐστὶ. 33.—ταῖσδε αἶδε στικτέον. τὸ δὲ λείπον ἰδίᾳ κατ' ταῖς σκ. 10. 25.—ἐρωτᾷ, ποῦ (δὲ add. ἐρώτησιν ἐν ὑποστιγμῇ. 33.) αὗται αἱ στέγαι, αἷς (33. καὶ αἷς) 10. αἱ στέγαι αὗται M. αὗται αἱ λέγεις ἔχειν τὸν χρ.; 10. 25. 33. Me- στέγαι B.I. dia desunt. —πρὸς δ' ἥδε ἐπάγει. 10. 11. ἃς] αἷς I. 25. In 33. τὸν χρυσόν· οὐ τὰς ναῦς 13. στέγας εἶπον] εἶπον στέγας B.I. (sic) στέγας εἶπεν. ἴδιαι γάρ.—ἴδιαι ib. ἴδιαι-στέγαι] ἰδίᾳ γὰρ καὶ χω- γὰρ γυν. αἷχμ. αἱ (om. 33.) στέγαι. ρὶς εἰσὶ δηλονότι αἱ στέγαι τῶν αἷχμα- 10. 25. 33. MATTH. λωτίδων γυναικῶν I. ib. σκύλων—πάντα] λαφύρων, ἐν 21. περιφραστικῶς—σκηναί] περί- ταῖσδε ταῖς σκηναῖς σώζεται τὰ χρή- φράσις. τὰ ναύσταθμά φησι. ποῦ δέ ματα I. εἰσιν. αὗται γὰρ τῶν ἀχαιῶν σκηναί 5. ταῖσδε καὶ] καὶ om. I. In M. Fl. 33. est τὸ ταῖς ἀναφορικὸν ἐστὶ, omisso ib. κοῦ δέ εἰσι: φησὶν] φησὶν οὖν, καὶ δεικτικόν. ποῦ δέ ἐστὶν M. 7. στέγαις ἦτοι om. I. ποῦ δέ εἰσι: φησὶν· αὗται γὰρ αἱ τῶν Ἀχαιῶν εἰσι σκηναί. B. M. Fl. 33. οἱ λιμένες ἐξοχικοὶ, ἐν οἷς λοχῶνται καὶ ἴστανται αἱ νῆες αἱ ταῖς ναυσὶ ἰστάμεναι θύραι. Fl. 33. ναύλοχοι: ναύλοχος ἀπὸ τοῦ ναὺς καὶ τοῦ λοχῶ· πλησίον γὰρ ἦσαν τῶν νηῶν. Gu. αἱ φυλάσσουσαι τὰς νῆας. B. περιπτυχαί: καλύβαι. Gu. καταφυγαί. B. Gu.

3.1230 1016. ἴδιαι γυναικῶν: οὐκ εἰσὶν ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν Ἀχαιῶν τὰ χρήματα, ἀλλὰ εἰς τὰς σκηνὰς τῶν αἰχμαλωτίδων· ἰδίᾳ γὰρ καὶ χωρὶς εἰσιν αἱ στέγαι τούτων τῶν γυναικῶν. Fl. 59. κεχωρισμέναι εἰσιν, ἰδίως εἰσιν. Gu. τὸ ἴδιον στρέφεται πρὸς τὸ κοινόν, τὸ δὲ οἰκεῖον πρὸς τὸ ἀλλότριον. Gr.

3.1231 1017. τᾶνδον δέ: τὰ ἔνδον δὲ πιστὰ καὶ ἀσφαλῆ, καὶ ἐρημία καὶ στέρησις ἀρσένω. I. ἔνδον ἐπὶ ἡρεμίας, οἷον ἔνδον κάθηται· ἔσω ἐπὶ κινήσεως, οἷον ἔσω ἔρχεται. εὗρηνται καὶ ἀνάπαλιν κείμενα. Gr. πιστά: πεπληροφορημένα. Gr. ἀσφαλῆ εἰσι, βέβαια. Gu. κάρσένων ἐρημία: μόνωσις. B. τῶν ἀνδρῶν μοναξία. Fl. 59. λεῖψις ἀνδρῶν. Fl. 21. φοβούμενος ὁ Πολυμήτωρ λέγει, τὰ ἔσωθεν τῶν σκηνῶν πιστὰ, ἤγουν οὐκ εἰσὶ τινες Ἀχαιοί. ἢ οὐκ εἰσὶ τινες ἐχθροί; ἐπιτρώσκετο γὰρ ὑπὸ τοῦ φόνου. ἢ λέγει, μή πως ἴδωσιν οἱ Ἑλλήνες τὰ χρήματα διδοῦσαν ταῦτα ἐμὲ, καὶ σκανδαλισθῶσι περὶ ἐμοῦ διότι βοηθῶ σοι καὶ ἔχω σε φίλαν. Fl. 59.

3.1232 1018. —1022. οὐδεὶς τῶν Ἀχαιῶν ἔνδον, ἀλλὰ ἡμεῖς μόναι. ἀλλὰ βάδιζε εἰς τοὺς οἴκους. καὶ γὰρ οἱ Ἀργεῖοι ποθοῦσι λῦσαι τὸν πόδα, ἀντὶ τοῦ τὴν πορείαν, τῶν νηῶν ἐκ τῆς Τροίας εἰς τὸν οἶκον, ἵνα πράξας πάντα ὧν χρεῖα ἐστὶν εἰς πρᾶξιν ἐλθεῖν, δηλονότι σὲ, ἐπαναστρέψῃς σὺν τοῖς παισὶν, ὅπου κατὰκισας τὸν ἐμὸν υἱόν. I.

3.1233

1019. ἀλλ' ἔρπ' ἐς οἴκους· ἀλλ' εἴσελθε ἐντὸς τῆς σκηνῆς· καὶ γὰρ οἱ Ἕλληνες ποθοῦσιν ἀπὸ τοῦ νῦν λῦσαι τὸν πόδα τῶν νηῶν. ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν, ἡγουν τὰς νῆας. ποὺς δὲ νηὸς λέγει τὸ κάτωθεν τοῦ κατάρτου τριγώνιον. Fl. 59.
- 3.1234 1020. λῦσαι: τὸ λῦσαι ἐπὶ τῶν νηῶν λέγεται κυρίως· ἡ δὲ λέξις χρησιμωτάτη. Fl. 59. πόδα: τὰ ἀπόγεια σχοινία. M. Fl. 10. Gu.
- 3.1235 1021. πράξας: τὸ πράξας πρὸς μὲν τὴν υπόληψιν τοῦ Πολυμήστορος 1. αἱ τῶν] αἱ om. B. Fl. 33. 19. διδοῦσαν] διδοῦσα Fl. 59. 33. τὸ πράξας om. I. ἀντὶ τοῦ ποιήσας νοεῖται, πρὸς δὲ τὴν τῆς Ἑκάβης ἀντὶ τοῦ παθῶν. πράττω γὰρ τὸ ποιῶ καὶ τὸ πάσχω. Gu. I. ὡς πράξας: ἵνα ποιήσας ὦν σε χρεῖα ὑπάρχει, πορεύση πάλιν σὺν τοῖς παισὶν ὅπου τὸν ἐμὸν υἱὸν κατώκισας, ἡγουν εἰς τὸν Αἰθην. Fl. 59.
- 3.1236 1023.—1034. οὐπω δέδωκας: εἰσελθόντος ἔσω Πολυμήστορος, ἐκτὸς ὁ χορὸς ἰστάμενος τοῦτο φησιν. Gu. I.
- 3.1237 1023. οὐπω δέδωκας δίκην, ἀλλ' ἴσως δώσεις, λέχριος καὶ πλάγιος καθὰ τις εἰς ἄντλον, ἥτοι πέλαγος μὴ ἔχον λιμένα, στερηθήσῃ τῆς προσφιλοῦς ψυχῆς, ἀμαυρώσας καὶ ἀπολέσας τὴν ζωὴν. τὸ γὰρ ὑπέγγυον, ἥτοι τὸ ἠσφαλισμένον, τῇ δίκῃ καὶ τοῖς θεοῖς οὐ συμπίπτει, καὶ οὐ καταπίπτει. ὀλέθριον ὀλέθριον κακὸν, εἰς ὃ μέλλεις ἐμπεσεῖν δηλονότι. ψεύσει καὶ ἀπατήσῃ ἡ ἐλπίς τῆσδε τῆς ὁδοῦ, ἡ, ἐλπίς, ἐπήγαγεν, ἀντὶ τοῦ ἡγαγεν, σὲ πρὸς τὸν Ἀΐδην τὸν θανάσιμον, τὸν τοὺς τεθνεώτας δεχόμενον. ἰὼ, φεῦ, ὦ τάλας. ἐν χειρὶ δὲ ἀπολέμῳ καὶ γυναικείᾳ καταλείψεις τὴν ζωὴν. I. οὐπω δέδωκας: καὶ τοῦτον ἐνιοί φασὶ τὸν στίχον τὴν Ἑκάβην λέγειν ἡρέμα καθ' ἑαυτήν, ἵνα μὴ ὑποψίαν αὐτῷ δῶ ὦν μέλλει τυγχάνειν. B.I. τοῦτο ἡρέμα λέγει, ἵνα μὴ ὑποψίαν αὐτῷ δῶ ὦν μέλλει πάσχειν. M. Fl. 10. 21.
- 3.1238 1023.—1031. οὐπω δέδωκας: ἰδὼν ὁ χορὸς τὸν Πολυμήστορα τὴν Ἑκάβην ἀκολουθοῦντα ἐντὸς τῆς σκηνῆς λέγει, ἀκμὴν οὐκ ἔδωκας δίκην ὑπὲρ τοῦ φόνου οὗ διεπράξω, ἀλλ' ἴσως καὶ τάχα δώσεις δίκην· καθὰ τις ἄνθρωπος ἐμπεσὼν εἰς ἄντλον ἀλίμενον καὶ χωρὶς λιμένος, ἡγουν εἰς μακρὰν θάλασσαν, ὥσπερ ἄνθρωπός τις χωρὶς νηὸς ἢ ἀρμένου τινός, εἰ μὴ μεθ' ἑνὸς σανιδίου, ἐμπέσῃ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ κλυδωνίζεται. ἐμπέσῃ ἡγουν ἀποστερηθῇ, ἀποθάνῃ, τῆς φίλης καρδίας, λέχριος καὶ πλάγιος, ἡγουν ἀποθάνῃ, ἀμέρσας καὶ στερηθεὶς τὸν βίον, ἡγουν τὴν ζωὴν αὐτοῦ. οὕτως καὶ ὁ Πολυμήστωρ εἰς τὸν χορὸν τῶν γυναικῶν χωρὶς βοηθοῦ τινος ἢ θεράποντος. τὸ γὰρ ὑπέγγυον, ἡγουν τὸ ὑπεσχημένον παρὰ τοῦ Πολυμήστορος, ὡς ἵνα τὸν Πολύδωρον φυλάττῃ,—ἐκεῖνος δὲ διεχειρίσατο τοῦτον—οὐ συμπίπτει 2. γὰρ] καὶ 1. τῇ Ἑκάβῃ ἔνδον τοῦ οἴκου λέγει ταῦτα 5. ἔσω] εἴσω τοῦ I. ὁ χορὸς καθ' ἑαυτὸν, ἵνα μὴ ὑποψίαν 8. λιμένα] ἐμπεσὼν add. King. αὐτῷ διδῶν μέλλει τυγχάνειν. e qui- 12. ἢ Matth. pro ἢ. bus priora usque ad καθ' ἑαυτόν 15. καὶ τοῦτον-τυγχάνειν] In Fl. sunt etiam in Gr. sed ἀπελθόντος 25. ἐπελθόντος τοῦ Πολυμήστορος σὺν recte pro ἐπελθόντος. MATTH. καὶ συμπίπτει τῇ δίκῃ καὶ τοῖς θεοῖς, οὐ δίκαιον φαίνεται. ὀλέθριον κακὸν ὑπάρχει, ὅπερ ἐποίησε, ἢ ὅπερ μέλλε παθεῖν. Fl. 59.
- 3.1239 οὐπω δέδωκας: δίδωσι δίκην ὁ τιμωρούμενος τὸν τιμωροῦντα, ὁ δὲ τιμωρὼν λαμβάνει. τὸ αὐτὸ καὶ ὁ Πολυμήστωρ ἔλαβε δίκην παρὰ τοῦ Πολυδώρου φονεύσας αὐτόν, νῦν δὲ καὶ χρεωστῶν ταύτην ἀποτίνει τῇ Ἑκάβῃ αὐτήν. Fl. 59. ἔδωκα δίκην καὶ ἔτισα τὸ αὐτὸ, ἀντὶ τοῦ ἐκολάσθην· ἔλαβον δίκην ἀντὶ τοῦ ἐκόλασα. Gr. ἴσως: ὄντως. Gr. τάχα, ταχέως. Gu. δώσεις δίκην: ἀντὶ τοῦ τιμωρηθῆσθαι. Gr. Fl. 10.
- 3.1240 1025. ἀλίμενόν τις: λιμένα μὴ ἔχον. M. ἐμπεσὼν λέχριος ὥσπερ τις εἰς πέλαγος ἀλίμενον ἐκπέσῃ τῆς φίλης ψυχῆς ἀμαυρώσας τὸν βίον, ἡγουν τὴν ζωὴν. Gu. τοῦτο πρὸς τὸ ἄνω συναπτέον τὸ “οὐπω δέδωκας, ἀλλ' ἴσως δώσεις δίκην.” τιμωρηθῆσθαι, φησὶν, ὡς τις εἰς ἄντλον

λέχριος καταπέση, ἀπολέσας τὸν βίον τῆς φίλης καρδίας. B.M.I. ἄντλον δὲ λέγει τὸ πέλαγος, καὶ ἀλίμενον τὸ λιμένα μὴ ἔχον. B.I. ἄντλον: ὑπέραντλον σκάφος τὸ δεξάμενον τοσοῦτον ὕδωρ ἐν τῇ ἀντλίᾳ ὥστε καλυφθῆναι ὑπ’ αὐτοῦ καὶ ὑποβρύχιον γενέσθαι. ἄντλον τὸ ἐν τῇ ἀντλίᾳ ὕδωρ. λέγεται δὲ καὶ πᾶν ὕδωρ ἀπλῶς ἄντλον, ἅτε ἀντλεῖσθαι δυνάμενον, καθὰ λέγεται ἐνταῦθα τὸ πέλαγος ἄντλον ἐν τούτοις “ἀλίμενόν τις ὡς ἄντλον ἐμπεσὼν λέχριος.” Gu.

3.1241 1026. λέχριος : πλάγιος. M. Gr. λέγουσιν ὅτι, εἰ πλάγιος ἄκων πέσοι τις ἐν τῷ ὕδατι, καὶ εἰ εὐφυῶς οἶδε νήχεσθαι, ἀποπνίγεται. Gr. ἐκπέση: στερηθήση. M. καρδίας: οἱ παλαιοὶ τὴν καρδίαν ποῖ μὲν ἐπὶ τῆς ψυχῆς ὅλης ἐκλαμβάνουσιν, ὡς ἐνταῦθα, ποῖ δὲ ἐπὶ τοῦ νοῦς, ὡς τὸ “ἐγὼ καθεύδω, καὶ ἡ καρδία μου γρηγορεῖ” καὶ ἐπὶ μὲν τῆς ψυχῆς ἴσως διὰ τὸ εἶναι δοχεῖον τοῦ ἐμφύτου θερμοῦ, τοῦ συνδετικοῦ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἐπὶ δὲ τοῦ νοῦς διὰ τὸ τὸ ψυχρὸν τοῦ ἐγκεφάλου, ἔνθα ὁ νοῦς, θάλπειν καὶ παρηγορεῖν τῇ οἰκείᾳ θερμότητι τῇ εὐκρασίᾳ γὰρ ταύτης ἐκεῖνος ἔχει τὸ εὖ εἶναι. Gr.

3.1242 1027. ἀμέρσας: μέρδω ἐνεστῶς παρὰ ποιηταῖς τὸ παρὰ τοῖς 12. συναπτέον τὸ] συντακτέον τὸ guntur in fine scholii de voc. ὑπέγγυον ἀλίμενόν τις τῷ I. συντακτέον etiam ad v. 1027. M. 25. ποῖ—ποῖ] Immo πῇ—πῇ. 15. ἄντλον δὲ—ἔχον in B.I. le- 32. μέρδω] στερηθείς. μέρδω I. κοινοῖς μαρμαίρω, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀμέρδω, ἡμερδον παρατατικὸς, ἀμέρσω μέλλων, ἡμερσα ἀόριστος, ἀμέρσας μετοχή. γίνεται δὲ τὸ μέρδω ἀπὸ τοῦ μερίζω κατὰ συγκοπὴν τοῦ ι καὶ ἐκβολῇ τοῦ σ τοῦ ἐν τῷ ζ. τὸ λευκὸν γὰρ καὶ λαμπρὸν μερίζει καὶ διαιρεῖ τὴν ὄψιν εἰς τὰ ὁράτα. Gu. I. ἀπὸ τοῦ α καὶ τοῦ μή στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ ὀρῶ τὸ βλέπω καὶ τοῦ ὅσσοις ὁ ὀφθαλμός. Gu. Fl. 25. ἀπολέσας. B. Gr. Fl. 10. ἀμαυρώσας, στερηθείς. Gu. κόψας. Fl. 10.

3.1243 τὸ γὰρ ὑπέγγυον: Δίδυμος οὕτως ὑπέγγυον τὸ ἀληθὲς οὔτε παρὰ τῇ δίκῃ οὔτε παρὰ τοῖς θεοῖς ἐμπεσὼν ἀφανίζεται. τοῦτο δὲ φησι διὰ τὸν Πολυμήστορα, ὅτι μέλλει τιμωρεῖσθαι πρῶτος ἀρξάμενος τῶν ἀτόπων. Ἄλλως. ὑπέγγυον, δίκαιον. ὧδε ὑποστικτέον. τὸ ἡσφαλισμένον, φησί, τῇ νίκῃ καὶ παρὰ τοῖς θεοῖς οὐ διαπίπτει, τουτέστιν ὃ ἂν κυρώσῃ ἡ δίκη, τοῦτο βέβαιον παρὰ τοῖς θεοῖς, ἡγουν ὃ τι τιμωροῦνται οἱ νόμοι ὡς ἄδικον, τοῦτο καὶ θεοὶ τιμωροῦνται, ἐπειδὴ οἱ νόμοι παρὰ θεῶν, καὶ ταῦτα βούλονται τιμωρεῖν καὶ διεκδικεῖν, ἃ καὶ οἱ θεοὶ. δικαίως οὖν κολαζόμενος ὁ Πολυμήστωρ καὶ τοὺς θεοὺς ἐχθροὺς ἔχει. B.M.I. Ἄλλως. τὸ γὰρ ὑπέγγυον: τοῦτο διπλῶς νοητέον. τὸ γὰρ ὑπέγγυον καὶ φανερόν τῇ δίκῃ καὶ τοῖς θεοῖς ὀλέθριον κακόν, ἡγουν ὅπερ ὁμολογουμένως οἱ θεοὶ κακὸν ἡγοῦνται καὶ μισοῦσιν, οὐ συμπίτνει καὶ συμπίπτει, ἡγουν εἰς λήθην ἔρχεται, ἀλλὰ κολάζεται ὑπ’ αὐτῶν. καὶ πάλιν. τὸ γὰρ ὑπέγγυον καὶ φανερόν καὶ ὁμολογούμενον ὀλέθριον κακόν οὐ συμπίτνει καὶ συνέρχεται τῇ δίκῃ καὶ τοῖς θεοῖς, ἡγουν οὐκ ἀποδεκτὸν αὐτοῖς ἐστίν· οἱ μὲν γὰρ ἀγαθοὶ καὶ δίκαιοι, τὸ δ’ ἄδικον καὶ κακόν. λέγει δὲ τοῦτο διὰ τὸν τοῦ Πολυδώρου φόνον. Gu. I. τὸ ἀληθὲς ἢ τὸ δίκαιον. B. ὑπέγγυον: ἐγγύτατον, τὸ οὐ πρὸ πολλοῦ γεγεννός. Gr. ὑπεύθυνον, φανερόν. Gu. τὸ ὑπέγγυον καὶ ὑπεύθυνον τῇ δίκῃ, ἀντὶ τοῦ ἄξιον εὐθυνθῆναι ὑπὸ τῆς δίκης, καὶ τοῖς θεοῖς οὐ συμπίτνει καὶ συνέρχεται, 8. ὑπέγγυον om. I. 13. τουτέστιν] ἡγουν I. ib. ἀληθὲς M. (adde δ) ἀληθὲς φησὶν ib. ἡγουν—καὶ οἱ θεοὶ om. M. B.I. 17. ἔχει] Sequitur in B.I. seholution 10. δὲ φησὶ M. φησι om. I. δὲ ἄντλον δὲ λέγει etc. quod v. 1025. adscripsimus. λέγει B. ib. τιμωρεῖσθαι] τιμωρηθῆναι I. ib. Ἄλλως om. Gu. 11. Ἄλλος] καὶ ἄλλως M. 20. εἰς λήθην] οὐκ εἰς λήθην I. 12. τοῖς θεοῖς] τοῖς om. M. 21. καὶ φανερόν] ὃν φανερόν I. ib. διαπίπτει] πίπτει M. 24. λέγει—φόνον om. I. ἡγουν οὐδὲ τοῖς θεοῖς ἀρέσκει. Gu. τὸ ἐδράϊον. Fl. 33. βέβαιον. Fl. 10. τὸ γὰρ δίκη κατησφαλισμένον οὐδὲ παρὰ τοῖς θεοῖς ἄκυρον μένει, ἀλλὰ μᾶλλον μόνιμον καὶ βέβαιον. Fl. 10.

3.1244 1030. ξυμπίτνει: συμφωνεῖ. Gr. συνέρχεται, οὐ κρύπτεται. Gu. πίπτει. Fl. 10. ἀπόλλυται. Fl. 33. οὐ ξυμπίτνει: οὐκ ἀπόλλυται. B. M.

3.1245

1031. ὀλέθριον: τὸ γὰρ ὀλέθριον καὶ πρόξενον ὀλέθρου καὶ ἀπωλείας κακόν. Gu. λείπει τὸ εἰς, ἢ τοῦτο πρὸς τὸν Πολυμήστορά φησι, τὸ, ὦ ὀλέθριον κακόν. Fl. 25. ἔπραξας, ὦ Πολυμήστορ, ἢ ὀλέθριον κακὸν μέλλεις λαβεῖν. Fl. 59.
- 3.1246 1032. ψεύσει σ' ὁδοῦ: ἀπὸ ἐτέρας ἀρχῆς ὀλέθριον κακόν, καὶ λέγει ἀπατήσῃ σε εἰς ὀλέθριον κακόν. M. ψεύσει σε ὁδοῦ, ἥτις ἐλπίς ἤγαγέ σε ἐπὶ ὀλέθριον κακόν, πρὸς τὸν Ἀἴθην τὸν θανάσιμον. Gu. ἡ ἐλπίς ταύτης τῆς ὁδοῦ ἀπατήσῃ σε εἰς ὀλέθριον κακόν. B. Fl. 33. ἀπατήσῃ σε ἡ ὑπόσχεςαι αὕτη τῆς Ἑκάβης ἢ περὶ τοῦ χρυσοῦ, ἥτις ἀπάξει σε εἰς τὸν Ἀἴθην. Gu. Fl. 59. ψεύσει: ἀπατήσῃ. Gr. ψευσθῆναι ποιήσῃ. Gu. ψεύδομαι ἀντὶ τοῦ ψευδῆ λέγω· ψεύδω ἀντὶ τοῦ ἀπατῶ, ὡς ἐνταῦθα. Gr. ὑπήγαγε: ἐφειλκύσατο, ἐνέβαλεν. Gu.
- 3.1247 1033. θανάσιμον: θανάτου δεσπότην. Gr. θανατηφόρον. Gu.
- 3.1248 1034. ἀπολέμω: ἀνάνδρῳ, γυναικείῳ. M. μὴ εἰδυῖα πόλεμον, δειλῇ, ἀνάνδρῳ. Gu. ἀσθενεῖ. Fl. 33. ἀντὶ τοῦ ἄνανδρος, τουτέστι παρὰ γυναικῶν φονευθῆση καὶ οὐ παρ' ἀνδρῶν. Fl. 25.
- 3.1249 ὦμοι τυφλοῦμαι: ἔνδον τυφλούμενος βοᾷ, φεῦ μοι, πηροῦμαι τὴν ὄψιν τῶν ὀφθαλμῶν ὁ ἄθλιος ἐγώ. I. κατὰ τὸ σεισσημένον ἐκτυφλούμενος ὁ Πολυμήστωρ κραυγάζει, ὕστερον δὲ πάντα ἐμφαίνει τὰ σιωπῇ πραχθέντα ἐντὸς εἰς αὐτὸν. Gr. Fl. 25. φέγγος: τὴν ὀπτικήν δύναμιν. Gu.
- 3.1250 1036. ἠκούσατ' : ἠκούσατε τὸν τοῦ Πολυμήστορος κλαυθμὸν, ὦ 14. ἡ ἐλπίς om. Fl. 33. 23. φονευθῆση Matt. pro φορα- 15. ἀπατήσῃ om. Gu. θήσῃ 21. ἀπολέμω] In B. brevis (post 24. ἔνδον—βοᾷ] Haec sunt etiam scholion v. 1032.) ἀπολέμω δὲ χειρὶ in B. ἀντὶ τοῦ ἀνάνδρῳ, τουτέστι τῶν γυναι = 25. κατὰ τὸ σεισσημένον] μετὰ τὸ κῶν :—Gl. γυναικεία est etiam in σιωπημένον Fl. 23. φίλαι; I. δίσχοροι εἰσι νῦν αἱ γυναῖκες αἱ οὔσαι μετὰ τῆς Ἑκάβης καὶ ἄλλαι οὔσαι ἔξω τῶν σκηνῶν. Fl. 21.
- 3.1251 1037. ὦμοι μάλ' αὔθις: μοι λίαν αὔθις, ὦ τέκνα, ἔνεκα τῆς ἀθλίας σφαγῆς. I. λείπει τὸ ἔνεκεν. M.
- 3.1252 1038. φίλαι, πέπρακται ; ὦ φίλαι, ἐνήργηται νέα κακὰ ἐντὸς τῶν δόμων. I. πέπρακται: ἐπράχθη, Ἀττικόν. Fl. 33. καινά: παράδοξα ἢ νέα. Gu. Fl. 17. 59. 76.
- 3.1253 1039. ἀλλ' οὐ τι μὴ φύγητε: ἀλλ' οὐδαμῶς ἀποδράσητε ταχεῖ ποδὶ, ἤγουν φθάσω καὶ καταλήψομαι ὑμᾶς ταχεῖ ποδί, καὶ οὐ μὴ διαφύγητε: πλήττων γὰρ καταβαλὼ τὰ θεμέλια τῶν δόμων τούτων. I. λαιψηρῶ ποδί: ταχυτάτῳ. M. λαιψηρῶ: διὰ ταχείας πορείας τῶν ποδῶν. Bar. 74. Gu.
- 3.1254 1040. βάλλων: παίων. Gu. κρούων χερμασίον. βάλλει ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς τοξεύει, βάλλει δὲ κατὰ σκοπὸν ἀντὶ τοῦ εὐστόχως. ἰστέον δὲ ὅτι ἐπὶ παντὸς πεμπομένως ἀμέσου ἀπὸ χειρὸς, ἢ ἐμμέσως ὀργάνῳ τινὶ τὸ βάλλειν λέγεται. Gr. Fl. 25. ἀναρρήξω: ἀνορύξω. Gr. ἀναμοχλεύσω, ἀνατρέψω, ἀνασπάσω. Bar. 74. Gu. मुखός: στηρίγματα. M. θεμέλια. Gr. τοὺς θημελίους. Bar. 74.
- 3.1255 1041. ἰδοὺ βαρείας: βέλος πᾶν τὸ βαλλόμενον. καὶ τοῦτον δὲ τινες τὸν στίχον ὑπὸ τοῦ Πολυμήστορος φασὶ λέγεσθαι, ὡς βάλλοντος λίθους ἐν τοῖς οἰκήμασιν, ἵνα παίῃ τὰς αἰχμαλώτους, τὸ δὲ βούλεσθ' ἐπεισπέσωμεν τοῦ ἡμιχορίου. θέλετε ἵνα ἐπέλθωμεν, ἐπεὶ ὁ καιρὸς καλεῖ, ὥστε παρυπάρχειν τῇ Ἑκάβῃ καὶ ταῖς Τρωϊκαῖς γυναιξὶ βοηθοῦς; B.I. βαρείας: βαρέως ἐμπιπτούσης. I. ὡς ἔοικεν, εὐρὼν ὁ Πολυμήστωρ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ξύλα καὶ πέτρας φέρει ταύτας κατὰ τῶν γυναικῶν ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ μανίας μὴ δυναμένου δρᾶσαί τι· λέγει γοῦν ὁ χορὸς· ἰδοὺ, ἀπὸ τῆς βαρείας χειρὸς τοῦ Πολυμήστορος ἐξέρχεται βέλος. ὡς ἀπὸ τοῦ βέλους δὲ καταχρηστικῶς λέγει καὶ πέτρας καὶ ξύλα καὶ ἄλλ' ὅ τι τὸ προστυχὸν ἐκεῖνον. 1. δίσχοροι Matthiae pro δίσχοροι. λων λίθους ἐν τοῖς]] οἰκήμασι, ἵνα ... πατη 9. ἤγουν—διαφύγητε] Haec

sunt (hoc καταπατῆ potius est quam etiam in Gu. παίη) τὰς αἰχμαλώτους. 19. βέλος αἰχμαλώτους] Haec 20. ὑπὸ scripsi pro ἀπό. etiam in M., sic scripta, βέλος πᾶν 22. θέλετε να— καλεῖ] Haec et- τὸ βαλλόμενον. ταῦτα δὲ φησὶ ὡς βάλ- iam in M., omisso ἴνα. Fl. 59. ὀρμαῖται: ὀρμᾶ, κινεῖται, ἐξέρχεται. Fl. 21. 59. ὀρμᾶ, πέμπεται. Gu.

- 3.1256 1042. βούλεσθ' ἐπεσπένωμεν: συμμαχήσωμεν. Gr. ἐπεισέλθωμεν. ἐπεισπίπτειν τὸ μετὰ σφοδρᾶς ὀρμῆς εἰσέρχεσθαι. Gu. ἀκμή: ἐπὶ παντὸς πράγματος κατὰ μικρὸν ἠϋξημένου καὶ κατὰ μικρὸν λήγοντος τὸ μεσαίτατον, ὃ τὴν μεγάλην ἰσχὺν ἔχει, ἀκμὴ λέγεται, οἶον, ἐπὶ τῆς ἡλικίας τὸ μέσον, καὶ ἐπὶ τοῦ χειμῶνος τὸ μέσον, καὶ ἐπὶ τοῦ θέρους, καὶ ἐπὶ τοῦ νοσήματος. Gr. Fl. 25.
- 3.1257 1044.—1046. ἄρασσε: πληττε, μηδαμῶς ἀκριβολογοῦ καὶ ἐλέει, ἐκριζῶν τὰς πύλας οὐδέποτε γὰρ τὸ φαεινὸν φῶς ἐμποιήσεις καὶ ἐνθήσεις τοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοὺς παῖδας θεάσῃ ζῶντας, σὺς ἐφόνευσ' ἐγώ. I. κατάσπα. Gr. κατάβαλλε, πληττε. Gu. κατάβαλλε, σύντριβε. Fl. 17. 21. 50. 59. 76. κτύπει. M. κτύπου. Fl. 10. φείου: τοῦ ἀράσσειν. μὴ ἔλεον λάμβανε. Gu. ἐκβάλλων: ἀνασπῶν. Fl. 17. 59. 76. Gu. εἰς γῆν ρίπτων. Gu. τοῦτο ἢ Ἑκάβη ἐκτὸς ἐστῶσα τοῦ δόμου φησὶ πρὸς αὐτὸν ἐντὸς ὄντα. Gu.
- 3.1258 1045. οὐ γάρ ποτ' : ἰστέον ὡς οὐκ ἔμελλε θεάσασθαι τοὺς παῖδας διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ἀλλὰ τῶ νῶ· νοῦς γὰρ ὀρᾶ καὶ νοῦς ἀκούει. Fl. 25. ὄμμα: φῶς. Gr. τὴν ἴασιν, τὴν φωτιστικὴν δύναμιν. ὄψιν. Gu. λαμπρόν: φωτεινόν. Gr. τὴν βλεπτικὴν δύναμιν. B. οὐ τὴν φωτιστικὴν δύναμιν, τὴν ὄψιν, ἐν τοῖς τόποις τῶν ὀφθαλμῶν θήσεις· τὸ λευκὸν γὰρ καὶ λαμπρὸν μερίζει καὶ διαιρεῖ τὴν ὄψιν εἰς τὰ ὀρατά. Bar. 74.
- 3.1259 1047. ἢ γὰρ καθεῖλες: ὄντως ἐνίκησας Πολυμήστορα. B. M. ἄρα νενίκηκας τὸν Πολυμήστορα, καὶ κρατεῖς τοῦ φίλου, ὧ δέσποινα, καὶ πεποίηκας ὅποια λέγεις; I.
- 3.1260 1049.—1055. ὄψει: θεάσῃ αὐτὸν ταχέως ὑπάρχοντα ἔμπροσθεν τῶν δωματίων τυφλὸν, ἐν τυφλῷ καὶ παραφερομένῳ ποδὶ βαδίζοντα· θεάσῃ καὶ τῶν δύο παίδων τὰ σώματα, σὺς ἐφόνευσ' ἐγώ σὺν ταῖς Τρῳάσι γυναιξί· δέδωκε δέ μοι τιμωρίαν· ὀρμᾶ δ', ὡς ὀρᾶς, οὗτος ἐκ 4. ἐπεισπίπτειν— εἰσέρχεσθαι] Haec 19. νοῦς γὰρ ὀρᾶ καὶ νοῦς ἀκούει] etiam in I., adjecta scholio supe- Verba nota Epicharmi. riori, ἐπεισπίπτειν δὲ τὸ μετὰ etc. 25. ἐνίκησας] νενίκηκας B. τῶν οἴκων. ἀλλὰ μακρὰν ἀπελεύσομαι, καὶ μακρὰν στήσομαι τοῦ δυσμαχωτάτου Θρηκὸς θυμῷ περιρρομένου. I.
- 3.1261 αὐτίκα: ὅσον οὐπω, μετὰ μικρόν. Gu. ἅμα. Fl. 10. πάρος: ἔξω. ποιητικόν. Gr. ἐκτός. Gu.
- 3.1262 1050. τυφλῷ στείχοντα: τυφλῷ ποδὶ πορευόμενον, ἦγουν διὰ ποδὸς, μὴ ὑπὸ βλεπόντων ὀφθαλμῶν ὀδηγούμενον· ὥσπερ γὰρ οἱ μαινόμενοι ἔνθα καὶ ἔνθα φέρονται, οὕτω καὶ οἱ τυφλοί. διὰ τοῦτο παραφύρῳ ποδί φησιν, ἦγουν παραφερομένῳ, καὶ οὐκ ὀρθῶς βαδίζοντι, ἀλλὰ σφαλλομένῳ διὰ τὸ τετυφλῶσθαι αὐτὸν, παρατετραμμένῳ καὶ ἀτάκτως περιπατοῦντι, ἦγουν μανικῷ. Gu. I. παραφύρῳ : παράφορος κυρίως ὁ μαινόμενος, ἀπὸ τοῦ παρατετραμμένης ἔχειν τὰς φρένας, καταχρηστικῶς καὶ ὁ τυφλός· οὐ γὰρ κατ' ἰσότητα περιπατεῖ, ἀλλὰ παραφύρως ἔνθεν κἀκεῖθεν. Fl. 59.
- 3.1263 1052. ἀρίσταις: ταῖς γενναιοτάταις, ταῖς ἀνδρείαις. Fl. 6. 9. 17. 1521. 56. 59. 76.
- 3.1264 δίκην δέ μοι δέδωκε: τετιμώρηται ὑπ' ἐμοῦ. Gr. ἔδωκε δίκην ὁ τιμωρούμενος, λαμβάνει δίκην ὁ τιμωρῶν. Gu.
- 3.1265 1053. χωρεῖ: ἔρχεται. Gr. ὀρμᾶ, ἐκβαίνει. Gu.
- 3.1266 1054. κάποστήσομαι: ὑποχωρήσω. Gu.
- 3.1267 1055. ῥέοντι: θυμουμένῳ. M. ῥέοντος. Gr. πνέοντι. Gu. ἦγουν ὀρμῶντι ταχέως καθ' ἡμῶν καὶ ὀξέως κινουμένῳ δίκην ῥεύματος. Fl. 25. Gu. ῥέει θυμὸν ὁ δεῖνα κοινόν· καὶ ῥέει ὁ δεῖνα τῷ

θυμῷ, Ἀττικόν. Gr. ῥέει ὁ ἀνὴρ τῷ θυμῷ ἀντὶ τοῦ θυμοῦται. Gu. δυσμαχωτάτῳ: ἰσχυροτάτῳ. Gr. δυσπολεμήτῳ. Gu. τῷ δυσκαταπονήτῳ. Fl. 59.

- 3.1268 1056.—1070. ὥμοι ἐγώ: ἄθλιός εἰμι ἐγὼ δηλονότι. ποῦ ἔλθω, ποῦ σταθῶ, ποῦ πλησιάσω, ποιούμενος ἐπὶ χεῖρα κατ' ἵχνος, ἥτοι κατὰ τοὺς πόδας, βάσιν καὶ πορείαν θηρὸς ὀρεινοῦ; ποῖαν, ὁδὸν δηλονότι, ἐξαλλάξω καὶ περιπατήσω, ἢ ταύτην, ἢ τήνδε, χρήζων καὶ θέλων καταλαβεῖν τὰς ἀνδροφόνους Ἰλιάδας, αἱ διώλεσαν ἐμέ. τάλαιnai, τάλαιnai θυγατέρες τῶν Φρυγῶν, ὧ κατάρατοι, εἰς ποῖον μέρος τῶν βαθυτάτων τόπων καὶ καταδύσεων διὰ φυγῆς, ἐλθοῦσαι δηλονότι, πτώσσουσιν, ἥτοι συστέλλονται καὶ κρύπτονται ἐμέ, ἀντὶ τοῦ δι' ἐμέ. εἴθε, ὦ Ἥλιε, θεραπεύσαις τὸ βλέφαρον τῶν ὀμμάτων ἐμοῦ τὸ αἵματηρόν, ἐλευθερώσας τυφλὸν φέγγος, ἀντὶ τοῦ τοὺς τυφλοὺς τούτους ὀφθαλμοὺς, φέγγος ἐνθεῖς αὐτῷ δηλονότι. I.
- 3.1269 ὥμοι ἐγώ: ποῦ πορευθῶ, ποῦ στῶ, ποῦ κέλσω, ἥτοι προσπελάσω; κυρίως δὲ τὸ ναῦν προσορμίσαι τινὲς εὐόρμῳ τόπῳ· ἐξοκεῖλαι δὲ τὸ ἐκβληθῆναι τὴν ναῦν ἔξω τοῦ λιμένος ὑπὸ ἀνέμου. ὑπόκειται δὲ ὁ Πολυμήστῳ τετραποδίζων, διό φησι τετράποδος βάσιν θηρὸς τιθέμενος, ποῖαν παρέλθω ὁδόν: ἄρα ταύτην, ἄρα ἐκείνην, ἄρα τήνδε; B. I.
- 3.1270 1058. βάσιν: ὥσπερ τὰ θηρία τέτταρσι ποσὶ χρῶνται πρὸς βάδισιν, οὕτω καὶ αὐτὸς χερσὶ καὶ ποσὶ χρήσομαι. δέον δὲ εἰπεῖν καὶ κατ' ἵχνος, ἀσυνδέτως εἶπε. Gu. στάσιν, ἔρεισιν, κίνησιν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gr. πορείαν. Gu. ὀρεστέρου: ἀγρίου. M. Fl. 59. Gu. ὀρεινοῦ. Gr. ἐν τῷ ὄρει ὄντος. Fl. 59. οἱ παλαιοὶ πάντα τὰ ἄγρια θήρας λέγουσιν. Gr.
- 3.1271 1059. τιθέμενος: ποιούμενος. M. κατ' ἵχνος: ἵχνος ὁ τύπος τοῦ ποδός, καὶ ἀπὸ τούτου ὁ πούς. ἀφ' οὗ πάλιν ἵχνος ἢ πορεία, ἐπεὶ διὰ τῶν ποδῶν ἢ πορεία γίνεται. λέγεται τὸ ἵχνος κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ποδῶν καὶ ἐπ' ἄλλων, οἷον ἵχνη χειρῶν καὶ ἵχνος ἀνθρώπου, καὶ ἵχνος παλαιᾶς αἰτίας παρὰ Σοφοκλεῖ, καὶ ἵχνη ἀγαλμάτων, καὶ ἀπλῶς ἐπὶ πάντων τῶν ἀμυδρῶς καὶ ἐν τύπῳ φαινομένων. Gr. I.
- 3.1272 1060. ἢ ταύταν: λείπει ὁδόν. M.
- 3.1273 1061. ἐξαλλάξω: περιπατήσω. Gr. πορευθῶ, ἐξαμείψω. Gu. πορευθήσομαι. Fl. 33. ἐπιδιώξω καταλαβεῖν βουλόμενος. M.
- 3.1274 1062. ἀνδροφόνους: τὰς φονικάς, τὰς Τρωϊκάς. M. φονικάς. Fl. 10. μάρψαι ὁ μάρπτω κυρίως ἐπὶ τῶν μετὰ θυμοῦ συλλαμβανόντων. Fl. 59. μάρ ἢ χεὶρ κατὰ Δωριεῖς: ἐξ οὗ καὶ μαρπῶ τὸ καταλαμβάνω. Gu.
- 3.1275 1063. τάλαιnai: ἐπὶ κακοῦ νῦν τὸ τάλαιnai, καὶ οὐκ ἐπὶ ἐλέους. Fl. 21. εἰς τὸ Φρυγῶν τελείαν. αἱ τάλαιnai οὖν κόραι τῶν Φρυγῶν. οὐ γὰρ πρὸς αὐτὰς ὁ λόγος. B. M.
- 3.1276 1064. ποῖ καὶ με φυγᾶ: εἰς ποῖον μέρος τῶν μυχῶν, ἥτοι τῶν καταδύσεων, διὰ φυγῆς ἐλθοῦσαι, πτώσσουσι δι' ἐμέ, ἥγουν συστέλλονται. Gr. I. καί: περισσός. Fl. 17. 59. 76. Gr. με φύγᾳ πτώσσουσι: δι' ἐμέ. Gr. φεύγουσι. B. ποῖ τῶν μυχῶν ἀντὶ τοῦ τῶν κρυφίων τόπων. B. M. ἐν ποίῳ τόπῳ, εἰς ποῖον μέρος. Gu. διὰ φυγῆς, ὡς τὸ τί με φεύγεις τὸν γέροντα. Gu.
- 3.1277 1065. μυχῶν: τῶν κρυπτῶν. Bar. 74.
- 3.1278 1066. ὀμμάτων: ὄμμα τῶν βλεφάρων ὥφειλεν εἰπεῖν· ἐνήλλαξε δὲ τὰς πτώσεις. Fl. 59. αἱματόεν: αἵματηρόν. Gr. τὸ νῦν ἐκ τῆς πληγῆς. ἡμαγμένον. Gu.
- 3.1279 1067. ἀκέσαιο, ἀκέσαιο: πάνυ ἀνάρμοστον ἦν τῷ τε ῥυθμῷ καὶ τῷ μέτρῳ διὰ τὴν ἀνάρμοστον χασμωδίαν, διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ τὸ ἔν. εὗρηται δὲ καὶ ἔν τινι τῶν παλαιῶν οὕτως. I. ἀκέσαιο, τυφλόν: θεραπεύσειας. M. εἶβε, ὦ ἥλιε, ἀκέσαιο τὸ φέγγος καὶ τὸν ὀφθαλμόν ἀπαλλάξας στερήσας τὸ τυφλὸν βλέφαρον τὸ αἱματόεν τῶν ὀμμάτων ἐμοῦ, ἥγουν τὴν τύφλωσιν, περιφραστικῶς. Gu. ἀντὶ τοῦ τὸ τυφλὸν καὶ ἡμαγμένον ὄμμα θεραπεύσειας. τυφλὸν

γὰρ φέγγος τὸ ὄμμα φησὶν, ἐπειδὴ φέγγος ἐπὶ σκότου οὐ λέγεται. B. Fl. 25. ἤγουν σκότος διώξας. τυφλὸν φέγγος τὸ σκότος· κακῶς φέγγος γὰρ ἐπὶ σκότους οὐ λέγεται. B. Fl. 10. 33.

- 3.1280 Ἥλιε φέγγος ἀπαλλάξας· διὰ τοῦτο πρὸς τὸν Ἥλιον ποιεῖται τὸν λόγον, ὡς φωτὸς παρεκτικόν· μὴ φαίνοντος γὰρ ἡλίου, ἄπόντα 5. μάρπω] Immo μάρπτω. φίων τόπων etiam Gu. 8. Verba εἰς τὸ φ. τελείαν post ὁ 20. —23 Scholion Triclinii. λόγος habet M. ib. οὖν om. B. 26. τοῦ τὸ] τὸ om. Fl. 25. 27. σκότου] σκότους B. Fl. 10. 14. κρυφίων] κρυφίμων M. τῶν κρυ- 29. σκότου] σκότους Fl. 33. ἐν σκότῳ ἐστὶ, τῇ τοῦδε δὲ παρουσίᾳ φῶς λαμβάνει. Gu. I. τὸ ἀπαλλάξας φέγγος ἀντὶ τοῦ φῶς ἐνθεῖς, νοεῖται τῷ τετυφλωμένῳ ὀφθαλμῷ, εἰ καὶ ἀσαφῶς εἴρηται διὰ τὴν τοῦ λέγοντος δεινοπάθειαν καὶ τὸ ἄγαν τεθορυβῆσθαι καὶ συγκεχύσθαι αὐτόν. τούτου χάριν καὶ τὸ ἀπαλλάξας ἀντὶ τοῦ μεταποιήσας νοοῦσιν ἔνιοι, τιθέντες καὶ τὴν εἰς πρόθεσιν, εἰς φέγγος. Ἄλλως. φέγγος ἀπαλλάξας, πόρρω πέμψας τὸ σκότος. I. φέγγος ἀπαλλάξας· ἐνθεῖς φέγγος. Gr. εἰς τὸν ὀφθαλμόν. Gu. ἀντὶ τοῦ τυφλὸν ὄμμα. M. εἰς ἀνάβλεψιν ἀγαγών. M. ἀπαλλάξας· ἐλευθερώσας σκότους. Gr. στερήσας, μετατρέψας. Gu. μεταποιήσας. Fl. 33.
- 3.1281 1069.—1075. κρυπτὰν βάσιν : κρυπτὰν πορείαν νοῶ τούτων τῶν γυναικῶν. ποῦ τὸν πόδα ὀρμήσας σαρκῶν καὶ ὀστέων κορεσθῶ, ποιούμενος εὐωχίαν τῶν ἀγρίων θηρῶν, ἤγουν τῶν γυναικῶν, ὡς θῆρας ταύτας καταθινώμενος, λαμβάνων καὶ ἀφαιρούμενος ἀντέκτισιν τῆς ἐμῆς βλάβης καὶ τυφλώσεως. I.
- 3.1282 1069. ἃ ἃ· ἐπιφώνημα ἐφεκτικόν. Gr. καθ' ἑαυτόν. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τὸ ἃ ἃ (Fl. ὁ δὲ ἃ) κλητικὸν ἐπίρρημα. ἢ σχετλιαστικόν· ἴδιον δὲ τοῖτο ψυχῆς τεταραγμένης. Gu. Fl. 25. κρυπτὰν· λαθραίαν. Fl. 10. ἀντὶ τοῦ ὧ ὧ λαθραίαν. ὡς ἡρέμα βαδίζουσιν αὐτῶν. M.
- 3.1283 1070. βάσιν· πορείαν. Gr. βάδισιν. Gu. αἰσθάνομαι· νοῶ. Gr. κατὰ Ἀττικοὺς αἰτιατικῇ, κατὰ δὲ κοινὸς γενικῇ. Gu. τὸ αἰσθάνομαι, τὸ λαμβάνω, ἐπὶ μὲν ἀψύχων αἰτιατικῇ συντάσσεται, ἐπὶ δὲ ἐμψύχων γενικῇ. Fl. 25.
- 3.1284 1071. πᾶ πόδ' ἐπάξας· κινήσας. Gr. ὀρμήσας. Gu. ποῦ, φησὶ, κινήσας τὸν πόδα κατάσχω ταύτας, δηλονότι τὰς μετὰ τῆς Ἑκάβης αἰχμαλώτους γυναῖκας, καὶ καταφεύγω καὶ τὰς σάρκας καὶ τὰ ὀστᾶ τούτων θοίναν, ἤγουν εὐωχίαν καὶ τράπεζαν ἀγρίων θηρῶν, ποιούμενος, τουτέστιν, ὡς ἄγριος θῆρ αὐτὰς θινώμενος ἤγουν ἐσθίων ἀφειδῶς. τὸ δὲ ἀρνύμενος ἀντὶ τοῦ ποιούμενος καὶ ὥσπερ ἀποδιδούς ἢ μᾶλλον ἀπολαμβάνων καὶ ἔχων καὶ κρατῶν βλάβην ἀντίποινον τῆς ἐμῆς λύμης. A.
- 3.1285 1072. ἐμπλησθῶ· χορτάσω. Fl. 59. κορεσθῶ. Gu.
- 3.1286 1073. θοίναν· εὐωχίαν. Gr. ἀπὸ τοῦ θοίνωμαι τὸ εὐωχοῦμαι. 1. ἐν σκότῳ] σκότος I. 7. πόρρω πέμψας τὸ σκότος habet B. Gu. Cant. ποιῶν αὐτὰς θροίνην. Fl. 59. ὡς θῆρ ταύτας καταθινώμενος. B. M. Fl. 10.
- 3.1287 1074. ἀρνύμενος· ἀφαιρούμενος τὴν ὕβριν τῆς ἐμῆς τυφλώσεως ἀντάξια παρέχων. Ἄλλως. ἀπαιτῶν τιμωρίαν ἀντὶ τῆς ἐμῆς λύμης, ὃ ἐστὶ τυφλώσεως. M. λαμβάνων καὶ ἀφαιρούμενος ἀντέκτισιν τῆς ἐμῆς βλάβης καὶ τυφλώσεως. B. θηρῶν· τῶν γυναικῶν φησι. B. rec. τιθέμενος· εἰς ἀνταπόδοσιν. B.
- 3.1288 ἀρνύμενος· ἀποδιδούς. Gr. ἀντιλαμβάνων, καταλλάσσω. Gu. λαμβάνων, ἀνταλασσόμενος. B. λαμβάνων παρ' αὐτῶν. ἤγουν αὐτὰς τιμωρούμενος ἀνθ' ὧν εἰς ἐμὲ τοιαῦτα ἐτεχνάσαντο. Gu. λώβαν· βλάβην. Gr. ὕβριν. Fl. 10.
- 3.1289 λύμας· καθάρματος, φθορᾶς. B. ἀπωλείας. Fl. 10. βλάβης. Gu. ἀντίποινα· ἀντέκτισιν. Gr. ἀντίδικα. Gu. ἢ ἀντί ἢ τὸ ἴσον δηλοῖ, οἷον ἀντίθεος, ὡς παρ' Ὀμήρῳ, ἢ τὸ ἐναντίον, οἷον ἀντίσταίης, ἢ ἀναπλήρωσιν, οἷον ἀντὶ παιδὸς ἔχω τὸν δεῖνα. Gr.
- 3.1290

1075. ποῖ πᾶ φέρομαι: λιπὼν τὰ τέκνα μου ταῖς Βάκχαις τοῦ Ἄιδου, ἤγουν ταῖς Τρωϊκαῖς γυναιξίν. ἐν γὰρ τῷ Ἀΐδῃ ἔλεγον εἶναι τινὰς τιμωρητὰς καὶ ἀνημέρους θεάς τινας, Βάκχας καλουμένας, καὶ διὰ τὸ ἄγριον αὐτῶν κατὰ τοῦτο ἐκάλεσε καὶ τὴν Ἑκάβην σὺν ταῖς λοιπαῖς αἰχμαλώτοις γυναιξὶ Βάκχας. τὸ δὲ ὅλον, ποῖ φέρομαι καταλιπὼν τὰ τέκνα μου τοῖς Βάκχαις καὶ τοῖς κυσὶ τροφήν καὶ τοῖς ὄρεσι ρίμμα; ὑπενόει γὰρ ὡς μετὰ τὴν αὐτοῦ ἐξέλευσιν ρίψουσιν αὐτὰ ἐν ὄρει. ἢ δὲ σύνταξις οὕτω, ποῖ φέρομαι λιπὼν τὰ τέκνα μου τοῖς Βάκχαις διαμοιρᾶσαι, ἤγουν διασπαράξαι μεληδὸν καὶ τοῖς κυσὶ πάλιν καταλιπὼν τὸν ἀπὸ σφαγῆς φόνον, ἤγουν αὐτὰ τὰ οἰκεῖα τέκνα, δαῖτα ἀνήμερον; καταλιμπάνω δὲ αὐτὰ καὶ ἐκβολήν, ἤγουν ρίμμα, ὀρείαν, δηλονότι εἰς τὸ ὄρος, ριφῆναι. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ καταλιμπάνω. Α.

3.1291 1075.—1078. ποῖ φέρομαι: ποῖ ἀντὶ τοῦ ποῦ, ὅτε μὲν ἐπὶ κινήσεως λαμβάνεται, διὰ τῆς οἱ διφθόγγου γράφεται, ὅτε δὲ ἐπὶ στάσεως, διὰ τοῦ η. καὶ δῆλον ἀπὸ τοῦ πᾶ σῶ. εὗρηται δὲ καὶ ἐπὶ κινήσεως καὶ διὰ τοῦ η, καὶ δῆλον ἐκ τοῦ πᾶ βῶ, καὶ πᾶ κέλσω. I. ποῖ φέρομαι ποῦ ἄγομαι, τὰ ἐμὰ τέκνα μεμονωμένα λιπὼν ταῖς Βάκχαις τοῦ Ἄιδου, ὥστε διασπαράξαι καὶ διαμοιρᾶσαι μεληδὸν, 3. ἀφαιρούμενος—ὃ ἐστὶ τυφλώσεως] scripta, λαμβάνων, ἀφαιρούμενος—λύ Haec in M. repetuntur infra sic μης, ὃ ἐστὶ πηρώσεως;— καὶ τοῖς κυσὶ δαῖτα ἐσφαγμένην, φονίαν, ἀνήμερον, καὶ ἐκβολήν ρίψιν ὀρεινήν. ὑπενόει γὰρ αὐτὰς ρῖψαι τοῖς κυσὶ μετὰ τὸ σφάξαι τοὺς παῖδας αὐτὴν φονικὴν καὶ ἀπάνθρωπον εὐωχίαν καὶ ὀρεινήν ἀποβολήν. I. Ἄλλως. ποῖ φέρομαι τὰ ἐμὰ τέκνα μεμονωμένα λιπὼν ταῖς Βάκχαις τοῦ Ἄιδου, ἤγουν ταῖς μαινομέναις ἐπὶ φόνοις καὶ ὑπουργίᾳ τοῦ Ἄιδου, ὥστε διαμοιρᾶσαι, καὶ τοῖς κυσὶ δαῖτα σφακτὰν, ἥτοι ἐσφαγμένην, φονίαν, ἀνήμερον, καὶ ἐκβολήν ὀρείαν. I. ἐπειδὴ περ, ἡνίκα διεμερίσαντο αὐτὰ, ἔμελλον ρίψειν τοῖς κυσὶ βρώματα, διὰ τοῦτο πρῶτον εἶπε διαμοιρᾶσαι, εἶτα ἐπάγει τὸ σφακτὰν κυσὶ τε φονίαν, δεικνὺς τὸν διαμερισμὸν οὐδὲν ἄλλο ἐσόμενον ἢ τοῖς κυσὶ ρίψιν καὶ δαῖτα. τὸ δὲ ἀνήμερον καὶ τὸ ὀρεινὰν λέγει διὰ τὸ τὰ ἐν ὄρει ὄντα ἄγρια θηρία οὕτω διαμερίζειν, ἃ ἂν τῶν ζώων θηράσωσιν. Gu. I.

3.1292 1076. Βάκχαις: Βάκχαι γυναῖκες ἦσαν μετὰ μέθης ἐορτάζουσαι τὴν ἐορτὴν τοῦ Διονύσου· ὅτι δὲ μεθύουσαι ἐκείναι ἡτάκτουν καὶ ἐμαίνοντο περὶ τὴν ἐορτὴν, λέγει καὶ ταύτας Βάκχας. ὅτι δὲ οὐκ εἰς γέλωτα τὰ τούτων καὶ ἡδονὴν, λέγει τοῦ Ἄιδου, ταῖς μαινομέναις ἐπὶ φόνοις καὶ ὑπουργίᾳ τοῦ Ἄιδου. Gr. ταῖς τοῦ Διονύσου μαινομέναις. M. ταῖς μανικαῖς γυναιξί. Fl. 59. αἱ Βάκχαι τοῦ Διονύσου ἐνθουσιῶσαι περιεπάτουν ὡς μαινόμεναι, καὶ τὸν προστυχόντα ἐκείναις ἐκράτουν καὶ ἐκόλαζον. ἴσως δὲ καὶ ἡλευθεροῦτο. αἱ δὲ αἰχμαλωτίδες γυναῖκες Βάκχαι εἰσὶ τοῦ Ἄιδου θανατοῦντες εὐθύς. Fl. 59. Βάκχαις Ἄιδου εἶκε διὰ τὰς Τρωάδας, διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς φονικὰς καὶ ἀπηνεῖς. ἦσαν γὰρ καὶ ἕτεραι Βάκχαι, ἀλλὰ ἄδουσαι ἐπὶ καλῷ καὶ ἐπὶ τέρψει τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ἄλλως. διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς αἰτίας θανάτου πικροῦ τῶν τέκνων αὐτοῦ καὶ ἀπωλείας καὶ 2. ὑπενόει γὰρ—ἀποβολήν] Haec γὰρ τοῦ Ἄιδου ante haec ποῖ φέρ. scripta sunt etiam in [B. et] Flor. 25. sed sunt. Ibidem in marg. ab Gu. paulo melius: ὑπεν. γὰρ αὐτὰς ρ. scripta sunt quae sequuntur, ἐπειδὴ- τοῖς κ. τὰ τέκνα αὐτοῦ μετὰ τὸ σφάξαι περ κ. τ. λ. sed pro διεμερίσαντο ibi αὐτὰ τὴν φονικὴν καὶ ἀπ. εὐωχ. κ. ὄρ. est διμοίρησαν, tum ἔμελλον ἂν ρ. Ex ἀπ. Similiter 10. ὑπενόει δὲ ὡς μετὰ εὖ εἶπε post πρῶτον et τὸ δὲ ἂν. re- τὴν σφαγὴν εἰς ὄρος ριφθῆσονται οἱ παῖ- ceri. MATTH. δεξ αὐτοῦ. quibus satis firmatur re- ib. αὐτὰς] αὐτοὺς B. cerpta lectio μετὰ τὸ σφάξαι, pro quo 3. αὐτὴν] αὐτοῦ B. King. μετὰ τοῦ σφάξαι. Seqq. ποῖ 18. ταῖς—μαινομέναις ab alia m. φέρομαι ὀρείαν in Gr. sunt nisi habet M. quod ibi vv. ἤγουν ταῖς μαιν. —ὑπουρ- 23. διὰ τὰς Matth. pro διὰ τό. εἰσαγωγῆς Ἄιδου παρὰ καιρόν. Fl. 33. ταῖς Τρωάσι. B. διαμοιρᾶσαι: διασπαράξαι μεληδόν. B. M. Fl. 33. Gr. κατατεμεῖν. Gr.

3.1293 1077. σφακτὰν κυσὶ: σφαγὴν κυσὶ. Fl. 25. ἐσφαγμένην. Gr. φονίαν: φονικὴν. Gr. ἐκ φόνου γεγонуῖαν. φόνευσιν. Gu.

- 3.1294 1078. ἀνήμερον: ἀνελεῖ. Fl. 33. ἀπάνθρωπον. M. Fl. 10. ἀγρίαν. Gr. οὐρείαν: εἰς ὄρειον. M. ἐκβολάν: ῥῖψαι κυσὶ δαῖτα καὶ ὀρεινὴν ἀποβολήν. M.
- 3.1295 1079.—1081. πᾶ στω: ποῖ, φησὶ, πορεύσομαι, ποῦ δὲ κάμψω, ποῦ δὲ στήσομαι, ἐπὶ ταύτην ὀρμήσας τὴν τῶν τέκνων μοι κοίτην (λέγει δὲ τὸν τόπον ἔνθα ἐσφαγμένα τὰ τούτου τέκνα κατέκειτο) ὀφείλων ταῦτα φυλάξαι πρὸς τὸ μὴ ὑπὸ τῶν Τρωάδων ῥιφῆναι κυσὶν, ὡς ναῦς τὸ ἄρμενον συστρέφων καὶ συστέλλων, δηλαδὴ τῶν ὀφθαλμῶν στερηθεὶς· ὅπερ γὰρ ἐστὶ τῇ νηὶ τὸ ἰστίον, τοῦτο τῷ σώματι ὁ ὀφθαλμός. A.B.I.
- 3.1296 1080. λινόκροκον: καθὰ ναῦς διὰ θαλασσίων σχοινίων λινόκροκον φᾶρος ἐκτείνων ἐπὶ τήνδε τὴν ὀλέθριον κοίτην πορευθεὶς φύλαξ τῶν ἐμῶν τέκνων. Gr. I. ἡ σύνταξις· πᾶ βῶ ἐσσυθεὶς καὶ ὀρμηθεὶς φύλαξ τῶν ἐμῶν τέκνων ἐπὶ τήνδε τὴν ὀλέθριον κοίτην στέλλων, καὶ κινῶν ἑμαυτὸν, ὅπως καὶ ὥσπερ στέλλει ἡ ναῦς ἐν τοῖς ποντίοις πεῖσμασι καὶ σχοινίοις τὸ λινόκροκον φᾶρος, ἥτοι λαῖφος. Gu. I. τὸ δὲ πᾶ βῶ πρὸς τὸ ἐσσυθεὶς συναπτέον· τὸ δὲ στέλλων μετὰ ταῦτα λέγει. οἱ δὲ λέγοντες λινόκροκον φᾶρος τὸν ὀφθαλμόν, καὶ οὐ τὸ λαῖφος, ἄρ' ἔχει τίς ἂν εἰπεῖν ὡς οὐ μάλιστα πάντων οἶδε ἀμαθεῖς; I.
- 3.1297 κάμψω: καθίσω. Gr. νεύσω, κλίνω. Gu. πλησιάσω. Fl. 33. κλίνω τὸ γόνυ. Fl. 59.
- 3.1298 1080. πείσμασι: τοῖς σχοινίοις τῆς νεώς. B. M. λινόκροκον: ἀπὸ λίνου ἄρμενον. B. ὡς ναῦς τὸ ἄρμενον τὸ λινοῦν στέλλων. M. τὸ ἐκ λίνου. Gr. ὑφασμένον. τὸ ἄρμενον· κρόκη γὰρ τὸ ὑφάδιον. Gu. τὸ ἀπὸ λίνου τὴν κρόκην ἔχον δηλονότι καὶ τοὺς στήμονας, ἥγουν τὸ ἄρμενον. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.
- 3.1299 1081. φᾶρος: ὑφασμα, ἥγουν τὸ ἄρμενον. Gr. ἱμάτιον. Gu. στέλλων: ἐκτείνων ἑμαυτόν. Gr. κινῶν ἑμαυτόν. Gu.
- 3.1300 1082. συθεὶς: πορευθεὶς. B. ὀρμηθεὶς ἔνθα κεῖταί μοι τὰ παιδία τεθνηκότα εἰς τὴν θανάσιμον θήκην. M. φύλαξ: ὁ νῦν ὀφείλων φύλαξ εἶναι τῶν τέκνων. M. Fl. 10.
- 3.1301 1084. ὀλέθριον κοίταν: τὸν τόπον λέγει ἔνθα ἐσφαγμένα ἔκειντο τὰ τέκνα αὐτοῦ. Gr. ἔνθα κεῖταί μοι τὰ παιδία τεθνηκότα. Fl. 10. ὀλέθριον κοίτην λέγει οὐχ ὅτι ἦν ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἔκειτο τὰ αὐτοῦ τέκνα, ὀλέθριος ἄψυχος γὰρ ἦν καὶ οὔτε κακὸς οὔτε καλὸς ἦν· ἀλλὰ διότι φονευθέντα τὰ τέκνα ἔκειτο ἐν αὐτῷ, διὰ τοῦτο τὸν τόπον ὀλέθριον καλεῖ, ἀπὸ τοῦ τῶν τέκνων πάθους τὴν προσηγορίαν αὐτῷ θεῖς. Gu. I.
- 3.1302 1085.—1087. ὦ τλήμον, ὡς σοι: ὦ ἄθλιε, δυσβάστακτά σοι λίαν πέπρακται κακά· καὶ σοὶ τῷ πράξαντι δηλονότι αἰσχροῖ, χαλεπὰ τὰ ἐπιτίμια, ἥγουν τὰς τιμωρίας, ἔδωκεν ὁ θεὸς, ὅστις ἐστὶ σοὶ ἐπαχθὴς καὶ κακωτικός. I.
- 3.1303 δύσφορα: δυσβάστακτα. M. Gr. δυσφόρητα, βαρέα, δυσυπομόνητα, ἀνυπομόνητα εἰργάσατο ἡ Ἑκάβη. Gu. εἰργασται : πεποίηκεν. Gr. ἐπράχθησαν. Gu. πέπρακται. M.
- 3.1304 1088. τὰπιτίμια: δειναὶ καὶ χαλεπαὶ αἱ τιμωρίαι. M. τὰ ἐπὶ τῆς τιμωρίας. Fl. 33. ἐπιτίμιον ἢ τιμωρία, ἐπιτιμία δὲ ἡ τιμή. Fl. 59.
- 3.1305 1088.—1106. ἰὼ Θρήκης: ὦ γένος Θρακικὸν ὀπλοφόρον, ὀρμή- 17. θεῖς] τιθεῖς I. 1. νεὼς] νηὸς B. 2. ἄρμενον] ἄρμενον B., ut sæpe in 19. καὶ σοὶ—αἰσχροῖ] Legendum codicibus, velut Gu. in annotatio- videtur καὶ τῷ πράξαντι, σοὶ δηλονότι, nibus proximis. αἰσχροῖ. quod in Gu. supra verbum 13. τὰ αὐτοῦ τέκνα] τὰ τέκνα αὐ- δράσαντι scriptum est. In Gr. καὶ δράσαντι, σοὶ δηλονότι, αἰσχροῖ et quae τοῦ I. 15. ἔκειτο] ἔκειντο I. hic sequuntur. MATTH. 16. ὀλέθριον καλεῖ] λέγει ὀλέθριον I. τικὸν εἰς τὸν πόλεμον καὶ ἐνθουσιαστικὸν, δεσποζόμενον καὶ κρατούμενον ὑπὸ τοῦ Ἄρεος. ἰὼ Ἀχαιοί, ἰὼ Ἀγάμεμνον καὶ Μενέλαε, βοήν φωνῶ. ἔλθετε, ἔλθετε ἔνεκα τῶν θεῶν. ἀκούει τίς, ἢ οὐδεὶς κλύων βοηθήσει; τί βραδύνετε; αἱ γυναῖκες

ἔφθειράν με αἰ αἰχμαλώτιδες. χαλεπὰ ἐπάθομεν. οἵμοι ἔνεκεν τῆς ἐμῆς βλάβης. εἰς ποῖον μέρος πορευθῶ : εἰς τὸν αἰθέρα ἀναπτάμενος τὸν ὑψηλὸν αἴζω, εἰς τὸ ἐν ὕψει κείμενον οἶκημα, ἔνθα ὁ Ὠρίων ἢ ὁ Σείριος ἀφήσιν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν λαμπηδόνας πυρὸς φλογέας: ἢ αἴζω ὁ τάλας εἰς τὸν πορθμὸν τὸν μελανοχρῶτα τοῦ Ἄιδου. I.

- 3.1306 αἰ αἰ: προσφωνεῖ ὁ Πολυμήστωρ τοὺς Θραῖκας καὶ τοὺς Ἑλλήνας εἰς βοήθειαν αὐτοῦ. Fl. 59. ἀκούσας τοῦ χοροῦ τῶν ἀνδρῶν οὕτω φθεγγομένου πρὸς αὐτὸν προσκαλεῖται τοὺς Θραῖκας ὄντας γενναίους, ὡς αὐτὸς λέγει, λογχοφόρους αὐτοὺς ὀνομάσας Ἄρει τε κατόχους, ὃ ἐστὶ κατεχομένους ὑπὸ τοῦ πόθου τοῦ Ἄρεος, ὃ ἐστὶ τοῦ πολέμου. Fl. 33.
- 3.1307 λογχοφόρον: ἐν δόρατι μαχόμενον ὄρνυται εἰς τὸν πόλεμον καὶ ἐνθουσιαστικόν. B. λόγχα φέρον. Gu. δορυφόρον στρατόπεδον. Gu. δορυφόρον, πολεμικόν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τοὺς συνελθόντας αὐτῷ δορυφόρους ἐπικαλεῖται, λογχηφόρους δὲ λέγει τοὺς δόρατα πολεμικά καὶ λόγχα φέροντας, ἡγουν τοὺς στρατιώτας. M. Fl. 25.
- 3.1308 1090. κάτοχον : ὀρμητικὸν εἰς πόλεμον καὶ ἐνθουσιαστικὸν ἐν πολέμῳ. M. κατεχόμενον. Fl. 33. ἐνθουσιῶν ἐν τῷ Ἄρει. Gr. τῷ πολέμῳ. Gu.
- 3.1309 1092. αὐτῷ: μεγάλως φωνῶ πρὸς ὑμᾶς. Fl. 59. φωνῶ. Gr. βοῶ. Gu.
- 3.1310 1093. ἴτε: ἔλθετε. Gr. μόλετε πρὸς θεῶν: παραγίνεσθε διὰ τὴν ἀγάπην τῶν θεῶν. Gr. ἔνεκα. Gu. ἐνταῦθα ἢ πρὸς κεῖται ἀντὶ τῆς παρά ἀντὶ τῆς ἐκ, καὶ ἢ ἐκ ἀντὶ τοῦ ἔνεκα κατὰ μετάληψιν. Gu.
- 3.1311 1099. κλύει τις; ἀκούει τις, ἢ οὐκ ἀκούει, ἢ ἀκούει μὲν, οὐ δύναται δὲ βοηθῆσαι ; M. Fl. 25. ἀκούει. Gr. ἐπακούει. ἡγουν 6. εἰς τὸν—[Αἰδου] Haec sunt et. 10. 21. iam in Gu., sed adscripta v. 1100. 31. οὐκ ἀκούει, ἢ om. M. 16. ἐν δ. μ.] ἐν δόρατι μαχόμενον 19. συνελθόντας] ἀνελθόντας Fl. 25. etiam M. et qui ἐν omittunt Fl. οὐδεὶς ἀκούει, ὥστε καὶ βοηθῆσαι. Gu. ἀρκέσει: ἐπαρκέσει, βοηθήσει. Gr. μέλλετε: βραδύνετε. Gu.
- 3.1312 1098. ὥμοι: λείπει τὸ ἔνεκεν. B. ἔνεκεν τῆς λώβης. M. λωβήσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ὀφθαλμῶν. M. ἔνεκεν τῆς λωβήσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ὀφθαλμῶν. B. Fl. 10. 33.
- 3.1313 1099. ποῖ τράπωμαι: εἰς τὸν αἰθέρα τὸν οὐράνιον, φησὶ, πετασθεὶς ἀπέλθω εἰς τὸ ὑψιπετὲς μέλαθρον, ἔνθα ὁ Ὠρίων καὶ ὁ Σείριος αὐγὰς φλογέας ἀφήσι τοῦ πυρὸς ἀπὸ τῶν αὐτοῦ ὀφθαλμῶν, ἢ ὀρμήσω ὁ τάλας εἰς τὸν πορθμὸν, ἡγουν τὴν διάβασιν τὴν ἐπὶ τὸν Ἄιθην ἄγουσαν. ταῦτα δὲ, φησὶν, ἀδημονῶ. A. ποῦ ἔλθω. Gu. εἰς ποῖον μέρος ἵνα τράπωμαι. εἰς ποῖον μέρος πορευθῶ. Gr. ἀτραπὸς λέγεται κυρίως τὸ παρὰ τῆς ὁδοῦ ἐκφερόμενον. Fl. 25.
- 3.1314 1100. αἰθέρ' ἀμπτάμενος : ἀναπτάμενος, ἀναπετασθεὶς. M. ἀπορῶ γὰρ τί ποιήσω. πρὸς ἑαυτὸν ἀναλογίζεται· ἄρα πρὸς τὸν αἰθέρα πετάσας πρὸς τὸ ὑψηλότερον οἶκημα, ἔνθα ὁ Ὠρίων, ὅς ἐστιν εἶδος ἄστρου, ἢ ὁ Σείριος αὐγάζουσιν, ἢ πρὸς Αἴθην μελανοχρῶτα ὀρμήσω, ὃ ἐστὶ τὸν σκοτασμόν. Fl. 33.
- 3.1315 αἰθέρα: ἔθος τοῖς δυσφοροῦσι ταῦτα λέγειν. Fl. 25. Gu. ἐν τισὶ τὸ αἰθέρα περισσὸν καὶ οὐ φέρεται. Fl. 25. 33. ἀμπτάμενος: ἀναπετάσας. Gr. ἀναπετασθεὶς. Gu.
- 3.1316 1103. Ὠρίων: Ὠρίων καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ᾧ Ὠαρίων. M. ἀποροῦσί τινες πῶς ἐνταῦθα ὁ Πολυμήστωρ Ὠρίωνος καὶ Σείριου ἐμνήσθη, καὶ μηδενὸς ἄλλου τῶν ἄστρων. καὶ φασιν ὅτι τοῦ μὲν Ὠρίωνος ἐμνήσθη ὡς κυνηγοῦ, ἅτε καὶ αὐτὸς τοῖς τοιούτοις χαίρων ὡς βασιλεὺς, (φασὶ γὰρ οἱ ποιηταὶ περὶ τοῦ Ὠρίωνος ὡς κυνηγὸς ὦν ὑπὸ σκορπίου δηχθεὶς ἀνηρέθη, ὅτι Ἀρτέμιδος ἐπεθύμησε) τοῦ δὲ Σείριου ὡς καυστικοῦ· διακαῆς γὰρ ἦν καὶ αὐτὸς τῷ πάθει, καὶ δυσχεραίνων ἀπαραμύθητα καὶ ἀπολέσθαι ζητῶν. Gu. I. Ὠρίων ἀπὸ τοῦ οὐρου γίνεται· λέγεται γὰρ ὅτι οἱ θεοὶ οὐρήσαντες ἐπάνωθεν βοδὸς δέρματος, ἐξέφυσεν αὐτὸς, καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ οὐρου ἐκλήθη Ὠρίων· διὸ καὶ ψιλοῦται Ὠρίων. λέγεται τὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς λεγόμενον 4. ἀπωλείας] στερήσεως Fl.

33. 23. τοῦ μὲν Ὠρίωνος] Ὠρίωνος μὲν I. 11. ἀτραπὸς Matth. pro τροπός. 24. κυνηγοῦ] κυνηγός Gu. 22. ἀποροῦσι] Ἀπορία praeiuxim in 25. οἱ ποιηταί] οἱ om Gu. I., sine lemmate. 26. ἐπεθόμῃσε] ἡράσθη I. ἀροτρόπουν, συγκεείμενον ἀπὸ ἄστρον ἑπτὰ. Σείριος δὲ λέγεται ὁ κύων I. Σείριος· ὁ μὲν Ἡσίοδος Σείριον τὸν Ἥλιόν φησιν, οὗτος δὲ Σείριον ὀνομάζει ἀκολουθῶς καὶ ὁμοίως Ὀμήρῳ τὸν ὑπὸ τὸ γένειον τοῦ κυνὸς ἀστέρα, ἕτερον ὄντα ἀστέρα. ὅλον δὲ τὸ ἄστρον κύων λέγεται, ὅπερ ἐκ πολλῶν ἀστέρων σύγκειται. ὁ δὲ ὑπὸ τὸ γένειον τοῦ κυνὸς ἀστήρ Σείριος λέγεται. A. Fl. 10. 33. ἐπὶ τούτῳ δὲ, φησὶ Πολυμήστῳρ, τὸν ἀστέρα ἀνέλθω ἀναπετασθεῖς ἢ εἰς τὸν αἰθέρα τοιαῦτα δὲ οἱ δυσανασχετοῦντες καὶ μὴ δυνάμενοι ὑπὸ ἐν θλίψεσι φθέγγονται. σημείωσαι δὲ ὅτι δοκεῖ ὁ Σείριος οὗτος ἀστήρ λαμπρότερον συνὼν τῷ κυνί. A.

3.1317 1105. μελανόχρωτα: τὸν ἀόρατον πλοῦν. Fl. 10. σκοτεινόν. Gr. μελανοσώματον. Gu. πέραμα, πλοῦν, ἢ τὸν ἀόρατον πλοῦν. M.

3.1318 1106. πορθμόν: οἱ μὲν φασιν ὡς πορθμός κυρίως ἢ μέσον δύο γαιῶν θάλασσα, νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὸν τόπον πορθμόν καλεῖ ἐγὼ δὲ φημι διὰ τὴν Ἀχερουσιάδα λίμνην τοῦτο λέγεσθαι. καὶ μαρτυρεῖ τὸ προηγούμενον ὡς οὐδὲν ἄλλο δηλοῖ τὸ ἐς Αἶδα πορθμόν ἀλλ' ἢ τὸν πορθμόν τὸν εἰς τὸν τόπον τοῦ Αἶδου φέροντα. Gu. I. διαφέρει πορθμός καὶ ἰσθμός. ἰσθμός μὲν γὰρ τόπος χέρσος μέσος δύο θαλασσῶν, πορθμός δὲ θάλασσα μέσον ξηρᾶς γῆς. Fl. 33. ἄξω: ὀρμήσω, πορευθῶ. Fl. 6. 9. 21. 50. 59.

3.1319 1107. συγγνώσθ' ὅταν: συγγνώμης ἄξιον ὅταν τις πάθῃ κακὰ κρείττονα ἢ φέρειν ἐλευθερωθῆναι τῆς ταλαίνης ζωῆς. Gu. ὅταν τις, φησὶ, πάθῃ κακὰ μείζονα ὑπὲρ ὃ δύναται βαστάσαι, συγγνωστόν 2. ὁ μὲν—ὄντα ἀστέρα A. ἡσίοδος 14. τὸν τ. π.] π. τὸν τ. I. σείριος ὁ ἥλιος. νῦν δὲ τὸν ὑπὸ τὸ γένειον 15. Ἀχερουσιάδα] ἀχερουσίαν I. τοῦ κυνὸς ἀστέρα φησὶν ἡσίοδος ἀκολού- 16. τὸ π.—δηλοῖ] τὸ τοῦ προηγου- θως ὁμήρῳ M. Verba ἡσίοδος σείριος μένον (sic) τοῦ εἰς τὸν Αἶδα πορθμόν. —νῦν δὲ τ. ὑ. τὸ γ. τ. κ. σείριον λέγει οὐδὲν γὰρ ἄλλο δηλοῖ Gu. etiam in Gu. In Fl. 10. 33. est 17. ἢ—τόπον] ἢ πορθμόν τὸν ἐς τοῦ- ἡσίοδος ὁ σείριος ὁ ἥλιος. νῦν δὲ τὸ ὑπο- τον τὸν τόπον I. γένειον τοῦ κυνὸς φασὶν εἶναι ἀστέρα 21. ὅταν τις—τοῦ ζῆν] ἀντὶ τοῦ συγ- ἀκολούθως τῷ ὁμήρῳ ὅλον et reliqua γνωστός καὶ συγγνώμης ἄξιός ἐστιν usque ad λέγεται. Simile scholion ἀπαλλ (sic) τὴν ζωὴν καὶ θανεῖν ὅστις fuit in B. ubi nunc haec tantum πάθῃ δεινὰ ἃ οὐ δύναται ὑπομεῖναι τοῦτο legi possunt ἔθος τοῖς . . . ὦριον . . . γάρ ἐστι τὸ κρείττον ἢ φέρειν ἀντὶ τοῦ ἡσίοδος . . . ὑπὸ τὸ γένειον . . .] λού- ἐπέκεινα ὄντος ὑπομονῆς A. θως ὁμή . . . et reliqua usque ad λέ- 23. ὑπὲρ ὃ δύναται—συγγνωστόν- γεται. Post ἔθος τοῖς supple ποιηταῖς. τὸ—ζν M. ἢ δύναται—συγγνωστέον 5. ὑπὸ] Fort. ὑπομένειν. —τὸ ἐξαπαλλάξαι ἑαυτὸν τῆς ζωῆς B.I. ἐστιν αὐτῷ τὸ ἑαυτὸν ἀπαλλάξαι τοῦ ζῆν. B.M.I. Ἄλλως. συγγνωστόν εἰπεῖν ἔδει. ἐκφέρει δὲ πληθυντικῶς Ἀττικῶς. καὶ τοῦτο ζητῶν εὐρήσεις παρὰ πᾶσι ποιηταῖς καὶ λογοποιοῖς. ἢ δὲ σύνταξις· ὅταν πάθῃ τις κακὰ κρείσσονα ἢ φέρειν καὶ ὑπομένειν, ταῦτα συγγνωστά καὶ συγγνώμης ἄξιόν ἐστιν, ἀπαλλάξαι ἑαυτὸν τῆς ταλαίνης ζωῆς, τουτέστιν, ὁ κακοῖς συνὼν ἀφορήτοις συγγνωστέος ἐστὶν ἀποθανών. τοῦτο δὲ εἶπεν ὁ χορὸς διὰ τὸν Πολυμήστορα, στερηθέντα τῶν τέκνων καὶ τυφλωθέντα, καὶ τὰ μέγιστα δυσχεραίνοντα καὶ ἀπολεγόμενον τὸ ζῆν, ἐξ ὧν αὐτὸς ἄνωθεν πρὸ τοῦ χοροῦ ἐδήλωσεν, εἰς αἰθέρα ἢ εἰς Αἴθην ὀρμήσαι βουλόμενος. Gu. I. συγγνωστόν πρᾶγμα ὑπάρχει, ὅταν τις ἄνθρωπος ἐξαπαλλάξῃ καὶ ἐλευθερωθεῖ τὰ κακὰ πάθῃ τῆς ταλαίνης ζωῆς τὰ κρείσσονα καὶ τὰ ἐπικρατέστερα ὑπάρχοντα, ἢ καὶ παρὸ φέρειν καὶ ὑπομένειν αὐτὰ, ἡγουν κρείττον ἐνι, ἵνα ἀποθάνῃ τις παρὸ ἵνα φέρῃ καὶ ὑπομένη τὰ κακὰ πάθῃ, ἅπερ οὐδὲν δύναται ἐκεῖνος καὶ βαστάζει εὐκόλως. λέγει δὲ τοῦτο διὰ τὸν Πολυμήστορα, ὅτι κρείττον ἐνι ἵνα ἀποθάνῃ παντελῶς παρὸ ἵνα βαστάξῃ τὴν τύφλωσιν καὶ τὴν σφαγὴν τῶν τέκνων αὐτοῦ. Fl. 59. συγγνώμης ἐστὶν ἄξιος ἀπαλλαγῆναι τῆς ζωῆς τὸν

παθόντα δεινὰ κρείττονα, ὅ ἐστι μείζονα, παρὰ τὴν οἰκείαν δύναμιν. τοῦτο δὲ εἶρηκε διὰ τὴν Ἑκάβην, ἐπεὶ καὶ κρείττον ἦν αὐτῇ τῆς ζωῆς ἀπαλλαγῆναι παρὸ παθεῖν τοιαῦτα δεινὰ καὶ πέρα δεινῶν. Fl. 33. εἰρωνευόμενος ὁ χορὸς ταῦτά φησι πρὸς τὸν Πολυμήστορα. Gr. συγγνώσθ'· συγγνώμης ἄξιον. κουφίζεται γὰρ κατὰ τοὺς ποιητὰς καὶ τὸ ὄν ὥς καὶ τὰ δίφθογγα. Gr.

3.1320 1108. ἐξαπαλλάξαι: ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ. B. ζοῆς: ὡς πνέω πνοή, οὕτω καὶ ζέω ζοή χρεία τοῦ μέτρου. Fl. 2. 25.

3.1321 1109. κραυγῆς ἀκούσας ἦλθον: κραυγῆς σον, φησὶν, ἀκούσας ὁ Ἀγαμέμνων πρὸς τὸν Πολυμήστορα ἦλθον· οὐ γὰρ ἡρέμα ἐβόησεν ἢ 1. Ἄλλως om. Gu. δόνου ζωῆς." MATTH. 2. εἰπεῖν ἔδει] ἔδει εἰπεῖν I. 27. κραυγῆς σου—στρατιωτῶν] Simile 3. ποιηταῖς] καὶ ποιηταῖς I. scholion in Gu. I. τῆς φωνῆς 4. ταῦτα] αὐτά I. ἀκούσας παρεγενόμην· οὐ γὰρ ἡρέμα 8. καὶ τὰ—δυσχεραίνοντα om. I. ἤχησεν ἢ θυγάτηρ τῆς πέτρας ἡχώ, ποιοῦσα "King. in paraphrasi haec habet, ταραχήν. εἰ δὲ μὴ ᾔδειμεν (εἰδείμην nescio unde: ὅταν πάθῃ τις μείζονα μεν I.), ὅτι ἐπορθήσαμεν τὴν Τροίαν, κακὰ παρὸ δόναται φέρειν καὶ ὑπομένειν, ἐφοβήθημεν ἂν οὐ μικρῶς, ἔφοδον νομίζοντες συγγνώμης ἄξιόν ἐστιν ἐλευθερωθῆναι ζοντες εἶναι τῶν πολέμιων. ἐκεῖνον τῆς ταλαιπώρου ταύτης καὶ ἔπω- ἡχώ, ἢ παῖς τῆς πέτρας. ὅταν γὰρ τις βοήσῃ ὅπου ἐστὶν ὄρος, ἀντηχεῖ ἡ πέτρα καὶ οἶον εἰπεῖν γεννᾷ τὴν ἡχώ. καὶ τοῦ Πολυμήστορος τοῖνον βοήσαντος ἐφώνησε καὶ ἤχησε μεγάλως τὸ ὄρος, καὶ φησιν ὁ Ἀγαμέμνων, οὐχ ἡσυχος ἢ ἡχώ, ἢ θυγάτηρ τῆς πέτρας, ἐβόησεν· εἰ δὲ μὴ ᾔδειμεν ὅτι ἐπορθήθη ἢ Ἴλιος, ἐφοβήθημεν ἂν νομίζοντες ἔφοδον τῶν Τρωϊκῶν στρατῶν. A. ἀκούσας τῆς Πολυμήστορος κραυγῆς ὁ Ἀγαμέμνων παραγίνεται πρὸς τὴν σκηνὴν τῆς Ἑκάβης, ἔνθα ὁ Πολυμήστωρ ἐτυφλώθη, λέγων ταῦτα· ἐγὼ τῆς κραυγῆς ἀκούσας ἦλθον ἐνταῦθα· οὐ γὰρ σιωπῶν ἐφώνησεν. Fl. 33. καὶ ὁ Ἀγαμέμνων καθ' ὑπόκρισιν ταῦτά φησιν. Gr.

3.1322 ἡσυχος: ἡρέμα. Gu. οὐ γὰρ ἡρέμα ἤχησεν ἢ θυγάτηρ τῆς πέτρας Ἠχώ. B. M.

3.1323 1110. πέτρας ὀρείας παῖς: βοῆς γὰρ ἐν ὄρεσι γενομένης πληττόμεναι αἱ πέτραι ἀντηχοῦσι· διὸ καὶ θυγατέρα πέτρας καλεῖ τὴν ἡχώ. Gu. λέλακ' : ἤχησεν. Gr. ἐφώνησεν. Gu.

3.1324 1111. ἡχώ: ἡχος ὁ κτύπος, ἡχώ δὲ τὸ ἀπήχημα τὸ γινόμενον μετὰ τὸν ἦχον ἐν θόλοις καὶ σφαιρικοῖς ἄλλοις ἔνδον καὶ ἐν αἰγιαλοῖς, καὶ ἐν ὄρεσι διὰ τὴν αὐτὴν καὶ μίαν αἰτίαν, ἐμποδισμὸν δηλονότι τῆς πρόσω φορᾶς τῆς φωνῆς καὶ ἀναστροφῆν αὐτῆς. Gr. διδοῦσα: παρέχουσα. Gr. ποιοῦσα, ἐμβάλλουσα. Gu. θόρυβον: ταραγμόν. Gr. ταραχήν καὶ ἔκπληξιν. Gu.

3.1325 εἰ δὲ μὴ Φρυγῶν: εἰ δὲ μὴ ᾔδειμεν ὅτι ἐπορθήσαμεν τὴν Τροίαν, ἐφοβήθημεν ἂν οὐ μικρῶς ἔφοδον νομίζοντες εἶναι τινα τῶν πολέμιων. B. M. Gu. I.

3.1326 1113. φόβον παρέσχε: ἐθορύβησεν ἂν. Gu. οὐ μέσως: οὐκ ὀλίγως. M. ἡγουν οὐκ ἐπιπολαίως, ἀλλ' εἰς βάθος. Gu. οὐ μετρίως, ἀλλὰ σφόδρα. οὐ συμμέτρως. Gu. μέσως: ὀλίγως.

3.1327 1114. ὦ φίλτατε: ὑποστροφή καὶ ἐπεμβολή τὸ σχῆμα. B.I. 5. ᾔδειμεν] εἶδη A. Correxī ex scholion legitur ad v. 1109. post schol. Gu. modo apposito et ex verba ποιοῦσα ταραχήν. scholio B. M. ad v. 1112. ubi eadem ib. ὅτι ἐπορθήσαμεν] πορθηθεῖσαν Gu. fere leguntur. 23. οὐ μικρῶς om. M. Gu. 13. βοῆς γάρ] γάρ om. I. ib. τινα om. B. Gu. I. ib. ὄρεσι] ὄρει I. ib. τῶν πολέμιων om. Gu. 22. ᾔδειμεν] εἰδείμην I., ubi hoc ἀκούσας τῆς φωνῆς σου, ὦ Ἀγάμεμνον, ἥσθάνθη, βλέπεις ἄτινα πανθάνομεν; I.

3.1328 ἥσθόμην γάρ: ἐπέγνων, φησὶν ὁ Πολυμήστωρ, Ἀγαμέμνονα ἀπὸ τῆς φωνῆς, ἐπεὶ καὶ ὁ Ἀγαμέμνων πολλάκις τῆς Τροίας πολεμούμενος ἦν αὐτῷ συντυχών. A.

3.1329

1116. ἕα: ἐκπληκτικόν. B.I. ὑποκρίνεται ἀγνοεῖν, ἵνα κατὰ τὸ δίκαιον ὑπὲρ τῆς Ἑκάβης κρίνη, μὴ, γνωσθεὶς ὅτι προωμίλησεν αὐτῇ, δόξῃ τῇ Ἑκάβῃ χαρίζεσθαι. B.M.I. ἕα: ἕξω τοῦ μέτρου τοῦ στίχου ἐστίν, ὥς καὶ ἐν ἄλλοις ἔστιν εὐρεῖν. Fl. 21.
- 3.1330 1116. ὦ δύστηνε: ὦ ἄθλιε Πολυμήστωρ, τίς ἔφθειρέ σε ; τίς ἐποίησε τὸ ὄμμα τυφλόν, τὰς κόρας τῶν ὀφθαλμῶν αἱματηρὰς ποιήσας: καὶ τούσδε τοὺς παῖδας τίς ἔκτεινεν; ὄντως μέγαν θυμὸν ἐκέκτετο ἐπὶ σέ καὶ τοὺς σοὺς παῖδας, ὅστις ἄρα ὑπῆρχεν. I.
- 3.1331 τίς σ' ἀπώλεσε: πλάττεται ὁ Ἀγαμέμνων ἀγνοεῖν τὸ εἰς τὸν Πολυμήστορα συμβάν, ἵνα κατὰ τὸ δίκαιον ὑπὲρ τῆς Ἑκάβης εἴπῃ μὴ φωραθεὶς ὅτι προωμίλησεν αὐτῷ, καὶ διὰ τοῦτο ἐρωτῶ τὸν Πολυμήστορα τίς σε ἀπώλεσε ; A.
- 3.1332 1117. αἰμάξας: αἱματώσας. Gu. κεντήσας. Gr. Ἑκάβη με: ἡ Ἑκάβη σὺν ταῖς αἰχμαλωτίσι γυναιξὶν ἔφθειρεν. οὐκ ἀπώλεσε μικρῶς, ἀλλὰ μεγάλως, καὶ μεῖζον ἀπωλείας. I.
- 3.1333 1120. Ἑκάβη με σὺν γυναιξὶν αἰχμαλώτοις ἀπώλεσεν, ἀλλ' οὐκ ἀπώλεσεν, ἀλλὰ καὶ τι μεῖζον ἀπωλείας ἐμὲ ἐπεπράχει· εἰ γὰρ ἐφόνευσέ με, κρεῖττον ἦν· νῦν δὲ τοὺς παῖδας ἐφόνευσε καμὲ ἐτύφλωσε, καὶ τοῦτο μεῖζον ἀπωλείας. A.
- 3.1334 1121. ἀλλὰ μεζόνως: τὸ γενέσθαι τυφλὸν τοῦ ἀπολέσθαι μεῖζον λέγει· εἰώθασι γὰρ οἱ ἄνθρωποι μεῖζονα τὰ παρόντα τῶν μὴ παρόντων κακῶν ἡγεῖσθαι. Cant. Gr. ἤγουν ἐπέκεινα ἀπωλείας εἰργάσατό με διὰ τὸ ζῆν με τυφλόν. Gu.
- 3.1335 1122. τί φῆς: τοῦτο πρὸς τὸν Πολυμήστορα· κατ' ἐπὶ κρισὶν δὲ τὸ σχῆμα· εἶτα πρὸς τὴν Ἑκάβην ἀποστρέφεται, καὶ φησὶ σὺ τόδε, ὥς λέγει, τὸ ἔργον ἐποίησας, σὺ τὴν τόλμαν, ὦ Ἑκάβη, τήνδε ἐτόλμησας τὴν ὑπερβολικὴν; I.
- 3.1336 1123. τόλμαν: φοβερὰν πράξιν. Gr. θάρσος. Gu. ἔτλης: ἐποίησας. Gr. ἐτόλμησας. μετὰ καρτερίας ἔπραξας. Gu. ἀμήχανον: κακομήχανον ἢ μεγίστην. Gr. ἀνεπιχείρητον. Gu. τὸ ἄδικον, πρὸς ἣν οὐκ ἔστι μηχανὴν καὶ λύσιν εὐρεῖν. B. M. Fl. 10. 33.
- 3.1337 1124. ὦμοι: φεῦ, τί πρᾶγμα λέγεις: ἄρα πλησίον ἐστί που ἡ Ἑκάβη; δήλωσον καὶ λέξον ποῦ ἐστίν, ὅπως ἀρπάσας αὐτὴν διὰ τῶν. χειρῶν διασπαράξω καὶ αἱματώσω τὸ σῶμα αὐτῆς. I.
- 3.1338 1125. σήμενον: ὁδήγησον. Gr. δήλωσον, δεῖξον. Gu.
- 3.1339 1126. διασπάσωμαι : διαμερίσωμαι. Gr. διασπαράξω, διαμερίσω, διαρρήξω. Gu. καθαίμαξω: φονεύσω. Fl. 59.
- 3.1340 1127. οὔτος, τί πάσχεις: ὦ οὔτος, τί ποιεῖς, I. οὔτος; ὦ φίλε. Fl. 59. Ἀττικὸν τὸ οὔτος, ὦ σὺ δηλονότι. M. Fl. 10. 21. πάσχεις: ποιεῖς. Gr. παράφορα λέγεις. Gu. πρὸς θεῶν: ἔνεκεν τῶν θεῶν σε παρακαλῶ, ἄφες με ἐπαγαγεῖν αὐτῇ τὴν μαινομένην χεῖρα. I.
- 3.1341 1128. μέθες μ' ἐφεῖναι: φαίνεται ὅτι ἐκράτει αὐτὸν χερσίν. Gr. μαργῶσαν: μεμνηνυῖαν. M. ἀστατοῦσαν, μαινομένην. Gu.
- 3.1342 1129. ἴσχε: ἔπεχε σεαυτὸν, ἐκρίψας τῆς καρδίας τὴν βαρβαρότητα. I. τὸ βάρβαρον: τὴν ἄλογον ὁρμὴν. B. τὸ θυμικόν. M. πολλάκις ἀντὶ προσηγορικοῦ ὀνόματος θηλυκοῦ μονογενοῦς τίθεται οὐδέτερον, οἷον τὸ σοφὸν τοῦ δεῖνος ἀντὶ τοῦ ἡ σοφία, τὸ αὐτεξούσιον, ἡγουν ἡ αὐτεξουσιότης, τὸ βάρβαρον ἀντὶ τοῦ ἡ βαρβαρότης. I. τὸ θυμῶδες. Gr. τὴν βαρβαρότητα, τὸ ἄγριον, τὸ θυμικόν, τὸ θρασὺ καὶ μανικόν, ὃ ἔχουσι βάρβαροι. Gu.
- 3.1343 1130. λέγ' ὥς ἀκούσας: λέγε μοι, ἵνα ἀκούσας ἀμφοτέρων, σοῦ καὶ τῆς Ἑκάβης, κρίνω δικαίως ἀντὶ τίνος ταῦτα πανθάνεις. I. ἐν μέρει: ἀνὰ μέρος σοῦ καὶ ταύτης. B.
- 3.1344 1131. κρίνω: ὁ Ἀγαμέμνων οὐ κατ' ἀληθῆ φιλίαν τῷ Πολυμήστορι διακείμενος οὐ μόνον οὐκ ἀμύνει αὐτῷ φανείς, ἀλλὰ καὶ ἐπιτιμᾷ ὥς δῆθεν ἀτακτοῦντι, καὶ μετὰ τὴν τοιαύτην συμφορὰν ἐξέτασιν καὶ 3. τὸ ἄδικον om. B. 25. πανθάνεις] Pro πάσχεις dictum 4. μηχανὴν καὶ] ἐκχανεῖν

- Fl. 10. 33. apud recentiores, ut in scholio v. 13. Ἀττικὸν—δηλονότι] ἀττικῶς ὦ 1114. οὗτος. σὺ δῆλον Μ. κρίσιν ποιεῖται· ὁ Πολυμήστωρ δὲ ἀγνοῶν ὡς φίλον ἀληθῆ ἐπικαλεῖται τοῦτον. Gr.
- 3.1345 1132.—1156. λέγοιμ' ἄν : εἵποιμι ἄν, σοὶ δηλονότι. ὑπῆρχέ τις ἀπὸ τῶν υἱῶν τοῦ Πριάμου νέος, Πολύδωρος τοῦνομα, υἱὸς τῆς Ἑκάβης, ὅντινα ὁ πατὴρ ὁ Πρίαμος ἔδωκέ μοι ἀπὸ τῆς Τροίας ἀνατρέφειν ἐν τοῖς ἐμοῖς δόμοις, ὑποψίαν ἔχων τῆς Τρωϊκῆς κρατήσεως. τοῦτον τὸν Πολύδωρον ἐφόνευσα. ἀντὶ τίνος δὲ αἰτίας ἐφόνευσα αὐτὸν ἄκουσον. (προκατάστασις τὸ σχῆμα.) ἔδδισα ἵνα μὴ ὁ παῖς καταλειφθεὶς σὸς ἐχθρὸς συνάξῃ τὴν Τροίαν καὶ συνοικίῃ ἐκ δευτέρου, οἱ δὲ Ἀχαιοὶ μαθόντες τινὰ ἀπὸ τῶν υἱῶν τοῦ Πριάμου ζῶντα κινήσειαν πάλιν ναυτικὸν εἰς τὴν γῆν τῶν Τρώων, καὶ μετὰ ταῦτα ἀφανίζοιεν ταῦτα τὰ χωρία τῆς Θράκης, λείας ἀπελαύνοντες, τοῖς δὲ γείτοσιν ἡμῖν τῶν Τρώων ὑπάρξειε κακὸν, ἐν ᾧ κακῷ ἀρτίως ἐπάσχομεν. ἡ Ἑκάβη δὲ μαθοῦσα τὸν θάνατον τοῦ παιδὸς τοιῶδε δόλω ἤγαγεν ἐμὲ, ὡς λέξουσα τοὺς θησαυροὺς τοῦ χρυσοῦ τῶν υἱῶν τοῦ Πριάμου κεκρυμμένους ἐν τῇ Τροίᾳ. ἐμὲ δὲ μόνον σὺν τοῖς τέκνοις εἰς τοὺς οἴκους εἰσφέρει, ὅπως μὴ ἄλλος τις ἄνθρωπος γνοίῃ τάδε. ἐκάθισα δὲ ἐν μέσῳ τῆς κλίνης, κλίνας τὸ γόνυ. πολλὰ δὲ χεῖρες (ἤγουν γυναικες, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν, ὡς τὸ “τοίην γὰρ κεφαλὴν” ἀντὶ τοῦ ἄνδρα) πολλὰ δὲ κόραι Τρώων παρθένοι ἐκάθηντο, αἱ μὲν ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς, αἱ δὲ ἀπὸ τῆς δεξιᾶς, καθὰ ποιοῦσιν εἰς φίλους, κρατοῦσαι τὸ ὕφασμα (ἀπὸ γὰρ τοῦ ποιοῦντος, τῆς κερκίδος, τὸ ποιούμενον ὠνόμασε) τῆς Μακεδονικῆς χειρὸς ἐπὶ πῶν, ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου θεώμεναι τάδε τὰ ἱμάτια. ἄλλαι δὲ τὸ Θρακικὸν ἀκόντιον θεωροῦσαι, (τοῦτο γὰρ εἶπε κάμακα) μεμονωμένον ἐποίησαν τοῦ διπλοῦ ἐνδύματος, τοῦ ἀκοντίου καὶ τοῦ ὑφάσματος. I.
- 3.1346 1133. Ἑκάβης παῖς: δηλονότι γεννηθεὶς ἐξ αὐτῆς· ἦσαν γὰρ τῷ Πριάμῳ καὶ ἕτεροι παῖδες ἀπ' ἄλλων γυναικῶν. ἐλέγοντο γοῦν καὶ οὗτοι υἱοὶ τῆς Ἑκάβης. ἵνα γοῦν δόξῃ ὅτι κατ' ἀλήθειαν ἦν ὁ Πολύδωρος παῖς αὐτῆς, λέγει παῖς τῆς Ἑκάβης· οὐ γὰρ ἠρκέσθη 11. κινήσειαν] King. κινῶιεν, quod MATTH. in Gr. scriptum est supra αἴροιεν, 13. ὑπάρξειε Barn. pro ὑπάξειε. addito κινήσειαν a m. sec. King. 19. ὡς τὸ] Hom. Od. 1, 343. post Τρώων addidit etiam στόλον. μόνον εἰς τὸ νεώτατος ἀπὸ τῶν ἐτέρων υἱῶν τοῦ Πριάμου, ἀλλὰ προσέθηκε τὸ παῖς. Fl. 56.
- 3.1347 1135. ὑποπτος: προορατὴς, προκατάσκοπος, караδοκτητής, ἥδη τὴν Τροίαν ἐλπίζων ἀλώσεσθαι. A. B. ἐν ὑποψίᾳ ὢν, ἀντὶ τοῦ ὑποπτεύων. Fl. 17. 59. 76. Gr. ἔμφοβος. Fl. 33.
- 3.1348 1137. ὡς εὖ: λίαν καλῶς. Gr. τοῦτο ἐποίησα. Gu. σοφῇ προμηθίᾳ : καὶ κατὰ σοφὴν ἤγουν συνετὴν προμήθειαν. Gr. προνοίᾳ, προβουλεύσει, προγνώσει, οἰκονομίᾳ. Gu. προγνώσιᾳ. M.
- 3.1349 1139. Τροίαν: τὸ πλῆθος τῶν Τρώων. B. τουτέστι τοὺς Τρώας. Gr. τὸν λαὸν τῆς Τροίας. Gu. ἀθροίση: περισυνάξῃ. Gu. κατοικίση : κατωκισμένην ποιήσῃ. Gu.
- 3.1350 1141. αὖτις: Ἰωνικόν. B. αἴροιεν: ἐπάροιεν. στόλον: γρ. δόρυ. M.
- 3.1351 1142. τρίβοιεν: καταφανίζουσι, καταθλίβουσι, διαφθείροιεν. Fl. 21. 59.
- 3.1352 1143. λεηλατοῦντες: λείαν ἀπελαύνοντες. B. M. αἰχμαλωτίζοντες. Fl. 33. κურσεύοντες, πορθοῦντες. Fl. 17. 21. 50. 59. 76. Gr. γείτοσιν δ' εἶη: ἡμῖν τοῖς Θρηξίν. M. εἶη δὲ ἡμῖν, τοῖς γείτοσι τῶν Τρώων, κακὸν τοῦτο, τὸ καὶ αὖθις ἐκστρατεύσαι τοὺς Ἑλληνας, ἐν ᾧ περ, κακῷ δηλονότι, ἤγουν τῇ ἐκστρατεύσει ἐκάμνομεν. Gu.
- 3.1353 1144. ἐν ᾧ περ: ἐν ᾧ κακῷ. B. M. ἐκάμνομεν: ἐδυστυχοῦμεν. Fl. 59. ἐπάσχομεν μέχρι τοῦ νῦν. B.
- 3.1354 1145. θανάσιμον μόρον : μόρος οὐ μόνον ὁ θάνατος, ἀλλὰ καὶ ἡ τύχη, ὡς ἔχει κἀνταῦθα· οὐ γὰρ ἔστι λέγειν θανάσιμον θάνατον. Gu. I. θανάσιμον: τὰ ἐπίθετα ἢ ἕτερόν τι δηλοῦσι τῶν ὀνομάτων ἐφ' ὧν λέγονται, ἢ εἰ τὴν αὐτὴν αὐτοῖς ἔχουσι σημασίαν, πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἐτέρου σημαινομένου λέγεται, ἢ ἐτέραν τινὰ αἰτίαν ἔχει καθ' ἣν λέγεται, ἐνταῦθα δὲ τὸ θανάσιμος ἐπιθετικῶς λεγόμενον οὔτε ἕτερόν τι σημαίνει ἢ ὁ θάνατος ἐσήμαινεν οὔτε ταυτὸ

σημαῖνον αὐτῷ πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἑτέρου σημαινομένου λέγεται· οὐ γὰρ ἔστι ποτὲ θάνατος μὴ θάνατον ἐμποίων, οὔτε ἄλλην τινὰ αἰτίαν ἔχει καθ' ἣν 3. καταδοκῆτης est etiam in Fl. 23. μόρος] ὁ praefixum ab rubri- 16. προκ., προορ. καρ. in M. catore in Gu. 13. διαφθείροιεν etiam B. 26. ἢ εἰ] εἰ om. I. 21. ἐν ᾧ om. M. 27. τινὰ om. I. 22. ἐπέσχομεν] πάσχομεν B. 29. ἐσήμαινεν. οὔτε] ἐσήμανεν οὐ I. λέγεται. ὥστε ἀρκοῦντος τοῦ θανάτου τῷ λόγῳ, τὸ θανάσιμος περιττῶς λέγεται κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν. Gr. I.

3.1355 1146. λόγῳ: γρ. δόλῳ. B.

3.1356 1147. θήκας: θησαυρούς. B. M.

3.1357 1150. ἴζω: ἐξόμην, ἐκαθεζόμην. B. κάμψας: κλίνας. B.

3.1358 1151. πολλὰ δὲ χεῖρες: οὕτω συντακτέον· πολλὰ δὲ Τρώων κόραι ὥσπερ δὴ παρὰ φίλον θάκουν αἱ μὲν ἐξ ἀριστερῶν, αἱ δὲ ἔνθεν χερσὶ κερκίδ' Ἡδωνῆς χερὸς, ἀντὶ τοῦ κατέχουσαι ταῖς χερσὶ τὸ ἱμάτιον τὸ ἐκ Θρακικῆς χειρὸς ὑφανθέν. Εἰς τὸ αὐτὸ ἐξήγησις, εἰσελθόντος τοῦ Πολυμήστορος μετὰ τῆς Ἑκάβης εἰς τὰς σκηνὰς καὶ καθεσθέντος προσῆλθον αὐτῷ αἱ εἶχον συμβολὴν μετὰ τῆς Ἑκάβης αὐτὸν τυφλῶσαι αἰχμαλωτίδες, καὶ αἱ μὲν ἐξ ἀριστερᾶς αὐτοῦ ἐκάθισαν, αἱ δὲ ἐκ δεξιῶν ὥσπερ παρὰ φίλων Τρώων κόραι, καὶ τοὺς αὐτοῦ πέπλους εἰληφυῖαι καὶ αἴρουσαι πρὸς τὰς τοῦ ἡλίου αὐγὰς ἐπήνουν αὐτοὺς, τοῦτο μὲν ὡς λαμπροὺς, τοῦτο δὲ ὡς ἐπιστημόνως κατεσκευασμένους. πᾶς γὰρ ὁ μέλλων ἀκριβῶς σκοπῆσαι πέπλον εἰ καλὸς ἐστὶ πρὸς τὰς τοῦ ἡλίου ἀκτῖνας τοῦτον ὀρᾷ, καὶ αὗται δὲ πάστρια οὔσαι ἐθαύμαζον αὐτόν. τοῦτο δὲ ἐποιοῦν ὅπως συλλήψονται αὐτοῦ τὰς χεῖρας. καὶ αἱ μὲν ἐποιοῦν οὕτως, ἄλλαι δὲ τὸ ἀκόντιον αὐτοῦ ἐθαύμαζον καὶ ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ τοῦτο παρεχόμεναι εἰσῆγαγον καὶ αὐτὸ εἰς τὴν ἔσωθεν σκηνήν. τοῦτο δὲ ἐποιοῦν ὅπως ἔρημος γενόμενος παντὸς ξίφους συντόμως κατεργασθῇ. διηγεῖται δὲ ταῦτα ὁ Πολυμήτωρ τὸν δόλον αὐτῶν ἐκφαίνων καὶ πῶς αὐτὸν ἠπάτησεν. A. πολλὰ δὲ χεῖρες: κόραι λέγω Τρώων, ἡγουν νέαι καὶ παρθένοι, ἐκάθηντο, αἱ μὲν ἐξ ἀριστερᾶς, αἱ δ' ἔνθεν, ἡγουν ἀπὸ τῆς δεξιᾶς, ὡς δὴ παρὰ φίλῳ, καὶ ἔχουσαι ἡγουν κρατοῦσαι τὴν κερκίδα, ἀντὶ τοῦ ὕφασμα τῆς Ἡδωνικῆς χερὸς ἀντὶ τοῦ τῆς Μακεδονικῆς χειρὸς, ἐπήνουν λεύσσουσαι ὑπὸ τὰς αὐγὰς, ἡγουν ὑπὸ τὸ φῶς, τούσδε τοὺς πέπλους. Gr. I. τὸ χεῖρες καὶ τὸ κόραι ἐκ παραλλήλου. Gu. I. ἀντὶ 1. λέγεται—ἄδειαν] κεῖται—ἐξουσίαν 25. ἀριστερᾶς] ἀριστερῶν I. 27. ὡς δὴ—κρατοῦσαι] ὡς δὲ παρὰ I. 18. πάστρια] Vocabulum inferioris φίλῳ κρατοῦσαι I. Graecitatis. Vita Andreae 28. τῆς Ἡδωνικῆς χερὸς ἀντὶ τοῦ Sali c. 13. ap. Ducang. p. 1127. αἱ om. I. λεγόμεναι πάστρια (codex πάτρια) 29. λεύσσουσαι] βλέπουσαι I. πιπράσκουσαι πολυτελῆ κόσμον. 30. τὸ χεῖρες] τὸ δὲ χεῖρες I. τοῦ γυναικῆς, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν, ὡς τὸ “τοίην γὰρ κεφαλὴν” ἀντὶ τοῦ τοιοῦτον ἄνδρα. B. M. Fl. 10. 33.

3.1359 1153. θάκουν: ὁ ἐνεστῶς ἀντὶ παρατατικοῦ, ὡς τὸ ἦκω. ἔθος δὲ τοῦτο τοῖς Ἀττικοῖς λαμβάνειν τὸν ἐνεστῶτα ἀντὶ παρεληλυθότος. ὡς δὴ θάκουν καὶ ἐκαθέζοντο παρ' ἐμοὶ τῷ φίλῳ αἱ κόραι τῶν Τρώων ἔχουσαι τὴν κερκίδα τῆς Ἡδωνῆς χερὸς, ἡγουν τῆς Ἡδωνικῆς καὶ τῆς Μακεδονικῆς μετὰ γὰρ τῶν κερκίδων ὑφαίνουσι τὰ πέπλα. συγκόπτεται τὸ Ἡδωνικῆς καὶ γίνεται Ἡδωνῆς. τοιοῦτον δὲ ἐστὶν ὡς τὸ ῥητορευόμενος ἀντὶ τοῦ ῥητορικῶς. Fl. 59. κερκίδ' : κερκὶς ἢ τῆς πίτυος κορυφὴ ἢ αἰγείρου. καὶ εἶδος ὄρνιθος. B. rec. ἀντὶ τοῦ ὕφασμα. Gr. τὸ ὕφασμα, ἱμάτιον, πέπλον. Gu. ἀντὶ τοῦ τὸ γινόμενον ἐκ τῆς Ἡδωνικῆς, ὃ ἐστὶ Θρακικῆς, χειρὸς ἱμάτιον. ἀπὸ δὲ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιοῦμενον ὠνόμασεν. ὦφειλε γὰρ εἰπεῖν ἱμάτιον καὶ εἴπε κερκίδα. ἐκ γὰρ τῆς κερκίδος κάμνεται τὸ ἱμάτιον. τὸ δὲ Ἡδωνῆς ἀντίπτωσίς ἐστιν ἀντὶ τοῦ Ἡδωνίδος χερὸς. A.B. Ἄλλως. κερκίδας Θρακικὰς κατέχουσαι Ἡδωνοὶ γὰρ οἱ Θραῖκες. B. τὸ ὕφασμα ἐνταῦθα, ἀπὸ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιοῦμενον· κερκὶς γὰρ κυρίως ὁ ἄτρακτος, ἐν ᾧ

ὕφαίνουσιν. Gu. I. εἶμα ἢ σιδηροῦν. Fl. 10. Ἥδωνῆς: ἀντὶ τοῦ Μακεδονικῆς. Gr. Θρῆκικῆς μέρος γὰρ ἢ Μακεδονία τῆς Θράκης. Gu.

- 3.1360 1154. ἦνουν: ἐπὶνουν κατέχουσαι καὶ σκοποῦσαι ὑπὸ τὰς αὐγάς. M.
- 3.1361 1155. ἄλλαι δὲ κάμακα: ἄλλαι δὲ τὸ Θρακικὸν ἀκόντιον θεωροῦσαι· τοῦτο γὰρ εἶπε κάμακα. B. τὸν κόντον. Gr. ἀκόντιον, σπάθην. Gu. κοντάριον. B.
- 3.1362 1156. διπτύχου: δίπτυχον στολίσμα λέγει ἢ τὴν σπάθην καὶ τὸν πέπλον, ἢ τὴν σπάθην μόνην, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν δίστομον. Gu. I. διπλοῦ τοῦ ἐνδύματος, ἦγουν τῶν διπλῶν μου ὁμμάτων. Fl. 59. τοῦ διπλοῦ ἐνδύματος, ἢ τοῦ διστόμου ἀκοντίου. Fl. 21. διπλοῦ, ἦτοι τῆς κερκίδος καὶ τοῦ δόρατος. Fl. 33. ἐπὶ μὲν τοῦ δόρατος διστόμου, ἐπὶ δὲ τῆς χλανίδος διπλῆς. Fl. 10. 21. δίπτυχον στολίσμα 1. ὡς τὸ (Hom. Od. 1, 343.) τοίην (δὲ om. A.) τοῦ—ὠνόμασεν. ἄλλως,— γὰρ κεφαλὴν] ὡς τὸ τροικὴν κεφαλὴν θρᾶκες B. In Fl. 10. κερκίδα ἐνταῦθα τὸ ἱμάτιον τὸ γινόμενον ἐκ τῆς Θρακικῆς 2. τοιοῦτον om. B. Fl. 10. 33. χειρός. ἀπὸ—ὠνόμασεν. ἄλλος δὲ τὸ 11. αἰγείου] ἔγειρ (sic) B. Θρακικὸν ἀκόντιον. 12. ἀντὶ—Θρᾶκες] In B. κερκίδα 22. τὸ θ. ἀ. θεωροῦσαι est in M. τὸ ἱμάτιον τὸ γενόμενον—χειρός. ἀπὸ δὲ 30. χλανίδος] χλαμύδος Fl. 10. 21. τὴν διπαλτίαν φησί. τὸ γὰρ παλαιὸν οἱ πολεμοῦντες δύο παλτὰ ἐβάσταζον, τὸ μὲν ἐν μικρὸν, ὃ καὶ πόρρωθεν ῥίπτοῦντες ἠκόντιζον τοὺς ἐναντίους, τὸ δὲ ἕτερον μεῖζον. ἢ δίπτυχιν στολίσμα φησι τὸ δόρυ διὰ τὸ τὰ Θρακικὰ ἀκόντια δίστομα εἶναι καὶ ἄνω καὶ κάτω σιδήρους ἔχειν, τὸ μὲν κάτω, ἵνα πῆγνυνται ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ δὲ ἄνω, ἵνα τιτρώσκη. A. Ἄλλως. γράφεται καὶ στοχίσματος, ἵν' ἢ τῶν λογχῶν. εἰ δὲ στολίσματος, τοῦ ἱματίου λέγει, οὐκέτι δὲ ὅλως γράφεται τὸ “ἄλλαι δὲ κάμακα Θρηκίαν θεώμεναι,” ἀλλὰ πρὸς τὸ “ἦνουν θ' ὑπ' αὐγάς” τὸ “γυμνὸν μ' ἔθηκαν διπτύχου στολίσματος,” ἵνα λείπῃ ὁ καὶ ἀντὶ τοῦ καὶ γυμνόν. A.M. Fl. 21. καὶ ἄλλως. διπτύχου στολίσματος: ἢ διπτύχου στολίσματος φησι τῆς χλανίδος καὶ τοῦ ἀκοντίου, παρ' ὅσον καὶ αὐτὸ πρὸς ἄμυναν καὶ φυλακὴν τοῦ σώματος ἐβάσταζεν. Ὀμηρος “δῶσω δ' ὀξὺν ἄκοντα κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν.” Ἄλλως. ἐπὶ μὲν τοῦ δόρατος διστόμου, ἐπὶ δὲ τῆς χλανίδος λεπτῆς, ἢ ὃ φησιν Ὀμηρος δίπλακα. B. διπτύχου δὲ τινὲς τῆς διπαλτίας, ἀλλ' οὐκ ἔξ τὸ κάμακα ἐνικόν. A.B.M. Fl. 21. Καὶ ἄλλως. στολίσματος: καὶ ἀλλαχοῦ “οὐκ ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχίσμασιν.” ἐὰν δὲ στοχίσματα, λείπει ὁ καὶ, καὶ ἡ σύνταξις πρὸς τὸ “ἦνουν θ' ὑπ' αὐγάς.” M. Fl. 21.
- 3.1363 1157.—1159. ὅσαι δέ: ὅσαι, φησὶν, ἦσαν τετοκυῖαι, ἦγουν μητέρες, τὰ ἐμὰ παιδία λαβοῦσαι, ὡς εὐειδῆ ὄντα, ἐξεθαύμαζον ἄλλη τῇ ἄλλῃ ἀνὰ μέρος ἀποδιδούσαι, ὅπως ἐμοῦ τοῦ πατρὸς πορρωτάτω γένοιτο καὶ εὐχερέστατα αὐταῖς εἶη πρὸς ἀναίρεσιν τὰ ἐμὰ τέκνα. B.M.I. ὅσαι δὲ τῶν γυναικῶν τὰ ἐμὰ τέκνα ὀρῶσαι ἐδόκουν ἐκπλήττεσθαι ἐν χεροῖν ἔπαλλον, ἦγουν ἔτυπον, ἵνα ἀπογένωνται τοῦ πατρὸς. Fl. 33.
- 3.1364 τοκάδες: τίκτουςαι. B. τετοκυῖαι. Fl. 10. γεννήτριαι (Fl. 7. ὅλως om. A. Θεσσαλῶν στοχίσμασιν M. Fl. 21. 8. Addidi ἄλλαι δὲ et τὸ ante Correxi ex Bacch. 1157., sed reli- qui στοχίσμασιν vitiose scriptum pro γυμνόν. 10. καὶ ἄλλως om. B. στοχάσμασιν, quod est in Bacchis. 13. Ὀμηρος] Od. 21, 340. 18. πρὸς τὸ om. Fl. 21. 15. ἢ ὃ] A m. sec. in initio ver- 20. ὅσαι—τετοκυῖαι] ὁπάσαι δὲ ἦσαν sus ἢν praescriptum, quia librarius τοκάδες I. dubitabat utrum prima manus ἢ ὃ ib. ἦγουν μητέρες om. B. M. an ἦν scribere voluerit. 21. ἐξεθαύμαζον] ἐθαύμαζον B.I. 17. ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχί- 23. εἶη πρὸς ἀναίρεσιν om. I., τὰ σμασιν] ἐν κύκλῳ (ἐγκύκλῳ M.) τοῖς ἐμὰ τέκνα om. B.I. 33.) μητέρες. Gu. ἐκπαγλούμεναι: θαυμάζουσαι. Gr. ἐκπληττόμεναι τὰ ἐμὰ παιδία. M.
- 3.1365 1158. ἔπαλλον: συνέστρεφον, ἐκίνουν. Gu. ἐκολάκευον. Fl. 59. ἀνεκύκλουν. Fl. 56. ὡς πρόσω πατρός: ἵνα βελτίονα τοῦ πατρὸς γένοιτο. M. ἵνα γένοιτο πόρρω, μακρὰν ἐμοῦ τοῦ πατρὸς. Fl.

59. 76. διχῶς τοῦτο, ἢ ὅτι ἐν ταῖς διαδοχαῖς γένοιτο βελτίονες τοῦ πατρὸς ἐμοῦ, ἢ ὅτι ἵνα γένωσι μακρὰν τοῦ πατρὸς τοῦ σφάζαι αὐτούς. Fl. 21. πορρωτάτω ἢ βελτίονα. Fl. 10.
- 3.1366 1159. ἀμείβουσαι διὰ χερός· γρ. καὶ ἀμείβουσαι χεροῖν. B. διαδιδούσαι. ἀλλακτικῶς λαμβάνουσαι. Gu. μεταδιδούσαι. Fl. 10. ὡς εὐχερέστατα αὐταῖς. φησὶ πρὸς ἀναίρεσιν. Fl. 10. ἀνταλλαττόμενοι. ἐδίδου ἢ μία πρὸς τὴν ἐτέραν. Fl. 59.
- 3.1367 1160. κᾶτ' ἐκ γαληνῶν· ἡσύχων. B. καὶ εἴτα ἐκ κολακικῶν καὶ ἡσυχίων προσφωνημάτων, πῶς νομίζεις, κεντοῦσι τοὺς παῖδας, λαβοῦσαι ξίφη ἐκ τῶν ἱματίων. καλῶς δὲ πρῶτον ἀπέκτειναν τοὺς παῖδας, ἵνα θεωρῶν ὁ πατὴρ πλέον ἀνιῶτο. A.B.I.
- 3.1368 πῶς δοκεῖς· τινὲς τὸ πῶς δοκεῖς ἀντὶ τοῦ ὅσπερ κατάσκοποι, ἀπὸ τῆς δοκεύς εὐθείας, ὅπερ εἰ καὶ ἀληθὲς ἐστὶ λέγειν ὁκνῶ. A. θαυμαστικόν. Gr. λίαν. πῶς ἂν εἴποις. Gu.
- 3.1369 1161. ποθέν· ἀπὸ τίνος μέρους. Gr. Fl. 17. 59. 76.
- 3.1370 1162. κεντοῦσι· σφάττουσι. Gr.
- 3.1371 1162.—1182. αἱ δὲ πολεμίῳν· αὐταὶ δὲ ξυλλαβόμενοι τρόπον, ἥτοι δίκην, ἐχθρῶν, κατεῖχον τὰς ἐμὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας· τοῖς παισὶ δὲ τοῖς ἐμοῖς βοηθῆσαι θέλων ἐγὼ, εἰ μὲν τὸ πρόσωπον ἐξανίστων, ἀπὸ τῆς κόμης ἐκείναι ἐκράτουν, εἰ δὲ ἐκίνουν τὰς χεῖρας, ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν γυναικῶν κωλυόμενος οὐδὲν ἐτελείουν ὁ ἄθλιος. τὸ 1. ἐκπληττόμενοι etiam in Gu. 15. λαβοῦσαι—ἱματίων om. B. 3. ἐκίνουν etiam B. ib. καλῶς] Ultima καλῶς δὲ—ἀνιῶτο 13. καὶ εἴτα] καὶ om. B. In M. sunt etiam in Fl. 10. nisi quod ha- haec sunt, εἴτα ἐκ κολακικῶν προσφθε- bet ἵνα θεωρῶν ὁ πατὴρ μᾶλλον ὠδυνῶτο. γμάτων δοκεῖς λαβοῦσαι κτείνουσι παῖδας At 33. πρῶτον κεντοῦσι παῖδας, πρῶτον κεντοῦσι. ἀποκτείνουσι τοὺς παῖδας, ἵνα δεῶν ὁ πα- ib. κολακικῶν καὶ ἡσυχίων] κολακευ- τὴρ ἀνιῶτο. MATTM. τικῶν καὶ ἡσυχίων I. ib. τοὺς παῖδας] τοὺς om. I. 14. νομίζεις] δοκεῖς B. a m. sec. 16. θεωρῶν] ὀρῶν I. πλέον om. B.I. literis evanidis non recte suppletis. 17. ὥσπερ κατάσκοποι] Hoc qui Nam prima νομίζεις scripserant, de excogitarunt ὡς δοκεῖς scribere de- quo litera ζ superest. buerunt. ἔσχατον δὲ βλάβος τοῦ βλάβους πλέον ὑπῆρχεν· ἐποίησαν χαλεπὰ, περόνας λαβοῦσαι αἱ γυναῖκες κεντοῦσι τὰς ἀθλίας κόρας τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, καὶ αἱματηρὰς ποιοῦσιν, εἴτα κατὰ τοὺς οἴκους φυγάδες γενόμεναι ἐπορεύθησαν. ἐκπηδήσας δ' ἐγὼ καθάπερ θῆρ ἐδίωκον τὰς φονικὰς κύνας, ἐξετάζων καὶ ἐρευνῶν πάντα τὸν τοῖχον, καθὰ κυνηγός, κρούων, τύπτων. τοιαῦτα ἔπαθον σοῦ χάριν σπουδάζων καὶ τὸν ἐχθρόν σου φονεύσας, ὦ Ἀγάμεμνον. ἵνα δὲ μὴ εἰς πολὺ ἐκτεταμένους ἐξαπλῶ τοὺς λόγους, ἐάν τις τῶν παλαιῶν ἐβλασφήμησε τὰς γυναῖκας, ἢ ἀρτίως ἐστὶ τις λέγων κακῶς, ἢ ἀπόκειται λέγειν, ταῦτα πάντ' ἐγὼ συναθροίσας καὶ συντόμως συλλαβὼν εἶπω· οὔτε γὰρ θάλασσα οὔτε γῆ ἀνατρέφει τοιόνδε γένος. ὁ δὲ διόλου συντυχῶν τῷ γένει τῶν γυναικῶν ὁ λέγω γινώσκει καλῶς. I.
- 3.1372 1163. ξυναρπάσασαι· συλλαβόμενοι. B. συλλαβοῦσαι ὡς αἰχμάλωτον. M. ὁμοῦ πᾶσαι ἀρπάσασαι. Gr. ἀρπακτικῶς λαβοῦσαι. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 50. 59. 76.
- 3.1373 1164. κῶλα· τὰ μέλη. B. ἥγουν τοὺς πόδας, τὴν κεφαλὴν. Fl. 59. ἀρκέσαι, ἐπαρκέσαι, βοηθῆσαι. Gu.
- 3.1374 1165. ἐξανισταίην· ἀντὶ τοῦ ἀνίστων. B. Gr. ἐξανέστησα, ἀνήγειρα. Gu.
- 3.1375 1166. κόμης· ἀπὸ τῆς. B. κινοίην· ἀντὶ τοῦ ἐκίνουν. B. rec. Ἀττικόν. B.
- 3.1376 1167. πλήθει γυναικῶν· ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν γυναικῶν κωλυόμενος δηλονότι οὐδὲν ἥνυον ὁ ἄθλιος. B. Gr. I.
- 3.1377 οὐδὲν ἥνυον· οὐδὲν ἴσχυον πρᾶξαι νικώμενος ὑπὸ τῶν πολλῶν γυναικῶν. A.
- 3.1378

1168. τὸ λοίσθιον· τὸ ἔσχατον. B. Fl. 59. τὸ χεῖριστον. Fl. 59. τὸ ἔσχατον δὲ καὶ ὑστέρω
ἐξεργάσαντο δεινῶς πῆμα καὶ βλάβος, ἤγουν τὴν τύφλωσιν μου πλέον τοῦ πήματος, ἤγουν
τοῦ φόνου τῶν παίδων μου. Fl. 59.
- 3.1379 1170. πόρπας· περόνας. B. Gr. βελόνας. πόρπας κυρίως τὰς γλώσσας τῶν κομποθηλειῶν φασί·
νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὰς βελόνας λέγει. Gu. περόνας, σουβλία. Fl. 59. μαχαίριδια ἢ κομβία.
πόρπη κυρίως τὰ περονίδια τὰ τοῖς θηλυκοῖς ἐντιθέμενα τοῖς μαντείοις, 33. μαντείοις] μαντίοις
Lobeck. Pathol. Prolog. p. 27. ἱματίοις Doederl. Glossar. Hom. vol. 1. p. 243. καταχρηστικῶς δὲ
πᾶν τὸ διαπεῖρον καὶ διαπερονῶν. Fl. 33. τὰς τάλαιπῶρους κόρας· τὸ ἐξῆς, ἐμῶν γὰρ ὁμμάτων
τὰς τάλαιπῶρους κόρας κεντοῦσιν. B. M.
- 3.1380 1171. ἀνὰ στέγας· κατὰ τοὺς οἴκους. B. rec.
- 3.1381 1172. ἐκ δὲ πηδήσας· ὑπερβατόν. Gu.
- 3.1382 1173. διώκω· ἐδίωκον. B. rec.
- 3.1383 1174. ἅπαντ' ἐρευνῶν· ὥσπερ, φησὶν, ὁ θηρατὴρ ἀνὴρ πάντα περισκοπῶν ἐξακριβοῦται, μὴ
λάθῃ αὐτὸν τὸ θήραμα, οὕτως ἀνηρεύνων κἀγὼ τοὺς τοίχους βάλλων καὶ ἀράσσω καὶ
κατασχεῖν ἔσπευδον τὰς Τρωάδας γυναῖκας. A.
- 3.1384 1175. βάλλων· κρούων. B. ἀράσσω· συντρίβων. B. τοιάδε σπεύδων· τοιάδε πέπονθα, ὦ
Ἀγάμεμνον, σπεύδων εἰς τὴν σὴν χάριν, καὶ πολέμιον σὸν κτανῶν. σπεύδω ἐγὼ, ἐπισπεύδω δὲ
ἕτερον. Gr. I. σπεύδων χάριν τὴν σὴν· ἤγουν σπουδάζων χαρίσασθαί σοι. Gu.
- 3.1385 1176. σόν· τὸν Πολύδωρον. B.
- 3.1386 1177. ὥς δὲ μή· ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ, ἐάν τις τῶν προτέρων κακῶς εἶπε τὰς γυναῖκας, ὕβρισας
αὐτάς· τίς δὲ ἢ μέλλει ὕβρισαι, ταῦτα πάντα μετὰ συντομῆς ἐγὼ λέξω, ὃ ἐστὶ, τοιοῦτον οὐ
τρέφει γένος οὔτε γῆ οὔτε θάλασσα. Fl. 33.
- 3.1387 1178. τῶν πρίν· τῶν πρὶν σοφῶν ἀνθρώπων. Gu. εἴρηκεν κακῶς· ἔψεξεν. ἀντὶ τοῦ
ἐκακολόγησε, ὕβρισε. διαλύουσι δὲ τὸ κακολογῶ, ὥς καὶ τὸ κακοπραγῶ. Fl. 59.
- 3.1388 1179. λέγων· κακῶς. B. Fl. 59. ἤγουν ὕβρίζων. Fl. 59.
- 3.1389 1180. συντεμῶν· συντόμως συλλαβῶν. B. Gr. ὀλίγῳ ἐν συνάξας. Gu.
- 3.1390 1181. οὔτε πόντος· θάλασσα καὶ πῦρ καὶ γυνὴ κακὸν τρίτον. Gu.
- 3.1391 1182. ὁ δ' αἰὲ ξυντυχὼν ἐπίσταται· γρ. ὁ δ' αὐταῖς ξυντυχῶν. M. ὁ ξυντυχῶν δὲ ἐπίσταται αἰεὶ.
Gr. ὁ ἐν μετουσίᾳ γενόμενος, ὁ πεῖραν αὐτῶν εἰληφώς. Gu. ὅστις ἐστὶν ὁ ξυντυχήσας, ἐκεῖνος
γινώσκει πῶς ἐστί. ὥς ἐξ ἀμάξης ἐδεξάμην ὕβρεις τοῦ λόγου. Fl. 33. ἐπίσταται· γινώσκει τὰ παρ'
ἑαυτῶν. Fl. 59. ταύτας. Gu.
- 3.1392 1183.—1186. μηδὲν θρασύνου· μηδαμῶς ἐπαίρου, μηδὲ τοῖς 2. γὰρ et κόρας κεντοῦσιν om. M.
σαυτοῦ λόγοις συναγαγὼν καὶ συμμίξας οὕτως ὅλον τὸ γένος μέμψη τῶν γυναικῶν· πολλαὶ
γὰρ ἄφ' ἡμῶν, αἱ μὲν ὑπάρχουσιν ἐπαινεταὶ καὶ ζηλωταὶ, ἄλλαι δὲ εἰς τὸν κατάλογον τῶν
κακῶν ὑπάρχομεν, ἐπίμεμπτοι καὶ ὕβρεως ἄξιαί. I. μετριοφροσύνη ἐνταῦθα τοῦ χοροῦ· τῷ γὰρ
εἶπεῖν “πολλὰ μὲν ἡμῶν εἰσι καλαῖ” καὶ μὴ συναριθμῆσαι ταῖς καλαῖς ἑαυτὸν, ἐπὶ δὲ τῶν
κακῶν τὸ πεφύκαμεν, τὸ μέτριον ἐνταῦθα ἔδειξεν. Gu. I. καὶ τὸ πολλὰ ἱκανὸν ἦν καὶ μόνον
τετελεσμένον ποιεῖν τὸν λόγον. νῦν δὲ ἐπάγει καὶ τὸ αἰ μὲν, καὶ ποιεῖ τὸν λόγον ὡς ἀπ' ἄλλης
ἀρχῆς, ἵν' οἰκειότερον ἀποδοθῇ πρὸς αὐτὸ τὸ αἰ δέ. Gr. I. μηδὲν καὶ μηδαμῶς ἐπαίρου κατὰ τῶν
γυναικῶν, ὦ Πολυμήστορ, μηδὲ τοῖς σαυτοῦ κακοῖς, ἤγουν ἔνεκα τῶν σῶν κακῶν ἐνώσας πᾶν,
τὸ πᾶν, γένος τὸ θῆλυ ὧδε καὶ οὕτως μέμψη καὶ μέμψεται. ἄφ' ἡμῶν γὰρ πολλαὶ εἰσιν
ἐπαινεταὶ, ἄλλαι δὲ οὐκ ἐπαινεταί. ὁ δὲ Πολυμήτωρ θυμούμενος κοινῶ λόγω πάσας γυναῖκας

- οὐκ ἀγαθὰς καλεῖ. καὶ ὄρα τῆς Ἑκάβης τὴν φρόνησιν· οὐκ εἰσῆξεν ἑαυτὴν τῷ ἀριθμῷ τῶν ἐπιφθόνων καὶ ζηλωτῶν γυναικῶν, εἰς δὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν κακῶν εἰσῆξεν αὐτήν. Fl. 59.
- 3.1393 1183. μηδέν· μή. B. rec. Gr. θρασύνου· μὴ θράσος ἐνδείκνυσο καὶ ὡς βάρβαρος ἐκμαίνη τὰς πάσας ἡμῶν ψέγων· οὐ γὰρ συνετόν. ὁ χορὸς τῶν γυναικῶν ταῦτά φησι πρὸς τὸν Πολυμήστορα κοινῶς τὸ γυναικεῖον ἅπαν φῦλον μεμφόμενον. A. ἀναισχύντως λέγε, ἐξάγου τῶν καθεστηκότων. Gu.
- 3.1394 1184. συνθείς· συναγαγών. B. συμμίζας. B. M. ἀντὶ τοῦ παραθείς, συγκρίνων. Gr. συμπλέξας, συναγαγών, συνάξας. Gu. συναρμόσας. Fl. 33.
- 3.1395 1185. ἐπίφθονοι· ἐπαινεταί, ζηλωταί, B. Gr. ἐπίμεμπτοι, ἐπίψογοι, ὕβρεως ἄξιοι. B. M. τίμιοι, καλαί· τὸ γὰρ καλὸν ἐπίφθονον. Gu. ἐπαινεταί, ζηλωταί· τὸ γὰρ ἐπαινετὸν καὶ ἐπίφθονον. Fl. 59.
- 3.1396 1186. εἰς ἀριθμόν· εἰς τὸν κατάλογον. B. Gr. τάξιν. Gu. αἱ δὲ καταταττόμεθα μὴ οὔσαι φαῦλαι εἰς ἀριθμὸν τῶν φαύλων. M. πεφύκαμεν· ὑπάρχομεν, ἐσμέν. Fl. 59. λέγουσιν ἐνταῦθα ὅτι ὁ Εὐριπίδης ὕβριζει τὰς γυναῖκας, τῷ φαινομένῳ μὲν διὰ τοῦ Πολυ- 8. ποιεῖν] ποιῆσαι I. 14. πάσας] πάντας Fl. 59. ib. ποιεῖ] ποιεῖται I. 27. ἐπίψογοι om. B. μήστορος· καὶ ἐκείνου γὰρ ἡ γυνὴ ἐμοιχεύθη· καὶ εὐρὼν ἀρτίως ἀφορμὴν λέγει. Fl. 59.
- 3.1397 1187.—1195. Ἀγάμεμνον· Ἀγάμεμνον, οὐκ ἔπρεπε ποτὲ τὴν γλῶσσαν, ἡγουν τοὺς λόγους τῶν ἀνθρώπων, ἰσχύειν καὶ δύνασθαι πλεον τῶν πράξεων· ἄλ' εἴτε ἀγαθὰ ἔπραξεν ὁ ἄνθρωπος, ἀγαθὰ ἔπρεπε λέγειν, εἴτε πάλιν ἔδρασε φαῦλα, ἔδει τοὺς λόγους ὑπάρχειν ἀσθενεῖς, καὶ μὴ δύνασθαι τὰ ἄδικα εὐλογοποιεῖν ποτέ. σοφοὶ μὲν οὖν ὑπάρχουσιν οἱ τάδε ἀκριβῶς μεμαθηκότες ῥήτορες, οἱ δυνάμενοι τὸ δίκαιον σοφίσασθαι ἐν ῥητορικῇ, ἀλλ' οὐ δύνανται μέχρι τέλους ὑπάρχειν σοφοί, ὡς τῆς ἀληθείας ἐν ὑστέρω φαινομένης. (ὡς καὶ Ἡσίοδος φησι “δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει, ἐς τέλος ἐξελθοῦσα.”) κακῶς δὲ διεφθάρησαν, καὶ οὐπω οὐδεὶς ἐς τόδε ἐξέφυγε. I.
- 3.1398 1187. Ἀγάμεμνον· ὦ Ἀγάμεμνον, οὐκ ἔπρεπε ποτε τοῖς ἀνθρώποις ἰσχύειν καὶ δύνασθαι τὴν γλῶσσαν αὐτῶν περισσότερον τῶν πραγμάτων, ἡγουν οὐκ ἔπρεπε τοὺς ἀνθρώπους λέγειν ἄλλα καὶ ποιεῖν ἄλλα. καὶ ὁ Πολυμήστωρ τῷ φαινομένῳ μὲν, κατεπείγοντος αὐτὸν τοῦ κακοῦ, λέγει, ὅτι διὰ τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος χάριν ἐφόνευσεν τὸν Πολύδωρον, τὸ δὲ ἀληθὲς διὰ τὸν χρυσόν. Fl. 59.
- 3.1399 ἀνθρώποις οὐκ ἐχρῆν ποτε· φιλοσοφώτατα ἄγαν τὰ ῥήματα. οὐκ ἐχρῆν γὰρ, φησὶν, ὑψηλοτέραν εἶναι τὴν γλῶσσαν τῶν πράξεων, ἀλλὰ ταῖς πράξεσι συμφωνεῖν. A.
- 3.1400 1188. τῶν πραγμάτων· τῶν πραχθέντων. B.
- 3.1401 1189. εἴτε χρήστ' ἔδρασε· ἔδρασε τις δηλονότι, καὶ τὸ ἔδει λέγειν πρὸς τὴν γλῶσσαν συντάσσεται. B.
- 3.1402 1190. σάθρους· ἀσθενεῖς. Gr. ἀδυνάτους. Gu.
- 3.1403 1191. εὖ λέγειν· καλῶς ῥητορεύειν. Gr. σεμνολογεῖν καὶ εὖλογα δεικνύναι. Gu. καὶ μὴ δύνασθαι ποτε τὰ ἄδικα λέγειν εὖ λέγειν καὶ ὡς καλὰ εἰσαγαγεῖν. Fl. 59.
- 3.1404 1192. σοφοί· ῥήτορες πανοῦργοι. Gu. πονηροὶ ῥήτορες. Fl. 59. οἱ τὰ δ' ἡκριβωκότες· ἀκριβῶς μεμαθηκότες. Gr. τεχνασάμενοι, εὐρόντες. Gu. ἀκριβῶς ποιοῦντες, ἡγουν τὸ ψεύδεσθαι. Fl. 21. 8. οἱ δυνάμενοι] In B. scholion in A., sed a m. recenti. brevius, οἱ δυνάμενοι τὸ δ. σ. ἐν ῥητο- 11. Ἡσίοδος] Op. 215. ρικῇ σοφοὶ εἰσιν, οὐκέτι δὲ κατὰ ψυχὴν. 29. ῥήτορες] Gl. οἱ ῥήτορες in B. ἢ ὡς καὶ—ἐξελθοῦσα :—Similia etiam In M. πανοῦργοι. μετ' ἀκριβείας ἐπιστάμενοι πάντα, ἡγουν οἱ

λέγοντες ἄλλα καὶ πράττοντες ἕτερα. Fl. 59. τάδε: τὰ ἄδिका δίκαια λέγειν, τὸ ποιεῖν τὰ κακὰ καλὰ. Gu.

- 3.1405 1193. ἀλλ' οὐ δύνανται: οἱ δυνάμεναι τὸ δίκαιον σοφίσασθαι ἐν ῥητορικῇ σοφίᾳ μὲν εἰσιν, οὐκέτι δὲ καὶ κατὰ τύχην. M. ἐπεὶ οὐ δύνανται τελέως οἱ ῥήτορες ποιῆσαι τὸ δίκαιον ὁμολογουμένως ἄδικον. Gu. διὰ τέλους: μέχρι τέλους. B. κατὰ τὴν ψυχὴν. Fl. 10. εἶναι σόφοι: ὑπάρχειν πονηροί. Fl. 59. νικῶ δηλονότι ἡ ἀλήθεια. Fl. 21. πανοῦργοι. B.
- 3.1406 1194. κακῶς δ' ἀπώλонт' : φωραθέντων ὧν ποιοῦσιν. Gu. οὔτις ἐξήλυξέ πω: καὶ οὐπω οὐδεὶς ἐξέφυγεν. Gr. τὸ μὴ δοῦναι δίκην. τὴν κατάγνωσιν. Gu. καὶ οὐπω οὐδεὶς ἐξέφυγε τοῦτο δηλονότι τὸ μὴ νικηθῆναι παρὰ τῆς ἀληθείας. Fl. 21.
- 3.1407 1195.—1208. καί μοι τὸ μὲν σόν: καὶ τὸ μὲν πρὸς σέ, ἦτοι ὁ πρὸς σέ λόγος, οὕτως μοι διάκειται ἐν προοιμίῳ: πρὸς τοῦτον δὲ ἐλεύσομαι, καὶ διὰ λόγων ἀποκρिनῶμαι. πῶς λέγεις τοὺς Ἑλληνας διπλοῦ πόνου ἀπαλλάσσω καὶ ἐλευθερῶν χάριν τοῦ Ἀγαμέμνονος τὸν ἐμὸν υἱὸν πεφονευκέαι; ἀλλ', ὦ κακότροπε, ἐν πρωτολογίᾳ μὲν οὐδέποτε τὸ βάρβαρον γένος γένοιτ' ἂν προσφιλέσ τοις Ἑλλησιν, οὐδὲ δυνηθεῖη ἂν γενέσθαι. τίνα δὲ χάριν σπουδάζων γενέσθαι σοι, πρόθυμος ὑπῆρχες πρὸς τὸ βοηθῆσαι τούτοις; ἄρα ἐπιγαμβρεύσων καὶ μέλλων συνάπτεσθαι αὐτοῖς εἰς γάμον τινά; ἢ ὑπάρχων τινὸς συγγενῆς, ἢ τίνα ἀφορμὴν ἔχων; ἢ ἔμελλον, πάλιν πλεύσαντες, ἀφανίσει τὰ γεννήματα τῆς σῆς γῆς; τίνα νομίζεις πείσειν τάδε; εἰ θέλεις εἰπεῖν τὴν ἀλήθειαν, ὁ χρυσὸς ἐφόνευσε τὸν ἐμὸν υἱὸν, καὶ ἡ αἰσχροκέρδεια ἡ σῆ, ἡ τοῦ σοῦ κέρδους ἐπιθυμία. I.
- 3.1408 1195. καί μοι τὸ μὲν σάν: τὸ χαρίσασθαι αὐτοῖς πότερα μᾶλλον συνάπτεται αὐτοῖς εἰς γένος. B. τὸ πρὸς σέ οὕτως μοι ἔχει ἐν προοιμίῳ. B. M. καὶ ταῦτα μὲν εἶπον ἐν ὀλίγοις λόγοις πρὸς σέ τὸν Ἀγαμέμνονα. πάσσαλος πασσάλω λύεται, ἡρεμούμενα ἐπὶ πασσάλῳ τὰ τόξα σου. Fl. 33. τὸ σόν: ὁ πρὸς σέ λόγος. Gu. ὦδ'; οὕτως. Gr. ὡς ἔφην. Gu. φοιμίῳς ἔχει: ἐν προοιμίῳ διακείται. Gr. ἡγουν ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν λόγων, σὺς μέλλω εἰπεῖν. Gu.
- 3.1409 1196. ἀμείψομαι: ἐρωτήσω. B. ἀποκρिनῶμαι. Gr. διαδέξομαι, ἡγουν ἀποκριθήσομαι. Gu. ἀποκρινῶμαι κατὰ διαδοχὴν αὐτὸν ἐν λόγοις. Fl. 59.
- 3.1410 1197. Ἀχαιῶν πόνον διπλοῦν: γρ. καὶ γόνον. M. ἀντίπτωσις, τοὺς Ἀχαιοὺς πόνου ἐλευθερῶν διπλοῦ ἀντὶ τοῦ δευτέρου. Gr. ἀντίστροφον ἀντὶ τοῦ τοὺς Ἀχαιοὺς πόνου διπλοῦ. Gu. ὅς φῃς τοὺς Ἑλληνας διπλοῦ πόνου ἀπαλλάσσω τὸν ἐμὸν υἱὸν πεφονευκέαι. B. διπλοῦν: ἀντὶ τοῦ δευτέρου. Fl. 6. 9. 17. 21. 50. 59. 76.
- 3.1411 1199. ἀλλ' ὦ κάκιστε: ἀλλ' ὦ κάκιστε, πονηρότατε, πρῶτον μὲν καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν οὐποτε καὶ οὐδαμῶς γένοιτο ἂν τὸ βάρβαρον γένος φίλον καὶ προσφιλέστατον τοῖς Ἑλλησιν, ἡγουν ὁ Ἀγαμέμνων Ἑλλήν, σὺ βάρβαρος, πῶς μέλλετε φιλιωθῆναι; σεμνύνεται δὲ τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων, ὡς προτιμότερον πάντων τῶν βαρβάρων. Fl. 59. πρῶτον: ἐν πρωτολογίᾳ, ἡγουν κατὰ πρώτην εἰσβολὴν τοῦ λόγου μου τοῦτό σοι λέγω. Gu.
- 3.1412 1200. τὸ βάρβαρον: πρῶτον γὰρ ἡδίκησαν οἱ Φοῖνικες τοὺς Ἑλληνας ἀρπάσαντες Ἰῶ τὴν Ἰνάχου τοῦ ποταμοῦ θυγατέρα, ὡς φησιν Πρόδοτος Ἑλληνες δὲ ἀντιτιμωρούμενοι τοὺς βαρβάρους ἤρπασαν τὴν Μήδειαν καὶ τὴν Ἡσιόνην, κσὶ πάλιν βάρβαροι Ἑλένην Ἑλλήνων. A. B. M. Fl. 10.
- 3.1413 1201. τίνα δὲ καὶ σπεύδων χάριν: τίνα δὲ καὶ χάριν ποιῶν τοῖς Ἑλλησιν ἐφόνευσας τὸν ἐμὸν παῖδα; ἄρα ὡς κηδεύσων τινὰ ἢ ὡς συγγενῆς τῶν Ἑλλήνων τοῦτο ἐποίησας; A. λοιπὸν, τοίνυν. M. Fl. 21. καὶ διὰ ποίαν χάριν σπουδάζων ἦσθα καὶ ὑπῆρχες πρόθυμος φονεῦσαι τὸν υἱόν μου; Fl. 59. λείπει τό χαρίσασθαι αὐτοῦς. Fl. 10.
- 3.1414

1202. πρόθυμος ἦσθα: εἰς τὸ φονεύειν. B. πρὸς τὸ βοηθῆσαι τούτοις. Gr. τὸν Πολύδωρον κτανεῖν. Gu. πρὸς τὸ βοηθῆσαι τούτοις τὸ ἀποκτεῖναι τὸν ἐμὸν υἱόν. Fl. 21. κηδεύσων: ἐπιγαμβρεύσων, 16. τοὺς Ἑλληνας] τοὺς om. A.M. ib. Ἑλένην Ἑλλήνων] ἐλλήνων τὴν 17. ἰὼ A. ἰνὼ ceteri. ἐλένην Fl. 10. ib. τοῦ π. θ.] θ. τοῦ π. M. Fl. 10. 20. Ἑλλήνων] ἐξ ἐλλήνων A. 18. Ἡρόδοτος] 1, 1. 23. λοιπόν vel εἰπόν Matth. λεῖ M. ib. ἀντιτιμωρούμενοι] τιμωρούμενοι B. λειπόν Fl. 21. Fl. 10. 24. διὰ ποῖαν Matth. διευποῖαν 19. ἥρπασαν om. M. Fl. Fl. 59. συγγενῇ ποιήσων. Gu. μέλλων συνάπτεσθαι αὐτοῖς εἰς γένος. M.
- 3.1415 1204. βλαστήματα: τὰ χωράφια. Gu.
- 3.1416 1205. αὖθις: ἐκ δευτέρου. Fl. 59. τίνα δοκεῖς: καὶ ποῖον ἄνθρωπον νομίζεις καὶ καταπέσειν διὰ ταῦτα, ἅπερ λέγεις. Fl. 59. τάδε: εἰς. Gu.
- 3.1417 1206. ὁ χρυσός: ἦγουν ὀρεγόμενος σὺ ἐπαυρᾷ τὸν χρυσὸν ἐφόνευσας τὸν ἐμὸν παῖδα Fl. 59. εἰ βούλοιο: οἱ Ἀττικοὶ βούλοιο γράφουσι παθητικῶς, οὐ μὴν δὲ βούλοιο ἐνεργητικῶς. καὶ ἐν τοῖς πεζογράφοις ἡ λέξις χρησιμωτάτη. Fl. 59.
- 3.1418 1207. κέρδη τὰ σά: καὶ ἡ σὴ τοῦ κέρδους ἐπιθυμία. Gr. αἱ σαὶ πλεονεξίαι. Gu.
- 3.1419 1208.—1221. ἐπεὶ: στοχαστικὸν τοῦτο. εἰ δὲ μὴ, δίδαξον τοῦτο, πῶς, ὅτε τὸ Ἴλιον εὐδαιμόνει, καὶ περιεῖχε τὸ τεῖχος τὴν πόλιν, ἐβίου τε ὁ Πρίαμος, καὶ τὸ τοῦ Ἑκτορος ἥκμαζε δόρυ, διὰ τί, εἴπερ ἤθελες χάριν ποιῆσαι τῷ Ἀγαμέμνονι, ἔχων καὶ ἀνατρέφων ἐν τοῖς σοῖς οἴκοις τὸν παῖδα, οὐκ ἔκτεινας τότε. ἢ ζῶντα αὐτὸν οὐκ ἔφερες τοῖς Ἑλλησιν, ἀλλ' ὅτε οὐκέτι ὑπῆρχομεν ἐν εὐτυχίᾳ ἐν τῷ ζῆν, ἢ δὲ Τροία ἐσημαίνετο ὑπὸ τοῦ καπνοῦ, καὶ ἦν φανερά καιομένη ὑπὸ τῶν πολεμίων, ἐφόνευσας τὸν παῖδα τὸν φίλον, ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐλθόντα τὴν σὴν. πρὸς δὲ τούτοις ἄκουσον, ἵνα φαῦλος φανῇς. ἔπρεπεν, εἴπερ ὑπῆρχες φίλος τοῖς Ἑλλησι, τὸν χρυσὸν, ὃν λέγεις ἔχειν ἐν τοῖς δόμοις οὐ σὸν, ἀλλὰ τούτου, φέροντα δοῦναι τοῖς πενομένοις Ἀχαιοῖς, καὶ χρόνον πολὺν ἀπὸ τῆς πατρικῆς γῆς ἀποξενιτευθεῖσιν. I.
- 3.1420 ἐπεὶ: εἰ δὲ μή. Gr. εἰ οὐ τοῦτό ἐστιν. Gu.
- 3.1421 1209. πέριξ: κύκλῳ. Gu. συνεῖχεν ὁ πύργος τὴν πόλιν. B. M. περιεῖχε δὲ ἔτι ὁ πύργος ἀντὶ τοῦ τὸ τεῖχος. Gr. περιετείχιζε, περιεφύλασσε. Gu. εἶχ' ἔτι πτόλιν: ἐκράτει ἀκμὴν τὴν πόλιν. Gu.
- 3.1422 1210. ἦνθι: ἥκμαζεν. Gr. ἐνίκα. τοῦτ' ἔστιν ὃ παρὰ μὲν τοῖς γραμματικοῖς μεταφορὰ, παρὰ δὲ τοῖς ῥήτορσι τροπή. Gu.
- 3.1423 1211.—1213. τί δ' οὐ τότε': τί δὲ καὶ διὰ τί οὐκ ἔκτεινας καὶ ἐφόνευσας τότε τρέφων τὸν παῖδα, καὶ ἔχων καὶ κρατῶν ἐν τοῖς 5. διὰ] διὰ κατὰ καὶ διὰ Fl. 13. In B. gl. στοχαστικὸν κεφά- δόμοις, εἴπερ καὶ ἐάνπερ ἐβουλήθης καὶ ἔθελες θέσθαι καὶ ποιῆσαι χάριν τῷδε καὶ τούτῳ τῷ Ἀγαμέμνονι, ἢ διὰ τί οὐκ ἦλθες ἄγων καὶ φέρων τὸν Πολύδωρον ζῶντα ἐν τοῖς Ἀργείοις. Fl. 59.
- 3.1424 1214. ἡνίχ' ἡμεῖς: οὐκέτι ἐζῶμεν. Gr. ὑπῆρχομεν. Gu. ἐν φάει: τῷ ζῆ. B. ἐν εὐτυχίᾳ, ἐν φωτί. Gu. ζωῇ. Fl. 33.
- 3.1425 1215. ἐσήμνη: ἐσημήνατο. B. ἀντὶ τοῦ ἐσημαίνετο. Gr. ἐδείχθη, ἐσημάνθη· φανερά γὰρ ἡ Τροία καὶ ἐπίσημος ἐγίνετο καιομένη. Gu. ἢ ὥσπερ φαμὲν τὸ μετέβαλε καὶ ἀπήλλαξιν ἀντὶ τοῦ μετεβλήθη καὶ ἀπηλλάχθη, οὕτω καὶ τὸ ἐσήμνηεν ἀντὶ τοῦ ἐσημάνθη. λαμβάνοντες γὰρ ἔξωθεν τὸ ἑαυτοῦ τοῦτο συνάγομεν. ἢ οὕτω· εἰποῦσα γὰρ ἡ Ἑκάβη τὸ “ἡνίχ' ἡμεῖς οὐκέτ' ἦμεν ἐν φάει” ἐπήγαγεν ἐφεξῆς τὸ “καπνῷ δ' ἐσήμνην” ἄστρῳ πολεμίων ὑπο,” τουτέστι τὸ ἡμᾶς μηκέτι εἶναι ἐν φάει ἐσήμνηε καὶ ἔδειξε τὸ ἄστρῳ ἐν τῷ καπνῷ ὑπὸ τῶν πολεμίων ὧν γὰρ ὁ πόλις πυρὶ πωραδέδοται, τούτων καὶ ἡ εὐτυχία δῆλη ἐντεῦθεν ἐστιν εἰς οὐδὲν χωρήσασα. Gu. φανερά ἦν ἡ Τροία καιομένη ὑπὸ τῶν πολεμίων. M.
- 3.1426 1216. κατέκτας: ἔκτεινας. Gr. ἐφόνευσας. Gu. μολόντ': ἀναστρεφόμενον. Gu. ἄγοντα. Fl. 33.

- 3.1427 1217. ὡς φανῇ κακός: ἵνα καὶ ἀποδειχθῇς ἄπιστος. Fl. 59.
- 3.1428 1218. εἴπερ—φίλος: ἦγουν εἴπερ ἐφίλεις τοὺς Ἀχαιοὺς. Gu. τὸ φίλος λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ φιλοῦντος, ὡς ἐνταῦθα, καὶ ἐπὶ τοῦ φιλουμένου. Fl. 6. 9. 17. 21. 5. 59. 76.
- 3.1429 1219. ὃν φῆς οὐ σόν: οὐκ εἶπεν ὁ Πολυμήστωρ περὶ τοῦ χρυσοῦ· ἐπελάθετο οὖν ὁ ποιητὴς ἑαυτοῦ, καὶ ἔστιν ἀκατασκεύαστα ταῦτα. A.B.I. ἰστέον ὅτι ἐνταῦθα ἡ Ἑκάβη διαβάλλει τὸν Πολυμήστορα· οὐ γὰρ ἐμνημόνευσεν οὗτος τούτου, ὅτε περὶ τοῦ πῶς ἀπέκτεινε Πολύδωρον ἀπελογεῖτο. εὗρης δὲ καὶ ἕτερα τοιαῦτα παρὰ τε Σοφοκλεῖ καὶ τοῖς ἄλλοις. μὴ λάβης δὲ εἰς τὸ τοῦδε χάριν ἔξωθεν, ἀλλ’ ὥσπερ φαμέν τὸ τοὺς εὐεργέτας ἀμείβεσθαι ἀρίστου ἀνδρὸς ἔχομεν, οὕτω κἀνταῦθα νοεῖν δεῖ. εἰ δὲ μὴ τὸ τοῦδε διὰ τὸν Ἀγαμέμνονα νοήσεις, ὡς ἅπαντες λέγουσιν, ἀλλὰ διὰ τὸν Πολύδωρον, οὐκ ἂν δόξη ἡ Ἑκάβη διαβάλλουσα· ἐρομένης γὰρ τοῦτον πρόσθεν αὐτῆς “ χρυ- 6. ἀντὶ τοῦ—καιομένη] Paullo ali- 24. ἀκατασκεύαστα] ἀκατάσκευα ter in B. ἀντὶ τοῦ ἐσημαδόνετο. φα- τὰ I. In A. ἀκατασκεύαστα εἰσί. νερὰ ἦν ἡ τροία καιομένη καὶ ἐπίση- Conf. p. 504, 18. μος ἐχίνετο :— σὸς δὲ σῶς, ὃν ἦλθεν ἐκ Τροίας ἔχων,” ἀπεκρίνατο οὗτος, σῶς, καὶ πάλιν, ὀναίμην τοῦ παρόντος, ὧ γύναι. πρὸς οὖν τούτους τοὺς λόγους φησὶ νῦν αὐτὸ τοῦτο. Gu. ἀλλὰ τοῦδ’ ἔχειν: οὐκ εἶπεν. M.
- 3.1430 1220. πενομένοις: ἐν πενία οὖσιν. Gr. ἀπεξενωμένοις: ἡλλοτριωμένοις. Gu. καὶ ἐν ξένοις τόποις διάγουσι. Fl. 59. Τζέτζης νῦν ἀντὶ τοῦ ἐνδεέσι, πένης τε ὁ χειρῶναξ. A. rec.
- 3.1431 1222.—1225. σὺ δ’ οὐδὲ νῦν: σὺ δ’ οὐδὲ ἀρτίως πρόθυμος εἶ ἐκβαλεῖν τὸν χρυσὸν ἀπὸ τῆς σῆς χειρὸς, ἀλλ’ ἔτι κρατεῖς ἐν δόμοις. ἀλλ’ ὄντως ἀνατρέφων τὸν ἐμὸν παῖδα, ὡς ἔδει σε ἀνατρέφειν, εἴχες ἂν δόξαν καλήν· ἐν γὰρ ταῖς δυστυχίαις οἱ ἀγαθοὶ φίλοι σαφέστατοι ὑπάρχουσι, τὰ καλὰ δὲ πράγματα ἐξ ἑαυτῶν ἔχει τοὺς φίλους. εἰ δὲ ἔνδειαν εἴχες χρημάτων, ὁ δὲ Πολύδωρος ἔζη, πλοῦτος ἂν σοι μέγας ὑπῆρχεν ὁ ἐμὸς παῖς. I.
- 3.1432 οὐδὲ νῦν πω: οὐδέπω καὶ νῦν. Gr. ἀκμήν. Gu. Fl. 59. καὶ ἀρτίως. Fl. 59. ἀπαλλάξαι: ἐκδιῶξαι. B. ἐκβαλεῖν. Gr. ἀπαγαγεῖν, ἐξελέσθαι τῆς χειρὸς. Gu. ἐκβαλεῖν, ἐλευθερῶσαι τοῦτον τὸν χρυσόν. Fl. 33. 59.
- 3.1433 1223. τολμᾶς: ὑπομένεις. B. Gr. ἀνέχη. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. θέλεις. Gu. ἐπέμεινας. Fl. 33. ἔχων: περιφέρων. Fl. 33. καρτερεῖς: ἰσχυρίζη. Gr. φυλάσσεις. ἀπὸ τοῦ κράτος, τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ κρατῶ τὸ ἐξουσιάζω. Gu. καρτερεῖς δὲ ἰσχυρίζη ἔχων αὐτὸν ἀκμήν ἐν τοῖς δόμοις. Fl. 59.
- 3.1434 1224.—1227. καὶ μὴν: καὶ μὴν τρέφων μὲν τὸν Πολύδωρον, ὡς καὶ καθὰ ἐχρῆν καὶ ἔπρεπε τρέφειν σε τὸ ἐμὸν παῖδα, σώσας τε, εἴχες ἂν καλὸν κλέος, ἦγουν ὑπῆρχες ἂν καλὸς φίλος· ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ οἱ ἀγαθοὶ φίλοι εἰσὶ σαφέστατοι, ἦγουν ὅτε περικυκλώσωσί τινα τὰ κακὰ, τότε δεῖται τῆς παρὰ τῶν φίλων βοήθειας, ὅτε δὲ εὐτυχῇ, πάντες φίλοι εἰσὶ τοῦ εὐτυχοῦντος. Fl. 59.
- 3.1435 παῖδ’: τὸ παῖδα πρὸς τὸ ἐμὸν σύναπτε. Gu.
- 3.1436 1225. σώσας: καὶ σώσας τὸν ἐμὸν παῖδα ὡς ἐχρῆν καὶ τρέφων εἴχες ἂν δόξαν ἀγαθήν. A.B. φυλάξας. σώζω τὸ φυλάσσω καὶ τὸ ρύομαι. Gu. καλόν: μέγα. Fl. 33.
- 3.1437 1226. ἐν τοῖς κακοῖς: ἐν ταῖς δυστυχίαις. Gu. σαφέστατοι: ἀληθεῖς. B. ἀληθεῖς, τουτέστιν ἐν πειρασμοῖς καὶ ταῖς θλίψεσι φαίνονται οἱ ἀληθεῖς φίλοι· ἡ γὰρ εὐτυχία πάντας φίλους ποιεῖ. A.
- 3.1438 1227. τὰ χρηστά: αἱ εὐτυχίαι. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. αὐθ’ ἕκαστα: ἔχει φίλους: τὰ χρηστὰ αὐτὰ ἐξ αὐτῶν ἔχει τοὺς φίλους· εἰ δὲ καὶ ἀνατραφέντος τοῦ παιδὸς σὺ μὲν ἐστέρησο χρημάτων, ὁ δὲ παῖς ἐπλούτει, πάντως ἂν ἐκοινώνεις αὐτῷ τοῦ πλούτου τὰ τροφεῖά σοι ἀποτιννύντι. A. καθ’ αὐτὰ καὶ οἶκοθεν καὶ αὐθορμητικῶς. Gu. τὰ γὰρ καλὰ πράγματα αὐτὰ ἐξ αὐτῶν ἔχει τοὺς φίλους. B. Gu.
- 3.1439 1228. εὐτύχει: ὁ ἐμὸς παῖς. B. καλῶς εἶχεν, ἦγουν ἔζη. Fl. 59. ἔζη, εὐπορίαν εἶχε χρημάτων. Gu.

- 3.1440 1230.—1237. νῦν δ' οὐτ' ἐκεῖνον: ἄρσις καὶ θέσις. νῦν δὲ οὔτε τὸν Πολύδωρον ἔχεις σὸν φίλον, καὶ ἡ ὠφέλεια τοῦ χρυσοῦ ἔφθαρται, οἳ τε σοὶ παῖδες διεφθάρησαν, καὶ σὺ πράττεις ὥδε δυστυχῶς. σοὶ δ' ἐγὼ ἡ Ἑκάβη λέγω, ὧ Ἀγαμέμνων, εἰ τῷδε βοηθήσεις, φανῇ ἄδικος οὔτε εὐσεβῇ γὰρ ξένον καὶ φίλον, οὔτε πιστὸν, οὐχ ὅσιον καὶ δίκαιον δράσεις εὖ, ἡγουν εὐεργετήσεις οἷσιν ἐπρεπεν ἡ σὴ εὐποιία δηλονότι. αὐτὸν δέ σε φήσομεν χαίρέκακον εἶναι. τοὺς δεσπότας δὲ οὐ λοιδορῶ. ἐπιδιόρθωσις τοῦτο. I.
- 3.1441 1231. ὄνησις: οὐκ εἶπεν ὁ Πολυμήστωρ περὶ τοῦ χρυσοῦ· ἐπελάθετο οὖν ὁ ποιητὴς ἑαυτοῦ καὶ ἔστιν ἀκατασκευάστα ταῦτα. M. ὠφέλεια. Gr. σοῦ τυφλωθέντος καὶ μὴ δυναμένου χρῆσθαι τῷ πλούτῳ. Gu. ἐστερήθη δὲ καὶ τῆς ὠφελείας ἐπεὶ τί ὠφέλειαν ἔμελλεν εὑρεῖν ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ τυφλὸς ὢν; Fl. 59.
- 3.1442 1232. πράσσεις ὥδε: ἀντὶ τοῦ δυστυχεῖς. B. οὕτως ἔχεις, κακῶς δηλονότι, ἡγουν δυστυχεῖς. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.
- 3.1443 1233. εἰ τῷδ' ἀρκέσεις: βοηθήσεις, κακὸς φανῇ παρ' ἐμοῦ. I. τούτῳ τῷ Πολυμήστορι ἐπαρκέσεις, βοηθήσεις. Fl. 6. 9. 10. 17. 21. 50. 59. 76. Gu.
- 3.1444 1234. οὐτ' εὐσεβῇ γάρ: τὸ ἐξῆς· οὔτε γὰρ εὐσεβῇ, οὔτε ὅσιον, 14. οὔτε εὐσεβῇ γάρ—δηλονότι] Pro εὐσεβῇ ἢ δίκαιον αὐτὸν εὖ δράσεις οἷς his King. εὖ γὰρ δράσεις εἰς ἄνδρα ξένον σε χρή εὖ δρᾶν, ἡγουν τοῖς εὐσεβέσι καὶ οὔτε εὐσεβῇ, οὔτε πιστὸν, οὔτε ὅσιον, δικαίοις καὶ πιστοῖς. οὐτ' εὐσεβῇ γάρ. τὸ οὔτε δίκαιον φανέντα ἡμῖν, οἷς ἐχρῆν πιστὸν ἐξῆς, οὔτε γὰρ εἰς εὐσεβῇ οὔτε εἰς πιστὸν φανῆναι. ἐν οἷς πράγμασιν ἐχρῆν οὔτε εἰς ἔσιον οὐδ' 18. 19. Conf. p. 502, 23. εἰς δίκαιον ξένον εὖ δρᾶς:— 25. βοηθήσεις—] Haec et sequentia ib. κακὸς Matth. pro κακῶς. sic conformata in A. εἰ τῷ δ' 28. τὸ ἐξῆς—λοιδορῶ] τὸ ἐξῆς. οὔτε ἀρκέσεις ἀγαμέμνων. εἰ τῷδε βοηθήσεις, γὰρ—εὖ δρᾶς. τὸ δὲ οἷς ἐχρῆν διὰ μέσου κακὸς φανῇ. οὔτε γὰρ ξένον πιστὸν ἢ ἢ ἔδρα εἰς ξένον ὁ πολυμήστωρ:— B. οὔτε δίκαιον εἰς ξένον εὖ δρᾶς. (τὸ δὲ οἷς ἐχρῆν διὰ μέσου.) αὐτὸν δὲ εὐφραίνεισθαι τοῖς κακοῖς σε λέξομεν, τοιοῦτον κακὸν ὑπάρχοντα. ἐὰν δὲ καὶ εἴπω τι δάκνον ὑμᾶς, ἀλλ' οὖν οὐ λοιδορῶ. I. οὔτε γὰρ εἰς εὐσεβῇ ἄνδρα, οὔτε εἰς πιστὸν, ἐν οἷς πράγμασιν ἐχρῆν, οὔτε εἰς ὅσιον, οὐδ' εἰς δίκαιον ξένον δράσεις καλῶς. Gu. εὐσεβῇ: πρὸς τοὺς θεοὺς. Gu. πιστόν: ἀσφαλῇ, ἡγουν οἷς προσῆκεν ἂν ἡ σὴ εὐποιία. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 50. 59. 76. ἐκεῖνοις, ἡγουν τοῖς φίλοις. Gu. οἷς ἐχρῆν: οἷς εὐλογόν ἐστι. B. πρέπει πράττειν τοῖς εὐσεβέσιν ἀνδράσιν. Gu. σε δρᾶσαι καλῶς. Fl. 33.
- 3.1445 1236. αὐτὸν δὲ χαρεῖν: τινὲς δὲ ἰάσαντες τὸ ῥητὸν οὕτως ἤκουσαν, σὲ δὲ, Ἀγαμέμνων, εἴπωμεν καταλιπεῖν αὐτὸν τὸν Πολυμήστορα χαίρειν τοῖς κακοῖς τοιοῦτον ὄντα, ἐξ ἧθους νοοῦντες τὸ καταλιπεῖν. A. αὐτὸν δὲ σε φήσομεν προσκεῖσθαι τοῖς κακοῖς. Gr. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἡγουν εἴπομεν εἶναι χαίρέκακον. Florr.
- 3.1446 1237. τοιοῦτον: ἡγουν βασιλέα. Gu. ἡγουν βοηθοῦντα τοὺς κακοὺς. Fl. 59. ἐπαρκοῦντα τούτῳ δηλονότι. Fl. 21. 56.
- 3.1447 1238. φεῦ φεῦ: θαυμαστικόν. τὰ ἀγαθὰ πράγματα λίαν ἐμπαρέχουσιν ἀεὶ τοῖς ἀνθρώποις ἀφορμὰς καὶ ὑποθέσεις χρηστῶν λόγων. I. θαυμαστικὸν τὸ φεῦ, οὐ θρηνητικόν· ἀκούσας γὰρ ὁ χορὸς τὴν Ἑκάβην ὡς ὑπεραπολογησαμένην τῷ Πολυμήστορι δικαίως καὶ εἰς ἀληθές, ἐκεῖνον δὲ ὡς κατάδικον χρωματιζόμενον, καὶ τάχα διὰ τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος χάριν φονεῦσαι τὸν Πολύδωρον, λέγει ὡς καὶ ὅτι τὰ χρηστὰ πράγματα ἡγουν τὰ ἀγαθὰ ἔργα ἐνδίδωσι καὶ παρέχουσιν ἀεὶ καὶ πάντοτε τοῖς βροτοῖς ἀφορμὰς χρηστῶν καὶ ἀγαθῶν λόγων. ἡ γὰρ Ἑκάβη δικαίως τὸν Πολυμήστορα φονεύσασα ἀπολογεῖται καὶ δικαίως καὶ ὀρθῶς, καὶ φαίνεται τὸ δίκαιον ταύτης· ὁ δὲ Πολυμήστωρ ἀδίκως τὸν υἱὸν φονεύσας αὐτῆς ἀπολογεῖται καὶ ἀδίκως καὶ προσχηματισμένως, καὶ φαίνεται κατάδικος. Fl. 59. σημείωσαι ὅτι ἐνταῦθα ἐκπληκτικόν ἐστι τὸ

φεῦ καὶ οὐκ ἐξ ἀνάγκης θρηνῶδες. κεῖται δὲ φανερώς ἐπὶ θαύματος. Gu. ὡς τὰ χρηστά: ὁ ἀγαθὸν πράξας ἢ δι' ἔργου, ἢ διὰ λόγου ἐνδίδωσιν αἰεὶ τοῖς ἀνθρώποις ἀφορμὰς τῶν πρὸς αὐτὸν ἐπαίνων. Gu.

- 3.1448 1239. ἀφορμὰς: εὐλόγους καὶ συντόμους ἔχει τὰς ἀπολογίας τὰ ἀληθῆ πράγματα. Ἄλλως. τουτέστι ὁ ἀγαθὸν τι πράξας ἢ κατορθώσας διὰ λόγων καὶ ἔργων δίδωσι τοῖς ἀνθρώποις ἀφορμὰς τῶν πρὸς αὐτῶν ἐπαίνων καλῶς. A.
- 3.1449 1240.—1251. ἀχθεινὰ μὲν μοι: ἀχθεινὸν καὶ βαρὺ μοί ἐστι τὸ κρίνειν καὶ δικάζειν τὰ ξένα κακὰ, ἀλλ' ὅμως ἀνάγκη ἐστὶ κρίνειν· καὶ γὰρ ἀτιμίαν ἐπάγει λαβόντα ἐμὲ εἰς χεῖρας ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ἀποδιῶξαι. ὅπως δὲ γνῶς, ἐμοὶ φαίνεται οὕτε δι' ἐμὴν χάριν, οὔτε χάριν τῶν Ἑλλήνων φονεῦσαι τὸν Πολύδωρον, ἀλλὰ δοκεῖς ὅτι ἔκτεινας, ἵνα τὸν χρυσὸν κατέχῃς ἐν τοῖς σοῖς δόμοις. λέγεις δὲ ἑαυτῷ συμφέροντα, ἐν δυστυχίαις ὑπάρχων. ἴσως δὲ παρ' ὑμῖν τοῖς βαρβοροῖς εὐκόλόν ἐστι τὸ κτείνειν ξένους ἡμῖν δὲ τοῖς Ἑλλησι τὸ ξενοκτονεῖν αἰσχρόν. πῶς οὖν ἐγὼ κρίνας σέ μὴ ἀδικεῖν, ἐκφύγω τὴν μέμψιν; οὐκ ἂν δυναίμην τοῦτο ποιῆσαι. ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ μὴ καλὰ ποιεῖν ἐτόλμησας, ὑπόμεινε καὶ τὰ μὴ φιλούμενα ὑπὸ σοῦ. I.
- 3.1450 1240.—1242. ἀχθεινὰ μὲν: ἐπιβαρὺς πρᾶγμα ὑπάρχει ἐμοὶ τὸ κρίνειν τὰ ἀλλότρια κακὰ· ὅμως δὲ ἀνάγκη ὑπάρχει ποιῆσαι τοῦτο· καὶ γὰρ λαβόντα ἐμὲ εἰς τὰς χεῖρας πρᾶγμα, ἡγουν τὴν κρίσιν αὐτὴν τῶν ἀμφοτέρων, τὸ ἀπώσασθαι καὶ ἀποδιῶξαι τόδε καὶ τοῦτο, ἡγουν τὸ μὴ κρίνειν αὐτούς, ἐπεὶ ἀνδεξάμην τοῦτο, αἰσχύνην καὶ ὄνειδος φέρει. Fl. 59.
- 3.1451 ἀχθεινὰ: ἀχθεινὸν, βαρὺ ὑπάρχει. Gr. φορτικὰ, φορτικόν. Gu. ἄχθος ποιοῦντα. Fl. 10. τὰ ἀχθεινὰ ἀντὶ τοῦ ἀχθεινόν, τὸ πληθυντικὸν ἀντὶ ἐνικοῦ, ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ τὸ φίλα ἀντὶ τοῦ φίλον, ὡς τὸ “αἰεὶ τοι τὰ κακὰ ἐστὶ φίλον φρεσὶ μαντεύεσθαι.” Fl. 59. κακὰ: ἀμαρτήματα. Gu.
- 3.1452 1241. αἰσχύνην: ἀτιμίαν. Gu. ἐντροπήν. Fl. 59. φέρει: ἐπάγει τὸ πρᾶγμα. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.
- 3.1453 1242. πρᾶγμ': ὑπόθεσιν τήνδε. Gr. ἀπώσασθαι: ἀπορριψαί: ἀποπέμψαι. Gu.
- 3.1454 1243. ἐμοί: ἀπ' ἐμοῦ. Fl. 59. εἰδῆς: γνῶς τὴν ἐξ ἐμοῦ ἀπόφασιν. Gu. γνωρίσης. Fl. 33. 59.
- 3.1455 1244. οὗτ' οὖν: τὸ οὖν παρέλκον. Fl. 59. ἀργόν. Gu.
- 3.1456 1246. πρόσφορα: συμφέροντα. B. Gr. ἀρμόδια. Gu.
- 3.1457 1247. τάχ' οὖν: παρὰ ὑμῖν οὖν τοῖς βαρβάροις εὐκόλόν ἐστι φονεῦειν τοὺς φίλους ὑμῶν προσδραμόντας ἐπὶ σωτηρίᾳ, ἡμῖν τοῖς Ἑλλησιν αἰσχρόν καὶ μυσαρὸν πρᾶγμα ὑπάρχει τόδε καὶ τοῦτο.
- 3.1458 1249. πῶς οὖν: ἐπεὶ ταῦθ' οὕτως ἔχει. Gu.
- 3.1459 1250. οὐκ ἂν δυναίμην: κρίνειν μὴ ἀδικεῖν σέ. Gu. τὰ μὴ καλὰ: ἥτοι τὰ κακὰ. B. τουτέστι τὰ κακὰ, ἡγουν τὰ ἄδικα καὶ βλαπτικά. Gr. Fl. 59.
- 3.1460 1251. ἐτόλμας: ὑπέμεινες, ἠνείχου. Gr. ἐπεχείρεις. Gu. τὰ μὴ φίλα: φίλος λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ φιλοῦντος καὶ ἐπὶ τοῦ φιλουμένου. I. ἐπὶ πάθους ἐνταῦθα, ἡγουν ὑπόμεινον καὶ τὰ μὴ φιλούμενα ὑπὸ σοῦ. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἡγουν τὰ μὴ προσφιλέστατά σοι· οὐ γὰρ φίλον ἦν ἐκείνῳ ἢ τύφλωσις αὐτοῦ καὶ ὁ τῶν παίδων φόνος. Fl. 59.
- 3.1461 1252. οἷμοι: οἷμοι, ὑπὸ γυναικὸς, ὡς ἔοικεν, νικώμενος, παρέξω τοῖς ἐλάττοσιν, ἥτοι τοῖς κακοῖς, τιμωρίαν. I. ἡσώμενος: τὸ ἡσώμενος δούλης γυναικὸς ἢ τῆς Ἑκάβης νοητέον, ἢ τῆς Κασάνδρας. καὶ περὶ μὲν τοῦ πρώτου οὐδὲν δεῖ μηκύνειν ὡς προφανοῦς· εἰ δὲ πρὸς τὴν Κασάνδραν ἐκφέρομεν, οὕτω συντακτέον· οἷμοι, ὡς ἔοικεν, ἡσώμενος δούλης γυναικὸς, δώσω δίκην. ἐκείνη γὰρ ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ συμμαχεῖσθαι μὲν τῇ Ἑκάβῃ τὸν Ἀγαμέμνονα, ἐμοῦ δὲ καταψηφίσασθαι. ἀγνοήσαντες δὲ τινες τὸ λεπτόν τῆς ἐννοίας ἐσολοίκισαν φάσκοντες πρὸς

τὸν Ἀγαμέμνονα τὸ ἡσώμενος, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν Πολυμήστορα λέγεσθαι, ἐκφέροντες οὕτω, ἡσώμενος, ὧ Ἀγάμεμνον, δούλης γυναικὸς σὺ τῆς Κασάνδρας, ὑφέξω ἐγὼ δίκην. κρεῖττον δὲ πρὸς τὴν Ἑκάβην τὸ δούλης γυναικὸς λέγεσθαι. Gu. I. ὑπὸ γυναικός. B.

3.1462 ὡς ἔοιχ': ὁ Πολυμήστωρ λέγει, ὡς φαίνεται, νικώμενος ὑπάρχω ὑπὸ γυναικὸς δούλης· ὁ γὰρ Ἀγαμέμνων εἶχε τὴν τῆς Ἑκάβης θυγατέρα παλλακίδα, ὡς δοκεῖ ὁ Πολυμήστωρ, ὅτι διὰ τὴν Κασάνδραν ἐβοήθησεν ὁ Ἀγαμέμνων τὴν Ἑκάβην. Fl. 59.

3.1463 1253. ὑφέξω—δίκην: δώσω, ἀποδώσω. δίδωμί σοι δίκην, ἀντὶ 1. π. —βαρβάροις] Gl. δηλονότι τοῖς, 20. ἢ αἰτία] ἢ om. I. βαρβάροις in B. 23. φάσκοντες om. I. 10. φίλος—] Conf. p. 502, 21. ib. π. τ. Ἀ. post τὸ ἡσώμενος I. 16. τὸ om. I. 25. ὅπερ ἐσχάτης ἂν εἴη ἀμαθίας 17. δούλης] δούλου I. add. I. τοῦ τιμωροῦμαι ὑπὸ σοῦ, λαμβάνω δὲ δίκας ἀπὸ σοῦ ἀντὶ τοῦ τιμωροῦμαι σέ. Gu. τοῖς κακίοσι: ἀντὶ τοῦ τοῖς κακοῖς, ἡγουν τοῖς εὐτελέσι, τοῖς αἰχμαλώτοις. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 76. τοῖς χείροσιν ἐμοῦ. Gu.

3.1464 1254. οὐκουν δικαίως: δικαίως ὑφέξεις δίκην, ἐπειδὴ κακὰ ἔπραξας. I. εἴπερ: ὁ εἰ ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ. ἐπεὶ εἰργάσω κακά. B.

3.1465 1255. οἴμοι τῶν τέκνων ἔνεκα καὶ τῶν ὀφθαλμῶν, ὁ τάλας ἐγώ. I.

3.1466 1256. ἀλγεῖς: λυπῇ; τί δὲ οὐ δοκεῖς ἀλγεῖν ἐμὲ τοῦ παιδός μου ἔνεκεν, I. τί δαί με: τί δὲ οὐχὶ δοκεῖς ἀλγεῖν καὶ λυπεῖσθαι ἐμὲ ἔνεκα τοῦ παιδός τοῦ παρὰ σοῦ φονευθέντος; τὸ δὲ διφθογογραφούμενον δαῖ προτιθεμένου τοῦ τί πάντοτε διφθογογίζεται. Fl. 59.

3.1467 1257. χαίρεις: κατ' ἐρώτησιν. B. χαρὰν ἔχεις ἀτιμάζουσά με, κακότηροπε σύ; I.

3.1468 1258. οὐ γάρ με χαίρειν: οὐ γάρ πρέπει με χαίρειν τιμωροῦσαν καὶ κολάζουσιν σέ; I.

3.1469 1259. ἀλλ' οὐ τάχ': ἀλλ' οὐ χαίρησεις, ἡνίκα σε ἡ θάλασσα κρύψη. I. εἰπόντος τοῦ Πολυμήστορος πρὸς τὴν Ἑκάβην, χαίρεις ὑβρίζουσά με, ἀποκριθεῖσα εἶπεν ἡ Ἑκάβη, οὐ γὰρ ἐνδέχεται με χαίρειν με τιμωρουμένην σε; εἶτα ὁ Πολυμήστωρ ἀνταποκριθεὶς ἔφη, ἀλλ' οὐ τάχ', ἡνίκ' ἂν σε ποντία νοτὶς, ἡγουν ἀλλ' οὐ χαρήσῃ τάχα, ὅταν σὲ ἡ ποντία νοτὶς, καὶ ἔσθῃ τοῦ λόγου· οὐ γὰρ ἐπλήρου τὸν αὐτοῦ λόγον, καὶ διὰ μέσου φησὶν κάβη, τί γάρ με ποιήσει ἡ νοτὶς; ἄρα με ἀγάγῃ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν; καὶ φησι Πολυμήστωρ ὡς οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' οὐ χαρήσῃ, ὅταν σε κρύψῃ ἡ ποντία νοτὶς, δηλονότι ἡ θάλασσα, πεσοῦσαν ἐκ καρχησίων. μυθεύεται γὰρ ὡς εἰς κυνὸς εἶδος μεταβληθεῖσα Ἑκάβη καὶ ἀνελθοῦσα ἐν τῷ ἀνωτάτῳ τοῦ ἴστοῦ, ἥτοι τοῦ κέρατος, ἔρριψεν αὐτὴν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπεπνίγη. ταῦτα δὲ προμαντεύεται ὁ Πολυμήστωρ ὡς δὴ λυπήσων αὐτὴν, καὶ πάλιν φησὶν Ἑκάβη, παρὰ τίνος ρίφω, τυγχάνουσα τούτων τῶν βιαίων ἀλμάτων; καὶ φησιν ὁ Πολυμήστωρ, αὐτὴ ἐν τῷ ποδὶ σου ἐμβήσῃ, ἡγουν ἔλθῃς, εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ἴστοῦ. καὶ πάλιν φησὶν ἡ κάβη, ἀνέλθω, ἀλλὰ πτερὰ φύσασα ἐν τοῖς νώτοις ἢ ἐν ἄλλῳ τινὶ τρόπῳ. καὶ φησι Πολυμήστωρ, οὐχ οὕτως, ἡγουν οὐχὶ πτεροφυήσεις, ἀλλὰ κύων γενήσῃ πυρσώδῃ καὶ ἡγριωμένα βλέμματα ἔχουσα ὡς ὁ κύων. A.

3.1470 1260. μὼν ναῦς: ἄρα διὰ νηὸς παραπέμψῃ εἰς τοὺς ὅρους τῆς 8. λυπῇ—δὲ] λυπῆς—δαῖ I. Ἑλλάδος; Gr. I. ναυστολήσῃ: διὰ νηὸς ἀγάγῃ. B. πλεύσῃ. Fl. 33.

3.1471 1261. κρύψη: νοτὶς ποντία καλύψει, καὶ ποντίσει πεσοῦσαν ἐκ τῶν καταρτίων. λέγουσιν ὅτι οἱ Ἕλληνες καταρῶμενοι πάντοτε καὶ ὑβριζόμενοι ὑπὸ τῆς Ἑκάβης, θυμωθέντες ἔρριψαν αὐτὴν ἀναβιβάσαντες ἀπὸ τοῦ ἴστοῦ τῆς νεώς, καὶ λιθοβολήσαντες ἐκείνην ἐποίησαν κολωνόν, ὕστερον δὲ τοὺς λίθους ἀπὸ ταύτης ἐκβαλόντες εὗρον ἐκείνην σκύλλαν ἔχουσαν ὀφθαλμοὺς ὡς πυρός. Fl. 59. I. μὲν οὖν: μᾶλλον μὲν οὖν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 50. 59. 76. καρχησίων: τῶν ἀνωτάτῳ τοῦ ἴστοῦ ἥτοι τοῦ κέρατος τροχαλίων. B. τῶν καταρτίων. B. rec. ἰστών, ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων μερῶν τῆς νηὸς, τῶν καταρτίων. Gu. καρχήσια τὰ ἄκρα τοῦ ἴστοῦ τοῦ κέρατος

τῶν πλοίων, τῶν κεραταρίων τροχαλίων τοῦ ἱστοῦ. M. Fl. 21. καρχήσια τὰ καλλωπίσματα τῆς νηός. Fl. 59.

- 3.1472 1262. πρὸς τοῦ βιαίων: πρὸς τίνος ἀναγκαστικῶν ἐπιτυχάνουσιν πηδημάτων. I.
- 3.1473 πρὸς τοῦ βιαίων: τοῦτο οὕτω νοητέον. εἰπόντος γὰρ τοῦ Πολυμήστορος πεσεῖσθαι αὐτὴν ἐκ τῶν ἱστῶν, ἀποροῦσα αὕτη φησὶ, παρὰ τίνος τυγχάνουσιν ἀλμάτων καὶ πηδημάτων βιαίων καὶ ἀκουσίων κρύψει με; ἄλλα γὰρ βίαια τὰ ἀκούσια φαμέν, ἅπερ οὐχ ὁ ἀλλόμενος δρᾷ ἐκουσίως, ἀλλ' ὑπὸ τινος ἐτέρου ἀναγκαζόμενος πράττει. Gu. I.
- 3.1474 1263. αὐτὴ πρὸς ἱστόν: αὐτὴ ἀναβήσῃ ἐν τῷ ἀνωτάτῳ τοῦ ἱστοῦ. ἤγουν τῇ ἄκρᾳ τῶν τροχαλίων. I. κατ' ἐνίους ἢ Ἐκάβῃ ἐαυτὴν ἔρριψεν εἰς τὸ πέλαγος. B. M.
- 3.1475 1264. ὑποπτέροις νώτοισιν: διὰ νώτων ἐπτερωμένων, ἢ ποίῳ τρόπῳ, I. ἐπαιρόμενος. B.
- 3.1476 1265. κύων γενήσῃ: κύων γενήσῃ, πυρώδεις ὀφθαλμοὺς ἔχουσα, ἥτοι ἡγριωμένους. I. ὅτι κύων ἐγένετο, καὶ Λυκόφρων φησί. Gu. οὐκ ἄπιστον δὲ περὶ τῆς Ἐκάβης κύων γενομένης. λέγεται γὰρ ὅτι 1. εἰς τοῦς—Ἑλλάδος om. Gr. 17. νοητέον] νοεῖται I. 6. ἐποίησαν κολωνὸν et δὲ om. 19. τυγχάνουσιν] τυγχάνουσα I. ib. ἐκείνην om. I. 21. ἀλλόμενος Barnes. ἀλόμενος 8. ἔχουσιν—πυρός om. I. Gu. ἀλόμενος I. 10. τροχαλίων] τροχαλίων adv. 1263. 25. τὸ πέλαγος] τὴν θάλασσαν M. 12. καρχήσια] καρχησίων M. 29. Λυκόφρων] V. 1177. εἰς τὴν Ἐφεσον ἐγένετο λοιμικὸν νόσημα, ὥστε φθείρεσθαι τοὺς ἀνθρώπους. εὕρισκομένου δὲ ἐκεῖσε τοῦ Ἀπολλωνίου μάντεως ὄντος, ἀπῆλθον εἰς ἐκεῖνον λύσιν ζητοῦντες τοῦ λοιμοῦ. ὁ δὲ μετ' αὐτῶν ἀπελθὼν εἰς τὸ ἵπποδρόμιον εὔρεν ἄνδρα γέροντα ἐν τῇ ὁδῷ καθεζόμενον. ἐπιτάττοντος οὖν τοῦ Ἀπολλωνίου λιθάσαι τοῦτον ἐλίθασαν. πρὸ τούτου δὲ ἐδείκνυσιν ὀφθαλμοὺς πυροειδεῖς καὶ ὄψεις πολλὰς πυρίνους. ἐπὶ τὴν αὐρίον δὲ πάλιν προσάξει τοῦ μάντεως ἡγεῖραν τοὺς λίθους ἀπὸ τούτου καὶ εὐρέθη κύων. ἔπαυσε τὸ λοιμικὸν νόσημα. Fl. 59. πύρσ' : πυρωπά. B. δέργματα: ὀφθαλμοὺς, βλέμματα. Gr. ὄμματα. B. Gu. ὀφθαλμούς: ἐξ οὗ καὶ δράκων, ἐκ τοῦ δέρκω τὸ βλέπω. Fl. 10.
- 3.1477 1266. πῶς δ' οἶσθα: πῶς δὲ γινώσκεις τὴν ἐναλλαγὴν τῆς μορφῆς μου; I. μετὰστασιν: μεταλλαγὴν. Gr. μεταμόρφωσιν. M. Gu. ἀλλοίωσιν. Gu.
- 3.1478 1267. ὁ Θρηξὶ μάντις: ὁ ἐν τοῖς Θρηξὶ μάντις ἔλεξε Διόνυσος ταῦτα. I. ἢ ἐν τῇ Θράκῃ Διονύσου μαντεῖον ἦν, ἢ ἀνὴρ τις ἦν ἐν Θράκῃ μάντις Διόνυσος καλούμενος. Gu. I. Διόνυσος: οἱ μὲν περὶ τὸ Πάγγαιον εἶναι τὸ μαντεῖόν φασιν τοῦ Διονύσου, οἱ δὲ περὶ τὸν Αἴμον, οὗ εἰσὶ καὶ Ὀρφέως ἐν σάνισιν ἀναγραφὰι, περὶ ὧν φησιν ἐν Ἀλκῆστιδι “οὐδέ τι φάρμακον Θρήσσαις ἐν σάνισιν, τὰς Ὀρφεῖα κατέγραψε γῆρυς.” ὅτι δὲ καὶ Διόνυσος μάντις καὶ ἐν Βάκχαις φησὶ “μάντις δ' ὁ δαίμων ὅδε· τὸ γὰρ βακχεύσιμον καὶ τὸ μανιῶδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει.” A.B.M.I.
- 3.1479 1268. σοὶ δ' οὐκ ἔχρησεν: σοὶ δὲ οὐκ ἐμάντευσεν οὐδὲν τῶν κακῶν ὧν ἔχεις I.
- 3.1480 1269. οὐ γάρ ποτ' ἄν: οὐκ ἔχρησε δηλονότι· οὐποτε γάρ ἄν σὺ εἴλες ἐμὲ ὧδὲ σὺν δόλῳ. I.
- 3.1481 1270. θανοῦσα δ' ἢ ζῶσα: θανοῦσα δὲ ἐκπλήσω τὸν ἐνθάδε βίον, 3. ἀπῆλθον Matth. pro ἀπῆλθες φείας. οὐδέ τι φαρμάθρης σάνισι τὰς et mox εὔρεν pro εὔρον. ὀρφεῖας I., cujus scripturae origo 16. ἢ ἐν] ἢ om. Gu. patet ex B. in quo duae sunt lineae ib. τις ἦν—μάντις] ἦν et μάντις non integrae, κῆστιδι. οὐδέτι φάρμα om. I. . . | θρησ σάνισιν τὰ ὀρφεῖα, parvo 18. Πάγγαιον] παγγαῖον I. inter θρησ et σάνισιν spatio relicto. 20. Ἀλκῆστιδι] V. 982. οὗτος ὁ ποιητὴς 21. δὲ καὶ] καὶ om. I. addit A. ib. Βάκχαις] V. 279. ib. οὐδέ τι φάρμακον Θρήσσαις ἐν 22. καὶ τὸ] τὸ om. B.I. σάνισιν τὰς ὀρφεῖα A.M., nisi quod ὀρ- 23. πολλὴν ἔχει] ἔχει πολλὴν M. ἥτοι τὸν ἐν τῇ μορφῇ τοῦ κυνός, ἢ ζῶσα, I. τὸ ἐκπλήσω τὸν βίον πρὸς τὸ ζῶσα μόνον λέγε, πρὸς δὲ τὸ θανοῦσα τὸ μεταβληθήσομαι εἰς κύνα. Gu. I. ἐπειδήπερ εἶπεν ὁ Πολυμήτωρ γενήσεσθαι αὐτὴν κύνα, διαπορεῖ καὶ ἐρωτᾷ αὐτόν· τί λέγεις; θανοῦσα γενήσομαι κύων, ἢ ζῶσα

μεταβληθήσομαι εἰς τὴν κυνὸς μορφήν; ὁ καὶ λύει οὗτος λέγων, θανοῦσα. ἔφη καὶ Πυθαγόρας, καὶ μετ' ἐκεῖνον Πλάτων, ὡς αἱ τῶν ἀθλίως βεβιωκότων ψυχὰι ἀποθανόντων εἰς ἄλογα ζῶα εἰσέρχονται καὶ λίθους καὶ ξύλα καὶ φυτὰ, ἵνα ἐν τῇ πρὸς ταῦτα διατριβῇ δίκην ὑποσχοῦσαι πρέπουσαν ὧν ἡμαρτον εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐπανέλθοιεν τάξιν. ὅθεν καὶ Πυθαγόρας ποτὲ ἀκούσας ὄνον ὀγκώμενον ἔφη, ὡς φίλου μου ψυχὴ ἐστὶν αὕτη ἢ ἐν τῷ ὄνῳ, καὶ διὰ τοῦτο ἐπέγνων με. Gu. I. θανοῦσα ἢ ζῶσα. μετὰ θάνατον δὲ ἀμειφθήσομαι εἰς κύνα, ἢ ζῶσα ἐν τοιούτῳ εἶδει κυνείῳ τὸν ἐπικεκλωσμένον χρόνον τῆς ζωῆς ἐξανύσω καὶ ἐπιζήσομαι, ὅ ἐστι μετὰ θάνατον ἐξαλλαγήσομαι καὶ ἀμειφθήσομαι εἰς κύνειον εἶδος, ἢ ζῶσα, ὥστε τὸν ἐπίλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς μου κύων οὖσα ἐπιζῆσαι. A. Fl. 59. Ἄλλως. τοῦτο ὅσοι πρὸς τὸ κύων γενήσομαι συναρμόττουσιν οὕτως λέγουσι, θανοῦσα δὲ ἐνθάδε, ἥτοι ἐν τῷ τοιούτῳ κυνείῳ εἶδει, ἀπαλλάξω μου τὴν ζωὴν, ἢ ζῶσα πάλιν μεταστραφήσομαι εἰς εἶδος ἀνθρώπου, ἔξωθεν ὑπακούοντες τὸ μεταλλαχθήσομαι εἰς εἶδος ἀνθρώπειον, ἵν' τὸ λεγόμενον τοιοῦτον ὅτι κύων ἀποθανοῦμαι, ἢ πάλιν ἄνθρωπος γενήσομαι. ὅσοι δὲ πρὸς τὸ ἡνίκ' ἂν σε ἢ ποντία νοτὶς κρύψη πάλιν, οὕτως εἶπον, ὅτι ἐνθάδε τεθνήξομαι, ἥτοι πεσοῦσα εἰς θάλασσαν ἐκεῖ ἀποθανοῦμαι, ἢ ζῶσα πάλιν τὸν εἰμαρμένον μου βίον ἐκπληρώσω A. θανοῦσα ἐκπλήσω τὸν βίον εἰς τὸ θαλάττιον ὕδωρ καὶ μεταμειφθήσομαι εἰς τὸ κυνικὸν σχῆμα. Fl. 76. ὁ νοῦς, θανοῦσα δ' ἐνθάδε ἐκπλήσω τὸν βίον, ὅ ἐστι ζῶσα εἰς τέλος τοῦ εἰμαρμένου μοι βίου προκόψω; B. M. ἐνθάδε δὲ θανοῦσα ἐκπλήσω τὸν βίον, ἢ ζῶσα εἰς τέλος τοῦ εἰμαρμένου προκόψω, τουτέστι μετὰ θάνατον ἀμειφθήσομαι εἰς κύνα, ἢ ἐν τῷ κυνείῳ ἐθέλω πληρώσειν τὴν ζωὴν μου, ἢ ζῶσα πάλιν θέλω μεταμορφωθῆναι εἰς ἄνθρωπον. ἐνθάδε ἐν τῇ μορφῇ τοῦ κυνὸς ζῶσα ἐκπληρώσω ἢ 6. λέγων om. I. ib. ὁ om. Fl. ib. ἔφη καὶ] ἔφη γὰρ I. 26. ὁ νοῦς om. M. 13. κυνείῳ] κυνίῳ A. Fl. ib. θανοῦσα] θανοῦσα δ' B. 14. ἐπιζήσομαι] Pro ἐπιζητήσω- ib. τὸν om. M. καὶ Fl. θανοῦσα, τουτέστιν ἀπαλλαγήσομαι τοῦ κύων εἶναι, ἢ σὺν αὐτῷ ἀποθανοῦμαι δηλονότι σὺν τῇ μορφῇ τοῦ κυνός. Fl. 6.

3.1482 1271. θανοῦσα : τουτέστι μέχρι θανάτου κύων ἔση· ἐπονομασθήσεται δὲ τῷ τάφῳ τὸ σὸν ὄνομα, ἥγουν κύων. I. θανοῦσα: γενήσῃ κύων. Gu.

3.1483 1272. μορφῆς ἐπωδόν: ἐπώνυμον τῆς ἐμῆς μορφῆς κληθήσεται τὸ σῆμα ἧς ἔχω νῦν, ἢ τί ἕτερον εἴπῃς: καὶ φησι Πολυμήστωρ, οὐ τάφος Ἐκάβης κληθήσεται, ἀλλὰ κυνὸς σημεῖον τοῖς ναύταις ἐπίδηλον· ὅταν γὰρ ἀπέλθωσι εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον οἱ ναῦται ἔνθα ἐστὶν ὁ τῆς Ἐκάβης τάφος, τότε γινώσκουσιν ὡς εἰς ξηρὰν εἰσιν. A. ἐπωδὸν καὶ ἐπώνυμον τῆς ἐμῆς μορφῆς, ἢ τί ἄλλο ἔρεῖς, Ἄλλως. ἐπώνυμον τῆς κυνικῆς μορφῆς, ἢ ἄλλο τι τῆς ἀνθρωπίνης, ἣν ἔχω, λέξεις; I.

3.1484 1273. κυνὸς ταλαίνης σῆμα: εἰρήσεται καὶ λεχθήσεται δηλονότι σῆμα καὶ μνημεῖον τῆς ταλαίνης κυνὸς, τέκμαρ καὶ σημεῖον τοῖς ναύταις. Ἄλλως. κυνὸς ἀθλίας τοῖς ναύταις τεκμήριον. I. περὶ τοῦ κυνὸς σήματος καὶ Ἀσκληπιάδης φησὶν ὅτι κυνὸς καλοῦσι δυσμόρου σῆμα. B.I.

3.1485 1274. οὐδὲν μέλει μοι: οὐδαμῶς μοι φροντίς ἐστὶ, τιμωρηθέντος σοῦ παρ' ἐμοῦ. I.

3.1486 1275. καὶ σὴν γ' ἀνάγκη: ἀνάγκη δὲ ὑπάρχει καὶ τὴν σὴν παῖδα Κασάνδραν ἀποθανεῖν. I.

3.1487 1276. ἀπέπτυσ' : καταφρονῶ τῶν σῶν μαντευμάτων· σοὶ δ' εἴη ταῦτα γενέσθαι, ἅπερ ἐμοὶ μαντεύη. B.M.I. ἀπέρριψα, καταφρονῶ. στικτέον εἰς τὸ ἀπέπτυσα. Gu. στίζον εἰς τὸ ἀπέπτυσα, ἥγουν ἀπεφρόντισα· εἶτα αὐτῷ σοὶ δίδωμι τοῦτο ἔχειν. ἥγουν ἀπέπτυσα τῶν παίδων καὶ τοῦ πλούτου καὶ πάντων, ἔπειτα ταῦτα σοὶ δίδωμι ἔχειν, ἥγουν αἱ μαντεῖαι σου ἐν σοὶ, οὐδὲ φροντίζω τῶν μαντειῶν σου. ἢ τὸ ἀπέπτυσα καταφρονῶ τῆς μαντείας σου. Fl. 59. οὐ πείθομαι σοι. Fl. 10.

3.1488

1277. κτενεῖ νιν: κτενεῖ δὲ αὐτὴν ἢ σύννοικος τοῦδε τοῦ Ἀγαμέμνονος, 14. εἰρήσεται—σῆμα] In A. est καλοῦσι καὶ ἀσκληπιάδης φησὶν ὡς κυνὸς τύμβῳ δ' ὄνομα σὸν κεκλήσεται: ὁ τὰ. καλοῦσι δυσμόρου. φος σου, φησὶ, τὸ σὸν ὄνομα εἰς κλήσιν 23. καταφρονῶ τῶν σῶν μαντευμάλαβη. πάντες γὰρ κυνὸς τάφον αὐτὸν τῶν om. M. ἢ πικρά Κλυταιμνήστρα. I. πικρὰν οἰκουρὸν τὴν Κλυταιμνήστραν φησὶν ὡς μοιχευομένην τῷ Αἰγίσθῳ, ὃν ἔλειπεν Ἀγαμέμνων, ὅτε ἀπῆε εἰς Τροίαν, κηδεμόνα τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἀποκτείνασαν τὸν ἴδιον ἄνδρα Ἀγαμέμνονα ὕστερον, ὡς καὶ Πολυμήστῳ μετ' ὀλίγον αὐτῷ Ἀγαμέμνονι λέγει ὑπὸ πελέκεως αὐτὸν ἀναιρεθήσεσθαι. φοβουμένη γὰρ αὐτὸν ἢ Κλυταιμνήστρα μὴ τὴν πρὸς Αἰγίσθον αὐτῆς μοιχείαν καταμαθῶν αὐτὴν μετ' Αἰγίσθου τιμωρήσεται τοιόνδε βουλευεῖ: ἱμάτιον κατασκευάζει μὴ ἔχον διεξόδους μήτε κεφαλῆς μήτε χειρῶν, ἐν ᾧ περιβαλοῦσα αὐτὸν λελουμένον ἀπέκτεινεν, ὡς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ δευτέρου δράματος ἰστόρηται. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ Πολυμήστῳ λέγει πρὸς αὐτὸν “κίειν, ὡς ἐν Ἀργεὶ φόνια λουτρά σ' ἀναμένει.” Gu. I. οἰκουρός: φύλαξ οἴκου, ἡγουν κατοικοῦσα ἐν τῷ οἴκῳ. Gu. πικρά: βαρεῖα, ἀλγεινὴ. Gr.

3.1489 1278. μήπω μανείη: μὴ ἔλθοι εἰς τοσοῦτον μανίας ἢ Τυνδάρειω παῖς. M. μήπω μὴν μανείη τοσόνδε ἢ θυγάτηρ τοῦ Τυνδάρειω. I. μήπω: μηδαμῶς. Fl. 59. πω: ἀργόν. μανείη: εἴθε. Gu. τοσόνδε: ὡς ἀποκτεῖναι τὴν ἐμὴν θυγατέρα. Gu.

3.1490 1279. καὐτόν σε τοῦτον: πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα ὁ λόγος ἀντὶ τοῦ, σὲ ᾧ Ἀγάμεμνον. M. καὶ τοῦτον δὲ τὸν Ἀγαμέμνονα κτενεῖ, ἐξάρασα πέλεκυν ἄνω. I. οἱ νεώτεροι μὴ νοήσαντες τὸ παρ' Ὀμήρῳ “δειπνίσσας ὡς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ” ἀνθ' ὧν ἔδει μετὰ τοὺς πόνους ἀπολαύσεως τυχεῖν, τοῦτον ὡς βοῦν ἀπέκτεινεν ἢ Κλυταιμνήστρα, 2. ἔλειπεν Ἀγαμέμνων] ἔλειπεν ὁ αὐτῷ κατέχεεν ἢ κλυταιμνήστρα. ἄλλως. ἀγαμέμνων I. καὐτόν δὲ τοῦτον τοῦ μὴ νοήσαντες οἱ νεώτεροι 5. αὐτὸν om. I. τὸ ὁμηρικὸν ὡς τίς τε κατέκτανε βοῦν 6. αὐτὸν ἢ K.] αὐτὴ ἢ K. αὐτὸν I. ἐπὶ φάτνῃ. ὅτι ἀνθ' ὧν ἔδει μετὰ τοὺς 8. κατασκευάζει] κατεσκεύασε I. πόνους ἀπολαύσεως τυχεῖν τοῦτον ὡς βοῦν ib. μὴ sub linea habet Gu. ἀπέκτεινεν ἢ κλυταιμνήστρα προσέθηκεν ib. διεξόδους] ἐξόδους Gu. ὅτι καὶ τὸν βοῦν ἐξάρας' ἄνω:— 10. ὡς ἐν—ιστόρηται om. I. δεύτερον ib. παρ' Ὀμήρῳ Cobetus. παρ' δρᾶμα Orestes dicitur more ὁμήρου M. ὁμηρικὸν B.I. Est Od. Byzantino. Conf. schol. ad Or. 25. 4, 535: “Idem scholion est in 20. οἱ νεώτεροι] Ab versu 1279. Fl. 10. sed omissis δειπνήσας—τοὺς incipit C. (i. e. codex Monacensis πόνους. habet etiam προσέθεσαν καὶ τὸ 560.) perditis foliis prioribus omnibus, πέλεκυν ἐξάρας' ἄνω.” MATTH. de quo diximus in Praefatione. 21. δειπνίσσας] δειπνίσας B. δειπνήσας Scholion huic versui hoc est adscriptum, M.I. ex scholiis v. 1281. et ib. κατέκτανε] κατέκτεινε B. 1279. composimum, ἐνδυσάμενοι (sic) ib. ἀνθ' ὅτι ἀνθ' B.I. γὰρ τὸ ἱμάτιον τὸ μὴ ἔχον πέρας ζέμα 22. τοῦτον ante τυχεῖν M. ταιμνήστρα, προσέθηκαν ὅτι καὶ πελέκει ἀνῆρέθη. διὸ σημειωτέον ἐνταῦθα τὸ “καὐτόν γε τοῦτον πέλεκυν ἐξάρας' ἄνω.” A.B.M.I.

3.1491 1280. οὔτος σύ: οὔτος σὺ, μαινόμενος ὑπάρχεις καὶ ἐπιθυμεῖς τυχεῖν καὶ ἄλλων κακῶν; I. τὸ ᾧ οὔτος οὐ λέγει ὡς φίλον, ἀλλ' ὡς εἰώθαμεν καλεῖν τοὺς τυχόντας. Fl. 59. κακῶν: ἡγουν κολάσεων. Gu. Fl. 17. 56. 76.

3.1492 1281. κτεῖν', ὡς: κτεῖνε, ὅτι καὶ ἐν τῷ Ἀργεὶ φονικὰ λουτρά σε περιμένει· ἐπειδὴ ἐνδύσασα αὐτὸν τὸ ἱμάτιον τὸ μὴ ἔχον πέρας ζέμα αὐτῷ κατέχεεν ἢ Κλυταιμνήστρα. A. B.I.

3.1493 1282. οὐχ ἔλξετ': ἐκβάλλετε αὐτὸν, ᾧ δοῦλοι, μακρὰν μετὰ βίας. I.

3.1494 1283. ἀλγεῖς: πονεῖς ἀκούων. I. οὐκ ἐφέξετε: οὐ καθέξετε τὸ στόμα αὐτοῦ; B.I. ἐφέξετε: ἐγκλείετε. Gr. κρατήσετε. Gu. ἐπέχω τὸ κρατῶ, ὡς τὸ “ἐπεῖχον τὴν γλῶσσαν.” Fl. 59.

3.1495 1284. ἐγκλείετ': ἀσφαλίσσατε· καὶ γὰρ ἐρρέθη. ταῦτα δὲ φησιν ὡς πιεζόντων αὐτοῦ τῶν οἰκετῶν τὸ στόμα. I. ἐγκλείετ': γράφεται καὶ πιέζετε. ὡς πιεζόντων δὲ αὐτοῦ τῶν οἰκετῶν τὸ στόμα

- ταῦτά φησιν. B. Fl. 10. 21. ἢ ἐλέχθη τοῦτο ὑμῖν παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἢ ἐλέχθη παρ' ἐμοῦ τοῦτο. Gu.
- 3.1496 1284.—1292. οὐχ ὅσον τάχος οὐκ ἐξορίσετε αὐτόν που τῶν ἐρήμων νήσων, ἐπεὶ καὶ λίαν οὕτως ἀναισχυντεῖ; σὺ δ', ὦ τάλαινα Ἑκάβη, πορευθεῖσα θάπτε τοὺς διπλοῦς νεκρούς. καὶ ὑμᾶς δέ, ὦ Τρωάδες, πρέπον ἐστὶ πελάζειν ταῖς σκηναῖς τῶν δεσποτῶν. καὶ γὰρ ὁρῶ τὰ πνεύματα ἐπιτήδεια πρὸς τὸν πλοῦν. εἴθε δέ ἐς τὴν πατρίδα καλῶς πλεύσαιμεν, καὶ καλῶς τὰ ἐν τοῖς οἴκοις ἔχοντα ἴδοιμεν, ἐλευθερωθέντες τῶν θλίψεων. καλῶς δὲ ἐπεύχεται, ἐπειδὴ ἄτοπα παρὰ τοῦ Πολυμήστορος ἤκουσεν. I.
- 3.1497 οὐχ ὅσον τάχος; ἐστὶ δηλονότι. Gr. λίαν συντόμως, ταχέως. Gu. ἐκβαλεῖτε: ἐξορίσετε εἰς νήσους ἐρήμους. M.
- 3.1498 1286. θρασυστομεῖ: θρασυλογεῖ, φλυαρεῖ, ἀναισχυντεῖ, ἀπαιδεύτως λέγει. Fl. 59.
- 3.1499 1287. διπτύχους: τοὺς δύο. M.
- 3.1500 1288. ὑμᾶς χρεών: πρὸς τὸν χορὸν ταῦτα. B. Fl. 21. καλῶς καὶ νηπτικῶς καὶ εὐκατασκευάστως πρὸς τὸν χορὸν ταῦτά φησιν, ἵνα εὐπροσώπως ἀναχωρήσῃ. A.B.M. Fl. 21.
- 3.1501 1289. πνοάς: πνοὴ ὁ ἄνεμος καὶ πνοὴ ἡ ζωὴ. ὄνεν καὶ ἐκπνέει καὶ ἀναπνέει. καὶ πνοὴ ἡ ὁσμὴ, ἣτις καὶ ἀποφορὰ λέγεται, καὶ μετὰ τοῦ ἡδεῖα τίθεται, οἶον πνοὴ ἡδεῖα, καὶ πνέει τὸ ρόδον ἡδύ. πλὴν ἡ πνοὴ, εἰ καὶ σῶμα, ἀλλ' οὖν οὐχ ὁράται καθ' ἑαυτήν· ὁράται δὲ ἐτέρως σώμασι. Fl. 10. 25. ἐπεύχεται, ἐπειδὴ ἄτοπα ἤκουσε παρὰ τοῦ Πολυμήστορος. φησὶ γὰρ καὶ πρὸς τὴν Ἑκάβην, σὺ δὲ στείχουσα θάπτε καλῶς τοὺς παῖδας καὶ εὐκατασκευάστως, καὶ πρὸς τὸν χορὸν φησιν, ἵνα εὐπροσώπως ἀναχωρήσῃ. Fl. 10. 25. ἱκετηρίους λόγους ποιεῖται ὁ Ἀγαμέμνων ἐπειδὴ ἄτοπα παρὰ Πολυμήστορος ἤκουσεν. Gu.
- 3.1502 1290. πομπίμους ὁρῶ: ὁρῶ τὰ πνεύματα ἐπιτήδεια πρὸς τὸν πλοῦν ὄντα. καλῶς δὲ ἐπεύχεται, ἐπειδὴ ἄτοπα παρὰ τοῦ Πολυμήστορος ἤκουσεν. A.B.M. ἐπιτηδείους παραπέμπειν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 33. 56. 59. 76. ἀγωγούς, εὐφόρους. Gu.
- 3.1503 1292. ἔχοντα: διακεείμενα. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 50. 59. 76. ἀφειμένοι: ἀπαλλαγέντες. Gu. ἐλευθερωθέντες, ἀπολελειμμένοι, ἐν ἀφέσει γενόμενοι. Gu. λελυτρωμένοι. B. rec. λυτρωθέντες, Fl. 33.
- 3.1504 1293. ἴτε πρὸς λιμένας: πρὸς ἑαυτὰς αἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ ταῦτα λέγουσι. B. M. πορεύθητε πρὸς τοὺς λιμένας καὶ πρὸς τὰς καίτοικας, 6. καλῶς—] In C. est, ἴτε πρὸς 8. ἀναχωρήσῃ] ἀναχωρῇ B. Fl. 21. λιμένας. εὐκατασκευάστως πρὸς τὸν χορὸν 12. ἐτέρως] ἐτέροις Matth. ταῦτα λαλεῖ ἵνα εὐπροσώπως ἀνόχωρήσῃ. 19. τὸν πλοῦν] τὸν om. M. ἄντα πρὸς ἑαυτὰς αἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ om. A.B. ταῦτα λέγουσι. 20. καλῶς] δὲ om. A.M. quia ib. καλῶς] πελάζειν τρωάδες; ταῦτα novum scholium incipit. φησὶν ὁ ἀγαμέμνων πρὸς τὰς ἐτέρας 27. αἱ ἀπὸ—λέγουσι] ταῦτα φασὶν τρωάδας γυναικας, ἄλλως, καλῶς A. αἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ M. 7. νηπτικῶς] νηπικῶς A.B. Fl. 21. καὶ ὦ φίλοι, πεῖραν τῶν δεσποτικῶν ληψόμεναι πόνων· ἰσχυρὰ γὰρ ἐστὶν ἡ τῆς δουλείας ἀνάγκη. ταῦτα δὲ πρὸς ἑαυτὰς λέγουσιν αἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ. I.
- 3.1505 ἴτε: κανόνισον εἰμὶ τὸ πορεύομαι, καὶ ὁ παρατατικὸς ἦν, ἡ μετοχὴ εἰς ἔντος, καὶ τὸ προστακτικὸν ἔθι, κατὰ συγκοπὴν ἴμεν, τὸ δεύτερον ἴτε. Fl. 25.
- 3.1506 1294. δεσποσύνων: δεσποτικῶν. Gu. πειρασόμεναι: ἀπόπειραν ποιοῦσαι. B. πεῖραν ληψόμεναι. Gr.
- 3.1507 1295. στερρά: ἀκαταπόνητος. Gr. Fl. 59. ὑπάρχει τῆς δουλείας δηλονότι, ἡ δουλεία τῶν δεσποτῶν. Fl. 59. ἔλκει ἡμᾶς. Fl. 33.
- 3.1508

1295. στερρὰ γὰρ ἀνάγκη· κατεπείδουσα, ἐπικειμένη πολὺ ἰσχυρά. τῶν δεσποτῶν εἰς τοὺς δούλους. C. τῆς δουλείας δηλονότι. Gr.

3.1 1—58. ΠΑΡΑΦΡΑΣΙΣ. Ἐγὼ ὁ Πολύδωρος, ὁ γεγονὼς υἱὸς τῆς Ἑκάβης, τῆς θυγατρὸς τοῦ Κισσέως, πατρός τε τοῦ Πριάμου, ἦλθον ἄρτι, ἀφείς τὸν ἀπόκρυφον τόπον τῶν νεκρῶν, καὶ τὰς πύλας τοῦ ἀφεγγοῦς τόπου, ὅπου ὁ Ἄιδης ὤκισμένος ἐστίν, ὡς ἀπὸ μερισμοῦ δηλονότι, ἄνευ τῶν οὐρανίων θεῶν. ὅστις ὁ Πρίαμος, ἐπεὶ κατέλαβε τὴν Τροίαν φόβος καὶ ὑποψία καταβληθῆναι ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ πολέμου, φοβηθεὶς ἔξω ἔπεμψεν ἐμὲ τῆς Τρωϊκῆς γῆς πρὸς τὸ οἶκημα τοῦ Πολυμήστορος, τοῦ φίλου τοῦ Θρακικοῦ, ὃς Πολυμήστῳ γεωργεῖ τὴν ἀρίστην καὶ ἐπαινετὴν πεδιάδα τῆς Χερρονήσου. τὸν ἱππικὸν καὶ πολεμικὸν λαὸν διεξάγων διὰ τοῦ δόρατος. πολὺν δὲ χρυσὸν ἐξέπεμψεν ὁ πατήρ σὺν ἐμοὶ κρυφίως, ἵνα, ἐάν ποτε καταβληθεῖ τὰ τεῖχη τῆς Τροίας, μὴ εἴη τοῖς ζῶσι παισὶ στέρησις καὶ ἔνδεια τοῦ βίου, ἡγουν τῶν συντελούντων πρὸς τὴν ζωὴν. νεώτατος δ' ἦν τῶν παίδων τοῦ Πριάμου, διὸ καὶ κρυφίως ἔξω ἔπεμψεν ἐμὲ τῆς γῆς· οὔτε γὰρ δυνατὸς ἦν βασιλεύειν ὅπλα οὔτε ἔγχος διὰ τοῦ ἀπαλοῦ καὶ τρυφεροῦ βραχίονος. ἐν ὅσῳ οὖν χρόνῳ τὴν ὀρθίαν εἶχον θέσιν τὰ ὀροθέσια τῆς γῆς, οἱ πύργοι τε τῆς Τρωϊκῆς χθονὸς ἦσαν ἀκατάβλητοι, καὶ ὁ Ἑκτωρ, ὁ ἐμὸς ἀδελφός, ἡγύχευ ἐν τῷ πολέμῳ, καλῶς παρὰ τῷ Πολυμήστορι, τῷ πατρικῷ φίλῳ, ἐν τροφαῖς, καθὰ τις κλάδος, ἡὔξανόμην ὁ τάλας. ἐπεὶ δὲ ἡ Τροία ἀπώλετο, καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἑκτορος ἀπώλετο, κατὰ κοινού, καὶ ἡ οἰκία ἡ πατρικὴ ἠφανίσθη, αὐτὸς τε ὁ πατήρ, ὁ Πρίαμος ἔπεσεν, ἦτοι ἐφονεύθη, ἐν τῷ βωμῷ τῷ θεοκατασκευάστῳ, σφαγεὶς ἐκ τοῦ παιδὸς τοῦ Ἀχιλλέως τοῦ ἄγαν φονικοῦ, τοῦ Νεοπτολέμου δηλονότι, ἔκτεινεν ἐμὲ τὸν ταλαίπωρον ὁ πατρικὸς φίλος ἕνεκα τοῦ χρυσοῦ, καὶ κτανὼν ἔρριπεν εἰς τὸ κύμα τῆς θαλάσσης, ὅπως ἔχη τὸν χρυσὸν ἐν τοῖς δόμοις. κεῖμαι δὲ ἐν τῷ αἰγιαλῷ ἄλλοτε ἐν τῷ κλυδωνίῳ καὶ τῇ ταραχῇ τοῦ πόντου, φερόμενος πολλοῖς δρόμοις κυμάτων, ἄταφος, ἦτοι ἐστερημένος ταφῆς. νῦν δὲ ὀρμῷ, ἦτοι φέρομαι, ἐπάνω τῆς μητρὸς τῆς Ἑκάβης τῆς προσφιλοῦς, ἔρημον ἀφείς τὸ ἐμὸν σῶμα, μετεωριζόμενος τρίτην ταύτην ἡμέραν ἤδη, ὅσον περ ἡμᾶρ δηλονότι ἐν τῇδε τῇ γῇ τῇ Χερρονήσῳ πάρεστιν ἡ ἐμὴ μήτηρ ἐκ τῆς Τροίας ἡ ἀθλία. πάντες δὲ οἱ Ἀχαιοὶ, ἔχοντες καὶ οἰκοῦντες τὰς ναῦς, κάθηνται ἡσυχῶς ἐπὶ ταῖς ἀκταῖς τῆς χθονὸς τῆς Θρακικῆς. ὁ υἱὸς γὰρ τοῦ Πηλέως, ὁ Ἀχιλλεὺς, φανεὶς ἐπάνω τοῦ ἑαυτοῦ τάφου, ἐκράτησε πάντας τοὺς Ἕλληνας, κινοῦντας πρὸς τὸν οἶκον τὴν κώπην τὴν θαλασσίαν· ζητεῖ δὲ τὴν Πολυξένην σφάγιον ἐπὶ τῷ τάφῳ, ἦτοι ἐπάνω τοῦ τάφου, φίλον καὶ προσφιλές, αὐτῷ δηλονότι. καὶ ἐπιτυχὴς γενήσεται τοῦδε, οὐδὲ ἔσται ἀγέραςτος παρὰ τῶν ἀνδρῶν τῶν φίλων, ἦτοι τῶν Ἑλλήνων. ἡ μοῖρα δὲ συνελαύνει καὶ φέρει θανεῖν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν. θεάσεται δὲ ἡ μήτηρ δύο σώματα νεκρὰ δύο παίδων, ἐμοῦ καὶ τῆς κόρης τῆς δυστήνου. φανήσομαι δὲ ἐν τῷ αἰγιαλῷ ὁ ἄθλιος, ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν τῆς δούλης, ἵνα τύχω ἐνταφιασμοῦ· τοὺς γὰρ ἐν τῷ Ἄιδῃ δυναμένους Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην ἐξητησάμην καὶ ἰκέτευσα ἐπιτυχεῖν τύμβου, ἦτοι ἐνταφιασμοῦ, καὶ πεσεῖν εἰς τὰς χεῖρας τῆς μητρὸς. τὸ ἐμὸν μὲν, ὅσον περ ἤθελον τυχεῖν, ἔσται, ὥστε τυχεῖν τούτου δηλονότι. ὑποχωρήσω δὲ μακρὰν τῇ γεραιᾷ Ἑκάβῃ. διαπερᾷ γὰρ καὶ κινεῖ αὕτη τὸν πόδα ὑποκάτω τῆς σκηνῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος, φοβουμένη τὸ ἐμὸν φάντασμα, τουτέστι τὸ ὄναρ, ὃ εἶδε περὶ ἐμοῦ. φεῦ, ὦ μήτερ, ἦτις ἐκ τῶν βασιλικῶν οἴκων εἶδες ἡμᾶρ δούλειον, ἦτοι δουλείαν, λίαν δυστυχεῖς, ὅσον περ ποτὲ εὐτύχεις δηλονότι ἀντισταθμήσας δέ τις τῶν θεῶν ἀπὸ τῆς πρότερον εὐτυχίας ἔφθειρε σέ. I.

3.2 1. Ἀφείς ὁ Πολύδωρος τὸ σῶμα ἑαυτοῦ καὶ μόνη ψυχὴ ὦν αἰωρεῖται ἐπάνω τῆς μητρὸς αὐτοῦ καὶ λέγει εἰς ἐπήκοον αὐτῆς τὴν τε σφαγὴν αὐτοῦ καὶ τὴν ἐσομένην τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ Πολυξένῃ ὑφ' Ἑλλήνων. ἐποίησε δὲ τοῦτο ὁ ποιητὴς ἐξεπίτηδες, ἵνα δῆλα πᾶσι ποιήσῃ τὰ κατὰ τὸν Πολύδωρον, ὃ καὶ ἐν ἀρχῇ πάντων τῶν αὐτοῦ δραμάτων ποιεῖν εἴωθεν. B.I.

3.3

1. ἦκω: τὸ ἦκω Ἀττικόν ἐστίν· οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν ἦκον ἦκω λέγουσιν. ῥέπει δὲ τοῦτο πρὸς τὸ παρεληλυθὸς, καθόσον τὸ εἶμι πρὸς τὸ μέλλον. Gu. I.
- 3.4 2. ἴν' ὅπου. M. Ἰδης: ἡ διὰ τὸν ἐν Ἰδίου τόπον νοητέον, ἴν' ἢ τὸ ὥκισται ἀντὶ τοῦ κατωκίσθη ὑπὸ τῶν νεκρῶν καὶ τοῦ Πλούτωνος καὶ Περσεφόνης, ἢ ἀντὶ τοῦ ὁ Πλούτων· Ἰδης γὰρ καὶ Πλούτων ὁ αὐτὸς λέγεται. τὸ δὲ ὥκισται ἢ ἀντὶ τοῦ κατωκίσθη, ἢ ἀντὶ τοῦ κατοικεῖται, κατὰ ἀντιχρονισμόν, ὅπερ κατοικεῖται εἴποις, εἰ τόπον τὸν Ἰδην μόνον νοήσεις. B.I. Ἰδης ὁ περὶ τὴν γῆν σοτεινὸς ἀήρ. Fl. 34. 59. 76. χωρὶς ὥκισται: κεχωρισμένος ἦγουν ὥκισμένος ἐστὶ τῶν οὐρανίων. Gr.
- 3.5 3. Πολύδωρος Ἐκάβης παῖς: προλογίζει Πολύδωρος Ἐκάβης ὦν γνήσιος παῖς, ὃν Πολυμήστωρ ὁ τῆς Θράκης βασιλεὺς ἀνεῖλεν. τὴν δὲ Ἐκάβην Ὅμηρος Δύμαντος, οἱ πολλοὶ δὲ Κισσέως. ἔνιοι δὲ γράφουσιν “Ἐκάβης παῖς γεγὼς τῆς Κισσέως” καὶ στοχάζονται ἀπὸ γένους τινὸς τῆς Φρυγίας ἢ κώμης οὕτως αὐτὴν προσαγορεύεσθαι, ὡς καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ πρὸς Ἀσκληπιάδην ἐπιστολῇ. M.
- 3.6 4. ὅς μ' ἐπεὶ Φρυγῶν πόλιν: τὸ χ ὅτι οἱ νεώτεροι συγχέουσι Φρυγίαν καὶ Τροίαν, Ὅμηρος δὲ διαιρεῖ. M.
- 3.7 5. κίνδυνος: κινδυνεύω ἀντὶ τοῦ ἐν δεινῷ εἶμι· καὶ κινδυνεύω ποιεῖν τόδε, ὅπερ οὐ θέλω δηλονότι, ἀλλ' ὑπὸ τινος ἀνάγκης εἰς τοῦτο συνελκόμενος. καὶ κινδυνεύω πείσεσθαι τόδε, ἀφ' οὗ κίνδυνος ἐπὶ τῶν δύο τούτων σημαινομένων· κίνδυνος γὰρ αὐτὸ τὸ δεινόν, καὶ κίνδυνος πείσεσθαι τινὰ τόδε, ὅπερ οὐκ αὐτὸ δηλοῖ τὸ δεινόν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τὸ δεινόν συνελαύνουσαν ἀνάγκην. B.I.
- 3.8 6. ὑπεξέπεμψε: ἦγουν λάθρα ἔπεμψεν. Fl. 21. ἢ ὑπὸ τὸ λάθρα δηλοῖ, ἢ δὲ ἐξ τὸ ἔξω. Fl. 18. 76. Gr. ὑπὸ καὶ ἢ ἐκ πρόθεσις δηλοῖ τὴν λαθραίαν ἐκ τῶν ἰδίων ὅρων πομπήν. Fl. 25.
- 3.9 7. δῶμα: πρὸς τὸ δῶμα τοῦ Θρακικοῦ φίλου, τὸ τοῦ βασιλέως τῆς Θράκης. Fl. 21.
- 3.10 8. πλάκα: χώραν. “ἡ δυσγενὴς ὦν πλουσίαν ἀροῖ πλάκα.” περιφραστικῶς τὴν Χερρόνησον, ἢ ἢ ἢ Χερρόνησος πόλις Θράκης, ἣς ὁ βασιλεὺς Πολυμήστωρ. M.
- 3.11 8.—9. ὅς—δορί: ὅστις τὴν ἔνδοξον Χερρόνησον γῆν διοικεῖ, ἰθύνει, κρατεῖ, καὶ τὸν πολεμικὸν λαὸν διευθύνων αἰχμηῇ. Fl. 33.
- 3.12 9. σπεῖρει: διοικεῖ. M. γεωργεῖ, κατοικεῖ. Gr. φίλιππον: ἱππικόν. Gr.
- 3.13 10. σὺν ἐμοί: μετ' ἐμοῦ, χάριν ἐμοῦ. Gr. ἐκπέμπει: δηλονότι ὁ ἐμὸς πατὴρ σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει κρυφίως, ὅπως, ἐάν ποτε τὰ τῆς Ἰλίου τείχη πέσῃ, ὑπάρχη τοῖς ζῶσιν αὐτοῦ παισὶν ὁ χρυσὸς, μὴ ὁ βίος ὀλιγοστὸς ᾗ. Fl. 33.
- 3.14 11. πέσοι: καταστραφῇ. Gr.
- 3.15 12. τοῖς ζῶσιν: τουτέστιν ἐμοί. Fl. 34. Gr. σπάνις βίου: ἔνδεια περιουσίας. M. στέρησις, ἔνδεια ζωῆς. Gr. σπάνις: ὑστέρησις. βίου: ζωῆς. Fl. 56. βίου: περιουσίας. Fl. 21. Βίος 9. ἐκφ.—η] ἐκφ. τοῦ αἰ εἰς η Gu. Stheneboea versus: v. Arist. Ran. 12. ἡ δυσγενὴς—] Euripidis ex 1217. cum annotatione scholiastae. σημαίνει πέντε· τὴν τέχνην, ὡς τὸ “ἐμπορικὸν βίον, ἢ φιλόσοφον ζῆ” τὸν τρόπον, ὡς τὸ “χρηστοῦ βίου ἐστὶ τὸν παρόντα ἐνὸς ἐκάστου χρόνον τῆς ζωῆς τὴν περιουσίαν, καὶ τὰς πρὸς τὸ ζῆν συντελούσας τροφάς. Gu. I.
- 3.16 13. νεώτατος δ' ἦν: μικρότατος δ' ἦμην τῶν ἐμῶν ἀδελφῶν. M. μικρότατος δὲ ἦμην Πριαμιδῶν, τουτέστι τῶν ἐμῶν ἀδελφῶν, δι' ὃ καὶ ἐξέπεμψεν ἐμὲ Τρωϊκῆς γῆς. Fl. 21. διὰ τὸδ' ὅντα με νεώτατον τῶν Πριάμου παίδων τῷ τοιοῦτῳ τρόπῳ κάμει τῆς ἰδίας γῆς ὑπεξέπεμψεν. Fl. 33.
- 3.17 14. 15. οὔτε γάρ: καὶ γὰρ οὐκ ἦν οἶος, ἦγουν ἄξιος, δυνατός. Fl. 21. οὔτε ὅπλα οὔτε κοντάριον φέρειν ἴσχυον νέος ὢν. Fl. 33.

- 3.18 14. φέρειν: κινεῖν. φέρειν ὄπλα: ἡγουν ὀπλίζεσθαι. Gr. ὄπλα: τὰ φυλακτήρια, οἷον θώραξ, κράνος· ἔγχος δὲ καὶ σπάθη ἀμυντήρια. B. Gu. I.
- 3.19 15. ἔγχος: ξίφος. Gr. νέω βραχίονι: δυνατὸς ἤμην. M. τῷ ἐμῷ βραχίονι, χειρί. Fl. 21. βρεφικῇ χειρί. Gr.
- 3.20 16—20 ἕως οὖν τῆς ἐμῆς γῆς σῶα ἦσαν τὰ τεῖχη καὶ οἱ πύργοι ἄθραυστοι τῆς Τρωϊκῆς γῆς, καὶ ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς Ἑκτωρ εὐτύχει τῷ δορί ἐν τῷ πολέμῳ, καλῶς καὶ ἐγὼ ὁ τάλας ταῖς τροφαῖς, ὡς οἶά τις κλάδος νεαρὸς, ἠϋξανόμην παρὰ τῷ Θρακικῷ ἀνδρὶ καὶ πατρώῳ φίλῳ. Fl. 33.
- 3.21 16. ἕως: μέχρις ὅτου. Fl. 21.
- 3.22 17. πύργοι: τὰ τεῖχη. ἄθραυστοι: ἀσάλευτοι. Gr.
- 3.23 18. ἠϋτύχει: εὐοδοῦτο. δορί: τῷ πολέμῳ. Gr.
- 3.24 19. καλῶς: ἐπὶ κρισις. ἐπιμελῶς. Gr. πατρώῳ ξένῳ: πατρώῳ φίλῳ. M.
- 3.25 20. τροφαῖσιν ἠϋζόμεν: ἀντὶ τοῦ ἀνετρεφόμεν. B.I. τάλας: ὁ ἄθλιος. Fl. 21. Gr.
- 3.26 21. ἐπεὶ δὲ Τροία: συνεκδοχή. Gr. τοῦτο λέγεται συνεκδοχή ἀπὸ τοῦ ἐπομένου τὸ προηγούμενον. Gu. ἀπώλετο: ἀλώθη, ἐφθάρη. Fl. 21. ἡ ἀπώλεια σημαίνει δύο, τὴν παντελῶς ἀφάνισιν καὶ τὴν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μεταβολήν. Fl. 25. ἀφ' οὗ δὴ ἡ Τροία καὶ ἡ τοῦ Ἑκτορος ψυχὴ ἀπώλετο, καὶ ἡ πατρικὴ οἰκία κατηδαφίσθη, καὶ ὁ ἐμὸς πατὴρ Πρίαμος ἐν τῷ θεοκτίστῳ βωμῷ πίπτει, σφαγεὶς δηλονότι ὑπὸ τοῦ μαιφόνου παιδὸς τοῦ Ἀχιλλέως—Νεοπτόλεμος ἦν ὁ αὐτός μετὰ γὰρ τὴν σφαγὴν Ἀχιλλέως Πύρρος καὶ Νεοπτόλεμος ἐλθόντες ἐν Τροίᾳ πολλοὺς ἔκτειναν καὶ ἔν τινι ναῷ καταλαβὼν Νεοπτόλεμος τὸν Πρίαμον ἀνεῖλεν. Fl. 33.
- 3.27 22. ψυχὴ: ἡγουν ἡ ζωὴ. Gr. πατρώα: ἡ τοῦ πατρός· τὸ κτητικὸν ἀντὶ μόνης τῆς γενικῆς, ἢ καλῶς ἔχον τὸ ἐπαγόμενον, αὐτὸς δέ. B.I.
- 3.28 23. αὐτός: ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς ὁ Πρίαμος ἐν τῷ βωμῷ λίθῳ κατεσκευασμένῳ πίπτει, ἐνταφιάζεται. Fl. 21. βωμῷ: βωμὸς καλεῖται τόπος ἐν ᾧ τὰ θύματα ἔσφαζον, τετραγωνοειδὲς ὦν καὶ μέρος τοῦ ἱεροῦ· ἐσχάρα δὲ ὁ λάκκος ἐν τῷ ἱερῷ ἔκαιον. Gu. πρὸς λιθοδομήτῳ: γρ. πρὸς θεοδομήτῳ. M. θεοδομήτῳ: οὐχ ὅτι θεοδόμητος ἦν ὁ βωμὸς τῆς Ἀθηνᾶς, διὰ τοῦτο θεοδομήτῳ λέγει, ἀλλὰ τῷ τῇ θεᾷ παρὰ τῶν Τρώων δομηθέντι· ἢ τῷ θεῷ καὶ θαυμαστῶς κτισθέντι. B.I. θεοκατασκευάστῳ. Fl. 6. τῷ δομηθέντι διὰ τοὺς θεοὺς. Gr. πιτνεῖ: ἀντὶ τοῦ ἔπεσε, τουτέστιν ἐφονεύθη. B.I.
- 3.29 24. Ἀχιλέως: διὰ τὸ μέτρον ἀφηρέθη τὸ ἐν λ. ὅμως καὶ σὺν τοῖς δύο γράφεται, καὶ ἔστι συνίησις. I. παιδός: Πύρρου καὶ Νεοπτολέμου. Fl. 59. μαιφόνου: αἰμοχαροῦς. Fl. 6. τοῦ μισροῦ. Fl. 21. παρανόμου. Gr.
- 3.30 25. κτείνει: ἀντὶ τοῦ φονεύει. Fl. 17. 18. ἀντὶ τοῦ ἔκτεινε. Gr. ἔνεκεν δηλονότι τοῦ χρυσοῦ ὁ πατρικὸς φίλος ἐμὲ τὸν ταλαίπωρον ἔκτεινε, καὶ κτείνας εἰς τὸ κύμα τῆς θαλάσσης ἀφῆκεν, ὅπως αὐτὸς τὸν ἡμέτερον χρυσὸν ἐν τοῖς ἑαυτοῦ οἴκοις κατέχη. Fl. 33.
- 3.31 26. ξένος πατρώος: ἐν εἰρωνείᾳ εἶπε “ξένος πατρώος,” ἦτοι ὁ πατρικὸς μου φίλος, κατὰ ἀντίφρασιν, ὡς ἀποκαλεῖ ὁ Ὅμηρος κύνας ἀργοὺς τοὺς ταχυτάτους. A.
- 3.32 28. ἄλλοτ' ἐπὶ ῥρημα. Fl. 21. ἄλλοτε μὲν ἐπάγεται γὰρ τὸ νῦν δέ. Gr. Fl. 56. 59. 76. κατάκειμαι ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς καὶ τῇ τῆς θαλάσσης ταραχῇ, πολλὰς δὲ συστροφαῖς κυμάτων φερόμενος, καὶ ἄταφος καὶ ἄκλαυστος. Fl. 33.
- 3.33 29. διαύλοις κυμάτων: δίαυλα λέγονται κύματα ἐξερχόμενα καὶ πάλιν εἰσερχόμενα. διαύλοις οὖν ταῖς παλιρροίαις τῶν κυμάτων. δίαυλοι δὲ τὰ ἔνθεν καὶ ἐκεῖθεν τοῦ ἵππικοῦ. ἀπὸ μεταφορᾶς οὖν εἴρηται, πρὸς ὃ καὶ τὸ χ πρὸς τὴν διαφοράν. κυρίως γὰρ δίαυλον 5. θεοδομήτῳ] Doctius de hoc v. scholion codicis A. vide in Præfatione. δρόμον ἀπελθεῖν καὶ ἐλθεῖν. οἷον

παλινδρομαίαις πολλαῖς ἐν τῇ θαλάττῃ κεκρημένος, τουτέστιν ἐνταῦθα κάκεισε ὑπὸ τῶν κυμάτων φορούμενος καὶ πολλοὺς σταδίου τῇ βίᾳ τῶν κυμάτων ἀνύσας. A.M.

- 3.34 30. ἄκλαυστος: χωρὶς κλαυθμοῦ καὶ τάφου εἰμὶ, χωρὶς ἐνταφιασμοῦ. Fl. 21.
- 3.35 31. αἴσσω: ὀρμῶμαι. Fl. 2. ὀρμῶ. Gr.
- 3.36 32. τριταῖον: ἀφ' οὗ τέθνηκε τριταῖός φησιν εἶναι. τοσοῦτον δὲ χρόνον καὶ ἡ Ἑκάβη παραβαλοῦσα ἦν ἐν Χερρονήσῳ. ἤδη τρίτην ἡμέραν ἔχων καὶ φερόμενος ἐν τῇ θαλάσῃ· μαθὼν γὰρ ὁ Πολυμήστωρ ἐκέισε 4. παλιρρ.—δρόμοις desunt in B.I. Gu. supra διαύλοις scripta. MATTH. add. King. ἡγουν δρόμοις gl. est in 6. ἀλλ' ἢ] ἀλλ' αἱ I. τοὺς Ἑλληνας ἐλθόντας, φοβούμενος μὴ ἀπαιτηθῇ τὰ χρήματα, ἔσφαξε τὸν Πολύθωρον καὶ ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν· τρίτην γὰρ εἶχον ἡμέραν οἱ Ἕλληνες ἐκέισε. Ἄλλως. ἐπειδὴ τρεῖς ἡμέρας εἶχον οἱ Ἕλληνες ἐν τῇ Χερρονήσῳ, τοσαύτας ὅσας εἶχεν ἀπὸ σφαγῆς ὁ Πολύδωρος. A.M.
- 3.37 33. ὅσον: χρόνον. Fl. 59. ἐν γῇ: πάρεστιν, ἡγουν ἐλθοῦσα ἐστίν. Fl. 2. ἐνταῦθα. Fl. 59. τοσοῦτον ἐν τῇδε Χερσονησίᾳ γῇ. Fl. 33.
- 3.38 34. πάρα: πάρεστι. ποιητικὸν δὲ τὸ πάρα. Fl. 21. ἡ ἐμὴ μήτηρ ἡ κακοτυχὴς ἐκ Τροίας πάρεστιν. Fl. 33.
- 3.39 35. Ἀχαιοί: οἱ Ἕλληνες. Fl. 21.
- 3.40 36. θάσσουσ': κάθηνται ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς ταύτης τῆς Θρακικῆς γῆς. Fl. 33. προσμένουσι. Fl. 21: καθέζονται. Fl. 10. ἡγουν κάθηνται. Gr.
- 3.41 37. ὑπέρ: ὑπεράνω τοῦ τύμβου φαντασθεῖς. Fl. 21. ἄνω τοῦ τάφου αὐτοῦ. Gr.
- 3.42 38. κατέσχ': ἐκράτησεν τοῦ προσμεῖναι ὅλον. Fl. 21. καὶ ὁ τοῦ Πηλέως παῖς Ἀχιλλεὺς εἰς τὸν ἑαυτοῦ τάφον ἀναφανεῖς καὶ ἐκράτησεν ὅλον τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν. Fl. 33.
- 3.43 39. εὐθύνοντας: ἡγουν ἀπευθύνοντας πρὸς τὸ σημαινόμενον δὲ ἀποδίδοται. B.I. ταχέως κινουῦντας. Fl. 21. διεξάγοντας. Fl. 17. πρὸς οἶκον διθύνοντας εἰς τὴν θαλασσίαν κώπην. Fl. 33.
- 3.44 40. αἰτεῖ: ζητεῖ τοῦ σφαγῆναι. Fl. 21. καὶ δι' ὀνείρου αἰτεῖ τὴν ἐμὴν ἀδελφὴν Πολυξένην σφαγιασθῆναι, καὶ τὸν προσφιλέστατον αὐτοῦ τάφον ῥαντισθῆναι τῷ αἵματι, ἵνα λάβῃ γέρας παρ' αὐτῶν. Fl. 33.
- 3.45 41. τύμβῳ φίλον πρόσφαγμα: ὑπὸ Νεοπτολέμου φασὶν αὐτὴν σφαγιασθῆναι Εὐριπίδης καὶ Ἰβυκος, ὁ δὲ τὰ Κυπριακὰ ποιήσας φησὶν ὑπὸ Ὀδυσσέως καὶ Διομήδους ἐν τῇ τῆς πόλεως ἀλώσει τραυματισθεῖσαν 15. ὑπέρ] V. scholion A. in Praef. 32. τραυματισθεῖσαν ἀπολέσθαι] 31. ὁ δὲ τὰ Κυπριακὰ ποιήσας] τραυματισθῆναι εἰσαναπολεῖσθαι M. Conf. schol. Androm. 898. COBET. Correctum ex A. de quo v. Praefat. ἀπολέσθαι, ταφῆναι δὲ ὑπὸ Νεοπτολέμου, ὡς Γλαῦκος γράφει. A.M. ἄλλοι δὲ φασὶ συνθέμενον Πριάμῳ τὸν Ἀχιλλέα περὶ τοῦ Πολυξένης γάμου ἀναιρεθῆναι ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ἄλσει. M.
- 3.46 42. τεύζεται: ἐπιτύχη. Gr. λάβῃ, ἐπιτύχη. Fl. 21. 59. ἐπιτύχοι. 56. καὶ τεύζεται δῆλον τύχη τῆς τιμῆς παρὰ τῶν ἰδίων φίλων· καὶ ἔσται παρὰ τῶν ἀνδρῶν τετιμημένος. Fl. 33.
- 3.47 43. πεπρωμένη: ἡ τύχη. Fl. 2. 17. 21. ἡ μοῖρα. Gr. ἄγει: ἐλαύνει. Gr.
- 3.48 44. θανεῖν: ἀποθανεῖν τὴν Πολυξένην. Fl. 17. 21. καὶ ἡ ἐμὴ ἀδελφὴ τῇδε τῇ ἡμέρᾳ θανεῖται. Fl. 33.
- 3.49 45. δυοῖν: τοὺς δύο νεκροὺς τῶν παίδων. M. καὶ ἡ ἐμὴ μήτηρ Ἑκάβη δὺν νεκρὰ σώματα τῶν δύο παίδων αὐτῆς κατόψεται, ἐμοῦ τοῦ Πολυδώρου, καὶ τῆς ἐμῆς πολυστενάκτου ἀδελφῆς Πολυξένης. Fl. 33. δυοῖν ἐπὶ γενικῆς καὶ δοτικῆς, δυεῖν δὲ ἐπὶ γενικῆς. Viteb.
- 3.50 46. κόρης: τῆς θυγατρὸς. Fl. 36. 59. 76.

- 3.51 47. φανήσομαι: τὸ ἐξῆς, φανήσομαι γὰρ δούλης ποδῶν πάροιθεν, ὅπως ἂν τάφου τύχω. M. ὀφθήσομαι, εὔρεθήσομαι, ἵνα τύμβου ἐγὼ ὁ ἄθλιος ἐπιτύχω. Fl. 21. ἐπιφανήσομαι, ὡς ἐκ τάφου ἐρχόμενος ὁ πολλὰ ὑπομείνας, ἵνα τύχω δηλονότι ταφῆς. Fl. 33. ὡς τάφου: ἵνα ἐνταφιασμοῦ. Gr.
- 3.52 48. ἐν κλυδωνίῳ: ἐν αἰγιαλῷ μελλούσης ὕδωρ ἀποφέρειν εἰς τὰ λουτρὰ τῆς Πολυξένης. M. κλυδώνιον τὸν αἰγιαλὸν λέγει· ἐν τούτῳ γὰρ τὴν ταραχὴν ἐξερεύγεται ἢ θάλασσα. B. κλυδώνιον τὸ κύμα τῆς θαλάσσης, ὃ παρὰ τῷ αἰγιαλῷ εὐδίας οὔσης ἐπικλύζεται. B Gu. I.
- 3.53 49. κάτω: εἰς τὸν Ἄϊδην. Fl. 59. σθένοντας: βασιλεύοντας, Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην. M. τοὺς δυναμένους κάτω, ἡγουν τοὺς καταχθονίους ἐξήγησα θεοῦς. Fl. 21. ἐγὼ τοίνυν ὁ Πολύδωρος τοὺς κάτω βασιλεύοντας, ἡγουν Πλούτωνα καὶ Περσεφόνην, αἰτήσας τάφου ἐπιτυχεῖν καὶ εἰς τὰς χεῖρας τῆς μητρὸς πεσεῖν. Fl. 33. ἐξηγησάμην: καθικέτευσα. Gr.
- 3.54 50. κυρῆσαι: τυχεῖν. Gr. πεσεῖν: εὔρεθῆναι. Fl. 21.
- 3.55 51. τοῦμόν: τὸ ταφῆς ἀξιοθῆναι παρὰ τῆς μητρὸς, M. βούλημα. Gr. τὸ ἐμόν, ἡγουν τὸ τυχεῖν τάφου. Fl. 21. θέλημα. Fl. 59. καὶ γὰρ ὅσον ἤθελον εὔρεῖν, εἴληφα. Fl. 33.
- 3.56 52. γεραιᾶ: τὸ γεραιᾶ οὐ πρὸς τὸ ἐκποδὼν ἐστίν, ὡς οἶονταί τινες, ἀντίπτωσιν ποιοῦντες, ἐπεὶ τὸ ἐκποδὼν γενικῇ συντάσσεται, ἀλλὰ πρὸς τὸ χωρήσομαι. ὥσπερ γὰρ φαμέν, ἀφαιρῶ σοι χρήματα, οὐ πρὸς τὸ χρήματα συντάσσοντες τὸ σοί, ὡς τινες τῶν ἀμαθῶν οἶονται, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀφαιρῶ,—τὴν γὰρ ἀφαίρεσιν σοι ποιῶ—οὕτω καὶ τὸ χωρήσομαι τῇ Ἑκάβῃ ἐκποδὼν ἀντὶ τοῦ τὴν ὁρμὴν τῆς ἀποστασίας ποιῶ. περᾶ δὲ ὑπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἵνα αὐτόθι τῇ Κασάνδρᾳ ἐντύχη, ἥτις μαντεύσεται αὐτῇ περὶ τοῦδε τοῦ φαντάσματος. B.I.
- 3.57 53. περᾶ: ὁρᾶ γὰρ Ἑκάβην προῖοῦσαν ἐκ τῆς σκηνῆς τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ φησι, μὴ βούλομαι φανῆναι αὐτῇ, ἵνα μὴ ἐκφοβηθῇ τὸ εἶδωλον ὁρῶσα τοῦ παιδὸς τοῦ δοκοῦντος σώζεσθαι. M. περᾶ γὰρ ἢ ὑπὸ σκηνῆς πόδα Ἀγαμέμνονος: εἰ κατὰ τὸν Εὐριπίδην ἴδια γυναικῶν αἰχμαλώτων στέγαι ἦσαν, πῶς ἐκ τῆς σκηνῆς Ἀγαμέμνονος 21. σοι om. I. ib. οὕτω καὶ τὸ] οὕτως τὸ B. ἐξήει ἢ Ἑκάβη, πῶς δὲ καὶ ἐκείνας ἐξιοῦσα ἐξ. . . το λόγον “ποῦ ποτε Κασάνδραν ἐσίδω, Τρωάδες,” τῆς Κασάνδρας τῷ Ἀγαμέμνονι συνοικουσης; νοητέον δὲ τὴν Ἑκάβην τῷ φάσματι ταραχθεῖσαν προελθεῖν ἐκ τῆς σκηνῆς τῶν αἰχμαλωτίδων, εἰσελθεῖν δὲ εἰς τὴν σκηνὴν Ἀγαμέμνονος εἰς ζήτησιν τῆς Κασάνδρας, ἵνα αὐτῇ κρίνῃ τὸν ὄνειρον, καὶ μὴ εὐροῦσαν αὐτὴν διὰ τὸ ἴσως τὴν κόρην μετὰ τὴν κοίτην τοῦ Ἀγαμέμνονος καθαρμοῦ χάριν ἔωθεν εἰς τὴν θάλασσαν ἀπολυμνηναμένην πάλιν ἐξελθεῖν τὴν Ἑκάβην τῆς βασιλικῆς σκηνῆς ἣν ἰδὼν ὁ Πολύδωρος ἔφη “περᾶ γὰρ ἢ ὑπὸ σκηνῆς πόδα Ἀγαμέμνονος.” A.M.
- 3.58 54. φάντασμα: τὸν ὄνειρον. ἐμόν: ἡγουν ὅπερ εἶδε περὶ ἐμοῦ. Gr. δειμαίνου: φοβουμένη τὴν ἐμὴν φαντασίαν. καὶ γὰρ κατ’ ὄναρ ἐκείνη ὥφθη. Fl. 21. τὸ ἐμόν φάντασμα φοβοῦσα, δειλιῶσα. Fl. 33.
- 3.59 55. φεῦ: θαυμαστικόν. Fl. 17. βαβαί, ὦ μητερ, ἦ φεῦγε, ὦ μητερ, ἐκ τῶν βασιλικῶν οἴκων. Fl. 33. ἥτις: σὺ οὔσα. Fl. 21. ἐκ τυραννικῶν δόμων: ἡγουν μετὰ βασιλικοὺς οἴκους. Gr.
- 3.60 56. δούλειον: δουλικὴν ἡμέραν ἔγνω. Fl. 21. δουλοσύνης ἡμέραν ὑπέστης καὶ κακῶς πράττεις. Fl. 33. ὡς: λίαν δυστυχήσεις. Fl. 21. λίαν ἐν δυστυχίᾳ ἐξετάζη. M. πράσσεις: διάκεισαι. πράσσεις κακῶς: ἀντὶ τοῦ δυστυχεῖς. B. Fl. 56. 59. 76. Gr.
- 3.61 57. ὅσονπερ: ὅσον, ὁπόσον εὔ ποτε πρότερον ἔπραττες, νῦν κακῶς πράσσεις. Fl. 21.
- 3.62 58. φθείρει: ἡγουν ἔβλαψεν, ἔσφαλεν. Gr. φθείρειν τὸ ἀφανίζειν καὶ τὸ βλάπτειν· καθὼ λέγεται ἐφθάρθαι τὰ δικαστήρια. B. 1. ποῦ ποτε—] V. 88. 10. ἐκβαίνει] ἐκβάλει (sic) Fl. 21. 7. ἀπολυμνηναμένην] ἀπο . . . λυμ . . . M. 30. φθείρειν—καὶ τὸ βλάπτειν] φθείρειν De Scholiis A. v.

Praefat. γὰρ—καὶ βλάπτειν Gu. Gu. I. ἔβλαψεν. Fl. 17. 34. 56. 59. 76. εὐπραξίας; εὐπραγίας. Fl. 56. 59. 76. Gr. εὐτυχίας. Gr.

3. 63 59—100. Παράφρασις. ὦ παῖδες, ὦ δοῦλαι, ἄγετε τὴν γραῦν, ἐμὲ δηλονότι, πρὸ τῶν δόμων, ἥτοι ἔξω τῶν οἰκῶν ἄγετε, ὦ Τρωάδες, ὀρθοῦσαι, ἀντὶ τοῦ ἀνορθοῦσαι καὶ ἀναβαστάζουσαι, τὴν ὁμόδουλον ὑμῖν νῦν, πρόσθεν δὲ καὶ πρότερον ἄνασσαν. λάβετε, ὡς γραῦν δηλονότι, φέρετε, ὡς ἄψυχον τρόπον τινὰ, πέμπετε, ἀντὶ τοῦ παραπέμπετε, ὡς ἄνασσαν δηλονότι, αἰρίετε, ἀντὶ τοῦ αἵρετε καὶ ἀνακουφίζετε, τὸ δέμας ἐμοῦ, προσλαζύμεναι, ἥτοι λαμβανόμεναι καὶ ἐχόμεναι, τῆς γεραιᾶς χειρὸς, ἐμοῦ δηλονότι. καὶ ἐγὼ ἐρειδομένη καὶ στηριζομένη διὰ τῆς χειρὸς σκίμπωνι σκολιῷ, ἥτοι ῥάβδῳ ἐπικαμπεῖ καὶ βακτηρίᾳ ἐπερειατικῇ, σπεύσω, προτιθεῖσα καὶ ποιοῦσα ἥλυσιν καὶ πορείαν τῶν ἄρθρων, καὶ τῶν ἀρμονιῶν, ἥτοι τῶν ποδῶν, βραδύπουν καὶ ἀργήν. ὦ στεροπαὶ καὶ ἀστραπὴ Διὸς, ἀντὶ τοῦ ὦ ἡμέρα, ὦ νύξ σκοτία καὶ σκοτεινὴ, τί ποτε, ἀντὶ τοῦ διὰ τί ἄρα, αἶρομαι καὶ μετεωρίζομαι ἔννυχος καὶ νυκτερινὴ ἐν δείμασι, καὶ ἐν φόβοις, ἐν φάσμασι, καὶ φαντάσμασιν. χθὼν πότνια καὶ σεβασμία, μῆτερ τῶν ὀνείρων τῶν μελανοπτερύγων καὶ ἀφανῶν, ἀποπέμπομαι καὶ ἀποδιώκω τὴν νυκτερινὴν ὄψιν (λέγει δὲ τὸ ὄναρ,) ἣν εἶδον διὰ τῶν ὀνείρων περὶ τοῦ παιδὸς, ἥγουν ἔνεκα τοῦ παιδὸς, τοῦ φυλαττομένου κατὰ τὴν Θράκην, καὶ περὶ τῆς Πολυξένης, τῆς προσφιλοῦς θυγατρὸς. εἶδον γὰρ ὄψιν φοβεράν, ἥτοι φόβου ποιητικὴν, ἔμαθον, ἐδάην, ἀκριβῶς ἔγνω. ὦ θεοὶ χθόνιοι, ἀντὶ τοῦ καταχθόνιοι ἢ ἐγχώριοι, σῶσατε τὸν ἐμὸν παῖδα, ἥγουν τὸν Πολύδωρον, ὃς ἄγκυρά τε ὦν μόνος, ἥτοι στηρίγμα, καὶ φύλαξ τῶν ἐμῶν οἰκῶν, κατοικεῖ τὴν δυσχεῖμερον Θράκην, ἐν ἐπιτηρήσει τοῦ φίλου τοῦ πατρῷου καὶ πατρικοῦ, ἥτοι τοῦ Πολυμήστορος. ἔσται καὶ γενήσεται τι παράδοξον, ἡμῖν δηλονότι. ἥξει τι μέλος γοερὸν, καὶ θρηνῶδες, ταῖς γοεραῖς, ἡμῖν δηλονότι. οὐποτε, ἀντὶ τοῦ οὐδέποτε, ἢ ἐμὴ γνῶσις οὕτως, ὑπῆρξε δηλονότι, ἄφυκτος φρίσσει, ταρβεῖ. ποῦ ἄρα θεάσομαι, ὦ Τρωάδες, τὴν θείαν ψυχὴν τοῦ Ἑλένου, περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ τὸν Ἑλενον, ἢ τῆς Κασάνδρας, ἵνα διακρίνωσιν ἐμοὶ τοὺς ὀνείρους; εἶδον γὰρ ἔλαφον κατάστικτον, καὶ ταχεῖαν, σφαζομένην ἐν ὄνυχι λύκου αἵματηρᾶ, ἀποσπασθεῖσαν τῶν ἐμῶν γονάτων, ἀφαιρεθεῖσαν σὺν ἀνάγκῃ καὶ βίᾳ οἰκτρῶς, καὶ ἐλεεινῶς. καὶ 13. ἀρμονιῶν Matth. ἀρμονικῶν I. Conf. p. 236, 12. τόδε, καὶ τοῦτο, λέγω τὸ φάντασμα τοῦ Ἀχιλλέως, ὑπὲρ τῆς ἄκρας κορυφῆς τοῦ τύμβου, δεῖμα καὶ φόβος ἦλθεν ἐμοί. I.
3. 64 59. ἐγερθεῖσα ἢ Ἑκάβη τεταραγμένη ἀπὸ τοῦ ὀνείρου ταῦτά φησιν. Gu. προϊοῦσα ἢ Ἑκάβη ἀπὸ τῆς σκηνῆς Ἀγαμέμνονος ταῦτά φησι χειραγωγουμένη ὑπὸ τῶν Τρωάδων διὰ τὸ ἀδυνάτως βαδίζειν ὑπὸ τε τῆς δυστυχίας καταπονηθεῖσα καὶ τοῦ γήρωος. A.M. Fl. 33. ἄγετε: ἐπιρρηματικῶς, κομίσατε. Fl. 21. φέρετε. Fl.
3. 65 56. ἐκβάλλετε. Fl. 59. παῖδες: παιδίσκαι. Fl. 56. γραῦν: τὴν ἀσθενῆ. Fl. 56. πρὸ δόμων: ἥγουν ἔξω τῶν σκηνῶν. Fl. 21. ἥγουν ἔξω τοῦ δόμου τοῦ ἐμοῦ καὶ ἔμπροσθεν τῶν δόμων τοῦ Ἀγαμέμνονος. Fl. 59.
3. 66 60. ὀρθοῦσαι: ὑψοῦσαι, ὑπερίδουσαι. Fl. 21. ἥγουν ἐπὶ τῶν ποδῶν ἰστᾶσαι. Fl. 17. κουφίζουσαι. Fl. 59. ἀντὶ τοῦ ἀνορθοῦσαι. Gr.
3. 67 61. Τρωάδες: παῖδες ἐκ τῆς Τροίας. Fl. 21. ὦ γυναῖκες. Fl. 56. πρόσθε: πρότερον δὲ οὐσαν ἄνασσαν ὑμῖν, ἥγουν βασίλισσαν. Fl. 21. καὶ πρότερον δέσποιναν. Fl. 17. πρότερον οὐσαν δέσποιναν ὑμῶν. Fl. 59.
3. 68 62. λάβετε: κρατήσατέ με. Fl. 56. 59. Gr. φέρετε: βαστάζετε. Fl. 56. 59. Gr. πέμπετε: ἥγουν ἀποπέμπετε, ἔξω φέρετε. Fl. 21. ὁδοποιήσατε. Fl. 6. ὁδηγεῖτε. Fl. 59. αἰείρατε: ἥγουν αἵρετε, ὑψώσατε, ἀναβαστάζετε. Fl. 6. 59. αἰείρετέ μου: λείπει τὸ σῶμα, ἐπαίρετέ μου τὸ σῶμα τῆς χειρὸς λαβόμεναι. Ἄλλως. ἄγετέ μου τὸ σῶμα τῆς χειρὸς λαβόμεναι, καὶ ἐγὼ τῷ βάκτρῳ διὰ

τῆς χειρὸς ἐπαιρομένη τῷ οὐκ ὀρθῷ, ἀλλ' ἐπικαμπεῖ πορεύσομαι. A. πέμπεται, αἰείρεται: ἀνακουφίσατε. λείπει τὸ σῶμα. 2. ἦλθεν ἐμοί] His addidit King.: 4. Ἀγαμέμνωνος om. Fl. 33. Idem ἐζήτει δὲ, ὥσπερ δῶρον, τινὰ ἀπὸ τῶν τῶν τρωάδων δουλίων διὰ—ὑπὸ τοῦ γήρωσ πολυπαθῶν Τρωϊάδων. ἀπ' ἐμῆς οὖν, ἀπ' καὶ τῆς δυστυχίας.. ἐμῆς τῆς θυγατρὸς τοῦτο ἀποδιώξει, ὦ 12. ὑπερείδουσαι] ὑπερέουσαι Fl. 21. δαίμονες, παρακαλῶ, fortasse ex Bar. ὑπηρετοῦσαι Matth. Gr. δέμας: σῶμα. Fl. 17. 59. ἐπιλάβετε καὶ ἐπάρατε, κουφίσατέ μου τῆς ἀδυναμίας. Fl. 33. τὸ σῶμα ἐπαιρόμενον, τὸ σῶμα τῆς χειρὸς λαβομεναι. M.

3. 69 64. γεραιᾶς χειρὸς: ἡγουν διὰ τῆς χειρὸς ἐμοῦ τῆς γεραιᾶς λαμβανόμεναι, ἐχόμεναι, ἀπτόμεναι. Fl. 6. 21. Gr. τὴν χεῖρα ἐμὴν τὴν γεραιάν. Fl. 17. χεῖρ, χειρὸς ἢ χερὸς Αἰολικῶς. Gu. προσλαζύμεναι: ἔστι καὶ λάζυμαι καὶ λάζομαι, τὸ λαμβάνω, τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ λάζυμι, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ λάζω. τὸ δὲ λάζω δύο σημαίνει, τὸ λαμβάνω καὶ τὸ ὑβρίζω. καὶ τὸ μὲν λαμβάνω γίνεται ἀπὸ τοῦ ἔλω τὸ λαμβάνω, καὶ τοῦ ἄγω ἄξω, ὃ δηλοῖ τὸ φέρω, καὶ τροπῇ τοῦ διπλοῦ εἰς διπλοῦν, ἐλάζω καὶ λάζω. τὸ δὲ ὑβρίζω ἀπὸ τοῦ ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ ξέω ἔστι δὲ Αἰολικόν. ἀπὸ γοῦν τοῦ λάζομαι παθητικοῦ, τοῦ δηλοῦντος τὸ λαμβάνω, γίνεται τὸ λαζοῖατο παρὰ τῷ ποιητῇ, οἷον “ὁδὰξ λαζοῖατο γαῖαν,” καὶ δῆλον ἐντεῦθεν ὅτι διαφορεῖται κατὰ τὴν σύνταξιν. I. ὑψούμεναι. Fl. 21. προσλαβόμεναι, Αἰολικῶς ἔτρεψε τὸ β εἰς ζ, τὸ δὲ ο εἰς υ. Fl. 25. 6. λήβω, ὃ μέλλων λήψω, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἄλλο ῥῆμα λαβάζω, καὶ κατὰ συγκοπὴν λάζω, λάξω, τὸ λαμβάνω. Fl. 6. 25.
3. 70 64. σκίπωνι: τῷ κέντρῳ διὰ τῆς χειρὸς ἐπαιρομένη καὶ ἐπεριδομένη. Καὶ ἄλλως. τῷ οὐκ ὀρθῷ βάκτρῳ, ἀλλ' ἐπικαμπεῖ, ὡς διὰ πτωχείαν καὶ τούτου αὐτῆς ἀπορούσης. A.M.
3. 71 65. διεριδομένα: ἢ διὰ πρὸς τὸ χειρὸς. ἐπιστηριζομένη, διεριδομένη, 4. διὰ et ἀπτόμεναι om. Gu. λίαν ζέειν. MATTH. 9. Verba καὶ τὸ μὲν λαμβάνω— 14. ποιητῇ] Il. 2, 418. λάζω sunt etiam in Flor. 6. 25. nisi ib. διαφορεῖται] διαφορεῖται I. quod in 6. ἐλάζω καὶ λάζω, in 25. 15. ὑψούμεναι] ὑψώμενοι Fl. 21. tantum ἐλάζω καὶ desunt. Ex iisdem 17. καὶ ἐξ αὐτοῦ ἄλλο ῥῆμα] καὶ ἐξ verba τὲ δὲ ὑβρ.—Αἰολικόν desumta αὐτοῦ ἄλλος μέλλων λαβάζω Fl. 25. sunt, quum in editis schol. 19. σκίπωνι—ἄλλως om. A. tantum esset, τὸ δὲ ὑβρίζειν ἀπὸ τοῦ 20. ὀρθῷ βάκτρῳ, ἀλλ' ὀρθῷ καὶ A. στηριζομένη, διαναπαυομένη. M. ἀναπαυομένη. Fl. 21. ἡγουν διὰ τῆς χειρὸς στηριζομένη. Gr.
3. 72 67. ἦλυσιν: πορείαν. εἰώθασιν οἱ ποιηταὶ μετατιθέναι τοὺς χρόνους: τὸ γὰρ ὀλουμένην οὐλομένην λέγουσιν, οὕτω καὶ τὴν ἔλευσιν ἦλυσιν. I. ἦλυσιν: πόρευσιν. Fl. 59. σπεύσω τὴν κίνησιν τὴν βραδύπουν διὰ τῶν ἐμῶν ποδῶν ἀρμονιῶν. Fl. 21. προτιθεῖσα: ἐμαυτὴν καὶ διεριδομένη. Fl. 21. προβιβάζουσα. Fl. 6. 59. καὶ πορείαν τῶν ἐμῶν μελῶν προσθήσω διὰ τὴν συμφορὰν. Fl. 33.
3. 73 68. τὸ ὦ στεροπὴ Διὸς ἀντὶ τοῦ ὦ ἡμέρα, ἢ δίκην ἀστραπῆς λάμπουσα: ἢ ἐπειδὴ πρὸς τὴν τοιαύτην ὄψιν ἐδυσχέραινε, ποιεῖ τὸν λόγον πρὸς τὴν ἀστραπὴν τοῦ Διὸς, ἵνα ἀποτρέψῃ αὐτὴν καὶ ἀφανίσῃ. B.I. ὦ στεροπά: ἡγουν ὦ ὄνειρον. Fl. 59. αὐτὸν τὸν Δία ἐπικαλεῖται. A.M. Fl. 22. Gr. στεροπὴν ἐνταῦθα τὸν ὄνειρον κατὰ τὴν ἀστραπὴν...ταχέως ἀφανίζεται, ἢ διὰ τὸ καταπληκτικόν, ὥσπερ καὶ ἡ ἀστραπή. Fl. 59.
3. 74 69. τί ποτ': τίνος ἕνεκεν, πῶς. Fl. 17. 21. αἶρομαι: μετεωρίζομαι. M. ἀντὶ τοῦ ἐπαίρομαι καὶ μετεωρίζομαι καὶ ὥσπερ ἀνάστατός εἰμι. ἔννυχος δ' εἶπε πρὸς τὸ αἶρομαι, δέον ἐννύχως εἰπεῖν. B.I. αἰωροῦμαι, ἐπαίρουαι. Fl. 6. ἐκφοβοῦμαι. Fl. 59. φαντάζομαι, 1. In A. τὸ δὲ διεριδομένη, ἐπιστηριζομένη, δύπορος, μετεωριζομένη. 10. ὀλουμένην Matth. pro ὀλοημένην. 6. τιθεῖς] συντεθεῖς B. Gu. unde Accusativum οὐλομένην posuit fortasse συντιθεῖς scribendum cum grammaticus respiciens ad Iliadis Musgravo: quo significatur adjectivum verum secundum.

- βραδύς cum πούς esse compositum, 15. τὸ ὦ] τὸ om. I., Διὸς om. B. non cum πορείας vocabulo, 17. ἀφανίσῃ] Pergunt B.I. τὸ δὲ i. e. βραδύπους dictum esse pro βρα- αἶρομαι—(schol. v. 69.) μετεωρίζομαι ἀπὸ τοῦ καθεστηκότος. Id. διὰ τί ποτε φαντάζομαι ἐν τῇ νυκτὶ οὕτως. Fl. 33.
- 3.75 70. δείμασι, φάσμασιν: ἦτοι ἀντὶ τοῦ δεινοῖς φάσμασιν ἢ δείμασι φασμάτων. ὁ δὲ νοῦς, τί μετεωρίζομαι ἐν τούτοις τοῖς φάσμασι. A.M. φόβοις φασμάτων ἢ δοτικῇ ἀντὶ γενικῆς. Fl. 6. 17. 56. 59. 76. ἐν δείμασι φαντασμάτων ἐχρῆν εἰπεῖν, ἀλλ' ὅμως ἀντὶ γενικῆς ἢ δοτικῆς φέρεται. Fl. 21. τὸ δείμασι φαντάσμασιν, ἢ ἐν φαντάσμασι καὶ ὄνειροις, δείμασι καὶ δειματοποιοῖς, ὥσπερ καὶ σχέτλιος ὁ σχετλιοποιός, συντακτέον, ἢ καὶ οὕτως, ἡγουν ἐν δείμασι καὶ φοβήμασι, καὶ ἐν φαντάσμασιν. Fl. 59. φοβερismoῖς, φαντασίαις. Fl. 33. φοβήμασι, ἐνυπνίοις. Gr.
- 3.76 71. μελανοπτερύγων: ἐπειδὴ ἐν νυκτὶ προσπελάζουσι. καὶ Ἡσίοδος περὶ τῆς νυκτὸς λέγων ἐπιφέρει “ἔτικτε δὲ φῦλον ὄνείρων.” οἱ δὲ γράφουσι χθών· οὕτως εἶπεν, ἐπειδὴ ἐκ τῆς γῆς λέγονται ἀναπέμπεσθαι οἱ ὄνειροι. M. Ἄλλως. τὴν γῆν εἶπεν, ἐπειδὴ ἐξ Ἀϊδοῦ λέγονται οἱ ὄνειροι ἀναπέμπεσθαι. Ἡσίοδος δὲ Νυκτὸς τοὺς ὄνείρους φησὶν. A.M.
- 3.77 72. ἀποπέμπομαι: ἀπ' ἐμαυτῆς ἐκβάλλομαι τὴν νυκτερινὴν θέαν, τὸ φάντασμα. Ἄλλως. ἀποτροπιάζομαι τὴν νυκτερινὴν φαντασίαν καὶ τὴν θέαν τοῦ ὄνειρου, ἦντινα εἶδον περὶ τοῦ ἐμοῦ παιδὸς Πολυδώρου τοῦ σωζομένου κατὰ Θρήκην καὶ τῆς Πολυξένης. τὸ δὲ εἶδον λείπει. A.M. νυκτερινὴν ὄψιν. ἀντὶ τοῦ, εἴθε πόρρω ἀπ' ἐμοῦ γένηται ἢ ὄψις αὕτη. A. ἀποδιώκω, μισῶ. A. ἡγουν ἀποτροπιάζομαι. Fl. 6. 17. 34. 56. 76. 59. Gr. ἡγουν ὀρῶ καὶ κεῖμαι εἰς νυκτερινὸν φάντασμα. Fl. 21. ὄψιν: θέαν. Fl. 17. ὄνειρον. Fl. 59.
- 3.78 74. τοῦ σωζομένου: οὐκ εἶπε τοῦ ὄντος, ἀλλὰ τοῦ σωζομένου· ὃ γὰρ ἠβούλετο, τὸ σώζεσθαι τὸν παῖδα δηλονότι, τοῦτο καὶ λέγει. B. Gr. I. ἡγουν τοῦ τρεφομένου. Fl. 21.
- 3.79 75. ἀμφί: ἀπὸ κοινοῦ τὸ εἶδον. M. ὁμοῦ καὶ περὶ τῆς Πολυξένης ἀπὸ κοινοῦ ὑπακούεται τὸ εἶδον. ἀμφί ποιητικόν, ἢ περὶ κοινόν. Gu. φίλης ἀγαπητικῆς. Fl. 59. καὶ περὶ τῆς προσφιλεστάτης μου θυγατρὸς Πολυξένης διὰ τῶν νῦν ὄνείρων καὶ φαντασμάτων. Fl. 33. δι' ὄνείρων: ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὄψιν. M.
- 3.80 76. εἶδον: ἐθεασάμην. Fl. 59. ἐθεάθην γὰρ φοβερὰν θεωρίαν καὶ ἔγνω. Fl. 33. τὸ εἶδον τὸ ὀπισθεν καὶ τοῖς ἔμπροσθεν ἐπεκτείνεται. Gr.
- 3.81 77. χθόνιοι: καὶ οἱ ἐπιχθόνιοι, ἦτοι οἱ ἐπάνω τῆς γῆς, τουτέστιν οἱ ἐγχώριοι καὶ ἐντόπιοι, καὶ οἱ ὑποχθόνιοι, ἦτοι οἱ ὑποκάτω τῆς γῆς. I. γήϊνοι. FM. 21. Τρωϊκοί. Fl. 56. ὑπόγειοι. Gr. Πλούτων καὶ Περσεφόνη. Fl. 59. Gu. σώσατε: (ζῶντα. Gr.) φυλάξατε. Fl. 17. 59. Gr. ὦ καταχθόνιοι θεοί, διασώσατε τὸν ἐμὸν παῖδα Πολύδωρον. Fl. 33.
- 3.82 78. ὃς μόνος: ὅστις ἐπὶ τῶν ἐμῶν οἴκων ἄγκυρα ὑπολειπόμενος τὴν Θράκην οἰκεῖ ἐν τοῖς ἀτυχήμασι σωζόμενος. A.M. Ἄλλως. οἶται ζῆν αὐτὸν, μετ' οὐ πολὺ δὲ γινώσκει ὅτι τέθνηκε, καὶ γίνεται διπλοῦν τὸ πάθος τῆς τραγωδίας, πῇ μὲν Πολυξένην ὀδυρομένης τῆς Ἑκάβης, πῇ δὲ Πολύδωρον. A. ἢ πρὸς τὸ μόνος ὑποστικτέον, ἵν' ἢ τὸ τε οὐκ ἄργον, οὕτως ὃς μόνος ὑπάρχων ἐμοὶ ἀπὸ τῶν ἐμῶν παίδων, καὶ ἄγκυρα τῶν ἐμῶν οἴκων, ἐπειδὴ ἐλπίς ἐστὶν αὐτὸν ἀνακτήσασθαι τὴν ἡμῶν ἀρχὴν, κατέχει τὴν χιονώδη Θράκην· ἢ τὸ ἄγκυρα πρὸς τὸ οἴκων καὶ πρὸς τὸ ἐμῶν ἐκληπτέον, οὕτως ὃς μόνος ἄγκυρα ὦν τῶν οἴκων, καὶ τῶν ἐμῶν, ἦτοι τῶν κατ' ἐμὲ πραγμάτων, κατέχει τὴν Θράκην. B.I. οἴκων ἄγκυρα: τουτέστι τελευταία ἄγκυρα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ναυτιλλομένων, οἱ τὰς ἄλλας ρίψαντες ἀγκύρας. ἂν μὴδὲν δι' αὐτῶν ἀνύσωσιν, ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ τὰς ἐλπίδας ἔχουσιν. B. Gu. I. ἀσφάλεια, βασιλεία. M. F. 21. στερέωμα. Fl. 17. ἄγκυρα καὶ στήριγμα καὶ ρίζα. Fl. 59. ὅστις μόνος ἡλιπζον ὑπάρχειν τῶν ἡμετέρων οἴκων κληρονόμος. Fl. 33.
- 3.83

79. χιονώδη: τὴν ψυχράν, τὴν ὑψηλὴν καὶ χειμερινὴν καὶ χειμαζομένην. A. τὴν ψυχράν. Fl. 6. 17. 56. 59. 76. Gr. τὴν συνεχῶς χειμάζουσιν. Fl. 21. κατέχει: κατοικεῖ. A. ἀντὶ τοῦ ἔχει (οἰκεῖ Fl. 6. 17. Gr.). ἢ κατὰ περισσὴν. Fl. 6. 566. 59. 76. Gr. κατέχων αὐτὸς καὶ φυλάττων εἰς τὴν χιονώδη Θράκην. Fl. 33.
- 3.84 80. φυλακαῖσιν: ἐν συντηρήσεσιν. A. Fl. 21. ἀσφαλείαις. Fl. 59. ἐν ταῖς τηρήσεσι τοῦ πατρικοῦ φίλου ἦν. Fl. 33. ἐπιτηρήσεσι. Gr.
- 3.85 83. ἥξει τι νέον: νέον, τὸ νεαρὸν καὶ τὸ χαλεπὸν, ὡς ἐνταῦθα. I. ἔσται τι νέον: γενήσεται ὃ οὐ γινώσκουμεν. τὸ νέον λαμβάνεται καὶ ἐπὶ καινοῦ τινὸς καὶ ἐπὶ δεινοῦ. Fl. 6. 25. ἔσεται πρᾶγμα μάταιον. Fl. 21. νεοστόν. Fl. 56. γενήσεται καινόν. Fl. 59. τὸ νέον ἀντὶ τοῦ δεινόν· τὸ νεωστὶ, τὸ ἰσχυρόν, τὸ ἀπαλὸν καὶ τὸ παράδοξον, ὅπερ καὶ ἐνταῦθα. Fl. 59.
- 3.86 84. γοερὸν: τὸ γοερὸν καὶ ὁ γόος καὶ τὸ κωκύειν ποιαὶ φωναὶ εἰσι, καὶ ταῦτά εἰσι τῇ τ' ἐννοίᾳ καὶ τῇ προφορᾷ. συγγενῇ γάρ ἐστι τό τε γ καὶ κ. μέσον γάρ ἐστι τὸ γ τοῦ κ καὶ χ. B. Gu. I. μέλος γοερὸν: θρῆνος θρηνῶδες. B. Fl. 6. λυπηρὸν, θλιβερόν ἐν ἡμῖν ταῖς ἀθλίαις. Fl. 21. ποιαὶ φωναί. Fl. 17. ἐλεύσεται θρῆνος θρηνητικὸν ἡμῖν ταῖς θρηνούσαις. Fl. 59. παραγενήσεται τι μέλος θρηνητικὸν ἡμῖν. A.M. Fl. 33. γοεραῖς: ἡμῖν ταῖς γοεραῖς. M.
- 3.87 85. οὐποτ' ἐμὰ φρήν: οὐποτε, φησὶν, ἡ ἐμὴ φρήν οὕτω φρίσσει. εἴτα ἐπάγει ἀλίσστος, ἥγουν ἄφυκτος, τουτέστιν, ὃ φοβεῖται ἡ ἐμὴ φρήν, οὐ δύναται τοῦτο φυγεῖν. τὸ ταρβεῖ δὲ ταυτὸν τῷ φρίσσει. ἡ οὐποτε ὁ ἐμὸς λογισμὸς ταρβεῖ, ὡς ἔξω φόβων καὶ κακῶν εἶναι. B. Gu. I. οὐποτ': φησὶν ἡ Ἐκάβη ὅτι οὐδέποτε δεδίττω τι καὶ γίνομαι ἄφυκτος ἐκείνου. Ἄλλως. οὐδέποτε ἡ ἐμὴ ψυχὴ ἀχώριστος μένει φόβου, τουτέστιν, αἰὲν ἐν κακοῖς εἰμί. Fl. 25. οὐδέποτε, φησὶν, ἡ ἐμὴ ψυχὴ ἢ ἡ ἐμὴ διάνοια ὥδε φόβου ἀχώριστός ἐστιν, ἀλλ' αἰὲν τρέμει καὶ φοβεῖται. οἶονεῖ ὅτι φοβοῦμαι καὶ ὑπονοῶ λέγεται. Fl. 33. ἀλίσστος: ἀμετακίνητος. A. ἀνέκφευκτος ἀπὸ τοῦ λιάζω τὸ ἐκφεύγω, τουτέστιν, οὐδέποτε ἐκφεύγει ἡ δειλία ἀπὸ τῆς ἐμῆς ψυχῆς. Fl. 25. ἀμέτοχος. Fl. 17. ἥρεμος, ἀτάραχος. Gr.
- 3.88 86. φρίσσει, ταρβεῖ: θαυμάζει, δειμαίνει. Fl. 21. τὸ μὲν 10. καὶ τὸ] τὸ om. Gu. om. Gu. 11. ταυτάεισι] ταυτόν ἐστι B. Gu. 24. ἢ ἡ ἐμὴ Matth. pro ἡ ἐμοί. 12. ἐστι τό τε γ καὶ κ B. εἰσὶ τὸ 28. ἀτάραχος est etiam gl. in M., γ καὶ τὸ κ Fl. 6, I. ex quo praeterea ad ταρβεῖ enotatum 18. εἴτα— ἄφυκτος om. B. τινὲς τὸ ταρβεῖν ἀντὶ τοῦ ib. ἄφυκτος] ἀφύκτως φρίσσει Gu. ἀτάραχος. 19. τὸ ταρβεῖ—φρίσσει] ταρβεῖν— 29. θαυμάζεν—] Pars huius scholii φρίσσειν I. τὸ ταρβεῖ—κακῶν εἶναι est in Fl. 25. sic finita, ὁ δὲ νοῦς, οὐ- φρίσσει καὶ ταρβεῖ ταυτόν ἐστιν· ὁ δὲ νοῦς, οὐδέποτε ἡ ἐμὴ ψυχὴ ἀχώριστος φόβου μένει, τουτέστιν ἐν κακοῖς αἰὲν μένει. ἢ οὕτως· οὐδέποτε ἡ ἐμὴ ψυχὴ ὑπονοεῖ τι καὶ τούτου ἀχώριστος γίνεται. ἢ, οὐδέποτε ἀχώριστος φόβου ἡ ἐμὴ ψυχὴ γίνεται. τινὲς οὕτως· οὐδέποτε ἡ ἐμὴ ψυχὴ φρίσσει καὶ φοβεῖται τι ἢ ὑπονοεῖ καὶ τούτου ἀχώριστος γίνεται, οἶον, εἴ τι φοβοῦμαι καὶ ὑπονοῶ, τοῦτο καὶ γίνεται. A.M.
- 3.89 87. τοῦ ποτε θεῖαν: ἀρίστην, τοῦ ἐμοῦ υἱοῦ τοῦ μάντεος ψυχὴν. Fl. 21. ἄρα μαντικὴν, τουτέστι τὸν Ἑλενον· ἔζη γάρ. Fl. 6. 56. 59. Gr. τουτέστι τὸν Ἑλενον. ἀπὸ τοῦ κρείττονος μέρους αὐτὸν ὀνομάζει, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς ἀντὶ τοῦ τὸν δεῖνα εἰπεῖν τὴν ἱερὰν λέγομεν κεφαλὴν. Fl. 59. ὁ Ἑλενος καὶ ἡ Κασάνδρα μαντικοὶ ἦσαν, δι' ὃ λέγει, ποῦ μοι ὁ Ἑλενος καὶ ἡ θεία αὐτοῦ ψυχὴ, καὶ ἡ Κασάνδρα, ἵνα μοι κρίνωσι τοὺς ὄνειρους. Fl. 33.
- 3.90 89. ὡς: ἵνα. M. κρίνωσιν: ἵνα διαλύσωσι, ἥγουν διακρίνωσιν, ὅθεν καὶ ὄνειροκρίτης. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. διερμηνεύσωσιν· ὅθεν καὶ ὄνειροκρίτης. Gr.
- 3.91 90. εἶδον γάρ: ἐξήγησις τοῦ ὄνειρου. Fl. 21. ἐθεασάμην. Fl. 59.
- 3.92 91. σφαζομένην: συνάπτεται τοῦτο πρὸς τὸ οἰκτρῶς. Fl. 6. ὑπὸ λύκου κατάστικτον διὰ τῶν χηλῶν ἥγουν ὀνύχων σφαζομένην. Fl. 33.

- 3.93 93. οἰκτρῶς· ἤγουν οὕτως, ὥστε ἐλεῆσαι τινὰ ἰδόντα καὶ καμφοῖναι. Cant. ἐλεεινῶς. M. Gr. ἀνηλεῶς. M. Fl. 21. 56.
- 3.94 94. ὑπὲρ ἄκρας· ἄνω ὑπὲρ τοῦ ἄκρου τῆς κορυφῆς τοῦ τύμβου. Fl. 6. 21. 56, 59. 76. τοῦ ἐν Χερρονήσῳ κενοταφίου. ἐτάφη γὰρ ἐν Τροίᾳ φονευθεὶς ὑπὸ Πάριδος ἐν τόξοις εἰς τὸν τῆς Ἀθηνᾶς νεῶν, ὅτε τοῦτον ἔμελλε Πρίαμος Πολυξένη συνάψαι. εἰκότως δὲ ταύτην σφάγιον ἤτησεν, ὅτι δι' αὐτὴν πεφόνευσται. τὸ δὲ ποιεῖν κενοτάφιον ἔθος ἦν τοῖς Ἑλλήσιν εἰς τιμὴν καὶ μνήμην τῶν ἀποικομένων. Gu.
- 3.95 95. φάντασι· τὸ φανὲν δηλονότι καὶ τὸ εἶδωλον. Fl. 17. 59. καὶ τὸ τοιοῦτον δεῖμα καὶ φόβισμα ἦλθεν ὑπὸ τῆς κορυφῆς καὶ ἄκρας τοῦ Ἀχιλλέως τάφου, δῆλον τὸ ὄραμα. Fl. 33. φάντασμα· διὰ τό. Gr. εἶδωλον. Gu.
- 3.96 96. γέρας· τιμὴν. Fl. 21. Gr. εἰς τιμὴν. Fl. 17. πολυμόχων· τῶν πολλὰ κοπιασάντων. Fl. 17. δυστυχῶν. Fl. 59. δυστυχεστάτων. Gr. πολυπαθῶν. Gu.
- 3.97 97. Τρωιάδων· γυναικῶν δηλονότι. Fl. 21. καὶ ἐζήτει τιμὴν μίαν ἐκ τῶν Τρωϊκῶν γυναικῶν τῶν ὑπομενουσῶν πολλὰ κακά. Fl. 33.
- 3.98 98. ἀπ'· μακράν. τὸ δευτερολογεῖν ἢ ἐπὶ χαρᾶς ἢ ἐπ' ἐκπλήξεως, ὡς ἐνταῦθα, ἢ ἐπὶ θλίψεως. Gr. τόδε· ἤγουν τὸ αἶτημα. Gr. τὴν τοῦ γέρου αἵτησιν ἢ τὸ δεῖμα.) Gu. αἵτησιν τῆς Πολυξένης. Fl. 6. τὸ φάντασμα καὶ τὸ δεῖμα. Fl. 21. 56. τὸ ζήτημα τοῦ Ἀχιλλέως. Fl. 59.
- 3.99 99. πέμψατε· ἀποπέμψατε, ὧ θεοὶ, δεομένης μου ὑπακούοντες, ἀποπέμψατε, ὧ θεοὶ, τοῦτο τὸ φάντασμα τῆς ἐμῆς θυγατρὸς δεομένης μου ἐπακούοντες. M. ἀποστήσατε. Fl. 17. ἀποπέμψατε, ὧ θεοί. Fl. 21. 17. ἀποδιώξατε. Gr. ὧ θεοὶ, ἵκετεύω ἐκβῆναι τὸν ὄνειρον ἐπ' ἀγαθῷ. Fl. 33.
- 3.100 100. Ἐκτάβη· ὁ χορὸς ἐκ Τρωιάδων αἰχμαλώτων γυναικῶν. ὁ δὲ λόγος, ὧ Ἐκάβη, πρὸς σὲ ὠρμήθην μετὰ σπουδῆς τὰς δεσποτικὰς σκηνὰς τοῦ Ἀγαμέμνονος καταλιποῦσα. A.M. ὅμοιον οὐ διασωθῆναι Ἐκάβην μέχρι τῆς σκηνῆς Ἀγαμέμνονος, ἐμποδισθεῖσαν παρὰ τοῦ χοροῦ, ἀλλ' ἀπελθεῖν εἰς τὴν σκηνὴν Πολυξένης. Gu. χορὸς ἐκ Τρωιάδων αἰχμαλωτίδων γυναικῶν. χορὸς διαιρεῖται εἰς τρία, εἰς στάσιμα, εἰς παροδικὰ καὶ εἰς κωμικά. Fl. 25. ὁ χορὸς ἐκ τῶν Τρωϊκῶν γυναικῶν τῶν αἰχμαλωτισθεισῶν συνέστη. Fl. 33. ὁ δὲ λόγος, ὧ Ἐκάβη, πρὸς σὲ ἐλιάσθην, ἤγουν ἐξώρμημαι καὶ παρεγενόμην, μετὰ σπουδῆς, τὰς δεσποτικὰς σκηνὰς τοῦ Ἀγαμέμνονος λιποῦσα. Fl. 25. σπουδῇ· σπουδαίως. Fl. 59. ἀντὶ τοῦ μετὰ ταχυτήτος. Gr. σπουδαίως. ἀπὸ ὀνόματος τὸ ἐπίρρημα. Gu. ἐλιάσθην· ὠρμήθην, παρεγενόμην. οὕτως Εὐριπίδης. M. προσέφυγον, ἦλθον. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀλῶ, τὸ πλανῶ καὶ ἐκκλίνω· ὅθεν ἀλίζω, καὶ κατὰ μετάθεσιν λιάζω· ὁ παθητικὸς πρῶτος ἀόριστος ἐλιάσθην. I. ἐλιάσθην; προσέφυγον, ἦλθον πρὸς σὲ, οὐδὲν ἀπὸ τῶν παθέων, ὧν ἔχεις δηλονότι, κουφίζουσα. Baroc. προσῆλθόν σοι, προσέφυγον· σύναπτε δὲ τοῦτο πρὸς τὸ παθέων, τὰ δ' ἄλλα διὰ μέσου. Gu. ἤγουν ἔφυγον. Gr. ἀπὸ τοῦ λῖαν, αἵσσω καὶ ὀρμῶ. Gu. ἤγουν ἔφυγον, προσῆλθον. Fl. 6. 59. ἔφυγον, ἦλθον, ὠρμίσθην, ἐπαραγενόμην. ἔλομαι τὸ πλανοῦμαι. Fl. 21. ἦλθον συντόμως. Fl. 17. ἐκλίνθην. Havn.
- 3.101 100.—124. Ἐκάβη, σπουδῇ πρὸς σ' ἐλιάσθην· ὁ χορὸς φησιν ὅτι σπουδῇ ἐχωρίσθην ἀπὸ τῆς σκηνῆς Ἀγαμέμνονος οὐκ ἐπὶ τῷ κουφίσει τι τῶν κακῶν σου, ἀλλὰ καὶ ἐπισάξαι διὰ τῶν λεγομένων ὑπ' ἐμοῦ. Ἄλλως. Ἐκάβης σπουδῇ ἦλθον πρὸς σὲ, λιποῦσα τὰς δεσποσύνας σκηνὰς Ἀγαμέμνονος, ὅπου ἐτάχθην φυλάττειν ἀπελθοῦσα, 8. καταλιποῦσα] Pergit A. ἄλλως. αἰχμαλωτισθέντων. ὁ χορὸς φησιν ὅτι etc. quae vide infra 21. κουφίζουσα] ἐλαπφρύνουσα Gu. ad v. 100.—124. qui incipit ab πρὸς σέ. 13. αἰχμαλωτισθεισῶν scripsi pro ἐκβληθεῖσα ἀπὸ τῆς Τροίας, τοῦ κοπτικοῦ στόματος τῆς λόγχης παρὰ τῶν Ἀχαιῶν γενομένη δοριθήρατος. ἦλθον δὲ οὐ μέλλουσα τι εὐφραντόν μηνῦσαί σοι ἢ ἀποκουφίσει σὲ ἀπὸ τῶν θλίψεων, ἀλλὰ μάλλον

αίρομένη καὶ φέρουσα μέγα βάρος ἀγγελίας, ἀντὶ τοῦ μεγάλην λύπην. ἐν γὰρ τῷ συναθροίσματι τῶν Ἑλλήνων λέγεται δόξαν γενέσθαι, εἴτ' οὖν θέλῃσιν, τὴν σὴν παῖδα Πολυξένην σφάγιον θέσθαι τῷ Ἀχιλλεῖ. γινώσκεις γὰρ καὶ αὐτὴ ὡς ὁ Ἀχιλλεὺς θυσίαν ἐζήτησεν, ὅτε ἐφάνη σὺν ὅπλοις χρυσοῖς ἐπιβάς τοῦ τύμβου, ἐκώλυε δὲ τὰς ποντοπόρους ναῦς ἐπερειδομένας, ἐχούσας τὰ ἱστία ἐν τοῖς σχοινίοις, ταῦτα βοῶν καὶ λέγων, ποῖ ἀπέρχεσθε, Δαναοί, λιπόντες τὸν ἐμὸν τάφον ἀγέραστον; δόξα δὲ διπλῇ ἦν ἐν τῷ πολεμικωτάτῳ στρατῷ τῶν Ἑλλήνων. τοῖς μὲν γὰρ ἤρεσκε διδόναι καὶ ποιεῖν σφάγιον ἐν τῷ τοῦ Ἀχιλλέως τύμβῳ, τοῖς δὲ οὐδαμῶς τοῦτο καλὸν ἐδόκει. ἦν δὲ σπουδάζων καὶ θέλων τὸ σὸν καλόν, ἤγουν τὸ μὴ σφαγιασθῆναι τὴν Πολυξένην, ὁ Ἀγαμέμνων ὁ ἀνέχων τὰς κοίτας τῆς μαντικῆς Κασάνδρας καὶ σὺν αὐτῇ κοιμῶν. Α.

3.102 100—154. Παράφρασις. ὦ Ἐκάβη, σὺν σπουδῇ ὥρμησα πρὸς σέ, καταλιποῦσα τὰς δεσποτικὰς σκηνάς, ὅπου διὰ κλήρου ἐδόθη καὶ ἐτάχθη δούλη, ἀποδιωκομένη ἀπὸ τῆς πόλεως τῆς Ἰλιάδος τῇ ὀξύτητι τοῦ δόρατος, δοριάλωτος γενομένη παρὰ τῶν Ἀχαιῶν. ἐλίσσῃσιν δηλονότι κατὰ κοινοῦ, οὐδὲν ἀπὸ τῶν παθῶν ἐλαφρύνουσα καὶ ἐλαττοῦσα, ἀλλὰ ἐπιφέρουσα μέγα βάρος μηνύματος, σοί τε, ὦ γύναι, ἦλθον κῆρυξ καὶ ἄγγελος ἀχέων καὶ θλίψεων. ἐν γὰρ τῇ συνελεύσει τῶν Ἀχαιῶν τῇ πεπληρωμένῃ περιάζεται καὶ φημίζεται κυρωθῆναι, θέσθαι καὶ ποιῆσαι τὴν σὴν θυγατέρα θῦμα τῷ Ἀχιλλεῖ. γινώσκεις δὲ ὅτι ἐπιβάς, ὁ Ἀχιλλεὺς δηλονότι, τοῦ τύμβου τοῦ ἑαυτοῦ, ἐφάνη σὺν ὅπλοις χρυσοῖς, ἐπέσχε δὲ τὰς ναῦς τὰς ἐν τῷ πόντῳ τὴν πορείαν ποιουμένας, ἐπερειδούσας τὰ ἄρμενα ἐν σχοινίοις, τάδε βοῶν, ὦ Δαναοί, ποῦ πορεύεσθε, ἀφέντες τὸν ἐμὸν τύμβον ἄτιμον; συνέβη δὲ, καὶ ἐπῆλθε, ταραχὴ πολλῆς φιλονεικίας, δόξα δὲ, καὶ γνώμη καὶ ὑπόληψις, ἐχώρει καὶ ἐκινεῖτο εἰς τὸν στρατὸν τὸν πολεμιστήν. τοῖς μὲν δοκοῦν, ἦν δηλονότι, διδόναι σφάγιον τῷ τύμβῳ, τὴν θυγατέρα δηλονότι, τοῖς δὲ οὐχί. (οἱ δὲ νεώτεροι συντάσσουσιν οὕτως τοῖς μὲν δοκοῦν, ἀντὶ τοῦ δοκοῦντος, ἥτοι ἀρεστοῦ ὄντος, διδόναι τῷ τύμβῳ 34. ἀρεστοῦ Matth. pro ἀρίστου. σφάγιον, τὴν Πολυξένην δηλονότι, τοῖς δὲ οὐχί.) ἦν δὲ ὁ μὲν σπεύδων εἰς τὸ σὸν ἀγαθὸν ὁ Ἀγαμέμνων, ἅτε τιμῶν τὴν κοίτην τῆς μαντικῆς Κασάνδρας· οἱ υἱοὶ δὲ τοῦ Θησέως, Ἀκάμας καὶ Δημοφῶν, οἱ κλάδοι τῶν Ἀθηνῶν, ἦσαν δημηγόροι λόγων διπλῶν. συνέτρεχον δὲ βουλῇ μιᾷ, ὥστε στεφανοῦν τὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως ἐν αἵματι προσφάτῳ καὶ παρθενικῷ. τὴν δὲ κοίτην τῆς Κασάνδρας οὐκ ἔλεγον προτιμήσειν τῆς ἀνδρείας τοῦ Ἀχιλλέως. αἱ ἄμιλλαι δὲ τῶν κατατεινομένων λόγων, ἥτοι τῶν ἀγωνιστικῶς λεγομένων καὶ ἐριστικῶς, πῶς καὶ κατὰ τινὰ τρόπον ἦσαν ἴσαι, μέχρις οὗ κατέπεισε τὴν στρατιὰν ὁ Ὀδυσσεὺς ὁ ποικίλα φρονῶν, ὁ κόπις καὶ ὁ λάλος, ἥτοι ὁ ῥήτωρ ὁ ἡδὺς κατὰ τοὺς λόγους, ὁ τῷ δήμῳ χαριζόμενος, λέγων δηλονότι, μὴ τὸν ἄριστον πάντων τῶν Ἀχαιῶν, Ἀχιλλέα, ἀποδιώκειν καὶ παραβλέπειν χάριν σφαγίων δουλικῶν, μηδέ τινα τῶν ἀποθανόντων στάντα πλησίον τῆς Περσεφόνης εἰπεῖν ὅτι οἱ Δαναοὶ ἀπῆλθον τοῦ τόπου τῆς Τροίας, κακοὶ καὶ ἀχάριστοι φανέντες τοῖς Ἑλλησι, τοῖς ἀποθανοῦσιν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. παραγενήσεται δὲ συντόμως ὁ Ὀδυσσεὺς, ἀποσπάσων τὴν πῶλον, ἥτοι τὴν Πολυξένην, ἀπὸ τοῦ σοῦ κόλπου, καὶ παρορμήσων καὶ παρακινήσων ἐκ τῆς γεραιᾶς χειρὸς τῆς σῆς. ἀλλ' ἄπιθι πρὸς ναοὺς, ἴθι πρὸς βωμοὺς, κάθησο παρακλήτρια τοῦ Ἀγαμέμνονος διὰ τῶν γονάτων αὐτοῦ δηλονότι. ἐπικαλοῦ τοὺς τε ἐν τῷ οὐρανῷ θεοὺς, τοὺς τε ὑποκάτω τῆς γῆς. ἡ γὰρ αἰ λῖται ἐμποδίσουσιν ἔσεσθαι ἐστερημένην παιδὸς μελέας, καὶ ἀθλίας, ἡ ἀπόκειται ἰδεῖν τὴν παρθένον προκειμένην τοῦ τύμβου, βαπτομένην ἐκ τῆς χρυσοφόρου δειρῆς ἐν ρεύματι μελαναυγεῖ, καὶ μέλαιναν ὄψιν ἔχοντι αἵματος. Ι.

3.103 101. δεσποσύνους: τὰς τῶν δεσποτῶν. δεσπόσυνος δὲ κυρίως ὁ τοῦ δεσπότης υἱός. κατεχρήσατο οὖν οὕτως εἰπών. ἦν γὰρ ἡ Ἐκάβη ἐν τῇ τοῦ Ὀδυσσεὺς σκηνῇ, ὁ δὲ χορὸς ἐν τῇ τοῦ

Ἀγαμέμνωνος. διὰ τοῦτο λέγει τὰς δεσποσύνους, τουτέστι τοῦ Ἀγαμέμνωνος, ὅπου ἐκληρώθη εἶναι δούλη. M.

- 3.104 102. ἴν' ἐκληρώθην: ὅπου ἐκ κλήρου ἔλαχον. Fl. 6. 17. 56. 59. ὅπου, εἰς ἃς σκηνάς. Fl. 21. ὅπου διὰ κλήρου κατέστην. Fl. 21. plut. 32. Gu. προσετάχθην ἀντὶ τοῦ ἐτάχθην καὶ ὠρίσθην εἶναι δηλονότι. Fl. 59. ὅπου εἰς κληρὸν ἐδόθη καὶ παρεδόθη δούλη. Fl. 33. καὶ ἐκληρώθην. Gr. ἐγενόμην, ὠρίσθην. ἢ πρὸς ὑστεροχρόνιος ἐνταῦθα. Gu.
- 3.105 103. ἀπελαυνομένα: διωκομένη τῆς σῆς πόλεως Ἰλιάδος. Fl. 33. ἐξελθοῦσα καὶ διωκομένη. Gr.
- 3.106 104. λόγχης αἰχμῇ: ἡγουν τῷ δόρατι, τουτέστι τῷ πολέμῳ. Cant. λόγχης: τοῦ λόχου, τοῦ πολέμου. Fl. 17. ἡγουν τοῦ δόρατος. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. νόμῳ πολέμου. M. rec. Fl. 21. αἰχμῇ: τῷ ξίφει. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. διὰ τῶν Ἑλληνικῶν δοράτων αἰχμαλωτισθεῖσα. Fl. 33.
- 3.107 105. δοριθήρατος: αἰχμάλωτος. Fl. 21. plut. 32. ἡγουν δοριάλωτος. Gr. αἰχμάλωτος γενομένη δηλονότι. Gu.
- 3.108 106. οὐδὲν παθέων: ἐλιάσθην πρὸς σὲ οὐδὲν ἀπὸ τῶν παθῶν, ὧν ἔχεις δηλονότι, κουφίζουσα. B. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. οὐδὲν τῶν περιεχόντων σε κακῶν ἀποκουφίζουσα, καὶ θεραπεύουσα. Ἄλλως. ἐν ὑπερβατῷ, σπουδῇ προσελιάσθην. σπονδῇ, φησὶν, ἐχωρίσθην ἀπὸ τῆς 10. ἢ πρὸ πρόθεσις περισσὴ καὶ ἐν π. κουφίζουσα ἡγουν τῶν κακῶν θεραπεύουσα λ. tantum habet Fl. 59. δὲ ἢ Cant. Fl. 25. 20. ἡγουν τῷ δόρατι] ἡγουν τοῦ δόρατος. ib. θεραπεύουσα] ἐλαττοῦσα addit τῷ ξίφει, ἡγουν τῷ δόρατι τουτέστι Fl. τῷ πολέμῳ Gr. 30. προσελιάσθην] οὐδὲν παθέων ἀποκουφίζουσα 29. σε κακῶν—θεραπεύουσα] ἀπο- addit M. σκηνῆς τοῦ Ἀγαμέμνωνος, οὐκ ἐπὶ τῷ κουφίσαι τι τῶν κακῶν σου, ἀλλὰ καὶ ἐπισάξαι τοῖς λεγομένοις ἀπ' ἐμοῦ. M. οὐδὲν παθέων ἀποκουφίζουσα: οὐδὲν τῶν περιεχόντων σε κακῶν θεραπεύουσα καὶ ἀποκουφίζουσα, ἀλλὰ τοῦναντίον ἐπιτιθεῖσα βάρος ἀγγελίας, τουτέστιν ἕτερα πρὸς οἷς ἔχεις κακοῖς ἀπαγγέλλω κακά. A.M. Ἄλλως. παρεγινόμενη δὲ οὐκ ἐλαττοῦσά σου τὰς συμφοράς, ἀλλὰ μᾶλλον καὶ παραύξουσα διὰ ταύτης τῆς ἀγγελίας. M. καὶ οὐδὲν τῶν παθέων ἀνακωχὴν ἔχουσα. Fl. 33.
- 3.109 107. ἀλλ' ἀγγελίας: μᾶλλον δὲ μηνύματος φορτίον ἐπιφέρουσα. Fl. 17. διὰ τῆς φήμης. Fl. 59. μηνύσεως. Fl. 6.
- 3.110 108. σοί τε: καὶ ἦλθον. Gu. γύναι, κήρυξ: ὦ Ἐκάβη, ἐγενόμην κήρυξ σοι τῶν θλίψεων. Fl. 21. ἄγγελος λυπῶν καὶ θλίψεων. Fl. 6. 17. 56. 59. 76. Gu. ἀχέων: θλίψεων. M. rec. ἀπὸ τοῦ α ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ χάνω. Fl. 9. τοῦναντίον ἐπιτίθεις σαυτῆς. σὺ, ὦ γύναι, ὑπάρχεις κήρυξ τῶν Ἑλλήνων. Fl. 33.
- 3.111 109. πλήρει ξυνόδῳ: ἐκκλησίᾳ. M. συναθροίσει. Fl. 6. ἐν πεπληρωμένῃ ἐκκλησίᾳ. Fl. 21. ἐν τῇ συναγωγῇ. Fl. 56. πεπληρωμένη συνάξει. Fl. 59. τὴν πολὺ πλῆθος ἀνθρώπων ἔχουσιν. Fl. 17. ἐπὶ γὰρ τῶν Ἑλληνικῶν συνόδων σῶαι λέγονται εἶναι αἱ συμβουλαί. Fl. 33. πλήρει: τῇ πολλῇ. Gr. πεπληρωμένη καὶ τελέᾳ. Gu. σύνοδος κυρίως ἢ ἀπὸ πάντων συνέλευσις ἐκκλησία δὲ ἢ ἀπὸ τῶν ἐκλεκτῶν. Gr.
- 3.112 110. δόξαι: ψηφισθῆναι. Fl. 21. ἀρεστὸν φανῆναι, ἡγουν κυρωθῆναι. Fl. 59. καὶ εἰνομισθεῖ (sic) τὴν σὴν παῖδα σφάγιον θῆσαι τῷ Ἀχιλλεῖ. Fl. 33. ἡγουν κυρωθῆναι. Gr. ἀρεστὸν φανῆναι, ἐπεψηφίσθαι τῇ βουλῇ. Gu.
- 3.113 112. οἷσθ': γινώσκεις τοῦτο δηλονότι. Fl. 17. 21. γινώσκεις ὅτι ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπάνω στὰς τοῦ αὐτοῦ τύμβου σὺν ὅπλοις χρυσοῖς ἐπέιχε τὰς ναῦς, οὕριον ἐχούσας τὸν πλοῦν. A.M. Fl. 25. συντακτέον οὕτως οἷσθα δὲ, ἡγουν οἷσθα γὰρ καὶ γινώσκεις, ὅτε καὶ ὁπότε ἐφάνη ὁ Ἀχιλλεὺς σὺν ὅπλοις χρυσεοῖς ἐπὶ τοῦ τύμβου καὶ ἐπάνω τοῦ τύμβου βὰς καὶ πορευθεῖς, καὶ τὰ ἐξῆς. Fl. 59. ἐφάνη: ὁ Ἀχιλλεὺς δηλονότι. Fl. 17. 59.
- 3.114

113. τὰς ποντοπόρους· τὰς ἐν τῷ πόντῳ τὴν πορείαν ποιουμένας, ἢ τὰς περώσας τὸν πόντον. Fl. 21. τὰς πορευομένας ἐν τῷ πόντῳ. Gu. ἔσχε· ἐκράτησεν. Fl. 21. ἐκώλυσεν. Fl. 6. 17. 36. 59. 76. Gr. κατέσχε. Gu. σχεδία· σχεδία κυρίως ἢ πρὸς τάχος γενομένη ναῦς, καὶ σχέδος. M. ναῦς ἀκατασκεύαστος, ἀπὸ ξύλων μόνων ἀπερίττως συντεθειμένη· νῦν δὲ τὰς ναῦς τῶν Ἑλλήνων λέγει σχεδίας. B. Gr. I. σχεδία δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἢ σὺν τάχει γενομένη ναῦς. I.

3.115 114. λαίφη· τὰ ἄρμενα τοῖς σχοινίοις ἐντεταμένα ἐχούσας πρὸς τὸ πλεῖν. M. Fl. 6. 10. 25. ἡγουν διὰ τῆς λαΐφης, μέρος νεώς. Fl. 21. προτόνοις· πρότονος τὸ σχοινίον, δι' οὗ δεσμοῦσι τὸν ἰστόν. Gr. I. τὸ δὲ ἐπεριδομένας ἀντὶ τοῦ ἐπεριδούσας σχοινίοις τὰ λαΐφη, στηριζομένας, ὡς ἥδη πλευσεῖσθαι. ἔστι δὲ τὸ λαΐφη καὶ τὸ ἐπεριδομένας καθ' ὅλον καὶ μέρος. οὐ γὰρ πᾶσα ἡ ναῦς ἐρείδεται τοῖς 10. ὅτε—αὐτοῦ] ὅταν—ιδίου Fl. 28. στηριζομένας—ἔστι δὲ e Gu. 25. addidi, e quo etiam postea dedi οὐ 21. ἀπερίττως atramento suprascriptum γὰρ πᾶσα ἡ ν. et δι' ὧν αὕτη φ. pro in Gr. αὕτη. Idem ἐμπίπτοντος pro ἐπιπνέοντος. ib. λέγει hoc loco B., ante τῶν MATTH. Verba σχοινίοις Ἑλλήνων Gr. I. —ἔστι δὲ om. B. in quo τὸ λαΐφη— 24. σχοινίοις M. ἰστίοις ceteri. ἐπιπνέοντος rubrica scripta sunt. ib. ἐχούσας addidi ex M. προτόνοις, ἀλλὰ μόνον τὰ λαΐφη, δι' ὧν αὕτη φέρεται ἀνέμου ἐπιπνέοντος. Gu. I. ἐπεριδομένας· συνδεδεμένας. Fl. 21. ἐκτεινούσας. M. Fl. 21. ἐπιστηριζομένας. Fl. 17. 56. μετὰ πολλοῦ στηριγμοῦ ἐχούσας. Fl. 59. τὰ ἄρμενα καὶ σχοινία τῶν πλοίων ἐντεταμένα ἔχουσι. Fl. 33.

3.116 115. τάδε θωύσων· ταῦτα λέγων. κυρίως δὲ ὑλακτῶν. τὸ δὲ ἐξῆς, ἐφάνη τάδε θωύσων. M. ταῦτα λέγων, ἡγουν βοῶν ὁ Ἀχιλλεύς. Fl. 6. 17. 21. 56. 59. 76. ταῦτα βοῶν, λέγων δηλονότι ὁ Ἀχιλλεύς. Fl. 33. ἡγουν θηριωδῶς (μεγάλως Gu.) βοῶν. Gr.

3.117 116. Δαναοὶ ἀπὸ Δαναοῦ τινὸς βασιλεύσαντος αὐτῶν. Fl. 17.

3.118 117. στέλλεσθε· ἀποπλέετε· κυρίως δὲ ἀποστέλλειν ἐστὶ τὸ διὰ νεὼς ἐκπέμπειν, ὅθεν καὶ στόλος λέγεται ὁ πολλῶν νεῶν ἀπόπλους. καταχρηστικῶς δὲ ἀποστέλλειν λέγεται καὶ τὸ δι' ἑτέρου τινὸς ἐκπέμπειν. A.M. πορεύεσθε. τὸ στέλλω σημαίνει δ' στέλλω τὸ κοσμῶ, ἀφ' οὗ καὶ στολή· στέλλω τὸ πέμπω, ἀφ' οὗ καὶ ἀποστολή· στέλλω τὸ πλέω, ἀφ' οὗ καὶ στόλος, ὁ πολλῶν ἀπόπλους νεῶν· στέλλω καὶ τὸ κρύπτω, ἀφ' οὗ καὶ τὸ περιστείλαντες, ἀντὶ τοῦ κατὰ γῆν κρύψαντες, ἡγουν θάψαντες. I. στέλλεσθε· ποῖ ἀποπλέετε. κυρίως δὲ τὸ ἀποστέλλεσθαι ἐπὶ νεώς. ἔστι δὲ καὶ τὸ δι' ἑτέρου, ἢ ἐκπλεῖν ἢ ἐκπέμπειν. Fl. 25. ὧ Ἕλληνες, τὸν ἐμὸν τάφον ἀποπλέετε καὶ ἄτιμον ἔατε. Fl. 33. ἀγέραςτον· ἄτιμον. ἀφέντες· καταλείψαντες. Gu.

3.119 118. πολλῆς δ' ἔριδος· πολλῆς φιλονεικίας συνέκρουσε ταραχή. I. συνέπεσε, ἡγουν συνέκρουσε, συνῆλθε μετὰ ταραχῆς. Fl. 59. τὸ συνέπεσεν ἡγουν συνῆλθεν, ἐγένετο. Fl. 59. συνέβη, συνῆλθε. μεταφορικῶς ὅρα διὰ τὸ δίυγρον τοῦ λόγου. Gu. κλύδων· ταραχή. Gr. θόρυβος. Fl. 56. 59. μετὰ δὲ φιλονεικίας ἐγένετο ταραχή. Fl. 33.

3.120 119. δόξα· δόκησις διττή. M. δόγμα. Fl. 6. 17. 56. 59. 76. δόκησις. Fl. 10. 21. δόξα, ἡγουν δόκησις, βουλή. Fl. 59. ἡγουν δόγμα. Gr. ὑπόληψις, θέλησις. Gu. ἐχώρει, ἐπορεύετο. Fl. 21. ἡγουν ἐκινεῖτο. Gr. ἐφημίζετο, ὥρμα. Gu. δίχ'· διχῶς. Fl. 6. 21. 1. αὕτη] αὕτη B. 19. γῆν] γῆς Matth. 25. Simile est in Fl. 21. MATTH. 76. διπλῶς. Fl. 56. 59. Gu. ὑπονοία ψῆφος ἐχώρει διπλῶς ἐν τοῖς Ἑλλησι, καὶ εἰς τὸν πολεμικὸν στρατόν. Fl. 33.

3.121 120. αἰχμητήν· πολεμικόν. Fl. 6. 17. 21. 56. 76. Gr. πολεμικόν, στρατιωτικόν. Fl. 59. τοῖς μὲν διδόναι· δοκοῦν καὶ ἀρέσκον ἦν κατὰ ἐπαναστροφὴν διδόναι σφάγιον τῷ τύμβῳ, τοῖς δὲ οὐχὶ δοκοῦν καὶ ἀρέσκον ἦν συνουσίαν. Fl. 59. καὶ οἱ μὲν διδόναι ἔθεντο τὸ σφάγιον πρὸς αἰτήσεως Ἀχιλλέως, οἱ δὲ οὐ· ἡγουν δόκησις διττὴ ἐγένετο περὶ τούτου. Fl. 33.

3.122

121. σφάγιον· θῦμα. Fl. 17. δοκοῦν· ἀντὶ τοῦ δοκοῦντος καὶ οὐκ ἐδόκει. Fl. 56. ἀντὶ τοῦ δοκοῦντος, ἀρέσκον ἦν. Fl. 59. φαινομένου. Fl. 17. δοκοῦντος καὶ φαινομένου καὶ ἀρέσκοντος. Gu.

- 3.123 122. τὸ μὲν σόν· ἦν δὲ ὁ Ἀγαμέμνων τὸ σὸν συμφέρον σπεύδων διὰ τὸ τιμᾶν αὐτὸν τὰ λέκτρα τῆς Κασάνδρας. A.M. χαριζόμενος τῇ Κασάνδρᾳ διὰ τὴν πρὸς αὐτὴν κοινωνίαν ὁ Ἀγαμέμνων οὐκ ἐβούλετο σφαγῆναι τὴν Πολυξένην. M. ἤγουν τὸ σοὶ σύμμετρον. Fl. 17. τὸ σὸν ἀγαθόν· τὸ μὴ τὴν σὴν θυγατέρα σφαγῆναι, ἀλλὰ ἄλλην τινὰ τῶν αἰχμαλωτίδων. Gu. σπεύδων· σπουδὴν ποιούμενος, ἥτοι ἔσπευδεν. σπεύδω ἐγὼ, ἐπισπεύδω ἕτερον. I. σπεύδων· ὁ βοηθῶν. B. rec. ἤγουν ὁ συντείνων καὶ σπουδάζων. Fl. 59. ἦν δὲ ὁ Ἀγαμέμνων εἰς τὸ σὸν συμφέρον, καὶ σπεύδει σῶσαι τὴν σὴν παῖδα Πολυξένην, διὰ τὸ ἔχειν λέκτρα, ἤγουν κοίτην, συνουσίαν, μετὰ τῆς Κασάνδρας, τῆς ἀδελφῆς αὐτῆς. Fl. 33. σπεύδων· σπουδάζων. σπεύδω ἐγὼ ἐπισπεύδω δὲ ἕτερον. Gr. ἀγωνιζόμενος, συναγωνιζόμενος. Gu.
- 3.124 123. τῆς μαντιπόλου βάκκης· ἤγουν τῆς μαντικῆς. Gr. χρησμοδοῦ. Gu. ἤγουν τῆς Κασάνδρας. τὸ βάκκης λέγει, ἐπειδὴ οἱ μαντεύομενοι ἔνθεοι ὑπὸ θεῶν γενόμενοι μαντεύονται, καθάπερ αἱ Βάκχαι τῷ Διόνυσῳ πληγεῖσαι ἄνω καὶ κάτω φέρονται, ὥσπερ μαινόμεναι. Gu. I. μαντιπόλου· τῆς ἀναστρεφομένης ἐκ τῆς μαντείας. Fl. 6. βάκκης· ἡ ἐκκεχυμένη τὴν βᾶσιν ἢ τὴν βοήν. Gu. ἀνέχων· ἤγουν τιμῶν καὶ περιποιούμενος. καὶ γὰρ οἱ ἀνέχοντες καὶ ἀνακουφίζοντές τι, φροντίδος 12. ἦν δὲ—σπεύδων] Haec etiam 30. ἤγουν add. B. Fl. 25. 31. τι hoc loco Gu., post ἀνέχοντες 26. ἤγουν τῆς Κασάνδρας Gr. τῆς B.I. Tum τὸ φροντίδος B. et μαντικῆς Κασάνδρας I.B. incipit ab τὸ ἔχουσιν pro ἀνέχουσιν. I. βάκκης λέγειν (sic), ἐπειδὴ etc. τοῦτο ἀξιοῦντες, ἀνέχουσιν. B. Gu. ἀνέχω τὸ ἀναδίδωμι, ὡς τὸ “ἀνέσχεν ἡ γῆ βοτάνας” καὶ “ἀνέσχεν ὁ ἥλιος,” ἀντὶ τοῦ ἀνέτειλε, καὶ ἀνέχειν ἐπὶ προσευχῆς τὰς χεῖρας ἀντὶ τοῦ ἀνατείνειν. I. ἀνέχων· τιμῶν, αὔξων. M. ὁ τιμῶν τὴν κοίτην τῆς Κασάνδρας, τῆς μαντιπόλου, τῆς περὶ τὰ μαντεῖα πολούσης. Fl. 25. μαντικὴν καὶ βάκκην τὴν Κασάνδραν λέγει, διότι αὕτη θυγάτηρ ἦν Ἑκάβης, καὶ πρὸ τοῦ ἀλωθῆναι τὴν Τροίαν ἐμαντεύετο τὰ γινόμενα. Fl. 33.
- 3.125 125. τῷ Θησεΐδᾳ δ’, ὅζω Ἀθηναίων· τοὺς Θησεῶς παῖδας ἔνιοί φασι μὴ ἡγεμόνας στρατεύεσθαι ἐπὶ Ἴλιον μηδὲ τῆς συμμαχίας χάριν, ἀλλὰ ἀποληψομένους τὴν Αἴθραν. διὸ καὶ τὸν Ὀμηρον λέγειν τὸν Μενεσθέα ἡγεῖσθαι τῶν Ἀθηναίων. Διονύσιος γοῦν ὁ τὸν Κύκλον ποιήσας φησὶ Δημοφῶν δὲ ὁ Θησεῶς ἐδεῖτο αὐτῶν δοῦναι Αἴθραν τὴν Πιτθέως τὴν τοῦ πατρὸς μητέρα, ὅπως αὐτὴν κομίσωσιν οἴκαδε. Μενέλαος δὲ πρὸς Ἑλένην πέμπει Ταλθύβιον κελεύσας ἄγειν Αἴθραν καὶ Ἑλένην δωρησαμένη Αἴθραν παντοδαπῷ κόσμῳ ἀποστέλλει πρὸς Δημοφῶντα καὶ Ἀκάμαντα. Ἑλλάνικος δὲ φησιν αὐτοὺς ἐστρατευκέναι, ὅπως εἰ μὲν ἔλοιεν Ἴλιον λάφυρον αὐτὴν λάβοιεν, εἰ δὲ μὴ, κἂν λυτρώσαιντο δώροις. ἦσαν δὲ καὶ μετὰ Χαλκῶδοντος τοῦ Ἀβαντος ἐν Εὐβοίᾳ. A.M. οἱ δὲ τοῦ Θησεῶς παῖδες Ἀκάμας καὶ Δημοφῶν, οἱ ἦσαν κλάδοι τῶν Ἀθηναίων, οἱ καὶ ἐστρατεύσαντο ὑπὸ Ἴλιον, οὐχ ἡγούμενοι τινῶν, ἀλλ’ ἐπὶ τὴν ἀπολύτρωσιν τῆς Αἴθρας ἔνεκεν γὰρ ταύτης ἐστρατευκέναι τούτους φασίν. M.
- 3.126 126. δισσῶν μύθων· οἱ δύο λέγοντες καὶ ῥητορεύοντες ἦσαν εἰς ταυτὸ, συνέτρεχον μίαν γνώμην ἔχοντες. M. ἤγουν διπλῶν, ὡς οὔτε ἀνηλεῶς δεῖ πρὸς τὴν παῖδα διατεθεῖσθαι—ἀρκεῖ γὰρ τὸ αἰχμάλωτον εἶναι—οὗτ’ αὖ τὴν Ἀχιλλέως παριδεῖν αἵτησιν, μεγάλα τὸν στρατὸν ὠφεληκότος, ἀλλὰ προθύμως τελέσαι. B. Gu. I.
- 3.127 127. γνώμη δὲ μιᾶ· μιᾶ διαθέσει, σκοπῷ, βουλήματι. I. συνεχωρεῖτην, συνέτρεχον, σννήρχοντο, συνεφώνουν. I. ἐν μιᾷ γνώμῃ καὶ ψήφῳ προσετέθη. A.M.
- 3.128 128. στεφανοῦν· ἤγουν τιμᾶν. B. Gr. I. στεφανῶσαι καὶ κοσμεῖν. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν νικῶντων καὶ ἐστεφανωμένων. Gu, I.

- 3.129 129. αἵματι χλωρῷ: νέας παιδὸς αἷματι, ἢ ὑγρῷ, ὡς καὶ τὰ χλωρὰ φυτὰ ὑγρὰ λέγεται. τινὲς δὲ νεαρῷ. M. νεαρῷ, παρθενικῷ. M. προσφάτω, νεαρῷ. I. χλωρῷ: νέῳ. Fl. 17. 59. νεαρὸν, ὑγρὸν, αὐξητικόν. Fl. 33. ἤγουν νεάζοντι. Gr. νέῳ καὶ παρθενικῷ ὑγρῷ, νεορρῦτῳ νέας παρθένου. Gu.
- 3.130 130. λέκτρ: ἀπὸ τοῦ λέχω τὸ κοιμῶμαι, ἢ ἀπὸ τοῦ λέχω τὸ φροντίζω. Gu.
- 3.131 131. πρόσθεν θήσιν: προτιμήσιν, ποιήσιν, ἤγουν προτιμήσασθαι. Fl. 59. προτιμήσαι καὶ προκρίναι. Fl. 21. λόγχης: τῆς δυνάμεως τοῦ Ἀχιλλέως. Fl. 21. ἤγουν τῆς πολεμικῆς δυνάμεως. Gr. ἀπὸ συμβόλου τὸ κύριον. Gu.
- 3.132 132. σπουδαί: (ἤγουν) ἀντιλαβαί. M. Fl. 21. ἤγουν ἄμιλλαι. Gr. ἀγῶνες, κρίσεις, μελέται. Gu. λόγων: λέξεων. κατατεινομένων: ἤγουν ἀντιτεινόντων. Fl. 6. 21. 56. 76. γινομένων. Fl. 17. πολλαὶ δὲ σπουδαὶ λόγων διατεινομένων ἐν ἰσότητι πάντων εὐρέθησαν. Fl. 33. ἤγουν ἀντιτεινόντων. Gr. σφοδρῶς καὶ σπουδαίως φερομένων, διῖσχυριζομένων καὶ ἐνστατικῶς λεγομένων, σπουδαζομένων. Gu.
- 3.133 133. πρίν: ἀντὶ τοῦ πρὸ τοῦ. Fl. 21. 17. ἀντὶ τοῦ πρίν Ὀδυσσεὺς μιᾷ γνώμῃ καὶ ψήφῳ προσετέθη. M. Fl. 21.
- 3.134 134. κόπις: ὁ λάλος ὅθεν καὶ κόβαλος ὁ κομψός “καὶ μὴν κόβαλά γ’ ἐστίν, ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ.” κοπίδας τε τὰς τῶν λόγων τέχνας ἄλλοι τε καὶ Τίμαιος οὕτως γράφει ὥστε καὶ φαίνεσθαι μὴ τὸν Πυθαγόραν εὐράμενον τῶν ἀληθινῶν κοπίδων μηδὲ τὸν ὕφ’ Ἡρακλείτου κατηγορούμενον, ἀλλ’ αὐτὸν Ἡράκλειτον εἶναι τὸν ἀλαζονευόμενον. τὰ περίεργα γὰρ τῶν λόγων καὶ τὰ κατεστωμυλμένα κόβαλα 11. προτιμήσασθαι] ἤγουν προτιμήσιν 32. περίεργα] πάρεργα esse videtur Gr. cuius ultimae syllabae ab altera in M. m. suprascriptum est σασθαι. ib. κατεστωμυλμένα Cobetus pro 27. καὶ μὴν] Arist. Ran. 1021. κατεστωμυλημένα. ἔλεγον, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Βατράχοις “κόβαλά γ’ ἐστίν, ὡς καὶ σοὶ δοκεῖ.” M.
- 3.135 135. Λαερτιάδης: ὁ υἱὸς τοῦ Λαερτίου. Fl. 6. 17. 21. 56. 59. εἰώθασιν οἱ ποιηταὶ πατρωνυμικῶς. Fl. 56. πείθει: ἀντὶ τοῦ ἔπεισε. Fl. 6. 17. 56. 59. 76. πρὸ τοῦ πείσαι. Fl. 21.
- 3.136 136. τὸν ἄριστον: ἤγουν τὸν κρείττονα, τὸν ἀνδρείοτατον τῶν Ἑλλήνων. Fl. 17. μηδαμῶς τὸν ἔνδοξον Ἑλλήνων πάντων. Fl. 33. τὸν κρείττονα. Gr. εὐδοκιμώτερον. Gu.
- 3.137 137. δούλων: αἰχμαλώτων. Fl. 59. σφαγίων: θυμάτων. Fl. 17. σφαγμάτων, ἤγουν τῆς Πολυξένης. Fl. 21. ἀπωθεῖν: ἀποδιώκειν ἀφ’ ἡμῶν τὸν Ἀχιλλέα, ἤγουν μὴ ἐχθρὸν ἡμῖν αὐτὸν ποιῆσαι. Fl. 59. παραβλέπειν. Gr. παραλογίζεσθαι, ἀποπέμπειν ἀγέραςτον, ἀποστρέφεσθαι, ἀτιμάζειν. Gu.
- 3.138 138. παρὰ: ἀπέναντι τῆς Περσεφόνης. Fl. 21.
- 3.139 139. φθιμένων: ἀπὸ τῶν τεθνηκότων ἐν Τροίᾳ. Fl. 6. 17. 56. 59. 76. Gr. τῶν ἀποθανόντων στάντα παρὰ τῇ θυγατρὶ τῆς Δήμητρος, τῇ ἀλόχῳ τοῦ καταχθονίου θεοῦ Πλούτου τοῦ κρίνοντος τοὺς τεθνηκότας. Fl. 21.
- 3.140 140. ὡς ἀχάριστοι: ὡς ἀπέβησαν ἀπὸ τῶν πεδίων τῶν Τρωϊκῶν 4. κωπιάδες ex κόπιδες corruptum, 21. 56. 59. 76. in quibus subjicitur κοβάλαι ex κοβαλεῖαι, ut videtur. τὸ εὐνοίαν ἐπισπᾶσθαι παρ’ αὐτῶν. Glossam Etym. Gud. p. 332. 3. 13. στρατιὰ δὲ(γὰρ M.)—]In A.M. comparavit Lobeck. Aglaoph. p. haec leguntur post προσετέθη (schol. 1322. ubi κόβαλος ἀπὸ τῆς κοπίδος, κοπίβαλός v. 127.) καὶ—τάξις om. A. τις ὢν, derivatur. 15. ἀνδρείοτατον scripsi ex Fl. 56. 5. καὶ ἡδὺς om. M. pro ἀνδρείον (sic). ib. τῷ λόγῳ] τῶν λόγων Fl. 18. αἰχμαλωτῶν Fl. αἰχμαλωτικῶν 8. ὁ τῷ δ. κ. λ. ex M. Gu. Fl. 6. Matth. Δαναοὶ ἀχάριστοι τοῖς Δαναοῖς τῶν τεθνηκότων Ἑλλήνων ἐγένοντο, ὅ ἐστιν, ἀχάριστοι οἱ Ἕλληνες ἐγένοντο εἰς τοὺς τελευτήσαντας ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. M. ὅτι ἀγνώμονες γενόμενοι. Fl. 6. 17. 21. 56. 59. 76. ὅτι

ἀγνώμονες. Gr. γινόμενοι, μὴ διδόντες τὴν χάριν. Gu. Δαναοί: ἴστέον ὅτι Δαναοί, Ἀχαιοὶ καὶ Ἕλληνες ταῦτά ἐστι. Fl. 9. μὴδὲ ἀχάριστοι γένοιτο οἱ Ἕλληνες τῶν φονευομένων καὶ ἀπολλυμένων Ἑλλήνων. Fl. 33.

- 3.141 141. οἰχομένοις: φθαρεῖσιν. Fl. 59. τοῖς τεθνηκόσιν. M. Fl. 21. τοῖς Ἕλλησι τοῖς φθειρομένοις ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. Fl. 33. τοῖς ἀποθανοῦσιν. Gr. ἀπολωλόσιν. Gu.
- 3.142 142. Τροίας πεδίων: ἀντὶ τοῦ Τροίας περιφραστικῶς. ἀπὸ τῶν χωρίων ἀπῆλθον. Fl. 17. πεδίων: τῶν ἀρουρῶν, χωρίων. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. τῆς Τρωϊκῆς γῆς ἀπέβησαν. Fl. 33. ἀπέβησαν: ἀπῆλθον. Gr. ἀπῆλθον, ἀπέπλευσαν, ἀπεχώρησαν. Gu.
- 3.143 143. ἥξει: ἐλεύσεται ἐνταῦθα. Fl. 59. τὰ τοῦ χοροῦ ῥήματα. Fl. 21. ὅσον οὐκ ἤδη: ὅσον οὐδέπω, μετ’ οὐ πολὺ. M. ἀντὶ τοῦ ὅσον οὐπω, ταχέως. Fl. 17. 21. 59. 76. ἀντὶ τοῦ ὅσον οὐπω, πρὸ ὀλίγου. Fl. 6. ἔρχεται Ὀδυσσεὺς οὐ μετὰ πολλόν, ἀλλὰ ἀρτίως. Fl. 33. ἀντὶ τοῦ ὅσον οὐπω. Gr. μετ’ ὀλίγον, ταχέως, παραυτίκα. Gu.
- 3.144 144. πῶλον: ἀντὶ τοῦ παρθένον. M. τὴν παῖδα λέγει μεταφορικῶς. Gr. I. πῶλον: ἤγουν τὴν θυγατέρα. Fl. 59. ἀφέλξων: ἀφέλκω, ὁ μέλλων ἀφέλξω, καὶ ἡ μετοχὴ ὁ ἀφέλξων. Fl. 17. ἤγουν ἀποσπάσων. Gr. ἀφελκύσων. Gu. μαζῶν: εἰκότως πρὸς τὸ πῶλον ἐπήγαγε τὸ ἀπὸ μαζῶν· οἱ γὰρ πῶλοι γάλακτι τρέφονται. ἢ τὸ ἀπὸ μαζῶν ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ σοῦ στήθους, καὶ τῆς σῆς πρὸς αὐτὴν φύσεως, ἢ φυσικῆς προσπαθείας. B. Gu. I. μαστὸς καὶ μασθὸς διαφέρει· μαστὸς ὁ γυναικεῖος ἀπὸ τοῦ μεστὸς εἶναι γάλακτος, μασθὸς δὲ ὁ τῶν ἀνδρῶν ἀπὸ τοῦ μὴ ἐσθίεσθαι. I. μαζῶν: ἤγουν ἀπὸ τοῦ σοῦ κόλπου παρακινήσων. Cant. μαστὸς ἐπὶ γυναικὸς, ὡς ὁ τοιοῦτος ἀλλαχοῦ λέγει “ὦ στέρνα μαστοῖ μ’ ἐθρέψαθ’ ἡδέως” μαζὸς δὲ ἐπὶ 1—3. οὐχ ἀπλῶς λέγει τῶν ἀποθανόντων αὐτῶν ἐν Ἰλίου Ἕλληνας, ἢ λίαν ἀχάριστοι καὶ ἐν Αἰδοῦ ὄντων, ἀλλὰ τῶν οἱ ἐν Ἰλίου Ἕλληνες τοῖς Ἑλλήνων τῶν ἐν τῇ Τροίᾳ ἐν τῷ ἀριστεύειν τεθνηκάσιν:—A. καὶ τῶν ἄλλων προμάχεσθαι 25. φύσεως ἢ om. Gu. ἀναιρεθέντων. ἀχάριστοι δὲ οἱ Ἕλληνες 30—p. 257. I. 1. Нес. 424. et ἐγένοντο εἰς τοὺς τελευτήσαντας ὑπὲρ Hom. Il. 4, 123. ἀνδρὸς, ὡς τὸ “νευρὴν μαζῷ πέλασε” παρ’ Ὀμήρῳ εὐρηται, καὶ μαζὸς ἐπὶ θήλεος καταχρηστικῶς καὶ ὡς ἐνταῦθα καὶ παρὰ Θεοκρίτῳ “ἢ ῥὰ λεαίνης μαζὸς θήλασδε.” φασὶ μὲν οἱ τεχνικοί, ἐπὶ μὲν θήλεος διὰ τὸ στ ἐκφέρεται, οἶονεῖ μασητόν, ἐπὶ δὲ ἀνδρὸς διὰ τὸ σθ, οἶον ὁ μὴ ἐσθιόμενος. Fl. 56. ἀντὶ τοῦ τὴν σὴν θυγατέρα, τὴν παρθένον, τὴν νεάνιδα, ἀπὸ τῶν σῶν μαστῶν ἀποσπάσει, αἶρει. Fl. 33. μαζὸς ἐπὶ ἀνδρὸς. ὡς παρ’ Ὀμήρῳ “νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν” μαστὸς δὲ ἐπὶ γυναικὸς, οἶονεῖ μασητός τις ὢν. ἐνταῦθα γοῦν ἀπὸ μαζῶν εἶρηκεν ἀντὶ τοῦ στήθους, δεικνὺς τὴν φυσικὴν προσπάθειαν ὁ ποιητής. Gu. ἀπὸ μαστῶν: ἤγουν ἀπὸ τοῦ σοῦ κόλπου. Gr.
- 3.145 145. χειρὸς: ἀπὸ τῆς σῆς ἐντίμης χειρὸς ἀφαιρήσει. Fl. 33. ὀρμήσων: ἐξορμήσων αὐτὴν τῆς χειρὸς, τουτέστιν ἀφαιρησόμενος. M. παρορμήσων, παρακινήσων, ἀφαιρησόμενος. Bar. Gr. ἔξω ἐκβαλῶν. Gu. καὶ ἐλεύσεται συνεκδοχικῶς ἐξορμήσων καὶ μέλλων ἐκβαλεῖν ἀπὸ τῆς γεραιᾶς χερὸς τὴν πῶλον. Fl. 59.
- 3.146 146. ἀλλ’ ἴθι ναοὺς: ἀλλὰ ἄπελθε εἰς τοὺς ναοὺς· ἐπαναφορὰ, ἄπιθι πρὸς τοὺς βωμοὺς. διαφέρει δὲ ναὸς βωμοῦ. ναὸς μὲν, ἔνθα τὰ εἰδωλὰ εἰσι, βωμὸς δὲ, ἔνθα αἱ θυσίαι γίνονται. I. ἴθι πρὸς βωμοὺς: ἤγουν ἐπικαλοῦ τοὺς θεοὺς τοὺς βοηθῆσαι τὴν σὴν πῶλον. Fl. 21. ἔρχου πρὸς τοὺς ναοὺς καὶ εἰς τοὺς θεϊκοὺς βωμοὺς. Fl. 33. βωμοὺς, θυσιαστήρια. Fl. 59.
- 3.147 147. ἴζι: πίπτε. Fl. 6. κάθισον. Fl. 17. κάθιζε καὶ δέου τοῦ Ἀγαμέμνονος. Fl. 21. 76. ἰκέτις: ἰκετικῶς. Fl. 17. καὶ γίνου παρακλήτωρ τοῦ Ἀγαμέμνονος. Fl. 33. γονάτων: ἀπτομένη δηλονότι. Gr. γονάτων ἤπτοντο οἱ καθικετεύοντες καὶ γενειάδος καὶ δεξιᾶς χειρὸς. Gr. διά. Gu. οὕτω λαμβανομένη ἔξωθεν ἢ διὰ συντακτέον· οὐ γὰρ τὰ γόνατα ἔμελλε παρακαλεῖν, ἀλλὰ δι’ ἐκείνων ἰκετεύσειν ἐκείνον. οὕτω νοεῖ τὰ περὶ τούτου ὁ κύριος Μάξιμος. Gu.

- 3.148 148. κήρυσσε: ἐπικαλοῦ. Gr. I. ἀνακάλει, μεγάλως. Gu. οὐρανίδας: ἡγουν τοὺς οὐρανίους, τὸν Δία, τὸν Ἑρμῆν καὶ τοὺς ἄλλους. Fl. 59. ἐπικαλοῦ βοηθούς σοι γενέσθαι τοὺς οὐρανίους καὶ καταχθονίους 2. Θεοκρίτῳ] 3, 15. 32. β. σοι γενέσθαι post θεός Fl. 8. μαστὸς Matth. μαζὸς Gu. 33. addito καὶ ante ἐπικαλοῦ. θεούς. M. Fl. 33. τοὺς οὐρανίους. Gr. πατρωνυμικῶς, ἥτοι τοὺς υἱοὺς τοῦ Οὐρανοῦ, τὸν Κρόνον καὶ τὴν Ῥέαν. πατρωνυμικὸν ἀντὶ τοῦ ἀπλοῦ. Gu.
- 3.149 149. τούς θ' ὑπὸ γαῖαν: κάτω τῆς γῆς. Gr. I. τοὺς ὑποχθονίους. Fl. 59. τὸν Πλούτωνα τὴν καὶ Περσεφόνην. Gu. Fl. 59.
- 3.150 150. λιταί: αἱ παρακλήσεις αἱ εἰς τοὺς θεούς. Fl. 17. 56. 59. αἱ ἱκεσίαι. Fl. 21. ὅπως αἱ σαί λιταὶ διακωλύσουσι τὴν σφαγὴν τῆς σῆς θυγατρὸς. Fl. 33. διακωλύσουσ': ἐὰν ποιήσης ὅπερ λέγω. Fl. 59.
- 3.151 151. ὀρφανόν: ἔρημον, ὡς “κλυτὸς Ἴπποδάμεια.” M. στερουμένην. M. ἀντὶ τοῦ ὀρφανῆν, Ἀττικῶς, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης “οὐ μὴν ἐρῶ γ' ὡς ἀργὸς ἦν.” οὐ χρή τοίνυν ὀρφανὰν γράφειν, ὡς ἔν τισιν εὕρηται· οὐ γὰρ ἀρμόζει τῷ μέτρῳ. I.
- 3.152 152. ἥ: ἡ δεῖ σ' ἐπιδεῖν τὴν παρθένον ἐγγὺς τοῦ τύμβου κειμένην ἐκ χρυσοφόρου δειρῆς φοινισσομένην νασμῶ μελαναυγεῖ, ὃ ἐστὶ τῇ ῥύσει τοῦ αἵματος. A.M. ἀπόκειται θεάσασθαι. Gr. τὴν θυγατέρα. Gu. τὸ ἡ διαλυτικόν ἐστὶν ἀντὶ τοῦ εἰ δὲ μή. Fl. 21. προπετῆ: προνευκυῖαν. M. προκειμένην. I. προνευμένην. Fl. 21. φανερώς κειμένην. Gr. ἔμπροσθεν κειμένην. Gu.
- 3.153 153. φοινισσομένην: ἡματωμένην. Fl. 59. ἐπὶ τὸν τάφον πορευομένην αἵματι φοινισσομένην. Fl. 33. ἡγουν βαπτομένην. Gr. μολυνομένην. Gu.
- 3.154 154. χρυσοφόρου: τῆς ποτε χρυσοφόρου δειρῆς, ὡς τὸ “ἔϋμμελίῳ Πριάμοιο.” M. Fl. 21. ἥτοι ἐκ τραχήλου φέροντος κόσμια χρύσεια. οἱ παλαιοὶ γὰρ, ὅταν ἔμελλον σφαγιάσαι τινὰ γυναῖκα ἐπὶ τάφῳ τινὸς, ἐκόσμουσαν αὐτὴν διὰ χρυσέων κόσμων ὥσπερ νύμφην. A. τὴν νεάνίδα δεδεμένην ἐκ τῆς ποτε χρυσοκοσμημένης. Fl. 33.
- 3.155 155. δειρῆς: τοῦ τραχήλου. Fl. 6. 21. 56. 59. Gu. δειρὴ τὸ ἔμπροσθεν τοῦ τραχήλου. λέγεται δὲ κυρίως ἐπὶ τῶν ἀλόγων ζώων διὰ τὸ ἐκεῖθεν ἐκδέρεσθαι. Gr. νασμῶ: ῥεύματι. I. χύσει αἵματος μελανιεῖ. Fl. 57. τῇ ῥύσει τοῦ μέλανος αἵματος. M. Fl. 10. 21. ἡγουν μέλαιναν ὄψιν ἔχοντι. Gr. μέλανι, σκοτεινῷ. τὸ ἐρυθρὸν μᾶλλον πλησιάζει τῷ μέλανι ἢ ἄλλῳ ὀτρωοῦν χρώματι. Gu.
- 3.156 155.—162. Παράφρασις. οἱ ἐγὼ μελέα: φεῦ μελέα εἰμὶ ἐγὼ δηλονότι, τί ἄρα βοήσω; ποῖαν κραυγὴν, ποῖον θρήνον; δειλαία εἰμὶ δηλονότι ἔνεκα τοῦ ἀθλίου γήρωος, ἔνεκα τῆς δουλείας τῆς οὐ φορητῆς. ὦμοι μοι, τίς βοηθήσει ἐμοί; ποῖον τέκνον, ποῖα πόλις; ἀφανὴς ὁ Πρίαμος, ἀφανεῖς οἱ παῖδες. I.
- 3.157 156. ἡχώ: ἀντὶ τοῦ βοῆν: τινὲς δὲ περισπῶσι τὸ ἀχῶ, ἵν' ἡ ὁποῖαν ἡχήσω βοῆν. M. ἀχώ: θλίψιν. Fl. 59. φωνήν. Fl. 17. βοήν. Fl. 6. 21. τραγωδίαν. Fl. 56. ἡ περισπωμένως, ἀχῶ. Fl. ὀδυρμόν: κλαυθμόν. Fl. 17. ποῖαν ἡχὴν ἡγουν βοῆν καὶ ποῖον κλαυθμόν. Fl. 33. ἡγουν θρήνον. Gr.
- 3.158 157. δειλαία δειλαίου: λείπει τὸ ἔνεκα. ἐγὼ ἀθλία εἰμὶ ἔνεκα τοῦ δυστυχοῦς γήρωος. M. ἀθλία εἰμὶ ἀθλίου ἔνεκα. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. ἀθλία εἰμὶ ἔνεκεν τοῦ δυστυχοῦς καὶ ἀθλίου γήρωος. Fl. 17. ἡ ἀθλιος καὶ ταλαίπωρος τοῦ δυστυχουμένου καὶ τάλαιπώρου μου γήρωος. Fl. 33.
- 3.159 158. τλατᾶς: φεῦ τῆς δουλείας ταύτης τῆς οὐ τλητῆς οὐδὲ φορητῆς, καρτερικῆς, οὐ φορητῆς. M. τῆς ἀνυποίστου, τῆς οὐχ 1. ἔϋμμελία Πριάμοιο] Hom. Il. 4, 165. ὑπομονητῆς. Fl. 6. 17. 56. 59. 76. Gr. ἔνεκα τῆς ἀπίστου. Fl. 21. καὶ δουλοσίνης τῆς ἀνυπομονήτου καὶ ὑπερηφάνου ποτέ. Fl. 33.
- 3.160 159. οὐ φερτᾶς: οὐ φορητῆς. ποιητικὸν φερτὸν, κοινὸν φορητόν. φορυτὸς δὲ ὁ συρφετὸς, ἡγουν ἡ πολλὴ ἀχρεία εἰς ἓν συνηγμένη. Gr.
- 3.161

160. ἀμύνη: ἤγουν βοηθήσῃ. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. ἀμύνει: ἤγουν βοηθήσει. Gr. βοηθεῖ. Gu. ἀμύνω τὸ ἐκδικῶ καὶ βοηθῶ δοτικῇ, ἀμύνομαι τὸν ἐχθρόν μου ἀντὶ τοῦ κολάζω, αἰεὶ αἰτιατικῇ. ἐκ τούτου λέγεται καὶ ἄμυνα ἐπὶ θηλυκοῦ, καὶ ἀμυντήρια ὄπλα, οἷον ξίφος ἢ δόρυ ἢ τόξον ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον. δι' οὗ ἀναστέλλομεν μηκόθεν τὸν πολέμιον. Gr. μετὰ ὀριστικοῦ καὶ εὐκτικοῦ τὸ τίς καλόν ἐστι. Gu.

3.162 162. φροῦδος: ἀφανής, πρὸ ὁδοῦ. Fl. 6. 21. 5. 59. 76. Gr. πρέσβυς: ὁ γέρων ὁ Πρίαμος. Fl. 17. ἄφαντα, ἀβέβαια τὰ ἐμὰ πάντα, ἀφανής ὁ ἀνὴρ, ἤγουν ὁ Πρίαμος, οἱ παῖδες. Fl. 33.

3.163 163.—177. ποίαν, ὁδὸν δηλονότι, πορευθῶ; ἢ ταύτην ἢ ἐκείνην: ποῖ δὲ ἦσω καὶ ὁρμήσω; ποῦ τις ἀπὸ τῶν θεῶν ἢ ἀπὸ τῶν δαιμόνων ἔσταιβοηθός; ὦ Τρωάδες, αἱ ἀπαγγείλασαι κακὰ, ὦ Τρωάδες, αἱ ἐνεγκοῦσαι κακὰ πῆματα, ὠλέσατε καὶ ἐφθείρατε ἐμὲ δηλονότι· οὐδαμῶς ἐστι μοι ἐν τῷ φωτὶ βίος θαυμαστός. ὦ τλήμων πούς, ὁδηγὸς γενοῦ ἐμοὶ τῇ γραίᾳ πρὸς τὴν τῶν αἰχμαλῶτων σκηνήν. ὦ τέκνον, ὦ παῖ μητρὸς ἀθλιωτάτης, ἔξελθε ἀπὸ τῶν οἴκων, ἄκουε, ὦ τέκνον, τὴν φωνὴν τῆς σῆς μητρὸς, ἵνα ἀκούσῃς οἶαν ἀγγελίαν ἀκούω περὶ τῆς σῆς ψυχῆς, ἔνεκα τῆς σῆς ζωῆς. I.

3.164 164. στείχω: ὀδεύσω. Fl. 17. βαδίσω. Fl. 59. ἤγουν πορευθῶ. Gr. πορεύσομαι, ἐνεστῶς ἀντὶ τοῦ μέλλοντος. Gu. ἰστέον ὅτι ὑποτακτικὸς ἐνεστῶς μέλλοντος καὶ ἐνεστῶτος σημασίαν ἔχει· τὸ στείχω γὰρ ἐνεστῶς ὡς ἐνταῦθα μέλλοντα ἐμφαίνει· ὁ δὲ παρακείμενος καὶ ἀόριστος μέλλοντα μόνον. Gu.

3.165 165. θεῶν ἢ δαιμόνων: θεοὺς ὑψηλότερόν τι τάγμα ἡγοῦντο τῶν δαιμόνων· ὃν γὰρ λόγον ἔχουσιν οἱ ἥρωες πρὸς τοὺς λοιποὺς ἀνθρώπους, ὑψηλότεροί τινες δοκοῦντες καὶ ὑπερέχοντες, τὸν αὐτὸν λόγον καὶ οἱ θεοὶ πρὸς τοὺς δαίμονας, ὑψηλότεροί τινες δοκοῦντες τούτων εἶναι. λέγονται δὲ καταχρηστικῶς θεοὶ καὶ οἱ δαίμονες. I. τοῦτο διὰ τὸν Δία λέγει· οὗτος γὰρ μόνος οὐ λέγεται δαίμων, ἀλλὰ θεός· οἱ δὲ ἕτεροι καὶ θεοὶ καὶ δαίμονες. Gr.

3.166 166. κακά: δεινά. Fl. 17. ἐνεγκοῦσαι: ὑπομένουσαι. Fl. 17. ἤγουν διακομίσασαι. Gr, Fl. 76. ἀπαγγείλασαι, ἢ υπομείναςαι καὶ παθοῦσαι. Fl. 10. ἤνεγκα ἀντὶ τοῦ ἐκόμισα καὶ ἤνεγκα ἀντὶ τοῦ ὑπέμεινα. Gr. Τρωάδες: Τρῶς, ὃ κλίνεται Τρωδός, καὶ Τρωαὶ γυναῖκες, αἱ καὶ Τρωάδες λέγονται καὶ Τρωϊάδες ποιητικῶς. I.

3.167 167. πῆματα: βλάβας. Gr. Fl. 17. 21. 56. 59.

3.168 168. ὠλέσατ': ἀπώλεσα ἀντὶ τοῦ ἔφθειρα καὶ ἀντὶ τοῦ κοινῶς 11. ὁρμήσω ante εἰς ποίαν Fl. 21. ἐχάωσα. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. Gu. οὐκέτι: εἰς τὸ ἐξῆς. Fl. 59. βίος: ἤγουν διαγωγή. Fl. 59. οὐδ' ἔτι μοι: οὐδ' ἔτι μοι φορητὸς ἢ θαυμαστός καὶ ἀποδεκτὸς ὁ βίος ἐν τῇ ζωῇ γενήσεται, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐναντίων ἐπαχθής. A.M.

3.169 169. ἀγαστός: θαυμαστός, ἤγουν οὐκέτι μοι τὸ ζῆν περισπούδαστον. Fl. 6. Gu. θαυμαστός, ποθητός, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐναντίων. M. Fl. 21. ἤγουν θαυμαστός. Gr. ποθητός, ἀποδεκτός, ζηλωτός. Gu. φάει: ἡμέρᾳ. Fl. 17. καὶ τῷ φωτὶ, τῇ ζωῇ. Fl. 21. 59. καὶ ἀμφοτέρᾳ μικρὰ γράφει ὁ κύριος Μάξιμος. οὐκ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ὁ βίος καὶ ἡ διαγωγή ὁ ἐν τῷ φάει καὶ τῷ φωτὶ ἤγουν τῇ ζωῇ ἀγαστός καὶ ποθεινός, ἤγουν οὐ θέλω ζῆν, ἀλλὰ θανεῖν. I. 59. οὐδαμῶς μοι ὁ βίος θαυμαστός καὶ φωτοφανής, ἀλλ' ἐπαχθής καὶ ἀπολεσμένος. Fl. 33. ἐν φάεν: φωτὶ. Gr. ἐν τῇ ἡμέρᾳ. Gu.

3.170 170. τλᾶμον: ὦ τλήμων πούς. ἀπεχθής. M. ὦ ταλαίπωρε. Gr. Fl. 59. 76. ἀθλία. Fl. 17. ἔνδον ἐβούλετο εἰσελθεῖν πρὸς τὴν τῶν αἰχμαλωτίδων σκηνήν. βούλεται γὰρ συντυχεῖν τῇ Πολυξένη καὶ μηνῦσαι τὸν ἐσόμενον αὐτῇ θάνατον. M. Fl. 10. ἄγησαι: καθήγησαι. M. ἤγουν ἡγεμόνευσον. Gr. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. ὁδηγὸς γενοῦ. Gr. ὑπούργησον. Fl. 17. ὦ τλήμων, ἐλαινὴ, ἀθλία θύγατερ θανατοῦσαι ἢ μηνυσαί μοι τῇ γραίᾳ τὰ ἐπελθόντα σοι. Fl. 33.

3.171

172. πρὸς τάνδ' αὐλάν: πρὸς τήνδε τὴν αὐλήν, ὧ παῖ τῆς ἀθλιωτάτης καὶ ταλαιπώρου μητρός. Fl. 33. ἢ πρὸς καὶ ἐπὶ ἐμψύχου καὶ ἀψύχου. ὡσαύτως καὶ ἡ εἰς. Gr. αὐλάν: ἐν ᾗ πάρεστιν ἡ Πολυξένη. Cant. Gu.
- 3.172 173. ματέρος ποιητικὸν, μητρός κοινόν. οὕτω καὶ πατρός καὶ θυγατρός. Gr. ἔξελθ', ἔξελθ': ἐκ δευτέρου καὶ τρίτου λέγεται ὁ αὐτὸς λόγος, ἡ δι' ὑπερβάλλουσαν χαρὰν, ὡς ἐν τῷ “ἐγκαίνια ἐγκαίνια,” ἡ δι' ὑπερβάλλουσιν λύπην, ἡ διὰ κατεπείγουσαν ἀνάγκην} Gr. ἔξελθε ἐκ τῶν οἴκων καὶ ἄκουσον τῆς σῆς μητρός τὴν φωνήν, ὧ τέκνον. Fl. 33.
- 3.173 175. εἰδῆς: μάθης. Fl. 6. 21. 56. 69. 76. ἤγουν μάθης. Gr. 15. τὴν τῶν] τῶν om. Fl. 10. ἀκούσης, αἰσθησις ἀντὶ αἰσθήσεως, ὃ καὶ μετάληψις αἰσθήσεως λέγεται, ἀντὶ τοῦ ἄκουε. Gu.
- 3.174 176. οἶαν: οἶαν ἤκουσα φωνήν ἢ φήμην περὶ τῆς σῆς ψυχῆς, ἤγουν περὶ τοῦ σοῦ θανάτου. M. Fl. 21.
- 3.175 177. σᾶς ψυχᾶς: ψυχὴ λέξις ὁμώνυμος οὖσα σημαίνει τὴν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ λογικὴν ψυχὴν καὶ τὴν ἐν τοῖς ζώοις τοῖς ἀλόγοις καὶ τοῖς φυτοῖς, ἔτι δὲ τὴν ζωὴν, ὡς ἐνταῦθα Εὐριπίδης φησὶ, καὶ ἀλλαχοῦ “ἐπεὶ δὲ Τροία θ' Ἑκτορός τ' ἀπώλετο ψυχὴ,” ἤγουν ἡ ζωὴ καὶ τὴν φύσιν, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ “ὅστις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγώς” ἤγουν τῆς ἐμῆς φύσεως. B.I. ψυχᾶς: ζωῆς. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. Gr. καθὼς ἤκουσα λόγον περὶ τῆς ψυχῆς, ἤγουν περὶ τοῦ σοῦ θανάτου. Fl. 33.
- 3.176 178.—180. ὦ μητερ, διὰ τί βοᾷς, διὰ τί νεωστὶ κηρύξασα καὶ βοήσασα ἐκπτῆναι ἐποίησας, ἦτοι συντόμως ἔξελθεῖν ἐμὲ τῶν οἴκων τῷδε τῷ θάμβει καὶ ταύτῃ τῇ ἐκπλήξει, ὡς καὶ καθὰ ὄρνιν. I.
- 3.177 179. καρύξας: εἰποῦσα. Fl. 59. βοήσασα. Gu. τί νεωστὶ κακὸν εἰσεληλυθὸς ἐκήρυξας; A.
- 3.178 180. θάμβει: τῷ θαύματι καὶ τῇ ἐκπλήξει, οἷς κατασχεθεῖσαν ὑπὸ τοῦ σοῦ λόγου πετασθῆναι με ἐποίησας. I. ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι ποιεῖς. Fl. 17. τῷ φόβῳ. Gu. ἐξέπταξας: ἐκ τῶν οἴκων ὥσπερ ὄρνιν ἐξέπτηξάς με τούτῳ τῷ φόβῳ. ἢ καταπτῆξαι καὶ δειλιάσαι ἐποίησας. A.M. ἐφόβησας. Fl. 17. ἐδειλιάσας. Fl. 10. τῷ τοιούτῳ φόβῳ ἐξέπτηξάς με καὶ καταπτῆξαι καὶ δειλιάσαι πεποίηκας. Fl. 33. ἐξέπτηξας ἢ μᾶλλον σὺν φόβῳ ἐξέβαλες. οὕτω λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ ἐναντίου ὑποπτῆσαι ἀντὶ τοῦ σὺν φόβῳ κρύπτεται. Gr. πετασθῆναι ἐποίησας, ἐθρόησας, ἐφόβησας. Gu.
- 3.179 181. ἰὼ μοί μοι τέκνον: διὰ τί δυσφημεῖς καὶ ἐλεεινολογεῖς ἐμὲ, λέγουσα δηλονότι ἐμοὶ κακὰ προοίμια. I.
- 3.180 182. δυσφημεῖς: βοᾷς. Fl. 17. τί με δύσφημα φθέγγῃ. M. Fl. 6. 21. 10. τί με δύσφημα καὶ κακόφημα φθέγγῃ, καὶ προοίμιά μοι κακὰ προλέγεις; Fl. 33. δυσφημῶ κυρίως τὸ κακῶς λέγω, ἐνταῦθα δὲ ἀντὶ τοῦ λέγω ἀπλῶς οὕτω γὰρ συμβιβασθεῖη καλῶς. Fl. 59. φροίμια: προοίμια. M. Gr.
- 3.181 183. αἰ αἰ: δυσφημῶ δηλονότι περὶ τῆς σῆς ψυχῆς, ἦτοι ἔνεκα τῆς σῆς ζωῆς. I. αἰ αἰ: οὐαὶ οὐαὶ τῆς σῆς ψυχῆς. Fl. 33.
- 3.182 184. ἐξαύδα: ἐξάγγελλε καὶ φανερώς λέγε, μὴ κρύψῃς ἐπὶ πολὺ. I. μὴ κρύψῃς: ὄρα ἵνα. Fl. 6. 17. 21. 56. 59. 76. ἔξειπε, λέξον, μὴ μοι κρύψῃς ἐπὶ πολὺ, ἢ ἐπιδήλωσον. Fl. 33. τὸ μὴ μετὰ τῶν ἄλλων χρόνων προστακτικῶς λέγεται, μὴ τύπτε, μετὰ δὲ τοῦ ἀορίστου ὑποτακτικῶς, μὴ τύψῃς ἀντὶ τοῦ μὴ τύπον, μετὰ δὲ τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἀορίστου προστακτικῶς. Gr.
- 3.183 185. δειμαίνω: φοβοῦμαι, ὦ μητερ, διὰ τί ἄρα ἀναστενάδειμαίνω: δέδοικα. Fl. 6. 21. 56. 59. 76. φοβοῦμαι, μητερ.
- 3.184 186. ἀναστένεις: στενάζεις. Fl. 17. 59. στένεις. Fl. 21. τί δήποτε στενάζεις, ὦ τέκνον ἀθλίας μητρός. Fl. 33. ἤγουν μεγάλως στενάζεις. Gr. ἐπειδὴ ἡ ἀνία τὸ ἐπάνω δηλοῖ, ἢ ἐκ δευτέρου στενάζεις, ἐπειδὴ καὶ τὸ ἐκ δευτέρου δηλοῖ ἢ πρόθεσις. Gr.
- 3.185 187. ὦ τέκνον: ὦ τέκνον μητρός ἀθλίας. I. μελέας: ἀθλίας. Gr. ματαίας. Gu.

- 3.186 188. τί τόδ' ἀγγέλλεις; διὰ τί ἀγγέλλεις καὶ μηνύεις, ἤτοι λέγεις τόδε, τουτέστι τί ἐστὶ τόδε ὃ ἀγγέλλεις. I. τί τόδ': τί ἐστὶ τόδε ὃ λέγεις. Fl. 17. τί ἐστὶ τόδε ὃ ἀγγέλλεις καὶ μηνύεις. Fl. 56. 59. 76. διὰ τί λέγεις τόδε. Fl. 6. διὰ τί φθέγγεις. Fl. 21. τί δὴ ὅπερ ἀγγέλλεις; Fl. 33. ἀγγέλλεις; λέγεις. Gr.
- 3.187 189. σφάξαι σ': τὸ ἐξῆς, σφάξαι σε Πηλεΐδα γέννα, ὃ ἐστὶ Πηλέως γενεᾶ, ἀντὶ τοῦ Πηλέως παιδὶ Ἀχιλλεΐ. πατρωνυμικὸν ἀντὶ πρωτοτύπου Πηλέως γέννη. M. τῷ Πηλέως παιδὶ Ἀχιλλεΐ, ἢ ἀντὶ τοῦ Πηλέως, πατρωνυμικὸν ἀντὶ πρωτοτύπου. M. ἢ γέννα 3. φθέγγῃ M. φθέγγις ceteri, ut lin. 29. τοῦ Πηλεΐδου, ἡγουν ὁ υἱὸς τοῦ Ἀχιλλέως ὁ Νεοπτόλεμος, κοινῇ γνώμῃ τῶν Ἀργείων συντείνει καὶ σπεύδει σφάξαι σε πρὸς τὸν τάφον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ δηλονότι. οὕτω συντακτέον, ἢ κοινῇ γνώμῃ τῶν Ἀργείων συντείνει σφάξαι σε πρὸς τὸν τύμβον τοῦ Πηλεΐδου, ἡγουν τοῦ Ἀχιλλέως. B. Gu. I. τὸ γέννα ἢ κλητικὴν διὰ τὴν Πολυξένην νοητέον, ἀντὶ τοῦ ὧ θύγατερ, ἢ δοτικὴν πρὸς τὸ Πηλεΐδα. κρεῖττον δέ ἐστὶ τὸ πρῶτον. B. Gu. I. κοινά: ἢ κοινῇ τῶν Ἑλλήνων γνώμῃ συντείνει, ἤτοι προκρίνει τοῦ σφάξαι σε πρὸς τὸν τάφον τοῦ Πηλεΐδου, δηλονότι τοῦ Ἀχιλλέως, ὅς ἐστὶ τοῦ Πηλέως γενεά. Fl. 33.
- 3.188 190. συντείνει: συνέρχεται, ὁμοφωνεῖ. Gr. συντρέχει ἢ ἐπισπεύδει ἢ κοινῇ γνώμῃ τῶν Ἀργείων συντείνει τῇ γέννῃ τοῦ Πηλεΐδα σφάξαι σε πρὸς τύμβον. Gu. γνώμα: βουλή. ἀλλαχού ἢ προαίρεσις. ὅθεν καὶ εὐγνώμων καὶ κακογνώμων. Gr. γνώμα: ἀντὶ τοῦ βουλή. M. γνώμη ὁ τρόπος, ὁ λογισμὸς καὶ ἡ ψῆφος. B. rec.
- 3.189 191. γέννα: τῇ γέννῃ καὶ τῇ γενεᾷ τῶν Ἀργείων, ἡγουν τοῖς Ἀργείοις, συντείνει καὶ συντρέχει γνώμη καὶ βουλή καὶ αἵρεσις κοινῇ, ἡγουν τῶν ὅλων, ὥστε σφάξαι σε πρὸς τὸν τύμβον καὶ τὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως, δηλονότι τοῦ Πηλεΐδου καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ Πηλέως ἢ ἡ γέννα τῶν Ἀργείων, ἡγουν οἱ Ἀργεῖοι, συντείνει καὶ συντρέχει ἐν κοινῇ γνώμῃ καὶ βουλῇ, λεγούσῃ σφάξαι σε πρὸς τὸν τύμβον τοῦ Πηλεΐδου Ἀχιλλέως. Fl. 59. ὁ Πύρρος. Fl. 21.
- 3.190 192. οἴμοι, μᾶτερ: γρ. παῖ. M. οἴμοι, ὦ μῆτερ, πῶς φθέγγῃ ἀμέγαρτα καὶ ἀφθόνητα τῶν κακῶν—ἀφθόνητα διὰ τὸ εἶναι λίαν κακά: τοῖς γὰρ τοιούτοις οὐδεὶς φθονεῖ.—μήνυσόν μοι, ἀντὶ τοῦ εἰπεῖ, ὦ μῆτερ. I.
- 3.191 193. ἀμέγαρτα: ἀφθόνητα, οἷς οὐκ ἄν τις φθονήσειε. λέγονται καὶ ἀμέγαρτα τὰ μεγάλα, ἀπὸ τοῦ μὴ ἀγείρεσθαι. Cant. ἀνέλπιστά 3. οὕτω συντακτέον om. Gu. In I. Πηλεΐδα σφάξαι σε πρὸς τύμβον Gu. est Ἄλλως. κοινῇ γνώμῃ τῶν ἀ. συντείνει ib. ἡγουν τοῦ Ἀχιλλέως om. B. πρὸς τύμβον γνώμα ἢ σπεύθει σφάξαι 5. τὸ γέννα ἢ κλητικὴν—δοτικὴν] σε etc. ἢ τὸ γέννι κλητικὴ—δοτικὴ Gu. ib. ἢ κοινῇ] ἢ om. B. 6. κρεῖττον δέ ἐστὶ τὸ πρῶτον om. 4. σφάξαι—Πηλεΐδου] τῇ γέννῃ τοῦ Gu. μοι κακά, ἢ ἄφθονα κακά μοι ἐπαγγέλλεις: τὰ γὰρ κακά οὐδεὶς φθονεῖ. Fl. 33. μέγιστα, ὅθεν καὶ μέγα, τὰ ἔνδοξα οἰκήματα. Gr. ἀμέγαρτα κακῶν: ἀφθόνητα, ἐκ τοῦ ᾧ καὶ μεγάριω, ὧν οὐκ ἄν τις τοῖς ἔχουσι φθονῇ διὰ τὸ εἶναι κακά. B. Gu. τοῖς γὰρ κακοῖς οὐδεὶς ἐπίφθονος. Gu.
- 3.192 195. αὐδῶ, παῖ: λέγω, παῖ, φήμας δυσφήμους, ἤτοι πράγματα κακὴν φήμην καὶ ἀγγελίαν ἔχοντα. ἀγγέλλουσιν ἐμοὶ κυρωθῆναι τῇ ψήφῳ τῶν Ἀργείων ἔνεκα τῆς σῆς ζωῆς. I. αὐδῶ: λέγω. Fl. 6. 17. 56. λέξω. Fl. 21. αὐδῇ κυρίως ἐπὶ μόνων ἀνθρώπων λέγεται. σύγκειται δὲ ἐκ τοῦ αὖω τὸ φωνῶ, καὶ τοῦ δέω τὸ δεσμεύω, ἢ συνδεδεμένη καὶ ἔναρθρος φωνή. Gu. δυσφήμους φάμας: ὃ οὐ καλὰς φήμας ἐχούσας. Fl. 17. ἡγουν πράγματα οὐ καλὴν φήμην ἔχοντα καὶ λόγους. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.
- 3.193 196. ἀγγέλλουσ': τὸ ἐξῆς, ἀγγέλλουσίν μοι δόξαι ταῖς τῶν Ἀργείων ψήφοις δυσφήμους φήμας περὶ τῆς σῆς ψυχῆς, ἀντὶ τοῦ ἀπαγγέλλουσίν μοι αἱ φῆμαι περὶ τῆς σῆς ψυχῆς δόξαν τῇ ψήφῳ τῶν Ἑλλήνων, δηλονότι ἀποθανεῖν. M. μηνύουσιν. Fl. 17. 56. δόξαι καὶ βουλαὶ ἐκ τῶν

Ἑλλήνων ἀγγέλλουσί μοι. Fl. 33. δόξαι ψήφω: ἤγουν ἐκκλησιάσαντες οἱ Ἀχαιοὶ κακὰ περὶ σοῦ ἐψηφίσαντο. Gu. I. δόξαι: κυρωθῆναι. Gr.

- 3.194 197. ψήφω: τῇ κρίσει, τῇ ἀποφάσει. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ψήφω καὶ κρίσει περὶ τῆς σῆς ψυχῆς, ἤγουν περὶ τοῦ σοῦ θανάτου. Fl. 33. τὸ μοι σχετικόν. Gr. περισσόν. Gu. ψυχᾶς: τῆς ζωῆς. Gr. οὐ περιποιήσασθαι, ἀλλ' ἀφανίσαι· ἤρμοζε γὰρ εἰπεῖν μᾶλλον περὶ τοῦ σοῦ θανάτου. Gr. περὶ μοι ψυχᾶς: περὶ τοῦ σοῦ θανάτου. λείπει κρίνασαι. M.
- 3.195 198. ὦ δεινὰ παθοῦς: ὦ παθοῦσα δεινὰ καὶ χαλεπὰ, ὦ παντλήμων 3. ἐκ—μεγαίω om. Gu. 27. τῇ κρίσει] κρίσει gl. Gu., τῇ βουλῇ gl. Gr. καὶ παναθλία, ὦ μήτερ, ἔνεκα τῆς δυστήνου καὶ ἀθλίας βιοτῆς καὶ ζωῆς. I.
- 3.196 199. δυστάνου μᾶτερ βιοτᾶς: πάλιν Ἀττικῶς λείπει τὸ ἔνεκα, ὦ δυστυχῆς μήτερ ἔνεκα τῆς ἀθλίας ζωῆς σου. A.M.
- 3.197 200.—201. οἶαν, οἶαν: θαυμαστικόν. λώβην καὶ ὕβριν ἐχθίστην καὶ λίαν μεμισημένην, ἄρρητην καὶ ἄρρητον, ἥτοι πολλὴν καὶ μεγάλην, ἐπήγαγέ σοι δαίμων τις. οὐδαμῶς ἔστι σοι ἡ παῖς ἥδε, ἤγουν ἐγώ. οὐκέτι δὴ συνδουλεύσω ἡ ἀθλία τῷ γήρᾳ, τῷ σῷ δηλονότι. I. οἶαν, οἶαν: τίς δὲ ἐκ τῶν θεῶν πάλιν σοι βλάβην μεμισημένην καὶ ἐχθροτάτην καὶ ἀνέκφραστον διήγειρεν; Fl. 33. λώβαν: οἱ γράφοντες “λώβαν ἐχθίσταν” ἀγνοοῦσι τὰ μέτρα. σὺ δὲ μαθὼν μὴ γράφε τοῦτο· δίμετρον γὰρ ὀφείλει εἶναι τὸ κῶλον, ὥς καὶ τὰ λοιπά· διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ. I. λώβαν: βλάβην. Gr. τὴν ἐαυτῆς στέρησιν λώβην καλεῖ ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς νόσου. Gr. ἐχθίσταν: μισητήν. Gr.
- 3.198 201. ἄρρηταν: μὴ δυναμένην ῥηθῆναι. Fl. 17. μεγάλην. Gr. ἦν οὐ δύναται τις εἰπεῖν διὰ τὸ μέγεθος, μὴ δυναμένην ῥηθῆναι. Gu. ἄρρητον τὸ μὴ δυνατόν ῥηθῆναι καὶ τὸ μὴ ἄξιον ῥηθῆναι, ἢ ὥς ἀποτροπαῖον, ἢ ὥς αἰσχροῦν, ἢ ὥς μυστηριῶδες, ἄρρητον ὑπερβολικῶς καὶ τὸ μέγα ἢ τὸ πολὺ. B. rec.
- 3.199 202. ὦρσε: ἐπήνεγκε. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἐνέβαλεν. Fl. 21. διήγειρε. Gr. ἐνέβαλε, παρώρμησε. ὄρω τὸ διεγείρω· ὁ μέλλων κοινῶς ὄρῳ, Αἰολικῶς δὲ ὄρσω, ὥς τὸ σπείρω, σπερῶ, σπέρσω, καὶ κείρω, κερῶ, κέρσω. ὄρσω γοῦν ὁ μέλλων, ὁ ἀόριστος ὦρσα, ὦρσας, ὦρσε. Gu. δαίμων: κακοποιὸς θεός. Fl. 59.
- 3.200 203. οὐκέτι: εἰς τὸ ἐξῆς. Fl. 59. οὐχ ὑπάρχει σοι παῖς αὕτη οὐδαμῶς. Fl. 33. ἅδ': ἀντὶ τοῦ ὥδε. M.
- 3.201 204. σκύμνον γάρ: σκύμνος τὸ τῶν λεόντων γέννημα, μόσχος τὸ τῶν βοῶν, νεβρὸς τὸ τῶν ἐλάφων, ἀρνειὸς τὸ τῶν προβάτων. λέγει δὲ οὕτως, ὥς σκύμνον γὰρ καὶ ὥς οὐριθρέπτην μόσχον ὄψει με, ὦ δειλαία, τὴν δειλαίαν αἰφνιδίως ἀναρπασθεῖσαν τῆς σῆς χειρὸς, καὶ ὑπὸ τὸν σκότον τῆς γῆς τοῦ Ἄιδου πεμπομένην ἀπολαιμότομον, ἤγουν ἀποτετμημένην τὸν λαιμόν. B. Gu. I. σκύμνον: ὥς σκύμνον. τὸ ὥς ἀπὸ κοινοῦ. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. σκύμνον λέγει διὰ τὸ βασιλικόν, διότι καὶ ὁ λέων τῶν ἄλλων ζώων βασιλεύει. Fl. 59. ὥσπερ τινὰ σκύμνον ἢ μόσχον ἐν ὄρει τρεφόμενον ὄψει με, ὦ δειλαία, τὴν ταλαίπωρον ἀρπαζομένην, καὶ λαιμοτόμον ὄψει· οἶον, ὄψει με τῷ Ἄιδῃ πεμπομένην οὐ κοινῶ θανάτῳ, ἀλλὰ τῷ ξίφει θανατουμένην, καὶ ἀποπεμπομένην εἰς τὸν τῆς γῆς σκότον, κάκει μετὰ νεκρῶν ἀταλαιπωρήτως κατοικήσομαι. Fl. 33.
- 3.202 205. τὸ μόσχον ἢ πρὸς τὸ δειλαίαν σύναπτε, ἢ πρὸς τὸ σκύμνον, ἵν' ἢ λεοντώδῃ μόσχον· εἶπε δὲ τὸ μόσχον διὰ τὸ νέον, σκύμνον δὲ διὰ 7. τῶν λεόντων B. τοῦ λέοντος I. 11. ἀπολαιμότομον (sic etiam in Verba σκύμνος—οὕτως, ὥς om. Gu. in textu) ἤγουν add. B. 8. ἀρνειὸς—προβάτων om. B. 25. ἀποθνήσκουσιν A. ἀποθνησκομένην ib. λέγει δὲ οὕτως add. B. M. θανατονομένην est in scholio 9. ὥς σκύμνον] ὥς om. B. codicis Flor. 33. ib. οὐριθρέπτην om. B. 26. τὸ μόσχον] τὸ om I. ib. ὦ δειλαία post τὴν δειλαίαν B. 27. λ. μόσχον· εἶπε δὲ τὸ μόσχον 10. ἀναρπασθεῖσαν]

άρπασθεῖσαν διὰ Gu. λ. σκύμνον διὰ I. Gu. ib. σκύμνον δὲ] δὲ om. Gu. τὸ βασιλικόν. ἔστι δὲ τὸ Ἀΐδα καὶ τὸ σκότῳ τῆς γῆς ταυτόν. Gu. I. μόσχον· νέαν. Fl. 10. 59. οἱ παλαιοὶ ἐπὶ παντὸς νέου παρελάμβανον. Fl. 6. μοσχάριον. Fl. 11. ἀπαλόν. Gr. μόσχος λέγεται παρ' ἡμῖν τὸ μοσχάριον, παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς τὸ νεογνὸν γέννημα, ὡς ἐνταῦθα. Gr. δειλαία δειλαίαν· ἀθλία τὴν ἀθλίαν. Fl. 17.

- 3.203 206. εἰσόψει· θεάσει. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἀναρπαστάν· ἡ ἀνά τὴν ἄνω σχέσιν δηλοῖ, ἥγουν ἐλαφρῶς, εὐκόλως ἀρπασθεῖσαν. Gr.
- 3.204 207. ἀπολαιμότομον· τὸ λαιμότομον ἥγουν τὸν λαιμὸν κεκομμένην, ὃ ἐστι πεφονευμένην. Fl. 59. ἐν τῷ λαιμῷ τμηθεῖσαν. Fl. 10. λαιμοτόμος ὁ κόπτων τὸν λαιμὸν, λαιμότομος δὲ ὁ τμηθεὶς τὸν λαιμόν. Gu. ἀναστροφή. Gr.
- 3.205 208. ὑποπεμπομένην· πορευομένην. Fl. 59. ὑπερβατόν. Gu. σκότον, τὸν σκοτεινὸν τόπον. Fl. 59. ἔνθα· εἰς ὃν τάφον, ὅπου. Fl. 21. ὅπου. Fl. 59. ἔνθα ἐπίρρημα τοπικὸν καὶ χρονικόν· τοπικὸν μὲν ὡς ἐνταῦθα, χρονικὸν δὲ ὡς παρ' Ὀμήρῳ “ἔνθ' αὖ Τυδεΐδῃ Διομήδῃ Παλλὰς Ἀθήνη” καὶ τὰ ἐξῆς, ἀντὶ τοῦ τότε δή. B. rec.
- 3.206 211. καὶ σὲ μὲν· ἀντὶ τοῦ, περὶ σοῦ ἢ ἐπὶ σοί, ὥσπερ καὶ θαυμά σου φασὶν ἀντὶ τοῦ ἐπὶ σοί. τινὲς δὲ φασὶ λείπειν τὸ χάριν, ἢ ἀπὸ κοινοῦ τὸν βίον, ἢ κλαίω σου τὸν βίον. M. καὶ σὲ μὲν, ὧ μῆτερ ἀθλία, κλαίω ἐν θρήνοις παγκλαύστοις, τὸν ἐμὸν δὲ βίον καὶ τὴν ζωὴν, ὕβριν καὶ βλάβην οὔσαν, οὐ θρηνώ, ἀλλ' ἡ συντυχία, ἥγουν ἡ συνάντησις τοῦ θανεῖν, ἐκύρησε καὶ ὑπῆρξεν ἐμοὶ κρείσσω τούτης τῆς ζωῆς. I.
- 3.207 212. κλαίω· κλαίω τὸν δεῖνα καὶ κλαίω ἀμετάβατον. Gr. πανοδύρτοις· τοῖς νικῶσι πάντα τὸν ὀδυρμόν. Fl. 6. πλείστοις. Gr. 1. τὸ σκότῳ—ταυτόν Gu. τῷ σκότῳ—τὸ 16. Ὀμήρῳ] Il. 5, 1. αὐτό I. 26. θέσις—φιλόσοφος] Idem scholion 12. ἀναστροφή] Hoc scriptum in in Gu. ad v. 213. ubi ἄρνησις textu super ἀπολαιμότομον. Legit pro θέσις. igitur ἄπο λαιμότομον. In fine versus 27. Scholia versuum 212—256. post αἶδα adscriptum in Gr. οὐ πατρωνυμικόν, nulla sunt in A., amisso folio uno. ἀλλ' ὡς πατρωνυμικόν. παγκλαύστοις. Gu. θρήνος καὶ κλαυθμὸς τὸ αὐτό· πένθος ἡ διὰ λύπην μελανειμονία, καὶ ἡ κουρὰ, καὶ ἡ οἴκοι ἀπόκλεισις καὶ ὅσα τοιαῦτα. Gr.
- 3.208 213. τὸν ἐμὸν δὲ βίον· τὴν ἐμὴν ζωὴν ἐπὶ βλάβην καὶ λύπην οὔσαν μοι οὐ κλαίω. M. λύμαν· λοιμικήν. M. τὴν ἐμὴν δὲ ζωὴν, ἀπολλυμένην δηλονότι, τὴν βλάβην καὶ τὴν φθορὰν τὴν ἐμὴν, οὐ μόνον οὐ μεταβαλλομένη κλαίω, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀποθανεῖν παρ' ἐμοὶ συνάντημά ἐστι κρεῖττον τῆς ζωῆς δηλονότι. Gu. I. τὸν ἐμὸν δὲ βίον· τὸν δὲ ἐμὸν βίον, ἥγουν τὴν στέρησιν τῆς ἐμῆς ζωῆς, καὶ τὴν βλάβην καὶ τὴν λύπην τὴν ἐμὴν, ἥγουν τὴν στέρησιν τοῦ θανάτου, οὐ κλαίω. Fl. 59. τὸν δὲ ἐμὸν βίον τὸν βλαβερόν καὶ ἐπικίνδυνον οὐ θρηνώ. Fl. 33. ἀπολλύμενον δηλονότι. Gr. τὴν ἐμὴν ζωὴν. Gu. λώβαν· τὸν ὄντα ὕβριν καὶ βλάβην. Fl. 17. 21. 56. τὴν ἐμὴν βλάβην. Fl. 59. λώβῃ ἢ ὕβρις, λύμη ἢ βλάβη. Fl. 33. βλάβην. Gr. ὄντα. Gu. βίος ἢ τοιάδε ζωὴ καὶ ὁ περιεκτικὸς τοιῶνδε ζώων, οἷον “ποίησιν τις βιότοιο τάμοι τρίβον;” καὶ ἡ ἀντικειμένη τῷ θανάτῳ ζωῇ, ὡς Εὐριπίδης ἀλλαχοῦ φησιν “ἥδ' ἡμέρα θάνατον ἢ βίον φέρει,” ἥγουν ζωὴν· βιὸς δὲ ὀξυτόνων τὸ τόξον. B. rec.
- 3.209 214. μετακλαίομαι· οὐ κλαίομαι, ἀντὶ τοῦ οὐκ ὀδύρομαι. M. Fl. 21. ἥγουν οὐ κλαίω μετὰ τὸ κλαίειν σέ. Gr. τὸ κλαίω, τὸ σφάττω, τὸ ὑβρίζω καὶ ἕτερα τοιαῦτα ῥήματα πάθος ἔχοντα ἐν τοῖς ἐνεργητικοῖς ἔμφυτον οὐκ ἔχουσι τὰ παθητικὰ ἀντ' ἐνεργητικῶν, οἷον κλαίομαι τὸν δεῖνα ἢ ὑβρίζομαι ἢ σφάττομαι τὸν δεῖνα, ἀλλὰ κλαίομαι ὑπὸ τοῦ δεῖνος ἢ σφάττομαι ἢ ὑβρίζομαι. παρὰ δὲ τῇ ποιητικῇ αὐτονομίᾳ λαμβάνονται καὶ τὰ τοιαῦτα παθητικὰ ἀντ' ἐνεργητικῶν, ὡς ἐνταῦθα, μετὰ προθέσεων, καὶ τὸ ἀνακλαίομαι, μετακλαίομαι, ἐπικλαίομαι καὶ ἀποκλαίομαι. Gr. μετα—· περισσή. Gu.

- 3.210 216. μήν: καὶ μὴν, ὦ Ἑκάβη, ἔρχεται ὁ Ὀδυσσεὺς σὺν σπουδῇ ποδός, σημανῶν καὶ δηλώσων, ἥτοι λέξιν μέλλων πρὸς σέ ἔπος τι νέον. I. καὶ μὴν: καὶ δὴ ἔρχεται ταχύδρομος, ὦ Ἑκάβη. Fl. 33. τὸ καὶ μὴν τίθεται ἐπὶ μεταπτώσει προσώπων καὶ υποθέσεων, ἢ ἐπὶ ἐναντιώσει, οἷον ὑβρίζεις με· καὶ μὴν ἐγὼ ἐπαινῶ σε. Gr. τὸ μὴν βεβαιωτικόν, ἔστι δὲ οὗ καὶ ἐναντιωματικόν. Gu. σπουδῇ ποδός: μετὰ σπουδῆς τοῦ ποδός. M. ἀντὶ τοῦ ἐν σπουδῇ. Gr.
- 3.211 217. νέον: ἥτοι καινὸν ἢ δεινόν. Μένανδρος “νέωτερόν τί σοι συμβέβηκεν.” M. χαλεπόν. Fl. 6. δεινόν. Fl. 10. λυπηρόν. Gr. καινόν, κακόν, δεινόν. Gu. σημανῶν ἔπος: χρέος, πρᾶγμα. M. λέξων λόγον. Fl. 33. δηλώσων λόγιον. Gr. ἔπος παρὰ τοῖς ποιηταῖς τὸ λόγιον καὶ ὁ ἔμμετρος στίχος, παρὰ δὲ τοῖς ῥήτορσιν οὐδ’ 1. μυρίων] ὦν δὲ (sic) addit M. 6. ἐκήρυξε—δέον δὲ om. I. 7. ἐκήρυσσεν] ἐκήρυξεν I. ὅλως ἐστὶν ἡ λέξις ἐν χρήσει πλὴν ὅσον οὕτως εἰπεῖν καὶ ὥς ἔπος εἰπεῖν ἀντὶ τοῦ ἐν ὀλίγῳ εἰπεῖν ἥγουν συντόμως. τοῦτο γὰρ, ὥς ἂν εἴποι τις, εἰς παροιμίαν ἔπесεν. B. rec.
- 3.212 218. γύναι: νομίζω σε, ὦ γύναι, γινώσκειν τὴν ψῆφον καὶ τὴν ἀπόφασιν τοῦ στρατοῦ, τὴν κυρωθεῖσαν καὶ τελειωθεῖσαν. ἀλλ’ ὅμως λέξω. I.
- 3.213 219. ψῆφον: ἥγουν τὴν κρίσιν. Fl. 6. 9. 10. 17. 21. 56. 59. 76. καὶ τὴν προκριθεῖσαν ψῆφον, ἀλλ’ ὅμως λέξω. Fl. 33. τὴν κραθεῖσαν: κερνῶ ἐνεστῶς, κεράσω μέλλων, κεκέρακα παρακείμενος, ἐκράθην δεύτερος ἀόριστος, κραθεῖς μετοχή. λέγεται δὲ κρᾶσις ἐπὶ τῶν ὑγρῶν, οἷον οἴνου καὶ ὕδατος καὶ τῶν τοιούτων, μίξις δὲ ἐπὶ ξηρῶν, σίτου, κριθῆς καὶ τῶν ὁμοίων. I. κραθεῖσαν: τὴν κυρωθεῖσαν. M. Gr. τελειωθεῖσαν. Gu. ἐνωθεῖσαν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν συγκερνωμένων καὶ εἰς ἐν ἡνωμένων ὑγρῶν, οἴνου καὶ ὕδατος, ὄξους καὶ μέλιτος. καὶ ἡ βουλή ἐξ ἐναντιουμένων καὶ ἀμφοτερογνωμόνων ἐνοῦται καὶ συνδοξάζεται. Gu.
- 3.214 220. — 221. ἔδοξ’ Ἀχαιοῖς: ἀρεστὸν ἐφάνη τοῖς Ἑλλήσι σφάξαι τὴν σὴν παῖδα πρὸς τὸν ὑψηλὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως, ἐμὲ δὲ πομπὸν καὶ ἀγωγὸν τῆς κόρης ἔταξαν ὑπάρχειν ἡγεμῶν δὲ καὶ σφαγεὺς τοῦ σφαγίου τοῦδε ὁ Νεοπτόλεμος, ὁ παῖς τοῦ Ἀχιλλέως. I.
- 3.215 221. ὀρθόν: ὑψηλόν. Gr. χῶμα: ἀντὶ τοῦ μνημα. M. μνημα, τὸν τάφον. Gu. ἥγουν πρὸς τὸν ὑψηλὸν τάφον, ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸ μνημα. Fl. 21. θυσιάσαι πρὸς τὸ μέγα ἢ φανερόν μνημα τοῦ Ἀχιλλέως. Fl. 33.
- 3.216 222. ἡμᾶς δέ: ἐμὲ, Ἀττικόν. Gr. πομπούς: ὁδηγούς. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. προπομπούς. Gr. ἀγωγούς, ὁδηγούς. Gu. κοιμιστήρας: ἀρχηγούς. M. ἐκ παραλλήλου. Fl. 17. Gu. ἐπιμελητάς. Fl. 56. ἵνα κομίσωμεν. Fl. 21. κόρης: τῆς Πολυξένης, 24. τοῦδε King. τοῦδε ἔγωγε 1. 31. προπομπούς et ὁδηγούς etiam M. ἢ τῆς παρθένου ἢ τῆς θυγατρὸς σου. Fl. 59. ἡμᾶς δὲ μανδαταφόρους καὶ ἀποκομιστὰς ἔταξαν εἶναι. Fl. 33. κόρη ἢ ἄγαμος καὶ ἡ γαμηθεῖσα, εἰ τύχη νέα εἶναι, καὶ τοῦ ὀφθαλμοῦ, τὰ μὲν πρῶτα ἀπὸ τοῦ κορῶ τὸ ἐπιμελοῦμαι, τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τοῦ κορὸν τὸ μέλαν. κόρρη ἢ παρειὰ διὰ δύο ρρ. Gr. ὅπερ ἐπὶ γυναικὸς ἢ κόρη, τοῦτο ἐπὶ ἀνδρὸς ὁ κοῦρος. ἔστι δὲ ποιητικόν. B. κόρη ἢ νέα καὶ ἡ θυγάτηρ· κόρρη ἢ παρειὰ διὰ δύο ρ. B. rec. τάσσουσιν: καθιστῶσιν. Gr. ἔταξαν. ῥητορικῶς ἐνεστῶς ἀντὶ παρωχημένου. Gu.
- 3.217 223. ἐπιστάτης: οἰκονόμος. Fl. 17. ἡγεμῶν, πράκτης, ὁ τελειτής ἥγουν ὁ Νεοπτόλεμος. Fl. 59. δεσπότης. M. Fl. 21. ἐνεργός. Gr. οἰκονόμος, δεσπότης, ἡγεμῶν. Gu.
- 3.218 224. ἱερεὺς: σφαγεὺς. Gr. θύτης. κυρίως ἱερεὺς ὁ σφαγεὺς καὶ ἱέρεισις ἢ σφαγή. Gu. εἰκότως τὸν Νεοπτόλεμον θύτην τῆς Πολυξένης ἔταξαν, ὑπερπονοῦντα τοῦ πατρὸς καὶ λύπην ὑπὲρ τούτου ἔχοντα μείζονα. Gu. ἐπέστη: ἐτάχθη. Fl. 17. ἐτάγη, ἐχειροτονήθη. M. Fl. 21. Gu. παῖς Ἀχιλλέως: ὁ υἱός, ὁ Νεοπτόλεμος. Fl. 17. ἥγουν ὁ Νεοπτόλεμος ὁ καὶ Πύρρος καλούμενος. B. rec. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. καὶ ἱερεὺς, ἥγουν θυσιαστής, ἦλθεν ὁ Νεοπτόλεμος, ὁ τοῦ Ἀχιλλέως παῖς. Fl. 33.
- 3.219

225. — 228. οἷσθ' οὖν: γίνωσκε οὖν ὃ ποιήσεις· ὅρα ἵνα μὴς ἀφαιρεθῇς τὴν κόρην βία, μήτε ἔξω τοῦ πρέποντος εἰς ἀγῶνα καὶ ἔριν τῶν ἐμῶν χειρῶν ἔλθῃς. γίνωσκε δὲ τὴν δύναμιν τὴν ἐμὴν, ἢ τὴν τῶν ἀρχόντων ἰσχὺν καὶ τὴν ἐπέλευσιν τῶν σῶν κακῶν. συνετόν ἐστι καὶ ἐν τῇ δυστυχίᾳ φρονεῖν ἃ πρέπει. I.

- 3.220 226. ἄμιλλαν: συνάντησιν. Fl. 56. μάχην. Gr. ἀγῶνα, ἔριν, βίαν. ἀπὸ τοῦ ἅμα καὶ τοῦ εἰλῶ τὸ συστρέφω. Gu. ἐξέλθῃς ἐμοί: ἔξω τοῦ προσήκοντος ἔλθῃς. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἐξενεχθῇς τοῦ προσήκοντος. Fl. 34. μήποτε ἐμοί εἰς τῶν ἐμῶν χειρῶν ἔριν καὶ ἀγῶνα ἔλθῃς. Fl. 33. ἀντιστῆς ἐμοί διὰ τῆς χειρὸς, ἔξω τοῦ προσήκοντος ἔλθοις. Gu.
- 3.221 227. ἀλκὴν: γίνωσκε τὴν ἐμὴν ἰσχὺν, σαυτῆς δὲ ἀσθένειαν. M. τὴν σὴν δύναμιν δηλονότι. Fl. 21. γίνωσκε τὴν ἐμὴν δύναμιν. Fl. 33. Gr. ἀρχήν. Fl. 10. παρουσίαν κακῶν: διὰ τὴν ἐμὴν ἀρχήν. M. καὶ τὰ παρόντα κακά. Fl. 21. ἐπιδημίαν. Gr. ἐπέλευσιν. Gu.
- 3.222 228. σοφόν: φρόνιμον. Fl. 17. γνῶσις Gr. φρόνιμον ὑπάρχει, συνετόν. Gu. κὰν κακοῖς: ἐν δυστυχήμασιν (συμφοραῖς Gu.). ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δυστυχοῦντες ἄνθρωποι ἐξίστανται τοῦ καλῶς φρονεῖν. Gr. ἃ δεῖ φρονεῖν: ἐπίθετον τοῦτο ἐστὶ τὸ ἐν τοῖς κακοῖς μὴ ἐπαίρεσθαι καὶ παροξύνεσθαι. M. Gu. μὴ παροξύνεσθαι. Fl. 10. τὸ δεῖ σημαίνει τὸ ἐλλεῖπει καὶ τὸ δεσμεῖ καὶ τὸ πρέπει καὶ τὸ χρεῖα ἐστί. καὶ τὸ μὲν δεῖ ἀντὶ τοῦ πρέπει μετὰ ἀπαρεμφάτου, τὸ δὲ δεῖ ἀντὶ τοῦ λείπεται μετὰ γενικῆς, οἷον πολλοῦ γε καὶ δεῖ. ὁμοίως καὶ τὸ δεῖ ἀντὶ τοῦ χρεῖα ἐστί μετὰ γενικῆς, οἷον “δεῖ δὴ χρημάτων.” B. rec.
- 3.223 229.—233. αἱ αἱ παρέστηχ': φεῦ, φεῦ ἐνέστηκε καὶ ἐπῆλθεν, ὡς φαίνεται, ἀγωνία μεγάλη, ἔμπλεως θρήνων καὶ οὐκ ἀμέτοχος, 4. ποιήσῃν Matth. pro ποιήσει. ribus ἐπίθετον—κακοῖς. 17. τὴν ἐμὴν ἰσχὺν est in Fl. 17. 29. δεῖ δὴ χρημάτων] Verba Demosthenis et καὶ σαυτῆς ἀσθένειαν in Fl. 10. p. 15, 2. 23. μὴ] τὸ μὴ Gu., omissis prio- ἀλλὰ πεπληρωμένη, δακρύων. καὶ γὰρ ἐγὼ οὐκ ἔθανον, ὅπου χρεῖα ἦν ἀποθανεῖν, ἤγουν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν, ἣν εἶχον πρώην, οὐδ' ἔφθειρέ με ἡ μοῖρα, ἀλλὰ σώζει με, ὅπως βλέπω ἕτερα κακὰ μείζονα τῶν κακῶν ὧν εἶδον. I.
- 3.224 230. πλήρης: πεπληρωμένος. Fl. 17. 21. γεγεμισμένος. Gr. πλήρης στεναγμῶν: θέσις. (κατὰ θέσιν). Gu. οὐδὲ δακρύων: ἄρσις. (κατὰ ἄρσιν). Gu. κενός, ἐστερημένος. Fl. 17. καὶ στεναγμάτων γέμουσα καὶ οὐκ ἄμοιρος δακρύων. Fl. 33. διὰ τοῦ στεναγμοῦ καὶ τῶν δακρύων τὸν θρήνον δηλοῖ. Gu.
- 3.225 231. ἐχρῆν: ἔπρεπεν. Fl. 17. 21. διὰ τί οὐ κἀγὼ ἔθνησκον, ὅτε με ἔπρεπε ἀποθανεῖν, ἤγουν ὅτε ἐπολιορκήθη ἡ Τροία. Fl. 33. ὅπου με ἔδει τεθνάναι οὐκ ἀπέθανον, ὃ ἐστὶν ἐν Τροίᾳ. M. θανεῖν: ἐν τῇ Τροίᾳ. Fl. 10. Gr. ὅπου. λέγω δὴ εἰς τὴν πρώτην εὐδαιμονίαν. Gu.
- 3.226 232. οὐδ' ὤλεσε: εἰς τὸ τέλος τῆς ζωῆς ἔφερε με. Gu. Ζεὺς: ἡ μοῖρα. Gu. τρέφει: αὖξει. M. φυλάσσει. Gr. σώζει. Gu. τρέφει ἀντὶ τοῦ ἀνατρέφει καὶ παιδαγωγεῖ καὶ ἀντὶ τοῦ τροφὴν παρέχει καὶ ἀντὶ τοῦ φυλάσσειν, ὡς ἐνταῦθα. Gr. τρέφει εἶπεν ἀντὶ τοῦ διατηρεῖ με. Fl. 33. ὅπως: ἵνα. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἀλλὰ τρέφει με ὁ Ζεὺς, ἤγουν ἡ εἰμαρμένη, ὅπως βλέπω. Fl. 33.
- 3.227 233. κακῶν: τῶν προτέρων. Fl. 17. Gu. τάλαιν': ἡ ἀθλία. Fl. 17. καὶ ἄλλα κακὰ μείζονα τῶν προτέρων κακῶν ἢ ταλαίπωρος ἐγώ. Fl. 33.
- 3.228 234 —237. εἰ δ' ἔστι: εἰ δ' ἔξεστι τοῖς δούλοις τοὺς ἐλευθέρους ἐρωτᾶν, μὴ λυπῇ μηδὲ δάκνη καρδίαν τῶν ἀκουόντων. M. εἰ δ' ἔξεστι τοῖς δεδουλωμένοις ἐρωτῆσαι τοὺς ἐλευθέρους, ἤγουν τοὺς δεσπότας, μὴ λυπηρὰ καὶ τὴν καρδίαν δάκνοντα, σοὶ μὲν, ἥτοι πρὸς σέ, χρεῶν καὶ πρέπον ἐστὶν εἰρῆσθαι ὑπ' ἐμοῦ δηλονότι, ἡμᾶς δὲ τοὺς ἐρωτῶντας ἀκοῦσαι ταῦτα. ἢ οὕτως σοὶ μὲν κείνοις ἀποκρίνασθαι πρέπον ἐστὶν, ἡμᾶς δὲ ἀκροᾶσθαι τοὺς ἐρωτῶντας ταῦτα. I.

3.229

235. δηκτήρια: ἀπὸ τοῦ δάκνω. Fl. 21. ὅσα μὴ λυπεῖ τὴν καρδίαν, καὶ μὴ τιτρώσκει καὶ δάκνει. Fl. 33. δακνηρὰ (λυπηρά). Gr.

- 3.230 236. ἐξιστορῆσαι: ἀντὶ τοῦ ἐρωτῆσαι, ἀκοῦσαι. σοὶ μὲν πρέπει ἀπολογεῖσθαι πρὸς τὰ ἐρωτώμενα. M. ἱστορῶ τὸ πολὺν τόπον διέρχομαι. καὶ ἱστορῶ τὸ τὰ παλαιὰ πράγματα ἀφηγοῦμαι, καὶ τὸ ἐρωτῶ ποιητικῶς. B. ἱστορῶ τὸ ἐρωτῶ, τὸ μανθάνω, τὸ διηγοῦμαι, τὸ βλέπω, καὶ τὸ ζωγραφῶ. Cant. ἱστορῆσαι. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἱστορῶ κατὰ τοὺς τραγικούς τὸ ἀπλῶς ἐρωτῶ, ὡς ἐνταῦθα· κατὰ δὲ τοὺς κοινούς τὸ παρελθοῦσαν ὑπόθεσιν γράφω, ὅθεν καὶ ἱστορικός· καὶ ἱστορῶ τὸ εἰκόνας γράφω, ὅθεν καὶ ἱστορογράφος. Gr. σοὶ μὲν: πρὸς σέ. Gu. εἰρῆσθαι: ἀποκρίνεσθαι. Gr. λεχθῆναι, ἀπολογεῖσθαι πρὸς τὰ ἐρωτώμενα ὑπ' ἐμοῦ. Gu. σοὶ μὲν πρέπει πρὸς τὸ ἐρώτημα ἀπολογήσασθαι. Fl. 21. σοὶ μὲν λέγειν ἀρμόζει τὰ ἐρωτώμενα, ἐμοὶ δὲ ἐρωτᾶν καὶ ἀκοῦειν παρὰ σοῦ. M. σοὶ μὲν λέγειν ἀρμόζει, ἡμᾶς δὲ ἀκοῦειν τὰ παρὰ σοῦ λεγόμενα. Fl. 33. ἀρμόζει, ἡγουν ἀπολογεῖσθαι πρὸς τῶν ἐρωτωμένων. Fl. 10.
- 3.231 238. ἔξεστ': ἐκδεδομένον ἐστίν, ἐρώτα· τῆς βραδυτῆτος γὰρ ἔνεκα οὐ φθονῶ σοι. Gu. I. ἔξεστ': ἄδεια ὑπάρχει. Fl. 17. φθονῶ: τῆς ὑπερθέσεως γάρ σου ἔνεκεν οὐ φθονῶ. M. φθονῶ, τὸ μέμφομαι, καὶ τὸ βασκαίνω. Fl. 6. εἰ ἔξεστὶ σοι λέγειν· διὰ τὸν καιρὸν γὰρ οὐ μέμφομαί σοι. Fl. 33. αἰνίττεται ὅτι χρόνον μόνον μέλλει ἡ Ἑκάβη καθικετεύουσα ἀναλῶσαι. Gr. φθονῶ, μέμφομαί σοι. φθονῶ τὸ μέμφομαι—ἐξ οὗ καὶ ὁ ἄφθονος πλοῦτος, ὁ ἄμεμπτος, — καὶ τὸ βασκαίνω. Gu.
- 3.232 239—241. οἷσθ' ἡνίκα: γινώσκεις ὅποτε ἦλθες τῆς Τροίας κατάσκοπος, δυσειμονία καὶ περιβολῇ εὐτελεστάτων ἐνδυμάτων, κακὴν ὄψιν ἔχων ἀπὸ τῶν ἱματίων, καὶ οἱ σταλαγμοὶ τοῦ φόνου κατέβρεχον τὴν σὴν γένυν, ἥτοι τὸν σὸν πώγωννα. I.
- 3.233 239. κατάσκοπος: ὁ κοινῶς καταπατητής. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. γινώσκεις, ἐπίστασαι, ὅποταν ἦλθες κατάσκοπος ἐν Τροίᾳ, ἡγουν συμβιβαστής. Fl. 33.
- 3.234 240. δυσχλαινία: καχειμονία, κακομορφία. ἦλθε γὰρ Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν Τροίαν εἰς ἐπαίτην μετασηματίσας ἑαυτόν. M. ἐν δυσειμονίᾳ, περιβολῇ φαύλων ἐνδυμάτων. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. κακοφορεσία. Gr. εὐτελεστάτη στολῇ καὶ ἐνδύσει, ἵνα μὴ λαμπρὰ φορῶν νοηθείης. Gu. ἄμορφος: ἀντὶ τοῦ ἄγνωστος. M. ἀκαλλώπιστος, (δύσμορφος). Gu. ὁμμάτων τ' ἄπο: ὁ Ὀδυσσεὺς, ἵνα κατασκοπήσῃ ἀπὸ τῶν ἐντὸς τὴν Τροίαν καὶ προσέξει πόθεν ἐστὶ τὸ δυσαλωτότερον μέρος, ἔβαλεν ἱμάτια πενιχρὰ καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν Τροίαν ὡς πτωχός. ἰδοῦσα γοῦν τοῦτον ἡ Ἑλένη ἐγνώρισεν αὐτόν καὶ εἶπεν ἵνα φονεύσωσιν αὐτόν. ὁ γοῦν Ὀδυσσεὺς φοβηθεὶς μὴ φονευθῇ παρεκάλεσε τὴν Ἑκάβην καὶ ἀφῆκεν αὐτόν. Fl. 59.
- 3.235 241. φόνου σταλαγμοί: ὑπὲρ τοῦ ἐπικειμένου φόνου ἀγωνιῶν ἐδάκρυσε. ἀντὶ δὲ τοῦ εἰπεῖν δάκρυα φόνου ἦν σημαντικά ἀπὸ δὲ τῶν ὁμμάτων, φησὶ, σταγόνες φόνου. M. μὴ λάβης εἰς τὸ φόνου ἔξωθεν τὸ ἔνεκα, ἀλλ' ἔστιν ἡ γενικὴ πρὸς τὸ σταλαγμοί. καὶ γὰρ τὰ δάκρυα, ἃ τότε ὁ Ὀδυσσεὺς ἐδάκρυε φωραθεὶς, φόνου δάκρυα ἦσαν· ἔκλαιε γὰρ, ἐπειδὴ τὸν περὶ ψυχῆς ἔθεεν. ὅθεν καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ αἱμάτινα δάκρυα φαμέν, ἡγουν φονικά. ἀπίθανον δὲ τὸ πλάσμα καὶ οὐχ ἀρμόδιον· οὐ γὰρ ἂν ἐσίγησεν Ἑκάβη, πολέμιον θεασαμένη κατοπτεύοντα τὰ κατὰ τοὺς Τρῶας πράγματα. ἡ δὲ 9. ἐπαίτην] ἐπέτην M. posuisse videtur. 22. καὶ γὰρ τὰ] τὰ γὰρ Gu. 1. 27. Verba ἀπίθανον—πράγματα Gr. Mutavi ex B. qui primam scholii habet ad v. 243. sic scripta ἀπίθανον partem habet usque ad περὶ ψυχῆς τὸ πρᾶγμα· οὐ γὰρ—πολέμιον ἰδοῦσα καὶ ἔτρεχεν. τοιοῦτον, ἡ Ἑλένη δὲ μᾶλλον εἰκότως:— 24. ἦσαν] ἦν I. Plura habet M. σταγόνες φόβου (sic) ib. ἔθεεν] ἔτρεχεν B. I. δὲ εἰπεῖν (fort. δὲ εἶπεν ἀντὶ τοῦ) δακρύων, 26. ἀρμόδιον] Hoc scholiasta recentior οἷον τὰ δάκρυα ἦν σημαντικά pro ὅμηρος vel ὁμηρικόν, de (adde φόνου), ὅθεν καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ quo vide annotationem proximam, αἱμάτινα δάκρυα φαμέν:— ἀπείθανον Ἑλένη

εικότως ἄτην γὰρ μετέστενεν Ἀφροδίτης. Gu. I. ῥανίδες, δάκρυα, ὧν ἦν αἴτιος ὁ τοῦ θανάτου φόβος. Bar. 74. ἔτρεχεν δάκρυα σημειωτικά φόνου, ἢ ἀντὶ τοῦ ἐπικειμένου σοι φόνου δακρύων σταλαγμοὶ κατέβρεχον τὴν σὴν γενειάδα. Fl. 33. ἀναιρέσεως δάκρυα. Gr. ὑπὲρ τοῦ μὴ φονευθῆναι ἀγωνιῶν ἐδάκρυες. Gu. κατέσταζον: ἔβρεχον. Gr. κατέρρεον. Gu.

- 3.236 242. αἱ ἀποκρίσεις οὐ πρὸς τὸν νοῦν ἀπαντῶσι τῆς Ἑκάβης, ἀλλὰ κατὰ τὸ ἀστεῖον προφέρονται κεκρυμμένως μετὰ ὀνειδούς. Gr.
- 3.237 243. ἔγνω: ἡ Ἑλένη δέ σε μόνη ἐγνώρισε καὶ ἀνήγγιλέ μοι. I. μόνη: ἐκείνη. Fl. 21. κατεῖπε: ἀντὶ τοῦ εἶπε. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gr. ἐγίνωσκε σε ἡ Ἑλένη καὶ εἶπέ μοι, ὅπως σε ἀνέλωσιν. Fl. 33.
- 3.238 244. μεμνήμεθ' : ἐνθυμούμεθα τὰ μέγιστα κινδυνεύσαντες. I. μεμνήμεθ': ἐνθυμοῦμαι ὅτι εἰς κίνδυνον ἤλθομεν μέγαν. Fl. 33. κίνδυνον: κίνδυνος ἐπὶ δύο σημειομένων εἴρηται. κίνδυνος γὰρ αὐτὸ τὸ δεινὸν καὶ κίνδυνος πείσεσθαι τινα τόδε, ὅπερ οὐκ αὐτὸ δηλοῖ τὸ δεινὸν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τὸ δεινὸν συνελαύνουσαν ἀνάγκην. B.
- 3.239 245. ἦψω: ἔψαυσας δὲ τῶν ἐμῶν γονάτων ἐλεεινὸς ὢν. I. ἐκράτησας ἱκετεύων με μὴ παραδοῦναί σε θανάτῳ. Fl. 17. Gu. τότε γὰρ τεταπεινωμένος ὑπῆρχες, καὶ ἦψω τῶν ἐμῶν γονάτων, ἡγουν ἐπροσκύνεις. Fl. 33. γονάτων: οἱ δεόμενοι ἤπτοντο τῶν γονάτων, ἢ τῆς χειρὸς, ἢ τῶν παρειῶν. Gu. I. ταπεινὸς ὢν: ἐλεεινὸς ὢν. M.
- 3.240 246. ὥστ' ἐνθανεῖν: ναὶ, ἠψάμην οὕτως ὥστε δόξαι νεκρωθῆναι ἐν τοῖς σοῖς ἐνδύμασι τὴν ἐμὴν χεῖρα ὑπὸ τοῦ δέους. I. ὥστ' ἐνθανεῖν: (sic hic et alibi interdum) δὲ τὸ gust. b. c. ap. Herm. Praef. p. IX. πλάσμα καὶ οὐχ ὄμρ (i. e. ὄμηρος: unde Simile est in Fl. 6. 9. 17. 21. 56. Ὀμηρικὸν Cobetus) οὐ γὰρ—πράγματα. 59. 76. et Gu. qui pro ῥανίδες, δάκρυα Tum sequuntur verba ἡ δὲ Ἑλένη—habent σταλαγμοὶ δακρύων, et ἀφροδίτης, quae om. Gu. I. αἴτιος φόνου φόβος. MATTH. 1. ῥανίδες—φόβος] Sic etiam Au- νεκρωθῆναι ὑπὸ τοῦ δέους τὴν χεῖρά μου. M. ναὶ, λέγω, ἠψάμην, ὥστε καὶ ἐβουλήθην θανεῖν τὴν ἐμὴν χεῖρα ὑπὸ τοῦ δέους ἐν τοῖς σοῖς ἱματίοις, ἢ μᾶλλον ἐβουλήθην τὴν ἐμὴν χεῖρα θανεῖν ἢ ἀποσπασθῆναι ἀπὸ τῶν σῶν ἱματίων. Fl. 21. νεκρωθῆναι. Gr. μικροῦ καὶ ναρκῆσαι. Gu. χεῖρ' ἐμήν: καὶ γὰρ διὰ τῆς χειρὸς τῶν ἐκείνης γονάτων ἦψατο παρακαλῶν ἐκείνην. Fl. 59. μήποτε θανατωθῶ ἐν τοῖς σοῖς οἴκοις. Fl. 33. πέπλοις: εὐστόλοις ἐνδύμασιν. Gr. καὶ παρ' ἡμῖν πέπλα λέγονται τὰ τίμια ὑφάσματα. Gr.
- 3.241 247. τί δῆτ' ἔλεξας: τί λοιπὸν ἔλεξας, δοῦλος ὑπάρχων ἐμὸς τότε; I. εἶπας. Fl. 17. τί δὴ τότε ἔλεξας, ὡς δοῦλος ὢν ἐμὸς τότε, εἰ μόνον ἠθελον. Fl. 33. πάντα τὰ γνωστικά ῥήματα καὶ τὰ ἐναντία τούτων μετὰ μετοχῆς συντάσσονται. Gu. δοῦλος ὢν: ἀντὶ τοῦ ὑποκειμένου μοι. M. ὑπὸ τὴν ἐμὴν ἐξουσίαν. Gr.
- 3.242 248. πολλῶν λόγων εὐρήμαθ' : ἔλεξα δηλονότι πολλὰ ἐνθυμήματα καὶ μηχανὰς λόγων, ὅστε μὴ ἀποθανεῖν. 1. λόγων: εἰπόν σοι. Fl. 59. εὐρήμαθ': μηχανήματα. Fl. 17. Gu. ἐξευρήματα. Fl. . 9. 21. 34. 56. 59. 76. Gu.
- 3.243 249. ἔσωσα: ἐρρυσάμην σε, καὶ ἐξέπεμψά σε ἀπὸ τῆς πόλεως. I. δῆτα: ἀληθῶς. Fl. 6. ἐξέπεμψα: ἐξέβαλον. Fl. 59. κἀγὼ δέ ὁ ἔσωσα καὶ ἐξαπέστειλον τῆς ἐμῆς γῆς. Fl. 33.
- 3.244 250. ὥστ' εἰσορᾶν: ναὶ, ὥστε βλέπειν τόδε τὸ φῶς τοῦ ἡλίου. I. εἰσορᾶν: ἀντὶ τοῦ ὁρᾶν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.
- 3.245 251—259. οὐκουν κακύνῃ: οὐκοῦν κακὸς φαίνει κατὰ τάδε τὰ βουλευματα, ὃς ἐξ ἐμοῦ ἔπαθες ὅποια λέγεις παθεῖν, ποιεῖς δὲ οὐδὲν καλὸν εἰς ἡμᾶς, ἀλλὰ κακὸν ὅσον δύνῃ. ἄγνωμον ὑπάρχει τὸ γένος ὑμῶν, ὅσοι μακαρίζετε τὰς ἀπὸ τοῦ δήμου συμβαινούσας τοῖς ῥήτορι τιμὰς, δι' ὧν ἀρέσκειν αὐτῷ σπεύδετε ἐκ τοῦ τὰ συμφέροντα αὐτῷ ἀγορεύειν. εἴθε μὴδὲ ἐγινώσκεσθε ὑπὸ ἐμοῦ, οἱ βλάπτοντες τοὺς φίλους οὐ φροντίζετε καὶ οὐκ ἐπιστρέφεσθε, ἐὰν λέγητε τῷ δήμῳ τι

πρὸς ἡδονὴν καὶ ἀποδοχὴν αὐτῶν. ἀτὰρ τί σοφισάμενοι καὶ ἐφευρόντες, ἔδοξεν ὑμῖν εἰκότως τὴν περὶ τῆς ἐμῆς παιδὸς σφαγὴν βουλευσασθαι; I.

- 3.246 251. οὐκοῦν κακύνῃ: οὐκοῦν κακὸς φαίνεται ἐξ ὧν νῦν δὴ ἐβουλεύσω κατὰ τῆς ἐμῆς θυγατρὸς, δι' ἐμὲ ζῶν, ὡς φῆς. Bar. 74. Gu. κακύνῃ: κακὸς γίνῃ καὶ φαίνεται. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. κακῶς ἀλίσκει. ὁ δὲ λόγος· κακὸς φαίνεται ἐξ ὧν νῦν ἐβουλεύσω κατὰ τῆς ἐμῆς θυγατρὸς, δι' ἐμὲ ζῶν. M. Fl. 59. διαφέρει κάκυνσις καὶ κάκωσις. κάκυνσις μὲν ἐπὶ ψυχῆς, κάκωσις δὲ ἐπὶ σώματος. οὐκοῦν κακῶς φαίνεται ἐξ ὧν νῦν ἐβουλεύσω κατὰ τῆς ἐμῆς θυγατρὸς, δι' ἐμὲ ζῶν. διαφέρει τὸ ὥραϊον. ἀπόφασίς ἐστι καταγομένη πρὸς πρόσωπον, ὡς τὸ “ἀχάριστον ὑμῶν τὸ σπέρμα, ὅσοι δημηγόρους ζηλοῦτε τιμάς.” ἐπήγαγε δὲ τὸ ὑμῶν, ὃ καὶ κατὰ πάντα ἐστίν, ὅτε ῥηθήσεται. τὸ δὲ γνωμικὸν ἀπόφασίς ἐστι μὴ ἀφορῶσα πρὸς πρόσωπον, ἀλλ' ἀπολύτως αἰεὶ λεγομένη κατὰ πάντα, ὡς τὸ “γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγὴν φέρει. Fl. 56. κακίζω, ψέγω· κακύνομαι παθητικῶς τὸ κακὸς γίνομαι, κακῶ, κακῶ, τὸ κακωτικὰ εἶς τινα ποιῶ. Gr.
- 3.247 252. ἐξ ἑμοῦ: παρ' ἑμοῦ. Fl. 17. τοιούτων εὐεργεσιῶν παρ' ἑμοῦ τυχόν. M. Fl. 21. φῆς: ὁμολογεῖς. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. ἔπαθε κακόν τι καὶ ἔπαθε καλόν. τοῦτο λέγεται ἀποσιώπησις. Gr.
- 3.248 253. οὐδέν: οὐδαμῶς. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Ἀττικοὶ τὸ οὐ ἀπαγορευτικὸν οὐδὲν λέγουσι. Gu. ποιεῖς δὲ ἡμῶν οὐδὲν καλόν, κακὸν δὲ ὅσον ἰσχύεις. Fl. 33. κακὸν δ' ὅσον δύνη: ἀπὸ κοινοῦ τὸ δρᾶσον. M. τὸ κοινὸν δύνασαι, τὸ Ἀττικὸν δύνη. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ ποιοῦσι τοῦτο καὶ ἐν ταῖς συζυγίαις τῶν εἰς μι. Gr.
- 3.249 254. ἀχάριστον: τῶν δημαγωγῶν ὑμῶν τὸ σπέρμα ἀχάριστόν ἐστιν· ἐπιθυμεῖτε γὰρ τὰς τιμάς, ἀλλ' οὐκ ἔχετε ἀνταμεῖβειν. Fl. 33. οὐ μνημονεύον χάριτος. Gr. ἄγνωμον. Gu. σπέρμα: γένος. Gr. δημηγόρους: δικανικάς. M. τὰς ἐκ τῆς δημηγορίας. Gr. εἰς τοὺς κατ' αὐτὸν δημηγοροῦντας ἀποτείνει τὸν λόγον, ὡς διὰ τὸ τοῦ δήμου ἀρεστὸν βλάβην τοῖς φίλοις προξενοῦντας. κατατρέχει δὲ ὁ Εὐριπίδης διὰ τῆς Ἑκάβης τῶν τότε δημηγόρων. Gr. τὰς ἀπὸ τοῦ δήμου συμβαινούσας ὑμῖν δι' ὧν ἀρέσκειν αὐτῷ σπεύδετε 1. ἀλίσκει] ἀλώνῃ M. 4. ἐξ ὧν Matth. pro ζῶν. ib. κακὸς] κακῶς Fl. 59. 18. τυχόν] παθεῖν Fl. 21. 2. ἐμὲ] ἑμοῦ Fl. 59. 20. Ἀττικοὶ] Conf. ad v. 264. ἐκ τοῦ τὰ συμφέροντα αὐτῷ ἀγορεύειν. Gu. ῥητορικάς, τὰς δικανικάς. Fl. 59. εἰς τοὺς κατ' αὐτὸν δημοκοποῦντας ῥήτορας λέγει. M. Fl. 59. ταῦτα εἰς τὴν κατ' αὐτὸν πολιτείαν λέγει. καὶ ἔστι τοιοῦτος ὁ Εὐριπίδης περιάπτων τὰ καθ' ἑαυτὸν τοῖς ἥρωσι καὶ τοὺς χρόνους συγχέων. M. Fl. 59.
- 3.250 255. ζηλοῦτε: ποθεῖτε. Fl. 17. ἀγαπᾶτε. Fl. 59. Gr. μακαρίζετε. Gu. τὸ ζηλοῦν δύο δηλοῖ, τὸ φθονεῖν καὶ τὸ μακαρίζειν. ὥσπερ δὲ λέγουσιν ἐνίοτε τὸ ἐπαινεῖν ἀντὶ τοῦ ἐργάζεσθαι, οἷον ἀρετὴν ἐπαινεῖ τις ἀντὶ τοῦ ἐργάζεται, καὶ τὸ σιγᾶν ἐπαινῶ ἀντὶ τοῦ σιγᾶν, οὕτω καὶ τὸ ζηλοῦν καὶ μακαρίζειν ἐνίοτε ἐπὶ τοῦ μιμεῖσθαι τιθέασιν, εἰκότως· ὁ γὰρ ἐπαινεῖ τις, τοῦτο πάντως εἰκὸς ἐργάζεσθαι, καὶ ὃν μακαρίζει, τις τοῦτον πάντως μιμήσασθαι, ἵνα τύχη τοῦ μακαρισμοῦ. B.
- 3.251 256. οἵ: ὑμεῖς. Fl. 17. φροντίζετε: λογίζετε. Fl. 56. ἐπιστρέφεσθε. Gu. θέλοντες γὰρ δοξάζεσθαι ἐν τῷ δημηγορεῖν προδίδετε πολλάκις καὶ τοὺς φίλους. Gu. βλάπτοντες: ἀφανίζοντες. Gu.
- 3.252 257. ἦν τοῖσι πολλοῖς: τῷ ὄχλῳ. M. ἐὰν τῷ δήμῳ πρὸς ἀποδοχὴν τι ἀφορῶν λέγητε. Bar. 74. Gr. πρὸς χάριν: πρὸς ἀποδοχὴν τινα ἀφορῶντες. Fl. 17. ἡδονήν. Gu.
- 3.253 258—263. ἀτὰρ: τί δὴ σόφισμα, ἥτοι σοφὸν καὶ φρόνιμον, ἡγούμενοι καὶ νομίζοντες τοῦτο οἱ Ἕλληνες ὥρισαν ἥτοι ἐψηφίσαντο καὶ ἔταξαν τὴν κρίσιν τοῦ φόνου εἰς τήνδε τὴν παῖδα; ἄρα τὸ πρέπον ἦγαγεν αὐτοὺς ἐπὶ τὸ ἀνθρώπους κτείνειν πρὸς τὸν τάφον, ὅπου πρέπει μᾶλλον βοῦς θύειν ἢ θέλων ὁ Ἀχιλλεὺς ἀνταποκτείνει τὸν κτανόντα αὐτὸν δηλονότι, δικαίως ἐπάγει τὸν φόνον εἰς τήνδε; I.

- 3.254 258.—270. ἀτὰρ τί δὴ σόφισμα τοῦθ' ἡγούμενοι: τοίνυν δίκαιον καὶ ἀρμόζον τοῦτο ἡγούμενοι, τὸ σφάζει τὴν Πολυξένην, εἰς 1. ῥητορικὰς est etiam in 6. 9. 17. Fl. 59. 21. 56. 76. Gu. MATTH. ib. λέρει] λέγεται Fl. 59. 3. λέγει] τείνει Fl. 59. Post λέγει 4. καθ' ἑαυτὸν Matth. καθ' ἑαυτοῦ novum in M. scholion incipit M. μεθ' ἑαυτῶν Fl. 59. ad verba βλάπτοντες οὐ γινώσκετε 5. συγγέων Matth. συγγένων Fl. relatum. 59. Obscure scriptum in M. ita ib. ταῦτα (sic Matth. pro τὰ, ut συγκρούων legi possit. quod est in Fl. 59.) om. M. 27. εἰς τὴν] Supple εἰς αὐτὴν ib. αὐτὸν Matth. αὐτοῦ M. αὐτῶν ὄρισαν τὴν, vel simile quid. τὴν τοῦ φόνου ψῆφον; ἄρα τὸ τρέπον καὶ τὸ δίκαιον ἀντὶ τοῦ σφάζειν εἰς τὸν τύμβον, ἔνθα μάλιστα βοῦς πρέπει θυσιάζειν, ἢ τοὺς θανόντας ἀνταποκτεῖναι θέλων ὁ Ἀχιλλεὺς εἰς τήνδε τὴν παῖδα δικαίως τείνει τὸν φόνον; ἀλλ' οὐδὲν αὕτη εἰς αὐτὸν δέδρακε κακόν, ἢ πεφόνευκεν. εἴπω σοι τὸ ἀληθές; Ἑλένην ἐχρῆν ἐν τῷ τύμβῳ αὐτῷ θυμὰ γενέσθαι· αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ φόνου αὐτοῦ. εἰ γὰρ μὴ αὕτη τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἠκολούθει, οὐκ ἂν ὁ Ἀχιλλεὺς εἰς Τροίαν ἦλθε καὶ ἀπέθανεν. εἰ δὲ πολλάκις λέγεις ὅτι χρή τινα ἔκκριτον ἀπὸ τῶν αἰχμαλώτων γυναικῶν θανεῖν ἢ εὐπρεπεστέρα τῷ εἶδει, οὐχ ἡμεῖς τοῦτο ἔχομεν. τίς γὰρ εὐεидεστέρα Ἑλένης; ἄλλως τε καὶ οὐδὲν ἦττον ἡμῶν εὐρέθη αὐτὸν ἀδικήσασα, καὶ εἰ τὸ δίκαιον θέλετε πράξειν, αὐτὴν χρή σφαγῆναι. A.
- 3.255 258. ἀτάρ: ὁ ἀτάρ καὶ ὁ δέ σύνδεσμος ταῦτο δηλοῦσι, διαφέρουσι δὲ κατὰ τοῦτο, ὅτι ὁ μὲν ἀτάρ ποιητικόν ἐστὶ, ὁ δὲ δέ ὑποτέτακται. Cant. ὁ ἀτάρ σύνδεσμος γράφεται καὶ παρὰ ποιηταῖς καὶ παρὰ τοῖς κοινοῖς ἀντὶ δὴ ἀργοῦ. τίθεται δὲ εἰς ἀρχὴν κώλου, τὸ δὲ δὴ εἰς τέλος. Gr. τί δέ. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἀλλὰ τί δὲ τοῦτο τὸ συμβόλιον, ᾧ ἡγούμενοι καὶ ἄρχοντες τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, εἰς τὴν τοιαύτην παῖδα ἐκρίνατε καὶ ὠρίσατε φόνου ψῆφον καὶ κρίσιν. Fl. 33. ἀτὰρ τί συμπέρασμα συντελοῦν εἰς κρίσιν τὴν περὶ τῆς Ἀχιλλέως τιμῆς. Fl. 10. 59. αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους κτείνειν ἤγαγε, τὸ δέον καὶ ὀφείλειν αὐτοὺς εἰς προθυμίαν ἤγαγεν ἀνθρωποκτονεῖν εἰς τάφους τῶν τελευτησάντων· οὐ γὰρ Πολυξένη αὐτῷ αἰτία θανάτου γέγονεν. Fl. 59. σόφισμα: εὖρημα συντελοῦν εἰς τὴν τοῦ Ἀχιλλέως τιμὴν. Gr. βούλευμα σοφὸν ἔργον, φρόνημα δίκαιον, πιθανολόγημα· ἦτοι τί σοφισάμενοι καὶ ἐφευρόντες δόξουσιν ἡμῖν εἰκότως τὴν περὶ τῆς ἐμῆς παιδὸς σφαγὴν βεβουλευθῆναι. Gu.
- 3.256 259. ψῆφον: ἀπόφασιν, κρίσιν, ἀποκύρωσιν. Gu. κρίσιν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ψῆφος ἀρσενικῶς ὁ λογαριασμός. ἐκ τούτου 1. τὸ δίκαιον ἀντὶ τοῦ] Supple 254. εἰς τοὺς—συγγένων, et in eo τὸ δίκαιον ἤγαγεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἀνθρωποκτονεῖν, legitur ἄρτι συμπέρ. eique nullo ἀντὶ τοῦ—. spatio relicto adhaerent verba αὐτις 2. ἔνθα] ἔνθα δὲ A. τοὺς ἀνθρώπους etc. quae in 10. 6. Addidi γενέσθαι. desunt. MATTH. 20. ἀτάρ—τιμῆς] In cod. 59. hoc 22. τὸ δέον—τελευτησάντων] Haec scholion cohaeret cum altero ad v. etiam infra p. 283, 15. καὶ ψηφίζω ἐνεργητικῶς. ψῆφος δὲ θηλυκὸν ἐνίοτε μὲν ὁ καιρικὸς νόμος, ἄλλοτε ἡ ἀπόφασις καὶ τὸ κύρος. ἐκ τούτου καὶ ψηφίζομαι παθητικῶς ἀντὶ τοῦ ἀποφαίνομαι. Gr. ὠρίσαν: ἔταξαν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 76. προσέταξαν, ἀπεφῆναντο, ἔταξαν. Gu. Fl. 59.
- 3.257 260. πότερα: τὸ πότερα ἀντὶ τοῦ πότερόν ἐστιν, ὡς ἔστιν καὶ τὸ “οὐ δεινὰ πάσχειν δεινὰ τοὺς εἰργασμένους,” τὸ πληθυντικὸν ἀντὶ ἐνικοῦ. Fl. 9. χρῆν: τὸ χρῆ νόμιμόν ἐστιν, ἐπιρρηματικῶς. M. Fl. 10. 21. ὁποῖον χρῆ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀνθρωποκτονεῖν, ἢ τὸ βουθυτεῖν. τοῦτο γὰρ μᾶλλον πρέπει ἐπὶ τὸν τάφον ποιῆσαι. Fl. 33. τὸ χρῆν: καὶ πρέπειν. Gr. τὸ πρέπειν καὶ ὁ νόμος. Gu. τὸ χρῆν κατὰ μὲν τοὺς παλαιοὺς κανονίζεται, κατὰ δὲ τοὺς νέους ῥῆμά ἐστιν ἀπρόσωπον. κανονίζεται δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς χρῆμι, καὶ ὁ παρατατικὸς ἔχρην. Ἀττικῶς διὰ τοῦ η. August. c. ap. Herm. Praef. πότερα τὸ χρῆν: τὸ δέον καὶ ὀφείλον αὐτοὺς εἰς προθυμίαν ἤγαγεν ἀνθρωποκτονεῖν εἰς τοὺς τάφους τῶν τελευτησάντων, ἔνθα πρέπει μᾶλλον βουθυτεῖν. ἀναγνωστῆον δὲ κατ' ἐρώτησιν. A.M.

261. ἔνθα: ὅπου, ἡγουν ἐν τῷ τύμβῳ. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. βουθυτεῖν: τὸ θύω λέγεται ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς σφάττω· καὶ θύω τὸ εἰς θυσίαν σφάττω· καὶ θύω τὸ ἀτάκτως ὀρμῶ, ὅθεν καὶ θυνοὺς ὁ ἰχθύς, καὶ θύρσοι οἱ μετὰ μέθης εἰς τὴν ἐορτὴν τοῦ Διονύσου βακχεύοντες. Gr.
- 3.259 262. ἡ τοὺς: οὐ γὰρ Πολυξένη αὐτῷ αἰτία θανάτου γέγονε. M. Fl. 10. ἡ ἡμᾶς τοὺς τεθανατωμένους δηλονότι ὑπὸ τῆς αἰχμαλώσεως πάλιν θανατῶσαι θέλετε. Fl. 33. τοὺς φονεύσαντας. Gr. τοὺς θανάτου παραιτίους. Gu. κτανόντας: αὐτόν. Gu.
- 3.260 263. τήνδ': τὴν Πολυξένην. Fl. 17. ἐνδίκως: τὸ ἐνδίκως εἰς τὸ ἀνταποκεῖναι σύνταξον. Gr. ἐνδίκως λέγει, ὅτι καὶ αὐτὸς ἐφονεύθη. Gu. τείνει: τείνει ὁ Ἀχιλλεὺς φόνον εἰς τήνδε ἀντὶ τοῦ ἐπάγει, καὶ τείνει ὁ λόγος εἰς τόδε ἀντὶ τοῦ ἀφορᾷ. Gu. Fll. I.
- 3.261 264—270. ἀλλ' οὐδέν: ἀλλ' οὐδὲν κακὸν πεποίηκεν αὐτὸν τὸν Ἀχιλλεὺς ἢ δε ἢ Πολυξένη. τὴν Ἑλένην χρὴ αὐτὸν ζητεῖν σφάγιον τῷ τάφῳ· ἐκείνη γὰρ ὤλεσεν αὐτὸν τὸν Ἀχιλλεὺς, καὶ ἡγαγεν εἰς 5. καὶ τὸ] Or. 413. ponit A. 16. τάφους post τῶν τελευτησάντων ib. ἔνθα—ἐρώτησιν om. M. τὴν Τροίαν. εἰ δὲ πρέπει θανεῖν τινὰ ἐπίλεκτον, ὑπερφέρουσάν τε, ἥτοι τὸ πλεον ἔχουσαν, τῶν αἰχμαλώτων κατὰ τὸ κάλλος, οὐχ ἡμῶν τόδε, τὸ ὑπερφέρειν τῷ κάλλει δηλονότι· ἡ θυγάτηρ τοῦ Τυνδάρεω Ἑλένη ὠραιότατη καὶ εὐειδестаτή ἐστὶ κατὰ τὸ εἶδος, καὶ ἐφωράθη ἀδικοῦσα τὸν Ἀχιλλεὺς οὐδὲν ἕλαττον ἡμῶν. I.
- 3.262 265. νιν: αὐτόν, τὸν Ἀχιλλεὺς. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. τὸ νιν καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ. ἔστι δὲ ποιητικόν. Gr. τάφῳ προσφάγματα: ἀντὶ τοῦ πρόσφαγμα ἢ σφάγιον τοῦ τάφου. Bar. 74. Fll. Gu. θύματα τῷ τάφῳ. Fl. 17. Ἑλένην δὲ μᾶλλον αὐτὸν χρὴ αἰτεῖν σφαγιασθῆναι ἐν τῷ ἑαυτοῦ τάφῳ. Fl. 33.
- 3.263 266. ὤλεσεν: ἔφθειρεν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἄγει: καὶ ἐκείνη δηλονότι ἡγαγεν εἰς τὴν Τροίαν αὐτόν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. ἐκείνη γὰρ ὤλεσεν αὐτόν καὶ τοὺς λοιποὺς, οὓς ἐν τῇ Τροίᾳ ἡγαγεν. Fl. 33. πρωθύστερον. Gr.
- 3.264 267. ἔκκριτον: ἐκλελεγμένην. Gr. Fl. 17. εὐμορφον. Fl. 21. ἐπίλεκτον εὐμορφίας ἔνεκεν. M. Fl. 21. ἐὰν δέ τινα ἔντιμον ἐκ τῶν αἰχμαλώτων γυναικῶν χρὴ θανεῖν δι' αὐτόν. Fl. 33. ἐκλελεγμένην. Gr. ἔξοχον, ἐπίλεκτον, ὠραίαν καὶ εὐγενίδα. Gu.
- 3.265 268. ὑπερφέρουσαν: διαφέρουσαν, ὑπερβάλλουσαν. M. ὑπερνιῶσαν. Fl. 17. καὶ κατὰ κάλλος ὑπερκειμένην, πλεον ἔχουσαν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τόδε: ἔστι. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. διαφέρουσαν τῶν λοιπῶν ἡμῶν πάντων ἐν κάλλει. Fl. 33. τὸ ἔκκριτον καὶ ὑπερφέρον, τὸ ὑπερφέρειν τῷ κάλλει. Gu.
- 3.266 269. ἡ Τυνδαρίς: ἡ Ἑλένη ἐστὶν ἡ εὐπρεπεστάτη εἰς κάλλος. Τυνδαρίς γὰρ αὐτὸς λέγει, διότι Τυνδάρεω ἦν θυγάτηρ. Fl. 33. εἶδος: εἶδος ἢ θεωρία καὶ εἶδος τὸ παρὰ τοῖς φιλοσόφοις ὑπὸ τὸ γένος ταττόμενον, οἷον τὸ ζῶον διαιρεῖται εἰς λογικὸν καὶ ἄλογον. τὸ ζῶον γένος, λογικὸν καὶ ἄλογον εἶδος. Gr.
- 3.267 270. ἀδικοῦσα: αὕτη δὲ ἡ Ἑλένη, καίπερ ἄδικα πράξασα, κατ' οὐδὲν ἡμῶν ἐλάττων εὐρέθη. A. ἀντὶ τοῦ ἡδίκησε. Fl. 59. ὑμᾶς δηλονότι. Fl. 21. ἥττον εὐρέθη: ἀλλὰ μᾶλλον ἐφωράθη. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἡ Τυνδαρίς γὰρ εὐειδестаτή καὶ ἐφωράθη μᾶλλον ἡμῶν ἀδικοῦσα. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu.
- 3.268 271.—277. τῷ μὲν δικαίῳ τόνδ' ἀμιλλῶμαι λόγον: ἀντὶ τοῦ ὅτι μὲν δίκαιόν ἐστι τὴν Ἑλένην παθεῖν καὶ οὐχὶ τὴν Πολυξένην, τοῦτο ἀμιλλῶμαι καὶ λέγω· ἃ δὲ δεῖ σε ἀντιδοῦναι μοι ὑπὲρ ὧν παρ' ἐμοῦ ἔπαθες ἄκουσον. ἡψω, ὡς φῆς, τῆς χειρός μου καὶ τῆς παρειᾶς, ἀνθάπτομαι κἀγὼ σου τῶνδε καὶ ζητῶ σε χάριν, ἢν ἐγὼ σοι δέδωκα, ἡγουν ὥσπερ ἐγὼ σε ἔσωσα τοῦ θανάτου τότε, ὅτε εἰσῆλθες εἰς τὴν Τροίαν κατὰς κοπος, οὕτω καὶ σὺ σῶσον νῦν τὴν Πολυξένην. A.
- 3.269

271. τῷ μὲν δικαίῳ: ἦτοι τῇ δικαιολογίᾳ καὶ κατὰ τὸ δίκαιον τόνδε τὸν λόγον κατὰ ἀγῶνος λέγω ἅτινα δὲ πρέπει ἀντιδοῦναί σε, ἀπαιτούσης ἦτοι χρέος ζητούσης ἐμοῦ, ἄκουσον· ἔψαυσας τῆς ἐμῆς χειρὸς, ὡς λέγεις, καὶ τῆσδε γηραιᾶς παρειᾶς προσπίπτων καὶ παρακαλῶν· ἐπίσης ἄπτομαί σου κἀγὼ τῶν γονάτων καὶ τῆς παρειᾶς, καὶ ἀπαιτῶ τὴν ὑπάρξασάν σοι παρ' ἐμοῦ τότε χάριν, καὶ ἰκετεύω καὶ παρακαλῶ σε μὴ ἀφελκύσης τὸ τέκνον βιαίως ἐκ τῶν χειρῶν μου, μηδὲ κτάνητε· ἀρκούντως ἔχει τὸ πρᾶγμα ἔνεκα τῶν τεθνηκότων, ἐντῷ πολέμῳ δηλονότι. I.

3.270 272. ἀντιδοῦναι: ἀνταποδοῦναι. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. αὕτη ἀντιδοῦναι, πρέπει σοι ζητεῖν. Fl. 33. δεῖ, ἀπόκειται. Fl. 17. ἀπαιτούσης: παρακαλούσης. Fl. 59. ὡς χρέος ζητούσης. Gr.

3.271 273. ἦψω: ἦψω προσπίπτων. Fl. 6. 9. 21. 59. 76. Gu. ἔλαβες. Fl. 17. 56. ἐλάβου. Gu. λάβε τῆς ἡμετέρας χειρὸς. Fl. 33. φῆς: ὁμολογεῖς. Gu. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.

3.272 274. παρειάδος: ἡ παρειὰ κοινὸν, ἡ παρειᾶς ποιητικόν. Gr. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν πῶγωνος παρειάδος εἶπεν ἀπὸ τοῦ σύνεγγυς. Gu. εἰ καὶ οὐδὲν ἄνω αὐτολεξὶ εἶπεν ὡς ἦψατο τῆς χειρὸς Ἑκάβης καὶ τῆς παρειᾶς, ἀλλὰ δι' ὧν ὠμολόγησεν ὡς ἦψατο τῶν αὐτῆς γονάτων ἐπὶ τοσοῦτον ὥστ' ἐν τοῖς πέπλοις αὐτῆς νεκρωθῆναι μικροῦ καὶ ναρκῆσαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ, διὰ τούτων καὶ τοῦτο ἐδήλωσεν. ὁ γὰρ τινα ἰκετεύων οὐ γονάτων αὐτοῦ μόνον, ἀλλὰ καὶ χειρὸς καὶ πῶγωνος ἄπτεται, ἵνα κατανεύσῃ πρὸς τὴν αἴτησιν, (τοῦτο γὰρ ὁ πῶγων βούλεται) καὶ ἐνεργήσῃ, (τοῦτο γὰρ τῆς χειρὸς) καὶ σπουδάσῃ τάχιστα ἐκτελέσαι· τῶν γὰρ ποδῶν ἐστὶ τὸ σπουδάζειν. τούτων δὲ οὕτως ἐχόντων οὐδὲν δεῖ θαυμάζειν καὶ ἀπορεῖν εἰ ὡς φῆς εἶπεν. Gu.

3.273 275. ἀνθάπτομαι: ὁμοίως ἄπτομαι. Gr. ἀντιψάω. Gu. τῶνδε τῶν αὐτῶν: τῶν αὐτῶν τούτων, ἦγουν τῆς χειρὸς καὶ τῆς παρειᾶς. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. ὡς τῆς χειρὸς τῆς παρηίδος. Fl. 59. κατασπάζομαί σου κἀγὼ τῶν αὐτῶν, δηλονότι χειρῶν. Fl. 33. ἦγουν γονάτων καὶ παρειᾶς. Gr.

3.274 276. ἀπαιτῶ: ζητῶ. Fl. 56. ἀπαιτῶ σοι δηλονότι τὴν χάριν, ἣν ἀπήτησας τότε ἐμοὶ καὶ ἰκετεύω σέ. Fl. 21. ἰκετεύω γὰρ σε καὶ αἰτῶ σοι τὴν τοιαύτην χάριν. Fl. 33. ὡς χρέος ζητῶ. Gu. τὴν τόθ: γεγонуῖαν ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι ἔσωσά σε τοῦ θανάτου. Gr.

3.275 277. μή μου: μὴ τὸ ἡμέτερον τέκνον ἐξαρκάσης ἐκ τῶν ἐμῶν χειρῶν. Fl. 33.

3.276 278. μηδὲ κτάνητε: ἐπειδὴ ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς μόνος ἔμελλε λαβεῖν τὴν Πολυξένην ἐκ τῆς Ἑκάβης, τὸ δὲ θανεῖν αὐτὴν κοινῇ πᾶσι τοῖς Ἑλλησιν ἔδοξε, διὰ τοῦτο πρὸς μὲν τὸν Ὀδυσσεᾶ ἐνικῶς εἶπε τὸ ἀποσπάσης, πρὸς δὲ τοὺς ἄλλους τὸ κτάνητε. Gu. I. ἄλις: ἀντὶ τοῦ αὐτάρκεια τῶν ἀποθανόντων μου τέκνων, καὶ ἐν ταύτῃ χαίρω. A. M. Fl. 21. μηδὲ αὐτὴν θανατώσῃτε· ἀρκετὸν γὰρ ἐστὶν ὑμῖν τῶν τεθνεώτων ὁ ἀφανισμός. Fl. 33. τὸ ἄλις ἐνίστε μὲν ἔχει προσκείμενον τὸ ἔχειν ῥῆμα καὶ λαμβάνει γενικὴν συνυπακουόμενον τοῦ ἔνεκα, οἷον ἄλις ἔχω δακρύων. ἐνίστε δὲ ἔχει ἔξωθεν τὸ ἔχει προσυπακουόμενον καὶ λέγεται ἢ μετὰ εὐθείας μόνης. ὡς τὸ “ἄλις σῆς κόρης θάνατος” 5. αὐτῆς] αὐτοῖς Gu. ib. ἀντὶ τοῦ et καὶ ἐν τ. χαίρω addidi 27. ἀποσπάσης] μὴ ἀποσπάσης I. ex A. ἀντὶ τοῦ ἱκανῶς ἔχει ὁ θάνατος τῆς σῆς κόρης. ἢ μετὰ γενικῆς ὅτε καὶ τὸ πρᾶγμα συνυπακούεται ὡς ἐνταῦθα “τῶν τεθνηκότων ἄλις,” ἦγουν ἱκανῶς ἔχει τὸ πρᾶγμα ἔνεκα τῶν τεθνηκότων. B.

3.277 279. —281. ταύτῃ γέγηθα: ταύτῃ τῇ Πολυξένη χαίρω καὶ ἐπιλανθάνομαι τῶν ἐπισυμβάντων μοι κακῶν. A. ἐπὶ ταύτῃ χαίρω καὶ ἐπιλανθάνομαι τῶν κακῶν· ἡδ' ἀντὶ πολλῶν, πραγμάτων δηλονότι, ἔστι μοι παραμυθία καὶ παρηγορία, πόλις, τροφὸς, βακτηρία, ἡγεμῶν καὶ ὁδηγὸς ὁδοῦ. I. ὁ παρακείμενος ἀντὶ τοῦ ἐνεστώτος, ὡς τὸ δέδοικα καὶ δέδορκα, ποιητικῶς. Gr.

3.278 279. κάπιλήθομαι: καὶ ἐπιλανθάνομαι τῶν πρόσθεν δυστυχιῶν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. ἐν ταύτῃ γὰρ δηλονότι τῇ Πολυξένη κἀγὼ χαίρομαι καὶ ἐπιλέλησμαι τῶν προτέρων κακῶν. Fl. 33.

3.279

280. ἤδ' : ἀπίθανα ταῦτα (οὐ γὰρ ἔμελλε γηροβοσκεῖν ἡ Πολυξένη τὴν Ἑκάβην) ὅμως μέντοι πρὸς τὴν ἱκεσίαν τῆς μητρὸς χρήσιμα. A. M. Fl. 59. ἀντὶ πολλῶν: ὧν εἶχον. Fl. 17. αὕτη γάρ μοι καὶ ἀναψυχὴ ἀντὶ τῶν πολλῶν κακῶν ὧν ἔπαθεν. Fl. 33. παραψυχὴ: παραμυθία. Gr. παράκλησις. Gu.

- 3.280 281. τιθηνή: τροφὸς τοῦ γήρω. Fl. 21. βάκτρον: ῥάβδος ἐπερειστική. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. ἀσφάλεια. Fl. 17. κόσμος, τροφὸς, βακτηρία, παρηγορία τοῦ βίου. Fl. 33. βακτηρία. Gr. στήριγμα. Gu. πόλις: ἐνίοτε τὸ τεῖχος, ἄλλοτε ἡ γῆ, ἄλλοτε ὁ λαός. οὕτω καὶ οἶκος. ὁδὸς καὶ ἡ στράτα καὶ ἡ ἀφορμὴ, ὡς τὸ ἔσχεν ὁδὸν τοιαύτην ποιῆσαι τόδε. Gr.
- 3.281 282. οὐ τοὺς κρατοῦντας: τοὺς ἄρχοντας οὐ πρέπει κρατεῖν τῶν πραγμάτων ἐκείνων δηλονότι, ἃ μὴ χρεῶν, ἤτοι οὐ πρέπον κρατεῖσθαι, οὐδὲ τοὺς εὐτυχοῦντας δοκεῖν καὶ νομίζειν πράττειν αἰεὶ εὖ, ἤτοι εὐτυχεῖν. I. οὐ τοὺς κρατοῦντας καὶ ἄρχοντας ἀνόμου καὶ κακῆς βουλῆς χρή ἔχεσθαι, ἀλλὰ πρὸς τὸ δίκαιον πίπτειν αἰεὶ τῶν μὴ προσηκόντων ἀπεχομένους, οὐδὲ τοὺς εὐτυχοῦντας ὑπολαμβάνειν αἰεὶ 12. χαίρομαι] Notandus Datismus. 59. est ἔμελλον γ. τὴν ἐ. ἡ π. ὅμως 14. ἀπίθανα scripsi ex A. pro μέντοι χρήζει μητρὸς ἱκεσίαν. ἀπίθανον. Sequentia ex M. correxi. 28. κρατοῦντας καὶ om. Gu. Nam in A. est ἔμελεν ἡ π. γηροβοσκεῖν 29. βουλῆς χρή] χρὴ βουλῆς Gu. (sic) τὴν ἐ. μὴ οὕσα μετ' αὐτῆς. ib. ἀλλὰ πρὸς] ἀλλ' ἐπὶ Gu. ὅμως μέντοι πρὸς τὴν ἱκεσίαν :—in Fl. εὐτυχῆσειν. εἶπε δὲ ἄμφω διὰ τοὺς Ἑλληνας ὡς εὐτυχεῖς ὄντας καὶ ἄδικα περὶ τῆς Πολυξένης βουλευσαμένους. Gu. I.
- 3.282 283. οὐδ' εὐτυχοῦντας: οὐδὲ τοὺς εὐτυχοῦντας δοκεῖν αἰεὶ ἔχειν καλῶς. Fl. 33. δοκεῖν: νομίζειν. Gr. ὑπολαμβάνειν. Gu.
- 3.283 284. κάγώ γάρ ἦν: καὶ ἐγὼ γὰρ ὑπῆρχον εὐδαίμων ποτὲ, ἀλλὰ νῦν οὐχ ὑπάρχω, πάντα δέ μοι τὸν πλοῦτον μία ἡμέρα ἀφείλετο. I.
- 3.284 285. ἦμαρ ἔν: ὅτε ἡ πόλις ἐάλω, ἡμέρα μία ἡ τῆς δυστυχίας. Gu. ἀφείλετο: ἐστέρησε. Fl. 17. ὅλον γάρ μοι τὸν πλοῦτον μία ἡμέρα ἠφάνισε. Fl. 33. ἀφείλετό με τόδε, ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς αἰτιατικὴν, Ἀττικόν· ἀφειλετό μου τόδε κοινόν, ἀπὸ γενικῆς εἰς αἰτιατικὴν. Gr.
- 3.285 286.—290. ἀλλ' ὦ φίλον γένειον: ἀπτομένη τοῦ γενείου τοῦτό φησιν. ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν· γένειον αἰ κατὰ τὰς σιαγόνας τρίχες, γένυς δὲ ἡ σιαγών. Gu. I. ἀλλ', ὦ Ὀδυσσεῦ, οἴκτειρον καὶ ἐλέησον, 2. τῆς om. Gu. Kingius et exstant in Mosqu. et 3. πράττειν] ἄρχειν M. Gu. cui etiam τοῦ γενείου pro τῶν γενείων 5. μενοῦσι] μένουσι M. debetur. Hic omittit vn. ἀπὸ 16. τὸ ἦν om. I. μ. τὸ πᾶν. et habet γένεια δὲ λέγεται 17. ἐστι] εἰσι Gu. αἰ κ. τ. σ. τρ. In sqq. King. αἰ ἐν 20. ἔτι Matth. pro τί. τῇ σιαγόνι τρ. ut Gu. MATTH. 26. ἀπτομένη—φησί] Haec addidit ἀπελθὼν δ' εἰς τὸν στρατὸν τῶν Ἑλλήνων παραίνεσον καὶ εἶπε ὅτι μέμφις καὶ δυσφημία ἐστίν, ἀποκτείνειν καὶ φονεύειν τὰς γυναῖκας, ἃς κατ' ἀρχὰς οὐκ ἐφονεύσατε, ἀφελκύσαντες ἀπὸ τῶν βωμῶν, ἀλλ' ἠλεήσατε. I.
- 3.286 286. φίλον: προσφιλές. Fl. 17. αἰδέσθητι: αἰδῶς καὶ αἰσχύνῃ διαφέρει. αἰδῶς γάρ ἐστιν, ὡς φησιν Ἀριστόξενος ὁ μουσικὸς, ἡ ἐπ' ἀγαθοῖς βία καὶ ὑποστολή, αἰσχύνῃ δὲ ἐστιν ἡ ἐξ αἰσchrῶν πραγμάτων ἀτιμία καὶ κατήφεια. Cant. αἰδέσθητι: ἐντράπηθι. Fl. 17. 56. δυσωπήθητι. Fl. 6. 9. 21. 59. 76. Gu. ἀλλ', ὦ προσφιλέστατοι, τὸ γῆρας αἰσχύνθητε τὸ ἐμόν. Fl. 33.
- 3.287 287. οἴκτειρον: σὺ δὲ Ὀδυσσεὺς ἐλέησόν με καὶ πορεύθητι εἰς τὸν Ἑλληνικὸν στρατόν. Fl. 33.
- 3.288 288. παρηγόρησον: παραίνεσον. ἔστιν ἀγορά, ἀφ' οὗ ἀγορεύω ῥῆμα, ἐξ οὗ σύγκεινται τό τε δημηγορῶ καὶ παρηγορῶ καὶ συνηγορῶ καὶ τὰ τοιαῦτα. I. ἀντὶ τοῦ παρηλλαγμένα ἀγόρευσον. Fl. 59. ἐνηλλαγμένα εἶπέ. Fl. 17. παρηγορῶ τὸ παραμυθοῦμαι καὶ τὸ παραινῶ. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. Gu. παράπεισον, νουθέτησον. M. Fl. 21. 33. τὰ ἐναντία ἀγόρευσον, ἤγουν παρ' ὃ ἡγόρευσας, εἶπέ. Gr. ἡ παρά τὴν παραλλαγὴν ἐνταῦθα δηλοῖ. Gu.

- 3.289 289. τὸ πρῶτον: κατὰ τὴν γυναῖκα. Fl. 59. ἄς ἐν τῇ ἀλώσει τῆς Τροίας οὐκ ἐκτείνετε. Fl. 33.
- 3.290 290. βωμῶν: ἀπὸ τῶν νεῶν. Fl. 59. ἡνίκα ἀπὸ τῶν βωμῶν ἐξάραντες, ἀλλ' ἡλέησατε. Fl. 33.
- 3.291 291.—295. νόμος δ' ἐν ὑμῖν: νόμος δ' ἐν ὑμῖν μήτε δοῦλον μήτε ἐλεύθερον φονεύεσθαι, παρ' ὅσον καὶ οἰκέτην κτείνας ἐνέχεται τῷ ἄγει τοῦ ἀνδροφόνου. Ἄλλως. ἐν ὑμῖν τοῖς Ἑλλησι νόμος κεῖται σωζόμενος τὸ ἴσον κρίνειν τοῖς ἐλευθéroις καὶ τοῖς δούλοις περὶ θανάτου, οἷον, ὥσπερ ἐλεύθερόν τις ἀνελὼν τιμωρίαν δίδωσιν ὑπὲρ τοῦ 5. φθόνου μὲν] μὲν φθόνου M. Correctum φθόνου μὲν μῦθον ἄξιον φράσαι. ἄλλως. ex A. in quo eadem fere ἀντιτοῦ νέμεσις—ἀχιλλεῖ. σημειωτέον δὲ sed vitiosius scripta leguntur, φθόνος ὅτι τὸν φθόνον ὥδ' ἀντὶ τῆς μέμψεως εἴρηκεν μέμψις. σημεῖον δὲ ὅτι ἀντὶ τοῦ μώμου εὐριπίδης, ὡς εἰ καίτοι φθόνου μὲν μου νῦν φθόνον τίθησιν, ὡς ἐν θησεῖ καίτοι μῦθον ἄξιον φράσω. ἦτοι μέμψεως ἄξιον. φόνου, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ δοῦλος φονεύων ὑποχείριος ἐστὶ τῷ ἐγκλήματι τοῦ θανάτου. A.M. νόμος δ' ἐν ὑμῖν τοῖς Ἑλλησι κεῖται περὶ φόνου, ὅμοιος τοῖς ἐλευθéroις καὶ τοῖς δούλοις. ἡ δὲ σὴ ἀξία, καὶ ἐὰν κακῶς λέγῃ, καταπεῖσει· λόγος γὰρ ὁ ἐξιὼν ἐκ τῶν ἀδοξούντων καὶ ἀτίμων καὶ ἐκ τῶν δοκούντων, ἦτοι ἐξ ἐνδόξων καὶ ἐντίμων, οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν. I.
- 3.292 292. αἵματος: ἀπὸ τοῦ ἐπομένου, ἡγουν τοῦ αἵματος, τὸ προηγούμενον, ἦτοι ὁ φόνος. λέγεται δὲ αἷμα ὁ φόνος, καὶ τὸ γνήσιον αἷμα καὶ εἷς τῶν δ' χυμῶν. Gr.
- 3.293 293. τὸ δ' ἀξίωμα: τὸ δὲ σὸν ἀξιόλογον πρόσωπον, κἂν κακῶς λέγῃ καὶ παρὰ τὸ δίκαιον, ὅμως πείσει, πόσῳ γε μᾶλλον ὅτε καὶ ἔννομα; A.M.
- 3.294 294. λόγος γάρ: ὁ γὰρ αὐτὸς λόγος ἔκ τε τῶν ἀδόξων καὶ τῶν ἐνδόξων λεγόμενος οὐ ταυτὸν ἰσχύει καὶ δύναται, ἀντὶ τοῦ δυνατὸς γίνεται, κἂν ἢ φαῦλος ὁ παρὰ τοῦ ἐνδόξου λεγόμενος. A. M. ἰών: ἐρχόμενος. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἐλθών. Gr. λεγόμενος. Fl. 10.
- 3.295 295. δοκούντων: ἐκ τῶν δοξαζομένων. A.M. ἐντίμων. Gr. ἐνδόξων. τῶν φαινομένων τε καὶ λαμπρῶν· οἱ γὰρ ἄδοξοι ὥσπερ ἀφανεῖα κρύπτονται. Gu. οὐ ταυτὸν σθένει: οὐ τὴν αὐτὴν δύναμιν δύναται φονευθισόμενος καὶ τοῦ ἐλευθέρου. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.
- 3.296 296. οὐκ ἔστιν οὕτω στερρός: τὸ ἐξῆς, οὐχ οὕτως ἐστὶ στερρός φύσις ἀνθρώπου ἣτις οὐκ ἂν ἐκβάλῃ δάκρυον τῶν γόνων τῶν σῶν καὶ τῶν ὀδυρμάτων τοὺς θρήνους ἀκούσασα. Ἄλλως. ἀντὶ τοῦ τῶν ὀδυρμάτων. τὸ δὲ στερρός ἀντὶ τοῦ στερρά, Ἀττικὸν σχῆμα ὡς “κλυτὸς Ἴπποδάμεια.” A.
- 3.297 296.—298. οὐκ ἔστιν οὕτω στερρός: οὐκ ἔστι φύσις ἀνθρώπου οὕτω στερρά καὶ σκληρά, ἣτις, ἀκούουσα τοὺς θρήνους τῶν σῶν γόνων καὶ τῶν πολλῶν ὀδυρμάτων, οὐκ ἂν ἐκπέμψῃ δάκρυον. I.
- 3.298 296. στερρός: ἀντὶ τοῦ στερρά, ὡς “κλυτὸς Ἴπποδάμεια.” Ἀττικὸν δὲ τὸ σχῆμα. M. οἱ Ἀττικοὶ τὰς εἰς α καὶ εἰς η ληγούσας εὐθείας διὰ τοῦ ος λέγουσιν, οἷον ἡ οὐράνιος, ἡ θεὸς, ἡ στερρός. I. τὰ παρ' ἡμῖν ἐκφερόμενα εἰς ᾱ καὶ εἰς η, οἷον ἡ στερρά καὶ ἡ κλυτή. παρ' Ἀττικοῖς εἰς ος ἐκφέρεται, “κλυτὸς Ἴπποδάμεια,” καὶ ἐνταῦθα στερρός φύσις· τὰ δὲ παρ' ἡμῖν ἐκφερόμενα εἰς ος παρ' Ἀττικοῖς εἰς ᾱ ἐκφέρεται, οἷον λέγομεν ἡμεῖς ἡ οὐράνιος, ἐκεῖνοί φασι ἡ οὐρανία. Gu. τὰ εἰς ᾱ λήγοντα θηλυκὰ εἰς ος λήγουσιν οἱ Ἀττικοί, εἰ καθαρὰ τύχοι ὄντα, ἀγία ἄγιος, ἡ τὸ ρ ἔχουσι, στερρά στερρός. Gr. στερρά ὡς τὸ “κλυτὸς Ἴπποδάμεια” ἀντὶ τοῦ κλυτή. ἔστι δὲ Ἀττικόν, εὐρισκόμενον καὶ παρὰ λογοποιοῖς. Gu. τὸ οὕτω πρὸς τὸ ἣτις ἔχει τὴν ἀπόδοσιν. ἐπάγομεν γὰρ καὶ οὕτω τὰς ἀποδόσεις τοῦ οὕτως καὶ τοῦ τοσοῦτον, οὐ μόνον πρὸς τὸ ὡς. Gu. φύσις: προαίρεσις. Gr.
- 3.299

297. γόνων: θρήνων. Fl. 17. 59. μακρῶν: ὑψηλῶν, ὀξυφώνων. Gr. πολλῶν. Gu. ὀδυρμάτων, θρηνημάτων. Fl. 59. τῶν σῶν θρήνων καὶ τῶν μεγάλων κλαυθμῶν εἰσακούουσα οὐχὶ δακρύσει. Fl. 33. τοὺς θρήνους τῶν ὀδυρμάτων. M.

3.300 298. θρήνους: κλαυθμούς. Fl. 59.

3.301 299. πρότασις προσφωνηματική μετ' ἐπιτιμήσεως. Gu. Ἐκάβη, διδάσκου: ὦ Ἐκάβη, διδάσκου, ἦτοι μάνθανε, μηδὲ τῷ θυμουμένῳ, μέρει τῆς ψυχῆς δηλονότι, ποιοῦ δυσμενῆ καὶ ἐχθρόν ἐν τῇ φρενὶ καὶ τῷ λογισμῷ. I.

3.302 300. εὖ λέγοντα: καλῶς συμβουλευόντα. Fl. 17. συμβουλευόμενον. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. ποιοῦ φρενί: νόμιζε κατὰ τὸν λογισμόν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 76. νόμιζε, πρᾶττε κατὰ τὸν λογισμόν, κατὰ τὴν διάνοιαν. Fl. 59. τὸν καλῶς λέγοντα ποιεῖ τὸ περισσὸν φρόνημα. Fl. 33. ποιοῦ: ἡγοῦ. Gr. νόμιζε, λογίζου. Gu. φρενί: νοῖ. Gr. κατὰ τὸν λογισμόν. θυμὸς γὰρ τὰς φρένας ἐξίστησιν. Gu.

3.303 301.—305. συγγνώμην ἑαυτῷ κατασκευάζει ἐν τούτοις πιθανῶς 9. ἐπιθυμητικὸν δέ] δὲ ἐπιθυμητικὸν etiam in B, sic scripta, τινὲς τῷ θυμουμένῳ ἐπιθυμητικὸν I. τῷ θυμικῷ φασὶ τῆς ψυχῆς 10. λογικὸν] λογιστικὸν I. μέρει ἐγὼ δὲ ἐνταῦθα—οὐ μόνον τὸν ib. αὐτοκράτορος ἐπέχει] αὐτοκράτορα θέλοντα—οὐ μόνον τὸν μνεῖαν ἔχοντα, ἔχει I. ἀλλὰ καὶ—οὕτω καὶ θυμούμενον τὸν 11. τὰς ἀτάκτους—φέρεσθαι om. I. θυμὸν οἰκεῖον ἔστιν εἰπεῖν:— 13. τὸ θέλον τι] τὸν θέλοντα I. 24. Scholion mutilum, sic fortasse 14. τινός om. I. supplendum: τὸν κ. λ. νόμιζε 15. καὶ ὑπήκοον—αὐτὴν om. I. ἐχθρόν· τοῦτο γὰρ ποιεῖ τὸ περισσὸν φρόνημα 17. ὁ θυμὸς αὐτός] τὸν θυμὸν αὐτόν vel simile quid. MATTH. I. Ceterum pars huius scholii est ἐκφεύγων τὴν ἀξίωσιν τῆς Ἐκάβης μετατιθέμενος τὴν αἰτίαν. Gr. ἐγὼ τὸ μὲν σόν: οἱ μὲν τῆς Ἐκάβης λόγοι παρασκευῇ εὐόκασιν, οἱ δὲ τοῦ Ὀδυσσεὺς ἀνασκευῇ. ἐγὼ τὸ μὲν σόν σῶμα, ὕφ' οὐπὲρ εὖ ἔπραττον, ἔτοιμός εἰμι καὶ πρόθυμος ῥύεσθαι· ἃ δ' εἶπον ἐνώπιον πάντων οὐκ ἀρνήσομαι, λέγω, πορθηθείσης τῆς Τροίας, δοῦναι θῦμα τὴν σὴν παῖδα τῷ Ἀχιλλεῖ, αἰτοῦντι αὐτὴν δηλονότι. I.

3.304 301. τὸ σὸν σῶλ: ἡγουν σέ. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. σέ. συνεκδοχικόν. Gr. ηὐτύχουν: καὶ γὰρ σοῦ σωσάσης με ηὐτύχουν ἐν τῷ φάει. Fl. 21. εὖ ἔπραττον. Gr. ἐσωζόμην. ὅτε ἐφωράθην κατάσκοπος. Gu.

3.305 302. ἔτοιμός εἰμι: πρόχειρος ὑπάρχω. Fl. 59. ἄλλως: ὁ ἀλλοτρόπως λέγων, καὶ οὐχ ὥς δοκεῖ, τοῖς ἀκούουσι μάταια λέγει· ἄλλο γὰρ οἱ λόγοι αὐτοῦ βούλονται. Bar. 74. Gu. ἄλλως: μάτην. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. ἀλλοτρόπως. Fl. 76. καὶ οὐ ματαίως λέγω. Fl. 33. μάτην, ἢ οὐκ ἄλλως ἢ φρονῶ. Gr.

3.306 303. τὸ δ' εἶπον πρὸς τὸ δοῦναι σύναπτε τῇ ἐννοίᾳ, τὸ δὲ οὐκ ἀρνήσομαι διὰ μέσου ἐτέθη. Bar. 74. Gu. εἶπον: ἔλεξα. Fl. 59. ἅπαντας: ὅλους τοὺς Ἀχαιοὺς. Fl. 59. τοὺς Ἑλλήνας. Fl. 6. 9. Gu. κατέναντι πάντων Ἑλλήνων. Fl. 21. 56. ἀρνήσομαι: τὸ ἀρνεῖσθαι ἐναντίον τοῦ ὁμολογεῖν, ὥστε τὸ οὐκ ἀρνεῖσθαι ταυτὸν τῷ ὁμολογεῖν. Gu. I. ἀρνηθείην, τουτέστιν ὁμολογήσομαι. Fl. 59. τουτέστιν ὁμολογήσω. Fl. 6. 9. 21. 56. 76. Gr. ἀλλ' ὁμολογήσω. Fl. 17.

3.307 304. ἀλούσης: κατασχεθείσης. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. πολέμῳ ἀναλωθείσης. Gr. κρατηθείσης. Fl. 59. δεικνύει τὸ ῥηθὲν παρ' αὐτοῦ εἰς πάντας. Fl. 21. τῷ πρώτῳ στρατοῦ: τῷ Ἀχιλλεῖ. M. Gu. τὸ πρῶτον λαμβάνεται ἐνίοτε μὲν ἐπὶ τάξεως, ἐνίοτε δὲ ἐπὶ ἀπαριθμήσεως· ἐνταῦθα δὲ ἐπὶ τάξεως λέγεται. Gu. I. πρώτῳ: ἡγουν τῷ στρατῷ. Fl. 17. ἐν τῷ τῆς ἀριστείας ἀξιώματι. Gu. πολιορκουμένης δηλονότι τῆς Τροίας, τῷ ἀνδρὶ τῷ πρώτῳ καὶ ἐνδόξῳ Ἀχιλλεῖ ἐξαιτουμένῳ τὴν σὴν παῖδα Πολυξένην σφαγιασθῆναι. Fl. 33.

3.308

305. σὴν παῖδα: ἀπὸ κοινοῦ τὸ εἶπον. M. λείπει τὸ κατὰ Ἀττικῶς. Gu. σφάγιον: θυσίαν. Fl. 59. εἶπον ἐγὼ δηλονότι δοῦναι αὐτῷ. Fl. 21.

- 3.309 306.—312. ἐν τῷδε γάρ: ταῦτα εἶπον· εἰ γάρ τις ἀριστεύσας μηδὲν πλεόν τῶν δειλῶν ἀπενέγκηται, οἱ λοιποὶ ἀριστεῖς κινδύνου καταλαμβάνοντος τὴν πόλιν οὐκ ἂν ἔλαιντο ὑπερμαχεῖν τῆς πατρίδος ὀρῶντες τοὺς προαριστεύαντας μηδενὸς γέρωσ τετυχηκότας. καὶ οὕτω συμβαίνει τὰς πόλεις κάμνειν μὴ ἔχουσας τοὺς προκινδυνεύοντας. τούτῳ γὰρ, φησὶ, τουτέστι τῷ Ἀχιλλεῖ, ἐξαιτησαμένῳ τὴν σὴν θυγατέρα σφάγιον συνεβούλευσα τοῖς Ἑλλήσιν ἐπιδοῦναι. A.M. διὰ τοῦτο γὰρ δυσπραγοῦσιν αἱ πλείους πόλεις, ὅταν τις ἀγαθὸς καὶ ἀνδρεῖος ἀνὴρ ἀπολαύῃ περισσότερον μηδὲν τῶν φαύλων τε καὶ δειλῶν. ἐν ἡμῖν δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς ἄξιός ἐστι τιμῆς καὶ δόξης, ὧ γύναι, θανὼν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ἐνδοξότατα· ἐπεὶ ἄσχημον καὶ ἀπρεπές ἐστίν, εἰ ζῶντι μὲν ἐκείνῳ ἐχρώμεθα φίλῳ, ἀφ' οὗ δ' ἐφθάρη, μηκέτι χρώμεθα, φίλῳ δηλονότι. I.
- 3.310 307. πρόθυμος: πρὸς πᾶν ἔργον, οἷος ὁ τοῦ Πηλέως. Gu. ὦν: ὑπάρχων. Fl. 17. ὅτι ὁ ἐσθλὸς καὶ ἀγαθὸς καὶ ἀνδρεῖος καὶ ἐμπρόθυμος ἄνδρας, ἵνα διαφέρει ἐπὶ πολὺ τῶν μικρῶν. Fl. 33.
- 3.311 308. φέρηται: ἀπολάβῃ. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἔχη. Fl. 59. προτιμᾶται. Gu. κακιόνων: κακῶν ἦγουν δειλῶν. Fl. 9. 17. 56. 76. τῶν δειλῶν καὶ ἀνάνδρων. M. Fl. 21. 59. τῶν κακῶν. Gr. ἢ δειλῶν, τῶν χειρόνων αὐτοῦ ἀνδρῶν. Gu.
- 3.312 309. ἐπιχείρημα ἀπὸ προσώπου. Gr. ἡμῖν: παρ. Fl. 6. 9. 56. 76. Gr. παρ' ἡμῖν ὑπάρχει. Fl. 59. τιμῆς: δόξης. τιμὴ ἢ δόξα καὶ τὸ εἰς ὧν ἡν διδόμενον. Gr.
- 3.313 310. Ἑλλάδος: οἱ Ἀττικοὶ λαμβάνουσι τὸ ἀπλοῦν ἀντὶ 1. ταῦτα —] Haec ad ἃ δ' εἶπον v. 303. relata in A.M. οἷον Ἑλλάδος τῆς Ἑλληνικῆς: οἱ δὲ Ἴωνες τοῦναντίον, οἷον αἱ παρθενικαὶ ἀντὶ τοῦ αἱ παρθένοι. Gu. κάλλιστα: καλλίστως. Gr. ὡς κάλλιστος ἀνὴρ. Gu. ἐνδοξόταται. Gu.
- 3.314 311. οὐκοῦν τόδ' αἰσχρόν: οὐκοῦν κακόν ἐστι τοῦτο καὶ ἄδικον, ἐὰν, ὅταν ζῇ τις, φίλον αὐτὸν ἔχωμεν, ὅταν δὲ τελευτήσῃ, μὴ. A. οὐκοῦν: τολοιπόν. Fl. 59. τὸ οὐκ οὐ ποτὲ μὲν ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς νοεῖται, ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ τοίνυν, ὡς ἐνταῦθα. Gu. βλέποντι: ἀντὶ τοῦ ζῶντι. M. Gr. ὁ γὰρ βλέπων ζῇ, ὁ δὲ ἀποθανὼν οὐ. Gu. φίλῳ: προσφιλές. Fl. 35. ἐπιχείρημα ἀπὸ χρόνου. Gr. βλέπει τίς τι καὶ βλέπει ἀντὶ τοῦ οὐ τυφλὸς ἐστίν ἀμετάβατον, καὶ βλέπει ἀντὶ τοῦ ζῇ, ἀπὸ τοῦ ἐπομένου τὸ προηγούμενον, ὡς ἐνταῦθα. Gr.
- 3.315 312. ἐπεὶ δ' ὅλωλε: ἐπειδὴ ἐφονεύθη. Fl. 33.
- 3.316 313. εἶεν: ἔστω ταῦτα. I. εἶεν ἀντὶ τοῦ, ταῦτα μὲν οὕτω ἐχέτωσαν, ἔστω ταῦτα. Fl. 59. ἀντὶ τοῦ, ἔστω ταῦτα, ἃ εἶπομεν δηλονότι. Fl. 21. ἔσται. Fl. 33. ταῦτα οὕτως ἔχει, τὰ δὲ ἐξῆς οὕτως. Gr. ἔστω ταῦτα. Gu. ἦγουν ταῦτα οὕτως ἔχουσιν. ἔστι δὲ τὸ εἶεν τῆς πρώτης ἐννοίας ἀποθετικόν, ἀρκτικόν δὲ τῆς μετὰ ταῦτα. ἔστι δὲ ἀπόθεσις τὸ σχῆμα Ἀττικὴ καὶ ῥητορικὴ. Gu. τοῦτο λέγεται κατὰ ῥήτορας ἀπόθεσις τῶν λεχθέντων καὶ ἑναρξίς τῶν λεχθησομένων. Gr. τὸ εἶεν ποτὲ μὲν ἐστίν ἐπίρρημα ἀποθετικόν καὶ προκαταστατικόν τῶν τε εἰρημένων καὶ ῥηθησομένων ὡς ἐνταῦθα, καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ “εἶεν· τί δή σοι παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου,” ποτὲ δὲ ἐστὶ ῥῆμα ὡς τὸ “τίνες ἂν εἶεν.” B.
- 3.317 314. ἄθροισις: συναγωγὴ, σύναξις. Fl. 21. 59. ἀγωνία: βία. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. φόβος. Fl. 59. Gu. ἀγωνία: ἀγών. Gr. ἀγών λέγεται ἡ μάχη, ἀγωνία δὲ φόβος ἀστοχίας γινομένου τινὸς πράγματος. καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου γίνεται ῥῆμα ἀγωνίζομαι, ἀπὸ δὲ τοῦ δευτέρου ἀγωνιῶ. κατὰ δὲ Ἀττικοὺς λέγεται ἀγωνία καὶ ὁ ἀγών, ὡς ἐνταῦθα. Gr. ἄμιλλα, ἢ φόβος, βία, ἀνάγκη. Gu.
- 3.318

315. πότερα: ἀντὶ τοῦ πότερον, Ἀττικῶς. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. μαχοῦμεθ'· μαχεσόμεθα. Florr. πολεμήσομεν. Gr. φιλοψυχήσομεν: φιλοζωήσομεν μὴ μαχόμενοι. M. τὴν ζωὴν ἀγαπήσομεν. Fl. φιλοζωήσομεν, δειλιάσομεν, δειλανδρήσομεν. Gu.
- 3.319 316. κατθανόνθ'· τὸν φονευθέντα. τὸ κατθανεῖν ἐπὶ βιαίου θανάτου λέγεται, ὡς τὸ ἐκθανεῖν καὶ ἐξέθανε παρ' Ἀττικοῖς. Gr. τὸν τεθανατωμένον ὀρώντες. Fl. 33. τιμώμενον: οὐ τιμὴν λαμβάνοντα. Fl. 17. καὶ οὐ διὰ τιμῆς ἔχοντα. Fl. 59.
- 3.320 317. καὶ μὴν ἔμοιγε ζῶντι: εἰ ἐν τοῖς ζῶσιν εἰμι καὶ μετρίως εὐτυχοίην, ἀρκούντως ἂν ἔχοι. θανῶν δὲ βούλομαι τιμᾶσθαι καὶ κλέος ἔχειν ἀοίδιμον παρὰ τῶν ζώντων τιμώμενος. A.
- 3.321 318. ἔχοιμι: ἔχω. Fl. 59. κεί σμικρὸν ἔχοιμι: ἡγουν μικρὰν καὶ ὀλίγην τιμὴν ἔχω. Gu. ἀρκούντως: ἀρκετῶς, ἱκανῶς. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἔχοι: διακείντο. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ὅτι καθ' ἡμέραν καίπερ μικρὸν προστιθεὶς αὐξάνω τὴν δόξαν μου. Fl. 10.
- 3.322 319. ἀξιούμενον: ἔνδοξον. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 76. τιμώμενον, ἄξιον τιμῆς νομιζόμενον. M. Fl. 10. 59. τιμώμενον, ἔνδοξον. Gr. τὸ ἂν πρὸς τὸ ὀραῖσθαι σύναπτε, οὐ πρὸς τὸ βουλοίμην. Gu.
- 3.323 320. ὀραῖσθαι: κατανοεῖν. Fl. 59. φαίνεσθαι. Fl. 21. Gu. διὰ μακροῦ: πολυχρόνιος. Fl. 59. χάρις: δόξα. Fl. 59. ἐπὶ πολὺν γὰρ χρόνον μένει ἡ δόξα. M. Fl. 21. ἐπὶ πολὺ γὰρ ἡ δόξα καὶ πολυχρόνιος γίνεται κατὰ διαδοχὴν αὐξανομένη. A. χάρις τὸ δῶρον, καὶ πᾶν ᾧ ἂν τις ἀρέσκοιτο καὶ θέλγοιτο, καὶ Χάριτες αἱ ἐπιτροπεύουσαι θεαί. τρεῖς δὲ αὐταὶ εἰσιν. B.
- 3.324 321.—324. εἰ δ' οἰκτρὰ πάσχειν: εἰ δὲ λέγεις πάσχειν ἐλεεινὰ, ἀντάκουέ μου τάδε· ὑπάρχουσι παρ' ἡμῖν γραῖαι γυναῖκες, οὐχ ἥσσον ἐλεεινότεραί σου, καὶ νύμφαι στερόμεναι τῶν νυμφίων, οὐς ἡ Τρωϊκὴ γῆ καλύπτει. ὑπόμενε ταῦτα. ἡμεῖς δὲ εἰ κακῶς νόμους τιθέαμεν δοξάζειν τὸν ἀνδρεῖον, μωρίαν χρεωστήσομεν. I.
- 3.325 321. εἰ δ' οἰκτρὰ πάσχειν φῆς: εἰ δὲ οἰκτρὰ πάσχειν λέγεις, ταῦτα ἀντάκουέ μου. εἰσὶ καὶ παρ' Ἑλλησι γυναῖκες αἱ μὲν παίδων ἐστερημέναι, αἱ δὲ νυμφίων, οὐστinas ἐν τῇ Τροίᾳ σφαγέοντας ἡ Τρωϊκὴ κόνις κρύπτεται. A.
- 3.326 322. ἡμῖν: ἐν τῇ Ἑλλάδι δηλονότι. Fl. 10. 59. τοῖς Ἑλλησι. Fl. 2. Gu. οὐδὲν ἥσσον: μᾶλλον σου M. Fl. 6. 9. 17. 21. 76. Gr. ἀλλὰ μᾶλλον. μᾶλλον καὶ ἔλαττον. M. Fl. 56. ἄθλιαι: ἐλεειναί. Fl. 59. εἰσὶ γὰρ καὶ παρ' ἡμῖν τοῖς Ἑλλησιν, οὐδὲ ἐλείποντο τῆς 18. μου Matth. εἴ μου I. ἔκ μου 28. ἄκουέ μου] μου ἄκουσον Gr. Barn. ἀθλιωτάτης σου γυναῖκες γραῖαι ταλαιπωρούμεναι, γυναῖκες ἀρίστων ἀνδρῶν καὶ στερισκόμεναι τῶν ἰδίων ἀνδρῶν. Fl. 33.
- 3.327 323. γραῖαι: ἀπὸ τοῦ ῥῶ, τὸ φθειρῶ, ῥέα καὶ γραῖα ἡ διεφθαρμένη ὑπὸ μακρῶν χρόνων. τὸ γὰρ ῥῶ πέντε σημαίνει. ῥῶ τὸ λέγω, ἐξ οὗ καὶ ῥῆμα καὶ ῥήτωρ· ῥῶ τὸ ὑγιαίνω, ἐξ οὗ καὶ ῥῶσις, ἡ ὑγεία· ῥῶ τὸ πράττω, ἐξ οὗ καὶ ῥέζειν τὸ πράττειν· καὶ ῥῶ τὸ χέω, καὶ ῥέω, ἐξ οὗ ῥέεθρον καὶ ῥεῖθρον, καὶ ἐπὶ τοῦ ἄλλως σηματομένου. Fl. 6. ἦδε: καί. Fl. 56. 76. Gu. ἀλλά. Fl. 10.
- 3.328 324. νύμφαι: νύμφη ἡ ἄρτι εἰς γάμον ἐρχομένη, ἥτις ποιητικῶς νυὸς λέγεται. νύμφαι καὶ τὰ τῶν πηγῶν ὕδατα καὶ αἱ ἔφοροι τούτων δαίμονες παρ' Ἑλλησιν· ἐνταῦθα δὲ νύμφαι ἀπλῶς αἱ ἄνδρας ἔχουσαι γυναῖκες. Gr. I. καὶ νυμφίος ὁμοίως ὁ ἄρτι εἰς γάμον ἐρχόμενος, ἐνταῦθα δὲ νυμφίων ἀντὶ τοῦ τῶν ἀνδρῶν ἀπλῶς γυναῖκας ἐχόντων. Gr. νύμφαι: ἀντὶ τοῦ γυναῖκες. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. ἀρίστων: μεγάλων. Fl. 59. νυμφίων: ἀνδρῶν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τητῶμεναι: ἀντὶ τοῦ ἐστερημέναι. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. στερισκόμεναι. Fl. 17. Gu. στερηθεῖσαι. M. Fl. 10.
- 3.329 325. ὦν: ἀφ' ὧν. Fl. 59. νυμφίων, ἀνδρῶν. Fl. 10. 21. ἦδε: αὕτη. Fl. 59. κεύθει: κατέχει. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gr. κρύπτει. Gu. Ἰδαία: ἡ Τρωϊκὴ. M. Gr. ἡ Ἰδα ὄρος ἐν Τροίᾳ. 7. ῥέεθρον Matth. pro ῥεθρον. est in B, sic scripta, νυμφίος ὁ ἄρτι 12. τὸ om. I. εἰς γάμον ἐρχόμενος καὶ νύμφη ἡ

ἄρτι 15. ἦ] ἔχη I. εἰς γάμον ἐρχομένη. νύμφαι καὶ—οἱ 16. οὐδὲν ἦττον σέθεν καὶ σοῦ] οὐχ ἔφοροι τούτων δαίμονες:— ἦσσαν σοῦ I. 20. αἰ omittit Gu. 19. αἰ] οἱ I. Pars hujus scholii 22. τοῦ om. Mosq. Fl. 21. ὦντινων αὕτη ἢ Ἰδαία, ἦγουν ἢ Τρωϊκή, κόνις τὰ σώματα κρύπτει ἐν τάφοις. Fl. 33.

- 3.330 326. τόλμα: ὑπόμενε, καρτέρει. M. ὑπόμενε, φησὶ, ταῦτα. ἡμεῖς δὲ ἐὰν οἰώμεθα κακῶς δοξάζειν τοὺς ἀγαθοὺς, ἀμαθεῖς δόξομεν. I.
- 3.331 327. ἀμαθίαν ὀφλήσομεν: ἀπαιδευσίαν λάβωμεν. Fl. 59. ἐν ἀμαθίᾳ συγχωρήσομεν, ἐάσομεν. Fl. 10. μὴ τιμᾶν τὸν ἔνδοξον Ἀχιλλέα ἀγνωσία ἐστίν, ἀλλὰ χρεώστημα. Fl. 33. μωρίαν. ἀσύνητοι λογισθησόμεθα. Gu. ὀφλήσομεν: ἡμεῖς δηλονότι. M.
- 3.332 328.—331. οἱ βάρβαροι δὲ μήτε τοὺς φίλους φίλους ἡγεῖσθε: ὑμεῖς δηλονότι. τὸ μὴ τοὺς φίλους ὡς φίλους τιμᾶν, μηδὲ τοὺς ἐνδόξως ἀννηρημένους θαυμάζειν, ἵνα ἢ ἢ μὲν Ἑλλὰς κατὰ τοῦτο εὐτυχῆς, ὑμεῖς δὲ πρὸς ταῦτα τὰ βουλευόμενα καὶ τὴν τύχην κτήσησθε, οἷα βούλησθε, τοιαῦτα ἔχητε. A. M. ὑμεῖς δὲ οἱ βάρβαροι μήτε τοὺς φίλους ὑπολαμβάνετε φίλους μήτε τοὺς ἐνδόξως καὶ καλῶς ἀποθανόντας τιμᾶτε. καὶ διὰ τοῦτο ἢ μὲν Ἑλλὰς εὐδαιμονεῖ, (ταῖς γὰρ καλαῖς βουλαῖς ἔργα καλὰ ἔπονται) ὑμεῖς δὲ διάκεισθε κατὰ τὰ βουλευόμενα ὑμῶν. I.
- 3.333 328. οἱ βάρβαροι: ὑμεῖς δὲ οἱ Τρωαδίται οὐχ ἡγεῖσθε τοῦτο, οὔτε εἰς τοὺς φίλους οὔτε εἰς τοὺς καλῶς τεθνηκότας. Fl. 33.
- 3.334 329. ἡγεῖσθε: τὸ ἡγοῦμαι τρία σημαίνει, τὸ νομίζω καὶ ὑπολαμβάνω, καὶ τὸ προοδοποιῶ, ὡς τὸ “ἡγοῦ μοι, γέρον,” καὶ τὸ ἄρχω 17. μήτε τοὺς—ἔχητε] Hoc scholion 21. οἷα —ἔχητε] οἷα γοῦν βούλοισθε in M. in duo est divisum, τοιαῦτα ἔχετε A. quorum prius τὸ μήτε τοὺς φίλους ὡς 26. Τρωαδίται, quod Τρωαδίται scribendum, φίλους τιμᾶν—θαυμάζειν, alterum novitia adjectivi forma est, ὑμεῖς δὲ πρὸς—ἔχητε. comparanda cum Τρωαδήσιος, quo 18. μὴ τοὺς] μὴ αὐτοὺς A. saepe usi sunt scriptores Byzantini. 20. κτήσησθε] κτήσεσθε A. Melioris notae est Τρωαδεῖς, annotatum κτήσασθε M. ab Stephano Byz. καὶ ἐξουσιάζω, ὅθεν καὶ ἡγούμενος ὁ ἄρχων. Cant. ἡγεῖσθε: προστακτικόν. Fl. 21. νομίζετε. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gr. τιμᾶσθε. Fl. 10. καλῶς: ἐπαινετῶς. Fl. 56. χρησίμως, ἀνδρείως, ἐνδόξως. Gu. τεθνηκότας: ὑπὲρ ὑμῶν δηλονότι. Fl. 21. ἀννηρημένους. Fl. 10.
- 3.335 330. θαυμάζεθ: θαυμάζω τὸ ἐκπλήττομαι καὶ τὸ ἐπαινῶ, ὡς ἐνταῦθα. Fl. 6. τιμᾶτε. M. Gu. ὡς: ἵνα. Fl. 9. 10. 21. 56. 59. 76. Gr. διὰ τοῦτο. Gu. Ἑλλάς: ἢ γῆ τῶν Ἑλλήνων. Fl. 17. εὐτυχῆ: κατὰ τοῦτο. Fl. 10. κατὰ τοῦτο, καὶ τοὺς βοηθοῦντας αὐτῇ ἔχη πολλοὺς. Gu.
- 3.336 331. ὑμεῖς: ὑμεῖς δὲ πρὸς ταῦτα τὰ βουλευόμενα καὶ τὴν τύχην κτήσασθε, οἷα βούλεσθε, τοιαῦτα ἔχοντες. M. ἦγουν οἱ βάρβαροι. Fl. 59. ὅμοια τοῖς βουλευόμεναις: ἦγουν δυστυχῆτε τῶν γὰρ κακῶν βουλῶν τοιαῦτα καὶ τὰ ἔργα ἀπαντᾷ: οἷονεὶ τῷ καταφρονῆσαι τῆς τιμῆς τῶν ἀρίστων ὁμοίαν ἔχετε ἀντάμειψιν. Gu. ὅμοια: ὁμοίως. Fl. 59. τὴν τύχην. Fl. 10. βουλευόμεναις: ὑμῶν δηλονότι, ἦγουν κακῶς πράξετε. Fl. 21.
- 3.337 332. αἶ αἶ, τὸ δοῦλον: φεῦ φεῦ, ὡς κακὸν τὸ πεφυκέναι τινὰ δοῦλον· τῇ βίᾳ γὰρ ὁ δοῦλος κρατούμενος τολμᾷ πράττειν ἢ μὴ χρή. πᾶς γὰρ δοῦλος ἀναγκαζόμενος πλεῖστα πράττει ἄδικα. A.
- 3.338 333. τολμᾷ: ὑπομένει πολλάκις ὃ μὴ πρέπον ἐστίν ὑπὸ τῆς βίας ἀναγκαζόμενον. M. πράττει, ὑπομένει τὰ ἀνύποιστα. Fl. 59. ὑπομένει τοι. Gr. ἢ μὴ χρή: τολμᾶσθαι. Fl. 21. τὰ μὴ πρέποντα, τὰ ἀνύποιστα. Gu. βία: ὑπὸ βίας. Fl. 6. 9. 21. 56. 76. ὑπὸ τῆς δυναστείας. Gu. νικώμενον: ἀναγκαζόμενον. Fl. 10. θαρρεῖ γὰρ εἰς ἅπερ μὴ πρέπει. Fl. 33. κρατούμενον καὶ ἀναγκαζόμενον ὑπὸ τῆς τῶν δεσποτῶν βίας. Gu.

3.339

334.—341. ὦ θύγατερ· ὦ τέκνον. Μ. οἱ ἐμοὶ μὲν λόγοι οἱ περὶ τοῦ σοῦ φόνου φροῦδοι καὶ ἀφανεῖς εἰσι, ῥιφθέντες πρὸς τὸν ἀέρα· σὺ δὲ εἰ ἔχεις δύναμιν μείζονά τι καὶ κατὰ τι, παρὸ ἢ μήτηρ, σπούδαζε ὡς στόμα ἀηδόνης ἀφιεῖσα πάσας φθογγὰς, ὥστε μὴ στερηθῆναι τῆς ζωῆς. πῖπτε δὲ ἐλεεινῶς πρὸς τὸ γόνυ τοῦδε τοῦ Ὀδυσσέως, καὶ πεῖθε, ἥτοι πειρῶ πείθειν· ἔχεις δὲ πρόφασιν καὶ ἀφορμήν· ἔστι γὰρ καὶ τῷδε τέκνα, ὥστε οἰκτεῖραι καὶ ἐλεῆσαι τὴν σὴν τύχην καὶ δυστυχίαν. I.

3. 340 335. φροῦδοι· ἀνωφελεῖς, ἀφανεῖς, εἰς μάτην ἐκτοξευθέντες οὐ 10. ὑπομένει—] Similiter in A. ex M. apposuiimus versui proximo, ὑπομένει πολλά τὸ μὴ πρέπον τῇ βίᾳ ἢ μήτηρ ἔχεις· συναλιφή (voluit συναλιφή, κρατούμενον, ὑπὸ τῆς βίας usitata recentioribus forma). ἀναγκαζόμενον ἢ μήτηρ ἀντὶ τοῦ ἥπερ μήτηρ. σὺ δὲ, εἰ 29. φροῦδοι—] In A. praefixum μᾶλλον τῆς μητρὸς ἔχεις μείζονα δύναμιν, ἄλλως. praecedit enim aliud scholion, σπούδαζε. quod paullo aliter scriptum γὰρ ἔκαμψαν τὸν τοῦ Ὀδυσσέως θυμὸν, ἢ τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ τὸ ψηφισθὲν αὐτοῖς ἔτι μένει. οὕτως ἢ σύνταξις, ἔχεις πρόφασιν ὥστε τὴν σὴν ἐποικτεῖραι τύχην· ἔστι γὰρ τέκνα καὶ τῷδε τῷ Ὀδυσσεῖ. A.

3. 341 336. μείζω· τινά. Fl. 10. διὰ τὸ τῆς ἡλικίας ἀκμάζον. Gu. ἔχεις· κέκτησαι. Fl. 17. Gu. σὺ δὲ ἐάν τι ἔχεις δύναμιν λόγων. Fl. 33. ἢ μήτηρ ἔχεις· ἀντὶ τοῦ ἥπερ. οἶον, σὺ δὲ εἰ μᾶλλον τῆς μητρὸς δύναμιν ἔχεις. ἔστι δὲ συναλιφή ἢ μήτηρ ἀντὶ τοῦ ἥπερ ἢ μήτηρ. σὺ δὲ εἰ μᾶλλον ἔχεις μείζονά τινα δύναμιν, σπούδαζε. A. M.

3. 342 337. σπούδαζε· ἀγωνίζου, ἐπιμελοῦ. Fl. 17. 59. μελέτα. Fl. 56. σπεῦδε καθὼς στόμα εὐλάλου ἀηδόνης. Fl. 33. ἀγωνίζου, ἦγουν ἀγωνιστικῶς καὶ σπουδαίως λέγε. Gu. σπουδάζω τὸ σπεύδω ὡς ἐνταῦθα, καὶ σπουδάζω τὸ φιλοσοφῶ, ἐξ οὗ καὶ σπουδαῖος ὁ φιλόσοφος, οὗ ἐναντίον τὸ παίζω. σπουδάζω πρὸς σέ, ὅταν σε ἀξίῳ ἐπιμελείας τοῦ σώματος. καὶ σπουδάζω περὶ σέ, ὅταν ἐπιμέλωμαι τῶν περὶ σέ πραγμάτων. B. πάσας· καὶ παντοίας, ἦγουν ἡδέας καὶ συνεχεῖς θρηνωδίας. θρηνεῖ γὰρ αὕτη τὸν Ἴτυν. Gu. τοιαύτη γὰρ τῆς ἀηδόνης ἐστὶ φωνή, πυκνή, συνεχής, ἡδεῖά τε καὶ παμποίκιλος, πρὸς τούτοις καὶ κλαυθμηρά. Gu. ὥστ· καθά. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ὁ τέ παρέλκει. M. Fl. 21.

3. 343 338. φθογγὰς· λαλιάς. Fl. 59. λόγους. Fl. 56. ἰεῖσα· πέμπουσα. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gu. ἀφιεῖσα. Gu. καὶ φθογγὰς λόγων πέμπε, μὴ στερηθεῖσα τοῦ βίου. Fl. 33.

3. 344 339. πρόσπιπτε· παρακάλει. Fl. 17. πρὸς τὸ γόνυ τοῦ Ὀδυσσέως τοῦδε προσελθοῦσα πῖπτε οἰκτρῶς ἦγουν ἐλεεινῶς. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. πρόσπεσον ἐλεεινῶς ἐπὶ τοῖς γόνασι, ὡς ὑπολαμβάνη πεισθῆναί σοι. Fl. 33. πρόσπιπτε δὲ τῷ γόνυ, καὶ κατὰ ἀποκοπὴν γόνυ· τὸ γὰρ προσπίπτω δοτικῇ συντάσσεται. Gu. οἱ παλαιοὶ ἰκετεύοντες ἐδράττοντο τῆς γενειάδος καὶ τῆς χειρὸς καὶ τοῦ γόνυος, τῆς μὲν γενειάδος ὡς κατανεῦσαι, ἢ εἰπεῖν τι πρὸς ἄλλον ὑπὲρ τοῦ δεομένου, εἴ γε δεήσει τοῦτο ποιεῖν, τῆς δὲ χειρὸς ὡς ἐνεργῆσαι, τοῦ δὲ ποδὸς ὡς βαδίσαι. Gu. I.

3. 345 340. πεῖθ· τὸ ἐξῆς, καὶ πείθου τὴν σὴν ὥστ· ἐποικτεῖραι τύχην. M. πειρῶ πείθειν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. ἔχεις δὲ πρόφασιν· πρόφασιν κυρίως ὁ προτεινόμενος εὐπρόσωπος λόγος ἐπὶ κατηγορίᾳ τινὸς, καὶ ἀπὸ τούτου ἀπλῶς ἢ αἰτία. Gr. I. αἰτίαν. Fl. 17. ἀφορμήν τοῦ πείθειν. Gu.

3. 346 341. τῷδε· τῷ Ὀδυσσεῖ δηλονότι. Fl. 17. 21. 56. ὑπάρχουσι γὰρ καὶ τούτῳ τέκνα, ὥστ· ἐλεήσει σου τὴν ἡλικίαν. Fl. 33. εἰσὶ γὰρ καὶ αὐτῷ τέκνα, καὶ πτοηθήσεται, μὴ τὴν νεαρὰν ἡλικίαν ἀνοικτὶ φονευθέντα τῆς ὁμοίας ἐγκύρσωσιν. Gu. τύχην· ἀτυχίαν. Fl. 10. δυστυχίαν. Gr. ἦγουν σὲ τὴν δυστυχὴ καὶ αἰχμάλωτον. Gu. τύχη λέγεται κυρίως ὅταν ἄλλο φρονῇ τις, εἴτα ἄλλο συμβῇ. τύχαι καὶ ταπειναὶ τάξεις αἱ τῶν ἀνθρώπων καὶ αἱ ὑψηλαί, καθ' ὃ σημαινόμενον ἐνταῦθα εἴρηται τύχη. B.

3. 347

342. ὁρῶ ὃ, Ὀδυσσῶ: ἀκούσας ὁ Ὀδυσσεὺς τῆς Ἑκάβης εἰπούσης τῇ Πολυξένη, ᾧ τέκνον, πρόσπιπτε Ὀδυσσεὶ λαβοῦσα τῆς δεξιᾶς χειρὸς αὐτοῦ καὶ γενειάδος, καὶ ἰκέτευσον αὐτὸν ὅπως τὴν σὴν τύχην ἐποικτεῖρη· οὕτω γὰρ ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς παρακαλεῖν τῆς χειρὸς καὶ τῆς γενειάδος ἀπομένοις· ταῦτα ἀκούσας ὁ Ὀδυσσεὺς τὴν μὲν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα εἰσήγαγεν ἔσθωθεν τοῦ εἵματος αὐτοῦ, καὶ τὸ πρόσωπον εἰς τοῦπίσω ἀντέστρεφεν, ὅπως μήτε τῆς χειρὸς αὐτοῦ λάβηται μήτε τῆς γενειάδος. ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν ἡ Πολυξένη 5. οἱ παλαιοὶ—] In Gu. hoc scholion lia, quae ex M. infra posuimus, ὁρῶ versui 343 est adscriptum. ὁ Ὀδυσσεῦ τὴν μὲν δεξιὸν χεῖρα κρύπτοντα 13. τινὸς καὶ ἀπὸ τ. ἁ. ἡ αἰτία] τινὶ ὑπὸ τὰ ἱμάτια—πέφειγας παρ' ἀπὸ τ. ἁ. καὶ ἡ αἰτία I. ἐμοῦ τοῦ τούτου τυχεῖν. ἄλλως. ἐνταῦθα 23. ἀκούσας] In A. ἄλλως praefixum. ἐφύλαξεν—παρρησιαστικόν. Nam praecedunt duo scho- οὕτως ποιήσαντα εἶπεν ἡ Πολυξένη, ὁρῶ σε, Ὀδυσσεῦ, τὴν μὲν δεξιὰν χεῖρα κρύπτοντα ἐν τῷ ἱματίῳ, τὸ δὲ πρόσωπον στρέφοντα, ἵνα μὴ ἰκετεύω σε. θάρρει, ἐπεὶ πέφευγας τὸν ἐμὸν ἰκέσιον Δία, τουτέστι τὴν ἐμὴν ἰκεσίαν· ἐκ τοῦ Διὸς γὰρ πᾶσα ἰκεσία. ἰκέσιον δὲ Δία τὸν παρακλήσει λαμ, ὡς ἔστιν ὁ Ζεὺς φίλιος, ξένιος ἰκετεύω σε. A.

3. 348 342.—344. ὁρῶ: παρεπιγραφή χρήσιμος. ἡ δὲ παρεπιγραφή τοῖς τραγικοῖς διότι ὁ ποιητὴς ἐν τοῖς τραγικοῖς οὐ φαίνεται. Gu. ὁρῶ σε, φησὶν, ᾧ Ὀδυσσεῦ, τὴν μὲν δεξιὰν χεῖρα κρύπτοντα ὑπὸ τὰ ἱμάτια, τὸ δὲ πρόσωπον ἀποστρέφοντα, ἵνα μὴ ἰκετεύω σε. M. ὁρῶ σε, Ὀδυσσεῦ, κρύπτοντα τὴν δεξιὰν χεῖρα ὑποκάτω τοῦ ἱματίου, καὶ τὸ πρόσωπον στρέφοντα εἰς τοῦπίσω, ἵνα μὴ ἄψωμαι τῆς γενειάδος σου. I.
3. 349 344. προσθίγω: προσψεύσω. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. ἰκετεύω σε. Fl. 10. ἰκετεύσω. Gu. μήποτε προσεγγίσω σου, ἢ κατὰ πρόσωπόν σε ἴδω. Fl. 33.
3. 350 345. θάρρει: ἐκπέφευγας τὴν ἐμὴν ἰκεσίαν. Gr. I. οἱ δεόμενοι προτείνειν εἰώθασιν Δία ἰκέσιον, οἱ δὲ συνοικοῦντες ἐφέστιον, οἱ δὲ φίλοι φίλιον, οἱ δ' ἐν μιᾷ τάξει καὶ συμμορίᾳ καταλεγόμενοι ἑταιρεῖον, οἱ δὲ ξένοι ξένιον, οἱ δ' ἐν ὅρκοις συμφωνίας ποιοῦντες ὄρκιον, οἱ δὲ ἀδελφοὶ ὁμόγνιον. B. I. φησὶν οὖν ἐκπέφευγας τὸν ἐμὸν ἰκέσιον Δία, ἡγουν ὃν ἐγὼ ἔμελλον προτείνειν ἰκετεύουσα ἰκέσιον Δία, τουτέστιν ἐκπέφευγας τὴν ἐμὴν ἰκεσίαν. Gr. θάρρει: Αἰολικῶς θάρρει θάρρος 5. ξένιος] Literae post ξένιος 22. ἐκπέφευγας] ἦτοι ἄφοβος ἔσο oblitteratae ex scholio Gr. ad v. praemittit I. 345. sic fere supplendae, καὶ τὰ ib. οἱ δεόμενοι προτείνειν εἰώθασιν Δία λοιπὰ, οὕτως ἰκέσιος. οὐχ—. ἰκέσιον] Brevius scholion in Gr. οἱ 15. ἐνταῦθα—] In Gu. haec versui ἰκετεύοντες ἰκέσιον Δία προτείνον. 345. adscripta. In A.B. est 26. Verba φησὶν—ἐμὴν ἰκεσίαν ἐνταῦθα—οὐ γὰρ ταπεινὸν αὐτὸν μεμίμηται, quae addidit King. exstant etiam in ἀλλὰ παρρησιαστικόν:— Gr. ex quo φησὶν pro vulg. φῆ, Δία ἔλεγον. Gu. θάρρει: θάρρει. Fl. 21. μὴ φρόντιζε. Fl. 56. οὐχ ἰκετεύω σε, ἐπεὶ πέφευγας παρ' ἐμοῦ τούτου τυχεῖν. M. οὐχ ἰκετεύω γὰρ σε τὴν δέησιν τὴν ἔχουσαν τὸ τῆς δίκης νόημα. Fl. 17. χαῖρε ὅτι τὸν ἐμὸν παρακλήτορα Δία πέφευγας, ἡνίκα ἦς ἐν τῇ Τροίᾳ. Fl. 33. ἦν γὰρ καὶ ἕτερος Ζεὺς ἔφορος τῆς ἰκεσίας. λέγει δὲ ἡ Πολυξένη ὅτι πέφευγας τὸν ἐμὸν ἰκέσιον Δία, ἡγουν οὐχ ἰκετεύσω σε περὶ τοῦ θανάτου, ἀλλὰ γενναίως ἄξω. Fl. 21. ὃν ἐβουλόμην θέσθαι σοι εἰς παράκλησιν. ὡς ἔστιν ὁ Ζεὺς ξένιος, φίλιος καὶ τὰ λοιπὰ, οὕτω καὶ ἰκέσιος. Gu.
3. 351 346.—354. ὡς ἔψομαί σοι: ὅτι ἀκολουθήσω σοι, καὶ χάριν τοῦ ἀπαραιτήτου, καὶ θέλουσα ἀποθανεῖν· εἰ δὲ μὴ θελήσω, φανοῦμαι γυνὴ δειλὴ καὶ φιλόζωος· κατὰ τί γὰρ με πρέπει ζῆν, ἥτινι πατὴρ μὲν ἦν ἄναξ πάντων τῶν Φρυγῶν καὶ Τρώων· —τοῦτο πρῶτον καὶ ἐξαίρετον ἐμοὶ τοῦ βίου καὶ τῆς ζωῆς— — ἔπειτα ἀνετράφην ὑπὸ καλῶν ἐλπίδων, βασιλεῦσι νύμφη, ἐσομένη δηλονότι, ἔχουσα ζῆλον γάμου οὐ μικρὸν, εἰς οὔτινος ἐστὶν καὶ οἰκίαν παραγενήσομαι. I. ὥς: ὄντως. Fl. 17. λίαν. Fl. 10. ἀναγκαίου: ἔνεκα τῶν ἀναγκῶν. Fl. 17. ἡγουν

ἔνεκεν τῆς ἀνάγκης. Fl. 59. ἀπαραιτήτου· ἀπαραίτητος γάρ ἐστιν ἡ τῶν Ἑλλήνων κατ'έμοῦ ψῆφος. Gu.

- 3.352 347. θανεῖν τε χρήζουσ' : ὥς λυτρωθῆναι σπουδάζουσα τῆς τυραννικῆς δουλείας τὴν κάκωσιν. Gu. βουλήσομαι: βουληθῶ ἀκολουθεῖν σοι. Gu. καὶ βουληθῶ ζῆν. Fl. 59. τοῦτο ποιῆσαι δηλονότι. Fl. 21. ὄντως ἐπακολουθήσω σοι, καὶ δι' αὐτὸ τὸ ἀναγκαῖον, καὶ ὅτι βούλομαι ἀπολέσθαι. Καὶ ἄλλως, ἔνεκα καὶ τῆς ἀνάγκης ἀκολουθήσω σοι καὶ ὅτι ἀποθανεῖν βούλομαι, ἐπεὶ προτιμότερόν μοι ἐστὶ τοῦ ζῆν κακῶς. M. Fl. 10.
- 3.353 348. φανοῦμαι: φανήσομαι. Fl. 21. 59. Gu. φιλόψυχος φιλόζωος. Gr. δειλή. Gu. δειλὴ καὶ φιλόζωος γυνὴ φανήσομαι. M.
- 3.354 349. δεῖ: τί με χρὴ ζῆν. Fl. 33. ἦ καὶ ὅπου. Fl. 17. ἐμοί. Fl. 21. ἤγουν ὃν pro διὰ ὃν et ἐκπέφυγας pro 24. ὄντως] ὅτι Fl. 19. ἐκπέφυγας recepi. MATTH. ib. σοι] σε Fl. 10. 2. Verba ἐπεὶ et παρ' ἐμοῦ τοῦτο 26. μοι om. Fl. 10. (sic) τυχεῖν sunt etiam in Fl. 10. ib. κακῶς om. M. ἦν: ὑπῆρχε. Fl. 17. ἄναξ: βασιλεύς. Fl. 17. 21. ὅρα ὅπως ὁ ποιητὴς εἰς τὸν κανόνα τῆς ἠθοποιίας τῷ μὲν παρεληλυθότι χρόνῳ χρῆται ἐν τῷ λέγειν “ἦ πατήρ μὲν ἦν ἄναξ,” τῷ δὲ ἐνεστώτι ἐν τῷ “νῦν δ' εἰμὶ δούλη,” τῷ δὲ μέλλοντι, ὅταν λέγῃ “ἔπειτ' ἴσως ἂν δεσποτῶν ὠμῶν φρένας τύχοιμ' ἄν,” καὶ τὰ λοιπά. Gu. I.
- 3.355 350. τοῦτό μοι πρῶτον βίου: τοῦτό μοι ἦν πρῶτον, καὶ ὅτι ἦν βασιλέως θυγάτηρ· ἔπειτα ἐτράφην ὑπὸ καλῶν ἐλπίδων, βασιλεῦσι θυγάτηρ. τοῦτο ἐλλιπὲς ἐστίν. ὁ δὲ νοῦς καὶ ἡ σύνταξις οὕτως, ἐτράφην ὑπὸ καλῶν ἐλπίδων μέλλουσα γενέσθαι νύμφη βασιλεῦσιν ἀπὸ βασιλέων γεννηθεῖσα. λείπει γὰρ ἐν τῷ βασιλεῦσι νύμφη τὸ μέλλουσα γενέσθαι. A.
- 3.356 351. ἐλπίδων: τοῦ γενέσθαι νύμφη βασιλέως. Fl. 17.
- 3.357 352. ζῆλον: μακαρισμὸν, ἔπαινον τῶν γάμων. M. ἤγουν ζηλοτυπίαν οὐ σμικρὰν καὶ ἐλπίδα. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. ἔπαινον, μακαρισμόν. Fl. 10. ἔριν τιθεῖσα βασιλεῦσι πρὸς ποῖον ἀφίξομαι. Fl. 10.
- 3.358 353. ὅτου: ἀντὶ τοῦ οὕτινος. M. ἐστὶαν τ': καὶ εἰς τὴν θεάν. Fl. 21. ἔχουσα οἰκίαν καὶ πόλιν πεπαρρησιασμένην βασιλὶς ἡ ταλαίπωρος ταῖς Τρωϊκαῖς γυναιξὶν ἤμην. Fl. 33. νυμφῶνα. δῶμα τὸ ὅλον, ἐστία μέρος. ἀπὸ τοῦ εὑρεθῆναι ἀπὸ τινος γυναικὸς καλουμένης Ἑστίας. Gu. ἐστία τὸ τιμιώτερον μέρος τῆς οἰκίας, ἐν ᾧ τὸ πῦρ ἄπτεται, καὶ ἀπὸ τούτου ἐστία ἡ οἰκία πᾶσα. Ἑστία καὶ ἡ μία τῶν δώδεκα θεά. B.
- 3.359 354.—356. δέσποινα δ': ἐγὼ ἡ δύστηνος δέσποινα. M. ὑπῆρχον δὲ ἡ δύστηνος δέσποινα ἐν ταῖς Ἰδαίαις γυναιξὶν, ἐν παρθένοις τε περιφανῆς, ἰσότιμος τοῖς θεοῖς, πλήν κατὰ τὸ θανεῖν μόνον. I.
- 3.360 355. γυναιξί: γυναικῶν. Fl. 6. 9. 21. 56. 76. ἀπόβλεπτος: 1. ὅρα] καὶ ὅρα I. ubi haec leguntur 17.) post εἰσήνεγκεν. in scholio v. 342. (p. 305, 17. ἤγουν et καὶ ἐλπίδα om. Gr. ἤγουν ἐξαίρετος διὰ τὸ κάλλος, καὶ τὰς ἀπάντων εἰς αὐτὴν πόρρωθεν ἐπιστρέφουσα ὄψεις. Bar. 74. Gu. περιφανῆς. Gr. Fl. 33. περίβλεπτος, εὐδαίμων, ἔνδοξος. M. Gu. Fl. 17. 21. 59.
- 3.361 356. πλήν τὸ κατθανεῖν: τὸ ἀποθανεῖν. M. μὴ λάβης κατὰ ἔξωθεν εἰς τὸ πλήν τὸ κατθανεῖν, ἀλλ' ὥσπερ φαμέν, ἴσος ἔστιν οὗτος ἐκείνῳ τὴν σύνεσιν, καὶ οὐ λαμβάνομεν ἔξωθεν τὸ κατὰ, καὶ πάλιν ἐρῶ σου ἔρωτα, οὕτω κάνταῦθα, εἰ καὶ τὸ πλήν ἀντὶ τοῦ χωρὶς ποιεῖ τὴν ἀσάφειαν, ἴση ταῖς θεαῖς, πλήν τὸ κατθανεῖν μόνον, ἀντὶ τοῦ χωρὶς τοῦ κατθανεῖν ὑπάρχω ἐκείναις ἴση. ἄλλοι δὲ μὴ λαμβάνοντες κατὰ γράφουσι τοῦ πρὸς τὸ πλήν, ἀγνοοῦντες καὶ οὗτοι τὴν σύνταξιν. καὶ μὴν ἑτέρους ψυχρολόγους ἔστιν ἰδεῖν τὸ πλήν ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ λέγοντας, ἴση ταῖς θεαῖς, εἰ μὴ τὸ κατθανεῖν μόνον ὑπῆρχεν αὐτῇ. Gu. I. πλήν: χωρὶς. Fl. 59. Gu. κατθανεῖν: τοῦ θανάτου δηλονότι. Fl. 17. ἐγὼ γὰρ ἦν θνητὴ, οἱ δὲ θεοὶ οὐ. Fl. 21. οὐκ ἰσόθεος ἦν. οὐκ ἀποδίδεται δὲ

τοῦτο πρὸς τὸ πλήν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἴσος. Gu. καὶ Σοφοκλῆς ἐν Φιλοκτῆτου δράματι “οἰκουμένη γὰρ στέγη πυρὸς μέτα πάντ’ ἐκπορίζει πλήν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ.” Gu. τὸ πλήν μετὰ πασῶν τῶν πτώσεων συντάσσεται πλήν τῆς κλητικῆς. Gu.

- 3.362 357. νῦν δ’ εἰμὶ δούλη: νῦν δὲ ὑπάρχω δούλη. I. πρῶτα μέν: ἀντὶ τοῦ πρῶτον, ὡς τὸ πότερα ἀντὶ τοῦ πότερον. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. πρῶτα: κατὰ πρῶτα. Fl. 17. κατ’ ἀρχάς. Gu. τοῦνομα: ἦτοι τὸ καλεῖσθαι δούλην, οὐκ εἰωθὸς καὶ οὐ σύνηθες ὄν, ποιεῖ ἐμὲ ἐπιθυμεῖν θανεῖν. I. τὸ ὀνομάζεσθαι. Fl. 17. τὸ ὄνομα τῆς δουλείας. Fl. 6. 9. 10. 21. 56. 59. 76. Gr. τοῦτο τὸ δούλη. Gu.
- 3.363 358. θανεῖν ἐρᾶν: ἀποθανεῖν. Fl. 17. τὸ τῆς δουλείας ὄνομα τοῦ θανεῖν με ἐρᾶν ποιεῖ. M. κακοσύνθετον δὲ τὸν λόγον πεποιήκασιν τὰ δύο ἀπαρέμφορα. Fl. 10. ἐρᾶν: ἀγαπᾶν. Fl. 56. φιλεῖν. Fl. 21. ἐπιθυμεῖν. Gu. τίθησιν: ποιεῖ. Gr. παραπεῖθει. Gu. εἰωθός: ἔθω, τὸ ἐξ ἔθους τι διαπράττω ὁ μέλλων ἔσω, ὁ παρακεῖμενος 4. λάβης] λάβε I. Prior pars 9. χωρὶς τοῦ κατθανεῖν ὑπάρχω] χωρὶς scholii est in B. sic scripta, μὴ κατθανεῖν οὐχ ὑπάρχει Gu. λάβης — ἴσος οὗτος— ἀσάφειαν, οὕτως 10. τοῦ] τοῦτο I. ἴση—μόνον, ἦτοι χωρὶς τὸ κατθανεῖν οὐχ 11. ψυχρολόγους om. Gu. ὑπάρχω ἐκείνοις ἴση:— 16. Φιλοκτῆτου] φιλοκτῆτους Gu. 8. ἴση] οὕτω ἴση I. Est v. 299. ἦκα, ὁ μέσος ἦθα καὶ Ἀττικῶς εἴωθα, ἡ μετοχὴ εἰωθός, τοῦ εἰωθότος, τὸ οὐδέτερον τὸ εἰωθός. I. οὐκ εἰωθός ὄν: οὐ σύνηθες ὄν τοῦτο τὸ ὄνομα τῆς δουλείας ἐν ἐμοί: καὶ γὰρ οὐκ ἦν ποτε δούλη. Fl. 21. πρόθυμός εἰμι εἰς τὸ θανεῖν: οὐκ εἴωθα τῆς δουλοσύνης τὰ ἔργα. Fl. 33.
- 3.364 359.—368. ἔπειτ’ ἴσως ἄν: ἔπειτα ἴσως ἄν τύχοιμι δεσποτῶν τινῶν καὶ ἀπηνῶν κατὰ τὰς φρένας, ὅστις, ἐκείνων λέγω, ἀγοράσει δι’ ἀργυρίου ἐμὲ, τὴν ἀδελφὴν τοῦ Ἑκτορος καὶ ἐτέρων πολλῶν, προσθεὶς δὲ ἐν τοῖς δόμοις ἀνάγκην σιτοποιόν, ἦτοι ἀρτοποιητικὴν, ἀναγκάσει ἐμὲ, ἄγουσαν ἡμέραν λυπηρὰν, καὶ σαροῦν τὸ δῶμα, καὶ ἐφεστάναι ταῖς κερκίσιν, ἀντὶ τοῦ ὑφάσματος (ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν). τὰ ἐμὰ δὲ λέχη καὶ τὴν ἐμὴν κοίτην μιανεῖ δοῦλος ὠνητὸς ποθὲν, τυράννων καὶ βασιλέων πρόσθεν ἄξια ὄντα. οὐ δῆτα, ἦτοι οὐκ ἀνέξομαι ζῆν ἐν τούτοις, οὐ προτιμήσω ταῦτα τοῦ θανάτου· ἀφίημι τόδε τὸ φέγγος τῶν ὀμμάτων ἐλεύθερον, προστιθεῖσα τῷ θανάτῳ τὸ ἐμὸν σῶμα. I. ἴσως ἄν: οἱ Ἀττικοὶ πῇ μὲν ἐκλείπουσιν τὸ ἄν, πῇ δὲ πλεονάζουσιν, ὡς ἐνταῦθα, ἴσως ἄν τύχοιμ’ ἄν. Gu.
- 3.365 360. τύχοιμ’ ἄν: λέγω ἐκεῖνον. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. ὅστις: δεσπότης. Fl. 21. ὅς ὥς τινα ἀργυρώνητον δοῦλον. Fl. 33. δι’ ἀργύρου. Gr.
- 3.366 361. κάσιν: τὴν κάσιν. Ἀνακρέων “οὔτε μὴν ἀπαλὴν κάσιν.” σεσημειώται δὲ ὅτι τὴν θήλειαν κάσιν ἐποίησεν, εἰ μὴ ἀποκοπὴ ἐστὶ τοῦ κασιγνήτην. A.M. τὴν Ἑκτορος καὶ ἐτέρων πολλῶν ἀδελφὴν. Fl. 33. κατ’ ἐξοχήν. κατ’ ἐξαίρετον τῶν ἄλλων διὰ τὸ ἀνδρεῖον. Gu.
- 3.367 362. προσθεὶς δ’ ἀνάγκην σιτοποιόν: τὴν μυλικὴν εἶπε. προσθεὶς τὴν σιτοποιὸν ἀνάγκην ἐν δόμοις τοῖς αὐτοῦ, ὅστις με ὠνήσεται, καὶ προσθεὶς τὸ σαίρειν τὸ δῶμα καὶ ἐφεστάναι ταῖς κερκίσιν ἀναγκάσει με ἄγειν φέρειν ἡμέραν λυπηρὰν. A.
- 3.368 363. σαίρειν: φιλοκαλεῖν. M. Fl. 10. 17. 21. Gu. σαροῦν. Gr. ἀναγκάσει με καὶ σαίρειν τὸ δῶμα καὶ ἐφεστάναι ταῖς κερκίσιν ἀντὶ τοῦ ταῖς ἰστουργίαις. ἀπὸ μέρους: κερκίδες γὰρ αἷς συντιθέασιν τὴν κρόκην τῷ στήμονι. Bar. 74. Gr.
- 3.369 364. λυπρὰν ἡμέραν: ἡγουν λυπηρὰν καὶ ἀλγεινὴν διάγουσαν ζώην. Gr. Bar. 74. λυπητικὴν ἐπιφέρειν ἡμέραν. Fl. 33. οἰκτρὸν καὶ ἄθλιον βίον. Gu. ἀναγκάσει: ὁ ἐμὸς δεσπότης. Fl. 21.
- 3.370 365. λέχη: ἡγουν τὴν ἐμὴν παρθενίαν. Fl. 21. ὠνητός: ἀγοραστός Fl. 17. 56. Gu. ποθὲν: ἀπὸ τίνος τόπου. Fl. 56. Gu. καὶ τὴν ἐμὴν κοίτην καὶ συνουσίαν ἡγουν μίξιν γαμικὴν δοῦλος ἀγοραστός. Fl. 33.

3.371

366. χρανεῖ: μολυνεῖ, κακῶς ποιήσει. M. φθείρει, μολύνει. Fl. 17. μιανεῖ. Gr. μολυνεῖ. Gu. τυράννων πρόσθεν ἡξιωμένα: βασιλέων πρότερον ἄξια κεκριμένα. Fl. 6. 9. 21. 55. 59. 76. Gr. χρανεῖ καὶ μολυνεῖ, ἔμπροσθεν τῶν τυράννων ἄξιωμένη. Fl. 35.
- 3.372 367. οὐ δῆτ' ἀφίημι: τὸ οὐ δῆτα ἀντὶ τοῦ οὐ θέλω ζῆν καὶ πάσχειν τοιαῦτα. ἐλεύθερον δὲ ἀφίημι τὸ φῶς τοῦτο τῶν ἐμῶν 1. ποιοῦσαν est ab al. m. in Gu. 10. συνέχονται] συνέχοντο Bar. ποιοῦντα Mosq. ib. ὑφαινόμενα] ὑφάσματα Bar. 7. ἰστοουργίαις] ἰστοურγείαις Gr. ib. ἃ αἰ—καλοῦσι om. Gu. ἰδιωτικῶς Correxī ex Bar. 74. in quo eadem κῶς scripsi pro ἰδιωτικὰς. De voc. fere quae in Gr. et Gu. leguntur. σαγίτα v. Ducang. Gloss. ib. τὴν κρόκην] τὴν κρόκον Mosq. 18. διάγουσαν] διάγουσα Bar. D. ὁμμάτων. οὐ γὰρ ἔστιν ὑπηρετήσῃ καὶ δουλεύσει τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπὶ τὸ ὄραν καταφωτίζον αὐτοῦς. ἐπεὶ προστίθῃμι τῷ Ἄιδῃ τὸ ἐμὸν δέμας. A.
- 3.373 368. τόδ' Ἄιδῃ: γρ. τόδ' ἤδη. M. ἀντὶ τοῦ τὸ ἐμὸν δέμας προστίθῃμι τῷ Ἄιδῃ. M. προστιθεῖς: δοῦσα, προσβαλοῦσα. Fl. 59. προσθήκην ποιήσασα, παραδοῦσα τὸ ἐμὸν σῶμα εἰς θάνατον. Fl. 6. ἀλλὰ τῷ Ἄιδῃ προσεγγίζῃμι τὸ ἐμὸν σκῆνος. Fl. 33.
- 3.374 369.—371. ἄγ' οὖν: ἄγε ἐμὲ λοιπὸν, Ὀδυσσεῦ. οὔτε γὰρ θάρρος ἐλπίδος ὁρῶ οὔτε δόξης καὶ ὑπολήψεως τινος, ὅτι ἀπόκειται ποτὲ πρᾶξαι καλῶς καὶ εὐτυχῆσαι. I.
- 3.375 370. τοῦ: τινὸς, θηλυκόν. Fl. 10. δόξης: ὑπονοίας. M. Fl. 17. 21. 59. βοηθείας. Fl. 6. τινὸς ὑπολήψεως. Gr. ἔδει εἰπεῖν τῆς πρὸς τὸ δόξης, νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ τῆς τοῦ Ἀττικῶς λέγει· οὔτοι γὰρ τοῖς θηλυκοῖς ὀνόμασιν ἔσθ' ὅτε ἄρθρα ἀρσενικὰ προσάπτουσιν, ὥς ἔχει τὸ τοῦ Σοφοκλέους “οὔτε του σάλπιγγος” καὶ τῷ χειρὲ παρὰ πᾶσι καὶ τοῖν πόλεοιν παρ' Ἰσοκράτει καὶ Θουκυδίδῃ. B. Gu. ἡ δόξα καὶ ἐγγὺς ἐλπίδος ἐστίν, ἀλλ' οὐκ ἔχει τὸ πλεον, καὶ ὥσπερ προηγούμενόν ἐστι τῆς ἐλπίδος ἔστι γὰρ τι, ἀφ' οὗ τις δοξάζων περὶ αὐτοῦ τὰ βελτίω εἶτα ἐλπίζει. Gu.
- 3.376 371. θάρσος: εἶναι προσδοκίαν. Fl. 59. παρηγόρημα. Gu. ἡμῖν: τοῖς Τρωσί. Fl. 21. ἐν ἐμοί. Gu. ποτ': εἰς τὸ μέλλον. Gu. εὔ πρᾶξαι: εὐτυχῆσαι. Gu. χρή: ἀπόκειται. Gr.
- 3.377 372. —378. μήτερ: ᾧ μήτερ, σὺ δὲ μηδαμῶς γένῃ ἐμπόδιον ἐμοί, μηδὲ λέγουσα, μηδὲ δρῶσα, σὺν ἐμοί δὲ βούλου θανεῖν ἐμὲ πρὸ τοῦ τυχεῖν αἰσχυρῶν παρ' ἀξίαν· ὅστις γὰρ οὐ συνήθειαν ἔχει πείραν λαμβάνειν τῶν δυστυχῶν, φέρει μὲν τιθεὶς ἐν τῷ ζυγῷ τὸν αὐχένα, ἡγουν ἐν τῇ ἀνάγκῃ τῆς δυστυχίας, ἄχθεται δὲ, ὥσπερ δηλονότι βοῦς ἀγύμναστος ὑπὸ ζυγὸν τιθεμένη. θανῶν δὲ εἶη ἂν μᾶλλον εὐτυχέστερος ἢ ζῶν· τὸ γὰρ μὴ καλῶς ζῆν, μεγάλη ὁδύνη. Gr. I.
- 3.378 373. λέγουσα: μηδέ· ἀπὸ κοινοῦ τὸ μή. Fl. 6. 9. 10. 21. 56. 59. 76. Gr. μήτε. Fl. 17. φλυαροῦσα, μηδὲν ἀνύουσα, M. Fl. 10. δρῶσα: κωλύουσα. Fl. 59. πράττουσα. Fl. 10. συμβούλου; σύνθελέ μοι, σὺν ἐμοί βουλευοῦ ἀποθανεῖν. M. Fl. 10. σύνθελε. Fl. 17. Gu. σὺν ἐμοί βούλου. Gr. ἢ λέγουσα ἢ ποιοῦσα συμβούλευσόν μοι θανεῖν, πρὶν ἀνάξιόν τι πάθω. Fl. 33.
- 3.379 374. μὴ κατ' ἀξίαν: ἀναξίως. Fl. 17. πρὸ τοῦ τυχεῖν αἰσχυρῶν 1. δόξης] ἐλπίδος Gu. 16. τῶν om. Gr. hic et in gl. interlineari. 4. τοῖς θηλυκοῖς—προσάπτουσιν] τὰ θηλυκὰ ἄρθρα ἔσθ' ὅτε ἀρσενικῶς 17. ὥσπερ δηλονότι Gr. (qui verba ἐκφέρουσιν Gu. ὅστις γὰρ—τιθεμένη habet). δηλονότι 5. Σοφοκλέους] Aj. 291. ὥσπερ I. ib. οὔτε] τὸ οὔτε Gu. 25. μηδὲν] μὴ M. 6. Ἰσοκράτει] P. 55 C. πραγμάτων, ἡγουν ἀσχήμων, οὐ κατ' ἀξίαν, τουτέστι παρὰ τὴν ἀξίαν, παρὰ τὸ πρέπον. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr.
- 3.380 375. ὅστις: ὅστις οὖν οὐκ ἠθὰς τῶν κακῶν, φέρει ἀκουσίως μὲν· λυπεῖται γὰρ ὁ αὐχὴν ἐν τῷ καμάτῳ. Fl. 33. ἄπτεσθαι. Gu.
- 3.381 376. φέρει; τῷ τῶν κακῶν ζυγῷ τὸν αὐχένα ἐντιθεὶς ἀλγεῖ. M. ὑπομένει. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. ταῦτα. Gu. τὸ αὐχέν' ἐντιθεὶς ζυγῷ σύναπτε πρὸς τὸ φέρει μὲν, οὐ πρὸς τὸ ἀλγεῖ δέ. Bar. 74.

Gu. ἀλγεῖ: ἄχθεται. Gr. διὰ τὸ ἀσύνητες. Gu. ἐντιθείς: ὑποβαλὼν. Fl. 56. Gu. ζυγῶ: ἡγουν ἀνάγκη. Gu. πρωθύστερον. Gu.

- 3.382 377. θανών: ἡγουν ἀποθανών. Fl. 17. μάλλον: ἐκ παραλλήλου. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. περισσοτέρως. Gu. κρεῖττον ἂν εἴη θανεῖν ἐν εὐτυχίᾳ ἢ ζῶν ἐν ἀτυχίᾳ ὑπάρχειν. Fl. 33.
- 3.383 378. μὴ καλῶς: ἀλλὰ δυστυχῶς. Fl. 17. τὸ γὰρ μὴ ζῆν καλῶς μέγας πόνος ἐστί. Fl. 33.
- 3.384 379. δεινὸς χαρακτήρ: δυσχερές ἐστι, φησὶ, τὸ ἐξ ἀγαθῶν ἀγαθὸν γενόμενον τὸν χαρακτήρα καὶ τὸ φρόνημα τῆς εὐγενείας ἀπορρίψαι καὶ ἀφανίσει. Ἄλλως. ἱκανὸς ἐστὶ χαρακτήρ καὶ φανερός ἐπὶ ἀνθρώποις τὸ ἀγαθὸν γενέσθαι. ἱκανή, φησὶ, καὶ ἔνδοξος φρόνησις ἐν τοῖς ἀνθρώποις τὸ ἐξ ἀγαθῶν ἀγαθὸν προελθεῖν, καὶ ἐπὶ πολὺ θαυμαζόμενοι καὶ δοξαζόμενοι γίνονται οἱ παρασκευάζοντες ἑαυτοὺς ἀξίους εἶναι τῆς εὐγενείας. οἷον, τοῖς ἄξια τῆς εὐγενείας διαπραττομένοις ἐπεκτείνεται τὸ ὄνομα τῆς εὐγενείας ἐπὶ πλεόν καὶ ἐνδοξότερον γίνεται. A.M. Ἄλλως εἰς τὸ αὐτό. σαφές, φανερόν καὶ πρόδηλος χαρακτήρ τὸ ἀπὸ ἀγαθῶν γενέσθαι, οἷον ἀπὸ εὐγενοῦς προελθὼν πᾶσιν εὐδιάγνωστός ἐστι καὶ ἐπὶ πολὺ θαυμάζονται καὶ δοξάζονται οἱ αὐτοὺς ἀξίους τῆς εὐγενείας παρασκευάζοντες, ἡγουν ἄξια τῆς εὐγενείας διαπραττομένοις ἐπεκτείνεται τὸ ὄνομα τῆς εὐγενείας ἐπὶ πλεόν καὶ ἐνδοξότεροι γίνονται, ὥσπερ καὶ ἡ Πολυξένη ἄξια 3. οὐκ ἡθᾶς] οὐκ ἠθήσε Fl. Sensus πολὺ—ἐνδοξότεροι γίνονται adscripta postulat οὐκ ἡθᾶς vel οὐκ ἐγεύσατο. sunt v. 381. 18. ἱκανὸς ἐστὶ—γενέσθαι om. A. 22. εἶναι om. A. 19. φησὶ om. A. ib. οἷον—ἐνδοξότερον γίνεται] Haec 20. προελθεῖν] καὶ γενέσθαι addit A. pars acholii in M. non hoc loco legitur, ib. θαυμαζόμενοι καὶ δοξαζόμενοι] δοξαζόμενοι sed ad v. 381. ubi ἐνδοξότεροι καὶ θαυμαζόμενοι A. Illud γίνονται, quod est etiam in Fl. 10. est in Fl. 10. in quo verba καὶ ἐπὶ 27. αὐτοῦς] αὐτοῦς A. τῆς ἑαυτῆς εὐγενείας πέπραχεν. εἴλετο γὰρ θανεῖν ἢ δούλη ὑπάρχειν. ἢ δὲ σύνταξις οὕτω, δεινὸς χαρακτήρ καὶ ἐπίσημος ἐν βροτοῖς τὸ ἀπὸ ἐσθλῶν γενέσθαι (λείπει δὲ ἡ ἀπὸ πρόθεσις) καὶ ἐπὶ πλεόν ἔρχεται τὸ ὄνομα τῆς εὐγενείας ἐν τοῖς ἀξίοις αὐτῆς τῆς εὐγενείας. πολλοὶ γὰρ εὐγενεῖς, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ πλεόν ἔρχεται τὸ ὄνομα τούτων μὴ τὰ τῆς εὐγενείας πραττόντων ἄξια. A.
- 3.385 379. δεινός: μέγας. Fl. 17. ἐπιτήδειος. Gr. δεξιὸς, μέγας. 1. εἴλετο γὰρ] Fort. προείλετο, aut 10. καὶ δηλός—γίνεται. Ἄλλως om. μάλλον addendum post θανεῖν. B. 7. ὁ χορὸς om. I. 12. καλοῖς] καλοῖς αὐτοῦ Gu. 8. μάλα om. I. 13. τὴν ψυχὴν] τὴν τύχην Gu. ib. In Gu. verba μεγάλως—ποιεῖται ib. τὸ om. B. I. aliud scholion per se constituunt; 14. τότε] τοῦτο B. I. quae autem sequuntur καὶ ib. γίνεται] γίνετα Gu. δηλός —ἄλλως, in eodem desunt. 21. γνωριμότητα, de quo v. dixi MATTH. in Thesauro vol. 2. p. 688., restitui 9. εὐγενῆ ἢ εὐγένεια] εὐγένεια τὸν pro γνωριμώτατον. εὐγενῆ B. Gu. χαρακτήρ: τύπος. Fl. 6. σφραγίς. Gr. κἀπίσημος: ἐπίσημος, φανερός, ἔνδοξος. M. κυρίως ἐπίσημον ἀργύριον τὸ κεχαραγμένον, καὶ ἄσημον τὸ μὴ κεχαραγμένον, καὶ παράσημον τὸ παρακεχαραγμένον. ἀπὸ τούτων δὲ καὶ ἐπίσημος ὁ διάδηλος ἀπλῶς, καὶ ἄσημος ὁ ἄδηλος καὶ ἀφανής, καὶ παράσημος ὁ βεβλαμμένος τι μέρος. Gr. I. κατάδηλος. Fl. 17. φοβερόν ἐστι τοῖς ἀνθρώποις καὶ ἄθλιον ὁ ὑψηλὸς χαρακτήρ, ἡγουν ἄνθρωπος ἐξ ἀγαθῶν γονέων, τοῦ γενέσθαι ἄσημος καὶ ἀφανής, ὅτι τῆς εὐγενείας τὸ ὄνομα αἰσχύνηται, Fl. 33. διάδηλος. Gr. φανερός. Gu.
- 3.386 380. ἐσθλῶν: τὸ ἐξ ἀγαθῶν προγόνων. M. εὐγενῶν. Gr. γονέων. Gu.
- 3.387 381. τοῖσιν ἀξίοις: τῆς εὐγενείας. οἷον, τοῖς ἄξια τῆς εὐγενείας διαπραττομένοις ἐπεκτείνεται τὸ ὄνομα τῆς εὐγενείας ἐπὶ πλεόν καὶ ἐνδοξότεροι γίνονται. M. ἀπὸ τῶν ἀξίων τῆς εὐγενείας. Fl. 17. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr.
- 3.388 382.—388. καλῶς μέν: ὦ θύγατερ, καλῶς μὲν εἶπας, ἀλλὰ τῷ καλῷ ἔνεστι καὶ λύπη. εἰ δὲ πρέπει γενέσθαι τιμὴν τῷ Ἀχιλλεῖ καὶ φυγεῖν ὑμᾶς, ὦ Ὀδυσσεῦ, μέμψιν, τὴν Πολυξένην μὴ κτείνετε,

ἐμὲ δὲ ἄγοντες πρὸς τὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως κεντεῖτε καὶ σφάζετε, μὴ φεΐδεσθε, ἐμοῦ
δηλονότι· ἐγὼ γὰρ ἔτεκον τὸν Πάριν, ὃς ὤλεσε τὸν Ἀχιλλέα τρώσας διὰ τόξου. I.

- 3.389 382. καλῶς μὲν εἶπας· διὰ τὸ εἶπεῖν “τὸ γὰρ ζῆν μὴ καλῶς.” Gu. καλῶς μὲν εἶπας· τὸ καλῶς
λέγειν ἐνίοτε μὲν τὸ κεκαλλιεπημένα 3. καὶ παράσημον] καὶ om. I. ὑπὸ, quod est in Gr. 4.
ἀπλῶς] τὸ ἀπλῶς Gr. 30. κεκαλλιεπημένα King. καλλιεπημένα 7. μέρος] μέλος Bar. Gr. I. Ex Fl.
17. ad καλῶς 11. προαχθῆναι om. Fl. 17. Ad adscriptum affertur ἐνδεῶς γενέσθαι in Gu.
adscriptum τινά. σωφότερον (sic). 16. ἀπὸ] Libri partim sic partim ῥήματα λέγειν δηλοῖ, ἐνίοτε
δὲ τὸ ὀρθῶς καὶ ἀληθῶς λέγειν, ὡς ἐνταῦθα. Gr. I. εἶπας· ὅτι βούλη ἀποθανεῖν. Fl. 21.
- 3.390 384. χάριν· τιμὴν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. Mosq. ἐὰν δὲ δεῖ καὶ πρέπει τῷ τοῦ Πηλέως νιῷ
Ἀχιλλεῖ γεννηθῆναι χάριν, καὶ ἀποφυγεῖν τὸ ὄνειδος τοῦ στρατοῦ, τήνδε μὴ φρονεύσητε. Fl. 33.
- 3.391 385. ὑμᾶς· ἐπέστρεψε τὸν λόγον πρὸς τὸν Ὀδυσσεά. M. τοὺς Ἕλληνας. ἐπιστρέφει πρὸς τὸν
Ὀδυσσεά. Fl. 21. μὴ κτείνετε· ἦγουν μὴ φρονεύσετε. Fl. 17.
- 3.392 386. ἡμᾶς δ'· ἡμᾶς δὲ ἄγητε εἰς τὴν θυσίαν τοῦ Ἀχιλλέως. Fl. 33. ἄγοντες· ἄγω ποτὲ μὲν σημαίνει
τὸ ἐνάγω καὶ ἔλκω, οἷον ἄγω σε εἰς δουλείαν, ποτὲ δὲ τὸ διάγω καὶ διατρίβω, ὡς τὸ “ποίας
ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν” παρὰ Σοφοκλεῖ, ποτὲ δὲ τὸ ἔχω, ὡς τὸ “ἄγει ἡ θάλασσα γαλήνην,” ποτὲ
δὲ τὸ τελῶ, ὡς τὸ “ἐορτήν ἄγει τὸ ἔθνος,” ποτὲ δὲ τὸ ἡγοῦμαι, ὡς τὸ “τοὺς νόμους μεγάλους
ἄγω.” B. πρὸς πυράν· πυρὰ τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ νεκρῷ ἀπτόμενον, καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ τὸ πῦρ ἄπτεται. I.
- 3.393 387. κεντεῖτε· κτείνετε. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. σφάζετε. Gu. μὴ φεΐδεσθ'· ἦγουν μὴ
ἀκριβολογεῖσθε. Fl. 17. ἐλεήσατε. Fl. 21. 56. ἔλεον λαμβάνετε. Gu. τέκον· ἔτεκον. Gr. ἐγέννησα.
Fl. 17. Πάριν· ἦγουν τὸν Ἀλέξανδρον. Fl. 17. ἐμὲ κτείνετε, μὴ ἐλεήσητε. ἐγὼ ἔτεκον τὸν Πάριν,
ἦτοι τὸν Ἀλέξανδρον. Fl. 33.
- 3.394 388. ὤλεσεν· ἔφθειρε. Fl. 17. ἐφόνευσεν. Fl. 2. 6. 9. 56. 59. 76. Gr. τόξοις βαλὼν· λέγεται γὰρ
κληθῆναι αὐτὸν πρὸς τοῦ Πριάμου ὡς φίλον, καὶ φονευθῆναι πρὸς Ἀλεξάνδρου διὰ βέλους.
Bar. 74. βαλὼν· τὸν παῖδα, τὸν Ἀχιλλέα. Fl. 17. τιτρώσας. Fl. 21. ὅστις ἐποίησε ταῦτα τὰ κακὰ,
ὅστις καὶ διὰ τοξεύματος ἀνείλε τὸν παῖδα τῆς Θέτιδος, ἦγουν τὸν Ἀχιλλέα. Fl. 33. σημειῶσαι
ὅτι εἰς Τροίαν ἐφονεύθη ὁ Ἀχιλλεὺς ὑπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου νυμφοστολικῶς πορευόμενος·
περιπλεξάμενος γὰρ αὐτὸν ὁ Ἀλέξανδρος χάριν ἀσπασμοῦ διεχειρίσατο αὐτὸν μαχαίρα. ἄλλοι
δέ φασιν ὡς ἀντικρὺς αὐτοῦ στὰς ἔτρωσεν αὐτὸν μετὰ βέλους. Gu.
- 3.395 389. οὐ ὃ ὦ γεραιά· οὐ σὲ ἀποθανεῖν, γεραιά, ἠτήσατο τοὺς Ἀχαιοὺς τὸ φάντασμα τοῦ Ἀχιλλέως,
ἀλλὰ ταύτην ἠτήσατο. Gr. I. φησὶν ὁ Ὀδυσσεὺς, οὐδαμῶς σὲ, ὦ γεραιά, ἠτήσατο τὸ τοῦ
Ἀχιλλέως φάντασμα, ἀλλὰ ταύτην, ἦτοι τὴν Πολυξένην. ἡ δὲ Ἑκάβη φησὶν, εἰ τὸ φάντασμα
ἐκείνην ἠτήσατο, ἀλλ' ὑμεῖς με συμφρονεύσατε τῇ θυγατρὶ. A. οὐχὶ σὲ τὸ τοῦ Ἀχιλλέως ὄραμα
ἠτήσατο τοὺς Ἕλληνας, ἀλλὰ ταύτην. Fl. 33.
- 3.396 390. ἠτήσατο· ἐξήτησεν. Fl. 17.
- 3.397 391—393. ὑμεῖς δέ· ἀλληλογραφία καὶ ἀμοιβαῖα. Gu. ἀλλὰ κἂν ὑμεῖς σὺν τῇ θυγατρὶ με
ἀποκτείνετε, καὶ διπλὴ πόσις αἵματος τῇ τε γῇ γενήσεται καὶ τῷ αἰτοῦντι Ἀχιλλεῖ. I.
- 3.398 392. καὶ δις τόσον· διπλοῦν γενήσεται τὸ πόμα τοῦ αἵματος τῇ γῇ καὶ τῷ νεκρῷ, ἐὰν κἀμὲ
συσφάξητε τῇ παιδί μου. A.
- 3.399 394. ἄλις κόρης σῆς· ἀντὶ τοῦ αὐτῇ μόνη ἀρκεῖ. οὐ γὰρ ἄλλος θάνατος πρὸς ἄλλω· οὐ θέλομεν
γὰρ ὀφείλειν καὶ τὸν σὸν θάνατον. A. ἱκανῶς ἔχει ὁ θάνατος τῆς σῆς θυγατρὸς· οὐκ ἄξιον
προσενεχθῆναι καὶ ἕτερον σφαγιάσαι· εἴθε μὴδὲ τόνδε ὠφείλομεν ποιεῖσθαι. I.

3.400

395. πρὸς ἄλλω: ἐπ' ἄλλω θανάτῳ. Fl. 6. 9. 21. 56. 76. Gr. τόνδ' ὠφείλομεν: τὸν τῆς θυγατρὸς σου θάνατον ἔχρεωστοῦμεν. Fl. 6. 9. 21. 56. 76. μηδὲ τόνδ' ὠφείλομεν: ἀντὶ τοῦ οὐ γὰρ ἀναγκάσεις με συναποκτεῖναι σε τῇ θυγατρὶ σου. A. εἴθε μηδὲ τοῦτον ἔχρεωστοῦμεν. Gr.
- 3.401 396. πολλή ὃ ἀνάγκη: λείπει τὸ ἐστί. M. ἀνάγκη ἐστὶ συν αποθανεῖν με τῇ θυγατρὶ. I. ἀνάγκη: ἐστὶν ἐμοὶ δηλονότι. Fl. 21. ἐπεὶ τὰ μετὰ ἀνάγκης δούλης. Fl. 10.
- 3.402 397. πῶς; οὐ γὰρ οἶδα δεσπότης: εἰπούσης τῆς Ἑκάβης ὡς ἀνάγκη συναποθανεῖν τῇ θυγατρὶ μου, φησὶν ὃ Ὀδυσσεὺς, πῶς; οὐ γὰρ δοῦλός εἰμι, ἵνα μετὰ ἀνάγκης δεσποτῶν διαπράττωμαί τι. πρῶτός εἰμι ἐν τῷ στρατῷ καὶ ὃ θέλω ποιήσω. οὐ γὰρ ὑπ' ἄλλου προστάς σομαι, ἵνα εἰπόντος ἐκείνου σφαγῇτω καὶ ἡ Ἑκάβη ἀκούσω τούτου. A. πῶς λέγεις συναποθανεῖν; οὐ γὰρ οἶδα ὅτι κέκτημαι δεσπότην σέ, τοῦτό με ποιῆσαι ἀναγκάσοντα. I. πῶς; ποιήσω τοῦτο δηλονότι; ἤγουν οὐ δύναμαι. καὶ γὰρ ἐγὼ κέκτημαι δεσπότης, ἤγουν κυρίου, τὸν Ἀγαμέμνονα καὶ τὸν Μενέλαον, καὶ οὐκ οἶδα τί βουλήσονται ἐκεῖνοι ἐν τούτῳ. Fl. 21. πῶς; ἔστιν ἀνάγκη. Gu. θέλεις ἀποθανεῖν; οὐ γὰρ ἀναγκάσεις με συναποκτενεῖν σε τῇ σῇ θυγατρὶ: οὐ γὰρ ἔχω σε κυρίαν καὶ δεσπότηριαν, ὡς τὸ προσταχθέν σοι πληρώσω καὶ ὑπακούσομαι. Gu. οὐ γὰρ οἶδα δεσπότης κεκτημένος: τὸ οἶδα κεκτημένος οὐκ ἔστι περίφρασις Ἀττικὴ ἀντὶ τοῦ κέκτημαι, ἀλλὰ οὕτω νόει: οὐ γὰρ οἶδα ὅτι δεσπότης ἔχω. Gu. δεσπότης: ἤγουν αὐθέντας. Fl. 17. κεκτημένος: ἔχων. Fl. 56. οὐ δοῦλός εἰμι, ἵνα μετὰ ἀνάγκης δεσποτῶν διαπράττωμαί τι. M. Fl. 19. ἐπεὶ τὰ μετὰ ἀνάγκης δούλοις πρέπει. M.
- 3.403 398. ὅποια κισσός: καθάπερ κισσοῦ δρυὸς ἀντιλαμβάνεται περιπλακέντος, καγὼ ταύτης μεταλαμβάνομαι καὶ οὐ χωρισθῆσομαι αὐτῆς ἀναιρουμένης, ἀλλὰ σὺν αὐτῇ θνήσκειν βούλομαι. M. καθάπερ ὁ κισσὸς ἀντιλαμβάνεται καὶ περιπλέκεται τῇ δρυϊ, τὸν αὐτὸν καγὼ τρόπον ταύτης λάβωμαι καὶ οὐ χωρισθῆσομαι. Ἄλλως, κισσός ἐστὶν εἶδος δένδρου μικροῦ, ὅπερ καὶ ἐν ταῖς ἀμπέλοις συνεχῶς ἀνέρχεται καὶ εἰλίσσεται ἐν αὐταῖς, ἀναφέρεται δὲ Διονύσῳ. εἰς νάρθηκα γὰρ ἔπλεκον τὸ αὐτὸ φυτὸν καὶ οὕτως ἐχόρευον αἱ Βάκχαι τῷ Διονύσῳ. A. ὥπερ ὁ κισσὸς ἔχεται τῆς δρυὸς, οὕτως ἔξομαι αὐτῆς. I. ὅποια: καθά. Fl. 17. ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ ὡς. Fl. 6. 9. 56. 59. 76. Gr. τοιαύτη ἔσομαι ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ ὡς ἔχεται, οὕτω τῆς Πολυξένης ἄψομαι. Fl. 21. ὅπως: οὕτως. Gr. τὸ ὅπως ἀντὶ τοῦ ὥπερ, ἀντὶ τοῦ πῶς, ἀντὶ τοῦ ἵνα, ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ, καὶ ἀντὶ τοῦ οὕτως. Gu. ἔξομαι: ἄψομαι. Gr. περιπλακῶ. Gu.
- 3.404 399. οὐκ ἦν γε πείθῃ: ἐὰν πείθῃ τοῖς σοφωτέροις σου, οὐδαμῶς τοῦτο ποιήσεις, τὸ συσφαγιασθῆναι σε τῇ θυγατρὶ, ἀλλὰ καταλείψεις αὐτὴν μόνην. A. οὐχ ἔξῃ, οὐ ποιήσεις τοῦτο, τὸ ἔξεσθαι δηλονότι τῆς θυγατρὸς, ἦν πείθῃ τοῖς φρονιμωτέροις σου. I. οὐκ: μὴ οὕτως ποιήσης, μὴ ἄψῃ τῆς θυγατρὸς. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. μηδαμῶς τοῦτο ποιήσεις. Fl. 10. σοφωτέροις: φρονιμωτέροις. Gr.
- 3.405 400. ὡς—μεθήσομαι: γίνωσκε ὅτι οὐκ ἀποστήσομαι τῆς παιδὸς, οὐδ' ἀπολύσω αὐτὴν ἐθελοντῆς. I. ὡς: γίνωσκε ὅτι. Gr. τὸ ὡς, εἰ μὲν συνάψεις πρὸς τὸ μεθήσομαι, ἀντὶ τοῦ ὄντως ἐρεῖς, εἰ δὲ πρὸς τὸ ἐκοῦσα, ἀντὶ τοῦ καθά. Gu. ἐκοῦσα: θέλουσα. Fl. 21. ἐκοντί. τὸ ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρήματος. Gu. μεθήσομαι: καταλείψω. Fl. 17. χωρισθῆσομαι. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. χωρισθῆσομαι, ἀπολύσω. Gr. ἀπολειφθῶ. Gu. ταύτης μοι δὲ τῆς παιδὸς ἐκοῦσα οὐ χωρισθῆσομαι, οὐκ ἐάσομαι. Fl. 33.
- 3.406 401. ἀλλ' οὐδ': ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ ἀπελεύσομαι ἀπολιπὼν τήνδε. I. αὐτοῦ: αὐτόθι παρὰ σοί. M. μήν: ἄργον. Gu.
- 3.407 402—416. μήτερ, πιθοῦ μοι: ὦ μήτερ, πείσθητί μοι, καὶ σὺ, 5. κισσός—] Idem scholion in νύσῳ ἐν τῷ νάρθηκι γὰρ ἐπέπλεκτο Fl. 17. verbis leviter mutatis, κισσός αὐτὸ τὸ φυτὸν, καὶ οὕτως ἐχόρευον αἱ ἐστὶν εἶδος δένδρου. καίπερ ἐν ταῖς Βάκχαις ἔμπροσθεν τῷ Διονύσῳ. ἀμπέλοις

συνεχῶς ἔρχεται καὶ εἰλίσσεται 9. τῆς Matth. pro τοῦ. ἐν αὐταῖς ἀναφέρεται δὲ ἐν Διο-
 Ὀδυσσεῦ, ἐνδίδου τοῖς γεννήτορσιν ὀργιζομένοις πρεπόντως, σύ τε, ὦ ἀθλία, τοῖς ἄρχουσι μὴ
 πολέμει. θέλεις πεσεῖν πρὸς τὸ ἔδαφος, τραυματίσαι τὸ σὸν γεροντικὸν σῶμα, βιαίως
 ἀποπεμπομένη, καὶ ἀτιμασθῆναι, ὑπὸ νεανικοῦ βραχίονος σπαραχθεῖσα καὶ συρεῖσα. μὴ σύ γε
 πάθης ταῦτα οὐ γὰρ ἄξιον παθεῖν. ἀλλ', ὦ προσφιλὴς μήτηρ, δός μοι τὴν γλυκυτάτην σου χεῖρα
 καὶ τὴν παρειὰν προσερεῖσαι τῇ ἐμῇ παρηΐδι, ὅτι οὐ μετὰ ταῦτα, ἀλλὰ νῦν τελευταῖον θεάσομαι
 τὸν κύκλον τοῦ ἡλίου. τέλος δὲ δὴ λαμβάνεις τῶν ἐμῶν προσαγορεύσεων καὶ λαλιῶν. ὦ μήτηρ,
 ὦ τεκοῦσα, ἀπέρχομαι εἰς τὸν Ἄϊδην ἀνύμφευτος καὶ ἄμοιρος ὑμεναίων, ὧν ἔπρεπεν ἐμὲ
 λαχεῖν δηλονότι. ὦ θύγατερ, ἐγὼ δὲ δουλεύσω ἐν τῇ παρουσίᾳ ζωῇ. I. πιθοῦ: πείσθητι. Gr.
 Λαερτίου: ἀντὶ τοῦ Λαέρτου. M.

- 3.408 403. χάλα: τὸ χάλα ἐκ μεταφορᾶς τῶν τῆς νεῶς προτόνων εἴρηται, ἃ τεταμένα, ὅταν ἄνεμός τις
 συμβῇ, χαλῶσιν οἱ ναῦται, ἵνα μὴ τῇ τούτων τάσει καὶ τῇ τοῦ πνεύματος φορᾷ τὸ πλοῖον
 ὑποβρύχιον γένηται. Gu. σύγγνωθι γονοῖς. Fl. 21. ὑποχώρει, ἐνδίδου, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν
 ὑποχαλόντων τὸν πόδα πολλοῦ ὄντος ἀνέμου ἐν τῷ ἀρμένῳ τοῦ πλοίου. A.M. Fl. 10. ὑπόπιπτε,
 ὕπεικε. Gu. θυμουμένοις: τοῖς λυπουμένοις. Fl. 33. ὀργιζομένοις. Gr.
- 3.409 404. σύ τ': μήτηρ Ἑκάβη. Fl. 21. σὺ, ὦ τάλαινα, τοῖς βασιλεῦσι μὴ ἔριζε. Fl. 33. κρατοῦσι:
 ἐνδόξοις. Fl. 17. τοῖς ἄρχουσι. Gr. βασιλεῦσιν. Gu. μάχον: ἀντιτείνου. Fl. 6. μάχου; κατὰ
 Ἀττικὸν δοτικῇ, κατὰ δὲ κοινὸν αἰτιατικῇ, ὥστε καὶ τὸ ναυμαχῶ. Gu.
- 3.410 405. βούλει: βούλει καταπεσεῖν καὶ πρὸς ὁδὸν ἐλκῶθηναι. Fl. 33. πρὸς οὐδας: πρὸς τὸ ἔδαφος.
 Gr. ἐλκῶσαι: ἀντὶ τοῦ τραυματίσαι. M. ἀντὶ τοῦ ἔλκου καὶ τραυμάτων πληρῶσαι τὸν σὸν
 γηραιὸν χρῶτα. A.
- 3.411 406. γέροντα χρῶτα: τὸ σὸν γεραιὸν σῶμα. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. ἀπλοῦν ἀντὶ κτητικοῦ. Gu.
 τὴν δὲ γεγηρακυῖαν πρόσοψιν, μετὰ βίας πατουμένη. Fl. 33. πρὸς βίαν ὠθουμένη: 16. γονεῦσι
 Matth. 17. τὸν πόδα A. τῇ ποδιᾷ M. (i. e. ib. ὑποχώρει om. Fl. 10. τὰ πόδια) τὰ ἰστία διὰ Fl. 10.
 Verba ib. ἐνδίδου—πλοίου] Brevius ἐνδίδου, ἐν τῷ ἀρμένῳ τοῦ πλοίου om. A. et, ἀπὸ τῶν
 χαλόντων τὰ ἰστία Gr. opīnor, M. Bar. 26. τραυματίσαι etiam Gr. βιαίως ἐκκρουομένη,
 βιαστικῶς διωκομένη. Cant. πρὸς βίαν: βιαίως. Ἀττικόν. βιαστικῶς ἀποπεμπομένη. Gu.
- 3.412 407. ἀσχημονῆσαι: ἄσχημον πρᾶγμα παθεῖν. Cant. Gr. ἀτιμασθῆναι. Gu. νέου: νέος γὰρ ἐστὶν
 Ὀδυσσεύς. Fl. 21. καὶ ἀπὸ νεαροῦ βραχίονος ἀσχημονῆσαι. Fl. 33. ἰσχυροῦ. Gu.
- 3.413 408. σπασθεῖσ': συρεῖσα. Gr. ἐλκυσθεῖσα. Fl. 33. ἃ πείσῃ: ἅτινα πάθης. M. ἅπερ πάθης, ἣν μὴ μοι
 πείθῃ. Gu. ἅπερ πάθῃ, εἴθε μὴ πείσοις σύ. ὑποτακτικὸν ἀντὶ εὐκτικοῦ. Fl. 21. ἄξιον: ἔστι παθεῖν
 σὲ ταῦτα δηλονότι. Fl. 21. ἅπερ μὴ πεισθῆς οὐκ ἔστιν ἄξιον. Fl. 33. τοῦτο παθεῖν. Gu.
- 3.414 409. φίλη: ἀγαπητή. Fl. 21. ἡδίστην: γλυκεῖν. M. Fl. 21. εὐφράντην. Gu.
- 3.415 410. προσβαλεῖν: τουτέστιν ἐρεῖσαι καὶ πλησιάσαι τῇ ἐμῇ. Fl. 59. περιπλακῆναι, προσμίζαι. Fl. 6.
 δός μοι τὴν παρειὰν τὴν σὴν προσεγγῖσαι τῇ ἐμῇ. Fl. 33. ἐρεῖσαι. Gr. πλησιάσαι. Gu.
- 3.416 411. ὡς οὐποτ': ὅτι οὐποτε ἐσόψομαι. Fl. 21. ὅτι οὐδέποτε. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. νῦν: ὁρῶ. Fl. 21.
 πανύστατα: ἀντὶ τοῦ ὕστατον. Gr. Fl. 21. τέλειον. Fl. 21. τελευταῖον. Gu. ὡς οὐδέποτε ὄψομαι τὸ
 ἡλιακὸν φῶς. νῦν δὲ ἔστι μοι τὸ ἔσχατον πάντων. Fl. 33.
- 3.417 412. ἀκτῖνα: τὸ φῶς, πρῶτον ἢ ἀκτὶς ὑποπίπτει τῇ ὄψει, εἴτα ὁ δίσκος. Gu. κύκλον: τὸν ὅλον
 περιφραστικῶς. Fl. 17.
- 3.418 413. τέλος: πλήρωμα. οὐ γὰρ προσομιλήσω σοι τοῦ λοιποῦ. A. Gu. τέλος δ' ἔχει: γρ. τέλος δ' ἔχει.
 Gr. προσφθεγμάτων: ἡγουν τῶν ῥημάτων, τῶν λέξεων. Fl. 17. προσαγορεύσεων. Gr. ἀντὶ τοῦ τὰ
 ἐμὰ προσφθέγματα. Fl. 21. τῶν ἐμῶν λόγων τὸ τέλος εἴληφεν. Fl. 33.

- 3.419 414. ὦ μητερ, ὦ τεκοῦσα, ἅπειμι δὴ κάτω: ταῦτα λεγούσης τῆς Πολυξένης ἀπεκρίθη ἡ Εκάβη, ἡμεῖς ἐν φάει δουλεύσομεν· ἡ δὲ Πολυξένη πρὸς ταῦτα οὐκ ἀπεκρίθη, ἀλλ' ἔχεται τῶν αὐτῶν λόγων, κἂν ἀμοιβαῖοι φαίνωνται οἱ στίχοι. οὕτως γὰρ ἐστὶν ἡ ἀκολουθία τούτων, ὦ μητερ, ὁ τεκοῦσα, ἅπειμι δὴ κάτω ἄνυμφος, ἀνυμέναιος, ἄνευ τῶν ἐπὶ γάμῳ λεγομένων ὕμνων, ἐκεῖ δ' ἐν Ἰδίου κείσομαι χωρὺς σέθεν, ἀντὶ τοῦ σοῦ. ἡ μὲν δὲ ἔβόα Ἐκάβη ἐκείνης λαλούσης, ὅπως 16. ὅτι habet M. 25. ἀντὶ τοῦ] τὸ Gu. 33. ἡ μὲν δὲ] ἡ μὲν δὲ A. ἀποκριθῇ καὶ εἴπῃ αὐτῇ τι, καὶ οὐκ ἀντεῖπεν αὐτῇ μέχρι τοῦ στίχου τοῦ λέγοντος “τί σοι πρὸς Ἑκτορ’ ἢ γέροντ’ εἴπω πόσιν;” A. ὦ τεκοῦσα: ἦγουν ἡ γεννήσασα. Fl. 17. κάτω, ἐν Ἰδίῳ. Fl. 10.
- 3.420 415. ἐν φάει: ἐγὼ ἐν τῷ βίῳ δουλεύσω, δούλῃ ἔσομαι. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἐν τῷ βίῳ. Gr. ἐν τῇ παρουσίᾳ ζωῆ. Gu. Πο. λυξένη οὐκ ἀπεκρίθη πρὸς ταῦτα, ἀλλ' ἔχεται τῶν αὐτῶν λόγων ἀπὸ τοῦ “ὦ μητερ” μέχρι τοῦ “τί σοι πρὸς Ἑκτορα,” κἂν ἀμοιβαῖοι φαίνωνται οἱ στίχοι. Gu.
- 3.421 416. ἄνυμφος: χωρὶς γάμου. Fl. 17. ἄνευ γάμου. Gu. ἔπεται τοῦ λόγου. Fl. 21. ἅπειμι κάτω δηλονότι. M. Fl. 10. ἀνυμέναιος: ἀμελχδητος. Fl. 56. χωρὶς ὕμνων. Fl. 17. ἀπέρχομαι δηλονότι. Gr.
- 3.422 417. οἰκτρά: ἐλεεινή. M. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. Gr. διαφέρει οἰκτρὸς τοῦ ἀθλίου· οἰκτρὸς γὰρ λέγεται ὁ ἄξιος ἐλέους, ἀπὸ τοῦ οἴκτος, ἡ ἐλεημοσύνη, ἀθλιος δὲ ὁ πολλὰ δεινὰ πάσχων καὶ ὑπομένων, ἀπὸ τοῦ ἀθλῶ τὸ καρτερῶ. Fl. 17. ἀξία οἴκτου καὶ ἐλέους. διὰ τὸ τιῦ θανάτου ἄωρον. Gu.
- 3.423 418. ἐκεῖ: ἐν τῷ τόπῳ. (τοῦ Ἰδίου add. Gu.) Fl. 17. ἐν Ἰδίου: ἐλλειπτικῶς ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Ἰδίου. Fl. 21.
- 3.424 419. οἷμοι, τί δράσω: οἷμοι, τί ποιήσω, εἰς ποῖαν τύχην καταντήσω, ποῖον τέλος ἔξω τοῦ βίου, ποῦ πληρώσω τὸν βίον. I. ποῖ: χρονικόν. Fl. 59. Gr. τελευτήσω: πληρώσω, τελέσω. ἦγουν μέχρι τίνος ζήσομαι; ἀχθομένη τῇ ἑαυτῆς ζωῇ τοῦτο φησιν. Cant. Gr. πῶς τὸ τέλος δράξω τοῦ βίου. M.
- 3.425 420. δούλῃ θανοῦμαι: οὐσα πατρὸς ἐλευθέρου, ἥτοι βασιλέως. ἐλεύθερος κατὰ ψυχὴν καὶ ἐλεύθερος κατὰ σῶμα, ὁ καλῶς ἐκτραφεὶς, ἥτοι εὐτυχῶς καὶ ἐλευθερίως. ὁμοίως καὶ δοῦλος· καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ σώματος ὁ ἐωνημένος, ἐπὶ δὲ ψυχῆς ὁ κόλαξ. ἀπελεύθερος δὲ ὁ ἀργυρώνητος μὲν πρῶτον, εἶτα ἐλευθερωθεὶς, ὁ δὲ ἐλευθερώσας αὐτὸν πάτρων, καὶ κλίνεται πάτρωνος. I. δούλῃ: ὡς δούλῃ θνήσκω ἢ πρόσθεν ὑπάρχουσα βασιλέως θυγάτηρ. Fl. 33. ἐλευθέρου: κυρίου. Fl. 21. ἦγουν ἀκαταδουλώτου, ἡ εὐτυχῶς καὶ καλῶς τραφέντος, ἦγουν βασιλέως. Gu.
- 3.426 421. ἡμεῖς δέ: ἀποθανοῦμεθα ἢ ἐσμέν. Gu. ἡμεῖς δὲ πεντήκοντά γ' ἄμμοροι τέκνων: ἐζήτηται ἐνταῦθα πῶς δέκα καὶ ἐννέα παῖδας ποιήσασα Ἐκάβη πεντήκοντα ἑαυτὴν παίδων ἀμέτοχόν φησι. καὶ φαμέν ὡς συμπεριεῖληφε τοὺς νόθους παῖδας τοῦ Πριάμου σὺν τοῖς ἑαυτῆς. A. ἡμεῖς δὲ ἄμμοροι καὶ ἐστερημένοι πεντήκοντα 31. δέκα καὶ ἐννέα] δεκαεννέα in scholio proximo 1. τέκνων. ἰθὺ ἐγέννησεν αὕτη· αὕξουσα δὲ τὸ πάθος ν' λέγει, ἢ ὅτι συμπεριλαμβάνει καὶ τοὺς νόθους τοῦ Πριάμου παῖδας σὺν τοῖς παισὶν ἑαυτῆς διὰ τὴν διάθεσιν τοῦ ἀνδρός. Gu. I. πεντήκοντα αὕξουσα τὸ πάθος φησί· ἰθὺ γὰρ μόνους παῖδας ἐγέννησεν. καὶ Ὅμηρος “ἐννεακαίδεκα μὲν μοι ἱῆς ἐκ νηδύος ἦσαν.” ἢ ὅτι ἐμπεριλαμβάνει τοὺς νόθους διὰ τὴν διάθεσιν τοῦ ἀνδρός. M. Fl. 10. σύλληψις δὲ λέγεται ὁ τρόπος· οὐδὲ γὰρ αὕτη ἐγέννησεν, ὁ δὲ Πρίαμος ἐξ ἄλλων γυναικῶν. M. τί ν' λέγει; ὅτι ν' τέκνα ἐποίησεν ὁ Πρίαμος. Fl. 33. ἄμμοροι: ἀμέτοχοι. M. Fl. 2. ἐστερημένοι. Fl. 56. Gu.
- 3.427 422. τί σοι πρὸς Ἑκτορα: τί βούλει ἔνεκα σοῦ εἴπω πρὸς τὸν Ἑκτορα, ἢ πρὸς τὸν γέροντα Πριάμον τὸν σὸν ἄνδρα: μήνυε πασῶν γυναικῶν ἀθλιωτάτην. Gr. I. τί σοι: τί εἴπω πρὸς τὸν Ἑκτορα καὶ τὸν σὸν ἄνδρα καὶ σύνοικον Fl. 33. εἴπω: ἀγορεύσω. Fl. 10. πόσιν: ἄνδρα. Gr.

- 3.428 423. ἄγγελλε: ἐκείνοις. Fl. 17. εἰπέ. Fl. 21. ἀθλιωτάτην: οὔσαν δυστυχεστάτην. Fl. 17. 56. εἶναι. Fl. 21. τὸ ὑπερθετικὸν ἀντὶ συγκριτικοῦ. Gu.
- 3.429 424. ὦ στέρνα μαστοὶ θ' : ταῦτά φησιν ὡς ἀσπαζομένη τοὺς τῆς μητρός μαστούς. A. περιπτυσσομένη τὴν μητέρα ταῦτά φησίν. Gu. Fl. 10. I. ὦ τῆς πρὶν τοῦ προσήκοντος καιροῦ ἀθλίας τύχης. 1. στέρνα: στήθη. Fl. 21. 59. ἡδέως: γλυκέως. Fl. 21.
- 3.430 425. ὦ τῆς: φεῦ, ἔνεκα Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. Gr. χάριν, ἔνεκεν. Fl. 17. τῆς ἀθλίας καὶ πρὸ καιροῦ σου τύχης. Fl. 33. ἁώρου: ἀκαίρου. Fl. 56. Gu. ταχυθανάτου, μήπω γηρασάσης, τουτέστι νέας. M. Gu. τύχης: ἡμῶν δηλονότι. Fl. 21.
- 3.431 426. χαῖρ, ὦ τεκοῦσα: κἀνταῦθα οὐκ ἀμοιβαῖοί εἰσιν οἱ λόγοι, ἀλλὰ διὰ μέσου φησὶν Ἑκάβη, ὅπως ἀποκριθῇ αὐτῇ, καὶ οὐκ ἀντιλέγει. οὕτως γὰρ ἐστὶν ὁ νοῦς καὶ ἡ σύνταξις, χαῖρ, ὦ τεκοῦσα, 1. v] ταῦτα Gu. reliquis omissis. 2. σὺν τοῖς] σὺν om. I. 19. περιπτυσσομένη Gu. περιπλεκοπαῖσιν ib. om. Gu. μένη I. Verba περιπτυσσομένη (sic) 4. Ὅμηρος] Il. 24, 496. τὴν μητέρα τοῦτο (sic etiam Gu.) φησὶν 5. ἰῆς om. Fl. 10.. sunt etiam in M. 16. ἔνεκα σοῦ εἶπω] ἴνσ εἶπω ἔνεκα 27. κἀνταῦθα] Eespicit ad ea quae annotaverat de στίχοις ἀμοιγέροντα] 11. γέροντα τὸν πόσιν Gr., βαίοις ad v. 414. χαῖρε Κασάνδρα τ' ἐμοί, ὃ τ' ἐν φιλίπποις Θρᾷξὶ Πολύδωρος, καὶ λεγούσης ταῦτα Πολυξένης λέγει καὶ ἡ Ἑκάβη διὰ μέσου, χαίρουσιν ἄλλοι, καὶ ἂν ζῇ Πολύδωρος ἀπιστῶ. τοῦ ὄνειρου γὰρ ἐμνημόνευσεν ὃν εἶδε περὶ ἐκείνου ἐν ἀρχῇ τοῦ δράματος, καὶ τότε ἀποκρίνεται αὐτῇ Πολυξένη καὶ λέγει περὶ τοῦ Πολυδώρου, ζῇ καὶ θανούσης σου καλύψει τοὺς σοὺς ὀφθαλμούς. A.
- 3.432 427. χαίρουσιν ἄλλοι: μητρὶ δ' οὐκ ἔστι τὸ χαίρειν δηλονότι. I. χαίρουσιν: οἱ φονεύοντες, οἱ Ἕλληνες. Gu. χαρά γρ. τόδε. M.
- 3.433 428. ὃ τ': ἀπὸ κοινοῦ τὸ χαιρέτω. M. Fl. 10. χαῖρε καὶ ὁ ἐμὸς ἀδελφὸς Πολύδωρος ὁ ὑπάρχων ἐν τοῖς ἱππικοῖς Θρᾷξιν. G. I. ὃ τε ἐν τοῖς πολεμίοις Θρᾷξιν ὁ Πολύδωρος, ὁ ἐμὸς ἀδελφός. Fl. 33.
- 3.434 429. εἰ ζῇ γ', ἀπιστῶ δέ: οὕτως εἰς πάντα δυστυχῆς εἰμι ὥστε καὶ περὶ ἐκείνου ἀπιστῶ εἰ ζῇ. M. οὕτως εἰμι δυστυχῆς ὡς οὐ πιστεύω ζῆν τὸν Πολύδωρον. A. τοῦ ὄνειρου γὰρ ἐμνημόνευσεν, ὃν εἶδε περὶ ἐκείνου ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ δράματος. Gu. εἰ ζῇ γε: χαίρησεται δηλονότι. ἀπιστῶ δέ, ὅτι οὕτω κατὰ πάντα δυστυχῶ. I. πάντα: ἐν πᾶσι. Fl. 21. δυστυχῶ: ὥστε ἀπιστεῖν εἰ ζῇ. Fl. 10.
- 3.435 430. ζῇ: δηλονότι. Fl. 59. ἐκεῖνος. Fl. 17. θανούσης: σοῦ. Fl. 17. 59. 76. Gr. συγκλείσει: ἀσφαλίσει. Fl. 17. καλύψει. Fl. 21. Gu.
- 3.436 431. τέθνηκ' ἔγωγε: ἐγὼ πρὶν τοῦ θανεῖν ὑπὸ τῶν κακῶν τέθνηκα. M. πρὸ τοῦ θανεῖν με τὸν φυσικὸν θάνατον τέθνηκα ὑπὸ τῶν περιεχόντων με κακῶν. Gu. πρίν: πρὸ τοῦ. Fl. 56. Gu.
- 3.437 432. κόμιζ', Ὀδυσσεῦ: περικαλύψας τὴν κεφαλὴν ἱματίῳ, ὅτι πρὸ τοῦ σφαγῆναι ἐκτέτθηκα τὴν καρδίαν. I. κόμιζ': ἄπαγε πρὸς 16. χαιρέτω] χαῖρε Fl. 10. 18. Πολύδωρος ὁ ὑπάρχων] ὁ πολύδωρος ὁ ὑπάρξων Gr. τὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως. Gu. ἀντίπτωσις, ἄπαγε, καλύψας τὴν κεφαλὴν τοῖς ἱματίοις. Fl. 10. ὦ Ὀδυσσεῦ, περιθεὶς τῇ ἐμῇ κάρᾳ τὰ βασιλικά μοι πέπλα, καὶ ἀποκόμισόν με. Fl. 33. ἀμφιθεῖς: σκεπάσας. Fl. 6. 9. 21. 5. 59. 76. Gr. περικαλύψας διὰ τὸ κόσμιον. Gu. κάρᾳ: κοινῶς μὲν ἡ κρᾶς λέγεται, τῆς κρατὸς, ἡ δὲ τραγωδία καὶ τὸ κρᾶτα λέγει οὐδετέρως, ὡς τὸ κάρᾳ ἡ δὲ κάρᾳ τῶν νεωτέρων ἐστίν. I. πέπλοις: ἐν. Fl. 17. σκεπάσμασιν. Fl. 21. τοῖς σοῖς ἢ τοῖς ἐμοῖς. Gu.
- 3.438 433. ἐκτέτθηκα: τὸ τήκεσθαι κυρίως ἐπὶ χιόνος λέγεται καὶ κηροῦ καὶ τῶν κατ' ὀλίγον ἀναλίσκομένων, καὶ ἀπὸ τούτου ἐπὶ τῶν καταπιπτόντων ὑπὸ λύπης καὶ διαρρομένων. B. Gu. I. δεδάμακα. Fl. 17. ἔλυσσα. El. 21. ἐξετάκην τὴν ἐμαυτοῦ καρδίαν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. ἐδάμασα. Fl. 56. Gu. ἤγουν κατακέκομμαι τὴν ψυχὴν, ἐδαμάσθην. Gu. καρδίαν: τὴν ἐμαυτῆς

καρδίαν ἐκτέτηκα τοῖς θρήνοις τῆς μητρὸς, κἀγὰ δὲ ταύτην ἐκτίκω. A.M. ἐμήν. Fl. 10.
ἐξεπλάγην τῇ καρδίᾳ τοῖς θρήνοις τῆς ἐμῆς μητρὸς. Fl. 33.

- 3.439 434. θρήνοισι: ἐν. El. 10. ἐκτίκω: πάλιν. Fl. 10. δαμάζω. El. 17. 56. λύω. Fl. 21. γόοις: διὰ τῶν θρήνων. Fl. 17. θρήνοις. El. 56.
- 3.440 435. φῶς: ἔξεστίμοι προσφωνεῖν τὸ σὸν ὄνομα καὶ προσλέγειν· οὐ γὰρ ἀποκέκλεισμαι καὶ τοῦ λαλεῖν. A. προσειπεῖν γὰρ τὸ σὸν ὄνομα ἔξεστί μοι, ἦγουν ὁ καιρὸς ἐνδίδωσί μοι προσφωνῆσαι καὶ καλέσαι τὸ σὸν ὄνομα. I. ἔξεστί μοι: ἄδεια δέδοταί μοι. Fl. 17.
- 3.441 436. μέτεστι δ' οὐδέν: ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐπὶ πολὺ μέτεστί μοι τὸ φῶς ἀνακαλεῖσθαι, πλὴν ὅσον φθάσαι με εἰς τὸν τάφον τοῦ Ἀχιλλέως. ὅταν δὲ ἐκεῖ φθάσω, οὐκέτι προσφωνήσω σοι, δηλονότι ἕως οὗ τὴν ὁδὸν ταύτην τελειώσω καὶ φθάσω εἰς τὸν τοῦ Ἀχιλλέως τάφον, ἔκτοτε οὐκ ἴδω τὸ φῶς, οὔτε προσφθέγξομαι αὐτό· σφαγήσομαι γάρ. A. οὐδέν ἐστι τὸ μεταξὺ τῆς πυρᾶς τοῦ Ἀχιλλέως καὶ τοῦ ξίφους. M. Fl. 10. μετουσία δὲ ἔστι μοι σοῦ οὐδὲν πλέον ἢ καθ' ὅσον χρόνον ἴσταμαι μεταξὺ τοῦ ξίφους καὶ τοῦ τάφου τοῦ Ἀχιλλέως. I. μέτεστι, μετέχει ἐμοί. El. 21.
- 3.442 437. βαίνω: περιπατῶ, πορεύομαι. Fl. 6. περιπατῶ τὴν ὁδόν. Gu. πορεύομαι μέσον ἐν τῇ θυσίᾳ τοῦ Ἀχιλλέως ἢ ἀνάμεσον τῶν Ἑλλήνων πορεύομαι, οἵτινες τῆς θυσίας τοῦ Ἀχιλλέως ἐγένοντο σύνεργοι. Fl. 33. πυρᾶς: τοῦ τάφου. Gr.
- 3.443 438.—443. οἱ ἄγε προλείπω: φεῦ ἐγὼ ἐκλείπω· τὰ δὲ μέλη μου λύεται, πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν λείπω τὴν ζωὴν, αἱ δ' ἁρμονίαι λύνονται τῶν μελῶν μου. ὦ θύγατερ, πρόσψασαι τῆς σῆς μητρὸς, δὸς τὴν χεῖρα· μή μ' ἄτεκνον καταλείψῃς ἀπωλόμην, ὦ φίλαι γυναῖκες. οὕτω τὴν ἐκ τῆς Λακεδαιμονίας Ἑλένην θεασαίμην, τὴν ἀδελφὴν τοῦ Κάστορος καὶ Πολυδεύκους· διὰ γὰρ τῆς ὠραιότητος καὶ τοῦ προσόντος αὐτὴ κάλλους αἰσχίστως καθεῖλε καὶ κατέστρεψε τὴν πρὶν εὐδαίμονα Τροίαν. I.
- 3.444 439. ἄψαι: ὑστερολογία. Gu. κρατήσοι. Fl. 17. ἐπιλαβοῦ. Fl. 56. ὦ θύγατερ, προσεγγίσει τῆς σῆς μητρὸς. Fl. 33. ἔκτεινον: ἄπλωσον. Fl. 56. ἐξάπλωσον, δός. Gu.
- 3.445 440. δός: ἐπίδος μοι τὴν σὴν προσφιλεῖ χεῖρα, μή μ' ἄτεκνον ἀπολείπῃς. Fl. 33. μὴ λίπῃς: μὴ ἐάσεις. Fl. 96. ἀπωλόμην: ἐφθάρην. Fl. 17. 56. Gu. φίλαι: γυναῖκες. πρὸς τὸν χορὸν τοῦτο φησι. Fl. 21.
- 3.446 441. ὥς: οὕτως. M. εἴθε καὶ οὕτως. Fl. 59. καθὼς σὲ, τέκνον, ὁρῶ, οὕτω καὶ τὴν ἀπὸ Λακεδαιμονίας Ἑλένην, τὴν σύγγονον τῶν Διοσκοούρων, διὰ τῶν ὀφθαλμῶν μου ἴδοιμι. Fl. 33. Λάκαιναν: τὴν Λακωνικὴν. Fl. 59. Gu. καὶ οὕτως. τὴν ἐκ τῆς Λακεδαιμονίας ἀδελφὴν τοῦ Κάστορος καὶ τοῦ Πολυδεύκους. Gr.
- 3.447 442. ἴδοιμι: θεασαίμην. Gr.
- 3.448 443. αἰσχιστα: αἰσchrά. Fl. 17. αἰσchrῶς. R. 56. αἰσχίστως. Gu. κάκιστα. Pl. 21. εἶλε: κατέλαβε. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. ἐκράτησε. Fl. 17. ἐπόρθησεν, ἔλαβεν. Gu. εὐδαίμονα: εὐτυχεστάτην. Fl. 56. ἦτις αἰσχίστως τὴν Τροίαν τὴν παμπλούσιον εἶλε καὶ ἠφάνισεν. Fl. 33.
- 3.449 444. τοῦ Ὀδυσσεὺς λαβόντος τὴν Πολυξένην καὶ ἀπερχομένου ἀνακλαίεται αὐτὴν ὁ χορὸς διὰ τὸ ἄδηλον καὶ τὸ μὴ εἰδέναι τί μέλ λει αὕτη παθεῖν. ὁ δὲ χορὸς οὗτός ἐστιν ἐκ Τρωάδων γυναικῶν, καὶ φησι πρὸς τὸν τῆς θαλάσσης ἄνεμον· ἀπὸ ἐνικοῦ δὲ δηλοῖ πάσας τὰς γυναῖκας ὁ ποιητής. φησὶ δὲ ταῦτα ὁ χορὸς. I.
- 3.450 446. ἀκάτους: ἄκατοι τὰ μικρὰ πλοῖα· ἐνταῦθα δὲ τὰς ναῦς. ἀπλῶς λέγει. B. Gr. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. ταχεῖας ναῦς. M. λίμοας: ἰδιόν ἐστι τῆς ποιητικῆς τὸ χρῆσθαι ταῖς λίμναις ἀντὶ θαλασσῶν καὶ ταῖς θαλάσσαις ἀντὶ λιμνῶν. Fl. 17. λίμνην τὴν θάλασσαν φησιν ὁ Ὀμηρος “ ἥελιος δ' ἀνόρουσε λιπὼν περικαλλέα λίμνηνλ” M. Fl. 10.

- 3.451 447. αὔρα: ὦ πνοή θαλασσία, ἥτις τὰς ταχείας ναῦς, τὰς ἐν τῇ θαλάσῃ τὴν πορείαν ποιουμένης, φέρεις ἐπὶ τὸ κύμα τῆς θαλάσσης, ποῦ με τὴν ἀθλίαν ἄξεις, ἥτοι πορευθῆναι ποιήσεις; I. ὦ πνοή ἀνέμου καὶ διὰ θαλάσσης κομίζουσα τοὺς πόντω πορευομένους, ἤγουν ἐν γαλῶ, καὶ τὰς ταχείας ναῦς ἐπὶ τὸ κύμα τῆς θαλάσσης, ποῦ ἐμὲ τὴν ἀθλίαν διακομίσεις; Fl. 33.
- 3.452 446.—451. τῷ δουλόσυνος: τίνη δούλη ὀνομασθεῖσα πρὸς τὸν οἶκον ἀφίζομαι; M. πρὸς τίνος οἶκον δούλη κτηθεῖσα ἀφίζομαι; ἢ πορεύσεις με ἀπὸ κοινοῦ πρὸς τὸν ὄρμον τῆς Δωρίδος, ἢ εἰς τὸν ὄρμον τῆς Θετταλικῆς γῆς, ἤγουν εἰς τὰ Φάρσαλα. Gr. I.
- 3.453 449. κτηθεῖσα: ὑποταγεῖσα, δοθεῖσα, πραθεῖσα. Fl. 46. ταχθεῖσα. Gu. ἀφίζομαι: γενήσομαι. Fl. 17. ἔλθω. Fl. 56. ἢ πορεύσομαι ἢ παρρησιάσομαι. Fl. 33. πορεύσομαι, παραγενήσομαι. Gu.
- 3.454 450. ἡ Δωρίδος: ἄρα, φησὶν, εἰς τὸν ὄρμον τῆς Δωρίδος γῆς ἀφίζομαι, ἢ ἐπὶ τοῦ ὄρμου τῆς Φθίας. M. τὸ ἢ τὸ πρὸ τοῦ Δωρίδος ἢ ἀντὶ τοῦ ἄρα, ἢ διαζευκτικόν. Gu. I. οὐ πρὸς τὸ ἀφίζομαι τὸ ἡ Δωρίδος ἐστίν, ἀλλὰ πρὸς τὸ πορεύσεις· εἰ γὰρ καὶ ἐνταῦθα τὸ ἀφίζομαι νοεῖται, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἐλέγχεται, ὅταν λέγῃ τὸ ἡ νῆσον ἀλιήρει κώπα πεμπομένην τάλαιναν· ἔδει γὰρ, εἰ πρὸς τὸ ἀφίζομαι 13. Πλάτωνι] Phaedon. p. 107 E. πρὸς τὸ Δωρίδος Gu. Correxī ex I, ubi 19. τῆς Δωρίδος] ἤγουν τῆς πελοπον- haec infra post διαζευκτικόν leguntur νησιακῆς addit Gr. sic scripta, τὸ ἡ δὲ τὸ πρὸ τῆς Δωρίδος 20. Θετταλικῆς] φθιάδος Gr. ἢ ἀντὶ τοῦ ἄρα, ἢ διαζευκτικόν. 27. τὸ ἡ τὸ πρὸ τοῦ Δωρίδος] τὸ ἡ τὸ 29. τὸ ἡ] τὴν Gu. ἦν, εὐθεῖαν εἰπεῖν πεμπομένα τάλαινα. νῦν δὲ ἐκ τούτου φαίνεται ὅτι πρὸς τὸ πορεύσεις ἐστὶ τὸ ἡ Δωρίδος, τὸ δὲ τῷ δουλόσυνος πρὸς οἶκον κτηθεῖσ' ἀφίζομαι διὰ μέσου. Gu. I. ἢ ἀντὶ τοῦ ἄρα. Fl. 50. 59. Δωρίδος: τῆς Πελοποννήσου. ἴσως καὶ διὰ τὸν Ἀγαμέμνονα λέγει τοῦτο. M. Gu. Fl. 10. ἢ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ τὸν ὄρμον. Fl. 33. αἶας: γῆς. M. Fl. 10. Δωρίδος γῆν λέγει τὴν Πελοπόννησον, Φθίαν δὲ τὴν Θετταλίαν διὰ τὸν Νεοπτόλεμον τὸν υἱὸν Ἀχιλλέως. A.
- 3.455 451. Φθιάδος: τῶν Φαρσάλων. Fl. 46. τῆς Θεσσαλίας διὰ τὸν Νεοπτόλεμον. M. Fl. 59. τῆς Θετταλίας, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. διὰ τὸν Ἀχιλλέως υἱὸν Νεοπτόλεμον. Gu.
- 3.456 451.—460. ἔνθα: ὅπου τὸν Ἀπιδανὸν τὸν γεννήτορα τῶν καλλίστων ὑδάτων λέγουσιν ἀρδεύειν τὰ πεδία· ἢ πορεύσεις με τὴν τάλαιναν πεμπομένην θαλασσίᾳ κώπῃ, ἐλεεινὴν ζωὴν ἔξουσιν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν δεσποτῶν, εἰς τὴν νῆσον τὴν Δῆλον, ὅπου πρωτοφανῆς φοῖνιξ καὶ δάφνη πρωτόγονος ἱεροὺς ἀνεβλάστησαν κλάδους χάριν τῆς Λητοῦς τῆς φίλης, εἰς τιμὴν τῆς ὠδίνος τῆς δίας, ἢ τῆς ἀπὸ τοῦ Διὸς, ἢ τῆς θαυμαστῆς. I.
- 3.457 454. Ἀπιδανόν: Ἀπιδανὸς ποταμὸς Θεσσαλίας. M. ὄνομα ποταμοῦ. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. Gr. λιπαίνειν: τὰ ἀπὸ Θεσσαλίας ἀρδεύειν· τὸ γὰρ ὕδωρ τρόφιμον. M. ἀρδεύειν. Gr. ἤγουν ποτίζειν. Bar. 74. Gu. οὐ χρή πεδία λιπαίνειν γράφειν, ἀλλὰ τὰς γυίας, ἴν' ἢ τροχαικὸν τὸ κῶλον, ὡς καὶ τῆς ἀντιστροφῆς. Bar. 74.
- 3.458 455. ἡ νάσων: ἀπὸ κοινοῦ τὸ πορεύσεις, ἢ εἰς τίνα τῶν νήσων με πορεύσεις. M. ἐπειδὴ ἐμνήσθη νήσων καὶ ἡ Δῆλος νήσός ἐστι. καὶ Ὅμηρος “Δῆλον δὴ ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῶ φοίνικος νέον ἔρνος ἀπερχόμενον ἐνόησα.” λέγεται δὲ ἡ δάφνη πρῶτον ἐν Δήλῳ γενέσθαι καὶ ὁ φοῖνιξ. M. ἢ εἰς τὴν Δῆλον πορεύσεις. διὰ τὸν Ἀγαμέμνονα καὶ τοῦτο. Gu. καὶ τοῦτο ἴσως διὰ τὸν Ἀγαμέμνονα, ὃν φησιν Ὅμηρος “πολλῇσι νήσοισι καὶ Ἀργεὶ παντὶ ἀνάσσειν.” 1. πεμπομένα] πεμπομένη I. 26. Ὅμηρος] Od. 6. 163. Conf. 4. τῆς Ἰελοποννήσου] εἰς τὴν (εἰς τὴν 9. 334, 12. om. Gu.) πελοκόννησον Gu. Fl. 10. 29. ἴσως om. M. Legitur in ib. ἴσως καὶ om. Gu. καὶ om. Fl. 10. annotatione simili in v. 450. 5. λέγει τοῦτο om. M. Fl. 10. 30. ὃν φησιν] φησὶ καὶ Fl. 10. 22. οὐ χρή—] Scholion Triclinii. ib. Ὅμορος] Il. 2, 108. M. Fl. 10. ἀλιήρει δὲ τῇ ἐν ἀλὶ ἐρεσσομένη κώπῃ. M. Fl. 10. ἐν τῇ θαλάσῃ ἐρεσσομένη. Fl. 17. διὰ κώπης ἀλιήρους, ἤγουν ἢ ἐρέσσουσι κατὰ τὴν θάλασσαν. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. Gr. θαλασσίῳ. Gu.

- 3.459 456. κώπα: κώπη πόθεν ἐτυμολογεῖται ; ἀπὸ τοῦ κινεῖν τοὺς ὦπας καὶ τοὺς ὀφθαλμούς. Fl. 96. πεμπομέναν: πορευομέναν ἐμέ. Fl. 6. τάλαιναν: ἀθλίαν. Fl. 17.
- 3.460 457. οἰκτρὰν: ἐν οἷς ἀφίζομαι οἴκοις οἰκτρὰν ζωὴν ἔχουσα. M. Fl. 59. ταλαίπωρον βιοτάν. Fl. 33. ἔχουσαν: ἀντὶ τοῦ ἔχουσαν. Fl. 6. 9. 17. 21. 50. 59. 76. Gr.
- 3.461 458 Ζεὺς ταύτῃ συγ μγυναικῶν κυοφορίαις α παρεγένετο εἰς Ἀστερίαν τὴν νῆσον, μίαν τῶν Κυκλάδων τυγχάνουσαν, κάκεισε χθοῦσα καὶ ἀψαμένη δύο φυτῶν, ἐλαίας καὶ φοίνικος, διδύμους παῖδας ἀπέτεκεν, Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα. οἱ δέ φασιν ὅτι, ὀπηνίκα εἰς Ἀστερίαν τὴν νῆσον ἢ Λητᾶν παρεγένετο τυγχάνουσα ἔγκυος εὐθέως ἐν τῇ γῇ τῆς εἰρημένης νήσου δύο κάλλιστα φυτὰ ἀνεβλάστησαν, φοῖνιξ καὶ δάφνη, ἐναργὲς τεκμήριον τῆς τῶν παίδων τῶν δύο τῆς Λητοῦς ἀποτεξέως, Ἀρτέμιδος καὶ Ἀπόλλωνος, ἢ καὶ ὡς ἀναθήματα παρὰ τῆς γῆς ἀνεδόθησαν τῆς καλλίστης καὶ περιφανοῦς ὠδίνος αὐτῆς· διὸ καὶ τὴν νῆσον μετωνόμασαν Δῆλον, ὅτι φανερόν καὶ ἐναργὲς σημεῖον ἐν αὐτῇ ἀνεδόθη τῆς τῶν εἰρημένων παίδων αὐτῆς ἀποτεξέως. Ἄλῳ εἰς τὸ ἔνθα πρωτόγονός τε φοῖνιξ. ὁ Ζεὺς κρυφίως τῆς ἰδίας γυναικὸς Ἥρας συμμιγείς τῇ Λητοῖ ἔγκυον ταύεποίησεν, τὴν ὁ γνοῦσα ἢ Ἥρα ἐδήλωσε τῇ Τῇ μὴ δέξασθαι αὐτὴν ἐν 6. ἔνθα καὶ—[ἱεροῦς] ἔνθα καὶ ὁ πρω- incipit in A. fol. 11. versum, lineis τόγονος φοῖνιξ (hoc accentu etiam tribus primis partim oblitteratis. Earum prima finitur literis ταύτῃ Gr) ἱερὸν 1. 8. δίας] ἴδας Gr. συγ, secunda κυοφορίαις, tertia τὴν 11. ὀφθαλμοὺς Fr. de Furia. Prima νῆσον μίαν. litera ὁ est in Fl. 56. 27. ἀποτεξέως] Hic in A. inter- 13. οἴκοις] οἴκοι Fl. 59. positum est scholion v. 450. Δω- 16. . . . Ζεὺς —] Ab hoc scholio ρίος-υῖον Ἀχιλλέως. τῷ καιρῷ τοῦ τοκετοῦ. τοῦτο γνοὺς ὁ Ζεὺς ἠξίωσε τὸν Ποσειδῶνα ἀναδοῦναι εἰς φῶς τὴν κάτωθεν παρ' αὐτοῦ οὔσαν πόλιν, ὁ καὶ πεποίηκεν ἀναδοῦς τὴν σήμερον καὶ οὔσαν νῆσον Δῆλον, ἐν ᾗ καὶ δύο κλάδοι ἐβλάστησαν, φοῖνιξ καὶ δάφνη, ἅτινα κρατήσασα ἢ Λητῶ ἐν τῷ καιρῷ τοῦ τοκετοῦ ἔτεκεν Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα. A.
- 3.462 459. δάφνα: καὶ δάφνη πρωτόγονος δηλονότι. Gr. ὡς ἀναδοθέντας τότε Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρτέμιδος χάριν ἱεροῦς τοὺς πτόρθους φησίν. Gu. ἀνέσχε: ἀνεβλάστησε. Gr. ἀνέδωκε. Gu.
- 3.463 461. ἄγαλμα: λείπει ἢ εἰς. M. Fl. 10. τιμὴν. Fl. 10. εἰς τέρψιν. Fl. 59. εἰς ἄγαλμα καὶ καλλώπισμα τῆς Λητοῦς. ταῦτα μὲν κατέχουσα ἀπεκύησεν τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Ἄρτεμιν. M. Fl. 59. καλλώπισμα. Gu. δίας: τῆς θείας, ἢ ἀπὸ τοῦ Διὸς γενομένης. M. Fl. 10. εἰς τιμὴν τῆς γέννας τῆς δίας, ἢ τῆς ἀπὸ τοῦ Διὸς, 12. Ὀμηρος] Od. 6, 162. sic scripta, ἱεροῦς δὲ τοὺς πτόρθους φησίν 14. πρωτόγονον δὲ—] Haec in I. ὡς ἄ.—τῇ χάριν, post quae in I. sequuntur infra leguntur ad v. 459. verba πρωτόγονον δὲ εἶπεν— 22. ὡς ἀναδοθέντας— φησίν] Haec Λητοῦς Ἀπόλλωνα, quae supra apposuimus leguntur etiam in B.I. post verba ad πρωτόγονος. ἐκεῖ γεννηθέντες in scholio ad v. 458. 26. εἰς om. M. ἢ τῆς θαυμαστῆς καὶ ἐνδόξου. Gr. Flor. 56. 76. ἡγουν τῆς Ἀρτέμιδος. Fl. 21.
- 3.464 462. —465. σὺν Δηλιάσιν: ἐν τῇ Δήλῳ σὺν ταῖς Δηλιάσι κούραις τῆς Ἀρτέμιδος τὴν ἄμπυκα εὐλογήσω καὶ ὑμνήσω. M. σὺν ταῖς ἀπὸ Δήλου νέαις τὸ χρυσοῦν κρήδεμνον καὶ τὰ τόξα ὑμνήσω τῆς Ἀρτέμιδος. I.
- 3.465 464. τε: περισσόν. Fl. 17. ὁ τέ πλεονάζει. M. Fl. 21. κούραισιν: ἀντὶ τοῦ γυναιξίν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. τοῦτο τὸ τε πρὸς τὸ χρυσεῖαν ἄμπυκα σύναπτε. Gu.
- 3.466 465. ἄμπυκα: ἀπὸ τοῦ κεφαλοδέσμου τὸ καλόν τῆς θεοῦ ἐσήμανεν. M. ἄμπυξ κυρίως κόσμος τις χρυσῷ καὶ λίθοις πεποικιλμένος, ὃν περὶ τὰς κεφαλὰς αἱ γυναῖκες φοροῦσιν· ἄφ' οὗ κατὰ μεταφορὰν καὶ οἱ διάχρυσοι χαλινοὶ ἄμπυκες λέγονται. B. I. κεφαλοδέσμιον. Fl. 10. περικεφαλαίαν. Fl. 17. 21. Gu. τὸ χρυσοῦν ὕφασμα. I. 21. ἄμπυξ γὰρ ἐστὶν ἐπίδεσμος ὃς εἰς

- κόσμησιν τῆς κεφαλῆς περιδέδεται τῇ τριχώσει ὡς στέφανος πεπλεγμένος. Fl. 33. κρήδεμνον. Gr. εὐλογήσω: μέλψω. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 76. Gr. ὅπως μέλψω καὶ εὐφημήσω, ὑμνήσω. Fl. 59. Gu.
- 3.467 466.—471. ἡ Παλλάδος: ἡ πορεύσεις ἐμὲ ἐν ταῖς Ἀθήναις, ὅπως ἐμβεβαμμένω ἀπὸ κρόκου ὑφάσματι τοὺς πώλους τῆς περικαλλῆ δίφρον ἐχούσης Ἀθηνᾶς ἐξευγμένους ποιήσω διαφόρως ποικίλλουσα καὶ καλλωπίζουσα ἐν ποικίλαις μετάξαις ἀνθηραῖς. I. ἡ Παλλάδος: ἡ τῆς πολεμικῆς Ἀθηνᾶς. Fl. 33. διὰ τοὺς Θησέως παῖδας Ἀκάμαντα καὶ Δημοφῶντα. Fl. 10. Gu.
- 3.468 467. καλλιδίφρου: καλὰ ἄρματα ἐχούσης. Fl. 59 τὰ πολεμιστήρια Ἀριστοφάνους “Φειν. πόσους δρόμους ἐλᾷ τὰ πολεμιστήρια, Στρεψ. ἐμὲ μὲν σὺ τὸν πατέρα πολλοὺς ἐλαύνεις δρόμους, ἀτὰρ τί χρέος ἔβα με μετὰ τὸν Πασίαν: τρεῖς μνᾶς διφρίσκου καὶ τροχοῖν Ἀμυνίω.” Fl. 21. τῆς πολεμικῆς. Gu.
- 3.469 468. ἐν κροκέῳ πέπλω: τῷ τῆς Ἀθηνᾶς κροκοειδεῖ πέπλω, ἐν ᾧ ἐγγράφεται ἥτοι ἀναίρεσις τῶν Τιτάνων ἢ τῶν Γιγάντων. ὁ δὲ 1. καὶ ἐνδόξου om. Gr. 27. Ἀριστοφάνους] Nub. 28. 15. χρυσοῦς Matth. pro χρυσός. 29. τὸν Πασίαν] τῶν πασίας Fl.21. νοῦς, ἐλθοῦσα, φησὶν, εἰς τὰς Ἀθήνας ἢ τοὺς πώλους ζεύξομαι τοὺς ἐπὶ τῷ πέπλω, ἢ ἐπισκιάσω τὰς ἀριστείας αὐτῶν ὑφαίνουσα, ἢ τὴν γιγαντομαχίαν. M. οὐ μόνον γὰρ παρθένοι ὕφαινον, ὡς φησιν Ἀπολλόδωρος ἐν τῇ περὶ θεῶν αὐλῆς, ἀλλὰ καὶ τέλειαι γυναῖκες, ὡς Φερεκράτης ἐν Δουλοδιδασκάλῳ. A.M. ὅτι δὲ κρόκινός ἐστι καὶ ὑακίνθινος καὶ τοὺς Τίγαντας ἐμπεποικίλται δηλοῖ Στράττις. τοῦτον δὲ ἀνιέρουν διὰ πενταετηρίδος ἐν τοῖς Παναθηναίοις. M.
- 3.470 469. ζεύξομαι ἄρματι πώλους: ἔθος ἦν ἐν λήναις ὑφαίνειν τὰς παρθένους τῇ Ἀθηνᾷ πέπλον ἔχοντα τὰς ἀριστείας τῆς θεοῦ πολεμικῆς οὐσης, καὶ ἃ κατὰ τῶν ἰγάντων κατεπράξατο μετὰ τοῦ Διός. ὕφαινον γὰρ ἐν τοῖς Παναθηναίοις. τὰ δὲ Παναθήναια ἦν ἑορτὴ Ἀθηνᾶς, πάντων Ἀθηναίων συνιόντων ἐκεῖσε καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τέσσαρας ἡμέρας πανηγυριζόντων. ἀνετίθετο δὲ ὁ πέπλος τῇ θεῷ. B. 4. αὐλῆς corruptum. Vide adl.15. 15. αὐλή] αὐλῆς schol. vetus. Est ib. Φερεκράτης ἐν Δουλοδιδασκάλῳ] haud dñbie nurmeri nota. πρώτη φιλοκράτης ἐν τλόγπτῳ διδασκαλικῷ. A. Meinek. Com. vol. 1. p. 95. ed. 5. ὑακίνθινος] ἀκάνθινος M. min. Apollodorum ἐν τῇ περὶ θεῶν 9. βλατίρ] Hoc frequentius βλατ- .ζ citat schol. Soph. 0ed. Col. 489. τίον scribitur: de quo dixit Ducang. Verba ἐν τῇ—αὐλῶν om. Fl. 6. ib. Φερεκράτης ἐν Δουλοδιδασκάλῳ] 10. εἰλίττεται] εἰλήγεται codex. φιλοκράτης (φιλόστρατος Fl. 6.) ἐν Correx. de Furia. δουλοδιδασκάλοις Fl. 6. 10. Correc- 11. Ἡσίοδος] Op. 536. tuam ex scmol. vet. 12. κρόκους] Immo κρόκου. 20. τῶν Γιγάντων] τῶν om. B.I. 13. κυλῶνται] Fort. κυκλῶνται. 21. γὰρ] δὲ B.I. 14." />holii ex scholiasta vetere est ex- 22. Ἀθηνᾶς] τῆς ἀθηνῶς B.I. cerpta, cuqus annotationem ex M 23. τέσσαρας] πολλὰς B.I. approsuimus. ib. θε] ἀθηνᾶ BI. Gu. 1. εἰκότως εἶπε τὸ ζεύξομαι πρὸς τὸ πώλους: ζεύγνυνται γὰρ οἱ πῶλοι· εἶτα προῖων εἰς τὸ ἢ Τιτάνων γενεάν οὐ ζεύξομαι εἶποις, ἀλλ’ ὑφανῶ· καὶ γὰρ κἀνταῦθα ὑφανῶ ἔδει εἰπεῖν, ἀλλ’ ἐτήρησε τὴν τροπὴν, ὡς ἔφαμεν, πρὸς τὸ πώλους. B. Gu. I.
- 3.471 470. δαιδαλέαισι: ποικίλως εἰργασμέναις. Fl. 6. 9. 21. 56. 76. Gr. ἐν ποικίλοις καὶ πολυχρωμάτοις βάμμασι. Fl. 33. ποικίλλουσ’ : ζωγραφοῦς. Fl. 56. καλλωπίζουσα. Gu.
- 3.472 471. Τιτάνων: ἀντὶ τοῦ γιγάντων. ὑποσυγχέουσι δὲ τὴν ἐν ἑκατέροις διαφορὰν. καὶ Καλλιμάχος “ἦχι πάλους ἐβάλλοντο, διεκρίναντο δὲ τιμὰς πρῶτα γιγαντείου δαίμονες ἐκ πολέμου.” M. ἐνεποικίλλον δὲ τῷ πέπλω καὶ τὴν γιγαντομαχίαν, ἐπεὶ διὰ τὴν τῆς Ἀθηνᾶς ἰσχὺν κατωρθώθη. M. Τιτάνων: τῶν καταχθονίων γιγάντων. Bar. 74. Gr. ἀπὸ κοινοῦ τὸ ζεύξομαι. Fl. 21. ἥγουν τὴν γιγαντομαχίαν, ἐν ἐγγράφετο ἡ ἀναίρεσις τῶν Τιτάνων ἢ τῶν γιγάντων. ὁ δὲ νοῦς: ἐλθοῦσα, φησὶν, εἰς τὰς Ἀθήνας ἢ τοὺς πώλους ζεύξομαι τοὺς ἐπὶ τῷ πέπλω, ἢ ἐπισκιάσω τὰς ἀριστείας αὐτῆς ὑφαίνουσα, ἢ τὴν γιγαντομαχίαν. ἢ ἐν τῇ πόλει τῆς Παλλάδος ζεύξομαι καὶ ὑφανῶ ἐν

τῷ κροκέῳ πέπλῳ καὶ ἰστοὺς τοὺς ἐν τῷ ἄρματι πώλους τῆς καλλιδίφρου Ἀθηνᾶς. ἐπεὶ γὰρ πολεμικὴ ἡ θεὸς, ἀφίερουν ταύτῃ πέπλους ἔχοντας ὕφαντοὺς καὶ τοὺς πώλους αὐτῆς σὺν τῷ ἄρματι. ἡ ἐπεσκίαζον καὶ ἐτέρας ἐν τῷ πέπλῳ καὶ ἐτέρῳ αὐτῆς ἀριστείῳ. Fl. 59. τὴν γιγαντομαχίαν· τούτους γὰρ πολεμήσασα ἐνίκησε. Gu. σημαίνει ὅτι Τιτᾶνες καὶ γίγαντες οἱ αὐτοὶ ἐλέγοντο. Gu.

- 3.473 473. τὰν Ζεὺς· ἦντινα γενεὰν τῶν Τιτάνων θανατοῖ, ἦγουν ἔθανάτωσεν 1. εἰκότως] εἰκότως δὲ B.I. τίου M. ib. et 3. πρὸς τὸ] πρὸς τοὺς 1. 25. καὶ ἰστοὺς τοὺς] Corrige καλ- 16. πάλους ἐβάλλοντο —γιγαντείου λίστους. Cobetus: πάλους ἐβάλλοντο—γιγαν- ὁ υἱὸς τοῦ Κρόνου κεραυνῶ καυστικῷ. I. ἀμφιπύρῳ : καυστικῷ κεραυνῷ καταπαύει. M. κύκλῳ. Gr. περικαεῖ. Gu.
- 3.474 474. κοιμίζει: θανατοῖ, ἀντὶ τοῦ ἐθανάτωσεν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gr. ἀφανίζει ὡς ἐπαναστᾶσαν κατ' αὐτοῦ. Gu.
- 3.475 475. —479. ὥμοι τεκέων: φεῦ ἔνεκα τῶν ἐμῶν τέκνων, φεῦ ἔνεκα τοῦ Πριάμου· πατέρα γὰρ τοῦτον τῶν τέκνων αὐτῆς καλεῖ· χθονός τε, ἦγουν τῆς πατρίδος, ἡ καταβέβληται καὶ ἀφανίζεται καιομένη, αἰχμάλωτος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων 1. ἐν γὰρ τῷ χορῷ καὶ παρθένοι εἰσὶ καὶ γυναῖκες. M. Fl. 10.
- 3.476 477. καπνῷ κατερείπεται: ἀντὶ τοῦ πυρί. Gr. καθάπερ καπνᾷ ἀφανίζεται. Fl. 33. πυρὶ καταβέβληται. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76. κατεστράφη. M. Fl. 10. 21. καταστρέφεται. M. Fl. 21. ἀντὶ τοῦ καταβέβληται. Gr. εἰς τὴν γῆν. Gu. ἀφανίζεται. Gu.
- 3.477 478. τυφομένα: κεκαυμένη. M. Fl. 6. 9. 56. 59. ἀλαζονευόμενα, κενοδοξούμενα. Fl. 33. καιομένη. Gr. φλεγόμενη. Gu. δορίκτητος: δοριάλωτος, ὑπὸ τὴν κτῆσιν καὶ δεσποτείαν γινομένη τῶν Ἑλλήνων. M. Fl. 10. 21.
- 3.478 480. κέκλημαι: ἡ τὸ κέκλημαι ἀντὶ τοῦ κεκλήσομαι κατὰ ἀντιχρονισμόν, ἡ ἀντὶ τοῦ ἐκλήθην. ἀφ' οὗ γὰρ τῆς πατρίδος ἐξελήλαται πορθηθείσης, ἀπὸ τούτου τοῦ καιροῦ εἰς δουλείαν ἐτάχθη, εἰ καὶ μήπω ἐπέβη τοῦ τόπου, οὗ δουλεύειν ἔμελλεν. τὸ δ' ἐν ξείνῃ χθονὶ ἡ οὗ ἔμελλεν, ὡς ἔφαμεν, ἀπελθεῖν νοητέον, ἡ διὰ τὴν Χερρόνησον, ἐν ἣ πρὸς τὸ παρὸν εὐρίσκεται, καταλιποῦσα τὴν Ἀσίαν, ἦγουν τὸν τόπον τῆς Τροίας, τὴν δούλην τῆς Ἑλλάδος· τὸ ὅλον ἀντὶ μέρους. B. Gu. 1. κέκλημαι: ἀντὶ τοῦ κληθήσομαι. Fl. 6. 9. 10. 17. 21. 56. 59. 76.
- 3.479 481. λιποῦσ' Ἀσίαν : καταλιποῦσα τὴν Ἀσίαν τῇ Εὐρώπῃ θεράενα 5. τῶν τέκνων τῶν ἐμῶν et ib. ἀντιχρονισμόν] Hoc voc. uti- ἦγουν τοῦ πριάμου. πατέρα γὰρ τέκνων tur schol. ad v. 511. 20. εἰ καὶ—δουλεύειν ἔμελλεν om. αὐτῆς λέγει Gr. 16. ὑπὸ—γινομένη τῶν Ἑλλήνων] B.I. καὶ ὑπὸ—τῶν ἐλλήνων γενομένη Fl. ib. τὸ δ' ἐν ξείνῃ χθονί] τὸ δὲ ξένη ἐν χθονί B. τῇ ξείνῃ χθονί Gu.. 18. κέκλημαι: ἡ τὸ κέκλημαι ἀντὶ 22. ὡς ἔφαμεν, ἀπελθεῖν νοητέον] ἡ τοῦ] ἐγὼ δ' ἐν ξείνῳ γῇ: κέκλημαι ἀντὶ ὡς ἔφαμεν ἐκτὸς νοητέον Gu. 23. εὐρίσκεται] ἠύρισκετο Gu. Pro- ib. κεκλήσομαι] δοόλη add. I. Gl. xima καταλιποῦσα—ἀντιμέρους om. B. interl. ἀντὶ τοῦ κληθήσομαι est in M. παιναν. κατὰ συγκοπὴν Ἀσία γὰρ ἡ Τροία, Εὐρώπη δὲ ἡ Πελοπόννησος. M. ἐπειδὴ περ ἡ μὲν Τροία ἐν Ἀσίᾳ ἐστίν, οἱ δὲ ταύτην πεπορθηκότες Ἕλληνες ἐν Εὐρώπῃ, διὰ τοῦτο τὴν Ἀσίαν δούλην τῆς Εὐρώπης λελοιπέναι φησί. Gu. I. Ἀσίαν: τὴν Τροίαν, τὸ ὅλον ἀντὶ τοῦ μέρους. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. εἰς τρία διαιρεῖται πᾶσα ἡ γῆ, εἰς Ἀσίαν, εἰς Λιβύην καὶ εἰς Εὐρώπην. Fl. 17.
- 3.480 482. Εὐρώπας: τῆς τῶν Ἑλλήνων γῆς. Fl. 6. 9. 21. 5. 59. 76. Gr. Ἑλλάδος. Fl. 17. θεράπαιναν: γενέσθαι δούλην. Fl. 56.
- 3.481 483. ἀλλάξας' Αἶδα θαλάμους: ἀντιστρόφως λέγεται ἀντὶ τοῦ ἀλλάξαμένη Αἶδην τῶν θαλάμων, ἦγουν ἀντὶ τοῦ τῶν θαλάμων, τουτέστι τῶν οἴκων Αἶδην κληρωσαμένη, ὅμοιον τῷ ὠνοῦμαι δραχμῆς ἢ τοιούτου τινὸς τόδε, ἦγουν διὰ δραχμῆς ὠνοῦμαι τόδε· καὶ τὸ ὠνεῖσθαι γὰρ

ἀνταλλάττειν ἐστίν. ἐν τοῖς τοιούτοις γὰρ κατὰ γενικὴν προφερόμενον αἰεὶ ἐστὶ τὸ διδόμενον, τὸ δὲ κατὰ αἰτιατικὴν τὸ λαμβανόμενον. Gr. I. θαλάμους: τὰς ἐμὰς εὐνάς. Gu. I. τουτέστι παλλακὶς ἐγεγόνειν καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἀπέθανον. τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ ἀλλάξασα Ἀΐδα θαλάμους, ἀντὶ τοῦ δοῦσα τὸ ἐμὸν λέγος τῷ σκυλεύσαντι καὶ βουληθέντι φονεῦσαί με. Gu. I. ἀνταλλαξαμένη τὸν θάνατον τοῦ ζῆν. τοῦτο δὲ φησιν ἐπεὶ πολλοὶ ἐφείσαντο σφάζει τινὰς τῶν Τρωάδων ἀγαπῶντες αὐταῖς παλλακίσι χρῆσασθαι. M. Ἄλλως. ἀλλάξας Ἀΐδα. ὃ ἐστὶ τὸν θάνατον ἀνταλλαξαμένη, ἀντὶ τοῦ θελήσασα μᾶλλον τεθνάναι ἢ περὶ ζῆν. M. Fl. 21. 59. ἀνταλλαξαμένη Ἀϊδοῦ οἴκων. Fl. 17. καταλλάξασα αὐτῶν τῶν θαλάμων τὸν Ἀΐδην. Fl. 33. ἀλλάξας Ἀΐδα θαλάμους: πολλοὶ γὰρ 2. ἐπειδήπερ] ἐπειδὴ I. ib. ἀνταλλαξαμένη —] In A. est 3. πεπορθηκότες] πορθήσαντες I. ἀλλαξάσης τοὺς τοῦ ἄδοῦ θαλάμους, ὃ 5. τοῦ μέρους] τοῦ om. Gr. ἐστὶ τὸν θάνατον ἀνταλλαξαμένης οὐτῶν. 10. Verba ἡγουν—θαλάμων e Gu. τοῦτο δέ— ἀγαπῶντες αὐτὰς ὡς Florr. 6. 9. 21. 34. 50. 59. 76. παλλακίδας: —In Fl. 10. ἀλλαξαμένη addidi; sed Florr. habent ἀντὶ τῶν τοῦ θανάτου τὸ ζῆν. ἢ ἀνταλλαξαμένη MATTH. ἀντὶ τοῦ θελήσασα ζῆν ἢ περ 14. προφερόμενον] προσφερόμενον I. τεθνάναι. 15. θαλάμους] τὸ δὲ θαλάμους I. 23. οἴκων Matth. pro ἄκων. ubi haec leguntur post λελοιπέναι 24. πολλοὶ—χρήσωνται] In Flor. φησί in scholio ad v. 481. 59. est τοῦτο δὲ φησιν, ἐπεὶ πολλοὶ 16. οὐκ ἀπέθανον. τοῦτο om. I. ἐφείσ. σφ. τινὰς τῶν Τρ. ἀγαπῶντες Praecedens διὰ τοῦτο om. Gu. αὐτὰς πολλάκις χρῆσασθαι. In eodem 18. φονεῦσαι] φονεύσειν Gu. et cod. 10. hoc scholion v. 481. Ἑλλήνων ἐφείσαντο σφάζει τὰς Τρωάδας, ὡς παλλακίσιν αὐταῖς χρήσωνται. Fl. 10. 21. 59. θαλάμους: τὰ οἰκήματα τοῦ Ἀϊδοῦ, ἡγουν θάνατον. Fl. 59.

- 3.482 484. ποῦ τὴν ἄνασσαν: ὦ Τρωικαὶ γυναῖκες, ποῦ ἂν εὐροίμι τὴν Ἑκάβην, τὴν ἤδη ὑπάρχουσαν βασιλίσσαν τῆς Τροίας. I. ὦ κοῦραι καὶ νέαι Τρωάδες, ποῦ τὴν ποτὲ οὔσαν βασιλίδα τῆς Τροίας κάβην εὐροίμι, Fl. 33.
- 3.483 485. ἐξεύροιμι: περισσὴ ἡ ἐξ. Fl. 6. 9. 17. 21. 50. 59. 76.
- 3.484 486. αὕτη πέλας: αὕτη πέλας σου, ὦ Ταλθύβιε, ἐρριμμένη κατὰ γῆς κεῖται, κεκαλυμμένη τοῖς ἱματίοις. 1. αὕτη ἐγγὺς σοῦ ἐστὶ, ἔχουσα ἐπὶ τὴν γῆν τὰ ἑαυτῆς νῶτα. Fl. 33.
- 3.485 487. συγκεκλεισμένη: συγκεκαλυμμένη διὰ πέπλων. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gr. ἐντετυλιγμένη. Gu.
- 3.486 488.—491. ὦ Ζεῦ, τί λέξω: ἄρα ὁρᾶν σε ταύτην κεκτηῖσθαι ἡμᾶς, ἡ τύχη δ' ἐπισκοπεῖν. ταῦτα δὲ εἶπε λυπτὴν κάβην καὶ λέγων, ὦ Ζεῦ, διὰ τί οὐκ ἐλευθεροῖς αὐτὴν ἀπὸ τῶν λυπῶν πολλὰ παθοῦσαν δεινά; ἡ δὲ σύνταξις οὕτως, ὦ Ζεῦ, ἄρα εἶπω σε μὴ ὁρᾶν καὶ ἐπισκοπεῖν τοὺς ἀνθρώπους, ἢ τὴν δόξαν ταύτην, ἢ τὴν ὑπόληψιν adscriptum est. MATTH. Idem 17. λειποθυμήσασα—ἐρριπτο] Idem etiam in Gu. legitur sic scriptum, est hoc scholion, quod e Baroc. κολλῶν Τρωάδων γυναικῶν ἐφείσαντο οἱ 74. ad v. 495. adscripsit King. in Ἑλληνες χάριν ἀναπαύσεως. quo male legitur ἀποθυμήσασα et 11. τραγικοῖς] χοροῖς addunt Fl. ἀναίρεσιν. August. c. ap. Herm. Praef. ad Hec. p. xii. ad νῶτα v. 14. αὕτη πέλας σου—] Simile 496. λειποθυμήσασα διὰ τὴν Πολυξένην. scholion, sed partim oblitteratum in MATTH. Hinc correxi quod in A. in initio folii 12, αὕτη πλησίον Gu. est λειποθυμήσασα. σου, οὗ ταλθύβιε. . . ἡγουν ἐπὶ τῆς 20. συγκεκλειμένη etiam M. qui γῆς κειμένη. addit ἀπὸ τοῦ κλείω. μάταια κεκτηῖσθαι τοὺς βροτοὺς, ψευδῶς τὸ δαιμόνων γένος δοκοῦντα εἶναι, τὴν τύχην δὲ καὶ τὴν μοῖραν πάντα τοῖς ἀνθρώποις ἐπισκοπεῖν. A. οὐκέτι δέ σε, ὦ Ζεῦ, ἐφορᾶν τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα, ἀλλὰ τύχην εἶναι τὴν διέπουσαν. A. rec. ὁρῶν ὁ Ταλθύβιος τὴν Ἑκάβην οὕτως ἀθλίως ἐν γῇ κειμένην ἐκπληττόμενος λέγει πρὸς τὸν πότερον, ὦ Ζεῦ, σὺ τοὺς ἀνθρώπους ἐφορᾷς, ἢ δοκοῦντες οἱ ἄνθρωποι εἶναι θεοὺς καὶ κήδεσθαι αὐτῶν ἔχουσι τὴν περὶ τούτου

δόξαν ψευδῇ, τὸ δὲ τῆς τύχης διοικεῖ τὰ ἀνθρώπεια; οὕτω τὸ ψευδῇ πρὸς τὸ δόξαν συντακτέον, οὐ πρὸς τὸ δοκοῦντας, καθὼς οἴονται τινες ἀγνοήσαντες, καὶ τὸ ψευδῇ ἀντὶ τοῦ ψευδῶς ἐκλαβόντες. Gu. I. φεῦ, ἄρα εἶπω σε ὁρᾶν τοὺς ἀνθρώπους, ἢ λέξω τοῖς ἀνθρώποις ὑπόνοιαν ψευδῇ ταύτην κεκτῆσθαι τοὺς θεοὺς, τὴν τύχην δὲ εἶναι τήνδ' ὅν' οὐράνιον τὴν σκοποῦσαν καὶ διοικοῦσαν αὐτούς. Fl. 17. ὦ Ζεῦ, ποῖα δεῖ λέγειν, πότερον ὁρᾶν ἀλληγάλλως τὴν δόξαν τῶν ἀνθρώπων μάτην γεγεννημένην. ψευδῇ γὰρ οἱ θεοὶ τὴν τύχην ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐπισκοπεῖν. Fl. 33.

- 3.487 488. λέξω: εἶπω. Fl. 17. 56. 59. Gu. πότερα: ἄρα λέξω ἐφορᾶν. Fl. 6. 9. 17. 21. 50. 59. 76. Gr. ὁρᾶν: τουτέστιν ἐπισκοπεῖν τοὺς ἀνθρώπους. Fl. 17. ἐφορᾶν, διοικεῖν. M.
- 3.488 489. : λέξω. Fl. 59. ἢ λέξω τοῖς ἀνθρώποις ὑπόνοιαν ταύτην ψευδῇ κεκτῆσθαι δοκοῦντας εἶναι θεοὺς. M. δόξαν: ὑπόνοιαν. M. Fl. 10. 21. 59. δόκησιν, ὑπόληψιν. Fl. 17. δόξα σημειοὶ τρία, τὸ δόγμα, τὴν δόκησιν καὶ τὴν τύχην. Fl. 6. ἄλλως: τὸ ἄλλως καὶ τὸ μάτην ἐκ παραλλήλου. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. τήνδε: τοῦ ἐφορᾶν σε τὰ αὐτῶν. Gu.
- 3.489 490. ψευδῇ: ψευδῶς. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. τὸ ψευδῇ μεθερμηνευτικόν ἐστὶ τοῦ μάτην καὶ τοῦ ἄλλως. Gu. δοκοῦντας: ὑπολαμβάνοντας. Gu. νομίζοντας γένος εἶναι θεῶν τοὺς ἀνθρώπουτως 5. ἀθλίως ἐν γῇ κειμένην] ib. ἐκλαβόντες] ἐκλαμβάνειν B. ἀθλίως οὕτως διακειμένην B.I., nisi quod 14. δεῖ—πότερον] δὴ—πρότερον Fl.33. 19. ἐφορᾶν est in Gu., διοικεῖν in B. κειμένην. ib. ἐκπληττόμενος] ἐκπλησσομένος B. Fl. 10. 7. καὶ κήδεσθαι αὐτῶν om. I. 28. νομίζοντας— ἀνθρώπους] Cor. 9. τὸ δοκοῦντας] τὸ om. 1. rupto 21. νομιζομένους γένος εἶναι τοὺς 10. τὸ ψευδῶς post τοῦ φευδῶς in ἀνθρώπους. MATTH. νομιζομένους Gu. I. 19. 21. μὴ μέντοι γε εἶναι θεοὺς τοὺς ταῦτα ἐφορῶντας καὶ διέποντας. Gu.
- 3.490 491. τύχην: μηκέτι δὲ σὲ, ὦ Ζεῦ, ἐφορᾶν τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα, ἀλλὰ τύχην εἶναι τὴν διέπουσαν καὶ διοικοῦσαν. M. μοῖραν. Fl. 17. τυχηρόν. Fl. 59. τὰν βροτοῖς: πράγματα. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἐπισκοπεῖν: ἐφορᾶν. Fl. 6. 9. 17. 21. 50. 59. 76. Gr. ἐπιτηρεῖν. Fl. 59. Gu. διοικεῖν. Gu.
- 3.491 492.—496. οὐχ ἡδ' ἄνασσα: ἡδε οὐκ ἦν δέσποινα τῶν πλουσίων Τρώων ἡδε οὐκ ἦν γυνὴ Πριάμου τοῦ λίαν πλουσίου; καὶ νῦν ἡ μὲν πόλις ἀνάστατος γέγονεν ὑπὸ τοῦ πολέμου, αὕτη δὲ ἡ γραῦς Ἐκάβη δεδουλωμένη καὶ παίδων ἐστερημένη κεῖται ἐν τῇ γῇ, μολύνουσα τὴν ἀθλίαν κεφαλὴν διὰ τῆς κόνιος. 1.
- 3.492 492. ἡδ': αὕτη ὑπῆρχεν. Fl. 56. ἄνασσα: βασίλισσα. Fl. 17. πολυχρύσων: εὐδαιμόνων. Fl. 17. οὐχὶ δὲ αὕτη βασιλὶς ἦν τῶν πολυχρυσότατων Τρώων; Fl. 33.
- 3.493 493. μέγ' ὀλβίου: μέγ' ὀλβίως μακαρίου. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. οὐχὶ δὲ αὕτη τοῦ μεγαλοπλουσίου Πριάμου σύνοικος; Fl. 33. δάμαρ: γυνή, παρὰ τὸ δεδῶσθαι ἀνδρί. Fl. 17. δάμαρ ἡ γυνή, παρὰ τὸ δεδέσθαι ἄμα τῇ ἀνδρ. Fl. 6. δάμαρ ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ δαμάζεσθαι ὑπὸ τοῦ ἀνδρός, ἢ ἀπὸ τοῦ γάμος γάμαρ καὶ δάμαρ. Fl. 59.
- 3.494 494. πόλις: ἡ Τροία. Fl. 59. ἀνέστηκεν: ἀνετράπη. Fl. 17. ἀνάστατος γέγονε τῷ πολέμῳ, ἡγουν ὑπὸ τοῦ πολέμου. Gr. ἀνετράπη, ἡφανίσθη. Gu. καὶ νῦν ἡ αὐτῆς πόλις πᾶσα ἡφάνισται 25, δοριάλωτος. Fl. 33.
- 3.495 495. αὕτη δέ: αὕτη δὲ δούλη καὶ ἄπαιδος καὶ γῆν τὴν ταλαίπωρον ἐπιπασομένη. Fl. 33.
- 3.496 496. κεῖται: ἀναπαύεται. Fl. 59. φύρουσα: ἀναδεύουσα. M. Fl. 10. μολύνουσα. M. Gr. δύστηνον: γεγηρακὸς, πεπαλαιωμένον. Fl. 59. τὴν ἀθλίαν κεφαλὴν. Gr.
- 3.498 497. φεῦ φεῦ, γέρων : γέρων μὲν εἰμι, ἀλλὰ φιλόζωος. οὕτω γὰρ νοητέον· τί γὰρ καινὸν ἐὰν γέρων ὃν θανεῖν θέλῃ; ἀλλὰ προσληπτέον τὸ φιλόζωος, ἵνα ἦ, οὕτως ἀκριβὲς γέρων μὲν εἰμι φιλόζωος, ἀλλ' ὅμως καίπερ φιλῶν τὸ ζῆν θάνοιμι πρὶν περιπεσεῖν αἰσχροῦ τινι τύχῃ. A. γέρων

μέν εἰμι, ὅμως· εἰ καὶ ὥς γέρων φιλόζωός εἰμι, ὅμως ἀποθανεῖν ἢ ἀποψυχῆναι βούλομαι. A. rec. γέρων μὲν εἰμι καὶ διὰ τοῦτο οὐ δέδοικα τὸ δυστυχεῖν, ὥς, εἰ καὶ συμβήσεται μοι δυστυχία, ταχέως παρέλθοι διὰ τὸ ὀλίγον ἔτι εἶναι τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς· ὅμως δ' εὐχομαι θανεῖν πρὸ τῆς δυστυχίας, ἢ τὸ “γέρων μὲν εἰμι” διὰ τὸ τοῖς γέρονσι περισπουδαστότερον εἶναι τὸ ζῆν, ἐπειδὴ ὁρῶσιν ὥς ἐγγύς εἰσι τοῦ θανάτου. Gu. I. γέρων ὦν φιλόζωος εἰμί· ὅμως ἀποθανεῖν ἢ ἀτυχεῖν εὐχομαι. Fl. 10. 21. ἔχρηζον ἀποθανεῖν ἐμὲ εὐτυχῇ ὄντα πρὸ τοῦ ἐμπεσεῖν εἰς δυστυχίαν. Fl. 17. ὅμως δέ μοι· τὸ ἐναντίον λέγει οἱ γὰρ νέοι μᾶλλον φιλοῦσι ζῆν, οἱ δὲ γέροντες ἀποθανεῖν. λέγει δὲ, ἐπειδὴ μᾶλλον ὁ ἄνθρωπος ἐν γῆρᾳ γένηται, τότε καὶ φιλοζωότερός ἐστι. τὸ αὐτὸ καὶ ὁ Τκλθύβιος “γέρων μὲν εἰμι” λέγων, ὅμως δὲ πρὶν περιπεσεῖν τοιαύτη δυστυχία, γένοιτό μοι θανεῖν. Fl.

- 3.498 498. εἴη· εἴθε, πρότερον πρὶν περιπεσεῖν ἀσχήμῳ τινὶ τύχῃ, ἢτοι πρὸ τοῦ δυστυχεῖν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. περιπεσεῖν· ἐντυχεῖν. Fl. 59. τύχη· δυστυχία. M.
- 3.499 499. ἀνίστασ'· ἐγέρθητι, ὧ ἀθλία, καὶ μετέωρον τὴν πλευρὰν ἔγειρε καὶ τὴν ἄγαν λευκὴν κεφαλὴν. I. ἀνίστασ'· ἀνάστηθι, ἔγειραι. Gu.
- 3.500 500. πάλλευκον· γεγηρακὸς καὶ πεπολιωμένον. M. γεγηρακὸς, 6. γέρων μὲν εἰμι—θανάτου] Gu. πον recepi. In marg. interiore est· καὶ διὰ τοῦτο—ὥς ταχέως παρέλθοι διὰ γέρων μὲν εἰμι φιλόζωος· ἀλλ' ὅμως κσὶτὸ ὀλίγον τοῦ λοιποῦ βίον inter lineas, περ φιλῶν τὸ ζῆν θάνοιμι πρὶν. MATTH. et in scholio marginali, γέρων μὲν In Gu. non τὸ λοιπὸν, sed τὸ λοιπὸν, εἰμι· καὶ εἰ συμβ. μοι δυστ. ταχ. παρ. quod etiam λεῖπον esse potest. διὰ τὸ τοῦ γήρως ὀλιγοχρόνιον· ὅμυς δ' 19. πρὶν om. 56. οὖν, εἰ καὶ γέρων εἰμι, καὶ ταχέως πα- ib. ἀσχήμη]αἰσχροῖ ἡγουνἀσχήμῳ Gr. ρέλθοι ἢ ἐπελθοῦσά μοι δυστυχία διὰ τὸ 27. γεγηρακὸς habet etiam 21. ὀλίγον ἔα εἶναι τὸ λοιπὸν τῆς ζωῆς εὐχ. Pro πεπαλιωμένον 10. πεποιωμένον, θ. πρὸ τῆς δυστ. ἢ τὸ γ. μ. εἰμι νόει διὰ λίαν λευκὸν est etiam in 6. 9. 21. τό etc. Ex eo τὸ λοιπὸν pro τὸ λεῖ- 56. 76. MATTH. τὸ πεπαλιωμένον. Fl. 17. λίαν λευκὸν, τὸ πάνυ γηραιόν. Fl. 59. λίαν λευκὸν. Gr. δι' ὅλου λευκὸν, ὀλόλευκον. Gu.
- 3.501 501. ἔα· τὸ ἔα ἢ ἀντὶ τοῦ ἄφες, ἢ ἐπὶ ἐκπλήξεως λάμβανε. Τίς ἐστὶν οὗτος, ὅστις οὐκ ἀφίησι τὸ ἐμὸν σῶμα κεῖσθαι· τί με ὀχλεῖς καὶ ταραττεῖς, ὅστις ὑπάρχεις, λυπούμενην; I.
- 3.502 502. κεῖσθαι· ἀναπαύεσθαι. Fl. 59. ἡσυχάζειν. Gu. κινεῖς· ταραττεῖς, ὀχλεῖς. Gu. ὅστις· ὁποῖος. Fl. 17. Gu. λυπούμενην· ὑπάρχουσαν. Fl. 56.
- 3.503 503. Ταλθύβιος· Ταλθύβιος ὁ τῶν Ἀχαιῶν κῆρυξ ἦκω, μετακαλεσαμένου σε, ὧ γύναι, τοῦ Ἀγαμέμνονος. I.
- 3.504 504. πέμψαντος· λείπει ἢ σέ, μεταπεμψαντός σε. καὶ πῶς ὑποκατιῶν φησι “πέμπουσιν δέ με δισσοὶ τ' Ἀτρεΐδαι καὶ λεῶς Ἀχαϊκός;” τάχα οὖν αὐτὴν ἄφοβος καθιστὰς ἐν προοιμίῳ οὐ θορυβεῖ αὐτὴν πλήθει ὀνομάτων. M. μετακαλέσαντος. Fl. 17. μετακαλεσαμένου. Gr. σε. Gu. μεταστειλαμένου. Fl. 59. τὸ μεταπέμψαντος ἡγουν μεταστειλαμένου, ἢ, ὁ καὶ κάλλιον, μετακαλεσαμένου καὶ ζητήσαντος σέ τοῦ Ἀγαμέμνονος. Fl. 59.
- 3.505 505. ὧ φίλτατ'· ὧ φίλτατε, ἄρα καὶ ἐμὲ ἥλθες μετακαλέσων, ὥστε ἐπισφάζαι τῷ τάφῳ κατὰ τὸ δοκοῦν τοῖς Ἑλλήσιν· λίαν προσφιλὲς λέγεις. δεῦρο, ἵνα σπεύσωμεν, ἐγείρωμεν κόνιν, προηγοῦ μοι καὶ προοδοποιεῖ, γέρον. I. ἐπισφάζαι· ἐπὶ τῷ τάφῳ σφάζαι. Gr.
- 3.506 506. δοκοῦν· κατὰ τὸ δοκοῦν. Fl. 6. 9. 21. 56. 76. δοκοῦντος, Ἀττικόν. Fl. 10. κατὰ τὸ δοκοῦν, δοκοῦντος, ἀρέσαντος. Fl. 59. 3. τὸ ἔα—λάμβανε] Sic Gr. sed sema est super ἔα scriptum, ἢ ἄφες, Gu. in marg. τὸ ἔα ἢ ἐκπληκτικὸν ἢ ἐπὶ ἐκπλήξεως. ἀντὶ τοῦ φεῦ, ἢ ἀντὶ τοῦ ἄφες προστακτικὸν 31. δοκοῦν addidit Matthiae. ῥῆμα. MATTH. In Gr. glos- ἄρα δοκοῦντος καὶ ἀρέσαντος τοῖς Ἀχαιοῖς καὶ ἀρεστὸν φανέντος, ἥλθες ἐπαρεῖν καὶ ἐμὲ καὶ σφάζαι ἐπὶ τῷ τάφῳ

τοῦ Ἀχιλλέως μετὰ τῆς θυγατρὸς μου: εἰ οὕτως ἦλθες, λίαν λέγεις προσφιλέστατα. Fl. φίλ':
ρήματα. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. ἀγαπητά. Gu. λέγης: οι superscr. Gr. εἴπης. Gu. ποθῶ γὰρ
σφαγῆναι τῆς Πολυξένης στερηθεῖσα. Gu.

- 3.507 507. ἐγκονῶμεν: ἐγκονῶ τὸ σπεύδω, τουτέστι τὸ κόνιν ἐγείρω· οἱ γὰρ σπουδάζοντες κόνιν
εἰώθασιν ἀνιστᾶν τοῖς ποσί. τὸ δὲ σπεύδωμεν, καὶ ἐγκονῶμεν, καὶ τὸ ἡγοῦ μοι, γέρον, ἔμφασιν
ἔχει τῆς πολλῆς προθυμίας, ἣν εἶχεν ἡ Ἑκάβη ἀποθανεῖν συνάμα τῇ θυγατρὶ. B. Gu. I.
σπουδάζωμεν. Fl. 17. ἐτοιμασθῶμεν. Fl. 56. ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό· οἱ γὰρ σπεύδοντες
κονιορτοῦνται τὰ γυμνὰ τοῦ σώματος. M, Fl. 21. θμαι κόνιν ἀπὸ τῆς σπουδῆς· ὅταν γὰρ τις
δρομαίως τρέχῃ, ἐγείρει κόνιν ὑπὸ τῆς γῆς τῇ σπουδαίᾳ καὶ κινήσει τῶν ποδῶν. ἢ
προεுτρεπιζώμεθα εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα ὅσπερ οἱ μέλλοντες εἰσελθεῖν εἰς πάλην ἀλείφονται
κόνιν. A. ταυτολογία. Fl. 10. ἢ ταυτολογία τὴν προθυμίαν ἐμφαίνει τῆς Ἑκάβης. Gu.
- 3.508 508.—513. σὴν παῖδα: τὴν σὴν θυγατέρα ἀποθανοῦσαν ἵνα θάψῃς, ᾧ γύναι, ἦλθον
μετακαλούμενος· πέμπουσι δέ με ὁ Ἀγαμέμνων καὶ ὁ Μενέλαος οἱ Ἀτρεΐδαι καὶ ὁ στρατὸς τῶν
Ἑλλήνων. I.
- 3.509 509. οἶονεῖ ἦκω μετακαλέσαι ὅπως ἐλθοῦσα θάψῃ τὴν Πολυξένην. A. μεταστείχων:
μετακαλέσων, μεταπορεύσων, μεταπεμπόμενος. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. μετακαλῶν. Fl. 10.
μεταπεμπόμενος. Gr. μετακαλούμενος. Gu. πέμπουσι ἀντὶ τοῦ ἔπεμψαν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.
- 3.510 510. δισσοί: οἱ δύο. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Ἀτρέως καὶ ὁ Ἑλληνικὸς λαός. Fl. 33.
ἵνα μὴ τῷ τῶν ὀνομάτων πλήθει τὴν Ἑκάβην ἐκ προοιμίων θορυβήσῃ, ἀνωτέρω παρ'
Ἀγαμέμνονος μόνου πεμφθῆναι εἶπεν. Gu.
- 3.511 511.—514. οἴμοι, τί λέξεις: ἀντὶ τοῦ τί λέγεις. λοιπὸν οὐχ ὥς μέλλουσιν τεθνήξασθαι ἀφίκου
πρὸς ἐμὲ, ἀλλὰ μηνύσων κακὰ τέθνηκας, ᾧ παῖ, ἰπὸ τῆς μητρὸς ἀρπασθεῖσα· ἐγὰρ δ' ἄτεκνος,
ὅσον τὸ κατὰ σέ. I.
- 3.512 512. μετῆλθες: ἢ μετὰ ἀντὶ τῆς εἰς. Fl. 17. εἰς ἐμὲ ἦλθες. Fl. 6. 9. 21. 5. 59. 76. μετακαλέσων
ἦλθες. Fl. 59. ἀλλὰ σημανῶν: ἦλθες μηνύσων, ἀγγελῶν, δηλώσων, ἥτοι τὴν τῆς Πολυξένης
σφαγὴν. Fl. 59.
- 3.513 513. ὄλωλας: ἐφθάρης, ᾧ παιδίον μου. Fl. 17. ἐφθάρης, ᾧ θύγατερ. Fl. 56. ᾧ τέκνον, ἀπωλέσθης,
ἀπέθανες. Fl. 33. ἀρπασθεῖς' : ἀποσπασθεῖσα τοῦ κόλπου. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.
- 3.514 514. ἡμεῖς δ' ἄτεκνοι τοῦπὶ σ' : οἶον, τὸ ἐπὶ σοὶ ἄτεκνοι ὑπάρχομεν, ᾧ Πολυξένη. σὺ γὰρ ἤδη
σφαγῆσθαι, ὅσον δὲ ἐπὶ Κασάνδρᾳ καὶ Πολυδῶρῳ οὐ. ἐδόκει γὰρ ἔτι τὸν Πολύδωρον ζῆν. Ἄλλως.
ὅσον ἐπὶ σοί. ὑπολαμβάνει γὰρ ἔτι τὸν Πολύδωρον ζῆν καὶ Κασάν Α. ἡμεῖς: ἐσμέν. Fl. 59. ἡμεῖς
δὲ ὅσον τὸ ἐπὶ σοὶ, ἡγουν κατὰ σέ, ἄτεκνοι ὑπάρχομεν. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. Gr. ὅσον τὸ κατὰ σέ
μέρος ἄπαιδες ἐσμέν. ὅσον τὸ κατὰ σέ εἶπεν· ἔζη γὰρ Κασάνδρα, ἡγεῖτο δὲ καὶ τὸν Πολύδωρον
ζῆν. Fl. 10. 21. τοῦπὶ σ': εἰς τὸ μετὰ ταῦτα, εἰς τὸ μέλλον. Fl. 59. οἱ Ἀττικοὶ τὸ μὲν παρεληλυθὸς
καλοῦσιν ἔμπροσθεν, τὸ δὲ μέλλον ὀπίσω, ἀπὸ 22. τοῦ κόλπου solus habet 21. σέ ἦκεν (male
εἶπεν Florr.) ἔζη—ζῆν. 29. ὅσον—] In M. ὅσον τὸ κατὰ ib. ὅσον τὸ ἐπὶ σ' (sic)—ζῆν habet σέ μέρος
ἄπαιδές ἐσμεν. ὅσον τὸ κατὰ etiam Gu. μεταφορᾶς τῆς βαδίσσεως τῶν ζώων, προτιθεμένων τῶν
ἐμπροσθίων ποδῶν εἴτε παρεληλυθόντων, καὶ μετερχομένων τῶν ὀπισθεν ἥτοι μελλόντων Fl.
59.
- 3.515 515.—518. πῶς καὶ νιν: πῶς αὐτὴν ἐφονεύσατε; ἄρα εὐλαβούμενοι, ἢ πρὸς τὸ ἀπηνὲς ἦλθετε,
τουτέστι δεινῶς καὶ ἀπηνῶς ἐφονεύσατε, ὥς ἐχθρὰν φονεύοντες; I.
- 3.516 516. πῶς καὶ νιν ἐξεπράξατ': πῶς ταύτην, ᾧ γέρον, διεχειρίσασθε καὶ ἐσφάζατε. ἄρα μετὰ
αἰδοῦς, ἢ πρὸς τὸ δεινὸν, ἡγουν τὸ ἀναιδές, ἦλθετε καὶ τὸ ἀπηνὲς ὥς ἐχθρὰν κτείναντες; τὸ δὲ
ὅλον, ἄρα ἐγυμνώσατε αὐτὴν καὶ ἐφάνησαν τὰ μέρη τοῦ σώματος ἃ χρὴ κρύπτεσθαι, ἢ οὐ Α.

ἐφονεύσατε. M. διεφονεύσατε. Gr. διεξε.πράξαί . Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. διεχειρίσασθε. Fl. 59. Gu. διεχρήσατε. Fl. 17. πῶς δὴ ἐν αὐτῇ ἐποίησατε. Fl. 33. αἰδούμενοι: μετὰ τιμῆς. Fl. 6. μετὰ ἐντροπῆς. Fl. 56. Gu.

- 3.517 516. δεινόν: καὶ τὸ ἀναιδές καὶ τὸ ὠμὸν καὶ τὸ ἄγριον. Fl. 17. πρὸς τὸ χαλεπόν. Fl. 33. τὸ ἀπηνές. Gr. ἄγριον καὶ ἀναιδές. Gu. ἢ πρὸς τὸ δεινὸν ἦλθετε, ἦγουν ἢ δεινῶς, τουτέστιν ἀπηνῶς, ἐφονεύσατε, ὡς ἐχθρὰν κτείνοντες; Gr. ἢ ὡς ἐχθρὰν κατησχύνετε. M.
- 3.518 517. λέξων: μέλλων εἰπεῖν. Fl. 17. 59. φίλα: ἐμοί. Fl. 59. προσφιλεῖ ἐμοί. Fl. 6. 17. καίπερ οὐ προσφιλεῖς λέγεις.
- 3.519 518. διπλᾷ με χρῆζεις δάκρυα κερδᾶναι: διπλᾷ με χρῆζεις. θέλεις, ὦ γύναι, δάκρυα κερδᾶναι, οἶον, κλαύσας ἐν τῷ οἴκτῳ τῆς σῆς παιδὸς ἀρξόμενον τὰ ταύτης λέγειν. διπλᾷ δὲ εἶπεν ὡς νῦν μὲν κλαύσομαι λέγων τὰ κείνης, ἔκλαυσα δὲ καὶ ὅτι ἐσφάζετο. ὡς φίλος γὰρ κέρδος οἶεται τὸ κλαῦσαι ἐκ δευτέρου περὶ τὴν Πολυξένην. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως, ὦ γύναι. διπλᾷ με θέλεις δάκρυα κερδᾶναι τῷ οἴκῳ τῆς σῆς παιδός. νῦν μὲν γὰρ λέγων τέγξω, ἦγουν βρέξω, τοῖς δάκρυσιν τοῦτο τὸ ὄμμα. πρὸς τάφῳ δὲ, ὅτι ὥλλυτο, καὶ τοῦτο ἐλλιπὲς λείπει γὰρ τὸ ἐπεὶ καὶ ὁ καὶ σύνδεσμος, ἵν' ἢ οὕτως, νῦν τε γὰρ 2. ὁπισθεν pro ἔμπροσθεν Matth. legit. MATTH. 5. τουτέστι—φονεύοντες habet eti- 11. διεξεπράξατ'] Immo διεπράξατ. am Gu. ad v. 516: nisi quod ἦγουν 30. ἐλλιπὲς] ἐλλιπὲς A. δεινῶς τουτέστιν ἀπ. ἐφ. ὡς ἐ. κτείνοντες βρέξω τὸ ὄμμα, ἐπεὶ καὶ ὅτε ὥλλυτο ἔκλαυσα. A. θέλεις. Gr. κερδᾶναι: ἐκχῦσαι. Fl. 21. κέρδος ἡγεῖται τὸ δις κλαῦσαι. Fl. 10. ὡς φιλόσοφος φησι τὸ κερδᾶναι: κέρδος γὰρ οἶεται τὸ κλαῦσαι καὶ δεύτερον περὶ τῆς Πολυξένης. M. Fl. 59. οἱ γὰρ λυπούμενοι παραμυθίας ἔχουσι τὸ κλαίειν. τὸ κερδᾶναι γίνεται ἀπὸ τοῦ κέρδος, τὸ δὲ κέρδος ἀπὸ τοῦ τὸ κέαρ ἡδαίνειν καὶ εὐφραίνειν. Fl. 59.
- 3.520 519. οἴκτῳ: τῷ θανάτῳ. Fl. 21. τῷ φόνῳ, ἦγουν τῷ ἐλέῳ. Fl. 59. τῆς σῆς παιδὸς τῇ φιλανθρωπίᾳ καὶ ἐπικάμψει. Fl. 33. λέγων κακά: διηγούμενος ἀλγεινὰ, δυστυχῇ, ἦγουν τὸν φόνον αὐτῆς Fl. 56. 59. 76. Gr. λέγων γὰρ τὰ συμβάντα βρέξω δι' ὀφθαλμῶν δάκρυα δολερά: τοῦτο γὰρ ἐστὶ τὸ κερδᾶναι δάκρυα. Fl. 33.
- 3.521 520. τέγξω: κάθυγρον ποιήσω, δάκρυσιν δηλονότι. Gr. βρέξω. Gu. τάφῳ θ': ἔτεγξα κατὰ κοινοῦ. M.
- 3.522 521. παρῆν μὲν ὄχλος: παρὸν ἦν πᾶν τὸ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων ἔμπροσθεν τοῦ τάφου τοῦ Ἀχιλλέως πρὸς τὰς σφαγὰς τῆς σῆς θυγατρὸς. I. πλήρης, οἶον πεπληρωμένος, ἔμπροσθεν τοῦ τύμβου ἐπὶ σφαγῆς τῆς σῆς θυγατρὸς. εἰπὼν δὲ τὸ ἅπας καὶ πλήρης ἔδειξε τὸ ὡς οὐδεὶς ἐλείπετο. A.
- 3.523 522. πλήρης: πεπληρωμένος, ἅπας. Fl. 17. 59. τὸ πᾶς καὶ τὸ πλήρης κατ' ἐπίτασιν λέγεται. B. Gr. I. πρὸ τύμβου: αἶτημα σκηνικόν. πῶς γὰρ τοῦ Ἀχιλλέως ἐν Τροίᾳ ταφέντος ὁ Ταλθύβιος λέγει πρὸ τύμβου τοῦ Ἀχιλλέως ἴστασθαι τοὺς Ἑλληνας, ὄντας ἐν Χερρονήσῳ; καὶ φαμέν ὅτι ἡ κενοτάφιον ἐν Ἀερρονήσῳ 2. ἐκχῦσαι] ἐκχῆσαι Fl. 21. καὶ τὸ πλήρης κατ' ἐπίτασιν λέγεται, 3. ὡς φιλόσοφος] ὡς φίλος M. "Fl. quae scholio v. 522. inserui, ubi in ὁ φίλος φησὶ τὸ κερδ. Gu. ὡς φιλόσοφος codicibus leguntur. τὸ κερδ. E Gu. addidi etiam καὶ 19. ἐλείπετο] ἐλειπ. . . . A. δεότ. περὶ τῆς Π. reliqua in eo de- 24. τὸ πᾶς—λέγεται] Vid. ad vi sunt." MATTH. 6. ἡδανειν] Leg. ἡδόνειν. MATTH. 25. αἶτημα σκηνικόν et γὰρ om. 10. ἦγουν—αὐτῆς om. Gr. Gu. I. Postrema καὶ φαμέν—κόρην 15. Ἑλλήνων] Addit I. τὸ δὲ πᾶς om. M. ἐποίησαν, ἢ εἰς Τροίαν ἀπῆλθον καὶ ἔθυσαν τὴν κόρην. M. Fl. 10. Gu. I.
- 3.524 523. λαβὼν δ' Ἀχιλλέως: λαιῶν δὲ ὁ τοῦ Ἀχιλλέως παῖς Νεοπτόλεμος τὴν Πολυξένην ἀπὸ τῆς χειρὸς ἔστησεν ἐπὶ τοῦ ἀνωτάτου μέρους τοῦ τάφου. I. ὁ τοῦ Ἀχιλλέως παῖς Νεοπτόλεμος λαβὼν ἐκ τῆς χειρὸς τὴν κόρην Πολυξένην ἔστησεν ἐπάνω τοῦ μνήματος, ἐγγὺς δὲ ἐγώ. Fl. 33.

- 3.525 524. ἐπ' ἄκρου χώματος: ἐπὶ καθέδρας γενικῇ, ἐπὶ δὲ κινήσεως αἰτιατικῇ, ὅπερ οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἐναντίον ποιοῦσιν. Gu. πέλας δ' ἐγώ: πλησίον ἦν καὶ ἐγώ. ἐπειδὴ κῆρυξ ἦν ὁ Ταλθύβιος, διὰ τοῦτο πλησίον ἴστατο τοῦ Νεοπτολέμου, ἵνα, ὅταν βουληθῇ ὁ Νεοπτόλεμος εἰπεῖν τι τοῖς Ἀχαιοῖς, δι' ἐκείνου λέγῃ κήρυκος ὄντος καὶ δυναμένου λέγειν εἰς ἐπήκοον πάντων· αὐτὸς γὰρ ἦν ὁ σιωπὴν παντὶ τῷ στρατῷ κηρύξας, ὡς καὶ αὐτὸς παρακατιῶν λέγει, ὑπὸ Νεοπτολέμου προσταχθεῖς. I. πλησίον δὲ ἐγώ καὶ οἱ ἐπίλεκτοι καὶ πρόκριτοι τῶν Ἑλλήνων καὶ ἔκκριτοι νεανίαι. λείπει γὰρ ἐνταῦθα ὁ καὶ σύνδεσμος. A.
- 3.526 525. λεκτοὶ τ' Ἀχαιῶν: ἠκολούθουν δὲ καὶ ἐπίλεκτοι, ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐκλελεγμένοι νέοι, τὸ πῆδημα τῆς σῆς παιδὸς καθεζόντες καὶ κρατήσοντες διὰ τῶν χειρῶν. I. λεκτοί: ἐπίλεκτοι. Gr. ἐξειλεγμένοι. Gu. ἔκκριτοι: ἐκλελεγμένοι, εὐγενεῖς νέοι ἄνδρες. Fl. 59. πρόκριτοι, ἐπωνομασμένοι. B. μετὰ τοῦ Νεοπτολέμου ἐκλελεγμένοι ἄνδρες, μή πως ἰδοῦσα τὸ ξίφος ἡ Πολυξένη τεινόμενον κατ' αὐτῆς καὶ φοβηθεῖσα σκιρτήσῃ ἤγουν ἐκφύγῃ, ἐκεῖνοι δὲ, ἵνα κρατήσωσι ταύτην. Fl. 59. καὶ οἱ ἐκλελεγμένοι τῶν Ἀχαιῶν, καὶ ἔγκριτοι, καὶ χρήσιμοι νέοι. Fl. 33.
- 3.527 526. σκίρτημα: τὸ κίνημα. M. Fl. 6. 10. 21. 59. περιφραστικῶς τὸ κίνημα. Fl. 17. καὶ ὡς βοή μόσχου ἐγένετο. Fl. 33. σπάραγμα, κίνημα. Gu. μόσχου: τῆς νέας. B. M. Fl. 10. 1. ἀπῆλθον] ἀνῆλθον Hermann. ad 14. τι om. Gu. Hec. p. 64. ed. pr. ib. λέγῃ] εἶπῃ I. ib. κόρην] κόριν Gu. 31. τῆς νέας] τῆς om. Fl. 10. 13. ὁ N. εἰπεῖν] εἶπεῖν ὁ N. I. καθεζόντες: μέλλοντες κρατήσῃν διὰ τῶν χειρῶν. B. Fl. 6. 9. 21. 56. 5. 76.
- 3.528 527. ἔσποντο: παρεγένοντο, ἵνα τὸ κίνημα ταύτης κρατήσωσιν, εἴ πως δειλανδρήσει ἐν τῷ σφάττεσθαι. A. ἠκολούθησαν. τὸ θέμα ἴσπω ἄχρηστον, τὸ ἀκολουθῶ. ὁ β' ἀόριστος ἔσπον, (καθ' ὁμοίωσιν τοῦ ἔχω, ὁ β' ἀόριστος ἔσχον,) ὁ μέσος ἐσπόμην, τὸ γ' τῶν πληθυντικῶν ἔσποντο. I. εἶποντο. Fl. 16. 9. 21. 56. 59. 76. εἶποντο, ἠκολούθουν. Gr. παρεγένοντο. Gu.
- 3.529 527.—529. πληρες: πρῶτον γὰρ οἶνον ἔρραινεν ἐν τῷ τάφῳ τοῦ Ἀχιλλέως, ὅπως ἀνέλθῃ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ καὶ τότε ἀνελθούσης τῆς ἐκείνου ψυχῆς σφάζει τὴν Πολυξένην A. ὁ δὲ τοῦ Ἀχιλλέως παῖς Νεοπτόλεμος, λαβὼν διὰ τῆς χειρὸς ποτήριον πάγχρυσον, ἔρρει θυσίας τῷ θανόντι πατρὶ, θυσίας, οἶνον δηλονότι, μέλι, γάλα καὶ ἄλευρον. I. πληρες: μέγαν. Fl. 21. πεπληρωμένον οἶνου δηλονότι. Fl. 17. 59. καὶ οἱ πάντες ἔποντο, ἠκολούθουν. El. 33.
- 3.530 528. πάγχρυσον: ὀλόχρυσον. Fl. 39. ἔρρει: διὰ τοῦτο πρὸ τοῦ θῦσαι τὴν Πολυξένην ἔρρει χοάς, ἵνα ἀναχθεῖσα ὑπὸ τῆς χοῆς ἢ ψυχῇ πῖνῃ τοῦ αἵματος. Gu. I. ἔρρει διὰ τῆς χειρὸς. B. ἔρρει χοάς, ὡς λέγω λόγον. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. Gu. προσφέρει τῷ πατρὶ τῷ Ἀχιλλεῖ χοάς. Fl. 21. χειρί: ἐκτείνει διὰ τῆς χειρὸς. Fl. 21.
- 3.531 529. χοάς: χοὴ λέγεται ἐπὶ ὑγρῶν, μέλιτος, ἐλαίου καὶ ἀλεύρου καὶ τῶν ἐτέρων, θυσία δὲ ἐπὶ σφαγῆς ζώων. σπονδὴ, χοὴ, θυσία διαφέρουσι· σπονδὴ ἐπὶ τῶν ξηρῶν, οἶον σίτου καὶ κριθῆς· χοὴ ἐπὶ ὑγρῶν, οἶνου, μέλιτος καὶ γάλακτος· θυσία δὲ ἐπὶ ζώων, προβάτων, βοῶν καὶ τῶν ὁμοίων. ἄλλοι δὲ σπονδὴν καὶ χοὴν ταῦτ' ὀνομάζουσιν, ὃ καὶ κρεῖττον. Bar. 74. Gu. 1. προσφέρει τῷ πατρὶ χοάς. M. σπονδάς. Fl. 10. ἤγουν θυσίας, χάριν τοῦ θανόντος πατρός. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.
- 3.532 529. σημαίνει δέ μοι: προστάσσει, παραδηλοῖ μοι κηρῦξαι σιωπὴν παντὶ τῷ στρατῷ τῶν Ἑλλήνων. ἐπιτάσσει πως διὰ σημείων καὶ σχημάτων, οἷον ἔθος ἐστὶ τοῖς βασιλεῦσι διὰ νευμάτων πάθη τινὰ δηλοῦν, κατὰ μίμησιν τοῦ τῷ νεύματι καὶ βουλήματι τὸ πᾶν διοικονομοῦντος. παρακατιῶν γὰρ φησι· λογάσι δ' Ἀργείων στρατοῦ νεανίαις ἔνευσε παρθένον λαβεῖν. B. rec. I. σημαίνει: παραδηλοῖ ἀντὶ τοῦ παρεδήλωσεν. Fl. 6. 9. 21. 56. 76. εἶπε δέ μοι σιγὴν παντὶ τῷ στρατῷ ἐπισημῆναι. Fl. 33.

- 3.533 530. σιγὴν: ποιῆσαι. Fl. 21. κηρῦξαι: καταστῆσαι. Fl. 59.
- 3.534 531. μέσοις: τοῖς ἀνθρώποις, Ἀχαιοῖς δηλονότι. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τὸ ἐν μέσοις περισσόν· τὸ γὰρ παραστάς τὴν ἔννοιαν δηλοῖ καθ' αὐτό. Gu.
- 3.535 532. σιγᾶτ' : σιωπήσατε. I. σῖγα πᾶς ἔστω λαός: μιμεῖται τὸ πολλάκις κηρύσσειν τὰ αὐτὰ τοὺς κήρυκας. τὸ σῖγα, εἰ μὲν ἐστὶ προστακτικὸν, ὀξύνεται, εἰ δὲ ἐπίρρημα, περισπᾶται. I. σιγᾶτ' : σιωπάτε. Fl. 17. τὸ μὲν σιγᾶτε πρὸς τὸ πλῆθος, τὸ δὲ σῖγα, σιώπα καθ' ἓνα. τοιαῦτα γὰρ εἰώθασιν ποιεῖν οἱ κήρυκες, πρῶτον μὲν προσφωνοῦντες δημοσίᾳ, εἶτα καθ' ἓνα ἕκαστον, σιγῶντες. Fl. 59. σῖγα: ἐπίρρημα. Fl. 10. σῖγα: ἐν σιγῇ. Gr. καθολικῶς. Gu.
- 3.536 533. νήνεμον: ἀθόρυβον. M. Fl. 6. 56. 59. 76. ἥσυχον. M. νήνεμος ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ νη στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ ἀνέμου, ἡ ταραχή. Fl. 6. ἀντὶ τοῦ ἥσυχον. Gr. ἀθόρυβον, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀνέμων. Gu. ἔσσης: ἔταξα. Fl. 6. 56. 59. 76. ἐν ἡσυχίᾳ δὲ ἔστησα τὸν ὄχλον. Fl. 33. κατέστησα. Gr. ὄχλος ἡ ὄχλησις καὶ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ. Gu.
- 3.537 534. ὁ δ': ὁ Νεοπτόλεμος. Fl. 16. 56. Πύρρος. Fl. 21. ὁ δὲ Νεοπτόλεμος εἶπεν· ὦ παῖ τοῦ Πηλέως καὶ πατὴρ ἐμός. Fl. 33. πατὴρ δ' ἐμός: ἀντὶ τοῦ ἐμοῦ, Ἀττικὸν, τὰς κτητικὰς ἀντωνυμίας 1. προστάσσει, παραδηλοῖ habent tius διοικονομοῦντος Διός. Flor. 17. 59. MATTH. In B. hoc 13. μιμεῖται—] In M. σῖγα. κοινή scholion incipit ab ἐπιτάσσει—. ἐστὶ κατὰ τὸ μέτρον. μεμίμηται 5. διοικονομοῦντος] Διὸς οἰκονομοῦντος τὸ πολλάκις κηρύττειν τὰ αὐτὰ τοὺς κήρυκας: Matth. In B. διὰ νευμάτων πολλάκις:—et in A. σιώπα. μέμνηται τὸ τοῖς ὑπηκόοις τινὰ πάθη δηλοῦν—τὸ π. κηρύσσειν etc. πᾶν δῖ. τος παρακατιών —λαβεῖν, 28. ἐμοῦ] Legitur ἐμέ, ut in schol. literis pluribus post δῖ et τος Flor. Mox μὴ in διὰ τὸ μὴ τὰς αὐτὰς oblitteratis. Scribendum igitur po- εἶναι delendum videtur. MATTH. οὐ δέον ἔχειν κλητικὰς, διὰ τὸ μὴ τὰς αὐτὰς εἶναι ταῖς τῶν πρωτοτύπων αἰτιατικαῖς. λαμβάνονται γοῦν αἱ εὐθείαι Ἀττικῶς ἀντὶ τῶν κλητικῶν. αἱ δὲ κτητικαὶ πᾶσαι, εἴτε εὐθείας εἶεν, εἴτε γενικῆς, εἴτε ἡστινosoῦν ἄλλης πτώσεως, ἥτοι ἐνικῆς, ἢ δυϊκῆς, εἰ μὲν πρώτου προσώπου εἶεν, ἀντὶ τῆς πρωτοτύπου γενικῆς τοῦ πρώτου προσώπου λαμβάνονται· εἰ δὲ δευτέρου, ἀντὶ τῆς πρωτοτύπου γενικῆς τοῦ β' προσώπου· εἰ δὲ τρίτου, ἀντὶ τῆς πρωτοτύπου γενικῆς τοῦ τρίτου προσώπου. I. ἐμός: ἀντὶ τοῦ ἐμέ, Ἀττικόν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Ἀττικισμός. B. αἱ ἀντωνυμῖαι οὐκ ἔχουσι κλητικὰς. Fl. 59.
- 3.538 535. δέξαι χοάς: λάβε μου ταύτας τὰς θυσίας τὰς θελκτηρίους, τὰς ἡδυντηρίους. I. τὰς πραυνούσας τὰς ψυχὰς τῶν νεκρῶν, ἢ τὰς κηλούσας τοὺς καταχθονίους δαίμονας. A.M.I. χοάς: σπονδάς. Fl. 59. κλητηρίους: τοὺς σοὶ ἐνηδόνους, τοὺς σοὶ θυμήρεις. Fl. 59. ἀπατητικάς. M. Fl. 21. εὐφραντικούς. Fl. 59. κατακηλούσας τὰς ψυχὰς τῶν νεκρῶν, ἢ τοὺς καταχθονίους δαίμονας. Fl. 10. 21. θελκτικάς, τὰς σοὶ ἐνηδόνους καὶ ἀποδοχῆς ἀξίας. Gu.
- 3.539 536. νεκρῶν ἀγωγούς: ἀναφερούσας τὰς ψυχὰς. ἄγω ῥῆμα τὸ κομίζω καὶ φέρω· ἀγωγὸς ὁ φέρων καὶ ὁ κομίζων, καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ· ἀγώγιμον, τὸ φερόμενον καὶ κομιζόμενον· ἀγωγή δὲ ἡ τοῦ κομίζειν ἐνέργεια. I. τῶν τεθνεώτων τοὺς προπομπούς. ἐλθὲ, ὅπως λάβης αἷμα μελιχρὸν τῆς καθαρᾶς κόρης, ὅπερ σοι προσφέρομεν, κάγῳ καὶ ὁ στρατός. Fl. 33.
- 3.540 537.—542. ἐλθὲ δ': ἐλθὲ δὲ, ἵνα πίης τὸ καθαρὸν αἷμα τῆς παρθένου, ὅπερ σοι χαριζόμεθα καὶ ὁ στρατὸς καὶ ἐγώ, καὶ λῦσαι τὰς ναῦς καὶ τὰ σίδηρα καὶ τὰ σχοινία τῶν νεῶν, δὸς δὲ ἡμῖν εὐμενοῦς ἀπὸ τῆς Τροίας ὑποστροφῆς ἀγαθῆς ἐπιτυχόντας ἡμᾶς εἰς τὴν πατρίδα ἀπελθεῖν. I.
- 3.541 537. κόρης ἀκραιφνές: καθαρὸν, ἄχραντον, τουτέστι τὸ τῆς παρθένου. A.M. ἀκραιφνές τὸ καθαρὸν. ὑψηλὸν καὶ τὸ ἀκραιφνοῦς 5. πρώτου Maltb. πρωτοτύπου I. 27. τὰ σίδηρα] τὰ πρυμνήσια King. 11. τὰς θελκτηρίους— δαίμονας] τὰς ἀγκύρας Matt. utrumque ex Verba τὰς θ. τὰς πραυνούσας—δαί- scholio v. 539. ubi σίδηρα est in μόνος pro gl. habet Gu., λαλούσας B. pro

κηλούσας scripto. 30. καθαρὸν] τὸ καθαρὸν καὶ A. 13. κηλούσας] κατακηλούσας A. ἀκηροφانوῦς, οἶονεὶ ἀβλαβοῦς· κῆρ γὰρ ὁ θάνατος. B. rec. παρθένου παρθενικόν, καθαρὸν, ἄχραντον. Fl. 17. 50. 59. 76. καθαρὸν. Gr. ἀμόλυντον, ὡς παρθενικόν. Gu. δωρούμεθα: παρέχομεν. Fl. 59.

- 3.542 538. πρευμενής: γαληνός, ἥσυχος, ἴλεως. Fl. 17. πρᾶος καὶ εὐμενής. Fl. 6. 9. 21. 5. 59. 76. Gr. συμπαθής, ἴλεως. Gu. σὺ δὲ γενοῦ ἡμῖν πρᾶος, ἴλαος. Fl. 33. πρᾶος, εὐμενής. ἐκ γὰρ τῶν δύο σύγκειται ἡ λέξις. B. M. Flor. 59. ἀντὶ τοῦ ἀλύπου, ἀπὸ τοῦ πράου καὶ εὐμενοῦς. M. τὸ πρευμενής ἐκ δύο ταῦτοσημάντων γίνεται λέξεων, τοῦ πρᾶος καὶ εὐμενής. γίνεται οὖν πραευμενής, εἴτα κατὰ κρᾶσιν πρευμενής. ἢ πρευμενής καὶ πρᾶος καὶ εὐμενής γενοῦ ἡμῖν, ὥστε λῦσαι τὰς πρύμνας καὶ τὰ χαλινωτήρια τῶν νεῶν, ἥγουν λυθῆναι, ἢ γενοῦ δὲ ἡμῖν πρευμενής καὶ ἔπειτα λῦσαι καὶ λυθῆναι ποιήσον τὰς πρύμνας καὶ τὰ χαλινωτήρια τῶν νεῶν. στικτέον εἰς τὸ “πρευμενής δ’ ἡμῖν γενοῦ,” εἴτα δὸς ἡμῖν λῦσαί τε τὰς πρύμνας καὶ τὰ χαλινωτήρια τῶν νεῶν. Fl. 59.
- 3.543 539. πρύμνας: σίδηρα. B. πρύμνας καὶ χαλινωτήρια: περίφρασις. Il. 17. περιφραστικῶς τὰ πλοῖα. Gu. τὰ ἀπόγεια σχοινία. Fl. 10. χαλινωτήρια: τὰ σχοινία. B. τὰ πρυμνήσια. Gr. τὰς ἀγκύρας, τὰ ἀπόγεια σχοινία. Gu. καὶ ἡνίκα τὰ τῶν νεῶν δέματα λῦσαι θελήσομεν καὶ πορεύεσθαι βουληθῶμεν καὶ ἐπανελθεῖν εἰς τὰς πατρίδας, ἐπίδος ἡμῖν πραέως ἀπ’ Ἰλίου ἐπαναζεῦξαι. Fl. 33.
- 3.544 540. πρευμενοῦς τ’ ἀπ’ Ἰλίου νόστου τυχόντας: ἀπελθεῖν ἀπὸ τῆς Τροίας εἰς τὴν πατρικὴν γῆν τυχόντας πρευμενοῦς, ἥτοι ἀλύπου, νόστου. ἀπὸ τοῦ πράου καὶ εὐμενοῦς. A.
- 3.545 541. νόστου: στροφῆς. Fl. 17. ἐπιστροφῆς. Fl. 21. ὑποστροφῆς. Fl. 56. καταστροφῆς. Fl. 6. τυχόντας, ἀντὶ τοῦ τυχεῖν. Fl. 21. καινόσχημον πρὸς τὸ ἀπαρέμφατον. τυχοῦσι γὰρ ἔμμελλεν εἰπεῖν πρὸς τὸ ἡμῖν. Gu. “δὸς ἡμῖν” εἰπὼν ὥφειλε “τυχοῦσιν” εἰπεῖν· ὁ δὲ ὥσπερ ἐκ μεταμελείας ἀποδίδωσι τὸν λόγον κατ’ αἰτιατικὴν πρὸς τὸ ἀπαρέμφατον. Gr. 1. μολεῖν, ἀπελθεῖν δὸς ἡμῖν, ἀπὸ κοινοῦ τὸ δός. Fl. 21. 59.
- 3.546 542. τοσαῦτ’ ἔλεξε: τοσαῦτα εἶπεν, ὅλος δὲ ὁ στρατὸς εὐχὴν ἐποιήσατο, ἥτοι ἐπ’ ἐκεῖνων ηὔξατο, ἥγουν μετὰ τὸ πληρῶσαι ἐκεῖνον τὴν εὐχὴν ἣν ηὔξατο. Gr. I.
- 3.547 543. ὁμφίχρυσον: τὸ ἀμφοτέρωθεν κεχρυσωμένον ξίφος διὰ τῆς λαβῆς λαβῶν, εἴτα λαβῶν ἀπὸ τῆς κώπης τὸ ἀμφίχρυσον ξίφος ἐξεῖλκεν ἀπὸ τῆς ξιφοθήκης. ἀμφίχρυσον δὲ νοητέον τὸ ξίφος οὐ κατὰ τὰ κοπτικὰ μέρη, ἀλλὰ κατὰ τὴν κώπην μόνην, ἥγουν τὸ κρότημα, ἵν’ ἢ τὸ ἀμφίχρυσον ἀντὶ τοῦ περιχρυσον. A. εἴτ’ ἀμφίχρυσον: ἔπειτα περικεχρυσωμένον ξίφος λαβῶν ἀπὸ τῆς λαβῆς ἐξεῖλκε τῆς θήκης. 1. τὸ κεχρυσωμένον διὰ τῆς λαβῆς λαβῶν. B. M. εἴτα περιχρυσον σπάθην λαβῶν παρὰ τοῦ πιάσματος ἔσυρεν ἐκ τῆς ξιφοθήκης καὶ τοῖς ἐγκρίτοις ἔνευσεν. Fl. 33. φάσανον: τὸ ξίφος τὸ ἐν σφαγαῖς γαννυσκόμενον. ἢ παρὰ τὸ φάος καὶ τὸ γάνος τὸ στίλβον οἷόν τι σκεῦος γεγανωμένον. κουλεὸς δὲ ἡ ξιφοθήκη ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ τὰ ὀλοὰ, ἥγουν τὰ ὀλέθρια, ξίφη κεῖσθαι. B.I.
- 3.548 544. ἐξεῖλκε: ἀνέσπα. Fl. 59. ἐξέβαλε. ἐκ τοῦ Ὀμήρου τοῦτο ἔχει. Gu. λογάσι δ’ Ἀργείων: τοῖς ἐπιλέκτοις. B. M. Gr. ἐκκρίτοις. Gu. καὶ τοῖς ἐπιλέκτοις νεανίαῖς τοῦ στρατοῦ τῶν Ἑλλήνων ἔνευσε τὴν κόρην κρατῆσαι. I.
- 3.549 545. ἔνευσε: ὥρισε. Fl. 56. ὑπεσήμανε. Gu. λαβεῖν: ἥγουν κατασχεῖν. Fl. 10. 17. ὥστε κρατῆσαι. Gu.
- 3.550 546.—551. ἡ δ’ ὡς ἐφράσθη: αὕτη δὲ ἐπεὶ ἐφράσατο καὶ ἐνόησε, τοῦτον τὸν λόγον ἐδήλωσεν· ὧ Ἑλληνες οἱ πορθήσαντες τὴν ἐμὴν πόλιν, ἐθελουσίως θέλω τεθνήξεσθαι. ὅρα ἵνα μὴ τις ἄψηται καὶ προσεγγίσῃ τοῦ ἐμοῦ σώματος· παρέξομαι γὰρ τὸν λαιμὸν εὐκαρδίως τε καὶ

εὐψύχως, ἀπολελυμένην δέ με πρὸς θεῶν ἀφέντες κτείνατε, ἵνα ἐλευθέρα θάνω, καὶ μὴ δούλη δηλονότι. I. ἡ δὲ Πολυέπ' 2. ἐκείνων—ἠῤῥατο] Gr. inci- 15. ἀπὸ—κεῖσθαι] ἀπὸ τοῦ κεῖσθαι pit ab ἐπ' ἐκείνω (sic) et τελέσαι ha- ἐν αὐτῇ τὸ ὅλοον καὶ ὀλέθριον Fl. 59. bet pro πληρῶσαι, omittit autem ἦν 16. ὅλοα] οὐλοα I. 28. ἡ δὲ Πολυξένη —ἐφάπτηται] Si- ἠῤῥατο. 11. λαβῆς] χειρὸς B. mile scholion, sed in fine defectum 13. τὸ ξίφος —γεγανωμένον] τὸ ἐν est in A. αὕτη δὲ ἡ Πολυξένη ὡς ἐν. . . σφαγαῖς γανύμενον (conf. Eustath. ὡς ἤκουσεν, ὡς ἐνόησεν ὅτι μέλλουσι ταύ- p. 675, 58.), ἡ τὸ γεγανωμένον ἡγουν της δέξασθαι τινες, εἶπε τοῦτον τὸν λόγον, στίλβον σκεῦος I. ἐκοῦσα θνήσκω, μὴ τις ἄψηται ξένη ὡς ἐνόησεν τὸν θάνατον, τοῦτον εἶπε τὸν λόγον, ὃ Ἕλληνες, οἱ τὴν ἐμὴν πόλιν πορθήσαντες, ἐκουσίως θνήσκω· καὶ μὴ τις ἐξ ὑμῶν τοῦ ἐμοῦ σώματος ἐφάπτηται. Fl. 33. ἐπεὶ ἐφράσατο, ἡγουν ἐνόησε. Gr. ἐνόησε. M.

3.551 547. ὃ τὴν ἐμὴν: ἐνταῦθα φαίνεται τὸ ἀνδρεῖον τῆς Πολυξένης. Gu. πέρσαντες: πορθήσαντες. B. Gr. Ἀργεῖοι: Ἕλληνες. B.

3.552 548. ἐκοῦσα: εὐτόλμως. Fl. 6. 9. 10. 21. 5. 59. 76. ἐκοντί. τὸ ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρήματος. Gu. μὴ τις: ὁρᾷτε ἵνα οὐδεῖς. Fl. 6. 9. 21.56. 59. 76. Gr. χροός: χρώματος. Fl. 17. σώματος. Gu.

3.553 549. παρέξω: δώσω τὴν δειρὴν, ἡγουν τὸν λαιμόν, τολμηρῶς, εὐτόλμως. δώσω, καὶ παρέχω καὶ παρέχομαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λέγεται. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. Gr. δώσω τράχηλον εὐτόλμως. B. Fl. 17. καθὼς δὲ εἰμι βασιλῖς, τοσαυτικῶς θανῶ καὶ ὀλwegκαρδίως παραδίδω τὸν ἐμὸν αὐχένα. Fl. 33. εὐκαρδίως: τολμηρῶς, εὐτόλμως. Gr. θαρσαλέως. Gu.

3.554 550. ἐλευθέραν: ἦτοι ἄδετον, ἀδέσμευτον, καταλείψαντες κτείνατε, ἵνα ὡς ἐλευθέρα ἀποθάνω. δουλείαν γὰρ ἡγεῖτο καὶ τὸ δεδεσμένη θανεῖν. ἡ δὲ σύνταξις οὕτως, πρὸς θεῶν ὀρκωμοτικῶν μεθέντες με, ἀντὶ τοῦ καταλείψαντες ἐλευθέραν, ἡγουν λυτὴν, κτείνατέ με, ὡς ἐλευθέρα θάνω. ἐν νεκροῖς γὰρ αἰσχύνομαι δούλη καλεῖσθαι ὡς δεσμηθεῖσα. A. ἐλεύθερος ὁ ἀπολελυμένος καὶ μὴ ὑπὸ τινος κατεχόμενος καὶ ὁ μὴ ὑπὸ δουλείαν· ἀνελεύθερος δὲ ἐπὶ φειδωλίας, ὃ ἐναντίον ὁ ἐλευθέριος. Gr. I. ἡ δὲ σύνταξις οὕτω· πρὸς θεῶν, μεθέντες καὶ ἀφέντες ἐμὲ ἐλευθέραν καὶ ἄνετον, κτείνατε, ὅπως θάνω ὡς ἐλευθέρα καὶ οὐ δούλη. οὕτω τὸ μὲν ἐλευθέραν ἀντὶ τοῦ ἄνετον ἐκκληπτόν, 15. τοσαυτικῶς] Notandum vocabulum gantur quod v. p. 356, 4—6. ἀπολελυμένη—δηλονότι. inauditum. ib. ὀλwegκαρδίως] Videtur ὀλοκαρδίως 24. Sic Gr. Vulgo φειδωλείας. scripsisse. ὀλοκάρδιος dixit Eriphanius Idem scholion usque ad ἐλευθέριος in Physiologo. est in Flor. 6. 9. 21. 56. 59. 76. 16. αὐχένα] αὐχὴν Fl. 33. MATTH. 20. θεῶν] θεὸν A. 25. ἡ δὲ σύνταξις οὕτω om. Gu. 23. ἐλεύθερος] ἐλεύθερος γὰρ Gr. (in 26. ὡς om. Gu. scholio marginali) recte si haec 27. τὸ μὲν] τὸ om. I. cum scholio interlineari conjun- τὸ δὲ ἐλευθέρα ἀντὶ τοῦ οὐ δούλη, ὡς δηλοῖ καὶ τὸ τῆς κατασκευῆς· εἰ γὰρ ἀψαμένων τινῶν ταύτης ἀπέθνησκε, δουλικῶς ἂν καὶ οὐκ ἐλευθέρως τεθνάναι ἔδοξεν. Gu. I. τὸ ἐξῆς, ἐλευθέραν δὲ μεθέντες κτείνατε, ἵνα ἐλευθέρα θάνω. B. M. ἀπολελυμένην δέ με πρὸς θεῶν μεθέντες, ἡγουν ἀφέντες, ἐάσαντες κτείνετε, ἵνα ἐλευθέρως θάνω καὶ μὴ δούλη δηλονότι. Gr. ἀδέσμευτον. Fl. 10. ἄνετον. Gu. ὡς: τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ἵνα. B.

3.555 551. πρὸς θεῶν: ὀρκωμοτικόν. Gu. διὰ τοὺς θεοὺς. Fl. 17. ἀντὶ τοῦ ἔνεκεν τῶν θεῶν. Fl. 21. μεθέντες: καταλείψαντες. Fl. 59. ἀφέντες, ἐάσαντες. Gr. ἀφέντες, καταλείψαντες. Gu.

3.556 552. δούλη: δουλείαν γὰρ ἡγεῖτο καὶ τὸ δεδεσμημένη θανεῖν. Gu. κεκληθῆναι: ὀνομασθῆναι. Fl. 56. οὔσα: ὑπάρχουσα. Fl. 59. βασιλῖς γὰρ ὑπάρχουσα αἰσχύνομαι τοῦ εἶναι με δούλην.

3.557 553. λαοὶ δ' ἐπερρόθησαν: ἐβόησαν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυμάτων. B. M. ὁ δὲ λαὸς ἤχησεν, —ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἤχου τῶν ῥοθίων—μὲν δὲ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων ἔλεξε τοῖς νέοις ἀφεῖναι τὴν παρθένον. I. ἐβόησαν, ἐπλήγησαν, ἐλυπήθησαν, ἢ ταραχὴν ἐποίησαν, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ῥοθίων, ἡγουν τῶν ῥεομένων. A. εἰκότως τὸ ἐπερρόθησαν καὶ ἀρμοδίως εἴρηται ἐπὶ πλήθους,

ἤγουν ἀσήμως ἤχησαν· ἐκ μεταφορᾶς δὲ τῶν κυμάτων ἡ λέξις· τὸ γὰρ πλῆθος ὁμοῦ βοῆσαν ἄγνωστον τοῖς ἀκούουσιν ὃ τι καὶ λέγει. Gu. I. ἐπεβόησαν, διὰ τὸ ἄσημον. ἤχησαν, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἤχου τῶν ῥοθίων, ἤγουν τῶν κυμάτων. καὶ ἐπὶ μὲν τοῦ πλῆθους οἰκείως τῇ λέξει ἐχρήσατο, ἐπὶ δὲ τοῦ Ἀγαμέμνονος τῷ εἶπεν. Bar. 74. Gu. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυμάτων· οὐ γὰρ ἐξακούεται καθαρῶς ἢ τοῦ ὄχλου φωνῇ, ἀλλὰ τοιόνδε λόγον ἀποτελεῖ ἡ ῥόθα. Fl. 59.

3.558 554. μεθεῖναι· ἀφεῖναι, ἔᾶσαι, ἔαν ἀκατάσχετον. Fl. 10. 17. 59. 76. ἀφεῖναι. Gr. ἔᾶσαι, καταλεῖψαι. Gu.

3.559 555 "οἱ δ' ὡς τάχιστ' : οὗτοι δ' ἐπεὶ ταχέως ἤκουσαν τὴν ἐσχάτην φωνὴν τοῦ βασιλέως —τέλος γὰρ πάσης ὑπεροχῆς ὁ βασιλεύς· καὶ Πίνδαρος "τὸ δ' ἔσχατον κορυφοῦται βασιλεῦσι." ὥφειλε δὲ εἰπεῖν οὕτως, οἱ δ' ἐπεὶ ἤκουσαν τὴν ὑστέραν φωνήν, ἤγουν τὴν βασιλικήν, μεθ' ἣν οὐδενὶ ἄλλω λέγειν ἔξεστιν, οὗτινος βασιλέως μέγιστον ἦν κράτος, μεθῆκαν. ὁ δὲ ἀντιστρόφως, ἐπεὶ τάχιστα, φησὶν, ἤκουσαν, μεθῆκαν. ἔστι δὲ ὁ σχηματισμὸς οὗτος οὐ ποιητικὸς, ἀλλ' Ἀττικὸς, καὶ συνήθης τοῖς ῥήτορσιν. Ἄλλως. βουλόμενος οὕτως εἰπεῖν, οἱ δ' ὡς τάχιστ' ἤκουσαν ὕστερον τὴν ὅπα τοῦ Ἀγαμέμνονος, ὑστέραν ἐπήγαγε πρὸς τὸ ὅπα, ἀντὶ τοῦ ἐπιρρήματος ὄνομα θεῖς. συναπτε δὲ τὸ τάχιστα πρὸς τὸ μεθῆκαν. Gu. I. οἱ δ' ὡς τάχιστ' ἤκουσαν: οὕτως ὥφειλεν εἰπεῖν· οἱ δὲ ἐπεὶ ἤκουσαν ὑστάτην ὅπα, οὐπερ καὶ μέγιστον ἦν κράτος, τάχιστα μεθῆκαν· ὁ δὲ ἀντιστρόφως, ἐπεὶ τάχιστ' ἤκουσαν, μεθῆκαν. ἔστι δὲ ὁ σχηματισμὸς μᾶλλον ῥήτορσι συνήθης ἢ ποιηταῖς. 1. ὑστάτην ὅπα: τὴν 1. ἔαν ἀκ. etiam M. adscripto ab manu eadem, ἐγράφη 3. οὗτοι —βασιλεῦσι] In Fl. 59. ὀπισθεν. In Gu. nihil est nisi ὅσα ὑστέραν ὅπα, ὅπερ καὶ μέγ. ἦν κρ. τὴν ὅπα, βασιλικήν, μεθ' ἣν οὐδενὶ ἄλλω αὐτοῦ τοῦ Ἀγαμέμνονος. ὑστέραν ὅπα λέγειν ἔξεστιν, ἢ ὑστέραν. βουλόμενος τὴν τοῦ βασιλέως φωνήν· τέλος γὰρ— γὰρ οὕτως etc. βασιλεῦσι. Quae sequuntur, sunt 5. Πίνδαρος] Ol. 1, 182. τὸ δ' ex etiam in Gr. sic, ἤκουσαν: οὕτως B. scripsi pro τὰδ. ὥφειλεν· οἱ δὲ ἐπ. ἦκ. ὑστάτην ὅ. οὐπ. 7. ἄλλω om. I. καὶ μέγ. ἦν κρ. τάχιστα μεθῆκαν. 11. ὕστερον] ὕστατον Gu. Seqq. ὁ δὲ ἀντιστρ.—μεθῆκαν sunt in 13. οἱ δ' ὡς τάχιστ' ἤκουσαν] In I., Gu. inter lineas adscr. Tum Gr. sine lemmate, ἄλλως. ἔστι δὲ etc. MATTH. In B. fol. 14. οὕτως—ἢ ποιηταῖς] Ultimum 17 a. scholion est litera ε ad tex. hoc scholion est etiam in Flor. 59. tum relatum, (συναπτεόν τὸν λόγον nisi quod post ὥφειλεν omittit cum οὕτως praemittit M.) ὑστέραν ὅπα οὐ- Gr. εἰπεῖν, tum verba ὁ δὲ ἀντιστρ.— περ καὶ μέγιστον ἦν κράτος: τουτέστι μεθῆκαν, quae etiam Gr. habet, ab (ἀντὶ M.) τοῦ ἀγαμέμνονος. ὑστέραν alia manu colore viridi suproversum οδν (οὖν om. M.) ὅπα τὴν τοῦ βασιλέως appicta sunt. Pro ἔστι δὲ ὁ σχ. in φωνήν. τέλος γὰρ πάσης ὑπεροχῆς βασι- Flor. et Gr. es, quod supra legimus: λεός. Πίνδαρος τὸ δ' ἔσχατον κορυφοῦται ἔ. δὲ ὁ σχ. οὗτος οὐ π. ἀλλ' Ἄττ. καὶ σ. βασιλέος: (sic etiam M.)—Tum τοῖς ῥ. MATTH. fol. 17 b. idem scholion litera 17. τὴν τελευταίαν φωνήν] In A. ad textum relatum, σὺπερ καὶ μέγι- haec sic conformata, τὴν ὑστάτην στον ἦν κράτος: ἀντὶ τοῦ ἀγαμέμνονος ὅπα, ἥτοι τὴν τελευταίαν φωνήν, μεθ' ἣν ὑστέραν ὅπα τὴν τοῦ—βασιλέως, sed οὐδεὶς δύναται ἀντειπεῖν. εἰπόντος γὰρ τελευταίαν φωνήν, μεθ' ἣν ἄλλος οὐδεὶς ἔλεγεν. B. M. Fl. 17. 59. γρ. καὶ ὑστέραν. B. ἥτοι τὴν βασιλικήν φωνήν. B.

3.560 556. μεθῆκαν: τοῦ ὑστέρου λόγου. M. ἤγουν ἀφῆκαν. Fl. 17. ἔασαν. Fl. 76. οὐπερ: βασιλέως. Fl. 10. κράτος: ἐξουσία.

3.561 557.—562. κάπει τόδ' εἰσήκουσε: ἐπεὶ δὲ, ἀψ' οὐ δὲ ἤκουσε τοῦτο τὸ λόγιον τῶν δεσποτῶν, λαβοῦσα τὰ ἱμάτια ἔσχισεν ἀπὸ τῆς ἄκρας ἐπωμίδος μέχρι τοῦ μέσου τῆς λαγόνος, καὶ ἔδειξε τὰ στήθη καθάπερ ἀγάλματα κάλλιστα, καὶ καταβαλοῦσα πρὸς γῆν τὸ γόνυ, εἶπε λόγον ἀθλιώτατον, πάντων τῶν λόγων δηλονότι. I.

3.562

558. λαβοῦσα: λαβοῦσα τὰ τηλατρία ἐκ τῆς ἄκρας τοῦ, ὡμοφορίου οὐπὲρ ἐφόρει ὡς βασιλὶς, ἔσχισεν. Fl. 33. ἄκρας: ἀπὸ τοῦ ἄκρου τῆς ἐπωμίδος. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. τῆς περιτραχηλίου. Fl. 10. 17. ἐπωμίδος: ἐπωμὶς τὸ ὑπερέχον τοῦ βραχίονος, καὶ εἶδος ἐνδύματος. ἐνταῦθα δὲ τὸ πρότερον δοκεῖ λέγειν. Gr. I.

- 3.563 559. ἔρρηξε λαγόνος: ἀντὶ τοῦ διέσχισε τὰ ἱμάτια κατὰ τὸ πλησιάζον μέρος ταῖς λαγόσι καὶ τῷ ὀφθαλμῷ. A. λαγόνος: ἤγουν τῶν λαγόνων. Fl. 6. 9. 21. 57. 59. 76. μέχρι μέσης τῆς λαγόνος. Fl. 17. εἰς μέσον: τὸ εἰς ἀντὶ τοῦ ἕως, ὡς καὶ παρὰ Δημοσθένει “τούτῳ φιλανθρώπως ἐχρῶμην εἰς τήνδε τὴν ἡμέραν” ἀντὶ τοῦ, μέχρι τῆσδε τῆς ἡμέρας. λάμβανε δὲ τοῦτο τὸ εἰς καὶ πρὸς τὸ λαγόνας κατὰ συνεκδοχὴν. Gu. I. παρ’ ὀμφαλόν: τὸ ἐξῆς εἰς λαγόνας. Fl. 21. μέχρι τῶν λαγόνων μέσων· εἴτ’ ἐπάγει παρ’ ὀμφαλόν, δεικνὺς ὅτι τὸ μέσον τῶν λαγόνων ὀμφαλός ἐστιν. Gu.
- 3.564 560. μαστούς: καὶ ἔδειξεν τοὺς μαστοὺς καὶ τὰ στέρνα τὰ βασιλέως ἄλλος οὐκ ἀντιλέγει. σῦπερ: 13. τηλατρία] Sic. συναπτέον τὸν λόγον οὕτως, ὑστέραν ὅπα, 21. τὸ εἰς] εἰς ὕπερ Gu. σῦπερ καὶ μέγιστον ἦν κράτος, τοῦ ἀγα- ib. ὡς om. I. μέμνονος δηλονότι. ὅπα γὰρ τὴν τοῦ ib. Δημοσθένει] T. 411, 10. ubi βασιλέως φωνὴν ἐκάλεσε. τέλος γὰρ legitur τούτῳ πάνυ φιλ. ἐκεκρήμην πάσης ὑπεροχῆς ὁ βασιλεύς. πίνδαρος ἐγὼ, καὶ ἀηδὲς ἐμοὶ καὶ τούτῳ γέγονεν λέγει, τόδ’—βασιλεύς. εἰς τὴν ἡμέραν ταύτην οὐδέν. 1. ἄλλος οὐδεὶς] οὐδεὶς ἄλλος Fl. 17. 24. συνεκδοχὴν] ἀντιστροφὴν Gu. 59. ἄλλος om. Fl. 10. κάλλιστα καὶ λαμπρά. Fl. 33. ὡς ἀγάλματος: ἀναθήματα. Fl. 17. καθὰ ὡς ἀνδριάντος τινός. Fl. 59. θείας μορφῆς. Fl. 21.
- 3.565 561. καθεῖσα: κλίνασα. Fl. 6. 9. 10. 21. 56. 59. 76. Gr. κατακλίνασα. B. Gu.
- 3.566 562. ἔλεξε: καὶ εἶπεν ἔμπροσθεν πάντων οἰκτρότατον λόγον καὶ θρηνητικόν. Fl. 33. τλημονέστατον: δυστυχέστατον. B. καρτερικώτατον, ὑπομονητικώτατον. M, Fl. 10. 17. 21. 59. ἀθλιώτατον. Gr. οἰκτρότατον. Gu.
- 3.567 563.—565. ἰδοὺ τόδε: ἰδοὺ, ὧ νεανία, εἰ μὲν τόδε τὸ στέρνον παίειν προθυμῇ, παῖσον, εἰ δ’ ὑπ’ αὐχένα θέλεις, πάρεστι λαιμὸς εὐτρεπῆς ὁδε. Gr. I.
- 3.568 564. παίειν: τύπτειν διὰ τοῦ ξίφους. Fl. 17. κεντεῖν. Gu. προθυμῇ. θέλεις. Gu. παῖσον: ἤγουν τύψον. Fl. 17. Gu. ὑπ’ αὐχένα: ἤγουν ὑπὸ τὸν τράχηλον, βούλει δηλονότι. El. 17. βαλεῖν τὸ ξίφος. Fl. 59. ἀρτηρίας. Fl. 10.
- 3.569 565. χρῆζεις: θέλεις παίειν δηλονότι. Fl. 6. 9. 21. 59. 76. Gr. πάρεστι: παίειν δηλονότι. Gu. εὐπρεπής: ἔτοιμος. Gu. παρεσκευασμένος. Fl. 19. 59. Gu. ἐὰν δὲ τὸν αὐχένα χρῆζεις, παῖσον καὶ τύψον· παραιοτήκει σοι γὰρ ὁ εὖμορφος τράχηλος. Fl. 33.
- 3.570 566. ὁ δ’ οὐ θέλων καὶ μὴ θέλων: οὐ θέλων μὲν ὡς οἰκτιζόμενος τὴν Πολυξένην, θέλων δὲ ὡς τιμῶν τὸν πατέρα καὶ ὡς πρὸς τὴν πατρίδα θέλων ἐλθεῖν. Ἄλλως. ὁ δὲ οὐ θέλων ἐν τῷ οἴκῳ τῆς Πολυξένης καὶ θέλων τὸ μὴ παρακοῦσαι τὸν πατέρα αὐτοῦ. A. τὸ ἐξῆς, οὐ θέλων οἴκῳ καὶ συμπαθείᾳ τῆς κόρης, τέμνει τὸν λαιμόν· ἐκ τούτου γὰρ πνεῖ τε καὶ ἀναπνεῖ ῥέον τὸ αἷμα. I.
- 3.571 567. πνεύματος διαρροάς: τὰς ἀρτηρίας καὶ φλέβας τὰς τῆς ἀναπνοῆς. I. διαρροαὶ αἱ φλέβες, ἐν αἷς τὸ πνεῦμα διέρχεται ἐκ τῶν ἀρτηριῶν. διαφέρει δὲ ἀρτηρία φλεβὸς τῷ τὴν μὲν ἀρτηρίαν ἔχειν πνεῦμα πολὺ τὸ καὶ ὑποκάτω κεῖσθαι τῆς φλεβὸς, αἷμα δὲ ὀλίγον, τὴν δὲ φλέβα αἷμα μὲν πολὺ καὶ ἄνω κεῖσθαι τῆς ἀρτηρίας, πνεῦμα δὲ ὀλίγον. Gu. 1. δηλονότι τὰς φλέβας τοῦ πνεύματος ἔταμε. Fl. 33. τὰς ἀρτηρίας, τὰς διεξόδους, ἤγουν τὸν λαιμόν· διὰ τούτου γὰρ ἐκπνεῖ τε καὶ ἀναπνεῖ ῥέον τὸ πνεῦμα. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76.
- 3.572 568.—570. κρουνοί: σταλαγμοὶ δὲ τοῦ αἵματος καὶ ἐκχύσεις προήρχοντο. ἡ δὲ καίπερ ἀποθνήσκουσα, προμήθειαν εἶχεν ὥστε εὐπρεπῶς καὶ εὐσχήμως πεσεῖν καὶ κρύπτειν ἃ πρέπον

κρύπτειν τὰ ὄμματα τῶν ἀρρένων. τὸ κρύπτω μετὰ αἰτιατικῆς λέγεται, καὶ πρὸς τὸ πρόσωπον καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα, οἷον κρύπτω σε τὴν ἑμαυτοῦ βουλήν. I.

- 3.573 568. κρουνοί: διαρροαί. Fl. 17. ἐκρεύσεις τοῦ αἵματος ὥρμουν. Fl. 59. οἱ σταλαγμοὶ τοῦ αἵματος ἔρρεον. Fl. 33. ῥεύματα ἐφέ-ροντο, ὥρμουν. Gu.
- 3.574 569. πρόνοιαν: προμήθειαν. Gr. προσοχήν, βούλευσιν, φρον τίδα. Gu. πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν: μεγάλην ἐπιμέλειαν εἶχεν. Fl. 33. εὐσχήμως: πρεπόντως τοῦ πεσεῖν ἐντίμως. Fl. 33. εὐπρεπῶς. Gr. εὐσχημόνως, κοσμίως. Gu.
- 3.575 570. κρύπτειν δ' ἃ κρύπτειν: γρ. κρύπτουσ' ἃ κρύπτειν. B. ἀπὸ τῶν ὀμμάτων. B. καὶ κρύπτειν ἃ χρεῶν, ἡγουν πρέπον, κρύπτειν 1. τὰς ἀρτηρίας — ἀναπνοῆς habet κάτω κεῖται τῆς φλεβὸς, ἡ δὲ φλέψ B. in glossemate. ἐπάνω τῆς ἀρτηρίας, εἰπν δὲ πνεύμαδιαρροαί] 2. διαρροαὶ πνεύματος 1. τος διαρροὰς ἔδειξεν ὅτι αἱ φλέβες καὶ ib. πνεῦμα] αἷμα I. αἱ ἀρτηρίαι ἐτμήθησαν:—Quorum 3. τῷ τὴν—πολῷ] τὴν μὲν ἀρτη- pars ma]orr legitur etiam in B. M. ρίαν πνεῦμα μὲν πολὺ ἔχειν Gu. sic scripta, πνεύματος —τὴν ἀρτηρίαν 6. πνεῦμα δὲ ὀλίγον] In Gu. aliud μὲν ὀλίγον ἔχειν αἷμα, πνεῦμα δὲ πολὺ. scholion additum πνεύματος διαρ—τὸ δὲ πνεῦμα ὀλίγον ὡς (ὡς om. B.) ροὰς: τὰς ἀρτηρίας καὶ φλέβις. δια- πρὸς σύγκρισιν τοῦ ἐν τῇ ἀρτηρίῃ:— φέρει δὲ ἀρτηρία φλεβὸς ταύτη, τῷ τὴν 7. τὰς ἀρτηρίας —πνεῦμα] Idem μὲν ἀρτηρίαν ὀλίγον αἷμα ἔχειν, πνεῦμα scholion a vv. ἡγουν τὸν λ. exstat δὲ πολὺ, τὴν δὲ φλέβα τὸ ἐναντίον τὸ etiam in Gr. In Gu. est διεξόδους μὲν αἷμα πολὺ, τὸ δὲ πνεῦμα ὀλίγον φλέβας. MATTH. πρὸς σύγκρισιν τοῦ ἐν τῇ ἀρτηρίᾳ. ὑπο- τὰ ὄμματα τῶν ἀρρένων. τὸ κρύπτω μετὰ αἰτιατικῆς λέγεται καὶ πρὸς τὰ πρόσωπα καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα, οἷον κρύπτω σε τὴν ἑμαυτοῦ βουλήν. Gr. I.
- 3.576 571. ἐπεὶ δ' ἀφῆκε: ἐπεὶ δ' ἐξέπνευσε τὴν ψυχὴν ὑπὸ θανατηρᾶς σφαγῆς, οὐδεὶς ἀπὸ τῶν Ἀρχείων εἶχε τὴν ὁμοίαν ἐργασίαν, ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν τιμῶντες αὐτὴν διὰ τὸ εὐθαρσὲς καὶ εὐψυχον φύλλοις καὶ ἄνθεσιν ἔβαλλον. 1. ἔπεμπεν. B.
- 3.577 571. σφαγῇ: σφάξ λέγεται τὸ κοῖλον τοῦ λαιμοῦ, ἐξ οὗ καὶ διασφάγες τὰ κοιλώματα τῆς γῆς. ἀπὸ τούτου γοῦν λέγεται καὶ σφαγή. Fl. 59. ὑπὸ θανατηρᾶς σφαγῆς. Gr.
- 3.578 572. αὐτόν: τὸν ὅμοιον. B. Gu. Ἀργείων: ἀπό. B. πόνον: πόνος ἡ ὀδύνη καὶ ἀπὸ τούτου ἡ ἐργασία. Fl. 9. 21. 56. 59. Gr. ἀψ' οὗ δὲ ἀφῆκε τὸ πνεῦμα ἐν τῇ σφαγῇ, οὐδεὶς τῶν Ἑλλήνων εἶχε τὸν αὐτὸν πόνον. Fl. 33. ἐνέργειαν. Gu.
- 3.579 573. ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν: τινὲς μὲν ἀπό. B. τιμῶντες αὐτὴν διὰ τὸ εὐθαρσὲς καὶ εὐψυχον οἱ Ἕλληνες φύλλοις καὶ ἄνθεσιν ἔβαλλον. B. M. ἐκ χερῶν: διὰ τῶν. B.
- 3.580 574. φύλλοις ἔβαλλον: οἷονεὶ στεφάνων τύπους ποιοῦντες διὰ φύλλων παρετίθουν εἰς αὐτήν. Ἄλλως. τιμῶντες αὐτὴν διὰ τὸ εὐθαρσὲς καὶ εὐψυχον οἱ Ἕλληνες φύλλοις καὶ ἄνθεσιν ἔβαλλον. φυλλοβολεῖται δὲ ἡ Πολυξένη ὅσπερ ἐν ἀγῶνι νικήσασα. Ἄλλως. τοῦτο παρὰ τοὺς χρόνους. Ἐρατοσθένης γὰρ περὶ τῆς φυλλοβολίας φησὶν ὡς πάλαι χωρὶς ἄθλων ἀγωνιζομένων ἀνθρώπων, τῷ νικήσαντι καθάπερ ἔρανον εἰσφέροντες ἔρριπτον τῶν θεατῶν ὅπως ἕκαστος ἠυπόπει. διὸ δὴ σύνηθες ἐγένετο κύκλῳ περιπορευόμενον ἐπαγεῖρειν καὶ λαμβάνειν τὸ διδόμενον. οἱ μὲν οὖν ἐμπορευόμενοι διάφορα δῶρα, τῶν δὲ λοιπῶν οἱ μὲν ἐγγὺς καθήμενοι στεφάνους ἐπετίθεσαν, οἱ δὲ ἀνωτέρω τοῦτο ὅπερ ἦν λοιπὸν ἔβαλλον τοῖς ἄνθεσι καὶ φύλλοις. 17. οἷονεὶ —εἰς αὐτήν om. M. von, licet eadem paullo aliter scripta 18. Ἄλλως] ἀλλ' οἱ μὲν αὐτῶν M. infra sequantur. 19. εὐψυχον] ἔμψυχον A. M. 21. τοῦτο—χρόνους om. I. 20. φυλλοβολεῖται—Ἄλλως om.] M. ib. γὰρ om. et φησὶ post Ἐρατο- Contra in A. desunt extrema scho- σθένης habet I. lii proximi verba φυλλοβολεῖται δὲ ἡ 23. ἕκαστος om. M. Πολυξένη—μετὰ τὸ νικήσαι καθὰ καὶ ib. ἠυπόρει] εὐπόρει A.B.I. Verba προείρηται. Idem A. mox post ἔπως proxima διὸ δὴ—τὸ διδόμενον om. M. (ἕκαστος addidit Cobetus) εὐπόρει ad. 26. τῶν δὲ] δὲ om.

B.I. dit σύνηθες ἐγένοντο κύκλω περιπορευόμε- 27. καὶ φύλλοις om. M. νον ἐπαγεῖραι καὶ λαμβάνειν τὸ διδόμε- καὶ νῦν μὲν ἐπὶ τοῖς ἐπιφανῶς ἀγωνιζομένοις προβάλλουσι ζώνας, πέταλα, χιτωνίσκους, πετάσους, κρηπίδας. ἔως μὲν οὖν ν ἀγώνισμα κατὰ τὴν νλυμπίαν ἦν, δαψιλῆς ἐγένετο ἡ τῶν δώρων δόσις· πολυπλασιαζομένων δὲ τούτων ταῦτα ἐμειοῦτο εἰς πολλὰ καταμεριόμενα καὶ τέλος ἡ φυλλοβολία κατελείφθη. ταῦτα οὖν περὶ τοὺς χρόνους Εὐριπίδης· ὁψὲ γάρ ποτε ὁ ἀγερμὸς τῆς φυλλοβολίας ἀπεδείχθη. φυλλοβολεῖται δὲ ἡ Πολυξένη, ὥσπερ ἐν ἀγῶνι νικήσασα· ἐφυλλοβολοῦντο γὰρ μετὰ τὸ νικῆσαι, καθὰ καὶ προεῖρηται. A.B.M.I.

- 3.581 574.—582. οἱ δέ: τινὲς δὲ ἐπλήρουν τὸν τάφον, βαστάζοντες δᾶδας ἐκ πεύκης, ὁ δὲ μὴ φέρων παρὰ τοῦ φέροντος τοιάσδε κατηγορίας ἤκουε· ἔστηκας, ὦ κακότροπε, οὔτε πέπλον οὔτε καλλωπισμόν τινα διὰ χειρὸς φέρων ὑπὲρ τῆς νεάνιδος καὶ χάριν τῆς νεάνιδος ; οὐ πορεύση δώσων τι τῇ μεγαλοψύχῳ καὶ εὐκαρδίῳ περισσῶς καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν ἀνδρείᾳ; τοιαῦτα ἔλεγον περὶ τῆς θυγατρὸς σου ἀποθανούσης. τὴν εὐγονωτάτην δὲ πασῶν γυναικῶν ἀθλιωτάτην βλέπω. I.
- 3.582 575. κορμούς: ξύλα. Fl. 6.
- 3.583 576. τοιάδ' : ὕβριστικὰς τοιαύτας κατηγορίας. Fl. 17. ἤκουε: τὸ αἶψα καὶ ἀκούω κατὰ Ἀττικοὺς αἰτιατικῇ, κατὰ δὲ κοινὸν γενικῇ. Gu. κακά: ὀνειδιστικὰ ῥήματα. Gu.
- 3.584 577. ἔστηκας: ἀπὸ τοῦ στήκω κανονίζεται εἰς παρακείμενον. Fl. 59. κάκιστε: δειλὲ, κακοτροπώτατε. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. Gr. ὥσπερ τὸ τρίτος ἐπὶ μορίων, ἢ τὸ τέταρτον, ἢ τι ἕτερον τῆς ἀκολουθίας ταύτης ἐνίστε μὲν λέγεται μόνον, ἐνίστε δὲ μετὰ τῆς συνθέσεως τοῦ μορίου, ἡγουν τριτημόριον, ἢ τεταρτημόριον, οὕτω καὶ τὸ κακὸν ἐπὶ τρόπου ἐνίστε μὲν λέγεται μόνον, ἐνίστε δὲ μετὰ τῆς συνθέσεως τοῦ τρόπου, ἡγουν κακότροπον. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. Gr. τῇ νεάνιδι: ὑπὲρ τῆς νεάνιδος. B.
- 3.585 578. κόσμον: ἀντὶ τοῦ κόσμιον. B. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gr. ἔχων: φέρων. Gr. ἄγων. ὡς τὸ “ἔχει τῷ λέγοντι κίνδυνον” ἡγουν ἄγει. Gu.
- 3.586 579. οὐκ εἶ τι δώσων: οὐ πορεύῃ, φησὶν, οὐ βαδίζεις δώσων τι τῇ περισσῶς εὐψύχῳ καὶ εὐθαρσεῖ καὶ εὐτόλμῳ καὶ κατὰ ψυχὴν ἀρίστῃ; B. M. οἱ μὲν λέγουσι τὸ εἶ ἀντὶ τοῦ πορεύῃ, οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ ὑπάρχεις, οὕτως, οὐκ εἶ καὶ οὐχ ὑπάρχεις δώσων τι, τουτέστιν οὐ δώσεις: περίφρασις δὲ Ἀττική. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον. Gu. I. εἶ: ὑπάρχεις ἐνταῦθα. Fl. 59. οὐ βαδίζεις δώσων τι τῇ περισσῶς εὐτόλμῳ. Fl. 10. οὐ πορεύσεις, οὐδὲ βαδίσεις. ἀπὸ τοῦ ἴω. Fl. 21. δώσων: μέλλων δοῦναι. B. εὐκαρδίῳ: τολμηρᾷ. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. τῇ περισσῶς εὐκαρδίῳ, τῇ μεγαλοψύχῳ, τῇ τολμηρᾷ. Gr. γενναίᾳ, εὐτόλμῳ. Gu.
- 3.587 580. ἀμφί: περί. B. λέγων: ἀντὶ τοῦ ἔλεγεν, ὡς τὸ “δικῶν ἐπ’ οἶδμα πόντου.” M. λέγον: ἔλεγον. B. ἔλεγον, ποιητικόν. Gr.
- 3.588 581. εὐτεκνωτάτην: ὁ ποιητὴς ἐδέξατο μετὰ τῆς κνω, ὡς μὴ ἐκτεινομένου τοῦ τε, ἐπεὶ τοι γε τὸ μὲν κ ἄφωρόν ἐστι, τὸ δὲ ν ἀμετάβολον, ἀναγκασθεὶς διὰ τὸ μέτρον τοῦ στίχου, ἐπεὶ, εἰ μακρὸν ἔμελλε δέξασθαι τὸ τε, ἐγένετο ἂν ὁ στίχος σφαλερός. οἱ δὲ γραμματικοὶ 2. δειλὲ om. Gr. 22. λέγων] Sic M. in textu, λέγον, 12. φησὶν om. M. ut est in libris plerisque, ab correctore. 13. καὶ κατὰ] τῇ κατὰ M. in quo verba τῇ κατὰ ψ. ἀ. separatim ib. ὡς τὸ] Or. 992. ubi libri pierique scripta sunt in margine. omnes ἐς οἶδμα. Male autem 14. πορεύῃ] πορεύση I. scholiasta, prava interpunctione 16. περίφρασις δὲ] δὲ om. Gu. deceptus, δικῶν pro ἔδικεν dictum ib. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον om. Gu. accepit. 17. περισσῶς scripsi pro περισσῇ. γράφουσι τοῦτο μικρὸν κατὰ τὸν λόγον ὅτι τὸ κ καὶ τὸ ν ἐκτείνουσι τὸ τε· τὰ γὰρ διὰ τοῦ ὡτερος καὶ ὡτατος, εἰ μὲν ἔχουσι τὴν πρὸ τοῦ ω συλλαβὴν βραχεῖαν, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφουσιν, εἰ δὲ μικρὸν, διὰ τοῦ ο μικροῦ, χωρὶς τοῦ ξενότατος καὶ στενότατος, ἅτινα ὁ Ὅμηρος γράφει μικρὰ κάκεϊνος διὰ τὴν τοῦ

μέτρου ανάγκην, ἐπεὶ εἰ ἦν μέγα τὸ νω, ὥφειλεν ἐκτείνεσθαι καὶ ἡ πρὸ τῆς διπλοῦ συλλαβῇ, καὶ ἐγένετο ἀμφίμακρος, ὡς πρὸ τῆς διπλοῦ συλλαβῆς μακρᾶς οὔσης, τῆς δὲ ξε βραχείας καὶ τῆς νω μακρᾶς. ἦν γοῦν ἐκεῖ νω ἀχρήσιμος εἰς τὸ τοῦ ἡρωϊκοῦ στίχου δακτυλικὸν μέτρον. ἡμεῖς τοίνυν ἐκείνῳ ἀκολουθήσαντες ὡς ἀρχαιοτέρου καὶ τῶν ἐτέρων ποιητῶν κρεῖττονι κἀκείνων αὐτὸν ἀκολουθησάντων, γράφομεν καὶ ἡμεῖς τοῦτο μικρὸν, διδάσκαλον ἐκείνον ἔχοντες πάντων καὶ τῶν λέξεων Ἑλληνιστὴν ἀκριβέστατον, ὡς καὶ τὸ ἴσον ἐκεῖνος μὲν ἐδέξατο μακρὸν τὸ ι προστιθεὶς καὶ περισπωμένην κατὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα, πᾶσα φύσει μακρὰ πρὸ βραχείας ληκτικῆς, ὃ δὲ γε παρὼν ποιητῆς ἐδέξατο βραχὺ τὸ ι, προστιθεὶς καὶ ὀξεῖαν. ἐπακολουθοῦντες οὖν καὶ ἡμεῖς τὸν Ὅμηρον, καὶ οὐ τὸν Εὐριπίδην, ἢ ἕτερόν τινα τῶν ποιητῶν, περισπῶμεν αὐτὸ, ἐπεὶ ἐκεῖνος φυλάττει, ὡς εἵπομεν, τὴν τῶν λέξεων ἀκρίβειαν. οὗτοι δὲ λογοειδῆ γράφοντες —οἱ γὰρ ἱαμβογράφοι ὡς λογοειδῆ γράφουσι— τὰ αὐτῶν κατελείψαμεν, γράφοντες καὶ ἰσότατος ἐν ταῖς πεζογραφίαις μικρὸν τὸ σο, ὡς ἐδηλώσαμεν τὸ ἴσον μακρὸν ἔχον τὸ ι. τὰ γὰρ ἔχοντα μακρὰν τὴν πρὸ τοῦ ο συλλαβὴν σμικρύνονται. Fl. 59.

3.589 582. πασῶν: οὔσαν. B.

3.590 583. δεινόν τι πῆμα : χαλεπή τις αὕτη βλάβη τῶν θεῶν, ἡγουν ἥς αἴτιοι οἱ θεοὶ, ἀπαραίτητος— λέγει δὲ τὴν αὐτῶν ἐπέξεσεν ἀντὶ τοῦ ἐπῆλθε τοῖς Πριαμίδαις καὶ τῇ πόλει τῇ ἐμῇ. Gr. I. τὸ δὲ ἐπέξεσεν ἀντὶ τοῦ ἐπήρθη καὶ ἠυξήθη, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ζέοντος ὕδατος ἐν τοῖς λέβησι καὶ ἐπαιρομένου ἐν τῷ ζέειν. I. ἐπέξεσε: ἐπῆλθεν, ἡγουν μετὰ σφοδρότητος ἐπῆλθεν, δίκην φλογός. Bar. 74. ἀντὶ τοῦ ἐπέβρασεν, ἐπήρθη, ἐξεχύθη, ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ βραζομένου ὕδατος ἐν λέβητι. λέγεται δὲ τοῦτο καὶ ἐπὶ τοῦ κύματος, ὅτε ὑπεράνω πηδᾷ τῶν τοίχων τῆς νηός. ἐξέξεσε δὲ ἐπὶ σκωλήκων 24. ἡγουν—θεοὶ om. Gr. τοῦ) ἐπήρθη—ζέειν sunt etiam in 26. ἐπέξεσεν ἀντὶ τοῦ om. I. B M. et (qui ἐν τῇ ζέσει) A. 27. Verba ἐπέξεσεν (omisso ἀντὶ λέγεται, ὅταν ἀπὸ σήψεως τῇ σαρκὶ γεννηθῶσι. λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ἐψημένων ὕδατι. Gr.

3.591 584. θεῶν: ἀπό. B. παρὰ θεῶν, μετὰ ἀνάγκης δεδομένον. Fl. 21. ἀναγκαῖον: ἀνάγκη. Fl. 19. ἀπαραίτητον τοῦτο ἦλθε. Gr. ὡς πεπωμένον. Gu. ὅπερ συνέβη νῦν, τὸ ἀναλωθῆναι τὴν Τροίαν. Gu. ἀπαραίτητον. πόλει: καὶ ἐν τῇ. B.

3.592 585.—591. ὦ θύγατερ: οὐ γινώσκω εἰς ὅπερ τῶν κακῶν θεάσομαι, πολλῶν ὑπαρχόντων· ἐὰν γὰρ προσεγγίσω τινός, τὸ ἕτερόν με οὐκ ἀφήσιν, ἀφέλκεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐτέρου μέρους διάδοχος κακῶν προτέρων δηλονότι κακοῖς ἐτέροις ἐπαγομένοις. καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν πάθος οὐκ ἂν δυνάμην ἐξαλεῖψαι ἀπὸ τῆς φρενός, ὥστε μὴ στένειν αὐτὸ δηλονότι· τὸ δὲ λίαν στένειν ἐμὲ καὶ θρηνεῖσθαι ἀφεῖλες ἀγγελθεῖσά μοι γενναία καὶ μεγαλόψυχος. I.

3.593 585. οὐκ οἶδ'. αὕτη ἡ ἔννοια γράφεται καὶ ἐν τοῖς ἐγκωμίοις. Gu.

3.594 586. ἄψωμαι: γεύομαι. B. τινος: κακοῦ. Fl. 21. 59.

3.595 587. τὸ δ' οὐκ ἔᾱ με: δηλονότι τὸ σὸν κακὸν, ὅταν ἐνθυμηθῇ πολλῶν ὄντων τῶν εἰς ἐμὲ κακῶν γεγεννημένων ἢ γινομένων οὐκ ἀφήσι καὶ ἔᾱ καὶ καταλιμπάνει, ἐφέλξει δὲ ἄλλη τις λύπη ἐκεῖθεν διάδοχος ὑπάρχουσα ἡ λύπη πάντων τῶν κακῶν τοῖς κακοῖς. καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν πάθος ὥστε γὰρ θρηνεῖν ἔᾱ με. Ἄλίως. τὸ γὰρ κακὸν διάδοχον τῶν κακῶν εἰσαγωγή ἐστίν. προστέθηκε γοῦν τὸ κακὸν κακοῖς, ἵνα ἡ διαδοχὴ τῶν κακῶν ἐτέρων κακῶν φανῇται ὁδοποιός. A. τόδ': τὸ ἕτερον κακόν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. Gr. παρακαλεῖ: παρακινεῖ. B. Fl. 6. 9. 21. 33. 56. 76. παρακαλῶ τὸ καθικετεύω, τὸ παραμυθοῦμαι, ὅθεν καὶ παράκλησις, καὶ τὸ ἐφέλκομαι. Fl. 6. Gr. ἐφέλκεται. B. M. Gr. παρασύρει, ἔλκει. Gu. ἐκεῖθεν: ἀπὸ τοῦ ἐτέρου μέρους. Gr. αὖ: πάλιν. Gu.

3.596

588. λύπη τις ἄλλη: ἄλλη κακὴ ἐναλλαγὴ. Fl. 33. διάδοχος: ἐγώ. Fl. 33. λύπης κακῶν, ἐν οἷς εἰμί. Gr. διάδοχος κακῶν προτέρων κακοῖς ἐτέροις ἐπαγομένοις. Gr. διαδεχομένη τὰ κακὰ τοῖς κακοῖς. B. τὸ ἐξῆς, λύπη τις ἄλλη κακὴ. M.

3. 597 589. νῦν τὸ μὲν σὸν—πάθος: νῦν τὸ μὲν σὸν πάθος ἐξαλείψασθαι 2. ἐψημένων] ἐψημένων Gr. Rectum 10. Verba καὶ νῦν—δηλονότι sunt est ἡψημένων. etiam in Gu. ἀπὸ τῆς φρενὸς τῆς ἐμῆς, ὥστε μὴ στένειν, οὐκ ἂν δυναίμην. A. στένειν: φράζειν. B. στενάζειν. Gu. θρηνεῖν. Fl. 59. πάθος: τὴν σὴν συμφορὰν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. καὶ νῦν τὸ μὲν σὸν πάθος οὐκ ἂν δυναίμην ἐξαλείψαι ἀπὸ τῆς ἐμῆς φρενὸς, ὥστε μὴ στένειν αὐτὸ δηλονότι. Gr.
3. 598 590. ἐξαλείψασθαι: ἀφελεῖν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἐκβαλεῖν. Fl. 33. ἀντὶ τοῦ ἐξαλεῖψαι. Gr.
3. 599 591. τὸ δ' αὖ λίαν: τὸ πάνυ λυπεῖσθαι ἀφείλου ἀγγελεῖσά μοι τολμηρά. B. M. τὸ δὲ γενναῖος Ἀττικῶς, ὡς τὸ “κλυτὸς Ἀμφιτρίτη.” B. στένειν, ἀπὸ κοινοῦ τὸ κακὸν, ὑπερβολικῶς. Fl. 6. θρηνεῖν. Fl. 17. 33. λυπεῖσθαι με. B. Fl. 10. 21. 76. Gr. πλέον, τὸ πάνυ λυπεῖσθαι. Fl. 59. παρεῖδες: παρέκοψας. Fl. 17. 76. Gr. ἔμο. Fl. 10. ἀφεῖλες. Gu.
3. 600 592. γενναῖος: τολμηρά. Fl. 21. 59. ἀποθανοῦσα τολμηρά. Fl. 10. 17. γενναία, μεγαλόψυχος. Gr. γενναῖος ἀντὶ τοῦ γενναία Ἀττικόν. τὸ γενναῖος οἱ παλαιοὶ ἀντὶ τοῦ εὐγενικοῦ ἔλεγον. Gu.
3. 601 592—598. οὐκ οὖν δεινόν: οὐ θαυμαστὸν, φησὶν, ὅταν κακὴ γῆ τυχοῦσα εὐκρασίας ἀέρων παρὰ θεοῦ, στάχυν φέρῃ καλὸν, ἢ δὲ ἀγαθὴ τούτων ἀποτυχοῦσα καρπὸν κακὸν φέρῃ, ἐν δὲ τοῖς ἀνθρώποις τοῦτο οὐκ ἔστιν ἰδεῖν, ὅτι τὸ ἐκ φύσεως οὐ μεθίσταται· ὁ γὰρ κακὸς ἀεὶ κακὸς ἔστι, καὶ ὁ ἀγαθὸς ἀεὶ ἀγαθός, κἂν ἀτυχήμασι περιτύχῃ. ταῦτα δὲ φησι, θαυμάζουσα τὴν Πολυξένην. Gu. I.
3. 602 593. καιροῦ: καλοῦ δηλονότι. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. ἐπιτηδείου. B. Gu. τουτέστιν εὐκρασίας ἀέρων. Gu. τοῦτο βούλεται λέγειν, ὅτι τὰ μὲν ἄλλα πράγματα ταῖς ἐπιμελείαις ἢ ἀμελείαις τῶν ἀνθρώπων οὕτως ἢ οὕτω γίνονται, οἱ ἄνθρωποι δὲ, ὡς ἔχουσι φύσεως, μένουσι καὶ οὐκ ἀλλάσσουσι τὴν προαίρεσιν τοῖς καιροῖς καὶ τοῖς πράγμασιν. Gr. θεόθεν: παρὰ τῶν θεῶν. Fl. 21. φέρει: εὐφορεῖ κατὰ τοὺς καρπούς. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. Gr.
3. 603 594. ἀμαρτοῦς' : ἀμαρτάνω, τὸ ἀμαρτίαν ποιῶ, ἀμεταβάτως· ἀμαρτάνω δὲ τὸ ἀποτυγχάνω, καὶ συντάσσεται γενικῇ, ὡς τὸ ἥμαρτον τοῦ σκοποῦ. Fl. 17. ἀποτυχοῦσα. B. Gr. ἀτυχήσασα. Gu. χρεών: πρέπον. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.
3. 604 597. συμφορᾶς ὑπο: ὑπὸ τῆς δυστυχίας. B. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἦγουν παθὼν τι λυπηρόν. Gu.
3. 605 598. φύσιν διέφθειρ: τρόπῳ οἰκείῳ. B. ἦγουν ἡλλοίωσε. Fl. 17. τὴν εὐγένειαν, τὴν γνώμην ἐπὶ τὸ χεῖρον μετέβαλεν, (ἡλλοίωσεν). Fl. 6. 9. 21. 56. 76. Gu. φύσις οὐσίας διαφέρει· οὐσία γὰρ λέγεται ἡ ὑπαρξίς, φύσις δὲ ἡ ἐπιφαινομένη τῇ οὐσίᾳ ἐνέργεια, οἷον οὐσία πυρὸς τὸ εἶναι ξηρὸν καὶ θερμὸν, φύσις δὲ τὸ φωτίζειν καὶ τὸ καίειν, καὶ φύσις ἀνθρώπου τὸ εἶναι ἀνδρεῖον ἢ δειλὸν, οὐσία δὲ τοῦεἰ 2. κακὴ γῆ, ὅταν Matt. ὅταν δὲ ἀγαθῶν τούτων ἀποτυχοῦσα καρπὸν κακὴ γῆ (sine ei) M. ὅταν κακῇ γῇ κακὸν φέρει, τῶν δὲ ἀνθρώπων ἀεὶ ὁ κακὸς κακὸς ἔστιν, ὁ δὲ ἀγαθὸς ἀγαθός 5. ταῦτα — ολυξένην om. Fl. ἔστιν, κἂν ἀτυχήμασιν περιτύχῃ. ταῦτα δὲ φησι θαυμάζουσα τὴν πολυξένην. 6. θαυμάζουσα τὴν Πολυξένην] His Mox ad v. 597. in eodem annota addit A. scholion simile, ἄλλως. tum, τὰ ἐγγενὲς καὶ φθορᾷ ἔχουσι μεοῦχι δεινὸν οὖν.....εἰ κακὴ γῆ ὅτι τὰ ταλλαγὰς, ὁ δὲ ἄνθρωπος ἀεὶ ὁ αὐτός. ἐκ θεοῦ αὐτὸ κατὰ καιρὸν ἀπαντήσῃ 26. καίειν—δεκτικόν] καίειν καὶ οὐ(ἀπαν codex), λέγει δὲ τοὺς ὑεῖους σία ἀνθρώπου τὸ εἶναι ζ.—δεκτικόν. φύ- καὶ τὸν ἀέρα, φέρει στάχυν καλὸν, ἢ σὺς δὲ τὸ εἶναι ἄ. ἢ δ. Gr. του τὸ εἶναι ζῶον λογικόν, θνητὸν, νοῦ καὶ ἐπιστήμης δεκτικόν. Fl. 25. Gr. ἀεὶ: διαπαντός. Fl. 17.

599.—601. ἄρ' οἱ τεκόντες; ἄρα, φησὶν, ἡ τῶν τοκέων εὐγένεια προτιμότερα καὶ τῇ τούτων εὐγενείᾳ καὶ οἱ παῖδες γίνονται ἀγαθοὶ, ἢ ἡ ἀνατροφή. καὶ ὑπὸ τῆς καλῆς ἀνατροφῆς γίνεται ὁ ἀπὸ κακῶν γονέων καλός. τοῦτο ἐπήνεγκε δηλῶν ὅτι τὸ ἐκ γονέων εἶναι καλῶν καὶ γὰρ καὶ ἡ Πολυξένη, εἰ μὴ ἀπὸ γονέων ἦν καλῶν, οὐκ ἂν τοιαύτη ἐφάνη ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῆς, εἰ καὶ καλῶς ἀνετράφη, τὸ κακὸν δηλονότι. ἐάν τις μάθῃ, εὖ οἶδε καὶ τὸ κακὸν μαθὼν τοῦ καλοῦ τὸν κανόνα. Ἄλλως. πότερον τῶν τεκόντων ἡ εὐγένεια προτιμότερα ἐστὶν ἢ ἡ ἀνατροφή; τοῦτο ἐπήνεγκεν ὅτι πολὺ διαφέρει τὸ ἐκ γονέων εἶναι καλῶν. Α. ἄρα ἀπὸ φύσεως ἔχει τοῦτο ἥτοι ἀμετάβλητον τοῦ καλοῦ καὶ τῆς εὐγενείας, ἢ ἀπὸ παιδεύσεως καὶ ἀνατροφῆς; καὶ τὸ τραφῆναι καὶ παιδευθῆναι καλῶς ἔχει τινὰ δίδαξιν ἀγαθοῦ, πλέον δὲ ἀπὸ φύσεως ἔχει τοῦτο καὶ τὸ ἐξ εὐγενῶν εἶναι γονέων καὶ καλῶν. τοῦτο δὲ τὸ καλὸν ἐάν μάθῃ τις, εἴτε ἀπὸ φύσεως, εἴτε ἀπὸ παιδεύσεως, οἶδεν ἀνάγκη καὶ τὸ καλόν· ὁ γὰρ γινώσκων τὸ καλὸν καὶ τὸ ἐναντίον τούτου γινώσκει, μαθὼν καὶ τοῦτο τῷ κανόνι τοῦ καλοῦ. Fl 59.

3. 607 600.—602. ἔχει γέ τι: ἀντὶ τοῦ παρέχει κατὰ τι καὶ τὸ ἀνατραφῆναι καλῶς δίδαξιν καὶ γνῶσιν ἀγαθοῦ· τοῦτο δὲ, ἥτοι τὸ καλῶς ἀνατραφῆναι ἢ τὸ ἐσθλόν, ἐάν μάθῃ τις καλῶς, οἶδε τὸ ἀπρεπές, μαθὼν τῇ διδασκαλίᾳ τοῦ καλοῦ. I. ἔχει γέ τι: τοῦτο ἐπήνεγκεν δηλονότι· πολὺ διαφέρει τὸ ἐκ γονέων εἶναι καλῶν. B. M. Fl. 21. θρεφθῆναι: ἀνατραφῆναι. B. Gr. παιδευθῆναι. Gu.
3. 608 601. δίδαξιν: διδασκαλίαν, γνῶσιν. Gu. μάθησιν. Gr. τοῦτο δ' ἦν τις εὖ μάθῃ: τὸ καλὸν ἐάν τις ἀκριβῶς μάθῃ, οἶδε καὶ τὸ κακὸν διὰ τὸν τοῦ καλοῦ κανόνα. ὁ γὰρ ἐθισθεὶς τοῖς καλοῖς, ὅταν τι καὶ πράξῃ, γινώσκει τοῦτο ὡς ἀπὸ τοῦ καλοῦ, διδασκάλῳ τῇ πείρᾳ χρώμενος. οἶον, τρώγῃ τι γλυκὺ καὶ παρευθὺ γεῦσαι καὶ πικροῦ, καὶ νοεῖς τὸ πικρὸν εἰθισμένος ὦν τῷ γλυκεῖ, τρώγων δὲ τις πάντοτε πικρὸν, μὴ γευσάμενος γλυκέος, οὐκ οἶδε τὸ πικρὸν ὡς πικρὸν ἐστὶ τῇ ἀπειρίᾳ τοῦ γλυκέος. A. τὸ ἐσθλόν. Gu. τοῦτο: τὸ καλῶς ἀνατραφῆναι. Gr. μάθῃ: γνωρίσῃ. Fl. 6. 9. 17. 21. 34. 56. 59. 76. Gr. τινὲς ἐπιλαμβάνονται τοῦ ποιητοῦ τῷ βάρβαρον εἰσάγειν καὶ λέγειν περὶ φύσεως ἄλλ' οὐ τὸ τυχὸν πρόσωπον ἢ Ἑκάβη, ἀξιοπρεπὲς δὲ ὡς ἀρχικόν. Gr. τοῦτο δ' ἦν τις εὖ μάθῃ: τὸ καλὸν δηλονότι. B. M. ὁ τὸ ὀρθὸν τῆς τέχνης μαθὼν οὐ χρεῖαν ἔχει μαθεῖν τὸ μὴ ὀρθόν· οἶδε γὰρ τῇ τέχνῃ τοῦ ὀρθοῦ, ὡς ὁ τὸ κατ' ἥχον μαθὼν οἶδε φυσικῶς τὸ παρ' ἥχον. Gr.
3. 609 602. οἶδε τό γ' αἰσχρόν: ὁ γὰρ μαθὼν τὸ καλὸν μανθάνει καὶ τὸ κακόν. Gu. κανόνι: διὰ τοῦ κανόνος, ἰσότητι. Gr. ἐν τῇ στάθμῃ, ἐπιστήμῃ, τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀκολουθίᾳ. Gu.
3. 610 603.—608. καὶ ταῦτα μὲν ὁ νοῦς ἀπέρριψε μάτην· σὺ δὲ, ὦ Ταλθύβιε, ἄπελθε καὶ εἰπέ τοῖς Ἀργείοις τάδε, μὴ ἄπτεσθαι τῆς παιδός μου μηδένα, ἀλλὰ κωλύειν καὶ ἀποσοβεῖν τὸν ὄχλον· ἐν γὰρ πολλῷ στρατεύματι ὄχλος ἀκόλαστος καὶ ἀπαίδευτος, ἡ ναυτική τε ἀναρχία καὶ ἀνυποταξία κρείσσων καὶ ἰσχυροτέρα πυρός. I.
3. 611 603. καὶ ταῦτα μὲν δὴ: ὁ νοῦς, ἡ ἐμὴ διάνοια μάτην ἐτόξευσε καὶ ἐξεκένωσε καὶ εἶπεν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τοξοτῶν. τί γάρ με δεῖ τοιαῦτα σκοπεῖν καὶ ἐνθυμεῖσθαι ἐν τοιούτοις δεινοῖς οὔσαν, Α. ἦσθετο Εὐριπίδης ἑαυτοῦ παρεκβεβηκότος ἀκαίρως, καὶ διὰ τοῦτο τεθερα— πευκέναι τοῦτο βουλόμενός φησι “καὶ ταῦτα μὲν δὴ νοῦς ἐτόξευσε μάτην,” τουτέστιν οὐ κατὰ καιρὸν εἴρηται. Bar. 74. Gu. νοῦς: ὁ ἐμός. Fl. 10. 17. 76. ἐτόξευσεν μάτην: ἀπέρριπεν διὰ κενῆς. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἀπέρριψε ματαίως. Fl. 17. εἶπεν. Fl. 10. ἐφιλοσόφησεν. B. καὶ ταῦτα μὲν ὁ ἡμέτερος νοῦς ἐστοχάσθη ματαίως, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τοξοτῶν εὐστόχως βαλλόντων, ἡγουν ὅτι, εἰ καὶ οἱ λόγοι, οὐς εἶπον, εὖστοχοί εἰσι καὶ ἀληθεῖς, ὥσπερ ἐν σκοπῷ τινι, ἡγουν τῇ ἀληθείᾳ, οὕτως ἐλέχθησαν οἱ λόγοι μου, ὅμως δὲ μάτην ἔλεξα τούτους μηδὲν ὠφελήσαντάς με. Fl. 59. ἡ ἐμὴ διάνοια μάτην ἐτόξευσεν, ὃ εἶπεν ἀντὶ τοῦ ἐξέπεμψεν, ἀπέβαλεν. B. M. Fl. 21. ἐνεθυμήθη. Fl. 33. ἀπέρριψε. Gr. ἐξέπεμψεν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τοξοτῶν. ὡς ἀπὸ τῆς Ἑκάβης

λέγει ὁ ποιητής. Gu. μάτην: διὰ κενῆς, ἀνωφελῶς, διὰ τὸ εἶναι παρὰ καιρὸν ἥγουν ἐν θρήνῳ. Gr.

- 3.612 604. σὺ δ' ἐλθέ: εἵσελθε, ὦ Ταλθύβιε. Fl. 21. ἄπελθε. ἀποστροφή πρὸς τὸν Ταλθύβιον. Gr.
Ἀργείοις: ἀντὶ τοῦ τοῖς στρατηγοῖς. El. 21. τὸ ἐξῆς, μὴ θιγγάνειν μου τῆς παιδὸς μηδένα. ὅχλον δὲ τὴν ὅχλησιν, ὡς τὸ “ὅχλον παρέξεις, ὡς ἔοικας, ὦ γύναι.” ἡ Ἀργείοις σήμνηνον, ἀντὶ τοῦ στρατηγοῖς εἶργειν τὸν ὅχλον. ἐν τῷ πολλῷ πλήθει ἀπαίδευτος ὁ ὅχλος καὶ ἀκόλαστος καὶ ἀνεξέταστος. M. Fl. 33.
- 3.613 605. θιγγάνειν: τὸ ἐξῆς, μὴ θιγγάνειν μου τῆς παιδὸς μηδένα. 19. ὁ M. καὶ B. καὶ ὁ Fl. 21. δὲ— ὥσπερ ὅχλον—ἢ ἀργίαν σήμνηνον τοῖς 27. τὴν ὅχλησιν—ὅχλον] Similiter σ. ε. τ. ὅχλον μὴ θιγγάνειν τῆς παιδὸς in B. ἀλλ' εἶργειν ὅχλον: τὴν ὅχλησιν. μου μηδένα :— ἢ ἀργείοις φησὶ τοῖς στρατηγοῖς εἶργειν ib. ὡς τὸ Matth. pro ὡς τόν. Est τὸν ὅχλον. τὸ ἐξῆς σήμνηνον μὴ θιγγάνειν Med. 341. μου τῆς παιδὸς μηδένα :—In A. ὅχλον M. θίγειν. Fl. 10. κωλύειν ἄπτεσθαι. Fl. 17. μὴ ἄπτηταί τις ἐκείνων, τῶν στρατηγῶν δηλονότι, τῆς παιδὸς, ἀλλὰ μᾶλλον κωλύειν καὶ τὸν ὅχλον τοῦ ψαύεσθαι ἐκείνης. Fl. 21. μὴ ψαύειν μου τῆς παιδὸς, ἥγουν τῆς θυγατρὸς, μηδένα, ἀλλ' εἶργειν, τουτέστι κωλύειν, τὸν ὅχλον. ἔστι δὲ τὸ ἀλλά ἀντὶ τοῦ καί, ἥγουν καὶ τὸν ὅχλον κωλύειν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr.
- 3.614 606. μυρίῳ στρατεύματι: ὁ νοῦς, ἐν τῷ πολλῷ στρατεύματι ἀπαίδευτος ὅχλος καὶ ἀκόλαστος καὶ ἀνεξέταστος, ἐπικρατεστέρα δὲ ἡ ναυτικὴ ἀναρχία καὶ πυρός. παρ' αὐτοῖς δὲ κακοῖς οὔσι καὶ ὁ μηδὲν κακὸν ποιῶν κακὸς νομίζεται ἐκεῖνος. A. Fl. 17. ἥγουν παρὰ τῷ πλήθει τῶν ἀτάκτων ὁ εὐτακτος καὶ μηδὲν κακὸν ποιῶν κακὸς νομίζεται. Fl. 17. πολλῷ. B. ἐν τῷ στρατῷ ὁ ὅχλος ἀκόλαστος ὑπάρχει, ἀπαίδευτος: ἐξαιρέτως δὲ ἡ ναυτικὴ ἀναρχία, ἥγουν οἱ τὴν θάλασσαν πλέοντες, αἰδοῦνται τούτους εἰπεῖν καὶ βασιλεῖς, καὶ οὐκ ἀνακόπτουσιν ἀπὸ τῶν κακῶν· ὅπου δ' ἂν πλησιάσωσι, κρεῖσσον πυρὸς καίουσι. τὸ αὐτὸ φοβηθεῖσα καὶ ἡ Ἑκάβη περὶ τῆς παρθένου κειμένης οὕτως ἐν μέσῳ τῷ πλήθει, μὴ πῶς τις ἀπὸ τῶν ἀκολάστων καὶ ἀπαιδευτῶν, τῶν ὄντων ἐν τῷ πλήθει, ἢ ἀρπάσῃ τι τῶν ἱματίων αὐτῆς, ἢ τις τῶν πρὸς τὰς συνουσίας καταφόρων ἰστάμενος καθορᾷ τοὺς μαστοὺς καὶ τὴν αἰδῶ ταύτης, καὶ ἄτιμος φανῇ ἢ παρθένος· τοιαῦτα γὰρ εἰώθασιν ποιεῖν οἱ ἐν τῷ ὅχλῳ ἀκόλαστοι· διὰ τοῦτο παραγγέλλει μὴ ψαύειν ταύτης τινά. Fl. 59.
- 3.615 607. ἀκόλαστος: ἀπαίδωτος. M. ἀκράτητος. B. ἀντὶ τοῦ δειλία ἀπαίδευτος ἐπικρατεστέρα. B. ἀνοητότατος. Fl. 17. κυρίως ἀκολασία ἢ λαγνεῖα λέγεται, ἀκόλαστος γλῶττα καὶ ἀκόλαστος βρῶσις. Fl. 6. 25. ἀναρχία: ἀναΐδεια. M. Fl. 17. ἀταξία. B. ἀνυποταξία. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ναυτικὴ ἀναρχία λέγει οὐχ ὡς ἀνάρχων ὄντων τῶν Ἀργείων αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι ἀνάρχοις εἰκόασιν οἱ ναῦται, κἂν ὑπ' ἀρχὴν ᾧσι, διὰ τὸ αὐτῶν ἀκόλαστον καὶ ἄτακτον. Gu.
- 3.616 608. —613. κακὸς δ' ὁ μὴ τι δρῶν: κακὸς ὀνομάζεται παρὰ τοῖς ναύταις ὁ μὴ σὺν αὐτοῖς δρῶν τι κακὸν, ἢ ὡς οὐχ ἐπόμενος αὐτοῖς καὶ τὰ αὐτῶν πράττων αἵσχιστα. σὺ δὲ, δούλη παλαιά, λαβοῦσα τὸ ἀγγεῖον, βάψασα, ἥγουν γεμίσασα, κόμισον ὧδε, ὕδωρ δηλονότι, ἀπὸ τοῦ ἐνδοτάτου μέρους τῆς θαλάσσης, ἵνα τὴν ἐμὴν τὴν κακόνυμφον νύμφην καὶ κακοπάρθενον παρθένον λούσω ἐν λουτροῖς πανυστάτοις. I.
- 3.617 609. ἄγγος: ἀγγεῖον. M. ἀρχαία λάτρι: παλαιὰ δούλη, ἀντὶ τοῦ γραῦ. λάτρις δὲ ἡ μετὰ φόβου δουλεύουσα, παρὰ τοῦ λα ἐπιτατικοῦ μορίου καὶ τοῦ τρεῖν τὸ φοβεῖσθαι. B. a m. sec. λάτρις ἡ μετὰ φόβου δουλεύουσα παρὰ τὸ λα ἐπιτατικὸν καὶ τὸ τρεῖν, ὃ σημαίνει τὸ φοβεῖσθαι. B. Fl. 6. 10. 25. φησὶν ἡ Ἑκάβη πρὸς τὴν θεράπαιναν, καὶ ἔστι Ἀττικόν· λείπει γὰρ τὸ μέρος ἔνεκα τῆς ποντίας ἀλός. Fl. 33. παλαιὰ ὑπηρέτις, δούλη. M.

3.618

610. βάψασ': βάπτειν ἐστὶ τὸ χαλᾶν τι εἰς ὕδωρ, ἢ εἰς ἕτερόν τι ὑγρόν. Gr. 1. ὅμοιον τὸ ἔφαγε τοῦ ἄρτου καὶ ἔπιε τοῦ ὕδατος. Gr. I. βάψασ' : πλήσασα. Fl. 17. ὠθήσασα κατὰ τοῦ ὕδατος. Gr. πληρώσασα. Gu. δεῦρο: ἐνταῦθα. Fl. 17. Gu.

3. 619 611. ὥς: ἴνα. B. Gr. ἴνα, ὅπως. M. παῖδα: τὴν θυγατέρα τὴν ἐμήν. Gr. πανυστάτοις: ὑστέροις, τελευταίοις. Fl. 17. ἀντὶ τοῦ τοῖς ὑστάτοις. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἐσχάτοις. Fl. 33. Gr.

3. 620 612. νύμφην: Ἀχιλλέως. Fl. 10. ὥς μνηστευθεῖσαν τῷ Ἀχιλλεῖ. Gu. ἄνυμφον: ἔν ἴσῳ τῷ κακόγαμον. M. κακόνυμφον. Gr. ὥς μὴ τῆς μνηστείας τετελεσμένης. Gu. ἀπάρθενον: ἡγουν δυστυχή παρθένον. Fl. 6. 9. 10. 21. 56. 59. 76. Gr. σημείωσαι τὸ τραγικὸν ἔθος νύμφην ἄνυμφον ἔσεσθαι. παρὰ τὸ πυκνότερον τοὺς ποιητὰς οὕτως κεχρηῆσθαι, λέγοντας γάμον ἄγαμον, ἥτοι κακόγαμον, καὶ νῦν λέγει νύμφην τ' ἄνυμφον καὶ παρθένον τ' ἀπάρθενον. Fl. 33. πρὸς τὸ τραγικὸν ἔθος. νύμφη, διότι ἔμελλε καλλωπίσαι ταύτην καὶ προθήσειν, ἄνυμφος δὲ διότι οὐκ ἔζη, ἀλλὰ ἀπέθανεν. Fl. 59. ἀπάρθενον: κακοπάρθενον. Gr. εἰς κακὸν τὴν παρθενίαν φυλάξασαν. Gu. οἱ μὲν τὸ ἀπάρθενον ἀντὶ τοῦ κακοπάρθενόν φασιν, ἐμοὶ δὲ οὐχ οὕτω δοκεῖ, ἀλλ' εἰποῦσα “νύμφην τ' ἄνυμφον” νύμφην μὲν ὥς μνηστευθεῖσαν τῷ Ἀχιλλεῖ, ἄνυμφον δὲ ὥς τῆς μνηστείας μὴ τελεσθείσης, ἐπήγαγε πρὸς μὲν τὸ νύμφην τὸ ἀπάρθενον, πρὸς δὲ τὸ ἄνυμφον τὸ παρθένον. Gu. I. τὸ α σημαίνει ἐπτά, ὥς τὸ ἀοίκητος ὁ μὴ ἔχων οἰκίαν. ἐπίτασιν, ὥς τὸ ἄξυλος ὕλη. ὁμοῦ, ὥς τὸ ἄκοιτις ἢ ὁμόκοιτος. κακὸν, ὥς τὸ ἄφωνος ὁ κακόφωνος. ὀλίγον, ὥς τὸ ἀμαθὴς ὁ ὀλιγομαθὴς. ἄθροισιν, ὥς τὸ ἅμα ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ, καὶ πλεονασμόν, ὥς τὸ πᾶς ἅπας. A.

3. 621 613. —615. προθῶμαι: εἰς τὸ μέσον θήσω, ὥς μὲν ἀξία, ἐστὶ δηλονότι, πόθεν; οὐδαμῶς δυναίμην. (τὸ πόθεν καὶ τὸ οὐδαμῶς ταυτὸ σημαίνει· διαφέρουσι δὲ κατὰ τοῦτο, ὅτι τὸ μὲν πόθεν ἐμφαίνει ἐρώτησιν τινα, τὸ δὲ οὐδαμῶς τελείαν ἀπόφασιν.) ὥς δὲ ἔχω καὶ δύναμαι ποιήσω. ταῦτα λέγει ἀποβλέπουσα πρὸς τὴν πρόσθεν αὐτῇ προσοῦσαν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν νῦν ἀπορίαν. I. τὸ τε τοῦ 7. δυστυχή παρθένον etiam in M. 12. προθήσειν scripsi pro προθήσαι. 8. ἔθος] ἔθος Fl. 33. Correxī 15. εἰποῦσα] εἰπὼν Gu. ex scholio quod B. a m. sec. habet, 16. τῆς μ. μὴ τελεσθείσης] μὴ τῆς νύμφην δὲ ἄνυμφον καὶ παρθένον ἀπάρθενον μνηστείας τετελεσμένης Gu. ἐν ἴσῳ τὸ (corr. τῷ) κακόγαμον ib. μὲν τὸ] μὲν τὴν I. καὶ δυστυχή παρθένον. σημείωσαι δὲ 27. ταῦτα King. πόθεν ταῦτα I. πρὸς τὸ τραγικὸν ἔθος;— 28. τὸ τε τοῦ] τὸ δὲ King. 11. τραγικὸν] στρατιωτικὸν Fl. 33. κόσμον τ' ἀγείρασα πρὸς τὸ ὥς δ' ἔχω οὕτως ἐστὶν, ἀξίως μὲν οὐκ ἂν δυναίμην αὐτὴν λοῦσαί τε καὶ προθέσθαι: ὥς δὲ ἔχω, ποιήσω τοῦτο καὶ ἀγείρασα κόσμον ἀπὸ τῶν αἰχμαλωτῶν. Gu. I. προθῶμαι: προθήσω. Fl. 6. 10. ποιήσω. Fl. 56. προθήσω ἀντὶ τοῦ θάψω. M. Fl. 21. θάψω. Fl. 10. 17. νεκρὸν ἔμπροσθεν πολλῶν θήσω. Gr. εἰς μέσον θήσω. Gu. ὥς δ' εὐπορῶ, προθήσω. M. ὥς: καθά. Fl. 59. 76. ἀξία: ὑπάρχει. Fl. 59. 76. ἐστί. Fl. 17. πόθεν: οὐδαμῶς. Gr. γράφεται ποθὲν, ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τίνος πράγματος. Gr. προθῶμαι: προθήσομαι. ἀντὶ τοῦ θάψω, ὥς μὲν ἀξία ἢ παρθένος προτεθῆναι οὐκ ἂν δυναίμην προθεῖναι αὐτήν· πόθεν γάρ; ὥς δὲ ἔχω προθῶμαι αὐτὴν κόσμον ἀγείρασα παρὰ τῶν αἰχμαλωτῶν, ἴν' ἢ περιττὸς ὁ τε. τὸ πόθεν δὲ ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. ἔστι δὲ ἐπίρρημα ἀρνήσεως. B. a m. sec. ὥς μὲν ἀξία ἐστὶν ἢ παρθένος προθῶμαι αὐτήν, πόθεν; μὴ ἔχουσα τὰ ἀξία αὐτῆς: ὥς δὲ δύναμαι προθῶμαι αὐτὴν κόσμον ἀγείρασα αἰχμαλωτῶν πάρα, ἴν' ἢ περιττὸς ὁ τε. ὥς μὲν ἀξίως αὐτὴν προθῶμαι οὐκ ἂν δυναίμην, ὥς δὲ ἔχω, οὕτως αὐτὴν προθῶμαι. A.B.M. Fl. 59. προθήσω ἐπὶ τῷ κλαῦσαι αὐτήν. ὥς μὲν ἀξία, πόθεν; ἐπεὶ γὰρ βασιλὶς ἦν, ἀξία ἦν καλλωπισθῆναι ἐν τῷ θανάτῳ αὐτῆς, ὥς νύμφης, πολυτελῶς, οἷα τὰ τῶν βασιλέων. μὴ ἔχουσα δὲ ἡ Ἑκάβη λέγει πόθεν, ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς ἔχω τινὰ καλλωπίσματα ἀρμόζοντα τῇ θυγατρὶ μου. τοιοῦτον γάρ ἐστὶ τὸ πόθεν, ἡγουν πόθεν ἔχω εὐρεῖν ταῦτα; οὐδαμῶς: οὐκ ἂν δυναίμην, οὐκ ἔχω, οὐκ εὐπορῶ τῶν ἀρμοζόντων. ὥς δὲ ἔχω, προθήσω τὰ κατ' ἀξίαν μὴ ἔχουσα. τί γὰρ πάθω; εἰ

πολλάκις ἀπὸ τῶν αἰχμαλωτίδων τινὲς λαθόντες ἑαυτῶν δεσπότης, ὅτε ἐν τῇ Τροίᾳ ἐσκύλευον, παρεκρύψαντό τινες κόσμους αὐτῶν, τούτους ἀραμένη, καὶ καλλωπίσασα προθήσω αὐτήν. Fl. 59. πόθεν: γρ. καὶ τυχεῖν. M.

3. 622 614. δυναίμην: κοσμήσαι. Fl. 17. οὐ μὴ δυνηθῶ. Fl. 56. 1. ἔχω—λοῦσαι] ἔχω ἐστὶν οὕτω, μαι αὐτήν addidi ex A. ὡς μὲν ἀξία ὑπάρχει δηλονότι, οὐκ ἂν ib. αἰ. πάρα] παρὰ τῶν αἰ. Fl. 59. 16. ὡς μὲν—πρόθωμαι] Rectius δυναίμην λοῦσαι I. 12. Verba πέθεν ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς Fl. 25. ὡς μὲν ἀξία αὐτήν προθεῖναι, ἐπίρρημα ἀρνήσεως sunt etiam in M. οὐκ ἂν δ. ὡς δὲ ἔ. οὐ. α. προτίθημι, Fl. 25. Gu. MATTH. αὐτήν προτίθημι etiam A.B. 14. προθῶμαι] πρόθωμαι hic et infra ib. ἀξίως] ἀξία B. Fl. 59. B. Proxima πόθεν; μὴ—προθῶ. ὡς δ' ἔχω: καθὼς δὲ δύναμαι προθῶμαι. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gu. ὡς δὲ ἀπορῶν προτίθημι. B. προθήσω ὡς εὐπορῶ. Fl. 10. τί γὰρ πάθω: ἡγουν τί ποιήσω; τὸ γὰρ ποιεῖν πάθος ἐστὶν, ἐπειδὴ ὁ ποιῶν τι πάσχει τρόπον τινὰ κατ' αὐτὸ τὸ ποιεῖν. Gu.
3. 623 615.—618. κόσμον: καλλωπισμὸν ἀγεύρασα παρὰ τῶν αἰχμαλωτίδων, αἱ οἰκοῦσιν ἔνδον τῶνδε τῶν σκηνῶν σύνοικοι ἐμοί, ἐάν τις λαθοῦσα τοὺς νεωστὶ δεσπότης, ἡγουν τοὺς Ἑλλήνας, ἔχει τι κλέμμα τῶν ἑαυτῆς δόμων. I. κόσμον τῶν αἰχμαλωτίδων λέγει χρυσία, ἱμάτια καὶ ἄλλ' ἅττα. ἵνα δὲ μὴ τις αὐτῷ ἐναντιωθῇ, ὡς αἰχμαλωτίδες οὔσαι οὐδὲν οὐδ' ὅτιοῦν κέκτηνται, φησὶν, εἴ τις ἔλαθε τοὺς ἑαυτῆς δεσπότης καὶ ἔχει τι τῶν οἰκείων, κλέψασα τοῦτο τοὺς δεσπότης καὶ μὴ ὑπ' ἐκείνων ἀφαιρεθεῖσα. Gu. I. κόσμος τὸ πᾶν, καὶ ὁ καλλωπισμὸς, καὶ τὸ κατὰ τάξιν, οἶον κατὰ κόσμον ἔκειντο τὰ ὅπλα. Fl. 25. Gr. ἐγκόσμια. Fl. 56. περιττὸς ὁ τε. Gu. ἀγεύρας': ἀθροίσασα. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. συναξάσα. Fl. 56. συναθροίσασα. Fl. 33. αἰχμάλωτος ἐπὶ ἀρσενικοῦ καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ, καὶ αἰχμαλωτὶς ἐπὶ θηλυκοῦ. Gr. πάρα: ἀπό. B.
3. 624 616. πάρεδροι: συγκατόικοι. B. ἐγκάτοικοι. Fl. 17. παρακαθήμεναι, παραμένουσαι. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. συγκαθέδροι. Gu. σκηνωμάτων: τῶν σκηνῶν. Gr. κατοικιῶν. Gu. κατὰ τοῦτο λέγεται καὶ σκηνῶμα τὸ τοῦ ἀνθρώπου σῶμα διὰ τὸ πρὸς χρόνον βραχὺν κατοίκησιν εἶναι τῆς ψυχῆς. σκηνὴ γὰρ καὶ σκηνῶμα ἢ πρὸς χρόνον βραχὺν ὡς ἔτυχε γενομένη οἰκία ἢ τέντα ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον. Fl. 25. Gr.
3. 625 617. εἴ τις: ἀπὸ πληθυντικοῦ μεταπίπτει εἰς ἐνικόν, ἴσως διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἀπάσας. Gr. δεσπότης: Ἑλλήνας. M.
3. 626 619. κλέμμα: κλοπή. B. τῶν: ἀπό. B.
3. 627 619.—628. ὦ σχήματ' οἴκων: ὦ καλλωπισμοὶ τῶν οἴκων, ὦ δόμοι οἱ ποτὲ εὐτυχεῖς, ὦ Πρίαμε εὐτεκνώτατε, ὁ ἔχων πλεῖστα καὶ πολλὰ καὶ κάλλιστα, ἢ γεραῖά τε ἐγὼ αὐτὴ ἢ μήτηρ τῶν τέκνων, 1. καθὼς] καθὰ Gu. 11. ἔχει] ἔχειν I. 9. ἵνα δὲ] ἵνα δὴ I. 22. ψυχῆς] ψυχῆς τοῦ ἀνθρώπου ib. αἰχμαλωτίδες] Frequens in Fl. 25. libris accentus pro αἰχμαλωτίδες. 23. τέντα] Tentorium. Vid. Ducang. 10. οὔσαι om. I. λίαν ἤλθομεν εἰς τὸ μηδὲν, στερηθέντες τῆς πρώην ἐπάρσεως. εἴτα δῆτα καὶ ἐπαιρόμεθα, ὁ μὲν τις ἐν δώμασι πλουσίοις, ὁ δὲ τίμιος κεκλημένος ἐν πολίταις. τὰ δὲ, ὁ πλοῦτος καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐδὲν εἰσι δηλονότι μάτην αἰ στροφαὶ τῶν λογισμῶν καὶ ἡ μεγαλορρημοσύνη. ἐκεῖνος δ' ἐστὶν εὐτυχέστατος, ὥστιν καθ' ἡμέραν, ἡγουν κατὰ τὴν ζωὴν, μηδὲν ὑπάρχει κακόν. I.
3. 628 620. πλεῖστα: πολλά. Fl. 33. πράγματα. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gr. κτήματα ἢ τέκνα. Gu.
3. 629 621. τέκνων: τῶν τέκνων τοῦ Πριάμου, ἡγουν καὶ ἐγὼ ἥδε ἢ γραῖα, ὡς συμμετέχουσα ἐκείνῳ τῆς εὐτεκνίας. Fl. 6. 9. 21. 56.
3. 630 622. ὡς: λίαν. Gr. ὄντως. Gu. τὸ ὡς καὶ τὸ εἰς ἐκ 7. ὦ—] Ἄλλως praeifixum in I. tio acholii 643. (p. 383, 6.) Ἄν ποῖβ. ἀπιδοῦσα] πιθοῦσα Gu. pr., suit, oblitterata rubricatoris litera omissa ut solet litera initiali ab rubricatore quae haud dubie ε fuit. addenda, cujus litera rubra 9. ὄντος

om. I. nunc oblitterata, imposito ε atro. 11. πολιτικῇ] πολλῇ I. Eodem errore eadem manus in ini?? 13. ἀποφαντικὸν] ἀποφατικὸν I. τὸ γὰρ ὥς, ὅτε ἐπὶ κινήσεως τίθεται, ἀντὶ τῆς εἰς λαμβάνεται. οἱ δὲ τὸ ὥς ἀντὶ τοῦ ὄντως ἢ λῖαν ἐνταῦθα λέγοντες καὶ οὗτοι δοκοῦσιν εὖ λέγειν. Gu. ὥς εἰς τὸ μηδέν: λῖαν εἰς τὸ εὐτελές. φρονήματος δὲ τοῦ πλούτου καὶ τῆς πρώην ἐπάρσεως. B. τὸ μηδέν: ἡγουν εἰς τὸ εὐτελές. Fl. 10. 17. ἡκομεν: κατέστημεν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gr. φρονήματος: δόξης, πλούτου. Fl. 17. τοῦ πλούτου. M. φρόνημα ἐνταῦθα τὴν ἐκ τοῦ πλούτου λέγει ἔπαρσιν καὶ τὴν δόξαν· φρόνησις δὲ κυρίως ὁ νοῦς καὶ ἡ καθεστηκυῖα σύνεσις. A. Gu. ἐπάρσεως. Gr. ὑπερηφανίας πλούτου, βασιλείας, εὐτυχίας, τῆς πρόσθεν ὑπεροχῆς καὶ λαμπρότητος. Gu.

3. 631 623. πρὶν: ἔμπροσθεν. Florr. πρώην. Gu. στερέντες: στερηθέντες. Gr. στέρημι Αἰολικῶς, καὶ ὁ παρατατικὸς ἐστέρην, ἢ μετοχή ὁ στερεῖς, τοῦ στερέντος. Gu. εἴτα δῆτ' ὀγκούμεθα: ὑπονοούμεθα, ὑπερηφανευόμεθα. ἐν ἐρωτήσῃ δὲ ὁ λόγος καὶ ἡθεὶς ἔως τοῦ “τὰ δ' οὐδέν.” B. ὁ μὲν τις ἀφ' ἡμῶν ἡλαζονεύετο τοῖς πλουσίοις δώμασιν, ἥτοι τοῖς ποικίλοις, τοῖς λαμπροῖς, οἷς εἶχε πρότερον, ὁ δὲ ἡλαζονεύετο ἐν τῇ ἀρχῇ, ἐν τῇ ἐξουσίᾳ· οἱ γὰρ ἄρχοντες παρὰ τοῖς πολίταις, ἥτοι τοῖς ἀρχομένοις, τίμιοι καλοῦνται. ταῦτα δὲ οὐδέν· εἰσι. Fl. 59. ὀγκούμεθα: ἀπονοούμεθα. M. ἐπαιρόμεθα, μεγαλαυχοῦμεν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. οἱ ἄνθρωποι. Fl. 33. εἴτα δῆτ' ὀγκούμεθα: ἐπειδὴ εἶπε καὶ ἀνεκαλέσατο τοὺς αὐτῆς δόμους τοὺς πρὶν εὐτυχεῖς, εἶπε δὲ καὶ ὅτι συναγείρω κόσμον ἐκ τῶν αἰχμαλωτῖδων, ἐὰν ἔχωσί τι καὶ θάψω κοσμίως καὶ πλουσίως τὴν Πολυξένην, μετέγνω καὶ φησιν, εἰς τὸ μηδέν ἡκομεν. εἴτα δὴ νῦν ὀγκούμεθα καὶ ἐπαιρόμεθα καὶ ζητοῦμεν θάψαι πολυτελῶς τὴν Πολυξένην. A.
3. 632 624. πλουσίοις: ὑπερηφάνοις. Gu.
3. 633 625. τίμιος : ἔνδοξος. Gu. κεκλημένος: πεφημισμένος.
3. 634 626. τὰ δ' οὐδέν: ταῦτα πάντα, ἡγουν ἡ τιμὴ τῶν πολιτῶν. B. ταῦτά εἰσιν. Gr. ὁ πλοῦτος, ἡ τιμὴ, τὰ τ' ἄλλα. ἐνταῦθα λέγει καὶ τὰς βουλάς καὶ τὰ πάντα τοῦ βίου ὥς μάτην ἔχουσιν. Gu. 14. ὑπονοούμεθα—οὐδέν] Pars scholii τῇσιν (ἐν ἡθεὶς Gr.) ὁ λ.—τάδ' οὐδέν. lii est in Gr. et Fl. 33. 59. ἐν ἔρω- ἄλλως: ματαίως. M. ἄλλως φροντίδων: τοῦτο κατ' ἰδίαν ἀναπεφώνηται. μάτην εἰσὶν τὰ βουλευόμενα καὶ τὰ τῆς γλώττης καυχήματα. B. τὸ ἄλλως καὶ μάτην. εἰ μὲν ἐν λ γράφεται, ἀπὸ τοῦ ἄλλῃ ἢ πλάνῃ γίνεται· οἱ γὰρ πλανώμενοι μάταιοί εἰσιν· εἰ δὲ δύο λλ, ἡγουν ἄλλως καὶ ἀλλοτρίως ἔχει τὸ πρᾶγμα παρὸ λέγεις σὺ, ἡγουν οὐκ ἔχει οὕτως. ἀπὸ δὲ τούτου συνάγομεν τὸ ματαίως ἡγουν μάτην λέγεις. Fl. 59. φροντίδων: λογισμῶν. Gr. φροντίδων βουλευόμενα: ἡγουν φροντίδες Ἀττικῶς. Gu. βουλευόμενα: στροφαί. Gr. ἐφευρήματα, διανοήματα. Gu. μάταιά εἰσι τὰ βουλευόμενα τῶν φροντίδων, ἥτοι οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐπὶ τῷ πλούτῳ καὶ τῇ δόξῃ αὐτῶν μάτην καυχῶνται, μὴ γινώσκοντες ποῦ μέλλει ἀποβῆναι ὁ βίος αὐτῶν καὶ ἡ ἀρχή. Fl. 59.
3. 635 627. γλώσσης τε κόμποι: καὶ μεγαλορημοσύναι. Gr. ἐπάρσεις, μεγαλαυχήματα. ῥητορεῖαι. Gu. καυχήσεις. Fl. 10. 17. καυχήματα. Fl. 21. 59. μάτην εἰσὶ τὰ βουλευόμενα καὶ ἐφευρέματα τῶν φροντίδων καὶ ἐπινοιῶν, οἱ κόμποι τε καὶ αἱ μεγαλορρημοναί, καὶ αἱ κενοδοξίαι, καὶ αἱ γαυριώσεις καὶ αἱ ῥητορεῖαι τῆς γλώσσης. Fl. 33. ὀλβιώτατος: εὐτυχέστατος. Gr. εὐδαίμων ὑπάρχει. Gu. ἐκεῖνος δὲ ὀλβιώτατος, πλουσιώτατος, μακαριστός, ᾧ τινι μηδὲν ἐπέλθῃ λυπηρὸν παντὶ τῷ βίῳ αὐτοῦ, ἀλλὰ τυγχάνει χωρὶς τινος θλίψεως. Fl. 59.
3. 636 628. κατ' ἡμαρ: κατὰ τὴν ζωὴν. B. καθ' ἐκάστην ἡμέραν. M. Fl. 10. καθ' ἡμέραν, ἡγουν κατὰ τὴν ζωὴν. Gr. κατὰ τὴν παροῦσαν ζωὴν, παρ' ὅλην τὴν ζωὴν. Gu. μηδὲν κακόν: μηδεμία δυστυχία. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76. Gr. τυγχάνει: ὑπάρχει, συμβαίνει. Gu.
3. 637 629. —648. ἐμοὶ χρῆν συμφορὰν: ἥτοι ἀπέκειτο γενέσθαι βλάβην, ἐξ ἐκείνου τοῦ καιροῦ δηλονότι, ὅτε κατὰ τὴν ἀρχὴν ἔκοψεν ὁ Ἀλέξανδρος ὕλην ἀπὸ ἐλάτης δένδρου, πλεύσων ἐπὶ τὸ

κῦμα τὸ θαλάσσιον διὰ τὰ λέκτρα τῆς Ἑλένης, ἣν ὠραιότατην ὁ λαμπρὸς βλέπει ἥλιος. πόνοι γὰρ καὶ ἀνάγκαι ἐπικρατέστεραι τῶν πόνων κυκλοῦσιν, ἡμᾶς δηλονότι. κοινὸν δὲ κακὸν ἀφανιστικὸν ἐξ ἰδίας μωρίας ἐπῆλθε τῇ Τρωϊκῇ γῇ συμφοραὶ τε, ἀπ' ἄλλων συμφορῶν 1. ἀναπεφώνηται] πεφώνηται Fl. 2. καυχήματα etiam M. 33. 59. qui reliqua omittunt. 31. ἐπικρατέστεραι] ἐπικρατέστεροι I. δηλονότι ἐκρίθη δὲ, ἀντὶ τοῦ διεκρίθη, ἡ ἔρις, ἂν, ἀντὶ τοῦ δι ἦν ἔριν ἐδίκασεν ἐν τῇ Ἰδῇ τὰς τρεῖς θυγατέρας τῶν θεῶν ὁ βουκόλος Ἀλέξανδρος, ἐπὶ πολέμῳ καὶ φόνῳ καὶ βλάβῃ τῶν ἐμῶν οἰκημάτων. I. οἶον αὐτὴ ὡς ἄξιον τὴν Ἑλένην. ἀλλ μοι χρῆν πῆματα μχορός αὐτὴν ἀνακλαίεται, καὶ φησιν, ἐμοὶ ἀπέκειτο συμφορὰν καὶ πημονὴν γενέσθαι ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἀφ' ἧς ὁ Ἀλέξανδρος ἔτεμε τὴν ἀπὸ τῆς Ἰδῆς τοῦ ὅρους ὕλην τὴν ἐλατίνην (ἐλάτη δὲ εἶδος ἐστὶ δένδρου), ναυστολήσων εἰς τὴν θάλασσαν διὰ τὰ λέκτρα Ἑλένης, ἦγουν διὰ τὴν κοίτην τῆς Ἑλένης, εἰς ἣν ὁ ἥλιος λάμπει, πόνοι δὲ μείζονες ἐπέρχονται, καὶ κοινὸν τῇ Σιμουντίδι γῇ ἐπεισῆλθεν ἐξ ἰδίας ἀνοίας, ἦγουν ἐκ τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου. ἴδιον. γὰρ τὸ χωρὶς, ἡ δὲ σύνταξις οὕτως· ἐμοὶ χρῆν συμφορὰν, ἐμοὶ χρῆν πημονὴν γενέσθαι πρῶτον ὅτε ὁ Ἀλέξανδρος ἔτεμε τὴν Ἰδαίαν ὕλην μέλλων αὐτομολῆσαι ἐπὶ κῦμα θαλάσσης ἐπὶ τὰ τῆς Ἑλένης λέκτρα, ἣν ἀυγάζει ὁ χρυσοφαῆς ἥλιος, ἀντὶ τοῦ εἰς ἣν λάμπει ὁ ἥλιος. A.

3. 638 629. ἐμοὶ χρῆν συμφορὰν: ἔδει μοι ἄρα, ὡς ἔοικε καὶ εἰμαρμένον ἦν, συμφορὰν γενέσθαι. B. M. αὕτη μοι ἀρχὴ συμφορᾶς ὅτε ἐναυπηγήσατο ὁ Ἀλέξανδρος ὡς ἄξων τὴν Ἑλένην. B. M. ἀπέκειτο ἐμοὶ συμφορὰν γενέσθαι, ἀπέκειτο ἐμοὶ βλάβην γενέσθαι, ὅτε πρῶτον ὁ Ἀλέξανδρος ἐτάμετο τὴν δαίαν ὕλην τὴν εἰλατίνην, ἦγουν τὰ ἀπὸ τῆς Ἰδῆς τοῦ ὅρους δένδρα τὰ ἐλάτινα, στόλον νηῶν μέλλων κινήσειν ἐπὶ τὸ κῦμα τὸ θαλάσσιον ἐπὶ τὴν κοίτην τῆς Ἑλένης, ἣν εὐεϊδεστάτην λάμπει ὁ χρυσοφαῆς ἥλιος. Gr. Bar. 74. ἀπέκειτο καὶ εἰμαρμένον μοι ἦν παθεῖν συμφορὰν ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας, ἧς πρῶτον καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν ἔκοψεν ὁ Ἀλέξανδρος ἀπὸ τῆς Ἰδῆς τὰ ἀπὸ ἐλάτων δένδρων ξύλα μέλλων ἀπελθεῖν ἐπὶ τὰ λέκτρα τῆς Ἑλένης, ἦντινα τὴν Ἑλένην τὴν καλλίστην λαμπρύνει ὁ χρυσοφαῆς ἥλιος, ἦγουν τὴν ὠραιότατην· ἐτέραν γὰρ ὠραιότατην ταύτης ὁ χρυσοφαῆς ἥλιος οὐκ ἐθεάσατο. Fl. 59.
3. 639 630. πημονάν: βλάβην. Gu. γενέσθαι: παραγενέσθαι. Gr. ὑπάρξει. Fl. 17.
3. 640 631. Ἰδαίαν: τὴν ἀπὸ τῆς Ἰδῆς τοῦ ὅρους. Gr. Fl. 59. δύο Ἰδαί, μία ἐν τῇ Τροίᾳ, καὶ ἑτέρα ἐν τῇ Κρήτῃ. Gr. ὅτε: ἀφ' οὗ καιροῦ. Gr. Fl. 17. ὕλαν: τὰ ξύλα λέγει τῶν καραβίων. Fl. 59. ὕλη ἦγουν τὰ δένδρα. Gr.
3. 641 632. εἰλατίναν: ἀπὸ ἐλάτης δένδρου. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. εἶδος δένδρου ἐπιτήδειον εἰς κατασκευὴν νηῶν· ὄρθιον γὰρ καὶ μακρόν. Fl. 59.
3. 642 633. ἐτάμεθ' : ἔκοψεν. Gr. ἔτεμεν. Gu. ἐπ' οἶδμα: ἐπὶ τὴν θάλασσαν. M. ναυστολήσων: πλεύσων. Gu. Fl. 6. 21. 33. μέλλων πλεῦσαι. B. Fl. 17. στόλον νηῶν κινήσαι. Gu.
3. 643 635. ἐπὶ λέκτρα: διὰ τὰ. B. ἐπὶ τὴν ἀρπαγὴν τῆς Ἑλένης. Fl. 59. διὰ στρωμνάς. Gr. τὴν κοίτην. Gu. λέκτρα πόθεν ἐτυμολογεῖται; ἀπὸ τοῦ λήγω τὸ καταπαύω. Fl. 17. τάν: ἦντινα τὴν Ἑλένην. B.
3. 644 636. καλλίσταν: κρεῖττω τῶν ἄλλων γυναικῶν. Fl. 59. ὠραιότατην. Gr. εὖμορφον. Gu. χρυσοφαῆς: ὁ χρυσᾷ φάη ἔχων. Gr. ὁ χρυσοῦ δίκην ἀστράπτων. Gu.
3. 645 637. ἀυγάζει: θεωρεῖ, λάμπει. Gr. δεικνύει. διὰ τὸ κάλλος ταύτης τοῦτο εἴρηκεν. Gu. ὁρᾷ, βλέπει. B. ἥλιος ὁρᾷ. M.
3. 646 638. πόνοι: ὀδύνας. Gr. δυστυχία. Gu. αὕτη ἡ κατασκευὴ πρὸς τὸ ἐμοὶ χρῆν συμφορὰν. Gu.
3. 647 639. ἀνάγκαι: βίαι. Gr. δυστυχία. Gu. κρείσσονες: ἐπικρατέστεραι τῆς ἡμῶν δυνάμεως. Gr. μείζονες τῶν πρὸ αὐτῶν. Gu. μείζονες καὶ χείρονες. B. M. κυκλοῦνται: περικυκλοῦσιν ἡμᾶς. Gr. ἐπέρχονται, περιλαμβάνουσιν. Gu. ἐπικυκλοῦνται καὶ ἐπιφέρονται. B. ἐπιφέρονται,

ἐπικυλίωνται. M. Fl. 10. 21. ἐπέρχονται. Fl. 33. κυκλοῦσι γὰρ ἡμᾶς ἀνάγκαι καὶ πόνοι μείζονες τῶν ὧν ἔχομεν πόνων. Fl. 59. ὅταν καὶ νῦν σφαξαμένης. Fl. 10.

3. 648 640. —642. κοινὸν δ' ἐξ: κοινὸν δὲ κακὸν ἀφανιστικὸν καὶ συμφορὰ ἐπῆλθεν ἀπ' ἄλλων ἀνθρώπων τῇ Τρωϊκῇ γῇ ἐξ ἰδίας ἀφροσύνης τῆς γῆς δηλονότι· ἡ γὰρ τοῦ Πάριδος ἀφροσύνη οὐκ ἄλλοτρία τῶν Τρώων ἦν. Gr. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἢ καὶ οὕτως ἐξ ἰδίας ἡγουν μερικῆς ἀνοίας, ἥτοι τοῦ Ἀλεξάνδρου μόνου, κοινὸν κακὸν ἐπῆλθε τῇ Τρωϊκῇ γῇ. Gr. ἐκ δὲ τοῦ Πάριδος τῆς ἰδίας ἀνοίας κοινὸν κακὸν καὶ ὀλέθριον ἔμολε τῇ Τρωάδι γῇ, οὐκ ἰδίως αὐτῷ τῷ Ἀλεξάνδρῳ, καίτοι αὐτοῦ παρανομήσαντος καὶ ἀδικήσαντος· ἔδει γὰρ μόνῳ τῷ ἐργασαμένῳ γενέσθαι τὸ δεινὸν ἐπὶ τῇ κρίσει τοῦ μήλου, ὅτε ἐν τῇ Ἰδῇ ἔκρινεν ὁ Ἀλέξανδρος ἔχειν τὸ μῆλον τὴν Ἀφροδίτην, τὰς ἄλλας δὲ θεὰς παραβλέψας. Fl. 33.
3. 649 640. κοινὸν δ' ἐξ ἰδίας ἀνοίας: κοινὸν δὲ κακὸν ἔμολε τῇ Σιμουντιδε γῇ ἐξ ἰδίας ἀνοίας, ἡγουν τῆς τοῦ Ἀλεξάνδρου, καὶ συμφορὰ ἀπ' ἄλλων, ἡγουν Ἥρας. Ἀθηνᾶς καὶ Ἀφροδίτης. ἐκρίθη δὲ ἡ ἔρις εἰς τὰς τρεῖς θεὰς ταύτας, ἥη κρίνει ὁ βουκόλος Ἀλέξανδρος ἐπὶ βλάβῃ τῶν ἐμῶν δόμων. A. κοινόν: καθολικόν. Gr. εἰς πάντας τοὺς Τρώας. Gu. ἰδίας: οἰκείας ἢ μερικῆς. Gr. ἐνὸς ἀνθρώπου, ἡγουν ἐκ τοῦ Ἀλεξάνδρου. Gu. μονομεροῦς, ἡγουν τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀγνωσίας. Fl. 6. ἀνοίας: μωρίας. Gr. ἀγνωσίας. Gu.
3. 650 641. Σιμουντίδι γὰρ: Σιμόεις ποταμὸς παραρρέει τῇ Τροίᾳ καὶ διὰ τοῦτο Σιμουντίς ἢ ἐκεῖσε γῇ κέκληται. Bar. 74. Gu. Σιμουν— τὶς δὲ λέγεται ἡ Τρωϊκὴ γῇ διὰ τὸ ῥεῖν ἐκεῖσε τὸν Σιμόεντα ποταμὸν, ἡγουν τὸν Σκάμανδρον. Gr. Σιμουντίς λέγεται ἡ Τροία ἀπὸ ποταμοῦ Σιμόεντος καλουμένου παραρρέοντος ἐκεῖσε. Fl. 25.
3. 651 642. ἀπ' ἄλλων: ἀνθρώπων. Gr. ἥτοι τῶν Ἑλλήνων, ἢ ἀπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου καὶ τοῦ Φερέκλου. Gu. καὶ ἀπὸ ἐτέρων, ἡγουν τοῦ Πάριδος καὶ τῆς Ἑλένης, ἔμολε κοινὴ συμφορὰ. Fl. 59. συμφορῶν. Fl. 33. μεγαλωτέρα τῶν ἄλλων, ἐξαίρετος καὶ μεγάλη, οἷον πρὸς τὰς ἄλλας συμφορὰς ἐξηλλαγμένη. M. Fl. 10. 21. 59.
3. 652 643. ἐκρίθη δ' ἔρις: ὁ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. M. ἐν Πηλέως καὶ Θέτιδος γάμῳ, τῶν τριῶν κεκλημένων θεῶν, Ἥρας, Ἀθηνᾶς, Ἀφροδίτης σὺν ἄλλοις θεοῖς, ἐπεὶ τὴν Ἑριν οὐκ εἶχεν ὁ γάμος, δυσχεράνασα μῆλον κατασκευάζει χρυσοῦν, ἐν ᾧ “τῇ καλῇ τὸ μῆλον” γεγραφυῖα, ἀναβᾶσα ἐπὶ τοῦ τέγους, ρίπτει τοῦτο παρὰ ταῖς τρισὶ θεαῖς. αἱ δὲ ἀναγνοῦσαι τὸ μῆλον ἥριζον πρὸς ἀλλήλας, ἑαυτὴν ἐκάστη καλλίῳ τῆς ἄλλης λέγουσα. ἀπελθοῦσαι οὖν παρὰ τῷ Διὶ, ἥξιον αὐτὸν τῇ μᾶλλον ὥρα λαμπούση διδόναι τὸ μῆλον. ὁ δὲ τὴν κρίσιν ἀποφυγὼν, τῷ μὴ δόξαι πρὸς χάριν ταυτηνὶ πεποιῆσθαι καὶ οὐκ εἰκότως—εἵτε γὰρ ἐδεδώκει τῇ Ἥρᾳ, ὡς γυναικὶ ἄν δεδωκέναι ὑπείληπτο, εἵτε τῇ Ἀθηνᾷ, ὡς θυγατρὶ, εἵτε τῇ Ἀφροδίτῃ, ἀδελφὴν ἂν τιμῶν ἔδοξεν.—τοῦτο οὖν δεδιὼς, καὶ τῆς αἰτίας ἔξω γενέσθαι βουλόμενος, καθίζει κριτὴν ταῖς θεαῖς Ἀλέξανδρον τὸν Πριάμου, βουκόλον ὄντα τότε παρὰ τὴν Ἰδην, ὡς ἀνεπιφθόνως καὶ χάριτος ἔξω δικάσοντα. ἀπελθοῦσαι οὖν παρ' αὐτὸν αἱ θεαὶ σὺν Ἑρμῇ Διὸς ἐπιπέμψαντος ἐκέλευον τῇ κάλλει νικῶσῃ τὸ μῆλον δωρήσασθαι, ἐπαγγελλόμεναι καὶ μείζους δώσειν αὐτῷ δωρεὰς, εἰ πρὸς ταύτην, καὶ μὴ πρὸς ἐκείνην, νεύσει τῇ κρίσει. ἡ μὲν γὰρ Ἥρα βασιλείαν, αὐτοῦ μὴ στερηθεῖσα, ὑπέσχετο, ὡς ἔφορος ταύτης Ἀθηνᾶ δὲ, ἐν πολέμῳ κρατεῖν, καὶ μηδενὶ τῶν ἀντιπάλων ἡττᾶσθαι· πολεμικὴ γὰρ 4. μεγαλωτέρα τῶν ἄλλων om. M. 17. δεδιὼς] δεδοικώς Bar. I. 8. σὺν ἄλλοις θεοῖς om. Gu. 19. παρὰ τὴν Ἰδην—ἀπελθοῦσαι 10. γεγραφυῖα] ἐπιγράψασα I. Idem om. I. mox ἐπὶ et τρισὶ om. 21. ἐπιπέμψαντος] πέμψαντος Gu. ib. ἐπὶ om. Gu. ib. τῇ — μῆλον] τὴν κάλλει νικῶσαν ib. τοῦτο] τουτὶ Gu. τῷ μῆλῳ Gu. ib. τρισὶ om. Gu. 22. εἰ πρὸς — νεύσει] εἰ μὴ πρὸς ἐκείνην 11. αἱ δὲ] αἱ δὲ I. καὶ μὴ πρὸς ταύτην νεύση I. 12. οὖν om. Gu. 23. β., αὐτοῦ μὴ] β. αὐτῷ, μὴ King. 13. ὥρα λαμπούσε] ὡραία 1. 24. αὐτοῦ μὴ στερηθεῖσα om. Gu. 14.

τῷ (τὸ Gu.) μὴ δ. πρὸς χάριν] 25. πολέμῳ] πολέμοις Gu. τῷ μὴ δ. τὴν χάριν 1. ib. πολεμική] πολεμικὸς Gu. 15. εἰκότως] ἀπεικότως Bar. ἡ θεὸς Ἀφροδίτη δὲ τὴν Ἑλένην προτείνει, καὶ δι' ἐκείνης γοητεύει τὸν ἄνθρωπον, καὶ νικᾷ, καὶ λαμβάνει τὸ μῆλον ἄθλον ὧν ἐπηγγείλατο. τὰ δὲ ἦν, πεῖσαι τὴν ἄνθρωπον ἀκολουθῆσαι αὐτῷ, εἰ πρὸς Λακεδαιμόνα ἀφίκοιτο. ναῦς οὖν Φερέκλου κατασκευάσαντος αὐτῷ, ἐπιβάς ἀνάγεται πρὸς τὴν Σπάρτην, καὶ κατηρκῶς ἐκεῖσε καὶ τὴν Ἑλένην λαβὼν, ἀπῆλθεν αὐθις εἰς Ἴλιον. Gu. I.

3. 653 645. κρίνει: ἔκρινε. B. τρισσάς: ἀντίπτωσις. B. σύνταξις ἐρμηνευτική. Fl. 33.
3. 654 646. παῖδας: λέγω. B. βούτας: βουκόλος ἡγουν ὁ Ἀλέξανδρος. Gr. ὁ βουκόλος. B. μετὰ ποιμένων ἀνεντράφη, ἡγουν ὁ Ἀλέξανδρος, ποιμανῶν κάκεῖνος πρόβατα. Fl. 59.
3. 655 647. ἐπὶ δορί: ἐπὶ πολέμῳ. Gr. ἀσπίς πλείστη καὶ χεῖρ ἰσχυρὰ ἐπὶ στρατοπέδου· δόρυ δὲ καὶ ξίφος ἐπὶ πολέμου. γράφεται καὶ δουρί· οἱ γὰρ παλαιοὶ δοῦρα ἐκάλουν τὰ ξύλα. λέγεται καὶ ξυστὸς ἀπὸ τοῦ ξύεσθαι. Gr. μελάθρων: οἰκημάτων. Gr. οἴκων. 1. Ἀφροδίτη δὲ] δὲ om. I. ἐκεῖ I. 3. ἀκολουθῆσαι] ἀκολουθήσειν Gu. 6. ἀπῆλθεν αὐθις] ἀπῆλθε πάλιν I. 4. κατασκευάσαντος] κατασκευακός 10. ἐπὶ—γάρ] ἐπὶ ἦν ἐν τῇ ἴδῃ. ὁ Gu. δὲ δέ ἀντὶ τοῦ γάρ B. 5. κατηρκῶς ἐκεῖσε] κατηρτυκῶς Gu. μέλαθρον καὶ μέγαρον διαφέρουσι. μέλαθρον γὰρ λέγεται τὸ μαγειρεῖον ἀπὸ τοῦ μελαίνειν τὸν ε. θμ μέγαρον δὲ τὸ παλάτιον, ἢ καὶ ἄλλοτι τῶν εὐγενῶν οἴκημα, καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ μεγαίρω τὸ φθονῶ. A. λῶβα: βλάβη, φθορά. Gr. ἀπωλεία. Gu. ἡγουν αἰχμαλωτίσας καὶ φόνῳ τῶν ἀνδρῶν καὶ ἐπὶ βλάβῃ τῶν ἐμῶν οἴκων. Fl. 33.
3. 656 648. στένει δὲ καὶ τις: στενάζει δ' ἐν τοῖς οἴκοις καὶ τις κόρη τάλαινα πολυδακρυς εἰς τὸν Εὐρώταν ποταμὸν τὸν πολύρρουν, μήτηρ τε τίθεται χεῖρα ἐπὶ κρᾶτα λελευκασμένον, ἔνεκα τῶν θανόντων τέκνων, δρύπτεται τε καὶ ξαίνεται τὴν παρεῖαν, ποιοῦσα τὸν ὄνυχά ἡματωμένον διὰ τῶν σπαραγμῶν. I. οὐ μόνον αἱ Τρωάδες θρηνοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλλήνων οὐκ ὀλίγαι γυναῖκες, ἡ μὲν ὡς ἀποθανόντος τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ἐν Τροίᾳ, ἡ δὲ ὡς στερηθεῖσα τῶν τέκνων. δέον δὲ εἰπεῖν ἀμφὶ πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα, ὁ δὲ ἀμφὶ τὸν εὐρουν Εὐρώταν εἶπεν, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. ποταμὸς δὲ οὗτος ἐν Λακεδαιμονίᾳ. Gu. I. στένει δὲ καὶ τις κόρη Λάκαινα ἐν τοῖς δόμοις πολυδακρύτως περὶ τὸν Εὐρώταν τὸν εὐρουν. Gr.
3. 657 650. πολυδάκρυτος: γενομένη τότε. B. πολυδακρύτως. Gu. Fl. 6. 9. 21. 50. 59. 76.
3. 658 651. πολίον: γηραιάν. Fl. 59. λελευκασμένον. Gr. λευκὴν. Gu. ἐπί: κατά. B. κρᾶτα: κεφαλὴν. Fl. 56. 59. κάρα. Fl. 21.
3. 659 652. τίθεται: τίθησι. Gu. Fl. 21. 56.
3. 660 655. δρύπτεται: ξαίνεται. Gr. κόπτει, καταξέει, σπαράττει. Gu.
3. 661 656. δίαῖμον: τὸν αἱματώδη. B. M. γρ. καὶ (γράφει Fl. 10.) δίδυμον. B. Fl. 10. ἡματωμένον. Gr. αἱματώδη. πᾶς γὰρ ὁ τὴν ἑαυτοῦ παρεῖαν ξαίνων ἀνάγκη καὶ τὸν ὄνυχά αἱματοῖ. Gu. ἡλλαγ—μένην. Fl. 17. τιθεμένα: ποιοῦσα. Gr. σπαραγμοῖς: ἐν ξέσεσι. Fl. 59. ἐν τοῖς σχίσμασι. Fl. 21.
3. 662 657.—660. γυναῖκες: μία τῶν δούλων Ἑκάβης ἔρχεται φέρουσα τὸ σῶμα τοῦ Πολυδώρου. ἦν γὰρ πεμφθεῖσα ὑπὸ τῆς Ἑκάβης ἐπὶ τῷ γεμίσει ὕδωρ εἰς τὰ λουτρὰ τῆς Πολυξένης. αὕτη οὖν ἡ δούλη ἀπελθοῦσα παρὰ θάλασσαν εὐρίσκει τὸ σῶμα τοῦ Πολυδώρου. καὶ ἔρχεται δεικνύουσα αὐτὸ τῇ Ἑκάβῃ. B.M.I. λέγει δὲ πρὸς τὸν χορὸν τῶν αἰχμαλωτίδων, ὧ γυναῖκες, ποῦ ἐστὶν ἡ ἀθλιωτάτη Ἑκάβη, ἡ νικῶσα ἐν ταῖς δυστυχίαις πάντα ἄνδρα καὶ θήλειαν γενεάν, οὐδεὶς τὸν τῆς δυστυχίας στέφανον ἀντ' αὐτῆς λήψεται. I. οὐδεὶς μᾶλλον αὐτῆς ἀποίσει στέφανον, νικήσας αὐτὴν ἐν κακοῖς. ἐπεὶ γὰρ εἶπεν ἄνω ὡς πάντα ἄνδρα καὶ γυναῖκα νικᾷ ἐν τοῖς κακοῖς, ἐπήγαγε τοῦτο· ἔπονται γὰρ τῇ νίκῃ στέφανοι. Gu. I.
3. 663 659. θῆλυν σποράν: θήλειαν γενεάν. Gr. γυναῖκας πάσας. Gu.

3. 664 660. κακοῖσιν: ἐν ταῖς δυστυχίαις. B. Gr. οὐδεὶς στέφανον: οὐδεὶς μᾶλλον αὐτῆς ἀποίσει στέφανον, νικήσας αὐτὴν ἐν δυστυχίαις. οὐδεὶς αὐτὴν ἐν τοῖς κακοῖς νικήσει ποτέ. B. οὐδεὶς τὸν στέφανον αὐτῆς ἀφαιρήσει νικήσας αὐτὴν εἰς κακά. M. οὐδεὶς τὸ πρωτεῖον 10. ξάινεται] ξένεται Gr. 24. ἀποίσει στέφανον] στέφανον 16. Ἐκάβος] αὐτῆς B. M. λάβη Gu. 18. τῷ γεμίσει] τὸ κομίσει 1. 25. ἄνω] ἄνωθεν Gu. ib. εἰς τὰ] τὰ om. M. 29. οὐδεὶς—] Hoc scholion in 20. ἔρχεται δεικνύουσα] ἐλθοῦσα δεῖ— B. legitur post 9. 394, 18. κνυσι B.I. λάβη εἰς τὰ κακά. B. ἐν τοῖς κακοῖς δηλονότι. Gu. οὐδεὶς στέφανον τῆς δυστυχίας ἀντ' αὐτῆς λήψεται. Gr. στέφανον ἀνθαιρήσεται: οὐδεὶς ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν νικήσει ταύτην τὴν Ἐκάβην ἐν τοῖς κακοῖς Gu. οὐδεὶς νικήσας ἐκείνην ἐν κακοῖς στέφανον λάβη, ἀλλ' ἐκείνη νικῶσα πάντας ἐν κακοῖς στεφανωθήσεται. τοῦτο λέγει διὰ τὸ τοὺς νικῶντας ἐν τοῖς ἀγῶσι στεφανοῦσθαι. Gr.
3. 665 661. τί δ', τάλαινα: τί ἐστὶ τὸ βούλημα τῆς σῆς κακοφήμου βοῆς; ὡς καὶ λίαν, ἢ ὅτι, οὐδέποτε σου ἡρεμεῖ τὰ λυπηρὰ μηνύματα. I. στικτέον εἰς τὸ τί δέ ἀντὶ τοῦ τί ἐστίν, ἵνα καθ' ὑπόκρισιν ἢ ἡ ἐρώτησις, τὰ δὲ λοιπὰ κατὰ ἀναφώνησιν. B. τί δ' : ἀντὶ τοῦ τί ἐστίν. ἔνεκα σῆς. τὸ δὲ λοιπὸν κατὰ ἀναφώνησιν. M. τί ἐστίν, τί λέγεις. Fl. 59. σῆς: ἔνεκα σῆς κακοφήμου βοῆς. Fl. 59.
3. 666 662. ὡς: ὄντως. Gr. ὅτι, λίαν. Gu. εὐδὲ: ἡρεμεῖ. Gr. ἡσυχάζουσιν, ἡγουν οὐποτε παύση δνστυχῇ ἀγγέλλουσα. Gu. οὐδέπο ε παύουσι τὰ λυπηρὰ σου κηρύγματα. Fl. 59.
3. 667 663. Ἐκάβη: τῇ Ἐκάβῃ φέρω ταύτην τὴν λύπην. ἐν ταῖς δυστυχίαις δὲ οὐκ εὐκόλον ἀνθρώποις εὐφημεῖν κατὰ τὸ στόμα, ἥτοι εὐφημα λέγειν καὶ ἀγαθὰ. I.
3. 668 664. οὐ ῥάδιον: οὐκ εὐχερῶς. Fl. 33. ὅταν καταλάβῃ τινὰ τι κακὸν, καὶ ἄλλα μερίζονα ἐπακολουθοῦσι τούτῳ. ἐν τοῖς κακοῖς δὲ τοῖς καταλαβοῦσί τινα οὐκ εὐκόλον ὑπάρχει εὐφημεῖν καὶ καλῶς λέγειν τοῖς βροτοῖς ἐπὶ παραμυθία τῆς λύπης αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον ἐπιφέρειν καὶ ἔτερα λυπηρότερα. Fl. 59. εὐφημεῖν: οὐ ῥάδιον τὸ τῶν ἀνθρώπων στόμα σιωπᾶν. Bar. 74. Gr. εὐρημα λέγειν, καλῶς λέγειν. Gu. εὐφημον ἔχειν. B. M.
3. 669 665. καὶ μὴν περῶσα τυγχάνει: ἀντὶ τοῦ περᾶ, ἀπὸ τῶν οἰκημάτων αὕτη. εὐκαίρως δὲ φαίνεται τοῖς σοῖς λόγοις. I. καὶ μὴν: ὄντως. Gr. περῶσα: διαπερῶσα. M. ἐρχομένη. Gr. ἡγουν περᾶ καὶ ἐξέρχεται. Gu. περᾶν καὶ ἐπὶ θαλάσσης καὶ ἐπὶ ξηρᾶς, ὡς ἐνταῦθα: καὶ πόρος ἐπὶ θαλάσσης καὶ ἐπὶ 8. τί δὲ ἔστιν, ὃ τάλαινα—βοῆς in Gr. 10. στικτέον] Conf. p. 389, 5. ξηρᾶς λέγεται. οὕτω καὶ ὁδεύειν καὶ ἐπὶ θαλάσσης καὶ ἐπὶ ξηρᾶς, καὶ ὁδὸς ἐπ' ἀμφοτέρων λέγεται, ὁδοιορεῖν δὲ ἐπὶ ξηρᾶς μόνον. Gr. Fl. 25. δόμων ἄπο: ἐπέκεινα ἡγουν ἔξω. Gu. ἔξω τῶν σκηνῶν. Fl. 59.
3. 670 666. ἐς καιρόν: εἰς πρέπον(M.), ἐγκαίρως. Fl. 6.9.17.21.56.76.
3. 671 667.—670. ὃ παντάλαινα: καὶ παναθλία, καὶ ἔτι μᾶλλον παναθλία δηλονότι, ἢ καὶ παρὸ λέγω, ὃ δέσποινα, ὄλωλας, καὶ ἐφθάρης, καὶ οὐκέτι ὑπάρχεις βλέπουσα φῶς, χωρὶς παιδὸς, χωρὶς ἀνδρὸς, χωρὶς πόλεως, ἐξεφθαρμένη. I. τὸ ὄλωλας πρὸς τὸ ἐξεφθαρμένη συναπτέον, τὸ δὲ “οὐκέτ' εἰ βλέπουσα φῶς” διὰ μέσου, οὕτως ὄλωλας ἐξεφθαρμένη, ἅπαις, ἄνανδρος, ἄπολις. Gu. I.
3. 672 668. ὄλωλας: ἐφθάρης. Gr. ἀπωλέσθης. ὄλωλα ἐγὼ, ὠλωλέκειν δὲ ἕτερον. Gu. οὐκέτ' εἶ: οὐδαμῶς ὑπάρχεις, ἡγουν ἀπέθανες. Gr. γράφεται: οὐκ ἔως ἐζώσας (sic) ζῆς. Fl. 33. οὐκέτι βλέπεις φάος καὶ ζῶσα οὐ ζῆς. Fl. 17.
3. 673 669. ἄνανδρος ἢ μὴ ἔχουσα ἄνδρα καὶ ἢ ἔχουσα καὶ ἀποβαλομένη, ὡς ἐνταῦθα, καὶ ἄνανδρος ὁ δειλός. Gr.
3. 674 670.—673. οὐ καινὸν εἶπας: οὐ νέον εἶπας, εἰδόσι δ' ὠνείδισας, ἥτοι εἰς ὠνείδισμὸν προέφερες. διὰ τί δὲ ἡλθές μοι φέρουσα τόνδε τὸν νεκρὸν τῆς Πολυξένης, ἧς ὁ ἐνταφιασμὸς ἐδηλώθη ἡμῖν ὑπὸ πάντων τῶν Ἑλλήνων σπουδάζεσθαι. I.

3. 675 671. ἀτὰρ τί: στικτέον εἰς τὸ τί, ἵνα καθ' ὑπόκρισιν ἧ ἡ ἐρώτησις. A.B.M. Fl. 21. 33. εἰς ἀγγεῖον ἐσκεπασμένον βασταζούσης τῆς θεραπαίνης τὸν Πολύδωρον ἰδοῦσα ἡ Ἑκάβη τὸ ἀγγεῖον ἔξωθεν ἐδόκει ὡς τὸ τῆς Πολυξένης σῶμά ἐστι, καὶ φησι, τί τὸ Πολυξένης σῶμα κομίζεις, ἧς ἀπηγγέλθη τάφος σπουδαζόμενος παρὰ τῶν Ἑλλήνων; A.
3. 676 672. ἀπηγγέλθη: ἐδηλώθη ἡμῖν ὁ ἐνταφιασμός. Gr. ἐμηνύθη μοι παρὰ Ταλθυβίου. Gu. τάφος: ἐνταφιασμός. B.
3. 677 673. πάντων Ἀχαιῶν: ἐπειδὴ ἤκουσεν ὅτι οἱ μὲν αὐτὴν ἐφυλλοβόλουν τιμῶντες, αἱ δὲ ξύλα παρεκόμισαν εἰς τὴν πυρκαϊάν, ταῦτά φησιν. A. Fl. 33. 59.
3. 678 674. ἡ δ' οὐδὲν οἶδε: κατ' εἰρωνεῖαν. B. ἥδε ἡ Ἑκάβη οὐδὲν γινώσκει, ἀλλὰ θρηνεῖ τὴν Πολυξένην μοι, νέων δὲ πημάτων οὐκ αἰσθάνεται. I. ἡ θεράπεινα πρὸς τὰς τοῦ χοροῦ γυναικῶν φησιν, οὐ πρὸς τὴν Ἑκάβην. B.
3. 679 675. νέων δὲ πημάτων: τῆς νεαρᾶς βλάβης οὐχ ἄπτεται, ἥτοι τοῦ ἀποθανεῖν τὸν Πολύδωρον. Ἄλλως. τῆς νέας βλάβης, ἡγουν 4. προφέρειν M. pro φέρειν, quod 6. στικτέον] ὑποστικτέον A. στικτέον προσφέρειν scriptum in B. et Flor. in annotatione simili p. 387, 10. 10. 25. 33. in quibus similis legitur ib. ἵνα om. Fl. 21. 33. annotatio. In M. duae sunt ib. ἧ ἡ εἴη A. ἧ om. Fl. 21. 33. annotationes, προήγαγες τὰ δυστυχήματα, 17. ταῦτά φησιν om. Fl. 33. 59. et ὀνειδίζειν ἐστὶ τὸ προφέρειν 30. Ἄλλως addidi. δυστυχήματα. τῆς τοῦ Πολυδώρου σφαγῆς καὶ τῆς ἐν θαλάσῃ τούτου ἀπορριφῆς οὐκ αἰσθάνεται. A. ἡγουν τῆς Πολυδώρου σφαγῆς καὶ τῆς ἐν θαλάσῃ τούτου ἀπορριφῆς. Gu. νεων φησὶν ὡς προγεγονυίας τῆς σφαγῆς τῆς Πολυξένης. Gr. οὐχ ἄπτεται: οὐκ αἰσθάνεται. Gr. οὐ λαμβάνει αἴσθησιν. Gu. τῶν κατὰ τὸν Πολύδωρον. B. M.
3. 680 676. οἷ ἐγώ: φεῦ, τάλαινά εἰμι ἐγώ. ἄρα φέρεις δεῦρο τὸ βακχευτικὸν κᾶρα τῆς μάντεως Κασάνδρας; I. βακχεῖον κᾶρα τῆς Κασάνδρας λέγει τὸ μανικόν, ὡς μαντικῆς· οἱ γὰρ μάντιες θεῖα μανία κατεχόμενοι μαντεύονται. φησὶ γὰρ Πλάτων ἐν Γοργία ὡς ἡ μαντικὴ μανικὴ οὖσα πρῶτον, προστεθέντος τοῦ τ, μαντικὴ γέγονεν. Gu. I.
3. 681 677. θεσπιωδοῦ: τῆς μάντεως. Gr. τῆς μαντικῆς, χρησμοδοῦ. Gu. τῆς ἐπὶ τὰς θυσίας μαντευσόμενης. Fl. 33. τῆς τὰ θεῖα λεγούσης. Fl. 33. θεσπιωδὸς ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ θεὸς καὶ τοῦ ἔπω τὸ λέγω καὶ τοῦ ὦδῃ ἡ τραγωδία, ὁ τὰ θεῖα λέγων. Fl. 6. 25.
3. 682 678.—680. ζῶσαν λέλακας: τὴν ζῶσαν εἶπας, τὸν θανόντα δὲ 8. μαντικῆς] μανικῆς I. In his lacuna esse videtur post κεφαΓοργία] 9. Phaedro p. 244 C. λήν, fortasse sic explenda: κεφαλὴν. 19. συνδιατιθέμενον] διατιθέμενον M. ἧ τὴν κεφαλὴν τῆς μ. K. φ. Ceterum 23. τὸ μαντικόν et κᾶρα e Gr. addi. in I. hoc scholion sequitur post pa- di, in quo desunt ultima: τὸ ὅλον etc. raphrasin v. 6S1—687. MATTH. τόνδε οὐ θρηνεῖς. ἀλλ' ἄθρησαι καὶ ἴδε σῶμα νεκροῦ γυμνωθὲν, ἐπεὶ φανεῖται σοι ἔκπληξις καὶ παρὰ προσδοκίαν. I.
3. 683 679. ἄθρησον: θέασαι, βλέψον. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἴδε, θέασαι. Gu. ταῦτα λέγουσα ἀνακαλύπτει τὸν νεκρόν. A.B.M. γυμνωθὲν: ἀνακαλυφθὲν. ἀνακαλύπτει τὸ σῶμα τοῦ Πολυδώρου ταῦτα λέγουσα. Gr. περικεκάλυπτο γὰρ τῷ αὐτῆς πέπλῳ. Gu.
3. 684 680. εἰ: ἵνα, ὅπως. Fl. 59. ἐπεὶ. Gr. θαῦμα: ἔκπληξις. Gu. παρ' ἐλπίδας: ἐξαίφνης. Fl. 59. προσδοκίαν. Gu.
3. 685 681.—687. οἷμοι: βλέπω δὲ τὸν ἐμὸν παῖδα Πολύδωρον τεθνηκότα, ὃν ἐφύλαττεν ἐμοὶ ἐν τοῖς οἴκοις ὁ Θνηρᾶξ Πολυμήστωρ. ἀπωλόμην ἡ δύστηνος, οὐκέτι δὴ εἰμί. ὦ τέκνον, αἶ αἶ, κατάρχομαι μελῶν μανικῶν, ἀρτιμαθῆς οὖσα δηλονότι κακῶν ἐξ ἐχθροῦ τινός. I.
3. 686 682. μοι: ἔνεκα ἐμοῦ. Fl. 17. ἐξ ἐμοῦ. Gr.
3. 687

683. ἀπωλόμην: ἐφθάρην. Fl.17. 21. ἀπωλέσθην. Gu. δύστηνος: ἤγουν ἡ ἀθλία. Fl.17. ζητητέον ἐπὶ τοῦ “οὐκέτ’ εἰμὶ δὴ, ἀπωλόμην δύστηνος” διὰ τί κάβη, καὶ πρότερον ἔχουσα λύπας πολλὰς τῶν τε παίδων καὶ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, καὶ ἀλλοτρόπως θρηνοῦσα, οὐκ εἶπε καὶ τότε τὸ “οὐκέτ’ εἰμὶ δὴ.” καὶ φαμέν ὅτι πρότερον πολλὰς ἔχουσα λύπας, ὅμως ἐθάρρει εἰς τὸν Πολύδωρον, ὅπως, ἀνατραφέντος τούτου, κρατήσῃ πάλιν τὴν Τροίαν, καὶ γενήσεται διάδοχος τοῦ πατρὸς αὐτῆς, καὶ ἔσται ἡ γενεὰ αὐτῆς ὡς καὶ πρότερον· νῦν δὲ ἰδοῦσα καὶ τοῦτον σφαγέντα, ὡς μὴ ἔχουσα ἄλλον τινὰ παῖδα, εἰς ὃν ἔχει τὴν ἐλπίδα, ἀποκλαίουσα ἑαυτὴν λέγει, ἕως τοῦ νῦν εἶχόν τινα ἐλπίδα εἰς τὸν Πολύδωρον, ἀπὸ τοῦ νῦν δὲ οὐκέτι ὑπάρξω ἔχουσα ἐλπίδα εἰς τὸ κρατῆσαι καὶ αὐτὴς τὴν Τροίαν. Fl. 59.

3. 688 685. κατάρχομαι: εὗρηται τὸ ἄρχω καὶ παρὰ Πινδάρῳ αἰτιατικῇ “ἄρχε δὲ οὐρανῷ πολυνεφέλα κρέοντι, (θυγάτερ, δόκιμον ὕμνον.” εὗρηται δὲ καὶ ἔν τινι τῶν παλαιῶν οὕτως. I. ἀρχὴν ποιοῦμαι. Gu. νόμων: μελῶν. Gr. νόμος γὰρ τοῖς μαινομένοις θρηνεῖν. Gu. κατάρχομαι γόων ἤγουν θρηνητικῆς ὥδης· νόμους γὰρ οἱ παλαιοὶ τὰς ὥδας ἔλεγον. Fl. 17. 21. 25. καὶ γὰρ αὕτη ἡ λύπη ἀφόρητος οὖσα οὐκ ἔω με τοῦτο φέρειν, ἀλλὰ ποιεῖν ὡς μαινομένη βάκχη. Fl. 21. ἀρχὴν ποιοῦμαι τοῦ θρήνου τὸν βακχεῖον νόμον· οἱ γὰρ βακχευόμενοι μαινομένοις εἰσὶν. ἦλθε δὲ εἰς ἡμᾶς ἡ ἀρχὴ τοῦ θρήνου τούτου ἐξ ἀλάστορος τινος, ἤγουν κακῆς τύχης, ἢ ἐκ τοῦ ἀλάστορος, ἤγουν τοῦ Πολυμήστορος, ἀρτίως μαθοῦσα τὰ νῦν κακά. Fl. 59. ἀρχομένη λέγει τὸ αἰῖ αἰῖ, ὅπερ ἔστι νόμος ἀπὸ τῶν Βακχῶν· αἰ γὰρ Βάκχαι πρῶτον τὸ αἰ ἐξεφάνησαν. Fl. 33.
3. 689 685. αἰαῖ κατάρχομαι νόμον: κατάρχομαι γόων βακχείων ἐξ ἀλάστορος, οὐκ ἐκ Διονύσου τὸν βακχεῖον νόμον μαθοῦσα, ἀλλ’ ἀπὸ τινος ἀλάστορος· οἱ γὰρ γόοι τῶν Βακχῶν μεθ’ ἡδονῆς γίνονται· μαινόμεναι γὰρ οὐ λυποῦνται. καὶ φησι καὶ κάβη, καὶ ἐγὼ βακχείων γόων κατάρχομαι, ἀλλ’ ἐξ ἀλάστορος καὶ ἀηδόνου δαίμονος· οὐ γὰρ ἡδονὴν ἔχει ὁ ἐμὸς γόος ὥσπερ ὁ τῶν Βακχῶν δαίμων. Ἄλλως. ταῦτα λέγουσα ἀνακαλύπτει τὸν νεκρὸν, οὐκ ἐκ Διονύσου μαθοῦσα τὸν βακχεῖον νόμον. ἀρτιμαθῆς δὲ ἔστιν ἀπηρτισμένη μαθοῦσα ὑπὸ τοῦ ὄνείρου. Ἄλλως. οὐκ ἐκ Διονύσου μαθοῦσα τὸν βακχεῖον νόμον, ἀντὶ τοῦ τῆς θρηνητικῆς ὥδης. νόμους γὰρ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ καὶ τὰς ὥδας. ἀρτιμαθῆς ἀντὶ τοῦ ἀπηρτισμένως καὶ ὑγιῶς καὶ ἀρτίως μαθοῦσα τὰ κακά ὑπὸ τοῦ ὄνείρου οὗ εἶδεν ἔνθα φησὶν “εἶδον γὰρ βαλιὰν ἔλαφον” καὶ τὰ ἐξῆς. A.
3. 690 686. ἀρτιμαθῆς: ἐξ ὁλοκλήρου μαθοῦσα τὰ κακά. B. ἀρτίως ἀντὶ τοῦ νεωστὶ, καὶ ἀρτίως ἀντὶ τοῦ ὁλοκλήρως. ἐνταῦθα οὖν ἀρτιμαθῆς κακῶν, ἀντὶ τοῦ ἀρτίως καὶ νεωστὶ ἕτερα μαθοῦσα κακά. Gu. I. ἡ τελεία οὖσα εἰς μάθησιν. Gu. ἀρτιμαθῆς κακῶν: γρ. ἀρτιμαθῆ νόμον. ἀρτιμαθῆς δὲ ἀπηρτισμένως μαθοῦσα, ἢ ἀρτίως μαθοῦσα ὑπὸ τοῦ ὄνείρου. B. M. ἡ μαθοῦσα τὰ κακά ἄρτι, ἢ πάντα 8. ἢ ἀντὶ] ἢ om. Fl. 33. Addidi 26. ἡ τελεία οὖσα εἰς μάθησιν] ex M. qui post θρηνητικόν pergit, Haec e Gu. accesserunt, in quo vv. ἄλλως οὐκ ἐκ δ. μ. τὸν β. νόμον:— ἀρτίως καὶ νεωστὶ ἔτ.—μάθησιν inter ib. διασυντιθέμενον] Immo συνδια- lineas scripta sunt. Idem scho- τιθέμενον, ut 9. 390, 19. lion est in marg. ab eadem manu. 17. Ὁμηρος] Il. 6, 201. In eo desunt ultima ἡ τελεία etc. 24. ἀντὶ τοῦ νεωστὶ] ἀντὶ τοῦ MATTH. om. I ib. κακῶν: γρ. ἀρτιμαθῆ om. B. ib. ἀρτίως ἀντὶ] ἀρτίως om. Gu. τὰ κακά διελθοῦσα. Fl. 33. τῶν τοῦ υἱοῦ αὐτῆς ἀρτίως μαθοῦσα. Fl. 59. ὑπ’ ὄνείρου. Fl. 6. ἀπηρτισμένη, μαθοῦσα ἀπὸ τῶν ὄνείρων. Fl. 10.
3. 691 687. ἔγνωσ γάρ: ἥδη ἐπέγνωσ τὴν ἀληθῆ αἰτίαν καὶ τὸ συμβὰν περὶ τὸν παῖδά σου. A. ἐνόησας. B. ἔγνωσ δὴ, ὧ δύστηνε, τὴν βλάβην τοῦ παιδός σου. I. ἄτην: ἤγουν ὑπὸ τίνος πεφόνευται. Gu. ὧ δύστηνε σύ: ἢ κατὰ ἀπόφασιν. Gu. λείπει τὸ οὖσα. B. M.

3. 692

688. ἄπιστ' ἄπιστα: τουτέστιν, οὐ πιστεῦεσθαι δυνάμενα βλέπω, ἕτερα δὲ κακὰ ἀπὸ ἐτέρων κακῶν κυρεῖ, ἀντὶ τοῦ ἐντυγχάνει, ἡμῖν δηλονότι, οὐδέποτε καταλήψεται ἐμὲ ἡμέρα χωρὶς δακρύων καὶ χωρὶς στεναγμῶν. I.
3. 693 689. ἕτερα δ' ἀφ' ἐτέρων: μεθ' ἕτερα εὐθὺς κατὰ διαδοχὴν. Fl. 6. 9. 21. 5. 59. 76. Gr. κυρεῖ: τυγχάνει. B. M. ἐπέρχεται. B. rec. ἐντυγχάνει ἡμῖν. Gr. καταλαμβάνει ἐμὲ, ἐπιγίνεται, ἐπέρχονται. Gu. ὑπάρχει. Fl. 17. κυκλεῖ ἡμᾶς. Fl. 21.
3. 694 690. ἀδάκρυτον: χωρὶς δακρύων. Gr. ἀστένακτον: χωρὶς στεναγμῶν. Gr. πρὸς μὲν τὸ ἡμέρα τὸ ἀδάκρυτος καὶ ἀστένακτος ἀποδοτέον, πρὸς δὲ τὸ ἐμὲ ἀδάκρυτον καὶ ἀστένακτον. Gu. δακρύων καὶ στεναγμῶν μὴ μετέχουσα. M. Fl. 10. 21. 33.
3. 695 691. ἐπισχίσει: καταλήψεται. Gr. καταλάβῃ, κωλύσει. Gu. κατέλαβε. Fl. 59. παύσει ἢ σχήσει ἐμέ. Fl. 21.
3. 696 692. δεινά: χαλεπά. Gr. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. τὸ τῆς Ἑκάβης πάθος οἰκεῖον ὁ χορὸς λογίζεται, ὡς βασιλίδος οὔσης πρόναγμῶν. σθεν αὐτῆς. Gu.
3. 697 693.—695. ὦ τέκνον: ὦ τέκνον ἀθλίας μητρὸς, τίνι μὲν ἔθανες, τίνι τύχῃ κεῖσαι, πρὸς τίνος ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων: μὲν, τῷ θανάτῳ πότμῳ δὲ, τῇ προφάσει. ἴν' ἢ, ποίῳ θανάτῳ καὶ ποίᾳ προφάσει: ἢ τίς ὁ ἀνελών σε: εἰπέ, τέκνον. I.
3. 698 695. τίνι μὲν: θανάτῳ, ἡγουν ποίῳ τρόπῳ θανάτου. Gr. μὲν ἀπὸ τοῦ μερίζεσθαι τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος. Gu. θνήσκεις: ἀντὶ τοῦ ἔθανες. Gr. πότμῳ: τύχῃ, ἡγουν διὰ ποίαν αἰτίαν. Gr. δυστυχία. Gu. προφάσει, δυστυχία. Fl. 10. 21. κεῖσαι: ἀποθνήσκεις. Fl. 17. ἔθανες. Fl. 21.
3. 699 696. πρὸς τίνος: ἀπό. Gr. παρὰ Fl. 56. Gu. παρὰ τίνος ἀνθρώπων (ὑπὸ τίνος τῶν ἀ. Fl. 10. 21.) ἐφονεύθης. Fl. 10. 21. 59. παρὰ τίνος διόλλυσαι. Fl. 17.
3. 700 698. ἔκβλητον: ἀποπνιγέοντα ὑπὸ θαλάσσης καὶ ἐκβεβλημένον, ἢ ἀναιρεθέντα ξίφει. πέσημα γὰρ τὸ πτώμα. B. πεπνιγμένον. Gr. ἐκπεπνιγμένον καὶ ἐκβεβλημένον ὑφ' ἄλός. Gu. τουτέστιν ἐκριφθέντα τῆς θαλάσσης. Fl. 17. ἡγουν τετρωμένον (om. 25.), ἡγουν ἀποπνιγέοντα ὑπὸ (10. 21. ἀπὸ) θαλάσσης. Fl. 10. 21. 25. 59. πέσημα: πτώμα. M. Gr. ἢ ὑπὸ τίνος φονευθέντα. Gu. ἢ ἀναιρεμὸρῳ 2. μὲν—τέκνον sunt etiam in 23. ἀποπνιγέοντα ἀπὸ (sic)—ξίφει Fl. 33. qui post προφάσει addit πρὸς sunt etiam in M., omisso καὶ ἐκβε- τίνος. καταλάβει δὲ ἴν' ἢ —post βλημένον, sed cum gl. interlin. ἐκβε- ἀνελών σε autem εἴτε ὥστε διαφέρει βλημένον. In A. φονίου δορός: ἀποπνιγέοντος καὶ μὲν. πότμος μὲν γὰρ ἐστὶ τὸς ἀπὸ τῆς θ. ἢ ἀναιρεθέντος τῷ φονικῷ τὸ αἶτιον. MATTH. μὲν γὰρ—τέκνον δόρατι ὑπὸ τίνος ἀνδροφόνου, εἴτα εἰς θά- sunt etiam in A B. M. qui post τῇ λασσαν ριφέντα. προφάσει addunt πρὸς τίνος δὲ ὑπὸ τίνος. θέντα ἐν ξίφει (ἐκ ξίφους 17. ξίφοις 10. 21. ξίφει 33. τῷ ξίφει 10. 59.). πέσημα γὰρ τὸ πτώμα. Fl. 25.
3. 701 699. ψαμάθω: ἄμμω. ἄμμος τὸ τῆς γῆς χῶμα παρὰ τὸ ἀμαθὲς καὶ ἀμέτρητον εἶναι. Gu. ἄμμος ἢ ἐν ξηρᾷ, ὡς ἐν ἐρήμῳ, ψάμαθος ἢ ἐν θαλάσῃ. Gr. λευρᾷ: ὁμαλῇ ψάμμω. M. ὁμαλῇ, πλατεΐᾳ. Gr. λεπτῇ. Gu.
3. 702 701. πόντου: θαλάσσης αὐτόν. Gr. πόντος ποιητικῶς τὸ πέλαγος, κοινῶς δὲ μέρος θαλάσσης: ὅθεν καὶ ποντικοὶ οἱ ἐν τῇ ξηρᾷ τοῦδε τοῦ μέρους κατοικοῦντες. Gr.
3. 703 702. ὥμοι αἶ αἶ: ἔμαθον τὴν νυκτερινὴν ὄψιν τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, οὐ παρέβη με τὸ φάσμα τὸ σκοτεινὸν καὶ ταχέως ἀφιστάμενον, ὃ ἐθεασάμην, ὦ τέκνον, περὶ σοῦ, οὐδαμῶς ὄντος ἐν τῷ φωτὶ τοῦ Διός. I.
3. 704 703. παρέβα: παρήλθε. B. Gr. παρέδραμε, ἀλλ' ἐγνώσθη. Gu. φάσμα: φάντασμα. Fl. 6. 9. 21. 56. φαντασία. Fl. 59. ὄνειρον. Fl. 17. τὸ βλεπόμενον. Fl. 33.
3. 705 705. μελανόπτερον: τὸ σκοτεινὸν ἀφιστάμενον. B. σκοτεινὸν καὶ ἄγνωστον. μεσεμβόλημα. Gu.

- 3.706 706. τὸ ἄν πρὸς τὴν ὄψιν ἐστὶ, τὸ δὲ οὐ με παρέβα μελανόπτερον φάσμα διὰ μέσου. Gu. ἐσεῖδον: ἄντι τοῦ εἶδον. Gu. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἀμφὶ σ': οἰκτρόν. Fl. 17. περὶ σοῦ. Gr. Ἰωνικῶς. Gu.
- 3.707 708. ὄντα: πρὸς τὸ σημανόμενον τοῦ, ὃ τέκνον, ὃ παῖ, ἀπέδωκε τὸ ὄντα· εἰ γὰρ πρὸς τὸ τέκνον, ὃν ἔδει εἰπεῖν. Gu. οὐκέτι μέλλοντα ἔσσεσθαι. Fl. 59. λείπει τὸ ὥς, ὥς οὐκέτ' ὄντα Διὸς ἐν φάει. A.B.M. Fl. 21. Διός: τοῦ ἀέρος. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. φάει: ἐν τῷ παρόντι βίῳ. Fl. 56. ἤγουν οὐ ζῆς. Fl. 21.
- 3.708 709. τις γάρ: τίς δέ. Fl. 59. τίς γάρ νιν ἔκτεινεν, ὃ ἐξ ὄνειράτων φρονοῦσα καὶ διανοουμένη Ἑκάβη Μ. τίς αὐτὸν ἐφόνευσεν; γινώσκεις, ὃ ἐξ ὀνείρων φρονοῦσα καὶ διανοουμένη, εἰπεῖν; Fl. 59. ὀνειρόφρων: ὥς ὄνειρον φρονοῦσα καὶ διανοουμένη Ἑκάβη. B. ὃ ἢ ἀπὸ τῶν ὀνείρων διανοουμένη. Gr. ἢ τοὺς ὀνειρούς κρίνουσα, ἢ φρονοῦσα καὶ πιστεύουσα τοῖς ὀνείροις. Gu. τοῦτο λέγει ἢ θεράπαινα διὰ τὸ εἰπεῖν τὴν Ἑκάβην, ἔμαθον ἐνύπνιον. Gr. ἀκούσασα ἢ θεράπαινα τὴν Ἑκάβην λέγουσαν ὅτι οὐ παρῆλθε τὸ φάντασμα ψευδές, λέγε, ὃ ὀνειρόφρων, ἤγουν τὸ ὄνειρον φρονοῦσα λέγειν τὴν ἀλήθειαν, καὶ τίς ἐφόνευσεν αὐτόν. Fl. 59.
- 3.709 710. ἐμὸς φίλος ἔκτεινεν Θραξ, ὅπου ὁ πατήρ ὁ γέρων ἔκρυπεν αὐτόν. B.
- 3.710 712. ὦμοι, τί λέξεις: οἴμοι τί λέγεις: ἔκτεινε δηλονότι, ἵνα κτανὼν ἔχη τὸν χρυσόν; I. τί λέξεις: τί λέγεις. Gr. ἤγουν τίνα αἰτίαν ἐρεῖς τοῦ θανάτου Gu. τὸν μέλλοντα ἄντι ἐνεστῶτος. Fl. 59.
- 3.711 713—717. ἄρρητα: οὐ δυνάμενα ῥηθῆναι, περαιτέρω, μείζονα θαυμάτων, οὐχ ὅσια, οὐδὲ φορητά. I. ποῦ ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη τῶν φίλων, ἢ ποῦ ἐστὶν ἡ Δίκη τῶν ξένων, ἤγουν ἡ τούτους ἐφορῶσα θεὸς καὶ τιμωρουμένη τοὺς αὐτοὺς ἀποκτείναντας, ὃ καὶ κρεῖττόν ἐστιν τοῦ προτέρου. Gu. I. ὃ καταρῶν ἄξιε ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, Πολυμήστορ, μονονουχὶ καὶ εἰς μέρη διεῖλες τὰ τοῦ παιδὸς μέλη, ὅστις ἐμέρισας τὸ σῶμα, κόψας φασγάνῳ σιδηρῷ. I.
- 3.712 715. ὅσια: δίκαια. Gr. Fl. 21. 56. τὸ ὅσιον ἐπὶ θεοῦ, τὸ δὲ δίκαιον ἐπὶ ἀνθρώπου, τὸ κηδεμονικὸν ἐπὶ ζώων. Fl. 33. ἀνεκτά: ὑπομονητά. Gu. φορητά πάσχομεν δηλονότι. Gr. δίκαια ξένων: ἡ ἐφορος τῶν ξένων. Gr. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ποῦ τὸ δίκαιον 5. μείζονα King. Ω μείζονα I. 9. προτέρου] πρώτου νοῦ I. 6 κοῦ] ἢ κοῦ Gu., ἢ ab rubica- ib. Πολυμήστορ] πολυμήστορ(sic)I. tore addito. In Gu. lemma est 10. ὅστις—σιδηρῷ om. B. δίκαια ξένων, in 1. ποῦ Δίκη ξένων. Ver. 14. ἀπόρρητα] ἤγουν ἀπόρρητα B. ba ποῦ ἐστὶν ἡ δικαιοσύνη τῶν φίλων ib. καὶ ἀδιήγητα om. Fl. 10. cum lemmate ποῦ δίκαια ξένων in I. 15. δηλονότι om. B. Fl. 10. leguntur etiam supra post verba διὰ 19. ὡς addidit Matth. μέσου, quibus finitur scholion v. 706. 23. χειμάρρου τῶν κέδρων] Reg. 2 7. θεὸς proximumque τοὺς om. 1. 15, 23. τὸ ἐν τοῖς φίλοις (τοῦ ξενίου Διὸς addit 10.) ἢ ποῦ ἡ ἐκδίκησις τῶν ξένων. Gu. Fl. 10. 21. ποῦ ἐστὶν ἡ Δίκη τῶν φονευόντων τοὺς ξένους. Fl. 59.
- 3.713 716. ὃ κατάρατ': ὃ κατάρας ἄξιε ὑπὲρ τοὺς ἀνθρώπους Πολυμήστορ. M. ἄντι τοῦ καταρατότατε. (Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.) τοῦτο πρὸς τὸν Πολυμήστορα (Fl. 17. 59.) λέγει ἡ Ἑκάβη βλέπουσα τὰς τομάς. Gr. διεμοιράσω: ἔκοψας. Gr. μονονουχὶ εἰς μέρη διεῖλες. B. M. Gu. ἔταμες. Fl. 17. ἤγουν εἶλες. Fl. 6.
- 3.714 718. φασγάνῳ: ξίφει. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.
- 3.715 720. μέλεα: εἰς μέλη. Gr. ὥκτισας: ὥκτειρας. Fl. 10. 17. 59. ἠλέησας. Gr.
- 3.716 721. ὥς: λίαν. Gr. ὄντως, λίαν. Fl. 17. 59. πολυπονωτάτην: πολυστένακτον. Fl. 33. πολύλυπον. Gr. ἀθλιωτάτην. Gu.
- 3.717 723. δαίμων: κακοποιὸς θεός. Fl. 17. ὁ θεός. Gr. ἡ τύχη. Gu. βαρύς: κακός. Fl. 21. 56. κακωτικὸς, ἐπαχθής. Gr. πολέμιος, κακοποιὸς, ἐπώδυνος. Gu.
- 3.718

724. ἀλλ' εἰσορῶ γάρ· τὸ ἀλλὰ πρὸς τὸ τούνθενδε συναπτέον. τὸ δὲ “εἰσορῶ γὰρ τοῦδε δεσπότητος δέμας Ἀγαμέμνονος” διὰ μέσου. Gu. I. περιφραστικῶς δὲ τὸ τοῦ δεσπότητος Ἀγαμέμνονος δέμας, ἀντὶ τοῦ, τὸν δεσπότην Ἀγαμέμνονα. I. τὸ γὰρ περισσὸν κατὰ συνήθειαν τραγικὴν. Gu.

3. 719 725. τούνθενδε· κατὰ τὸ ἀπὸ τοῦδε. I. ἔνεκα τούτου. Fl. 17. ἀπεντεῦθεν, ἀπὸ τοῦ νῦν. Fl. 6. 10. ἀπὸ τοῦ νῦν, τοπικὸν καὶ χρονικόν. Gu. σιγῶμεν· αἰδεσθεῖσαι αἱ γυναῖκες τὴν παρουσίαν τοῦ Ἀγαμέμνονος, σιγῶσιν, ὡς δεσπότην αὐτῶν ὄντα. Fl. 59. φίλοι· γυναῖκες. Fl. 56. Τρωάδες δηλονότι. Fl. 21.

3. 720 726. Ἐκάβη, τί μέλλεις· Ἐκάβη, διὰ τί βραδύνεις τὴν σὴν 1. ἐν τοῖς φίλοις B., qui reliqua του] κατὰ περίφρασιν ἀντὶ τοῦ δεσπό- om. ἐν τῷ ξένῳ Fl. 21. In M. κοῦ του Gr. In B. M. Fl. 10. 33. περι- τὸ δ, τὸ ἐν τῷ ξένῳ. φραστικῶς τὸν δεσπότην :— 5. καταρατότατε] καταρώτατε Gr. 27. Ἐκάβη—καλῶς ἐστι] Haec (sed superscripto at ab Gu.) et omnia desunt in 1. Addidit King., Florr. non e codice, ut opinor, sed e 7. μονονουχί om. Gu. glossis suprascriptis et scholiis 17. πρὸς τὸ] Aberat τό. editis a se concinnata. quod e 18. τοῦδε] τοῦ I. comparatis scholiis, imprimis Guel. 19. περιφραστικῶς δὲ τὸ τοῦ δεσπό- pherbytanis, patebit. ΜΑΤΤΗ. θυγατέρα θάπτειν ἐλθοῦσα, καθάπερ ὁ Ταλθύβιος ἀνήγγειλέ μοι, μὴ ψάυειν μηδένα τῶν Ἀργείων τῆς σῆς θυγατέρος. ἡμεῖς μὲν οὖν εἰάσαμεν, οὐδὲ ἐψάσαμεν· σὺ δὲ βραδύνεις, ὥστε με θαυμάζειν. μέλλω δὲ ἀποστελεῖν σε· τὰ ἀπ' ἐκείνου γὰρ μέρους καλῶς ἐπράχθησαν, εἴ τι τῶν πραχθέντων καλῶς ἐστι.

3. 721 727. ἐλθοῦς· τὸ ἐλθοῦσα Ἀττικὴ σύνταξις· τὸ κοινὸν ἐλθεῖν. Gr. ἐφ' οἷσπερ· καθά. B.I. καθάπερ. Gr. ὡς τοῦ Ταλθύβιου ἀνσγγείλαντός μοι· καὶ γὰρ ἤγγειλέ μοι. Fl. 21. ὡς τοῦ Ταλθύβιου ἀπαγγείλαντος αὐτῷ ἃ ἡ Ἐκάβη αὐτῷ ἐν τοῖς προλαβοῦσιν εἶπε. B. M. Fl. 25. 33. καθάπερ. Gu. ἤγγειλέ μοι· ἀνήγγειλέ μοι. Gu.

3. 722 728. θιγγάνειν· ψάυειν. I. ἄπτεσθαι. Fl. 59.

3. 723 729. ἐῷμεν· ἀντὶ τοῦ ἐάσωμεν. I. ἀντὶ τοῦ εἰάσαμεν. Gr. κατὰ τὸν σὸν λόγον. Gu. ἤγουν ἀφίεμεν. Fl. 17. ψάύομεν· ἐψάσαμεν. Gr. ἤγουν προσεγγίζομεν. Fl. 17. ἐθάψαμεν. Fl.

3. 724 730. σχολάζεις· ἐμβραδύνεις. B. M. βραδύνεις. Gr. I. σχολή ἢ ἐπιμονή καὶ ἡ ἀργία καὶ ἡ βραδύτης· ὅθεν καὶ σχολαῖον βάδισμα. ἀπὸ τούτων καὶ ῥήματα· σχολάζει ἀντὶ τοῦ ἀργεῖ, καὶ ἀντὶ τοῦ βραδύνει, καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπιμένει. Gr. θαυμάζειν· ἐκπλήττειν. Fl. 56. τὴν βραδυτῆτά σου. Fl. 59. ἐκπλήττεσθαι, διὰ θαύματος ἔχειν. Gu.

3. 725 731. ἤκω· ἤλθο. Gu. Fl. 17. 59. ἀντὶ τοῦ εἶμι αὐθις ἐκεῖ πέμψων σε. Gu. μέλλω σε ἀποστελεῖν. Gr. I. ἀποστελῶν : μετακαλούμενος. B. μεταπεμψόμενος. Fl. 33. τάκεῖθεν· ἦτοι τὰ ἀπὸ τοῦ στρατοῦ γενέσθαι πρέποντα, πῦρ τε λέγω ποιῆσαι, καὶ ξύλα συνάξαι, καὶ ἄλλα τὰ πρὸς τὴν ταφὴν ἐπιτήδεια ἐγεγόνει καλῶς. λοιπὸν οὖν ἐστὶ σέ τε ἐλθεῖν καὶ κρύψαι τὴν παῖδα ἐν τῷ τάφῳ. 6. ὑπερτίθης] In M. τί ὑποτίθη. 28. ἦτοι] ἡ I. 7. ἀποκεῖσθαι] ἀπόκεισθαι Gu. 29. γενέσθαι πρέποντα] πρέποντα 18. ἀντιχρονία] I.e. enallage tem- γενέσθαι I. porum. 27. μέλλω] μέλλων I. 30. τὴν ταφὴν] τὴν om. I. οὕτω τὸ τάκεῖθεν νοητέον, καὶ οὐχ ὡς ἐκεῖσε, ὡς οἶονταί τινες. τὸ δὲ εἴ τι τῶνδ' ἐστὶ καλῶς, διὰ τοῦτο λέγει· ἐπεὶ λυπηρὸς ἐδόκει τῇ Ἐκάβῃ ὁ τῆς θυγατρὸς θάνατος, οὕτως ἀθλίως ἀνηρημένης, ἢ ὅτι καὶ τὰ πρὸς ταφὴν παρασκευαζόμενα ἐπιτήδεια λυπεῖ τοὺς ὁρῶντας, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἰδὼν ταῦτα οὐ στενάζειεν. Gu. I. τὰ ἀπ' ἐκείνου τοῦ μέρους. Gr. τὰ ἀπὸ τοῦ στρατοῦ γενέσθαι πρέποντα. Gu. τὰ κατὰ τὴν Πολυξένην ἐπιτήδεια παρεσκευάσθησαν. Gu. ἤγουν τὰ ἐν τῇ ταφῇ καλῶς ἐπράχθησαν, ἐὰν δυνατόν ἐστὶ καλεῖν ταῦτα τὰ πραχθέντα καλῶς. ἔστι γὰρ σφαγὴ καὶ τάφος τι κακόν· ἤγουν ἐὰν τέως ἄξιον ὑπάρχει καλεῖν ταῦτα τὰ πραχθέντα καλῶς. Fl. 59. ἐν τῷ στρατῷ πάντα εὐτρέπιστα, ἤγουν ἡ πυρά. Fl. 25.

3. 726

732. πεπραγμέν' ἐστίν: καλῶς ἐπράχθησαν. Gr. τῶνδε: ἄτινα ἐπράχθησαν. Fl. 17. τῶν πραχθέντων. Gr. I. τῶν μετὰ τὴν ταφὴν πεπραγμένων. Gu. κολάζει τὸν λόγον. Gu. ἐστὶν καλῶς: κατ' εἰρωνείαν. B. ἀντὶ τοῦ ἔχων ἐστὶ καλῶς. Fl. 17. γινόμενα. Fl. 59. καὶ ἐὰν εἰσὶ καὶ τὰ ἐντεῦθεν ὄντως καλῶς εὐτρεπισμένα. ἢ οὕτως: ἐὰν δοκῇ σοι, Ἐκάβη, τῶν ἐκεῖσε πραχθέντων καλῶς.

3. 727 733.—735. ἕα: ἐπὶ ἐκπλήξεως. G. I. τίς ἐστὶν ὁ ἀποθανὼν οὗτος ἀνὴρ τῶν Τρώων, ὃν εἰσορῶ ἐπὶ ταῖς σκηναῖς; Gr. I. οὐ γὰρ πέπλοι τῶν Ἀργείων τὸ σῶμα αὐτοῦ περικαλύπτοντες συμβάλλειν διδόασί μοι. I. ἐπὶ σκηναῖς: κείμενον δηλονότι βλέπω. Fl. 17. ἐντὸς τῶν σκηνῶν. Gr.

3. 728 734. Ἀργείων: εἶναι δηλονότι. Fl. 17. ὅτι γὰρ οὐκ ἔστιν Ἑλληνικὸς ὁ νεκρὸς, φανερόν μοι ποιοῦσιν οἱ πέπλοι μὴ ὄντες Ἑλληνικοὶ, ἀλλὰ Τρωϊκοί. B. M. Fl. 10. 33.—59. οὐ γὰρ οἱ πέπλοι οἱ περιπτύσσοντες καὶ περισκέποντες τὸ σῶμα λέγουσιν ἔμοι εἶναι τὸν ἀποθανόντα Ἀργεῖον, ἥγουν Ἑλληνα. Fl. 25. οὐ γὰρ οἱ πέπλοι οἱ περικαλύπτοντες τὸ σῶμα αὐτοῦ λέγουσί μοι αὐτὸν συστέλλεσθαι.

3. 729 735. περιπτύσσοντες: περικαλύπτοντες. Gr. ἀγγέλλουσί μοι: 1. τὸ τάκειθεν] τάκειθεν Gu. τὰ Fl. 10. 17. 21. ἐκεῖθεν I. Addidi τό. 9. ἔστι γὰρ] Matth. pro ἐπεὶ γάρ. ib. καὶ οὐχ—τινες om. I. 24. ὅτι] In B. lemma praefixum 4. λυπεῖ] λυπῇ I. ἄργεῖοι πέπλοι, ut in textu legitur. 7. τὰ κατὰ τὴν Il. etiam B. M. non ἄργείων πέπλοι. διδόασί μοι συμβάλλειν. Gr. εἶναι Τρώων καὶ οὐκ Ἀργεῖον δηλονότι. Gr. μηνύουσιν, ἐρμηνεύουσι, δηλοῦσιν. Gu.

3. 730 736.—738. δύστηνε: ταῦτα καθ' ἑαυτὴν λέγει ἡ Ἐκάβη πότερον πρὸς τὸ γόνυ προσελθοῦσα τούτου πέσω, ἢ ὑπομένω διὰ σιγῆς τὰ κακά; I. ὦ δύστηνε Πολύδωρε, τί δράσω ἐγὼ ἡ Ἐκάβη. ἐγκύψασα δὲ διαλέγεται πρὸς τὸν νεκρὸν Πολύδωρον καὶ πρὸς ἑαυτήν. ὅτι γὰρ ἀποστραφεῖσα ταῦτα λέγει δῆλον ἐξ ὧν καὶ ὁ Ἀγαμέμνων φησὶ πρὸς αὐτήν “τί μοι προσώπῳ νῶτον ἐγκλίνασα σὸν δῦρῃ.” τὸ δὲ δύστηνε ὁ Δίδυμός φησι πρὸς τὸν Πολύδωρον λέγειν τὴν Ἐκάβην, ὦ δύστηνε Πολύδωρε, ἑμαυτὴν γὰρ λέγω, δύστηνον ἀποκαλοῦσα σέ. τί δράσω, πότερον ἰκετεύσω Ἀγαμέμνονα, ἢ σιωπήσω; B.M.I. τὸ δύστηνε οἱ μὲν διὰ τὸν Πολύδωρόν φησι τὴν Ἐκάβην οὕτω λέγειν, ὦ δύστηνε Πολύδωρε λέγουσα γὰρ ἐγὼ ἡ Ἐκάβη σὲ δύστηνον, ἑμαυτὴν λέγω, ἢ πρὸς ἑαυτὴν οὕτως, ὦ Ἐκάβη δύστηνε. λέγουσα γὰρ σε δύστηνον ἑμαυτὴν λέγω. οὐ γὰρ τὸ ὄνομα ἐπαινεῖται ἢ ψέγεται, οὗτος αὐτὸς ὁ τὸ ὄνομα ἔχων ἐπαινεῖται ἢ ψέγεται. ἰστέον δὲ ὅτι οἱ ἐκλαμβάνοντες τὸ δύστηνον πρὸς τὸν Πολύδωρον οἱ μὲν τὸ Ἐκάβη συντάσσουσιν ὥς ἡμεῖς ἔφαμεν, οἱ δὲ στίζουσι μὲν πρὸς τὸ σέ, τὸ δὲ Ἐκάβη πρὸς τὸ κάτω συνάπτουσι, λέγοντες τὴν Ἐκάβην πρὸς ἑαυτὴν ἡρέμα κοινολογεῖσθαι τὸ πότερον προσπέσω. διὸ καὶ κρεῖττόν ἐστι τὸ δύστηνε πρὸς τὸν Πολύδωρον, καὶ οὐ πρὸς ἑαυτὴν λέγεσθαι. Gu. I. δύστηνε: καθ' ἑαυτὴν λέγει τὸν λόγον ἡ Ἐκάβη μέχρι 1. συμβάλλειν] συμβάλλειν Gr. δύστηνε ὁ δίδυμος—λέγειν καὶ τὴν ἐκά- 5. ὦ δύστηνε] ἄλλως praefixum βην ἢ σιωπήσω :— 8. φησὶ] λέγει I. 6. ἐγκύψασα δὲ διαλέγεται] Ante ib. δῦρῃ] ὁδυρῇ B., o a m. rec. haec verba in Flor. 33. leguntur superne adscripto. ὁδῶρῃ I. ista: ταῦτα πρὸς ἑαυτὴν λέγει ἡ Ἐκά- 11. πότερον B. M. πότερα I. βη, τὸ δὲ δύστηνος πρὸς τὸν Πολύδωρον ib. τὸ δύστηνε] ἄλλως ὦ δύστηνε ἀποτείνεται, ὥς καὶ τοῦ (leg. τὸ) μέχρι praefixum in I. τοῦ οὐδέν τι τούτων ὧν σὺ δοξάζεις, ἄναξ 12. οὕτω λέγειν] λέγειν οὕτω Gu. (v. 759.) ἐγκρύψασα (sic) διαλέγεται 13. ἐγὼ addidi e Gu. ex quo κ. τ. λ. MATTH. etiam paulo ante scripsi λέγειν οὕτω ib. ἑαυτήν] αὐτήν M. in quo scho- pro οὕτω λέγειν. lion hic initur, sed in altero mar- 14. ἢ πρὸς ἑαυτὴν—ἑμαυτὴν λέγω gine est, ὦ δύστηνε πολύδωρε, τί δρά- om. Gu. σω; πρὸς ἑαυτὴν ἀποστραφεῖσα λέγει 15. οὐ] οὐ I. δηλονότι ἐξ ὧν ὁ ἀγαμέμνων πρὸς αὐτήν 17. μὲν om. I. λέγει, τί μοι πρὸς ὡς νῶτον. τὸ δὲ 20. ἡρέμα om. I. πολλοῦ μὴ ἀποκρινομένη τῷ Ἀγαμέμνονι. Gr. ὦ ἄθλιε Πολύδωρε. Fl. 33. λέγω: ὀνομάζω. Fl. 33.

3. 731

737. Ἑκάβη: ὅσπερ ἄλλη τις οὖσα λεγομένη Ἑκάβη. Gu. προσπέσω γόνυ: πρὸς τὸ γόνυ προσελθοῦσα πέσω. Gr. κατὰ διάλυσιν, ὅτι προσπίπτω δοτικῇ συντάσσεται. Gu. τοῦτο ἀντίπτωσίς ἐστι. Fl. 21. ὑπέρβατον. Fl. 33.

3. 732 739. τί μοι προσώπῳ: καθ' ἑαυτὴν συλλογίζεται ἡ Ἑκάβη. B. ἀπορούσης τῆς Ἑκάβης καθ' ἑαυτὴν ἄρα προσπέσω τῷ Ἀγαμέμνονι, καὶ βοηθεῖν πείσω, ἢ οἶσω τὰ κακὰ ἐν σιγῇ, ἰδὼν ὁ Ἀγαμέμνων οὕτως αὐτὴν ἐνδοιάζουσαν, φησί, τί ἐγκλίνασα καὶ στρέψασα τὸ σὸν νῶτον ἐμοὶ θρηνεῖς, καὶ οὐ στρέψασα πρόσωπον πρὸς πρόσωπον λέγεις τὸ πραχθέν; τίς ἐστὶν οὗτος ὁ νεκρὸς; τὸ δέ μοι καὶ τὸ προσώπῳ καθ' ὅλον καὶ μέρος εἴρηται, τὸ μὲν ἐμοὶ ὅλον, τὸ δὲ προσώπῳ μέρος. μέρος γὰρ τοῦ παντὸς σώματος τὸ πρόσωπον. Gu. I.
3. 733 740. ὁδύρη: θρηνεῖς. Gr. τὸ ὁδύρῃ ἀντὶ τοῦ ὁδύρη, ὁ μέλλων ἀντὶ ἐνεστῶτος. ὁ γὰρ ἐνεστῶς μακρὸν ἔχει τὸ δυ, καὶ οὐ συμφωνεῖ τῷ μέτρῳ. Gu. δύρη: κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ο. ὁδύρη γὰρ ἐστὶν. B.
3. 734 741. ἀλλ' εἴ με: ταῦτα καθ' ἑαυτὴν φησιν ἡ Ἑκάβη. ἀλλ' ἐὰν εἴπω τοῦτον τὰ κακὰ τὰ ἐμὰ, ἢ κρατήσω τὸ γόνυ τούτου, φοβοῦμαι μὴ ἡγησάμενος ἐμὲ εἶναι ποτὲ πολεμίαν, νῦν δὲ δούλην, ἀποδιώξει με τῶν γονάτων αὐτοῦ, καὶ ἀποδιωχθεῖσα προσθήσω ἐμαυτῇ πλειοτέραν θλίψιν. Fl. 59.
3. 735 742. ἀπώσαιτ': ἀποδιώξει, εὐκτικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ. Fl. 59. ἀποδιώξει ἐμὲ δηλονότι. Fl. 21. ἄλγος: λύπην. Gr. τὸ ἐκ τοῦ ἀπωσθῆναι. Gu. προσθείμεθ' ἄν: τῷ ἄλγει δηλονότι. Gr. τῷ περὶ τοῦ παιδὸς ἄλγει. Gu. τῷ ἄλγει δηλονότι, ἡγουν τῇ λύπῃ. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἀλλ' ἐὰν ἀπώσαιτο καὶ ἀποδιώξη ὁ Ἀγαμέμνων, ἡγούμενος ἐμὲ ἐχθρὰν, προσθείμεθα καὶ προσθήσομεν ἄλγος ἐν τῷ ἄλγει, ἡγουν λύπην περισσοτέραν. προσθείμεθα κανόνισον· τίθημι, ὁ μέλλων θήσω, ὁ β' ἀόριστος ἔθην, ὁ μέσος ἐθέμην, καὶ τὸ εὐκτικὸν θείμην θεῖο θεῖτο, τὸ πληθυντικὸν θείμεθα καὶ προσθείμεθα. Fl. 25.
3. 736 743. κλύων: ἀκούων. Gr. τί πάσχεις. Gu. ἐκ τοῦ κλύω τὸ ἀκούω γίνεται καὶ τὸ περίκλυτος ὁ ἐξάκουστος ἡγουν ὁ περισσῶς ἀκουόμενος. Gr.
3. 737 744. ἐξιστορῆσαι: ἀντὶ τοῦ μαθεῖν. M. Gr. γνωρίσαι, γνῶναι. Gu. ὁδόν: μέθοδον. Gr. τὴν θέλησιν, τὸν τρόπον. Gu. ὑπόθεσιν. B. βουλευμάτων: βούλημα, τὸ θέλημα, βούλευμα δὲ τὸ ἀπὸ τῆς βουλῆς ἡγουν σκέψεως κατάντημα. Gr. ὁδὸν βουλευμάτων: τὰ σὰ βουλευματα περιφραστικῶς. Gu.
3. 738 745. ἄρ' ἐκλογίζομαι : εἰποῦσα ἄνωθεν ὡς πολεμίαν καὶ δούλην ἡγούμενος αὐτὴν Ἀγαμέμνων τὴν ταύτης ἀπώσαιτο δέησιν νῦν φησιν, ἄρα ἐκλογίζομαι καὶ ὑπολαμβάνω τὰς φρένας τοῦδε πρὸς τὸ δυσμενὲς καὶ τὸ ἐχθρὸν μᾶλλον ἢ τὸ φιλόανθρωπον, οὐκ ὄντος δυσμενοῦς καὶ ἐχθροῦ; ἐκ δὲ τοῦ οὕτω διαπορεῖν φαίνεται ἑαυτὴν μὲν μεμφομένη, ὡς οὐ τάληθῃ περὶ ἐκείνου ὑπολαμβάνουσαν, ἐκείνον δὲ τῆς αἰτίας ἀπολύουσα. Gu. I. ἄρ' ἐκλογίζομαί γε: ἐὰν στίξωμεν εἰς τὸ τοῦδε, νοητέον οὕτως· ἄρα χαλεπὰς καὶ ἐχθρὰς λογίζομαι τὰς τούτου φρένας τοῦ Ἀγαμέμνονος οὐκ ὄντος δυσμενοῦς, ἴν' ἢ τὸ πᾶν περὶ Ἀγαμέμνονος. ἢ εἰς τὸ μᾶλλον στικτέον, ἴν' ἢ οὕτως· ἄρα πρὸς τὸ δυσμενὲς μᾶλλον ῥέπω, τούτου ὄντος οὐχὶ δυσμενοῦς τὰς φρένας. B. M. Fl. 10. I.
3. 739 747.—748. εἴ τί με βούλει: εἰ μηδὲν ἀπὸ τούτων βούλει εἰδέναι με, συμφωνεῖς ἐμοί· καὶ γὰρ οὐδ' ἐγὼ βούλομαι ἀκούειν. I. τῶνδε: τῶν κακῶν. Fl. 56. μηδέν: μή τι. ὄνομα γὰρ ἐστὶν ἐνταῦθα τὸ μηδέν. Gr. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76.
3. 740 748. εἰς ταυτὸν ἥκεις: τὰ αὐτά μοι βουλευῆ. M. συμφωνεῖς ἐμοί, ἡγουν ὅπερ θέλεις ἐκείνο θέλω. Gr. ἥκεις καὶ ἔρχῃ σὺ εἰς τὴν αὐτὴν γνώμην ἐμοί. Gu. ταυτόν: τὸ ἐν καὶ ὁμοιον. Gu. ἡγουν τὰ ἴσα μοι φρονεῖς καὶ γὰρ οὐδὲ ἐγὼ θέλω κλύειν· ἢ εἰς τὴν αὐτὴν γνώμην ἥκεις ἐμοί.

Fl. 25. εἰ θέλεις ἐμὲ μηδέν τι τούτων γινώσκειν, εἰς τὸ ὅμοιον ἐμοὶ ἤλθες· καὶ γὰρ οὐδὲ ἐγὼ θέλω ἀκούειν.

- 3.741 749.—753. οὐκ ἄν· οὐκ ἄν δυναίμην χωρὶς τοῦδε βοηθεῖν τοῖς ἐμοῖς τέκνοις. διὰ τί στρέφω ἐπὶ νοῦν καὶ διαλογίζομαι τάδε; ἀνάγκη τολμᾶν, ἀντὶ τοῦ ἐπιχειρεῖν, εἰπεῖν, κἂν τύχω βοηθείας δηλονότι, κἂν μὴ τύχω. ὦ Ἀγαμέμνον, ἰκετεύω σε πρὸς τῶνδε τῶν γονάτων, καὶ πρὸς τοῦ σοῦ γενείου, καὶ πρὸς τῆς δεξιᾶς, χειρὸς δηλονότι, τῆς εὐτυχοῦς καὶ εὐδαίμονος. I.
- 3.742 749. οὐκ ἄν δυναίμην· δυνηθῶ. Fl. 59. οὐ μὴ δυνηθῶ. Fl. 56. καθ' ἑαυτὴν λέγει ἡ Ἑκτάβη, οὐ μέλλω δυνηθῆναι χωρὶς τοῦ Ἀγαμέμνονος βοηθῆσαι τοῖς τέκνοις μου, ἥγουν φονεῦσαι τὸν Πολυμήστορα. Fl. 59. τιμωρεῖν· βοηθεῖν. B. Gr. τιμωροῦμαι τὸ ἀπλῶς κολάζω καὶ ἀνταμύνομαι· καὶ τιμωρῶ τὸ ἀπλῶς βοηθῶ καὶ τὸ ἐκδικῶ. τὰ πρῶτα αἰτιατικῇ, τὰ δεύτερα δοτικῇ. Gr. τιμωρῶ τὸ 8. αὐτῷ Matth. pro ταύτην. 18. τὸ ἐν atrum, ὅμοιον rubrum in Gu. βοηθῶ δοτικῇ συντάσσεται, τιμωρῶ δὲ τὸ κολάζω αἰτιατικῇ. Fl. 25. 33. ἀπεκδικεῖν. Fl. 21.
- 3.743 750. τί στρέφω τάδε· διαλογίζομαι, ἥγουν τί σκέπτομαι ταῦτα; B. διὰ τί. ἐπὶ νοῦν δηλονότι, ἢ στρέφω κατὰ νοῦν, ἢ στρέφω ἀπὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος, κινεῖσθαι πρὸς ἐκεῖνον. Gr. τί τῇδε κάκεισε ταῦτα φέρω, τί σκέπτομαι καὶ λογίζομαι, ἀναπεμπάζω καὶ κατὰ νοῦν περιφέρω. Gu. τί σκέπτομαι λάθρα, καὶ οὐ λέγω ταῦτα. Fl. 59.
- 3.744 751. τολμᾶν· θαρρεῖν. B. ἐπιχειρεῖν. Gr. τοῦτο τὸ εἰπεῖν. Gu. ὑπομένειν λέγειν. Gu. ἀνάγκη τολμᾶν καὶ θαρρεῖν προσπέσοι τοῖς γόνασι τοῦ Ἀγαμέμνονος, κἂν ἀκούσῃ μου κἂν οὐ. Gu. τολμᾶν κατὰ κοινούς τὸ ὑπὲρ δύναμιν ἐπιχειρεῖν, κατὰ δὲ τοὺς ποιητὰς τὸ τὰ τυχόντα ἐπιχειρεῖν καὶ τὸ ὑφίστασθαι. Gu. ἀνάγκη ὑπάρχει τολμῆσαί με εἰπεῖν ταῦτα πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα, κἂν τύχω βοηθείας κἂν μὴ τύχω. Fl. 59. ἀνάγκη· ἀπαραίτητόν ἐστιν. Gr. ὑπάρχει. Fl. 59. Gu. ἐμὲ ὁμιλεῖν τούτῳ δηλονότι. Fl. 21.
- 3.745 752. ἰκετεύω· ἥγουν παρακαλῶ σε. Fl. 17. τῶνδε· πρὸς. Gr. ἀπτομένη. ἔνεκα. Gu. οἱ Ἕλληνες ὅταν ἔμελλον παρακαλέσαι τινὰ, εἰ μὲν ἐκάθητο, πρῶτον μὲν ἡσπάζοντο παρακαλοῦντες τὸ γόνυ αὐτοῦ, εἴτα τὴν χεῖρα, εἴτα ἐκράτουν τῆς γενειάδος αὐτοῦ, ἵνα διὰ μὲν τοῦ γόνατος βαδίσῃ ἔνεκεν τῆς αὐτοῦ βοηθείας πρὸς τὸν βασιλέα, διὰ δὲ τῆς χειρὸς, ἵνα διὰ τῆς αὐτοῦ βασιλείας χειραγωγῇ αὐτὸν πρὸς τὰ χρήζοντα, διὰ δὲ τῆς γενειάδος, ἐπεὶ ὁ νοῦς ἀφανὴς καὶ ἀκατάσχετός ἐστιν, ἀντὶ νοῦ τὴν γενειάδα κατεῖχον, ὥς μὴ ἐπιλήσμων τῆς ὑπομνήσεως τάχα γένηται. Fl. 25. γενειάδος καὶ δεξιᾶς καὶ γονάτων ἥπτοντο οἱ παλαιοὶ καθικετεύοντες, διὰ τῆς γενειάδος τὸ τίμιον ὑπεμφαίνοντες, διὰ τῆς δεξιᾶς τὴν πρᾶξιν, διὰ τῶν γονάτων τὴν κίνησιν, πραγματικῶς, οἶονεὶ λέγοντες, κινηθεῖς πρᾶξον ἐντίμως εἰς ἐμέ. Gl.
- 3.746 753. εὐδαίμονος· εὐτυχοῦς. Gr. βασιλικῆς. Gu. εὐδαίμων γὰρ ἦν, ὦν ἄναξ πάντων Ἑλλήνων. Fl. 21.
- 3.747 754. τί χρῆμα· ποῖον πρᾶγμα ἐπιζητοῦσα. B. M. Fl. 59. τί 3. τί σκέπτομαι etiam M. σκέπτομαι Fl. 6. 9, 21. 56. 59. πρᾶγμα ζητοῦσα, ἰκετεύεις δηλονότι; ποιῆσαι τὸν τῆς ζωῆς σου χρόνον ἐλεύθερον; ῥάδιόν ἐστὶ σοι, τοῦτο δηλονότι. I.
- 3.748 755. αἰῶνα· τὸν τῆς ζωῆς χρόνον. Gr. ἥγουν τὸν ἅπαντα βίον. αἰὼν ὁ χρόνος καὶ ἡ ἐνὸς ἐκάστου ζωῆ. Gu. θέσθαι· ποιῆσαι. Gr. ποιήσασθαι. Gu. ῥάδιον· εὐκολον. Fl. 17. 59. Gu. ἔστι σοι· τὸ τυχεῖν τούτου δηλονότι. M. Fl. 21. ποιῆσαί σοι τοῦτο. Fl. 59.
- 3.749 756. οὐ δῆτα· οὐδαμῶς βούλομαι δηλονότι ἐλευθερωθῆναι, τοὺς κακοὺς δὲ κολάζουσα τὸν ἅπαντά μου βίον θέλω δουλεῦσαι. I. οὐδαμῶς θέλω τοῦτο. Fl. 59. μαστεύω τοῦτο δηλονότι. Fl. 21. τιμωρονμένη· κολάζουσα. Gr. τιμωρῶ τὸ βοηθῶ προφέρεται ἐνεργητικῶς, τιμωροῦμαι δὲ τὸ κολάζω παθητικῶς. Fl. 33.
- 3.750

757. δουλεῦσαι: δούλη εἶναι. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. δούλη ἔσεσθαι. Fr. 59.
3. 751 758. καὶ δὴ τιν' ἡμᾶς: καὶ δὴ εἰς τίνα ἐπάρκειαν καὶ βοήθειαν καλεῖς ἡμᾶς, ἤγουν ἐμέ; I. καὶ διὰ τίνα βοήθειαν λέγει ἡμᾶς ἐνταῦθα, τί θέλουσα. Fl. 59. τὸ εἰς ἀναστροφή, εἰς τίνα βοήθειαν ἡμᾶς καλεῖς. Gu.
3. 752 759. οὐδέν τι: οὐδέν τι τούτων, ὧν σὺ ὑπονοεῖς, ἄναξ, θέλω δηλονότι. ὁρᾷς τόνδε τὸν νεκρὸν, καθ' οὗ στάζω δάκρυον I. εἰς οὐδέν τι τούτων καλῶ σε, ὦ ἄναξ, ὧν ὑπονοεῖς ἃ ἔμελλεν εἰπεῖν, διὰ δὲ τὴν προηγησαμένην πτώσιν εἶπεν ὧν. Fl. 17. αἰτῶ δηλονότι, ἐπιθυμῶ, τὸ ζητεῖν με ἐλευθέραν ζώην. Gu. δοξάζεις: ὑπονοεῖς. 17. δηλονότι om. M. δοξάζει ἀντὶ τοῦ τιμᾶ, καὶ ἀντὶ τοῦ ὑπολαμβάνει, καὶ ἀντὶ τοῦ στέργει, οἷον τὰ τῶν Ἰουδαίων δοξάζει. Gr. ὑπολαμβάνεις. Gu.
3. 753 760. οὗ: ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ οὗ. M. ὑπέρ. Fl. 10.
3. 754 761. ὁρῶ· τὸ μέντοι μέλλον: ἦτοι ὁ μέλλεις περὶ τούτου εἰπεῖν οὐ δύναμαι νοῆσαι. I. τὸ μέντοι: ἤγουν τί (ἥτις Gu.) ἐστὶν ἡ δέησις περὶ τούτου (ἡ ὑπὲρ τούτου τοῦ νεκροῦ Gu.) οὐ δύναμαι νοῆσαι. Fl. 6. Gu. τὸ δὲ μέλλον, διὰ ποῖον τρόπον ἐφρονεύθη, οὐ δύναμαι νοῆσαι. Fl. 59. ῥηθήσεσθαι. οὐκ ἔχω: οὐ δύναμαι. Gr. ὁ περὶ τούτου μέλλεις εἰπεῖν. Gu. τὸ μέλλον καὶ ἐσόμενον διαφέρει, παρότι τὸ μὲν ἀμφίβολον, τὸ δὲ ἀναμφίβολον. Gu. μαθεῖν: νοῆσαι. Gr. ἡ εἰπεῖν. γρ. φράσαι. Gu.
3. 755 762. τοῦτόν ποτ': τοῦτον ἔτεκον ποτὲ καὶ ἔφερον ὑπὸ τῆς ζώνης, τουτέστιν ἐν γαστρὶ εἶχον. καὶ ἔφερον ζώνης ὑπο, ἀντὶ τοῦ ὑποκάτω τῆς ζώνης ἐβάσταζον ποτὲ τοῦτον, καὶ ἔτεκον ὑπὸ τῆς ζώνης. ὅμοιον τῷ “ὁρῶ ὁ, Ὀδυσσεῦ, δεξιὰν ὑφ' εἵματος κρύπτοντα χεῖρα” καὶ τῷ “περᾶ γὰρ ἦδ' ὑπὸ σκηνὴν πόδα.” I. ἔτεκον κᾶφερον: πρωθύστερον, (ὑστερολογία Gu.) ἀντὶ τοῦ ὑποκάτω τῆς ζώνης ἐβάσταζον ποτὲ καὶ ἔτεκον. Gr. πρωθύστερον ποιήσον, ἵνα γένηται σαφές: τοῦτόν ποτε ἔφερον ζώνης ὑπο καὶ ἔτεκον. Καὶ ἄλλως. τοῦτον ποτὲ εἶχον κατὰ γαστρός ὑπὸ τὴν ζώνην καὶ ἐγέννησα αὐτόν. B. M. Fl. 10. 21. 25. 33. παρὰ σοῦ. τί ἄρα ἔστιν οὐκ ἔχω ὑπονοῆσαι γαστρός ὑπὸ ζώνης. Fl. 33.
3. 756 763. ἔστιν δὲ τίς: ἔστι δὲ, ὦ τλήμων, οὗτος τίς τῶν σῶν παίδων; I. τίς: ποῖος. τὸ τί ἐπὶ τῆς οὐσίας τίθεμεν ἐρωτῶντες, οἷον τί ἐστὶ τόδε; τὸ δὲ τίς ἐπὶ τῶν ὀνομάτων, οἷον τίς ἐστὶν ὧδες Gu. τίς δὲ καὶ ποῖος ἀπὸ τῶν σῶν τέκνων ὑπάρχει οὗτος, ὦ ἀθλίας Fl. 59. παρασχηματισμός. B.
3. 757 764. οὐ τῶν θανόντων: οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῶν υἱῶν τοῦ Πριάμου τῶν θανόντων ἐν Ἰλίου. I. οὐ: λείπει τὸ ναί. Fl. 33. ὑπ' Ἰλίου: ἐντὸς τῆς Ἰλίου. ἡ ὑπὸ δηλοῖ τὸ κάτω, οἷον ὑπὸ τὸ δένδρον. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἐντὸς, ὡς ἐνταῦθα καὶ παρὰ Θουκυδίδη “ὑπὸ νύκτα ἔφυγον οἱ 15. τῷ—καὶ τῷ] V. 342. et 53. tur om. B. ib. χεῖρα] τὴν χεῖρα 1. ib. καὶ M. Fl. 33. καὶ εἶτα ceteri. 20. τὴν ζώνην M. Fl. 33. τῆς ζώ- 25. ἔστιν] ἔειν I. Gl. οὐκ ἔστιν est νης ceteri. Quae post ζώνης sequun- in Gu., υἱῶν τοῦ πριάμου in Gr. πολέμιοι.” Gr. ὑπὸ μετὰ δοτικῆς κατὰ Ἀττικούς: κατὰ δὲ κοινοὺς γενικῇ καὶ αἰτιατικῇ. Gu.
3. 758 765. γάρ: ἄρα ἔτεκες καὶ ἄλλον τινὰ παρὸ ἐκείνους: Gu. I. ἐρωτηματικὸς ὁ ἢ σύνδεσμος. ἄρα γάρ τινα ἄλλον ἐγέννησας παῖδα παρ' ἐκείνους ἐτέρω τινί; B. M. Fl. 21. 25. 33. Gu. ἄρα, ὦ γύναι, ἐκείνους μόνους ἔτεκες, ἡ καὶ ἄλλον τινά; Fl. 59.
3. 759 766. ἀνόνητά γε: ἀνωφελῶς, ὡς φαίνεται, ἔτεκον καὶ τόνδε, ὃν ὁρᾷς. I. ὡς φαίνεται, ἀνωφελῶς ἐγέννησα τοῦτον, ὃν βλέπεις, μηδεμίαν ὠφέλειαν παρέχοντά μοι. Fl. 59.
3. 760 767. ποῦ δ' ὧν: ποῦ δὲ ἦν, ἡνίκα ἐφθείρετο ἡ πόλις; I.
3. 761 768. πατήρ νιν: ὁ πατήρ ἐξέπεμψε, φοβούμενος μὴ καὶ αὐτὸς ἀποθάνῃ, ὥσπερ δηλονότι οἱ ἄλλοι, ἀλούσης τῆς Τροίας. I. ὁρῶδῶν: ὁρῶδῶ τὸ φοβοῦμαι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων, τῶν τὴν οὐρὰν συστελλόντων διὰ φόβον ἐπὶ τὸν πρωκτὸν καὶ ἐν τοῖς αἰδοίοις δεσμοῦσι.

Fl. 25. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κυνῶν τῶν φοβουμένων καὶ τῷ πρωκτῷ τὴν οὐρὰν βαλλόντων. Fl. 10. φοβούμενος. M.

- 3.762 769. ποῖ τῶν τότε: ποῦ ἐξέπεμψε δηλονότι, χωρίσας μόνον τῶν τότε ὄντων τέκνων. I. ποῦ ἐξαπέστειλεν αὐτὸν μόνον ἀποχωρίσας ἀπὸ τῶν ἄλλων τέκνων αὐτοῦ. Fl. 59. τοῦτον τὸν στίχον ἢ Ἐκάβη ἔμελλεν εἰπεῖν· τὸ γὰρ ποῖ μόνον μέλλει τῷ Ἀγαμέμνονι, ἀλλ' ἵνα σώσῃ ὁ στίχος καὶ τὴν ἔννοιαν τῆς Ἐκάβης. Gu.
- 3.763 770. ἐς τήνδε χώραν: εἰς τήνδε τὴν Χερρόνησον, ὅπου εὐρέθη θανών. I.
- 3.764 771. πρὸς ἄνδρα: τὸν Πολυμήστορα δηλονότι, ὃς ἄρχει τῆςδε τῆς χθονός. Gr. I. πρὸς ἄνδρ': καὶ οὗτος ὁ λόγος τῆς Ἐκάβης. Gu. ἄρχει: ἀντὶ τοῦ βασιλεύει καὶ ἀντὶ τοῦ προηγεῖται, ὡς τὸ ἄρχει φιλίας, ἥγουν πρῶτος αἰνεῖται εἰς φιλίαν· ἄρχεται δὲ τοῦ ἔργου παθητικῶς ἀντὶ τοῦ ἀρχὴν τίθῃσι τῷ ἔργῳ, καὶ ἄρχεται ἀντὶ τοῦ ὑπ' ἀρχὴν ἐστίν, ἥγουν ἐξουσιάζεται. Gr.
- 3.765 772. ἐνταῦθ': ναὶ, ἐνταῦθα ἐπέμφθη ὁ Πολύδωρος, φύλαξ χρυσοῦ 3. παρὸ super παρὰ scriptum ha- Fl. 33. bet Gr. et in paraphrasi huius v. ib. ἐτέρῳ] ἐν ἐτέρῳ Fl. 21. 25. Gu. 12. ὀρρωδῶ—αἰδοίοις habet B. sic Gu. παρὸ (sic) I. 5. παρ'] παρὸ Gu. scripta, ὀρρωδῶ—συστελλόντων ἐν τοῖς ib. ἐκείνους] ἐκείνου B. M. ἐκείνῳ αἰδοίοις διὰ δέος:— πικροτάτου. πικρότατον λέγει τὸν χρυσὸν, ὡς αἴτιον τῷ Πολυδώρῳ τοῦ φονευθῆναι γενόμενον· αἴτιος γὰρ γέγονε πικρίας τῷ παιδί ὁ χρυσός. I. πικρότατον τὸν χρυσὸν εἶπε διὰ τὸ αἴτιον αὐτὸν γενέσθαι θανάτου καὶ σφαγῆς. B. M.
- 3.766 773. θνήσκει δέ: ἀντὶ τοῦ ἔθανε παρὰ τίνος, καὶ τίνος θανάτου τυχών. I. παρὰ τίνος. B. M.
- 3.767 774. τίνος: ὑπὸ τίνος ἄλλου, ἔθανε δηλονότι. ὁ Θραξ ὁ φίλος. ὤλεσεν αὐτόν. Gr. I. ξένος: ὁ νομιζόμενος φίλος. B. Fl. 10. ξένος ὁ προσδεχθεὶς καὶ ὁ προσδεξάμενος, ὡς ἐνταῦθα. Gu.
- 3.768 775. ὦ τλήμον: τὸ τλήμον ἢ πρὸς τὸν Πολυμήστορα ἢ πρὸς τὸν Πολύδωρον. καὶ πρὸς μὲν τοῦτον ὡς χρυσοῦ ἔνεκα φονέα γενόμενον, πρὸς δὲ τὸν Πολύδωρον ὡς ἀδίκως φονευθέντα, ἢ πρὸς τὴν Ἐκάβην διὰ τὸν τοῦ παιδὸς φόνον. Gu. τὸ ἢ πρὸς ἐκεῖνον, πρὸς τὸν Πολύδωρον. B. τοῦτο δύναται νοηθῆναι καὶ πρὸς τὴν Ἐκάβην διὰ τὸν φόνον τοῦ παιδὸς, πρὸς τε τὸν Πολυμήστορα, ὡς χρυσοῦ ἔνεκα φονέα γενόμενον, καὶ πρὸς τὸν Πολύδωρον, ὡς ἀδίκως φονευθέντα. I. ὦ ὑπομονητικὴ ἐν τοῖς δεινοῖς. ἢ τὸν Πολυμήστορα τλήμονα λέγει, διὰ τὸ κέρδος ἀσεβείᾳ κοινωνήσαντα. B. M. I. ἡράσθη: ὁ Πολυμήστῳ. I. ἐπεθύμησε, καὶ διὰ τοῦτο ἔκτεινε δηλονότι. Fl. 21.
- 3.769 776. τοιαῦτ': καὶ τοιαῦτα ἐποίησεν ἄφ' οὗ τὴν συμβᾶσαν βλάβην ἔγνω τῶν Φρυγῶν, ἥτοι τῶν Τρώων. οἱ γὰρ νεώτεροι τὴν αὐτὴν Τροίαν καὶ Φρυγίαν φασίν. I. ἀντὶ τοῦ οὕτως ἐποίησε. B. ναὶ οὕτως. Gr. ἐποίησεν, ἔπραξεν, εἰργάσατο. Gu. Φρυγῶν: ὅτι οἱ νεώτεροι τὴν αὐτὴν Φρυγίαν καὶ Τροίαν φασί. M. Fl. 33. τοιαῦτα πληθυντικῶς εἶπεν ἀντὶ τοῦ τοιοῦτόν τι ἐστίν. M. Fl. 33.
- 3.770 777. εὔρες: ποῦ δὲ εὔρες αὐτόν; ἢ τίς ἔφερε νεκρόν; I. τὸ εὐρεῖν ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπὶ τῶν ζητουμένων λέγεται, τὸ δὲ ἐντυχεῖν ἐπὶ τῶν ἐξαίφνης καὶ ἀπροσδοκῆτων. Gu.
- 3.771 778. ἦδ': τὴν θεράπαιναν δείκνυσι. B. M. ἦδε ἢ θεράπαινα ἥνεγκεν ἐντυχοῦσα ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ. I. τυχερῶς τοῦτον εὐροῦσα. Gr.
- 3.772 779. τοῦτον ματεύουσ': ψηλαφῶσα. B. τοῦτον ζητοῦσα, ἢ ἐνεργοῦσα ἄλλην ἐνέργειαν. I. πονοῦσ': Ἀττικῶς, ὡς τὸ γράφω γραφὴν καὶ λέγω λόγον, οὕτω καὶ πονοῦσα πόνον. Gu. Fl. 28.
- 3.773 780. λούτρ' ὥχετ' οἴσουσ': ἐπορεύθη κομίσασα ὕδατα, λουτρὰ τῆς Πολυξένης. I. ἥγουν ὕδατα ἐπὶ λουτρῷ ἐπορεύθη μέλλουσα οἴσειν (κομίσουσα ἀπὸ τῆς θαλάσσης Gr.) χάριν τῆς Πολυξένης. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ὕδωρ ὥφειλεν εἰπεῖν εἰς λουτρὰ τῆς Πολυξένης. διότι δὲ τὸ ὕδωρ διὰ

τὰ λουτρὰ τῆς Πολυξένης ἔχρηζον, αὐτὸ εἶπε λουτρά. Fl. 59. λουτρὰ τὰ ὕδατα, ὁ μισθὸς ὁ ἐπὶ τοῖς λουτροῖς διδόμενος, καὶ αὐτὸ τὸ κτίσμα. Gu.

- 3.774 781. κτανών νιν: κτανών αὐτόν, ὡς φαίνεται, ἔρριψεν ὁ φίλος. I. ὁ Πολυμήστωρ. B. M. ἐκβάλλει: ἀντὶ τοῦ ἐξέβαλεν, ἡγουν ἔρριψεν. ἀρμοδία ἡ λέξις ἐπὶ θανάτου· καὶ ἔκβλητον γὰρ λέγεται, ὅπερ ῥιφῇ ὑπὸ θαλάσσης. Gr.
- 3.775 782. θαλασσόπλαγκτον: ὑπὸ τῆς θαλάσσης φέρεσθαι, οὕτω διακόψας τὸ σῶμα ἔρριψεν. I. ὦδε: ὡς ὁρᾷς. Gu. οὕτως δεικνύει τὰς τομάς. Gr. διατεμών: φονεύσας, διαμοιράσας, διαμελίσας τὸ σῶμα ὁ Πολυμήστωρ. Gu.
- 3.776 783. ὦ σχετλία: ὦ οἰκτρὰ σὺ τῶν ἀναριθμητῶν ἔνεκα θλίψεων. I. σχετλία: δυστυχῆς. Gu. οἰκτρά. βλέπων τὰς τομάς ταῦτα λέγει ὁ Ἀγαμέμνων. Gr.
- 3.777 784. ὄλωλα κούδεν: ὄλωλα, φησὶν, ὑπὸ τῶν κακῶν καὶ τῶν συρμφορῶν, καὶ εἰς τὸ οὐδὲν ἦκω. ἢ ἑλλειπτικῶς, φασὶν, ὄλωλα, ὦ Ἀγάμεμνον καὶ οὐδὲν λοιπὸν τῶν κακῶν ἄκος εὐρεῖν δύναμαι, ἢ οὐδὲν ὑπολείπεται μοι κακόν, ὃ οὐ πέπονθα. B. Fl. 33. I. τελέως ἐφθάρην. Gu. ἐφθάρην. Fl. 17. 21. ἀπὸ τοῦ νῦν ἐφθάρην, ὦ Ἀγάμεμνον, παντελῶς καὶ οὐδὲν ἐστὶν ἐπίλοιπον τῶν κακῶν, ἀλλὰ πάντα συνήλθοσαν εἰς ἐμέ. κούδεν λοιπόν: ἐπίλοιπον, ὃ μέλλω πείσεσθαι. Gu. ὑπόλοιπον. Gr. ἡγουν οὐδὲν ἀπὸ τῶν κακῶν ἐναπέμεινεν, ὅπερ οὐκ 18. φέρεσθαι] πλάζεσθαι Gr. in ib. φασὶν] φησὶν I. scholio simili. ib. ὄλωλα, ὦ A.] ὄλωλα, φησὶν, ἀ. 26. οὐδὲν] μοδὲν Fl. 33. I. Gu. I. ἔπαθον. Gr. τὸ λοιπὸν οἱ παλαιοὶ οὐ τιθεῖσιν ἀντὶ τοῦ διὰ τοῦτο· πεζὸν γὰρ ἐστὶν, εἰ μὴ ἀντὶ τοῦ ἐπίλοιπον. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ λείπω λοιπὸς καὶ λοιπὸν τὰ ἔχοντα τὸ ε. Fl. 59. κακῶν: ὑπό. Fl. 10.
- 3.778 785. φεῦ φεῦ: τίς ἄλλη γυνὴ σοῦ δυστυχεστέρα ἐγένετο. I. ὑπάρχει. B.
- 3.779 786.—794. οὐκ ἔστιν: οὐκ ἔστιν ἑτέρα δυστυχεστέρα ἐμοῦ δηλονότι, εἰ μὴ που αὐτὴν τὴν δυστυχίαν λέγεις. ἀλλ’ ὦν χάριν προσπίπτω τοῖς σοῖς γόνασιν ἄκουσον. καὶ εἰ μὲν δίκαιά σοι παθεῖν φαίνομαι, ἀγαπῶν ἄν· εἰ δὲ τὸ ἐναντίον, τουτέστιν ἀνόσια ἔπαθον, βοηθὸς ἐμοὶ γενοῦ ἔνεκα τοῦ ἀνοσιωτάτου ξένου, ὃς οὔτε τοὺς κάτω θεοὺς, ἡγουν τοὺς καταχθονίους, οὔτε τοὺς ἄνω, τουτέστι τοὺς οὐρανίους, δείσας, ἔργον ἀνοσιώτατον πεποίηκεν. (τοὺς μὲν κάτω θεοὺς, ὅτι ἄταφον αὐτὸν ἔρριψεν, τοὺς δὲ ἄνω, ὡς ἐφόρους ὄντας φιλίας, οὐκ. ἔδεισεν. ἀλλ’ εἰργάσατο φόνον παιδὸς ἐμοῦ, τυχῶν ἐμοὶ τραπέζης κοινῆς, τουτέστι μετ’ ἐμοῦ πολλάκις ἐστιαθεῖς, καὶ τὰ πρῶτα τῶν ἐμῶν φίλων τυγχάνων, καὶ οὐκ αἰδεσθεῖς οὔτε τοὺς κοινούς ἄλλας. οὔτε τὴν φιλίαν αὐτήν). I.
- 3.780 787. οὔνεκ’ τὸ οὔνεκα λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ὅτι καὶ ἀντὶ τοῦ χάριν· ἀντὶ τοῦ ὅτι, ὡς τὸ “οὔνεκα τὸν Χρῦσην.” ἀντὶ τοῦ χάριν, ὡς καὶ ἐνταῦθα. τὸ δὲ ἔνεκα ἀντὶ τοῦ οὔνεκα οὐ λαμβάνεται πώποτε. Fl. 59.
- 3.781 788. εἰ μὲν ὅσια: εὐσεβῆ, δίκαια. B. M. ὅσιον λέγεται τὸ δίκαιον. διαφέρει δὲ τοῦτο, ὅτι τὸ δίκαιον, ὥπερ γένος ὄν, διαιρεῖται εἰς ὅσιον καὶ δίκαιον· καὶ τὸ μὲν πρὸς θεοὺς ἐξ ἀνθρώπων γενόμενον 3. τὸ ε] τὸ ο Matth. κάτω, ὅτι etc. 12. τουτέστι scripsi pro οὔτε. 17. οὔτε τοὺς ex Gu. οὔτε om. I. 13. τοὺς μὲν κάτω—φιλίαν αὐτήν] 23. τὴν et δηλονότι om. B. Haec pars acholii est etiam in Gu, 27. οὔνεκα Matth. pro ἔνεκα. incipiens, θεοὺς δηλονότι, καὶ τοὺς μὲν 29. εὐσεβῆ om. B. ὅσιον καλοῦμεν, τὸ δὲ πρὸς ἀνθρώπους, δίκαιον. ἐνταῦθα δὲ καταχρηστικῶς ἡ Ἑκάβη τὸ ὅσιον λέγει. Gu. I.
- 3.782 789. στέργοιμ’ ἄν: ἀγαπῶν ἄν. Gr. ὑπομένοιμι, ὑπομένω. Gu. ὁ ἄν σύνδεσμος ἐν τέλει λέξεων κεῖται, καὶ εὐκτικῇ φωνῇ συντάσσεται, ὀριστικῇ δὲ σημασίᾳ. Gr. καρτερῶ. Fl. 10. τοῦμπαλιν: ἡγουν τὸ ἐναντίον, τουτέστιν ἀνόσια. Gr. δοκῶ παθεῖν. δεξιὸν καὶ σύντομον ῥήτορος. Gu.

ἤγουν ἐὰν δοκῶ παθεῖν ἀδίκως. Fl. 17. 59. 76. εἰ μὲν δοκῶ σοι παθεῖν δίκαια, ἔπαθον, ἵνα ὑπομενῶ τοῦτο· εἰ δὲ ἀδίκως δοκῶ σοι παθεῖν, σὺ μοι γενοῦ βοηθός. Fl. 59.

3.783 790. τιμωρός· κολαστής. Fl. 6. 10. 21. βοηθός. Gr. ἐκδικητής, κολαστής. Gu. ἀνοσιωτάτου· ἀδικωτάτου, ἀκολάστου. Fl. 6. 10. 21. 59. 76.

3.784 791. τοὺς τῆς νέρθεν· ἤγουν ὅς οὔτε τοὺς κάτω τῆς γῆς, θεοὺς δηλονότι, ἤγουν τὸν Πλούτωνα καὶ τὴν Περσεφόνην, τοὺς καταχθονίους, οὔτε τοὺς ἄνω δείσας πεποίηκεν ἔργον ἀνοσιώτατον. Gr. χθονίους μὲν διὰ τὸ ἄταφον ἔᾶσαι φονεύσαντα, οὐρανίους δὲ διὰ τὸν ξένιον καὶ φίλιον Δία. B. rec. M. διὰ τὸ ἄταφον αὐτὸν ἔᾶσαι φονεύσαντα. Fl. 10. 33. τοὺς ἄνω· τὸν Δία καὶ τοὺς λοιπούς. Gu.

3.785 792. δείσας· φοβηθείς. δαίδω τὸ φοβοῦμαι· καὶ δέδοικα καὶ δέδια τὸ αὐτὸ· δεδίττω δὲ τὸ φοβῶ ἕτερον. Gr.

3.786 793. κοινῆς τραπέζης· πολλάκις συγκοινωνήσας ἐμοὶ τραπέζης, ἀπολαύσας. Gr. Fl. 6. 9. 21. 56. πολλάκις φαγὼν καὶ πιών μετ' ἐμοῦ, καὶ ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν φίλων μου πρῶτος ὑπάρχων. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. καὶ ἐν ἀριθμῷ, ἤγουν ἐν τάξει, δεξιώσεως φίλων πρῶτος ταττόμενος δηλονότι τῶν ἐμῶν φίλων. Gr. Florr. iidem. λείπει ἢ ἐν πρόθεσις, ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν ἐμῶν φίλων πολλάκις τῆς κοινῆς τραπέζης καὶ τῆς ξενίας τὰ πρῶτα τυχόν. B. Fl. 59. εἰ γὰρ τοὺς ἅπαξ κεκοινωνηκότας ἁλῶν καὶ ἄρτου μετὰ τινος οὐκ ἔξεστιν κτείνειν, πόσω μᾶλλον τοὺς πολλάκις τῆς αὐτῆς τυχόντας τραπέζης· καὶ τῆς ξενίας τὰ πρῶτα λαχὼν καὶ λαβὼν προμηθίαν, ὃ ἐστὶ χρήματα καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ τοῦ παιδὸς πρόνοιαν τῶν κατ' ἐμὲ πραγμάτων. Fl. 25. 23. 59. ἐν τῷ ἀριθμῷ τῶν ἐμῶν φίλων πολλάκις τῆς 25. δηλονότι om. Gr. λαχάν Fl. 59. 26. πρόθεσις om. B. 31. τὴν addidi ex B., qui verba 27. πρῶτα τυχόν] πρῶτα πρῶτος καὶ λαβὼν—πραγμάτων habet. κοινῆς τραπέζης καὶ τῆς ξενίας τὰ πρῶτα τυχόν. Fl. 10. πολλάκις· ἀντὶ τοῦ πλειστάκις. καὶ ἅπαξ. Gr. ἐν πολλοῖς καιροῖς. Gu.

3.787 794. ξενίας· φιλίας. B. M. Gu. ὑποδοχῆς φιλικῆς. ξενία ἢ ὑποδοχή καὶ κυβέρνησις ἢ εἰς τοὺς ξένους, καὶ ξενία ἢ ξενιτεία. Gr. ἀριθμῷ· τὸ ἀριθμῷ ἐπὶ τοῦ τάττω, τὸ μετρῶ ἐπὶ τοῦ σκοπῶ. Fl. 33. πρῶτα· ἔχων. Gr. ὦν. Gu.

3.788 795. καὶ λαβὼν· ἐπιτυχὼν δὲ ὁπόσων πρέπει τυχεῖν φίλον, καὶ λαβὼν προμηθίαν (ὃ ἐστὶ τὰ χρήματα καὶ πᾶσαν τὴν ὑπὲρ τοῦ παιδὸς πρόνοιαν· ἢ πρόνοιαν τῶν κατ' ἐμὲ πραγμάτων,) ἐφόνευσε, τύμβου δ' οὐκ ἠξίωσεν, ἐπεὶ φονεῦσαι ἠθελεν, ἀλλ' ἔρριψεν εἰς τὴν θάλασσαν. ἡμεῖς μὲν οὖν δεδουλωμένοι καὶ ἀδύνατοι εἰς ἐκδίκησιν ἐπίσης ὑπάρχομεν· ἀλλ' οἱ θεοὶ ἰσχύουσι, καὶ ὁ νόμος ἐκείνων ὁ κρατῶν πάντων· νόμῳ γὰρ θεὸν ἴσμεν, τῷ σέβειν θεοῦ νόμους. τῷ γὰρ φυλάττειν τὰ ὑπὸ τοῦ θεοῦ νενομοθετημένα καὶ τὸ θεῖον νομίζομεν. I.

3.789 796. εἰ· τὸ εἰ ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ, σύνδεσμος συναπτικὸς ἀντὶ παρασυναπτικοῦ. Fl. 21.

3.790 797. οὐκ ἠξίωσεν· ἄξιον ἔκρινεν. ἀξιῶ τὸ καθικετεύω αἰτιατικῇ· ἀξιῶ τὸ ἄξιον κρίνω καὶ ἐπὶ καλοῦ καὶ ἐπὶ κακοῦ ἀπὸ αἰτιατικῆς εἰς γενικῆς· καὶ ἀξιῶ τὸ τιμῶ, ὅθεν καὶ ἀπηξίωσεν. Gr. ἀφῆκε· ἔρριψεν. B. Gr. πόντιον· εἰς τὴν θάλασσαν. B. Gr. θαλάσσιον. Gu.

3.791 798. ἴσως· ἀντὶ τοῦ ἐπίσης, μὴ ἔχοντες παρὰ τινὸς τινὰ βοήθειαν. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἀντὶ τοῦ ἐπίσης. Gr. ὁμοίως, ἐξίσης. Gu. ἴσως δὲ λέγει, ἐπεὶ ἔχει ἔτι τινὰ ἐλπίδα τιμωρῆσασθαι. Gr.

3.792 799. σθένουσι· ἰσχύουσιν, καὶ ὁ νόμος ἐκείνων, ἤγουν τῶν θεῶν, ὁ κρατῶν τῶν ἀνθρώπων δηλονότι, ἐξουσιάζων. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. Gr. δύνανται, ὥστε κολάσαι αὐτόν. Gu. κρατῶν· ὁ δυνάμενος, ὁ ἰσχύων. Gu.

3.793 800. νόμῳ γάρ· διὰ τοῦ νόμου γὰρ τοὺς θεοὺς γινώσκομεν (ἤγουν διὰ νόμου καταλαμβάνομεν εἶναι θεοὺς Gu.), καὶ ζῶμεν διὰ τοῦ νόμου τὰ δίκαια καὶ τὰ ἄδिका τάξαντες. τῶν νόμων ἐκ θεοῦ

ὄντων τιμωμένων σώζεται καὶ ἡ εἰς ἐκεῖνον τιμή, μὴ τιμωμένων δὲ καταλύεται. Gr. ἐν νόμῳ γὰρ νομίζομεν ζῆν τοὺς θεοὺς, ἡγουν νομίμως καὶ δικαίως διεξάγειν καὶ διακυβερνᾶν τὰ πάντα. ὑπὸ τῶν θεῶν δὲ διεξαγόμεθα ἡμεῖς τάξαντες ἡμᾶς ζῆν δίκαια. ἡμεῖς δὲ ζῶμεν ἄδικοι καίπερ ὠρισμένοι τὴν δικαιοσύνην κρατεῖν καὶ δίκαια ζῆν. Fl. 59. ὑπολαμβάνομεν τοὺς θεοὺς ζῆν ἐννόμως. ἢ οὕτως· διὰ τοῦ θεοῦ γινώσκομεν τοὺς θεοὺς, καὶ ζῶμεν ἄδικοι. Fl. 25. θεὸν ἴσμεν τῷ σέβειν θεοῦ νόμους. τῷ γὰρ φυλάττειν τὰ ὑπὸ θεοῦ νενομοθετημένα εἶναι καὶ τὸ θεῖον νομίζομεν. Fl. 10. 59. διπλῶς τοῦτο εἶπεν· ἢ ὅτι τοὺς θεοὺς 21. διακυβερνᾶν Matth. pro δια- bis, sed ibi τὸ σέβειν scriptum est. Iidem exhibent sqq. κακοσυνθέτως κερβενᾶν. 26. τῷ γὰρ φ.—νομίζομεν] Haec κ. τ. λ. sed vitiose, δεῖ γὰρ οὐ. εἶπ. sunt etiam in Gu. sed scriptum est καὶ ζ. ἀδίκως τὰ δ. ὅρ. παρὰ τῶν θεῶν τὸ pro τῷ et ἡδὲν pro εἶναι. Idem ἐν τοῖς πρ. τηρ. in quo παρὰ τῶν θεῶν scholion mancum est in Florr. 10. fort. verum. MATTH. In B. est 33. 59. τὸ γὰρ φυλάττειν τὰ ὑπὸ θεοῦ θεὸν γὰρ ἴσμεν—νόμους :—ἄλλως. τῷ νομίζομεν. Etiam superiora θεὸν γὰρ—νομίζομεν. ἴσμεν—νόμους sunt in iisdem codd. ἐννόμως ἡγούμεθα καὶ νομίζομεν ζῆν, ἢ ὅτι ἐννόμως καὶ τοῖς νόμοις πειθόμενοι τοὺς θεοὺς σεβόμεθα. Fl. 10. 33. 59.

3.794 801. καὶ δίκαι' ὠρισμένοι: ἀφωρισμένοι καὶ πρόδηλα ἔχοντες. M. κακοσυνθέτως εἶπεν. ἔδει γὰρ οὕτως εἰπεῖν, καὶ τὰ δίκαια ὀρισθέντες παρὰ τοῦ θεοῦ τηρεῖν ἐν τοῖς πράγμασιν ἀδίκως βιοῦμεν. B. I. ὀρίσαντες, τάξαντες. Gr. ὑπὸ τῶν θεῶν, διακρίνοντες. Gu. ἡγουν ὀρισθέντες καὶ προσταχθέντες. ὥσπερ γὰρ φαμέν προσετάχθην τὰ καὶ τὰ, οὕτως ὠρίσθην δίκαια καὶ ἄδικοι ὑπὸ τοῦ νόμου, ἵνα τὰ μὲν φεύγω, τὰ δὲ πράττω. Gu.

3.795 802.—805. ὃς εἶς σ' ἀνελθῶν: ὁ θεῖος νόμος ἀναχθεὶς εἰς σέ, εἰ ἀκυρωθήσεται, καὶ μὴ ποινὴν δώσουσιν, οἳ τοὺς φίλους φονεύουσι καὶ ἱεροσυλοῦσιν, οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῶν πολιτευομένων πραγμάτων ἐν τοῖς ἀνθρώποις ἐν ἰσότητι οὐδὲν, ἡγουν ἐν δικαιοσύνῃ. I. ὃς ὁ νόμος ἀνελθῶν εἰς σέ, ὡς σὺ ὑπάρχεις βασιλεὺς, καὶ τὸ καταλύσαι τὸν νόμον ἐν σοὶ ἔστιν καὶ τὸ συστήσαι τοῦτον, εἰ διαφθείρεται καὶ μὴ δώσουσι δίκην, οἵτινες φονεύουσι τοὺς ξένους, ἢ τολμῶσι φέρειν, ἀντὶ τοῦ καταλύειν, τὰ ἱερὰ, ἡγουν τοὺς νόμους τῶν θεῶν, οὐ μὴ εἴπω ὅτι ἔστι τι τῶν ἐν ἀνθρώποις πραγμάτων δικαίως πραττόμενον, ἀλλὰ πάντα δηλονότι ἄδικοι. Fl. 59. ὃς: τουτέστιν ὁ νόμος. M.

3.796 802. ἀνελθῶν: θαυμαστῶς ἐνταῦθα τὸ ἀνελθῶν κεῖται· διὰ γὰρ τὸ τῆς βασιλείας ὕψος ταύτῃ τῇ λέξει ἐχρήσατο· τὸ γὰρ ἀνά τὴν ἄνω φορὰν δηλοῖ. Gu. I. ὡς λέγομεν ἀνῆλθε καὶ ἀνέδραμεν ὁ δεῖνα εἰς ὑπερέχον πρόσωπον, ἵνα λάβῃ ἐκδίκησιν, οὕτω λέγει καὶ τὸν νόμον ἐνταῦθα ἀνελθεῖν εἰς τὸν Ἀγαμέμνονα. Gr. διαφθαρήσεται: ἀκυρωθήσεται. Gr. ἀτιμασθήσεται, παραβαθήσεται. Gu.

3.797 803. δίκην: τιμωρίαν. Gu. Fl. 21. 56. 59.

3.798 804. θεῶν ἱερὰ: ἱερὰ θεῶν λέγει ἢ τοὺς περὶ τῆς φιλίας γενομένους ὅρκους, καὶ αὐτὴν τὴν μετὰ σπονδῆς θεῶν ἀρχομένην φιλίαν, καὶ τὸ πρὸς τοὺς ξένους παρὰ τῶν θεῶν ταχθὲν δίκαιον. Gu. I. ἱερὰ τολμῶσιν φέρειν: ἱεροσυλήσωσιν. M. ἡγουν ἱεροσυλεῖν. Gr Fl. 4. ἔδει] δεῖ B. θήσεται. MATTH. 11. ἀκυρωθήσεται] Sic Gr, Fl. 6. 21. τὴν ἄνω φορὰν] φορὰν τὴν ἄνω 17. 56. 59. 70. qui priora ista Gu. habent, cum explic, ἀτιμασθήσεται- 27. γενομένους] γινομένους Gu. ται, ἀπολεῖται. In I. εἰ οὐ κυρω- 28. ἀρχομένην] ἀρχομένων I. 6. 9. 17. 21. 33. 56. 76. φέρειν: ἀντὶ τοῦ κλέπτειν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 5. 59. ἔχειν, κινεῖν, καταλύειν, κλέπτειν ἢ παρακινεῖν. Gu.

3.799 805. ἴσον: δίκαιον, ὑγιές, βέβαιον. Gu. ἴδιον τοῖς ἐπείγομένοις εἰς τι δι' οἰκείαν ὠφέλειαν ἀπὸ τῶν μερικῶν τὰ καθόλου κρίνειν, ἢ ἀπὸ τῶν ὑπερεχόντων προσώπων ἢ πραγμάτων τὰ ἄλλα. Gr.

3.800 806. ταῦτ' οὖν: ἀντὶ τοῦ τοῦτο, ἡγουν τὸ ἀκυρῶσαι καὶ μὴ πληρῶσαι τὸν θεῖον νόμον, αἰσχρὸν καὶ ἄδικον ἡγησάμενος, ἐντράπηθί με. I. ἅπερ εἶπον, διανοηθεῖς ὅτι εἰσὶν αἰσχρὰ καὶ κακὰ τὰ

παρ' ἐκείνου πραχθέντα. Fl. 6. 25. ταῦτ' οὖν, ἅπερ σοι λέγω, θέμενος ἐν αἰσχροῦ, ἤγουν ἐν αἰσχύνῃ, αἰδέσθητί με, ποῦ μὲν καὶ διὰ τὸν νόμον αὐτὸν, ποῦ δὲ καὶ διότι ὑπάρχω μὴ ἔχουσα τινὰ ἕτερον εἰς βοήθειαν. Fl. 59. ἅπερ λέγω, τὸ κτείνειν τοὺς ξένους καὶ τῶν θεῶν ἱερὰ κινεῖν. Gu. ἐν αἰσχροῦ θέμενος: ἤγουν αἰσχυνοί. Gr.

- 3.801 807. ὡς γραφεύς τ' ἀποσταθεῖς: ὡς ζωγράφος ἀπωτέρω στὰς κατανοεῖ τὰς εἰκόνας, εἰ καλῶς ἐγράφησαν, οὕτω καὶ σύ με ἄθρησον, οἷς κακοῖς περιέπεσον. τὸ δὲ ἴδου βαρυτονεῖται, ῥῆμα ὄν· ἐπίρρημα δὲ, ὁξύνεται. B.I. ἀποσταθεῖς: τὸ σταθεῖς οὐ πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα νοητέον, ἀλλὰ πρὸς τὸ γραφεύς, οὕτω καὶ ἰδοῦ με καὶ ἀνάθρησον, οἷα ἔχω κακὰ, ὥσπερ γραφεύς τὴν εἰκόνα βλέπει, σταθεῖς ἄπο, ἵνα μὴ πλησίον ὦν διαχεθεῖ τὸς ὀφθαλμοὺς καὶ οὐ κατάληψιν ἀκριβῆ ποιήσαιο. οἱ δὲ πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα τὸ σταθεῖς λέγοντες οὐ μόνον εὐήθεις εἰσὶν, ἀλλὰ καὶ τὸν Εὐριπίδην συμπαραλαμβάνουσι μετ' αὐτῶν. πῶς γὰρ οὐκ ἡλίθιος τις, λέγων σταθεῖς ἄπο, ὦ Ἀγάμεμνον, ὥσπερ γραφεύς. Gu. I. ἀποσταθεῖς: τοῦτο ποιοῦσιν οἱ ζωγράφοι· ἡ αἰσθησις γὰρ ἀπρακτεῖ τῇ ἄκρα ἐγγύτητι, ὡς τῷ λίαν πόρρω. Gr.
- 3.802 808. ἰδοῦ με κἀνάθρησον: θέασαι καὶ ἀνασκόπησον. Fl. 6. 9. 15. ὡς ζωγράφος —περιέπεσον habet καλῶς γέγραπται τὸ ζώδιον:— etiam Flor. 33. Aliud scholion in 18. τὸ σταθεῖς om. I. eodem et 10. ὡς ζωγρ. πορρωτέρω στὰς 19. ἰδοῦ] ἴδου (sic) I. κατανοεῖ τὰς εἰκόνας, εἰ καλῶς γέγρα 22. ἀκριβῆ] ἀκριβῶς I. πται τὸ ζώδιον, οὕτω καὶ σύ. Sequen— ib. οἱ δὲ—] In Gu. οἱ δὲ πρὸς τὸν tia iidem codd. sic: ἰδοῦ βαρυτόνως ἄ. τὸ στ. λέγοντες οὐ καλῶς λέγουσιν, ῥῆμα, ὁξυτόνως ἐπίρρημα. MATTh. reliquis omissis. Quae Arsenius Cum Fl. 10. 33. fere consentit M. interpolasse videtur. in quo est ὡς ζωγράφος ἀπωτέρ—εἰ 24. λέγων Matth. pro λέγειν. 17. 21. 50. 59. 76. Gr. πολλάκις θεώρησον καὶ ἐκ δευτέρου βλέψον καὶ ἀναλόγισαι. Gu. ἴδου: βαρυτόνως τὸ ῥῆμα, ὁξυτόνως τὸ ἐπίρρημα. M.
- 3.803 809. τύραννος: δέσποινα. Gr. βασιλῆς. ἐλέου εἰσβολῇ, σύγκρισις ἀπὸ τοῦ μείζονος. Gu. σέθεν: εἰμὶ δηλονότι, πρὸς ὃ ἀποδίδεται τὰ ἐξῆς. Fl. 6. 17. 21. 56. 59. 76.
- 3.804 810. εὐπαις ποτ' οὐσα: λάμβανε τὸ ἦν βασίλισσα ἀπὸ κοινοῦ, ἴν' οὕτως ἦ· εὐπαις ποτ' οὐσα ἦν βασίλισσα, νῦν δὲ γραῦς, καὶ ἅπαις. Gu. I. πολλοὺς καὶ καλοὺς παῖδας ἔχουσα. Fl. 59. εὐπαις ὁ καλοὺς παῖδας ἔχων καὶ ὁ καλῶς ἔχων περὶ γένναν παίδων. Gr. γραῦς: αἱ γὰρ γραῖαι οὐδὲ παιδοποιοῦσι. Fl. 59.
- 3.805 811. ἔρημος: ἐστερημένη καλῶν. Gr. πάντων. Gu. Fl. 59.
- 3.806 812. οἶμοι τάλαινα: παρεπιγραφὴ τὸ σχῆμα. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. κρατοῦσα τὰ γόνата τοῦ Ἀγαμέμνονος ἦσθετο τοὺς πόδας κινοῦντα, ὥστε ἐκβαλεῖν τῶν χειρῶν αὐτῆς. Gr. ποῖ μ' ὑπεξάγεις πόδα: ποῦ μεταφέρεις τὸν πόδα σου; τὸ ἐντελές, ποῦ μοι ὑπεξέρχη. ἐδιχοστάτει γὰρ αὐτῇ ἐπικουρεῖν ὁ Ἀγαμέμνων, διὰ τὸ φίλον εἶναι τὸν Πολυμήστορα· οὐ γὰρ συνεμάχησεν ὅδε τοῖς Τρωσὶ χαριζόμενος τοῖς Ἑλλήσι. B.M.I. ὑπεξάγεις: ἀπ' ἐμοῦ, ἀντὶ τοῦ ἐξάγεις. Gr. κρυφίως μεταφέρεις, κινεῖς. Gu. ἰδοῦσα τὸν Ἀγαμέμνονα ἐπὶ συννοίᾳ γενόμενον καὶ διχοστατοῦντα εἰς βοήθειαν αὐτῆς, ὡς φίλου ὄντος τοῖς Ἑλλήσι τοῦ Πολυμήστορος, λέγει, ποῦ ὑπεκφέρεις τὸν πόδα, ἤγουν τὸν νοῦν σου, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς βαδίσεως τοῦ ποδός, διαλογιζομένου τοῦ ἀνδρὸς, ποῖαν ἄρα ὁδὸν κρατήσῃ. ἢ οὕτως· ἐν συννοίᾳ τὸν Ἀγαμέμνονα γενόμενον καὶ ἐγερθέντα τῆς καθέδρας αὐτῆς διαλογίζεσθαι αὐτὸν περιπατοῦντα, οἷα 2. ἴδου] Hoc accentu M. in textu. bet 10. sed priora sic: οὐκ ἤθελεν Conf. p. 417, 17. γὰρ αὐτῷ ἐπικουρεῖν Ἀγαμέμνων διὰ τὸ 8. ἴν' οὕτως ἦ om. I. φίλον εἶναι τῷ Πολυμήστορι. Totum 12. καλῶν om. Fl. 59. ἐδιχοστάτει— Ἑλλήσι Flor. 59. qui 17. ἐδιχοστάτει] ἐδιχοστάτη M. etiam ὁ Ἀγαμ. Idem etiam habet ib. ὁ Ἀγαμέμνων] ὁ om. B. ποῦ μεταφέρεις τὸν πόδα, om. σου, et 18. συνεμάχησεν ὅδε τοῖς] συνεμά- addit ἤγουν τὸν νοῦν. Longius abit χησε τοῖς I. Gu. ἐνταῦθα δέικνυται ὡς

ἀκούσας ib. Verba τὸ ἐντελές—Πολυμή- Ἀγαμέμνων ἀπὸ τῆς Ἑκάβης τῶν περὶ στορα sunt etiam in Flor. 33. qui τοῦ βοηθῆσαι αὐτῇ δεήσεων ὑποχωρεῖ om. μοι post ποῖ, et addit ὁ ante ἀπ' αὐτῆς, διὰ τὸ φίλον αὐτοῦ εἶναι— Ἀγαμ. Ultima οὐ γάρ—Ἑλλησι ha- τοῖς Ἑλλησι. MATTH. εἰώθασιν οἱ ἐν δισταγμῷ ὄντες ποιεῖν. Fl. 59. τί με ποιεῖς ἐπὶ πολὺ ὁδεύειν; εἶπε δὲ τοῦτο, διότι εἶδεν ἐκεῖνον ὑποχωροῦντα. Fl. 33.

- 3.807 813. πράξιν: ἀνύσειν. Gu. οὐδέν: ὧν ἐβουλόμην, ἀπὸ τούτων ὧν χρήζω. Gu.
- 3.808 814.—818. τί δῆτα θνητοί: ῥητορικῆς ἔπαινος. διὰ τί ζητοῦμεν ἃ οὐδέν ἐστι, τὴν δὲ πειθῶ μόνην οὐκ ἀσκοῦμεν, ἰσχυρὰν οὔσαν, μισθοὺς διδόντες. I.
- 3.809 815. μοχθοῦμεν: μετὰ πόνου μανθάνομεν. I. μοχθοῦμεν ὡς χρή πάντα: ζητοῦμεν ἃ οὐδέν ἐστι, τὴν δὲ πειθῶ μόνην οὐκ ἀσκοῦμεν μισθοὺς διδόντες. Ἄλλως. πειθῶ δὲ τὴν τύραννον ὁ νοῦς οὐ σπουδάζομεν τὴν πειθῶ μανθάνειν ἀκριβῶς, ἥς ἔδει μᾶλλον τῶν ἄλλων τεχνῶν ἀντιποιεῖσθαι, ἵν' εἴ ποτε πείθων ἔδει, καὶ τὰ ἐξῆς. οὐκ ἀνατίθῃσι δὲ ἀεὶ τοῖς ῥήτορσι τὴν τοῦ πείθων δύναμιν, εἰπὼν τὸ ποτέ ὡς οὐκ ἀεὶ πείθων δυναμένοις, ἀλλ' ὅτε δεῖ καὶ ἐν οἷς, ἵνα ὑπάρχη, φησὶ, τὸ πείθων εἰς ἃ τις βούλεται. B. M. πονοῦμεν. Gu. κοπιῶμεν, μετὰ μόχθου μανθάνομεν. μοχθῶ καὶ πονῶ περὶ τὸ πρᾶγμα μετὰ προθέσεως κοινὸν, χωρὶς προθέσεως ποιητικόν. ἐπιλαμβάνονται καὶ ἐνταῦθα τοῦ ποιητοῦ, βαρβάρῳ προσώπῳ ταῦτα λέγοντος. Gr. ἐπιζητοῦμεν. B. ζητοῦμεν. Gr. Fl. 10. 33.
- 3.810 816. πειθῶ: τὴν δὲ πειθῶ μανθάνειν ἀκριβῶς οὐ σπουδάζομεν, ἥς ἔδει μᾶλλον τῶν ἄλλων τεχνῶν ἀντιποιεῖσθαι, ἵνα ὑπάρχη, φησὶ, πείθων εἰς ἃ τις βούλοιο. εἰπὼν δὲ τὸ ποτέ οὐκ ἀεὶ αὐτῇ ἀνατίθῃσι τὴν τοῦ πείθων δύναμιν. I. πειθῶ τὴν τύραννον: τὴν, ὥσπερ βασιλεὺς, ὑπάγουσαν πάντας πρὸς τὸ δοκοῦν ἑαυτῇ λόγοις ποικίλοις 4. ἀνύσειν] ἀνύσαι B. καὶ ἄλλως. οὐκ ἀνατίθῃσιν οὐδὲ τοῖς 6. διὰ τί—διδόντες] Florr. 6. 9. 17. ῥήτορσι τὴν τοῦ πείθων δύναμιν:— reliquis 21. 56. 59. 76. κοπιῶμεν, διὰ μόχθου quae B. habet omissis. μανθάνομεν, ὡς ἐνδέχεται, ζητοῦμεν etc. 22. Verba in I. omissa τῶν ἄλλων omissis vv. ἰσχυρὰν οὔσαν. Verba τ. sunt e Florr. 10. 25. 33. ζητοῦμεν—διδόντες sine ισχ. οὐ. habent In v. ἀντιποιεῖσθαι desinit scholion etiam 10. 33. qui subjiciunt: cod. 10. sed 25. 33. pergunt, ἵν' ἢ ὥφειλεν ὁ ἄνθρωπος τὸν βίον αὐτοῦ ὅλον ποτε πείθων ἔδει (I. ἃ ἔδει) καὶ τὰ ἐξῆς. διδόναι καὶ μανθάνειν ἃ μὴ θέλει πράττειν. οὐκ ἀνατίθῃσι οὐδὲ τοῖς ῥήτορσι τοῦ πείθων MATTH. δύναμιν, ἀλλ' ὅτε δεῖ, καὶ ἐν οἷς, ἵνα 11. Ἄλλως om. M. ὑπάρχη, φησὶ, τὸ πείθων εἰς ἃ τις βούλοιο. ib. τὴν τύραννον om. B. MATTH. 13. Post ἀντιποιεῖσθαι M. pergit, καὶ πιθανοῖς. Gu. I. τὴν τὸ πείθων ἐπιτηδεύουσαν τέχνην τῶν λόγων, τὴν μόνην ἐν τοῖς ἀνθρώποις δέσποιναν, ἡγουν τὴν ῥητορικὴν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 50. 59. 76. τὴν καταπείθῃσιν, τὴν δύναμιν τοῦ πείθων τὴν ῥητορικὴν δι' αὐτῆς γὰρ τὸ πείθων. Gu.
- 3.811 817. οὐδέν τι μᾶλλον: ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς, ὄνομα ἀντὶ ἐπιρρήματος, ὡς τὸ ταχὺς ἦλθεν ἀντὶ τοῦ ταχέως. ὡς ὄνομα γὰρ δύναται ἔχειν ὑποτεταγμένον τὸ τί. Gr. I. εἰς τέλος: μέχρι τέλους. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 50. 59. 76. εἰς τὸ ἄκρον, τελείως. Gu. σπουδάζομεν: μετὰ σπουδῆς ἐργαζόμεθα καὶ μανθάνομεν. Gu.
- 3.812 818. μισθοὺς: πολλοὺς. Fl. 59. διδόντες: τοῖς διδάσκουσι. Gu. μανθάνειν: ὥστε. B. Gu. διδάσκεσθαι ταύτην εἰς ἄκρον. Fl. 59. ἀσκεῖν. Fl. 10. ἵν' ἢ ποτε: ἵν' ὑπάρχη τὸ πείθων εἰς ἃ τις βούλοιο πράξιν καλῶς. M. Fl. 33. ὅπως ὑπάρξη. Gr.
- 3.813 819. ἃ: εἰς ἅτινα. Gr. ὡς τὸ “ἢ ῥά μοι πείθοιο ὅττι κεν εἴπω” παρ' Ὀμήρῳ μετὰ αἰτιατικῆς. πείθει χρυσὸς, δάκρυα, κάλλος καὶ λόγος. Gu. βούλοιο: πείθων δηλονότι, Gr. θέλοι, ἐλπίσειεν. Gu. τυγχάνειν: ὧν χρεῖαν ἔχει. Gr. βούλοιο. Gu.
- 3.814 820. τί οὖν: πῶς οὖν. M. πῶς οὖν ἔτ' ἂν τις: εἰς τί οὖν ἐλπίσειε τις πράξιν καλῶς. B. I. εἰς τὸ ἐξῆς. Gr. ἀπὸ τοῦ νῦν. Gu. ἐλπίσαι: θαρρήσειε. Gu. ἐλπίσειεν εὐτυχήσειεν. Gr. Fl. 59. 76. ἀντὶ τοῦ

εὐπραγήσειν ἐμέ. Fl. 59. 76. ἀπὸ τοῦ νῦν τίς ἐλπίς ἐν ἐμοὶ εὐπραγήσειν, στερηθείσῃ τῶν τέκνων μου· ἐγὼ δὲ πορεύομαι δούλῃ ἐπὶ τοῖς αἰσχροῖς πράγμασι. Fl. 59. περὶ ἑαυτῆς λέγουσα σχηματίζει τὸν λόγον εἰς τρίτον πρόσωπον, συμπεραίνει δὲ πάλιν διὰ τῶν ἐπαγομένων εἰς πρῶτον. τοῦτο καὶ τοῖς λογογραφοῦσι σύνηθες. Gr. Fl. 25.

3.815 822. ἐπ' αἰσχροῖς· ἀπρεπέσιν. Gr. λυπηροῖς. Gu. οἴχομαι· φθείρομαι. Gr. πορεύομαι. Gu.

3.816 823. ὑπερθρώσκοντα· γρ. καὶ ὑπερτέλλοντα. B. ὑπερτέλλοντα. I. ἀνερχόμενον καὶ ὑπερπηδῶντα. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἀκμὴν δὲ καὶ τὸν καπνὸν τῆς πόλεως καυθείσης βλέπω ὑπερθρώσκοντα καὶ ὑπεράνω αὐτῆς πεδῶντα. Fl. 59.

3.817 824. καὶ μὴν ἴσως· σεμνότης τὸ σχῆμα παρὰ τοῖς ῥήτορσιν. ἴσως, φησὶ, κενὸν ὑπάρχει τὸ τὴν Ἀφροδίτην εἰς μεσιτείαν προτείνειν, ἀλλ' ὅμως λεχθήσεται. I.

3.818 824.—845. καὶ μὴν ἴσως· καὶ μὴν ἴσως κενὸν καὶ ἄκαιρον τόδε, τὸ ἔμπροσθεν τοῦ λόγου ποιῆσθαι τὴν συνουσίαν τῆς θυγατρὸς, ἀλλ' ὅμως εἰρήσεται. πρὸς ταῖς σαῖς πλευραῖς εἰς ὕπνον τρέπεται ἢ ἐμὴ μαντικὴ παῖς, ἥντινα ὀνομάζουσιν οἱ Φρύγες Κασάνδραν. ποῦ δῆτα δείξεις, ὦ ἄναξ, τὰς προσφιλεῖς νύκτας, ἢ ποῦ ἔξει ἢ ἐμὴ παῖς — τὸ ποῦ κατὰ κοινοῦχάριν τινὰ καὶ ἀνταμοιβὴν, ἔνεκα τῶν ἐν τῇ εὐνῇ φιλτάτων ἀσπασμάτων καὶ φιλημάτων, τίνα χάριν ἔξει ἢ ἐμὴ παῖς ἀπὸ σοῦ, ἀπ' ἐκείνης δ' ἐγώ· ἐκ τῆς νυκτὸς γὰρ καὶ ἐκ τῶν νυκτερινῶν φίλτρων πάνυ μεγίστη γίνεται χάρις τοῖς βροτοῖς. ἄκουε δὴ νῦν· ὁρᾷς τόνδε τὸν θανόντα, ἤγουν τὸν Πολύδωρον· τοῦτον δρῶν καλῶς, ἥτοι εὐεργετῶν, ὄντα γυναικαδελφὸν σέθεν, ἤγουν σοῦ, δράσεις εὖ δηλονότι. ἐνός ἐστιν ἐμοὶ ὁ μῦθος ἐλλιπής. εἴθε γένοιτό μοι λαλιά ἐν τοῖς βραχίοσι καὶ ἐν ταῖς κόμαις καὶ ἐν τῇ βάσει τῶν ποδῶν, ἢ ἐν τέχναις Δαιδάλου, ἢ τινος ἀπὸ τῶν θεῶν, ἵνα πάντα τὰ μέλη μου ἄπτοινο ὁμοῦ τῶν σῶν γονάτων, κλαίοντα καὶ ἐντελλόμενα παντοῖους λόγους. ὦ δέσποτα, ὦ μέγιστον φάος τοῖς Ἑλλήσιν, ἀντὶ τοῦ τῶν Ἑλλήνων, πείσθητι, καὶ δὸς ἐμοὶ τῇ πρεσβύτιδι χεῖρα βοηθὸν, εἰ καὶ μηδὲν ἐστιν ἢ ἰκετεύουσά σε δηλονότι, ἀλλ' ὅμως δεῖ αὐτὴν παρὰ σοῦ ἐλεηθῆναι. ἴδιον γὰρ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ τῇ δικαιοσύνῃ βοηθεῖν καὶ τοὺς κακοὺς δρᾶν ἀεὶ πανταχοῦ κακῶς, ἥτοι τιμωρεῖσθαι. I.

3.819 824. καὶ μὴν· τοῦτο εἰς μεταπτώσεις ὑποθέσεων κεῖται. Gr. προθεραπεία καὶ διόρθωσις. Gu. τοῦ λόγου· γρ. ὁ λόγος. κενόν· ἄκαιροδ. τόδε· γρ. ὅδε. Gr. περισσὸν, μάταιον. Gu. μάταιον, ἀδόκιμον. B. M. Fl. 59. μάταιος, ἀδόκιμος. Fl. 6. 9. 21. 56. κενὸν τοῦτο λέγει (Fl. λέγουσα) καίτοι γε μέγα (Fl. μεγάλα) δυνάμενον, συγ- 1. σεμνότης] σεμνότατον I. Cor- νοῦντάς σε εἰς βοήθειαν. Praeterea rexi ex B. in quo nihil est praeter pro ἐν τοῖς βραχ.—ποδῶν habet εἰς σεμνότης τὸ σχῆμα παρὰ τοῖς ῥήτορσι. πάντα μου τὰ μέλη, tum ὁμοῦ ἄψοιντο, 15. εἴθε—] Haec habet Fl. 59. et προφασιζόμενα pro ἐντελλόμενα. additamentis nonnullis aucta, τέχ- 27. ἄκαιρον] Superscriptum ἄκαιναις τοῦ ἀγαλματοποιοῦ δαιδάλου ἢ δυνά ρος spectat ad ὁ λόγος. μὲ καὶ θελήματι τινος—λόγους παρακι- ib. μάταιον] μάταιον καὶ B. κρίνουσα οἷς εἶπεν, ὅτι νόμῳ τοὺς θεοὺς ἡγούμεθα, καὶ τοῖς ἄλλοις. 1. 25. Gr. ἤγουν ὁ λόγος ὅδε ἄκαιρος ἐστιν. Gu. Fl. 17. 59. 76. κενός. Fl. 59.

3.820 825. Κύπριν· συνουσίαν. B. Gr. ἀφροδίτην, μίξιν. Gu. μίξιν τῆς Κασάνδρας συνουσίας. Fl. 25. 33. 59. προβάλλειν· ὥστε. B. εἰς μεσιτείαν προτείνειν. Gr. προφέρειν. Gu.

3.821 826. πρὸς σαῖσι πλευραῖς· οὐ μαστροπῶδεις οἱ λόγοι, ἀλλ' ἀφαιρεθεῖσα τὸν τὴν τύχης ὄγκον εἰς πᾶν ὀτιοῦν καταβαίνει, καθομιλοῦσα τοῖς καιροῖς, καὶ λέγουσα ταῦτα δι' ὧν ἔμελλε θηρᾶσθαι βοήθειαν. B. M. Gr. Fl. 25. 33. 59.

3.822 826. κοιμίζεται· εὐνάζεται. Gu. πᾶς κοιμώμενος καὶ κοιμίζεται, οὐ μὴν πᾶς ὁ κοιμιζόμενος καὶ κοιμᾶται. Gr.

3.823

827. Φοιβάς: ἡ μαντική. Gr. ἡ μάντις, ἀπὸ τοῦ Φοῖβος ὁ Ἀπόλλων. Fl. 10. 25. Κασάνδραν: ἡ Κασάνδρα πρῶην Ἀλεξάνδρα ἐκαλεῖτο, ὡς καὶ Λυκόφρων φησὶν, ἐκλήθη δὲ Κασάνδρα παρὰ τῶν Τρώων διὰ τὸ κάσιν καὶ ἀδελφὸν ἀνδρεῖον ἔχειν τὸν Ἑκτορα. Gu.
- 3.824 828. ποῦ: τοπικόν, ποῦ εὔρες τὸν δεῖνα; καὶ αἰτίαν δηλοῦν, ποῦ ἐστὶ τόδε δίκαιον, ἀντὶ τοῦ ἐν τίνι πράγματι ἐστὶ δίκαιον· καὶ ποῦ ἀντὶ τοῦ ἐν τίνι, ὡς ἐνταῦθα. Gr. τὰς φίλας εὐφρόνας: τὴν διὰ τῆς νυκτὸς γινομένην εὐφροσύνην (Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.), ἢ τὰς ἐνηδόνους νύκτας. Gr. εὐφροσύνη δὲ ἡ νύξ λέγεται. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τὰς νυκτερινὰς προσφιλεῖς συνουσίας. Fl. 59. τὰς εὐφραντικὰς νύκτας διὰ τὸ ἐν αὐταῖς καλῶς φρονεῖν καὶ σκέπτεσθαι. Fl. 10. 21. 25.
- 3.825 829. ἀσπασμάτων: φιλημάτων. Gr.
- 3.826 830. χάριν: ἀντίχαριν. Gr. ἀνταμοιβήν, ἀντάλλαγμα. Gu. εὐεργεσίαν δώσει. Fl. 17. κείνης δ' ἐγώ: τίνα δὲ χάριν ἔξω καὶ λάβω ἐγὼ ἐκείνης, εἰ μὴ νῦν βοηθήσεις μοι. Gu. ἐπ' ἐκείνης δὲ ἐγώ. B. M.
- 3.827 831. σκότου: τῆς νυκτός. Gu. νυκτέρων: νυκτερινῶν. M.
- 3.828 832. φίλτρων: φίλτρον ἡ ἀγάπη, ὡς ἐνταῦθα. καὶ τὸ εἰς φιλίαν ἐνοῦν, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ “πᾶ μοι τὰ φίλτρα τ' οὕτω λέγεται καὶ λύτρον ἡ ἐλευθερία, καὶ λύτρον ὃ δίδωσί τις ἐλευθερῶν τινά. Gr. μεγίστη: πολλαὶ γὰρ δωρεαὶ γίνονται πρὸς τὸ μέρος τῆς γυναικὸς, ὅτε ὁ ἀνὴρ εἰς συνουσίαν αὐτῆς ἔλθῃ καὶ εἰς γυναικὰ ἄξῃ. Fl. 59. χάρις: ἀπ' ἀλλήλων δηλονότι. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76. Gr.
- 3.829 833. ἄκουε δὴ νυν: λοιπόν. Fl. 56. τὸν θανόντα: τὸν θανόντα τοῦτον, ὃν βλέπω, δράσας καλῶς, ἦγουν ἐκδικήσας, γυναικαδελφόν σου ὄντα καλῶς ποιήσον. Fl. 59.
- 3.830 834. κηδεστήν: το χ ὅτι ἀντὶ γαμβροῦ κηδεστήν εἶπεν· ἀδελφὸς γὰρ ἦν τῆς Κασσάνδρας. B. ἀγχίστην. Fl. 59. γυναικάδελφον. B. rec. Gr. κηδεστὰς νῦν λέγομεν τοὺς πενθεροὺς, οἱ παλαιοὶ δὲ ἀπλῶς ἅπαντας τοὺς ἐξ ἐπιγαμβρίας συγγενεῖς. Gr. γαμβρόν. Fl. 10. κηδεστῆς μὴ μόνον ὁ πενθερὸς λέγεται, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐκ συμπενθερίας συγγενεῖς, ἦγουν οἱ ἀγχιστεῖς. κηδεσταὶ λέγονται κοινῶ ὀνόματι πάντες οἱ ἐξ ἀγχιστείας. Fl. 59.
- 3.831 835. δράσεις: καλῶς. B. Gr. ἐνός μοι: ὁ λόγος ἐμοῦ ἐνὸς ἔτι ἐνδεής. Gr. πράγματος ὑπάρχει. Gu. ἐνδεής: ἐλλείπης. Gu. ἔτι: ἀκμήν. Gu. ἐνὸς πράγματος ἀκμήν ἐστερημένος ὑπάρχει ὁ λόγος μου. Fl. 59.
- 3.832 836. τὸ εἰ ἀντὶ τοῦ εἶδε. B.
- 3.833 837. ποδῶν βάσει: γρ. καὶ βαδίσματι. B.
- 3.834 838. Δαιδάλου τέχναισι: περὶ τῶν Δαιδάλου ἔργων ὅτι ἐκινεῖτο καὶ προίει φωνὴν αὐτός τε ὁ Εὐριπίδης ἐν Εὐρυσθεῖ λέγει, οὐκ ἔστιν, ὃ γεραῖε, μὴ δείσης τάδε· τὰ Δαιδάλεια πάντα κινεῖσθαι δοκεῖ βλέπειν τ' ἀγάλαθ' ὁδ' ἀνὴρ κεῖνος σοφός. 3. Θεοκρίτῳ] 2, 1. νεῖτο καὶ προίει φωνὴν αὐτός ὁ εὐριπίδης ib. μοι] δὲ codex Cantabr. —γηραιέ—κινεῖσθαι δοκεῖ:— 12. ἀντὶ τοῦ γαμβροῦ κηδεστήν εἶπεν 26. ὁ om. B.I. est etiam in M. 28. δοκεῖ] δέκει Valckenarius. 25. περὶ τῶν Δαιδάλου ἔργων] Ex 29. βλέπειν Grotius pro βλέπει, hoc scholio haec sunt excerpta in quod est etiam ap. Tzetzam Hist. Gu. τὸν δαίδαλόν φασι ποιεῖν εἶδωλα 1, 518. καὶ μετὰ τὸ πληροῦν αὐτὰ ποιεῖν ταῦτα ib. ὦδ'] ὦδ' B. κινεῖσθαι καὶ φθέγγεσθαι. ὅτι δὲ ἐκί- καὶ Κρατίνος ἐν Θράτταις “Πανὶ κακὸν δεῦρο μαστεύων τινὰ ποτὲ χαλκοῦν ἢ ξύλινον καὶ χρύσειον προσῆν, οὐδαμῶς ξύλινος ἐκεῖνος, ἀλλὰ χαλκοῦς ὦν ἀπέδρα. πότερον Δαιδάλειος ἦν, ἢ τίς ἐξέκλεψεν αὐτόν;” καὶ Πλάτων A. οὗτος, τίς εἶ; λέγε ταχύ· τί σιγᾷς; οὐκ ἐρεῖς; B. Ἑομῆς ἔγωγε Δαιδάλου φωνὴν ἔχων ξύλινος βαδίζων αὐτόματος ἐλήλυθα.—B. M.I.
- 3.835 839. ὡς πάνθ' ὁμαρτῇ: ἵνα μου πάντα τὰ μέλη φωνὴν ἀφιέντα κατὰ ταυτὸν ἰκετεύσῃ σε. B. Fl. 10. 33.

- 3.836 840. ἐπισκῆπτοντα: μεθ' ἱκεσίας ἐπάγοντα. Gr. ἐπιφέροντα, προβαλλόμενα. Gu. ἐπισκῆπτει κεραυνός· καὶ ἐπισκῆπτει ἀντὶ τοῦ μεθ' ἱκεσίας λέγει· καὶ ἐπισκῆπτει ἀντὶ τοῦ μετὰ θειασμοῦ ὑποτίθησι. Gr.
- 3.837 842. χεῖρα τιμωρόν: βοηθόν. M. Gr. βοήθειαν. Gu.
- 3.838 843.—845. εἰ καὶ μηδέν ἐστιν: εἰ καὶ μηδέν ἐστιν ἢ ἱκετεύουσά σε, ὡς αἰχμάλωτος καὶ δούλη. ἀλλ' οὖν δι' αὐτὸ τὸ δίκαιον τιμώρησαι τὸν Πολυμήστορα. τοῦτο γάρ ἐστιν ἀνδρός ἀγαθοῦ, τὸ τοὺς κακοὺς ἐννόμως τιμωρεῖσθαι. B. εἰ καὶ μηδέν ὑπάρχοι ἢ γραῦς, ἢ ἱκετεύουσά σε, ἤγουν ἐγὼ δούλη οὔσα καὶ αἰχμάλωτος, ἀλλ' ὅμως βοήθησον αὐτὸ τὸ δίκαιον. ἀγαθοῦ γὰρ ἀνδρός τὸ ὑπουργεῖν καὶ τὸ ὑπηρετεῖν τῇ δίκῃ, ἤγουν τὸ πράττειν τὰ δίκαιασωματοποιεῖ τὴν δίκην, ὡς θεόν — καὶ τὸ πράττειν κακῶς πάντοτε τοὺς κακοὺς καὶ μὴ ἐλεεῖν. Fl. 59. ἢ ἱκετεύουσά σε, ἀντὶ τοῦ, μὴ ὡς αἰχμάλωτον καὶ δούλην παρίδης. M. Fl. 10. 33. 59. ἀλλ' ὅμως: ἀλλ' ὅμως δεῖ αὐτὴν παρὰ σοῦ ἐλεηθῆναι. Gr. παράσχε διὰ τὸ δίκαιον. Gu.
- 3.839 846.—849. δεινὸν γε θνητοῖς: ἐπειδὴ τὴν Ἑκάβην ὁ χορὸς εἶδε δεομένην τοῦ Ἀγαμέμνονος βοηθῆσαι αὐτῇ, ἐχθροῦ ὄντος, ὡς τὴν πόλιν ταύτης πορθήσαντος, λέγει δεινοπαθῶν δεινὸν ἐστὶν ὅτι συμπίπτει καὶ συμπίπτει πάντα τοῖς θνητοῖς, καὶ οὔτε ὁ φίλος ἀεὶ φίλος, οὔτε ὁ ἐχθρὸς ἀεὶ ἐχθρὸς. ἀλλ' ὁ μὲν φίλος ἔστιν ὅτε ἐχθρὸς γίνεται, ὁ δὲ ἐχθρὸς φίλος. καὶ οἱ νόμοι κελεύοντες τὸν μὲν φίλον ἀεὶ φίλον ἡγεῖσθαι, τὸν δὲ ἐχθρὸν ἀεὶ ἐχθρὸν, λέγουσι κεχωρισμένως τὰς ἀνάγκας τιθέντες διὰ τούτων τοὺς φίλους ἐχθροὺς, καὶ τὸ ἀνάπαλιν. 6. πάντα post μέλη Fl. 10. 33. 21. μὴ ὡς—παρίδης] ὡς— οὐ παρί- 7. κατὰ ταυτὸν om. Fl. 10. 33. δης M. 20. θεάν] θεός Fl. 59. 25. ἐπειδὴ] ἐπεὶ I. οἷον ἐάν τις ἀνάγκη συμβῇ, ὥσπερ καὶ νῦν, ὁ μὲν φίλος ἐχθρὸς, ὁ δὲ ἐχθρὸς φίλος καθίσταται. οὕτω τοῦτο νοεῖται. οἱ δὲ ἐναλλάσσοντες τὰς λέξεις καὶ τὰς ἀνάγκας ἀντὶ τοῦ ἀνάγκαι, καὶ τὸ νόμοι ἀντὶ τοῦ νόμους, καὶ τὰ ἄλλα ὁμοίως λέγοντες, οὐ καλῶς λέγουσι. Gu. I. δεινὸν γε θνητοῖς: μεταλλακτέον τὰς πτώσεις. ἔστι γὰρ, καὶ αἱ ἀνάγκαι τοὺς νόμους διώρισαν. ὁ δὲ νοῦς δεινὸν ὅτι πάντα συνέρχεται τὰ κακὰ κατὰ ταυτὸν τοῖς ἀνθρώποις καὶ αἱ ἀνάγκαι τὰ νενομισμένα τοῖς ἀνθρώποις μετήλλαξαν. ἐδέδοκτο γὰρ πολέμιον εἶναι τῇ Ἑκάβῃ τὸν Ἀγαμέμνονα, ἀλλ' ἡ ἀνάγκη τὸν νενομισμένον τῇ Ἑκάβῃ μετήλλαξεν. Ἄλλως. ἐναντίως εἶπεν· ἔδει γὰρ, καὶ τοὺς νόμους αἱ ἀνάγκαι διορίζουσιν, αὐται γὰρ καὶ νόμων ἐπικρατέστεραι, οὐ τὸ ἐναντίον, διότι οἱ νόμοι τὰ ἐκούσια τιμωροῦνται, οὐχὶ τὰ ἐξ ἀνάγκης δρώμενα, ὡς καὶ νῦν ἢ γραῦς ἐξ ἀνάγκης φίλον ποιεῖται τὸν πολέμιον. B.M.I. ὁ δὲ Δίδυμος οὕτως· μᾶλλον ὥφειλεν εἰπεῖν ὅτι τοὺς νόμους αἱ ἀνάγκαι διορίζουσιν· αἱ γὰρ ἀνάγκαι καὶ τῶν νόμων ἐπικρατέστεραι, οὐχὶ οἱ νόμοι τῶν ἀναγκῶν. καὶ νῦν οὖν τοῦναντίον εἶπεν. M. Fl. 21. Καὶ ἄλλως. αἱ ἀνάγκαι οὐκ ἀκολουθῶς τοῖς νόμοις πράττουσιν. M. Fl. 59.
- 3.840 847. τὰς ἀνάγκας: αἱ ἀνάγκαι τοὺς νόμους μετήλλαξαν. B. τὰς ἀλύτους διαθέσεις. Gr. ἐν ταῖς ἀνάγκαις. διὰ τῶν ἀναγκῶν. Gu. διώρισαν: διετύπωσαν, ἀφορίζουσιν. B.M.I. οἷον αἱ ἀνάγκαι οὐκ ἀκολουθῶς τοῖς νόμοις πράττουσιν· ὅθεν αἱ ἀνάγκαι τῶν νόμων ἐπικρατέστεραί εἰσιν, οὐχὶ οἱ νόμοι τῶν ἀναγκῶν. B.I. ἀντὶ τοῦ διέστησαν. διορίζομαι τὸ διαβεβαιοῦμαι, τὸ διαμερίζω, ὡς ἐνταῦθα. Gr. ἐχώρισαν τῶν ἄλλων ὧν διακελεύονται, μετήλλαξαν. Gu. ὀρίζω τὸ προστάσσω, καὶ ὀρίζομαι κατὰ φιλοσόφους τὸ ὀρισμὸν λέγω, οἷον τὸν ἄνθρωπον ζῶον λογικόν, καὶ τὰ ἐξῆς. ἐξορίζω τὸ εἰς ἐξορίαν πέμπω. διορίζω τὸ διῖστω καὶ διαστέλλω, ὡς ἐνταῦθα· διορίζομαι τὸ προστάσσω καὶ διαβεβαιοῦμαι. ἀφορίζω τὸ μακρὰν πέμπω καὶ τὸ ἐκλέγομαι, καὶ τὸ ἀφορισμοὺς γράφω. Gr.
- 3.841 848. τοὺς γε πολεμιοτάτους: ἤγουν τοὺς πρὶν ἐχθρούς. Gr. διὰ τὸν Ἀγαμέμνονα. Fl. 59.
- 3.842 849. ἐχθρούς: Πολυμήστορα. Fl. 10. πρίν: δεδοκμημένους. Fl. 10. εὐμενεῖς: ἤγουν τοὺς φίλους. Fl. 17. 56. διὰ τὸν Πολυμήστορα. Fl. 59.

- 3.843 850. ἐγώ σε καὶ σὸν παῖδα: ἐγώ σε καὶ τὸν παῖδά σου καὶ τὰς δυστυχίας καὶ τὴν ἱκεσίαν χεῖρα ἔλεω. B.M.I. καὶ θέλω, φησὶν, ὅτι ἔνεκα τῶν θεῶν καὶ τοῦ δικαίου ταύτην σοὶ δοῦναι τὴν χάριν, τὸ τιμωρήσασθαι δηλαδὴ τὸν ἄδικον ξένον, εἴ πως δυνατόν γένοιτο, ὥστε καὶ σοὶ καλῶς γενέσθαι, καὶ τοῖς Ἑλλησι μὴ δόξω διὰ Κασσάνδραν τιμωρεῖσθαι τὸν Πολυμήστορα. B.I.
- 3.844 851. δι' οἴκτου: ἤγουν θέλω ἐλεῆσαί σε καὶ ἔχω κατ' οἴκτον. Fl. 59. ἤγουν ἔλεω. Gr.
- 3.845 854. εἴ πως: καὶ θέλω, ὅπως, ἵνα. Fl. 59. φανερόν μὲν ὅν τὸ πρᾶγμα, τίθεται ἀδιστακτικῶς τὸ ὅπως ἢ τὸ ἔνεκα, ἐλθὲ, ἵνα ποιήσωμαι τόδε· τὸ δὲ ἔχον δισταγμόν, εἴτε μέλλον γενήσεσθαι, εἴτε καὶ μὴ, τίθεται εἴ πως. Fl. 59. σκοπῶ, διανοοῦμαι, τίνι τρόπῳ. Gr. κατὰ τίναν τρόπον. Gu. φανείη: τὸ πρᾶγμα. Gr. δειχθεῖν τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ βοηθηθῆσαι σοι. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. εἴ πως φανείη σοὶ τοιαύτη συμμαχία, ὥστε καὶ σοὶ καλῶς γενέσθαι, καὶ τοῖς Ἑλλησι μὴ δόξαι διὰ Κασσάνδραν τοῦτον τιμωρεῖσθαι. M. 4. ἐγώ σε— δυστυχίας (nisi quod in B. cum lemmate εἴ πως φανείη. M. τὴν δυστυχίαν) B. M. ἐγώ σε καὶ 8. Κασσάνδραν] κασάνδραν I. τὸν σὸν παῖδα: καὶ τὴν δυστυχίαν σου I 13. βούλομαι] ἄλλως praefixum in 5. τὴν ἱκεσίαν] In Gu. gl. πα- I. In M. est, καὶ βούλομαι θεῶν θ' ρακλητικῇ. οὐνεκα: τὸ ἐξῆς, καὶ βούλομαι θεῶν οὐ- ib. θέλω] θέλων I. νεκα καὶ τοῦ δικαίου ἀνόσιον ξένον τήνδε 6. τῶν θ. καὶ τοῦ δ.] τοῦ. δ καὶ σοὶ δοῦναι δίκην :— 27. τοιαύτη om. M. 7. εἴ πως] Novi scholii initium 28. τοῦτον om. M. Fl. 10. 21. 33. ἔχειν: διακεῖσθαι. Fl. 6. 9. 17. 21. 50. 59. 76. Gr.
- 3.846 855. μὴ δόξαιμι: δέον δόξαι εἰπεῖν, πρὸς τὸ σοὶ τ' ἔχειν— ὁ γὰρ τε σύνδεσμος τοῦτο ἀπῆται — δόξαιμι εἴπερ πρὸς τὸ φανείην. ζητῶν δὲ πανταχοῦ ταύτην εὐρήσεις τὴν σύνταξιν. I. δόξαιμι: νομισθεῖν. Fl. 6. 9. 17. 21. 50. 59. 76. Gr.
- 3.847 856. βουλευῆσαι: μελετῆσαι. Gr. τὸ ἐπιβουλεύω καὶ συμβουλεύω οἱ Ἀττικοὶ χωρὶς τῶν προθέσεων γράφουσι, βουλεύω λέγοντες μόνον, ὡς καὶ τὴν τροφήν ἀντὶ τοῦ ἀνατροφῆν. Fl. 59.
- 3.848 857. ἔστιν γὰρ ἡ παραγμός: ἀντὶ τοῦ τετάραγμα καὶ πεφόβημαι. B. λείπει τὸ τίς, ἵν' ἢ, ἔστι γάρ τι, φησὶ, καθ' ὃ τετάραγμα. ποῖον τοῦτο; τὸν ἄνδρα τοῦτον φίλιον ἡγεῖται στρατός B. M. Gu. I. Ἄλλως. ἔμελλεν εἰπεῖν ὅτι ἔστι φίλος τοῖς Ἑλλησιν· εἶτα ἀντὶ τοῦ τετάραγμα μεταλογιζόμενός φησι, παραγμός ἐμπέπτωκέ μοι, ἐννοήσας ὅτι φίλος ἐστὶ τῷ στρατεύματι ὁ Πολυμήστωρ. B.I. τοιοῦτό ἐστιν ὁ παραγμὸν ἐμποιεῖ τῷ Ἀγαμέμνονι. Gr. ἔστι γὰρ μερὶς, ἐφ' ἣ, ὅπου. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gr. ἔν τινι. Fl. 33. παραγμός: δειλία. Fl. 56. Gu. ἐμπέπτωκε: ἐπῆλθε. Fl. 56. ἔπεσεν. Fl. 33. ὑπερβατὸν μέχρι καὶ τοῦ διαβληθήσομαι. Gu.
- 3.849 858. τοῦτον: τὸν Πολυμήστορα. Gr. φίλον: προσφιλῆ. Fl. 6. 9. 17. 21. 50. 59. 76. Gr. τὸ φιλεῖν καὶ ὁ φίλος διαφορεῖται παρὰ τοῖς ποιηταῖς· ἔστι γὰρ καὶ μακρόν καὶ βραχὺ τὸ φίλος. Fl. 21.
- 3.850 859. τὸν κατθανόντα: τὸν Πολύδωρον. Gr. Florr. εἰ δέ σοι φίλος: εἰ δὲ φίλος ὑπάρχει σοὶ ὁ Πολύδωρος, χωρὶς ὑπάρχει τῷ στρατῷ τοῦτο. μόνη συ ἔχεις αὐτὸν φίλον, στρατὸς δὲ οὐ. μᾶλλον τὸν Πολυμήστορα ἔχει τὸ κοινὸν φίλον. Fl. 59. τὸ εἰ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ πολλάκις. Fl. 17. εἰ δέ σοι φίλος Πολύδωρος, τοῦτο οὐ κοινὸν τῷ στρατῷ, ὡς συμπονησά σοι. Fl. 25.
- 3.851 860. ὅδ': ὁ υἱός σου. Fl. 10. δηλονότι ὁ Πολύδωρος. M. ὁ κατθανών. Gu. χωρὶς τοῦτο: κατ' ἰδίαν σοὶ μόνη τοῦτο. Gr. ἰδίως, κεχωρισμένως ὑπάρχει, ἤγουν ἴδιον ὑπάρχει σοὶ τὸ ἀγαπᾶν 11. λείπει τὸ τί] τὸ τί ἐλλείπει I. 14. ἀντὶ τοῦ τετάραγμα hoc loco ib. γάρ τι] γάρ τι πρᾶγμα Gu. M., post ἐμπέπτωκέ μοι ceteri. ib. φησὶ om. M. Gu. ib. μεταλογιζόμενος M. μεταλογι- 12. τοῦτο] το M. σάμενος ceteri. ib. φίλιον] φίλον B. Gu. I. ib. παραγμός] ὅτι παραγμός I. τὸν υἱόν σου, καὶ οὐ συντείνει πρὸς τὸν στρατὸν ἢ πρὸς τοῦτόν σοι φιλία. Gu. χωρὶ ἀντὶ τοῦ ἄνευ, χωρὶς ἀντὶ τοῦ μακράν. Fl. 21. κοινόν: δηλονότι εἰ ἐστὶ φίλος σοι, οὐκ ἐστὶ τῷ στρατῷ τῷ Ἑλληνικῷ. Fl. 21. εἵποιεν οἱ Ἑλληνες ἐμοί: εἰ δέ σοι φίλος Πολύδωρος. τοῦτο οὐ κοινὸν τῷ στρατῷ. καὶ ἄλλως

ἀπὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος τῇ. Ἑκάβη· εἴ σοι φίλος, ὡς υἱός, ὁ Πολύδωρος, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τῷ στρατῷ, ὡς συμπονησαί σοι. Καὶ ἄλλως. εἰ δὲ ὅδε καὶ οὗτός ἐστι σοι φίλος. ἤγουν εἰ καὶ ἐγὼ φίλος σου εἰμὶ, ἀλλ' οὐ κοινὸν τοῦτο καὶ τῷ στρατῷ, ὡς εἶναι κάκείνους φίλους σου. Gr.

3.852 861. φρόντιζε· γίνωσκε. Gr. σκόπει. Florr. Gu. σὺ δὲ, ὦ Ἑκάβη, φρόντιζε, ὡς ἔχεις με ταχὺ θέλοντα βοηθησαί σοι, βραδὺν δὲ, εἴπερ χάριν Κασάνδρας διαβληθήσομαι. Fl. 25. πρὸς ταῦτα σκόπει ὡς ὅτι θέλοντα μὲν καὶ βουλόμενον καὶ ὀρεγόμενον ἔχεις ἐμὲ εἰς τὸ βοηθησαί σοι, καὶ ταχὺν αὐθις εἰς τὸ προσαρκέσαι σοι. εἰ δὲ διαβληθήσομαι καὶ κατηγορήθησομαι ἐν τοῖς Ἀχαιοῖς, ὅτι τὸν υἱόν σου βοηθῶ, ἔχεις με βραδὺν εἰς βοήθειαν. Fl. 59.

3.853 862. συμπονησαι· συγκοπιάσαι. Gr. προσαρκέσαι· βοηθησαι. M. εἰς τὸ ἐπαρκέσαι ἤγουν εἰς τὸ βοηθησαι. Gr. Florr.

3.854 863. βραδύν· ἀκίνητον. M. ἀργόν, ἀκίνητον, τουτέστιν οὐ βοηθοῦντά σοι, ἔχεις. Gu. διαβληθήσομαι· προδοθήσομαι. Gr. καταγνωσθήσομαι, εἰ μέλλω κατηγορηθῆναι, χάριν Κασάνδρας βοηθεῖν σοι. Gu. διαβάλλω τὸ ψευδῇ κατηγορῶ, ὅθεν καὶ διαβολεὺς καὶ διάβολος· καὶ διαβάλλω τὸ ἀπλῶς κατηγορῶ, ὡς τὸ διαβάλλουσι τὸν ἅγιον τὸν τῶν Χριστιανῶν πρεσβεύοντα. Gr.

3.855 864.—867. φεῦ, οὐκ ἔστι θνητῶν· ταῦτά φησιν, ἐπειδὴ ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ Ἀγαμέμνων οὐ δύναται αὐτῇ χάριν παρασχεῖν, ὑφορώμενος τοὺς Ἑλληνας. B.M.I. φεῦ, οὐκ ἔστι· οὐκ ἔστιν ὅστις ἀπὸ τῶν θνητῶν ἐστὶν ἐλεύθερος, ἀντὶ τοῦ ὅστις οὐκ ἔστι δοῦλος· ἢ γὰρ δοῦλός ἐστι χρημάτων | κατὰ κοινού], ἤγουν φιλοχρήματος, ἢ δοῦλος, κατὰ κοινοῦ, τύχης καὶ εὐτυχίας, ἢ τὸ πλήθος, ἤγουν ὁ δῆμος τῆς πόλεως, ἢ αἱ γραφαὶ τῶν νόμων, ἤτοι αἱ νομικαὶ διατάξεις, κωλύουσιν αὐτὸν μὴ χρῆσθαι τοῖς νόμοις κατὰ γνώμην καὶ κατὰ θέλησιν. 1. οὐκ ἔστι τις ἀπὸ τῶν θνητῶν ὅστις ὑπάρχει ἀκαταδούλωτος· ἢ χρημάτων γὰρ δοῦλός ἐστιν, ἤγουν ὁ ἐπιθυμῶν χρημάτων 25. ἐπειδὴ om. B. M. 29. κατὰ κοινοῦ delet MartI. δουλοῦται καὶ οὐ πράττει εἴ τι βούλεται, ἀλλ' ὅσον παρὰ τοῦ δεσπότου αὐτὸν προσταχθῇ· καὶ λέγεται ἐκεῖνος δοῦλος χρημάτων· διὰ γὰρ τὰ χρήματα ἐδουλώθη. ἢ τῆς τύχης ἐστὶ δοῦλος, ὡς καὶ ἡ Ἑκάβη, πρότερον δέσποινα οὖσα, ὕστερον ὑπὸ τῆς τύχης ἐγένετο δούλη. καὶ λέγεται τοῦτο δοῦλος τύχης, ὅστις κακοπραγεῖ. ἢ ἐστὶ δοῦλος τοῦ πλήθους, ὡς ὁ βασιλεὺς. καὶ νῦν ὁ Ἀγαμέμνων βασιλεὺς ὢν ὅμως φοβεῖται τὸ πλήθος τὸ βοηθησαι τὴν Ἑκάβην καὶ φονεῦσαι τὸν Πολυμήστορα· οὐ γὰρ δύναται βασιλεὺς πρᾶξαι τι, μὴ θέλοντος τοῦ κοινοῦ· ὁ γὰρ τυχῶν ἄνθρωπος ἔνα μόνον φοβεῖται, τὸν βασιλέα, ὁ δὲ βασιλεὺς οὐχ ἔνα μόνον, ἀλλὰ τὸ πλήθος. Fl. 59. ἀστοχήσασα ἡ Ἑκάβη τοῦ ζητουμένου καθόλου γνωματευομένη ποιεῖται τὸν λόγον, ὡς πάντες οἱ ἄνθρωποι δεδούλωνται τισι καὶ οὐκ εἰσὶν ἐλεύθεροι, ὥστε πράττειν τὰ κατὰ βούλησιν. Gr.

3.856 865. ἡ χρομάτων γὰρ δοῦλός ἐστιν ἢ τύχης· δοῦλος τύχης ἐστὶν ὁ ὑπὸ τύχης ἀναγκαζόμενος δουλεύειν. Ἄλλως. τύχης· εὐτυχίας εὐδαίμονος ἀνδρός· τῇ γὰρ εὐτυχίᾳ τῶν μειζόνων δουλεύομεν. οὕτως τινές. οὐ τῆς θείας οὖν τύχης φησὶν, ἀλλὰ τῆς μερικῆς καὶ ἐν ἀνδράσιν ὀρωμένης. B. M. τῷ ὅχλῳ δὲ τὸ πλεόν νέμεις, ἀντὶ τοῦ τὰ κεχαρισμένα τοῖς Ἑλλησι πράττεεις. B. δοῦλος πᾶς ἐστὶν ἐκείνου τοῦ πράγματος οὗ ἥττων ἐστὶ, καὶ πράττει τὰ ἀρέσκοντα ἐκείνῳ. Gr. ἢ τύχης· τύχη λέγεται κυρίως, ὅταν ἄλλο ἐνεργῇ τις, εἴτα ἄλλο συμβῇ. τύχαι γὰρ παρ' Ἑλλησι καὶ αἱ ταπειναὶ τάξεις τῶν ἀνθρώπων καὶ ὑποτεταγμένοι, καὶ αἱ ὑψηλαὶ καὶ ἐπικρατοῦσαι. ἀπὸ τῆς τύχης γὰρ ἐνόμιζον ταῦτα γίνεσθαι τοῖς ἀνθρώποις, οὐκ ἀπὸ εὐβουλίας τε καὶ κακοβουλίας, ἐνταῦθα κατὰ τὸ δεύτερον σημαινόμενον λέγεται, ἤγουν ἡ χρημάτων γὰρ ἐστὶ δοῦλος, ἢ τύχης ἐστὶ δοῦλος, τουτέστιν ὑψηλοτέρας τινός τάξεως καὶ ἐπικρατούσης. διάφέρει 1. παρὰ Matth. pro περί. ib. φησὶν post ὀρωμένης habet B. 14. δοῦλος τύχης -πράττεεις] Ex Post ὀρωμένης pergīt I. φεῦ, οὐκ ἔστι hoc scholio excerpta sunt quae θνητῶν—Ἑλληνας;—(ad v.

864.) minus emendate leguntur in Fl. 19. Verba τὰ κεχαρισμένα πρᾶτ- 33. ἡ χρημάτων γάρ: τῆς εὐτυχίας εὐ- τεις τοῖς ἔλλησιν habet etiam M. et δαίμονος—οὕτως τίνες. ἡ τῆς θείας γοῦν iterum ad v. 868. οἷον κεχαρισμένα τύχης φησὶ, ἀλλὰ τῆς—ὀρώμεν. δοῦλος πτοῖς ἔλλησι. τύχης ἐστὶν ὁ ἀπὸ τύχης ἄ. δ. οἷον τὰ 22. γὰρ om. I. χαρισμένα (sic) πρᾶττεῖς τοῖς ἔλλησιν. ib. τάξεις] πράξεις I. 17. οὖν om. M. 24. ταῦτα] πάντα I. δὲ ἡ τύχη τοῦ αὐτομάτου τῷ τὴν μὲν τύχην εἶναι τοῦτο ὅπερ εἴρηται, τὸ δὲ αὐτόματον, ὅταν γένηται τι μηδενὸς ἄλλου ἐνεργοῦντος. δοῦλος δὲ τύχης ἐστὶν ὁ ἀναγκαζόμενος δουλεύειν τῇ τῶν κρειττόνων εὐτυχίᾳ. Gr. I.

3.857 866. πλήθος πόλεος: ὁ δῆμος κωλύει τὸ μὴ πράττειν ὃ βούλεται. Fl. 17. 59. 76. σχῆμα ζευγμα. Fl. 33. εἴργουσιν. ζευγμα· νόμος γὰρ ἦν μὴ κακοποιεῖν κοινὸν φίλον πόλεως δι' οἰκείαν ἔχθραν. Gu. ἡ νόμων γραφαί: νόμοι γεγραμμένοι. Gr. ἡ νόμων γραφαὶ κωλύουσιν αὐτὸν μὴ χρῆσθαι τοῖς κατὰ γνώμην τρόποις· θέλει γὰρ τις ἵνα πορνεύσῃ ἢ κλέψῃ, ἀλλ' ἐνθυμηθεὶς ὅσον ὁ νόμος περὶ τούτου διακελεύεται, φοβεῖται καὶ οὐ πράττει ὅσον βούλεται. Fl. 59.

3.858 867. εἴργουσι χρῆσθαι: κωλύουσι μὴ χρῆσθαι τοῖς τρόποις τοῖς ἑαυτοῦ δηλονότι κατὰ γνώμην, ἥγουν κατὰ θέλησιν. Gr. Fl. 59. 76. κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ. τοῦ μὴ δὲ καὶ ὄντος καὶ ἀπόντος σώζεται ὁ λόγος. Fl. 59. 76. τρόποις: τοῖς θελήμασι, βουλευμασι τῇ τῆς ψυχῆς προαιρέσει. Gu.

3.859 868.—875. ἐπεὶ δὲ ταρβεῖς: ἐπεὶ δὲ φοβῇ καὶ τῷ ὄχλῳ πλέον νέμεις, ἀντὶ τοῦ κεχαρισμένα τοῖς Ἑλλησιν, ἐγὼ ποιήσω σε ἀπολελυμένον τοῦδε τοῦ φόβου. συνεπίστασο, ἐὰν βουλεύσω τι κακὸν τῷ ἀποκτείναντι, τὸν Πολύδωρον δηλονότι, καὶ μὴ συμπράξης. ἐὰν δὲ πάσχοντος τοῦ Πολυμήστορος οἷα πείσεται καὶ ὑπομενεῖ, φανῇ ἐκ τῶν Ἀχαιῶν θόρυβός τις ἢ καὶ βοήθεια, κώλυε, μὴ φαινόμενος δι' ἐμὲ εἴργειν δηλονότι. τὰ δ' ἄλλα, κατὰ τὰ ἄλλα, θάρρει, ἐγὼ ποιήσω πάντα καλῶς. I.

3.860 869. ἐλεύθερον: ἀπολελυμένον. Gr. ἀμέτοχον. Fl. 17.

3.861 870. σύνισθι: συνεπίστασο. Gr. συγγίνωσκε. Gu. συγγίνωσκε 1. τῷ] δι I. I. Sequentia δοῦλος—εὐτυχία om. Gr. 2. γένηται τι μηδενὸς ἄλλου (μηδενὸς 13. ἑαυτοῦ] ἑαυτῶν Gr. hic repetit Gr.) ἐνεργοῦντος] γένηται 22. καὶ βοήθεια Matth. pro κακοήθεια. τι ἄλλο, ἄλλου μηδαμῶς ἐνεργοῦντος μὲν ἐὰν τι κακὸν ἐργάσωμαι τῷ τὸν Πολύδωρον ἀποκτείναντι Πολυμήστορι, μὴ μέντοι συμπράξης μοι. B. συγγίνωσκε μὲν γὰρ οἶονεῖ τῷ τὸν Πολύδωρον δηλονότι ἀποκτείναντι. M. συγγίνωσκε μὲν γὰρ τῷ μέλλοντι φονεῦσαι τοῦτον τὸν Πολυμήστορα, ἐὰν βουλεύσω τι κακὸν περὶ αὐτοῦ, μηδὲν δὲ συνδράσης καὶ οὐ συμπράξεις σὺν ἐμοὶ εἰς τὸν φόνον αὐτοῦ. Fl. 59. βουλεύσω: ἐργάσωμαι. Gu. ἥγουν ἐὰν φονεύσω αὐτόν. Fl. 59.

3.862 871. συνδράσης δὲ μή: διχῶς τοῦτο νοητέον, ἢ μὴ συνδράσης ἐμοὶ τῷ ἀποκτείναντι, ἥγουν κατὰ τοῦ ἀποκτείναντος τόνδε τὸν Πολύδωρον δηλονότι, ἢ μὴ συνδράσης τῷ ἀποκτείναντι τόνδε. Fl. 21. ἢ τὸ ὑποτακτικὸν ἀπαγορευτικὸν ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ κατὰ Ἀττικοὺς, ἥγουν μὴ σύνδρασον. Gu. ἥγουν μὴ βοηθήσης. Gu. μηδὲ συμβοηθήσης ἐμοί. Fl. 59. τὸ μή κεῖται κατὰ περισσοτέραν ἐνάργειαν, ὡς λέγομεν, κωλύει τὸν δεῖνα τοῦ μὴ ἱερατεύειν. Fl. 25. Gr. καὶ τὸ μή μετὰ τοῦ παρατακτικοῦ προστακτικῶς συντάσσεται, μὴ τύπτε, καὶ μετὰ τοῦ τρίτου προσώπου τῶν ἐνικῶν καὶ τῶν πληθυντικῶν τοῦ ἀορίστου, μὴ ποιησάτω, μὴ ποιησάτωσαν, μετὰ δὲ τοῦ δευτέρου τῶν ἐνικῶν ὑποτακτικῶς μὴ ποιήσης, καὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ προσταγὴν δηλοῦντος. Gr.

3.863 872. θόρυβος: ταραχή. Gu. ἔνεκεν τῆς δίκης, ἣν ἐκείνῳ ποιήσομεν. Fl. 21. ἐπικουρία: συνδρομή, βοήθεια. Gr. βοήθεια Πολυμήστορι. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. φοβηθεῖσα ἡ Ἑκάβη μή πως, ὅταν ἔμελλε φονεῦσαι αὐτόν, ἀποτύχη τούτου, καὶ γίνεται θόρυβος, ἢ, ὅταν ἔμελλε φονεύειν αὐτόν, λαλήσῃ καὶ γένηται ὄχλησις, καὶ ἀκούσαντες οἱ Ἕλληνες ἔλθωσι καὶ οὐκ ἐάσωσι φονεῦσαι αὐτόν, λέγει, ἐὰν δὲ πολλάκις, φονευομένου τοῦ Πολυμήστορος, φανῇ ἀπὸ τῶν Ἀχαιῶν τις

θόρυβος ἢ βοήθεια, οἷα πείσεται, ἡγουν οἷα μέλλει παθεῖν παρ' ἐμοῦ, τοῦτο κώλυσον, μόνον μὴ δοκῶν διὰ τὴν ἐμὴν χάριν ποιεῖν τοῦτο, διὰ δὲ τὸ δίκαιον. εἰς τὰ ἄλλα, ἡγουν εἰς τὸν φόνον
 4. βουλευσω Matth. pro βουλεῦ- quod sequitur, inter lineas ea- dem manu. Fortasse cohaerent
 9. κατὰ τοῦ ἀποκτ. τόνδε ἡγουν τὸν ἡγουν μὴ βοηθήσης, ἢ τὸ ὑποτ. πολύδωρον etiam in Gr.
 MATTH. 11. ἢ τὸ] Sic liquido exaratum 13. ἐνάργειαν] ἐνέργειαν Fl. 25. in Gu. In eo hoc
 scholion in 29. ποιεῖν Matth. pro ποιῶν. margine interiore scriptum est, id αὐτοῦ, θάρσει·
 πάντα ἐγὼ πράξω καλῶς, ἡγουν δύναμαι φονεῦσαι αὐτόν. Fl. 59.

- 3.864 873. πάσχοντος: τινὸς πράγματος γενομένου. Fl. 17. πείσεται: συμβαίνει. B.
- 3.865 874. εἵργε: κώλυε τοῦτο. Fl. 17. 59. 76. δοκῶν: φαινόμενος. Gr. μὴ νομιζόμενος εἵργειν. Gu. ἐμὴν: διὰ τὴν. B.
- 3.866 875. τὰ δ' ἄλλα: κατὰ τὰ ἄλλα. Gr. ἡγουν ὅπως φονευθῇ. Gu. ἡγουν πῶς μέλλω φονεῦσαι αὐτόν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. θάρσει: ἡγουν μεγάλην ἀφοβίαν ἔχε. Gr. θάρρος ἐξ ἐλπίδος ἀφοβία, θάρρος ἐκ μεγάλης ἐλπίδος ἀφοβία, θράσος ἢ ἀπερίσκεπτος ὁρμή. Gr. Fl. 25. ἀπὸ τοῦ θέρω τὸ θερμαίνω ἐτυμολογεῖται τὸ θράσος, ὅπερ μετατιθέμενον γίνεται καὶ θάρσος. καὶ θράσος μὲν ὁ ἀλόγιστος θυμὸς, θάρσος δὲ ὁ ἔλλογος ἐπὶ ψυχῆς. Fl. 59. θήσω καλῶς: διαθήσω καλῶς. M.
- 3.867 876.—879. πῶς οὖν: τί οὖν πράξεις, ὧ γραῖα: πότετα μετὰ ξίφους φονεύσεις αὐτόν ἢ μετὰ φαρμάκων ἢ μετὰ βοηθείας τινός τίς χεῖρ καὶ ποία δύναμις ἔσται μετὰ σοῦς ; πόθεν ἔχεις τοὺς φίλους τοὺς μέλλοντας βοηθησαί σοι ; Fl. 59.
- 3.868 877. γραῖα: σὺ ἢ γεραῖα, ἢ χειρὶ γεραῖα. Fl. 21. ἐμφαντικὸν ἀδυναμίας. Gu. βάρβαρον: ἐμφαντικὸν δυνάμεως. Gu.
- 3.869 878. φαρμάκοισιν: γοητεῖαις. Gu. μαγείαις, ἢ δηλητηρίοις. φάρμακα γὰρ καὶ αἱ μαγεῖαι. Gr. ψωἐπικουρία : συμμαχία. B. Gu.
- 3.870 879. συνέσται: ποία δύναμίς σοι συμβάλλεται : M. σύμμαχος ἔσται. Gr. χεῖρ: τίς σοι συνυπάρξει δύναμις. I. δύναμις. B. Gr. βοήθεια. Gu. πόθεν: ἐκ ποίας μηχανῆς καὶ ἀφορμῆς, αἰτίας. Gu. κτήση: λάβης. B. ἔχεις. Gr.
- 3.871 880. στέγαι: σκηναί. B. Gr. κεκεύθουσι: κρύπτουσι. Gr. I. ἔστι δὲ τὸ κε ἀναδίπλωσις ποιητική, ὡς τὸ κεκάδονται. Gu. κεύθουσι. Fl. 33.
- 3.872 881. τὰς αἰχμαλώτους: ἐμφαντικὸν ἀδυναμίας. Gr. Ἑλλήνων 11. ὁρμή om. Gr. 16. ἢ μετὰ Matth. ἢ om. Fl. 13. θάρσος Matth. pro θρά- 59. 17. σοῦ Matth. pro μοῦ. ἄγραν: ἡγουν ἅς ἡγρευσαν ἀντὶ τοῦ ἡχμαλώτευσαν οἱ Ἕλληνες. Gr. τὰς—ἄγραν: ἐρωτηματικόν. Gu. Fl. 21.
- 3.873 882. τὸν ἐμὸν φονέα: οἰκειοῦται τὸν τοῦ παιδὸς θάνατον. Gr. Fl. 17. 59. 76. τιμωρήσομαι: κολάσω. I. φονεύσω. Fl. 59. τιμωρῶ, τὸ βοηθῶ γράφεται πάντοτε ἐνεργητικῶς, οὐ μὴν δὲ καὶ παθητικῶς τὸ δὲ τιμωρῶ τὸ κολάζω παθητικῶς γράφεται καὶ ἐνεργητικῶς. Fl. 59.
- 3.874 883. καὶ πῶς: καὶ πῶς ἔσται ταῖς γυναιξὶ κράτος τῶν ἀρσένων, ἡγουν καὶ πῶς αἱ γυναῖκες κρατήσουσιν ἢ νικήσουσι τοὺς ἄνδρας: Gr. καὶ πῶς ὑπάρξει ταῖς γυναιξὶ κράτος καὶ δύναμις κατὰ τῶν ἀρσένων, ἡγουν αἱ γυναῖκες πῶς μέλλουσι φονεῦσαι ἄνδρα; Fl. 59. κράτος: ἐπικράτεια. I. νίκη, κυρίευσις. Gu.
- 3.875 884. δεινόν: χαλεπὸν τὸ πλῆθος καὶ σὺν δόλῳ δυσκαταγώνιστον. I. χαλεπόν. Gr. ἰσχυρόν. Gu. σὺν δόλῳ ; μετὰ δόλου. Gu. δύσμαχον : ἀκαταμάχητον. M. Gr. δυσμάχητον, δυσκαταγώνιστον. Gu.
- 3.876 885. δεινόν: ναί, ἀλήθειαν λέγεις. Gu. χαλεπόν. Gr. μέφομαι: ψέγω. Gr. καταγινώσκω καὶ φαῦλον ἡγοῦμαι: ἀσθενὲς γὰρ καὶ μαλακόν. Gu.

886. τί δ' ; οὐ γυναῖκες: τί δέ οὐ γυναῖκες ἀνεῖλον τὰ τέκνα τοῦ Αἰγύπτου, καὶ τοὺς ἄρσενας ἐξοικισθῆναι ἐποίησαν τῆς Λήμνου; ἀντίστροφον, ἀντὶ τοῦ τοὺς ἄρσενας ἐξώκισαν ἄρδην τῆς Λήμνου. I. Ἱστορία. Αἴγυπτος καὶ Δαναὸς ἀδελφοὶ ἦσαν, ἀπὸ Ἰοῦς τῆς Ἰνάχου θυγατρὸς. τούτων ὁ μὲν Αἴγυπτος ἔσχε πεντήκοντα παῖδας ἄρρενας, ὁ δὲ Δαναὸς ἔσχε καὶ αὐτὸς πεντήκοντα θυγατέρας. οὗτος φθονῶν τῷ ἀδελφῷ Αἰγύπτῳ διὰ τὴν τῶν ἀρρένων παίδων κτῆσιν, καὶ φοβηθεὶς ὅπως μὴ ὑπ' αὐτῶν ἐκβληθῇ τῆς βασιλείας, ἀνδρωθέντων τῶν 23. Ἱστορία om. B. M. Gu. κοντα (ν B.) θυγατέρας] δαναὸς καὶ ib. ἀπὸ Ἰοῦς τῆς] Ἰοῦς δὲ τῆς αὐτὸς θυγατέρας ν Gu. I. Gu. I. ib. φθονῶν post Αἰγύπτῳ Gu. I. 24. θυγατρὸς] παῖδες addit Gu., 26. ἀρρένων (ἀρσένων Gu.) παίδων κτῆσιν] ἀρσένων κτῆσιν I., omisso ἀπόγονοι I. ib. πεντήκοντα (ν B. M.) παῖδας ἄρ- παίδων. ρενας] παῖδας ἄρσενας πεντήκοντα (ἄρ- 27. ὅπως — βασιλείας] μὴ πως ὑπ' ρενας ν Gu.) Gu. I. αὐτοῦ τῆς βασιλείας ἐκβληθῇ Gu. I. 25. Δαναὸς ἔσχε καὶ αὐτὸς πεντή- ib. τῆς] ἐκ τῆς M. υἱῶν αὐτοῦ, ἐδίωξεν αὐτὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον ἅμα τοῖς παισὶν, ὅθεν καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἡ χώρα Αἴγυπτος ἐκλήθη. χρόνου δὲ τινος παρελθόντος καὶ τῶν παίδων ἀνδρωθέντων, θαρρῶν τῇ τῶν παίδων δυνάμει, παρεγένετο εἰς τὸ Ἄργος. ὁ δὲ Δαναὸς φοβηθεὶς αὐτὸν καὶ πρόνοιαν ἑαυτοῦ ποιούμενος καὶ τῆς βασιλείας, ἐπιβουλήν κατὰ τῶν Αἰγύπτου υἱῶν ταύτην ἐσκέψατο· συνέθετο γὰρ τῷ Αἰγύπτῳ συνάψαι πρὸς γάμον τὰς ἑαυτοῦ θυγατέρας τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ. ἐτοίμως δὲ τοῦτο κατεπαγγελάμενος τῷ Αἰγύπτῳ ὁ Δαναὸς συνεβούλευσε ταῖς θυγατράσιν ὥστε ἀνελεῖν νύκτωρ τοὺς ἑαυτῶν ἄνδρας πρὸ τῆς μίξεως τῆς πρὸς αὐτάς, θάνατον ἐπαπειλήσας ταῖς μὴ τοῦτο ποιούσαις. αἱ μὲν οὖν πᾶσαι τὸ τοῦ πατρὸς ἔχουσαι πρόσταγμα ἀνεῖλον τοὺς ἄνδρας, μία δὲ μόνη τούτων ἡ Ὑπερμνήστρα ἐφείσατο τοῦ Λυγκέως, ἀπὸ τῆς μίξεως διάθεσιν ἐσχηκυῖα πρὸς αὐτόν. οὗτος δὲ σωθεὶς ἐξεδίκησε τοὺς ἀδελφούς. ἐφόνευσεν γὰρ τὰς θυγατέρας τοῦ Δαναοῦ, ἅμα καὶ αὐτόν, καὶ τῆς τούτου βασιλείας ἐκράτησε τοῦ Ἄργους ἅμα τῇ Ὑπερμνήστρᾳ. καὶ γίνεται ἐκ τούτων Ἄβας, ἐξ Ἄβαντος Προῖτος καὶ Ἀκρισίος, ἐξ Ἀκρισίου Δανάη, ἐκ Δανάης Περσεὺς, ἐκ Περσέως Ἀλκαῖος, Ἡλεκτρύων καὶ Σθένης, ὧν ὁ μὲν Ἀλκαῖος Ἀμφιτρύωνα ἔσχε παῖδα, ὁ δὲ Ἡλεκτρύων τὴν Ἀλκμήνην, ἐξ Ἀλκμήνης δὲ Ἡρακλῆς καὶ Ἴφικλος, ἐξ οὗ Ἰόλαος. B. M. Gu. I. φασὶ δὲ οἱ ποιηταὶ ταύτας ἐν Ἄιδου διὰ τὸν φόνον τῶν ιδίων ἀνδρῶν κολάζεσθαι, ὑδροφορεῖν 1. τὴν Αἴγυπτον] τὴν om. B. Gu. I. 11. πᾶσαι] ἄλλαι I. ib. παισὶν] παισὶν αὐτοῦ I. ib. ἔχουσαι] τηρήσασαι Gu. 2. ἀπ' αὐτοῦ] ὑπ' αὐτοῦ M. 12. μόνη τούτων] τούτων μόνη I. ib. παρελθόντος] διαγενομένου Gu. ib. ἡ Ὑπερμνήστρα om. B. M. διαγινομένου I. γενομένου M. 13. οὗτος—Ὑπερμνήστρᾳ] οὗτος σωθεὶς 3. θαρρῶν—ἐσκέψατο] θαρρῶν ὁ Αἴγυπτος τῶν ἀδελφῶν ἀμύντωρ ἐγένετο, καὶ τῇ τούτων δυνάμει—αὐτὸν πρόνοιαν φονεύσας τὸν δαναὸν σὺν ταῖς θυγατράσι — βασιλείας κατὰ τῶν αἰγύπτιου τῆς ἄργους βασιλείας ἐκράτησεν ἅμα υἱῶν τοιαύτην ἐσκέψατο τὴν ἐπιβουλήν τῇ ὑπερμνήστρᾳ Gu. qui sequentia Gu. I. καὶ γίνεται— Ἰόλαος omittit. ib. τῶν παίδων B. τούτων Gu. I. 16. τούτων] τούτου I. τοότου M. 17. ἐκ Δανάης om. B. 8. κατεπαγγελάμενος] κατεπαγγελλόμενος 18. Ἀμφιτρύωνα ἔσχε] ἔσχε τὸν I. ἀμφιτρύωνα I. ib. ὁ Δαναὸς om. Gu. 19. Ἀλκμήνης δὲ] δὲ om. M. 9. τῆς μίξεως τῆς πρὸς αὐτάς (sic 20. Ἴφικλος] ἰφικλς (i. e. ἰφικλῆς) M.: ceteri αὐτούς)—ἐπαπειλήσας] τοῦ M. μιγῆναι τούτους αὐταῖς—ἀπειλήσας Gu. 21. κολάζεσθαι ante διὰ τὸν φόνον 10. ποιούσαις] ποιησάσαις Gu. I. καταδικασθείσας ἐν τετρυπημένῳ πίθῳ. ὅθεν καὶ παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἀνήνυτα μοχθούντων εἰς τετρυπημένον πίθον ἀντλεῖν λέγομεν. Gu. I. Ἱστορία. ἐξ Ἰοῦς τῆς θυγατρὸς Ἰνάχου ἐγένοντο δύο παῖδες, Αἴγυπτος καὶ Δαναός. ἔχων οὖν ὁ Δαναὸς θυγατέρας πεντήκοντα φοβηθεὶς τὸν ἀδελφὸν ἔχοντα πεντήκοντα υἱοὺς ἐξέβαλε μετὰ δόλου τῆς πόλεως. ἀλώμενος οὖν ἐκεῖνος εἰς ἀλλοτρίους τόπους ἐπανήλθεν ἀνδρωθέντων τῶν υἱῶν. φοβηθεὶς οὖν ὁ Δαναὸς τὴν πολιορκίαν μήναι διὰ πρέσβων τῷ Αἰγύπτῳ περὶ κήδους τῶν θυγατέρων καὶ τῶν παίδων ἐκείνου. τοῦτο οὖν γίνεται

καὶ ἀναιροῦσιν ἅπαντας τῷ καιρῷ τῆς μίξεως ξιφιδίοις ὑποθήκαις τοῦ πατρὸς, μιᾷς φεισομένης Λυγκέως καὶ ἐξειπούσης τὸ ἀπόρρητον. Gr.

- 3.878 887. καὶ Λήμνον ἄρδην: ἐν Λήμνῳ γυναῖκες ἐτέλουν ἐορτὴν ἐτήσιον τῇ Ἀφροδίτῃ. ἐπεὶ οὖν ποτὲ καταφρονήσασαι τῆς θεοῦ ἀπέλιπον τὸ ἔθος, ὀργισθεῖσα ἡ Ἀφροδίτῃ ἐνέβαλεν αὐταῖς δυσοδομίαν, ὡς μὴ δύνασθαι τοὺς αὐτῶν ἄνδρας αὐταῖς πλησιάσαι. αἱ δὲ νομίσασαι ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν καταφρονεῖσθαι τούτους πάντας ἀπέκτειναν. Gu. I.
- 3.879 888—897. ἀλλ' ὡς γενέσθαι: ἀλλὰ πῶς χρή γενέσθαι, τόνδε μὲν τὸν λόγον ἄφες· παράπεμψον δὲ χάριν ἐμοῦ τήνδε τὴν γυναῖκα διὰ τοῦ στρατοῦ ἀκινδύνως. καὶ σὺ, ὦ γύναι, πλησιάσασα τῷ φίλῳ τῷ Θρῳκί, λέξον· καλεῖ σε ἡ Ἑκάβη ἢ ποτὲ ἄνασσα τῆς Τροίας, διὰ χρεῖαν σὴν μᾶλλον ἢ ἐκείνης, καὶ παῖδας, καλεῖ δηλονότι, ὅτι δεῖ γινώσκειν καὶ τὰ τέκνα τοὺς ἀπ' ἐκείνης λόγους. τὸν δὲ τάφον, ἥτοι τὴν ταφὴν τῆς νεοσφαγοῦς Πολυξένης, καρτέρησον, ὦ Ἀγάμεμνον, ἵνα οὗτοι οἱ ἀδελφοί, ἡ διπλῇ φροντίς ἐμοί, ἐν μιᾷ φλογὶ κρυφθῇτον, ἀντὶ τοῦ ἐν τῇ χθονὶ πλησίον ἀλλήλων δηλονότι. I.
- 3.880 889. πέμψον: παράπεμψον, ὁδήγησον. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gr. ἀσφαλῶς: ἀνεμποδίστως. Florr. Gr. ἀφόβως καὶ ἀκινδύνως, ἵνα μὴ τις τῶν Ἑλλήνων κωλύσῃ αὐτὴν αἰχμάλωτον οὔσαν. M. Gu. ὡς αἰχμάλωτος καὶ ὡς γυνή, ἀπρεπὲς ἦν διέρχεσθαι μέσον τοῦ στρατοῦ· ἐν γὰρ τῷ στρατῷ καὶ ἀκόλαστοί εἰσιν ἄνδρες. καὶ φοβηθεῖσα μὴ πως κρατήσῃ τις ταύτην, καὶ ἡ φθείρῃ—νέα γὰρ ἦν ἡ ἀποσταλθεῖσα—ἢ ἄλλοτρόπως ἐπηρεάζῃ, λέγει τὸν Ἀγαμέμνονα, ὡς ἐπιδώσῃ αὐτῇ τι σημεῖον βασιλικὸν εἰς τὸ διέρχεσθαι ταύτην μέσον τοῦ στρατοῦ ἀφόβως. Fl. 59.
- 3.881 890. πλαθεῖσα: ἐγγίσασα. M. πλησιάσασα. B. Gr.
- 3.882 892. σὸν οὐκ ἔλασσον: ἀντὶ τοῦ μᾶλλον, ἵνα ἢ διὰ σὸν μᾶλλον 5. χάριν] Sequitur in Gu. ἄλλως. (p. 438, 10.) οἱ πελασγοί—γυναῖκες τοὺς ἄνδρας ib. παντελῶς etiam M. χρέος ἥπερ ἐκείνης. B. ὄφελος. B. κείνης χρέος: μὴ λάβῃς εἰς τὸ χρέος ἔξωθεν τὸ διὰ, ἀλλ' ἔστιν αὕτη ἡ αἰτιατικὴ πρὸς τὸ σέ, οὕτω· καλεῖ σε ἡ Ἑκάβη χρέος καὶ χρεῖαν σοὶ οὐκ ἔλασσον ἢ ἐκείνη, ἥγουν εἰ ἀφίξῃ, σαυτῷ οὐκ ἔλασσον ἢ ἐκείνη ὑπάρξεις χρεῖα. ὥσπερ γὰρ φαμέν, καλῶ τὸν δεῖνα ἑαυτῷ βοήθειαν οὐχ ἥττον ἢ ἐμοί, οὕτω καὶ τοῦτο· δέον δὲ εἰπεῖν σοί, σὸν εἶπε πρὸς τὸ χρέος. Gu. I. διὰ χρέος καὶ χρεῖαν οὐκ ἔλασσον σὴν, ἀντὶ τοῦ μᾶλλον σὴν παρὸ διὰ χρεῖαν ἐκείνης. Fl. 59. ἀντὶ τοῦ μᾶλλον, ἵν' ἢ, διὰ σοῦ μᾶλλον χρέος ἢ διὰ ἐκείνην. Fl. 33.
- 3.883 893. καὶ παῖδας: σὺ δὲ κάλεσον καὶ τοὺς παῖδας ὡς ὅτι δεῖ καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνης παῖδας εἰδέναι τοὺς ἡμετέρους λόγους. B.
- 3.884 895. ἐπίσχεσ· καρτέρησον. Gr. ἀνάμεινον, κράτησον, κώλυσον. Gu. καρτέρησον, ἀντὶ τοῦ ἀναβαλοῦ τὴν ταφὴν αὐτῆς. M. Fl. 56. 59.
- 3.885 896. ὡς τῷδ' ἀδελφῷ: δυνικῶς τοὺς ἀδελφούς. ὅπως τοὺς ἐμοὺς παῖδας τόν τε Πολύδωρον καὶ τὴν Πολυξένην εἰς μίαν πυρκαϊάν ἐμβαλοῦσα τῆς ἐμῆς μερίμνης θάψω. Ἄλλως. ἵνα οὗτοι οἱ δύο ἀδελφοὶ πλησίον μιᾷ φλογὶ κρυφθῶσι χθονί. μέριμναι δὲ ἀλγηδόνες τῆς μητρός. B. πλησίον: ἀλλήλων τεθέντες δηλονότι. Gr. μιᾷ φλογί: καυθέντες. Gr.
- 3.886 897. κρυφθῇτον: οἱ Ἀττικοὶ ἐκρύφθην γράφουσιν, οἱ δὲ πεζογράφοι ἐκρύβην. ἵνα οἱ δύο ἀδελφοὶ καυθῶσιν ἐν μιᾷ φλογὶ καὶ ταφῶσιν ἐν ἐνὶ τάφῳ. ἐν διπλῇ δὲ μερίμνῃ ὑπάρξουσιν τῇ μητρὶ, ἥγουν δύο μερίμνας μέλλω ἔχειν, τοῦ τε Πολυδώρου καὶ τῆς Πολυξένης, εἰ καὶ ἐνὶ τάφῳ κρυφθῶσιν. Fl. 59.
- 3.887 898.—904. ἔστω τάδε: οὕτως, ὡς λέγεις, δηλονότι. καὶ γὰρ, εἰ μὲν ἦν τῷ στρατῷ καιρὸς πλοῦ, οὐκ ἂν εἶχόν σοι δοῦναι τὴν δωρεάν ταύτην. νῦν δὲ — οὐ γὰρ ἀφίησιν ὁ Ποσειδῶν πνοὰς ἐπιτηδεΐας— 1. εἰς τὸ χρέος om. I. τοὺς παῖδας ἢ ὅτι δεῖ καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνης 3. ἔλασσον] ἔλαττον I. et mox παῖδας εἰδέναι τοὺς ἡμετέρους λόγους;— 13. ἀναβαλοῦ] ἀναβάλλου M. ἐλάττονι. 4. ἢ

ἐκείνη ὑπάρξεις] ἢ ἐκείνη om. ib. ταφὴν αὐτῆς] αὐτῆς ταφὴν Fl. Gu. 56. 59. 10. καὶ παῖδας—] Hujus scholii 15. ὡς τῶδ' ἀδελφῶ] Hujus scholiii et praecedentis nunc fragmenta pars extrema superest in M. . . . tantum legi possunt in M. ἵνα καὶ λως . . . ἀδελφοὶ πλησίον—τῆς μητρός. διὰ τὴν χρεῖαν . . . καὶ . . . οὐκ ἔλασσον ἀνάγκη προσκαρτερεῖν προσδοκῶντας πλοῦν ἥσυχον. εἴθε δὲ γένοιτο κατὰ τινὰ τρόπον, πραχθῆναι δηλονότι τὰ κατὰ σέ, εὖ καὶ καλῶς καὶ ἐνὶ ἐκάστω καὶ πόλει καταθύμιον τόδε· λέγω τὸν μὲν κακὸν πάσχειν κακὸν, τὸν δὲ χρηστὸν εὐτυχεῖν. I.

- 3.888 898. καὶ γὰρ εἰ μὲν ἦν: οὐ καλῶς φησι ταῦτα ὁ Ἀγαμέμνων. ἐχρῆν γὰρ αὐτὸν ἅπαξ δόντα τὴν χάριν σιωπῆσαι καὶ μὴ ἐλέγχειν τὴν ἑαυτοῦ γνώμην· οὐ γὰρ ἀνάγκη τοιαύτη ὑπέκειτο βασιλεὺς ὢν. B.M.I.
- 3.889 899. εἶχον: ἡδυνάμην. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gr.
- 3.890 900. οὐ γὰρ—θεός: διὰ μέσου. Gu. ἀφίησιν ἐπιτηδεῖους. M. οὐρίας: εὐφόρους, ἐπιτηδεῖους. Gr. εὐδαιμονούς. Gu. οὐριος ἄνεμος ἀπὸ τῆς οὐρᾶς, ἡγουν ὁ ἀπόπισθεν τοῦ καραβίου ὅταν γὰρ ἔχη τὸν ἄνεμον ἀπὸ τῶν ὀπισθίων μερῶν, τότε ταχέως τρέχει, ὅτε δὲ ἀπὸ τῶν ἔμπροσθεν, οὐ δύναται πλεῦσαι. Fl. 59. θεός: ὁ Ποσειδῶν. Gu.
- 3.891 901. ὀρῶντας : ἐκδεχομένους, προσδεχομένους. Gr. βλέποντας. Gu. ἥσυχον ὃ γαληνὸν ἄνεμον. M. Fl. 10. 21. ἀνενέργητον. Gu.
- 3.892 902. γένοιτο δ' εὖ πως: εἴη δὲ πραχθῆναι τὸ κατὰ σέ καλῶς, ὅτι καὶ πᾶσι καταθύμιον τοῦτο· ὁ γὰρ φόνον δράσας κοινὸν τοῖς ἀνθρώποις ἀδίκημα ἐποίησε, λυμηνάμενος τῷ κοινῷ νόμῳ, καὶ ἀδικήσας τὸ τῆς φύσεως ὁμοιογενές. B.M.I. γένοιτο δὲ σοὶ καλῶς, ὥστε φονεῦσαι τοῦτον. ὅπερ μέλλεις πράττειν τὸ κοινὸν συμφέρον ἐνὶ τοῖς πᾶσιν καὶ ἰδίᾳ· ἀπὸ γὰρ τῆς τοιαύτης τιμωρίας μέλλουσι σωφρονισθῆναι οἱ φονεῖς καὶ οἱ ξένων πραγμάτων ἐρῶντες, καὶ κατὰ νόμους ἐνὶ τὸν μὲν κακὸν πάσχειν κακῶς, τὸν δὲ καλὸν εὐτυχεῖν. Fl. 59. κοινόν: στεργόμενον παρὰ πάντων, ἀγαθόν. Gr.
- 3.893 903. ἰδίᾳ θ' ἐκάστω: καὶ καθ' ἕκαστον πάντες καὶ ὁμοῦ πάντες τοῦτο ἀποδέχονται, τὸ τὸν κακὸν κολάζεσθαι, τὸν δὲ χρηστὸν εὐεργετεῖσθαι. Gr. ἰδίᾳ: κατ' ἰδίαν. Gr. ἐκάστω: ἀνθρώπῳ ὑπάρχει. Gu. πόλει: κοινῶς. Gr.
- 3.894 905. —922. σὺ μὲν, ὦ πατὴρ Ἰλιάς: ἢ μὲν θεράπεινα κατὰ τὴν πρόσταξιν τῆς Ἑκάβης ἀπέρχεται πρὸς τὸν Πολυμήστορα, ὁ δὲ' χορὸς τῶν αἰχμαλωτίδων γυναικῶν λέγει τὰς συμφορὰς αὐτῶν, ἵνα μὴ ἀργῇ τὸ δρᾶμα, μέχρις οὗ ἔλθῃ ὁ Πολυμήστωρ. λέγεται δὲ οὕτως· σὺ μὲν, ὦ πατὴρ Τρωϊκῇ, οὐδαμῶς κληθήσῃ πόλις τῶν ἀπορθητῶν· τοιόνδε νέφος καὶ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων περικαλύπτει σε πορθηθεῖσαν ἐν δορὶ καὶ πολέμῳ. ἀπεκόπης δὲ τὴν στεφάνην καὶ τὸν καλλωπισμὸν τῶν πύργων, κατεχρώσθης δὲ, ἥτοι μεμελάνωσαι, ἐλεεινότατα κηλίδι καπνοῦ αἰθάλου καὶ καυστικοῦ. ὦ τάλαινα, πατὴρ δηλονότι, οὐκέτι ἐνδιατρίψω καὶ ἐμπεριπατήσω σοι. κατὰ τὸ μεσονύκτιον ἐφθάρην, ὀπηνίκα ἐκ τῶν δεῖπνων, ἥτοι μετὰ τὰ δεῖπνα, κέχυται ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὕπνος γλυκύς. ἀπὸ τῶν ὕμνων δὲ καὶ ἀπὸ τῶν χαροποιῶν θυσιῶν καταπαύσας, ἑαυτὸν δηλονότι, ὁ πόσις ἔκειτο ἐν τοῖς θαλάμοις, οὐδαμῶς ὀρῶν τὸν ναυτικὸν ὄμιλον περιπατοῦντα εἰς τὴν Τροίαν, τὸ δόρυ δὲ, ἔκειτο κατὰ κοινού, ἐπὶ τῷ πασσάλῳ. τὸ δὲ ἀκόντιον εἰπὼν ἀπὸ μέρους ἐδήλωσεν ὅλα τὰ ὄπλα. I.
- 3.895 905. πατρίς: τὸ πατρίς ἡγουν ἀπὸ τοῦ πατρὸς καλεῖται ἢ πατρίς. πῶς δὲ οὐ καλεῖται καὶ ἀπὸ τῆς μητρὸς ματρίς, ὡς πατρίς; καὶ φησὶν ὁ Θεσσαλονίκης ὅτι ἀπὸ μὲν τοῦ πατρὸς ἔλαβε τὸ ὄνομα τῆς πατρίδος, οὐκ ἐκλήθη δὲ καὶ ἀρσενικῶς ὁ πάτρος ἢ ἄλλο τι· ἀπὸ δὲ τῆς μητρὸς ἔλαβε τὴν κλίσιν, καὶ κλίνεται θηλυκῶς ἢ πατρίς, καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ πατρὸς ἔλαβε τὸ ὄνομα, ἀπὸ δὲ τῆς μητρὸς τὴν κλίσιν τῶν θηλυκῶν, καὶ διὰ τοῦτο σώζει ἐν ταυτῷ καὶ τῶν δύο. Fl. 59.

- 3.896 906. ἀπορθήτων: μία τῶν μὴ ἀλωθέντων ἀπὸ τῶν πολεμίων. Fl. 6. 21. 56. ἔλεγον πρὸ τῆς πορθήσεως τῆς Ἰλίου εἶναι ταύτην ἀπορθήτων ὡς θεόδομητος· ὁ γὰρ Ποσειδῶν καὶ ἕτεροι θεοὶ ἔκτισαν ταύτην, καὶ ἔνεκα τούτου ἐκάλουν αὐτὴν ἀπόρθητον. νῦν δὲ πορθηθεῖσα λέγει ὁ χορός· ἀπὸ τοῦ νῦν, ὧ πατρίς Ἰλιάς, οὐκέτι καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα κληθήσῃ πόλις τῶν ἀπορθήτων, ἀλλὰ δηλονότι τῶν πορθηθέντων· μέγα γὰρ νέφος καὶ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων περιέκρυσσε καὶ ἠφάνισέ σε, πορθήσαν καὶ σκυλεῦσαν ἐν δορὶ καὶ ἐν κονταρίῳ. Fl. 59. λέξει: καταριθμήσῃ. Fl. 10. 21. οὐδαμῶς εἰς τὸ ἐξῆς ῥηθήσῃ. Gr. ὄνο- 19. ὁ Θεσσαλονίμης] *Intelligitur* ἐπίσκοπος. *Videtur autem Eustathium dicere.* μασθήσῃ, κληθήσῃ. Gu. οὐκέτι, φησὶν, ὧ πατρίς Ἰλιάς, ταῖς ἀπορθήτοις πόλεσι συγκαταριθμηθήσῃ. νέφος δὲ ἀντὶ τοῦ πολέμου τὸ νέφος πορθήσαν σε τῶν Ἑλλήνων, ἀντὶ τοῦ ὁ πόλεμος. ἡ δὲ ἀμφὶ πρὸς τὸ κρύπτει τουτέστι περικαλύπτει σε. B.
- 3.897 907. νέφος: πλῆθος. B. Gr. ἀφανισμός, σκότος. Gu. καλύπτει: περικαλύπτει σε. Gr. περιέκρυσεν, ἐνεστῶς ἀντὶ παρψημένου. Gu. τὸ ἀμφὶ πρὸς τὸ καλύπτει (κρύπτει Gu. ὅ ἐστι περικαλύπτει add. Flor. συναπτέον add. Gu.) Fl.21. Gu.
- 3.898 909. δορὶ δὴ δορί: διπλασιάζει ἔνεκεν τῆς λύπης. Fl. 21. πολέμῳ. Gr. πέρσαν: πορθήσαν. Fl. 33. ἐπόρθησαν. B. Gr. ἀφα- νίσαν. Gu.
- 3.899 910. ἀπὸ δὲ στεφάναν κέκαρσαι: Καλλισθένης ἐν β' τῶν Ἑλληνικῶν οὕτω γράφει· ἑάλω ἡ Τροία Θαρρηλιῶνος μηνός, ὡς μὲν τινες τῶν ἱστορικῶν ἡ' ἱσταμένου, ὡς δὲ ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα ἡ' φθίνοντος. διορίζει γὰρ αὐτὸς τὴν ἄλωσιν φάσκων συμβῆναι τότε τὴν κατάληψιν ἡνίκα νῦξ μὲν ἔην μέσση, λαμπρὰ δ' ἐπέτελλε σελήνη. μεσονύκτιος δὲ μόνον τῇ ὀγδόῃ φθίνοντος ἀνατέλλει, ἐν ἄλλοις δ' οὐ 3. πορθήσαν] πορθεῖσαν B. In M. scriptis grammaticorum ellipsi, de brevius λέξη: ἀριθμηθήσῃ, (ad νέφος) qua dixit Schaeferus ad Lamb. Bos. ὁ πόλεμος. ἡ ἀμφὶ πρὸς τὸ κρύπτει, ὁ p. 393. et Sylburg. ad Etym. M. ἐστι περικαλύπτει :— p. 47, 3. Adde Hesych. s. v. Σφυ- 12. Καλλισθένης] Plut. V. Ca- ροδέται, τοῖς τὰ ἱπποτροφικά, ubi γε- mili c. 19. Καρχηδόνιοι περὶ Σικελίαν γραφόσι addidit Musurus. ὑπὸ Τιμολέοντος ἡττῶντο τῇ ἑβδόμῃ φθί- ib. ἡ' φθίνοντος B. ὀγδόῃ φθίνοντος νοντος, περὶ ἣν δοκεῖ καὶ τὸ Ἰλιον ἄλῳ. Fl. 21. ὀγδόῃ φθίνοντος M. ναι, Θαρρηλιῶνος, ὡς Ἐφορος καὶ Καλ- 17. ἔην B. M. ἦν Fl. 21. λισθένης καὶ Δαμάστης καὶ Φύλαρχος ib. μέσση Matt1. pro μέση, vel ἱστορήκασι. Partem huius scholii μεσάτη, quod μεσάτα scriptum apud ex codice Fulvii Ursini protulit Clem. Alex. loco infra afferendo, Scaliger de emend. temp. 5. 9. ut σελάνα ibidem pro σελήνη, quia 378. ed. Genev. a. 1629. λαμπρὰ terminationem Doricam ha- ib. β'] θ' Fl. 21. bere videbatur. 13. ἑάλω B. ἑάλω μὲν M. Fl. ib. ἐπέτελλε] ἐπέστελλε Fl. 21. 18. ἀνατέλλει, ἐν ἄλλοις δ' οὐ συμπε- ib. μὲν τινες B. μέντοι M. Fl. φώνηκεν Εὐριπίδης Cobetus. ἀνατέ- λειεν ἄλλη δ' οὐ συμπεφώνηκεν εὐρινπί- 14. τῶν ἱστορικῶν ἡ (ν M.) ἱστα- ὅς M. ἀνατέλει ἄλλο δ' οὐ. συμπε- μένου B. M. τῷ ἱστορικῷ ν ἱσταμένου φώνηκεν εὐριπίδης B. ἀνατεῖλειεν. ἄλλη Fl. 21. δ' οὐ συμπεφώνη (sic) μὲν εὐριπίδη ib. ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα] *Intelligi.* Fl. 21. tur γράψας vel ποιήσας, frequenti in συμπεφώνηκεν Εὐριπίδης ὡς ὁμολογουμένης τῆς δόξης. Λυσίμαχος δὲ φησι Δημοφώντος Ἀθήνησι βασιλεύοντος ἔτους τετάρτου Θαρρηλιῶνος ἱσταμένου δωδεκάτη. B. M. Fl. 21.
- 3.900 911. αἰθάλω: οὐ χρὴ γράφειν αἰθάλου καπνοῦ κηλίδι, ἥτοι καυστικῇ κηλίδι, ἀλλ' αἰθάλω κηλίδι, ἥτοι καυστικῇ κηλίδι, ἥγουν πυρὶ, ἡ καπνῷ ἀπὸ μέρους. περισσὸν οὖν ἦν τῷ καπνῷ. διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ, ἵν' οἴκειον ἢ τὸ κῶλον πρὸς τὸ τῆς ἀντιστροφῆς. I. αἰθάλου: καυστικοῦ. Gr. μέλανος ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἀνερχομένου καπνοῦ. Gu. τοῦ ἀπὸ αἰθάλης καὶ πυρὸς γενομένου καπνοῦ. B. Fl. 10. 21. 33. ἥτοι ῥυπαρία τοῦ μελαίνοντος καπνοῦ. B.

912. κηλῖδ': ῥύπον. Gr. Fl. 56. μελαντηρίω, ἀμαυρώσει. Gu. βάρος, μίασμα. M. Fl. 21. μελανία τῆς αἴγλης. Fl. 59. ῥυπαρίαν 3. δωδεκάτη] δεκάτη Cobetus. Delendum νῆς. "νύξ μὲν ἔην (φησὶν ὁ τὴν μικρὰν rotius ἵσταμένου, ut patet Ἰλιάδα πεποιηκώς) μεσάτα (corrige μεσάτη), ex Clem. Alex. Strom. I. p. 381. λαμπρὰ δ' ἐπέτελλε σελάννα κατὰ δὲ τὸ ὀκτωκαιδέκατον ἔτος τῆς (corrige σελήνη)." ἕτεροι Σκιροφοριῶνος Ἀγαμέμνονος βασιλείας Ἴλιον ἐάλω, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. ὀγδόην φθίνοντος Δημοφῶντος τοῦ Θησέως βασιλεύοντος Θαρρηλιῶνος ponit etiam Dionysius Ἀθήνησι τῷ πρώτῳ ἔτει, Θαρρηλιῶνος Ant. Rom. 1, 63. Accurate de μηνὸς δευτέρᾳ ἐπὶ δέκα, ὡς φησι Διονόσιος diversis his computationibus exposuit ὁ Ἀργεῖος, Ἀγίας δὲ καὶ Δερκύλος posuit Boeckh. in commentario ad ἐν τῇ τρίτῃ μηνὸς Πανήμου ὀγδόῃ φθνοντος Marmor Parium Corp. Inscr. vol. 2. Ἑλλανικὸς γὰρ (γὰρ om. Eusebius 9. 329. Praep. Ev. 10. p. 498. Fort. 4. ἀφηρέθης om. I. δέ) δωδεκάτῃ Θαρρηλιῶνος μηνὸς, καὶ ib. στεφάνου] στεφάνων I. τινὲς τῶν τὰ Ἀττικὰ συγγραψαμένων 7. δὲ om. I. ὀγδόῃ φθίνοντος, βασιλεύοντος τὸ τελευταῖον 18. παρ' ἐμοῦ] Est scholion Triclinii. ἔτος Μενεσθέως, πληθούσης σελή- τοῦ μελαίνοντος καπνοῦ. Fl. 10. 21. 33. κέχρωσαι: κεκάπνισαι. B. κεκάπνισαι ἢ κέκαυσαι. M. κατακέχρωσαι ἀντὶ τοῦ ἐχρώσθης ἢ μεμελάνωσαι. Gr. ἐχρωματίσθης, κατεμολύνθης, ῥερύ- Gu. κατεζοφώθης. Fl. 59.

3.902 913. ἐμβατεύσω: ἐπιβήσομαι. ἀντὶ τοῦ εἰσέλθω εἰς σέ. M. βαδίσω. Gr. περιπατήσω. ἐμβατεύω τὸ περιπατῶ καὶ τὸ ἐξετάζω, ὡς τὸ καρδίας ἐμβατεύων. Gu. περὶ τῆς πόλεως ταῦτά φησιν πρὸς αὐτὴν ἀποκλειομένη, ὅτι οὐκέτι σ' ἐμβατεύσω ἐλευθέρῳ ποδὶ, καθάπερ καὶ πρῶτον, ἀγαλλομένη καὶ θάλλουσα. Fl. 33.

3.903 914. Οἱ Ἕλληνες, μὴ δυνάμενοι Τροίαν ἐλεῖν ἵππον κατεσκεύασαν ξύλινον, ἀνατιθέμενοι τοῦτον δῆθεν τῷ Ὀλυμπίῳ Διὶ τῷ Τροίαν φυλάσσοντι. ἐμβαλόντες δὲ τοῦτ' πολλοὺς τε ἄλλους τῶν ἡρώων καὶ Μενέλαον ἔστησαν πρὸ τῶν τειχῶν, αὐτοὶ δὲ ὑπεχώρησαν εἰς τὰς ναῦς, καὶ ἀνηνέχθησαν ἐν θαλάσῃ, δοκοῦντες οἴκαδε ἀναστρέφειν. οἱ τοίνυν Τρῶες, ἐπιχειρήσαντες εἰσαγαγεῖν εἰς τὴν πόλιν τὸν δούρειον ἵππον, ἐπεὶ οὐχ οἶός τε ἦν ἔνδον γενέσθαι διὰ τὸ μέγεθος, ἕνα τῶν πύργων, ὡς φασὶ τινες, κατενεγκόντες, οὕτως ἔνδον τὸν ἵππον ἤγαγον. βαθείας δὲ νυκτὸς γενομένης καὶ τῶν Τρώων ἀμερίμνως κειμένων, ὡς μηδενὸς τῶν Ἑλλήνων φαινομένου ἐν τῷ λιμένι, ἐξελθόντες ἐκ τοῦ ἵππου οἱ Ἕλληνες, ἔχοντες καὶ προδότας τῆς Τροίας, ἀναβάντες ἐπὶ τοῦ τείχους μετὰ πυρσῶν καὶ βοῆς, ἐκάλεσαν τοὺς Ἕλληνας, οἵτινες ἀφικόμενοι παρεστήσαντο τὴν Τροίαν. Gu. I. μεσονύκτιος: ἀντὶ ἐπιρρήματος ἡγουν κατὰ τὸ μεσονύκτιον. Gr. μεσονύκτιος Ἀττικόν· οὕτω λέγεται καὶ ὀλίγοις ἔτεσι καὶ ὀλιγοετῆς, καὶ πολλοῖς ἔτεσι καὶ πολυετῆς ἀπεβίω. Gr. ἀπωλλύμαν: ἐφθειρόμην καὶ αἰχμαλωτιζόμην. Fl. 56. ἀπωλόμην. Gr. ἐφθάρην. Gu.

3.904 915. ἦμος: ὀπηνίκα. Gr. ἐκ δείπνων: μετὰ τοὺς δείπνους. Gu. Fl. 33.

3.905 916. κίδναται: διαχέεται. B. ἡνίκα ἐκ δείπνων ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν ὁ γλυκὺς ὕπνος κατασκεδάζεται. B. ἐπ' ὅσοις: ἐπὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς. M. κέχυται. Gr. ἐπέρχεται, διαχέεται, ἐφαπλοῦται. 10. Τροίαν] τὴν τροίαν 1. πον, quod om. Gu. 11. τοῦτον δῆθεν] δῆθεν τοῦτον I. 16. ἔνδον] εἴσω I. ib. Τροίαν] τὴν τρρίαν 1. 17. ἤγαγον] εἰσήγαγον I. 15. εἰσαγαγεῖν om. ., sed habet 22. ἀφικόμενοι] ἐπανελθόντες I. ἀγαγεῖν post δούρειον (δούριον Gu.) ἵπ- Gu. διασκορπίζεται. M. Fl. 21. 59. μολπᾶν: μέλψεων. Fl. 17. τῶν εἰς τοὺς θεοὺς ὕμνων. Fl. 59. τραγωδιῶν. Fl. 21. χοροποιῶν: χαρμοσυνῶν. Gu.

3.906 918. Θυσίαν: Δωρικόν· ἃς ἐποιεῖτο τοῖς θεοῖς εἰς ἐλευθερίαν. Gu. ἔθος ἦν μετὰ ἀπαλλαγὴν λοιμοῦ καὶ πολέμου ἄδειν τοῖς θεοῖς εὐχαριστήρια, καὶ θύειν αὐτοῖς, καὶ ἐν χαρᾷ διάγειν, καὶ ἄδειν παιᾶνας. τοῦτο δὲ καὶ οἱ Τρῶες ἐποίησαν νομίσαντες ὅτι οἱ Ἕλληνες ἔφυγον καὶ τοῦ πολέμου ἔπαυσαν. λέγει γοῦν ὁ χορὸς ὀπηνίκα τοῦ πολέμου ἔπαυσαν, καὶ διεσκορπίσθη μετὰ

τοὺς δείπνους ὁ ὕπνος ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς. μετὰ γὰρ τοῦ ἀρίστου ἔρχεται καὶ ὁ ὕπνος ἀπὸ τῆς ὑγρότητος τῶν βρωμάτων. καταπαύσας δὲ ὁ ἀνὴρ μου ἀπὸ τῶν ὕμνων τῶν θεῶν καὶ τῶν χαροποιῶν θυσιῶν, ὧν τοῖς θεοῖς ἔθουον τοῦ 20 πολέμου ἀπαλλαγέντες, ἔκειτο ἐν τοῖς θαλάμοις. Fl. 59.

- 3.907 919. ἔκειτο: τὸ ἐξῆς, πόσις ἐν θαλάμοις ἔκειτο ναυτῶν οὐκέθ' ὀρῶν ὄμιλον, ξυστὸν δ' ἐπὶ πασσάλῳ ἔκειτο. ἀπὸ κοινοῦ γὰρ τὸ ἔκειτο. B. M. τὸ ἔκειτο πρὸς τὸ ναύταν οὐκέθ' ὀρῶν ὄμιλον συναπτέον· τὸ δὲ ξυστὸν δ' ἐπὶ πασσάλῳ διὰ μέσου. λάμβανε δὲ εἰς· τὸ πασσάλῳ ἢ ἔκειτο ἀπὸ κοινοῦ, ἢ ὑπῆρχεν, καὶ μὴ ὥσπερ τινὲς τῶν ἀμαθῶν τὸ ἔθηκεν, αἰτιατικὴν τὸ ξυστὸν λογιζόμενοι. Gu. I. ἐν θαλάμοις: ἐν τοῖς οἴκοις ἀμέριμνος. Fl. 17. 59. κοίταις. Fl. 21.
- 3.908 920. ξυστὸν δ' ἐπὶ πασσάλῳ; τὸ δὲ ἀκόντιον ἐπὶ τῶν πασσάλων ἐκρέματο, ἐπεὶ τὸν τῶν Ἑλλήνων ὄχλον οὐκ ἐθεωροῦμεν ἐν τῇ Τροίᾳ· τὸ δὲ ἀκόντιον εἰπὼν ἀπὸ μέρους ἐδήλωσεν ὅλα τὰ ὅπλα. B. M. ξυστόν: δόρυ, ἀκόντιον. B. τὸ δόρυ αὐτοῦ. ἀπὸ μέρους ἐδήλωσε τὰ ὅπλα ὅλα. Gu. ἀπὸ ἐνὸς πάντα δηλοῖ. Fl. 21. ἐπὶ πασσάλῳ : ἔκειτο. Gr. ἦν, ἢ ἔκειτο ἀπὸ κοινοῦ. ἀπηώρησεν. Gu. ἐκρέμασεν. Fl. 21.
- 3.909 922. ἐμβεβαῶτα: τὸ ἐμβαίνω εἰ μὲν πρὸς δοτικὴν συντάσσεται, τὸ ἐν ἔχει τὴν δύναμιν, εἰ δὲ πρὸς αἰτιατικὴν, τὸ βαίνω, ὥσπερ κἀνταῦθα τὸ ἐμβεβαῶτα Τροίαν Ἰλιάδα. φησὶ δὲ καὶ Φιλόστρατος ἐν τοῖς Ἡρωϊκοῖς “ἐμβὰς τὴν ναῦν.” Gu. 1. ἐμβεβῶτα χρὴ γράφειν, οὐκ ἐμβεβαῶτα· οὐχ οὕτω γὰρ ἔχει πρὸς τὸ μέτρον ὀρθῶς, ἀλλ' ἐκείνως. I. ἐμβεβῶτα: ἡγουν βαδίζοντα, ἀναστρεφόμενον, περιπατοῦντα, βαίνοντα. Fl. 17. περικυκλοῦντα. Fl. 59. ἐπιβαίνοντα. Fl. 6.
- 3.910 923. ἐγὼ δὲ πλόκαμον: ἐγὼ δὲ τὸν πλόκαμον ὑπὲρπέζον κατὰ τάξιν, καὶ ἐκόσμου ἐν μίτραις καὶ αἰτανίοις ἀναδέτοις, ἥτοι ἐπάνω τῆς κεφαλῆς δεδεμένοις, λεύσσουσα εἰς κυκλοτερεῖς αὐγάς τῶν χρυσέων κατόπτρων, ἵνα πέσοιμι εἰς τὴν κοίτην. εἰς δὲ τὴν πόλιν ἔμολεν ἦχος. κέλευσμα δὲ, ἥτοι βοή τῶν Ἑλλήνων, ἣν κατὰ τὸ ἄστρ τῆς Τροίας τόδε, ὦ Ἕλληνες, πότε δὴ, πότε πορθήσαντες τὴν Τρωικὴν ἐξοχὴν, τουτέστι τὴν ἀκρόπολιν, παραγενήσεσθε εἰς τοὺς οἴκους; τὴν προσφιλεῖ δὲ κοίτην λιποῦσα μονοχίτων, καθὰ κόρη Λακεδαιμονία, καθίζουσα πρὸς τὴν σεμνὴν Ἀρτεμιν ἰκέτις οὐκ ἦνυσα ἢ ἀθλία, τουτέστιν οὐκ ἠδυνήθην σωθῆναι. ἄγομαι δὲ ἐπὶ τὸ πέλαγος τὸ θαλάσσιον, ἰδοῦσα τὸν ἐμὸν ἄνδρα θανόντα, καὶ τὴν πόλιν ἀπὸ μακρόθεν ὀρῶσα, ἄφ' οὗ ἐπίστροφον ἢ ναῦς ἐσάλευσε πόδα. I.
- 3.911 924. μίτραισιν: αἰτανίοις. Gr. ὑφάσμασι κεφαλοδεσμίοις, ἐκ μετάξης πλέγμασι. Gu. μίτρα λέγεται τὸ αἰτανίον μιτηρόν τι ὄν, καὶ συγκόπτεται τὸ η. μίτος δὲ λέγεται ἢ μία τοῦ χρυσαφίον, εἴτε τῆς μετάξης ἴτρα. καὶ τὰ νῦν λεγόμενα βιτάρια ἰδιωτικῶς μιτάρια λέγονται, ὡς μετὰ τῶν μίτων πλεκόμενα. Fl. 59. ἐρρηθμιζόμενα: ἔταττον, ἐκόσμου. Gr. ἐκαλλωπιζόμενα, ἐκοσμούμενα, διεχωρίζον. Gu. κατεκόσμου, κατὰ ῥυθμὸν ἐτίθουν. εὔρημα δὲ γυναικεῖον τὸ καὶ μέσης νυκτὸς καλλωπίζεσθαι. μίτραις δὲ τοῖς κεφαλοδεσμίοις. B.
- 3.912 925. χρυσέων χρύσεια ἔνοπτρα λέγει διὰ τὸν κόσμον. ἔνοπτρον καὶ κάτοπτρον τὸ αὐτὸ· ἔσοπτρον δὲ τὸ φανάριον. Gr. κυκλοτερῶς ἀντὶ μολίβδου ἢ ξύλου εἶχε χρυσάφιον τὸ ἔνοπτρον. Fl. 59. κακόζηλον δὲ φαίνεται τοῦτο· οὐ γὰρ κατὰ τὴν νύκτα ὀρῶσιν αἱ γυναῖκες τὰ κάτοπτρα, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἡμέραν. ὅμως δὲ δεικνύει τὸ φιλήδονον, ὅπερ εἶχον. Fl. 59. διὰ τὸ ἀπίθανον τούτου καιροῦ. Fl. 10. διασυρτικῶς τῶν γυναικῶν τὸ καὶ μέσης νυκτὸς καλλωπίζεσθαι. Fl. 10.
- 3.913 926. λεύσσουσ' : βλέπουσα. Gu. Fl. 56. 59. ἀτέρμονας δὲ περιφερεῖς τούτων γὰρ οὐκ ἔστι τέρμα· τὰ γὰρ κυκλοτερῆ τέρματα οὐκ ἔχει. λέγει δὲ λεύσσουσ' ἐς κυκλοτερεῖς αὐγάς, τουτέστι τὰς τέλος μὴ ἐχούσας τούτων γὰρ οὐκ ἔστι τέρμα. παρὰ τὸ εἰωθὸς δὲ ἔφη μεσονύκτιον ἔνοπτρίζεσθαι. B.I. κυκλοτερεῖς. Gr. μὴ τέλος, ὡς κυκλοτερεῖς, ἐχούσας, ἀτελειώτους. Gu.

αὐγάς: ὄψεις. Gr. I. λαμπηδόνας. Gu. ἐπὶ τοῦ βλεπομένου, οὐκ ἐπὶ τοῦ βλέποντος. Gr. Fl. 6. 9. 17. 56. 59. 76.

- 3.914 927. ἐπιδέμνιος: ἀντὶ ἐπιρρήματος, (Cant.) ἤγουν ἐπὶ τῇ κοίτῃ. r. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἐπὶ τοῖς στρώμασι. Gu. ἤγουν ἐπὶ κοίτην. ἔστι δὲ τοῦτο καὶ τὸ εἰς εὐνὴν ἐκ παραλλήλου. Gu. ὥς: ἵνα. M.
- 3.915 928. ἀνὰ δὲ κέλαδος: τὸ δὲ οὐκ ἔστι περισσόν, ὥς οἶονταί τινες, ἀλλ' εἰώθασιν οἱ Ἀττικοὶ ἐν ταῖς ἀποδόσεσι καὶ ἐπαναλήψεσι τοῦτο τιθέναι. ὁ ζητῶν πανταχοῦ εὐρήσεις. Gu. I. ἀνὰ δὲ πόλιν: ἀνὰ τὴν πόλιν δὲ ἔμολεν, ἤγουν ἐπῆλθε, κέλαδος, φωνή, ἥχος, θόρυβος. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gr. ἐν ὧσιν δὲ ταῦτα ἐποιοῦν, κατέλαβεν ἀνὰ τὴν πόλιν κέλαδος καὶ θόρυβος οἱ γὰρ ἔξω Ἑλληνες ἐλθόντες παρεκελεύοντο τοῖς ἐν τῷ δουρεῖ ἵππῳ Ἑλλήσιν ἀνοῖξαι αὐτοῖς τὰς πύλας καὶ εἰσελθεῖν λέγοντες αὐτοὺς, πότε δὴ πορθήσαντες τὴν Ἰλιάδα σκοπιὰν ἐλεύσεσθε εἰς τοὺς οἴκους; Fl. 59. ὅσα ῥήματα κίνησιν ἔχουσιν ἐμμέσως, μετὰ προθέσεων ποιοῦσι τὴν σύνταξιν· ἔρχεται εἰς τὸν τόπον, καὶ βαδίζει, καὶ κινεῖται, καὶ τὰ ὅμοια. Gr.
- 3.916 929. κέλευσμα: βοή τῶν Ἑλλήνων, φώνημα. Gu. προσφώνημα. Fl. 21. φωνή. 33.
- 3.917 930. πότε: λείπει τὸ, εἰ μὴ νῦν. ὁ δὲ νοῦς, τοῦτο δὲ, φησὶν, ἔλεγον οἱ Ἑλληνες, παρακελευόμενοι ἀλλήλοις, πότε δὴ τὴν ἀκρόπολιν πορθήσαντες τῆς Τροίας παραγενήσεσθε εἰς τὰ οἰκεῖα; B. M.I.
- 3.918 931. σκοπιάν: ἤγουν τὴν ἀκρόπολιν. M. Gr. ἢ τὴν ὑψηλὴν Τροίαν. ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον. Gu. σκοπιὰ λέγεται ὁ ὑψηλὸς τόπος, εἰς ὃν ἰστάμενοι ἀποσκοπεύουσι περὶ τινων. Gr. Ἰλιάδα σκοπιὰν λέγει ἢ τὴν ἀκρόπολιν, ἢ, ὥς τῷ Ὀμήρῳ δοκεῖ, ἐπὶ ὑψηλοῦ τινος τόπου ἔκειτο τὸ κάστρον, καθὼς αὐτὸ τοῦτο δηλοῖ. σκοπιὰ δὲ λέγεται 5. περισσόν] περιττὸν I. 21. παραγενήσεσθε Barnes. παρα- 6. καὶ ἐπαναλήψεσι om. Gu. γενέσθαι M. παραγένησθε B.I. quod 12. αὐτοῖς Matth. pro αὐτάς. ex more recentionum pro futuro 13. ἐλεόσεσθε Matth. pro ἐλεύ-positum esse potest. σεσθαι. ib. οἰκεῖα] οἰκία Matth. 19. λείπει τὸ] τὸ om. M. 23. ἤγουν om. M. ib. ὁ δὲ νοῦς om. I. 24. σκοπιὰ] σκοπιὰς Gr. 20. ἀλλήλοις] ἀλλήλους 1. 27. τόπου Matth. pro τρόπου. ib. δὴ addidi ex M. ται ὁ ὑψηλὸς τόπος, ἐν ἀνελθὼν τις σκοπεῖ τὰ κάτω. (ἐν ἡ ἴσταται τις ἰδεῖν μακράν. Fl. 17.) Fl. 59.
- 3.919 932. λέχη: στρώματα. Gr. τὴν στρωμνὴν. Fl. 59. φίλια τὰ προσφιλεῖ. B. M. μονόπεπλος: αἱ Λακεδαιμόνιαι γυναῖκες ἐν τοῖς ἀγῶσι μονοχίτωνες ἦσαν, πόρπας ἐφ' ἑκατέρου τῶν ὤμων ἔχουσαι ὅθεν καὶ δωριάζειν τὸ γυμνοῦσθαι Ἀνακρέων φησί. Gu. I.
- 3.920 934. λιποῦσα Δωρὶς ὥς κόρα: Δοῦρις ἐν τῷ β' τῶν Ὡρων γράφει οὕτως “κατὰ δὲ τοῦτον τὸν χρόνον ὑπὸ Αἰγινητῶν Ἀθηναῖοι κατὰ θάλατταν ὀχλούμενοι πέμπουσι πεζοὺς εἰς τὴν νῆσον ὑπολαμβάνοντες, ἃν φθάσωσι πεζοὺς ἀποβιβάσαντες, πολλὰ βλάψαι τὴν Αἴγιναν. οἱ δὲ ἐπεξελθόντες, ἔτυχον γὰρ αὐτοῖς προσκαταπεπλευκότες τῶν Σπαρτιατῶν τινὲς, τοὺς Ἀθηναίους ἀπαντῶντας ἀπέκτειναν πλὴν ενός. τοῦτον δὲ ἀπέστειλαν ἀπαγγελοῦντα. τὸν δὲ, ὥς ἦλθεν, περιέστησαν αἱ τῶν τεθνεώτων γυναῖκες αἱ μὲν ἐρωτῶσαι τοὺς ἄνδρας τί γεγόνασιν, αἱ δὲ τοὺς υἱοὺς, αἱ δὲ τοὺς ἀδελφούς. ἐτύγχανον δὲ φοροῦσαι κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον Δωρίδα στολὴν. τὰς περόνας οὖν ἀπὸ τῶν ὤμων ἐλκυσάμεναι τὸν ἄνθρωπον πρῶτον ἐξετύφλωσαν, εἴτα ἀπέκτειναν. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι μεγάλην ἠγήσαντο συμφορὰν τὸ γενόμενον πάθος. ἔδοξε δὲ αὐτοῖς περιελέσθαι τῶν γυναικῶν τὰς περόνας, ἐπεὶ εἰς ὀπλισμὸν αὐταῖς περιέστησαν, οὐ φυλακὴν τῆς ἀμπεχόνης. πάντων δὲ ἰδιαίτατον συνέβαινεν ἐπὶ τῶν Ἀθηναίων. οἱ μὲν γὰρ κόμας ἐφόρου, αἱ δὲ γυναῖκες ἐκείροντο, καὶ τοῖς μὲν ἀνδράσι ποδήρεις ἦσαν χιτῶνες, αἱ δὲ γυναῖκες ἐβρύαζον ἐν τῇ Δωρίδι στολῇ, διόπερ καὶ εἰς ἡμᾶς πολλοὶ τοὺς ἀχίτῶνας δωριάζειν ἔφασαν.” M.

- 3.921 935. προσίζονσ' : μέλλουσα προσελθεῖν. B. ἰκέτις καθίζουσα. Gr. προσκαθημένη. Gu. προσκαθίσασα τῇ Ἀρτέμιδι οὐκ ἦνυσα, φησί, τὸ ἐμὸν βούλημα, ὥστε μὴ ἀρπαγῆναι καὶ αἰχμαλωτισθῆναι. ἄγομαι δὲ θανόντα ἰδοῦσα τὸν ἀκοίταν τὸν ἐμὸν, ἤγουν τὸν ἄνδρα. διαλύεται δὲ τὸ προσίζουσα, οἶον, ἴζουσα πρὸς τὴν Ἀρτεμιν, ἤγονν προσκαθημένη τῇ Ἀρτέμιδι. Gr.
- 3.922 936. οὐκ ἦνυσ' : οὐκ ἐτελείωσα. Gr. οὐκ ἐτέλεσά τι τῆς εὐχῆς, οὐκ ἡδυνήθην σωθῆναι. Gu. ὡς καταφυγούσης αὐτῆς εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος καὶ μηδὲν ὠφελήσασθης. M. Fl. 10. οὐκ εὐώδωσα, οὐκ ἐτελείωσα. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.
- 3.923 937. ἄγομαι: ἄγομαι, φησὶν, ἐπὶ τὸ πέλαγος, ἐωρακυῖα τὸν ἄνδρα μου ἀποθανόντα. B.M.I. ἰστέον δὲ ὡς καὶ τὸ ἐπεὶ νόστιμον πρὸς τὸ ἄγομαι συναπτέον τῇ ἐννοίᾳ. Gu. I. ἄγομαι: φέρομαι, ὡς αἰχμάλωτος. Gu.
- 3.924 939. ἀποσκοποῦσα: μακρόθεν ὀρῶσα. Gr. πόρρωθεν βλέπουσα. Gu. καὶ ἄπο καὶ μακρὰν σκοποῦσα, καὶ ἐπιτηροῦσα τὴν πόλιν. Fl. 59. ἐπεὶ καὶ πόρρωθεν ἐωρᾶτο ἡ Τροία καιομένη, οἶον ἀπὸ Χερρονήσου. B. M. Fl. 21.
- 3.925 940. νόστιμον: τὸν τῆς ὑποστροφῆς. Gr. ὑποστρεπτικὸν πρὸς 1. ἢ *delendum, nisi quid excidit*. αἰχμάλωτος *addita sunt scholio* v. 3. ἐπικαμνουῖ] Sic. 945. post ταύτην εἶναι. 23. φησὶν om I. δὲ est in M. 29. ἐπεὶ Τροία M. ἐπεὶ καὶ πόρρω- 24. ὡς καὶ] ὅτι I. θεν ἡ Τροία ἐωρᾶτο 1. πόρρωθεν γὰρ ἡῶ- 25. συναπτέον] συναπτai sine ac- ρᾶτο ἡ Τροία B. centu Gu. in quo haec ἰστέον δὲ— τὸν οἶκον. Gu. τὸν τῆς ὑποστροφῆς. (Flor. 6. 9. 17. 56. 59. 76.) παλινσοστῶντα, ἐπιστρέφοντα. Fl. 21. ὀπισθόρμητον. B. Fl. 33. πόδα, τὴν τρόπιν (Flor. τροπήν) ἢ τὴν κώπην. Gr. Fl. 6.
- 3.926 940.—952. καί μ' ἀπὸ γῆς: καὶ ἐμὲ ἀπὸ τῆς γῆς ἐξώρισε τῆς Τρωϊκῆς — ἀπηγόρευσα ἡ ἀθλία τῇ λύπῃ— τῇ Ἑλένῃ τῇ ἀδελφῇ τῶν Διοσκούρων, Κάστορος καὶ Πολυδεύκους, καὶ τῷ Πάριδι καταρωμένη, ἐπεὶ με τῆς πατρώας γῆς καὶ τῶν οἴκων ἐξώκησεν οὐ γάμος, ἀλλὰ ταισπιωρία δαίμονός τινος κακοποιοῦ, ἦντινα Ἑλένην μήτε τὸ πέλαγος ἀπαγάγοι πάλιν, ἤγουν εἰς τοῦπίσω, μήτε ἀφίκοιτο εἰς τὸν πρῶτον οἶκον. I.
- 3.927 941. ὥρισεν: ἀφώρισεν. B. M. Gr. ἐχώρισεν. B. M. Gu. ἐξώρισεν. Gu. διεχώρισεν. Fl. 33. ἀπέπεμψε. B.
- 3.928 942. ἀπεῖπον: ἀπεῖρηκα τοῖς καλοῖς ἡ ἀθλία ἐγώ. B. M. ἡσθένησα. B. ἀπηγόρευσα, ἀπέκαμον ὑπὸ τοῦ ἄλγους. Gr. τοῖς κακοῖς ἢ ἀγανακτήσει. θλίψει. Gu. ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ δύναμαι λέγειν τι, δαμασθεῖσα τῇ θλίψει. Fl. 59.
- 3.929 944. Διοσκόροι: τὴν Ἑλένην φησὶ τὴν τῶν Διοσκούρων κάσιν Κάστορος καὶ Πολυδεύκους καὶ τὸν Πάριν τὸν βουκόλον καταρωμένη ὡς αἰτίοις τοῦ πολέμου. ἰστέον δὲ ὅτι ὀλιγάκις κεῖται τὸ κάσις ἐπὶ ἀδελφῆς, ἐπὶ δὲ ἀδελφοῦ πολλάκις. B. ἡ Λήδα συλλαβοῦσα ἐκ τοῦ Τυνδάρεω καὶ ἐκ τοῦ Διὸς, μεταβληθέντος εἰς κύκνον, ἐγέννησεν ὦδον. ἀφ' οὗ ἐξῆλθεν ἡ τε Ἑλένη καὶ ὁ Κάστωρ καὶ ὁ Πολυδεύκης. διὰ τοῦτο λέγονται Διόσκοροι οὗτοι, οἰονεὶ κοῦροι τοῦ Διὸς. κόρη λέγεται θηλυκῶς καὶ κούρη ποιητικῶς, κόρος δὲ ὁ υἱὸς οὐ λέγεται, ἀλλὰ κοῦρος. ἐκ τούτου λέγονται Διόσκουροι. Gr. συνεκδοχικῶς, διδοῦσα ἐν κατάρα. (συνεκδ. καὶ καταρωμένη *alius codex*) Fl. 59. κάσιν: ἀδελφήν. Gr. αὐταδελφήν. Gu.
- 3.930 945. βούταν: βουκόλον, βοτῆρα, ποιητικόν. Gr. βοσκόν. Gu. βούτας λέγεται ὁ Ἀλέξανδρος, ἐπεὶ εἰς τὰ ποίμνια τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἦν καὶ ἀντρέφετο, μέχρις οὗ εἰς τὴν Λακεδαιμονίαν ἦλθε· Ἰδαῖος δὲ διὰ τὴν Ἰδὴν τὸ ὄρος πόλις γὰρ τῆς Τροίας ὑπὲρ τὸ ὄρος· αἰνόπαρις δὲ, διότι ἐπὶ κακῷ ἐξέφυγε καὶ παρέδραμε τὸν φόνον, ὃν ἔκριναν οἱ μάντιες θανατῶσαι αὐτόν. Fl. 59.
- 3.931 947. ἀπώλεσε: γρ. ἀπούρισεν. M. πρωθύστερον. Gr. μετὰ ὀλέθρου ἐξέβαλλε. Gu.

- 3.932 948. ἐξώκισε: ἐξέβαλλεν, ἐξώρισεν. Gu. γάμος, οὐ γάμος: γάμος μὲν διὰ τὸ συγκοιτασθῆναι καὶ ἔχειν αὐτήν, οὐ γάμος δὲ, διότι οὐκ ἦν ἔννομος, ἀλλ' ἐτέρου ἦν ἡ γυνή. Fl. 59.
- 3.933 949. ἀλάστορος: ὁ τῆς Ἑλένης γάμος. B. δαίμονος κακοποιοῦ. Gr. κακοῦ, παλαμναίου δαίμονός τινος. Gu. οἰζύς: τιμωρία καὶ ταλαιπωρία. Fl. 10. 21. 33. ἀλλὰ δαίμονος παλαμναίου τιμωρία καὶ ταλαιπωρία. M.
- 3.934 950. ἂν μήτε: ἦντινα τὴν Ἑλένην μὴ ὑποστρέψῃ ἢ θάλασσα πάλιν, καὶ εἰς τοῦπίσω, ἤγουν μὴ φέρῃ ταύτην εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆς, μηδὲ καταλάβῃ εἰς τὸν πατρῶον οἶκον αὐτῆς, ἤγουν μὴ ἴδῃ τοῦτον. Fl. 59. ἦντινα Ἑλένην μήτε πέλαγος ἀπενέγκοι μήτε οἱ οἴκοι δέξονται αὐτοὺς οἱ Τρωικοί. Fl. 10. 33.
- 3.935 951. ἴκοιτ': πορευθῇ. B. πατρῶον: τὸν τοῦ Τυνδάρεω. M. Fl. 10.
- 3.936 953.—967. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν: ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Πρίαμε, καὶ σὺ, ὦ Ἑκάβη φιλτάτη, δακρύω εἰσορῶν σε τὴν τε σὴν πόλιν καὶ τὴν θυγατέρα σου τὴν θανοῦσαν πρὸ ὀλίγου. φεῦ (θαυμαστικόν) οὐκ 2. φασί τινες] τῶν ψυχρῶν addit 23. εἰς τοῦπίσω] Glossemata ἦν τὴν Ἑλένην et εἰς τοῦπίσω habet B. I 18. κακοποιοῦ—παλαμναίου] ἀλλὰ 24. πατρῶον Matth. pro πρῶτον. δαίμονος παλαμναίου B. 27. τὸν τοῦ om. Fl. 10. ἔστιν οὐδὲν πιστὸν καὶ βέβαιον, οὔτε εὐδοξία καὶ εὐημερία οὔτε εὐτυχοῦντά τινα μὴ δυστυχήσῃν. φύρουσι δὲ καὶ ταραττοῦσιν αὐτὰ οἱ θεοὶ εἰς τοῦπίσω καὶ ἔμπροσθεν, ἐντιθέντες σύγχυσιν, ἵνα ἀγνοίᾳ τοῦ μέλλοντος σέβωμεν αὐτοὺς. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὰ κακὰ κατὰ τί δεῖ θρηνεῖν, ἐμὲ δηλονότι, οὐδαμῶς προκόπτοντα καὶ προερχόμενα εἰς τὸ ἔμπροσθεν τῶν κακῶν, ὃ ἔστιν, οὐ κατόπιν ὄντα τὰ κακὰ. σὺ δὲ εἰ κατὰ τι μέμφῃ ἐμοὶ ἔνεκα τῆς ἀποδημίας, ἐπίσχες, σαυτὴν δηλονότι· ἐτύγχανον μὲν ἀποδημῶν ἐν τῷ μέσῳ τῶν τῆς Θράκης ὁρίων, ὅτε ἦλθες ὧδε. ἐπεὶ δὲ ἦλθον, αἶροντί μοι καὶ κινοῦντι, τὸν πόδα ἕξω τῶν δωματίων, εἰς ταυτὸν, ἦτοι ὁμοῦ, συμπίπτει καὶ συναντᾷ ἡ δούλη σου αὕτη, ἀπαγγέλλουσα ἀγγελίας, ὧν ἀκούων ἀφικόμην. I.
- 3.937 952.—961. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν Πρίαμε: ἔρχεται Πολυμήστωρ ἀκούσας ὅτι καλεῖ σε ἡ Ἑκάβη καὶ ἀνακαλεῖται τεθνηκότα τὸν Πρίαμον. B. ἐλθὼν ὁ Πολυμήστωρ πρὸς τὴν Ἑκάβην, πρὸς μὲν τὸν Πρίαμον ὡς ἀπόντα λέγει μόνον, ὦ φίλτατε Πρίαμε, δίχα τοῦ σύ, πρὸς δὲ τὴν Ἑκάβην ὡς ζῶσαν χρῆται καὶ τῷ σύ, καὶ θρηνεῖ αὐτήν τε ὡς δούλην καὶ τὴν πόλιν αὐτῆς ὡς ἀλοῦσαν, καὶ τὴν νεοσφαγῇ Πολυξένην, εἴτα γνωματευόμενος λέγει· οὐκ ἔστιν οὐδὲν βέβαιον, οὔτε εὐτυχία, οὔτε, ἐὰν εὐτυχῇ τις, ἡ κατ' ἐκεῖνον εὐτυχία ἀεὶ παραμένει, ἀλλὰ τῆς μεταβολῆς τῶν πραγμάτων αἰτίους ἡγεῖται τοὺς θεοὺς. φύρειν γὰρ καὶ ἐνοῦν αὐτὰ τούτους φησὶ, καὶ τὸν πλούσιον εἰς τὸ ὀπισθεν ἄγειν, πένητα καθιστῶντας — τοῦτο γὰρ ἔστι τὸ πάλιν — τὸν δὲ πένητα εἰς τὸ πρόσθεν φέρειν, ἤγουν πρὸς εὐπορίαν καὶ πλοῦτον, ποιοῦντας τῶν πραγμάτων σύγχυσιν, ἵνα τούτων ἐν ἀδῆλῳ καθεστώτων μὴ προσέχωμεν αὐτοῖς, ὡς μεταβαλλομένοις, ἀλλὰ τοὺς θεοὺς σεβόμενοι αἰτῶμεν τὰ ἀγαθὰ καὶ ἡμῖν συμφέροντα. τὸ δὲ “ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ θρηνεῖν” οὐχ, ὡς οἴονταί τινες, συντακτέον, συνάπτοντες τὸ ταῦτα πρὸς τὸ κακῶν, καὶ οὕτω συντάσσοντες. τὸ ἀληθὲς τῆς συντάξεως οὕτως ἔχει· δυσχεράνας γὰρ ὁ Πολυμήστωρ 6. ὄντα] ἐόντα I. 18. γνωματευόμενος] γνωμωτευόμε- 12. ἔρχεται Πολυμήστωρ—Πρίαμον] νος I. Haec in duo scholia divisa in M. 19. ἐὰν] ἂν I. Πολυμήστωρ ἀνακαλεῖται τὸν τεθνηκότα 27. μὲν om. I. πρίαμον. et, ὁ Πολυμήστωρ ἔρχεται, ib. θρηνεῖν] φρονεῖν Gu. φησὶν, ἀκοόσας ὅτι καλεῖ σε ἡ ἐκάβη. ib. συντακτέον—οὕτως ἔχει om. I. 16. χρῆται καὶ] καὶ om. I. ἄνωθεν πρὸς τὸ ἀβέβαιον τῶν πραγμάτων, καὶ τούτων τὴν αἰτίαν ἀναθεῖς τοῖς θεοῖς, νῦν φησιν, ἀλλὰ ταῦτα, ἅπερ εἶπον, τί δεῖ θρηνεῖν οὐδὲν καὶ οὐδαμῶς προκόπτοντα καὶ προχωροῦντα εἰς τὸ ἔμπροσθεν τῶν κακῶν, τουτέστιν οὐχ ὑπερβαίνοντα τὰ κακὰ καὶ μεταβαλλόμενα, ἀλλ' ἀεὶ κακὰ

τυγχάνοντα. τὸ γὰρ μεταβάλλεσθαι τινα ἀπὸ κακοῦ πρὸς καλὸν ἔμπροσθεν τοῦ κακοῦ φαμέν
γίνεσθαι. Gu. I.

3.938 952. φίλτατ' : ἀπὸ τοῦ φίλος οὐ γίνεται φιλώτερος, ἀλλὰ φίλτερος τὸ συγκριτικὸν καὶ φίλτατος
τὸ ὑπερθετικόν. Gr.

3.939 955. ἀρτίως: οἱ Ἀττικοὶ ἄρτι ἀντὶ τοῦ νῦν λέγουσιν, ἀρτίως δὲ ἀντὶ τοῦ πρὸ ὀλίγου. ἰστέον δὲ
ὅτι, ὡς τὸ νῦν καὶ ἀκαριαῖόν ἐστιν, οἷον νῦν φθέγγομαι, καὶ πλατυκόν, ὡς τὸ νῦν ἄρχει ὁ δεῖνα,
τουτέστι τοῖς χρόνοις τούτοις, οὕτως ἐστὶ καὶ τὸ ἄρτι, οἷον ἄρτι φθέγγομαι, τουτέστι ταύτῃ τῇ
ᾠρᾳ, καὶ ἄρτι ἄρχει ὁ δεῖνα, τουτέστι τούτοις τοῖς χρόνοις. Gr. θανοῦσαν: ἡγουν τὴν
Πολυξένην. B.

3.940 957. φεῦ: χαριζόμενος ὁ Πολυμήστωρ τῇ Ἑκάβῃ καὶ πεπλασμένως συλλυπούμενος αὐτῇ ἰδὼν
τὴν τε Τροίαν καυθεῖσαν, τὴν Πολυξένην σφαγεῖσαν, τὸν Πρίαμον καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ
φονευθέντας, ταύτην δὲ αἰχμάλωτον, ἀποκλαιόμενος λέγει· ἐν τοῖς ἀνθρώποις οὐδὲν ἐστὶ
πρᾶγμα πιστὸν καὶ βέβαιον, οὔτε ἡ εὐδοξία καὶ ἡ εὐδαιμονία ὑπάρχει βέβαιος, ἀλλὰ
μεταφέρεται, οὔτε πάλιν τὸν καλοπραγοῦντα ἔσται μὴ κακοπραγήσειν· χθὲς γὰρ ἡ Ἑκάβῃ
βασιλὶς ἦν μετὰ τῶν παίδων αὐτῆς, ἡ Τροία εὐτύχει, τὰ ἐκείνων πάντα εὐτυχῶς εἶχον· νῦν δὲ ἡ
μὲν βασιλὶς δούλη, ἡ δὲ Τροία κατεστράφη. φύρουσι δὲ καὶ συγχέουσιν οἱ θεοὶ αὐτὰ, τὰ
πράγματα τῶν ἀνθρώπων, πάλιν καὶ πρόσω, εἰς τὸ ὀπίσω καὶ εἰς τὸ ἔμπροσθεν, ἡγουν εἰς
εὐδαιμονίαν καὶ δυστυχίαν, ἐντιθέντες καὶ τιθέμενοι καὶ ποιοῦντες εἰς τοὺς ἀνθρώπους
ταραγμὸν καὶ σύγχυσιν, ὥς ὄντως ἐν ἀγνωσίᾳ σέβωμεν καὶ τιμῶμεν αὐτοὺς, ἡγουν τοὺς θεοὺς.
ἀποβλέπων γὰρ ὁ Πολυμήστωρ 2. ἀναθεὶς ante τὴν αἰτίαν habet I. pro ὑπερβαίνει τὰ κακὰ μ.,
quod legitur ib. εἶπον] ἔφην I. in scholio ampliore. ib. δεῖ θρηνεῖν] θρηνεῖν δεῖ I., omissis 5. τὸ
γὰρ] τὸ δὲ I. οὐδὲν καὶ et προκόπτοντα καί. ib. μεταβάλλεσθαι τινα] μεταβαλέσθαι 4. τουτέστιν
— μεταβαλλόμενα] τι αἰὲ I. Haec verba in Gu. repetuntur in 7. φιλώτερος] φιλότερος Gr.
margine v. 961. ad προκόπτοντα, unde 16. αὐτῷ Matth. pro αὐτήν. ὑπερβαίνοντα τὰ κακὰ καὶ μ.
scripsi τὰς θυσίας καὶ τιμὰς, ἃς ἡ Ἑκάβῃ πρὸς τοὺς θεοὺς ἐθυσίαζε καὶ ἐδίδου, μηδὲν
ὠφελούσας αὐτήν, λέγει, ὄντως ἐν ἀγνωσίᾳ ὄντες οἱ ἄνθρωποι σέβωμεν αὐτοὺς καὶ γὰρ
ὄφελος ἡ Ἑκάβῃ εὔρεν ἀπὸ τῶν εἰς τοὺς θεοὺς θυσιῶν, ὧν ἐποίει. Fl. 59. πιστόν: βέβαιον,
ἀραρός. B. βέβαιον. M. Gr. μόνιμον. M. Gu. βέβαιον καὶ ἐδραῖον. Fl. 10. 33. εὐδοξία: εὐπραγία. B.
ἡ δόξα. Gr. εὐτυχία, εὐπραγία. Gu.

3.941 957. καλῶς: εὐτυχῶς. M.

3.942 958. φύρουσι: ἀναμιγνύουσιν αὐτὰ οἱ θεοὶ εἰς τοῦπίσω καὶ ἔμπροσθεν, ἀντὶ τοῦ οὔτε εἰς τὰ
παρελθόντα πράγματα τάξιν φυλάττουσιν οὔτε εἰς τὰ μέλλοντα, ἀλλ' ἄτακτα ἐῷσι τὰ
πράγματα, ἵνα σέβωμεν αὐτοὺς, τουτέστιν, οὔτε διηνεκῶς εὐτυγεῖ ἄνθρωπος, ἐάν ποτε τῶν
καιρῶν εὐτυχῇ, οὔτε τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβῆναι ἐπίσταται, ἀλλ' ἄτακτα ἐῷσι τὰ πράγματα οἱ
θεοὶ, ἵνα σέβωμεν αὐτοὺς τῇ ἀγνωσίᾳ. Fl. 10. 33. φύρουσι: ταράσσουσι. Gr. μιγνύουσι,
συγχέουσιν. Gu. φύρω τὸ συγχέω, φυρῶ δὲ τὸ μιγνύω ἄλευρον ὕδατι· ὅθεν καὶ φύραμα ἡ ζύμη.
Gu. πάλιν: ὀπίσω, ἡγουν εἰς τὸ δνσυχές, καὶ πρόσω, ἡγουν εἰς τὸ εὐτυχές. Gr. εἰς τοῦπίσω, ἀπὸ
εὐδοξίας εἰς ἀδοξίαν. πρόσω, ἀπὸ ἀδοξίας εἰς εὐδοξίαν. Gu. πρόσω: ἔμπροσθεν εἰς τε τὸ ἐνεστὸς
καὶ τὸ μέλλον. B.

3.943 959. ταραγμόν: σύγχυσιν. Gr. ἐντιθέντες: ποιοῦντες. Gu. ἀγνωσία: ἀγνοία τοῦ μέλλοντος. Gr. τῇ
ἀδηλίᾳ τῶν πραγμάτων τῶν μελλόντων. Gu.

3.944 960. ἀλλὰ ταῦτα μέν: ἀλλὰ τί δεῖ με, φησὶ, ταῦτα θρηνεῖν μηδὲν ἐκ τοῦ θρηνεῖν δυνάμενον
ἐπικόψαι τῶν κακῶν μὴ εἰς τὸ πρόσω βαίνειν Ἄλλως. τί δεῖ με ταῦτα θρηνεῖν οὐδὲ τὸ τυχὸν
προκόπτοντα τῶν κακῶν ἔμπροσθεν, ὃ ἐστὶν οὐ κατόπιν ἐῶντα τὰ κακά. B. M. ταῦτα: τούτους

τοὺς θρήνους. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 1. ἐθυσίαζε Matth. pro ἐθουσίαζε. μέλλοντος σέβωμεν αὐτούς :— 2. ὠφελοῦσας Matth. pro ὠφελοῦ- ib. τοῦπίσω B. ὀπίσω M. Fl. 10. σαν. ib. ὄντως] ὡς ὄντως Matth. 10. εἰς τὰ παρελθόντα B. M. κατὰ 9. ἀναμιγνύουσιν— πράγματα, ἵνα παρελθόντα Fl. 10. 33. σέβωμεν αὐτούς] Haec sunt etiam in ib. φυλάττουσιν B. M. φυλάττουσι B. M., addito alio scholio, ἄλλως. τοῦ μέλλοντος Fl. 10. 33. (ἄλλως om. M.) ἵνα τῇ ἀγνώσῃ τοῦ 26. Ἄλλως om. M. 76. ἅπερ εἶπον. Gu. ὁ λόγος ἐναντίος τοῖς ἄνω. εἶρηκε γὰρ ὅτι φύρονται τὰ πράγματα οὕτω καὶ οὕτω, καὶ ποτὲ μὲν τοιαῦτα φαίνονται, ποτὲ δὲ τοιαῦτα. ἀλλὰ ἀπαγορεύει παντελῶς τὰ τῆς Ἑκάβης. Gr.

3. 945 961. θρηνεῖν: ἀντὶ τοῦ μετὰ θρήνου λέγειν, ὥσπερ καὶ τὸ ἐξετραγωδησεν ἀντὶ τοῦ μετὰ τραγωδίας καὶ θρήνου διηγήσατο τὰ κατ' αὐτόν. ὁμοίως καὶ τὸ ἀπεκλεύσατο. γράφεται δὲ οὕτως ἐν τῇ πεζογραφίᾳ. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί ὄφελος μετὰ θρήνου λέγειν ταῦτα οὐδαμῶς ἀπὸ τῶν κακῶν προκόπτοντα εἰς τὸ ἔμπροσθεν. πότε γὰρ ἡ Ἑκάβη ἔμελλε πάλιν ἐπανελθεῖν εἰς τὴν εὐτυχίαν αὐτῆς, ἢ πότε ἡ Τροία ἐπανορθωθῆναι ἀπὸ τῶν κακῶν τῶν ἐπελθόντων ἀρτίως τῇ Ἑκάβῃ καὶ τοῖς Τρωσίν; οὐδαμῶς εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἔσεται: τις ἐπανόρθωσις. Fl. 59. προκόπτοντα: ἀντὶ τοῦ περαιτέρω εἰς τὸ βέλτιον ἀνύοντα, ὠφελοῦντα. Fl. 59. προχωροῦντα, προβαίνοντα. Gu. διακόπτοντα. Fl. 10. οὐδέν: ὠφέλιμον. Fl. 33. οὐδαμῶς. Gu. εἰς πρόσθεν κακῶν: εἰς τὸ ἔμπροσθεν. τὸ δὲ ἔμπροσθεν τῶν κακῶν τὸ καλὸν ἐστὶ. Gu.
3. 946 962. ἀπουσίας: ἀποδημίας. B. Gr. παρουσία ἢ ἐπιδημία, ἀπουσία ἢ ἀποδημία. ἐναντίον ἢ ἀπουσία τῇ παρουσίᾳ. Fl. 59. 6. 209. 17. 21. 56. 76.
3. 947 963. σχέες: παύου. M. Fl. 10. κράτησον σαυτήν. Gr. ἐπίσχες. B. M. Gu. ὑπόμεινον. Gu.
3. 948 964. ἀπών: προφασίζεται πλαττόμενος. οὐκ ἐβούλετο γὰρ ὀφθῆναι τῇ Ἑκάβῃ, ἐπειδὴ ἀπέκτεινε τὸν Πολύδωρον. B. M. Fl.
3. 949 965. ἤδη πόδ' : ἡγουν οὕτω εἰσελθόντι μοι εἰς τὸν οἶκον. Gr. ἐπαίροντί μοι καὶ προσιόντι πρὸς σέ. B. M. Fl. 10.
3. 950 966. ἐς ταυτόν: τῇ αὐτῇ ὥρῳ. Gr. εἰς τὸ ἔν. Gu. συμπίτνει: συναντᾷ. Gr. Fl. 33. καταλαμβάνει, συνέρχεται. Gu.
3. 951 967. μύθους: λόγους. Gr. ἀγγελίας. Gu.
3. 952 968.—975. αἰσχύνομαί σε προσβλέπειν: ὧ Πολυμήστορ, αἰσχύνομαι βλέπειν πρὸς σέ κατὰ πρόσωπον, κειμένη ἐν τοιαύταις 10. εὐτυχίαν Matth. pro ἀτυχίαν. 27. ἐπαίροντί μοι καὶ om. Fl. 10. 14. ἀνύοντα, ὠφελοῦντα etiam Gr. ib. προσιόντι M. προιόντι ceteri. 24. ἐπειδὴ] ἐπεὶ Fl. 10. 33. δυστυχίαις: σοὶ γὰρ, ᾧτινι ὥφθην εὐτυχοῦσα, αἰδοῦμαι ὀφθῆναι δηλονότι, ὑπάρχουσα ἐν ταύτῃ τῇ δυστυχίᾳ, ὅπου εἰμὶ νῦν, καὶ οὐκ ἂν δυναίμην βλέπειν πρὸς σέ ὀφθαλμοῖς ὀρθῶς ἀτενίζουσιν. ἀλλ' αὐτὸ μὴ νομίσης ἔχθραν σου, ὧ Πολυμήστορ ἄλλως τε καὶ νόμος αἰτίον τι, λέγω τὸ μὴ βλέπειν γυναῖκας κατὰ πρόσωπον ἀνδρῶν. I.
3. 953 968. αἰσχύνομαί σε: τῇ μὲν ἀληθείᾳ οὐ θέλει αὐτὸν ὀρᾶν μισοῦσα, ὡς φονεύσαντα τὸν υἱὸν, προφασίζεται δὲ διὰ τὴν δυστυχίαν ἐρυθριᾶν. ἐπεὶ οὖν εἶπεν, οὐ δύναμαί σε προσβλέπειν ὀρθαῖς κόραις, τὴν ὑποψίαν αὐτοῦ περιελεῖν βούλεται εἰποῦσα μὴ δύσνοιαν ἡγήσῃ σέθεν. B. M. αἰδοῦμαι, ἐντρέπομαι. B. οὗτοι οἱ στίχοι λέγονται ἐσχηματισμένοι, οἵτινες τῷ μὲν φαινομένῳ κατ' ἀληθὲς ὁμιλοῦνται, τῷ δὲ νοουμένῳ λέγονται ἐσχηματισμένως. ἡ Ἑκάβη γοῦν τῷ μὲν φαινομένῳ πρὸς τὸν Πολυμήστορα διαλεγομένη ὡς αἰχμάλωτος λέγει· αἰδοῦμαι προσβλέπειν σε, Πολυμήστορ, κατὰ πρόσωπον, ἐν τοιούτοις κειμένη κακοῖς· αἰδῶς γὰρ καὶ ἐντροπὴ ἔχει ἐμὲ ὑπάρχουσαν ἐν τοιαύτῃ δυστυχίᾳ τὴν πρώην οὔσαν βασιλίδα, καὶ αἰδῶς ἔχει ἐμὲ κατὰ κοινὸν βλέπειν, ᾧτινι ὥφθην εὐτυχοῦσα, ἡγουν σοι, καὶ οὐ δύναμαι προσβλέπειν σε ἐν ὀρθοῖς

ὀφθαλμοῖς. Fl. 59. τὸ αἰσχύνεσθαι ἐπὶ μεγάλοις αἰτιάμασιν ἐστίν, τὸ αἰδεῖσθαι ἐν μικροῖς. Gr. ἐναντίον: ἀντιπρόσωπον. Gr. ἔμπροσθεν, ἄντικρυς. Gu. ἢ ἔμπροσθεν, ἢ τὸν ἐχθρόν. B.

3.954 969. τοιοῖσδε: τοιούτοις συγκειμένη. B. rec.

3.955 970. ὥφθην: ᾧτινι γὰρ ὥφθην εὐτυχοῦσα. M. ἐφάνην. B. Gu. ἐθεάθην. Gu. εὐτυχοῦσ' : ἐξεθλίβη τὸ α καὶ τὸ ν, ὡς καὶ παρ' Ὀμήρῳ “βούλομ' ἐγὼ λαόν,” καὶ ὡς τὸ “ἔωθ' ὅδε” ἀντὶ τοῦ ἔστιν ὅδε· πολλὰ γὰρ εὐρίσκονται ἐκθλιβόμενα στοιχεῖα. εἰ δὲ συντάξεις τοῦτο τυγχάνουσα εὐθεΐαν, σολοικοφανές ἐστίν, καὶ ἀσυντακτικὸν παντελῶς. Fl. 21. 59. αἰδῶς μ' ἔχει: ἀγνοοῦντές τινες ἐνταῦθα τὴν σύνταξιν σόλοικον ἡγοῦνται, λέγοντες ὡς τυγχάνουσαν ἔδει εἰπεῖν πρὸς τὸ αἰδῶς μ' ἔχει. τὸ δ' οὕτω συντάσσεται· ἐν τῷδε γὰρ τῷ πότμῳ καὶ τῇ τύχῃ, ἵνα καὶ ὅπου εἰμὶ νῦν τυγχάνουσα, αἰδῶς μ' 6. τῇ ἀληθείᾳ (omisso μὲν) —ἐρυ- ἐπεὶ—ἡγήσῃ τὸ ῥηθέν (sic) ad v. 972. θριᾶν] Haec sunt etiam in Flor. 16. τὴν Matth. pro ἡ. 28. τινες] μικροῦ πάντες I. 8. ἐπεὶ οὖν] οὖν om. M. in quo 31. ἵνα καὶ om. I. haec separato scholio scripta sunt ἔχει ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς, ὅτῳ καὶ ὥφθην καὶ ἐφάνην εὐτυχοῦσα. ἢ τὸ τυγχάνουσα πρὸς τὸ αἰδῶς συναπτέον οὕτως αἰδῶς γὰρ ἔχει ἐμὲ ἐκείνου, ὅτῳ ὥφθην εὐτυχοῦσα, τυγχάνουσα ἢ αἰδῶς ἐν τῷδε τῷ πότμῳ, ἵνα καὶ ὅπου εἰμὶ νῦν, τουτέστιν αἰδοῦμαι θεάσασθαι σε. ἢ δὲ αἰδῶς οὐκ ἄλλοθεν ἢ ἐκ τῆς δυστυχίας ἐστίν ἢ νῦν πρόσκειμαι. ὃ δὴ καὶ κρεῖττον ἐστὶ τοῦ προτέρου. Gu. I. ἐντροπή. κρατεῖ. B. αἰδοῦμαι καὶ ἔχω αἰδῶ καὶ ἔχει με αἰδῶς ταυτόν. Gr.

3.956 971. πότμῳ: ἐν δυστυχίᾳ. M. τύχῃ. Gr. τυγχάνουσ': τυγχάνουσαν ὀφθῆναι δηλονότι. M.

3.957 972. ὀρθαῖς: οὐκ ἀπεστραμμέναις. Gu. ἀτενέσιν. M. Fl. 10.

3.958 973. αὐτό: τὸ ῥηθέν. Fl. 10. ἡγουν ὅτι οὐ βλέπω σε εἰς πρόσωπον. Gr. τὸ μὴ δύνασθαι βλέπειν σε. Gu. δύσνοιαν: κακίαν. Gr. κακόνοιαν, ἔχθραν. Gu. ἢ δύσνοια ἢ ἐμῇ, ἢ ἣν ἔχει τις πρὸς ἐμὲ, ἢ ἣν ἔχω ἐγὼ πρὸς ἕτερον. ἐνταῦθα δὲ τὸ πρότερον λέγεται σημαίνόμενον. Gu. Cant.

3.959 974. αἵτιόν τι: ὑπάρχει κατὰ τι. Fl. 59. νόμος: ἡ φύσις. Fl. 10. τὴν ὑποψίαν αὐτοῦ περιελεῖν βούλεται· φυσικῶ νόμῳ αἱ γυναῖκες ἐνατενίζουσιν ἀνδράσι κωλύονται. Fl. 33. ἐσηματισμένως. δὲ καὶ πεπλασμένως λέγει τοῦτον, ὡς φονέα τοῦ παιδὸς αὐτῆς Πολυμήστορ, αἰσχύνομαι προσβλέπειν σε κατὰ πρόσωπον· τὸν γὰρ φονέα τοῦ παιδὸς αὐτῆς πῶς ἔμελλε βλέπειν ἐν ὀφθαλμοῖς ὀρθοῖς; πεπλασμένως δὲ λέγει, ᾧτινι ὥφθην εὐτυχοῦσα, ἄλλως τε δὲ ὅτι καὶ ὁ νόμος κωλύει τοῦ μὴ ὀρᾶσθαι τοὺς ἀνδρας κατὰ πρόσωπον ὑπὸ τῶν γυναικῶν. Fl. 59. νόμος: ἔθος. Gr. ἢ ὥσπερ νενομισμένον ἐστί. Gu. τὸ χρόνιος βεβαιωθὲν, ἢ στερχθὲν τῇ φύσει νόμον καλοῦσιν οἱ παλαιοί. Gr.

3.960 976. καὶ θαῦμα γ' οὐδέν: αἰσχύνεσθαι σε δηλονότι. ἀλλὰ τίς χρεῖα ἐμοῦ σοι; διὰ τί πρᾶγμα μετεπέμψω ἐκ τῶν δόμων τὸν 1. ἀνδρὸς —ἐφάνην] ἀνδρὸς, ᾧτινι 6. δὴ] δὲ I. ἐφάνην εὐτυχοῦσα 1. 18. φυσικῶ —κωλύονται] Haec ib. ἢ τὸ τυγχάνουσα om. 1. sunt etiam in Gu. In Flor. post 2. συναπτέον] συντακτέον 1. νόμῳ interpungitur. MATTH. Sunt ib. ἐμὲ] με 1. illa verba etiam in B. M. cum lem- 4. ἵνα καὶ et νῦν om. 1. mate γυναῖκας ἀνδρῶν μὴ βλέπειν. ἐμὸν πόδα, ἡγουν ἐμέ; I. ἀλλὰ τίς χρεῖα σ' ἐμοῦ: ἔδει οὕτως εἰπεῖν, ἀλλὰ τίς χρεῖα σοι ἐμοῦ; νῦν δὲ Ὀμηρικῶ ζήλῳ ἀντὶ τοῦ σοί σέ εἶρηκε, λαμβάνων τὴν εἰς πρόθεσιν ἔξωθεν, ὡς τὸ “χρεώ βουλής ἐμὲ καὶ σέ” ἢ ἐπεὶ ἡ οἱ δίφθογγος κουφίζεται, ἔστω κἀνταῦθα σοί. Gu. I. καὶ θαῦμα γ' οὐδέν: τὰ τῆς Ἑκάβης συγγνώμῃ διδοὺς ὁ Πολυμήστωρ τὴν ἔπειξιν ποιεῖται πρὸς τὸ ἴδιον βούλημα. Gr.

3.961 977. τί χρῆμ': διὰ τί. Gr. κατὰ ποῖαν αἰτίαν. Gu. χρῆμ': πρᾶγμα. Gu. μὴ λάβῃς εἰς τὸ τί χρῆμα κατὰ, ὡς τινες, ἀλλ' ἔστιν αὕτη ἡ αἰτιατικὴ πρὸς τὸ πόδα, οὕτω τί χρῆμα τὸν ἐμὸν πόδα ἐξεπέμψω καὶ ἐξέβαλες τῶν δόμων, ἡγουν ὁ ἐμὸς ποὺς ἐκπεμφθεὶς ἐνταυθοῖ παρὰ σοῦ τί χρῆμα ἐξεπέμφθη, ἀντὶ τοῦ, τίς ὁ νοῦς τῆς τούτου πρὸς σέ μετακλήσεως; Gu. ἐπέμψω :

μετεκαλέσω. Gr. ἐξέβαλες, ἐκίνησας. Gu. μετεπέμψω. M. διὰ τί χρήμα μετεπέμψω με καὶ προσεκάλεσας. B. πόδα: ἀπὸ τοῦ μέρους τὸ ὅλον, συνεκδοχικῶς. Gr.

- 3.962 978.—980. ἴδιον ἐμαυτῆς: ἡμέτερον ἰδιάζον. M. ἴδιον δὴ τι ἐμαυτῆς βούλομαι εἰπεῖν πρὸς σέ καὶ τοὺς σοὺς παῖδας. τοὺς δὲ ἀκολούθους κέλευσον χάριν ἐμοῦ μακρὰν γενέσθαι τῶνδε τῶν δόμων. I.
- 3.963 980. κέλευσον τῶνδ' ἀποστῆναι δόμων: ἀκολουθούντων τῷ Πολυμήστορι τῶν αὐτοῦ ὑπηκόων ἐλθόντι πρὸς τὴν Ἑκάβην ἰδοῦσα αὕτη ὡς οὐ δυνηθεῖη τὸ κατ' αὐτοῦ δρᾶμα τελέσαι, τούτων παρόντων, φησὶ πρὸς τὸν Πολυμήστορα, κέλευσον ἀπελθεῖν τοὺς σοὺς δούλους, ἵνα σοι λάθρα εἴπω ὃ βούλομαι. καὶ ὃς πεισθεῖς, ὑποχωρεῖτε, τοῖς αὐτοῦ δούλοις φησὶν· οὐ γὰρ φοβοῦμαι μονωθεῖς ὑμῶν. τουτὶ γὰρ δηλοῖ τὸ “ἐν ἀσφαλεῖ γὰρ ἦδε ἡ ἐρημία.” Gu. I.
- 3.964 981.—985. χωρεῖτε: ἀποχωρεῖτε· ἐν ἀσφαλεῖ, ἀντὶ τοῦ ἐν οὐδενὶ φόβῳ ἐστὶν ἦδε ἡ ἐρημία. προσφιλῆς μὲν εἶ σὺ, προσφιλὲς δὲ ἐμοὶ καὶ τόδε τὸ στράτευμα τῶν Ἀχαιῶν. ἀλλὰ πρέπει δηλοῦν, ἥτοι λέγειν σέ, τί τὸν εὐτυχοῦντα πρέπει βοηθεῖν τοῖς μὴ εὐτυχοῦσι φίλοις, ὅτι ἔτοιμός εἰμι ἐγώ. I.
- 3.965 983. σημαίνειν: προστάσσειν. Gu. δηλοῦν τὸ σὸν βούλημα. Gu. Fl. 6. 17. 21. 56. 59. 76. χρή: πρέπει· ὁ παρὼν ἀντὶ ἐνεστῶτος. Fl. 59.
- 3.966 984. τί χρή: ἀλλὰ χρή καὶ πρέπει σημαίνειν σέ τί. τὸ τί ἀπὸ τοῦ ἐτέρου στίχου, καὶ ἔκτοτε στίξον αὐτὸ εἰς τὸ τί. Fl. 59. εἰ μὲν στίξεις εἰς τὸ “σημαίνειν σε χρή,” τὸ λοιπὸν ὁ Πολυμήστωρ ὅλον ἐν ἐρωτήσει καὶ ἔτοιμός εἰμι ἐγὼ βοηθῆσαι σοι. εἰ δὲ στίξεις εἰς τὸ τί, τὸ λοιπὸν ἡ Ἑκάβη ἀπολύτως, ὅτι ἔτοιμός εἰμι βοηθῆσαι σοι. Fl. 25. τί χρή: καὶ διὰ τί κέκλημαι ὧδε. Gr. τὸν εὖ πράσσοντα: ἐμὲ τὸν εὐτυχοῦντα σοὶ τῇ ἀτυχούσῃ προσήκει βοηθῆσαι. B. M. χρή γὰρ τὸν εὐπραγοῦντα, καὶ καλῶς ἔχοντα, ἐπαρκεῖν, καὶ βοηθεῖν τοῖς φίλοις τοῖς μὴ πράσσουσιν εὖ, τοῖς κακοπραγοῦσιν ἥτοι τοῖς κακῶς ἔχουσιν, ὡς καὶ καθὰ ἔτοιμός εἰμι ἐγὼ ποιεῖν τοῦτο εἰς σέ. οἱ Ἀττικοὶ τὸ εὐπραγῶ σύνθετον ὃν λέγουσιν οὕτω διαλελυμένως, εὖ πράσσω. ὁμοίως καὶ τὸ κακοπραγῶ καὶ τὸ ἀγαθὸν πράσσω, ἥγουν τὸ καλοπραγῶ, εἰς δὲ τὴν σύνταξιν πάλιν συντάσσεται συνηρημένως. Fl. 59.
- 3.967 985. ὡς: ὅτι, λίαν. Gu.
- 3.968 986.—988. πρῶτον μὲν εἶπε: διὰ τὸν παῖδα τὸν Πολύδωρον, ὃν ἔχεις ἐν τοῖς δόμοις ἐκ τῆς ἐμῆς χειρὸς, λαβὼν δηλονότι, ἔκ τε τοῦ πατρὸς, εἰ ζῇ. τὰ δὲ ἄλλα ἐρωτήσω σε κατὰ δεῦτερον λόγον. I. ὅσον δι' ἐκεῖνον εὐτυχεῖς. B. M. ὅσον τὸ κατ' ἐκεῖνον. Fl. 10.
- 3.969 988. ἐρήσομαι: ἐρωτήσω. M.
- 3.970 989. μάλιστα: ζῇ· κατὰ τὸ μέρος ἐκείνου, ἥγουν ὅσον δι' ἐκεῖνον, εὐδαιμονεῖς. I.
- 3.971 990. ὦ φίλτατε: ὡς λίαν καλῶς καὶ ἀξίως σου λέγεις. διαχλευάζουσα αὐτὸν ταῦτά φησι. B.M.I.
- 3.972 991. τί δῆτα, τί οὖν θέλεις ἐκ δευτέρου μαθεῖν ἐξ ἐμοῦ; I.
- 3.973 992. εἰ τῆς τεκούσης: τοῦτο θέλω μαθεῖν, εἰ ὁ υἱός μου μέμνηται κατὰ τι ἐμοῦ τῆς τεκούσης ἐκεῖνον. I.
- 3.974 993. καὶ δεῦρό γ': ναί, μέμνηται δηλονότι, καὶ ὧδε κρυφίως ἐζήτει ἔλθει. I. ἐμφαντικὸς ὁ καὶ τοῦ μὴ μόνον μεμνησθαι, ἀλλὰ καὶ πλέον τι διατίθεσθαι πρὸς αὐτήν. Gr. κρύφιος: ἔνεκεν τῶν Δαναῶν. Fl. 21.
- 3.975 994. χρυσός: ὁ δὲ χρυσὸς ἀνελλιπὴς καὶ ἀκέραιός ἐστιν, ὃν ἦλθε φέρων ἐκ Τροίας I. σῶς: ἀπὸ τοῦ σῶος κατὰ συγκοπὴν γίνεται σῶς. τὸ δὲ σῶς Δωρικῶς σάος, καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς ω μέγα καὶ ἐκβολῇ τοῦ ο σῶς. ἔτι δὲ καὶ σοοὶ διὰ τοῦ ο μικροῦ, ἀφ' οὗ καὶ λαοσσός Ἀθηνᾶ. τοῦτο δὲ γίνεται ἀπὸ τοῦ σείω σόος. Fl. 59.

- 3.976 995. σῶς· σῶος. Gr. σῶός ἐστιν, ἐν τοῖς ἐμοῖς φυλασσόμενος οἴκοις. I.
- 3.977 996. σῶσόν νυν αὐτόν· φύλαττε δὴ αὐτόν, τὸν πλοῦτον, καὶ μὴ ἐπιθύμει τῶν πραγμάτων τοῦ πλησίον. I. τὸ νῦν οὐκ ἔστι χρονικὸν ἐνταῦθα, ἀλλὰ συμπερασματικὸν, ἀντὶ τοῦ δὴ λαμβανόμενον, ὥσπερ καὶ τὸ νῦ παραπληρωματικόν. χρῶνται δὲ τῷ νῦ μόνοι οἱ ποιηταί, τῷ δὲ νῦν καὶ ποιηταί καὶ λογοποιοί. Gu. I. ἴσθι δὲ ὅτι τὸ μὲν νῦν τὸ χρονικὸν ἀεὶ μακρόν ἐστι καὶ περισπᾶται· διὸ καὶ τὸ νυν ἐκ τούτου γινόμενον μακρόν ἐστι· τὸ δὲ νῦν ἀντὶ τοῦ δὴ ἀεὶ βραχὺ, καὶ ὀξύνεται μόνον κείμενον, συντεθεὲν δὲ ἐγκλίνεται, ὡς κἀνταῦθα. διὸ καὶ τὸ τοίνυν ἐκ τούτου γινόμενον βραχὺ ἐστι. 1. νῦν· ἀντὶ τοῦ δὴ. M. τὸ νῦν ἀντὶ τοῦ δὴ παραπληρωματικὸς σύνδεσμός ἐστι, καὶ οἱ ἄλλοι δὴ, ῥά, νύ. ὅταν οὖν ἔχη ἔμπροσθεν αὐτοῦ φωνῇεν, ἐφελκυστικόν ἐστι τοῦ ν, ὅταν δὲ σύμφωνον, ἐκλείπει, ὡς τὸ οὕτω οὕτως. μέχρι μέχρις, καὶ τὰ ἕτερα. Fl. 59. σῶσον· διατήρησον. Gr. σῶον καὶ ὑγιαῖ διαφύλαττε. Gu. τῶν πλησίον· τῶν τοῦ πλησίον. Gu. πραγμάτων φίλου. Gr. νόει δὲ τὸ τοῦ πλησίον ἀντὶ τοῦ χρυσοῦ αὐτοῦ, περὶ οὗ ἠρώτησε· πλησίον γὰρ αὐτοῦ ἦν, ἐπειδὴ περ ἐν τοῖς οἴκοις αὐτοῦ κατείχετο. Gu.
- 3.978 997. ἦκιστ' ὀναίμην· οὐδαμῶς ἐρῶ τοῦ πλούτου τοῦ πλησίον· ἀπολαύσαιμι τοῦ ἰδίου οὗ κέκτημαι, ὧ γύναι. B.I. ἦκιστα· οὐδαμῶς. Gr. ἐλάχιστα τοῦ πλησίον ἐρῶ. Gu. ἤγουν εἰς τὸν πλησίον ἐρῶ, μηδὲ τοῦ παρόντος μοι καὶ ὠφεληθεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐκείνον ἀπολαύσαιμι. Fl. 33. οὗ κέκτημαι ἰδίου ἀπολαύσαιμι. M. ἢ στικτέον εἰς τὸ ἦκιστα, ἵνα λέγῃ οὐδαμῶς ἀπολαύσαιμι τοῦ παρόντος πλούτου μου, ὧ γύναι. οὐδαμῶς ἀπολαύσαιμι τοῦ παρόντος πλούτου, ὧ γύναι, ἤγουν τοῦ πλούτου τοῦ υἱοῦ σοῦ. Fl. 59. παρόντος· ἐμοὶ δηλονότι, ἤγουν ἰδίου. Fl. 10. 59.
- 3.979 998. οἷσθ' οὖν· οἷδας οὖν ἃ εἰπεῖν σοὶ καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις θέλω; — οὐκ οἷδα· τοῦτο δὲ δηλώσεις διὰ τοῦ σοῦ λόγου.— ἀγαπηθήτω ὁ παῖς μου ὑπὸ σοῦ, ὡς νῦν σὺ ἀγαπᾷς ὑπ' ἐμοῦ. κατὰ μὲν τὸ φαινόμενον λέγει, ἀγαπάσθω ὁ Πολύδωρος ὑπὸ σοῦ οὕτως, καθὰ σὺ νῦν φιλῇς ὑπ' ἐμοῦ· κατὰ δὲ τὸ νοούμενον, ὡς σὺ φιλῇς ἀρτίως παρ' ἐμοῦ, οὕτως ἐφιλεῖτο καὶ ὁ Πολύδωρος παρὰ σοῦ I.
- 3.980 1001. τί χρῆμα· τί ἐστὶ τὸ πρᾶγμα, ὅπερ ἐστὶ πρέπον εἰδέναι καὶ ἐμὲ καὶ τὰ ἐμὰ τέκνα· θησαυροὶ παλαιοὶ χρυσοῦ κεκρυμμένοι τῶν Πριαμιδῶν· τοῦτό ἐστι τὸ πρᾶγμα, θησαυροὶ κεκρυμμένοι τῶν Πριαμιδῶν. I.
- 3.981 1002. κατώρυχες· κεκρυμμένοι ἐν γῇ θησαυροί. Gr. κατορυγμένοι. Gu. θησαυροί. M. Fl. 59. κατώρηνχες οἱ θησαυροί. παρηκολούθησεν ἡ λέξις· ὀρύσσει γὰρ τις τὴν γῆν καὶ εἰσάγει τὸν χρυσόν. Fl. 59.
- 3.982 1003. ταῦτ' ἔσθ'· ταῦτα ἃ διηγῆσω. B. τοῦτό ἐστι τὸ πρᾶγμα. θησαυροὶ κεκρυμμένοι τῶν Πριαμιδῶν. M. ταῦτά ἐστιν ἅτινά με θέλεις δηλῶσαι τῷ παιδί σου; I. ἄνω εἰπὼν “τί χρῆμ' ὁ κάμει καὶ τέκν' εἰδέναι χρεών” ἐνταῦθα λέγει, ταῦτά ἐστιν ἃ βούλει 1. οὐδαμῶς—πλησίον om. B. 16. τί ἐστὶ—τέκνα] Haecetiam Gu. 2. οὗ κέκτημαι om. I., ὧ γύναι 17. τὰ ἐμὰ] τὰμὰ I. om. B. 24. τοῦτο τὸ πρᾶγμα θ. κ. τῶν π.] 3. εἰς τὸν πλησίον ἐρῶ] Fort. οὐ Haec verba habet etiam B., omisso τῶν (vel τοῦ) πλησίον ἐρῶ. ἐστὶ τι 4. ἐκείνον ἀπολαύσαιμι] ἐκεῖνον ἀπο- 26. ἄνω—ἰδιοποιούμενος] Hujus λέσαι μοι Fl. 33. Correxī ex scho- scholii prior pars, ἄνω—λέγει, ad v. lio superiore. In margine v. 997. 1001. altera ἐξαπατῶν etc. ad v. Gu. habet, ἢ ἐσχηματισμένον, τοῦ ἰδίου 1002. e Flor. 25. enotata est, me- χρυσοῦ τοῦ παιδὸς ἅ. dia desunt. MATTH. παιδί τῷ σῷ δηλῶσαι; ἐξαπατῶν δὴθεν τὴν Ἑκάβην, ὡς μηδαμῶς τὰ τοῦ παιδὸς ἐκείνης ἰδιοποιούμενος. Gr.
- 3.983 1004. μάλιστα· ναί, διὰ σοῦ θέλω μηνῦσαι ταῦτα τῷ Πολυδώρῳ· ὑπάρχεις γὰρ εὐσεβὴς ἄνθρωπος. I. εὐσεβής· εἰρωνικῶς κατ' ἀντίφρασιν, τουτέστιν ἀσεβής. Gu.
- 3.984 1005.—1017. κατὰ τί οὖν χρειά ὑπάρχει τῆς ἐλεύσεως τῶν παίδων — λυσιτελές ἐστιν, ἐὰν σὺ ἀποθάνῃς, τούτους γινώσκειν. —καλῶς εἴπας οὕτως τῇδε τῇ διανοίᾳ, καὶ σοφωτέρως ἐμοῦ. I.
- 3.985 1006. τούσδ' εἰδέναι· διπλὸς ὁ λόγος. Gr.

- 3.986 1007. τῇδε: οὕτως. Gr. ἢ ἐν τῇδε καὶ ταύτῃ τῇ διανοίᾳ καὶ γνώμῃ. Gu. ταύτῃ τῇ διανοίᾳ. B. M. ταύτῃ τῇ μερίδι. Fl. 6. 9. 17. 21. 59. 76.
- 3.987 1008. οἷσθ' οὖν: γινώσκεις ποῦ ἐστὶν ὁ ναὸς τῆς Ἰλιακῆς Ἀθηνᾶς; B.M.I. Ἰλιός: οὐ μόνον Ἰλιάς ἡ Τρωϊκή, ἀλλὰ καὶ Ἰλία. Gu. στέγαι: οἱ ναοί. Gr. ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν· στέγη γὰρ κυρίως ἡ τοῦ οἴκου σκέπη. Gu.
- 3.988 1009. ἐνταῦθ' ὁ χρυσός: ἐκεῖ ἐστὶν ὁ χρυσός; τί δὲ σημεῖον τοῦ τόπου ἐν ἐστίν; I. ἐνταῦθα: προαρπάζει τὸν λόγον ὁ Πολυμήστωρ ὡς φιλοχρυσότατος, λέγων, ἐνταῦθα ὑπάρχει ὁ χρυσός, ἤγουν ἐκεῖ ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀθηνᾶς τί δὲ σημεῖόν ἐστιν εἰς τὸ ἐξευρεῖν τοῦτον; Fl. 59. οὐ λέγει ναί, ἀλλ' ἐρωτῶ εἰ ἐκεῖ ὁ χρυσός· τὸ πρόσωπον γὰρ τοῦ Πολυμήστορος ἐναγώνιον παραληφθὲν ἐν τοῖς ἀμοιβαίοις τούτοις τοιοῦτον φαίνεται πανταχοῦ. Gr, Fl. 25.
- 3.989 1010. μέλαινα πέτρα: μέλαινα πέτρα ὑπάρχει ὑπερκειμένη τῆς γῆς. I. τὴν τύφλωσιν αὐτοῦ λέγει. Gu. ὑπερτέλλουσ' : ὑπερανεστηκυῖα, ὑπερικομένη. B. ἀνεστηκυῖα. Gr. ὑπεράνω κειμένη, ὑπεράνω τῆς στέγης ἀνεστηκυῖα. ὑπερφαινομένη. Gu.
- 3.990 1011. ἔτ' οὖν: τί οὖν. τί βούλει. M. ἔτι οὖν ἐπὶ τούτοις θέλεις τι τῶν ἐκεῖ πραγμάτων δηλοποιεῖν μοι; I.
- 3.991 1012. σῶσαί σε: φυλάξαι σε τὰ χρήματα, μεθ' ὧν ἐξῆλθον τῆς πόλεως, θέλω. I.
- 3.992 1013. ποῦ δῆτα: εἰσὶ δηλονότι. ἐντὸς τῶν πέπλων ἔχεις ἢ κρύψασα ἀλλαχοῦ φυλάσσεις; I. ποῦ δῆτα ἔχεις; M. ποῦ δῆτα 9. διπλότης] Sic Gr. ad v. 1000. 12. ποῦ ἐστὶν ὁ ναὸς post Ἀθηνᾶς M. ἐνδιαθέτως κατὰ τὸν διπλόην λόγον διὰ In ποῦ ἐστὶ τῆς τ. ἀ. ὁ ν. μέσου τοῦτό φησιν ἡ Ἑκάβη. φέρεις ταῦτα ἔσωθεν τῶν πέπλων, ἤγουν τοῦ κόλπου σου, ἢ κρύψας' αὐτὰ ἔχεις; Fl. 59. κρύψας' ἔχεις: ἔκρυψας. Gr. ἀλλαχοῦ. Gu.
- 3.993 1014. σκύλων ἐν ὄχλῳ: ἐν τῷ πλήθει τῶν σκύλων ἐν ταῦταῖς ταῖς σκηναῖς, ἔνθα τὰ λάφυρά ἐστι πάντα. τὸ δὲ ταῖσδε καὶ ἀναφορικόν ἐστὶ καὶ δεικτικόν. ἡ μὲν οὖν Ἑκάβη δεικτικῶς εἶπε ταύταις ταῖς στέγαις ἥτοι σκηναῖς, ὁ δὲ Πολυμήστωρ ἀναφορικῶς νοήσας, ἐρωτᾷ· ποῦ δὲ αὗται αἱ κατασκηνώσεις τῶν Ἀχαιῶν αἱ ναυ- τικαί: (εἰς τὸ αἶθε στικτέον· τὸ δὲ λείπον ἰδίᾳ κατ' ἐρώτησιν ἐν ὑποστιγμῇ. ναύλοχοι δὲ τὰ ναύσταθμα.) ποῦ δὲ αἱ στέγαι αὗται, ἃς λέγεις ἔχειν τὸν χρυσόν; ἄρα τὰ ναύσταθμα τῶν Ἑλλήνων, τουτέστιν ἐν ταῖς ναυσίλέγεις εἶναι τὸν χρυσόν; πρὸς ὃ ἐπάγει ἡ Ἑκάβη ὅτι οὐ τὰς ναῦς στέγας εἶπον. ἴδιαι γὰρ γυναικῶν αἰχμαλωτίδων στέγαι. B.M.I. σκύλων: λαφύρων ἤγουν αἰχμαλωτίδων. Gr. τῷ ἐσκυλευμένων γυναικῶν ἐν τῷ πλήθει. Gu. ἐν ταῖς στέγαις, ἤγουν ἐν τοῖς καλυβίοις φυλάττονται ἐν τῷ πλήθει τῶν κρούσων, σώζονται, φυλάττονται. Fl. 59.
- 3.994 1015. ποῦ δ' αἶδ': αἱ στέγαι δηλονότι. Gr. εἰσὶν αἱ στέγαι τῶν αἰχμαλωτίδων. Gu. αὗται γὰρ τῶν Ἀχαιῶν εἰσι σκηναί. ἢ στικτέον εἰς τὸ “ποῦ δέ” ναύλοχοι καὶ τὰ ναύσταθμα. ποῦ δέ, φησὶν, αὗται; αὗται γὰρ εἰσι τῶν Ἀχαιῶν σκηναί. Fl. 25. περιφραστικῶς τὰ ναύσταθμα. 4. ἐν τῷ—] In Flor. 10. 25. 35. 8. ποῦ δὲ αὗται—ναύσταθμα om. idem scholion legitur, in his tan- B. M., habent vera scholion sepa- tum ab edito discrepans: τὸ σιέ. ratim scriptum, τοῦ δ' αἶδε: εἰς τὸ γαῖς ἀναφορικόν ἐστὶ. 33.—ταῖσδε αἶδε στικτέον. τὸ δὲ λείπον ἰδίᾳ κατ' ταῖς σκ. 10. 25.—ἐρωτᾷ, ποῦ (δὲ add. ἐρώτησιν ἐν ὑποστιγμῇ. 33.) αὗται αἱ στέγαι, αἷς (33. καὶ αἷς) 10. αἱ στέγαι αὗται M. αὗται αἱ λέγεις ἔχειν τὸν χρ.; 10. 25. 33. Me- στέγαι B.I. dia desunt. —πρὸς ὃ ἥδε ἐπάγει. 10. 11. ἄς] αἷς I. 25. In 33. τὸν χρυσόν· οὐ τὰς ναῦς 13. στέγας εἶπον] εἶπον στέγας B.I. (sic) στέγας εἶπεν. ἴδιαι γάρ.—ἴδιαι ib. ἴδιαι-στέγαι] ἰδίᾳ γὰρ καὶ χω- γὰρ γυν. αἷχμ. αἱ (om. 33.) στέγαι. ρὶς εἰσὶ δηλονότι αἱ στέγαι τῶν αἷχμα- 10. 25. 33. MATTH. λωτίδων γυναικῶν I. ib. σκύλων—πάντα] λαφύρων, ἐν 21. περιφραστικῶς—σκηναί] περί- ταῖσδε ταῖς σκηναῖς σώζεται τὰ χρή- φράσις. τὰ ναύσταθμά φησι. ποῦ δέ ματα I. εἰσιν. αὗται γὰρ τῶν Ἀχαιῶν σκηναί 5. ταῖσδε καὶ] καὶ om. I. In

M. Fl. 33. est τὸ ταῖς ἀναφορικόν ἐστι, omisso ib. κοῦ δέ εἰσι: φησὶν] φησὶν οὖν, καὶ δεικτικόν. ποῦ δέ ἐστιν M. 7. στέγαις ἦτοι om. I. ποῦ δέ εἰσι: φησὶν· αὐται γὰρ αἱ τῶν Ἀχαιῶν εἰσι σκηναί. B. M. Fl. 33. οἱ λιμένες ἐξοχικοὶ, ἐν οἷς λοχῶνται καὶ ἴστανται αἱ νῆες αἱ ταῖς ναυσὶ ἰστάμεναι θύραι. Fl. 33. ναύλοχοι: ναύλοχος ἀπὸ τοῦ ναὺς καὶ τοῦ λοχῶ· πλησίον γὰρ ἦσαν τῶν νηῶν. Gu. αἱ φυλάσσουσαι τὰς νῆας. B. περιπτυχαί: καλύβαι. Gu. καταφυγαί. B. Gu.

- 3.995 1016. ἴδια γυναικῶν: οὐκ εἰσὶν ἐν ταῖς σκηναῖς τῶν Ἀχαιῶν τὰ χρήματα, ἀλλὰ εἰς τὰς σκηναὺς τῶν αἰχμαλωτίδων· ἴδια γὰρ καὶ χωρὶς εἰσὶν αἱ στέγαι τούτων τῶν γυναικῶν. Fl. 59. κεχωρισμέναι εἰσὶν, ἰδίως εἰσὶν. Gu. τὸ ἴδιον στρέφεται πρὸς τὸ κοινόν, τὸ δὲ οἰκεῖον πρὸς τὸ ἀλλότριον. Gr.
- 3.996 1017. τᾶνδον δέ: τὰ ἔνδον δὲ πιστὰ καὶ ἀσφαλῆ, καὶ ἐρημία καὶ στέρησις ἀρσένω. I. ἔνδον ἐπὶ ἡρεμίας, οἷον ἔνδον κάθηται· ἔσω ἐπὶ κινήσεως, οἷον ἔσω ἔρχεται. εὗρηνται καὶ ἀνάπαλιν κείμενα. Gr. πιστά: πεπληροφορημένα. Gr. ἀσφαλῆ εἰσι, βέβαια. Gu. κάρσένων ἐρημία: μόνωσις. B. τῶν ἀνδρῶν μοναξία. Fl. 59. λεῖψις ἀνδρῶν. Fl. 21. φοβούμενος ὁ Πολυμήστωρ λέγει, τὰ ἔσωθεν τῶν σκηνῶν πιστὰ, ἡγουν οὐκ εἰσὶ τινες Ἀχαιοί. ἢ οὐκ εἰσὶ τινες ἐχθροί; ἐπιτρώσκετο γὰρ ὑπὸ τοῦ φόνου. ἢ λέγει, μή πως ἴδωσιν οἱ Ἕλληνες τὰ χρήματα διδοῦσαν ταῦτα ἐμὲ, καὶ σκανδαλισθῶσι περὶ ἐμοῦ διότι βοηθῶ σοι καὶ ἔχω σε φίλαν. Fl. 59.
- 3.997 1018. —1022. οὐδεὶς τῶν Ἀχαιῶν ἔνδον, ἀλλὰ ἡμεῖς μόναι. ἀλλὰ βάδιζε εἰς τοὺς οἴκους. καὶ γὰρ οἱ Ἀργεῖοι ποθοῦσι λῦσαι τὸν πόδα, ἀντὶ τοῦ τὴν πορείαν, τῶν νηῶν ἐκ τῆς Τροίας εἰς τὸν οἶκον, ἵνα πράξας πάντα ὧν χρεῖα ἐστὶν εἰς πρᾶξιν ἐλθεῖν, δηλονότι σὲ, ἐπαναστρέψης σὺν τοῖς παισὶν, ὅπου κατᾴκισας τὸν ἐμὸν υἱόν. I.
- 3.998 1019. ἀλλ' ἔρπ' ἐς οἴκους: ἀλλ' εἴσελθε ἐντὸς τῆς σκηνῆς· καὶ γὰρ οἱ Ἕλληνες ποθοῦσιν ἀπὸ τοῦ νῦν λῦσαι τὸν πόδα τῶν νηῶν. ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν, ἡγουν τὰς νῆας. πούς δὲ νηὸς λέγει τὸ κάτωθεν τοῦ κατάρτου τριγώνιον. Fl. 59.
- 3.999 1020. λῦσαι: τὸ λῦσαι ἐπὶ τῶν νηῶν λέγεται κυρίως· ἢ δὲ λέξις χρησιμωτάτη. Fl. 59. πόδα: τὰ ἀπόγεια σχοινία. M. Fl. 10. Gu.
- 3.1000 1021. πράξας: τὸ πράξας πρὸς μὲν τὴν υπόληψιν τοῦ Πολυμήστορος 1. αἱ τῶν] αἱ om. B. Fl. 33. 19. διδοῦσαν] διδοῦσα Fl. 59. 33. τὸ πράξας om. I. ἀντὶ τοῦ ποιήσας νοεῖται, πρὸς δὲ τὴν τῆς Ἑκάβης ἀντὶ τοῦ παθῶν. πράττω γὰρ τὸ ποιῶ καὶ τὸ πάσχω. Gu. I. ὡς πράξας: ἵνα ποιήσας ὧν σε χρεῖα ὑπάρχει, πορεύσῃ πάλιν σὺν τοῖς παισὶν ὅπου τὸν ἐμὸν υἱὸν κατᾴκισας, ἡγουν εἰς τὸν Αἰθην. Fl. 59.
- 3.1001 1023.—1034. οὐπω δέδωκας: εἰσελθόντος ἔσω Πολυμήστορος, ἐκτὸς ὁ χορὸς ἰστάμενος τοῦτό φησιν. Gu. I.
- 3.1002 1023. οὐπω δέδωκας δίκην, ἀλλ' ἴσως δώσεις, λέχριος καὶ πλάγιος καθά τις εἰς ἄντλον, ἦτοι πέλαγος μὴ ἔχον λιμένα, στερηθῆσθαι τῆς προσφιλοῦς ψυχῆς, ἀμαυρώσας καὶ ἀπολέσας τὴν ζωὴν. τὸ γὰρ ὑπέγγυον, ἦτοι τὸ ἡσφαλισμένον, τῇ δίκῃ καὶ τοῖς θεοῖς οὐ συμπίπτει, καὶ οὐ καταπίπτει. ὀλέθριον ὀλέθριον κακὸν, εἰς ὃ μέλλεις ἐμπεσεῖν δηλονότι. ψεύσει καὶ ἀπατήσῃ ἢ ἐλπίς τῆσδε τῆς ὁδοῦ, ἢ, ἐλπίς, ἐπήγαγεν, ἀντὶ τοῦ ἡγάγεν, σὲ πρὸς τὸν Αἶδην τὸν θανάσιμον, τὸν τοὺς τεθνεῶτας δεχόμενον. ἰὼ, φεῦ, ὦ τάλας. ἐν χειρὶ δὲ ἀπολέμῳ καὶ γυναικείᾳ καταλείψεις τὴν ζωὴν. I. οὐπω δέδωκας: καὶ τοῦτον ἔνιοί φασι τὸν στίχον τὴν Ἑκάβην λέγειν ἡρέμα καθ' ἑαυτήν, ἵνα μὴ ὑποψίαν αὐτῷ δῶ ὧν μέλλει τυγχάνειν. B. I. τοῦτο ἡρέμα λέγει, ἵνα μὴ ὑποψίαν αὐτῷ δῶ ὧν μέλλει πάσχειν. M. Fl. 10. 21.
- 3.1003 1023.—1031. οὐπω δέδωκας: ἰδὼν ὁ χορὸς τὸν Πολυμήστορα τὴν Ἑκάβην ἀκολουθοῦντα ἐντὸς τῆς σκηνῆς λέγει, ἀκμήν οὐκ ἔδωκας δίκην ὑπὲρ τοῦ φόνου οὗ διεπράξω, ἀλλ' ἴσως καὶ τάχα δώσεις δίκην· καθά τις ἄνθρωπος ἐμπεσὼν εἰς ἄντλον ἀλίμενον καὶ χωρὶς λιμένος, ἡγουν εἰς

μακρὰν θάλασσαν, ὥσπερ ἄνθρωπός τις χωρὶς νηὸς ἢ ἀρμένου τινὸς, εἰ μὴ μεθ' ἑνὸς σανιδίου, ἐμπέσῃ εἰς τὴν θάλασσαν καὶ κλυδωνίζεται. ἐμπέσῃ ἤγουν ἀποστερηθῇ, ἀποθάνῃ, τῆς φίλης καρδίας, λέχριος καὶ πλάγιος, ἤγουν ἀποθάνῃ, ἀμέρσας καὶ στερηθεὶς τὸν βίοτον, ἤγουν τὴν ζωὴν αὐτοῦ. οὕτως καὶ ὁ Πολυμήτωρ εἰς τὸν χορὸν τῶν γυναικῶν χωρὶς βοηθοῦ τινος ἢ θεράποντος, τὸ γὰρ ὑπέγγυον, ἤγουν τὸ ὑπεσχημένον παρὰ τοῦ Πολυμήστορος, ὡς ἵνα τὸν Πολύδωρον φυλάττῃ,—ἐκεῖνος δὲ διεχειρίσατο τοῦτον—οὐ συμπίπτει 2. γὰρ] καὶ 1. τῇ Ἑκάβῃ ἔνδον τοῦ οἴκου λέγει ταῦτα 5. ἔσω] εἴσω τοῦ I. ὁ χορὸς καθ' ἑαυτὸν, ἵνα μὴ ὑποψίαν 8. λιμένα] ἐμπεσῶν add. King. αὐτῷ διδῶν μέλλει τυγχάνειν. e qui- 12. ἢ Matth. pro ἢ. bus priora usque ad καθ' ἑαυτὸν 15. καὶ τοῦτον-τυγχάνειν] In Fl. sunt etiam in Gr. sed ἀπελθόντος 25. ἐπελθόντος τοῦ Πολυμήστορος σὺν recte pro ἐπελθόντος. MATTH. καὶ συμπίπτει τῇ δίκῃ καὶ τοῖς θεοῖς, οὐ δίκαιον φαίνεται. ὀλέθριον κακὸν ὑπάρχει, ὅπερ ἐποίησε, ἢ ὅπερ μέλλε παθεῖν. Fl. 59.

- 3.1004 1025. ἀλίμενόν τις: λιμένα μὴ ἔχον. M. ἐμπεσῶν λέχριος ὥσπερ τις εἰς πέλαγος ἀλίμενον ἐκπέσῃ τῆς φίλης ψυχῆς ἀμαυρώσας τὸν βίοτον, ἤγουν τὴν ζωὴν. Gu. τοῦτο πρὸς τὸ ἄνω συναπτέον τὸ “οὐπω δέδωκας, ἀλλ' ἴσως δώσεις δίκην.” τιμωρηθήσῃ, φησὶν, ὡς τις εἰς ἄντλον λέχριος καταπέσῃ, ἀπολέσας τὸν βίον τῆς φίλης καρδίας. B.M.I. ἄντλον δὲ λέγει τὸ πέλαγος, καὶ ἀλίμενον τὸ λιμένα μὴ ἔχον. B.I. ἄντλον: ὑπέραντλον σκάφος τὸ δεξάμενον τοσοῦτον ὕδωρ ἐν τῇ ἀντλίᾳ ὥστε καλυφθῆναι ὑπ' αὐτοῦ καὶ ὑποβρύχιον γενέσθαι. ἄντλον τὸ ἐν τῇ ἀντλίᾳ ὕδωρ. λέγεται δὲ καὶ πᾶν ὕδωρ ἀπλῶς ἄντλον, ἅτε ἀντλεῖσθαι δυνάμενον, καθὰ λέγεται ἐνταῦθα τὸ πέλαγος ἄντλον ἐν τούτοις “ἀλίμενόν τις ὡς ἄντλον ἐμπεσῶν λέχριος.” Gu.
- 3.1005 1026. λέχριος : πλάγιος. M. Gr. λέγουσιν ὅτι, εἰ πλάγιος ἄκων πέσοι τις ἐν τῷ ὕδατι, καὶ εἰ εὐφυῶς οἶδε νήχεσθαι, ἀποπνίγεται. Gr. ἐκπέσῃ: στερηθήσῃ. M. καρδίας: οἱ παλαιοὶ τὴν καρδίαν ποῖ μὲν ἐπὶ τῆς ψυχῆς ὅλης ἐκλαμβάνουσιν, ὡς ἐνταῦθα, ποῖ δὲ ἐπὶ τοῦ νοός, ὡς τὸ “ἐγὼ καθεύδω, καὶ ἡ καρδία μου γρηγορεῖ” καὶ ἐπὶ μὲν τῆς ψυχῆς ἴσως διὰ τὸ εἶναι δοχεῖον τοῦ ἐμφύτου θερμοῦ, τοῦ συνδετικοῦ τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, ἐπὶ δὲ τοῦ νοός διὰ τὸ τὸ ψυχρὸν τοῦ ἐγκεφάλου, ἔνθα ὁ νοῦς, θάλπειν καὶ παρηγορεῖν τῇ οἰκείᾳ θερμότητι· τῇ εὐκрасίᾳ γὰρ ταύτης ἐκεῖνος ἔχει τὸ εἶναι. Gr.
- 3.1006 1027. ἀμέρσας: μέρδω ἐνεστῶς παρὰ ποιηταῖς τὸ παρὰ τοῖς 12. συναπτέον τὸ] συντακτέον τὸ guntur in fine scholii de voc. ὑπέγγυον ἀλίμενόν τις τῷ I. συντακτέον etiam ad v. 1027. M. 25. ποῖ—ποῖ] Immo πῇ—πῇ. 15. ἄντλον δὲ—ἔχον in B.I. le- 32. μέρδω] στερηθεὶς. μέρδω I. κοινοῖς μαρμαίρω, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀμέρδω, ἡμερδον παρατατικὸς, ἀμέρσω μέλλων, ἡμερσα ἀόριστος, ἀμέρσας μετοχή. γίνεται δὲ τὸ μέρδω ἀπὸ τοῦ μερίζω κατὰ συγκοπὴν τοῦ ι καὶ ἐκβολῇ τοῦ σ τοῦ ἐν τῷ ζ. τὸ λευκὸν γὰρ καὶ λαμπρὸν μερίζει καὶ διαιρεῖ τὴν ὕσιν εἰς τὰ ὁρατά. Gu. I. ἀπὸ τοῦ α καὶ τοῦ μή στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ ὀρῶ τὸ βλέπω καὶ τοῦ ὅσος ὁ ὀφθαλμός. Gu. Fl. 25. ἀπολέσας. B. Gr. Fl. 10. ἀμαυρώσας, στερηθεὶς. Gu. κόψας. Fl. 10.
- 3.1007 1030. ξυμπίπτει: συμφωνεῖ. Gr. συνέρχεται, οὐ κρύπτεται. Gu. πίπτει. Fl. 10. ἀπόλλυται. Fl. 33. οὐ ξυμπίπτει: οὐκ ἀπόλλυται. B. M.
- 3.1008 1031. ὀλέθριον: τὸ γὰρ ὀλέθριον καὶ πρόξενον ὀλέθρου καὶ ἀπωλείας κακόν. Gu. λείπει τὸ εἰς, ἢ τοῦτο πρὸς τὸν Πολυμήστορα φησι, τὸ, ὦ ὀλέθριον κακόν. Fl. 25. ἔπραξας, ὦ Πολυμήστορ, ἢ ὀλέθριον κακὸν μέλλεις λαβεῖν. Fl. 59.
- 3.1009 1032. ψεύσει σ' ὁδοῦ: ἀπὸ ἐτέρας ἀρχῆς ὀλέθριον κακόν, καὶ λέγει ἀπατήσῃ σε εἰς ὀλέθριον κακόν. M. ψεύσει σε ὁδοῦ, ἥτις ἐλπίς ἡγαγέ σε ἐπὶ ὀλέθριον κακόν, πρὸς τὸν Ἀἴθην τὸν θανάσιμον. Gu. ἡ ἐλπίς ταύτης τῆς ὁδοῦ ἀπατήσῃ σε εἰς ὀλέθριον κακόν. B. Fl. 33. ἀπατήσῃ σε ἢ ὑπόσχεσις αὕτη τῆς Ἑκάβης ἢ περὶ τοῦ χρνσοῦ, ἥτις ἀπάξει σε εἰς τὸν Ἀἴθην. Gu. Fl. 59.

ψεύσει: ἀπατήσει. Gr. ψευσθῆναι ποιήσει. Gu. ψεύδομαι ἀντί τοῦ ψευδῆ λέγω· ψεύδω ἀντί τοῦ ἀπατῶ, ὡς ἐνταῦθα. Gr. ὑπήγαγε: ἐφειλκύσατο, ἐνέβαλεν. Gu.

- 3.1010 1033. θανάσιμον: θανάτου δεσπότην. Gr. θανατηφόρον. Gu.
- 3.1011 1034. ἀπολέμω: ἀνάνδρῳ, γυναικείῳ. M. μὴ εἰδυῖα πόλεμον, δειλῇ, ἀνάνδρῳ. Gu. ἀσθενεῖ. Fl. 33. ἀντί τοῦ ἄνανδρος, τουτέστι παρὰ γυναικῶν φονευθήσῃ καὶ οὐ παρ' ἀνδρῶν. Fl. 25.
- 3.1012 1036. ἠκούσατ' : ἠκούσατε τὸν τοῦ Πολυμήστορος κλαυθμὸν, ὧ 14. ἢ ἐλπίς om. Fl. 33. 23. φονευθήσῃ Matt. pro φορα- 15. ἀπατήσει om. Gu. θήσῃ 21. ἀπολέμω] In B. brevis (post 24. ἔνδον—βοᾷ] Haec sunt etiam scholion v. 1032.) ἀπολέμω δὲ χειρὶ in B. ἀντί τοῦ ἀνάνδρῳ, τουτέστι τῶν γυναι = 25. κατὰ τὸ σεισωπημένον] μετὰ τὸ κῶν :—Gl. γυναικεῖα est etiam in σιωπημένον Fl. 23. φίλαι; I. δίχοροι εἰσι νῦν αἱ γυναῖκες αἱ οὔσαι μετὰ τῆς Ἑκάβης καὶ ἄλλαι οὔσαι ἔξω τῶν σκηνῶν. Fl. 21.
- 3.1013 1037. ὦμοι μάλ' αὐθις: μοι λίαν αὐθις, ὧ τέκνα, ἔνεκα τῆς ἀθλίας σφαγῆς. I. λείπει τὸ ἔνεκεν. M.
- 3.1014 1038. φίλαι, πέπρακται ; ὧ φίλαι, ἐνήργηται νέα κακὰ ἐντὸς τῶν δόμων. I. πέπρακται: ἐπράχθη, Ἀττικόν. Fl. 33. καινά: παράδοξα ἢ νέα. Gu. Fl. 17. 59. 76.
- 3.1015 1039. ἀλλ' οὐ τι μὴ φύγητε: ἀλλ' οὐδαμῶς ἀποδράσητε ταχεῖ ποδὶ, ἤγουν φθάσω καὶ καταλήψομαι ὑμᾶς ταχεῖ ποδί, καὶ οὐ μὴ διαφύγητε: πλήττων γὰρ καταβαλὼ τὰ θεμέλια τῶν δόμων τούτων. I. λαιψηρῶ ποδί: ταχυτάτῳ. M. λαιψηρῶ: διὰ ταχείας πορείας τῶν ποδῶν. Bar. 74. Gu.
- 3.1016 1040. βάλλων: παίων. Gu. κρούων χερμάσιν. βάλλει ἀντί τοῦ ἀπλῶς τοξεύει, βάλλει δὲ κατὰ σκοπὸν ἀντί τοῦ εὐστόχως. ἰστέον δὲ ὅτι ἐπὶ παντὸς πεμπομένως ἀμέσου ἀπὸ χειρὸς, ἢ ἐμμέσως ὀργάνῳ τινὶ τὸ βάλλειν λέγεται. Gr. Fl. 25. ἀναρρήξω: ἀνορύξω. Gr. ἀναμοχλεύσω, ἀνατρέψω, ἀνασπάσω. Bar. 74. Gu. μυχοῦς : στηρίγματα. M. θεμέλια. Gr. τοὺς θημελίους. Bar. 74.
- 3.1017 1041. ἰδοὺ βαρείας: βέλος πᾶν τὸ βαλλόμενον. καὶ τοῦτον δὲ τινες τὸν στίχον ὑπὸ τοῦ Πολυμήστορος φασὶ λέγεσθαι, ὡς βάλλοντος λίθους ἐν τοῖς οἰκήμασιν, ἵνα παίῃ τὰς αἰχμαλώτους, τὸ δὲ βούλεσθ' ἐπεισπέσωμεν τοῦ ἡμιχορίου. θέλετε ἵνα ἐπέλθωμεν, ἐπεὶ ὁ καιρὸς καλεῖ, ὥστε παρυπάρχειν τῇ Ἑκάβῃ καὶ ταῖς Τρωϊκαῖς γυναιξὶ βοηθούς; B.I. βαρείας: βαρέως ἐμπιπτούσης. I. ὡς ἔοικεν, εὐρὼν ὁ Πολυμήστῳ ἔμπροσθεν αὐτοῦ ξύλα καὶ πέτρας φέρει ταύτας κατὰ τῶν γυναικῶν ἀπὸ τῆς ἑαυτοῦ μανίας μὴ δυναμένου δρᾶσαί τι· λέγει γοῦν ὁ χορὸς ἰδοὺ, ἀπὸ τῆς βαρείας χειρὸς τοῦ Πολυμήστορος ἐξέρχεται βέλος. ὡς ἀπὸ τοῦ βέλους δὲ καταχρηστικῶς λέγει καὶ πέτρας καὶ ξύλα καὶ ἄλλ' ὅ τι τὸ προστυχὸν ἐκείνῳ. 1. δίχοροι Matthiae pro δίσχοροι. λων λίθους ἐν τοῖς]] οἰκήμασι, ἵνα ... πατη 9. ἤγουν—διαφύγητε] Haec sunt (hoc καταπατῇ rotius est quam etiam in Gu. παίῃ) τὰς αἰχμαλώτους. 19. βέλος αἰχμαλώτους] Haec 20. ὑπὸ scripsi pro ἀπό. etiam in M., sic scripta, βέλος πᾶν 22. θέλετε να—καλεῖ] Haec et- τὸ βαλλόμενον. ταῦτα δὲ φησὶ ὡς βάλ- iam in M., omisso ἵνα. Fl. 59. ὀρμᾶται: ὀρμᾷ, κινεῖται, ἐξέρχεται. Fl. 21. 59. ὀρμᾷ, πέμπεται. Gu.
- 3.1018 1042. βούλεσθ' ἐπεσπέσωμεν: συμμαχήσωμεν. Gr. ἐπεισέλθωμεν. ἐπεισπίπτειν τὸ μετὰ σφοδρᾶς ὀρμῆς εἰσέρχεσθαι. Gu. ἀκμή: ἐπὶ παντὸς πράγματος κατὰ μικρὸν ἠϋξημένου καὶ κατὰ μικρὸν λήγοντος τὸ μεσαίτατον, ὃ τὴν μεγάλην ἰσχὺν ἔχει, ἀκμὴ λέγεται, οἶον, ἐπὶ τῆς ἡλικίας τὸ μέσον, καὶ ἐπὶ τοῦ χειμῶνος τὸ μέσον, καὶ ἐπὶ τοῦ θέρους, καὶ ἐπὶ τοῦ νοσήματος. Gr. Fl. 25.
- 3.1019 1044.—1046. ἄρασσε: πλῆττε, μηδαμῶς ἀκριβολογοῦ καὶ ἐλέει, ἐκριζῶν τὰς πύλας οὐδέποτε γὰρ τὸ φαινὸν φῶς ἐμποιήσεις καὶ ἐνθήσεις τοῖς ὀφθαλμοῖς, οὐδὲ τοὺς παῖδας θεάσῃ ζῶντας, σὺς ἐφόνευσ' ἐγώ. I. κατάσπα. Gr. κατάβαλλε, πλῆττε. Gu. κατάβαλλε, σύντριβε. Fl. 17. 21. 50.

59. 76. κτύπει. M. κτύπου. Fl. 10. φείου: τοῦ ἀράσσειν. μὴ ἔλεον λάμβανε. Gu. ἐκβάλλων: ἀνασπῶν. Fl. 17. 59. 76. Gu. εἰς γῆν ρίπτων. Gu. τοῦτο ἢ Ἑκάβη ἐκτὸς ἐστῶσα τοῦ δόμου φησὶ πρὸς αὐτὸν ἐντὸς ὄντα. Gu.
- 3.1020 1045. οὐ γάρ ποτ' : ἰστέον ὥς οὐκ ἔμελλε θεάσασθαι τοὺς παῖδας διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ἀλλὰ τῷ νῷ· νοῦς γὰρ ὄρᾳ καὶ νοῦς ἀκούει. Fl. 25. ὅμμα: φῶς. Gr. τὴν ἴασιν, τὴν φωτιστικὴν δύναμιν. ὄψιν. Gu. λαμπρόν: φωτεινόν. Gr. τὴν βλεπτικὴν δύναμιν. B. οὐ τὴν φωτιστικὴν δύναμιν, τὴν ὄψιν, ἐν τοῖς τόποις τῶν ὀφθαλμῶν θήσεις· τὸ λευκὸν γὰρ καὶ λαμπρὸν μερίζει καὶ διαιρεῖ τὴν ὄψιν εἰς τὰ ὁρατά. Bar. 74.
- 3.1021 1047. ἢ γὰρ καθεῖλες: ὄντως ἐνίκησας Πολυμήστορα. B. M. ἄρα νενίκηκας τὸν Πολυμήστορα, καὶ κρατεῖς τοῦ φίλου, ὃ δέσποινα, καὶ πεποίηκας ὁποῖα λέγεις; I.
- 3.1022 1049.—1055. ὄψει: θεάσῃ αὐτὸν ταχέως ὑπάρχοντα ἔμπροσθεν τῶν δωματίων τυφλὸν, ἐν τυφλῷ καὶ παραφερομένῳ ποδὶ βαδίζοντα· θεάσῃ καὶ τῶν δύο παίδων τὰ σώματα, σὺς ἐφόνευσ' ἐγὼ σὺν ταῖς Τρῳάσι γυναιξί· δέδωκε δέ μοι τιμωρίαν· ὁρᾷ δ', ὥς ὄρᾳς, οὗτος ἐκ 4. ἐπεισπίπτειν—εἰσέρχασθαι] Haec 19. νοῦς γὰρ ὄρᾳ καὶ νοῦς ἀκούει] etiam in I., adjecta scholio supe- Verba nota Epicharmi. riori, ἐπεισπίπτειν δὲ τὸ μετὰ etc. 25. ἐνίκησας] νενίκηκας B. τῶν οἴκων. ἀλλὰ μακρὰν ἀπελεύσομαι, καὶ μακρὰν στήσομαι τοῦ δυσμαχωτάτου Θρηκὸς θυμῷ περιρρεομένου. I.
- 3.1023 1050. τυφλῷ στείχοντα: τυφλῷ ποδὶ πορευόμενον, ἤγουν διὰ ποδὸς, μὴ ὑπὸ βλεπόντων ὀφθαλμῶν ὀδηγουμένου· ὥσπερ γὰρ οἱ μαινόμενοι ἔνθα καὶ ἔνθα φέρονται, οὕτω καὶ οἱ τυφλοί. διὰ τοῦτο παραφύρῳ ποδὶ φησιν, ἤγουν παραφερομένῳ, καὶ οὐκ ὀρθῶς βαδίζοντι, ἀλλὰ σφαλλομένῳ διὰ τὸ τετυφλῶσθαι αὐτὸν, παρατετραμμένῳ καὶ ἀτάκτως περιπατοῦντι, ἤγουν μανικῷ. Gu. I. παραφύρῳ : παράφορος κυρίως ὁ μαινόμενος, ἀπὸ τοῦ παρατετραμμένης ἔχειν τὰς φρένας, καταχρηστικῶς καὶ ὁ τυφλός· οὐ γὰρ κατ' ἰσότητά περιπατεῖ, ἀλλὰ παραφύρως ἔνθεν κἀκεῖθεν. Fl. 59.
- 3.1024 1052. ἀρίσταις: ταῖς γενναιοτάταις, ταῖς ἀνδρείαις. Fl. 6. 9. 17. 1521. 56. 59. 76.
- 3.1025 1053. χωρεῖ: ἔρχεται. Gr. ὁρᾷ, ἐκβαίνει. Gu.
- 3.1026 1054. κάποστήσομαι: ὑποχωρήσω. Gu.
- 3.1027 1055. ῥέοντι: θυμουμένῳ. M. ῥέοντος. Gr. πνέοντι. Gu. ἤγουν ὁρμῶντι ταχέως καθ' ἡμῶν καὶ ὀξέως κινουμένῳ δίκην ρεύματος. Fl. 25. Gu. ῥέει θυμὸν ὁ δεῖνα κοινόν· καὶ ῥέει ὁ δεῖνα τῷ θυμῷ, Ἀττικόν. Gr. ῥέει ὁ ἀνὴρ τῷ θυμῷ ἀντὶ τοῦ θυμοῦται. Gu. δυσμαχωτάτῳ: ἰσχυροτάτῳ. Gr. δυσπολεμήτῳ. Gu. τῷ δυσκαταπονήτῳ. Fl. 59.
- 3.1028 1056.—1070. ὦμοι ἐγώ: ἄθλιός εἰμι ἐγὼ δηλονότι. ποῦ ἔλθω, ποῦ σταθῶ, ποῦ πλησιάσω, ποιούμενος ἐπὶ χεῖρα κατ' ἵχνος, ἥτοι κατὰ τοὺς πόδας, βάσιν καὶ πορείαν θηρὸς ὀρεινοῦ; ποῖαν, ὁδὸν δηλονότι, ἐξαλλάξω καὶ περιπατήσω, ἢ ταύτην, ἢ τήνδε, χρήζων καὶ θέλων καταλαβεῖν τὰς ἀνδροφόνους Ἰλιάδας, αἱ διώλεσαν ἐμέ. τάλαιναί, τάλαιναί, θυγατέρες τῶν Φρυγῶν, ὧ κατάρατοι, εἰς ποῖον μέρος τῶν βαθυτάτων τόπων καὶ καταδύσεων διὰ φυγῆς, ἐλθοῦσαι δηλονότι, πτώσουσιν, ἥτοι συστέλλονται καὶ κρύπτονται ἐμέ, ἀντὶ τοῦ δι' ἐμέ. εἴθε, ὦ Ἥλιε, θεραπεύσαις τὸ βλέφαρον τῶν ὀμμάτων ἐμοῦ τὸ αἵματηρόν, ἐλευθερώσας τυφλὸν φέγγος, ἀντὶ τοῦ τοὺς τυφλοὺς τούτους ὀφθαλμοὺς, φέγγος ἐνθεῖς αὐτῷ δηλονότι. I.
- 3.1029 1058. βάσιν: ὥσπερ τὰ θηρία τέτταρσι ποσὶ χρῶνται πρὸς βάδισιν, οὕτω καὶ αὐτὸς χερσὶ καὶ ποσὶ χρῆσθαι. δέον δὲ εἰπεῖν καὶ κατ' ἵχνος, ἀσυνδέτως εἶπε. Gu. στάσιν, ἔρεισιν, κίνησιν. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. Gr. πορείαν. Gu. ὀρεστέρου: ἀγρίου. M. Fl. 59. Gu. ὀρεινοῦ. Gr. ἐν τῷ ὄρει ὄντος. Fl. 59. οἱ παλαιοὶ πάντα τὰ ἄγρια θήρας λέγουσιν. Gr.
- 3.1030

1059. τιθέμενος· ποιούμενος. Μ. κατ' ἵχνος· ἵχνος ὁ τύπος τοῦ ποδὸς, καὶ ἀπὸ τούτου ὁ πούς. ἀφ' οὗ πάλιν ἵχνος ἢ πορεία, ἐπεὶ διὰ τῶν ποδῶν ἢ πορεία γίνεται. λέγεται τὸ ἵχνος κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῶν ποδῶν καὶ ἐπ' ἄλλων, οἷον ἵχνη χειρῶν καὶ ἵχνος ἀνθρώπου, καὶ ἵχνος παλαιᾶς αἰτίας παρὰ Σοφοκλεῖ, καὶ ἵχνη ἀγαλμάτων, καὶ ἀπλῶς ἐπὶ πάντων τῶν ἀμυδρῶς καὶ ἐν τύπῳ φαινομένων. Gr. I.
- 3.1031 1060. ἡ ταύταν· λείπει ὁδόν. Μ.
- 3.1032 1061. ἐξαλλάξω· περιπατήσω. Gr. πορευθῶ, ἐξαμείψω. Gu. πορευθήσομαι. Fl. 33. ἐπιδιώξω καταλαβεῖν βουλόμενος. Μ.
- 3.1033 1062. ἀνδροφόνους· τὰς φονικάς, τὰς Τρωϊκάς. Μ. φονικάς. Fl. 10. μάρψαι ὁ μάρπτω κυρίως ἐπὶ τῶν μετὰ θυμοῦ συλλαμβανόντων. Fl. 59. μάρ ἢ χεῖρ κατὰ Δωριεῖς· ἐξ οὗ καὶ μαρπῶ τὸ καταλαμβάνω. Gu.
- 3.1034 1063. τάλαιναι· ἐπὶ κακοῦ νῦν τὸ τάλαιναι, καὶ οὐκ ἐπὶ ἐλέους. Fl. 21. εἰς τὸ Φρυγῶν τελείαν. αἱ τάλαιναι οὖν κόραι τῶν Φρυγῶν. οὐ γὰρ πρὸς αὐτὰς ὁ λόγος. Β. Μ.
- 3.1035 1064. ποῖ καὶ με φυγᾶ· εἰς ποῖον μέρος τῶν μυχῶν, ἥτοι τῶν καταδύσεων, διὰ φυγῆς ἐλθοῦσαι, πτώσσουσι δι' ἐμέ, ἥγουν συστέλλονται. Gr. I. καί· περισσός. Fl. 17. 59. 76. Gr. με φύγᾳ πτώσσουσι· δι' ἐμέ. Gr. φεύγουσι. Β. ποῖ τῶν μυχῶν ἀντὶ τοῦ τῶν κρυφίων τόπων. Β. Μ. ἐν ποίῳ τόπῳ, εἰς ποῖον μέρος. Gu. διὰ φυγῆς, ὡς τὸ τί με φεύγεις τὸν γέροντα. Gu.
- 3.1036 1065. μυχῶν· τῶν κρυπτῶν. Bar. 74.
- 3.1037 1066. ὁμμάτων· ὄμμα τῶν βλεφάρων ὥφειλεν εἰπεῖν· ἐνήλλαξε δὲ τὰς πτώσεις. Fl. 59. αἱματόεν· αἱματηρόν. Gr. τὸ νῦν ἐκ τῆς πληγῆς. ἡμαγμένον. Gu.
- 3.1038 1067. ἀκέσαιο, ἀκέσαιο· πάνυ ἀνάρμοστον ἦν τῷ τε ρυθμῷ καὶ τῷ μέτρῳ διὰ τὴν ἀνάρμοστον χασμωδίαν, διὸ καὶ ἐξεβλήθη παρ' ἐμοῦ τὸ ἐν. εὐρηται δὲ καὶ ἓν τι τῶν παλαιῶν οὕτως. I. ἀκέσαιο, τυφλόν· θεραπεύσεως. Μ. εἴβε, ὧ ἥλιε, ἀκέσαιο τὸ φέγγος καὶ τὸν ὀφθαλμὸν ἀπαλλάξας στερήσας τὸ τυφλὸν βλέφαρον τὸ αἱματόεν τῶν ὁμμάτων ἐμοῦ, ἥγουν τὴν τύφλωσιν, περιφραστικῶς. Gu. ἀντὶ τοῦ τὸ τυφλὸν καὶ ἡμαγμένον ὄμμα θεραπεύσεως. τυφλὸν γὰρ φέγγος τὸ ὄμμα φησὶν, ἐπειδὴ φέγγος ἐπὶ σκότου οὐ λέγεται. Β. Fl. 25. ἥγουν σκότος διώξας. τυφλὸν φέγγος τὸ σκότος· κακῶς· φέγγος γὰρ ἐπὶ σκότους οὐ λέγεται. Β. Fl. 10. 33.
- 3.1039 1069.—1075. κρυπτὰν βάσιν· κρυπτὰν πορείαν νοῶ τούτων τῶν γυναικῶν. ποῦ τὸν πόδα ὀρμήσας σαρκῶν καὶ ὀστέων κορεσθῶ, ποιούμενος εὐωχίαν τῶν ἀγρίων θηρῶν, ἥγουν τῶν γυναικῶν, ὡς θῆρας ταύτας καταθινώμενος, λαμβάνων καὶ ἀφαιρούμενος ἀντέκτισιν τῆς ἐμῆς βλάβης καὶ τυφλώσεως. I.
- 3.1040 1069. ᾧ ᾧ· ἐπιφώνημα ἐφεκτικόν. Gr. καθ' ἑαυτόν. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. τὸ ᾧ ᾧ (Fl. ὁ δὲ ᾧ) κλητικὸν ἐπίρρημα. ἡ σχετλιαστικόν· ἴδιον δὲ τοῖτο ψυχῆς τεταραγμένης. Gu. Fl. 25. κρυπτὰν· λαθραίαν. Fl. 10. ἀντὶ τοῦ ᾧ ᾧ λαθραίαν. ὡς ἡρέμα βαδίζουσιν αὐτῶν. Μ.
- 3.1041 1070. βάσιν· πορείαν. Gr. βάδισιν. Gu. αἰσθάνομαι· νοῶ. Gr. κατὰ Ἀττικὸν αἰτιατικῇ, κατὰ δὲ κοινὸν γενικῇ. Gu. τὸ αἰσθάνομαι, τὸ λαμβάνω, ἐπὶ μὲν ἀψύχων αἰτιατικῇ συντάσσεται, ἐπὶ δὲ ἐμψύχων γενικῇ. Fl. 25.
- 3.1042 1071. πᾷ πόδ' ἐπάξας· κινήσας. Gr. ὀρμήσας. Gu. ποῦ, φησὶ, κινήσας τὸν πόδα κατάσχω ταύτας, δηλονότι τὰς μετὰ τῆς Ἑκάβης αἰχμαλώτους γυναῖκας, καὶ καταφεύγω καὶ τὰς σάρκας καὶ τὰ ὀστᾶ τούτων θοίναν, ἥγουν εὐωχίαν καὶ τράπεζαν ἀγρίων θηρῶν, ποιούμενος, τουτέστιν, ὡς ἄγριος θῆρ αὐτὰς θινώμενος ἥγουν ἐσθίων ἀφειδῶς. τὸ δὲ ἀρνύμενος ἀντὶ τοῦ ποιούμενος καὶ ὥσπερ ἀποδιδούς ἢ μᾶλλον ἀπολαμβάνων καὶ ἔχων καὶ κρατῶν βλάβην ἀντίποινον τῆς ἐμῆς λύμης. Α.

- 3.1043 1072. ἐμπλησθῶ: χορτάσω. Fl. 59. κορεσθῶ. Gu.
- 3.1044 1073. θοΐναν: εὐωχίαν. Gr. ἀπὸ τοῦ θοινῶμαι τὸ εὐωχοῦμαι. 1. ἐν σκότῳ] σκότος I. 7. πόρρω πέμψας τὸ σκότος habet B. Gu. Cant. ποιῶν αὐτὰς θροΐνην. Fl. 59. ὡς θῆρ ταύτας καταθοινώμενος. B. M. Fl. 10.
- 3.1045 1074. ἀρνύμενος: ἀφαιρούμενος τὴν ὕβριν τῆς ἐμῆς τυφλώσεως ἀντάξια παρέχων. Ἄλλως, ἀπαιτῶν τιμωρίαν ἀντὶ τῆς ἐμῆς λύμης, ὃ ἐστὶ τυφλώσεως. M. λαμβάνων καὶ ἀφαιρούμενος ἀντέκτισιν τῆς ἐμῆς βλάβης καὶ τυφλώσεως. B. θηρῶν: τῶν γυναικῶν φησι. B. rec. τιθέμενος: εἰς ἀνταπόδοσιν. B.
- 3.1046 1075. ποῖ πᾶ φέρομαι: λιπὼν τὰ τέκνα μου ταῖς Βάκχαις τοῦ Ἄιδου, ἤγουν ταῖς Τρωικαῖς γυναιξίν. ἐν γὰρ τῷ Ἄϊδι ἔλεγον εἶναί τινας τιμωρητὰς καὶ ἀνημέρους θεάς τινας, Βάκχας καλουμένας, καὶ διὰ τὸ ἄγριον αὐτῶν κατὰ τοῦτο ἐκάλεσε καὶ τὴν Ἑκάβην σὺν ταῖς λοιπαῖς αἰχμαλώτοις γυναιξὶ Βάκχας. τὸ δὲ ὅλον, ποῖ φέρομαι καταλιπὼν τὰ τέκνα μου τοῖς Βάκχαις καὶ τοῖς κυσὶ τροφήν καὶ τοῖς ὄρεσι ρίμμα; ὑπενόει γὰρ ὡς μετὰ τὴν αὐτοῦ ἐξέλευσιν ρίψουσιν αὐτὰ ἐν ὄρει. ἢ δὲ σύνταξις οὕτω, ποῖ φέρομαι λιπὼν τὰ τέκνα μου τοῖς Βάκχαις διαμοιρᾶσαι, ἤγουν διασπαράξαι μεληδὸν καὶ τοῖς κυσὶ πάλιν καταλιπὼν τὸν ἀπὸ σφαγῆς φόνον, ἤγουν αὐτὰ τὰ οἰκεῖα τέκνα, δαῖτα ἀνήμερον; καταλιμπάνω δὲ αὐτὰ καὶ ἐκβολήν, ἤγουν ρίμμα, ὀρείαν, δηλονότι εἰς τὸ ὄρος, ρίφῃναι. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ καταλιμπάνω. A.
- 3.1047 1075.—1078. ποῖ φέρομαι: ποῖ ἀντὶ τοῦ ποῦ, ὅτε μὲν ἐπὶ κινήσεως λαμβάνεται, διὰ τῆς οἰ διφθόγγου γράφεται, ὅτε δὲ ἐπὶ στάσεως, διὰ τοῦ η. καὶ δῆλον ἀπὸ τοῦ πᾶ στῶ. εὗρηται δὲ καὶ ἐπὶ κινήσεως καὶ διὰ τοῦ η, καὶ δῆλον ἐκ τοῦ πᾶ βῶ, καὶ πᾶ κέλσω. I. ποῖ φέρομαι ποῦ ἄγομαι, τὰ ἐμὰ τέκνα μεμονωμένα λιπὼν ταῖς Βάκχαις τοῦ Ἄιδου, ὥστε διασπαράξαι καὶ διαμοιρᾶσαι μεληδὸν, 3. ἀφαιρούμενος—ὃ ἐστὶ τυφλώσεως] scripta, λαμβάνων, ἀφαιρούμενος—λύ Haec in M. repetuntur infra sic μης, ὃ ἐστὶ πηρώσεως;— καὶ τοῖς κυσὶ δαῖτα ἐσφαγμένην, φονίαν, ἀνήμερον, καὶ ἐκβολὴν ρίψιν ὀρεινήν. ὑπενόει γὰρ αὐτὰς ρίψαι τοῖς κυσὶ μετὰ τὸ σφάξαι τοὺς παῖδας αὐτὴν φονικὴν καὶ ἀπάνθρωπον εὐωχίαν καὶ ὀρεινὴν ἀποβολήν. I. Ἄλλως, ποῖ φέρομαι τὰ ἐμὰ τέκνα μεμονωμένα λιπὼν ταῖς Βάκχαις τοῦ Ἄιδου, ἤγουν ταῖς μαινομέναις ἐπὶ φόνοις καὶ ὑπουργίᾳ τοῦ Ἄιδου, ὥστε διαμοιρᾶσαι, καὶ τοῖς κυσὶ δαῖτα σφακτὰν, ἥτοι ἐσφαγμένην, φονίαν, ἀνήμερον, καὶ ἐκβολὴν ὀρείαν. I. ἐπειδὴ περ, ἡνίκα διεμερίσαντο αὐτὰ, ἔμελλον ρίψειν τοῖς κυσὶ βρώματα, διὰ τοῦτο πρῶτον εἶπε διαμοιρᾶσαι, εἶτα ἐπάγει τὸ σφακτὰν κυσὶ τε φονίαν, δεικνὺς τὸν διαμερισμὸν οὐδὲν ἄλλο ἐσόμενον ἢ τοῖς κυσὶ ρίψιν καὶ δαῖτα. τὸ δὲ ἀνήμερον καὶ τὸ ὀρεινὰν λέγει διὰ τὸ τὰ ἐν ὄρει ὄντα ἄγρια θηρία οὕτω διαμερίζειν, ἃ ἂν τῶν ζώων θηράσωσιν. Gu. I.
- 3.1048 1076. Βάκχαις: Βάκχαι γυναῖκες ἦσαν μετὰ μέθης ἐορτάζουσαι τὴν ἐορτὴν τοῦ Διονύσου· ὅτι δὲ μεθύουσαι ἐκεῖναι ἡτάκτουν καὶ ἐμαίνοντο περὶ τὴν ἐορτὴν, λέγει καὶ ταύτας Βάκχας. ὅτι δὲ οὐκ εἰς γέλωτα τὰ τούτων καὶ ἡδονὴν, λέγει τοῦ Ἄιδου, ταῖς μαινομέναις ἐπὶ φόνοις καὶ ὑπουργίᾳ τοῦ Ἄιδου. Gr. ταῖς τοῦ Διονύσου μαινομέναις. M. ταῖς μανικαῖς γυναιξί. Fl. 59. αἱ Βάκχαι τοῦ Διονύσου ἐνθουσιῶσαι περιεπάτουν ὡς μαινόμεναι, καὶ τὸν προστυχόντα ἐκείναις ἐκράτουν καὶ ἐκόλαζον. ἴσως δὲ καὶ ἡλευθεροῦτο. αἱ δὲ αἰχμαλωτίδες γυναῖκες Βάκχαι εἰσὶ τοῦ Ἄιδου θανατοῦντες εὐθύς. Fl. 59. Βάκχαις Ἄιδου εἶκε διὰ τὰς Τρωάδας, διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς φονικὰς καὶ ἀπηνεῖς. ἦσαν γὰρ καὶ ἑτεराὶ Βάκχαι, ἀλλὰ ἄδουσαι ἐπὶ καλῷ καὶ ἐπὶ τέρψει τῶν ἀνθρώπων. Καὶ ἄλλως, διὰ τὸ εἶναι αὐτὰς αἰτίας θανάτου πικροῦ τῶν τέκνων αὐτοῦ καὶ ἀπωλείας καὶ 2. ὑπενόει γὰρ—ἀποβολήν] Haec γὰρ τοῦ Ἄιδου ante haec ποῖ φέρ. scripta sunt etiam in [B. et] Flor. 25. sed sunt. Ibidem in marg. ab Gu. paulo melius: ὑπεν. γὰρ αὐτὰς ρ. scripta sunt quae sequuntur, ἐπειδὴ— τοῖς κ. τὰ τέκνα αὐτοῦ μετὰ τὸ σφάξαι περ κ. τ. λ. sed pro

διεμερίσαντο ibi αὐτὰ τὴν φονικὴν καὶ ἀπ. εὖωχ. κ. ὁρ. est διεμοίρησαν, tum ἔμελλον ἂν ρ. Ex ἀπ. Similiter 10. ὑπενόει δὲ ὡς μετὰ εο εἶπε post πρῶτον et τὸ δὲ ἂν. re- τὴν σφαγὴν εἰς ὅρος ριφθήσονται οἱ παῖ- ceri. MATTH. δεσ αὐτοῦ. quibus satis firmatur re- ib. αὐτὰς] αὐτοὺς B. certa lectio μετὰ τὸ σφάζαι, pro quo 3. αὐτὴν] αὐτοῦ B. King. μετὰ τοῦ σφάζαι. Seqq. ποῖ 18. ταῖς—μαινομέναις ab alia m. φέρομαι ὁρείαν in Gr. sunt nisi habet M. quod ibi vv. ἡγουν ταῖς μαιν. —ὑπουρ- 23. διὰ τὰς Matth. pro διὰ τό. εἰσαγωγῆς Ἱδου παρὰ καιρόν. Fl. 33. ταῖς Τρωάσι. B. διαμοιρᾶσαι: διασπαράξαι μεληδόν. B. M. Fl. 33. Gr. κατατεμεῖν. Gr.

- 3.1049 1077. σφακτὰν κυσί: σφαγὴν κυσί. Fl. 25. ἐσφαγμένην. Gr. φονίαν: φονικὴν. Gr. ἐκ φόνου γεγонуῖαν. φόνευσιν. Gu.
- 3.1050 1078. ἀνήμερον: ἀνελεῖ. Fl. 33. ἀπάνθρωπον. M. Fl. 10. ἀγρίαν. Gr. οὐρείαν: εἰς ὄρειον. M. ἐκβολάν: ῥῖψαι κυσὶ δαῖτα καὶ ὀρεινὴν ἀποβολήν. M.
- 3.1051 1079.—1081. πᾶ στῶ: ποῖ, φησὶ, πορεύσομαι, ποῦ δὲ κάμψω, ποῦ δὲ στήσομαι, ἐπὶ ταύτην ὁρμήσας τὴν τῶν τέκνων μοι κοίτην (λέγει δὲ τὸν τόπον ἔνθα ἐσφαγμένα τὰ τούτου τέκνα κατέκειτο) ὀφείλων ταῦτα φυλάξαι πρὸς τὸ μὴ ὑπὸ τῶν Τρωάδων ριφῆναι κυσίν, ὡς ναῦς τὸ ἄρμενον συστρέφων καὶ συστέλλων, δηλαδὴ τῶν ὀφθαλμῶν στερηθεῖς· ὅπερ γὰρ ἐστὶ τῇ νηὶ τὸ ἰστίον, τοῦτο τῷ σώματι ὁ ὀφθαλμός. A.B.I.
- 3.1052 1080. λινόκροκον: καθὰ ναῦς διὰ θαλασσίων σχοινίων λινόκροκον φᾶρος ἐκτείνων ἐπὶ τήνδε τὴν ὀλέθριον κοίτην πορευθεὶς φύλαξ τῶν ἐμῶν τέκνων. Gr. I. ἡ σύνταξις· πᾶ βῶ ἐσσυθεὶς καὶ ὀρμηθεὶς φύλαξ τῶν ἐμῶν τέκνων ἐπὶ τήνδε τὴν ὀλέθριον κοίτην στέλλων, καὶ κινῶν ἐμαυτὸν, ὅπως καὶ ὥσπερ στέλλει ἡ ναῦς ἐν τοῖς ποντίοις πεῖσμασι καὶ σχοινίοις τὸ λινόκροκον φᾶρος, ἥτοι λαῖφος. Gu. I. τὸ δὲ πᾶ βῶ πρὸς τὸ ἐσσυθεὶς συναπτέον· τὸ δὲ στέλλων μετὰ ταῦτα λέγει. οἱ δὲ λέγοντες λινόκροκον φᾶρος τὸν ὀφθαλμόν, καὶ οὐ τὸ λαῖφος, ἄρ' ἔχει τίς ἂν εἰπεῖν ὡς οὐ μάλιστα πάντων οἶδε ἀμαθεῖς; I.
- 3.1053 1080. πείσμασι: τοῖς σχοινίοις τῆς νεώς. B. M. λινόκροκον: ἀπὸ λίνου ἄρμενον. B. ὡς ναῦς τὸ ἄρμενον τὸ λινουὶν στέλλων. M. τὸ ἐκ λίνου. Gr. ὑφασμένον. τὸ ἄρμενον· κρόκη γὰρ τὸ ὑφάδιον. Gu. τὸ ἀπὸ λίνου τὴν κρόκην ἔχον δηλονότι καὶ τοὺς στήμονας, ἡγουν τὸ ἄρμενον. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.
- 3.1054 1081. φᾶρος: ὑφασμα, ἡγουν τὸ ἄρμενον. Gr. ἱμάτιον. Gu. στέλλων: ἐκτείνων ἐμαυτόν. Gr. κινῶν ἐμαυτόν. Gu.
- 3.1055 1082. συθεῖς: πορευθεῖς. B. ὀρμηθεὶς ἔνθα κεῖται μοι τὰ παιδία τεθνηκότα εἰς τὴν θανάσιμον θήκην. M. φύλαξ: ὁ νῦν ὀφείλων φύλαξ εἶναι τῶν τέκνων. M. Fl. 10.
- 3.1056 1084. ὀλέθριον κοίταν: τὸν τόπον λέγει ἔνθα ἐσφαγμένα ἔκειντο τὰ τέκνα αὐτοῦ. Gr. ἔνθα κεῖται μοι τὰ παιδία τεθνηκότα. Fl. 10. ὀλέθριον κοίτην λέγει οὐχ ὅτι ἦν ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἔκειτο τὰ αὐτοῦ τέκνα, ὀλέθριος· ἄψυχος γὰρ ἦν καὶ οὔτε κακὸς οὔτε καλὸς ἦν· ἀλλὰ διότι φονευθέντα τὰ τέκνα ἔκειτο ἐν αὐτῷ, διὰ τοῦτο τὸν τόπον ὀλέθριον καλεῖ, ἀπὸ τοῦ τῶν τέκνων πάθους τὴν προσηγορίαν αὐτῷ θεῖς. Gu. I.
- 3.1057 1085.—1087. ὦ τλήμον, ὡς σοι: ὦ ἄθλιε, δυσβάστακτά σοι λίαν πέπρακται κακά· καὶ σοὶ τῷ πράξαντι δηλονότι αἰσχροῖ, χαλεπαὶ τὰ ἐπιτίμια, ἡγουν τὰς τιμωρίας, ἔδωκεν ὁ θεὸς, ὅστις ἐστὶ σοὶ ἐπαχθὴς καὶ κακωτικός. I.
- 3.1058 1088. τὰπιτίμια: δειναὶ καὶ χαλεπαὶ αἱ τιμωρίαι. M. τὰ ἐπὶ τῆς τιμωρίας. Fl. 33. ἐπιτίμιον ἡ τιμωρία, ἐπιτιμία δὲ ἡ τιμή. Fl. 59.
- 3.1059 1088.—1106. ἰὼ Θρήκης: ὦ γένος Θρακικὸν ὀπλοφόρον, ὁρμή- 17. θεῖς] τιθεῖς I. 1. νεώς] νηός B. 2. ἄρμενον] ἄρμενον B., ut sæpe in 19. καὶ σοὶ—αἰσχροῖ] Legendum codicibus, velut Gu. in

annotatio- videtur καὶ τῷ πράξαντι, σοὶ δηλονότι, nibus proximis. αἰσχροῖ. quod in Gu. supra verbum 13. τὰ αὐτοῦ τέκνα] τὰ τέκνα αὐ- δράσαντι scriptum est. In Gr. καὶ δράσαντι, σοὶ δηλονότι, αἰσχροῖ et quae τοῦ I. 15. ἔκειτο] ἔκειντο I. hic sequuntur. MATTH. 16. ὀλέθριον καλεῖ] λέγει ὀλέθριον I. τικὸν εἰς τὸν πόλεμον καὶ ἐνθουσιαστικὸν, δεσποζόμενον καὶ κρατούμενον ὑπὸ τοῦ Ἄρεος. ἰὼ Ἀχαιοὶ, ἰὼ Ἀγάμεμνον καὶ Μενέλαε, βοήν φωνῶ. ἔλθετε, ἔλθετε ἔνεκα τῶν θεῶν. ἀκούει τις, ἢ οὐδεὶς κλύων βοηθήσει; τί βραδύνετε; αἱ γυναῖκες ἔφθειράν με αἱ αἰχμαλώτιδες. χαλεπὰ ἐπάθομεν. οἴμοι ἔνεκεν τῆς ἐμῆς βλάβης. εἰς ποῖον μέρος πορευθῶ : εἰς τὸν αἰθέρα ἀναπτάμενος τὸν ὑψηλὸν αἶζω, εἰς τὸ ἐν ὕψει κείμενον οἶκημα, ἔνθα ὁ Ὠρίων ἢ ὁ Σεῖριος ἀφήσιν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν λαμπηδόνας πυρὸς φλογέας; ἢ αἶζω ὁ τάλας εἰς τὸν πορθμὸν τὸν μελανοχρῶτα τοῦ Ἄιδου. I.

- 3.1060 1090. κάτοχον : ὀρητικὸν εἰς πόλεμον καὶ ἐνθουσιαστικὸν ἐν πολέμῳ. M. κατεχόμενον. Fl. 33. ἐνθουσιῶν ἐν τῷ Ἄρει. Gr. τῷ πολέμῳ. Gu.
- 3.1061 1092. αὐτῷ: μεγάλως φωνῶ πρὸς ὑμᾶς. Fl. 59. φωνῶ. Gr. βοῶ. Gu.
- 3.1062 1093. ἴτε: ἔλθετε. Gr. μόλετε πρὸς θεῶν: παραγίνεσθε διὰ τὴν ἀγάπην τῶν θεῶν. Gr. ἔνεκα. Gu. ἐνταῦθα ἢ πρὸς κεῖται ἀντὶ τῆς παρά ἀντὶ τῆς ἐκ, καὶ ἡ ἐκ ἀντὶ τοῦ ἔνεκα κατὰ μετάληψιν. Gu.
- 3.1063 1099. κλύει τις; ἀκούει τις, ἢ οὐκ ἀκούει, ἢ ἀκούει μὲν, οὐ δύναται δὲ βοηθῆσαι ; M. Fl. 25. ἀκούει. Gr. ἐπακούει. ἤγουν 6. εἰς τὸν—[Αἶδου] Haec sunt et. 10. 21. iam in Gu., sed adscripta v. 1100. 31. οὐκ ἀκούει, ἢ om. M. 16. ἐν δ. μ.] ἐν δόρατι μαχόμενον 19. συνελθόντας] ἀνελθόντας Fl. 25. etiam M. et qui ἐν omittunt Fl. οὐδεὶς ἀκούει, ὥστε καὶ βοηθῆσαι. Gu. ἀρκέσει: ἐπαρκέσει, βοηθήσει. Gr. μέλλετε: βραδύνετε. Gu.
- 3.1064 1098. ὥμοι: λείπει τὸ ἔνεκεν. B. ἔνεκεν τῆς λώβης. M. λωβήσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ὀφθαλμῶν. M. ἔνεκεν τῆς λωβήσεως καὶ ἀπωλείας τῶν ὀφθαλμῶν. B. Fl. 10. 33.
- 3.1065 1099. ποῖ τράπωμαι: εἰς τὸν αἰθέρα τὸν οὐράνιον, φησὶ, πετασθεὶς ἀπέλθω εἰς τὸ ὑψιπετὲς μέλαθρον, ἔνθα ὁ Ὠρίων καὶ ὁ Σεῖριος αὐγὰς φλογέας ἀφήσιν τοῦ πυρὸς ἀπὸ τῶν αὐτοῦ ὀφθαλμῶν, ἢ ὀρμήσω ὁ τάλας εἰς τὸν πορθμὸν, ἤγουν τὴν διάβασιν τὴν ἐπὶ τὸν Ἄιθην ἄγουσαν. ταῦτα δὲ, φησὶν, ἀδημονῶ. A. ποῦ ἔλθω. Gu. εἰς ποῖον μέρος ἵνα τράπωμαι. εἰς ποῖον μέρος πορευθῶ. Gr. ἀτραπὸς λέγεται κυρίως τὸ παρὰ τῆς ὁδοῦ ἐκφερόμενον. Fl. 25.
- 3.1066 1100. αἰθέρ' ἀμπτάμενος : ἀναπτάμενος, ἀναπετασθεὶς. M. ἀπορῶ γὰρ τί ποιήσω. πρὸς ἑαυτὸν ἀναλογίζεται ἄρα πρὸς τὸν αἰθέρα πετάσας πρὸς τὸ ὑψηλότερον οἶκημα, ἔνθα ὁ Ὠρίων, ὅς ἐστιν εἶδος ἄστρου, ἢ ὁ Σεῖριος αὐγάζουσιν, ἢ πρὸς Αἶθην μελανοχρῶτα ὀρμήσω, ὅς ἐστι τὸν σκοτασμόν. Fl. 33.
- 3.1067 1103. Ὠρίων: Ὠρίων καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ἁ Ὠρίων. M. ἀποροῦσί τινες πῶς ἐνταῦθα ὁ Πολυμήστωρ Ὠρίωνος καὶ Σεϊρίου ἐμνήσθη, καὶ μηδενὸς ἄλλου τῶν ἄστων. καὶ φασιν ὅτι τοῦ μὲν Ὠρίωνος ἐμνήσθη ὡς κυνηγοῦ, ἅτε καὶ αὐτὸς τοῖς τοιούτοις χαίρων ὡς βασιλεὺς, (φασὶ γὰρ οἱ ποιηταὶ περὶ τοῦ Ὠρίωνος ὡς κυνηγὸς ὦν ὑπὸ σκορπίου δηχθεὶς ἀνηρέθη, ὅτι Ἀρτέμιδος ἐπεθύμησε) τοῦ δὲ Σεϊρίου ὡς καυστικοῦ· διακαῆς γὰρ ἦν καὶ αὐτὸς τῷ πάθει, καὶ δυσχεραίνων ἀπαραμύθητα καὶ ἀπολέσθαι ζητῶν. Gu. I. Ὠρίων ἀπὸ τοῦ οὐρου γίνεται· λέγεται γὰρ ὅτι οἱ θεοὶ οὐρήσαντες ἐπάνωθεν βοδὸς δέρματος, ἐξέφυσεν αὐτὸς, καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ οὐρου ἐκλήθη Ὠρίων· διὸ καὶ φιλοῦται Ὠρίων. λέγεται τὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς λεγόμενον 4. ἀπωλείας] στερήσεως Fl. 33. 23. τοῦ μὲν Ὠρίωνος] ὠρίωνος μὲν I. 11. ἀτραπὸς Matth. pro τροπός. 24. κυνηγοῦ] κυνηγός Gu. 22. ἀποροῦσι] Ἀπορία praeiuxim in 25. οἱ ποιηταὶ] οἱ om Gu. I., sine lemmate. 26. ἐπεθύμησε] ἠράσθη I. ἀροτρόπουν, συγκείμενον ἀπὸ ἄστων ἐπτά. Σεῖριος δὲ λέγεται ὁ κύων I. Σεῖριος: ὁ μὲν Ἡσίοδος Σεῖριον τὸν Ἥλιόν φησιν, οὗτος δὲ Σεῖριον ὀνομάζει ἀκολουθῶς καὶ ὁμοίως Ὀμήρῳ τὸν ὑπὸ τὸ γένειον τοῦ κυνὸς ἀστέρα, ἕτερον ὄντα ἀστέρα. ὅλον δὲ τὸ ἄστρον

κύων λέγεται, ὅπερ ἐκ πολλῶν ἀστέρων σύγκειται. ὁ δὲ ὑπὸ τὸ γένειον τοῦ κυνὸς ἀστήρ Σείριος λέγεται. A. Fl. 10. 33. ἐπὶ τούτῳ δὲ, φησὶ Πολυμήτωρ, τὸν ἀστέρα ἀνέλθω ἀναπετασθεῖς ἢ εἰς τὸν αἰθέρα τοιαῦτα δὲ οἱ δυσανασχετοῦντες καὶ μὴ δυνάμενοι ὑπὸ ἐν θλίψεσι φθέγγονται. σημείωσαι δὲ ὅτι δοκεῖ ὁ Σείριος οὗτος ἀστήρ λαμπρότερον συνὼν τῷ κυνί. A.

3.1068 1105. μελανόχρωτα: τὸν ἀόρατον πλοῦν. Fl. 10. σκοτεινόν. Gr. μελανοσώματον. Gu. πέραμα, πλοῦν, ἢ τὸν ἀόρατον πλοῦν. M.

3.1069 1106. πορθμόν: οἱ μὲν φασιν ὡς πορθμὸς κυρίως ἢ μέσον δύο γαιῶν θάλασσα, νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὸν τόπον πορθμόν καλεῖ· ἐγὼ δὲ φημι διὰ τὴν Ἀχερουσιάδα λίμνην τοῦτο λέγεσθαι. καὶ μαρτυρεῖ τὸ προηγούμενον ὡς οὐδὲν ἄλλο δηλοῖ τὸ ἐς Αἶδα πορθμόν ἀλλ' ἢ τὸν πορθμόν τὸν εἰς τὸν τόπον τοῦ Ἰδου φέροντα. Gu. I. διαφέρει πορθμὸς καὶ ἰσθμὸς. ἰσθμὸς μὲν γὰρ τόπος χέρσος μέσος δύο θαλασσῶν, πορθμὸς δὲ θάλασσα μέσον ξηρᾶς γῆς. Fl. 33. ἄξω: ὁρμήσω, πορευθῶ. Fl. 6. 9. 21. 50. 59.

3.1070 1107. συγγνώσθ' ὅταν: συγγνώμης ἄξιον ὅταν τις πάθῃ κακὰ κρείττονα ἢ φέρειν ἐλευθερωθῆναι τῆς ταλαίνης ζωῆς. Gu. ὅταν τις, φησὶ, πάθῃ κακὰ μείζονα ὑπὲρ ὃ δύναται βαστάσαι, συγγνωστόν 2. ὁ μὲν—ὄντα ἀστέρα A. ἡσίοδος 14. τὸν τ. π.] π. τὸν τ. I. σείριος ὁ ἥλιος. νῦν δὲ τὸν ὑπὸ τὸ γένειον 15. Ἀχερουσιάδα] ἀχερουσίαν I. τοῦ κυνὸς ἀστέρα φησὶν ἡσίοδος ἀκολού- 16. τὸ π.—δηλοῖ] τὸ τοῦ προηγου- θως ὁμήρῳ M. Verba ἡσίοδος σείριος μένον (sic) τοῦ εἰς τὸν αἶδα πορθμόν. —νῦν δὲ τ. ὑ. τὸ γ. τ. κ. σείριον λέγει οὐδὲν γὰρ ἄλλο δηλοῖ Gu. etiam in Gu. In Fl. 10. 33. est 17. ἡ—τόπον] ἢ πορθμόν τὸν ἐς τοῦ- ἡσίοδος ὁ σείριος ὁ ἥλιος. νῦν δὲ τὸ ὑπο- τον τὸν τόπον I. γένειον τοῦ κυνὸς φασὶν εἶναι ἀστέρα 21. ὅταν τις—τοῦ ζῆν] ἀντὶ τοῦ συγ- ἀκολούθως τῷ ὁμήρῳ ὅλον et reliqua γνωστὸς καὶ συγγνώμης ἄξιός ἐστιν usque ad λέγεται. Simile scholion ἀπαλλ (sic) τὴν ζωὴν καὶ θανεῖν ὅστις fuit in B. ubi nunc haec tantum πάθῃ δεινὰ ἃ οὐ δύναται ὑπομεῖναι τοῦτο legi possunt ἔθος τοῖς . . . ὠρίων . . . γάρ ἐστι τὸ κρείττον ἢ φέρειν ἀντὶ τοῦ ἡσίοδος . . . ὑπὸ τὸ γένειον . . .] λού- ἐπέκεινα ὄντος ὑπομονῆς A. θως ὁμή . . . et reliqua usque ad λέ- 23. ὑπὲρ ὃ δύναται—συγγνωστόν- γεται. Post ἔθος τοῖς supple ποιηταῖς. τὸ—ζν M. ἢ δύναται—συγγνωστέον 5. ὑπὸ] Fort. ὑπομένειν. —τὸ ἐξαπαλλάξαι ἑαυτὸν τῆς ζωῆς B.I. ἐστὶν αὐτῷ τὸ ἑαυτὸν ἀπαλλάξαι τοῦ ζῆν. B.M.I. Ἄλλως. συγγνωστόν εἰπεῖν ἔδει. ἐκφέρει δὲ πληθυντικῶς Ἀττικῶς. καὶ τοῦτο ζητῶν εὐρήσεις παρὰ πᾶσι ποιηταῖς καὶ λογοποιοῖς. ἢ δὲ σύνταξις ὅταν πάθῃ τις κακὰ κρείσσονα ἢ φέρειν καὶ ὑπομένειν, ταῦτα συγγνωστὰ καὶ συγγνώμης ἄξιόν ἐστιν, ἀπαλλάξαι ἑαυτὸν τῆς ταλαίνης ζωῆς, τουτέστιν, ὁ κακοῖς συνὼν ἀφορήτοις συγγνωστέος ἐστὶν ἀποθανών. τοῦτο δὲ εἶπεν ὁ χορὸς διὰ τὸν Πολυμήστορα, στερηθέντα τῶν τέκνων καὶ τυφλωθέντα, καὶ τὰ μέγιστα δυσχεραίνοντα καὶ ἀπολεγόμενον τὸ ζῆν, ἐξ ὧν αὐτὸς ἄνωθεν πρὸ τοῦ χοροῦ ἐδήλωσεν, εἰς αἰθέρα ἢ εἰς Αἴθην ὁρμήσαι βουλόμενος. Gu. I. συγγνωστόν πρᾶγμα ὑπάρχει, ὅταν τις ἄνθρωπος ἐξαπαλλάξῃ καὶ ἐλευθερωθῇ τὰ κακὰ πάθῃ τῆς ταλαίνης ζωῆς τὰ κρείσσονα καὶ τὰ ἐπικρατέστερα ὑπάρχοντα, ἢ καὶ παρὸ φέρειν καὶ ὑπομένειν αὐτὰ, ἡγουν κρείττον ἐνι, ἵνα ἀποθάνῃ τις παρὸ ἵνα φέρῃ καὶ ὑπομένη τὰ κακὰ πάθῃ, ἅπερ οὐδὲν δύναται ἐκεῖνος καὶ βαστάζει εὐκόλως. λέγει δὲ τοῦτο διὰ τὸν Πολυμήστορα, ὅτι κρείττον ἐνι ἵνα ἀποθάνῃ παντελῶς παρὸ ἵνα βαστάξῃ τὴν τύφλωσιν καὶ τὴν σφαγὴν τῶν τέκνων αὐτοῦ. Fl. 59. συγγνώμης ἐστὶν ἄξιος ἀπαλλαγῆναι τῆς ζωῆς τὸν παθόντα δεινὰ κρείττονα, ὃ ἐστὶ μείζονα, παρὰ τὴν οἰκείαν δύναμιν. τοῦτο δὲ εἶρηκε διὰ τὴν Ἑκάβην, ἐπεὶ καὶ κρείττον ἦν αὐτῇ τῆς ζωῆς ἀπαλλαγῆναι παρὸ παθεῖν τοιαῦτα δεινὰ καὶ πέρα δεινῶν. Fl. 33. εἰρωνευόμενος ὁ χορὸς ταῦτά φησι πρὸς τὸν Πολυμήστορα. Gr. συγγνώσθ': συγγνώμης ἄξιον. κουφίζεται γὰρ κατὰ τοὺς ποιητὰς καὶ τὸ ὄν ὡς καὶ τὰ δίφθογγα. Gr.

3.1071

1108. ἔξαπαλλάξαι: ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ. Β. ζοῆς: ὡς πνέω πνοή, οὕτω καὶ ζέω ζοή
χρεία τοῦ μέτρου. Fl. 2. 25.

- 3.1072 1109. κραυγῆς ἀκούσας ἦλθον: κραυγῆς σον, φησὶν, ἀκούσας ὁ Ἀγαμέμνων πρὸς τὸν
Πολυμήστορα ἦλθον· οὐ γὰρ ἡρέμα ἐβόησεν ἢ 1. Ἄλλως om. Gu. δόνου ζωῆς.” MATTH. 2. εἰπεῖν
ἔδει] ἔδει εἰπεῖν I. 27. κραυγῆς σου—στρατιωτῶν] Simile 3. ποιηταῖς] καὶ ποιηταῖς I. scholion in
Gu. I. τῆς φωνῆς 4. ταῦτα] αὐτά I. ἀκούσας παρεγενόμην· οὐ γὰρ ἡρέμα 8. καὶ τὰ—
δυσχεραίνοντα om. I. ἤχησεν ἢ θυγάτηρ τῆς πέτρας ἡχώ, ποιοῦσα “King. in paraphrasi haec
habet, ταραχήν. εἰ δὲ μὴ ᾔδειμεν (εἰδείμην nescio unde: ὅταν πάθῃ τις μερίζονα μεν I.), ὅτι
ἐπορθήσαμεν τὴν Τροίαν, κακὰ παρὸ δόναται φέρειν καὶ ὑπομένειν, ἐφοβήθημεν ἂν οὐ μικρῶς,
ἔφοδον νομίζοντες συγγνώμης ἄξιόν ἐστιν ἐλευθερωθῆναι ζοντες εἶναι τῶν πολεμίων.
ἐκεῖνον τῆς ταλαιπώρου ταύτης καὶ ἐπω- ἡχώ, ἢ παῖς τῆς πέτρας. ὅταν γὰρ τις βοήσῃ ὅπου
ἐστὶν ὄρος, ἀντηχεῖ ἡ πέτρα καὶ οἶον εἰπεῖν γεννᾷ τὴν ἡχώ. καὶ τοῦ Πολυμήστορος τοίνυν
βοήσαντος ἐφώνησε καὶ ἤχησε μεγάλως τὸ ὄρος, καὶ φησὶν ὁ Ἀγαμέμνων, οὐχ ἥσυχος ἢ ἡχώ, ἢ
θυγάτηρ τῆς πέτρας, ἐβόησεν· εἰ δὲ μὴ ᾔδειμεν ὅτι ἐπορθήθη ἢ Ἴλιος, ἐφοβήθημεν ἂν
νομίζοντες ἔφοδον τῶν Τρωϊκῶν στρατῶν. Α. ἀκούσας τῆς Πολυμήστορος κραυγῆς ὁ
Ἀγαμέμνων παραγίνεται πρὸς τὴν σκηνὴν τῆς Ἑκάβης, ἔνθα ὁ Πολυμήστωρ ἐτυφλώθη, λέγων
ταῦτα· ἐγὼ τῆς κραυγῆς ἀκούσας ἦλθον ἐνταῦθα· οὐ γὰρ σιωπῶν ἐφώνησεν. Fl. 33. καὶ ὁ
Ἀγαμέμνων καθ’ ὑπόκρισιν ταῦτά φησιν. Gr.
- 3.1073 1110. πέτρας ὀρεΐας παῖς: βοῆς γὰρ ἐν ὄρεσι γενομένης πληττόμεναι αἱ πέτραι ἀντηχοῦσι· διὸ
καὶ θυγατέρα πέτρας καλεῖ τὴν ἡχώ. Gu. λέλακ’ : ἤχησεν. Gr. ἐφώνησεν. Gu.
- 3.1074 1111. ἡχώ: ἦχος ὁ κτύπος, ἡχώ δὲ τὸ ἀπήχημα τὸ γινόμενον μετὰ τὸν ἦχον ἐν θόλοις καὶ
σφαιρικοῖς ἄλλοις ἔνδον καὶ ἐν αἰγιαλοῖς, καὶ ἐν ὄρεσι διὰ τὴν αὐτὴν καὶ μίαν αἰτίαν,
ἐμποδισμὸν δηλονότι τῆς πρόσω φορᾶς τῆς φωνῆς καὶ ἀναστροφῆν αὐτῆς. Gr. διδοῦσα:
παρέχουσα. Gr. ποιοῦσα, ἐμβάλλουσα. Gu. θόρυβον: ταραγμόν. Gr. ταραχήν καὶ ἔκπληξιν. Gu.
- 3.1075 1113. φόβον παρέσχε· ἐθορύβησεν ἂν. Gu. οὐ μέσως: οὐκ ὀλίγως. Μ. ἤγουν οὐκ ἐπιπολαίως,
ἀλλ’ εἰς βάθος. Gu. οὐ μετρίως, ἀλλὰ σφόδρα. οὐ συμμέτρως. Gu. μέσως: ὀλίγως.
- 3.1076 1114. ὦ φίλτατε: ὑποστροφή καὶ ἐπεμβολὴ τὸ σχῆμα. B.I. 5. ᾔδειμεν] εἶδη A. Correxi ex scholion
legitur ad v. 1109. post schol. Gu. modo apposito et ex verba ποιοῦσα ταραχήν. scholio B. M. ad
v. 1112. ubi eadem ib. ὅτι ἐπορθήσαμεν] πορθηθεῖσαν Gu. fere leguntur. 23. οὐ μικρῶς om. M.
Gu. 13. βοῆς γάρ] γάρ om. I. ib. τινα om. B. Gu. I. ib. ὄρεσι] ὄρει I. ib. τῶν πολεμίων om. Gu. 22.
ᾔδειμεν] εἰδείμην I., ubi hoc ἀκούσας τῆς φωνῆς σου, ὦ Ἀγάμεμνον, ἦσθάνθη, βλέπεις ἄτινα
πανθάνομεν; I.
- 3.1077 1116. ἔα: ἐκπληκτικόν. B.I. ὑποκρίνεται ἀγνοεῖν, ἵνα κατὰ τὸ δίκαιον ὑπὲρ τῆς Ἑκάβης κρίνῃ,
μὴ, γνωσθεῖς ὅτι προωμίλησεν αὐτῇ, δόξῃ τῇ Ἑκάβῃ χαρίζεσθαι. B.M.I. ἔα: ἔξω τοῦ μέτρου τοῦ
στίχου ἐστὶν, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις ἔστιν εὐρεῖν. Fl. 21.
- 3.1078 1116. ὦ δύστηνε: ὦ ἄθλιε Πολυμήστωρ, τίς ἔφθειρέ σε ; τίς ἐποίησε τὸ ὄμμα τυφλόν, τὰς κόρας
τῶν ὀφθαλμῶν αἱματηρὰς ποιήσας: καὶ τοῦδε τοὺς παῖδας τίς ἔκτεινεν; ὄντως μέγαν θυμὸν
ἐκέκτητο ἐπὶ σὲ καὶ τοὺς σοὺς παῖδας, ὅστις ἄρα ὑπῆρχεν. I.
- 3.1079 1117. αἰμάξας: αἱματώσας. Gu. κεντήσας. Gr. Ἑκάβη με: ἢ Ἑκάβη σὺν ταῖς αἰχμαλωτίσι γυναιξὶν
ἔφθειρεν. οὐκ ἀπώλεσε μικρῶς, ἀλλὰ μεγάλως, καὶ μεῖζον ἀπωλείας. I.
- 3.1080 1120. Ἑκάβη με σὺν γυναιξὶν αἰχμαλώτοις ἀπώλεσεν, ἀλλ’ οὐκ ἀπώλεσεν, ἀλλὰ καὶ τι μεῖζον
ἀπωλείας ἐμὲ ἐπεπράχει· εἰ γὰρ ἐφόνευσέ με, κρεῖττον ἦν· νῦν δὲ τοὺς παῖδας ἐφόνευσε καμὲ
ἐτύφλωσε, καὶ τοῦτο μεῖζον ἀπωλείας. Α.
- 3.1081

1121. ἀλλὰ μειζόνως· τὸ γενέσθαι τυφλὸν τοῦ ἀπολέσθαι μείζον λέγει· εἰώθασι γὰρ οἱ ἄνθρωποι μείζονα τὰ παρόντα τῶν μὴ παρόντων κακῶν ἡγεῖσθαι. Cant. Gr. ἡγουν ἐπέκεινα ἀπωλείας εἰργάσατό με διὰ τὸ ζῆν με τυφλόν. Gu.
- 3.1082 1122. τί φῆς· τοῦτο πρὸς τὸν Πολυμήστορα· κατ' ἐπίκρισιν δὲ τὸ σχῆμα· εἴτα πρὸς τὴν Ἑκάβην ἀποστρέφεται, καί φησι σὺ τόδε, ὡς λέγει, τὸ ἔργον ἐποίησας, σὺ τὴν τόλμαν, ᾧ Ἑκάβη, τήνδε ἐτόλμησας τὴν ὑπερβολικὴν; I.
- 3.1083 1123. τόλμαν· φοβερὰν πράξιν. Gr. θάρσος. Gu. ἔτλης· ἐποίησας. Gr. ἐτόλμησας. μετὰ καρτερίας ἔπραξας. Gu. ἀμήχανον· κακομήχανον ἢ μεγίστην. Gr. ἀνεπιχείρητον. Gu. τὸ ἄδικον, πρὸς ἣν οὐκ ἔστι μηχανὴν καὶ λύσιν εὐρεῖν. B. M. Fl. 10. 33.
- 3.1084 1124. ὦμοι· φεῦ, τί πράγμα λέγεις· ἄρα πλησίον ἐστί που ἡ Ἑκάβη; δῆλωσον καὶ λέξον ποῦ ἐστίν, ὅπως ἀρπάσας αὐτὴν διὰ τῶν. χειρῶν διασπαράξω καὶ αἱματώσω τὸ σῶμα αὐτῆς. I.
- 3.1085 1125. σήμερον· ὁδήγησον. Gr. δῆλωσον, δεῖξον. Gu.
- 3.1086 1126. διασπάσωμαι : διαμερίσωμαι. Gr. διασπαράξω, διαμερίσω, διαρρήξω. Gu. καθαιμάξω· φονεύσω. Fl. 59.
- 3.1087 1127. οὔτος, τί πάσχεις· ὦ οὔτος, τί ποιεῖς, I. οὔτος; ὦ φίλε. Fl. 59. Ἀττικὸν τὸ οὔτος, ὦ σὺ δηλονότι. M. Fl. 10. 21. πάσχεις· ποιεῖς. Gr. παράφορα λέγεις. Gu. πρὸς θεῶν· ἔνεκεν τῶν θεῶν σε παρακαλῶ, ἄφες με ἐπαγαγεῖν αὐτῇ τὴν μαινομένην χεῖρα. I.
- 3.1088 1128. μέθες μ' ἐφεῖναι· φαίνεται ὅτι ἐκράτει αὐτὸν χερσίν. Gr. μαργῶσαν· μεμηνυῖαν. M. ἀστατοῦσαν, μαινομένην. Gu.
- 3.1089 1129. ἴσχε· ἔπεχε σεαυτὸν, ἐκρίψας τῆς καρδίας τὴν βαρβαρότητα. I. τὸ βάρβαρον· τὴν ἄλογον ὁρμὴν. B. τὸ θυμικόν. M. πολλάκις ἀντὶ προσηγορικοῦ ὀνόματος θηλυκοῦ μονογενοῦς τίθεται οὐδέτερον, οἷον τὸ σοφὸν τοῦ δεῖνος ἀντὶ τοῦ ἡ σοφία, τὸ αὐτεξούσιον, ἡγουν ἡ αὐτεξουσιότης, τὸ βάρβαρον ἀντὶ τοῦ ἡ βαρβαρότης. I. τὸ θυμῶδες. Gr. τὴν βαρβαρότητα, τὸ ἄγριον, τὸ θυμικόν, τὸ θρασὺ καὶ μανικόν, ὃ ἔχουσι βάρβαροι. Gu.
- 3.1090 1130. λέγ' ὡς ἀκούσας· λέγε μοι, ἵνα ἀκούσας ἀμφοτέρων, σοῦ καὶ τῆς Ἑκάβης, κρίνω δικαίως ἀντὶ τίνος ταῦτα πανθάνεις. I. ἐν μέρει· ἀνὰ μέρος σοῦ καὶ ταύτης. B.
- 3.1091 1131. κρίνω· ὁ Ἀγαμέμνων οὐ κατ' ἀληθῆ φιλίαν τῷ Πολυμήστορι διακείμενος οὐ μόνον οὐκ ἀμύνει αὐτῷ φανείς, ἀλλὰ καὶ ἐπιτιμᾷ ὡς δῆθεν ἀτακτοῦντι, καὶ μετὰ τὴν τοιαύτην συμφορὰν ἐξέτασιν καὶ 3. τὸ ἄδικον om. B. 25. πανθάνεις] Pro πάσχεις dictum 4. μηχανὴν καὶ] ἐκχανεῖν Fl. 10. 33. apud recentiores, ut in scholio v. 13. Ἀττικὸν—δηλονότι] ἀττικῶς ὦ 1114. οὔτος. σὺ δῆλον M. κρίσιν ποιεῖται· ὁ Πολυμήστωρ δὲ ἀγνοῶν ὡς φίλον ἀληθῆ ἐπικαλεῖται τοῦτον. Gr.
- 3.1092 1132.—1156. λέγοιμ' ἄν : εἵποισι ἄν, σοὶ δηλονότι. ὑπῆρχέ τις ἀπὸ τῶν υἱῶν τοῦ Πριάμου νέος, Πολύδωρος τοῦνομα, υἱὸς τῆς Ἑκάβης, ὄντινα ὁ πατὴρ ὁ Πρίαμος ἔδωκέ μοι ἀπὸ τῆς Τροίας ἀνατρέφειν ἐν τοῖς ἐμοῖς δόμοις, ὑποψίαν ἔχων τῆς Τρωϊκῆς κρατήσεως. τοῦτον τὸν Πολύδωρον ἐφόνευσα. ἀντὶ τίνος δὲ αἰτίας ἐφόνευσα αὐτὸν ἄκουσον. (προκατάστασις τὸ σχῆμα.) ἔδεισα ἵνα μὴ ὁ παῖς καταλειφθεὶς σὸς ἐχθρὸς συνάξῃ τὴν Τροίαν καὶ συνοικίῃ ἐκ δευτέρου, οἱ δὲ Ἀχαιοὶ μαθόντες τινὰ ἀπὸ τῶν υἱῶν τοῦ Πριάμου ζῶντα κινήσειαν πάλιν ναυτικὸν εἰς τὴν γῆν τῶν Τρώων, καὶ μετὰ ταῦτα ἀφανίζοιεν ταῦτα τὰ χωρία τῆς Θράκης, λείας ἀπελαύνοντες, τοῖς δὲ γεῖτοσιν ἡμῖν τῶν Τρώων ὑπάρξειε κακὸν, ἐν ᾧ κακῷ ἀρτίως ἐπάσχομεν. ἡ Ἑκάβη δὲ μαθοῦσα τὸν θάνατον τοῦ παιδὸς τοιῷδε δόλῳ ἤγαγεν ἐμέ, ὡς λέξουσα τοὺς θησαυροὺς τοῦ χρυσοῦ τῶν υἱῶν τοῦ Πριάμου κεκρυμμένους ἐν τῇ Τροίᾳ. ἐμὲ δὲ μόνον σὺν τοῖς τέκνοις εἰς τοὺς οἴκους εἰσφέρει, ὅπως μὴ ἄλλος τις ἄνθρωπος γνοίῃ τάδε. ἐκάθισα δὲ ἐν μέσῳ τῆς κλίνης, κλίνας τὸ γόνυ. πολλὰ δὲ χεῖρες (ἡγουν γυναῖκες, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν, ὡς

τὸ “τοῖν γὰρ κεφαλὴν” ἀντὶ τοῦ ἀνδρα) πολλὰ δὲ κόραι Τρώων παρθένοι ἐκάθηντο, αἱ μὲν ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς, αἱ δὲ ἀπὸ τῆς δεξιᾶς, καθὰ ποιοῦσιν εἰς φίλους, κρατοῦσαι τὸ ὕφασμα (ἀπὸ γὰρ τοῦ ποιοῦντος, τῆς κερκίδος, τὸ ποιοῦμενον ὠνόμασε) τῆς Μακεδονικῆς χειρὸς ἐπήνουν, ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου θεωμεναι τάδε τὰ ἱμάτια. ἄλλαι δὲ τὸ Θρακικὸν ἀκόντιον θεωροῦσαι, (τοῦτο γὰρ εἶπε κάμακα) μεμονωμένον ἐποίησαν τοῦ διπλοῦ ἐνδύματος, τοῦ ἀκοντίου καὶ τοῦ ὑφάσματος. I.

- 3.1093 1133. Ἐκάβης παῖς: δηλονότι γεννηθεὶς ἐξ αὐτῆς ἦσαν γὰρ τῷ Πριάμῳ καὶ ἕτεροι παῖδες ἀπ’ ἄλλων γυναικῶν. ἐλέγοντο γοῦν καὶ οὗτοι υἱοὶ τῆς Ἐκάβης. ἵνα γοῦν δόξη ὅτι κατ’ ἀλήθειαν ἦν ὁ Πολύδωρος παῖς αὐτῆς, λέγει παῖς τῆς Ἐκάβης: οὐ γὰρ ἠρκέσθη 11. κινήσειαν] King. κινῶειν, quod MATTH. in Gr. scriptum est supra αἴροιεν, 13. ὑπάρξειε Barn. pro ὑπάξειε. addito κινήσειαν a m. sec. King. 19. ὡς τὸ] Hom. Od. 1, 343. post Τρώων addidit etiam στόλον. μόνον εἰς τὸ νεώτατος ἀπὸ τῶν ἐτέρων υἱῶν τοῦ Πριάμου, ἀλλὰ προσέθηκε τὸ παῖς. Fl. 56.
- 3.1094 1135. ὑποπτος: προορατὴς, προκατάσκοπος, караδοκτητής, ἥδη τὴν Τροίαν ἐλπίζων ἀλώσεσθαι. A. B. ἐν ὑποψίᾳ ὦν, ἀντὶ τοῦ ὑποπτέων. Fl. 17. 59. 76. Gr. ἔμφοβος. Fl. 33.
- 3.1095 1137. ὡς εἶ: λῖαν καλῶς. Gr. τοῦτο ἐποίησα. Gu. σοφῇ προμηθία: καὶ κατὰ σοφὴν ἡγουν συνετὴν προμήθειαν. Gr. προνοία, προβουλεύσει, προγνώσει, οἰκονομία. Gu. προγνώσις. M.
- 3.1096 1139. Τροίαν: τὸ πλῆθος τῶν Τρώων. B. τουτέστι τοὺς Τρῶας. Gr. τὸν λαὸν τῆς Τροίας. Gu. ἀθροίση: περισυνάξη. Gu. κατοικήση: κατωκισμένην ποιήση. Gu.
- 3.1097 1141. αὐτῖς: Ἰωνικόν. B. αἴροιεν: ἐπάροιεν. στόλον: γρ. δόρυ. M.
- 3.1098 1142. τρίβοιεν: καταφανίζουσι, καταθλίβουσι, διαφθείροιεν. Fl. 21. 59.
- 3.1099 1143. λεηλατοῦντες: λείαν ἀπελάνοντες. B. M. αἰχμαλωτίζοντες. Fl. 33. κουρσεύοντες, πορθοῦντες. Fl. 17. 21. 50. 59. 76. Gr. γείτοσιν δ’ εἶη: ἡμῖν τοῖς Θρηξίν. M. εἶη δὲ ἡμῖν, τοῖς γείτοσι τῶν Τρώων, κακὸν τοῦτο, τὸ καὶ αὐθις ἐκστρατεύσαι τοὺς Ἑλλήνας, ἐν ᾧ περ, κακῶ δηλονότι, ἡγουν τῇ ἐκστρατεύσει ἐκάμνομεν. Gu.
- 3.1100 1144. ἐν ᾧ περ: ἐν ᾧ κακῶ. B. M. ἐκάμνομεν: ἐδυστυχοῦμεν. Fl. 59. ἐπάσχομεν μέχρι τοῦ νῦν. B.
- 3.1101 1145. θανάσιμον μόρον: μόρος οὐ μόνον ὁ θάνατος, ἀλλὰ καὶ ἡ τύχη, ὡς ἔχει κἀνταῦθα: οὐ γὰρ ἔστι λέγειν θανάσιμον θάνατον. Gu. I. θανάσιμον: τὰ ἐπίθετα ἢ ἕτερόν τι δηλοῦσι τῶν ὀνομάτων ἐφ’ ὧν λέγονται, ἢ εἰ τὴν αὐτὴν αὐτοῖς ἔχουσι σημασίαν, πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἐτέρου σημασινομένου λέγεται, ἢ ἐτέραν τινὰ αἰτίαν ἔχει καθ’ ἣν λέγεται, ἐνταῦθα δὲ τὸ θανάσιμος ἐπιθετικῶς λεγόμενον οὔτε ἕτερόν τι σημαίνει ἢ ὁ θάνατος ἐσήμαινεν οὔτε ταυτὸ σημαῖνον αὐτῷ πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἐτέρου σημασινομένου λέγεται: οὐ γὰρ ἔστι ποτὲ θάνατος μὴ θάνατον ἐμποιῶν, οὔτε ἄλλην τινὰ αἰτίαν ἔχει καθ’ ἣν 3. караδοκτητής est etiam in Fl. 23. μόρος] ὁ praeifixum ab rubri- 16. прок., проор. кар. in M. catore in Gu. 13. διαφθείροιεν etiam B. 26. ἢ εἰ] εἰ om. I. 21. ἐν ᾧ om. M. 27. τινὰ om. I. 22. ἐπέσχομεν] πάσχομεν B. 29. ἐσήμαινεν. οὔτε] ἐσήμανεν οὐ I. λέγεται. ὥστε ἀρκοῦντος τοῦ θανάτου τῷ λόγῳ, τὸ θανάσιμος περιττῶς λέγεται κατὰ ποιητικὴν ἄδειαν. Gr. I.
- 3.1102 1146. λόγῳ: γρ. δόλῳ. B.
- 3.1103 1147. θήκας: θησαυρούς. B. M.
- 3.1104 1150. ἶζω: ἐζόμεν, ἐκαθεζόμεν. B. κάμψας: κλίνας. B.
- 3.1105 1151. πολλὰ δὲ χεῖρες: οὕτω συντακτέον· πολλὰ δὲ Τρώων κόραι ὥσπερ δὴ παρὰ φίλον θάκουσιν αἱ μὲν ἐξ ἀριστερῶν, αἱ δὲ ἔνθεν χερσὶ κερκίδ’ Ἡδωνῆς χερὸς, ἀντὶ τοῦ κατέχουσαι ταῖς χερσὶ τὸ ἱμάτιον τὸ ἐκ Θρακικῆς χειρὸς ὑφανθέν. Εἰς τὸ αὐτὸ ἐξήγησις. εἰσελθόντος τοῦ Πολυμήστορος μετὰ τῆς Ἐκάβης εἰς τὰς σκηνὰς καὶ καθεσθέντος προσῆλθον αὐτῷ αἱ εἶχον

συμβολὴν μετὰ τῆς Ἑκάβης αὐτὸν τυφλῶσαι αἰχμαλωτίδες, καὶ αἱ μὲν ἐξ ἀριστερᾶς αὐτοῦ ἐκάθισαν, αἱ δὲ ἐκ δεξιῶν ὥσπερ παρὰ φίλων Τρώων κόραι, καὶ τοὺς αὐτοῦ πέπλους εἰληφυῖαι καὶ αἵρουσαι πρὸς τὰς τοῦ ἡλίου αὐγὰς ἐπῆνουν αὐτοὺς, τοῦτο μὲν ὡς λαμπροὺς, τοῦτο δὲ ὡς ἐπιστημόνως κατεσκευασμένους. πᾶς γὰρ ὁ μέλλων ἀκριβῶς σκοπῆσαι πέπλον εἰ καλὸς ἐστὶ πρὸς τὰς τοῦ ἡλίου ἀκτῖνας τοῦτον ὀρᾷ, καὶ αὗται δὲ πάστρια οὔσαι ἐθαύμαζον αὐτόν. τοῦτο δὲ ἐποιοῦν ὅπως συλλήψονται αὐτοῦ τὰς χεῖρας. καὶ αἱ μὲν ἐποιοῦν οὕτως, ἄλλαι δὲ τὸ ἀκόντιον αὐτοῦ ἐθαύμαζον καὶ ἐτέρα τῇ ἐτέρᾳ τοῦτο παρεχόμεναι εἰσήγαγον καὶ αὐτὸ εἰς τὴν ἔσωθεν σκηνήν. τοῦτο δὲ ἐποιοῦν ὅπως ἔρημος γενόμενος παντὸς ξίφους συντόμως κατεργασθῇ. διηγεῖται δὲ ταῦτα ὁ Πολυμήτωρ τὸν δόλον αὐτῶν ἐκφαίνων καὶ πῶς αὐτὸν ἠπάτησεν. Α. πολλὰ δὲ χεῖρες: κόραι λέγω Τρώων, ἡγουν νέαι καὶ παρθένοι, ἐκάθηντο, αἱ μὲν ἐξ ἀριστερᾶς, αἱ δ' ἔνθεν, ἡγουν ἀπὸ τῆς δεξιᾶς, ὡς δὴ παρὰ φίλῳ, καὶ ἔχουσαι ἡγουν κρατοῦσαι τὴν κερκίδα, ἀντὶ τοῦ ὕφασμα τῆς Ἡδωνικῆς χερὸς ἀντὶ τοῦ τῆς Μακεδονικῆς χειρὸς, ἐπῆνουν λεύσσουσαι ὑπὸ τὰς αὐγὰς, ἡγουν ὑπὸ τὸ φῶς, τούσδε τοὺς πέπλους. Gr. I. τὸ χεῖρες καὶ τὸ κόραι ἐκ παραλλήλου. Gu. I. ἀντὶ 1. λέγεται—ἄδειαν] κεῖται—ἐξουσίαν 25. ἀριστερᾶς] ἀριστερῶν I. 27. ὡς δὴ—κρατοῦσαι] ὡς δὲ παρὰ I. 18. πάστρια] Vocabulum inferioris φίλῳ κρατοῦσαι I. Graecitatis. Vita Andreae 28. τῆς Ἡδωνικῆς χερὸς ἀντὶ τοῦ Sali c. 13. ap. Ducang. p. 1127. αἱ om. I. λεγόμεναι πάστρια (codex πάτρια) 29. λεύσσουσαι] βλέπουσαι I. πιπράσκουσαι πολυτελῇ κόσμον. 30. τὸ χεῖρες] τὸ δὲ χεῖρες I. τοῦ γυναῖκες, ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν, ὡς τὸ “τοίην γὰρ κεφαλὴν” ἀντὶ τοῦ τοιοῦτον ἄνδρα. B. M. Fl. 10. 33.

- 3.1106 1153. θάκουν: ὁ ἐνεστῶς ἀντὶ παρατατικοῦ, ὡς τὸ ἦκω. ἔθος δὲ τοῦτο τοῖς Ἀττικοῖς λαμβάνειν τὸν ἐνεστῶτα ἀντὶ παρεληλυθότος. ὡς δὴ θάκουν καὶ ἐκαθέζοντο παρ' ἐμοὶ τῷ φίλῳ αἱ κόραι τῶν Τρώων ἔχουσαι τὴν κερκίδα τῆς Ἡδωνῆς χερὸς, ἡγουν τῆς Ἡδωνικῆς καὶ τῆς Μακεδονικῆς μετὰ γὰρ τῶν κερκίδων ὑφαίνουσι τὰ πέπλα. συγκόπτεται τὸ Ἡδωνικῆς καὶ γίνεται Ἡδωνῆς. τοιοῦτον δὲ ἐστὶν ὡς τὸ ῥητορευόμενος ἀντὶ τοῦ ῥητορικῶς. Fl. 59. κερκίδ' : κερκὶς ἢ τῆς πίτυος κορυφὴ ἢ αἰγείου. καὶ εἶδος ὄρνιθος. B. rec. ἀντὶ τοῦ ὕφασμα. Gr. τὸ ὕφασμα, ἱμάτιον, πέπλον. Gu. ἀντὶ τοῦ τὸ γινόμενον ἐκ τῆς Ἡδωνικῆς, ὃ ἐστὶ Θρακικῆς, χειρὸς ἱμάτιον. ἀπὸ δὲ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιοῦμενον ὠνόμασεν. ὥφειλε γὰρ εἰπεῖν ἱμάτιον καὶ εἶπε κερκίδα. ἐκ γὰρ τῆς κερκίδος κάμνεται τὸ ἱμάτιον. τὸ δὲ Ἡδωνῆς ἀντίπτωσίς ἐστὶν ἀντὶ τοῦ Ἡδωνίδος χερὸς. A.B. Ἄλλως. κερκίδας Θρακικὰς κατέχουσαι Ἡδωνοὶ γὰρ οἱ Θραῖκες. B. τὸ ὕφασμα ἐνταῦθα, ἀπὸ τοῦ ποιοῦντος τὸ ποιοῦμενον· κερκὶς γὰρ κυρίως ὁ ἄτρακτος, ἐν ᾧ ὑφαίνουσιν. Gu. I. εἶμα ἢ σιδηροῦν. Fl. 10. Ἡδωνῆς: ἀντὶ τοῦ Μακεδονικῆς. Gr. Θρακικῆς μέρος γὰρ ἢ Μακεδονία τῆς Θράκης. Gu.
- 3.1107 1154. ἡγουν: ἐπῆνουν κατέχουσαι καὶ σκοποῦσαι ὑπὸ τὰς αὐγὰς. M.
- 3.1108 1155. ἄλλαι δὲ κάμακα: ἄλλαι δὲ τὸ Θρακικὸν ἀκόντιον θεωροῦσαι· τοῦτο γὰρ εἶπε κάμακα. B. τὸν κόντον. Gr. ἀκόντιον, σπάθην. Gu. κοντάριον. B.
- 3.1109 1156. διπτύχου: δίπτυχον στόλισμα λέγει ἢ τὴν σπάθην καὶ τὸν πέπλον, ἢ τὴν σπάθην μόνην, διὰ τὸ εἶναι αὐτὴν δίστομον. Gu. I. διπλοῦ τοῦ ἐνδύματος, ἡγουν τῶν διπλῶν μου ὀμμάτων. Fl. 59. τοῦ διπλοῦ ἐνδύματος, ἢ τοῦ διστόμου ἀκοντίου. Fl. 21. διπλοῦ, ἥτοι τῆς κερκίδος καὶ τοῦ δόρατος. Fl. 33. ἐπὶ μὲν τοῦ δόρατος διστόμου, ἐπὶ δὲ τῆς χλανίδος διπλῆς. Fl. 10. 21. δίπτυχον στόλισμα 1. ὡς τὸ (Hom. Od. 1, 343.) τοίην (δὲ om. A.) τοῦ—ὠνόμασεν. ἄλλως.— γὰρ κεφαλὴν] ὡς τὸ τροικὴν κεφαλὴν θραῖκες B. In Fl. 10. κερκίδα ἐνταῦθα τὸ ἱμάτιον τὸ γινόμενον ἐκ τῆς Θρακικῆς 2. τοιοῦτον om. B. Fl. 10. 33. χειρὸς. ἀπὸ—ὠνόμασεν. ἄλλος δὲ τὸ 11. αἰγείου] ἔγειρ (sic) B. Θρακικὸν ἀκόντιον. 12. ἀντὶ—Θραῖκες] In B. κερκίδα 22. τὸ θ. ἁ. θεωροῦσαι est in M. τὸ ἱμάτιον τὸ γενόμενον—χειρὸς. ἀπὸ δὲ 30. χλανίδος] χλαμύδος Fl. 10. 21. τὴν διπαλτίαν φησί. τὸ γὰρ παλαιὸν οἱ πολεμοῦντες δύο παλτὰ ἐβάσταζον, τὸ μὲν ἐν μικρὸν, ὃ καὶ πόρρωθεν

ρίπτοῦντες ἡκόντιζον τοὺς ἐναντίους, τὸ δὲ ἕτερον μεῖζον. ἡ δίπτυχιν στολίσμα φησι τὸ δόρυ διὰ τὸ τὰ Θρακικὰ ἀκόντια δίστομα εἶναι καὶ ἄνω καὶ κάτω σιδήρους ἔχειν, τὸ μὲν κάτω, ἵνα πῆγνυνται ἐπὶ τῆς γῆς, τὸ δὲ ἄνω, ἵνα τιτρώσκη. Α. Ἄλλως. γράφεται καὶ στοχίσματος, ἵν' ἢ τῶν λογχῶν. εἰ δὲ στολίσματος, τοῦ ἱματίου λέγει, οὐκέτι δὲ ὅλως γράφεται τὸ “ἄλλα δὲ κάμακα Θρηκίαν θεώμεναι,” ἀλλὰ πρὸς τὸ “ἦνουν θ' ὑπ' αὐγάς” τὸ “γυμνὸν μ' ἔθηκαν διπτύχου στολίσματος,” ἵνα λείπῃ ὁ καὶ ἀντὶ τοῦ καὶ γυμνόν. Α.Μ. Fl. 21. καὶ ἄλλως. διπτύχου στολίσματος: ἡ διπτύχου στολίσματος φησι τῆς χλανίδος καὶ τοῦ ἀκοντίου, παρ' ὅσον καὶ αὐτὸ πρὸς ἄμυναν καὶ φυλακὴν τοῦ σώματος ἐβάσταζεν. Ὀμηρος “δώσω δ' ὄξυν ἄκοντα κυνῶν ἀλκτῆρα καὶ ἀνδρῶν.” Ἄλλως. ἐπὶ μὲν τοῦ δόρατος διστόμου, ἐπὶ δὲ τῆς χλανίδος λεπτῆς, ἡ ὁ φησιν Ὀμηρος δίπλακα. Β. διπτύχου δὲ τινὲς τῆς διπαλτίας, ἀλλ' οὐκ ἔῃ τὸ κάμακα ἐνικόν. Α.Β.Μ. Fl. 21. Καὶ ἄλλως. στολίσματος: καὶ ἀλλαχοῦ “οὐκ ἀγκυλωτοῖς Θεσσαλῶν στοχίσμασιν.” ἐὰν δὲ στοχίσματα, λείπει ὁ καί, καὶ ἡ σύνταξις πρὸς τὸ “ἦνουν θ' ὑπ' αὐγάς.” Μ. Fl. 21.

- 3.1110 1157.—1159. ὅσαι δέ: ὅσαι, φησὶν, ἦσαν τετοκυῖαι, ἦγουν μητέρες, τὰ ἐμὰ παιδιά λαβοῦσαι, ὡς εὐειδῆ ὄντα, ἐξεθαύμαζον ἄλλη τῇ ἄλλῃ ἀνὰ μέρος ἀποδιδούσαι, ὅπως ἐμοῦ τοῦ πατρὸς πορρωτάτω γένοιτο καὶ εὐχερέστατα αὐταῖς εἴη πρὸς ἀναίρεσιν τὰ ἐμὰ τέκνα. Β.Μ.Ι. ὅσαι δὲ τῶν γυναικῶν τὰ ἐμὰ τέκνα ὀρώσαι ἐδόκουν ἐκπλήττεσθαι ἐν χεροῖν ἑπαλλον, ἦγουν ἔτυπον, ἵνα ἀπογένωνται τοῦ πατρὸς. Fl. 33.
- 3.1111 1158. ἑπαλλον: συνέστρεφον, ἐκίνουν. Gu. ἐκολάκευον. Fl. 59. ἀνεκύκλουν. Fl. 56. ὡς πρόσω πατρός: ἵνα βελτίονα τοῦ πατρὸς γένοιτο. Μ. ἵνα γένοιτο πόρρω, μακρὰν ἐμοῦ τοῦ πατρὸς. Fl. 59. 76. διχῶς τοῦτο, ἡ ὅτι ἐν ταῖς διαδοχαῖς γένοιτο βελτίονες τοῦ πατρὸς ἐμοῦ, ἡ ὅτι ἵνα γένωσι μακρὰν τοῦ πατρὸς τοῦ σφάξι αὐτούς. Fl. 21. πορρωτάτω ἡ βελτίονα. Fl. 10.
- 3.1112 1159. ἀμείβουσαι διὰ χερός: γρ. καὶ ἀμείβουσαι χεροῖν. Β. διαδιδούσαι. ἀλλακτικῶς λαμβάνουσαι. Gu. μεταδιδούσαι. Fl. 10. ὡς εὐχερέστατα αὐταῖς. φησὶ πρὸς ἀναίρεσιν. Fl. 10. ἀνταλλαττόμενοι. ἐδίδου ἡ μία πρὸς τὴν ἑτέραν. Fl. 59.
- 3.1113 1160. κᾶτ' ἐκ γαληνῶν: ἡσύχων. Β. καὶ εἴτα ἐκ κολακικῶν καὶ ἡσυχίων προσφωνημάτων, πῶς νομίζεις, κεντοῦσι τοὺς παῖδας, λαβοῦσαι ξίφη ἐκ τῶν ἱματίων. καλῶς δὲ πρῶτον ἀπέκτειναν τοὺς παῖδας, ἵνα θεωρῶν ὁ πατὴρ πλέον ἀνιῶτο. Α.Β.Ι.
- 3.1114 1161. ποθέν: ἀπό τινος μέρους. Gr. Fl. 17. 59. 76.
- 3.1115 1162. κεντοῦσι: σφάττουσι. Gr.
- 3.1116 1162.—1182. αἱ δὲ πολεμίῳν: αὗται δὲ ξυλλαβόμενοι τρόπον, ἥτοι δίκην, ἐχθρῶν, κατεῖχον τὰς ἐμὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας· τοῖς παισὶ δὲ τοῖς ἐμοῖς βοηθῆσαι θέλων ἐγώ, εἰ μὲν τὸ πρόσωπον ἐξανίστων, ἀπὸ τῆς κόμης ἐκεῖναι ἐκράτουν, εἰ δὲ ἐκίνουν τὰς χεῖρας, ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν γυναικῶν κωλυόμενος οὐδὲν ἐτελείουν ὁ ἄθλιος. τὸ 1. ἐκπληττόμενοι etiam in Gu. 15. λαβοῦσαι—ἱματίων om. Β. 3. ἐκίνουν etiam Β. ib. καλῶς] Ultima καλῶς δὲ—ἀνιῶτο 13. καὶ εἴτα] καὶ om. Β. In Μ. sunt etiam in Fl. 10. nisi quod ha- haec sunt, εἴτα ἐκ κολακικῶν προσφθε- bet ἵνα θεωρῶν ὁ πατὴρ μᾶλλον ὠδυνῶτο. γμάτων δοκεῖς λαβοῦσαι κτείνουσι παῖδας At 33. πρῶτον κεντοῦσι παῖδας, πρῶτον κεντοῦσι. ἀποκτείνουσι τοὺς παῖδας, ἵνα δεῶν ὁ πα- ib. κολακικῶν καὶ ἡσυχίων] κολακευ- τῆρ ἀνιῶτο. MATTM. τικῶν καὶ ἡσυχίων I. ib. τοὺς παῖδας] τοὺς om. I. 14. νομίζεις] δοκεῖς Β. a m. sec. 16. θεωρῶν] ὀρῶν I. πλέον om. Β.Ι. literis evanidis non recte suppletis. 17. ὥσπερ κατάσκοποι] Hoc qui Nam prima νομίζεις scripserant, de excogitarunt ὡς δοκεῖς scribere de- quo litera ζ superest. buerunt. ἔσχατον δὲ βλάβος τοῦ βλάβους πλέον ὑπῆρχεν· ἐποίησαν χαλεπὰ, περόνας λαβοῦσαι αἱ γυναῖκες κεντοῦσι τὰς ἀθλίας κόρας τῶν ἐμῶν ὀφθαλμῶν, καὶ αἱματηρὰς ποιοῦσιν, εἴτα κατὰ τοὺς οἴκους φυγάδες γενόμεναι ἐπορεύθησαν. ἐκπηδήσας δ' ἐγώ καθάπερ θῆρ ἐδίωκον τὰς φονικὰς κύνας, ἐξετάζων

καὶ ἐρευνῶν πάντα τὸν τοῖχον, καθὰ κυνηγός, κρούων, τύπτων. τοιαῦτα ἔπαθον σοῦ χάριν σπουδάζων καὶ τὸν ἐχθρόν σου φονεύσας, ὦ Ἀγάμεμνον. ἵνα δὲ μὴ εἰς πολὺ ἐκτεταμένους ἐξαπλῶ τοὺς λόγους, ἐάν τις τῶν παλαιῶν ἐβλασφήμησε τὰς γυναῖκας, ἢ ἀρτίως ἐστὶ τις λέγων κακῶς, ἢ ἀπόκειται λέγειν, ταῦτα πάντ' ἐγὼ συναθροίσας καὶ συντόμως συλλαβὼν εἶπω· οὔτε γὰρ θάλασσα οὔτε γῆ ἀνατρέφει τοιόνδε γένος. ὁ δὲ διόλου συντυχὼν τῷ γένει τῶν γυναικῶν ὁ λέγω γινώσκει καλῶς. I.

- 3.1117 1163. ξυναρπάσασαι: συλλαβόμενοι. B. συλλαβοῦσαι ὡς αἰχμάλωτον. M. ὁμοῦ πᾶσαι ἀρπάσασαι. Gr. ἀρπακτικῶς λαβοῦσαι. Gu. Fl. 6. 9. 17. 21. 50. 59. 76.
- 3.1118 1164. κῶλα: τὰ μέλη. B. ἤγουν τοὺς πόδας, τὴν κεφαλὴν. Fl. 59. ἀρκέσαι, ἐπαρκέσαι, βοηθήσαι. Gu.
- 3.1119 1165. ἐξανισταίην: ἀντὶ τοῦ ἀνίστων. B. Gr. ἐξανέστησα, ἀνήγειρα. Gu.
- 3.1120 1166. κόμη: ἀπὸ τῆς. B. κινοίην: ἀντὶ τοῦ ἐκίνουν. B. rec. Ἀττικόν. B.
- 3.1121 1167. πλήθει γυναικῶν: ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν γυναικῶν κωλυόμενος δηλονότι οὐδὲν ἥνυον ὁ ἄθλιος. B. Gr. I.
- 3.1122 1168. τὸ λοίσθιον: τὸ ἔσχατον. B. Fl. 59. τὸ χεῖριστον. Fl. 59. τὸ ἔσχατον δὲ καὶ ὑστέρω· ἐξεργάσαντο δεινῶς πῆμα καὶ βλάβος, ἤγουν τὴν τύφλωσιν μου πλέον τοῦ πῆματος, ἤγουν τοῦ φόνου τῶν παίδων μου. Fl. 59.
- 3.1123 1170. πόρπας: περόνας. B. Gr. βελόνας. πόρπας κυρίως τὰς γλώσσας τῶν κομποθηλειῶν φασί· νῦν δὲ καταχρηστικῶς τὰς βελόνας λέγει. Gu. περόνας, σουβλία. Fl. 59. μαχαιρίδια ἢ κομβία. πόρπη κυρίως τὰ περονίδια τὰ τοῖς θηλυκοῖς ἐντιθέμενα τοῖς μαντείοις, 33. μαντείοις] μαντίοις Lobeck. Pathol. Prolog. p. 27. ἱματίοις Doederl. Glossar. Hom. vol. 1. p. 243. καταχρηστικῶς δὲ πᾶν τὸ διαπεῖρον καὶ διαπερονῶν. Fl. 33. τὰς ταλαιπώρους κόρας: τὸ ἐξῆς, ἐμῶν γὰρ ὁμμάτων τὰς ταλαιπώρους κόρας κεντοῦσιν. B. M.
- 3.1124 1171. ἀνὰ στέγας: κατὰ τοὺς οἴκους. B. rec.
- 3.1125 1172. ἐκ δὲ πηδήσας: ὑπερβατόν. Gu.
- 3.1126 1173. διώκω: ἐδίωκον. B. rec.
- 3.1127 1174. ἅπαντ' ἐρευνῶν: ὥσπερ, φησὶν, ὁ θηρατὴρ ἀνὴρ πάντα περισκοπῶν ἐξακριβοῦται, μὴ λάθῃ αὐτὸν τὸ θήραμα, οὕτως ἀνηρεύνων ἀγῶν τοὺς τοίχους βάλλων καὶ ἀράσων καὶ κατασχεῖν ἔσπευδον τὰς Τρωάδας γυναῖκας. A.
- 3.1128 1175. βάλλων: κρούων. B. ἀράσων: συντρίβων. B. τοιάδε σπεύδων: τοιάδε πέπονθα, ὦ Ἀγάμεμνον, σπεύδων εἰς τὴν σὴν χάριν, καὶ πολέμιον σὸν κτανών. σπεύδω ἐγὼ, ἐπισπεύδω δὲ ἔτερον. Gr. I. σπεύδων χάριν τὴν σὴν: ἤγουν σπουδάζων χαρίσασθαί σοι. Gu.
- 3.1129 1176. σόν: τὸν Πολύδωρον. B.
- 3.1130 1177. ὡς δὲ μή: ἵνα δὲ μὴ μακρολογῶ, ἐάν τις τῶν προτέρων κακῶς εἶπε τὰς γυναῖκας, ὑβρίσας αὐτάς· τίς δὲ ἢ μέλλει ὑβρίσαι, ταῦτα πάντα μετὰ συντομῆς ἐγὼ λέξω, ὅ ἐστι, τοιοῦτον οὐ τρέφει γένος οὔτε γῆ οὔτε θάλασσα. Fl. 33.
- 3.1131 1178. τῶν πρίν: τῶν πρὶν σοφῶν ἀνθρώπων. Gu. εἴρηκεν κακῶς: ἔψεξεν. ἀντὶ τοῦ ἐκακολόγησε, ὕβρισε. διαλύουσι δὲ τὸ κακολογῶ, ὡς καὶ τὸ κακοπραγῶ. Fl. 59.
- 3.1132 1179. λέγων: κακῶς. B. Fl. 59. ἤγουν ὑβρίζων. Fl. 59.
- 3.1133 1180. συντεμών: συντόμως συλλαβών. B. Gr. ὀλίγῳ ἐν συνάξας. Gu.
- 3.1134 1181. οὔτε πόντος: θάλασσα καὶ πῦρ καὶ γυνὴ κακὸν τρίτον. Gu.
- 3.1135

1182. ὁ δ' αἰὲ ξυντυχὼν ἐπίσταται: γρ. ὁ δ' αὐταῖς ξυντυχῶν. M. ὁ ξυντυχῶν δὲ ἐπίσταται αἰεῖ. Gr. ὁ ἐν μετουσίᾳ γενόμενος, ὁ πεῖραν αὐτῶν εἰληφώς. Gu. ὅστις ἐστὶν ὁ ξυντυχήσας, ἐκεῖνος γινώσκει πῶς ἐστί. ὡς ἐξ ἀμάξης ἐδεξάμην ὕβρεις τοῦ λόγου. Fl. 33. ἐπίσταται: γινώσκει τὰ παρ' ἑαυτῶν. Fl. 59. ταύτας. Gu.

3.1136 1183.—1186. μηδὲν θρασύνου: μηδαμῶς ἐπαίρου, μηδὲ τοῖς 2. γὰρ et κόρας κεντοῦσιν om. M. σαυτοῦ λόγοις συναγαγὼν καὶ συμμίζας οὕτως ὅλον τὸ γένος μέμψη τῶν γυναικῶν· πολλὰ γὰρ ἄφ' ἡμῶν, αἱ μὲν ὑπάρχουσιν ἐπαινεταὶ καὶ ζηλωταί, ἄλλαι δὲ εἰς τὸν κατάλογον τῶν κακῶν ὑπάρχουμεν, ἐπίμεμπτοι καὶ ὕβρεως ἄξιοι. I. μετριοφροσύνη ἐνταῦθα τοῦ χοροῦ· τῷ γὰρ εἶπεῖν “πολλὰ μὲν ἡμῶν εἰσι καλαί” καὶ μὴ συναριθμῆσαι ταῖς καλαῖς ἑαυτὸν, ἐπὶ δὲ τῶν κακῶν τὸ πεφύκαμεν, τὸ μέτριον ἐνταῦθα ἔδειξεν. Gu. I. καὶ τὸ πολλὰ ἱκανὸν ἦν καὶ μόνον τετελεσμένον ποιεῖν τὸν λόγον. νῦν δὲ ἐπάγει καὶ τὸ αἰ μὲν, καὶ ποιεῖ τὸν λόγον ὡς ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς, ἵν' οἰκειότερον ἀποδοθῇ πρὸς αὐτὸ τὸ αἰ δέ. Gr. I. μηδὲν καὶ μηδαμῶς ἐπαίρου κατὰ τῶν γυναικῶν, ὧς Πολυμήστορ, μηδὲ τοῖς σαυτοῦ κακοῖς, ἡγουν ἔνεκα τῶν σῶν κακῶν ἐνώσας πᾶν, τὸ πᾶν, γένος τὸ θῆλυ ὧδε καὶ οὕτως μέμψη καὶ μέμψεται. ἄφ' ἡμῶν γὰρ πολλὰ εἰσιν ἐπαινεταί, ἄλλαι δὲ οὐκ ἐπαινεταί. ὁ δὲ Πολυμήστωρ θυμούμενος κοινῷ λόγῳ πάσας γυναῖκας οὐκ ἀγαθὰς καλεῖ. καὶ ὅρα τῆς Ἑκάβης τὴν φρόνησιν· οὐκ εἰσῆξεν ἑαυτὴν τῷ ἀριθμῷ τῶν ἐπιφθόνων καὶ ζηλωτῶν γυναικῶν, εἰς δὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν κακῶν εἰσῆξεν αὐτήν. Fl. 59.

3.1137 1183. μηδέν: μή. B. rec. Gr. θρασύνου: μὴ θράσος ἐνδείκνυσο καὶ ὡς βάρβαρος ἐκμαῖνη τὰς πάσας ἡμῶν ψέγων· οὐ γὰρ συνετόν. ὁ χορὸς τῶν γυναικῶν ταῦτά φησι πρὸς τὸν Πολυμήστορα κοινῶς τὸ γυναικεῖον ἅπαν φῦλον μεμφόμενον. A. ἀναισχύντως λέγε, ἐξάγου τῶν καθεστηκότων. Gu.

3.1138 1184. συνθείς: συναγαγὼν. B. συμμίζας. B. M. ἀντὶ τοῦ παραθεῖς, συγκρίνων. Gr. συμπλέξας, συναγαγὼν, συνάξας. Gu. συναρμόσας. Fl. 33.

3.1139 1185. ἐπίφθονοι: ἐπαινεταί, ζηλωταί, B. Gr. ἐπίμεμπτοι, ἐπίψογοι, ὕβρεως ἄξιοι. B. M. τίμιοι, καλαί· τὸ γὰρ καλὸν ἐπίφθονον. Gu. ἐπαινεταί, ζηλωταί· τὸ γὰρ ἐπαινετὸν καὶ ἐπίφθονον. Fl. 59.

3.1140 1186. εἰς ἀριθμόν: εἰς τὸν κατάλογον. B. Gr. τάξιν. Gu. αἱ δὲ καταταττόμεθα μὴ οὔσαι φαῦλαι εἰς ἀριθμὸν τῶν φαύλων. M. πεφύκαμεν: ὑπάρχουμεν, ἐσμέν. Fl. 59. λέγουσιν ἐνταῦθα ὅτι ὁ Εὐριπίδης ὑβρίζει τὰς γυναῖκας, τῷ φαινομένῳ μὲν διὰ τοῦ Πολυ- 8. ποιεῖν] ποιῆσαι I. 14. πάσας] πάντας Fl. 59. ib. ποιεῖ] ποιεῖται I. 27. ἐπίψογοι om. B. μήστορος· καὶ ἐκείνου γὰρ ἡ γυνὴ ἐμοιχεύθη· καὶ εὐρῶν ἀρτίως ἀφορμὴν λέγει. Fl. 59.

3.1141 1187.—1195. Ἀγάμεμνον: Ἀγάμεμνον, οὐκ ἔπρεπε ποτὲ τὴν γλῶσσαν, ἡγουν τοὺς λόγους τῶν ἀνθρώπων, ἰσχύειν καὶ δύνασθαι πλεον τῶν πράξεων· ἄλ' εἴτε ἀγαθὰ ἔπραξεν ὁ ἄνθρωπος, ἀγαθὰ ἔπρεπε λέγειν, εἴτε πάλιν ἔδρασε φαῦλα, ἔδει τοὺς λόγους ὑπάρχειν ἀσθενεῖς, καὶ μὴ δύνασθαι τὰ ἄδικοι εὐλογοποιεῖν ποτέ. σοφοὶ μὲν οὖν ὑπάρχουσιν οἱ τάδε ἀκριβῶς μεμαθηκότες ῥήτορες, οἱ δυνάμενοι τὸ δίκαιον σοφίσασθαι ἐν ῥητορικῇ, ἀλλ' οὐ δύνανται μέχρι τέλους ὑπάρχειν σοφοὶ, ὡς τῆς ἀληθείας ἐν ὑστέρω φαινομένης. (ὡς καὶ Ἡσίοδος φησι “δίκη δ' ὑπὲρ ὕβριος ἴσχει, ἐς τέλος ἐξελθοῦσα.”) κακῶς δὲ διεφθάρησαν, καὶ οὐπω οὐδεὶς ἐς τόδε ἐξέφυγε. I.

3.1142 1187. Ἀγάμεμνον: ὧς Ἀγάμεμνον, οὐκ ἔπρεπε ποτὲ τοῖς ἀνθρώποις ἰσχύειν καὶ δύνασθαι τὴν γλῶσσαν αὐτῶν περισσότερον τῶν πραγμάτων, ἡγουν οὐκ ἔπρεπε τοὺς ἀνθρώπους λέγειν ἄλλα καὶ ποιεῖν ἄλλα. καὶ ὁ Πολυμήστωρ τῷ φαινομένῳ μὲν, κατεπείγοντος αὐτὸν τοῦ κακοῦ, λέγει, ὅτι διὰ τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος χάριν ἐφόνευσεν τὸν Πολύδωρον, τὸ δὲ ἀληθὲς διὰ τὸν χρυσόν. Fl. 59.

- 3.1143 1188. τῶν πραγμάτων: τῶν πραχθέντων. B.
- 3.1144 1189. εἴτε χρηστ' ἔδρασε: ἔδρασε τις δηλονότι, καὶ τὸ ἔδει λέγειν πρὸς τὴν γλῶσσαν συντάσσεται. B.
- 3.1145 1190. σάθρους; ἀσθενεῖς. Gr. ἀδυνάτους. Gu.
- 3.1146 1191. εὖ λέγειν: καλῶς ῥητορεύειν. Gr. σεμνολογεῖν καὶ εὖλογα δεικνύναι. Gu. καὶ μὴ δύνασθαι ποτε τὰ ἄδικα λέγειν εὖ λέγειν καὶ ὡς καλὰ εἰσαγαγεῖν. Fl. 59.
- 3.1147 1192. σοφοί: ῥήτορες πανοῦργοι. Gu. πονηροὶ ῥήτορες. Fl. 59. οἱ τὰ δ' ἡκριβωκότες: ἀκριβῶς μεμαθηκότες. Gr. τεχνασάμενοι, εὐρόντες. Gu. ἀκριβῶς ποιοῦντες, ἤγουν τὸ ψεύδεσθαι. Fl. 21. 8. οἱ δυνάμενοι] In B. scholion in A., sed a m. recenti. brevius, οἱ δυνάμενοι τὸ δ. σ. ἐν ῥητο- 11. 'Ἡσίοδος] Or. 215. ρικῇ σοφοὶ εἰσιν, οὐκέτι δὲ κατὰ ψυχὴν. 29. ῥήτορες] Gl. οἱ ῥήτορες in B. ἢ ὡς καὶ—ἐξελθοῦσα:—Similia etiam In M. πανοῦργοι. μετ' ἀκριβείας ἐπιστάμενοι πάντα, ἤγουν οἱ λέγοντες ἄλλα καὶ πράττοντες ἕτερα. Fl. 59. τάδε: τὰ ἄδικα δίκαια λέγειν, τὸ ποιεῖν τὰ κακὰ καλὰ. Gu.
- 3.1148 1193. ἀλλ' οὐ δύνανται: οἱ δυνάμενοι τὸ δίκαιον σοφίσασθαι ἐν ῥητορικῇ σοφίᾳ μὲν εἰσιν, οὐκέτι δὲ καὶ κατὰ τύχην. M. ἐπεὶ οὐ δύνανται τελέως οἱ ῥήτορες ποιῆσαι τὸ δίκαιον ὁμολογουμένως ἄδικον. Gu. διὰ τέλους: μέχρι τέλους. B. κατὰ τὴν ψυχὴν. Fl. 10. εἶναι σοφοί: ὑπάρχειν πονηροί. Fl. 59. νικῶ δηλονότι ἢ ἀλήθεια. Fl. 21. πανοῦργοι. B.
- 3.1149 1194. κακῶς δ' ἀπώλонт' : φωραθέντων ὧν ποιοῦσιν. Gu. οὔτις ἐξήλυξέ πω: καὶ οὔπω οὐδεὶς ἐξέφυγεν. Gr. τὸ μὴ δοῦναι δίκην. τὴν κατάγνωσιν. Gu. καὶ οὔπω οὐδεὶς ἐξέφυγε τοῦτο δηλονότι τὸ μὴ νικηθῆναι παρὰ τῆς ἀληθείας. Fl. 21.
- 3.1150 1195.—1208. καί μοι τὸ μὲν σόν: καὶ τὸ μὲν πρὸς σέ, ἦτοι ὁ πρὸς σέ λόγος, οὕτως μοι διάκειται ἐν προοιμίῳ: πρὸς τοῦτον δὲ ἐλεύσομαι, καὶ διὰ λόγων ἀποκρinoῦμαι. πῶς λέγεις τοὺς Ἑλληνας διπλοῦ πόνου ἀπαλλάσσω καὶ ἐλευθερῶν χάριν τοῦ Ἀγαμέμνονος τὸν ἐμὸν υἱὸν πεφονευκέναι; ἀλλ', ὦ κακότηρε, ἐν πρωτολογίᾳ μὲν οὐδέποτε τὸ βάρβαρον γένος γένοιτ' ἂν προσφιλὲς τοῖς Ἑλλήσιν, οὐδὲ δυνηθεῖν ἂν γενέσθαι. τίνα δὲ χάριν σπουδάζων γενέσθαι σοι, πρόθυμος ὑπῆρχες πρὸς τὸ βοηθῆσαι τούτοις; ἄρα ἐπιγαμβρεύσων καὶ μέλλων συνάπτεσθαι αὐτοῖς εἰς γάμον τινά; ἢ ὑπάρχων τινὸς συγγενῆς, ἢ τίνα ἀφορμὴν ἔχων; ἢ ἔμελλον, πάλιν πλεύσαντες, ἀφανίσει τὰ γεννήματα τῆς σῆς γῆς; τίνα νομίζεις πείσειν τάδε; εἰ θέλεις εἰπεῖν τὴν ἀλήθειαν, ὁ χρυσὸς ἐφόνευσεν τὸν ἐμὸν υἱὸν, καὶ ἡ αἰσχροκέρδεια ἡ σὴ, ἡ τοῦ σοῦ κέρδους ἐπιθυμία. I.
- 3.1151 1195. καί μοι τὸ μὲν σάν: τὸ χαρίσασθαι αὐτοῖς πότερα μᾶλλον συνάπτεται αὐτοῖς εἰς γένος. B. τὸ πρὸς σέ οὕτως μοι ἔχει ἐν προοιμίῳ. B. M. καὶ ταῦτα μὲν εἶπον ἐν ὀλίγοις λόγοις πρὸς σέ τὸν Ἀγαμέμνονα. πάσσαλος πασσάλω λύεται, ἡρεμούμενα ἐπὶ πασσάλῳ τὰ τόξα σου. Fl. 33. τὸ σόν: ὁ πρὸς σέ λόγος. Gu. ὦδ'; οὕτως. Gr. ὡς ἔφην. Gu. φροιμίῳ: ἐν προοιμίῳ διάκειται. Gr. ἤγουν ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν λόγων, σὺς μέλλω εἰπεῖν. Gu.
- 3.1152 1196. ἀμείψομαι: ἐρωτήσω. B. ἀποκρinoῦμαι. Gr. διαδέξομαι, ἤγουν ἀποκριθήσομαι. Gu. ἀποκρinoῦμαι κατὰ διαδοχὴν αὐτὸν ἐν λόγοις. Fl. 59.
- 3.1153 1197. Ἀχαιῶν πόνον διπλοῦν: γρ. καὶ γόνον. M. ἀντίπτωσις, τοὺς Ἀχαιοὺς πόνου ἐλευθερῶν διπλοῦ ἀντὶ τοῦ δευτέρου. Gr. ἀντίστροφον ἀντὶ τοῦ τοὺς Ἀχαιοὺς πόνου διπλοῦ. Gu. ὅς φῃς τοὺς Ἑλληνας διπλοῦ πόνου ἀπαλλάσσω τὸν ἐμὸν υἱὸν πεφονευκέναι. B. διπλοῦν: ἀντὶ τοῦ δευτέρου. Fl. 6. 9. 17. 21. 50. 59. 76.
- 3.1154 1199. ἀλλ' ὦ κάκιστε: ἀλλ' ὦ κάκιστε, πονηρότατε, πρῶτον μὲν καὶ κατὰ τὴν ἀρχὴν οὔποτε καὶ οὐδαμῶς γένοιτο ἂν τὸ βάρβαρον γένος φίλον καὶ προσφιλέστατον τοῖς Ἑλλήσιν, ἤγουν ὁ

- Ἀγαμέμνων Ἕλλην, σὺ βάρβαρος, πῶς μέλλετε φιλιωθῆναι; σεμνύνεται δὲ τὸ γένος τῶν Ἑλλήνων, ὡς προτιμότερον πάντων τῶν βαρβάρων. Fl. 59. πρῶτον: ἐν πρωτολογίᾳ, ἡγουν κατὰ πρώτην εἰσβολὴν τοῦ λόγου μου τοῦτό σοι λέγω. Gu.
- 3.1155 1200. τὸ βάρβαρον: πρῶτον γὰρ ἡδίκησαν οἱ Φοίνικες τοὺς Ἕλληνας ἀρπάσαντες Ἰὼ τὴν Ἰνάχου τοῦ ποταμοῦ θυγατέρα, ὡς φησιν Πρόδοτος· Ἕλληνες δὲ ἀντιτιμωρούμενοι τοὺς βαρβάρους ἥρπασαν τὴν Μήδειαν καὶ τὴν Ἡσιόνην, κοὶ πάλιν βάρβαροι Ἑλένην Ἑλλήνων. A. B. M. Fl. 10.
- 3.1156 1201. τίνα δὲ καὶ σπεύδων χάριν: τίνα δὲ καὶ χάριν ποιῶν τοῖς Ἕλλησιν ἐφόνευσας τὸν ἐμὸν παῖδα; ἄρα ὡς κηδεύων τινὰ ἢ ὡς συγγενῆς τῶν Ἑλλήνων τοῦτο ἐποίησας; A. λοιπὸν, τοίνυν. M. Fl. 21. καὶ διὰ ποίαν χάριν σπουδάζων ἦσθα καὶ ὑπῆρχες πρόθυμος φονεῦσαι τὸν υἱόν μου; Fl. 59. λείπει τό χαρίσασθαι αὐτούς. Fl. 10.
- 3.1157 1202. πρόθυμος ἦσθα: εἰς τὸ φονεύειν. B. πρὸς τὸ βοηθῆσαι τούτοις. Gr. τὸν Πολύδωρον κτανεῖν. Gu. πρὸς τὸ βοηθῆσαι τούτοις τὸ ἀποκτεῖναι τὸν ἐμὸν υἱόν. Fl. 21. κηδεύων: ἐπιγαμβρεύων, 16. τοὺς Ἕλληνας] τοὺς om. A.M. ib. Ἑλένην Ἑλλήνων] ἐλλήνων τὴν 17. ἰὼ A. ἰνὼ ceteri. ἐλένην Fl. 10. ib. τοῦ π. θ.] θ. τοῦ π. M. Fl. 10. 20. Ἑλλήνων] ἐξ ἐλλήνων A. 18. Ἡρόδοτος] 1, 1. 23. λοιπὸν vel εἰπὸν Matth. λεῖ M. ib. ἀντιτιμωρούμενοι] τιμωρούμενοι B. λειπὸν Fl. 21. Fl. 10. 24. διὰ ποίαν Matth. διευποιῶν 19. ἥρπασαν om. M. Fl. Fl. 59. συγγενῆ ποιήσων. Gu. μέλλων συνάπτεσθαι αὐτοῖς εἰς γένος. M.
- 3.1158 1204. βλαστήματα: τὰ χωράφια. Gu.
- 3.1159 1205. αὐθις: ἐκ δευτέρου. Fl. 59. τίνα δοκεῖς: καὶ ποῖον ἄνθρωπον νομίζεις καὶ καταπείσειν διὰ ταῦτα, ἅπερ λέγεις. Fl. 59. τάδε: εἰς. Gu.
- 3.1160 1206. ὁ χρυσός: ἡγουν ὀρεγόμενος σὺ ἐπαυρᾷ τὸν χρυσὸν ἐφόνευσας τὸν ἐμὸν παῖδα Fl. 59. εἰ βούλοιο: οἱ Ἀττικοὶ βούλοιο γράφουσι παθητικῶς, οὐ μὴν δὲ βούλοιο ἐνεργητικῶς. καὶ ἐν τοῖς πεζογράφοις ἡ λέξις χρησιμωτάτη. Fl. 59.
- 3.1161 1207. κέρδη τὰ σά: καὶ ἡ σὴ τοῦ κέρδους ἐπιθυμία. Gr. αἱ σαὶ πλεονεξίαι. Gu.
- 3.1162 1208.—1221. ἐπεὶ: στοχαστικὸν τοῦτο. εἰ δὲ μὴ, δίδαξον τοῦτο, πῶς, ὅτε τὸ Ἴλιον εὐδαιμόνει, καὶ περιεῖχε τὸ τεῖχος τὴν πόλιν, ἐβίου τε ὁ Πρίαμος, καὶ τὸ τοῦ Ἑκτορος ἡκμαζε δόρυ, διὰ τί, εἴπερ ἤθελες χάριν ποιῆσαι τῷ Ἀγαμέμνονι, ἔχων καὶ ἀνατρέφων ἐν τοῖς σοῖς οἴκοις τὸν παῖδα, οὐκ ἔκτεινας τότε. ἢ ζῶντα αὐτὸν οὐκ ἔφερες τοῖς Ἕλλησιν, ἀλλ' ὅτε οὐκέτι ὑπῆρχομεν ἐν εὐτυχίᾳ ἐν τῷ ζῆν, ἢ δὲ Τροία ἐσημαίνετο ὑπὸ τοῦ καπνοῦ, καὶ ἦν φανερά καιομένη ὑπὸ τῶν πολεμίων, ἐφόνευσας τὸν παῖδα τὸν φίλον, ἐπὶ τὴν οἰκίαν ἐλθόντα τὴν σὴν. πρὸς δὲ τούτοις ἄκουσον, ἵνα φαῦλος φανῇς. ἔπρεπεν, εἴπερ ὑπῆρχες φίλος τοῖς Ἕλλησι, τὸν χρυσὸν, ὃν λέγεις ἔχειν ἐν τοῖς δόμοις οὐ σὸν, ἀλλὰ τούτου, φέροντα δοῦναι τοῖς πενομένοις Ἀχαιοῖς, καὶ χρόνον πολὺν ἀπὸ τῆς πατρικῆς γῆς ἀποξενιτευθεῖσιν. I.
- 3.1163 1209. πέριξ: κύκλῳ. Gu. συνεῖχεν ὁ πύργος τὴν πόλιν. B. M. περιεῖχε δὲ ἔτι ὁ πύργος ἀντὶ τοῦ τὸ τεῖχος. Gr. περιετείχιζε, περιεφύλασσε. Gu. εἶχ' ἔτι πόλιν: ἐκράτει ἀκμὴν τὴν πόλιν. Gu.
- 3.1164 1210. ἦνθι: ἡκμαζεν. Gr. ἐνίκα. τοῦτ' ἔστιν ὃ παρὰ μὲν τοῖς γραμματικοῖς μεταφορᾶ, παρὰ δὲ τοῖς ῥήτορι τροπή. Gu.
- 3.1165 1211.—1213. τί δ' οὐ τότε: τί δὲ καὶ διὰ τί οὐκ ἔκτεινας καὶ ἐφόνευσας τότε τρέφων τὸν παῖδα, καὶ ἔχων καὶ κρατῶν ἐν τοῖς 5. διὰ] διὰ κατὰ καὶ διὰ Fl. 13. In B. gl. στοχαστικὸν κεφά- δόμοις, εἴπερ καὶ ἔάνπερ ἐβουλήθη καὶ ἔθελες θέσθαι καὶ ποιῆσαι χάριν τῷδε καὶ τούτῳ τῷ Ἀγαμέμνονι, ἢ διὰ τί οὐκ ἦλθες ἄγων καὶ φέρων τὸν Πολύδωρον ζῶντα ἐν τοῖς Ἀργείοις. Fl. 59.
- 3.1166

1214. ἡνίχ' ἡμεῖς· οὐκέτι ἐζῶμεν. Gr. ὑπῆρχομεν. Gu. ἐν φάει· τῷ ζῇ. B. ἐν εὐτυχίᾳ, ἐν φωτί. Gu. ζῶῃ. Fl. 33.
- 3.1167 1215. ἐσήμηνε· ἐσημήνατο. B. ἀντὶ τοῦ ἐσημαίνετο. Gr. ἐδείχθη, ἐσημάνθη· φανερά γὰρ ἡ Τροία καὶ ἐπίσημος ἐγίνετο καιομένη. Gu. ἢ ὥσπερ φαμέν τὸ μετέβαλε καὶ ἀπήλλαξιν ἀντὶ τοῦ μετεβλήθη καὶ ἀπηλλάχθη, οὕτω καὶ τὸ ἐσήμηνεν ἀντὶ τοῦ ἐσημάνθη. λαμβάνοντες γὰρ ἔξωθεν τὸ ἑαυτοῦ τοῦτο συνάγομεν. ἢ οὕτω· εἰποῦσα γὰρ ἡ Ἑκάβη τὸ “ἡνίχ' ἡμεῖς οὐκέτ' ἤμεν ἐν φάει· ἐπήγαγεν ἐφεξῆς τὸ “καπνῶ δ' ἐσήμην' ἄστρῳ πολεμίων ὕπο,” τουτέστι τὸ ἡμᾶς μηκέτι εἶναι ἐν φάει ἐσήμηνε καὶ ἔδειξε τὸ ἄστρῳ ἐν τῷ καπνῶ ὑπὸ τῶν πολεμίων· ὧν γὰρ ὁ πόλις πυρὶ πωραδέδοται, τούτων καὶ ἡ εὐτυχία δῆλη ἐντεῦθεν ἐστὶν εἰς οὐδὲν χωρήσασα. Gu. φανερά ἦν ἡ Τροία καιομένη ὑπὸ τῶν πολεμίων. M.
- 3.1168 1216. κατέκτας· ἔκτεινας. Gr. ἐφόνευσας. Gu. μολόντ'· ἀναστρεφόμενον. Gu. ἄγοντα. Fl. 33.
- 3.1169 1217. ὡς φανῇ κακός· ἵνα καὶ ἀποδειχθῇς ἄπιστος. Fl. 59.
- 3.1170 1218. εἴπερ—φίλος· ἡγουν εἴπερ ἐφίλεις τοὺς Ἀχαιοὺς. Gu. τὸ φίλος λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ φιλοῦντος, ὡς ἐνταῦθα, καὶ ἐπὶ τοῦ φιλουμένου. Fl. 6. 9. 17. 21. 5. 59. 76.
- 3.1171 1219. ὃν φῆς οὐ σόν· οὐκ εἶπεν ὁ Πολυμήτωρ περὶ τοῦ χρυσοῦ· ἐπελάθετο οὖν ὁ ποιητὴς ἑαυτοῦ, καὶ ἔστιν ἀκατασκεύαστα ταῦτα. A.B.I. ἰστέον ὅτι ἐνταῦθα ἡ Ἑκάβη διαβάλλει τὸν Πολυμήτορα· οὐ γὰρ ἐμνημόνευσεν οὗτος τούτου, ὅτε περὶ τοῦ πῶς ἀπέκτεινε Πολύδωρον ἀπελογεῖτο. εὗρης δὲ καὶ ἕτερα τοιαῦτα παρὰ τε Σοφοκλεῖ καὶ τοῖς ἄλλοις. μὴ λάβης δὲ εἰς τὸ τοῦδε χάριν ἔξωθεν, ἀλλ' ὥσπερ φαμέν τὸ τοὺς εὐεργέτας ἀμείβεσθαι ἀρίστου ἀνδρὸς ἔχομεν, οὕτω κἀνταῦθα νοεῖν δεῖ. εἰ δὲ μὴ τὸ τοῦδε διὰ τὸν Ἀγαμέμνονα νοήσεις, ὡς ἅπαντες λέγουσιν, ἀλλὰ διὰ τὸν Πολύδωρον, οὐκ ἂν δόξη ἡ Ἑκάβη διαβάλλουσα· ἐρομένης γὰρ τοῦτον πρόσθεν αὐτῆς “ χρυ- 6. ἀντὶ τοῦ—καιομένη] Paullo ali- 24. ἀκατασκεύαστα] ἀκατάσκευα ter in B. ἀντὶ τοῦ ἐσημαίνετο. φα- τὰ I. In A. ἀκατασκεύαστα εἰσί. νερά ἦν ἡ τροία καιομένη καὶ ἐπίση- Conf. p. 504, 18. μος ἐχίνετο :— σὸς δὲ σῶς, ὃν ἦλθεν ἐκ Τροίας ἔχων,” ἀπεκρίνατο οὗτος, σῶς, καὶ πάλιν, ὀναίμην τοῦ παρόντος, ὧ γύναι. πρὸς οὖν τούτους τοὺς λόγους φησὶ νῦν αὐτὸ τοῦτο. Gu. ἀλλὰ τοῦδ' ἔχειν· οὐκ εἶπεν. M.
- 3.1172 1220. πενομένοις· ἐν πενίᾳ οὔσιν. Gr. ἀπεξενωμένοις· ἡλλοτριωμένοις. Gu. καὶ ἐν ξένοις τόποις διάγουσι. Fl. 59. Τζέτζης νῦν ἀντὶ τοῦ ἐνδεέσι, πένης τε ὁ χειρῶναξ. A. rec.
- 3.1173 1222.—1225. σὺ δ' οὐδὲ νῦν· σὺ δ' οὐδὲ ἀρτίως πρόθυμος εἶ ἐκβαλεῖν τὸν χρυσὸν ἀπὸ τῆς σῆς χειρὸς, ἀλλ' ἔτι κρατεῖς ἐν δόμοις. ἀλλ' ὄντως ἀνατρέφων τὸν ἐμὸν παῖδα, ὡς ἔδει σε ἀνατρέφειν, εἶχες ἂν δόξαν καλὴν· ἐν γὰρ ταῖς δυστυχίαις οἱ ἀγαθοὶ φίλοι σαφέστατοι ὑπάρχουσι, τὰ καλὰ δὲ πράγματα ἐξ ἑαυτῶν ἔχει τοὺς φίλους. εἰ δὲ ἔνδειαν εἶχες χρημάτων, ὁ δὲ Πολύδωρος ἔζη, πλοῦτος ἂν σοι μέγας ὑπῆρχεν ὁ ἐμὸς παῖς. I.
- 3.1174 1223. τολμᾶς· ὑπομένεις. B. Gr. ἀνέχη. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. θέλεις. Gu. ἐπέμεινας. Fl. 33. ἔχων· περιφέρων. Fl. 33. καρτερεῖς· ἰσχυρίζη. Gr. φυλάσσεις. ἀπὸ τοῦ κράτος, τοῦτο δὲ ἀπὸ τοῦ κρατῶ τὸ ἐξουσιάζω. Gu. καρτερεῖς δὲ ἰσχυρίζη ἔχων αὐτὸν ἀκμὴν ἐν τοῖς δόμοις. Fl. 59.
- 3.1175 1224.—1227. καὶ μὴν· καὶ μὴν τρέφων μὲν τὸν Πολύδωρον, ὡς καὶ καθὰ ἐχρῆν καὶ ἔπρεπε τρέφειν σε τὸ ἐμὸν παῖδα, σώσας τε, εἶχες ἂν καλὸν κλέος, ἡγουν ὑπῆρχες ἂν καλὸς φίλος· ἐν τοῖς κακοῖς γὰρ οἱ ἀγαθοὶ φίλοι εἰσὶ σαφέστατοι, ἡγουν ὅτε περικυκλώσωσί τινα τὰ κακὰ, τότε δεῖται τῆς παρὰ τῶν φίλων βοήθειας, ὅτε δὲ εὐτυχῇ, πάντες φίλοι εἰσὶ τοῦ εὐτυχοῦντος. Fl. 59.
- 3.1176 1225. σώσας· καὶ σώσας τὸν ἐμὸν παῖδα ὡς ἐχρῆν καὶ τρέφων εἶχες ἂν δόξαν ἀγαθὴν. A.B. φυλάξας. σώζω τὸ φυλάσσω καὶ τὸ ρύομαι. Gu. καλόν· μέγα. Fl. 33.
- 3.1177

1226. ἐν τοῖς κακοῖς· ἐν ταῖς δυστυχίαις. Gu. σαφέστατοι: ἀληθεῖς. B. ἀληθεῖς, τουτέστιν ἐν πειρασμοῖς καὶ ταῖς θλίψεσι φαίνονται οἱ ἀληθεῖς φίλοι· ἡ γὰρ εὐτυχία πάντας φίλους ποιεῖ. A.
- 3.1178 1227. τὰ χρηστά: αἱ εὐτυχίαι. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. αὐθ' ἕκαστα: ἔχει φίλους: τὰ χρηστά αὐτὰ ἐξ αὐτῶν ἔχει τοὺς φίλους· εἰ δὲ καὶ ἀνατραφέντος τοῦ παιδὸς σὺ μὲν ἐστέρησο χρημάτων, ὁ δὲ παῖς ἐπλούτει, πάντως ἂν ἐκοινώνεις αὐτῷ τοῦ πλούτου τὰ τροφεῖά σοι ἀποτινύνντι. A. καθ' αὐτὰ καὶ οἴκοθεν καὶ αὐθορμητικῶς. Gu. τὰ γὰρ καλὰ πράγματα αὐτὰ ἐξ αὐτῶν ἔχει τοὺς φίλους. B. Gu.
- 3.1179 1228. εὐτύχει: ὁ ἐμὸς παῖς. B. καλῶς εἶχεν, ἤγουν ἔζη. Fl. 59. ἔζη, εὐπορίαν εἶχε χρημάτων. Gu.
- 3.1180 1230.—1237. νῦν δ' οὐτ' ἐκείνον: ἄρσις καὶ θέσις. νῦν δὲ οὔτε τὸν Πολύδωρον ἔχεις σὸν φίλον, καὶ ἡ ὠφέλεια τοῦ χρυσοῦ ἔφθαρται, οἳ τε σοὶ παῖδες διεφθάρησαν, καὶ σὺ πράττεις ὥδε δυστυχῶς. σοὶ δ' ἐγὼ ἡ Ἑκάβη λέγω, ὧ Ἀγάμεμνον, εἰ τῷδε βοηθήσεις, φανῇ ἄδικος· οὔτε εὐσεβῇ γὰρ ξένον καὶ φίλον, οὔτε πιστὸν, οὐχ ὅσιον καὶ δίκαιον δράσεις εὔ, ἤγουν εὐεργετήσεις οἷσιν ἐπρεπεν ἡ σὴ εὐποιία δηλονότι. αὐτὸν δέ σε φήσομεν χαιρέκακον εἶναι. τοὺς δεσπότης δὲ οὐ λοιδορῶ. ἐπιδιόρθωσις τοῦτο. I.
- 3.1181 1231. ὄνησις: οὐκ εἶπεν ὁ Πολυμήστωρ περὶ τοῦ χρυσοῦ· ἐπελάθετο οὖν ὁ ποιητὴς ἑαυτοῦ καὶ ἔστιν ἀκατασκέυαστα ταῦτα. M. ὠφέλεια. Gr. σοὺ τυφλωθέντος καὶ μὴ δυναμένου χρῆσθαι τῷ πλούτῳ. Gu. ἐστερήθη δὲ καὶ τῆς ὠφελείας· ἐπεὶ τί ὠφέλειαν ἔμελλεν εὑρεῖν ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ τυφλὸς ὢν; Fl. 59.
- 3.1182 1232. πράσσεις ὥδε: ἀντὶ τοῦ δυστυχεῖς. B. οὕτως ἔχεις, κακῶς δηλονότι, ἤγουν δυστυχεῖς. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.
- 3.1183 1233. εἰ τῷδ' ἀρκέσεις: βοηθήσεις, κακὸς φανῇ παρ' ἐμοῦ. I. τούτῳ τῷ Πολυμήστορι ἐπαρκέσεις, βοηθήσεις. Fl. 6. 9. 10. 17. 21. 50. 59. 76. Gu.
- 3.1184 1234. οὐτ' εὐσεβῇ γάρ: τὸ ἐξῆς· οὔτε γὰρ εὐσεβῇ, οὔτε ὅσιον, 14. οὔτε εὐσεβῇ γάρ—δηλονότι] Pro εὐσεβῇ ἢ δίκαιον αὐτὸν εὔ δράσεις οἷς his King. εὔ γὰρ δράσεις εἰς ἄνδρα ξένον σε χρὴ εὔ δρᾶν, ἤγουν τοῖς εὐσεβέσι καὶ οὔτε εὐσεβῇ, οὔτε πιστὸν, οὔτε ὅσιον, δικαίοις καὶ πιστοῖς. οὐτ' εὐσεβῇ γάρ. τὸ οὔτε δίκαιον φανέντα ἡμῖν, οἷς ἐχρῆν πιστὸν ἐξῆς, οὔτε γὰρ εἰς εὐσεβῇ οὔτε εἰς πιστὸν φανῆναι. ἐν οἷς πράγμασιν ἐχρῆν οὔτε εἰς ἔσιον οὐδ' 18. 19. Conf. p. 502, 23. εἰς δίκαιον ξένον εὔ δρᾶς:— 25. βοηθήσεις—] Haec et sequentia ib. κακὸς Matth. pro κακῶς. sic conformata in A. εἰ τῷ δ' 28. τὸ ἐξῆς—λοιδορῶ] τὸ ἐξῆς. οὔτε ἀρκέσεις ἀγαμέμνων. εἰ τῷδε βοηθήσεις, γὰρ—εὔ δρᾶς. τὸ δὲ οἷς ἐχρῆν διὰ μέσου κακὸς φανῇ. οὔτε γὰρ ξένον πιστὸν ἢ ἢ ἔδρα εἰς ξένον ὁ πολυμήστωρ:— B. οὔτε δίκαιον εἰς ξένον εὔ δρᾶς. (τὸ δὲ οἷς ἐχρῆν διὰ μέσου.) αὐτὸν δὲ εὐφραίνεσθαι τοῖς κακοῖς σε λέξομεν, τοιοῦτον κακὸν ὑπάρχοντα. ἐὰν δὲ καὶ εἴπω τι δάκνον ὑμᾶς, ἀλλ' οὖν οὐ λοιδορῶ. I. οὔτε γὰρ εἰς εὐσεβῇ ἄνδρα, οὔτε εἰς πιστὸν, ἐν οἷς πράγμασιν ἐχρῆν, οὔτε εἰς ὅσιον, οὐδ' εἰς δίκαιον ξένον δράσεις καλῶς. Gu. εὐσεβῇ: πρὸς τοὺς θεούς. Gu. πιστόν: ἀσφαλῆ, ἤγουν οἷς προσῆκεν ἂν ἡ σὴ εὐποιία. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 50. 59. 76. ἐκείνοις, ἤγουν τοῖς φίλοις. Gu. οἷς ἐχρῆν: οἷς εὐλογόν ἐστι. B. πρέπει πράττειν τοῖς εὐσεβέσιν ἀνδράσιν. Gu. σε δρᾶσαι καλῶς. Fl. 33.
- 3.1185 1236. αὐτὸν δὲ χαρεῖν: τινὲς δὲ ἰάσαντες τὸ ῥητὸν οὕτως ἤκουσαν, σὲ δὲ, Ἀγαμέμνων, εἴπωμεν καταλιπεῖν αὐτὸν τὸν Πολυμήστορα χαίρειν τοῖς κακοῖς τοιοῦτον ὄντα, ἐξ ἧθους νοοῦντες τὸ καταλιπεῖν. A. αὐτὸν δὲ σε φήσομεν προσκεῖσθαι τοῖς κακοῖς. Gr. Fl. 6. 9. 21. 56. 59. 76. ἤγουν εἴπομεν εἶναι χαιρέκακον. Florr.
- 3.1186 1237. τοιοῦτον: ἤγουν βασιλέα. Gu. ἤγουν βοηθοῦντα τοὺς κακοὺς. Fl. 59. ἐπαρκοῦντα τούτῳ δηλονότι. Fl. 21. 56.
- 3.1187

1238. φεῦ φεῦ: θαυμαστικόν. τὰ ἀγαθὰ πράγματα λίαν ἐμπαρέχουσιν αἰεὶ τοῖς ἀνθρώποις ἀφορμὰς καὶ ὑποθέσεις χρηστῶν λόγων. I. θαυμαστικόν τὸ φεῦ, οὐ θρηνητικόν· ἀκούσας γὰρ ὁ χορὸς τὴν Ἑκάβην ὡς ὑπεραπολογησαμένην τῷ Πολυμήστορι δικαίως καὶ εἰς ἀληθές, ἐκείνον δὲ ὡς κατάδικον χρωματιζόμενον, καὶ τάχα διὰ τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος χάριν φονεῦσαι τὸν Πολύδωρον, λέγει ὡς καὶ ὅτι τὰ χρηστὰ πράγματα ἡγουν τὰ ἀγαθὰ ἔργα ἐνδίδωσι καὶ παρέχουσιν αἰεὶ καὶ πάντοτε τοῖς βροτοῖς ἀφορμὰς χρηστῶν καὶ ἀγαθῶν λόγων. ἡ γὰρ Ἑκάβη δικαίως τὸν Πολυμήστορα φονεύσασα ἀπολογεῖται καὶ δικαίως καὶ ὀρθῶς, καὶ φαίνεται τὸ δίκαιον ταύτης· ὁ δὲ Πολυμήστωρ ἀδίκως τὸν υἱὸν φονεύσας αὐτῆς ἀπολογεῖται καὶ ἀδίκως καὶ προσηηματισμένως, καὶ φαίνεται κατάδικος. Fl. 59. σημείωσαι ὅτι ἐνταῦθα ἐκπληκτικόν ἐστὶ τὸ φεῦ καὶ οὐκ ἐξ ἀνάγκης θρηνηῶδες. κεῖται δὲ φανερώς ἐπὶ θαύματος. Gu. ὡς τὰ χρηστά: ὁ ἀγαθὸν πράξας ἢ δι' ἔργου, ἢ διὰ λόγου ἐνδίδωσιν αἰεὶ τοῖς ἀνθρώποις ἀφορμὰς τῶν πρὸς αὐτὸν ἐπαίνων. Gu.

- 3.1188 1239. ἀφορμὰς: εὐλόγους καὶ συντόμους ἔχει τὰς ἀπολογίας τὰ ἀληθῆ πράγματα. Ἄλλως. τουτέστι ὁ ἀγαθὸν τι πράξας ἢ κατορθώσας διὰ λόγων καὶ ἔργων δίδωσι τοῖς ἀνθρώποις ἀφορμὰς τῶν πρὸς αὐτῶν ἐπαίνων καλῶς. A.
- 3.1189 1240.—1251. ἀχθεινὰ μὲν μοι: ἀχθεινὸν καὶ βαρὺ μοί ἐστι τὸ κρίνειν καὶ δικάζειν τὰ ξένα κακὰ, ἀλλ' ὅμως ἀνάγκη ἐστὶ κρίνειν· καὶ γὰρ ἀτιμίαν ἐπάγει λαβόντα ἐμὲ εἰς χεῖρας ταύτην τὴν ὑπόθεσιν ἀποδιῶξαι. ὅπως δὲ γνῶς, ἐμοὶ φαίνη οὔτε δι' ἐμὴν χάριν, οὔτε χάριν τῶν Ἑλλήνων φονεῦσαι τὸν Πολύδωρον, ἀλλὰ δοκεῖς ὅτι ἔκτεινας, ἵνα τὸν χρυσὸν κατέχῃς ἐν τοῖς σοῖς δόμοις. λέγεις δὲ ἑαυτῷ συμφέροντα, ἐν δυστυχίαις ὑπάρχων. ἴσως δὲ παρ' ὑμῖν τοῖς βαρβороῖς εὐκόλόν ἐστι τὸ κτείνειν ξένους· ἡμῖν δὲ τοῖς Ἑλλήσι τὸ ξενοκτονεῖν αἰσχρόν. πῶς οὖν ἐγὼ κρίνας σὲ μὴ ἀδικεῖν, ἐκφύγω τὴν μέμψιν; οὐκ ἂν δυναίμην τοῦτο ποιῆσαι. ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ μὴ καλὰ ποιεῖν ἐτόλμησας, ὑπόμεινε καὶ τὰ μὴ φιλούμενα ὑπὸ σοῦ. I.
- 3.1190 1240.—1242. ἀχθεινὰ μὲν: ἐπιβαρὺς πρᾶγμα ὑπάρχει ἐμοὶ τὸ κρίνειν τὰ ἀλλότρια κακὰ· ὅμως δὲ ἀνάγκη ὑπάρχει ποιῆσαι τοῦτο· καὶ γὰρ λαβόντα ἐμὲ εἰς τὰς χεῖρας πρᾶγμα, ἡγουν τὴν κρίσιν αὐτὴν τῶν ἀμφοτέρων, τὸ ἀπώσασθαι καὶ ἀποδιῶξαι τόδε καὶ τοῦτο, ἡγουν τὸ μὴ κρίνειν αὐτοὺς, ἐπεὶ ἀνεδεξάμην τοῦτο, αἰσχύνην καὶ ὄνειδος φέρει. Fl. 59.
- 3.1191 1241. αἰσχύνην: ἀτιμίαν. Gu. ἐντροπήν. Fl. 59. φέρει: ἐπάγει τὸ πρᾶγμα. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76.
- 3.1192 1242. πρᾶγμ': ὑπόθεσιν τήνδε. Gr. ἀπώσασθαι: ἀπορριῖψαι: ἀποπέμψαι. Gu.
- 3.1193 1243. ἐμοί: ἀπ' ἐμοῦ. Fl. 59. εἰδῆς: γνῶς τὴν ἐξ ἐμοῦ ἀπόφασιν. Gu. γνωρίσης. Fl. 33. 59.
- 3.1194 1244. οὔτ' οὖν: τὸ οὖν παρέλκον. Fl. 59. ἀργόν. Gu.
- 3.1195 1246. πρόσφορα: συμφέροντα. B. Gr. ἀρμόδια. Gu.
- 3.1196 1247. τάχ' οὖν: παρὰ ὑμῖν οὖν τοῖς βαρβάροις εὐκόλόν ἐστι φονεῦειν τοὺς φίλους ὑμῶν προσδραμόντας ἐπὶ σωτηρίᾳ, ἡμῖν τοῖς Ἑλλήσιν αἰσχρόν καὶ μυσαρὸν πρᾶγμα ὑπάρχει τόδε καὶ τοῦτο.
- 3.1197 1249. πῶς οὖν: ἐπεὶ ταῦθ' οὕτως ἔχει. Gu.
- 3.1198 1250. οὐκ ἂν δυναίμην: κρίνειν μὴ ἀδικεῖν σέ. Gu. τὰ μὴ καλά: ἥτοι τὰ κακὰ. B. τουτέστι τὰ κακὰ, ἡγουν τὰ ἄδικοα καὶ βλαπτικά. Gr. Fl. 59.
- 3.1199 1251. ἐτόλμας: ὑπέμεινες, ἠνείχου. Gr. ἐπεχειρεῖς. Gu. τὰ μὴ φίλα: φίλος λέγεται καὶ ἐπὶ τοῦ φιλοῦντος καὶ ἐπὶ τοῦ φιλουμένου. I. ἐπὶ πάθους ἐνταῦθα, ἡγουν ὑπόμεινον καὶ τὰ μὴ φιλούμενα ὑπὸ σοῦ. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 59. 76. ἡγουν τὰ μὴ προσφιλέστατά σοι· οὐ γὰρ φίλον ἦν ἐκείνῳ ἢ τύφλωσις αὐτοῦ καὶ ὁ τῶν παίδων φόνος. Fl. 59.

- 3.1200 1252. οἴμοι: οἴμοι, ὑπὸ γυναικὸς, ὡς ἔοικεν, νικώμενος, παρέξω τοῖς ἐλάττοσιν, ἤτοι τοῖς κακοῖς, τιμωρίαν. I. ἡσώμενος; τὸ ἡσώμενος δούλης γυναικὸς ἢ τῆς Ἑκάβης νοητέον, ἢ τῆς Κασάνδρας. καὶ περὶ μὲν τοῦ πρώτου οὐδὲν δεῖ μὴκύνειν ὡς προφανοῦς· εἰ δὲ πρὸς τὴν Κασάνδραν ἐκφέρομεν, οὕτω συντακτέον· οἴμοι, ὡς ἔοικεν, ἡσώμενος δούλης γυναικὸς, δώσω δίκην. ἐκείνη γάρ ἐστιν ἡ αἰτία τοῦ συμμαχεῖσθαι μὲν τῇ Ἑκάβῃ τὸν Ἀγαμέμνονα, ἐμοῦ δὲ καταψηφίσασθαι. ἀγνοήσαντες δὲ τινες τὸ λεπτόν τῆς ἐννοίας ἐσολοίκισαν φάσκοντες πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα τὸ ἡσώμενος, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν Πολυμήστορα λέγεσθαι, ἐκφέροντες οὕτω, ἡσώμενος, ὧ Ἀγάμεμνον, δούλης γυναικὸς σὺ τῆς Κασάνδρας, ὑφέξω ἐγὼ δίκην. κρεῖττον δὲ πρὸς τὴν Ἑκάβην τὸ δούλης γυναικὸς λέγεσθαι. Gu. I. ὑπὸ γυναικός. B.
- 3.1201 1253. ὑφέξω—δίκην: δώσω, ἀποδώσω. δίδωμί σοι δίκην, ἀντὶ 1. π. —βαρβάροις] Gl. δηλονότι τοῖς, 20. ἡ αἰτία] ἡ om. I. βαρβάροις in B. 23. φάσκοντες om. I. 10. φίλος—] Conf. p. 502, 21. ib. π. τ. Ἀ. post τὸ ἡσώμενος I. 16. τὸ om. I. 25. ὅπερ ἐσχάτης ἂν εἴη ἀμαθίας 17. δούλης] δούλου I. add. I. τοῦ τιμωροῦμαι ὑπὸ σοῦ, λαμβάνω δὲ δίκας ἀπὸ σοῦ ἀντὶ τοῦ τιμωροῦμαι σέ. Gu. τοῖς κακίοσι: ἀντὶ τοῦ τοῖς κακοῖς, ἡγουν τοῖς εὐτελέσι, τοῖς αἰχμαλώτοις. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 56. 76. τοῖς χείροσιν ἐμοῦ. Gu.
- 3.1202 1254. οὐκουν δικαίως: δικαίως ὑφέξεις δίκην, ἐπειδὴ κακὰ ἔπραξας. I. εἴπερ: ὁ εἰ ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ. ἐπεὶ εἰργάσω κακά. B.
- 3.1203 1255. οἴμοι τῶν τέκνων ἔνεκα καὶ τῶν ὀφθαλμῶν, ὁ τάλας ἐγώ. I.
- 3.1204 1256. ἀλγεῖς: λυπῇ; τί δὲ οὐ δοκεῖς ἀλγεῖν ἐμὲ τοῦ παιδός μου ἔνεκεν, I. τί δαί με: τί δὲ οὐχὶ δοκεῖς ἀλγεῖν καὶ λυπεῖσθαι ἐμὲ ἔνεκα τοῦ παιδός τοῦ παρὰ σοῦ φονευθέντος; τὸ δὲ διφθογογραφούμενον δαὶ προτιθεμένου τοῦ τί πάντοτε διφθογογίζεται. Fl. 59.
- 3.1205 1257. χαίρεις: κατ' ἐρώτησιν. B. χαρὰν ἔχεις ἀτιμάζουσά με, κακότηροπε σύ; I.
- 3.1206 1258. οὐ γάρ με χαίρειν: οὐ γάρ πρέπει με χαίρειν τιμωροῦσαν καὶ κολάζουσιν σέ; I.
- 3.1207 1259. ἀλλ' οὐ τάχ': ἀλλ' οὐ χαίρησεις, ἡνίκα σε ἡ θάλασσα κρύψει. I. εἰπόντος τοῦ Πολυμήστορος πρὸς τὴν Ἑκάβην, χαίρεις ὑβρίζουσά με, ἀποκριθεῖσα εἶπεν ἡ Ἑκάβη, οὐ γὰρ ἐνδέχεται με χαίρειν με τιμωρουμένην σε; εἶτα ὁ Πολυμήστωρ ἀνταποκριθεὶς ἔφη, ἀλλ' οὐ τάχ', ἡνίκ' ἂν σε ποντία νοτίς, ἡγουν ἀλλ' οὐ χαρήσῃ τάχα, ὅταν σὲ ἡ ποντία νοτίς, καὶ ἔσθῃ τοῦ λόγου· οὐ γὰρ ἐπλήρου τὸν αὐτοῦ λόγον, καὶ διὰ μέσου φησὶν κάβη, τί γάρ με ποιήσει ἡ νοτίς; ἄρα με ἀγάγῃ εἰς τὴν Ἑλληνίδα γῆν; καὶ φησι Πολυμήστωρ ὡς οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλ' οὐ χαρήσῃ, ὅταν σε κρύψῃ ἡ ποντία νοτίς, δηλονότι ἡ θάλασσα, πεσοῦσαν ἐκ καρχησίων. μυθεύεται γὰρ ὡς εἰς κυνὸς εἶδος μεταβληθεῖσα Ἑκάβη καὶ ἀνελθοῦσα ἐν τῷ ἀνωτάτῳ τοῦ ἴστοῦ, ἤτοι τοῦ κέρατος, ἔρριψεν αὐτὴν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἀπεπνίγη. ταῦτα δὲ προμαντεύεται ὁ Πολυμήστωρ ὡς δὴ λυπήσων αὐτὴν, καὶ πάλιν φησὶν Ἑκάβη, παρὰ τίνος ρίφω, τυγχάνουσα τούτων τῶν βιαίων ἀλμάτων; καὶ φησιν ὁ Πολυμήστωρ, αὐτὴ ἐν τῷ ποδὶ σου ἐμβήσῃ, ἡγουν ἔλθῃς, εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ἴστοῦ. καὶ πάλιν φησὶν ἡ κάβη, ἀνέλθω, ἀλλὰ πτερὰ φύσασα ἐν τοῖς νώτοις ἢ ἐν ἄλλῳ τινὶ τρόπῳ. καὶ φησι Πολυμήστωρ, οὐχ οὕτως, ἡγουν οὐχὶ πτεροφυήσεις, ἀλλὰ κύων γενήσῃ πυρσώδῃ καὶ ἡγριωμένα βλέμματα ἔχουσα ὡς ὁ κύων. A.
- 3.1208 1260. μὼν ναῦς: ἄρα διὰ νηὸς παραπέμψῃ εἰς τοὺς ὅρους τῆς 8. λυπῇ—δὲ] λυπῆς—δαὶ I. Ἑλλάδος; Gr. I. ναυστολήσῃ: διὰ νηὸς ἀγάγῃ. B. πλεύσῃ. Fl. 33.
- 3.1209 1261. κρύψῃ: νοτίς ποντία καλύψει, καὶ ποντίσει πεσοῦσαν ἐκ τῶν καταρτίων. λέγουσιν ὅτι οἱ Ἕλληνες καταρώμενοι πάντοτε καὶ ὑβριζόμενοι ὑπὸ τῆς Ἑκάβης, θυμωθέντες ἔρριψαν αὐτὴν ἀναβιβάσαντες ἀπὸ τοῦ ἴστοῦ τῆς νεώς, καὶ λιθοβολήσαντες ἐκείνην ἐποίησαν κολωνόν, ὕστερον δὲ τοὺς λίθους ἀπὸ ταύτης ἐκβαλόντες εὗρον ἐκείνην σκύλλαν ἔχουσαν ὀφθαλμοὺς ὡς πυρός. Fl. 59. I. μὲν οὖν: μᾶλλον μὲν οὖν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 50. 59. 76. καρχησίων: τῶν

άνωτάτω τοῦ ἴστοῦ ἦτοι τοῦ κέρατος τροχαλίων. B. τῶν καταρτίων. B. rec. ἰστῶν, ἐκ τῶν ὑψηλοτέρων μερῶν τῆς νηὸς, τῶν καταρτίων. Gu. καρχήσια τὰ ἄκρα τοῦ ἴστοῦ τοῦ κέρατος τῶν πλοίων, τῶν κεραταρίων τροχαλίων τοῦ ἴστοῦ. M. Fl. 21. καρχήσια τὰ καλλωπίσματα τῆς νηός. Fl. 59.

- 3.1210 1262. πρὸς τοῦ βιαίων: πρὸς τίνος ἀναγκαστικῶν ἐπιτυχάνουσιν πηδημάτων. I.
- 3.1211 1263. αὐτὴ πρὸς ἰστόν: αὐτὴ ἀναβήσῃ ἐν τῷ ἄνωτάτω τοῦ ἴστοῦ. ἤγουν τῇ ἄκρᾳ τῶν τροχαλίων. I. κατ' ἐνίους ἢ Ἐκάβῃ ἑαυτὴν ἔρριψεν εἰς τὸ πέλαγος. B. M.
- 3.1212 1264. ὑποπτέροις νώτοισιν: διὰ νώτων ἐπτερωμένων, ἢ ποίῳ τρόπῳ, I. ἐπαιρόμενος. B.
- 3.1213 1265. κύων γενήσῃ: κύων γενήσῃ, πυρώδεις ὀφθαλμοὺς ἔχουσα, ἦτοι ἡγριωμένους. I. ὅτι κύων ἐγένετο, καὶ Λυκόφρων φησί. Gu. οὐκ ἄπιστον δὲ περὶ τῆς Ἐκάβης κύων γενομένης. λέγεται γὰρ ὅτι 1. εἰς τοῦς—Ἑλλάδος om. Gr. 17. νοητέον] νοεῖται I. 6. ἐποίησαν κολωνὸν et δὲ om. 19. τυγχάνουσιν] τυγχάνουσα I. ib. ἐκείνην om. I. 21. ἀλλόμενος Barnes. ἀλόμενος 8. ἔχουσιν—πυρός om. I. Gu. ἀλόμενος I. 10. τροχαλίων] τροχαλίων adv. 1263. 25. τὸ πέλαγος] τὴν θάλασσαν M. 12. καρχήσια] καρχησίων M. 29. Λυκόφρων] V. 1177. εἰς τὴν Ἑφeson ἐγένετο λοιμικὸν νόσημα, ὥστε φθεῖρεσθαι τοὺς ἀνθρώπους. εὕρισκομένου δὲ ἐκεῖσε τοῦ Ἀπολλωνίου μάντεως ὄντος, ἀπῆλθον εἰς ἐκεῖνον λύσιν ζητοῦντες τοῦ λοιμοῦ. ὁ δὲ μετ' αὐτῶν ἀπελθὼν εἰς τὸ ἵπποδρόμιον εὗρεν ἄνδρα γέροντα ἐν τῇ ὁδῷ καθεζόμενον. ἐπιτάττοντος οὖν τοῦ Ἀπολλωνίου λιθάσαι τοῦτον ἐλίθασαν. πρὸ τούτου δὲ ἐδείκνυσιν ὀφθαλμοὺς πυροειδεῖς καὶ ὄψεις πολλὰς πυρίνους. ἐπὶ τὴν αὔριον δὲ πάλιν προσάξει τοῦ μάντεως ἡγεῖραν τοὺς λίθους ἀπὸ τούτου καὶ εὐρέθη κύων. ἔπαυσε τὸ λοιμικὸν νόσημα. Fl. 59. πύρσ' : πυρωπά. B. δέργματα: ὀφθαλμοὺς, βλέμματα. Gr. ὄμματα. B. Gu. ὀφθαλμούς: ἐξ οὗ καὶ δράκων, ἐκ τοῦ δέρκω τὸ βλέπω. Fl. 10.
- 3.1214 1266. πῶς δ' οἶσθα: πῶς δὲ γινώσκεις τὴν ἐναλλαγὴν τῆς μορφῆς μου; I. μετὰστασιν: μεταλλαγὴν. Gr. μεταμόρφωσιν. M. Gu. ἀλλοίωσιν. Gu.
- 3.1215 1267. ὁ Θρηξὶ μάντις: ὁ ἐν τοῖς Θρηξὶ μάντις ἔλεξε Διόνυσος ταῦτα. I. ἢ ἐν τῇ Θράκῃ Διονύσου μαντεῖον ἦν, ἢ ἀνὴρ τις ἦν ἐν Θράκῃ μάντις Διόνυσος καλούμενος. Gu. I. Διόνυσος: οἱ μὲν περὶ τὸ Πάγγαιον εἶναι τὸ μαντεῖόν φασιν τοῦ Διονύσου, οἱ δὲ περὶ τὸν Αἴμον, οὗ εἰσι καὶ Ὀρφέως ἐν σάνισιν ἀναγραφαί, περὶ ὧν φησιν ἐν Ἀλκήστιδι “οὐδέ τι φάρμακον Θρήσσαις ἐν σάνισιν, τὰς Ὀρφεῖα κατέγραψε γῆρυς.” ὅτι δὲ καὶ Διόνυσος μάντις καὶ ἐν Βάκχαις φησὶ “μάντις δ' ὁ δαίμων ὅδε· τὸ γὰρ βακχεύσιμον καὶ τὸ μανιῶδες μαντικὴν πολλὴν ἔχει.” A.B.M.I.
- 3.1216 1268. σοὶ δ' οὐκ ἔχρησεν: σοὶ δὲ οὐκ ἐμάντευσεν οὐδὲν τῶν κακῶν ὧν ἔχεις I.
- 3.1217 1269. οὐ γὰρ ποτ' ἄν: οὐκ ἔχρησε δηλονότι· οὐποτε γὰρ ἂν σὺ εἴλες ἐμὲ ὧδὲ σὺν δόλῳ. I.
- 3.1218 1270. θανοῦσα δ' ἢ ζῶσα: θανοῦσα δὲ ἐκπλήσω τὸν ἐνθάδε βίον, 3. ἀπῆλθον Matth. pro ἀπῆλθες φείας. οὐδέ τι φαρμάθρης σάνισι τὰς et mox εὗρεν pro εὔρον. ὀρφεῖας I., cujus scripturae origo 16. ἢ ἐν] ἢ om. Gu. patet ex B. in quo duae sunt lineae ib. τις ἦν—μάντις] ἦν et μάντις non integrae, κῆστιδι. οὐδέτι φάρμα om. I. . . | θρησ σάνισιν τὰ ὀρφεῖα, parvo 18. Πάγγαιον] παγγαῖον I. inter θρησ et σάνισιν spatio relicto. 20. Ἀλκήστιδι] V. 982. οὗτος ὁ ποιητὴς 21. δὲ καὶ] καὶ om. I. addit A. ib. Βάκχαις] V. 279. ib. οὐδέ τι φάρμακον Θρήσσαις ἐν 22. καὶ τὸ] τὸ om. B.I. σάνισιν τὰς ὀρφεῖα A.M., nisi quod ὀρ- 23. πολλὴν ἔχει] ἔχει πολλὴν M. ἦτοι τὸν ἐν τῇ μορφῇ τοῦ κυνὸς, ἢ ζῶσα, I. τὸ ἐκπλήσω τὸν βίον πρὸς τὸ ζῶσα μόνον λέγε, πρὸς δὲ τὸ θανοῦσα τὸ μεταβληθῆσομαι εἰς κύνα. Gu. I. ἐπειδὴ περ εἶπεν ὁ Πολυμήτωρ γενήσεσθαι αὐτὴν κύνα, διαπορεῖ καὶ ἐρωτᾷ αὐτόν· τί λέγεις; θανοῦσα γενήσομαι κύων, ἢ ζῶσα μεταβληθῆσομαι εἰς τὴν κυνὸς μορφήν; ὁ καὶ λύει οὗτος λέγων, θανοῦσα. ἔφη καὶ Πυθαγόρας, καὶ μετ' ἐκεῖνον Πλάτων, ὡς αἱ τῶν ἀθλίως βεβιωκότων ψυχὰι ἀποθανόντων εἰς ἄλογα ζῶα

εἰσέρχονται καὶ λίθους καὶ ξύλα καὶ φυτὰ, ἵνα ἐν τῇ πρὸς ταῦτα διατριβῇ δίκην ὑποσχοῦσαι πρέπουσαν ὧν ἡμάρτον εἰς τὴν ἀρχαίαν ἐπανελθοῖεν τάξιν. ὅθεν καὶ Πυθαγόρας ποτὲ ἀκούσας ὄνον ὀγκώμενον ἔφη, ὡς φίλου μου ψυχὴ ἐστὶν αὕτη ἢ ἐν τῷ ὄνῳ, καὶ διὰ τοῦτο ἐπέγνω με. Gu. I. θανοῦσα ἢ ζῶσα. μετὰ θάνατον δὲ ἀμειφθήσομαι εἰς κύνα, ἢ ζῶσα ἐν τοιούτῳ εἶδει κυνείῳ τὸν ἐπικεκλωσμένον χρόνον τῆς ζωῆς ἐξανύσω καὶ ἐπιζήσομαι, ὅ ἐστι μετὰ θάνατον ἐξαλλαγῆσομαι καὶ ἀμειφθήσομαι εἰς κύνειον εἶδος, ἢ ζῶσα, ὥστε τὸν ἐπίλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς μου κύων οὔσα ἐπιζῆσαι. A. Fl. 59. Ἄλλως. τοῦτο ὅσοι πρὸς τὸ κύων γενήσομαι συναρμόττουσιν οὕτως λέγουσι, θανοῦσα δὲ ἐνθάδε, ἥτοι ἐν τῷ τοιούτῳ κυνείῳ εἶδει, ἀπαλλάξω μου τὴν ζωὴν, ἢ ζῶσα πάλιν μεταστραφήσομαι εἰς εἶδος ἀνθρώπου, ἔξωθεν ὑπακούοντες τὸ μεταλλαχθήσομαι εἰς εἶδος ἀνθρώπειον, ἵν' τὸ λεγόμενον τοιοῦτον ὅτι κύων ἀποθανοῦμαι, ἢ πάλιν ἄνθρωπος γενήσομαι. ὅσοι δὲ πρὸς τὸ ἡνίκ' ἂν σε ἡ ποντία νοτὶς κρύψῃ πάλιν, οὕτως εἶπον, ὅτι ἐνθάδε τεθνήξομαι, ἥτοι πεσοῦσα εἰς θάλασσαν ἐκεῖ ἀποθανοῦμαι, ἢ ζῶσα πάλιν τὸν εἰμαρμένον μου βίον ἐκπληρώσω A. θανοῦσα ἐκπλήσω τὸν βίον εἰς τὸ θαλάττιον ὕδωρ καὶ μεταμειφθήσομαι εἰς τὸ κυνικὸν σχῆμα. Fl. 76. ὁ νοῦς, θανοῦσα δ' ἐνθάδε ἐκπλήσω τὸν βίον, ὅ ἐστι ζῶσα εἰς τέλος τοῦ εἰμαρμένου μοι βίου προκόψω; B. M. ἐνθάδε δὲ θανοῦσα ἐκπλήσω τὸν βίον, ἢ ζῶσα εἰς τέλος τοῦ εἰμαρμένου προκόψω, τουτέστι μετὰ θάνατον ἀμειφθήσομαι εἰς κύνα, ἢ ἐν τῷ κυνείῳ ἐθέλω πληρώσειν τὴν ζωὴν μου, ἢ ζῶσα πάλιν θέλω μεταμορφωθῆναι εἰς ἄνθρωπον. ἐνθάδε ἐν τῇ μορφῇ τοῦ κυνὸς ζῶσα ἐκπληρώσω ἢ 6. λέγων om. I. ib. ὁ om. Fl. ib. ἔφη καὶ] ἔφη γὰρ I. 26. ὁ νοῦς om. M. 13. κυνείῳ] κυνίῳ A. Fl. ib. θανοῦσα] θανοῦσα δ' B. 14. ἐπιζήσομαι] Pro ἐπιζητήσω- ib. τὸν om. M. καὶ Fl. θανοῦσα, τουτέστιν ἀπαλλαγῆσομαι τοῦ κύων εἶναι, ἢ σὺν αὐτῷ ἀποθανοῦμαι δηλονότι σὺν τῇ μορφῇ τοῦ κυνὸς. Fl. 6.

- 3.1219 1271. θανοῦσα : τουτέστι μέχρι θανάτου κύων ἔσθ' ἐπονομασθήσεται δὲ τῷ τάφῳ τὸ σὸν ὄνομα, ἥγουν κύων. I. θανοῦσα: γενήσῃ κύων. Gu.
- 3.1220 1272. μορφῆς ἐπὶ δόν: ἐπώνυμον τῆς ἐμῆς μορφῆς κληθήσεται τὸ σῆμα ἧς ἔχω νῦν, ἢ τί ἕτερον εἴπῃς: καὶ φησι Πολυμήστῳρ, οὐ τάφος Ἐκάβης κληθήσεται, ἀλλὰ κυνὸς σημεῖον τοῖς ναύταις ἐπίδηλον· ὅταν γὰρ ἀπέλθωσι εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον οἱ ναῦται ἔνθα ἐστὶν ὁ τῆς Ἐκάβης τάφος, τότε γινώσκουσιν ὡς εἰς ξηράν εἰσιν. A. ἐπὶ δόν καὶ ἐπώνυμον τῆς ἐμῆς μορφῆς, ἢ τί ἄλλο ἐρεῖς, Ἄλλως. ἐπώνυμον τῆς κυνικῆς μορφῆς, ἢ ἄλλο τι τῆς ἀνθρωπίνης, ἣν ἔχω, λέξεις; I.
- 3.1221 1273. κυνὸς ταλαίνης σῆμα: εἰρήσεται καὶ λεχθήσεται δηλονότι σῆμα καὶ μνημεῖον τῆς ταλαίνης κυνὸς, τέκμαρ καὶ σημεῖον τοῖς ναύταις. Ἄλλως. κυνὸς ἀθλίας τοῖς ναύταις τεκμήριον. I. περὶ τοῦ κυνὸς σήματος καὶ Ἀσκληπιάδης φησὶν ὅτι κυνὸς καλοῦσι δυσμόρου σῆμα. B.I.
- 3.1222 1274. οὐδὲν μέλει μοι: οὐδαμῶς μοι φροντίς ἐστὶ, τιμωρηθέντος σοῦ παρ' ἐμοῦ. I.
- 3.1223 1275. καὶ σὴν γ' ἀνάγκη: ἀνάγκη δὲ ὑπάρχει καὶ τὴν σὴν παῖδα Κασάνδραν ἀποθανεῖν. I.
- 3.1224 1276. ἀπέπτυσ' : καταφρονῶ τῶν σῶν μαντευμάτων· σοὶ δ' εἴη ταῦτα γενέσθαι, ἅπερ ἐμοὶ μαντεύῃ. B.M.I. ἀπέρριψα, καταφρονῶ. στικτέον εἰς τὸ ἀπέπτυσα. Gu. στίξον εἰς τὸ ἀπέπτυσα, ἥγουν ἀπεφρόντισα· εἴτα αὐτῷ σοὶ δίδωμι τοῦτο ἔχειν. ἥγουν ἀπέπτυσα τῶν παίδων καὶ τοῦ πλούτου καὶ πάντων, ἔπειτα ταῦτα σοὶ δίδωμι ἔχειν, ἥγουν αἱ μαντεῖαι σου ἐν σοὶ, οὐδὲ φροντίζω τῶν μαντειῶν σου. ἢ τὸ ἀπέπτυσα καταφρονῶ τῆς μαντείας σου. Fl. 59. οὐ πείθομαί σοι. Fl. 10.
- 3.1225 1277. κτενεῖ νιν: κτενεῖ δὲ αὐτὴν ἢ σύννοικος τοῦδε τοῦ Ἀγαμέμνονος, 14. εἰρήσεται—σῆμα] In A. est καλοῦσι καὶ ἀσκληπιάδης φησὶν ὡς κυνὸς τύμβῳ δ' ὄνομα σὸν κεκλήσεται: ὁ τά. καλοῦσι δυσμόρου. φος σου, φησὶ, τὸ σὸν ὄνομα εἰς κλῆσιν 23. καταφρονῶ τῶν σῶν μαντευμάτων.

πάντες γὰρ κυνὸς τάφον αὐτὸν τῶν om. M. ἡ πικρὰ Κλυταιμνήστρα. I. πικρὰν οἰκουρὸν τὴν Κλυταιμνήστραν φησὶν ὡς μοιχευομένην τῷ Αἰγίσθῳ, ὃν ἔλειπεν Ἀγαμέμνων, ὅτε ἀπῆι εἰς Τροίαν, κηδεμόνα τοῦ οἴκου αὐτοῦ, καὶ ἀποκτείνασαν τὸν ἴδιον ἄνδρα Ἀγαμέμνονα ὕστερον, ὡς καὶ Πολυμήτωρ μετ' ὀλίγον αὐτῷ Ἀγαμέμνονι λέγει ὑπὸ πελέκεως αὐτὸν ἀναιρεθήσεσθαι. φοβουμένη γὰρ αὐτὸν ἡ Κλυταιμνήστρα μὴ τὴν πρὸς Αἰγίσθον αὐτῆς μοιχείαν καταμαθῶν αὐτὴν μετ' Αἰγίσθου τιμωρήσεται τοιόνδε βουλευεῖ· ἱμάτιον κατασκευάζει μὴ ἔχον διεξόδους μήτε κεφαλῆς μήτε χειρῶν, ἐν ᾧ περιβαλοῦσα αὐτὸν λελουμένον ἀπέκτεινεν, ὡς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ δευτέρου δράματος ἰστόρηται. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ Πολυμήτωρ λέγει πρὸς αὐτὸν “κίειν, ὡς ἐν Ἀργεὶ φόνια λουτρά σ' ἀναμένει.” Gu. I. οἰκουρός· φύλαξ οἴκου, ἡγουν κατοικοῦσα ἐν τῷ οἴκῳ. Gu. πικρά· βαρεῖα, ἀλγεινὴ. Gr.

- 3.1226 1278. μήπω μανείη· μὴ ἔλθοι εἰς τοσοῦτον μανίας ἢ Τυνδάρω παῖς. M. μήπω μὴν μανείη τοσόνδε ἢ θυγάτηρ τοῦ Τυνδάρω. I. μήπω· μηδαμῶς. Fl. 59. πω· ἄργόν. μανείη· εἶθε. Gu. τοσόνδε· ὡς ἀποκτεῖναι τὴν ἐμὴν θυγατέρα. Gu.
- 3.1227 1279. καὐτόν σε τοῦτον· πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα ὁ λόγος ἀντὶ τοῦ, σὲ ᾧ Ἀγάμεμνον. M. καὶ τοῦτον δὲ τὸν Ἀγαμέμνονα κτενεῖ, ἐξάρασα πέλεκυν ἄνω. I. οἱ νεώτεροι μὴ νοήσαντες τὸ παρ' Ὀμήρῳ “δειπνίσσας ὡς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ” ἀνθ' ὧν ἔδει μετὰ τοὺς πόνους ἀπολαύσεως τυχεῖν, τοῦτον ὡς βοῦν ἀπέκτεινεν ἡ Κλυταιμνήστρα, 2. ἔλειπεν Ἀγαμέμνων] ἔλιπεν ὁ αὐτῷ κατέχεεν ἡ κλυταιμνήστρα. ἄλλως. ἀγαμέμνων I. καὐτόν δὲ τοῦτον τοῦ μὴ νοήσαντες οἱ νεώτεροι 5. αὐτὸν om. I. τὸ ὁμηρικὸν ὡς τίς τε κατέκτανε βοῦν 6. αὐτὸν ἢ K.] αὐτὴ ἢ K. αὐτὸν I. ἐπὶ φάτνῃ. ὅτι ἀνθ' ὧν ἔδει μετὰ τοὺς 8. κατασκευάζει] κατεσκεύασε I. πόνους ἀπολαύσεως τυχεῖν τοῦτον ὡς βοῦν ib. μὴ sub linea habet Gu. ἀπέκτεινεν ἡ κλυταιμνήστρα προσέθηκεν ib. διεξόδους] ἐξόδους Gu. ὅτι καὶ τὸν βοῦν ἐξάρας' ἄνω·— 10. ὡς ἐν—ιστόρηται om. I. δεύτερον ib. παρ' Ὀμήρῳ Cobetus. παρ' δρᾶμα Orestes dicitur more ὁμήρου M. ὁμηρικὸν B.I. Est Od. Byzantino. Conf. schol. ad Or. 25. 4, 535: “Idem scholion est in 20. οἱ νεώτεροι] Ab versu 1279. Fl. 10. sed omissis δειπνήσας—τοὺς incipit C. (i. e. codex Monacensis πόνους. habet etiam προσέθεσαν καὶ τὸ 560.) perditis foliis prioribus omnibus, πέλεκυν ἐξάρας' ἄνω.” MATTH. de quo diximus in Praefatione. 21. δειπνίσσας] δειπνίσας B. δειπνήσας Scholion huic versui hoc est adscriptum, M.I. ex scholiis v. 1281. et ib. κατέκτανε] κατέκτεινε B. 1279. composimum, ἐνδυσάμενοι (sic) ib. ἀνθ' ὅτι ἀνθ' B.I. γὰρ τὸ ἱμάτιον τὸ μὴ ἔχον πέρας ζέμα 22. τοῦτον ante τυχεῖν M. ταιμνήστρα, προσέθηκαν ὅτι καὶ πελέκει ἀνῆρέθη. διὸ σημειωτέον ἐνταῦθα τὸ “καὐτόν γε τοῦτον πέλεκυν ἐξάρας' ἄνω.” A.B.M.I.
- 3.1228 1280. οὔτος σύ· οὔτος σὺ, μαινόμενος ὑπάρχεις καὶ ἐπιθυμεῖς τυχεῖν καὶ ἄλλων κακῶν· I. τὸ ᾧ οὔτος οὐ λέγει ὡς φίλον, ἀλλ' ὡς εἰώθαμεν καλεῖν τοὺς τυχόντας. Fl. 59. κακῶν· ἡγουν κολάσεων. Gu. Fl. 17. 56. 76.
- 3.1229 1281. κτεῖν', ὡς· κτεῖνε, ὅτι καὶ ἐν τῷ Ἀργεὶ φονικὰ λουτρά σε περιμένει· ἐπειδὴ ἐνδύσασα αὐτὸν τὸ ἱμάτιον τὸ μὴ ἔχον πέρας ζέμα αὐτῷ κατέχεεν ἡ Κλυταιμνήστρα. A. B.I.
- 3.1230 1282. οὐχ ἔλξεν· ἐκβάλλετε αὐτὸν, ᾧ δοῦλοι, μακρὰν μετὰ βίας. I.
- 3.1231 1283. ἀλγεῖς· πονεῖς ἀκούων. I. οὐκ ἐφέξετε· οὐ καθεῖξετε τὸ στόμα αὐτοῦ· B.I. ἐφέξετε· ἐγκλείσετε. Gr. κρατήσετε. Gu. ἐπέχω τὸ κρατῶ, ὡς τὸ “ἐπεῖχον τὴν γλῶσσαν.” Fl. 59.
- 3.1232 1284. ἐγκλείετ'· ἀσφαλίσσατε· καὶ γὰρ ἐρρέθη. ταῦτα δὲ φησιν ὡς πιεζόντων αὐτοῦ τῶν οἰκετῶν τὸ στόμα. I. ἐγκλείετ'· γράφεται καὶ πιέζετε. ὡς πιεζόντων δὲ αὐτοῦ τῶν οἰκετῶν τὸ στόμα ταῦτα φησιν. B. Fl. 10. 21. ἢ ἐλέχθη τοῦτο ὑμῖν παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἢ ἐλέχθη παρ' ἐμοῦ τοῦτο. Gu.
- 3.1233

1284.—1292. οὐχ ὅσον τάχος οὐκ ἐξορίσετε αὐτόν που τῶν ἐρήμων νήσων, ἐπεὶ καὶ λίαν οὕτως ἀναισχυντεῖ· σὺ δ', ὦ τάλαινα Ἑκάβη, πορευθεῖσα θάπτε τοὺς διπλοὺς νεκρούς. καὶ ὑμᾶς δέ, ὦ Τρωάδες, πρέπον ἐστὶ πελάζειν ταῖς σκηναῖς τῶν δεσποτῶν. καὶ γὰρ ὁρῶ τὰ πνεύματα ἐπιτήδεια πρὸς τὸν πλοῦν. εἴθε δὲ ἐς τὴν πατρίδα καλῶς πλεύσαιμεν, καὶ καλῶς τὰ ἐν τοῖς οἴκοις ἔχοντα ἴδοιμεν, ἐλευθερωθέντες τῶν θλίψεων. καλῶς δὲ ἐπεύχεται, ἐπειδὴ ἄτοπα παρὰ τοῦ Πολυμήστορος ἤκουσεν. I.

- 3.1234 1286. θρασυστομεῖ· θρασυλογεῖ, φλυαρεῖ, ἀναισχυντεῖ, ἀπαιδεύτως λέγει. Fl. 59.
- 3.1235 1287. διπτύχον· τοὺς δύο. M.
- 3.1236 1288. ὑμᾶς χρεών· πρὸς τὸν χορὸν ταῦτα. B. Fl. 21. καλῶς καὶ νηπτικῶς καὶ εὐκατασκευάστως πρὸς τὸν χορὸν ταῦτά φησιν, ἵνα εὐπροσώπως ἀναχωρήσῃ. A.B.M. Fl. 21.
- 3.1237 1289. πνοάς· πνοὴ ὁ ἄνεμος καὶ πνοὴ ἡ ζωὴ. ὄνεν καὶ ἐκπνέει καὶ ἀναπνέει. καὶ πνοὴ ἡ ὁσμὴ, ἥτις καὶ ἀποφορὰ λέγεται, καὶ μετὰ τοῦ ἡδεῖα τίθεται, οἶον πνοὴ ἡδεῖα, καὶ πνέει τὸ ρόδον ἡδύ. πλὴν ἡ πνοὴ, εἰ καὶ σῶμα, ἀλλ' οὖν οὐχ ὁράται καθ' ἑαυτήν· ὁράται δὲ ἐτέρως σώμασι. Fl. 10. 25. ἐπεύχεται, ἐπειδὴ ἄτοπα ἤκουσε παρὰ τοῦ Πολυμήστορος. φησὶ γὰρ καὶ πρὸς τὴν Ἑκάβην, σὺ δὲ στείχουσα θάπτε καλῶς τοὺς παῖδας καὶ εὐκατασκευάστως, καὶ πρὸς τὸν χορὸν φησιν, ἵνα εὐπροσώπως ἀναχωρήσῃ. Fl. 10. 25. ἱκετηρίους λόγους ποιεῖται ὁ Ἀγαμέμνων ἐπειδὴ ἄτοπα παρὰ Πολυμήστορος ἤκουσεν. Gu.
- 3.1238 1290. πομπίμους ὁρῶ· ὁρῶ τὰ πνεύματα ἐπιτήδεια πρὸς τὸν πλοῦν ὄντα. καλῶς δὲ ἐπεύχεται, ἐπειδὴ ἄτοπα παρὰ τοῦ Πολυμήστορος ἤκουσεν. A.B.M. ἐπιτηδείους παραπέμπειν. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 33. 56. 59. 76. ἀγωγοὺς, εὐφόρους. Gu.
- 3.1239 1292. ἔχοντα· διακεείμενα. Gr. Fl. 6. 9. 17. 21. 50. 59. 76. ἀφειμένοι· ἀπαλλαγέντες. Gu. ἐλευθερωθέντες, ἀπολελειμμένοι, ἐν ἀφέσει γενόμενοι. Gu. λελυτρωμένοι. B. rec. λυτρωθέντες. Fl. 33.
- 3.1240 1293. ἴτε πρὸς λιμένας· πρὸς ἑαυτὰς αἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ ταῦτα λέγουσι. B. M. πορεύθητε πρὸς τοὺς λιμένας καὶ πρὸς τὰς καίτοικας, 6. καλῶς—] In C. est, ἴτε πρὸς 8. ἀναχωρήσῃ] ἀναχωρῇ B. Fl. 21. λιμένας. εὐκατασκευάστως πρὸς τὸν χορὸν 12. ἐτέρως] ἐτέροις Matth. ταῦτα λαλεῖ ἵνα εὐπροσώπως ἀνόχωρήσῃ. 19. τὸν πλοῦν] τὸν om. M. ἄντα πρὸς ἑαυτὰς αἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ om. A.B. ταῦτα λέγουσι. 20. καλῶς] δὲ om. A.M. quia ib. καλῶς] πελάζειν τρωάδες; ταῦτα novum scholium incipit. φησὶν ὁ ἀγαμέμνων πρὸς τὰς ἐτέρας 27. αἱ ἀπὸ—λέγουσι] ταῦτα φασὶν τρωάδας γυναῖκας, ἄλλως. καλῶς A. αἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ M. 7. νηπτικῶς] νηπικῶς A.B. Fl. 21. καὶ ὦ φίλοι, πεῖραν τῶν δεσποτικῶν ληψόμεναι πόνων· ἰσχυρὰ γὰρ ἐστὶν ἡ τῆς δουλείας ἀνάγκη. ταῦτα δὲ πρὸς ἑαυτὰς λέγουσιν αἱ ἀπὸ τοῦ χοροῦ. I.
- 3.1241 1294. δεσποσύνων· δεσποτικῶν. Gu. πειρασόμεναι· ἀπόπειραν ποιοῦσαι. B. πεῖραν ληψόμεναι. Gr.
- 3.1242 1295. στερρά· ἀκαταπόνητος. Gr. Fl. 59. ὑπάρχει τῆς δουλείας δηλονότι, ἡ δουλεία τῶν δεσποτῶν. Fl. 59. ἔλκει ἡμᾶς. Fl. 33.
- 3.1243 1295. στερρά γὰρ ἀνάγκη· κατεπείγουσα, ἐπικειμένη πολὺ ἰσχυρά. τῶν δεσποτῶν εἰς τοὺς δούλους. C. τῆς δουλείας δηλονότι. Gr.